401 Folium.

46.94.

¶ Orate pro Johe Amelock

¶ Liber frm̄ scē Crucis Cōuētꝰ Mariepacis In ꝑrochia dyngden
Et ꝯtinēt ī eo Reuelacioēs btē Birgitte prīcipisse Hencie de rgno Swecie

Quae Anno 1350 profecta fuit Romam. vide Aurea Legendam.

C 94

FONDS LANDES-BIBLIOTHEK DÜSSELDORF

C. 94

Hoc opus est ceptū. dñi festū est gregorianū.

Incipiūt capitula primi libri reuelationū dei. birgitte de suecia diuinitus reuelatarū.

Uerba dñi nri ihu xpi ad suā electā sponsā dilectissimā. de ēfimatione sue excellētissiē materiationis. et de ipbatiōe prophanationis ⁊ fictionis fidei nrē. et q̄liter ad sin dilectionē mutat pfatā dilectam sponsam. Capm primum.

Uerba dñi nri ihu xpi ad filiā in sponsā sibi assumptā. de vē fidei articulis. ⁊ q̄ sūt ornamēta ⁊ signa et voluntas q̄ sponsa respectu sponsi debet habē. Cām ij.

Uerba dñi nri ihu xpi ad sponsā. de iformatiōe dilationis et hoc sponse ad spōsū. et de odio iniquoz ad deū ⁊ de dilatione ad mundū. Cām iij.

Uerba dñi nri ihu xpi ad sponsā. qualit nō debeat time de sibi a deo reuelatis nec cogitare q̄ maligni spūs sit. et de doctina agnoscēdi bonū vl' malignū spm. C. iiij.

Uerba maximi amoris xpi ad sponsā. in figū mirabili de castro nobili p quod ecclia militās designat. ⁊ q̄liter pribz gloſe virginis matre et sōz adhuc dei ecclia reedificabitur. Cām v.

Uerba xpi ad sposā. q̄liter eiꝰ spūs cū iniquus ēe non pt. et de separatiōe malorū a bonis. ⁊ de missiōe bonoz spūs alibz armis armatoz i bellū ⁊ ad mundū. Cām vj.

Uerba virginis gloſe ad filiā de modo induendi. ⁊ q̄lia debeāt ēe vestimēta et ornamēta quibz debet ēe filia ornata et induta. Cām vij.

Uerba dei patris ad sponsā. filiā dilectā informatiōia. qualit filiū vna cū matre debeat diligē et laudare. Cām viij.

Uerba regine celi ad dilectā. de amore dulcissimo quē filiꝰ habuit ad matrē virginē. et qualit ex cōtactu mistissimo. xpi mr fuit sacrata ⁊ in utero sanctificata. et q̄liter assumpta fuit in corpe et aīa in celū et de eiꝰ nois virtutibz. et de angelis bonis ⁊ malis horibz deputatis. Cām ix.

Uerba virginis matris ad filiā. utile doctinā q̄liter vite debeat ponderare. et multa miracla passionis xpi declaratiua. Cām x.

Uerba xpi ad sponsam. qualit se tradidit sponte sue crucifixoribz. et de mō vite in ostinatos omnē bonoz ab illicitis moribz exemplo sue dulcissime passionis. C. xi.

Qualit angelꝰ cognabat ꝑ sponsā. et q̄liter xps queret ab angelo q̄d ē q̄d petit ꝑ sponsa. ⁊ q̄d exped' sponse. C. xij.

Qualit' inimicꝯ dei habet ꝫ dem̃ones i se. et de iudicio ꝫ illis a xpo illato Ca^m. xiij.

Qerba xpi ad sponsa. de modo ꝫ de respectu qs debet i oratione tenere. et de tribꝰ generibꝰ hoim i hoc mundo deo seruientium. Ca^m. xiiij.

Qerba xpi ad sponsa. cõdiciões maxime veris xpo ap petenda. et de duobꝰ grauissimis p q̃ amor dei ꝫ amor mundi designant. et de dotibꝰ ꝓfitendi i hac vita C. xv.

Qualit' videbat' sponse p quãdã scꝛam loquebat' ad deũ de quadã muliere tribulata a demone rogãtem q̃ postea ꝓfectꝰ esse vltis fuit libata. C. xvj.

Qerba xpi ad spõsa. q̃lit' puer assilat' tribꝰ sꝛibꝰ aquile. nutriat ꝫ pugilu. Ca^m. xvij.

Qerba xpi ad spõsa. q̃lit' in domo dei debet esse humilis. et q̃lit' p talẽ domũ religio designat'. et q̃ edificia eleosine ꝫ debet fieri de bene acquisitis. et de modo restituendis. Ca^m. xviij.

Qerba creatoris ad spõsam de mãgnificentia suarũ potentie sapientie ꝫ virtutũ. et q̃lit' magis permoꝝ extra eũ q̃ nunc dicũt sapientes. Ca^m. xix.

Qolloquio christi vltis matris et filij ad inuicẽ. ꝫ vltis mris et filij ad sponsã. et qualit' debeat se ꝓparare ad nupcias. Ca^m. xx.

Qerba sponsi ad sponsã. m figũ optima de quodã mago. p quẽ drabol9 mutabilit' designat' et exponit'. C. xxj.

Introitꝰ dulcissima matris ad sponsã. et respõsio huius spõse ad matrẽ. ꝫ replicatio utril' matris ad spõsã ꝫ de ꝓfectu bõꝝ mt' malo. C. xxij.

Qerba xpi ad sponsã. de hoc facto q̃ inimicꝯ dei ẽ mutatꝯ. et q̃ mariẽ de xpo ꝛta et eꝝ ad plenũ ꝓpetntes ponẽtia. Ca^m. xxiij.

Qerba dei patris tota relatio exercitu. et missio filij ꝫ matris ad prem. ad gratiã ꝓ filia' ipetrãda. i. p eam. xxiij.

Qerba creatoris ad spõsam. q̃lit' eꝝ iustitia malos ꝛplicat' sustinet. et eꝝ mia mal' ꝛplicat' patit Ca^m. xxv.

Qerba laudis ãgelice exercitꝰ ad deũ. et de filiabꝰ ꝺe nequãtes si ꝓtes ꝓmi non permisset. et q̃lit' ds ondit murmuria p moysen ad ꝓphetã. et postea ipe ad nos in eius aduentu ꝛc. et de fortitudine huius ꝛpis corporalis mutationis. et de odoribꝰ diuinis spualibus. C. xxvj.

Qerba matris ad sponsã. q̃lit' in choream sint tra. et quo p choream mundus iste designat'. et de tribulatione vltis mris in morte. Ca^m. xxvij.

Qerba dñi ad sponsam. indignam q̃lit' quãdo aũ tribunal eius venerint iudicandus.

et de tribili et horribili ſn̄ia illam a deo et ab omnibus ſcis ꝺtra eū. Ca^m. xxvij.

Q Verba vḡis ad filiā de duabꝫ dr̄abꝫ q̄rū vna vocat̄ ſuꝑbia. et alia h̄ūlitaſ p quā vḡo dulciſſia deſigt̄. et de occiſu vḡis ad ſuos dilc̄os mortis ſue tp̄e. xxix.

Q Verba dn̄i. maxīe karitatis ad ſponſā de multiplicē falſoꝝ xp̄ianoꝝ ad xp̄i crucifixionē. Et quō ſi poſſibile eſſet adhuc ē patus iterū p p̄ccatoꝝ ad mortē ſuſcipienda. Ca^m. xxx.

Q Qualit̄ ſponſa videbat dulciſſimā vḡinē mariā coronā et aliis ornam̄etis i eſtimabilit̄ decoratā. Et quō ſponſe. bt̄s iohānes baptiſta ꝺ p coronā et cet̄a deſigne t̄. declarat. Ca^m. xxxj.

Q Qualit̄ ſponſa āmonita ſibi ab ꝺi p̄uentu elegit̄ paupt̄atē. et p̄enuit diuicias. et de tbz mirabilibz a xp̄o ſibi oſtēſis. Ca^m. xxxij.

Q Verba āmonic̄ois dn̄i ad ſponſā. de vera et falſa ſapiēcia. et q̄liter boni āgeli bonis ſapiētibz. et dr̄abolus malis ſapiētibz aſſiſtit. xxxiij.

Q Octina xp̄i ad ſponſā de modo viuēdi. et qualit̄ dr̄abol⁹ xp̄o fatet̄. ſponſā ipm xp̄m ſup oīa diligē. et de q̄ſtione facta p dr̄abolū. Et de karitate p dr̄abolū patefacta quā xp̄s habet ad ſponſam. Ca^m. xxxiiij.

Q Verba vḡis ad ſponſam ꝑtū dolorē in xp̄i paſſione explicēcia. Et qualit̄ p adam et euā mūd⁹ fuit venditꝰ. et p xp̄m et ei⁹ mr̄em fuit redēptus. Ca^m. xxxv.

Q Eſpōſio dn̄i angelo orāti p ſponſa. q ſponſe corp̄is et aīe tbulac̄oēs ꝺcedunt̄. et q magis pfectis maiores tbulac̄oēs tbuant̄. C. xxxvj.

Q Verba mr̄is ad ſponſā. excellēcia ſiu filij ponēcia. et q̄liter xp̄s nūc acerbus ab īimicis malis xp̄ianis crucifigit̄ q̄ a iudeis fuit crucifixus. et p ꝺſequēs q tales aḡis et amāꝺ p̄uenit̄. xxxvij.

Q Collocutio grata ꝺi p̄ris et filij ad īuic̄e. q̄liter p̄ tradit filio nouā ſponſā. et filius eā gratanter in ſuā ꝛ̄cepit et quō ſponſā informat ſponſā de paciēcia et h̄ūlitate p exemplū. Ca^m. xxxviij.

Q Qualit̄ in xp̄o tp̄e ſue mortis fides. ſpes et caritas fuerit pfectibilit̄. et i nobis miſeris ſt̄ ipfectibilit̄. xxxix.

Q Verba qualit̄ creator ꝓponit ſponſe tres benigne q̄ſtiones. Prima de marti ſeruitute et dn̄io uxoris. Secūda. de viri labore et vxoris ꝺſeruatōe. Tcia de ꝺcep tu dn̄i et ſeruu h̄oze. Ca^m. xl.

Q Verba creatoris. p̄nibz

celesti exercitu et sponsa. qlit'
idē creator xpi de quinq
viris. sz de papa cū suo de
ro. et de malis latas. et de iu
deis et paganis. et de auxi
lio misso amicis suis p qs
oēs hoīes intelligunt. et de
crudelissima sua cōt' inimi
cos illatu. Cap. xlj.

Verba exhortatois vir
gis ad sponsa. qlit' suū filiū
debeat diligē sup oīa. et qlit'
in vtute gloīa oēs vtutes
et gre includit'. Cap. xlij.

Verba filij ad sponsa. q
lit' ex modico bono homo
ascendit ad pfm bonū. et
ex modico malo hō descēd'
ad sūmū supplicū. Cap. xliij.

Verba creatois ad spō
sa. qlit' nūc despicit' et vitu
pat' ab hoīb. nō attendēdo
qd fecit ex curtute monedo
i. pphis. et eā ipe placedo
p rpis. nec curantes de eis
ira qua et obstinatos exer
cuit crudelit' corrigēdo. xliij.

Vīsio matis et āgelor
pphar apl'or et deoror
ad deū pnte sponsa testi
ficādo eis magnificā m
creatōe et īcarnatōe et re
demptōe. et qlit' nūc hoīes
istis oīb' detradicit. et de se
uero eor iudicio. Cap. xlv.

Verba laudis matis et
filij ad iuuē pnte sponsa.
et qlit' nūc xps ab hoīb'
inhonestis crucifigit' et vlis
sim' reputat' et dicit'. et de
etna taliū dāpnatōe. xlvj.

Verba dni ad sponsa
de ecclīs nouē adiectione
et qlit' nūc ipa lex reproba
t' et detēpnit'. et qp mali sacer
dotes nō sūt dei sacerdotes
sz dei pditores. et de male
dictōe taliū et detestatōe. xlvij.

Qualit' celi exercitu et spō
sa pntib' diuinis loquit'
humanitati et xpianos. sic
dīs moysi et pphīs. et qlit'
maledicti sacerdotes diligūt
mūdū et despiciūt xpm et
de eor maledictōe et dāp
natione. Cap. xlviij.

Verba xpi ad sponsam
qualit' xps assilat' moysi
in figura educēti pplm de
egipto. et qlit' maledicti sac'
dotes quos loco pphar i ma
iores amicos elegit. nūc
clamāt discede a nobis. xlix.

Verba matis et filij bn
dictionis et laudis ad iuu
ē. et de gra matis a filio
oressa in purgatorio exis
tentib' et in isto mūdo ma
nentibus. Cap. l.

Verba bndictois ma
tis ad filiū audiēte spon
sa. et qualit' filius gloīus fi
gurat pulchrume sua dul
cissima matrem p floīe na
tū in valle. Caplm. li.

Verba matis bndcōnis
et roīatois ad filiū. ut v
ba sua dilatent' p mūdū.

et radicent in cordibz ami
cor suor. et qualit ipsa
virgo p flore in orto na
tu mirabilit designat. et
de vbis xpi p sponsa trans
missis ad papa et ad ali
os platos ecclie Ca.m lij.

Verba mris et filij bn
dictionis et laudis ad inuice.
et qlit virgo figurat per
archa in q erat virga. ma
na et tabule legis. in qua
figura multa mirabilia
continetur. Ca.m liij.

Verba angeli ad sponsa
de spu cogitacionu suaru.
an bonus vl malus sit. et
qualit duo sint spus. vnus
increatus et alius creatus et
de eor qlitatibz. Ca.m liiij.

Qualit xps assilat po
tenti dno. edificanti magna
ciuitate et optimu palaci
u. p que mundus et ecclia
designant. et qualit iudi
ces et defensores et labora
tores in ecclia dei conuersi
sut in arcu prauu. Ca.m lv.

Verba. qualit deus ca
pitulu supius dictu ime
diate declarat et de senten
cia cont tales illata. et qlit
ds ppt bonos sustinz malos. lvj.

Verba dni ad sponsa.
qualit ipe sit in xpianor
aiabus cibus abhoiabilis
et despectus. et p contrariu
mundus in eis sit delectabilis
et dilectus. et de iudicio tri
bili ct tales illato. Ca.m lvij.

Verba mris ad sponsa
et mris et filij dulcit ad i
uicem. et qualit iniqs xps
e amarus amarior et amaris
simus. et bonis dulcis. dul
cior et dulcissimus. Ca.m lviij.

Verba xpi pnte sposa.
scz qualit xps p rusticu. bo
ni sacerdotes p bonu pas
tore. et boni xpiani p uxo
re designant et figurat.
in qua figura multa uti
lia continent. Ca.m lix.

Verba filij ad sponsam
de tribz generibz xpianor
figuratis p iudeos i egip
to existetes. et qualit ista
ad sponsa reuelata sut trans
ferenda. testificanda et pdica
da p dei amicos psonis ig
norantibus. Caplm. lx.

Finiut capla primi libri.
Sequit prologus in oes
libros reuelacionu bte
brigitte sequentes.

¶ Mistica scribenti cū sit michi tremulus index: Te pie nate dei sis rogo dux calami. ¶

Incipit prologus in libris reuelacionum dei. beate Brigitte diuinitꝰ reuelatis.

tupor ⁊ mirabilia.
audita sūt in terra nostra.
Mirabile siquidē erat q̄ ze
lator legis moyses igneam
legem. in ultionē pc̄corū
de medio ignis zeli dei au
diret. Sz stupēdius ē q̄ ho
die hūiles et mā sueti spū
vocē ihesu xp̄i dei et hōis
ut olim helyas in sibilo au
re tenuis audiūt. Qui enī
durissimū ignarū ⁊ rudē
ꝓplm̄ zelo iusticie legi sue
primū subdidit ꝑ timorē ⁊
nūc in lenitate mīe ꝓplm̄
utraq̄ lege scz veteri ⁊ no
ua eruditū: subdē disposu
it ꝑ amorē. Precesserat eī
spūs grandis et t̄roris dei
subuertens mōtes suꝑborū ⁊
cōterēs petras induratorū
cordiū: et ꝯmocio peniten
cie ꝯturbātis mētes ad sa
lutē: et ignis diuine dilcio
nis in euāgelio xp̄i chorus
cātis ꝑ euidētissima magne cari
tatis eius ad suos indicia:
qui semetipsū ꝓ eis t̄didit
in mortē ne ipi in eternum
morerēt: et suoꝝ ad ipsū se
metipōs ꝓ gloria eius tra
dētiū. Ut sic quodāmodo lo
quar in hoc igne deus non
scd̄m sue diuinitatis excellē
ciā: sz scd̄m nr̄e seruilitatis
hūilē ꝯdicionē apparuit: in
qua mūdū redemit. Et seq̄
tur iā sibilus lenitatis diui
ne miscd̄ie. oēs ꝓpt̄ p̄ces et
merita mr̄is miscd̄ie virgi
nis marie. ab estu pc̄ci ad
aurā placidissime mīe cō
uocās: et in hac aura dn̄s
cui ꝓpriū ē misereri. oīpotē
ciā sue diuinitatis in subli
mitatē maxīe miseracōis
manifestat: ut īexcusabiles
sint oēs apparēte diuino iu
dicio. q̄ mīam tam lenit̄ et
dulciter exhibitā ꝯtēpserūt.
Vel nūquid nō īexcusabilit̄
dignus ē iusticia diuini iu
dicij feriri: qui tā dulcibz v̄
bis et oꝑibz quā hui⁹ reue
lacōis series ꝯtinet oblatā sibi cō
tēpnit et respuit miseratio
nē: Quaꝓpt̄ ꝓparēt oēs aīos
expandāt oēs volūtatū su
arū sinus: ut mēsura mīe
bona scz suꝑ meritū: cōfer
ta. suꝑ speratū: coagitata
suꝑ desideriū et oēm cogita
cionē: suꝑefflues ꝑ media
tricē dei et hōim a filio suo
scz fonte pietatis. oībz infū

LANDES-
UND STADT-
BIBLIOTHEK
DÜSSELDORF

datur. Nec suspicio ulla fal
lacis spūs: mētibz ista legē
tiū obrepat. Nō enī credēdū
ē. q spūs malignꝰ vel vere
iustos decipiat: vl' pāores
in melius iuertat: vl' cari
tatē quā nō habet frigidis
cordibz mfundē queat: vl' i
aliquo gloriā dei eu iudet
ꝓmoueat. Sicut ei impossibile
ē q spūs vitatis vel logt' mē
dacii vel a iustica quēq; a
uertat: vl' superbiā vl' inuidiā
cordibz sibi subditis ispiret.
vl' oipotētis dei itemptū ad
ducat: sic spūu falsitatis op
posita horū malorū ꝓpt' moli
tā eiꝰ malignitatē et nequi
tiā. oīno sūt interdicta. Aut
si qs forte hec vl' aliq̄d horū
bonorū spūu malignō possi
bilia ēe ad faciedū credat:
cōsequēs ē ut opposita horū
spūu benigno et scō possibili
a ēe nō neget. Et veniet ie
uitabil' errorꝫ. ut mala deo.
et bona dyabolo tribuant: et
iustorū pnceps et rector ere
dat dyabolus: ipiorū vero
fautorē et iustigatorē deus ēe
blasphemet. Cū si qs vere
iustū discernē velit ne a fu
cata iustica decipiat: sciat
q a vē iusto relegata sī ꝑ
mū oīa vē mala q ad etnā
mortē opant: scz luxuria. cu
piditas et superbia. Deīn cūa
falsa bona scz vtus vane glē
ad se ostētādū. vel pusillā
mis ad iustinā defendēdā:
vl' amaro zelo feruēs ad ali
os iudicandū. Ut sic i iustici
a sit humilis ex vtute. stabilis
ex humilitate: tnquillus ex oī
stabilitate. Unde et vē iusti
nec gloriā ꝓpriā querit. ut
ꝑ hāc a dyabolo decipiat:
nec pusillanimitate a defensi
one iustice recedit. ut ꝑ hoc
a malignitate hoīm vitat:
nec turbacōibz quibuscumq;
succūbit. ut status āi eiꝰ
recte racois fundamēto fer
uore ipacētie euertat. Nō
ei in hoc iustus nō ē q̄cūq;.
q ei turbacio mētis accidit.
si tn turbacio eū a pacētie
et cētarū vtutū fundamēto.
nō euīt. Unde et xps cū ex
tristicia et turbacōe agoni
e mētis dixisset ad ꝑem. tns
fer calicē hunc a me: ostēdēs
q tbacio illa aīm suū a fu
dameto vtutū nō euterat.
adiuxit. Verūptn nō sicut
ego volo: sz sicut tu. Nec
minꝰ q supius dictū ē: m
palegata futura notare
poterit. Sps ei gradis ē va
na gloria. q oēm vtutū e
minētiā q est i modū mō
tū. oēmq; substanciā q ē ut
fumutus petrarū. subtilit:
ut tnor ominationū et ꝑse
cūtū mouēat corda ut
cedāt ipportunitatibz hoīm.
ignis q zeli exardescit. iusti nondū vtute pacētie

et mãsuetudĩs ꝑfecte cont̃
pctores. Ut patet in phari
zeo qui de iusticia sua glo
riabat: et ĩdignacoĩs igne
ɔtra publicanũ. sicut ⁊ sy
mon cont̃ magdalenã fer
uebat. Sz nõ est in tali f̃
uore dñs: et ideo dat̃ dya
bolo tẽptandi ⁊ decipiẽdi
locus. Talia de sponsa xp̃i
suspicãda nõ sũt: quã ipe si
bi ĩ hui⁹ gracie misteriũ ele
gerat: que adhuc ĩ ɔiugio
viuẽs maritũ suũ ad cõti
nẽcie ꝑfectionẽ adduxit:
ut multis ãnis sil' sine ex
actioẽ et reddicoẽ debiti cõ
iugalis viuerẽt. Iãqz adh̃
ligata mr̃ionio sobrietatẽ
vidualẽ in victu et vesti
tu ꝑferebat: deuocioqz cor
dis ei⁹ et orõnũ instãcia mag
nã in ea future religiõis
⁊ grẽ ꝑfectionẽ ꝑmõstra
bat. Cumqz iã a lege viri
soluta eẽt. bona sua hẽdi
bus ⁊ pauꝑibz distribuẽs.
et a mũdi retinaculis se
expediẽs: xp̃m pauperẽ
pauꝑ sequẽs. nichil n̄ sim
plicissim victũ. ⁊ vestitum
ɔtẽptibilẽ sibi retinebat.
Pter qd̃ ⁊ eã que omẽm
mũdi ɔsolationẽ reiecẽat.
xp̃s mirandis ɔsolacoĩbz
et grãcijs visitabat: in q̃bz
oĩbz nõ suã sz dei gloriã
q̃rens. latẽ quidẽ ob hũili
tatis custodiã maluisset:

nisi ad ꝓximoꝝ salutẽ se ꝑ im
petũ spũs vel pocius xp̃i in
spũ sibi apparẽtis. certis se
ꝑsonis maĩfestare iussa
fuit. Optabatqz ɔtũelijs et
obꝓbrijs suis xp̃i cumula
re gloriã: veritate mãsue
tudiẽ et iusticia formã vi
te xp̃i in se exp̃mens. etiã
a minus et vilibz ꝑsonis
gr̃tis ⁊ ĩpune ledi suffẽbat.
Q̃s talẽ vitã existĩaret lu
dibrijs patẽ demonũ: xp̃m
qz tãte ĩpietatis arguẽ au
debit. ut nõ tueret̃ in se spe
rãtẽ. ⁊ nõ se. sz xp̃m ex dilec
tiõis ei⁹ plenitudiẽ glorificã
tẽ: Vel nũqd̃ bon⁹ sponsꝰ
castã ɔiugẽ ⁊ fidelẽ: expo
nit adulterio deludendã:
Cedat igit̃ temitas stulti iu
dicij. et det̃ locus glorie ⁊
grẽ: q̃ tanto maior ẽẽ cog
noscit̃: q̃nto ignorãcie ⁊ mo
dice fidei nr̃e videt̃ incredi
bilior. Q̃s enĩ nisi eiusdẽ
sp̃s grã ꝑuent⁹ credẽ pote
rit: q̃ xp̃s residẽs in celo lo
quat̃ fẽie in hac mortali
tate degẽti: Sz sicut ex ipi⁹
xp̃i v̄bis accepim⁹: cũ vi
dent̃ mõtes et silue. videt̃
celũ eminẽcie eoꝝ ꝓpĩquũ
licet nõ sit: sic et xp̃us in
celo regnãs spũali visioni
ꝓpĩquus videri potit q̃ntũ
libet corꝑali pñcia remot⁹
sit. cuiusmõi visioni localis
distãcia nequit ꝑiudicare.

O vere stupēda et supadmi
rāda apparicio et grā: et c
te oī nacioī q̄ sub celo est re
velāda: q̄ xp̄s tā gr̄uit fla
giciis xp̄ianoꝝ lesus ut vix
ulle reliq̄e semīs iusticie ī
ueniāt. misc̄diā exhibet in
gratis: et reos allicit ad ve
niā flagitandā. Sane stupē
dior est hec appicio. illa que
p se carnē mōstrauit. Illa
carnis supficie carnalibꝫ o
culis se ingessit: hec deū et
hoīem spūalibꝫ oculis īgerit.
P illā moriturꝰ mortalibꝫ
loquebat: p hāc morituris
ut īmortales fiāt loquit.
P illā ābulās in tīra in hu
manis diuina monstrabat:
p hāc regnās in celo hūa
na diuinis recōsiliat. In il
la debitū iusticie moriēdo
p nobis soluit: in hac īdebi
te nobis pc̄toribꝫ mīe mu
nus pmittit. Tā stupenda
inq̄m ē hec āmirabilis appi
cio q̄ vix credi pt: et a pua
hūanicordis capacitate cp̄
hendi vtus tanti miraculi.
Nā licꝫ ipa racio. veritatē
vtute plenā in ipsis vbis
et opibꝫ q̄ in apparicōe hac
audiūt. et experimēto pbā
tur īueniat: infirmitas tn̄
ipa nō capit. qd racio au
diēciū vba et expiencium
bn̄ficia capiendū dicit. Nā
et ego ipe q̄ hec scr̄psi. licet c
tissime m̄ de hoc spū p vba
et opa plene vitas cstitit:
vix tn̄ ipe capio qd tn̄ oī ac
cepcōe dignissim̄ ēē iudico:
nedū existimare q̄am oēs
hoc auditores credē posse:
qui vba nō audierūt et opa
nescierūt. Dicit et de xp̄i
resurrectioē dr̄. q̄ paulatī
p multa argumēta mōstra
ta ē: q̄ totā simul nouita
tē miraculi fragilia mor
taliū pectora cape nō po
tuerūt. Sic et ī hoc mira
culo xp̄m facturū credo. lō
gioꝝ ipōꝝ miraculorum
magnitudinē miracli ml'
tis vtutū argumētis no
tā facē: quā ocli cordis pc̄
catoꝝ tenebris assueti nō
possūt subito agnoscē. Hoc
tn̄ mētes oīm p̄parare ad
faciliorē acceptionē vita
tis debet: q̄ tot vba totꝫ
miracula nō aliā fidē p̄
dicāt. q̄ xp̄s p̄dicauit. Nō
nouū nobis xp̄m īducūt:
sꝫ eūdē q̄ pro nobis passus
fuit. Nichil vitati q̄ in xp̄o
ē sbtrahūt aut addūt: sed
mīa eiꝰ tanto in eis habū
dācior ostendit: q̄nto iam
pc̄toꝝ miseria sup id quod
umq̄ fuāt cognoscit ma
ior. Grās ergo pr̄i mīa
rū et deo tociꝰ cōsolacōis a
gamꝰ: q̄ in tot senescētis
mūdi miseriis tot miseri
cordiis occurrit miseris: ne
labāt in baratrū despe

racois. Quu ei sobue et fi
delit uba pntis libz que
respū multoz pauca sūt
attendē voluit? dubitare nō
potit uba nō illi q̄ utute
vacua ē. fz q̄ utute plena
ē vitatis dici nō potuisse
ñ a spū vitatis. Quu eā
opa eis pbare voluit: luci
et fide dignos testes quibz
opm vitatē si voluit pba
bit. Initiū āt hui⁹ reuelaci
onis facte ad p̄dictā dnam
t tñsmissū ad me q̄ hūc p
logū p̄mis. ut ceteis illud
notū facerē: talit a xp̄o
assumebat. Dyabol⁹ mqt
tpliciť petmuit. Supbia:
eo q̄ ipsū bene creauit. Cu
piditate: q̄ m̄ non solum
par fz t supior ee āb̄uit.
Voluptate: q̄ tantū in di
uinitatis mee gloria delec
tabat. ut libent si potuis
set me occidisset: ut loco
mei regnare potuisset. Et
ob hoc de celo corruer̄. hijs
tribz petis mūdū t̄pleuit:
et p ea hūanū gen⁹ viola
uit. Ptez qd ego hoiem as
sūpsi et ī mūdū veni: ut
hūilitate mea eis supbiā
anichilarē: paupte mea
eis cupiditatē destruerē:
t gruissimā crucis penā sb
ij. ut eis abhoiabilē scrip
tēā extīminarē: et hoi sā
guīe cordis morte mea ce
lū aperirē petis suis p̄clu
sū. si tm̄ xp̄e velit et q̄ntū m
xp̄o ē ad hec opari. Ex nunc
hoies regni scocie specialit
illud hoim gen⁹ qd curiale
siue militare dicit: petmit
sicut añ dyabol⁹ petmuit.
Supbiū enī de plenis cor
pibz q̄ eis dedi: diuicias ābi
uit quas ego eis dare nolui.
Abhoiabili scripturā sic de
fluit? ut si eis possibile eet
magis me occideret. q̄p vo
luptatibz suis care vellet:
a iudicii meū horribile qd
eis p petis suis imminet susti
neret. Et ideo corpa illa de
quibz gloriāt et supbiūt oc
adet gladio lācea et secur:
mēbra illa speciosa de q̄bz
gloriāt bestie et voluces
lacerabūt. Bona q̄ cōt vo
lūtatē meā egrediāt alieni
diripiet: et ipi egebūt. Pt
abhoiabiles āt voluptates
suas pri meo m tm̄ displi
cet: q̄p eos admittē nō dig
nat ad faciei sue visionē.
Et q̄p me si posset libent
occident: ipi ad īferna ma
nibz dyaboli tradet. ab eo
etna morte occidedi. Hoc
āt iudicii diu ante regno
suecie sup duxisse: n̄ pces
amicoz meoz q̄ mt eos
sui obsistent. q̄ me ad mi
sdiā ī clinat. Et ideo vēi
et rēpus q̄n eos de amicos
meos ad me colligā: ne vi
deāt mala q̄ illi regno sup

ducā. Verūptm aliq̄ amicoꝝ meoꝝ tuū viuet: ⁊ videbūt ī cumulū ſuoꝝ mitoꝝ. Nūc ingit' reges et pncipes ⁊ plati ex beneficijs meis me ꝺignoſcē noluīt ut ad me veniāt ⁊ ego paupes debiles et infantes miſabiles pſonas ꝺſpiciabo. quibꝫ loca eoꝝ repleā: ne in exitu meo ob eoꝝ abſentiā aliqs ſit defectꝰ. Cū aūt pſona ciuſ fiebat hec reuelatio īgemiſcēret. ⁊ iudicū nimis diuꝝ ꝺquēret: adiūxit dns. Ꝺ die viuit homo: adit' regni celeſtis aptꝰ ē. ſi ipi noluerīt mutare vitā: et ego nolu ſentētiā mutare. Ꝫz et opa q̄ ad pnīs occurūt pnīs vitatis ꝺfirmatiua: hec ſūt. Primū. q̄ vna ingnara mulier hec ꝓponit: q̄ nec fingē vult cū ſit nobil' et ꝓbate vite. ī humilitate et viduitate viuēs: ⁊ ſi vellet. neſciret nec mini mū ꝺfingē cū ſit ſīpliciſſima ⁊ manſuetiſſima. Ꝺdm ē. q̄ ſcīptoꝝ horū cū religioſiſſimꝰ ⁊ ſimpliciſſimꝰ. nulla racōe voles manū mittē ad ſcribēdū. reputās ſe ꝓpt' ignorātiā ſuā ad tātū op' min' ydoneū: ſz tactꝰ metu mortis a xpo. ⁊ fē mortuus donec ꝺſenſit: ⁊ ꝺſe ſu fcō ſubito curatꝰ ē. non ſuccēſſu tpis. Tertiū ē. q̄ vnus deōniacꝰ m eſſoꝝ pntibꝫ duobꝫ fidedignis teſtibꝫ. ad vbum oris pdi religioſi. quoꝝ formā hec mulier a xpo audiuit et ſcdm xpi imperiū ad dēonē dixit: purgatꝰ ē. Vltiū ē. ut alt' deōniacꝰ ī ſuecia pntibꝫ tribꝫ fidedignis teſtibꝫ: eodē mō purgatꝰ eſt p eundē religioſū. Quīti ē diuerſio vni' publice mētis p brē vīſis cū xpo dicte dōne apprīis ſbuētionē. Sextū eſt diuſio pluriū mīg natoꝝ in regno ſuecie. qui tpe et loco vna voce cordis ſui monitionē ſacrā in melius expti. niſi migrati fuerīt xpo. verba eius ab ipo miſſa fate buntur.

Explicat prologus. ~~

Incipit vita ſce brigitte pn̄ ceſſe regni ſuecie. Lib' pm'.

Verba dni nri ihu xpi. ad ſuā electā ſponſam dilectiſſimā. de certificatōe ſue excellētiſſie maternationis. et de impbatōe ꝓphanationis et fractionis fidei nre et baptiſmi. et qualit' ad ſui dilectionē muitat preſatā dilectā ſponſā.

Capitulū primū huius primi libri reuelationū

Ego sum creator celi et
terre: unus in deitate cum patre et
spiritu sancto. Ego sum qui in patriar
chis et prophetis loquebar: et que
ipsi expectabant. Ob quorum
desiderium. et iuxta promissionem
meam. assumpsi carnem sine peccato
et concupiscentia: ingrediens
viscera virginea tanquam sol
splendens per lapidem mundissimum.
Quia sicut sol vitrum ingre
diendo non violat: sic nec virgini
tas virginis in assumptione hu
manitatis mee corrupta est.
Ego autem sic assumpsi carnem. ut
non dereliquerem deitatem: et non
minor eram in deitate cum patre
et spiritu sancto omnia regens et im
plens: licet in utero virginis
esse cum humanitate. Quia si
cut splendor nunquam separatur
ab igne: sic deitas mea nunquam
ab humanitate separata est.
nec in morte. Deinde corpus
ipsum mundissimum a peccato:
pro peccatis omnium a planta
pedis usque ad verticem lacerari
volui et cruci affigi. Hoc etiam
cotidie nunc in altari immolatur:
ut tanto amplius homo me
diligeret. et beneficia mea re
coleret. Sed nunc ex toto oblitus
et neglectus sum et contemptus: et
tanquam rex a proprio regno ex
clusus. in cuius loco latro pessi
mus electus est et honoratur. In
homine denique regnum meum esse
volui: et super eum iure rex et
dominus esse deberem: quia feci eum
et redemi. Sed nunc fregit et
prophanauit fidem: quam michi
promisit in baptismo. Viola
uit et spreuit leges meas: quas
ei proposui. Diligit voluntatem
propriam: et me audire contempnit.
Insuper et pessimum latronem super
me exaltat: et ei fidem suam
dedit. Qui vere latro est: quia
animam hominis quam proprio san
guine redemi. ipse mala sug
gerendo et falsa pollicendo
ad se rapit. Nec ideo rapit.
ut quasi potentior me sit: cum ita
sim potens ut omnia possim verbo.
ita iustus ut nec minimum quid.
etiam si omnes sancti rogarent. fa
cerem contra iusticiam. Sed quia homo
libero arbitrio datus voluntarie.
mandatis meis contemptis consen
tit dyabolo: ideo iustum est ut
homo tyrannidem eius experiatur:
quia ipse dyabolus a me bonus
factus. sed mala voluntate sua
corruens. quasi meus seruus est ad
vindictam malorum. Sed licet modo
ita despectus sim. tamen ita miseri

cors sū. ut q̄cūq; misc̄diā meā
petierīt et se humiliauerīt: ī
dulgeo eis qd̄ cōmiserāt. et
ab ūquo latrone liberabo eos.
Qui āt in ɔtēptu meo ꝑstite
rīt. visitabo sup̄ eos iusticiam
meā: ita ut audiētes ɔtremis
cent: et q̄ experiēt dicēt. Ve.
q̄a ūquā nati ⁊ ɔcepti sum⁹:
ve q̄ ūquā dn̄m maiestatis
ad irā ꝓuocauim⁹. Tu āt fili
a mea quā elegi m̄. ⁊ cū qua
sp̄u meo loquor. dilige me to
to corde: nō sicut filiū aut fili
ā seu ꝑntes sz pl⁹ q̄ aliq̄d in
mūdo: q̄ ego q̄ creaui te. in
nullo mēbris meis ꝓeperci
ad suppliciū ꝓ te. Et adhuc
sic caritate diligo aīam tuā:
ut āteq̄ ea carerē. adhuc ite
rū ꝓ ea si possibile eēt cruci
affigerer. Imitare hūilitatē
meā: q̄ ego rex glē ⁊ āgelor
pānis vilib⁹ īdut⁹ fui. ad co
lūpnā nud⁹ stabā. oīa obꝓbria
et derisiōes audiui auribus
meis. Pone eciā volūtatē
meā volūtati tue: q̄ mater
mea dn̄a tua a p̄ncipio usq;
ad finē nūq̄ aliud voluit. n̄
qd̄ ego. Si hoc feceris: tunc
cor tuū erit cū corde meo: et
inflāmabit dilectiōe mea. q̄
admodū aliq̄d inflāmat ab
igne. Anima tua īplebit de
me. ⁊ ego ero in te: ita ut oīa
tp̄alia tibi fiāt amara. ⁊ oīs
voluptas carnis q̄i venenū.

Neq̄esces ī brachijs deitatis
mee: nulla ibi ē voluptas car
nis. sz gaudiū ⁊ delcātio sp̄s.
q̄ aīa delectata īterius ⁊ ex
tius plena ē gaudio: nec ali
q̄d cogitat vel cupit n̄ gau
diū qd̄ habet. Dilige ergo
me solū: ⁊ oīa habebis ⁊ ha
būdabis. Nūq̄d vō scr̄ptū ē. q̄
oleū vidue nō defecit. usq;quo
dn̄s dedit pluuiā sup̄ t̄rā iux̄
v̄bū ꝓphe: Ego sū ver⁹ ꝓpha:
si v̄ba mea credideris et cō
pleueris ea: oleū id ē gaudi
ū et exultacio tibi nō defici
ent usq; in sēpitn̄ū. ¶ Verba
dn̄i nr̄i ihesu xp̄i ad filiā in
sponsā sibi assūptam. de vere
fidei articulis. Et que sūt or
namēta et signa et volūtas
que sponsa respectu sponsi
debet habē. Caplm̄ scd̄m.

Ego sum creator celi
et t̄re: maris et om
niū que in eis sunt.
Ego sum vnus cū patre et
spiritu sancto: nō sicut dij
lapidei vel aurei ut olim di
cebat: nec plures ut tūc pu
tabat. Sz vn⁹ deus p̄r et fili⁹
et sp̄s sc̄s: trin⁹ in personis.
vn⁹ ī substācia. oīa creans
et a nullo creat⁹: īmutabilis
et oīpotēs. manēs sine prin
cipio et sine fine. Ego sū qui
de v̄gine nat⁹ sū. nō amit
tēs deitatē. sz associans eā
hūanitati: ut ī vna ꝑsona

verus sit filius dei et virginis filius.
Ego sum qui in cruce pependi
et mortuus fui et sepultus:
deitate illesa permanente. Qua
licet ex humanitate et carne
quam ego solus filius assumpsi
mortuus fui: tamen in deitate in qua
cum patre et spiritu sancto unus eram deus
viuebam. Ego idem ipse sum qui sur
rexi a mortuis et ascendi in
celum: qui et nunc cum spiritu meo
loquor tecum. Ego elegi te et
assumpsi te mihi in sponsam. ut
ostendam tibi secreta mea: quia
sic mihi placet. Tu etiam quodam
iure facta es mea: cum in mor
te mariti tui voluntatem tuam
in manus meas assignasti.
Cum etiam eo defuncto. cogitas
ti et rogasti quomodo pro me
pauper esse posses: et volu
isti omnia pro me relinquere: ideo
de iure facta es mea: et
oportuit me pro tanta carita
te tibi prouidere. Preterea assumo
te mihi in sponsam et in meam
propriam delectationem: qualem de
um decet habere cum anima casta.
Ad sponsam ergo pertinet pa
tam esse quando sponsus voluerit
nupcias facere: ut sit orna
ta decenter et munda. Tunc bene
mundaris. si cogitacio tua sit
semper circa peccata tua: quomodo in bap
tismo de peccato ade te munda
uit: quotiens in peccata lapsa es:
te supportaui id est sustinui.
Debet etiam habere sponsa sig
na sponsi sui in pectore:

hoc est attendere beneficia et opera
que pro te feci: scilicet quod notabiliter
te ditaui. tibi dando corpus
et animam. sanitatem et temporalia:
quod dulciter te reduxi cum pro te
mortuus sum: et hereditatem tibi
restitui. si volueris habere. Spon
sa etiam dicitur facere voluntatem spon
si. Que est voluntas mea: nisi quod
velis diligere me super omnia. ni
chil aliud velle nisi me: Ego
creaui omnia propter hominem. et sub
ieci ei omnia: sed ipse omnia preter
me. et nichil nisi me odit. Ego
ei iterum emi hereditatem suam
quam perdidit: sed sit alienatus est
et auersus est a racione. ut ma
gis velit honorem istum transito
rium quod non est nisi spuma inanis
ascendens quasi mons in momen
to et citius depressa in nichi
lum: quam honorem eternum in quo est
perpetuum bonum. Tu autem sponsa
mea si nichil nisi me desidera
ueris. si omnia pro me contempseris
non solum filios et parentes. sed
etiam honores et diuicias: e
go dabo tibi stipendium precio
sissimum et dulcissimum. non aurum
non argentum: sed meipsum da
bo tibi in sponsum et premium. qui
sum rex glorie. Si autem erubescis
esse pauper et despecta: considera
quia deus tuus precedit te: omniaque
serui et amici mei reliquerunt
in terra. quia non amicos terrenos
quesiui sed celestes. Quia si veneris
et times pondus laboris et infir
mitatis: considera quam graue est

ardē m igne. ¶ Ad mēveris: si aliquē dñm tpalē sicut me offendisses: ¶ Ego ei q̄us te toto corde dilexī: tñ extra iustitiā nec i uno pūcto facio: quominꝰ sicut in oibz mēbꝝ deliqsti. sic et in oibz satisfaciās. ¶ Peter tñ voluntatē bonā et ꝓpositū emēdandi. iusticiā i mām inuto: remittēdo ꝯ uora supplicia ꝓ modica emē darē. ¶ Ego aplectē libent modicū laborē: ut mūdana cursus ad magnū ꝑmiū perueniās. Decet enī sponsā cū sponso fatigari laboribz: ut eo fiducialius cū eo reqescat. ¶ Verba dñi nri ihu xpi ad sponsā de īformatōe dilōnis et hoc sponse ad ipsū sponsū. et de odio miquoꝝ ad deū. et de dilōne ad mūdū. ¶ Caplm

Ego sū deus tercius. tuus: quē tu colis. Ego sū ille q̄ celū et terrā potencia mea sustēto: et nō aliqbz rebz alijs sustētat vl̄ colūpnis. Ego sum q̄ sub specie panis cotidie in altari verꝰ deus et verus hō īmolor. Ego idē sum q̄ elegi te. Honora ꝑēm me ū. dilexe me. obedi spūi meo: defer honorē matri mee tangꝰ dñe tue: honora oēs scos meos. Observa fidē rectā quā ille te docuit q̄ duoꝝ spūū īfluctū falsitatis sez et vitans i se exptus auxilio meo deuicat: et custodi hūilitatē veram. ¶ Que ē hūilitas vera: n laudē deo ꝓ bonis datis tribuē: Ez nūc multi oduit me et facta mea: et ꝺba mea reputāt dolū et vanitatē: adulterū aūt et dyabolū aplectūt et dilexit. ¶ Quod ei faciūt ꝓ me: cū mꝰ mure et amaritudie ē. Nō cōfitent nomē meū: si nō tibi horrē hoīm cōfundent. Mūdū aūt sic dilexūt: ꝙ nocte et die i labore eoꝝ nō lasc̄sant: et i amore eoꝝ sp feruet. Ho rū seruicia sic n placz: ac si quis daret ūi amico suo pe cuniā ad hoc ut ūterficat filiꝰ ei. Sic faciūt ipi. Dat ei n modicā eleosinā: et la bijs honorāt me: ad hoc ut mūdana ꝓsperitas eis siccē dat: et maneāt n honore et pcio suo: vnde occidūtur bonꝰ aūꝰ eoꝝ a ꝓfiacēdo m bono. Si aūt tu me dilexe tuꝰ toto corde. et nichil desidē tare n me: attha te ad me ꝑ cuitatē sicut magnes. id ē lapis talamute attrhit sibi ferrū: et collocabo te i brachio meo qđ tā forte ē ut nullꝰ possit extēdē: tā rigidū ut nullꝰ extēsū suf ficat cōtriare: tā etiā dulce ē ut oīa aromata vincat: et nul lā ꝓpatione cū mūdi delec tacōibz habeat. ¶ Verba dñi nri ihu xpi ad sponsam

qualit' nō debeat timē de si
bi ab eo reuelatis nec cogi
tare q̄ malignꝰ sp̄s sit. ⁊ de
doctrina cognoscēdi bonū vl'
malignū sp̄m. Capl'm. iiij.

Ego sū creator tu
us et redemptor.
Quare timuisti de
verbis meis? et cur cogitas
ti de quo sp̄u eēnt. de bono
an de malo? Dic m̄. q̄d in
uenisti in v̄bis meis. q̄d ꝯsci
ēcia nō dictabat faciēdū?
Aut nūq̄d aliq̄d p̄cepi tibi
ꝯtra racionē? Ad que rn̄dit.
Nequaq̄. Sz oīa illa sūt v̄a:
et ego male erraui. Rn̄dit
sp̄s seu sponsꝰ. Ego p̄cepi
tibi t̄a: ex quibz tu posses
ꝯgnoscē sp̄m bonū. Prece
pi tibi honorare deū tuū q̄
te fecit. et oīa que habes de
dit tibi: hoc tibi dicit racio
tua. eū honorare p̄ oībus.
Ego p̄cepi tibi fidē tenē rec
tā: credē scz sine deo nichil
eē factū. sine deo nichil pos
se fieri. Precepi eciā tibi di
ligē ꝯtinēciā racōbilē oīm
rerū: q̄ mūdꝰ ꝓpt' hoīem
factꝰ ē. ut hō eo ad nec̄itatē
uteret. Sic eciā p t̄a istis ꝯtra
ria. potes ꝯgnoscē sp̄m im
mūdū. Ipē eī suadet t̄ lau
dē ꝓpriā querē. de datis tibi
sup̄bire: ipē suadet t̄ p̄fidi
am: ipē eciā tibi ī ꝯtinēciā
mēbroꝝ oīm. ⁊ oīm rerū.
et ad hec īflāmat cor. Ipē

q̄ q̄nq̄ decipit sub sp̄e boni:
ꝓptea p̄cepi tibi semp̄ discu
tē ꝯsciēciā tuā. ⁊ sapiētibz
sp̄ualibz ap̄ire eā. Preterea
nō dubites tūc sp̄m dei bo
nū eē tecū: cū nichil aliud
desiderauis n̄ deū. ⁊ de eo
tota īflāmaris. Hoc ego so
lus possū facē: et īpossibile
ē dyabolo appropīquare t̄.
Sz nec alicui malo hōi p̄t ap
ꝓpīquare n̄ p̄mittat' a me:
vl' ꝓpt' pc̄ta vl' ꝓpt' aliq̄d oc
cultū iudiciū m̄ ꝯgnitū:
q̄ ipē mea creatā ē sicut a
lia oīa: et a me bn̄ factꝰ fu
it. Sz malicia sua malꝰ est:
et ideo ego sū dn̄s sup̄ eū.
Ideo aliqui īputāt m̄ falsā
culpā. q̄ dicūt q̄ illi q̄ m̄ ser
uiūt ex nimia deuocōe: di
cūt' insanire et habē demo
niū. Ipi silem me faciūt ho
mī qui castā habet uxorē
et ī virū bn̄ ꝯfidentē: ⁊ sup
ponit eā adultero. Tal' ego
eēm: si hoīem iustū hn̄tē
ad me caritatis aīm. dimit
terē dēonio tradi. Sz q̄ fide
lis sū: ideo ī nullis m̄ de
uote seruiēti aīe dn̄abit' de
mon. Licz eī q̄nq̄ amici me
i q̄i amentes vident': hoc tn̄
nō ē ꝓpt' passionē demonij.
nec q̄ seruiūt m̄ ex feruē
ti deuocōe: sz ꝓpt' defectū cē
bri vl' ꝓpt' aliā occultā cau
sā: q̄ est ill' ad hūilitatē eoꝝ.
Pt eciā fieri q̄nq̄ q̄ dyabo

lus acrpit ptāt̄ a me ſup car
nē bonoz̄ hoīm: ad eoz̄ trinu
nerſacōnē. aut q̄ obūbret
oſcias eoz̄. ꝟz m aīas eoz̄ q̄
ī me habēt fidē et delacio
nē. nuq̄ pt dnāri. ¶ Verba
mari amoris xpi ad ſponſā.
in figura mirabili de caſtro
nobili. p q̄d ecclia militās de
ſignat. et q̄liť p̄bz gl̄oſe
p̄ſīs marie et ſcōz adhuc
dei ecclia ꝛedificabit. Cap. v.

Ego ſū creator oīm:
ego rex gl̄ē et dns
angelōz. Ego fida
ui in caſtrū nobile. et poſui
ī eo clōs meos: cuj⁹ fida
mentū īimici mei pfoderūt:
t pualuerūt in amicos meos.
m tm q̄ de pedibz aīaz me
oz̄ ligno id ē appo ſtructis
exijt medulla: os eoz̄ ītu
dit lapidibz et fame t ſiti
cruciāt: inſup et dnīm eoz̄
pſequūt: ſa amici mei pe
tūt gemitibz auxiliū: uſti
cia clamat vindictā: mia tm
diat pendū. ¶ Tūc t ipe ds
aut ad exercitū celeſtē q̄ aſta
bat. ¶ Nd vidēt vobis de iſ
tis q̄ caſtrū meū occupaue
rūt: ¶ Q̄ ḡi vna voce vide
rūt oēs. Dne in te ē oīs uſ
ticia et ī te oīa vidēm: tu
exiſtes ſine pncipio t ſine
filio dei: tibi datū ē oē iu
dicū tu iudex eoz̄. Et ille
aut. Luz oīa ſcitis ī me t vi
detis: tm ꝓpter iſtā ſponſā
q̄ aſtat diate iudicū uſtū.
Et illi dixerūt. Hec ē uſticia.
ut illi qui fuſſoderūt murū
puniāt ut fures: et qui ī
malicia pſiſtūt puniāt ut
ī aſozes: et q̄ captiui ſē li
berent. et famelici ſaturē
tur. ¶ Tūc loḡbat dei mater
maria. tres ī voce puoz.
dicēs. Dne mi t filij mei.
tu fuiſti m uto meo: verus
deus t hō. Tu me q̄ eiam
vas tenū. etnū dignacōe
tua ſanctificaſti: ſupplico miſe
re eis adhuc ſemel. ¶ Et rn
dit dns ad matrem. Vndem
ſit vbū oris tui: et q̄ odor
ſuauiſſi⁹ aſcendit m deitatē.
Tu agelōz t oīm ſcōz gl̄ā
es et regina: q̄ a te deitas
ſolata ē. et oēs letificaſti
ſcos: et q̄ voluntas tua a
pncipio uſq; ētuis tue erat
ſicut mea: ideo fiāt adhuc
ſemel q̄d vis. Ad exercitū aūt
aut. Quia vos vnlit ctuſtis:
ideo, ꝓpt̄ curtate viam pla
cabor adhuc. Ecce ego, ꝓpter
pces vias reedificabo mu
rū meū: ſaluabo t ſana
bo eos q̄ vi oppreſſi ſūt: et
m cētuplū honorificabo il
los, p tribulia quā paſſi ſūt.
Violētibz aūt ſi miam pea
erit: pace t miam dabo.
Vnu aūt ſtēpſerit: uſticiā
meā ſentiet. Deinde aut ad
ſponſa. ſponſa mea ego e
legi te: et iduxi te in ſpm

meū. Tu audis v̄ba mea ⁊ sc̄o
rū meoꝝ. q̄ licz oīa vidēt in
me. tn̄ ꝓpt̄ te locuti sūt. ut tu
ītelligeres: qꝛ tu q̄ adhuc es
ī carne. nō potes ita vidē in
me sicut hij q̄ sp̄s sūt. Nunc
etiā ostendā tibi q̄d ista signi
ficēt. Castrū illud q̄d sup̄ dixi
ē ipā sc̄a eccl̄ia: quā de sāgui
ne meo ⁊ sc̄oꝝ meoꝝ edificaui
et muro caritatis mee cinxi:
et posui ī ea elc̄os meos ⁊ aī
cos. Fūdamētū hui⁹ ē fides: scz
credē me iustū iudicē et mi
sericordē. Sz nūc suffossū est
fundamētū: qꝛ oēs credt̄ me
et p̄dicāt misericordē: sz q̄si
null⁹ p̄dicat nec credit me
eē iuste iudicantē. Ipsi me
habēt q̄i īiquū iudicē. Iniqu⁹
eī eēt iudex. q̄ ex mīa dimitte
ret īiquos īpunitos: ut iniq̄
iustos eo magis opp̄merēt.
Sz ego sū iust⁹ iudex ⁊ mise
ricors: ita ut nec minimū
pc̄m relinquā īpunitū: nec
minimū bonū irremunātū.
P hui⁹ muri suffossionē int̄
uerūt illi in eccl̄iā sanctā q̄
absq̄ timore peccāt: qui me
iustū esse negāt: et amicos
meos sic conturbāt quēad
modū illos qui sūt ī cippo.
Non enī est eisdē amicis
meis gaudiū nec cōsolatio:
sz ōne obprobriū ⁊ oīs dolor
eis īponit̄ tanquā demoni
acis. Si veritatem de me
dixerīt ꝯfutant̄: et mendacij
arguūt̄. Vehemēt̄ siciūt au
dire vel loq̄ recta: sz nō est q̄
eos audiat vl̄ rc̄a loq̄t̄. Ego
q̄z deus ⁊ creator blasphemor.
Dicūt eī: nescim⁹ si ē deus: et
si ē. nō curam⁹. Vexillū meū
p̄sternit̄ ⁊ ꝯculcat̄: dicentes.
Quare pass⁹ ē. q̄d p̄dest nobis:
Si velit nobis dare voluntatē
nr̄am sufficit nobis: ⁊ habeat
ipē regnū suū ⁊ celū. Ego q̄z ad
eos īgredi volo: sz ipi dicūt. Aīn
moriem̄: q̄ voluntatē nr̄am
relinq̄mus. Ecce sponsa mea.
quales ipi sūt. Ego feci eos. et
vno verbo possē delere: q̄modo
sup̄biūt ꝯtra me. Nūc āt ꝓpt̄
preces matris mee et omniū
sāctoꝝ ita misericors sū ⁊ pa
ciens: q̄ mittē volo eis verba
mea q̄ de ore meo p̄cesserunt
et offerre eis misc̄diā meam.
Si recipe voluerīt placabor:
sin autē sentiēt meā iusticiā.
Itaq̄z sicut fures publice corā
angelis et hōinibz cōfundēt̄:
et ab oībus diiudicabuntur.
Sicut eī hōines in furca suspē
si deuorant̄ a coruis: sic isti
a demonibz deuorabunt̄ nec
consumēt̄. Sicut enī illi qui
puniūt̄ in cippo ligneo nullā
requiē īueniūt ibidē: sic isti
habebūt vndiq̄z dolorē ⁊ ama
ritudinē. Fluuius ardētissim⁹
fluet ī os eorū nec īplebitur
eoꝝ venter: sz ad supplicium

de die in die renouabuntur. Amici at mei saluabunt. id e de
vbis q procedunt de ore meo.
cosolabunt: iusticia mea cu mi
scdia videbunt. Induam eos ar
mis caritatis mee. et sic fortes
eos faciam. q aduersarij fidei ca
dent retrorsu qi lutu: et eru
bescet ppetuo cu videbunt ius
ticia mea: ex eo q pacia mea
abusi sunt. Verba xpi ad sposa.
qlit eius sps cu iniqs ee no pt. et
de separacoe malorum a bonis.
et de missione bonorum spualibus
armis armatorum i bellu. id est
contra mundu. Capitulu. vj.

Inimici mei sunt quasi bestie fe
rocissime: nuqm saciari possunt nec
requiescere. Horum cor sic est va
cuu a caritate mea: q nunqua
in eo intrat cogitacio passio
nis mee. Nuqm semel adhuc
pcessit de intimo cordis eorum
hoc vbu. Dne redemisti nos:
laus tibi pro amara passioe
tua. Quomo sps meus pt ee
cu eis: qui nulla diuina ca
ritate habet ad me. q ut volu
tate sua pficiat libeter pdunt
alios: Ipsorum cor plenum est
vmibus vilissimis: id e affecti
one mundi. In ore eorum posuit
dyabolus stercus suu: et ideo no
placet eis vba mea. Ideo ego
separabo eos ab amicis meis:
cum seca mea. Et sicut non
est mors ulla morte sece ama
rior: sic no est supplicium quo
no participes fiat: et secabunt
p mediu a dyabolo et diuidet
a me. Sic sunt odiosi mi: q eciam
oes q adherent eis separabunt a
me. Ideo mitto amicos meos.
ut diuidat dyabolos a mebris
meis: et ipi veri sunt inimici mei.
Mitto ergo eos qi milites in
bello. Ois ei q affligit carne
sua et abstinet se ab illicitis:
vere miles est meus. Ipsi ha
bent p lancea verba mea q
ore locutus su: in manu gla
diu id est fide. In pectore eoru
erit lorica caritatis: ut qcqd
acciderit. non minus diligant
me. Clipeu paciencie debent
habe ad latus: ut oia pacie
ter sustineat. Ego eni iclusi
eos qsi auru in vase: et nuc
exire debet et incedere viam
mea. Ego no potera intre
scdm iusticia ordinatam in
gloriam maiestatis: absqz
tribulatione cu huanitate
mea. Quo ergo ipsi intrabunt.
Si dns eoru paciebat: non
miru si et ipsi paciant. Si
dns sustinuit verbera: non
est magnu si ipsi sustinebunt
verba. Non timeat: qr ego
nuqm reliqua eos. Sicut ipos
sibile e dyabolo cor dei tan
ge et diuide: sic ipossibile e
dyabolo separare eos a me.
Et quia ipsi sunt quasi auru
purissimu in ospectu meo:
ideo si modico igne pbent

nūq̄ tn̄ relinquo eos: sz ē ad
eoꝝ maiorē remuneratione.
¶ Verba v̄gīs gl'ose ad filiā
de mō induēdi. et q̄lia debe
āt ēē vestimēta ⁊ ornamē
ta quibz debet ēē filia orna
ta et induta. Capl'm. vij.

Ego sū maria: que
pepi verū deū ⁊
verū hoīem filiū
dei. Ego sū regina āgeloꝝ.
Filiꝰ meus diligit te toto cor
de: ideo dilige tu eū. Tu de
bes ēē ornā honestissimis
vestibz: q̄ quō et q̄les debe
āt ēē mōstrabo tibi. Sicut
eī tu p̄us habuisti camisi
ā. inde tunicā. calcios. pal
liū ⁊ monile ī pectore: sic
nūc spūalit' habē debes.
Camisia ē ɔtricio. Sicut eī
camisia ꝓpīquior ē carni:
sic ɔtricio et ɔfessio p̄ma
via ē ɔuersionis ad deū: qua
mēs q̄ gaudebat ī pcto mū
dat'. ⁊ caro sordida refrena
tur. Calcei duo. affectꝰ. scz
emēdandi ɔmissa: ⁊ volū
tas faciēdi bona et abstinē
di a malis. Tunica tua ē
spes ad deū. Q̄ā sicut tūi
ca habet duas manicas: sic
ī spe sit iusticia ⁊ mīa. Ut
sic speres de mīa dei q̄ nō
negligas iusticiā eiꝰ: ⁊ sic
cogita iusticiā eiꝰ ⁊ iudiciū. ut
non obliuiscaris mīam. Q̄ā
nec iusticiā aliq̄n facit sine
mīa: nec mīam sine iusticia.

Palliū ē fides. Sicut eī palli
um oīa opit ⁊ oīa ī eo ɔclu
dūt': sic fide hō oīa pt ɔpre
hēdē et attigē. Hoc palliū
debet ēē respsū signis cari
tatis tue: quō scz creauit te.
quō redemit te quō enutriuit
te: et īduxit te in spm̄ suū ⁊
aperuit t' oclos spūales. Mo
nile ē ɔsideracio passiois eiꝰ.
Hoc sit iugit' fixū in pectore
tuo: quō derisus ⁊ flagellatꝰ
quō sanguinolētꝰ ⁊ in oībz
neruis ɔfossꝰ. stabat viuus
ī cruce: quō in morte ex pas
sioē doloris acutissimi totū
corpꝰ ɔtremuit. quō ī manꝰ
p̄ris ɔmēdabat spm̄. Hoc ī
monile sp sit ī pectore tuo.
Corona sit ī capite tuo. id ē
castitas ī affectu: ut malles
pati v̄bera. q̄ inq̄nari āplꝰ.
Inde sis v̄ecūda ⁊ honesta.
Nichil cogita nichil desidera
n̄ deū tuū creatorē tuū: quē
cū habueris oīa habebis:
et sic ornata expectab' spō
sū tuū. ¶ Verba celi regīe
filiā dilectā informantia
qualit' filiū vna cū matre
debeat dilige ⁊ laudare. Ca^m.

Ego sū regina viij.
celi. Tu sollicita es
quō laudare me
debes. Scias ꝓ cto q̄ oīs laus
filij mei laus mea ē: et qui
īhonorat eū. īhonorat me.
Q̄ā ego sic feruēt' dilexi eū
et ipe me: q̄ q̄i vnum cor

ābo habuim9. Et ipē me que
erā vas tremū sic hōrifice
honorauit: ut sup oēs angē
los me exaltarz. Sic ergo lau
dare debes me. Benedictus
sis tu ds creator oīm: q̄ i ute
ro marie vgis descendē dig
natꝰ es. Bndictꝰ sis deus q̄ ex
maria vgie ee sine q̄uamie
voluisti: et de ea imaculatā
carnē sine pcō sumē dignatꝰ
es. Bndictꝰ sis tu deus qui ad
vginē cū gaudio aiē ei⁹ et o
nīū mēbroꝝ venisti: et cum
gaudio oīm mēbroꝝ ei⁹ sū
pcō de ea p̄cessisti. Bndictꝰ
sis tu ds qui mariā vginē
matrē tuā post ascēsionē
tuā crebris ysolacoīb⁹ letifi
casti: et p eā ysolādo
visitasti. Bndictꝰ sis tu deus
q̄ corpꝰ et aiam marie vir
gis matris tue i celū assūp
sisti: et sup oēs angelos exal
tare tuā honorifice collo
casti: miserē mei ꝓpt̄ p̄ces
eius. ¶ Verba regine celi
ad dilectū de amore dulcissīo
quē filiꝰ habuit ad matrē vir
ginē. et q̄liter ex auctio casti
tio xpi mr fuit ꝓcepta et in
utero sanctificata, et q̄liter assūp
ta fuit in corpe et aia i celū.
et de nois ei⁹ vtutib⁹. et de ā
gelis bono et malo hoīb⁹ de
putatis. Ca. ix.

Ego sū regina celi.
Dilige filiū meū
q̄ ipē honestissīꝰ ē: et cū eū
habueris. oēm honestatē ha
bes. Ipē ē eciā desideratissīꝰ:
et cū eū habuis. oīa deside
rabilia habes. Dilige eaā
eū q̄ ipē ē vtuosissīꝰ: et cū
eū habuis oēs vtutes ha
bes. Ego volo tibi dicē q̄
dilexit ipē dilexit corpꝰ me
ū: q̄ dilexit aiazmeā: q̄ntū
eciā honorauit nome me
ū. Ipē filiꝰ meus p̄us me
dilexit q̄ ego eu: q̄ creator
meus ē. Ipse auctū p̄us
mei et mīs tanta castitate
auxit: ut tūc nō ueniret
castus auctū. ut nullꝰ cō
uenire vellet ñi iuxta lege
solūmō causa suscitādi pro
le. Et cū sibi nūciatū eet
ab angelo q̄ vginē parent
vnde salus mūdi p̄rederz:
magis voluisset mori q̄ cr
nali amore uenire. et vo
luptas m eis mortua eet.
Cū p̄ eo dico tibi q̄ ex cā
tate dīna. et ex vbo āgeli
ānūciātis uenerūt cīne:
nō ex cupia alīq̄ volup
tatis. ꝫ ex tra voluntatē suā
ex dīna dilōne: et sic ex e
oꝝ semīe p dīnā caritatē
caro mea xpi fuit ordinata est.
Facto aūt corpe meo. ds a
dīnitate sua aiam creatā
īmisit corpi: et mox aia
cū corpe sanctificata ē. qua
angeli custodiebāt et seruia
bāt die ac nocte. Cū aute
aia mea sanctificaret: et cor

pori coniungeret: tanta matri
mee aduenit leticia. ut impos
sibile esset dictu. Deinde comple
to cursu vite mee primo ani
mam meam quia dna erat corporis
ad deitatem excellencius ceteris
eleuauit: inde corpus meum
ut nullius creature corpus
sit tam propinquum deo sicut meum.
Ecce quantum filius meus dilex
it animam meam et corpus.
Sed aliqui sunt qui maligno spiritu
negant me assumptam corpore et
anima: aliqui. quia nesciunt melius
Sed ista est pro certissimo rei ve
ritas: quod cum corpore et anima ad de
itatem assumpta sum. Filius meus
quantum eciam honorauit no
men meum: audi. Nomen me
um est maria: sicut in euan
gelio legitur. Hoc nomen cum
angeli audiunt. gaudent in
conscientia sua: et regraciantur deo
quod per me et mecum talem gratiam
fecit: et quod videt ipsi huma
nitatem filij mei in deitate
glorificatam. Illi qui in purgato
rio sunt ultimo modum gaudent
tanquam eger in lecto iacens:
si audierit ab aliquibus verbum
solacij. et quod ei placet in animo.
quod statim exultat. Angeli e
ciam boni audito hoc nomine.
statim appropinquant magis ius
tis. quibus dati sunt ad custo
diam et gaudent de profectu eorum:
quia omnibus hominibus dati sunt an
geli boni ad custodiam. et an
geli mali ad probationem.

Non sic quod angeli separentur a
deo: sed anime sic seruiunt ut non
relinquant deum sed iugiter sunt in
conspectu eius: et tamen inflammant
et incitant animam ad agendum bonum.
Omnes eciam demones verentur hoc
nomen et timent: qui audientes
hoc nomen maria. statim relin
quunt animam de unguibus quibus te
nebant eam. Sicut enim auis que in
predam ungues et rostrum habet.
si audierit sonum aliquem statim
relinquit predam: et cum nichil
operis sequi videt statim reuertitur
ad eandem: sic demones audito no
mine meo. statim relinquunt animam
quasi territi. Sed iterum aduolant et
reuertuntur ad eam quasi sagitta ve
locissima: nisi aliqua emendacio sub
sequatur. Nullus eciam tam frigidus
est ab amore dei nisi sit dampna
tus. si inuocauit hoc nomen
hac intencione ut numquam reuerti
voluit ad solitum opus. quod non
statim discedat ab eo dyabolus:
et numquam amplius reuertitur ad eum
nisi resumpserit voluntatem pec
candi mortaliter. Tamen quandoque per
mittitur ei turbare eum propter ma
iorem remuneracionem eius: sed non
possidere. ¶ Verba virginis
marie ad filiam. utilem doctri
nam qualiter viuere debeat po
nencia. et multa miracula xpi
passionis declaratiua. Capitulum x.

Ego sum regina celi:
mater dei. Ego dixi
tibi quod habere debeas
monile in pectore tuo: nunc

plenius mōstrabo tibi q̄ ego a
p̄ncipio cū audirē et ītelligerē
deū ēē: sp̄ sollicita ⁊ tīorata
fui de salute et obseruācia
mea. Cū āt audissē plenius
ipsū deū ēē creatorē meū. ⁊
iudicē de oībz actibz meis. īti
me dilexi eū: et oī hora ti
mui et cogitaui ne eū v̄bo
vel facto offenderē. Deinde
cū audissē eū dedisse legem
p̄plo ⁊ p̄cepta sua. et fecisse
cum eis tāta mirabilia: p̄po
sui firmit' in aīo meo nichil
n̄ eū diligē: et amara m̄ erāt
mūdana vehemēt'. Post hec
audito eciā q̄ ille idē deus
redēpturus eēt mūdū et nas
citurus de v̄gine: tanta circa
eū caritate affecta fui: q̄ ni
chil n̄ deū cogitabā. nichil
volebā n̄ ipm. Ego elōgaui
me q̄ntū potui a colloquijs:
et p̄ncia p̄ntū et amicorū.
Et oīa q̄ habē potui dedi in
digētibz. nichil n̄ victū te
nuē ⁊ vestitū reseruaui: nl'
la m̄. nisi d̄s placuerit. Ego
sp̄ in corde meo optaui ut
viuerē ad tēp9 natiuitatis
ei9: si forte fieri mērer ācil
la indigna mr̄is dei. Voui
eciā in corde meo. si eēt ei
acceptabile obseruare v̄gi
tatē: nichil ūq̄ possidē in
mūdo. Si āt alit' vellet deus
fierz volūtas ei9 nō mea:
q̄ credebā eū oīa posse et
velle. nichil n̄ m̄ utile: ido

ei oēm volūtatē meā ɔmisi.
Instante vō tp̄e quo scd̄m ɔsti
tutionē v̄gines p̄sentabāt'
in tēplo dn̄i: affui et ego
int' eas p̄pt' obīam p̄ntum
meorū: cogitās mecū. nichil
deo ēē īpossibile. Et q̄ ipse
sciebat me nichil desiderāe
nichil velle n̄ se. et posset
me seruare ī v̄gītate si ei
placēt: sin āt. fiēt volūtas
ei9. Auditis āt oībz q̄ mā
data erāt in tēplo: regressa
domū āpliori q̄ p̄ius arde
bā amore dei: et nouis co
tidie īflāmabar estibz ⁊ de
sideriis amoris. Ptēa pl9
solito ab oībz me elōgaui:
et fui sola noctibz et diebz
timēs vehemēt' ne os loq̄
ret'. vl' auris audirz aliqua
ɔt' deū meū: vel ne oculi me
i vidēnt aliq̄ delectabilia.
Timida q̄z fui in silēcio et
multū anxia: ne forte sile
rē ea q̄ magis loqui debu
issē. Cūq̄z sic turbarer ī cor
de sola mecū. spemq̄z meā
oēm ɔmittēs deo: ilico ve
nit ī mētē meā cogitare
dei magnā potēciā. quō ser
uiūt ei angeli et oīa crea
ta: qualis gloria ei9 ē que
ē meffabilis et int'mīabil'.
Et cū hec mirarer: vidi tā
mirabilia. Vidi nāq̄z sidus:
s̄ nō quale fulget de celo.
Vidi lumē: s̄ nō qualē lu
cē q̄ lucet ī mūdo. Sensi

odorē. ſz nō q̄i herbarū vl' aliq̄d taliū: ſz ſuauiſſimū et vē meffabilē: quo tota replebar et p̄ gaudio exultabā. In ſtatī audiui vnā vocē ſz nō de ore hūano: et ea audita ſatis timui reputās ne forte eēt illuſio. Et ſtatī appiuit an̄ me angel⁹ dei q̄i homo pulcherri⁹. ſz nō carne veſtit⁹: q̄ dixit ad me. Aue gracia plena: dn̄s tecū. Ad cū audiſſem. mirabar quid ſignificarz hoc: vel cur talē p̄ferret ſalutationē. Sciebā eī me et credebā indignam ad aliq̄d tale vl' ad aliq̄d boni: deo tn̄ nō impoſſibile ēē facē q̄cq̄d vellet. Tūc ſcd̄o angel⁹ ait. Qd̄ naſcet' ī te ſcm̄ erit. ⁊ vocabit' fili⁹ dei: et ſicut ei placuerit ſic fiet. Nec tn̄ credebā me dignā: nec q̄ſiui ab angelo q̄re vl' qn̄ fiet: ſz q̄ſiui. quō fiet q̄ ego indigna ſim mr̄ dei. que et virū nō cognoſco. Et rn̄dit m̄ angel⁹ ſicut dixi. Dō nichil ē impoſſibile: ſz q̄cq̄d facē vult. fiet. Quo v̄bo angeli audito: feruētiſſim̄ affectū habui ēē mater dei. Et loq̄bat' aīa mea p̄ amore. Ecce ego: fiat volūtas tua ī me. Ad qd̄ v̄bū ilico ꝯcipiebat' fili⁹ meus ī utero meo: cū meffabili exultacione aīe mee ⁊ oīm mēbrorū. Cūq̄z haberē eū in utero:

portabā eū ſine gr̄uedīe et tedio vētris. Humiliabā me in oībz: ſciēs eū oīpotentē quē portabā. Qn̄ vō pepi eū. ſine dolore ⁊ pcc̄o pepi eū ſicut ⁊ ꝯcepi: cū tāta aīe et corpis exultacōe. q̄ pedes mei p̄ exultacōe nō ſenciebāt terrā ubi ſtabāt. Et ſicut in oīa mēbra mea cum gaudio totius aīe mee intrauit: ſic cū gaudio oīm mēbrorū exultāte aīa meffabili gaudio. ſine leſione v̄gīnitatis mee exiuit. Cūq̄z ꝯſpicerē et ꝯſiderarē pl'chitudinē ei⁹ aīa mea q̄i rore p̄ gaudio ſtillabat: ſciēs me īdignā ad talē filiū. Qn̄ vō cōſiderabā loca clauorū ī manibz et pedibz q̄s ſcd̄m prophas crucifigēdos audiui: tūc oculi mei replebāt' lacrimis. et cor meū q̄i ſcindebatur p̄ tr̄ſticia. Et tūc fili⁹ meus inſpexit oculos meos lacrimātes: et triſtabat' q̄i ad mortē. Cū vō ꝯſiderarē potēciā deitatis ei⁹. ꝯſolabar iterū: ſciēs q̄ ipē ſic vellet ⁊ ſic expediret. Et oēm volūtatē meā ꝯformaui volūtati ei⁹: et ſic ſp̄ erat leticia mea mixta cū dolore. Inſtāte tp̄e paſſiōis filij mei. rapuerūt eū īimici eius p̄cutiētes eū in maxilla et collo: et ꝯſpuētes illuſerūt ei. Deinde duct⁹ ad colum

† ſine dolore

nā. ꝑsonalit' se vestibꝫ exuit:
et ꝑsonalit' manꝰ ad colūp
nā applicuit: quas īimici sn̄
mīa ligauerūt. Alligatꝰ aūt
nichil oīno opimēti hēbat.
Sꝫ sicut natꝰ ē sic stabat:
et paciebat' nuditatis sue
erubescēciā. Cōsurrexerūt
aūt īimici eiꝰ: et fugiētibus
amicis. īimici vndiqꝫ asta
bāt: et flagellabāt corpus
eiꝰ ab oī pcc̄o ⁊ macula mū
dū. Ad p̄mū igit' ictū ego que
astabā ꝓpīqua. cecidi q̄ mor
tua: et resūpto spū vidi cor
pus eiꝰ flagellatū ⁊ vbeatū
usqꝫ ad costas ita ut coste eiꝰ
viderēt: et qd̄ amarius erat. cū
retherēt' flagella. carnes ip
sius flagellis sulcabāt'. Cūqꝫ
filius meus totus sāguīolētꝰ
totꝰ sic laceratꝰ stabat. ut ī
eo nō īueniret' sanitas nec qd̄
flagellaret': tūc vnꝰ ꝯcitato in
se spū q̄suit. Nūqd̄ int'ficietis
eū sic īiudicatū: Et statī secu
it vīcula eiꝰ. Inde filiꝰ meus
induit se vestibꝫ suis. Tūc lo
cū ubi stabāt pedes filij mei
totū repletū vidi sāguīe: ⁊ ex
vestigijs filij mei ꝯgnoscebā
incessū eiꝰ. Quo eī ꝓcedebāt:
appebat tīra īfusa sanguīe.
Nec ipī paciebāt' ut se īdue
ret: sꝫ ꝯpulerūt eū et traxe
rūt ut acceleraret. Cū aūt du
ceret' q̄ latro: ipē filius meꝰ
extersit sanguinē ab oculꝰ su
is. Cūqꝫ iudicatꝰ eēt. īposue
rūt sibi crucē ad portandū:
quā cū ad modicū portasset:
veniēs vnꝰ assūpsit eā sibi ad
portādū. Interī eunte filio
meo ad locū passiōis: alij per
cusserūt eū in collū. alij ī fa
ciē ceciderūt: et tā fortit' et
valēt' ꝑcussꝰ ē. ut licꝫ ego nō
videre ꝑcuciētē. audiui tn̄ cla
re sonitū ꝑcussiōis. Cūqꝫ veis
sē cū eo ad locū passiōis: oīa
instrumēta vidi ibi ꝓpata ad
mortē suā. Et ipē filiꝰ meus
veniēs ibi exuit se ꝑsonalit'
vestibꝫ suis: mīstris int' se
dicētibꝫ. Nec vestimēta nrā
sūt: nec ea rehabebit. quia
dāpnatꝰ ē ad mortē. Stante
aūt filio meo sicut natꝰ erat
nudo corpe: vnꝰ tūc accurrēs
apportauit sibi velamen: q°
ipse exultās intime velabat
vēcundiora sua. Postea rapu
erūt eū seui tortores et extē
derūt in cruce. p̄mo dexterā
manū eiꝰ affigentes stipiti.
q̄ pro clauis ꝑforatꝰ erat: et
manū ipsā ex ea ꝑte ꝑfora
bāt qua os solidius erat. In
trahētes cū fune aliā manū
eiꝰ ad stipitē: eā simili mō
affixerūt. Deīn dextrū pedē
crucifixerūt: et sup hūc sinis
trū duobꝫ clauis: ita ut oēs
nerui et vene extēderēt' et
rūperēt'. Quo facto aptaue
rūt cōnā de spinis capiti e
ius: q̄ tam vehemēt' reuēn
dū caput filij mei pupugit.

ut ex sāguīe

ut ex sanguine fluente repleret oculi eius. obstrueret aures: et barba tota deturpete sanguine deturparet. Cuius sic sanguinolenti et perforati status. dolens in astanti et gemebundi: respexit sanguinolentis oculis ad iohem sororium meum. et me commendabat ei. In tpe illo audiui alios dicentes q filius meus latro erat: alios q medax: alios q nullius digni morte et morte ip filius meus. Ex quorum auditu dolor meus renouabat. Sz sicut dictum e. ad primum ictum cum primus clauus infigeret ei. ego conturbata ce cidi qi mortua: oculi obscurati. manibz tremebundis pedibz nutantibz: et no respexi p amaritudine animi ex toto affixus erat. Iuuenes videbam filium meum miserabiliter pendere: et ego mr eius meestissima undiq; consternata p dolore vix stare potui. Filius at me videns me et amicos suos in consolabiliter fletes: flebili voce et alta clamabat ad patrem suum: dicens. Pater quare me deliquisti: Quasi dicet. Vllus e q mei miseat: nisi tu pr. Cuius oculi eius appuerunt se mimortuum: maxille eius submerse et vultus lugubres: os eius apertum et lingua sanguinolenta. Vent' dorso inherens. Consupto humore qui no haberet viscera: ore corpus pallidum et liuidum ex fluxu et effressione sanguinis. Nam eius et pedes rigidissime extenti erant: et iuxta formam crucis. cruci attritu et conformati. Barba et crines ex toto respersi sanguine. Stat cui filius meus sic lacerato et liuido stanti. solum cor rerens erat: q optime et fortissime nate erat. De mea ei carne corpus mundissimum et optime complexionatum suppsit. Cuius eius sic tenera et gracilis erat: ip nuqm sic leniter flagellabat quin statim exiret sanguis. Ipse q sanguis eius in rectes erat: ut in cute munda videri possit. Et q optime nature erat: vnita cum morte in corpe eius perforato cruentabat. Ita quoq; dolor de membris et neruis corporis perforatis ad cor ascendebat. qd rerentissim erat et incorruptum. et incredibili dolore vexabat ip et passione sua: et quoq; dolor a corde in membra lacerata descendebat: et sic morte plangebat cum amaritudine. Cuius filius meus his doloribz circumseptus respexisset ad amicos suos fletes. q maluissent illam penam in se cum auxilio eius petuliss. vel in inferno in etnum arde ip eum sic vide cruciari: dolor ille ex amicor dolore oem amaritudinem et tribulatione quam vel in corpe vel in corde sustinuit exte debat: q tenere eos diligebat. Cuius p nimia angustia corpis

ex pte hūanitatis clamabat ad pr̄em. O pr̄ in manꝰ tuas ꝛmēdo spm meū. Hanc igit vocē cū audisse. ego eiꝰ messiā mr̄: ītremuerūt oīa mēbra mea cū amore cordis mei et dolore. Et qa ēs postea hāc vocē cogitabā: qi in aure mea p̄sens t̄ recēs erat. Appropiquāte aūt morte cū cor p violēcia dolorū rūpet: tūc oīa mēbra ītremuerūt: et caput eiꝰ qī modicū se erigēs inclinabat: os eiꝰ aptū videbat: et lingua tota sāguinolēta: manꝰ eiꝰ retraxerūt se de loco pforacōis modicū: et pondꝰ corpis pedes ā plus sustētabāt: digiti et bracha eiꝰ quodāmō extēdebāt se: et dorsū fortiter strigebat ad stipitē. Tūc quida dixerūt ad me. Maria. filiꝰ tuus mortuꝰ ē. Alij aūt dixerūt. Mortuꝰ ē: s̄z resurget. Quibz itaq; discedētibz vnꝰ aduenies affixit latꝰ cā m latꝰ eiꝰ tā valide: ut pene p aliud latus eiꝰ trāsiret. Et cū extrāxet hasta: apparuit cuspis rubea sāgune. Tūc m videbat q̄ qī cor meū pforaret: cū audisse cor filij mei ītimū pforatū. Deinde depositꝰ est de cruce: q̄ ego recepi in gremiū meū qī lepsū et totū liuidū. Nam oculi eiꝰ erāt mortui et sāguīe pleni: os frigidū quasi nix. barba q̄ rasꝰ: facies cōtracta. Manus q̄ sic durauerāt q̄ nō posset deponi n̄ circa umbilicū: sicut stetit in cruce. Hic habui eū ī gremio: q̄ hoiem extractū in oībz mēbris. Postea posuerūt eū in lītheo mūdo: et ego cū lītheo meo extersi vulnā et mēbra eiꝰ: et clausi oculos et os eiꝰ. q̄ in morte fuerāt apta. Deinde posuerūt eū in sepl'chro. O q̄ libenter tūc posita fuissē vna cū filio meo: si fuisset volūtas eiꝰ. His xpletis. venit ille bonꝰ ioh̄es: et dixit me in domū. Ecce filia mea: talia sustinuit filiꝰ meus p te.

Verba xp̄i ad sp̄ōsā. qualit' se tradidit sponte sue īimicis crucifixoribz. et de mō vuēdi ī pīne cia oīm mēbroꝝ ab illiatis motibz. exēplo sue dulissie passiois. Ca^m xj.

Hilius dei loquebat ad sponsā dicens. Ego sum creator celi et tre: et corpꝰ meū verū ē qđ m cerdia dsecrat. Diligē me toto corde: q̄ ego dilexi te. Et ego spōtanee trādidi me īimicis meis: et remāserūt ānī mei et mr̄ mea ī amaritiō dolore et fletu. Cūq; vidērē lanceā. clauos. et flagella et alia passiois tria ꝑpata: pressi nichilominꝰ letus ad passionē. Cūq; ca

put meū cēt undiq; cōna
cruētatū. et undiq; sāguis
flueret. et eīā si adhuc inimici tetigissēt cor meū: magis hoc paterēt diuidi et vulnāri. q; te carè velle. ¶Pcea nimis mīrata es: si me q; tāta caritate nō dilexeris. Si ei caput meū pūctū est et iclinatū m arure pro te. caput tuū debet iclinari ad hūilitatē. Et q; ocli mei erāt sanguinolēti et pleni lacrimis: ideo oculi tui debēt abstinè a delectabili visu. Et q; aures mee iplebātur sanguine et audiebāt verba detractionis mee: idcō aures tue aiutant a sanguinibz et meptis locutionibz. Et q; os meū potatū ē amarissima potiōe et plenitū ē a bono: idcō os tuū obstruat a malis. et aperiat ad bona. Et q; manꝰ mee extē se sūt cū clauis: ꝓptea tua opa q; figurāt in manibz extendāt ad paupes et ad pcepta mea. ¶Pedes tui. ad ē affectus tui q̄bz ad me ire debes. crucifigāt a voluptatibz. Ut sicut in oībus mēbris passus sū ego: sic oīa mēbra tua patī sint ad obsequiū meū: q; magnus seruatū exigo a te q; ab aliis. q; maiorē gratia fecī tibi. ¶Qualit angelꝰ vocabat ꝓ sponsa. et q̄liter xp̄s q̄rit ab āgelo q̄d ē q̄d petis pro spōsa. et quid expedit spōse. Capitulū. xij.

Angelus bonꝰ custos sponse: videbat rogare xp̄m pro eade spōsa. Cui rndit dns. Qui rogare voluit p alio: salutē eiꝰ rogare debet. Tu ei es q̄ ignis q̄ nūq; extīguit: ardēs caritate mea incessant. Tu videꝰ et scis oīa cū vides me. Tu nichil vis: nisi q̄d ego. Dic q; mi: q̄d ista noue spōse mee expedit. Et ille rndit. Dne. tu scis oīa. Cui dns ait. Diq; quidē quecūq; facta et futa sūt eēncialit sūt in me. et oīa in celo et in tra noui et scio: nec mutatio ē apud me. Cū ut ista spōsa intelligat voluntē meā: dic mihi ipa audiente q̄d ei expedit. Et angelus ait. Elatū habet cor et magnū: ꝓptea necessaria ē ei ogra ut edomet. Et ait dns. Q̄d igit petis ei a me mi? Et ille. Dne. peto miam: cū vulnera tua. Et dns ait. ¶Pt te hoc faciā ei: qui nūq; facio iustitiā sine mia. ¶Deo dilecte me hec sponsa debet toto corde. ¶Qualit inimicꝰ dei habet tres dēones in se. et de iudicio et illu a xp̄o illuminato. Capm. xiij.

Inimicus meus habet in se tres demones. ¶Primꝰ sedet i cogitationibz: sedis

in corde: tercius in ore. Primus
est qui nauta qui facit aquam per
carinam intrare: quam paulatim
inde crescendo replet nauem.
Inde superfluit aqua: et na-
uis submergitur. Hec nauis
est corpus suum temptacionibus suis
qui procellis agitatur: in quod
voluptas sua primo intrauit
per carinam: id est delectacionibus
qua delectabatur talibus cogita-
cionibus. Et quia non resistebat per
penitenciam. nec consolidabat cla-
uis abstinencie: crescebat co-
tidie aqua voluptatis adhi-
bendo consensum: inde repleta
naue ventris concupiscencia ef-
fluebat aqua et operiebat
nauem voluptate: ne veni-
ret ad portum salutis. Secundus
demon qui sedet in corde. est
similis vermi qui iacet in po-
mo: qui nucleum pomi primo
comedit: inde relictis ibi sunt
coribus suis peruagatur totum po-
mum. donec totum fiet inane.
Sic dyabolus facit. Primo vi-
ciat voluntatem eius et desideria
bona. quam sunt qui nucleus vnde
robur mentis et bonum subsistit:
et euacuato corde ab istis
bonis. tunc reliquit per eis in
corde cogitaciones et affectio-
nes mundi quas magis dilexit.
Nunc impellit ipsum corpus ad
quod ei placet: et ex hoc mi-
nuitur fortitudo et intelligen-
cia. et accedit tedium vite.
Ipse certissime est pomum sine nu-
cleo id est homo sine corde: quia sine
corde intrat ecclesiam meam
quia diuinam caritatem nullam ha-
bet. Tercius demon similis est
sagittario: qui per fenestras
circumspiciens sagittat incautos.
Quomodo non demon sedet in eo:
qui numquam loquitur sine eo?
Quod ei magis diligitur: fre-
quencius nominatur. Verba sua
amara quibus alios vulne-
rat sunt qui iacula: quam per tot
fenestras emittuntur quociens
nominatur dyabolus: quociens in-
nocentes per verba eius vulneran-
tur: quociens simplices ex
verbis eius scandalizantur. Ideo
in veritate mea qui sum veritas
iuro. quod iudicabo eum sicut
meretricem ad ignem sulfureum:
sicut proditorem et insidiatorem
ad omnium membrorum suorum incisi-
onem: et sicut domini sui contemp-
torem ad perpetuam confusionem.
Verumptamen quamdiu anima et cor-
pus simul sunt: misericordia mea aper-
ta est super eum. Hoc est autem quod
requiro ab eo. scilicet ut freque-
ncius intersit diuinis: nullum
timeat obprobrium. et nullum
concupiscat honorem: et ut nun-
quam nominetur in ore suo nomen
sinistrum. ¶ Verba xpi ad
sponsam. de modo et respectu.
quos debet in oratione tenere.
et de tribus generibus hominum in hoc
mundo deo seruien-
cium. Capitulum xiiij.
Ego sum deus tuus:

qui in cruce crucifixus verꝰ
deus et verꝰ homo ī vna
ꝑsona. sū cotidie ī manibꝫ
sacerdotis. Cū m̄ aliquā orō
nē facis: ꝯclude sic sp̄ orō
nē tuā: ut scꝫ velis fieri
semp̄ voluntatē meā. nō
tuā. Quia cū ꝓdāpnatis
exoras: nō exaudiā te. Nūq̄
eciā ꝯtra salutē tuā op
tas fieri: et ideo nccē est
tibi volūtatē tuā m̄ ꝯmut
tē: qui oīa scio. q̄ ꝓuideo t̄
nichil n̄ utile. Multi q̄ppe
orāt nō recta intēcōe: et
ideo nō exaudiri mēntur.
Tria nāq̄ sūt ḡna hoīm ser
uiētiū m̄ in hoc mundo.
Primi sūt q̄ me credūt ēē
deū et largitorē oīm: et
sup̄ oīa potētem. Hij serui
ūt m̄ hac intēcōe: ut scilꝫ
tp̄alia et honorē obtineāt.
Sꝫ celestia sūt eis ꝓ nichilo:
et gaudent̄ ea amittunt:
ut obtineāt p̄ncia. Hijs
iuxta volūtatē eorū ꝓspi
tas scl̄i in oībꝫ accedit: et
sic amissis etnis in tp̄ali
ꝯmoditate remunero eos
q̄cq̄d boni fecerīt ꝓ me: usq̄
ad ultīm q̄drantē. et usq̄
ad nouissīm p̄nctū. Scd̄i
sūt qui credūt me deum
oīpotentē et districtū iu
dicē: et isti seruiūt m̄ ex
tiore pene. nō āt ex amo
re celestis glorie. Nisi eī
timerēt: nō m̄ seruirent.

Tercij sūt. q̄ credūt me oīm
creatorē et verū deū. q̄ cre
dūt me iustū ⁊ misericor
dē: et seruiūt m̄ nō ex ti
more alicuiꝰ pene. sꝫ ex di
na dilcōne ⁊ caritate: ⁊ mal
let q̄ppe oēm penā si suffi
cerēt ferre. q̄ me semel ad
irā ꝓuocare. Isti vō mēnt̄
audiri ī prece sua: ⁊ volū
tas eorꝫ ē scd̄m volūtatem
meā. Primꝰ eī nūq̄ exiet
de supplicio: nec videbit fa
ciē meā. Scd̄s āt tā mag
nū suppliciū nō habebit:
nec tn̄ faciē meā videbit.
n̄ correxit illū timorē p̄nia.

¶ Verba xp̄i ad sponsā. cō
dicōes magni regis xp̄o ꝯpp
p̄antia. et de duobꝫ gazophi
lacijs ꝑ q̄ amor dei ⁊ amor
mūdi designat̄: ⁊ de doctrīa
ꝓficiēdi in hac vita. Cam̄. xv.

Ego sū sicut vnus
rex magnꝰ ⁊ potēs.
Ad regem eī ꝑtinēt
quatuor. Primo debet ēē
diues: scd̄o mitis: tercio sapi
ens: q̄rto caritatiuꝰ. Ego
vō sū rex angelorꝫ: ⁊ oīm
hoīm. Ego eciā habeo illas
q̄tuor ꝓprietates q̄s dixi. Pri
mo namq̄ sū ditissimꝰ: q̄
oībꝫ do nccaria. nec minꝰ
habeo post datū. Scd̄o sum
mitissimꝰ: q̄ oībꝫ petētibꝫ
p̄atus sū dare. Tercio itaq̄
sū sapiētissimꝰ: q̄ scio q̄d vni
cuiq̄ debet̄ et expedit. Quarto

ecia sii mritatiu⁹: qz parnciaz
sii dare ꝑ aliqs pete. Ego ha
beo qi duo ghazophilacia. In
pmo ei ghazophilacio sut re
posita pderosa et ghua qsi
plubu: et cella ista ubi ista
sut e ecisepta acutis aculeis
pfixis ubz. Bz qui hec pmo ic
pit utere t revolue et dem
portare didicerit. leuia uidet
sibi postea qi pluma: et sic
leuissia fiut que ante pde
rosa videbatur: et suauia
que pus pfixe videbat. In
scdo ghazophilacio videt esse
auri resplendes. et lapides
paosi: et pocula odorifera
et dulcia. Bz ve auri illud
e lutu: et illa pocula sut ve
nenu. Ad hec naq; ghazophi
lacia sut due vie: sz ante e
rat unica via. In ꝯpetis.
id e in ingressu duaz viaru
stabat vn⁹ hoz: et clamabat
ad tres hoies qui ibedebant
p alia ma dices. Audite audi
te vba mea. Et si no audie
tis? salte videte oculis vis:
qz vera sut q loquor. Si aut
no audieritis nec videritis?
salte attrectate manibz: et
ꝓbabitis q i vbis meis nulla
e falsitas. Cui aut primus
audiam⁹ et videam⁹: si ve
ra sut vba ei⁹. Bcds aut. Fal
sa sii e qcquid dicat. Tercia dic:
Scio qz vera sut que dicit:
sz no curo. Ad sut ista duo
ghazophilacia? ni amor me⁹ et amor mudi. Bz ad hec du
o ghazophilacia st due vie?
abiectio t pfecta abnegna
o ꝓprie voluntatis. q ducat ad
adrem meu: et carnis volup
tas q ducat ad amore mu
di. In amore at meo vide
tur aliquibz ee on⁹ qi plu
bu: qz cu ieiunare debent
et vigilare seu refrenare
carne. qi plubu portare si
bi vident. Si at vba et stu
melias audierit? si in reli
gione et ozone moiat: qi
int aculeos residet et om
hora angustiat. Bz qui in
amore meo ee vult. incipi
at primo utere on⁹: id e co
net ad faciendu bona per
voluntate et animu deside
riu. Inde leuet modice et
paulati. id e faciat ea q pt:
cogitando sic. Hoc bn possu
facere: si deus dederit mihi
auxiliu. Deinde pseueras
in icepto cu tanta alacri
te ea q videbant sibi ee one
rosa. incipit portare: sic ꝑ o
nis labor i ieuniis seu vi
giliis aliis laboribz quib⁹
cuqz e sibi tu leuis qi plu
ma. Et in tali sede qescit
amica mea: q est malis t
desidiosis qi cisepta acule
is et spinis. Bz amicis me
is e suma quies et leuis
qi rosa. Ad hoc ghazophi
lacia e via recta. Septimus
ꝓprie voluntatis? qn homo

videt² omoso

ſiderata paſſioē mea ⁊ cari
tate. nō curat facē volūtatē
ſuā: ⁊ reſiſtit totis viribz ⁊
conat' ſp ad maiora. Et luz
iſta via ſit ī ꝓfundo aligñ
tulū ḡtauis: tñ ī ꝓceſſu ml'
tū delectat m tñ ꝙ ea q̄
prius videbāt' īpoſſibilia ad
ferendū: fiūt poſtea leuiſſi
ma. ut mito dicat mt' ſe. Iu
gū dei ſuaue ē. Sedm aut
ḡnozophilaciū ē mundū: ī
quo ſūt aurū. lapides pcio
ſi ⁊ pocula q̄ vident' odoꝛu
fera: ſz tñ defuſtata ama
ra ſūt ut venenū. Qūis enī
qui portat aurū. ītigit ei
ꝙ cū debilitat' eiꝰ coꝛpꝰ et
deficiūt mēbra: et ci eius
ānichilat' medulla ⁊ coꝛpꝰ
eiꝰ cadit p mortē in tīrā: tē
reliquit aurū ⁊ lapides. ⁊
nō valet sibi plus ꝙ lutū.
Pocula etiā mūdi ⁊ delec
tacōes vident' delābilia. Sz
cū venūt m ventrē debi
litat caput: ḡtauat coꝛ et
oīa mēbra euertūt: ⁊ post
ea q̄ fenū homo arefcit:
et appropīquāte dolore moꝛ
tis oīa delectabilia fiunt
amara ꝙ venenū. Ad hoc
ḡnozophilaciū ducit ꝓpria
voluntas. qñ homo nō curat
reſiſtē actiōibz ſuis prius:
neq̄ meditat' que ego feci
et pcepi. Sz q̄cūq̄ venit m
eiꝰ cogitacionē ſiue licitū
ſiue illicitū. hoc ſtatī fiat.

Ph̄at nā tres viri ābulāt:
m quibz mtelligo oēs repro
bos: qui diligūt mūdū ⁊ o
nē voluntatē ꝓpriā. Quis ego
clamau qui ſtabā ī operiſ
ſeu ī ingreſſu viaꝝ: q̄ ve
nies in carne hūana oſtē
di hoīb; q̄ duas vias: ſcilicz
nō ſequēdū eēt. qđ ve fugiē
dū? que via ducebat ad vi
tā: ⁊ q̄ ad mortē. Nā ante
aduentū meū in carne
nō erāt ī una via: q̄ oēs
bonū ⁊ malū bāt in īfer
nū. Ego aūt ſū ille q̄ clama
bat: et clamabā ſic. O hoī
nes audite vba mea q̄ ducūt
ad vītā vite: q̄ vera ſūt et
ſenſu ꝓprio pcipe poteſtis
illa. ee vera que loquoꝛ. Et
ſi nō auditis ea vl' nō po
teſtis audire: ſaltē videte ſz
fide ⁊ intellectū q̄ vera ſūt
vba mea. Sicut ei oculis car
nis cnit' viſibile aliq̄d: ſic
oculis fidei cerni pnt īuiſibi
lia ⁊ credi. Multi denīq̄ ſe
ſiplices ī ecclia q̄ pauca bo
na opant': p fidē tñ ſaluā
t'. q̄ credūt me creatoꝛem
oīm et redēptoꝛe. Nullus
q̄ppe ē: qui me nō possit ī
telligē ee deū ⁊ credē. Si cō
ſideraꝝ quō tra fructificat.
et quō celū dat pluuias. q̄
mō arboꝛes vinet. quō ania
lia mūdāq̄ m ḡnie ſuo ſub
ſiſtūt. quō ſidera hoī ſeruī
unt. quō ītraria hoīs euen

nit voluntati. Et hijs oibz pt
ho vdē qz mortal' ē: t qz dō
ē ille qui oia ista disponit.
Si ei nō eet deus: oia ista
nēt mordiate. Ergo oia fr
a deo: et oia racionabiliter
ppt' edificationē hois dispo
sita. Ner mimu ē m mun
do: qd sine racōe sit vl' sub
sistat. Ergo si ho nō pt ppt'
mfirmitatē vtutē meā sic'
ē capē vl' mtelligē: pt tn
vdē p fidē t credē. Si aut
o hoies volentes nolentes
siderare mtellectu potēciam
meā. potestis tn attrectare
manibz vris opa q ego fec
et sc̄a mea: qz sic apta sunt
q nullus dubitare pt esse
opa dei. Quis suscitauit
mortuos? et illuminauit ce
cos n deus? Quis expulit
dēones n deus? Quid āt do
tui? n utilia ad salutē aie
et corpis et lenia ad portā
du? Hz pmo ho aut: id ē ali
qu dicit. Audia et pbemo
si vera sut. Hij ad tēp stat
i seruicio meo nō causa dilec
tois: hz experiēcie t mutan
dis aliox. nec reliquendo
voluntatē ppriā: hz suā facie
do cū mea voluntate. Hij pe
riculose posit sut qz duobz
dns seruire volut: hz neut
bene seruire possit. Cū āt
vocati fuerit: quem magr dnm
dilexerit ab eo remunabūt.
Sēdo ho dicit. id est aliqu.
falsū ē qd loquūr: et falsa ē
scptura. Ego sū deus et cre
ator oīm: et sine me nichil
factū ē. Ego addidi nouā le
gē et veterē: et de ore meo
pcessit. Ner i ea ē aliq fal
sitas: qz ego sū vitas. Ergo
q me falsū dixisse dicūt et
scpturā falsam dicūt. xpi nū
q̄ videbūt facie meā: qz cō
scia eox dicit eis me ee deū:
qz oia sut scdm voluntatē
meā et dispoitionē meā.
Celū illūinat eos: nec ipi
se illūinare pnt. Terra fr
tū gignit. aer fecundat tra.
oia aialia habēt ēta dispo
sitionē: dēones confitent me.
uisti hoies pacūt mirabi
lia ppt' amorē meū: hec
oia vidēt nec tn vidēt me.
Ipn ecia pnt me sidere
i iustitia mea: si sidearet
quo tn absorbuit ipios ig
nis obussit iniquos. Sic ecia
pnt vdē me in mia mea.
qn aqua de petra fluxit nos
tris. et aq maris cedebat eis:
qn ignis nō ledebat eos.
qn celū q̄ tra nutebat eo.
Et ideo qz ista vidēt t dicūt
adiuc me mētiri: nūq vi
debūt facie meā. Tertius
ho dicit id ē aliqu. Bene
scim ee verū deū: hz non
curam. Isti ietiu cruciabūt: qz ingrepuit me veru
deū t dnm suū. Nūquid
nō ē magn ingrepto: qz utu

tur donis meis et tn̄ ipi cō
tēpnūt seruire m̄: Si enī
ipi habent ex industria
ꝓpria et nō totū ex me: leuis
essz ꝯteptus. Qui āt onus
meū vertē īcipiūt. id ē ex
feruēti desiderio volūtarie
conant ad illud modicū faci
endū qd ipi pnt: hijs ego da
bo gratiā. Qui āt leuant
pōdera mea id ꝑ amore me
o de die ī diē ꝓficiūt: cū eis
laboro et fortitudo eoꝝ ero:
et īflāmabo eos ut āplius
velit. Qui āt sedēt in sede
q̄ pūgē videt: quietissiā ē.
Hij sūt in laboribz et pacie
cia nocte et die nec attediā
tur: sz eo magis ardēt ⁊ mo
dicū eis videt ēē id qd agt.
Hij sūt amici mei carissi.
et hij valde pauci sūt: q̄a
pocula scdi gazophilacij ma
gis alios delectāt. ¶ Qua
lit videbat sponse q̄ quidā
scōꝝ loquebat ad deū de q̄
dā muliere tribilit a dēone
ꝯculcata. q̄ postea ꝑcibz glo
se vgīs fuit libata. Cam. xvj.

Videbat sponse q̄
quidā scōꝝ loque
bat ad deū dicens.
Cur aīa istiꝰ mulieris quā
sanguīe tuo redēisti sic con
culcat a dyabolo: Rn̄dit
statī demon dicēs. Q̄a de
iure mea ē. Et tūc dix dn̄s.
Quali iure tua ē: Cui rn̄
dit demon. Due inqt vie st.
vna ducit ad celestia: alia ad
infernū. Cūq ipa īspiceret
ābas vias: ꝯscīa sua et ratio
dicebāt sibi q̄ viā meā ma
gis eligēt. Et q̄ liberā habu
it volūtatē diuitendi ad quā
viā magis vellet: videbat
sibi utile magis diuitere vo
lūtatē suā ad ꝓpetrationē pcā:
et tūc incepit ābulare ꝑ viā
meā. Postea decepi eā tribus
vicijs: scz gula. cupiditate pe
cuīe et luxuria. Ideo ego se
deo nūc in vētre eiꝰ et ī na
tura eiꝰ: et teneo eā q̄nq
manibz. Cū vna manu te
neo oculos eiꝰ: ne videat
spūalia. Cū scda manu te
neo manꝰ eiꝰ: ne faciat opa
bona. Cū tcia manu teneo
pedes eiꝰ: ne vadat ad bona.
Et cū q̄rta manu teneo in
tellectū: ne peccare erubes
cat. Cū q̄nta manu teneo
cor eiꝰ: ne redeat ꝑ ꝯtrcionē.
Tūc bta virgo maria dixit
ad filiū. Fili ꝯpelle eū dicē
veritatē: de ea re quā ab eo
querē volo. Et filiꝰ ait. Tu
es mater mea: tu regina
celi: tu mr mīe. Tu ꝯsolaci
o eoꝝ qui sūt in purgato
rio: tu leticia eoꝝ q̄ ꝑegrinā
tur ī mūdo: tu es dn̄a āge
loꝝ. Tu cū deo excellētissiā:
tu es etiā pnceps sup dya
bolū. Precipe ergo mat isti
demoni ea q̄ tu vis: et ipē
dicet tibi. Tūc bta virgo q̄

sunt ab illo dyabolo. Dic dya
bole? quale mtcionē habu
it mulier hec añq̄ intuit
ecclesiā? Cui dyabol⁹ vnd⁹.
Ipa habuit voluntatē absti
nēdi a pcto. Et vgo maria
dixit ei. Cū voluntas quam
p̄us habuit ducebat ad ifer
nū? dic ad qd tendit volun
tas ista quā ia mō habet sz
abstinēdi a pcto. Cui dyabo
lus vndit tuitus. Ipa volū
tas abstinēdi: ducit ipsam
ad celū. Et tūc vgo maria
ait. Quia ex iustitia accepis
ti ut ꝑ volūtatē p̄ce duce
res eā a via sce ecie: nūc
iustitia ē ut p̄ volūtatē ista
reducat ad ecclesiā. Nūc e
gā quero dyabole ulq̄ a te.
Dic quale volūtatē habet
mō in hoc pūcto in q⁹ nūc
ē sua ꝑsūa? Dyabol⁹ autē
vndit. Ipa habet ꝛtriciōnē
in mēte p hys q̄ fecit ⁊ mg
nū fletū: et ꝑponit ultius
nūq̄ talia ꝛmittē: sz vult
emendare q̄tū pt. Cui vir
go q̄ssuit a dyabolo. Dicas
mi? pnt ne hec tria pcā sz
luxuria gula et cupiditas.
cui istis tbz bonis sz ꝛtriciōe
et fletu ⁊ ꝑposito emēdacois
siml' ee ī vno corde? Cui
dyabol⁹ vndit. Non. Et bta
virgo tūc ait. Dic mi ergo.
q̄ istoꝝ debuerūt a corde suo
fugē et recedē? An iste tres
vtutes. an forte illa tu mala?
Ex quo tu dicis q̄ ibidē in
eodē loco sil' habitare non
pnt. Dyabol⁹ āt ait. Dico
q̄ pcā. Et tūc vgo vndit.
Ideo igit' clausa ē ei via ad
ifernū: et via ad celestia si
bi apta ē. Cui ultius q̄ssuit
bta virgo a dyabolo. Dic mi.
si p̄do iacet ante fores spō
se voles violare eā? q̄d fa
ceret tūc sponsus? Vndit dya
bolus. Si bon⁹ et magnanim⁹
ē ille sponsus debet eā de
fendē: et vitā suā oponē
p vita ei⁹. Tūc vgo ait. Tu
p̄do es pessim⁹: aia āt ē spon
sa filij mei. que eā ꝑ̄ sāguine suo redemit. Hāt igit' tu
corrupisti: et violet' rapuis
ti. Ꝑtēa q̄ filius meus ē sponsus nr̄e. et ē dns sup te: ideo co
petit tibi fugē coram eo.

Verba xp̄i ad sponsam. qualit' pcor assilat' tribz. sz aquile. auctupi. ⁊ pugili.

Ego Cap̄m xvij.
Sui ihesus xp̄s qui
loquor tecū? q̄ in
ventre vgis verꝰ deus ⁊ ve
rus hō fui: nō minor eis p̄e
oīa vegetes. lucz eem cū vgine.
Ille talis ūimus meus pessim⁹
filius ē tribz. Primo aquile
volanti ī aere: sub q̄ alie a
ues volāt. Sdo filius ē auctu
pi cātanti in fistula limita
bitumie tenaci: cui⁹ voce
aues delectate cū ad fistulā
aduolāt. bitumie illo veti

vacuata diabolo

nent. Tercio filis ē pugili. qui ꝓmus ē in oi ētamine. Ipe nāq; filis ē aquile: qe p supbiā suā q̄ nullos pateret si posset ee superiores: lacerat oēs quos pt vnguibz malicie sue. Ideo abcidā ei alas poteae sue et supme: auferā de tra malicia eo. Ipm at tradā olle ierextinguibili: ubi sine fine crucabit nec emedauit se. Filis ē eciā aurupi: qe sez p dulcedinē vboz et ꝓmissionū oēs sibi attrahit. Hz q̄cūq; ad eū venerit sic infigit in pdicōe: ut nūq; ꝓmittat fugę. Ideo aues ifernu cōfringet oculos eo ne nūq; videat gloiā meā: sz sempiternas inferni tenebras. Precidet aures illo ne audiat vba ois mei: a plāta pedis usq; ad vticē capitis faciet ei p dulcedine amaritudiem: ut tot pēas sustineat. q̄ homes adduxit i pdicōne. Filis eciā ē pugili: qui ꝓmus i omi malicia nulli cedē vult: et oēs depme ꝓponit. Ideo sicut pugil primo erit in omi pena: semp inouabit pena eo et nō deficiet. Dicit ꝓ tm q̄ diu aia est i corpe: mia mea apta ē ei.

¶ Vba xpi ad sponsā. qualit i domo dei debet ee hūilitas et qualit p talē domū veligio designat. et q eciā et edificia et eleōsine &c. debēt fi de bene acquisitis et de modo restitucōis. Caplm. xviij.

In domo mea debet ee oīs hūilitas: q̄ amo nūc ꝛcepta ē. Ibi debet ee muro fortis m viros et mulieres: qe licz posse defendē et oēs sine muro tenē: ꝓpt cautelas tn et astucias diaboli volo q̄ vn muro dividat utrasq; habitacōes: q̄ sit fortis et nō multū alto sz moderato. Fenestre sit supciliē et luade: tertū modo rate altū: ita q̄ nichil ibi appareat ni q̄d hūilitatē redoleat. Quia illi q̄ m nūc domos edificāt. ipi sūt filęs magistris edificantibz: ad qs cū dns edificij mgredit recipiūt eū p cnes et trahūt eū sub pedibz: lutū ponūt m sublimi. auru sub pedibz. Sic facuit ipi michi. Edificāt ei lutū id ē tpalia ista casura ponūt qi ad celū: aiās at que sūt pciosiores auro mime curāt. Hz ego ingredi volo ad eos p pdicatōes meos aut p cogitacōes bonas: ipi arripiūt me p cnes et oculcāt me sub pedibz: id ē blasphemiā in inferū. et opa mea et vba mea ꝛcepcibilia reputāt qi lutū. Se at extimāt mlto sapiētiores. si ei in edificare vellet ad ho

nore meū: aīas ꝑmo edifica
ret. Quicūq; at domū me
ā edificat. sūmo studio appo
nat curā: ut nō veniat ibi
ad edificiū vn⁹ denarius q
nō sit bene ⁊ iuste acq̄situs.
Multi q̄ppe sūt qui se ma
le acq̄sita bona habē sciūt:
et tn̄ de hoc nō dolēt nec vo
lūtatē habēt restituēdi et
satisfaciēdi ꝛpis defraudatis
et ꝛpoliatis: q̄uis possēt ꝛ
stituē et satisfacē si vellent.
Et tn̄ qz cogitāt secū i etnū
nō possidē ea: dāt ꝓtē ecclē
siis ex illis bonis iuste acq̄
sitis: q̄ ꝑ hāc donationem
placatū me habeāt. Illa at
bona bene acq̄sita reseruāt
posteris suis. Hoc ète non
placet m̄. Quicūq; ei m
in domus suus placē vellet:
debēt ꝑmo habē affectionē
emēdandi se: deīn facē ope
illa bona q̄ possēt. Debēt e
ciā lugē et plangē mala q̄
fecit: deīnde restituē si ꝓt:
et si nō ꝓt debēt habē vo
lūtatē restituēdi defrauda
ta. Postea cauē debēt: ne
ūlt̄ talia ulterīus ꝛmittat.
Si at nō ꝛpessū cui reddēt
illa male acquisita: tūc pos
sēt m̄ dare qui oībz sua pos
sū refundē. Qz si reddē nō
sufficiat: tūc si cū ꝓpōsito e
mendādi et ꝛtruo corde hu
miliauerit se m̄: ego dues
sū reddē ⁊ possū restituere
oībz defraudatis ptes suas
in ꝓnti scīō vl̄ in futuro. Ego
ego volo tibi ꝛdicere q̄d sūt
dom⁹. quā edificari volo. ꝑ
sa ei dom⁹ ē religio cui⁹ fu
damētū sū ego ꝑpē q̄ oīa ō
didi: et ꝑ quē oīa facta sūt
et subsistūt. In q̄ domo sūt
q̄tuor pietes. Dum⁹ ē iusꝛ
tia mea: q̄ adiuuantes do
mū huic iudicabo. Secūs
paries ē pacīētia mea: q̄
habitātes in ea ꝛgruione
mea et ītelligētia illustbo.
Terci⁹ paries ē potētia me
a: q̄ eos ꝛfortabo ⁊ marcēa
mētia dyaboli. Quarto ꝓpies ē
mīa mea: q̄ oēs suscipit pe
tētes ea. In hoc pietē ē por
ta ḡrē: ꝑ quā oēs petētes
suscipiūt. Tectū dom⁹ est
caritas: q̄ diligentiā me p̄
cata operio. ne ꝑ illis iudicē
tur. pcīis. Fenestra tecti per
quā intrat sol ē ꝛsideratio
ḡrē mee: ꝑ quā mtrat calor
deitatis mee ad habitātes.
Qd at murꝰ debēt ee fortis
et grandis: ſignificat q̄ nīl
us ꝓt infirmare v̄ba mea
nec ea destruē. Qd at debz
ee moderate altus: ſignifi
cat q̄ sapīētia mea ex pte
mtelligi et ꝛphēdi ꝓt: sed
nūq̄ plenarie. Fenestre si
plices et lucide ſignificant
q̄ v̄ba mea licet ſimplicia
sūt: tn̄ ꝑ ea lux cognitōis
dīne intrabit in mundū.

Tectū moderate altū: signi
ficat q̄ ꝓba mea nō in sen
su ꝛ̄ꝓpriehē sibili. ꝫ ꝓphēsi
bili et intelligibili sensu ma
nifestabit. ¶ Verba creā
toris ad sponsam de magi
nificētia suaꝝ potētie. sapi
ētie et ꝓbitatū. et q̄lit̄ ma
gis peccāt ꝛ̄ eū qui nunc
dicit̄ sapiētes. Cap̄m xix.

Ego sum creator
celi et tre: ego ha
beo tā meū. Ego
sū potentissim⁹? ego sū sapiē
tissim⁹: ego sū ꝓbitosissim⁹.
Ego nāq; sū ita potēs q̄ an
geli in celis honorāt me. de
mones in ifemo nō audēt
inspicē me: oīa elementa stāt
ad nutū meū. Sū ecīa ita
sapiēs q̄ nullꝰ valet inuesti
gare sapiam meā: ita sciēs
p oīa q̄ iā fuerūt et ea que
futura sūt ego scio. Sū q̄ ita
rationabil⁹: q̄ nec mimum
quidē siue vermis siue ali
q̄d aliud aīal q̄ntuscūq; de
forme sit. ē sine causa frā.
Sū ecīa ita ꝓbitosꝰ. q̄ a me
tanq̄ a fonte bono oē bo
nū emanat: et sicut a vi
ta bona oīs dulcedo ꝓcedit.
Ideo nullꝰ pt̄ ee sine me
potēs: sine me sapiēs: sine
me ꝓbitosꝰ. Et ideo nimis
potētes scīi ꝛ̄ me peccāt:
quibz dedi fortitudinē et
potēciā ut me honorarēt.
ꝫ ipi attribuūt sibi honorē
q̄ q̄ illū a seipis habeāt: nō
ꝑsiderāt miseri ibecillitatem
suā. Si ei dare eis mimā in
firmitatē: statī deficēt et
oīa vilescēt eis. ꝫ quo tūt
subsistet ad fortitudinē meā?
et ad penas eīnas. ꝫ magis
peccāt ꝛ̄ me: qui nūc dicūt
sapiētes. Ego ei dedi eis se
sū et itellectū et sapiam: ut
me dilegerēt. ꝫ ipi nullū ñ
suā utilitatē mtelligūt: ocu
los habēt m occapite. Vidē
tes sūt ad sua delectabilia:
ꝫ ceca sūt ad q̄tas afēdā m.
qui dedi eis oīa? q̄ siue bo
nu siue malū. nullus possꝫ sū
me sentire et mtelligē: luꝫ
pmitto malis voluntatē suā
flectē ad q̄d voluerīt. Nullꝰ
ecīa pt̄ ee ꝓbitosꝰ sine me.
Ideo ego possū nūc hoc pro
uerbiū dicē: q̄ a vulpso cōit̄
dicit̄. ¶ Qui pacīes ē: ab oībz
otepnit̄. Sic ego ꝓpt̄ pacīeā
meā nimis vndeor ab hōibz
fatuus ee: et ideo ab oībus
otepnor. ꝫ ve eis cū ego e
is ostendero iudiciū meū:
post talē pacīeā. Ipi enī
ceciderūt q̄ lutū ante me q̄d
cadit in vmā: et nō subsi
stit anq̄ venīt m ꝓfundū
inferni. ¶ Collocacio grata
vꝝis mīis et filiis ad nuptias. et
virginis mīis ꝑ filiis ad sponsā
ꝑ q̄lit̄ deāt se ꝓparē
ad nupcias. Cap̄m xx.

Mater videbat dicē

ad filiū. Tu es rex glorie fili
mi: tu es dn̄s sup oēs dn̄os.
Tu creasti celū ⁊ tr̄ā: ⁊ oīa
q̄ in eis sūt. Fiat ergo omē
desideriū tuū: fiat oīs vo
lūtas tua. Rn̄dit filius.
Puerbiū antiquū ē: q̄ illud
qd̄ iuuenis discat ī iuuētute:
hoc retinet in senectute. Sc̄
tu mr̄ a iuuentute didicisti
sequi volūtatē meā: ⁊ reli
quē oēm volūtatē tuā ꝓpt̄
me. Ideo bn̄ dixisti: fiat vo
lūtas tua. Tu ei es q̄i aurū
p̄ciosū qd̄ extendit̄ et ꝑcuti
t̄ sup durū incudē: q̄ tu o
nibz t̄bulacōibz ꝑcuciebaris
Qa qn̄ cor meū in cruce p̄
vehemēcia doloris rūpebat̄:
cor tuū ex hoc q̄i ferro acu
tissiō vulnerabat̄: et libēter
scindi ꝑmisisses si fuisset vo
lūtas mea. Verūptn̄ eciā si
potuisses restitisse passioī
mee et optasse vitā meam:
tu tn̄ noluisti n̄ iuxta volū
tatē meā. Ideo bene dixisti:
fiat volūtas tua. Oēm loq̄
bat̄ maria ad sponsā. Spō
sa filij mei dilige filiū meū:
q̄ ipē diligit te. Honora sāc
tos eiꝰ qui astāt ei. Ipsi ei
sūt q̄i stelle īnūabiles: q̄ꝛ
lux et splēdor nulli tp̄ali
luci ꝯpari pt̄. Quia sicut
lux mūdi differt a tenebris:
sic ⁊ mlto magis lux scōꝝ
differt a luce istiꝰ mundi.
Vere dico tibi. q̄ si sc̄i vide
rent̄ in claritate sicut sūt.
nullꝰ hūanꝰ oculꝰ hoc fer
re posset: ꝫ corpali lūne
ꝑuaret̄. Inde loq̄bat̄ filiꝰ
vr̄gīs ad sponsā suā dicēs.
Sponsa mea tu debes hr̄e
quatuor. Primo debes ēē
ꝑata ad nupcias deitatis
mee: in quibz nulla ē libi
do carnal̄. ꝫ spūalis delcā
cio suauissiā: qualē decet
habē deū cū aīa casta. Ita
ut nō filioꝝ tuoꝝ amor. nō
eciā bonoꝝ vl̄ ꝑntū: retra
hat te ab amore meo. Ne
ꝯtigat tibi sicut illis vr̄gibz
fatuis: q̄ imparate erāt qn̄
dn̄s voluit vocare eas ad
nupcias. et ideo excludebāt̄
Scd̄o debes ēē credula vbis
meis. Ego ei sū vitas: ⁊ de
ore meo nūq̄ n̄ vitas ꝓce
dit. Nec aliq̄s pt̄ inuenire
in vbis meis n̄ vitatē: q̄
qn̄z spūalit̄ intelligo q̄ loq̄r:
qn̄q̄z sicut tūc ipa lr̄a sonat̄:
et ipa vba mea tūc nude
debēt intelligi: et ideo nul
lus pt̄ me arguē de mēda
cio. Tercio debes ēē obedi
ēs: ut nullū sit membꝝ
ī quo deliquisti de quo nō
exigas dignā ꝑniam ⁊ e
mendacionē: q̄ licz sim mi
sericors tn̄ iusticiā nō reli
quo. Ideo quibz teneris o
bedias hūilit̄ et hylarit̄:
ita ut eciā qd̄ tibi videtur
utile ⁊ racionabile: ꝯt obe

dicciā nō facias. Est eī meli⁹
ꝓpt obediēciā reliquē volun
tatē tuā licz bonā. et sequi vo
lūtatē ꝑcipiētis: si nō ē cont
salutē aīe vl' alias irraciona
bilis. Quarto debes ēē hūilis:
qz ꝯiugio spūali copulata es.
Ergo hūilis debes ēē in aduē
tu sponsi tui et verecūda.
Ancilla tua sit moderata ⁊
refrenata: i corp⁹ tuū absti
nēs et bn̄ disciplinatū. Eris
eī fructifera seīne spūali ml'
tis ꝓfutura. Sicut eī surcu
lus si inserit' trūco arido i
trūcus īcipit florē: sic gracia
mea fructificare et florē de
bes. q̄ et īebriabit te: ut ex
vino dulcedīs qd tibi daturꝰ
sū oīs celestis exercitꝰ gau
deat. Noli diffidē de bonita
te mea. Dico tibi ꝓ cto: q̄ si
cut zacharias et elizabeth
īeffabili gaudio gaudebāt
intius de ꝓmissiōē ꝓlis fu
ture: sic ⁊ tu gaudebis de
grā mea quā tibi facē vo
lo. Et insup et alij gaudebt
ꝑ te. Illis duobz scz zacharie
et elizabeth. loquebat' vnꝰ
angel⁹. Ego āt deus ⁊ crea
tor angelorꝫ et deus tuus.
loquor tecū. Illi duo genue
rūt amicū meū carissimū
iohānē. Et ego ꝑ te volo ge
nerare m̄ multos filios: nō
carnales sz spūales. Vē dico
tibi. q̄ ipe iohānes silis eāt

arundini plene dulcedīs ⁊ mel
lis: qz in os eiꝰ nūq̄ intrauit
aliqd īmundū. nec ult' mē
surā ꝑceptibilē suscepit vi
te necessaria: nec umq̄ sei
narius humor de corpe eius
exiuit. Et ideo bn̄ pt vocari
angel⁹ et virgo. ¶ Verba spō
si ad sponsā in figura optiā
de quodā mago. ꝑ quē dyabo
lus mirabili designat' ⁊ ex
ponit'. Cam̄. xxj.

Spō
sus ihesus loquebat'
ad sponsā suā ī figā:
ponēs qddā exēplū rane dicēs.
Quidā magus habebat opti
mū aurū splendidū. Ad quē
veniēs vnꝰ simplex ⁊ mitis
hō. voluit emē aurū illud.
Cui magus ait. Nō habebis
hoc aurū: n̄ meliꝰ aurū et
maioris q̄ntitatis dedis michi.
Ad quē ille. Ego inq̄t in tm̄
desidero aurū istud tuū hr̄e:
q̄ ego anteq̄ caream dabo
tibi sicut vis. Et dato illi i
mago auro meliori ⁊ maio
ris q̄ntitatis. recepit ab eo
aurū splēdidū: et posuit in
scrineo cogitās facē sibi inde
anulū sup digitū suū. Nō
dico āt intiecto tpe: veīt ma
gus ad illū hoīem simplicē
dicēs. Aurū hoc qd emisti ⁊
posuisti ī scrineo tuo non ē
aurū ut putas: sz vilissima
rana. q̄ nutrita ē in pectore
meo et alita cibo meo. Et ut

hec ꝓbes ee vera: aperi scri
neū. et videbis q̄ rana insi
liet ī pectꝰ meū de quo nu
trita ē. Cūq; ille aperire vel
let et expiri: apparuit rana
ī scrineo cuiꝰ opculū pēde
bat sup quatuor cardines q̄i
cicius casuros. Tūc aperto
ostio scrinei: rana viso ma
go insiliit in pectꝰ eiꝰ. Qd̄
videntes serui et amici illiꝰ
hoīs simplicis: dixerūt ad
eū. Oīe mi inquit aurū
illud optimū iacet ī rana.
Et si velles. facilit̄ posses ob
tinē aurū. Et ille. Quo in
q̄t. quo hoc possem? Qui
dixerūt. Si quis reciperet acutissimā
et ferientē lanceā. et eam
infigeret dorso rane. et ex
ea pte rane ubi ꝯcauū ali
q̄d eet: tūc ciciꝰ posset ob
tinē aurū. Si at ꝯcauū ī ea
īueniri nō possz: tūc debēt
lancea nimis valent̄ et to
to conamīe infigi in eā: et
sic habē posses qd̄ emisti.
Quis ē iste magus n̄ dya
bolꝰ? Qui suadet hoībz de
lectacoēs et honores: que nō
sūt n̄ vana. Nā falsa pro
mittit ee vera: et vera fa
cit videri falsa. Ipē eī pos
sidet aurū illud p̄ciosū. id
ē aīam quā p̄ciosiorē oībz
stellis et planetis ꝑ poten
ciā deitatis mee feci: quā
īmortalē et stabilē et delec
tabiliorē m̄ ceteris creaui: et
p̄paui ei mecū etnā requiē
et habitacionē. Nūc ego de
ptate dyaboli meliori auro
et maioris p̄cij emi: qn̄ ꝑ
ea dedi carnē meā īmunē
ab oī pcto: et sustinui tā a
marā passionē: q̄ nullum
mēbrū meū eet sine vulnē.
Redēpta at aīa posui eā in
corpe tanq̄ in scrineo: donc
eā in dignitate deitatis mee
collocarē. Nūc at aīa hoīs
redēpta sic facta ē velud
turpissima et vilissiā rana:
saltās ꝑ supbiā. et ꝯmorās
in sceno ꝑ luxuriā. Et abs
tulit m̄ aurū: id ē oēm ius
ticiā meā. Et ideo dyabolꝰ
bn̄ pt dicē m̄. Aurū qd̄ e
misti nō ē aurū: sz rana
nutrita ī pectore delcacoīs
mee. Separa ergo corpꝰ ab
aīa: et videbis q̄ statī vo
labit ad pectꝰ delectacioīs
mee ubi nutrita ē. Cui ego
rn̄deo. q̄ rana horrida ē
in visu: horribilis voce. et
venenosa in tactu: nec a
liq̄d m̄ boni nec delecta
coīs ꝯfert. Sz tibi ī cuius
pectore nutrita ē. tua ꝓp
terea sit: q̄ tua de iure
ē. Ideo apto ostio id ē se
pata aīa a corpe statim
volabit ad te: tecū sn̄ fine
mansura. Talis eī est aīa
illiꝰ: de quo tibi loquor.

Nam ipsa est velud rana pes-
sima plena omni immundicia et
voluptate: nutrita in pectore
dyaboli. Ad cuius scrineum id
est corpus nunc per appropinqua-
cionem mortis appropinquo:
quod pendet ex quatuor cardinibus
casuris: quia corpus eius ex quatu-
or subsistit: scilicet fortitudine.
pulchritudine. sapiencia et visu.
Que omnia iam nunc incipiunt
sibi deficere. Cumque anima eius se-
parabit a corpore: statim volabit
ad dyabolum de cuius lacte nu-
trita est: quia oblita est dilectionis
mee quam supplicium eius quod meru-
erat suscepi. Nam mihi non re-
pendit dilectionem pro delectacione
mea: sed insuper aufert mihi ius-
ticiam meam: quia mihi magis de-
bet seruire qui redemi eam quam
alteri. Sed ipsa magis delecta-
tur in dyabolo. Vox orationis
eius est michi sicut vox rane.
Visus eius in conspectu meo abho-
minabilis. Auditus eius numquam
audiet gaudium meum: nec
tactus eius venenatus sentiet
deitatem meam. Perumptum quia
misericors sum. et anima eius licet
immunda sit. si adhuc attrec-
taret aliquis et consideraret
si aliqua contricio esset in ea et
voluntas bona. et infigeret men-
ti eius lanceam acutissimam
et feruentem. id est timorem districti
iudicii mei: adhuc inueniret
graciam meam si vellet consenti-
re. Quia si nulla esset in ea contricio
nec caritas: si quis tamen pungeret
eum mordaci correpcione et rep-
hensione dura. adhuc esset in eo
spes: quia quamdiu anima in corpore
viuit. misericordia mea omnibus aperta est
Vide ergo quia pro caritate mortuus
sum: et michi nullus rependit
caritatem sed aufert mihi iusticiam
meam: quia iustum esset ut eo homi-
nes melius viuerent: quo ma-
iori labore redempti sunt. Sed nunc
eo deterius viuere volunt quo
eos amarius redemi: et fidu-
cialius peccare volunt: quo ma-
gis eis peccatum abhominabile ostendi.
Ideo vide et considera quia non
sine causa irascor: quia graciam
meam conuertunt sibi in iram. Re-
demi enim eos a peccato: et ipsi ma-
gis se nunc implicant peccato. Tu er-
go sponsa mea redde mihi que
teneris: id est animam tuam mun-
dam conserua: quia pro ea mortuus
sum hac de causa ut eam mundam
mihi seruares. ¶ Interrogacio
dulcissima matris ad sponsam.
et responsio humilis sponse ad matrem.
et replicacio utilis matris ad spon-
sam. et de profectu bonorum inter
malos. Capitulum xxij.

Mater loquebatur ad sponsam
filii dicens. Tu es spon-
sa filii mei. Dicas quid habes
in animo et quid petis? Cui sponsa
respondit. Domina tu bene nosti: quia
scis omnia. Et tunc beata virgo ait.
Licet ego omnia scio: tamen te loquente
audientibus astantibus cognoscam.
Et sponsa dixit. Duo inquit

dnā timeo. Primo ꝓ peccatis q̄
nō ploro nec emendo ut velle.
Scdo ꝯtristor ex eo ꝙ ūmici fi
lij tui sūt multi. Tūc virgo
maria rndit. Cont̄ pmū do t̄
tria remedia. Primo cogita
ꝙ oīa q̄ spm̄ habēt sicut rane
et cetā aīalia qnq̄ habēt īcō
moda: nec tn̄ inetnū viuit
spūs eoꝝ. Tua at aīa et oīs
hoīs: viuet īetnū. Scdo cogi
ta miām dei: q̄ nullꝰ homo
sic pccōr ē si cū emendacōis
ꝓposito rogauit: quin dimit
tatur ei pccm̄. Tercio cogita
qnta gloria ē aīe: q̄ cū deo
et in deo sine fine viuit.
Cont̄ scdm̄ scz ꝙ ūmici dei
sūt multi: do eciā tibi tria
remedia. Primo ꝯsidera ꝙ
deus tuus et creator tuus ⁊
eoꝝ ē iudex sup eos: et nū
q̄ āplius ipi iudicabūt eū: li
cet ad tempꝰ pacīēter supportz
maliciā eoꝝ. Scdo ꝙ filij dāp
nacōis sūt: et q̄ graue et īto
lerabile erit eis sp̄ ardē. Ipi
sūt seruī pessimi q̄ carebūt
hereditate: filij at recipiēt here
ditatē. Sz dicis forte. Ergo nō
ē eis pdicandū: Utiq̄. Cōsi
dera ꝙ int̄ malos frequēter
sūt boni et filij adoptiui: qui
qnq̄ recedūt a bono: sicut fi
lius ille ꝓdigus. qui abijt ī
aliā regionē longinquā. et
vixit male. Sz ipi qnq̄ ꝑ pre
dicationē ꝯpūcti reūtūtur ad
prēm: et erūt acceptiores eo
quo p̄us pccōres: ideo magis
eis predicādū est. Quia licz
pdicator fere ōnes videat ma
los: ꝯsiderz tn̄ secū. forte sūt
aliqui int̄ eos filij futuri dn̄i
mei: pdicabo ergo eis. Hic p̄
dicator optimā habebit mer
cedē. Tercio ꝯsidera. ꝙ mali
viuē ꝑmittūt ad bonoꝝ ꝓ
bationē: ut ex eoꝝ moribz
exasperati paciē fructu re
munerēt: sicut eciā ꝑ exē
plū intelligē poteris. Rosa
ei suauit redolet. pulchra
ē visu lenis tactu: et tn̄ nō
crescit n̄ int̄ spinas q̄ sunt
aspere tactu. deformes vi
su: et nichil boni redolētes.
Sic et boni et iusti hoīes licz
lenes sint paciā. pulchri mo
ribz. suaues bono exēplo: nō
tn̄ pnt ꝓficē vl' probari: nisi
int̄ malos. Qnq̄ eciā spina
defendit rosam: ne carpat
ante maturitatē. Sic mali
occasio sūt bonis ne excedāt
in pccīs: qn̄ ꝑ eoꝝ maliciā
refrenāt: ne īmoderata leti
cia vl' alio pccō dissoluant.
Nūq̄ eciā vinū seruat bn̄
ī bonitate sua: nisi in fece.
Nec boni et iusti ī v̄tutibz
stare et ꝓficē pnt: n̄ ꝓbent
tribulacōibz et ūquoꝝ ꝑsecu
cōibz. Ideo tu libent supporta
īmicos filij mei: et cogita ꝙ
ipē iudex eoꝝ ē: et ꝙ ipē si
sic eēt iusticia ut deberent
destrui. oēs bene posset in

momento delere eos. Ergo tolera tu. quamdiu ipse tolerat eos. ¶ Verba xpi ad sponsam de homine ficto qui inimicus dei est nuncupatus. et quam maxime de ypocrita. et eius ad plenum proprietates ponencia. Capitulum xxiij.

Ille talis videtur hominibus quasi homo bene ornatus fortis et decorus: et in pugna domini sui strenuus. Sed amota galea a capite eius est abhominabilis ad videndum: et inutilis ad operandum. Apparet enim cerebrum eius nudum: aures habet in fronte oculos in occipite: nasus eius abcisus est. Gene eius ex toto contracte quasi hominis mortui. Maxilla eius ex dextera parte cum faucibus et dimidietate labii tota deciderat: ita quod nichil ex dextra parte remanet nisi guttur solum quod nudum apparet. Pectus eius plenum est vermibus scaturientibus: brachia eius quasi duo serpentes: cor impletum pessimo scorpione: dorsum eius velud combustus carbo: intestina eius sunt fetencia et corrupta quasi caro habundans sanie: pedes eius mortui et inutiles ad incedendum. Quid autem ista significent: dicam tibi. Ille talis videtur hominibus exterius bonis moribus et sapiencia ornatus et in honore meo strenuus esse: sed nequaquam ita est. Si enim amoveretur galea a capite eius. id est onderetur hominibus qualis ipse est: esset pre omnibus vilissimus. Cerebrum quippe eius est nudum: quia insipiencia et levitas morum eius satis evidentissimis signis ostendit eum bonis hominibus indignum esse tali honore. Si enim saperet ei sapiencia mea: intelligeret se tanto austeriori conversacione per alijs debere vestiri: quo maiori honore per ceteris sublimatur. Aures habet in fronte: quia pro humilitate quam deberet habere indignitate et ceteris lucere non vult audire nisi laudem et honorem suum: et pro eo assumit sibi superbiam unde velit ab omnibus vocari magnus et bonus. Oculos habet in occipite: quia tota cogitacio eius est ad presentia et non ad eterna: tota quomodo placeat hominibus et quid requirit utilitas carnis: et non quomodo placeat michi et prosit animabus. Nasus eius abcisus est: quia discrecio ablata est ab eo qua discernat inter peccatum et virtutem. inter honorem temporalem et eternum: inter divicias seculi et eternas: inter delectaciones istas modicas et eternas. Gene eius contracte sunt. id est verecundia omnis quam deberet habere ad me et pulchritudo virtutum quam michi placeret omnino quasi mortua est ad me: quia pro hominum verecundia erubescit peccare pro me autem nichil. Altera pars maxille et labij deciderat ita quod nichil remanet nisi guttur: quia imitacio operum meorum et predicacio verborum meorum cum oracione ferventi in eo iam cecidit: ita quod nichil remanet

in eo ñ ghutur ghule suc. Mutacio aūt prauor et reuolucio seculariū negociorū totaliū sana et pulchra sibi videt. Pectus eius plenū ē vmibz: qz ī pectore ubi debēt ee recordacio passionis mee et meoz operū meoz et ꝓpatoz. ibi ē sollicitudo tpaliū et cupiditas mūdi: que qñ vermes ostiam eius mordēt ne cogitet spualia In corde eius ubi ego morari velle et caritas mea sedē debēt sedet pessimus scorpio. q̄ pungit caudā et facie blādit: qz de ore eius satis blāda loqla predit et rationabilis ꝛ cor eius plenū ē iustitia et falla cia: qz nō curauet q̄ ecclia cui ipe ꝓeest destruēt. si voluntate sua posset ꝑficē. Brachia eius sūt sicut serpentes: qz p malicia sua extendit se ad simplices uocando eos cū simplicitate ad se: ꝛ occasione accepta miserabiliter supplātat. Inde qñ serpes retorquet se qñ in ctulis: qz occultat malicia et iqtate: ut uix aliqu eius astuciam possint deprehendē. Iste est qñ uilissimus serpes in ospectu meo: qz sic serpes oibz aialibz ē odiosior: sic iste oibz in deformior: qz iustitiam meā anichilat: et reputat me qñ hominē qui nouit uindicare. Dorsū eius ē uelut arbo q̄ tñ debēt ee sicut ebur: qz opa eius debēt esse fortia ꝓ aliis et mūdiora: ut infirmos portaret p patiam et p uite bone exēplū. ꝛ nō ē qñ arbo: qz infirmus ē ad patiendū uerbū uniꝰ p honore meo ñ causa utilitatis ꝓpue. Scriptū fortis sibi uidet ee ad mundū: ideo cū se stare putat cadet: qz sic deformis et mortuus ē in ospectu meo et sozz meoz sicut arbo. Interiora eius sūt fetētia: qz cogitacio eius et affectio fetet in ospectu meo uelut arbo mortua: cuius fetorē nullus ferre pt. Nec eū nullꝰ sozz ferre pt: sed oēs auertūt ab eo uultum suū: et petūt sup eū iudicium. Pedes eius sūt mortui. Duo nāq pedes sūt due affectiones eius ad me: scz uolūtas emēdandi omissa. et uolūtas faciendi bona. Sed ipi pedes oīno in eo mortui sūt: qz oīs medulla caritatis ostipta ē in eo: et nichil remanet ñ ossa induratois: et sic stant cora me. Scriptū ēt diu aīa est cū corpe: misericordia mea uenire pt.

¶ Verba dei ꝑtis cora celi exercitu. et missio filij et matris ad ꝓtem ad gram ꝓ filia id ē ꝓ ecclia ipetranda. Ca.m

Alter loqe xxiiij. bat audiēte toto exercitu celi. dicens

Coram vobis conqueror quod filiam
meam tradidi uni viro qui ni
mis eam affligit: et pedes eius
cippo ligneo stringit: ita quod om
nis medulla exit de pedibus
eius. Cui respondit filius. Ipsa est
pater quam ego sanguine meo re
demi et desponsavi mihi: sed nunc
violenter rapta est. Deinde loque
batur mater dicens. Tu es deus me
us et dominus meus: et membra
benedicti filii tui fuerunt in cor
pore meo: qui verus filius tuus
et filius meus verus est. Ego
enim nichil tibi negavi in terra:
miserere filie tue propter preces me
as. Post hec loquebantur ange
li dicentes. Tu es dominus noster et
in te omne bonum habemus: nec ali
quo indigemus nisi te. Quando spon
sa tua de te processit: omnes nos gra
tulabamur. Nunc autem merito con
tristari possemus quia tradita est in
manus pessimi: qui eam omni vili
tate et opprobrio confundit. Mi
serere igitur propter tuam magnam
misericordiam: quia miseria eius
magna est nimis. Et non est
qui consoletur et liberet eam: nisi tu
domine deus omnipotens. Tunc respon
dit pater ad filium dicens. Fili que
rimonia tua mea est. et verbum
tuum verbum meum: opera tua opera
mea sunt. Tu in me et ego
in te inseparabiliter: fiat volun
tas tua. Deinde ad matrem filii
ait. Quia tu mihi nichil ne
gasti in terra: ideo ego nichil
tibi negabo in celo: voluntas
tua complebitur. Ad angelos autem
dixit. Vos estis amici mei:
et flamma caritatis vestre ardet
in corde meo: faciam nunciam fi
lie mee propter preces vestras.

Verba creatoris ad sponsam
qualiter eius iusticia malos tripliciter
sustinet. et eius misericordia malis
tripliciter parcit. Capitulum. xxv.

Ego sum creator celi et terre
Mirabaris tu sponsa mea
quare sic paciens sum in malos.
Hoc est quia misericors sum. Nam tripliciter
patitur eos iusticia mea: et tripliciter
parcit eis misericordia mea. Primo enim ius
ticia mea eos patitur: ut tempus eorum
compleatur ex toto. Sicutenim rex iustus
habens incarceratos aliquos si ab eo
quaeritur cur non occiduntur: respondet. quia
nondum venit tempus placitum generale:
ubi ad maiorem cautelam audiencium
audiri possunt. Sic ego supporto ma
los donec venit tempus eorum: ut in
notescat eciam aliis malicia eorum.
Numquid non longe ante predixi de re
probacione saulis antequam innotuit ho
minibus: quem ut aliis malicia eius
ostenderetur diu supportavi: Secundo
quia mali aliqua bona opera fecerunt
pro quibus usque ad ultimum punctum
remunerari debent: ut non sit
aliquod minimum bonum quod pro me fe
cerunt pro quo non remunerentur:
ut hic recipiant mercedem suam. Tercio
ut honor dei et eius paciencia mani
festetur: Ideo supportavi pylatum.
herodem et iudam: cum tamen dampnati
essent. Ideo si quis quaerit quare illum et
illum supporto: consideret iudam et

pplatū. Explicit cīa pat malis hoīb; mīa mea. Primo ppt' nimiā caritatē. Longa ei ē pena etna. et ideo ppt' maxīam caritatē supporto eos usq; ad ultimū puctū. ut pena ex lōga tpis p tractoē tardius ichoet'. Scdo ut assumat' natura eoz i vicis p pcm ei natā assumīt: ne mortē tpalē amariorē sentiat. si nata eoz eet rectior. Hecens ei natā: morte plriore & amariore facit. Tertio ad pfectum bonoz: & assionē aliquoz malox. Cui ei boni hoīes & iusti p malos tbulāt? vl' pficit ipis bonis et iustis ad refrenationē pcī: vl' ad maiq meritū acquirendū. Sili' & mali vivūt malis qnq; ad bonū. Nā mali cū aliquoz malox casū & negaīa assideāt cogitāt secū dicentes. Qd̄ pdest nobis sequi eos. Et cū sic pacies sit dns. melig est mori. Et sic qnq; redeūt ad me aūsi. qp abhorret talia facē sicut illi mali faciūt: dicēte eis assia eoz talia nō facieda. Unde dicit'. q si alq; p russus scorpione: si punct' oleo i quo mortuq; ē alig serpēs sanatur. Sic qnq; malq videns altiq casū pīcipit: & assidata altiq nīgtiue & vanitate sanat'. Quba laud' agelica exrta ad deū. & de filioz yrael ade si pntes pmi nō pecrasset. & qlit' ds audit mirabilia p moysen ad plm & postea ipe ad nos i ei' adiētu &c. & de coronpcōe hui' tpis corpal' mōnij. & de adiūctis multis spual'.

Angeli Caplm xxvi.

Eius exrcitus visus est astrie deo: & aut totq; exercitq;. Laus tibi sit dnē de & honor: q̄ es & q̄ erus sine fine. Nos tui sumq;: et tplica de causa laudam; & honōam; te. pmo qp castri nos ut tecū gaudēmq;: et dedisti nob' lucē ie narmbile. sq; i ppetuū letaremr. Scdo. qp i bonitate tua & stabilitate tua oīa creata sūt & psistūt: & oīa ad voluntatē tuā stāt et i tuo vbo pmanēt. Tertio. qa creasti hoīnē p q° supasti tua nitatē? ex q° ē maxīm gaudiū tuū: & de mrē tua castissima q te portare meruit q̄ celi nō potuerūt capere & arcudē. Ideo sit gla & bndō tua sup oīa p angelica dignitate: qua tāto honore sublimasti. Sit tua a ppetua etnitas & stabilitas sup oīa q̄ stabilia sūt & ee pnt. Sit tua caritas sup hoīem quē creasti. Cui dnē solq timēdo es: p magna potētia tua. Cui solus desiderādo es: p oī caritate tua. Cui solq amādo es: p oī stabilitate tua. Ideo sit & laus sine fine icessanter i scla scloz amen. Cui' dns vndit. Vos digne honorastis me p oī creatūa. Sz dicite q̄re laudatis me p hoīe: cui ipe plus me oīb; creaturis ad ira puocauit? Nā ego cum eis excellētiore oīb; creaturis

treaturis: et p nullo tā indig/
na passꝰ sū. et nllū tam care/
redemi sicut hoēm. Aliut q̄ cre/
atura nō retinet ordinē suū
exceptō hoīe. Hz ipe cetis cū/
turis ē m̄ molestior. Sicut ei
creaui eos i laudē ⁊ gloriā me/
ā: sic eciā feci hoīem m̄ i hō/
rē. Dedi ei ei corpꝰ tanꝙ tē/
plū spūale: i quo posui aiam
tanꝙ āgelū pulchrū: q̄ aīa
hoīs tanꝙ āgelice vīturis ē et
fortitudīs. In q̄ tēpo ego deꝰ
ſius ⁊ creator erā trīus. quo
delectaret ⁊ fruet. Deiñ feci ei
aliud tēplū de costa sua ꝓpa:
⁊ habuit filē. Hz nūc o tu spon/
sa mea ꝓpt̄ quā hec fiūt. potes
q̄re quō de eis filij nascerēt
si nō peccassēt. Rīndeo tibi.
Certe ex diuina caritate et
mutua dilcione. ⁊ amixtione
sexus q̄ abo iūcte iflamarēt
sanguis caritatis fecundaret in
corpe mulieris absq; aliq̄ turpi
voluptate: et sic mulier fructu/
fera fieret. Deiñ ifante recepto
absq; pcō ⁊ voluptuosa delec/
cōe. ego ex deitate mea imitte
rē aiam: et sic absq; dolore pa/
rtꝰ pueri ⁊ paretꝰ. Qui natꝰ
ifans stati cet pfectꝰ sicut adā.
Hūc honorē ꝛcepsit hō qn̄ ꝛsen
sit dyabolo: id ē qn̄ desidabat
maiorē honorē q̄ ego dederā
sibi. Facta at̄ tobedīcia venit
angelus meus sup eos et eru
buerūt de nuditate sua: ⁊ ilico
senserūt ꝛcupiaz carnis. ⁊ pos/
si sūt esurie ⁊ siti. Cū eciam
caruerēt me: quē cū habuerūt
nō senserūt esurie. neq; aliquā
delectationē carnis seu erubes/
cēciā. Hz ego solus erā eis om̄e
bonū: ⁊ oīs dulcedo ⁊ pfecta de/
lectatio. Cūq; dyabolꝰ gauderet de
pdicōe eoꝝ ⁊ casu. ego motꝰ pi/
etate sup eos nō reliq eos: ſz t̄
plicē misedīā ostēdi eis. Vestiui
ei eos nudos: et dedi eis panē
de tra. Dio luxuria quā dyabo/
lus aucta tobedīcia suscitauit
eis: dedi i fetē eoꝝ aīas p̄ deuta
tē meā. Et q̄cūd dyabolꝰ fuge/
cessit eis ad malū: hoc ego tot̄
dūti eis i bonū. Deiñ ostēdi eis
modū viuēdi ⁊ colēdi me. ⁊
p̄misi eis luctē ꝛmisce: cū tēn/
tente p̄missionē meā ⁊ idicta/
onē tōre pcussi formidabāt cō
iūgi. Vidꝰ occiso abel cū milto tē
pe lugent ⁊ abstinerēt: ego cō
passioē pmotꝰ ꝛsolatꝰ sū eos.
Et tūc ipi cognita voluntate me
a iterū ceperūt iūgi ⁊ filios
parere: de quoꝝ pgenie ego
ipe creator eoꝝ p̄misi me nas/
caturū. Cūq; creſcet malicia
filioꝝ adā. ego oīdi tūc iustiaā
meā peccātibꝰ. ſz elīs meis mi/
sedīā: q̄bꝰ placitꝰ seruauī eos
a pdicōe et exaltaui eos: q̄a
seruabāt p̄cepta mea. ⁊ credi
derūt p̄missionibꝰ meis. Aduē/
iente at̄ tpe miseracōis: p moy/
sen oīde mirabilia mea. Nā
saluaui pplm meū iuxta p̄mis/
sionē meā: pauī eos māna:

et p̄essi eis colūpna nubis t ignis. Dedi eis legē meā: t ostēdi eis secreta mea et fiūt̄ p ꝓphās meos. Post hec aūt ego qui oīa creauī elegi mi vīginē natā de prē t mē: ex q̄ hūanā aūt carnē assūpsi. et ex ea nasci dignatꝰ sū absq; coītu t pec cato. Vt sicut ille p̄mus filij in paradiso nasci deberēt misterio diuine caritatis. et ex cūitate mutua et dilcōne ꝙmanētiū absq; alīq; ēpi voluptate: sic deinc̄s mea hūanitatē de fēa vīgīe sine coītu t lesioē vīginitatis acceptt. Veniēs igit̄ in carne verus deus t hō ipleui legē et oēs sēptās sicut ante de me ꝓphatū erat. et icēpi nouā legē q̄ antiq̄ stīta t diua eāt ad portādū: nec erat aliud nisi figura faciēdor. Nā in illa lege antiq̄ licitū eāt vni plēs uxores habē: ne posteritas tñs iret sine liberis. vel ne nusq̄ rent gentibz. In mea aūt noua lege p̄cepit vni marito vnam tm̄ habē uxorē: et plnbet illa viuēte habē plures uxores. Q̄ cuiq; ergo ex dīna caritate. di uinoq; tōre ꝓpt̄ susceptā plē iūgunt: hij st̄ templū spūale i quo ego trin habitāre volo. Et hoīes hui⁹ tp̄is septē plicā ratē iūgunt: Primo ꝓpt̄ faciei pulchritudinē. Secdo ꝓpter diuicias. Tertio. ꝓpt̄ ni miā scurrilitatē et gaudiū ideēs qđ recipiūt in coītu. Quarto. q̄ ē ibi amicoꝝ iuēt⁹ et īmoderata gula. Quinto. q̄ ē ibi superbia i vestibz nitī dis i cibis. et rocula cōibz t ali is vanitatibz. Sexto causa sus citāde plis nō ut deo nitat. vl̄ i bonis op̄ibz: sz ad diuicias vl̄ hōres. Septīo ueniūt cau sa luxurie t i luxurie appe titu. velut iumēta. Hij veūt cū vno sensu t cordia ante fores ecclie mee! quoꝝ affecti o et īma cogitacio tota ē mūdia: et voluntatē sua q̄ ad pla cēdū mūdo ē. ꝓponūt voluta ri mee. Et ei tota cogitacio eo rū eēt ad me. t voluntatē sua iūcēnt i manꝰ meas et susci perēt iugū cū tōre meo: tūc ego assentirē in eos t es sem trīus cū eis. Nūc aūt cō sensꝰ meus q̄ debēt ee caput eorū. abest. q̄ luxuria ē i cor de eoꝝ t nō amor meus. Deinde p̄cedūt ad altare meum: ubi audiūt q̄ debēt ee cor u nū et aīa una. Sz tūc cor meū fugit ab eis. q̄ ipi de corde me o nō habēt calorē: et de carne mea nō sentiūt saporē. Que ruūt ei calorē cito pereūnt: et q̄ruūt carnē qua vermes comestum sūt. Ideo tales iū gūt absq; vīculo dei p̄cis t ei⁹ vnione. et absq; caritate filij: et absq; cōsolacōe spūs scī. Cū vō iugēs cōueniūt ad lectū. tūc stati discedit ab eis spūs meus. t appropīquat spūs i

purus: qz nō inuenit ñ cau
sa luxurie nec aliqd aliud ī
t'eos tētatur et cogitat. Ve
triptī adhuc mā mea cū eis
t. si iuuant. Ex mlta ei cari
tate mutto ego ī semīe eoz aiaz
muētē. a potētia mea creatā.
Et idcirco aligī qz de malis pn
tibz boni filij qnz genuerent:
frequētius tñ nascūt filij
mali de pntibz malis: qz filij
tales pntū iquitatē imitāt
ī qntū possūt: et plus imitare
tur. si a pacia mea pmutent.
Tale ei iugiū nūqz videbit
faciē meā: ñ penituerit. Sul
lū ei pcm tā gue est: qđ peni
tētia nō deluat. Prēa iuerta
me ad iugiū spuale: qle decz
hīē deū cū corpe casto ⁊ aīa
casta. Ibi ei alia septē bona
ītria īueniūt pbis malis p
dictis. Nā ibi nō desiderat for
ma aliq seu pulchritudo cor
pis. nec delectabilitū visio: sz so
lūmodo visio ⁊ amor dei. Sedo
nichil possidē ñ vnde viuant
solūmodo ad nītatē: nichil
ad superfluitatē. Tertio. mitant
vba otiosa ⁊ scurrilia. Quarto.
nō curat vide amicos vl' pn
tes: sz ego sū amor ⁊ desidei
ū eoz. Quinto humilitate itius
tupiūt seruare ī ecclīa: et ex
teriꝰ hītu. Sexto. hnt volun
tatē nūqz luxuriari velle. Sep
tīo genant do suo filios ⁊ fi
lias p bonā īstitutionē ⁊ bonū
exēplū: et p spualiū vborū
pdicatione. Hij tūt assistūt so
tibz ecclīe mee qui fidē īuiola
bilē obseruāt: ubi assentiūt ī
me et ego ī eos. Procedit vō ad
altāe meū: et cū corpe meo
⁊ sāguīe spualit' delectāt: ī
cuius delectatiōe cor vnū ⁊ caro
una: et vnꝰ voluntatis ee volt.
Et ego verꝰ ds et hō pones ī celo
⁊ ī tra ero ītimus cū eis: q̄ īplebo
cor eoz. Illi iugales tpales mi
nuūt scalpiaz sui iugij ī luxu
ria tanqz iumēta. et deteriores iu
mētis. Isti aūt spuales cōiuges ī
ciplūt in diuina caritate ⁊ dīno
more: nulli placē tuītes ñ m.
Illos īplet ⁊ excitat spūs malus
ad carnis delectationē in q̄ nō ē
ñ fetor. Iz isti īplent spū meo
et ignie caritatis mee accendūt:
q̄ nūqz deficiet eis. Ego vnꝰ ds
ītimus ī psonis ⁊ vnꝰ ī substātia
cū prē ⁊ spū scō. Sicut ei impos
sibile ē separi prem a filio: ⁊
spm ab utroqz. ⁊ sicut impossi
bile ē separi calorē ab ignē: sic
impossibile ē tales iuges spua
les a me separi. quin sim ītimꝰ
cū eis. Semel ei corpꝰ meū la
ceratū ē ī passiōe ⁊ mortuū:
sz nūqz aplius lacerabit ⁊ mo
riet: sed ipi nūqz morīēt a me:
q̄ m fide rta ⁊ voluntate pfecta
incorpant. Nā ubiaz stāt. secēt
vl' ābulāt: ego sp sū ītimꝰ cū eis.
Quba mīs ad sposā. qlit' in
chorea st'tā. ⁊ quō p choream mū
do iste desigt. ⁊ de tribulatiōe ūgis
mīs ī xpi morte. Cap. xxvij.

Mater dei loqbat ad spō
sā. dicēs. Filia mea vo
lo te scire. qp ubi ē corea
ibi suīt tria: sz īanis gloria. dor
phisa. ⁊ labor supiacuus. Cū āt
aliqs dolēs vl' tristis i domum
coree ītrauerit. tūt amico eiꝰ
exīstēs i illa coree leticia videns
amicū suū venīētē tristē ⁊ mes
tū. statī dimissa leticia segregat
se a corea: et ādolet amico do
lēti. Corea ista ē mūdꝰ iste: q
sp voluit' in sollicitudiē q hoībz
stultis videt' ee leticia. In quo
mūdo st' tā: īanis leticia vba
scurrilia. tūtl' labor: qz hꝫ oīa
p que hō laborat reliquit pꝰ
se. Quū āt ē i hac mūdi corea
ꝺsiderz laborē ⁊ dolorē meū: et
ādoleat m' q erā ab oi mūdi le
ticia segregum: et segreget se
a mūdo. In morte nāq filij
mei erā sicut mulier habēs cor
affixū q̄q lāceis. Prima ei lā
cea eāt nuditas vestīda ⁊ vi
tuperosa: qz videbā filiū me
ū karissimū ⁊ potētissim stare
ad colūpnā nudū: ⁊ nichil ope
rimēt habētē. Secda erat actu
sacio eiꝰ: nā actusabāt eū di
vētes eū pditore ⁊ mēdacē et
ecīā īiudiatorē: quē ego sciebā
ee iustū et veracē nullūq of
fendisse vl' offendē voluisse.
Tercia lācea eāt m' spinea co
rona: q sic īmanit' pupugit
mprit eiꝰ scissimū ut sanguis
defluerz i os eiꝰ: et i barbā eiꝰ
⁊ in aures eiꝰ. Quīta lācea eāt
vox la mētabil' i cruce: q̄ cla
mabat ad pīem. O pater: qre
me dēliquisti: ac si dicē vellet.
Dr. nō est q̄ miseat mei: n̄ tu.
Quīnta lācea q cor meū ptrsi
bat. erat mors eiꝰ amarissīa.
De qt' enī venis sanguis eiꝰ
exiuit pciosꝰ: q̄ tot lāceis cor
meū pforatū ē. Pforate st' nē
pe vene manū eiꝰ ⁊ pedū: et
dolor neruoꝝ pforatoꝝ actes
sit īconsolabilis ad cor eiꝰ ⁊ de
corde iterū ad neruos. Et q cor
eiꝰ eāt rectissimū ⁊ optimū.
q̄ xpūs finaliter de optīa natū:
ꝓtēa ēbat int' se vita ⁊ mors:
et sic amarius pt'hebat vita
int' dolores. Appropīquāte āt
morte eū p intolābili dolore
rūpet' cor. tūt ītremuerūt statī
oīa mēbra eiꝰ. et caput qđ ad
dorsū eiꝰ īclinabat' eleuauit se
modicū. Oculi clausi semi ape
bāt'. qi ad dimidietatē. Os eius
siliter apiebat': et videbat' lin
gua eiꝰ sanguinoleta. Digiti ⁊
bractia q erāt quodāmō ītracti.
extēdebāt'. Tradito āt spūs capꝫ
īclinabat' ad pectꝰ: manꝰ de loco
vulnerū modicū submiserūt se.
Pedes sustētabāt' manꝰ pōdꝰ.
Tūt aduert manꝰ mee: occi mei
obtenebrati st': et facies pallut
q̄ mortui. Aures nichil audi
erūt: os meū nichil potuit loq.
Pedes erā mei nūtauerūt: et
tūt corpꝰ meū cecidit ad terrā.
Surgēs āt a tra. cū videre fili
ū meū ipso despicabiliorē.

posui vtā voluntatē meā ad ip/
su: scies q̄ sc̄m voluntatē eiꝰ oia
facta fuisset. et nō potuissent
fieri n̄ ipō p̄mittere. Et respa
nabat ei p̄ oībz. Letitiaq; q̄dā
mixta erat mestitie: q̄ videbā
eū q̄ nūq̄ peccauit: ex tāta ca
ritate voluisse talia pati p̄ pec
catoribz. Ergo q̄nq; ē i mūdo.
q̄ sidet q̄lis ego eiā i morte fi/
lij mei: et semp habeat p̄ oculꝰ.
¶ Verba dn̄i nr̄i ih̄u xp̄i ad
sponsā. mdiccta q̄lit' quida
an̄ eiꝰ tribunal venerat iudi
cādꝰ. et de terribli & horribli
sentēcia illata a deo & ab oībz
sanctis cont' eū. Caplm. xxvij.

Q Debat sp̄osa deū q̄si
cratū. Qui dicebat.
Ego su sine p̄incipio &
sine fine. Nulla imutacio est
apud me. nec āni nec dies: sz
oē tēpꝰ huiꝰ mūdi ē apud me
q̄si eet vna hora vl̄ momentū.
Oīs q̄ videt me: oē qđ i me ē
videt q̄i ad plectū et intellectū.
Sz q̄ tu sponsa mea corpalis es:
ideo sic nō potes p̄cipere & cognos
cē sicut sp̄s. Ideo indicabo tibi
p̄pt'e qđ actū ē. Ego sedi q̄si i
udicio q̄ oē iudiciū datū ē mi:
et venit quida iudicādꝰ ante
tribunal. Cui vox prius sonuit
dicēs ei. Ve tibi. q̄ nūq̄ natꝰ fu
isti. Nō q̄ penituit deū feci/
sse eū: sz sicut aliqs dolē solet
p̄ aliq̄ spacio ei. Dein intulit
vox filij. Ego fudi sanguinem
meū p̄ te: & suscepi amaritu/
mā penā p̄ te. Ab hac ei tu oīno
alienatꝰ es: nec habet aliquid
tecū. Vox sp̄s ait. Quesiui oēs
angulos cordis eiꝰ: si forte inue
nirē mollicie i corde eiꝰ & cauita
te. Sz frigidissimꝰ ē q̄si gelu: et
durissimꝰ sicut lapis. Nō est
aliqđ in eū eo. Hec tres voces
nō ideo audite sūt q̄i sit tres dij:
sz p̄pt' te sponsa mea facte sc̄. q̄
tu nō potis mysteriū hui⁹ alit' in
telligē. Deinde tres voces p̄dicē
sez p̄tis & filij & sp̄s sc̄i q̄uēse st
stanti in vnā voce tm: q̄ vox sic
tronuit dicēs. Nullatenꝰ tibi de
bet' regnū celi. Mater misēdie
siluit nec aperuit miam suā:
q̄ iste iudicādꝰ indignꝰ ea erat. Et
oēs sc̄i vna voce clamabāt. di
cētes. Hec ē dina iusticia: ut
p̄petuo exul sit a regno & gaudio
tuo. Et tūc oēs illi q̄ erāt in p̄
gatorio dixerūt. Nulla pena
ē tā amara nobiscū: q̄ sufficiat
ad pmiedū pcta tua. Maiora
ei tormēta teneris portare: iō
a nob' segregraberis. Tūc āt ip
se iudicādꝰ clamabat voce mgna
& horrida dicēs. Ve ie semi
nibz q̄ iueneruit i ventre mris
mee: de q̄bz formatꝰ sū ego. Ve
tibi ecia clamabat. Maledicta
mgt sit hora i q̄ alia mea cum
corpe iuncta fuit: & maledictꝰ
sit qui dedit corpi et aiam. Ei⁹
clamabat. Maledicta sit hora
illa: i qua viuꝰ de utero mris
pressi. Tūc ot' eū venerūt tres
horribles voces de ifemo dicētes.

Veni ad nos maledicta aīa q̄ es
fluens ad mortē ꝓpetuā ⁊ vitā
intimābilē. Scdo clamabāt. Ve
ni ad nos maledicta aīa vacua.
ad nrām maliciā. Nullus eī erit
ex nobis: q̄ te malicia sua ⁊ pena
nō īpleat. Tercio clamabāt. Ve
ni maledicta aīa ponderosa q̄
lapis: qui sp̄ mergit̄ et nūq̄
attigit fundū in quo quiescat.
Sic ⁊ tu ī ꝓfundius nob̄ descen
des: ut nō possis subsistē anq̄
veneris ī yma abissi. Et tūc
ait dn̄s. Ergo sicut homo hn̄s
plures uxores. videns casū vnius
auertit se ab illa et vertit se ad
alias q̄ stant. ⁊ gratulat̄ cū eis: sic
ego auti faciē meā ab illo ⁊ mi
sericordiā: et vto me ad famulos
et seruos meos et gaudeo cum
illis. Ꝑterea cū tu audisti casū
illius et miseriā ideo serui michi
eo securius: q̄o maiorē miscdiā
tecū feci. Fuge mūdū ⁊ ꝯcupis
cētiā eius. Nūq̄d ego passionē
tā amarā assūpsi ꝓpt̄ gloriā
mūdi: vel q̄ celerius ⁊ lenius
nō potui ꝯseruare eā: Poterā
utiq̄. s̄ sic exigebat iusticia:
ut sicut hō ī oībz mēbris deliq̄
rat: sic ī oībz satisfaciēdū erat.
Ꝑter q̄d deitas hōi ꝯpaciens
tanta caritate exarsit ad vnā
virginē ut de illa hūanitatem
susciperet: in q̄ hūanitate susti
nēt deus oēm penā quā hō
tenēt̄ habē. Ideo si ex carita
te penā tuā suscepi ī me: sta
sicut stāt famuli mei ī vera
hūilitate. ut nichil erubes
cas nichil timeas n̄ me. Cus
todi os tuū: ut si eēt volūtas
mea. nūq̄ velles loqui. Nō
ꝯtristeris de tp̄alibz q̄ caduca s̄t:
et ego q̄s voluero ditare ⁊ de
paupare possū. Ideo sponsa
mea pone spem tuā totalit̄
ī me. ¶ Verba virgīs ad filiā.
de duabz dn̄abz quarū vna
vocat̄ supbia et altā hūilitas
p̄ quā virgo dulcissiā designat̄
et de occ̄su virgīs ad suos dilcōs
mortis sue tp̄e. Caplm. xxix.

Mater dei loquit̄ ad
sponsā filij dicens.
Due sūt dn̄e: vna ē
dn̄a que nō habet nomē spe
ciale: q̄ indigna ē noīe. Altā
ē hūilitas: q̄ vocat̄ maria. Sup
p̄mā ē dn̄s ipē dyabolus: quia
sibi dn̄at̄. Huic dn̄e dicebat
miles suus. O dn̄a q̄cq̄d possū
facē p̄ te paratus sū: tantū ut
fruar semel ꝯcubitu tuo. Cui
illa rn̄dit. Serue meus mag
na ē caritas tua: s̄ ego sedeo
ī sublimi sede nec habeo nisi
vnā sedē: et int̄ nos sūt tres
porte. Prima porta ē sic arta:
ut q̄cq̄d hō habuerit ī corpe
si īgredit̄ p̄ eā oīa dirūpūt̄
et abstrahūt̄. Scda ē sic acu
ta: ut pūgat usq̄ ad neruos.
Tercia porta ē sic ardēs: q̄ nl̄
la ē requies ardoris. Sz qui ī
gredit̄ p̄ eā statī liquescit si
cut es. Ego at̄ sedeo sublimit̄:
et q̄ sedē vult mecū cū non
Nā ego sū fortis viribz mag
nanis corde. nichil timeo: et
paratus sū ire ī morte pro te.

habeā nisi vnā sedē. cadet ad
calcos maxim subeq me. Cui il
le dabolq ī ndit. Ego dabo vi
tā meā p te: q p mimo ē m
casus. Dnā ista ē supbia: ad
quā q venie voluit ītredi
qī p tres portas. Prima porta
ītredit: qui totū dat ad laudē
hoīm t p supbia. Et si nichil
habet. adhibet totā suā volū
tatē: quo supbiue t laudāi pos
sit. Secām portā ingredit ille
q q̄cq̄d laborat et q̄cq̄d facit et
totū tēpus et cogitatoēs et oēs
vices suas dat ad hoc ut supbi
ā pficiat: et si ecām possit car
nē suā lacerādā tradē causa ho
nis et diuicarū libēter faceret. Ter
cia portā ingredit. q nullq̄ req
escit et nullq̄ silet. et totus quasi
ignis ardet quo veniat ad aliq
honorē mūdi vl supbia: sz cū
obtinuerit qd cupit nō pt diu
in eodē statu manē. sz cadet mi
serabiliter. Nichilominus tñ supb
bia remanet ī mūdo. Ego āt
aut maria q humilima sū. sedeo
ī sede spaciosa: et sup me nō
ē sol nec luna nec stelle nec ecām
nubes: sz mira et inestimabil cla
ritatis sēnitas p̄cedēs a pulch
critudie p̄clare maiestatis diuīe.
Infra me ecām nō ē terra vl lapi
des: sz reges incompabil ī struc
tura dei. Juxta me nō ē murus seu
paries: sz ē angelorū t scārum
animarū glōrios exercitus. Et q̄nis
sic sublimit sedeā: tñ audio a
micos meos ī tra exīntes. mictu
rotidie gemitus fundentes et lac
mas. Video labores eorū: et ef
ficaciā eorū maiorē q̄ illorū q
pugnāt p dnā sua supbia. Ideo
ego visitabo eos et collocabo e
os mecū ī sede mea: q spaciosa
ē et oēs pt bñ capere. Sz nōdū ad
me venire nec vl sedē mecū ad
huc potuerūt. q duo muri sūt
adhuc int nos: p q̄s fiducialit
deducū eos ut ad sedē meā ve
niāt. Primus murus ē mūdus q̄
ē artis: p̄ter seruitia mei ī mūdo ꝓso
labūt p me. Secūs murus. est
mors. Ideo ego ītima dnā eorū
et mī. obuiabo eis ī morte: ut
ecām ī ipa morte ꝓsolationē t
refrigeriū habeāt: et collocabo
eos mecū ī sede celestis gaudij:
ut ī brachio dilectionis ppetue et
etne glorie: cū exultatōe ī me
sa etnali vequiescāt. Uba
dñi. maxīe cantatis ad sponsā.
de mltiplicatōe fidelīū xp̄ianoꝝ
ad xp̄i crucifixionē. t quō si
possibile eēt. adhuc ē patus
ciendi p p̄cordiā ad morte sus
tinendā. Capīm. xxx.

Ego sū deus q̄ dixi cre
aui ad utilitatē hoīs:
ut illa oīa seruiret hoī et edi
ficaret eū. Sz hō oīb q̄ ei dāui
ad utilitatē suā: abutit ī suū
dāpnū. Insup t de deo mino
rant: et eū mino diligit q̄
creaturā. Judei fecerūt mltia
gnia penaꝝ ī passiōe mea. p̄o
lignū. quo affixū fū. t flagel
latū t cōnatū. Sedo ferrū. quo

affixerūt manꝰ meas ⁊ pedes.
Cercas potū fellis. quo potare/
runt me. Dein blasphemabāt
me ee factū ꝓpt' morte quā li/
bent' susapiebā: et vombant
me medace ꝓpt' doctīa mea.
Tales nūc i mūdo mlt'aplica/
ti sūt: et pauci fuerūt m' ꝛsola/
cione. ℣ Ea affigūt me ligno
p voluntate peccādi: flagellāt
me p impacia. q. vni vbi p
me nulli ferre pt: et coronāt
me spinis superbie sue. q alt'oes
me ee volūt. ℣ Pungūt manꝰ
meas et pedes ferro iduracois:
quia gloriāt de pco. et indu/
rāt se ne timeāt me. ℣ Felle
offerūt m' t'bulatione. ꝓ pas/
sioe ad quā lect' jui: dicūt me
medace et fatuū. Ego enī po
tes ſbmergere eos et totū mūdū
ꝓpt' pcā sua si velle: et tūc si
submergere eos. illi q remae/
rēt seruiret m' ex timore: ſ h'
nō eet iustitia. q. ex caritate
debet hō seruire m'. Si at ꝓso/
nalit' venire mt' eos visibil':
oculi eoꝝ nō sufficerēt vidē me
nec aures audire me. Quō et
hō mortal' posset vidē i morta/
le? Adhuc ejpe ex caritate libe
ter itīn moreret' p hoīe: si eet
possibile. Tūc apparuit bta ṽ
go maria. Cui dixit filꝰ. Ecce
vis mr mea. electa mea? Et a/
t illa. ℣ Miserē creature tue fili
mi: ꝓpt' caritate. Et ille rndit.
Adhuc semel misedia fiet ꝓpt'
te. ℣ Dein loqbat dns ad spōsa
sua dicēs. Ego sū deus tuus: et
dns angelorꝝ. Ego sū dns sup
morte et vitā. Ego idē volo ha
bitare i corde tuo. Ecce q̄ntam
caritate habeo ad te. Celū et t'/
ra et oīa q i eis sūt nō posse
me capere: et tū i corde tuo q̄d
nō ē nisi modicū frustū carnis
habitare volo. Quē ergo tūc
potis timē. quibꝰ indigē. cū
tu habeas mt' te potentissimū
deū m q̄ē oē bonū? Ergo i cor
de q̄d ē habitaculū meū debe/
ret ee tria? Sc'z lectꝰ i quo req̄/
escam. sedes i qua sedeam: et
lumen. quo illūnem. In cor
de igit' tuo sit lectꝰ q̄escendi
sine q̄etudis: ut quiescas a p̄/
uis cogitacoibꝰ et desideriis
mūdi. et sp fidei caritas et
nū. Sedes debet ee voluntas i
manendi mecū: eaā si aliqnd
q̄q̄ exterdē. Cont' naturā ei
est semp stare. Ille nāq̄ semp
stat. q̄ sp habet voluntatē eendi
cū mūdo: et nūq̄ sedē mecū.
Lux seu lumen debet ee fidēs:
q̄ credas me oīa posse et oīpo/
tentem ee sup oīa. ¶ Qualit'
sponsa videbat dulcissimam
vginē mariā cōna et aliis or/
namētis t'restribilit' decorata.
et quō sponse bēs ihesus bap-
m
q̄d p cōnā et cetā designet'. dcitur.

Videbat Capl'm xxxj.
sponsa reginā celi
nitem dei. habentē
pciosam cōnā t'restribilē in
capite suo: et capillos exten

¶ tuā

sos sup spaculas admirabilis
pulchritudinis. Tunicam auream
splendore indicibili choruscantem.
et mantellum de auro. seu seni
celi coloris. Cumque de tam spe
ciosa visione vehementer admi
raretur sponsa: ilico apparuit
ei beatus iohannes baptista: qui
ait illi. Audi diligenter quid hoc
notat. Corona igitur notat. quod
regina et domina est: et mater regis an
gelorum. Capilli pretensi: quod virgo est
purissima et immaculata. Mantellus
celi coloris: quod omnia temporalia erant
ei quasi mortua. Tunica aurea
notat: quod divina caritate ardens et
feruida fuit interius et exterius.
In corona autem eius posuit filius eius
septem lilia: et inter hec lilia po
suit septem lapides. Primum igitur est eius
humilitas: secundum est timor: tertium obe
dientia: quartum potentia: quintum sta
bilitas: sextum mititas. quia mitis
est dare omnibus petentibus: septimum
est misericordia in necessitatibus. In quacumque
enim necessitate fuerit homo: si hanc
toto corde invocaverit saluabitur.
Inter que fulgentia lilia. posuit fi
lius eius septem lapides preciosissi
mos. Primus lapis est virtuositas
singularis: quia non est aliqua virtus
in aliquo spiritu sive in corpore aliquo.
qua ipsa habeat eandem virtutem non
habeat excellentius. Secundus lapis
est perfectissima mundicia. Quia ista
regina celi sic pura fuit. quod vi
na macula peccati numquam inveniri
potuit in ea: a principio ingressus
eius in mundum. usque ad ultimam

diem mortis ipsius. Nec omnes dya
boli tantam impuritatem reperire pote
rant in ea: ubi cuspis acus po
ni posset. Ipsa vere erat puris
sima. Nam non decuit regem glorie
iacere nisi in vase purissimo et mun
dissimo et electissimo per omnibus angelis
et hominibus. Tercius lapis fuit pul
chritudo eius. Quia de pulchritudine
eiusdem matris sue iugiter laudatur a
sanctis suis: et gaudium sanctorum angelo
rum et omnium sanctarum animarum impletur ex
pulchritudine eius. Quartus lapis pre
ciosus corone. est sapientia eiusdem virgi
nis matris. Quia ipsa impleta est omni
divina sapientia cum deo: et ex ea im
pletur et perficitur omnis sapientia. Quintus
lapis est fortitudo. Quia ipsa sic for
tis est cum deo: quod omnia quecumque creata
et facta sunt potest deprimere. Sextus etiam
lapis est claritas eius. Quia sic cla
ra est. quod angeli qui habent oculos clari
ores luce illuminantur ex ea: et de
mones non respicere in claritatem eius. audent
Septimus lapis est plenitudo omnis
delectationis et spiritualis dulcedinis: que
in ea sic plena est quod non est aliquod
gaudium quod non augeatur ex ea:
nulla delectatio que non plenior fit
et perficiatur ex ea visione beata. quia
ipsa impleta et repleta est gratia
ultra omnes sanctos. Ipsa enim est puritatis
vas in quo iacuit panis angelorum:
et in quo est omnis dulcedo et pulchritu
do. Hos septem lapides posuit fi
lius eius inter hec septem lilia: que
erant in corona eius. Ipsam ergo o spon
sa filii eius honora et lauda toto corde:
quia vere ipsa est omni laude et honore digna.

Quia ista sponsa ammonicõe dei
spuenta elegit sibi paupertatẽ et
venit diuicias. et de tribz mi
rabilibz a xpõ sibi ostensis. Ca.

Quid debes ee sic. xxxiij.
homo q relinquit: et sicut
qui congregat. Debes et
relinquie diuicias et congregare vir
tutes? relinquie caduca et cõgregãe eter
na: relinquie visibilia et congregãe
invisibilia. Dabo ei tibi p delectã
one carnis aie exultacionẽ? pro
iocunditate mundi iocunditatẽ celi?
p honore mundi honorẽ angelo
rũ? p visione prtii visionẽ di:
p possessiõe bonoz meipsũ da
torẽ et creatorẽ oim. Dic michi
tria q quero a te. Primo si vis
ee diues in hoc scło an pauper?
Et illa vndit. Onẽ volo ee magis
pauper q diuicie nichil boni fa
ciũt m nisi quãda sollicitudi
nẽ: et retinũt me a seruicio tu
o. Dic m scdo. Invenisti vbis
meis q audisti de ore meo ali
qđ reprehensibile scdm cor tuũ
vel falsũ? Et illa. Nõ certe. q
oia st scdm vacionẽ. Ceras. dic
m. utrũ tibi placet delectacio
carnis quã prius habuisti? an
delectacio spũs quã nũc habes?
Et illa vndit. Pudor e in cor
de meo cogitãe de illa carnis
delectacõe pore. et e m nũc qi
venenũ: et eo amarior nũc
quo prius dilexi ea feruẽcius
Malle ei mori: q ugq in illa
redire. Et nulla e isti spũal
delectacois ad illã comparacio.

Ergo inquit pbas i te ipa qia
ee vera q dixerã tibi. Qđ er
go times vl' cur sollicitaris?
qr pt ho ea q facẽda tibi dixi?
Cõsidera pphas. sidera apłos
et scos doctores? nugq venerat
i me aliqđ nisi vicitẽ? Ideo
nõ curauerit de mũdo: nec de
eo scripserũt. Aut cur pphe
tã longe vaticinati sũt de fu
turis? Nisi qr volut deus q
ba prius innotescerẽt? deinde
venirẽt opa: et ut ad fidẽ eos
direrẽt ipenti. Qia nẽpe nustre
ria transmacois mee antea in
notuerũt pphis. Etiã stella q
precedebat magos: q credentes o
bis, pphe meruerũt vide qđ ce
dideriũt. Et visa stella eius
ctificati sũt. Dic nũc vba me
a prius debẽt anunciari: et post
ea cũ venerũt opa eiusdẽ eius
credet eis. Ultra ostẽde tibi.
homo vnq iscam: cuiq patri
cũ manifestaret signis eiusdẽ
tissis pbaui. Et quare? Nugq
nõ possem eũ itrificẽ psonali
ẽ? aut nõ possem eũ deingẽ
i puncto si vellem? Utiq posse.
Et ad eruditionẽ aliox et evi
dentiã vbox meox: ut ostẽdã
q iustus sim et pacies: et q in
felix e cui dnat dyabolus: ideo
suffero eũ usq adhuc. Nã ex
voluntate qua habet ee i pcõ
et ex delectacõe illi sic aucta
e in eũ ptãs dyabolu: q ner le
nitas vboz nec austeritas
minaz nec tor gehẽne pt eũ

reuocare. Et bene dicit: qa
cū semp habet voluntate pecca
di etiā si nō pderet i opus: me
rito ēderet i etnū drabolo. Qa
mimū peccā quicūq; i eo de
lectat' nec emendat: sacris ē
ei ad pdictione. Duos alios on
di tibi: quox alterius corpus vexa
bat drabolus & nō erat m aīa?
alterius ascām obūbrabat fal
lacia sua: nec tn in eius aīa e
rat. nec potestate habuit sup
illā. Sz forte potes qrere. Quid
dē fuit ascā et aīa? Quid nō
tuc ē m aīa? cū ē in ascā? Re
quaq; Sz sicut corpus habet de
os oculos quibz videt: & licet ab
eis visus auferat' corpi tn ni
chilomin sanū ee pt: sic i aīa
ē. Qa licet intellectus & ascā
quq; pturbāt' animū ad penā?
nō tn sp ledit' aīa animū ad cul
pā: et ideo pualuit drabolus i
ascā unius nō i aīa. Certū os
tendā tibi i cuius aīa & corpe
totalit' dnāt' drabolus: qui n
potencia mea & gra specialu
cracty nūq; ab eo expellet' nec
ab eo exibit. Ab aliquibz qppe
hoībz exit drabolus libēt' & ca
to: et ab aliquibz nō. n tuto & co
acte. Qa in aliquos intrat dr
abolus vl' ppt' delictū pmū. vl'
aliqd occultū iudiciū dei: utpu
ta i pueros & i insipientes. In a
liquos, ppt' infidelitatē vl' aliqd a
liud pcm. Ab hijs libēt' exit:
si erat' ab hijs q̄ scūt ziuran
ones vl' arte talē exercēdi deo
nes: si ipi fecūt talē exercitio
nē ppt' vanā gloriā vl' ppt' ali
qd lucz tpale. qz drabolus habz
ptātē ingrediēdi illū q̄ exerat
et i illū itez a quo exectus ē:
qz i neutro dina caritas fuit
Abill' at quox aīam et corpus
totalit' possidet nūq; exit: n
p meā potēciā. Licuit ei actū
si vino dulcissimo miscent' tota
vini dulcedinē et nūq; ab eo infirmat
sepat': sic nec drabolus ab aliqua
aīa quā possidet exit n p meā
potēciā. Quid ē at hoc vinū.
n aīa? Quis m fuit dulcissima
sup oēm creaturā: q m sic cam
fuit ut nēquos meos teneri et
carnes meas lacerari usq; ad
costas faceret p ea. Et aīq; ea
carere: etiā morte recepi p ea.
Hoc vinū asimilabat in fece: qz
ipsā aīam posui i corpe i q̄ tan
q̄ in vase clauso clauso custodie
bat ad meā voluntatē. Sz hoc
dulci vino mixtū ē pessimū ace
tū: id ē drabolus cuius malicia ē
n actor et abhoīabilior oī a
ceto. Hoc acetū p meā potēciā
ab hoīe isto cuius nomē tibi dico
separabit: ut i isto ondā meā mi
sdiā & sapiam: i pozi vō iudi
ciū & iusticiā. Verba amoris
dnī ad sponsam de vera &
falsa sapiencia & qualit' boni a
geli bonis sapientibz et drabo
li malis sapientibz assistit. Cap.m

Audia mei ali. xxxiij.
qui. fuit q̄ scolares
mei: q̄ habet tria.
Primo ascām intelligē sup na
turā cerebri. Scdo sapiencia sine

hoīe: qp pſonaliū docēs eos mtō
Terao pleni ſūt dulcedīe et dī
na dilcōne. q̄ vicent dyabolū.
Sz extrio nūc addiſcūt hoīes.
Primo volūt ēe ſcīētes ꝓpter
iactātiā: ut dicāt bonī clerici.
habeant et
Sedo volūt ēe ſcientes. ut obti
neāt diuicias. Tercio volūt ēe
ſcīētes ut obtineāt hōres et
dignitates. Ꝓtēa adeunt ſco
las ſuas et ingrediūt ego exeo
ab eis: qp ipī addiſcūt ꝓpt ſup
biā: et ego docui fugē ſuperbiā.
Ipī ingrediūt ꝓpt cupiditatē:
et ego nō habui ubi caput me
ū reclinarē. Ipī ingrediūt ut ha
beāt dignitates. Iudēres alijs ēe
ſe ſupiores: et ego iudicabar a
prlato & ab herode deridebar.
Ideo exeo ab eis: qp nō addiſcūt
doctrīā meā. Sz tm qz mitis ſū
et bonꝰ: do vnicuiq; q̄d petit.
Q̄ ei petit a me panē: ip̄e ha
bebit. Q̄ aūt ſtramē: dabit ei.
Amici aūt mei petūt panē: qz
ſapiēciā dīnā i qua ē mitis
mea q̄rūt & addiſcūt. Sz alij
petūt ſtramen id ē mūdialē ſa
piam: qz ſicut i ſtramīe nulla
ē utilitas et cibꝰ animalū utilis
onabiliū ē: ſic i mūdi ſapīa
quā ipī querūt nulla ē utilitas
aīe. nulla refectio. n̄ tm nomen
modicū et labor vacuus: qz cū
hō mozit dīes ſapīe eiꝰ āmicti
lat: et a q̄bz laudabat nō pt vi
deri. Vn̄ ego ſū q̄ magnꝰ dn̄s
habēs multos ſeruos: qui diſ
pēſat ex pte dn̄i q̄ oibz ſūt nēcia.
Hic angeli boni et mali ſtāt ad
ipsum meū. Qui aūt ſapiēciā
meā id ē ſeruire m̄ addiſcunt
hijs admiſtrāt boni angeli re
ficiētes eos ꝯſolacōe et delecta
bili labore. Sapiētibz aūt mūdi
aſſiſtūt angeli mali: q̄ eis q̄d
volūt iſpirāt. et iformāt eos iux
ta voluntatē eoꝝ et iſpirāt cogi
tacōnē cū labore magno. Ve
rūptn̄ ſi ad me reſpicēt. ego
ſufficerē eis dare panē abſq;
labore & mūdū ad ſacietatē: de
quo nūq; ſaciāt̄ qp dulce vīuit
ſibi i amarū. Tu aūt ſpōſa me
a debes ēe q̄ oſcula corpꝰ tu
um q̄ formella: i qua oſcula
donet figuram formelle habuit
formabit. Sic aīa tua q̄ ē m̄
dulcis et delectabil' ſicut oſcula
ta diuꝑbari & purgari debet
i corpe: donec corpꝰ & aīa m̄
vnū ꝛcordēt et vnā formā cō
tinēte ambo tenuerīt: ut nō
obediat ſpūi: et ſpūs regat cur
rēnē ad oēm vtilitē. ¶ Doctrina
xp̄i ad ſponſā de mō vuēdi
& q̄liū dyabolꝰ xp̄o faceret ſpō
ſa ipm xp̄m ſup oīa diligēt. &
de q̄ſtiōe facta p dyabolū xp̄o
cur tm ipſa diligēt. et de cari
tate p dyabolū patefacta quā
xp̄s habet ad ſponſā. Ca.m

Deo ſū creā xxxiiij
tor celi et tre: q̄ in
vētre vīgīs verꝰ dꝰ
et verꝰ hō fui: q̄ mortuꝰ fui
et reſurrexi et aſcendi i celū.
Tu noua ſponſa mea veniſti
ignotū locū. Oportet ergo te
habē q̄tuor. Primo ſcire loquelā

loci: sed habē vestes debitas: tēpo sare et disponē dies ⁊ tpa iuxta ꝯsuetudinē loci: qrto no uis cibis assuescē. Sic tu q de mūdi istabilitate venisti ad stabilitatē: ideo oportz te hīe locā nouā id ē abstinēcia ab inutilibz vbis: et qnz ecīa alias ꝑ ſtuitatē silēcij ⁊ tacit nitatis. Vestes tue debēt esse humilitas mtior et exterior: ut nec extollas te qī alijs sanctiorē mētis: nec erubescas cōtā hoībz exīus exhibē te humilē. Tertio moderacio tpis tui ē. ut sicut ad corpis necitatē habuisti plā tpa: sic nūc vnū temp⁹ habeas ad aiam. ut sez nūq ꝑ me vel⁹ peccare. Quarto nouū obz ē: abstinēcia a gula et delicacionibz cī oi discrecōe, put natā ferre possit. Quod si fit abstinēcia ex possibilitatē natē: m̄ nō placz. Quia racionabilia requo: ut voluptas edomet. Cui i eodē mometo appuit dyabol⁹. Cui dixit dns. Tu fuisti creatꝝ in me: et vidisti oēm iusticiā i me. Unde m̄ si ista nouā spōsa ē legitime mea: ⁊ cū applata iusticia. Dmitto ei te vidē cor ei⁹ et intellige: ut scias ⁊ tn deas m̄. Nūq ipa diligit aliq̄d sicut me. a vellet aliq̄d cā bij recipe ꝑ me. Cui demon strauit. Nichil diligit sicut te: et anq̄ careat te. oē supplicū magis patet. si dares ei vtu te paac. Ego video qī q̄dam ardēs vitulū descendē de te i eā: qd sic alligat cor ei⁹. ut ni chil aliud cogitet vl diligat n̄ te. Cui dns ait ad dyabolū. Dic m̄. quo sedet i corde tuo: a quo t placet ista tacta dilacō mea qia habeo ad eā. Et dyabol⁹. Ego habeo inqt duos oculos: unū corpalē licz nō sim corpal⁹. quo tempalia cerno ita clare q nichil ē adeo occultū nichil sic tenebrosū: qd occultare se possit a me. Alios oculꝰ ē spūalis: cui nulla ē pena tn modica quia nō video et intelligo ad qd pertn pteneat: et nullū pertn ta leue et modicū qd penitēcia nō pur gatū ē qd nō video. Sez licz nul la membra passibiliora sit oculis: libētissime tn paterer. ut due ardētes faces penetrent oculos meos sine timissione: ad hoc ut ipa oculꝰ spūalibz nō videt. Ego ecīa habeo du as aures: unā corpalē. q nul lus loquit sic secrete qd nō au dio ⁊ scio. Alios ē spūalis: q nul lus cogitat vel affectat ad ali qd pertn ta occulte qd nō au diā ni pnia deleta sit. Una ē pena infernī ebulies qī torrēs: emanās ardore vehemētissio. Hac libēt paterer influe et si ne cessacōe i aures meas effluē: ad hoc ut nichil audiz spūali bz auribz. Ego ecīa habeo spū ale corp⁹. qd libēt patēr i frus ta sine cessacōe intdi ⁊ sp reno uari ad supplicū: ad hoc ut ei⁹

cor fingeſcet i amore tuo. ℣ Quid ait
qz tu iuſto es: qre a te unū obū
ut uideas m. Dic m. qre tu i
tm diligis eā: et a quare nō ele
gisti tibi ſactore: dnore et pul
chore? Cui rndit dns. Ita ſic
exigebat iuſticia. Tu qppe fini
ti creatq i me: et uidiſti oem
iuſticiā i me. Dic m iſta audi
ēre. q fuit iuſticia ut ſic male
cadēs: a qlis fuit cogitatio tua
tui recidiſti: ℟ Rndit dyabolus.
Ego uidi in te tā. Ego uidi glo
riā tuā et honorē ſup oia: et co
gitabā gloriā meā. ℣ Ideo ſuꝑbi
es ꝓpoſui nō tm tibi ēe par: ſz
eā ſup te. Credo uidi te ēe potē
tiore ꝓ oibz: ideo tu pieba adh
te ēe potētior. Tertio uidi que
futura erāt: et qz gloria tua
honor ē ſine ꝓncipio et ēet ſn
fine. ℣ Inuidebā tibi et cogitabā
qp libent cruciarer oī ſp pena
amariſſia: ad hᵒ ut tu moreris.
Et i tali cogitatoe rendi: rideo
unſerm ē facto. ℟ Rndit dns. Tu
aſſiſti a me: qre ſic iſtā dilexi.
Certe qz oem malicia tua mu
to i bonū. Tu ei qz ſuꝑbꝫ facto
es et noluiſti me creatore tu
u habe pare: ideo ego humiliabs
me i oibz colluſo peccatores et me
eis xparo dando eis gloriam
meā. Et qz tu tā pua cupidi
tate habuiſti ut velles ēe po
tētior me: ideo ego peccatores po
tētes facio ſup te. et potētes
meā. Tertio qz tu uidiſti m
qp ego ſic caritatiuꝫ ſū. ut me
ꝓ oibz offerre. Deinde dns ait
Quid dyabole illuminatū ē te
nebroſū cor tuū. Dic iſta au
diēte qle caritate ego habeo ad
illā? Et dyabolꝰ Si poſſibile
eēt inqt libenter eſſē pateris in
quolibet mēbro tuo una pena
tali ſpecialit qle i cruce ſemel
i oibz mēbris es paſſꝰ: anqꝫ
ea careres. Cui rndit dns. Si
ergo ſic miſericors ſū ut nulli
petēti uenia deneqe: pete hu
lit et tu miſedia a me. et dabo
tibi. Cui dyabolꝰ rndit. Neqꝫ
hoc facia. Nā qm credi ad qd
libet petm. ſiue cogitatū tuum le.
ſiue dictū ſtatim ē pena: et o
nullaſz de ſpiritibz q̄ credebāt pe
nā ſuā habebit. Igit anqꝫ cua
rē genu meū coram te. magis
uelle oes penas gluttire i me
qꝫ diu os aperi et claudi poſſꝫ:
ita ut ſp renouatq eēm ad pe
nā. Cui aut dns ad ſponſā ſuā.
Certe ꝑtīt indurat ē ꝓncips
mūdi: et qꝫ potes dꝫ me ex or
culta iuſticia mea. Ego quippe
poſſem dele eū ex poteia mea
i uno ictu: ſz nō facio maiore
tuitā qꝫ angelo bono in celo.
Cui aut tepꝰ eius uenit qd nul
appropiquat: uidebo eū cum
ſeiſcibz ſuis. Ideo ſponſa mea
prede ſp i bonis opibz. Dilige
me toto corde: nichil timeas n
me. Ego ei ſū dns ſup dyabo
lū: et ſup oia qcuqz fuit. Tuba
virginis ad ſponſā ꝑtīm dolo
rē in xpi paſſioē explicaa.

et ꝙlibt p adā & euā mūdꝰ fuerit venditꝰ et p xpm et eiꝰ mrem fuit redemptꝰ. Caplm

Mara loqbat. xxxv.

Cōsidera filia passionē filij mei: cuiꝰ membra fuerūt m̄ qꝝ mēbra mea et qꝝ cor meū. Nā ipe sicut alij filij i uisceribꝰ mris solet esse: sic fuit i me. Sz ipe accepꝰ ē ex feruēti caritate dine dilōnis: alij aūt ex accipia carnis. Unde bene dicit iohes frat ꝺ sobrino eiꝰ. Verbū caro factū ē. Nā p caritatē ipe venit i me. Ipe ꝯpe eāt in qꝝ cor meū: ꝓtea cū nascēt ex me. sensi ego ꝙ qꝝ dimidiū cor meū nascēt & exiuz de me. Et cū ipe patēt: sensi ꝙ qꝝ cor meū patiebat. Sicut ei illud qd dimidiū ē ext & dimidiū int. et si illud pūgit qd ext est. eque sentit dolorē qd int ē: sic ego cū flagellaret & pūgeret filiꝰ meus. qꝝ cor meū flagellabat & pūgebat. Ego e nā fui ꝓpinqor ei i passiōe: nō sepabar ab eo. Ego stabā uidens crucē eiꝰ: & sicut hoc grauius pūgit qd uicinius ē cordi: sic dolor eiꝰ ꝙfuor erat p cordis m. Cūqz respexiss ad me de cruce et ego ad eū: tūc de oculis meis qꝝ de uenis lacrime exibāt. Et cū ipe me cerēt dolore ꝛfectā. in tm amarricabat de dolore meo: ꝙ ois dolor uulnerū suoꝝ erat qꝝ sopiꝰ sibi p dolore meo quē in me uidebat. Ꝓtea audacter dico? ꝙ dolor eiꝰ erat dolor meus: qꝝ cor eiꝰ cor meū. Sicut ei adam & eua uēdiderūt mūdū p uno pomo: sic filiꝰ meus et ego redemimꝰ mūdū qꝝ cū uno corde. Ideo filia mea cogita qlis ego erā i morte filij mei: et nō erit tibi graue reliquie mūdū. Christo dñi angelo orāti ꝙ sponsa ꝙ sponse corpis & aie tribulacōes cōcedāt et ꝙ magis ꝙfectis maiores tribulacōes tribuāt. Caplm xxxvj.

Angelo orāti ꝙ sponsa dñi sui: respondit dñs. Tu es qui miles dñi qui numqꝝ deposuit galeā suā ꝓpter tediū: et qui pre timore numqꝝ auertit oculos a plio. Tu es stabil & ardes qꝝ flama. Tu es sic mūdꝰ. ut nulla sit i te macula. Tu petis misericordiā sponse mee. Licet oīa sa as et uideas i me: tm̄ ista audiēte dic. qlē misericordiā petis ei. Triplex ē eni mea. Una qui corpus pūgit & perit aie: sicut famulꝰ meus iob. cuiꝰ caro data ē oīb doloribꝰ. & aia seruata ē. Secūda mea ē qua perit corpi & aie a pena: sicut rex ille qui i omnibꝰ uoluptatibꝰ fuit. et nulli dolorē nec ad corpꝰ nec ad aiam in mūdo dū uiuēt habuit. Tertia mea ē. qui pūgit corpꝰ & aia: ut et tribulationē habeāt in carne et dolorē i corde: sicut petrus apls & paulus et alij scī. Nā ts fuit status hoīm i mūdo. Unus eoꝝ qui cadit i pcm & iterū

surgit. Hos p̄mitto q̄z tribulari
ad corp⁹ ut salu fiāt. Sed⁹ est
eoz qui i etnū libent vuerēt
ut et i etnū peccarēt: q̄ tota
voluntate habet ad mūdū. Et
si q̄q̄z alij facūt p̄ hac iten
cōe facūt ut tpalia eis suppe
cāt & p̄ficiat. Hijs nō dat pe
na corpis nec dolor magn⁹ cor
dis: sz i p̄tate ppa & voluntate sua
dimittit. Quia p mūmo bono
qd̄ fecerūt p me recipiēt hic
mercedē suā. ut i etnū cruciēt:
sz cui voluntas ē etna ad pēm
pena etna erit eis. Tertio stat⁹
ē eoz qui plus timēt peccare
dē me et offendē voluntate me
ā q̄ de alīq̄ pena: magisq̄z i
etnū cruciarēt pena etiā in
tolerabili. q̄ me sciēt ad iram
p̄uocarēt. Hijs dat tribulacio
cordis & corpis: ut petro & pau
lo & alijs scīs: ut q̄cūd in hoc
mūdo deliquerūt i mūdo emē
dēt: vl̄ ad maiorē gloriā vel
ad aliox exēplū purgant ad
p̄sens. Hāc tpliter misericordiam
fecā cū tribus i regno isto: q̄z
noīa nota sūt tibi. Surge ergo
angele seruc meus q̄le miāz
petas sponse mee: Et ille. Ale
inqt & corpis: ut q̄cūd hic de
liquit i mūdo emēdet: et ut
nullū pēm eis veniat i iudi
cio tuo. Respondit dns. Fiat sēm
voluntate tuā. Deinde loqbat
ad sponsa. Tu mea es: ideo si
cut m placz facia tecū. Suscipe
diligē sicut me. Quida te in
grē a pcō oī hora: cū filio eo
rū quibz te misera. Nullū pec
catū cela: nullū dimitte indis
cussū. Nullū pēm puta leue:
nullū negligendū. Nā oīa q̄
cūq̄z tu neglexeris: ego reducā
ad memoriā & iudicabo. Nullū
pēm tuū i iudicio meo veīet:
qd̄ i vita tua p̄nia erit pe
tēti. De quibz aūt p̄nia facta
nō ē. vl̄ i purgatorio purga
būt. vl̄ alio occulto iudicio me
o: n̄ satisfactōe hic emēdent.

Verba mris ad sponsa. excel
lētia filij sui ponētia. et q̄le
xp̄s nūc actus ab inimicis mal
xp̄ianis crucifixi⁹. et p̄ sequēs
q̄ tales actus & amarus pēi

Capitulum xxxvij.

Alter ent. Cū⁹ xxxvij.

Loquebat. Filij mei
habuit hic tā bona
primo q̄ nullus sic delicatū
corp⁹ habuit sicut ipe: q̄ erat
de duabz naturis optimis di
uinitate. scz. & humanitate xpo
sitū: et ita mūdū q̄ sicut in
oculo clarissimo nō inuenit ma
cula: sic nec i ipi⁹ corpe aliq̄
deformacio inueni potuit. De
cūdū bonū fuit q̄ nunq̄ pec
cauit. Nā alij filij portat q̄nz pēm
p̄priū suoz & ppria: iste ei nū
q̄ peccauit. & tn̄ oīm pcā por
tauit. Tertiū erat q̄ alīq̄ mo
uūt ppt̄ deū ad maiorē vmu
nēacionē: ipe aūt moriebat
sic ppt̄ inimicos suos. sicut ppt̄
me et amicos suos. Sz q̄ i

imici eius crucifixerunt eum: quicquid
ei fecerunt. ¶Primo conauerunt
eum spinis: sed manus et pedes
eius perforauerunt: uino appinauerunt
ei fel: lancea pupugerunt latus eius.
Hz nunc requiro q filius meus
ab inimicis suis qui nunc sunt in
mundo amaro cruciatu: ipse te
ipsum crucifixerit eum. ¶Nā licet
deus q impassibil' sit nec mori possit: tñ cū ppriis uiribus crucifigit
eum. Dicet ei aliquis hō ymagini
alicuius inimici sui iniuriā faceret
licz ymago nō sentiret illata:
ppt tñ malā uoluntatē ledendi
lesa qui per ope arguiet et diuidicaret. Sic eorū uicia quibz spūs
alit crucifigit filium meum et ab
hominabiliora et grauiora st ei: q
illoz qui crucifixerunt eum i corpe
Hz forte tñ potes qre. quo trifigit eum? ¶Utiq primo ponit eum
i cruce quā sibi pparauerat. qui
de preceptis creatoris sui et dñi
nō curat? et dehonestat eum qui
ipe monet eos p seruos suos seruire sibi: et ipi hoc irrepnēdes
facit q sibi placet. Deinde
crucifigit dexteram manum: qui te
net iustitiā p iniustitia dicētes.
Parum nō est sic graue et odio
sum deo sicut dicat. ¶Nec deus
i etnū afflixit quicq: hz ppter
tiorē iminatq ē. Quare ei re
dimet hominem? si uellet eum
perire. ¶Nō attendētes q mi
mum parum si hō delectat eos: sa
tis ē ei ad supplicii eternū. Et
q nō minus parum dimittit
deus impunitū. sicut nō minus
bonum sine remuneratore? ideo se
pena erit eis supplicium q semp
pena habet uoluntatē peccandi quā filius meus qui respirat
cor: reputat p ope. Nā sicut ha
bet uoluntatē sic eam ope xple
ret: si permitteret filius meus. Deum
crucifigit sinistra manu eius:
qui uoluntate iuuit i uicium uolentes
uisq in finem peccare dicētes. Si
dixerimus i fine semel miserē
mei deus: tanta ē mia dei q ha
bebimus uenia. ¶Hoc nō ē uelle
uelle peccare et e nō emendare?
uelle primum habē sine labore:
nisi esset contrio i corde q libenter
uellet emendare si posset. p im
mutate nec aliquo alio impedimento. ¶Postea crucifigit pedes
eius? qui delectat in faciendo peccatum et nō semel cogitat amaram penam filij mei: nec restringit ei semel de intimo corde dicentes. Dic q amara erat passio
tua deus: laus ē sit p morte
tua. ¶Hoc nunq procedit de ore eius. Cōnat ei deinde cōnadirisiōis? qui deridet seruitutes
eius: et reputat uanitate seruire ei. ¶Punxit latus eius: qui
uoluntatē habet perseuerandi i
peccato. Ue dico tibi et hoc amicis meis dicē potis: q tales
sunt ante filium meum iniustiores
iudicantibus eum? et inimicatores
crucifixoribus eius. imprudentiores
uendentibus eius: et maiori pena
debet istis in illis. Prelatus qppe

sciunt bene filiū meū nō pectas
se nec dignū aliq̄ morte: tñ
q timuit amissionē tpal' pñ
tis ⁊ sedicionē iudeoꝝ: iudica
uit q̄ uniq̄ filiū meū ad mor
tē. Qd āt haberet isti timē si ei
seruiret? Aut q̄d de honore suo
et dignitate amittent si ipsū
honorarēt? Ideo grauus isti in
dignabūt: et deteriores sūt pyla
to ī aspectu filij mei. Qa pyla
tus iudicauit eū ꝓpt' petitionē ⁊ vo
lūtatē aliox cū tīore quodā:
isti āt iudicāt eū ꝓpt' utilitatē
ꝓpriā absq̄ tīore: qn̄ ihonorat
eū ꝓpt' pñm. a quo si vellent
abstinē posset. Ꝫz nec a pcō
abstinet nec p pcō facto vere
cūdāt: q̄ nō attendūt q̄ indigni
sūt bñficijs eius cui nō seruiūt.
Deteriores sūt iuda. Qa iu
das tīdit dñō sciunt bñ ipsum
ee deū: et ꝯfuit se cū pectasse
Ꝫz despauit seipm ⁊ ꝓperauit
dies suos ad ifernū: credēs se
indignū viuē. Isti āt bene sci
unt pñm suū. et tñ pseuerāt
in eo: nulla ꝓhoc ī corde xpūc
tionē habētes. Ꝫz volūt cū vo
lētia q̄dā sumē regnū celoꝝ?
qn̄ hoc nō opibz ẜ ꝓpt' spem va
nā habē cogitāt: q̄d nulli da
bit ni opanti ⁊ pacēti aliq̄d
p deo. Deteriores sūt etiā cruci
fixorubz. Quia illi cū videret
opa filij mei bona sed q̄ resus
citauit mortuos. ꝭpsos mū
dauit: cogitabāt apud se. Hic
facit iaudita ⁊ mirabilia īū
sitam. Qa ꝓsternit q̄s vult v
no vbo: scit cogitacões nostras:
facit q̄cūq̄ vult. Si ꝓcessū suū
habuerit: oēs subiciem' ptāt
eius et sb'dit eriam ei. Ideo ne
subiciāt ei crucifixerūt eū ꝓpt'
iudiā. Si ei seruisset q̄ fuisset
rex gloue: nūq̄ crucifixissēt
eū. Isti āt vidēt eius opa corda
et magna mirabilia: utilē
bñficijs eius: et audiūt quō ser
uire ei debēt ⁊ ad eū venire.
Ꝫz cogitāt apud se. Si oīa ꝑtali
a reliqueda sūt. si voluntas eius
et nō nra facēda ē: grue ē hoc
⁊ itolerabile. Ideo ꝛrepnētes
voluntatē eius ne sit sup volū
tatē eoꝝ crucifigūt filiū meū
p indūctionē: addētes ꝛtra
sciam suā pcm sup pcm. Isti
āt peiores sūt crucifixorubz eius.
Quia iudei fecerūt ꝓpt' iudiā
q̄ nesciebāt ipm ee deū: isti
āt sciūt eū ee deū. et ex mali
cia sua et ex pfuptiōe causa
ꝓprie cupiditatis crucifigūt
eū amarus ꝭpūalit' q̄ illi cā
nalit'. Qa isti redēpti: illi nō dū
redēpti erāt. Ergo sponsa obe
di filio meo ⁊ time eū: q̄ sicut
ē misericors sic etiā est iustus.

¶ Collocucio ꝯrata dei pātis ⁊
filij ad iuicē. et q̄ut' pr tīdit
filio nouā sponsā et filius eam
ꝯratat' ī suā recēpit. et quomō
sponsa iformat sponsā de pa
cētia p exemplū.

Pacien. Cap'm. xxxviij.
loquebatur ad filiū.

Ego veni cū caritate ad vḡine: et ipsi verū corp9 nūm ex ea. Ideo tu ī me et ego ī te. Sicut ignis & calor nūq̄ sepant: sic deitatē ab hūanitate ipossibile erit separi. Rndit filius. Oīs honor & gloria sit tibi pr: fiat voluntas tua ī me: & mea ī te. Rndit iterū pr. Ecce filia hāc nouā sponsā assigno tibi q̄ ouē ad regendū & nutriendū: de q̄ tang9 possessor ouis habebis caseū ad reficiendū. lac & ad bibēdū. et lanā ad vestiendū. Tu at sponsa debes obedire ei. Ad te ei ptinet tā. Oportz te ee patiētē. obediētē. & libentē. Tuc ait filius ad prem. Tua voluntas cū ptāte: ptās cū humilitate: humilitas cū sapiētia: sapiēcia cū misdia. Fiat voluntas tua: q̄ erit sine principio et sine fine ī me. Ego assumo eā m̄ ī mea caritatē & ī tua potēcia. et ī ips sci regumie: qui nō tres dij. sz vn9 ē deus. Tuc ait filius ad sponsā suā. Audisti quō pr assignauit te m̄ q̄ ouem? Oportet te ergo ee simplicē & patiētē q̄ ouē: et fructuosa ad nutriendū & vestiendū. Tres ei m mūdo st. Primus ē totus nudus: secūdus sicc̄: tertius esurie̅s. Primus significat fidē ecclie mee que nuda ē. q̄ oēs erubescāt loq̄ fidē & mādata mea: & si st̄ q̄ loquūt. increpnūt & meda cij arguūt. Ideo vba mea q̄ de ore meo p̄cedūt: vestire debēt hāc fidē q̄ lana. Sicut ei lana aresc̄at ī corpe ouis ex caloze: sic de caloze deitatis mee et hūanitatis vba mea p̄cedūt in cor tuū: q̄ vestiēt fidē meā scām testōnio vitatis & sapie: et phabūt eā ee veram q̄ nūc velut ianis repitat: ut qui usq̄ adhuc tepidi fuerūt vestire fidē opibz caritatis: audita caritate vboz meoz iutant: et reactēdant ad loquēdū fiducialit et agendū fortit. Oēs significat amicos meos. q̄ desiderāt moze sanctis p̄fica honorē meū: & tenebant ex ihonoratōe mea. Hij ex dulcedie vboz meoz audita tebuabūt caritate mea maiori: et alij cū eis nūc mortua credent ad amorē meū: audito q̄le miracā facā cū pcoribus. Tertius signat illos qui roshitāt sic ī corde suo. Si scire iquiūt voluntatē dei et quō vtile possemus et bene istruem de vna bona: libēter faceremus. Hij sūt q̄ esurietes scire viā meā & nullus saciat eos: q̄ nec p̄ferte ostēdit eis q̄ agenda sūt: et si ostendit nullus secm ea vnit. Et ideo vident eis vba q̄ mortua: q̄ nullus secm ea vnit. Ppter ea ego ipe ostēdā eis q̄ faciāt: & saciabo eos dulcedie mea. Sic tpalia q̄ vident & nūc fere ab oīb appetūt saciare non possūt

hoīne: sz excitat magis ac ma
gis desideriū ad q̄rendū. Vba
at mea et caritas saciabūt ho
mīes: et replebūt eos ꝯsolaci
oē habūdāti. Ergo tu sp̄osa
mea q̄ es oīus mea: paciēciā
et obediēciā cura seruare. Tu
eī mea ex oī iusticia facta es:
et ideo optz te seq̄ volūtatē me
ā. Qui at seq̄ vult volūtatē
altīus. debet habē tā. Pmo cū
eo vnū ꝯsensū: scdo silia opa:
tcio recedē ab īimicis eius. Q̄
at sūt īimici mei: n̄ supbia et
omīa pccā: Ab hijs ergo debes
discedē: si cupis volūtatē sequi
meā. ¶ Qualit' in xp̄o tp̄e sue
mortis fides spes ⁊ caritas fu
erīt pfectibilit'. ⁊ ī nob' mise
ris sūt īpfectibilit'. Ca^m. xxxix.

Ego habui tā ī morte
mea. Pmo fidē qn̄
flectebā genua ⁊ o
rabā: sciēs q̄ possz me pr̄ eri
pe de passioē. Scdo spem. qn̄
tam ꝯstant' expectabā: et di
cebā. Nō sicut ego volo. Tcio
caritatē qn̄ dicebā. Fiat volū
tas tua. Ego eciā habui an
gustias corpis ex tīore nāli
passiois: qn̄ sudor sanguīs ex
iuit de corpe. Ideo ne amici
mei putarēt se relictos cū in
stat eis tribulacio: ego eis ostē
di ī me q̄ caro infirma semp
refugit molestiā. Sz potes
q̄re: quō sudor sanguīs exiuit
de corpe meo. Vtiqz sicut san
guis infirmi ī oībz mēbris
siccat et ꝯsumit in venis: sic
ex tīore nāli mortis sanguis
meus ꝯsumebat. Pater deniqz
volēs ostendē viā p quā celū
aperiret et hō exclusꝰ īgre
dēt. tradidit me ex caritate ī
passione: ut corpꝰ meū ꝯsum
mata passioē glorificaret in
gloria. Nō eī hūanitas mea
in gloriā venire posset ex ius
ticia: licz potuissem ex potēcia
deitatis mee fecisse. Quō ergo
illi merēt intrare ī gloriam
meā: q̄ modicā habēt fidem.
spem vanā. caritatē nullā:
Si deniqz habent fidē gaudij
etīni et supplicij horribilis: ni
chil ꝯcupiscent n̄ me. Si crede
rēt q̄ ego oīa video ⁊ scio ⁊ e
ciā oīa potēs sū. et de oībz iu
diciū requiro: vilescēt eis mū
dus et timerēt magis coram
me peccare ꝓpt' tīorē mei q̄
p hoībz. Si habent spem firmā:
tūc tota mens ⁊ cogitacio eoꝝ
eēt ad me. Si habent caritatē
diuinā. cogitarēt saltē ī aīo
q̄d feci p eis: q̄ntꝰ m̄ labor ī
p̄dicacōe. q̄ntꝰ dolor ī passioē.
q̄nta michi caritas ī morte: scz q̄
prius volui mori q̄ eos reli
quē. Sz fides eoꝝ ē infirma.
⁊ q̄ pendet ī eis citius minās
casū: q̄ credūt absente tēp
tacōis īpulsu: diffidūt at. ac
cedēte aliquo ꝯtrario. Spes eoꝝ
ē vana: q̄ sperāt pccm̄ sine
iusticia ⁊ vitate iudicij dimit
ti: regnū celoꝝ ꝯfidūt obtinē

gnitas. nusdiā meā absq; tpa/
mēto iustice obtinē cupiūt.
Caritas eoꝝ ad me totā ē fir/
gida: q; nūq; attendūt ad quē
dū me n̄ tbulacōe cofantur.
Quō cū talibz possū calefieri:
qui nr̄ fidē habēt rectā nr̄ spē
firmā. nec caritatē ad me fer/
uētē? ¶ Ideo cū clamauerit ad
me et dixerit miserē mei deꝰ
nō mēt audiri. nec intuare glo/
riā meā: q; nolūt sequi dn̄m
suū ad passionē. ideo nec se
quūt eū ad gloriā. ¶ Nullꝰ ei
miles placē pt dnō suo et in
gratiā suā post lapsū recipi:
n̄ pus aliquā humilitatē fecit
ei p septm suo. ¶ Verba q̄lit̄
creatoꝝ ꝓponit sponse tres benig/
nas q̄stiones. Pma de mariti
seruitute t dnio uxoris: scda
de uiri labore et uxoris obsequio
roē: tria de septies Septies seruii ho
nore. Cap̄m xl.

Ado
su creator tuus et
dns: dic m̄ tua q̄
quero a te. Quō stat in illa
domo. ubi uxor vestit sicut
dna. et maritꝰ eiꝰ sicut ser/
uus? ¶ Quod decet sic: Cui illa
tndit mag i ofia sua. ¶ Nō do
mine nō decet sic. Et dns.
Ego su dns oim et rex ange
lorū. Ego vestiui seruū me
um id ē humanitatē meā non
n̄ ad utilitatē t necessitatē.
¶ Nichil q̄sui i mūdo: n̄ so/
lumō tenue victū t vestitū.
Tu at̄ q; es sponsa mea tu vis
ee sicut dna: habē diuicias et
honores et honorifice īcedere.
Ad q̄d valēt ei oia ista? Certe
oia ista vana sūt: et oia re/
liquent. ¶ Homo q̄ppe nō ere/
atus fuit ad tuā supfluitatē:
sz ad necessitatē nature. ¶ Hāt
q̄ppe supfluitatē tuent sup/
bia: q; nūt habet t diligitur
p lege. Sed dic m̄. ¶ Numquid
decēs ē ut vir laboret de ma/
ne usq; ad vesperā: t uxor
eiꝰ in una hora sumat oia
que ogregata sūt? Cui illa
tndit. ¶ Non decet sic: sz iuxta
voluntatē viri viue t face te/
net uxor. Et dns. Ego fea si
cut vult: q; a mane usq; ad ves/
perā laborat. Ego ei a iuuē
tute mea usq; ad passionem
meā laborauī: ostēdēs viā
eūdi ad cēlū ꝑdicādo t ope
rādo ꝑdicata. ¶ Huic oēm la
borē meū uxori id ē aīa q; de
bēt ee mea q; uxor tūt sumit: q; luxuriose viuit ut ni
chil ei ꝑsit q; ego fea. ¶ Nec m
ueio i ea aliq̄d vtilis: n̄ qua
possū cū ea delectari. Tertio
dic m̄. ¶ In q̄uis domo dns ꝯ
tēpnit et seruꝰ honorat: nū
q̄d nō indecēs ē t abhoiable?
Et illa. Vere sic. Et dns. Ego
su dns oim. Domꝰ mea ē mū
dus: et homo seruꝰ meus de
iure debēt ee. Sz ego dns nūc
i mūdo stēpnor: et homo ho/
norat. Et ideo tu q̄a elegi
cum face voluntatē meā: q̄a

oia q̄ in mundo fiūt. nō fiūt nisi
quedā ſpūa maris et q̄dā vi
ſio vana. ¶ Verba creatoris pre
ſentibz celesti exercitui et ſponſa.
q̄liter ide creator inquirit de quib⁹
viris. ſz de papa cū ſuo clero.
et de malis laycis. et de iudeis
et de paganis. et de auxilio miſ
ſo amicis ſuis p q̄s oēs homines
intelligūt. et de crudelissima ſnia
et inimicos illata. Caplm. xlj.

EGo ſū creator oīm.
Ego ante lucifer⁹ a
pre genitus et ſepa
balit in pre et pr̄ i me: et vng
ſpūs in ambobz. Deo vng deꝰ
pr̄ et filio et ſpūs ſcs: et non treꝫ
dij. Ego ſū qui abrahe promiſi
hereditate: et p moyſen eduxi
ppm meū de egipto. Ego idē
ſū qui i ppbetis loqbar. Pater
miſit me i viſceribz vgis non
ſepans ſe a me. ꝫ manēs iſe
pabilit mecū: ut homo a deo
recedēs ad deū p caritatē me
ā rediret. Hūc at pnte exer
citu meo q̄ oia videtis et ſci
tis i me. tm ppt̄ inſtructionē et
iſtructionē iſtiꝰ aſtantis ſpoſe
q̄ ſpualia nō pt̄ percipe nisi p
corpalia: inquirot coram vobis
ſup q̄nq⁹ viros iſtos hic aſtā
tes. p multiplicat̄ me offendit.
Sicut ei p nomē iſrl olim in
lege intelligebā totū ppm iſ
raheliticū: ſic nūc p q̄nq⁹ vi
ros iſtos intelligo oēs i mundo.
Pm⁹ ē eccl̄ie rector et eyd̄icā
ſedis ē. malis laycis: reus iudex
q̄rtus paganis: q̄ntus amicis
mei. Iz de te iudee excipio oēs
iudeos q̄ occulte ſunt xp̄i
ani: et ſeruiūt mi ſincera ca
ritate et recta fide et ope pfto
in occulto. De te at̄ pagane
excipio oēs q̄ libent incedēt
p viā mādator⁹ meor⁹ ſi ſci
rēt quo et ſi inſtrueret: qui
et ope faciūt q̄ntū ſciūt et poſ
ſunt. Hij nullateng vobiſcū
iudicabūt. Hūc at inquirot
ſup te caput eccl̄ie mee: q̄ ſe
des in ſede mea qua petro et
ſucceſſoribz eiꝰ dedi ad ſedendū
in ea tplici dignitate et auctē.
Primo ut pnātē habēt lic̄ā di
cāas et reſoluēdi a pcīs: ſdo
ut aperirz celū penitentibz: tēo
ut claudereꝫ celū maledictis
et impenitētibz. Iz tu q̄ debēs ſol
uere aias et ad me pſentare: tu
vē es aiarū interfector. Ego ei
inſtitui petrū paſtorē et obſer
uatorē ouiū meaꝝ: tu at es
diſpſor et lacerator earū. Tu es
at peior es lucifero. Lucifer enī
habebat ad me inuidiā: et nul
lū inquirit occidē in me. ut p
me dnaret. Tu at tanto detio
es. q̄ nō ſolū occidis me remo
uendo me a te p mala opa tua:
ꝫ et aias occidis p malū exē
plū tuū. Ego redemi aias ſā
guine meo: et dimiſi eas tibi tā
q̄ fideli amico. Tu at tdis eas
iterato inimico a quo redemi eas.
Tu es inuſtior pilato: q̄ nullū
iudicabat ad mortē in me: tu

at nō solū iudicas q̄ nullius dn̄a
torē q̄ nullius boni dignū. ymo
et aīas īnocētes ꝯdēpnas ⁊ no
cētes dimittis. Tu es īmicicior
iuda. q̄ me solū vendidit: tu
at nō solū vendis me. ꝫ aīas
elcōꝝ meoꝝ ꝑ tpi lucro tuo ⁊
vano noīe. Tu es abhoīna
bilior iudeis: ipi crucifixerūt
corpus meū solū: tu at crucifi
gis ⁊ punis aīas elcōꝝ meo
rū. quibꝫ malicia tua ⁊ trās
gressio amarior ē oī gladio.
Et ideo quia silis es lucifero.
et īiustior pylato. īimicicior
iuda ⁊ abhoīabilior iudeis:
ideo mito ꝯqror sup te. Ad se
cūdū at. id ē laycos. ait dn̄s.
Pro utilitate tua oīa creaui:
tu ꝯsensisti ī me et ego in te:
dedisti m̄ fidē tuā ⁊ ꝓmisisti
cū iuramēto tuo. te m̄ seruī
turū. Nūc at discessisti a me
q̄ homo ignorās deū suū:
v̄ba mea habēs ꝑ mēdacio.
opa mea ꝑ vanitate: volū
tatē meā ⁊ mādata mea di
cis nimis grauia. Tu factus
es violator fidei ꝓmisse: tu
fregisti iuramentū tuū et
reliquisti nomē meū. Tu dis
sociasti te a numero scōꝝ me
oꝝ ⁊ venisti ad nūm demo
nioꝝ: et eoꝝ factus es socius.
Tibi videt neminē laude et
honore ēē dignū n̄ teipsū.
Oīa q̄ mea sūt et q̄ michi
facē teneris sūt tibi difficilia:
q̄ at tibi ipi placēt st̄ facilia.

Et ideo mito ꝯqror sup te: q̄ fre
gisti fidē tuā quā m̄ in baptis
mo ⁊ deinceps dedisti. Insup et
ꝑ caritate mea quā v̄bo ⁊ ope
tibi mōstraui arguis me mē
dacē: ꝑ passioē mea dicis me
fatuū. Ad tciū at id ē ad iude
os ait. Ego vobiscū īcepi cari
tatē meā. elegi vos in ꝓplm
meū. eduxi vos de seruitute.
dedi vobis legē meā et intro
duxi vos ī terrā quā pr̄ibꝫ
vr̄is ꝓmisi: misi vobis ꝓphās
ī ꝯsolacionē: deinde ex vob
elegi v̄ginē m̄ ex q̄ suscepi
hūanitatē. Nūc at ꝯqueror
sup vos: q̄ adhuc nō vultis
credē dicētes. Nondū venit
xp̄s: ꝫ adhuc venturus ē. Ad
q̄rtū vō id ē ad gētilē ait dn̄s.
Ego creaui te et redemi sicut
xp̄ianū: et oīa bona feci ꝓpt
te. Tu at es q̄ homo amens.
q̄ nescis q̄d facis: q̄ hō cecus.
q̄ nescis quo vadis. Colis eī
creaturā ꝑ creatore. falsū ꝑ
vero: et curuas genu tuū an̄
inferiorē tuū. Ideo ꝯqror sup
te. Ad q̄ntū at ait. Procede a
mice vicinius. Et statī ait
ad exercitū celestē. Amici dilcī
ego habeo vnū amicū: per
quē intelligo plures. Ipē ē
q̄ hō īclusus int̄ malos: ⁊ cap
tiuatus durit̄. Si loq̄t vera:
ipi lapidāt os eius. Si facit
bona: lāceā mittūt ī pectus
eius. Ecce amici mei ⁊ ōnes
sancti: q̄ diu patior istos. q̄

diu sufferam talem contemptum. Respondit
sanctus iohannes baptista. Tu es
quasi speculum mundissimum. In te
enim quasi in speculo videmus omnia sine
verbo et scimus. Tu es dulcedo in
comparabilis: in qua omne bonum sapit
nobis. Tu es quasi gladius acu
tissimus: qui iudicas in equitate.
Tunc respondit dominus. Vere amice mi
tu dicis verum. In me enim electi
mei videt omne bonum et omnem ius
ticiam: et etiam spiritus maligni.
licet non in luce sed in conscientia sua.
Sicut enim homo positus in carcere
qui prius didicerat litteras. quia licet
in tenebras sit nichilominus
tamen scit ea que didicit quamvis non
videat: sic demones quamvis non
videant iusticiam meam in luce
claritatis mee. tamen sciunt et vi
dent in conscientia sua. Ego etiam sum
quasi gladius qui dividit duo. Sic ego
unicuique do sicut meretur. Deinde
subiungens dominus ait ad beatum pe
trum. Tu es fundator fidei et
ecclesie mee: dic audiente exercitu
meo iusticiam meam de hiis quinque
viris. Respondit petrus. Laus et
honor tibi sit domine: pro caritate
tua quam facis cum terra tua. Be
nedictus sis tu ab omni exercitu tu
o: quia facis nos videre et scire in
te omnia que facta sunt et futura sunt.
In te enim omnia videmus et scimus. Hec
est vera iusticia. ut primus qui sedet
in sede tua et opera luciferi ha
bet. amittat cum contemptu sedem
in qua presumpsit sedere: et particeps
sit pene luciferi. De secundo est

iusticia. ut qui recessit a fide tua
descendat ad infernum capite in
ferius et pedibus sursum: quia contemp
sit te qui debeas esse caput suum et
dilexit seipsum. De tercio est iusti
cia. ut non videat faciem tuam et
puniatur iuxta maliciam suam
et cupiditatem: quia perfidi non me
rentur videre visionem tuam. De quar
to est iusticia ut sicut homo a
mens recludatur: et in locis tene
brosis deputetur. De quinto est ius
ticia: ut ei mittatur auxilium.
Quibus auditis: respondit dominus.
Iuro per deum patrem cuius vocem
in iordane iohannes baptista au
divit: iuro per corpus quod iohannes
in iordane baptizavit vidit
et attractavit: iuro per spiritum qui
in columbe specie in iordane appa
ruit: quod faciam iusticiam super is
tos quinque. Tunc deinde addens
dominus dixit ad primum hominem de
supradictis quinque. Gladius meus
severitatis corpus tuum intra
bit: qui a superiori parte capitis
ingredietur: et sic profunde et va
lenter ingredietur ut numquam extra
hatur. Sedes tua demergetur
quasi lapis ponderosus: qui non
subsistit antequam venit in novis
simum profundi. Digiti tui id est
assessores ardebunt igne sul
phureo et inextinguibili. Bra
chia tua id est vicarii qui ad
animarum profectum extendi debent
sed extenduntur ad utilitatem mun
di et honorem: iudicabuntur pe
na quam dicit dauid. Fiant filii

eoꝝ orphani. et uxor eius vidua: et alieni recipient substãcias eius. Que ẽ uxor eius n̄ nia? Que relinquet a gloria celesti: et erit vidua a deo. Filij eius idẽ ẽ utres qs habẽ videbãt et simplices mei qui sub ipis erãt sepabũt ab eis: et dignitas eoꝝ et bona ad alios devoluent: et rpi p dignitate etn̄a ꝯfusionẽ hẽditabũt. Deinde ornatꝰ capitis eorũdem iget in luctũ infernu. a quo nũq̄ resurget? ut sicut hic p honorẽ et superbiã sup alios ascẽdert: sic in inferno p alijs demergẽtur. ita profunde q̄ impossibile sit eis ꝯsurgẽ. Membra eoꝝ et oẽs seqūces eoꝝ et fautores de terra absc̄dent ab eis: et dissipabũt sicut murꝰ destructꝰ cui nõ reliquit lapis sup lapidẽ. nec cemẽtũ adhẽbit lapidibz. Nec veniet sup eos mia: q̄ caritas mea nũq̄ calefaciet eos nec edificabit eos in eternã mansionẽ in cel̄: sz sine fine cũ capitibz suis dissoluti ab ei bono. cruciabũt: Ad sc̄dm hec dico: q̄ nõ vis tenẽ fidẽ mihi promissã. nec caritatẽ ad me habẽ. mittã ad te animal q̄d deuorẽt impetuoso. p̄cedit et absorbebit te: et sicut torrẽs sup aferentia diuat. sic animal illud deducet te ad inferiora in ferum: et sic impossibile ẽ tibi ut torrẽs impetuosus ascendẽ: sic difficile erit tibi ab inferno iumq̄ surgẽ. Ad hec dico: qa tu iudex iã nõ vis credẽ me venisse: ideo cũ venero ad sc̄dm iudiciũ videbis me nõ in gloria mea sz in ascia tua: et probabis q̄ ea erãt vera q̄ dixerã t: tunc restat tibi pena iuxta merita tua. Ad q̄rtũ dico: q̄ iã nõ curas credẽ nec vis scire. iacebũt tibi tenebre tue et cor tuũ illustrabit: ut scias iudicia mea ee vera. nec tñ venies ad lucẽ. Ad q̄ntũ dico: ta tibi faciã. Primo implebo te mtõ ca lore meo. Secõ faciã os tuum durius oi lapide et stabilius: im ut lapides in te iacẽtes te deat. Tertio armabo te sic armis meis q̄ nulla iacea nocebit tibi: sz oia mollescẽt ante te q̄ retro a facie ignis. Ergo confortare et esto virilit. Sicut ei miles q̄ in bello sperat auxiliũ dñi sui tam diu pugnat q̄d deficiente aliquis liquor in eo: sic tu sta firmit et pugnia. q̄ dñs deus tuus dabit tibi auxiliũ cui nulli pt resistẽ. Et q̄ pauca habes numera: honorabo et multiplicabo te. Ecce amici mei isti videtis in me et scitis: et sic stant ante me. Verba mea q̄ nũq̄ dicta sunt implebũt. Illi aũt nũq̄ imputabũt in testimoniũ meum. q̄ dum ego sum rex in eternũ venerabile erit: nullis ei dabit celsũ in se humiliatibz et penitentibz. Et imdit oibz exactis. Laus tibi sit dne deus: q̄ es sine principio et sine fine.

Verba exhortacois vñis ad spōsā. qlīt filiū debeat dilige sup oīa. et qlīt in vñe gloriosa oēs vtutes & grē ꝛcludūt.

Mater loq Caplm xlij. bat. Ego habui tria quibz placui filio meo. Humilitatē: ut nulla cātia nec hō nec angel⁹ eet humilior me. Sedo habui obedīcīā: quia studui obedire filio meo i oīb⁹. Tercio habui pfectā cāritatē. Ideo tplicit honorata fui a filio meo. Nā primo facta fui angel' & hoīb⁹ hōrabilior: ita ut nulla sit vtus in deo q nō fulgeat in me. Licet ipe sit fons & oīm c/ atoꝝ: ego at fui creatura eius cui gīnciā sua ꝛcessit p cetis. Sedo p obia tantū pmīrem obtinui: q nulli tā imūdo pcōr e si ad me cū emēdacois ppō/ to ꝛuertit et cū corde ꝛto. q nō habebit venia. Tercio ppt caritatē sic deus appropiquat m. q qui videt deū videt me: et qui videt me. deitatē & hūanitatē vidē pt i me qi i speculo & me i deo. Quitiēz ei videt deū videt i eo tres psōs: & qcūqz videt me, videt qi tres psonas. Nā deitas ꝛclusit me i se cū aīa & corpe: & i pleuit me oī vtute. ut nō sit vtus i deo q nō splendeat i me: q/ nis ipe deus sit pr & dator oīm vtutū. Sicut ei duo corpa ī simul' iuncta qlīd vnū re/ cepit recipit aliud: sic fecit deus m. Nā non e dilectio q nō e in me: quēadmodū aliqs habēs nucleū. et pte alt' cārnt. Aīa & corpꝰ meū puriora fuerūt sole: & mundiora speculo. Un sicut i speculo vident tres psone si astaret: sic i puritate mea videt pt pr & filius & spūs scūs. Ego ei habui filiū in utero meo cū deitate. nūc ipe videt in me cū deitate & hūanitate qui i speculo: qr gloriosa fui. Ergo sponsa filij mei studeſequi hūilitatē meā: et nichil diligas n filiū meum.

Vba filij ad spōsā. qlīt ex modico bono hō ascendit ad pfectū bonū. et ex modico malo hō descēdit ad sūmū sup/ plicū. Cap xlij. Hec loq bat. Ex modico bono orit q̄nz mag/ na merces. Gattulus misia odoris e. et i fructu eius lapis si ponit in pīgui tra pīguescit & fructificat. et crescit i magna arborē: si at ponit in arida tra arescit. Arida nimis est tra illa a bono q̄ delectat in pāo: m q si semen vtutū ser/ tur nō pīguescit. Pinguis at e tra mētis illius q agnoscit peīm: et gemit se peccasse. In q si ponit lapis Gattuli id est ſcīrt' ſcueritas districti iudicij mei & potētie mee: radicat' tibus i mēte radicib⁹. Primo cō/ gitat se nichil posse facē sine auxilio meo: ideo aperit os

ad rogandū me. Deō etiā incipit modicū dare eleēmosynā p̄ nōie meo. Tertio exoccupat se a negociis suis ad seruiēdū michi. Deīn incipit abstinēre ī ieunio et ī abdicatōe uolūtatis ppe: et hoc ē corp⁹ arboris. Post ea crescūt caritatis rami: q̄n oēs q̄s pt̄ tīnt ad bonū. Deinde crescit fructus. q̄n etiā alios docet ingnitū fūt: et totā deuocōē mtēdit quo hōrem meū possit apliare. Tal' fructus michi sūme placet. Sic ig̃it ex modico bono adcrēdit ad pfectū: q̄n p̄mo radicat p modicā deuocionē. crescit corpus p abstinēciā. mltiplicāt rami p caritatē: pḡnescat fructus p p̄dicationē. Sili modo p modicū malū descēdit ad sūmā maledictionē. et ad sūmū supplicū. Quid scis q̄d ē grauissim̄ de hijs q̄ crescūt: Certe hoc ē infans q̄ uenit ad partū et nō pt̄ nasci sī int̄ uiscera matris mortu⁹: et ex hoc et mr̄ rupt⁹ et mortua. quā p̄ cū filio defert ad sepulchrū et cū putredīe sepelit. Sic dyabolo fiunt aie. Alia q̄ppe uiciosa ē q̄ uxor dyaboli cuius ōibus sequit⁹ uolūtatē: q tūc incipit ex dyabolo q̄n p̄mū placet ei et gaudet ī eo. Sicut ei mr̄ ex modico sēine q̄d nō ē nisi putredo incipit et fructificat: sic et alia cū delectat⁹ in pāo mīno fructū facit dyabolo. In formāt membra et robur corpis: q̄n p̄mū sup p̄mū addit et cotidie augmentat. Augmentatis at̄ p̄cīs mater intra se facit uoles pare si nō ualet: q̄ assupta natura ī pāo tedio habet uita: et libenter uellet pl⁹ peccare sed nō pt̄ nec p̄mittit a deo. Tūc adest tior q̄ nō pt̄ pficere uolūtatē suā. Tūc abest fortitudo et leticia: undiq; est dolor et sollicitudo. Tūc erupt⁹ uent⁹: q̄n desperat se posse facere bona. Tūc q̄ mortu⁹: q̄n blasphemat iudiciū dei et reprehendit. Et sic ducit⁹ a dyabolo p̄cē ad sepulchrū īferni: ubi cū putredīe p̄cī et filio delectatōis p̄aue sepelit⁹ sine fine. Certe quo ex modico augetur p̄cīm: et crescit ad dāpnationē. ¶ Verba creatoris ad sponsam. q̄ut nūc despicat et uituperat ab hoīb⁹ nō attendendo q̄d fecit ex caritate monendo ī ppīis et etiā ipē patiendo p ipīs. nec curātes de ei⁹ ira qua ꝑ obstinatos exeunt crudelit corrigendo. Capl'm xlmj.

Ego sū creator oīm et dns. Ego feci mundū: et mund⁹ spnit me. Ego audio de mundo uocē q̄i apis maiores: q̄ in tra ꝺgregat mel. Nā sicut apis maior cū uolat stati ad tra se itez deprimit. et nimis rauca uocē emittit: sic ī mundo nūc audio uocē illā rauca dicēte. Nō cio.

Qs sequit post hec? Des ppe
ia clamat. nō curo. De hō non
attēdit nec curat. qd fecī ex ca
ritate monēdo ī ppīis. pdicā
do p memetipsū: parcēdo p
pīis. Nō curat qd fecī ī ira
mea: cōtingēdo malos et ī o
bedientes. Videt se mortales
et ītentos de morte: et nō cu
rat. Audiuit et videt iustitiā
meā qua exerui ppt' pcta in
pharaone et Zodomitis: qua
fecī ī regibz et alijs pncipibz?
qua pmitto cotidie fieri ī gla
diis et alijs tribulacōibz: et licet
sint eis qi cetera oia. Ideo sicut
apes maiores volāt ad qdcuz
volut. Volat ppe qmqz qi sal
tādo qz superbia sua se eleuāt:
et deprimut se citius qn ad lux
uriā et ociā sua reuertunt.
Congregat et dulcedinē: et si
bi pīis in tria. Qa hō laborat
et ingregat ad utilitatē corpis
nō aie: ad honorē tēporū nō
etnū. Vertit sibi tpale ī pe
nā: illud qd ad nichil ē utile
ī supplicū sempitnū. Ideo pp
ter pces mras mee mittā a
pibz istis. a quibz exēpti st' a
mici mei q nō st' in mūdo ni
corpe vocē meā clarā q pre
dicabit misēdiā: qua si audi
erit saluabit. Ihe Respōsio
mris et āgelox ppharox aplox
et demoniox ad deū pnte spō
sa. testimādo eis magnificētiā
ī creatōe et ī incarnatōe et re
dēptōe. et qlit nūc homēs istis
oibz cōtradicūt. et de seuero
eox iudicio. Caplm. xlv.

Mater loqbat. Vesti te
spōsa filij mei et sta
stabilis: sp appropi
quat tibi filius meus. Caro eius
fuit pressa qñ ī torculari. sicut
ī oibz mēbris hō deliquit: sic
ipē filius meus ī oibz satisfe
cit. Crines filij mei erāt ex
tenti. nerui distēti. iūcture ex
tracte de spatijs. ossa lani
ata. mani et pedes cōfixi. mēs
turbabat. Cor dolore affice
bat. intestina ad dorsū trā
hebāt: qz ī oibz mēbris pecca
uit hō. Deiñ loqbat filius ca
tāte celesti exercitz aut. Licet
oia sciatis ī me: tñ ppt' ista
astitē spōsa mea loqr. Ego
a vob' angeli dicar mi. Cd ē
hoc qd fuit sine pncipio et erit
sine fine? et qd ē hoc qd oia
creauit et a nullo creatū ē?
Dicite et phibete testoniū.
Rnderūt angeli qi una vo
ce dicētes. Dñe tu es ille. Pha
bem9 ei tibi testoniū de tribz.
Primo ei. qz tu es creator mr:
et oim q sunt ī celo et ī terra.
Secdo. qz tu es sine pncipio et eis
sine fine: dnatio tua et ptās
tua eterna. Sine te ei nichil
factū ē: et sine te nichil fi pt.
Tercio testificam9. qz oem iusti
tiā et oia q facta st' et futura
sunt videm9 ī te: et oia sunt ī
pnscia tua sine pncipio et sine
fine. Deinde dixit ad pphas

et pharthas. Quiete a vobis
qs deduxit vos de seruitute
in libtate? Qs dauit coram vo
bis aquas? Qs dedit vobis
legē? Qs dedit vob pphis spm
loquedi? Rndert ei. Tu dne.
Tu dedisti legē? tu eduxisti
nos de seruitute: tu suscitas
ti spm nrm ad loquedū. Dem
ait ad mrem. Dic testimoniū
veritatis qd scis de me? Rnd.
illa. Antequ angelꝰ missꝰ a te
veniret ad me: fui sola cum
corpe z aīa. Dicto aūt verbo
angelꝰ corpꝰ tuū fuit in me cū
deitate z humanitate: et sesi in
meo corpe corpꝰ tuū. Ego por
taui te sine dolore: peperi
sine angustia. Ego nolui te
pānis: paui te lacte meo: e
go fui tecū a natiuitate usq
ad modū. Dem ad aplos a
it dicēs. Dicite. qs ē ille quē
vidistis? audistis z sensistis?
Rnderūt illi. Nos audiuimꝰ
vba tua: z scipsimꝰ ea. Nos
audiuimꝰ magnalia tua cū
dedisti nouā legē? cū verbo
prepisti deonibz z exierūt:
cū vbo resuscitasti mortuos
z sanasti infirmos. Nos vi
dimꝰ te in humano corpe: nos
vidimꝰ magnalia tua in diui
na gloria cū humanitate. Nos
vidimꝰ te tradi cruci et pdere
in ligno: nos vidimꝰ in te
passionē amarissimā et in
sepulchro positū. Nos sen
simꝰ cū resurrexisti: attrac
tauiq lora vulnerū tu
orū et membra tua. Tu come
disti nobiscū: et dabas collo
quia tua. Tu vē es filiꝰ dei. z
filiꝰ virgis. Sensimꝰ etiā cum
ascendisti ad dexterā patris cū
humanitate: ubi es sine fine.
Deinde dixit ds ad spūs in
mundos. Licet in ysaia vā ce
latis vitate: propio tñ vob
dicē. qs minuit ptatē viam.
Rnderūt ei. Sicut fures in
ligno duro cruent pedes eoꝝ
nō dicūt vitatē: sic nec nos
nisi coacti dina z terribili po
tencia tua nō dicem⁹ vitatē.
Tu es qui ad infernū cū for
titudie tua descendisti: tu minu
isti ptatē nram in mundo: tu
ius nrm de inferno suscepisti.
Cur ait dns. Ecce oēs q habet
spm z nō vestiūt corpe phi
bet in testimoniū vitatis: qui
aūt habet spm z corpꝰ scz hoī
nes dicit in. Quidā aūt sci
unt q nō curāt? quidā aūt nesci
unt ideo nō curāt: q dicūt oia
ee falsa. Iterū ait ad āgelos.
Qui dicūt testimoniū vrm esse
falsū. q nō sit creator nec oia
scit in me: ideo diligit crea
tura plus q me. Rld pphas aūt
ait. Vobis dicit. dicetes legē
ee vanitate: fortitudie vestra
vos ee liberatos z sollertia:
spm fuisse falsū. z vos ppria
voluntate locutos ee. Ad ma
trē aūt ait. Aliq dicūt te non

amicas

fuisse virginem: alij me non sumpsisse corpus de te: alij sciunt. sed non curant. Ad apostolos autem ait. Vobis contradicunt. quia dicunt vos esse mendaces: legem novam ad nichil utilem et sine racione. Alij sunt qui credunt esse verum: sed non curant. Nunc igitur quero a vobis. Quis erit iudex istorum? Responderunt ei omnes. Tu deus qui es sine principio et sine fine. Tu ihesu xpe qui es cum patre tibi datum est omne iudicium a patre: tu es iudex istorum. Respondit dominus. Ego quippe conquerebar super eos: nunc sum iudex eorum. Sed licet omnia possim et noverim: tamen vos dicite iudicium super eos. Responderunt ei. Sicut totus mundus in principio mundi aquis diluvij periit: sic nunc est dignus mundus iste perire: quia habundat nunc magis iniusticia quam tunc. Respondit dominus. Quia sum iustus et misericors nec iudicium facio sine miscordia. nec miam sine iusticia: ideo adhuc semel propter preces matris mee et sanctorum meorum mittam mundo misericordiam meam. Si autem noluerint audire: tanto severior sequetur iusticia. ¶ Verba laudis matris et filij ad invicem presente sponsa. et qualiter nunc xpus ab hominibus inhonestus turpissimus et vilissimus reputatur. et dicitur. et de eterna talium dampnacione. Capitulum xlvij.

Maria loquebatur ad filium dicens. Benedictus sis tu: qui es sine principio et sine fine. Tu habuisti corpus decentissimum et honestissimum. Tu fuisti vir strenuissimus et virtuosissimus: tu fuisti dignissima creatura. Respondit filius. Verba tua que procedunt de ore tuo sunt mihi suavissima: et delectant intima cordis tanquam potus suavissimus. Tu es mihi pre omni creatura suavissima. Sicut enim in speculo diverse facies considerantur. sed nulla magis placet quam propria: sic ego licet sanctos meos diligam. te tamen precipua dilectione diligo: quia de carne tua generatus sum. Tu es quasi mirra cuius odor ascendit ad deitatem: et deduxit eam in corpus tuum. Hic idem odor traxit corpus tuum et animam in deitatem: ubi nunc es cum corpore et anima. Benedictus sis tu: quia ex plenitudine tua gaudent et ex virtute tua omnes. qui invocant te sincero corde liberantur. In luce tua omnes demones contremiscunt. nec audent ad tuum fulgorem subsistere: quia semper volunt esse in tenebris. Tu dedisti michi triplicem laudem: quia dixisti me habere honestissimum corpus. secundo virum strenuissimum: tercio dixisti me dignissimum creaturarum. Sed hijs tribus contradicunt illi solummodo qui habent corpus et animam. Dicunt enim me habere corpus inhonestum: virum esse abiectissimum: et creaturam vilissimam. Quid est inhonestas aliud quam alios provocare ad peccatum? Sic dicunt corpus meum trahere ad peccatum. Dicunt quippe peccatum non esse sic deforme ut dicitur: nec tamen

displicé deo. ℣ nō ent inquit cēt
aliqđ n deus vellet. nec aliq
ē sine ipo creatū. Quare ergo
nō debeg uti hjjs q facta sut?
Fragilitas natē sic erugit: et
sic oēs ante nos vixerūt et
ouūt. Sic loquūt nūt mi
chi hoies. ℣ huānitatē at me
ā m q verus deus mt hoies
apparui qr dissuasi parm et os
tēdi qp ifue ē dicūt ihonesta
tē: qi suaseri iutilitatē t iho
nestatē. ℣ dicūt qppe dicūt ho
nestū n parm: et qđ placz vo
lūtati eoz. Dicūt eciā me vi
tū ēe tpissimū. Quid ē ei illo
tpius qui cū loquē vitatē os
eig strundt lapidibz? et i fua
e cedit? ℣ insup et audit obpro
brīū dicēciū. Si ēēt virilis vi
diauz se. Sic facūt m. Ergo lo
quor eis p doctores t scām scp
turā: ꝙ dicūt qp logr mēdacū.
Cotūdūt os meū lapidibz et
pugno: qn facūt adulteriū.
homicidiū t mēdacū. Et dict.
Si ēēt virilis si ēēt deus potē
tissig: vīdicauz tñ sgressionē ta
lē. Ergo at suffero p pacēciaa
meā? et audio cotidie eos di
cētes qp pena nō est etna nec
amara sicut dicā? t iudicāt
vba mea mēdacū ēē. Tercio
iudicāt me vilissimā creatūm
Qđ ei abiectius ē in domo qp
canis t muriegus? p quibz
q mutuare vellet libēter re
cipet equū. Bz homo habz me
detiorē cane. Ad hoc ei ut ca
rēt anne nollet me recipe: et an
qp caret pelle poci me abiēt
et abiuniz. Que at res tam
modica mēti alludes cotēmt t
despisat? Si ei me plus qp ali
ā creatūrā estimarēt: plg me
diligent qp aliā. Ipi nichil ha
bēt tā modicū qđ nō diligunt
pt me: de oibz dolēt pter de me.
Dolēt dāpna ppa t amicoz.
dolēt lesionē vnig vbi: dolēt
qp offenduūt alios hoies se ex
cellēciores: ꝑ nō dolēt qp offen
dūt oīm creatorē. Quis est
hō tā abiectꝰ qp si petēt non
audiret? si daūz nō recīpueret
aliqđ ei? Ego at sū abiectissig
et vilissig i ospcū eoz: qr me
milig boni reputāt diffuū q
oīa bona dedi eis. Ergo mat
mea qr tu plus de sapīa mea
ffustasti. et nūq de ore tuo n
vitas pcessit: sic de ore meo nū
qp n vitas pcedit. Ego excusa
bo me i ospcū oīm soz. Cora
pmo qui dixit me corpg habē
mdecētissim. pbabo me vēa
ter habē corpg honestissim sine
deformitate t pcō: et veniet
in obpbrīū sempitnū qđ oēs
vidēbūt. Ille at qui dicebat
mea vba mendacū et nes
cire utz deus sim a nō. pba
bo me vacit' ēē deū: et ipse
qi lutū defluet in ifernum.
Terag at qui iudicauit me
vilissimū. ego iudicabo eū ad
etnā dāpnationē: ut nūq vi
deat gaudiū meū t glaz meā.

Deinde ait ad sponsā. Ista firmit' in seruicio meo. Tu ves-
ti qī in quendā murū: in quo
clausa nō potis fugē nec fodē
fundamētū. Suffer ergo mo
dicā tribulacionē voluntarie:
et senties etnā requiē in bra
chio meo. Tu nosti voluntatem
prūs? tu audis vba filij: et se
tis spām meū. Tu habes solā
cionē et delācionē i allocu
cōe meis mee et scōz meoz.
ergo sta firmit'. Aliqū sen
ties iustiā meā: p quā cogē
ris facē q nūc moneo benuole.

¶ Verba dñi ad sponsā. de legis
noue adicionē. et qūt nūc ipa
lex repbat' t stēpnit' a mūdo.
et q mali sacdotes nō st' dei
sacdotes sz dei pditores. t de
maledācione aliū et dāpna
cōe. Caplm. xlvij.

Ego sū deus ille qui
olim dicebat' deus
abrahā deus ysaac. et deus
iacob. Ergo sū deus q dedi le
gē moysi. Hec erat q vestis.
Dic ei mater q habet infātē
i ventre ppar vestes puero?
sic deus ppauit legē: q non
erat ñ vestis t ūbra t figūa
futoz. Ego āt ves
tiui me et inolui me i istis ves
tibz legis. Deinde sicut ēstrēte
puero mutat' habitū antiquū
t assumit' nouū: sic ego ꝺplē
ta et deposita veste antique
legis assūpsi nouā vestē id
ē nouā legē: et dedi ōibz qui
voluerūt habē vestes meas.
Vestis āt ista nō est stricta
vl' difficil': sz vnicuiq; mode
rata. Nō ei pcipit nimis ieiu
nare vl' laborare vl' se ocidē.
vl' aliqd ult' possibilitatē facē:
sz pficua ē ad aiam t ad cor
pus moderādū et castigādū
apta. Corpꝰ ei cui nimiū per
tinū adheret: ipsū pcm corpꝰ
ꝺsumit. In lege ergo noua du
o ueniūt'. Primo districta ē
pancia. et rectꝰ usꝰ oim rerū
aie et corpis. Secdo facilitas ser
uādi legē: q qui nō pt stare
in vno pt in alio. Vbi ueritꝰ
q q nō pt ee vigo: licate pt ee
in augio. Qui cadit: potest
resurgē. Sz lex ista nūc repbat'
et stēpnit' a mūdo. Di
cit ea legē ipsā strictā ee. q
nē t deformē. Strictā dicit
ea: q: lex pcipit ꝺtentari ne
cessariis et necessariis t fugē
superflua: ipi āt voluit habe
oīa extracionē qi iumēta
sup vires corpis. ideo stricta
ē eis. Dicit ea sēdo ee q̄ue:
q: lex dicat voluptatē cūra
cōe habē t tpibz ꝺstitutis:
sz ipi volūt pfice sua volup
tatē plus q̄ expedit: t plus
q̄ ꝺstitutū ē. Tertio dicit e
am ee deformē: q: lex iubz
diligē humilitatē et deo ome
bonū assēbē: ipi āt volūt
de donis a deo datis superbie
et se extollē. ideo ē eis defor
mis. Erit sic ꝺcepta ē vestis

mea. Ego oīa ꝑ̄ora xpleu
t̄ cepi nouā: qz antiq̄ nimis
erāt difficilia ut durarent
usq̄quo uenirē ad uidiū.
ꝟ uilit' pcesserūt uestē q̄ tegi
t' aīa. id ē fidē rectā. Insup
et pcēm pcō addit: qz me
uolūt etiā pdē. Nūqd da
uid dicat ī psalmo? Qui e
debat panē meum: cogi
tauit adiuſū me ꝑdicionē
In ill' ōbus volo te duo no
tare. Primo qz nō dicit co
gitat ꝟ cogitauit. Sed ꝺ qz
nō notat ubi ñ uenit hoīem
q̄ pdidit. Ego āt dico qz ipi
sūt pditores mei q̄ sūt ī p
senta: nō qui fuerāt vl' qui
futuri sūt. ꝟ qui iā uiuūt
Ego etiā dico qz nō solū u
nus hō: ꝟ qz multi sūt. Sed
tu forte potes q̄rē a me.
Nōne duo sūt panes. vn9
inuisibilis ⁊ spūal' q̄ uiuūt
angeli scī? sēds de tra quo
uescūt hoīes? ꝟ angeli et
scī nichil aliud uolūt. ñ iusta
tua uolūtatē: et hoīes nichil
aliud pnt. ñ sicut tibi placu
erit. Quo ergo pnt te pdē?
Audeo tibi audiēte celesti erario
meo: qui oīa scīt ⁊ uidet ī
me. ꝟ ꝓpt̄ te ut scias. Vē du
plex ē panis. vn9 āgelorū
qui comedūt ī regno meo
ut satient' ineffabili gl̄oria
mea. Ipi enī me nō pdūt. qz
nichil aliud uolūt ñ sicut ego.
ꝟ illi me pdūt q̄ comedunt
panē meū in altari. Ego vē
sū ille panis. In pane illo ui
dēt tria. Figura sapor ⁊ ro
tūditas. Ego vē sum panis.
Ego nāq̄ sicut panis habeo
ī me tria: saporē. figurā ⁊
rotūditatē. Saporē? qz sicut
sine pane oīs cibus ē q̄ī in
sipidꝰ et q̄ nullīꝰ ꝟtudinis:
sic sine me oē qdcūq̄ ē. ē īsi
pidū et oē īfirmū et uane.
habeo
Ego etiā figurā panis. qz de
tra sū. Ego ei sū de mīe ⁊ ꝟgie? ⁊ de tra.
mīe de adam: adā'l'. Habeo etiā
rotūditatē ubi nec uenit'
finis nec pncipiū: qz ego sū
sine pncipio ⁊ sine fine. Vl'
ius pt̄ ꝟsiderare vl' uenire
finē vl' pncipiū in sapētia
mea potētia vl' caritate. Ego
sū int' oīa et sup̄ oīa ⁊ extra
oīa. etiā si aliqs volaret q̄si
sagitta sine cessatōe ī ꝓpetuū:
nūq̄ ueniꝝ finē vel pfundū
ī potētia ⁊ ūtute mea. Pt̄
ista ergo tā scā saporē ⁊ figu
rā ⁊ rotūditatē ego sū panis
ille q̄ in altari panis videtur
⁊ sentit: ꝟ ī corꝑ meū qd̄ cru
cifixū ē diūtat. Sicut ei aliqd̄
aridū cito arsurū si igni ad
mouet: cito ꝟsumit ⁊ nichil
remanet de figura lignoꝝ.
ꝟ totū ē ignis: sic dictis ꝺb
illis scī hoc ē enī corꝑ meū.
qd̄ ꝓius fuit panis sit substm
corꝑ meū: nec ꝛcendit sicut
ligna igne. ꝟ deitate mea. Sed
q̄ comedūt panē meū ꝑdūt

me. Que at potit ee abhoi
nabilior intfectio? q illa vbi
aliqs intficit seipm? Aut q
deterior pdicio? q ubi duo i
dissolubili vinculo iuncti. aliq
aliu pdit. ut puta coniuges? Qi
at facit csors? cu pde voluit
csorte? Ve dicit ei sub simula
coe. Eamus ad locu illu: ut i
plea tecu volutate mea. Illa
at in vera siplicitate pata ad
oem volutate csortis: vadit
cu eo. Sz cu oportunu tep9 et
locu iuenit: pdit ot ea tria
istrumeta pdicois. Aut eni
habet aliqd ita ponderosu qd
vno ictu intficit ea? aut ita acu
tu. qd stati intrat i viscera:
a aliqd quo suffocat et intclu
dit stati spus vitalis. Cu at
mortua fuit cogitat pditor
apud se. Nuc male feci? si a
ptu et publicu erit facinus me
um: codepnabor ad mortem.
Ideo vadit et ponit corp9 illd
csortis sue mortue i occulto
loco: ne detegat pccm suu.
Sic faciut nuc sacdotes m:
qui pditores mei sut. Ipi ei
et ego vno vinculo ligam. Qn
sumut pane et pferendo vba
faciut inde corp9 meu veru:
qd de vgie supsi. Hoc no pnt
oes angeli face: q sacdotibz
solis illa dignitate dedi. et ad
sumos ordines ipos elegi. Sz
ipi faciut m sicut pditores.
Na ostedut m facie leta et
blada: et ducut me i occultu

locu ut pdat. Sacdotes ipi os
tendut tuc m facie leta: cu
vident esse boni et siplices. Du
cut me i cclaui cu pcedunt
ad altare: tuc ego patus su
qi sposa face oem volutate
eoz. Sz ipi pdut me. Primo
adhibet michi ponderosu:
qn diuinu officiu qd dicunt
m. e eis onerosu et grue. Ma
gis ei loquut centu vba p
mudo: q p honore meo vnu.
Magis daret centu marcas
auri p mudo: q vnu dena
riu p me. Magis cencies la
boraret p ppria utilitate et
mudi: q semel p meo honore.
Hoc one deprimut me: quasi
mortuus sim a cordibz eoru.
Scdo pungut me qi ferro acu
to qd intrat i viscera: qn sa
cerdos accedit ad altare et
cogitat se peccasse et penitet
habes firma volutate non
peccadi. Iteru pacto officio
cogitado secu bene peniteo de
pcto sz no reliqua illa a me
cu q peccaui: ita q no aplius
facia. Isti qi ferro acutissimo
me pungut. Tercio qi suffocat
spus: cu cogitat sic. Bonu et de
lectabile e cu mudo ee? bonu
e luxuriari et no possu ctine:
facia volutate mea i iuuen
tute? cu at senueri tuc absti
ne volo: et me emedare. Et
ex ista pessima cogitacoe suf
focat spus. Sz querit quo u
tiqz cor eoz sic frigidat et te

pesat aīa ab oī bono ut nūq̄
aliquē posſit? ā resurgē ad
meā curuatē? Sicut ēi ex gla
cie ecīa ſi adhibeat ignis nō
ſurgit flāma ſ̄ liquefat? ſic
iſti ecīa ſi dedero eis gr̄am
meā et audierīt ūba amoni
cōis nō tn exurgūt ad viam
vite: ſ̄ arent t deficiēt ab oī
bono. Dic ergo pdūt me ex
eo ſcz q̄ oſtendūt ſe ſiplices
et nō ſūt: et q̄ grauāt vel
tbant ex honore meo quo de
bent delectari? et ex eo ecīa
q̄ habēt voluntatē peccādi:
et q̄ pmittūt ſe uſq̄ i finem
peccaturos. Tūc ecīa q̄ abſcō
dūt me. et ponūt me i loco
occulto: q̄n cogitāt apud ſe ſic.
Deus me peccaſſe? ſi abſtineo
a ſacrifīo: ꝯfundor t diuidor
ab oībz. Et accedūt ad altare i
pudēt. et ponūt me ante ſe
et tractāt me verū deū t hoī
nē: cū quibz ſū q̄ in occulto
loco: q̄ nullo ſcit nec ꝯſiderat
q̄ prauū t deformes ſūt āte
quos iacēo q̄ i occulto deus.
Quia ecīa ſi peſſimo hō fuerit
ſacrdos et dixit ūba illā hoc
ē corp̄ meū. ipe ꝯſecrat ve
rū corp̄ meū: et iacēo ante
eū verus deus t homo. ſ̄z cū
ipe applicuerit me ad os ſuū
tūc ego deſū p gr̄am cū dei
tate t hūanitate mea ab ip
ſo: forma āt panis t ſapor
remanet ſibi: nō q̄ nō vēa
cit ſim ibi ita cū malis ſicut
cū bonis ppt̄ ſacmēti inſtitua
onē: ſ̄ q̄ ſilem effectū nō hnt
boni t mali. Ecce tales ſacdo
tes nō ſūt mei ſacdotes: ſ̄ ve
ri pditores. Ipi ēi me vēdūt
q̄ iudas et pdūt. Ergo ꝯſpicio
pfanos et iudeos? ſ̄ nullos
video eis detiores: q̄ ipi ſacer
dotes ſūt i pcō eodē quo ecīa
dixit lucifer. Nūc ecīa dico tibi
iudiciū eoꝝ: t cui ſiles ſūt. Ho
rū iudiciū ē maledictio ſicut
maledixit dauid eos q̄ nō obe
diūt deo? qui cū eēt iuſtus ppha
et rex nō maledixit ex ira vl
mala voluntate vl̄ ipacīa:
ſ̄ ex iuſticia. Sic ergo q̄ mali
or ſū dauid maledico eis q̄ ſūt
ſacerdotes nō ex ira vl̄ mala
voluntate: ſ̄ ex iuſticia. Male
dictū ſit ergo oē q̄d de tua ad
utilitatē ſuā receperīt: q̄ nō
laudāt deū creatorē ſuū q̄ de
dit eis her. Maledictꝰ ſit ab
et potꝰ eoꝝ q̄ intrat i os eoꝝ:
qui pauit corp̄ i cibū vermiū.
et aīam ad ifernū. Maledēm
ſit corp̄ eoꝝ q̄d reſurget i mi
no ſine fine aſſumū. Maledī
ſint āni eoꝝ: quibz vixerūt i
utilit. Maledicta ſit hora que
cepit eos i infecno. t nūq̄ fini
et. Maledicti ſūt oculi eoꝝ:
quibz viderūt lumē celi. Male
dicte ſūt aures eoꝝ: quibz au
dierūt ūba mea t nō curabāt.
Maledictꝰ ſit ꝯſuꝰ eoꝝ: quo
ꝯſumauerūt dona mea. Male
dictꝰ ſit tactꝰ eoꝝ: quo tractauē

rūt me. ℣ Maledict⁹ sit odorat⁹ eor̄ quo odorauerūt delectabi
lia: et me neglexerūt delectabiliorē sup oīa. ℟ Quer̄t. quo
maledicent? Utiq; maledict⁹ erit vis⁹ eor̄? qr̄ nō videbūt
visione dei in se: ꝫ tenebras et penas inferni. ℣ Maledic⁹
sūt aures eor̄ qr̄ nō audiet vba mea: ꝫ clamorē t ululatū
re in īferno. ℣ Maledic⁹ ē gustⁿ eor̄. qr̄ nō gustabūt de bonis
meis etnis t gaudiū: ꝫ amaritudinē etnā. ℣ Maledict⁹ ē
tact⁹ eor̄: qr̄ nō tractabūt me.
ꝫ ignē ppetuū. ℣ Maledict⁹ ē
odorat⁹ eor̄. qr̄ nō odorabūt
odorē suauissim illū in tēplo
meo extendentē oīa aromata:
ꝫ fetorē in īferno habebūt ama
ricorē felle. et pessimorē sulphure.
℣ Maledicti sit a celo t tra t ab
ōibus creaturis īsensatis! qr̄
ipi obedīūt deo et laudant:
et isti sprenerūt me. ℟ Precor
iuro ī vitate mea q̄ sū vitas:
qr̄ si sic moriāt et ī tali dispo
sicōe q̄ nūc ostitūti sūt: nūq;
caritas mea nec vīg ocludet
eos in se. ꝫ sine fine dāpnabi
būt. ¶ Qualit celi exāti
t spōsa pntabz deitas loqt
hūanitati cont xp̄ianos sic
deus moysi et ℣ plm. et qlt
maledicti sacdotes diligūt
mūdū t despicūt xpm. et
de eor̄ maledicōne
t dāpnacōe. C. xlviij.

Debat exercitus

magnꝰ ī celo: ad quē dixit dns.
Exte audiētibz amicis meis q̄
oīa scitis et ītelligitis t videtis
ī me loquor. ppt istā sponsa
mea q̄ hic astat. Exte q̄admo
dū aliqs ad semetipm: sic de
itas mea loqt ad hūanitatē
mea. ℣ Moyses fuit cū dnō in
mōte q̄draginta diebz t noctibz:
quē cū pplis abēe tam diu vidis
sent recte petūt aurū t precer
ī ignē: et inde cōflatꝰ ē vitulꝰ
quē vocauerūt deū suū. Tūc
dixit dns ad moysen. ℣ Plus
peccauit. ego delebo eū sicut
aliqd abradit de libro. Rndt
moyses. ℣ Non dne mi. Recor
dare q̄ fecisti eis mirabilia:
et eduxisti eos de mari rubro.
Si deleueris eos! ubi ē tūc p
missio tua: ℣ Ne ḡsto facias hec:
qr̄ tūc dicēt ūmica tua. ℣ Ma
lus ē ds isrl: q̄ eduxit pplm de
mari. t mtfecit eos in deserto.
Et placatꝰ ē de vbis istis. Ego
sū moyses ille ī figura. Deitas
mea loquit ad hūanitatē: q̄
ad moysen dicēs. Vide qd pplus
tuus fecat! quo ītepsit me.
Oēs xp̄iani ītersiāt: t de
lebit fides eor̄. Rndit hūa
nitas mea. ℣ Obsecro dne. Recorda
re q̄ eduxi pplm p mare ī sa
guine meo: qn̄ a plāta pedis
usq; ad vticē lacerat⁹ sum.
Ego promisi eis vitā eternā.
Misereā eis ppt passionē meā.
His auditis placata ē ditas
et vbis istis: et ait. Fiat vo

lūtas tua: qm tibi oē iudicium
datū ē. Ecce amica mea: qlis
auritas. Vz nūc cora vob amī
cis meis spūalibz scz angelis
t scīs. et cora amicis meis cor
palibz qui sūt ī mūdo q tm
nō sūt ī mundo n corpe. Aq
ror: qp pplus meus collegit lig
na et incēdit ignē t piecit i
eū aurū. et inde surrexit eis
vitulꝰ quē adorāt ut deū. Ipe
stat qī vitulꝰ sup qtuor pe
des: habēs caput cū gutture
et cauda. Moyse at tardāte
in monte: dixit pplo. Jesaꝫ
qd acciderit ei. Et displicuit
eis q eduxit eos de captiuita
te: dicētes. Quera) alū deū:
qui nos p̄cedat. Sic nūc faciūt
mīsti maledicti sacerdotes. Dicī
ei Cur nos magis auctiorē vi
tā agim) qp alij? Aut q mer
tes nrā? Melig ē nob eē in
pace nrā t voluptate. Dilu
gam) ergo mūdū: de q̄ cecta
sum). De pmissōe ei ev̄ itū
sum). Deinī collegūt lignā:
id ē oēs sens) suos applicāt ad
amorē mūdi. Incēdūt ergo
ignē: cū voluntatē pfectā hā
bēt ad mūdū. Ardēt at cum
voluptas feruet ī mēte: et
p̄cedit ī actu. Postea placuit
aurū id ē oēm auritatē t hono
rē quē n̄ deberēt facē fecūt
p mūdi honore. Cur surgit
vitulꝰ: id ē xpletꝫ amor mūdi.
Quū habet qtuor pedes: scz ac
adiā. ipacientiā. gaudiū sup
fluū. et auaritiā. Ipi ei sacdo
tes qui debēnt eē mei. acti
osi sūt ad honorē meū: ipacī
entes ad ferendū: nimij cū gau
dio: et nūq̄ tentāt de obtē
tis. Iste vitulꝰ habet caā ca
put t gutturi. id ē voluntatē
ad oēm gulā: ut nūq̄ saciari
possit etiā si ifluerz totū mare.
Cauda vo hui⁹ vituli ē ma
licia eor: qp nulli p̄mitteret
possidē bona sua si posset. Vol
uūt t subūtūt oēs q̄ seruiūt
n̄ exēplo suo p̄uo t dēptu.
Talis amor⁹ vitulꝰ ē ī cordi
bus eor: ad talē gaudēt t de
lectāt. De me sicut illi de mo
se cogitāt. Diu iquiūt defuit:
vba sua vidēt vana et opa
onerosa: habeam) voluptatem
nrām. Potestas nrā t volup
tas sit deus nr. Met ī hijs to
tētant ner ex toto me obli
uiscūt: z hūt me p dolo.
Gentiles colebāt lignā t la
pides: t hoīes mortuos. Int
quos colebāt vnū ydolū noīe
beelzebub: cui⁹ sacdotes offe
bāt ei thus et faciebāt ei ge
nuflectiōes et clamores lau
dis. Totū caā qd de sacficio e
or eāt utile cadit ī terrā:
et aues t muste comedebāt
illud. Dia at q utilia erāt: sa
cerdotes reseruabāt sibi. Ipi
aūt dauserūt portā sup ydolū
suū: et psonalit seruabāt da
uē. ne quis alig ingredēt. Sic sa
cerdotes faciūt n̄ isto tēpore.

ihc offerit m̄ thus. id ē loquit
tur: t pdicat ōba pulchra ad lau
dē ppria: et ad habēdū aliqd tē
porale nō ex caritate mea. Ido
sicut odor thuris nō capit. Sz se
tit t videt: sic ōba eoz nō ve
niūt ad pfectu aiaru. ut tradi
tori vel teneri pnt corde: sed
audiūt solū ōba et ad tēpus
delectari videt. Offerit pres
Sz nullomō m placabiles: sicut
illi qui clamāt ore laudē et si
lēt corde. Stat qi iuxta me ore
clamātes: Sz corde cōmaculant
mundū. Si ei deberēt loq hōi a
liquis dignitatis: oz haberēt
cū loquēdē ne deuiarēt in lo
quēdo. ne forte i aliqbz nota
rent. Apud me at orāt sacer
dotes qi hoies qui sūt i extasi
qui aliud loquūt ore t aliud
habēt in corde: de quoz ōbis
auditor nulla pt habē cōtrudi
nē. Flectit genua m idē hūi
litatē t obedīcia pmittit m:
Sz vē hūiles sūt qi lucifer: obe
dientes sūt desideriis suis. non
m. Claudit ecia sup me: et
psonalit habēt clauem. Cui
aperuit sup me t laudat: qn
dicit. Fiat voluntas tua: sicut
i celo t in tra. Sz claudit sup
me qn voluntas eoz pficitur.
mea at qi clausi hōis t nulli
potestis. q nec audiri nec vi
deri pt. Sonat psonalit cla
nē: cū ecia alios qui voluta
tē meā facē volūt retinuit ex
emplo suo: et si posset. libēt
ecia phibent ne voluntas mea
egrederēt t pficēt ni iuxta vo
luntatē eoz. Dem in sacrifio
custodiūt ecia q sūt eis nocia
et utilia: et oem honorē t de
bitū sibi exigūt. Sz de corpe
hōim qd cadit in tra p mortē
p quo potissim sacrificiū offer
re tenent. qi tutile iudicāt
tradētes muscis id ē ōmibz.
De debito at eiq id ē de salute
aie mīmū curāt nc attendūt.
Sz qd dictū ē moysi. Interfice
eos q hoc ydolū fecerūt. Ubi
si aliqu sūt interfecti: nō tn oēs.
Sic nūc veniēt ōba mea q
occidēt eos: alios ad corpus
et animā p eterna dāpnatione:
alios ad vitā ut juvent et
vivāt: alios ad celerē mortem
qr xpi sacerdotes sūt m ōino odi
osi. Et cū eos similabo. Ihc
vē fuit fil'es fructu spine: q ex
ternus et rubicūd: mtō vō ple
nī ē īmūdicia et aculeis. Sic
xpi accedūt ad me qi hoies cupi
ditatē caritate. et mūdi videt
hōibz: Sz intō pleni sūt oī spur
cicia. Hic fructy si ponat in
tra: in tempalie spine sicut crescūt.
Sic xpi i corde qi in tra occul
tāt pcā sua t malicias: et sic
tradūt in malo q ecia nō e
rubescūt foras pdire t gloriā
de pcō suo: unde alij nō
solū sumūt occasionē pcandi.
Sz ecia q̄dū vulnerāt ad aiā
mā. cogitates sic fecīt. Si sac'
dotes hoc faciūt: mlto magis

ē pulch

nobis ē locutū. ℣ Ipi qppe nō so
lū fructui. ℟ Ecce spine siles
sut: qr dedignat tāgi correcti
oibz et āmonicoibz: et nullos
reputāt serpis sapiētiores. ℟
oia posse facē q̄ volūt. ℣ deo
uro i deitate et hūanitate mea
angelis oibz audiētibz. qp frā
gam ostiū qd clauserūt sup vo
lūtatē meā et ipa xplebit: et
volūtas eoz ānichilabit: et clau
det sine fine i pena. ℣ Ptea
sicut ātiquitꝰ dictū ē: ita pcā
udicū meū in clero et ab al
tari meo. ¶ Verba xpi ad spō
sa. q̄ndo xps assūlat moysi in
figā educēti pplm de egipto.
et q̄ndo maledicti sacerdotes q̄s
loco pphaꝝ in maiores āicos
elegit nūc clamāt discede a

Illus nob. Caplm xlix.

loquebat. Ego simi
lau me pius moysi
in figura: q̄ oī educēt pplm sta
bat aqua a dextris et a sinistris.
Ego ere sū ille moyses i figā:
qui eduxi pplm xpianū et a
petru eis celū. et ondi eis vi
ā. ℟ nūc electi m alios āicos
pphas spetaliores et sentetio
res videlicz sacerdotes q̄ nō so
lū vba mea audiūt et videt
āi me ipm videt: ymo ecia
tractāt me manibz suis. q̄d
nulli ageloꝝ vl pphaꝝ facere
potuerat. ℣ Isti sacerdotes q̄s loco
pphaꝝ i amicos elegi clamāt
ad me nō cū tali desiderio et
caritate q̄li pphe: ℟ clamant
duabz strijs vocibz. ℣ Non ei cla
mat sicut pphe vēi dne q̄ dul
cis es: ℟ clamāt recede a nobis
q̄ vba tua sūt amara et opera
tua q̄via et scādalū nobis fa
cūt. Ecce maledicti sacerdotes q̄d di
cūt: Ego sto ante eos q̄i ouis mu
tissia. de q̄ sumūt lanā ad ves
tiendū et lac ad reficiendū: et
adhuc p tanta dilectione abhoī
nant me. Ego sto ante eos
q̄i hospes qui dicat. Amice
da m necessaria vite quibz
indigeo: et recipe mercedē op
timā a deo. ℟ ipi p ouis sim
plicitate repellūt me q̄i lu
pū insidiātē ouibz prestami
nas: et p hospitalitate xfun
dūt me q̄i pdūctē indignū
hospicio. et colligē me renuūt.
℟ q̄d factucꝰ ē hospes repul
sus: ℣ Numquid debet pducere
arma cont domestitū repel
lēte se: ℟ Nequaq̄. ℣ Hoc non ē
iustum. Quia possessor sui
pt dare et negare sua cui vo
lūt. Ad ergo hospes factucꝰ
ē: Utrꝫ tenet dicē repellēn
se. Amice q̄ tu nō vis colligē
me: vada ad aliū q̄ faciet mi
sedia meā. Qui veniēs ad
alū audit ab illo. Veneue
nisti dnē mi. Dia mea tua st.
Tu sis nūc dns: ego aī volo
ee seruꝰ tuus et hospes. ℣ In ta
li hospicio ubi ego talē vocē
audio placet m habitare. Ego
qppe sū q̄i hospes repulsꝰ ab
hoibz. ℟ Hz licz ubiqz possū m

gredi p potēciā. tn̄ dictāte iuſ
ticia non ingredior n̄ ad eos
qui bona volūtate me tanq̄
verū deū nō q̄i hoſpitē ſuſci
piūt: et q̄ volūtatē ſuā ī ma
nꝰ meas relinquūt. ¶ Verba
mr̄is ⁊ filij bn̄dcionis ⁊ laudis
ad īuicē. et de grā a filio mr̄i
ꝯceſſa ī purgatorio exn̄tibꝫ.
et ī iſto mūdo manētibꝫ. Cam̄.

Mater loqbat ad .l.
filiū dicēs. Bene
dictū ſit nomē tu
ū fili mi ſine fine: cū deita
te tua q̄ ē ſine p̄ncipio ⁊ ſn̄
fine. In deitate tua ſt̄ tria
mirabilia: ſcꝫ potēcia. ſapīa
⁊ v̄tus. Potēcia tua ē q̄i ignis
ardētiſſiꝰ: ante cuiꝰ faciē oē
qd̄ ē firmū ⁊ forte tanq̄ ſtra
mē deſiccatū ī igne reputa
tur. Sapīa tua ē q̄i mare qd̄
p̄ magnitudiē exhauriri non
pt̄: qd̄ eciā cū excreſcit ⁊ ef
fluit. valles ⁊ mōtes operit.
Sic ſapīa tua ꝯp̄hendi et in
uestigari nō pt̄: q̄ ſapiēter
creaſti hoīem ⁊ ꝯſtituiſti eū
ſup oēm creaturā tuā: qua
ſapiēter diſpoſuiſti aues in
aere. beſtias in t̄ra. piſces ī
mari: et vnicuiq̄ dediſti tē
pus ſuū ⁊ ordinē: qua mira
bilit̄ das oībꝫ vitā ⁊ aufers:
qua ſapiēt̄ nō ſup̄biētibus
das ſapīam ⁊ aufers a ſu
p̄bis. Virtꝰ tua ē q̄i lumen
ſolis qd̄ lucꝫ in celis: ⁊ terrā
ſua luce replet. Sic v̄tꝰ tua
ſupera ⁊ infera ſatiat: et
oīa replet. Ideo ſis tu bn̄
dictꝰ fili mi: q̄ es deus meꝰ
⁊ dn̄s meus. Rn̄dit filius.
Rīma mr̄ mea v̄ba tua
dulcia ſūt m̄: q̄ de aīa tua
p̄cedūt. Tu es q̄i aurora
p̄cedēs cū ſerenitate: tu ra
diaſti ſup oēs celos. Lux tu
a ⁊ ſerenitas tua exceſſit ō
nes angelos. Tu attraxiſti
ad te ſerenitate tua ſolē verꝫ
id ē deitatē meā. in tm̄ q̄
ſol deitatis mee veniēs ī te.
fixit ſe ī te: ex cuiꝰ calore
es calefacta ſup oēs creatu
ras caritate mea. Ex cuiꝰ ſplē
dore illūinata es plus oībus.
ſapīa mea tenebre t̄re fugate
ſūt. et oēs celi illuſtrati ſūt p̄
te. In v̄itate mea dico q̄ puri
tas tua q̄ m̄ ſup oēs āgelos pla
cuit traxit deitatē meā in te:
ut ex calore ſp̄s īflāmareris.
quo deū verū ⁊ hoīem ī utero
tuo ꝯcluſiſti. quo illūinatꝰ ē
hō ⁊ angeli letificati ſūt. Ideo
bn̄dicta ſis tu a bn̄dcō filio tu
o. Ptēa ⁊ nulla erit peticiꝰ
tua ad me. q̄ nō exaudiat̄. Et
p̄ te oēs qui petūt miſcdiā cū
volūtate emēdādi. graciā ha
bebt̄. Quia ſicut p̄cedit calor
a ſole: ita p̄ te oīs mīa dabit̄.
Tu eī es quaſi fons largiflu
us: de quo mīa miſeris fluit.
Rn̄dit mr̄ iterū filio. Oīs
v̄tus ⁊ gloria ſit tibi fili mi.
Tu eī es deus meus ⁊ mīa:

a te ē oē bonū qđ habeo. Tu es q̄i semē qđ non ē semiatū: et tn̄ creuit et dedit ex se fruc tū cētesimū, et mille sim. De te predit oīs mia. q̄ qz inuabil' et idubitabil' ē bn̄ signaū pt̄ i cētenario nūo in quo notat' pfcō: qz a te ē oīs pfcs t p fectio. Rndit mr̄ filio. Dē mr̄ bene simulasti me semi qđ nō seminabat' et tn̄ creuit' qz cū deitate veni i te et hu manitas mea nō ex mixtiōe seminabat': et tn̄ creuit in te. ex q̄ oīb; pfluxit mia. Vdo bn̄ dixisti. Iuit ergo qz p dulcissīa vba oīs tu tīs mīam a me: pete qđcūq; vis t dabit tibi. Rndit mater. Fili mi. qz mi sdia a te ꝓsecuta sūt: ideo mi sdia t auxiliū peto miser̄s Quatuor q̄ppe sūt loca. Vnus ē celū: in quo ās̄eli t sc̄or aīe nullo īdiget' quē habet. In te ei habet oē bonū. Secūs locus ē infern̄: et habitātes in eo ipleti sūt malicia. t ex clusi sūt ab oī mia: ideo nichil ad eos pt̄ ās̄plius intrare de bono. Terti' locus ē pfundor. Ipi ei indiget tplicā mia: qz tripliciat' affligūt. Turbātur q̄ppe auditu: qz nichil aliud audiūt n̄ dolores pene t mi serie. Afflugūt' visu: qz nichil vidēt n̄ miseriā suā. Affli gūt' tactu: qz sentiūt dolorē ignis intolerabilis t grauis pe ne. Da eis dne mi t fili mi

in te

mīam ꝓpt̄ pces meas. Rndit filius. Libenter ꝓpter te dabo eis tplicē mīam. Primo audit eor̄ alleuiabit' t visi mutaba bit': pena remissior̄ t mitior erit. Insup quicūq; ab ista hora sūt in sūma pena pur gatorij. veniet ad media'! et qui sūt i media veniet ad le uissima pena: qui at sūt i le uissima pena tīsiet in reqē. Rndit mr̄. Laus t honor tibi sit dne mi. Et statī mr̄ subiūx' ad filiū. Certus locus ē mūdi et habitatores eius: q̄ indiget tribz. ꝓmo struēdo ꝓ petis! sēdo satisfactione: tertio fort tudie ad faciēdū bona. Rndit filius. Dis qui īuocauerit no men tuū t spem habet i te cū ꝓpōito emendādi ꝑmissa. ista tā dabūt' ei: insup t reg nū celeste. Tata ei ē mea dul cedo i verbis tuis. ut nō possi negare qđ petis: qz nō aliud vis n̄ qđ ego. Tu deniq; es q̄i flāma luās t ardēs: q̄ lūma tua extincta accēdit'. t acce sa ꝙualescit. Oz ex cantate tua q̄ ascēdit i cor meū t at traxit me ad te reminiscūt' q̄ i pcīis sūt mortui: et tepidi q̄i fumus nigri i cantate mea ꝙualescēt. Tuba bndcōnis nāris ad filiū audiēte sponsa. et qualit' filius gliosus figurat pl'icherrīe sue dulcissīmā ma trem per florē natū in val le. Capitulū. lj.

Mater loquebatur ad filium dicens. Benedictum sit nomen tuum fili mi ihesu xpe. Honor sit humanitati tue super omnia que creata sunt. Gloria sit deitati tue super omnia bona. que est cum humanitate tua unus deus. Respondit filius. Mater mea tu es similis flori qui creuit in valle una: circa quam vallem erant quinque alti montes. Et flos ipse creuit de tribus radicibus recto hastili: quod nullos habebat nodos. Hic habebat quinque folia plena omni suauitate. Vallis autem excreuit cum flore suo super istos quinque montes: et folia florum dilatauerunt se super omnem altitudinem et super omnes choros angelorum. Tu dilecta mater mea. tu es vallis illa propter humilitatem tuam. quam pre aliis habuisti. Hec excessit quinque montes. Primus mons erat moyses propter potestatem. Ille enim in lege habuit potestatem super populum meum: ac si fuisset conclusus in pugno suo. Tu autem conclusisti omnium legum dominum in utero tuo: ideo tu altior es illo. Secundus mons erat helyas: qui sic sanctus fuit quod cum anima et corpore fuit assumptus in sanctum locum. Tu autem karissima mater mea. anima tua assumpta fuit super omnes choros angelorum ad thronum dei. et cum ea mundissimum corpus tuum: ideo tu altior helia. Tercius mons erat fortitudo sampsonis. quam habuit super omnes homines: tamen vicit eum dyabolus fallacia sua. Tu autem vicisti dyabolum fortitudine tua: ideo tu fortior sampsone. Quartus mons fuit dauid. qui fuit vir secundum voluntatem meam et cor meum: tamen cecidit in peccatum. Tu autem mater mea sequebaris omnem voluntatem meam: et numquam peccasti. Quintus mons est salomon qui fuit plenus sapientia: tamen fuit infatuatus. Tu vero mater mea plena fuisti omni sapientia et numquam fuisti insipiens nec decepta: ideo altior salomone. Flos autem prodijt de tribus radicibus: quia tu a iuuentute tua habuisti tria: scilicet obedienciam, caritatem. et diuinam intelligenciam. De hijs enim tribus radicibus creuit hastile rectissimum sine omni nodo: id est voluntas tua que numquam flectebatur nisi ad velle meum. Flos eciam iste habuit quinque folia: que excreuerunt super omnes choros angelorum. Vere tu mater mea flos istorum quinque foliorum tu es. Primum folium est honestas tua. in tantum quod angeli mei qui sunt honesti ante me considerantes honestatem tuam viderunt eam super se esse: et eminenciorem illorum sanctitate et honestate. Ideo tu altior es angelis. Secundum folium est misericordia tua que tanta fuit. quod cum videres omnium animarum miseriam compaciebaris eis: et passa es maximam penam in morte mea. Angeli pleni sunt misericordia: tamen numquam paciuntur dolorem.

Dz tu pissia mater misericordia es misericordis qui sentiebas cum dolore de morte mea: et propter misericordiam voluisti magis pati dolorem qm exempta esse ab eo: et deo mia tua excessit oim angelorum misericordiam. Tercium folium est mititas tua. Angeli mites sunt et cupiunt oibz bonum. Dz tu mr mea karissima an morte tua habuisti in alia tua et corpe. voluntate qui angelis et fecisti oibz bonum: et nulli adhuc negus q tractabilis petit suam utilitatem. Ideo mititas tua excellencior est angelis. Quartum folium est pulchritudo tua. Angeli ei considerant alte altius pulchritudinem: et pulchritudinem oim animarum admirant. Dz alie tue pulchritudinem videt esse sup omnia q creata sunt. et corpis tui honestatem excellit oes homines q creati sunt: sic oes angelos et oia q creata sunt excellit pulchritudo tua. Quintum folium erat divina delectacio tua: qr nichil delectabat te nisi deus. Sic nec delectat angelos aliud nisi deus: et quilibet eorum sentit et sentiebat delectacionem suam in se. Cum aut viderunt delectacionem tuam in te ad deum: videbat eis in conspectu qm delectacio eorum ardet in eis qui lumen in divina caritate. Videres aut tuam delectationem esse tanqm ardentissimum rogum ardere feruentissimo igne et sic alio. qm flamma eius appropinquabat deitati mee. Et ideo mr dulcissima bn ardebat delectacio tua divina sup omnes choros angelorum. Hic flos q licet quinq folia habuit. scz honestate. misericordia. mititate. pulchritudine et summa delectacione: erat plenus odore dulcedine. Quicunq voluerit gustare suauitatem: debet appropinquare suauitati et recipe ea in se. Sic et tu fecisti bona mat. Tu ei fuisti sic dulcis pri meo qm ipse recepit te totam in spm suum: et dulcedo tua sup oes placuit ei. Flos eciam portat semen: ex calore et ex vtute solis ex quo crescat fructus. Dz bn dicto ille sol scz deitas mea q suscepit humanitatem ex vtero ines tuis visceribz. Nam sicut semen ubicunq seminat tales flores germinat qle semen fuit: sic membra mea formia fuerunt membris tuis in forma et facie: tm ego fui vir et tu vxor femina. Hec vallis exaltata est sup oes montes cum flore suo: qm corpus tuum exaltatum est sup oes choros angelorum cum sanctissima alia tua.

Verba mris benedictionis et rogationis ad filium ut vba sua dilatet per mundum et radicet in cordibz amicorum suorum. et qlit ipa vxor p florem in orto natum mirabiliter designat. et de vbis xpi p sponsam tm missis ad papam et alios prelatos ecclesie. Capitulum. lij.

Bam ergo loqbat ad filiū dicēs. Benedicta sis tu fili mi a deus meus: et dns angelorū a rex gloriē. Rogo te ut verba tua q̄ locutus es radicēt in cordibz aiē eorū tuorū: et ita firmitatē mētibz ihēant sicut bitumen quo archa noe linita ē: quā nec procelle nec ventī dissoluē potuerūt. Dilatēt ecclā p mūdū sicut tua mi a flores suauissimi: quorū odor late spergit. Fructificēt insup a dulcescāt sicut dattulus: cuius suauitas nimiū delectat. Rndit filius. Benedicta sis tu karissima mr mea. Gabl angelus meus dixit tibi. Benedicā sis inqt tu maxima pre mulieribz. Et ego phibeo tibi testimoniū. q̄ tu benedicta a sanctissima es sup oēs angelorū choros. Tu es q̄ flos in orto: quē licz diuersi odorifera crinitent flores: tm ipe oēs excellit i odore. i pulchritudie a virtute. Flores isti fuerūt oēs electi ab ada usq̄ ad finē mūdi: qui i orto mundi plantati diuersis virtutibz nituerūt et floruerūt. Rz int oēs q̄ fuerūt a q̄ post futuri sūt. tu excellentior fuisti i odore bone vite a humilitatis. i pulchritudie gratissimē veritatis. i virtute abstinētie. Testimoniū ei phibeo tibi q̄ tu i passione mea plus fuisti q̄ martir: i abstinētia tua plus q̄ aliquis confessor: in mia a bona voluntate plus q̄ angel. Ideo propter te verba mea tradam bo quasi bitumē fortissimū in cordibz amicorū meorū: dilatabit q̄ flores odorifera: et fructificabit q̄ dattulus suauissimus a dulcissimus. Deinde loqbat dns ad sponsā. Die amico tuo ut pri suo tuus cor ē secm cor meū. q̄ per verba discepta exponat diligēt archiepo: a postea alio epo assignabit. Quibz diligēt informatis. postea trinitat ad ecclīā epm. Die ei ex pte mea. Ego sū creator tuus a redēptor aiaꝝ. Ego sū deus. qui p̄ cetis diligis a amas. Cōsidera a vide q̄ aie q̄s redemi sanguine meo sūt q̄ aie illorū q̄ ignorāt deū: et sūt captiue a dyabolo tā horribiliter. q̄ in oīb⁹ mēbris punit eas q̄ in plo arto. Ptēa si vulnera mea tibi sapiūt i aio. si flagellationē mea a dolorē alicuius reputationis habes. ostēde opibz tuis q̄nā me diligis: et verba mea q̄ppo ore locutus sū i publicū venire facias: et ad caput et die p̄sonaliter defer. Do. ei tibi spm meū. ut ubiūq̄ fuerint duorū dissensio. i nōie meo et virtute data tibi ꝺsiderare possis si crediderint. Insup ad maiorē eius dēnā verborū meorū eorū testimoniū tecū ad portā cē deferes: cui verba mea sapiūt a delectāt. Verba ei mea sūt q̄ aruina. cui q̄nto maior calor mētis fuit tāto ciciis li

queſat: ubi aũ calor nõ fuerit. reiciũ & nõ puenit ad ũtiora. Sic ẏba mea ſuũ: qz qñto pig homo ferues caritate mea mãdu ea et teirꝰ tãto plus ĩ pfruat ex dulcedie celestis de ſiderij & meiu amoꝛis: & tãto plus tardeſcat ĩ amoꝛe meu. Quibz aũ nõ placet ẏba mea a ſi aruna habet in oꝛe: qua deſtillata ſtiũ eiciũt ab oꝛe & ꝛeuleat. Sic ẏba mea ab aliquibz deſpiciũ: qz dulcedo ſpualiũ nõ ſapit eis. Pceps aũ tue que ĩ mẽbꝛũ meu elegi et ẏ meu fea. uiriliꝰ adiuuabit te: & ne ceſſaria p uia de bonis bñ acq ſicus miſtrabit tibi. Verba meis et filij bñdictõis & laudis ad ũuerẽ. et q̃liꝫ ẏgo figuraꝝ p aꝛthã. ĩ qua eraũ ẏgamana & tabule legis. in qua figura multa mirabilia ꝺtinent. Capl'm. liij.

Meria loqbat ad filiũ. Bñdictꝰ ſis tu fili mi deus meus & dñs angelorũ. Tu es ille cuꝰ voꝛẽ pphe audieruꝫ? cuꝰ oꝛ pig apli uiderut: que in dei & ĩimici tui ſenſerũt. Tu es cũ deitate & hũanitate & ſpũ ſco vnꝰ deus. Hã ſpm audierũt pphe? deitatẽ uiderũt apli: hũanitate tua crucifixeꝛt iudei. Ideo ſis tu bñdictꝰ ſine pncipio & ſine fine. Bñdixit filius. Bñdicta ſis tu q̃ ẏgo es & mr. Tu es aꝛtha illa q̃ erat ĩ lege: in q̃ erat tã & ẏga mãna et tabule. Cũ ẏgo facta ſuũt tria. Primo mutata ẽ in ſerpẽtẽ q̃ erat ſine veneno? ſcdo p ea diuiſũ ẽ mare: tcio de petra eduta ẽ aqua. Ego ſũ ẏgo illa mfigura: qui ĩ uentre tuo iacui. et hũanitatẽ de te acepi. Ego pmo ſicut ſerpes moꝛſi. ſic & ribil' ſũ ĩimicis meis. Ipi q̃ppe fugiũt a me: q̃ a ſpũ ſerpẽtis. Pauet a me & abhoꝛꝛeãt q̃ ſerpẽtẽ: cũ tñ ego ſim ſine veneno malicie. plenꝰ oi mia. Ego pacioꝛ me teneri ab eis ſi voluerit. Ego ceiciꝰ ad eos ſi me q̃ſierit. curꝛo ad eos q̃ me ad filiũ pduꝛi & ſuenturi. Si me ĩuocauerit exhibeo eis mam meã: et dimitto pcã eoꝝ ſi damauerit ad me. Doꝛ facio eis. & adhuc abhoꝛꝛeãt me q̃ ſerpentẽ. Sedo p ẏgã iſta diuiſũ ẽ mare? q̃ uia ad celũ q̃ clauſa erat p pcm: p ſanguinẽ & doloꝛẽ meũ apiebat. Tuꝛ cte rupebat mare et ĩ uium factũ ẽ uia: q̃ doloꝛ oim membꝛoꝝ meoꝝ accẽſſit ad coꝛ. et coꝛ p violẽcia doloꝛis ruptũ eſt. Poſtea ꝺducto pplo p mare non duxit eos moꝛſes ſtatim ĩ tra ꝛpmiſſionis: ſz in deſertũ ut ibi pbaꝛetur et ĩſtrueꝛet. Sic & nunc acepta fide & mãdato meo nõ ſtatim mtroducat pplus mcelũ: ſz neãe ẽ ut ĩ deſerto id ẽ ĩ mũdo pbent hoies quo diligãt deũ. Sz p tria puocant

ppls deū in deserto. Primo quia
fecerūt sibi ydolū & adorauerūt
ipm: scdo qz cupierūt carnes
qs habuerūt in egipto: tcio p
supbiā. qn sine voluntate dei
ascendē voluerūt et pugnare
ad īimicos. Sic nūc eaā peccat
hō stra me i mūdo. Primo colit
ydolū: qz plus diligit mūdū
et q in eo sūt: qz me qui eorū
creatorē sū. Sz mūdꝰ ē deus e
oz. nō ego. Ego ei dixi i euā
gelio meo. Vbi ē thezaurꝰ hō
mis: ibi ē cor eiꝰ. Sic thezaurꝰ
hoīs ē mūdꝰ. qz ad hūc habet
cor suū. nō ad me. Ideo sicut
illi in deserto corruerūt gladio
in corpe: sic isti cadēt gladio
etne dāpnacois ad aiam. i qua
sine fine muet. Scdo peccaue
rūt p concupiscē aā carnū. Ego
ei dedi hoī oīa necaria ad ho
nestatē & moderacōā: sz ipse
oīa vult habē īmoderate & i
discrete. Ppē ei. si sufficēt na
tura sine cessacōe vellet emis
ceri. sine refrenacōe bibē: sine
modo concupiscē. Et īdiu posset
peccare. nūq cessaret a pcto.
Et ideo infget eos sicut illos i
deserto: qz morīēt subitanea
morte. Ad ē enī vita isthꝰ tē
pis: ñ qz puctus ad etnitatē?
Pterea qz subitanea morte mo
riēt in corpe ppē brevitatē
huius vite: & muet i pena ad
aiam sine fine. Tercio pecca
bāt i deserto p supbiā: qz sine
voluntate dei voluerūt ascen
dē in pugna. Sic hoīes p su
pbiā suā volūt ascendē in celū
et nō videūt in me sz in se: fa
cietes voluntatē suā & meā
reliquetes. Pterea sicut illi ab
hostibz. sic isti mittūt a deo
mbz et i aīa: et cruciatꝰ eoz
erit sempiternꝰ. Sic ergo au
diūt me qui serpētē. colūt p
me ydolū. affectāt p me ex
cisticiā suā plus qz me: diligt
supbiā suā p humilitate mea.
Descripti ad hūc sic misicors
sum qz si ānsi fuerīt ad me
cū toto corde: ego mito me
ad eos sicut pr pius & suscipi
o eos. Tercio p vīsa ista per
dedit aquā. Petra her. ē cor
durū hoīs. Hor ei si penit
tioze & amore meo. stati ef
fluūt lacme oculoīs & pie.
Nullꝰ sic indigng. nullꝰ sic
malus si ānat se ad me. si
passionē meā videt mtime.
si potēciā meā attendit. si bo
nitatē meā qualit tra fructi
ficat et arbores ppendit: qz
nō fluūt ora eiꝰ lacmis & o
nia membra eiꝰ ad deuotionē
excitāt. Scdo in aretha iacu
it mana. Sic i te nit mea
& vīso iacuit panis angelor
& sacz aiāz. et uisto i ter
ra: quibz nil placz ñ dulce
do mea: quibz mundus oīs
mortuus ē: qui libēt si eēt
voluptatis mee. eēnt sine cor
pali cibo. Tercio i aretha illa
erāt tabule legis. Sic i te ia

tuit dñs oim legfu. Ideo bñ
dicta sis tu p oibz q̄ fuit i ce
lo et in tra creata. Postea
loquebat ad sponsa dicens
Dic amicis meis tā. Ego cū
corporalit conuersabar in mūdo
sic tepuit ūba ep boni fiebāt
ex ipis feruentiores et fortiores.
mali fiebāt meliores ut pa
tuit i magdalena. matheo. et
alijs multis. Sic ecia tepuit
ūba mea: q̄ inimica mei non
posset infirmare ea. Ptea
laboret illi feruet' quibz ūba
mea mittit. ut boni ex ūbis
meis fiat ardentiores i bono.
mali resipiscāt a malo: et ab
inimicis meis caueāt ne ū
ba mea impediat. Ego qppe
nō maiorē iniuriā facio dya
bolo. q̄ angelo i celo. Si enī
vellē possem loqui ūba mea
ut totū mūdus audiret. Ego suf
ficerē aperire i fernū ut oēs
vident penas eius: sz hoc nō
ecet iusticia. Qa tūc homo
seruirz mi ex timore: sz ex cari
tate debet mihi seruire. Qa
nullus n̄ qui caritatē habet i
trabit i regnū celoz. Tūc de
nigz iniuriā facerē dyabolo: si
uri eius macipatū recipere
ab eo sine bonis opibz. Angse
lo ecia in celo facerē iniuriam:
si ea q̄ mūdus ē et caritate fer
uentissimus. spūs hōis i mūdi
recipiet. Ideo nullus mittit i
celū n̄ qui qī aurū i igne
purgatorio. pbatus ē. ac bōis
opibz sic diutina pbatōe i mū
do exercitatus ē: q̄ nō sit i eo
macula q̄ debeat purgari. Di
gnoras quibz mitti debeat ū
ba mea: ego dicā tibi. Ille dig
nus ē habē ūba mea q̄ primi
vult opibz ut veniat ad regnū
celoz: vl' q̄ opibz bonus prede
tibz. primeruerat. Illius apiet
ūba mea: et i illius ingrediet. Qa
illi qbz sapuit ūba mea. et qui
nomē suū hauire sperat scptū
i libro vite: hij tenet ūba me
a. Quibz aī nō sapuit resi
dat quidē ūba: sz status pcedit
et euomit. ¶ Verba āgeli
ad spōsa de spū cogitacōnū
suarū ad bonū vl' malus sit.
et qui' duo sit spūs. vnus creā
tus et alius creatus. et de eoz
igtatibz. Caplm. liiij. ¶

Angelus loqbat ad
sponsa dicēs. Duo
sut spūs. Vnus creā
atus. alter creatus. Increatus
habet tā. Primus ē calidus: sed
dulcis: tūc mūdus. Primo
calefacit nō de aliquibz rebz
creatis. sz a seipo: qz ipe est pri
et filius ē oim creatoz et oia
potēs. Calefacit aī: qn aīa to
ta ardet ad amorē dei. Sedo
ē dulcis: qn aīe nichil pla
cet. nichil dulce sit n̄ deus:
et recordacio opm eius. Tcio
ē mūdus: ut nullū patrim i
eo inuenire possit: nichil de
forme nichil corruptibile. ni
chil mutabile. Calefacit aī

nō sicut ignis materialis a sicut
sol visibilis aliqd liquefaciens:
ꝫ calor eius ē amor ītern⁹ ⁊ de
siderū replēs et absorbēs ai
mā in deū. Dulcescit enīa aie
nō sicut vnū desiderabile aut
voluptas vl' aliqd' aliud mūda
nū: ꝫ dulcedo illa spūs ē ineffabil'
oīb⁹ dulcedinibz tpalibz et ītellec
tibil' nō sapientibz cā. Tercio
ē spūs ille sic mūd⁹ qđmodo ra
dij solis. ī quibz nulla macu
la ītenuī possit. Sedō spūs q̄ ē
creatꝰ. silr habet ēa. Est ei ar
dēs? ē amarꝰ: ē ⁊ īmūd⁹. Primo
ē ardēs ⁊ cōsumēs q̄si ignis:
q̄ aiam quā possidet tota in
cendit igne luxurie ⁊ prave
cupiditatis? ut aīa pter eius ex
pletionē nichil aliud cogitare
nichil aliud desiderare possit.
in tātū q̄ q̄nq̄ p illā amittit
vita tpalis ⁊ oīs honor ⁊ cō
solacio. Sedō ē amarꝰ q̄si fel: q̄
aiam sic sua delectacōe īflam
mat. q̄ gaudia futū videnti
ei ēe nulla. ⁊ bona etna fa
tuitas. Oīa q̄ q̄ de deo sūt ⁊
q̄ tenet' facē amare scūt ei: ⁊
abhominabilia st' ei q̄ vomitꝰ
⁊ q̄si fel. Tercio ē īmūd⁹: q̄a
aiam sic vilē facit et prona
ad ad pcm. ut de nullo pcō
erubescat: et de nullo pcō de
sistēt si nō plus hom vēcūdiā timeret q̄ deū. Et ideo ē
spūs ille ardēs: q̄ ipe ardet
ad iniquitatē ⁊ alios secū actē
dit. Ideo vō amarꝰ: q̄ oē bonū
amarū est ei. et alios secū a
mareſcē vult. Ideo ār ē īmū
dus: q̄ ipē delectāt' in īmun
dicia. et alios silēs secū habē
q̄rit. Sz nūc queres potes et
dicē in. Nūqd nō tu es eīa
spūs creatꝰ sicut ille? q̄re ergo
tu nō es talis? Rndeo tibi.
De ego creatꝰ sū ab eode deo
quo ⁊ ipe: q̄ nō ē n̄ vn⁹ ds.
deus p̄r ⁊ filius ⁊ spūs scūs:
et hij tres nō dij. ꝫ vn⁹ ds.
Et ambo bn̄ creati sum⁹ et
ad bonū: q̄ deus nichil n̄ bo
nū creauit. Sz ego su q̄si stella
q̄ ī bonitate ⁊ caritate dei q̄
creatꝰ sū steti. Ipe ār ē q̄si cor
bo. q̄ a caritate dei discessit.
Ergo sicut stella nō est sine
claritate et splēdore ner corbo
sine nigredine: sic angelꝰ bonꝰ
q̄ est q̄si stella nō ē sine splen
dore idē spūs scō. Oē ei q̄d ha
bet. hoc habet a deo: p̄ē scz et
filio ⁊ spū scō. Huius amore in
cale scit. huius splēdore nitescit
et ei iugit' inhērz et ad volun
tatē eius se cōformat? nec unq̄
vult' n̄ q̄d deus: ideo ardet. ido
et mūdus ē. Dyabolꝰ ār ē q̄si
corbo deformis et oīm creatu
rarū deformior: q̄ sicut pul
chior ceteris. sic deformior
debēt aliis fieri. q̄ creatori
suo se opposuit. Sicut angelꝰ
dei splēdet et ardet caritate
eius ītessant': sic demon mali
cia sua sp̄ tardescit et āgustā
at: et eius malicia ē īsanabil':

y aliud

sic et bonitas spus sci et gra eius in
enarrabil. Nam nullus e in mun
do sic radicatus cum dyabolo: cuius
cor non commoueat et visitet spus quoniam
bonus. Sic etiam nullus e sic bonus:
quem dyabolus non apponit tangere
libenter temptacione. Multi quippe
boni et iusti temptantur ex permis
sione dei a dyabolo: hoc non e
pro malo eorum. sed ad maiorem eorum
gloriam. Dei quippe filius unus in
deitate cum patre et spu sco. in as
sumpta humanitate temptatus est.
quantomagis electi eius ad maio
rem eorum remuneracionem? Mul
ti etiam boni quoniam in peccata cadunt.
et obumbrantur conscientia eorum fallaci
a dyaboli: sed virtute spus sci ro
bustius surgunt et fortius stant.
Verumptamen nullus e qui in conscientia
sua non intelligat utrum suggestio
dyaboli ducat ad deformi
tatem peccati an ad bonum: si dili
genter cogitare et examinare
voluerit. Ideo tu sponsa domini mei
non habes dubitare de spu co
gitacionum tuarum: utrum bonus
sit an malus. Conscientia enim tua
dicit tibi. quae omittenda sunt et
quae eligenda. Quid autem faciet ille?
cum quo plenus e dyabolus? Non
enim in eo ingredi potest spus bonus:
quia plenus e malo. Tria enim sunt
facienda ei: scilicet quod habeat pu
ram et integram peccatorum confessionem:
quae licet in incontrito corde non
statim potest esse propter obduratum
cor. tamen prodest tamen quod dyabolus
propter hanc dat quasi quandam cessaci
onem et saltum spiritui bono. Secundo
habeat humilitatem. scilicet quod proponat
emendare peccata quae commisit et facere
bona quae potest: et tunc incipit egredi
dyabolus. Tercio ut obtineat ite
rum spiritum bonum humili prece supplicare
debet deo et conteri de peccatis factis
cum caritate vera: quia caritas ad
deum interficit dyabolum. Ipse deni
que mallet centies mori. quam homo
minimum bonum caritatis exhiberet
deo suo: sic invidus et maliciosus
e. Postea loquebatur beata virgo ad
sponsam dicens. Sponsa noua filii
mei indue te vestibus tuis. Impo
ne tibi monile tuum: id e passi
onem filii mei. Cui illa respondit.
Impone tu domina mea. Et illa
Ego utique faciam. Ego volo tibi
dicere quomodo filius meus dispositus
erat: et quare a patribus sic fer
uenter desiderabatur. Ipse stabat
quasi homo in medio duarum urbium
intersticiis: et vox de prima
urbe clamauit ad eum dicens.
Tu homo qui stas in media via
inter urbes tu es homo sapiens:
scis enim cauere ab imminentibus pericu
lis. Tu quoque fortis ad paciendum ma
la incumbencia. Tu es etiam mag
nanimus. et nichil times. Nos
enim desiderauimus te et expectauimus
te. Aperi ergo portam nostram.
Inimici enim obsident eam ne ape
riatur. Vox de secunda urbe audie
batur. Tu homo humanissime et for
tissime audi querimoniam nostram
et gemitum. Nos sedemus in te
nebris et patimur sitim et famem

mtolerabile. Cōsidera ergo miseriā nrām. et penuriā miserabilē. Sum⁹ enī prussi qui fenum exarsū falcastro. Aruim⁹ ab oī bono: et defecit oē robur nrm. Veni ad nos t salua nos: qm te solū expectauim⁹ te liberatorē nrm speraui⁹. Veni et dissolue penuriā nrām: cōuerte planctū nrm in gaudiū: tu es tu auxiliū nrm t salus. Veni o dignissim et bñdictū cor pus: qđ de vgine pura processit. Duas duas vores audiuit filius meus de duabz urbibz. celo scz t inferno. Ideo miserti⁹ aperuit p amarissimā passionē suā et p effusionē sāguinis sui portā inferni: et eripuit amicos suos. Aperuit t celū: et letificās angelos. introduxit in id ereptos de iferno. Iter filia mea cogita. et habeto semp p oculis. ¶ Qualit xps assilat potēti dnō edificanti magnā ciuitatē et optimū palatiū p q mūd⁹ et ecclia designāt: et qualit iudices t defensores et laboratores i ecclia dei diuisiūt in arcū pratium.

Go sū Caplm. lv. filis potēti dnō: qui edificās ciuitatē imposuit ei nomē ex suo noīe. Deinde dstruxit i ciuitate palatiū: in quo māsiuncule diuise p nctarijs carpendis erāt. Cōstructo vō palacio et rebz suis ordinatis: pplm suū disposuit in tres ptes dicēs. Vie mee sūt ad remotas ptes: state t laborate viriliter p honore meo. Cōstituā ei vobis necessaria et vā victualia. Habetis et iudices qui vos iudicet: habetis et defensores q vos ab iimicis defendat. Cōstituā t laboratores qui vos pascāt. et de laboze suo decimā ptē mi psoluat. et utilitati nīee et honori reseruabūt. Intecto aūt tpe. nomē ciuitatis oblitū ē. Cui dixerūt iudices. Dns nr ad remotas ptes pfecto est Iudex⁹ rectū iudiciū et iustitiā: ut redeunte dno nro no arguam⁹ t reportem⁹ honorem et bñdictionē. Cui dixerūt defensores. Dns nr abiit i nobis: reliquit nob custodiā dom⁹ sue. Abstinea⁹ a superfluitate sopni: ne incautr deripiam⁹. Sim⁹ et bene armati t obtinue vigilates: ne venientbz hostibz iparati inueniam⁹. In nobis ei honor dni nri maxie pendet. et sal⁹ ppli eius. Cui et laboratores dixerūt. Magna ē gloria dni nri: et remuneratio ei⁹ gloriosa. Laboze⁹ ergo fortit et dem⁹ ei decimā ptē laboris nri: t qcqđ ult vtiū nīm supfuerit offeram⁹ ei. Cato ei gloriosior erit merces nra: qnto maioze caritate nrām vi derit. Post hec prędete iterū aligto tpe: obliuioi dat⁹ dns ciuitatis t palacij ē. Cui dixe

Abstineam⁹ ergo a supfluitate cibi t potꝰ: ne ad pugnā iepti sim⁹

rūt iudices ad semetipsos. Longa ē
mora dñi nr̄i: et nescimꝰ utr̄
veritat̄ an non. Iudicemꝰ ergo
sc̄dm voluntat̄e nr̄am: et qđ
nobis placuerit faciam⁹. Dem
de dixerūt defensores. Fatui
simꝰ qz laboram⁹: et nescimꝰ
ppt̄ quā mercēdē. Confedemꝰ
nos potius īimicis: dormiam⁹
et bibamꝰ cū eis. Nō enī ē
timēdū nobis cuꝫ fuerit in
imici. Postea dixerūt labora
tores. Quare seruamꝰ mandā
ta alti? et quis reportz illi
p̄ nō ignora⁹? Melius ē er
go ut utam⁹ eo nos ipi. dispo
nēdo ad voluntat̄e nr̄am. De
mus ei iudicibz decimā ptē:
et placatis eis possum⁹ facē
qđ volum⁹. Ego vē sū similis
illi potēti dnō: qui edificauit
in ciuitat̄e id ē mūdi: in q̄
ostiu palaciū id ē ecclesiā.
Nomē mūdi fuit diuina sapi
entia. Hoc nomē venabat
ab oībz: et laudabat deus a
creatura sua i sapia sua et
mirabilit̄ p̄dicabat. Nunc at
honoratū ē nomē ciuitatis
et mutatū: et accessit nomē
nouū. id ē hūana sapia. Iu
dices ei qui pius iudicabāt i
iustitia et timōre dñi: nunc iu
si sūt ad superbia et homes sim
plices supplantat. Appetūt ee
eloquētes: ut habeāt laudes
hom̄. Loquūt placentia: ut
obtineāt fauores. Verba le
nitet̄ ferūt: ut boni et mites

nnō

diant̄. Recipiūt munera. ut
pruertat iudicium. Sapientes sūt
p tpali utilitate sua et volun
tate ppria: sz multi p laude me
a. Triplices soleāt sub pedibz:
et obmutescē faciūt. Cupidita
tē sua dilatāt ad oēs: et de rec
to faciūt falsū. Hec sapia nē
diligit: mea at data ē obli
uioni. Defensores vō ecclie q
curiales et milites sūt. videt
īimicos meos et īpugnatores
desie mee: et dissimulat. Audi
ut vba ipperij eoꝝ et nō curat.
Intelligūt et sentiūt opa īpug
natoꝝ mandatoꝝ meoꝝ: et tm
pacīt̄ ferūt. Spiritū eos cor
de lente ppetre oīa ptā mor
talia. et non xpiāgunt: sz dormi
unt et dilant cū eis et alligat
se iuramēto ad societatē eoꝝ.
Laboratores vō qui sūt cōmū
nis tota. respuūt mādata me
a et retinēt dona mea et dec
mas meas: offerūt dona iudi
cibz suis et eis reuēcia exhi
bet: ut eos benīuolos et placa
biles habeāt. Vē audacē di
cē possit: qđ gladius tioris me
i et ecclie mee i mūdo abrec
tus ē: et p eo assūptꝰ ē sacer
dos pecūe. ¶ Verba qualiter
deus capitulū supius dictū i
mediate declarat. et de sūia
dant tales illata. et qualiter deus
ad tēpꝰ ppt̄ bonos sustinet
malos. Ca^m. lvj.

Dixi tibi pius qz gladius
ecclie abrectꝰ ē: et p

eo assumpt̄ sacculus pecunie. Q̄. ex una pte apt̄ ē et ex alia p̄te sic pfundit̄: q̄ q̄nd̄ ingredit̄ nūq̄ cepit fundū. nec umq̄ ipletur. ¶ Hic sacq̄ ē cupiditas. q̄ oēm modū t mēsurā excedit et in tantū tualuit: q̄ septo dn̄o nichil desiderat̄ n̄ pecunia t ppria voluntas. Attamē ego sū sicut dn̄s q̄ et p̄r t iudex ē: cui cūcti ad iudiciū dict̄ cōstitues. Dne prede causs. et fac iudiciū. Quibz ridit dn̄s. Expectate modicū usq̄ ad crās: q̄ forte filiꝰ meus adhuc mteri emendabit se. Venēte aūt eo altera die. dicūt ei ppli. Prede t fac iudiciū. Usq̄quo ptūs iudicas? et nō iudicas nocentes? ¶ Rndit dn̄s. Adhuc modicū expectate si filiꝰ meus emēdet se: et tūc si nō respuerit faciā q̄d ustū est. Sic ego pacīēt̄ suffero hoīem usq̄ ad nouissim pūctū: q̄ p̄r t iudex sū. Veruptm q̄ iustitia mea cōmutabil' ē. et ḡnus diu pḡhit: tm aut punia si nō emendauerit se pcōres. A miam futā in ducētos. Dixi ecia tibi pius q̄ plm diuisi m tres ptes. scz iudices. defensores t laboratores. Qđ eni significat isti iudices? qui diuina sapiēcia uterūt in puā sapiaz t vanā? Sicut illi dicit̄ solēt facē qui tetigerūt ūba t exposuerūt i pauca: et illa pauca ūba sonāt idē. q̄d illa multa. Sic dicti hui⁹ tpis receperūt dece mā data mea: et exposuert i vnū ūbū. Qđ ē hoc vnū verbū? Porrige manū: t da pecuniam. Hec ē sapia eoꝝ. loq̄ pulchre: t agē male. Simulare se meū cē: t agē nequiter ctra me. Ipsi deniq̄ p mune ribz pcūtes libent' patiūt in pcīis? simplices exēplo suo pcipitat: insup eūtes p vīa mea oduit. Sedo defensores ecclie id ē curiales sūt infideles. q̄ frequerūt ꝓmissionē suā t iuramētū: et pcīatē ot fidē scē ecclie mee t ostitutionē libent' tolerāt. Cerno laboratores id ē coītas. sūt sicut tauri domiti: q̄ habent tria. Effodiūt ei tria pedibz: sedo iplet se ad sacietatē: modo iplet voluptatē suā iuxta desiderii sui. Sic omnitas nōtoris affectibz ilhyat tpalibz: iplet se imoderata ghla: et vanitate mūdi absq̄ tarde iplet carnus sue delectationē. Sz licz multi sūt timia mea tm int' eos habeo multos amicos licz occultos. Sic dicebat ad helyam qui nullum putabat sup̄ee amicū meū n̄ se solū. Habeo inq̄t septē milia virozū: qui nō flexerūt genua ante baal. Sic ego. Licz mlti sit timia habeo tm occultos amicos int' eos: q̄ cotidie plorat q timia me i pualuerūt t nomē meū

despicit. Preterea propter preces eorum
sicut rex caritativus et bonus
sciens opera civitatis mala paci
enter tolerat habitantes et mit
tit litteras amicis suis faciens eos
cautos de periculo suo: sic ego
verba mea mitto amicis meis:
que non sic obscura sunt sicut apo
calipsis quam ostendi iohanni sub
obscuritate. ut a spiritu meo in
suo tempore cum mihi placeret explana
rent: nec ita occulta sunt ut
non annuncient. sicut paulus vi
debat de misterijs meis que non
licebat loqui: sed sic aperta sunt. quod
omnes tam parvi quam magni intelli
gant. tam levia. ut omnes qui velint
possint capere. Ergo amici mei
verba mea venire faciant ad inimicos
meos. si forte convertantur:
et innotescat eis periculum et iudi
cium eorum ut compungantur de factis
suis. Alioquin iudicium erit civi
tatis: et sicut interrumpitur murus
ubi non relinquitur lapis super la
pidem nec in fundamento duo lapi
des mutuo sibi adherebunt: sic
civitati id est mundo fiet. Iudices
vero ardebunt igne ardentissimo.
Nullus autem ignis ardentior est: quam
qui aliqua nutritur pinguedine.
Isti iudices pingues fuerunt: quia
plus occasionem habuerunt complen
di voluntatem suam. plus alijs exce
debant honore et habundancia tem
poralium. plus alijs habundabant
malicia et iniquitate: ideo in sarta
gine ardentissima ardebunt. Defen
sores vero suspendentur in altissimo

patibulo. Hoc patibulum cum duobus
lignis est pena eorum sevissima: que constat
quasi ex duobus lignis. Primo quod non
sperabant premium meum eternum: nec
pro eo operibus laborabant. Secundum lig
num est. quod diffidebant de potencia
et bonitate mea: quod non omnia pos
sem. nec velle dare eis ad suffici
enciam. Lignum autem ex transverso est
conscientia eorum prava: ex eo videlicet
quod intelligebant bene et faciebant
male. nec verecundabantur facere
contra conscientiam suam. Funiculus autem
patibuli est ignis eternus: qui non exti
nguitur aqua. nec rescinditur forpici
bus. nec finietur nec rumpetur vetus
tate. In hoc patibulo ubi est pe
na sevissima et ignis inextin
guibilis pendebunt. et habebunt con
fusionem sicut proditores: sentient
miserias quia fuerunt infideles:
audient obprobria quia displicuerunt
eis verba mea. Erit ve in ore eo
rum: quia laus et honor proprius dul
cis fuit eis. In hoc patibulo
lacerabunt eos corvi vivi id est
demones qui numquam satiantur: sed
nec lacerati consumentur. Sine fi
ne vivent cruciati: et sine fine
vivent cruciatores. Ibi erit ve
quod numquam finietur: miseria que nun
quam mitigabitur. Ve eis quod numquam
nati fuerunt: ve eis quod vita e
orum prolongata fuerat. Tercio iusti
cia laboratorum est qualis taurorum.
Tauri habent pellem et carnem
nimis duram: ideo iudicium eorum
est ferrum acutissimum. Hoc ferrum
acutissimum est mors inferni:

q̄ cruciabit eos q̄ me ꝛ̄pserūt: et ꝓpria voluntate ꝓ mādato me o dilexerūt. Ira igit' id ē ꝟba mea scīptura ē. Laboret ami/ca mei ut ad īimicos meos sa/piet' & discrete veniat: si for/te audire velit & resipiscē. Si āt aliq̄ auditis ꝟbis meis dix/erit: expectē adhuc modicū tēp9. nōdū venit. nōdū est tēp9 eius: ego uero i deitate mea q̄ adā expulit de padi/so. pharaonē decē plagas im/misit. q̄ venio eis cruciūs q̄ are/dūt. Ego uero i humanitate me/a quā de ꝟgine assūpsi sine pec/cato ꝓ salute hoīm. in q̄ tribula/cōnē habui i corde. penā sū/pass9 i carne. mortē ꝓ vita ho/minū in q̄ resurrexi. ascēdi. et sedeo ad dexterā ꝑris verus deus & verus homo in una ꝑ/sona: q̄ explebo ꝟba mea. Ego uero i spū meo qui sup aplos in die pēthecostes ē missus & in flāmauit eos ut oīm gentium linguis loquerent: q̄ n' cū emē/datōē ad me redierit q̄ seruu & fragiles: vindicabor i eos in ira mea. Cuī ve erit eis m/corpe & i aīa. Ve q̄ viui in mundū venerūt: & i mundo vixerūt. Ve q̄ modica fuit eoꝝ voluptas & adhuc illa vana: et cruciatꝰ eoꝝ erit ꝑpetuus. Cuī sentiet q̄d nūc credē dēpnuit: q̄ ꝟba mea fu/erūt caritatis. Cuī intelliget q̄ sicut ꝓr monui eos: & me noluerūt audire. Ergo si ꝟbis noluerīt credē benivolēcie: credēt opibz cū venerint.

Verba dñi ad sponsā. q̄liter ipē sit i xpianoꝝ aiabz cibus abhoīabilis et despectꝰ. et per totum mundū i eis sit delectabil' et dilectꝰ. & de iudicio tribulat' tales illato. Capl'm. lvj.

Iesus loquebat' ad sponsā. Sic facūt in xpiani nūc: sicut videi fecerūt mi. Ipī eiecerūt me de tēplo: et habebāt pfec/tā voluntatē interfaedi me. Iz q̄ nōdū venerat hora mea: exiui de manibz eoꝝ. Sic xpi/ani faciūt mi nūc. Ipī eiecūt me de tēplo suo id ē de aīa e/oꝝ que tēplū meū ēē deberet: et libēt' occidēt me si posset. Ego sū in ore eoꝝ q̄ caro pu/trida & fetēs: et videor eis q̄ ho loquēs mēdacia. & ni/chil curat de me. Ipī vertūt ad me dorsū: et ego vertā ad eos occiput: q̄ i ore eoꝝ ni/chil ē n' cupiditas. i carne luxu/ria q̄ iumēti: i auditu eoꝝ placet sola sup/bia. i visu de/lectabilia mundi. Passio vō mea & caritas mea ē eis ab/hoīabil': et vita mea ꝓfanū. Quātea ego facā sicut fecit aīal illud q̄d habet multa latibula: q̄d cū venatores ꝑsecuti fuerīt de uno latibulo fugit i aliud. Sic ego faciā: q̄ xpianī ꝑsequū/t me malis opibz suis. et cruci/

me de latibulo oꝛdis sui: ideo in
gredi volo ad paganos. i quoꝝ
oꝛe sũ nũc amaꝛꝰ & ĩsipidꝰ. &
eoꝝ ĩ oꝛe eoꝝ dulcis sup mel.
Attn ita sũ miseꝛicoꝛs adhuc.
q̃ q̃cũq; peccaꝛit venĩa & dix
eꝛit. dñe ego agnosco me cũct
peccasse. et libent̃ volo me e
mẽdare p̃ gr̃am tuã: miseꝛe
mei ꝓpt̃ amaꝛã passionẽ tuã:
ego gaudẽt̃ suscipio eã. Qui
aũt pstiteꝛit in malo suo. veni
a eis sicut gryphus. qui habet tã
tribulatẽ. aspeꝛitatẽ & foꝛti
tudinẽ. Sic ego veniã xp̃ia
nis tribul̃: ut nõ audeãt mi
mũ digitũ mouẽ ꝛ̃ me. De
uã & sic foꝛtis: q̃ q̃ culex e
ruit ante me. Tercio veniã
eis sic aspeꝛã: q̃ ve sentiet ĩ
p̃nti & ve sine fine. Vba
mris ad sponsã & mris et fi
lij dulciꝰ ad ũicẽ. et q̃liꝰ ini
quis xp̃s ẽ amaꝛus. amaꝛioꝛ.
et amaꝛissimꝰ. et bonis dulcis
dulcioꝛ & dulcissimꝰ. Cap̃. lxvij.

Later loquebat ad
spõsam. Cõsideꝛa
noua sponsa. passi
onẽ filij mei: cuiꝰ passio. cũ
scoꝝ passionẽ & amaꝛitudinẽ
superauit. Sicut ei mr̃ si filiũ suũ
vnũ ingẽdi vidẽt amaꝛissime
ꝛbaꝛet: sic ego ĩ passiõe filij
mei visa amaꝛitudiẽ eiꝰ tuꝛ
babar. Deinde loqbat ad fili
ũ. Benedictꝰ sis tu fili mi: q̃
scs es sicut cantat. Scs. scs.
scs. dns deus sabaoth. Bndcs
sis tu: q̃ dulcis es dulcioꝝ & dl̃
cissimꝰ. Tu scs eius aĩ ĩcarna
cionẽ: scs in utero: scs post in
carnacionẽ. Tu eniã dulcis fu
isti aĩ mũdi creacionẽ: dulci
oꝛ angelis: dulcissiꝰ m̃ ĩ incaꝛ
nacõe. Bndix filiꝰ. Bndicta
sis tu mat̃ p̃ oñ̃z angel̃. Sicut
ẽiter. ut nũc dixisti fiu dulcis
simꝰ: sic malis sũ amaꝛꝰ ama
rioꝝ amaꝛissimꝰ. Amaꝛꝰ sum
illis qui dicũt me mal̃ta creasse
sine causa: q̃ blasphemãt me
creasse ad mortẽ & nõ ad vitã.
O misera & ĩsensata cogitacio.
Nũq̃d ego iustissimꝰ et ũtuosis
simꝰ angelos creaui sine ra
one? Nũq̃d ego tãta bonitate
ditasse hoĩem? si creasse eũ ad
dãpnacionẽ? Nequaq̃. Ego
q̃ppe oĩa bene feci. et ex caꝛita
te oẽ bonũ dedi hoĩ: ipe aũt oẽ
bonũ vtit sibi ĩ malũ: nõ q̃
ego aliq̃d malũ feceꝛi: hꝫ ipse
hoĩ aliq̃ tenet̃ sed̃m diuinam
ordinacionẽ monet voluntate
sua. hoc ẽ malũ. Hijs aũt sũ
amaꝛioꝛ qui dicũt me libeũ
aꝛbitꝛiũ dedisse ad peccãdũ &
nõ ad bonũ: qui dicũt me in
iustũ ee eo q̃ alios dãpno ali
os iustifico: q̃ ĩputãt michi q̃
mali sũt q̃ subtraho eis gr̃az.
Hijs vo sũ amaꝛissimꝰ. qui di
cũt legẽ & mãdata mea diffi
cilima et neminẽ posse ĩplẽ
ea: q̃ dicũt passionẽ meã ni
chil eis valẽ: ideo & nichilo ẽ
putãt eã. Prea uno in vita

mea sicut olim iurabā pphetis.
ꝙ exaudiabo me cora angelis
oibz scis meis: et pbabūt hij
quibz amarg sū me oia racio
nabiliter bene creasse: et ad u
tilitatē eruditionē hoīs nec
mimū vermē sine causa sub
sistere. Hij vō q̄ me amariore
habēt, pbabūt me liberū ar
bitriū ꝙ bono hoīs sapienter dedis
se: scient et me ee iustū q̄ bono
hoi do etnū regnū malo vero
supplicium. Illo ei decet drabolū
qui a me bene factus ē et ex ma
licia sua lapsus: ut cū bono soa
ietate habēt. Pbabūt ecia mali
hoies nō ee ex mea culpa ꝙ
ipi mali sūt: sz ꝓpr culpā sua
ꝓpriā. Ego ei si possibile esset
libenter ꝙ vnoquoq; hoīe talem
penā accipere q̄le semel i cru
ce ꝙ oibz recepi: ad hoc ut ad ꝙ
missa hēditatē rediret. Sz hō
voluntatē suā semp habet mi
straria. Cui ideo dedi libertatē
ut seruiz mi si vellet. et habe
ret etnū pmiū, si aut nollet:
habet supplicium cū drabolo: ꝓ
ter cuius malicia et eius sectes
iferni iuste facti ē. Ego enī
ꝙ caritatius sit, nolo ut homo
seruiat mi ex timore vl coacte
qđ animal irracionale: sz ex dina
caritate. Quia nullus pt vide
facie mea q̄ iustus seruit mi
vl ex timore. Illi vō quibz ama
rissimus sit. intelliget in scia su
a legē meā fuisse iocundissimā.
et iugū meū suauissimū: et
dolebūt et cōsolabūtur ꝙ spreue
rūt legē meā: et ꝙ dilexerūt
magis mundū cuius iugū ē gra
uius et difficilius multo ꝓ iu
gū meū. Cui rndit mr. Bñ
dicte sis tu fili mi: deus meus
et dñs meus. Rogo te ut qñ
tu mi fuisti dulcissime: alij ꝓ
tempes fiat dulcedo mee.
Cui rndit filius. Bñdicta sis tu
kima mater. Verba tua dul
cia sūt et caritate plena. Ido
quicūq; de dulcedine tua tos
sum receperit et pfecte tenu
erit: pficiet ei. Qui aut rece
perit et reiecerit: tuo amarissimo
supplicio habebit. Cui rndit
vigo. Bñdicte sis tu fili mi:
ꝓ oī dilectione tua. Verba x.
pīte sposa. sz q̄liter xps p ius
titiā. boni sacerdotes ꝓ bonum
pastore. mali sacerdotes ꝓ ma
lū pastore. et boni xpiani ꝓ
uxore figurāt et designāt. m
q̄ figura multa utilia tinet

Ego sū Caplm. lix.
q̄ nūq̄ dixi falsū.
Ego reputor i mū
do q̄si rusticus: cuius nomē videt
reprobile. Verba mea repu
tant fatua: et domg mea re
putat tugurium vile. Iste rus
ticus habet uxorē q̄ nichil vo
luit nisi uxoria voluntate eius: q̄
possidebat oia cū viro et ha
buit eū ꝓ dño suo. obediēs ei
i oibz q̄si dño suo. Iste rusticus
habuit ecia multas oues:
ad quaz custodiā adiuxit sibi

pastore p qñ̄ auxeis: et ut
mñstraꝛ ei vite necessaria sue.
¶ Iste pastor q̄ bonꝰ erat auro
utebat ad suā utilitatē: victu
alijs ad vite necessitatē. ¶ Post
istū pastore tñ̄ seūte alīq̄ tpe
venit alius deterioꝛ: qui aīm
auro emit sibi uxore. ad quā
et detulit cibaria sua, ꝯtinue
rēq̄sces cū illa: nō curās oues
q̄ a miserabilibꝫ bestijs crude
libꝫ dispḡfebāt. Tūc rusticꝰ
videns dispsionē ouiū suaꝝ cla
mabat dicēs. ¶ Pastor meus
ē mi infidel: oues mee disp
se sūt et a bestijs ferocissimis
alīq̄ deuozate penitꝰ cū corpe
t vellē: alīq̄ mortue sūt ꝙ cor
pora ꝯmesta. Tūc dixit ux̄
tuo viro suo uxor. Dñe mi
corpa q̄ deuozata sūt certū
ē q̄ nō rehabebiꝫ. Ergo cor
pa illa q̄ remanēt intacta
q̄nus sme spū sint deferaꝫ
domū t utam eis. Si enī ex
toto caruerīꝫ: ītolerabile ēt
nobis. Rndit ei maritus.
Qd ergo faciemꝫ? Qꝛa aīa
lia venenata erāt dentibꝫ:
auro ouiū silit' ifecta vene
no mortifero: pellis corrup
ta ē. lana dꝛflobata ī vnū.
Rndit uxor. Si oīa maculā
lata sūt t oīa auferūt: vn
tuc viuemꝰ? ¶ Rndit mā⁹.
Ergo video ī tbz locis viuē
tes oues. Quedā sūt silēs
mortuus ouibz: q̄ ꝓ timore
nō audēt respirare. Secūde

iacēt in loco ꝓfundo: nec suf
ficiūt eleuare se. Terne stāt
in latebris: nec audēt ꝓcede.
Ergo uxor mea veni et eꝛ
ghamꝫ oues q̄ cōnāt surgēt
absq̄ auxilio nō sufficiūt:
et utam eis. Certe ego dñs
sū ille rusticꝰ: q̄ abhoꝛabil'
reputoꝛ q̄ asinꝫ nutritꝰ in
cubili suo uxta modū t mo
res suos. ¶ Nomē meū ē sce
ecclie dispositio. ¶ Vet reputa
tur ꝺeēptibil': q̄ sacrāmēta
ecclie sc̄z baptismꝫ. crisma.
vnctio. penitēcia. et suffiū.
recipiūt' q̄ ꝓ derisione: t dā
tur alijs ꝓ cupiditate. ¶ Verba
mea iudicāt' fatua: q̄ vba
q̄ ꝓpꝛio ore loqbar cū silitu
dinibꝫ ꝺstrunt' de spūali in
telligentia ad corpis alleu
ationē. Domꝫ mea videt'
ꝺeēptibilis: q̄ terrena diligū
tur ꝓ celestibꝫ. ¶ Q pastorem
istū p̄mū quē habui ītelligo
amicos meos. id ē sacdotes
quos olim m scā eccliā ha
bui: q̄ p vnꝫ vocabulū ī
telligo plures. ¶ Hijs cōmisi
oues meas id ē corpꝫ meū
dignissim sc̄ificādū: et aīas
electoꝝ meoꝝ ꝛubnandas
et defendēdas. Quibz eciā
dedi q̄nq̄ bona ꝓpꝛiora oī
auro. ¶ Primo sc̄ā eciā intelli
gētē sup oīa irracōbilia: ut
discerneret ītꝛ bonū t malū.
ītꝛ verū t falsū. Secūdo dedi
eis spūalīū rerꝫ ītelligeciā

et sapiēcia: q̄ nūc obluuiō data ē. et dilexit p̄ ea humana sapiēcia. Tercio dedi eis castitatē. Quārto pēnitēciā omnium et abstinēciā. ad corpis moderacionē. Quinto stabilitatē in bonis moribz̄ vōbis et opibz̄. Post istū p̄mū pastorem id ē cūctos amicos qui antiq̄tus erāt in ecclia mea sb̄straxerūt nūc alij pastores iniquī. qui p̄ auro emerūt sibi uxorē: id ē. p castitate & illis q̄nq̄ bonis assūpserūt sibi femineū corp̄ id ē tēporalia. ꝑ quā sponsus meus discessit ab eis. Cui ei voluntatē habēt̄ plētā peccandi & saciādi iuxta suā id ē voluntatē suā ad libitū suū: & sponsus meus abest ab eis: q̄ nō curat de omni dāpno si possit voluntatē suā p̄ficere. Oues at̄ que ex toto sūt devorate. illi sūt quor̄ aie i inferno sūt: et corpa edita i sepulchris. expectacia resurrectionem dāpnacōis etne. Oues vō quarū carnes remanēt et sps ablatus ē sūt illi. q̄ nec diligūt me nec timēt: nec aliqua cura et devocōe afficiūtur erga me. Ab illis ei longe ē spūs meus: q̄ auro eor̄ ex venenatis bestiaꝝ dēbz̄ venenata ē: id ē aia eor̄ et cogitaciones q̄ designāt i carne omni & festinus sic amara sūt michi et abhominabilia. ad delectandū in eis. q̄ a domo dū auro venenata. Pellis e oru id ē corp̄s eor̄ aurdū est ab oi bono: & ab oi caritate a nullu usui aptū in regno meo: & tēdet usq̄ ꝑpetuo i inferno post iudiciū. Lana eor̄ id est opa eor̄ sic ex toto cutilia sūt: ut nichil ueniat in eis ꝑ quibz caritatē mea & gracz dignū sint habē. Quid ergo nūc o uxor mea. id ē boni xpiani quos i uxore intelligo: q̄d faciēs? Ego video in cunctis locis viuētes oues: quedā sc̄ilēs mortuis omnibz: q̄ p̄ timore nō audēt respirare. Hij sūt cōfētiles qui libent̄ vellēt habē rectā fidē si scirēt quo. & ipi nō audēt respirare. id ē nō audēt p̄ timore fidē dimittē qua habēt: nec audēt retrpe rectā. Inde oues sūt q̄ stant i latebris: nec audēt p̄cedē. Hec sūt iudei qui stant sub velamine: q̄ libent̄ p̄cedent si scirēt me me natū. Occultāt at̄ se q̄ sub velamēto: q̄ i figuris & in signis q̄ me i lege significabāt. et i me veritat̄ plēta sūt sperat salutē: et ex illa vana spe timēt ad veram rectā p̄cedē. Tercie oues que i luto stāt: sūt xpiani i mortalibz̄ peccis cōstituti. Ipi ei ꝑ timorē supplicij libent̄ surgerēt. & nō p̄mit. ꝑ p̄cā & iuia: et q̄ nulla hūt caritate.

Ergo uxor mea id est boni
xpiani iuuate me. Nam
sicut uxor et vir vna caro
et vnu mebru ee tenent:
sic xpianus mebru meu e et
ego suu: qr ego i eo et ipse
in me. Ideo o uxor id e boi
xpiani crite mecu ad oues q
adhuc habet spm: et erigamus
eas et refoueamus. Copatimi
m qr multu care emi oues:
recipe mecu et ego tecu. Tu
i dorso: et ego i caput gaude
ter duco eas int manus meas
Ego portaui eas oes semel i
dorso meo: qn erat totu sau
ciatu et stipiti affixu. O ami
ci mei sic tenere diligo oues
istas: qr si possibile eet adhuc
mori ppt qualibet oue spe
ciali morte qle in cruce se
mel passus su: magis redime
re q eis carere. Ergo clamo
ad amicos meos toto corde:
no parcat labori p me no
bonis. Et si m de vbis ipe
rij no parcebat du era i mu
do: no pcat ipi vitate loqui
de me. Ego no erubui illa
ctemptibile morte p eis: ego
sicut natus fui staba nudus
an oculos inimicorum meorum:
ego fui percussus cu pugno in
dentes: ego tractus i crinibz
cu digitis eorum: ego flagella
tus flagellis eorum: ego affix
us ligno cu instrumetis eo
rum: et pendeba cu furibz et
latronibz i cruce. Ptea amici
mei no pcatis laborare ppter
me: qui talia sustinui ex carita
te ppt vos. Laborate viriliter:
et ferte ouibz idigentibz auxi
liu. Ego uiro i huanitate me
a q e in pre et pr in me. et
p deitate que e in spu meo et
sps in ea. et ide sps i me et
ego i eo. et hij tres vnus deus
in tribz psonis: qr qcuqz la
borauerit et portauerit o
ues meas: occurra eis i me
dia via ad succrendu: et da
bo eis stipediu pciosissimu.
id e meipsu i gaudiu sempi
ternu. ¶ Verba filij ad spo
sa de tribz gnibz xpianorum figu
ratis p iudeos i egipto existe
tes. et qualit ista ad sponsa
reuelata sut trasferenda testi
ficanda p dei amicos psonis
ignorantibz Caplm. lx.

Filius loquebat ad
sponsa dices. Ego
su deus israel: et il
le qui cu moyse loquebatur.
Moyses cu ad pplm meum
mitteret: pecijt signu dicens.
No credet m alit populus.
Si ergo erat pplus dni ad q
moyses mittebat: qre diffide
bat: Sz scire debes qd in pplo
illo tria genera hoim erat. Qui
da credebat deo et moysi: scdi
erat qui credebat deo et diffi
debat de moyse. reputates ne
forte ex adiuencoe ppria et p
supcoe talia loqui psumeret
et face. Tercij erat. qui nec

deo nec moysi credebat. Hz nō
tria ḡnia hoīm sūt int̄ xp̄ia
nos: qui ī hebreis sig̃nificāt.
Aliqui sūt qui bene credūt do
et v̄bis meis. Aliqui sūt qui
bene credūt deo ꝫ diffidūt
de v̄bis meis: q̄ nesciunt
discernē int̄ sp̄m malū et
bonū. Tertij sūt qui nō cre
dūt m̄ nec tibi: cui q̄ verba
mea locutꝰ sū. Hz sicut dixi
duo hebreoꝝ quida diffidebāt
de moyse: tn̄ oēs cū eo māe
rubrū tr̄nsierūt in hēmum.
Vbi qui diffidebāt. colebāt
colebant v̄dola. et quocunq;
rūt deū ad uā: ideo ꝺsupti
sūt miseria morte. Hz hoc nō
fecerūt n̄ illi soli qui fidem
nō habuerūt. Ꝑtēa q̄ hu
manꝰ aīmꝰ tard⁹ ē ad credē
du: ideo amicꝰ meus trīsse
ret v̄ba mea ad eos q̄ credūt
ei. Ꝑp̄ postmodū diffundet
ad alios: qui nesciūt discer
nē int̄ bonū sp̄m ⁊ malū. Hi aūt
audietes peccerūt sig̃nū:
ostendāt eis v̄ga sicut moy
ses fecit: id ē verba mea ex
planēt eis. Sicut ei virga
moysi recta erat. et tribulꝰ
ꝑp̄ t̄ mutationē in serpēte:
sic v̄ba mea recta sūt ut nl̄
la uēniat in eis falsitas:
tribulia sūt: q̄ iudiciū rec
tū sonāt. Ꝑ̄ponāt et testifi
centꝰ: q̄ ad sonū ⁊ v̄bū vnⁱ
oris. cessit ⁊ recessit dyabo
lus a dei creatura. Qui nō
potestate mea refrenaret:
ecia mouē possūt mōtes. Q̄
lis tūc erit potēcia cū ꝑmissi
one dei: qui ad vnⁱ voc̄is
sonitū fugabat. Ꝑtēa sicut
illi hebrei q̄ nec credidērūt
deo nec moysi. ꝑcessērūt de
egipto in terrā ꝑmissois q̄
cōtrādo se cū aliis: sic nūc
mlti xp̄iani q̄ tūtū ꝑdūt
cū electis meis. qui nō cōfi
dūt de potēcia mea q̄ salua
re eos possū. nullatenꝰ credūt
v̄bis meis: ꝫ falsā sp̄em ha
bēt ad v̄itatē mea. Nōn v̄ba
mea sine volūtate eoꝝ ꝑple
būt: et q̄ arrabūt se ad p̄
fectionē: usq; quo veniāt ad
locū qui m̄ placuerit. ¶
Explicat liber p̄mꝰ celestis
reuelationū dei b̄te Brigide
p̄napisse neriae de regno
swecie dimitꝰ reuelatꝰ. de gō.

¶ Incipit capl̄a libri sdi.

In formacio filij ad spōsā et dyabolū. et trīsio
filij ad sponsā quare
nō subtrahit malos
aiaꝝ ve niat ad pēm. et q̄
liꝫ baptizatis morientiꝫ ihn
ānos discretois dat̄ refrigū et
Filij q̄rto loci. Cap. p.
nia de q̄dā aīa dāpnāda p
sente sponsa. et trīsio xp̄i ad
dyabolū cur p̄misit ista aī
mā ⁊ p̄mittit malos sui ve
rū corpꝰ strūgē ⁊ sume vl̄ re
Verba mīs ciape. C. ij.
dei admuratois ad sponsam

et qualit' in hoc mūdo st' qnz
domꝰ qrū habitatores st' qnz
statꝰ hoim. scz ĩfideles xpi
ani. iudei ĩdurati. pagani
p se. iudei et pagani fil' ⁊
amici dei. et nota ĩ isto ca
plo multa utilia. Ca^m iij.

Verba mris dei ad filiū
p sponsa. et qlit' xps p salo
monē figurat'. ⁊ de crudeli
snia ꝯt falsos xpianos. iiij.

Verba dni pnte sponsa
de sui magnificencia ⁊ ĩ figa
mirabili qualit' xps p da
uid. et iudei ⁊ mali xpiani
⁊ pagani p tres filios dauid
designat'. et qlit' ecclia sub
sistit ĩ septē sacmētis. C. v.

Verba filij pnte sponsa
de quodā rege exnte ĩ cāpo
cū amicis ad dextraz ⁊ ĩmi
cis ad sinistrā. et qlit' p talē
regē xps habēs xpianos ad
dextraz ⁊ paganos ad sinistrā
designat'. et qlit' reiectis x'
anis suos mittit predicato
res ad paganos. Ca^m vj.

Verba ihu xpi ad sposā
qualit' eiꝰ deitas cōne ꝯpat'
et quō statꝰ clicoꝝ et laycoꝝ
per petrū ⁊ paulū designt'.
⁊ de modis ꝯt ĩmicos tenē
dis. et de cōdicioibz penes
milites sclares hndis. C. vij.

Verba xpi ad sponsā de
cuiꝰdā militis retrocessioē
de vera milicia. id ē ab hui
litate. paciā. obia ⁊ fide ⁊c.
ad falsā id ē ad supbiā ⁊c.

p ꝯtrariū. et de sue dāpnacio
nis expiencia. et de dāpna
cois incursu p malā volun
tatē sicut ꝓpt' opꝰ. Ca^m viij.

Verba xpi ad sposā ca
pli ĩmediate pcedētis decla
racionē inferēcia. et de oc
csu dyaboli ad pdictū militē.
⁊ de eiꝰ tribli ꝯdēpnacoē p ius

Xpi loqla ad Cticiā. ix.
sponsā sicut ad moysen de
rubo. et qlit' p pharaonē dy
abolꝰ. et p pplm isrliticū mo
dni milites et p rubū corpꝰ
vgis designat'. et qlit' milites
et modni epi modnis tpibz
parāt mansiones dyabolo. x.

Verba melliflua xpi ad
sposā de gloria ⁊ honore bo
ni ⁊ veri militis ac de occsu
angeloꝝ mirifico ad ipsū.
et qlit' gloriosa tnitas piis
sime ad ĩdicibilē requiē p
puo labore recip' ⁊ assiut. xj.

Verba xpi ad sponsā de sue
iusticie ĩmutabilitate ⁊ etnitate
et qlit' assūpta hūanitate talis
iusticia fuerit per ipm ĩ cari
tate illuinata. et quō pie sua
miam exercz ĩ dāpnatis et
dulciter admiscdiā monet
milites plibatos. Ca^m xij.

Verba potēcie xpi ad spo
sā. cont' huiꝰ tpis milites. et
de forma tenēda ĩ militibus
pcreandis. et quō deus talibz
robur et auxiliū ĩ agendis
prestat et admistrat. C. xiij.

Qualit' xps p fabrū ⁊ dei

verba p auru designat. et quo
talia verba caritate diuina.
conscientiam recta. sensus ordinatos
habentibus sunt proponenda. et quo
dei predicatores debent esse solliciti
et non desidiosi ad aurum ven
dendum id est ad verbum dei proponendum.

Verba xpi ad sponsam C. xiiij.
de via paradisi in sui aduentu a
perta. et de ardenti eius caritate
nobis ostensa. multas passiones a sui
natiuitate usque ad mortem pro no
bis sustinendo. et qualiter nunc vi
a inferni est lata et paradisi stricta,

Verba xpi ad spon C. xv.
sam. quare ei magis loquitur quam
aliis ipsa melioribus. et de tribus
a xpo sponse preceptis et de tribus
prohibitis. et de tribus permissis.
et de tribus consultis optimum docu

Verba xpi mentum. C. xvj.
ad sponsam qualiter virtus deitas ve
raciter est nuncupanda. et de mul
tiplici supplantacione hominis per dy
abolum instigata. et de multi
plici remedio hominis adiutorium
per xpm addito et suppleto. xvij.

De tribus mirabilibus que xps
fecit cum sponsa. et quo visio
angelorum propter pulchritudinem et
visio demonum propter turpitudinem est
intolerabilis in sua essencia. et qua
re dignatus est xpus talem vi
duam hospitari. Cam. xviij.

Verba xpi ad sponsam qualiter
deus loquitur amicis suis per
suos predicatores et tribulaciones.
et quo xps per apum possesso
rem et ecclesiam per alueolum. et xpi
ani per apes designantur et quare ma
li xpiani inter bonos viuere permit

Verba querimo tuntur. Cam. xix.
nie dei de tribus que nunc per mundum
transeunt. et qualiter deus elegit tres
status ab initio scilicet clericorum defen
sorum et laboratorum. et de pena
ingratis hominibus parata et de gla
gratis hominibus illata et concessa. xx.

Verba virginis gloriose ad
filiam. de modo deponendi xpm
de cruce. et de suis amaritu
dine et dulcedine in filij passione
et qualiter anima per virginem et a
mor mundi et dei per duos iu
uenes designatur. et de condicioni
bus quas anima debet habere tamquam virgo. xxj.

Verba doctrine virginis gloriose
ad filiam de spirituali et temporali sa
pientia. et quam ipsarum quas debeat
imitari. et qualiter spiritualis sapiencia
post paucos labores ducit ho
minem ad perpetuam consolacionem
temporalis vero ad eternam dampnacionem. xxij.

Verba virginis gloriose sue hu
militatis declaracionis ad filiam
et qualiter humilitas per matellum
designatur et de condicione vere hu
militatis et de eius fructu mirabili,

Verba exhortacio xxiij.
nis virginis ad filiam querimonia
inuencia de paucitate suorum amico
rum. et qualiter xps loquitur sponse in
quiens quod per flores intelliguntur eius
sacra verba. et in quibus talia verba
habeant fructificari. Cam. xxiiij.

Verba amonicionis xpi ad
sponsam. de prouisione in tribus domi
bus facienda. quo bona volu

tas p panē. p̄meditacio dīna
p potū. sapiā dīna p eduliū
designat. et qlit sapiā dīna
nō est in lrātura sz ī corde
et vita bona. Caplm. xxv.

Verba āmonicōis vite
virgīs ad filiā et xpi ad spō
sā de vestimētis habēdis ī
scda domo. et qlit p talia ves
timēta pax dei et pax pximi et opa
miē et abstinēcia pura desig
nāt. et oīm istoꝝ declaracio

Verba xpi Joptīa. xxvj.
ad sponsā. de īstrumētis in
tcia domo reponēdis. et qliter
p talia instrumēta bone cogi
tacōes. sensꝰ disciplina et vēa
ɔfessio designāt. et oīm isto
rū optīa declaracio. et de clau
sūa istaꝝ domoꝝ ī gnāli. xxvij.

Verba xpi ad spōsā de
sui īmutabilitate. necnō et
de suoꝝ vboꝝ pfacōne q̄ius sta
tī opa nō sequāt. et quō vo
lūtas nrā ɔmittēda ē ī oībz
diuine voluntati. E. xxviij.

Verba monicōis Johis
baptiste ad sponsā. ī figura
ī qua deus p auē picā. aīa
p pullos. corpꝰ p nidū. mūdi
delcacōes p aīalia forcia. sup
bia p aues rapaces. et mūdi
leticia p laqum designt. xxix.

Deprecacio mris dei ad fi
liū p spōsa. et p alio scō. et de
acceptacōe mris a xpo. et
de ctificacōe vē et false scīta
tis hoīs ī hac vita. Cam. xxx.
Expliciūt Capitula.

Incipit liber celestis reuela
cionū dei secūdus. ¶
Informacio filij ad sponsam
cōtra dyabolū. et rnsio filij
ad spōsam q̄re nō subtrahit
malos antequā veniant ad pec
catū. et qlit baptizatis mo
rientibz an̄ ānos discrecōis. da
tur regnū celoꝝ. Caplm pmū.

Filius loq̄ba ad spōsā
dicens. Qn̄ dyabolꝰ tēptat te:
dic ei ista tria. Verba dei non
pnt ēē nisi vera. Scdo. deo ni
chil ē īpossibile: qr oīa potest.
Tercio. q̄ et tu dyabole nō po
teris m̄ dare talē feruorē ca
ritatis: qualē dat michi deus.
Itē ait dns ad sponsā dicens.
Ego video hoīnē tplicit. Pmo
corpꝰ ext: qualit dispositū ē.
Scdo ɔsciam eiꝰ: ad qd tendit
et qliter. Tercio cor eiꝰ: qd de
sideret. Sicut ei aius videns pis
cē in mari ɔsiderat pfundita
tē. attendit eciā pcellas: sic e
go vias oīm scio et ɔsidero: et
qd vnicuiq̄ debet attendo.

Quia pspicacior⁹ vis⁹ et cō
sideracionis sū ad sciendū q
sit cēa hoiem: qꝫ ipē sit ad ag
noscendū se. Ergo qꝫ sic oia
video t sao: potes querē q̄re
nō subtrahō malos: aīq̄ ve
nerit in pfundū pcā: Ad qđ
ego psonalit' qui q̄rebā vndeo
nbi. Ego sū creator oīm et oia
sunt in pnīcia mea: et q̄ facta
et futura sunt oia sao t video:
Z licz oia possīt t sao: ex iusti
cia tn nō facio magis cont
natāle dispōsicōnē corpis. q
dr dispōsicez aie. Dis quippe
homo. sēdm nāle dispōsicōnē
corpis q̄ est i pscīa mea et
erat ab euo subsistit. Qz aūt
vn⁹ longior⁹ et alt' brevior⁹:
hoc ē sēdm fortitudinē t infir
mitatē nature: et sēdm qꝫ cor
pal' dispōsicio habet se. Qz at
vn⁹ cea alt' dauđ effīat' vel alt
qđ hui⁹mōi: hoc nō ē ppt' pscīa
cām meā: tū oia in pscīa qꝫ nl'
lus fiet ex ea deterior vl' alig
bus obsit pscīa mea. Nec fit
ex: elemētor⁹ cursu t stacione:
Z ex occulta dispōsicōe t iusti
cia et īconseruacōe natē. Per
aūtū eni t idispōsicio natē:
multiplicat' adduxit deformi
tatē mēbror⁹. Nec ideo fit qꝫ
volo: Z ex iustīcia pmitto fieī
Quāuis eni oia possim: iusti
cie tē nō resisto. Ergo qꝫ a
liq̄s pl⁹ vl' min⁹ viuit. hoc ē
sēdm nature infirme vl' for
tis dispōsicōem: cōt quā nll⁹
q̄ in pscīa mea est
venire potest. Dilit' p silitudi
nē intelligē potes. Dato qꝫ es
set due vie. t ad quas vna so
la via duceret: i illis aūt vijs esset
īmuabiles fosse: vna scz alia
t sup alia. Finis vō vn⁹ illa
rū duar⁹ viar⁹ directe rendebat
in ifimū: et finis alt⁹ rēdebat
sursū. In xpetis vō viar⁹ sic
erat scptū. Quicūq; vadit
p istā viā incipit ea cū delea
cōe et volup
tate
taūus: et tīminat ea in
magna miseria t cōfusione.
Qui aūt vadit p istā aliam
viā. incipit ea cū modico t to
lerabili labore: et tīniat cū
magno gaudio et cōsolacōe.
Ille vō qui ītendebat pmo p
illā viā vnā: ceq; ex toto e
rat. Z cū venissz ad xpeta
viatū. aperiebāt' oculi eiq
et videbat scptūra illā: vq
cōnebat' finis illar⁹ duar⁹
marū. Quā quide scptūra ci
ille attēdēt et secū deliberauz:
apparuerūt statī duo viri iux
ta ad quor⁹ custodia ptine
bat ille due vie. Qui cū side
rātes vnatēnus i xpetis: loqē
tes mīt' se direxerūt. Cōsidem
diligēt' p quā viā magis
ītendē voluit: et eq̄ cuiq; via
magis cleger⁹ ppria erat.
Pator aūt cōsiderās secū fies
marū t mīta: prudēti usus
cōsilio eligebat magis via
cuiq; pnīcipiū ē modica do
lor⁹ t finis gaudiū: ip illa
q̄ in gaudio ītipiebat t ter

vite erit

q̄ m pscīa mea est

mūabat in dolore. Tolera
bilius enī credebat & sani
us fore modicū fantasiando
bore i pncipio: et in fine
quiescē secure. Quid sas
tu qd ista significet? Ego
te dicā tibi. Due iste vie
sūt bonū & malū: qd ante
hoiem ē. qd magis eligē
velit i ptate et libero arbi
trio suo cstituti ē: cū venit
ad ānos discretois. Ad has
duas vias scz elationis boni
et mali vna via ducit: scz e
tas adolescētie dueōs ad an
nos discretois. Que hāt p
mā vīā ābulat qī cecꝫ ē. Ea
ab adolescētia usq; quo homo
venit ad ānos discretois qī
cecꝫ ē: ne scīes discrē mt bo
nū & malū. int pcm & vtu
tē. int mādata & phibita.
Ergo hō ambulās in vna
sola via scz i etate puerili:
silis ē cecō. Cū āt venerit
ad xpeta vīa. id ē ad ānos
discretois: tūc aperiūt eius
oculi intellectuales. Nā tūc sat
cstituere q̄ sit melꝫ modicū
habē dolore et etnū gaudiū:
q̄ modicū gaudiū & etnum
dolore. Et tūc quācūq; vīa e
legit: nō decerūt illi qui cressū eiꝫ
diligent. nūabūt. In istis āt
viis multe sūt fosse. vna āt
alia et vna ante aliā: qī
etate iuuētutis & i etate se
nectutis vnꝰ morit citius.
alt tardiꝰ: vnꝰ i iuuētute.
alius in senectute. Ergo finis
huiꝰ vite bene in fossis signi
ficari pt: que habebit oēs,
vnꝰ sic alius vō sic: put nātus
dispositio exigit & put i psa
cta mea ē. Si enī aliquē dt
nāle dispositionē corpis sb
traherē: statī dt me occasio
nē habēt dyabolꝰ. Et ideo nō
magis facio dt dispositionem
corpis q̄ aie. dtm cstidera
bonitatē & miam meā. Ego
enī sicut dicit magist. facio
illis vtutē. qui nō habēt vti
tutē. Ergo ex multa carita
te ōibz illis q̄ baptizati sūt
et infra ānos discretois mo
riūt: do regnū celoꝝ sicut
scribit. Complacuit patri
meo talibz dare regnū celoꝝ.
Adhuc etiā ex pietate mea
facio cū pueris paganoꝝ
miam. Nā quicūq; eoꝝ i
fra ānos discretois moriūt:
q̄ ad cfnicionē facie mee
venire nō pnt. veniēt i lo
cū q̄dā nō tibi licitū sci
re: ubi sine cruciatu mora
bunt. Qui āt ab vna via
pgressi veniūt ad illas du
as. id ē ad ānos discretois
boni & mali: tūc in ptate e
oꝝ ē eligē q̄d magis cꝰ pla
cuerit. Et sedm qd tūc flec
tūt voluntatē suā: tal eoꝝ
sequet remuneratio. Nā
scribāt legē scptura scpta
in xpetis viris: scz q̄ me
lius eēt modicū habē dolore

in principio et in partu gaudiū: q̄ in principio gaudiū: et in fine dolore. Peruptū stigit quīq; q̄ ān nāle corpis dispositione aliq̄ subtrhūt: utputa ppt̄ homicidiū. ebrietate. et aliq̄d hui⁹moi. Qa dyaboli malicia tāta ē q̄ minꝰ longa pcor ille habēt penā: si diucius pseuerauz in mundo. Et ideo exigente iustitia et pris aliqui ante nāle dispositione corpis subtrhūt? Que quidē subtractio ab eo in p̄scia mea fiat: cōt quā aliquē venire impossibile ē. Dic etiā q̄q; boni ān nāle dispositione corpis subtrahūt? q̄ ex nimia caritate quā ad eos habeo. et ipi ex feruore dilōnis et ex labōe refrenacōis corpis quā hnt ad me: sicut in p̄scia mea ab eo fiat. exigēte iustitia q̄q; subtrhūt. Ergo nō magis facio cont̄ nāle dispositione corpis q̄ anime. ¶ Aliq̄ quēriōnia de quadā aīa dapnanda ptē sponsa. et in filio xpi ad dyabolū cur p̄misit ista aīam et p̄mittit malos suū verū corpꝰ stigē. Cā. xj.

Videbat deus uatē. et ait. Opꝰ manuum mearū hoc me plus ītepuit: q̄d in homine maiore ēsthtu. Ista aīa tui oem curā adhibu caritatis mee: tria m̄ fecit. Auertebat oculos suos a me: et vtebat ad inimicū: voluntate sua firmauit ad mūdū: fiduciā sibi posuit q̄ libenter posset ōt me peccare. Ptera q̄ nō curauit respicē me: ecce feci ei iustitiā meā subtam. Quia vō firmauit velle suū ōt me et fiduciā posuit sibi falsa: ecce abstuli ei desideriū suū. Tūc quidā dyabolꝰ exclamauit dicēs. Iudex hec aīa mea ē. Respondit iudex. Quid causē habes vōt ea? Respondit ille. Positio tue q̄onis mea ē actiōnis: q̄ fecisti te creatore suū. ppt̄ qd̄ facta ē ancilla mea. Et q̄ sbito sb lata ē. quo subito potuit te placare? Nā et cū in mundo viuisset sano corpe. nō tibi seruiuit sincero corde: q̄ dilexit feruēcā creaturā. Nō pacient̄ tulit infirmitatē: et q̄ nō cōsiderauit opa sua ut debuit. In fine vō nō arsit caritatis igne: et q̄ subito abstulisti ea ideo mea ē. Respondit iudex. Nō dapnat̄ subito finis: n̄ discordaret opera. Nec sine diligenti deliberatōe voluitatis. ppetuo dapnat. Tūc mr dei venies ait. Fili. seruꝰ negligēs q̄ habet amicū familiarissimū dnō? nūq̄d ille faciat̄ssimꝰ nō astabit ei? Aut nō debz. ppt̄ eū si peccauit saluari? Respondit iudex. Dis iustica.

debet ee aĩ misdia et sapia. Cũ mia. ad remittẽdũ rigi ditate: sapiẽtia. ut tñ seruetur eẽtas. Bz si talis fuit tñs gressio q̃ nõ ẽ digna remitti ꝓpt̃ familiaritatẽ: tñ salua iustitia poterit mitigari. Ꝯ ait mr. Bndicte fili mi. hec aia ꝙtinue habuit me ĩ memoria. et exhibuit mi reuerẽtia: et p me solepnitatẽ sũmã afficiebat facẽ. q̃nus frigida erat ad te: ideo misit ẽ ei. Rndit iterũ filꝰ. Bras mr bndicta. et vides oĩa in me. Hec aia q̃nus ĩ meoria te habuit: plus tñ ꝓpt̃ tpale bonũ faciebat: q̃ ꝓpt̃ spuale Nã corpꝰ meũ mũdissimũ nõ sic tractabat ut debuit. Os nãq; fetidũ: phibuit me e caritatis dilaõne. Amor mũdi et dissolucio: abscõdit ei meã passionẽ. Psũptio ninia venie et ĩconsideratio finis sui: accreleruaut vitã suã. Et q̃nus me suppsit ꝙtinue: nõ tñ ex hoc multum meliorabat: q̃ nõ se ꝓpauit ut decuit. Quu ei colligere vult hospitẽ bonũ et dñm: ꝓpare debet nõ solũ hospitiũ: bz et oĩa utensilia. Hic nõ iste. Quu et si mudauit domũ: nõ tñ sopauit eam reuẽnt̃ et diligent̃: nec paumẽtũ straut vtutũ floribus: nec utensilia membroꝝ suoꝝ ipleuit abstinẽcijs. Ido q̃d ei faciendũ sit satis videt: et qd̃ ꝓmeruerit. Quus ei icõprehensibil̃ sim et ĩmobilis et ubiq; su ꝓ deitatẽ meã: tñ certe cũ hoĩe mũdo ẽ mi delectacio: licz et cũ hoĩe mũdo ingredior et cum dãpnato. Nã boni suscipiũt corpꝰ meũ hoc qd̃ cruci fixũ ẽ et ascẽdit ĩ celũ: qd̃ pfigurabat in mana et in farina vdie: silr et mali. Bz boni ad exortacionẽ maiorẽ: mali vo ad maiorẽ iudicij iusticiã: q̃ nõ timet indignũ accedẽ ad tanta dignitatẽ. Rndit dyabolꝰ. Si accessit ad te indigne. et iudiciũ sibi ex hoc augebat: cur ꝑmisisti ei accedẽ ad te. id ẽ cotingẽ te tã dignũ: Rndit iudex. Non q̃ris ex caritate qua nõ habes: bz q̃ ex vtute mea cõpelleris ꝓpt̃ ista sposã meã q̃ hec audit. Sic ei in humanitate mea et boni et mali tetulerunt me ad ostẽdenda veã humanitatẽ et patiẽ humilitatẽ: sic boni et mali comedũt me ĩ altari. boni ad maiorẽ pmiõnẽ. mali at ne credãt se ee dãpnatos: id ẽ eo q̃ possũt ex hoc meo corpe sumpto si voluũt mutare voluntatẽ et cõuerti. Et qua caritatem maiorẽ possũ ego ostendẽ: q̃ q̃ mundissimũ ingredior ecia ad imundissimũ vas. Qz

ius sicut sol materialis a nllo
possit inquinari. Dat ei ca
ritatē tu & amia tua stepni
tis: qz vos cont̄ auritatē af
firmastis. Tūc ait mr. O bo
ne fili quocies cūqz accessit ad
te tn timebat te: licz nō ut
debuit. Penituit ei te offē
disse licz nō pfecte: hoc fili
mi pficiat sibi ppt̄ me. Rndt
iterū filius. Ego sū sicut dixit
pphā sol verus: & tn loqr̄e me
lor sole nālr. Sol nālis nō
penetrat mōtes nec mētes:
& ego possū utrūqz. Si er
go mons obsistit soli ut nō
tāgat tre ppriquitatē: quid
m obsistat ri pīm ne het
aīa afficēt auritate mea?
Qz & si pars alīq montis
moūet: necesse tn ē ut qd
vicinius ē a calore euacue
tur. Ego at si mnuero i prē
vna mētis mūde: q m solo
lacio erit si ex pte alia sen
tiat fetor? Ideo depelli de
bet qd sordidū ē: et tunc
post plēnitudinē subsequet
dulcedo. Rndit mr. Fiat
voluntas tua: cū oī misedia.
¶ Verba mris dei āmira
cōis ad sponsā et q̄lr in hō
mūdo sūt qnqz dom̄ qrū hi
tatores sūt qnqz statq̄ hom̄
ses infideles xpiani. iudei t
durati pagani p se. iudei sil'
& pagani. & amia dei. & no
m in isto caplō multa uti
lia. Capitulū tertium.

Dixit loqbat̄. Quadq
na res ē q dns oī
ū et rex yhesus
contepto ē. Ipe qi pegrin
fuit in tra vades de loco ad
locū qi vrator pulsas ostia
multor: ut suscipi meret̄.
Mundq ei qi quida fundus
erat: in quo qnqz dom̄ erat.
Ad pma at domū cū filiis
meis i habitu pegrini veni
set: pulsas ad ostiū ait. A
mice. aperi m et introduc
me in requiē et cohabitacio
nē tuā: ne forte fere noce
at m: ne ymber ne pluuie
veniat sup me. Da m de ves
tibz tuis? quibz frigidq calesci
am: nudus cooperiar. Da m
de cibo tuo. quo esuries refi
ciar? de potu tuo quo sities
refocillari meam: et recipe
mercedē a deo tuo. Tūc in
dit qui erat mr. Tu nimis
es ipacies: ideo nō potes te
cordare & habitare nobiscum.
Tu nimis loqsus es: ideo nō
sufficiam vestire te. Tu nimis
cupidus & fastidiosus: ideo nō suf
ficiam saciare te: qr cupiditas
tua nullū habet fundū. Rn
dit iterū xps pegrinus qui erat
ext̄. Amice indue me hylari
ter & voluntarie: qr i modico
celudor loco. Da m de vestibz
tuis: qr nō ē tam parvū ves
timetū in domo tua. quin ad
calefaciēdū me sufficiat. Da
m de cibo tuo qr̄ mica me sa

caue pt: et stilla aque da
bit m refrigeriū et fortitudi
nē. Rndit iteriū qui erat itg
Nos bene cognostim9 te. Tu
es huius i obis: et iportu
nus ad rogandū. Tu vide
ris modest9 ad stentandū:
ſz tn isatiabil' es ad iplendū.
Frugidissim9 et difficilim9 ad
cooperiendū: vade et non
colligā te. Tūc venit ad se
cūdā domū: et ait. Amice
aperi: et vide me. Ego ei da
bo tibi quibz indigueris: ego
defendā te ab īmicis tuis.
Rndit qui erat intg. Oculi
mei debiles sūt: nocet eis si
videro te. Ego habūdo i oibz:
et nō indigeo tuis. Ego po
tēs ⁊ fortis sū. qs m' nocē pt:
Tūc venies ad tuā domū:
ait. Amice eleua aures tuas
et audi me. extēde manus
tuas ⁊ stracta me: aperi os
tuū ⁊ gusta me. Rndit ha
bitator dom9. Clama alterius
qz bene audiā te. si lenis fu
eris attrahā te: si dulcis
fueris recipiā te. Tūc iuit
ad qrtā domū: aug porta qī
ad dimidiū apta erat. ⁊ ait.
Amice. si desiderares requs
tuū iutilit' expesū collegēs
me: si intelligēs et audires q
ego fecī p te, expaueris m':
si attenderes qntū offendisti
me: ingemiscēs ⁊ petēs veni
ā. Rndit ille. Nos sum9
qī mortui i expectatōe et
desiderio tui: ōpatē ergo mise
re nrē: et libertissime dam9 nos
tibi. Respice miseriā nrām,
et desidera corpis nri angustia
ā: et ad oīa que vis pati eri
m9. Tūc venit ad qrtā domū
que ex toto apta erat: ⁊ ait.
Amice hic libent' ingredi vo
lo. ſz scio q requiē quero mol
liorē q plume prestare solet:
calorē feruentiorē q qui fieri
solet ex lana: recentiorē abu
q caro recēs aialis pstare
poterit. Rndit qui erat
intg. Malleus iacet an pedes
nros: hijs libentissime ingrige9
pedes ⁊ anima nrā: et me
dullā de hoc fluentē dabim9
tibi i requiē. Viscera nra ⁊
intiora oīa tibi libēt' apiem9:
et ingredē i her. Sicut ei me
dulla nrā nichil ē melius
tibi ad requescendū: sic vise
ribz nris nichil ē tibi melig
ad calorē. Cor nrm recenti
us ē intē aialia: hoc scindeg
libent' in cibū tuū: tm mo
ingredē. Dulcis ei es ad gus
tandū: delectabil' ad fruendū.
Cuiusdā domoz inhabitatores
hij fuit qnqz status hoīm i mū
do. Primi fuit infideles xpia
ni: qui iudicia filij mei dicut
iniusta, promissa eius falsa: ⁊ ma
data eius intolerabilia. Isti sut
qui ad predicatores filij mei
dicūt cogitatōe. dicūt itellectu:
dicūt blasphemia. Dipotes
si vē ect. logissim9 ē et nō

pt attingi: latissig et altissimg ē
etnō pt vestiri: insaciabilis ē
et nō pt refia: ipacientissimg
ē t nō pt cohabitari. Logissi
mū eū dicit. qz pusillis ē ope
et caritate: et nō conat' ad eiꝰ
bonitatē assurgē. Latissimū
eū dicit: qz cupiditas eoꝝ
nesat modū. Causant' semp
defim: suspicat' malū anq̄
veneri. Insaciabilē qz arguit:
qz celū et tra nō ei sufficit. qn
et ab hoīe dona pciosa exi
gi. oia dari p aiā sdm pcp
tu fatuissim reputat: p coꝝ
pe pauciosa graue dāpnū.
Impacientissim qz eū dicit:
qz odit vicia et imittit cot
ria voluntati eoꝝ: nichil re
putates pulchrū et utile. nec
q̄ suggerent eis voluntas corpa
lis. Quit at filig meus ē oi
potes in celo t in tra. cātor
oim et a nullo creatg: ante
oia manes. t post eū nullus
futurg. Ipe qppe ē logissimg
altissimg et latissig: int oia
et sup oia t ext oia. Quibus
at sic potes ē. tn ex caīta
te misterio hoīs vestiri desi
derat. q vestimēto nō mdi
get qz oia vestit: vestitg ipe
etnalit' t imutabilit. honōe
ppetuo et gloria. Refia cari
tate hoīs desiderat. qui pacis
ē angelorū t hoīm oia refia
es: et ipe nullorū indigens. Pa
cē petit ab hoīe: qui pacis re
formator ē t conditor. Cursoq
cuiꝰ ipm recolligē volūt hy
lari mēte. eū saciare potēt
cenā mica panis: si voluntas
fiat bona. vestire eū sufficit
filo si volumus fuerit ardes:
potare eū potit stilla si affis
fiat recto. Hec pe eū valet
i coꝝ et loqui cū eo: si deuo
cio fiat fervēs t stabil. Ipse
ei est deus. Ideo et spualia
volut mutari in carnalia
et in etnalia eā q fut casura.
Illud qz sibi pficeri et exhibe
ri reputat: qd exhibet suis
mēbris. Nec opus et facultā
te solū attendit. sz fervētē volū
tatē: et qa opus factū fuit
mēcede. Veru isti quo plus
filig meus ad eos occultis m
spirac̄oibz clamat. quo plus
i pdicatoribz suis eos admo
nuerit. eo plus mēte sua st
eū affirmat. nec audiut. nec
ei p voluntatē ostiū aperiut.
nec oribz caritatis introducit.
Ideo cū tempꝰ eoꝝ venerit
falsitas cui initiū anichila
bit. veritas exaltabit. t ista
dei erit manifestata. Secundo
fiut videi idurati. Hij sibi pis
vidēt in oibz ee racionales:
sapiam suā habēt p legali
iustitia: opa sua pdicāt t te
nēt cetis honoratiora. Isti si
facta filij mei viderit reputat
detestibilia: si vba t mandata
eig audierit dedignāt. imo
et pciosos t maculosos se ex
istimat si cōsiderāt t audiūt

que ptinet ad filiū meū: infe
liciores quoq; t miserabiliō
res si eiꝰ imitarēt opa. ℂ Qm
diu ei mūdus eis afflauerit
reputāt se felicissimos: q diu
sani fuit verbꝫ reputāt se for
tunatissimos. ℣ Ideo spes eoꝝ ca
det i nichilū: et gloria eoꝝ
in confusionē. ℂ Vere fuit pacia
ni. ℣ Horꝝ quida detrectādo cla
mat cotidie. ℂ Quis ē ille xp̄s?
℟ Iucundus ē dando p̄mia. libē
ter recipiēs eū: si mutus ē in
donādo p̄cia. libentius honōra
bunꝫ eū. ℟ Hꝫ isti clauserūt ocu
los itelligēcie sue: ne itelligāt
iustitiā t misericordiā dei. ℂ Obtu
rāt aures suas: et nō audiūt
q̄d filiꝰ meus fecit p eis t pro
eis. ℂ Cōtrahūt os suū: t nō
inquirūt q̄d futurū eis erit
et q̄d expedit. ℂ Cōplicāt ma
nus suas et laborare rēnuū
ut ad p̄hendū vīā: quo fu
giāt mendaciū et inueniāt
veritatē. ℣ Ideā q nolūt in
telligē et cauē cū p̄nt t tē
pus habēt: cadēt cū habi
tacōe sua et i tēpestate re
uoluēt. ℂ Viri fuit illi iudei
et pacifici qui libēter ēent
xp̄iani: si scirēt quo t q̄d
filio meo ēet placitū: t si
habēnt adutorē. ℣ Hij au
diūt cotidie a cīuitatibus
et intelligūt ex clamore in
timo amoris sui ignis q̄m fe
cit filiꝰ meus t passus ē p
eis. ℣ Ideo i ysaia sua clamat

ad filiū meū dicētes. ℂ Dne au
diuimꝰ q̄ p̄misisti te nobis da
turū. ℣ Ideo expectamꝰ te: ve
ni t xple p̄missū tuū. ℣ Intel
ligimꝰ ei t videmꝰ de his qui
dī colūt. q i eis nulla ē de
itatis vītis: nulla aīazmira
tis: nulla castitatis p̄dicā
da magnitudo. ℟ Hꝫ inueniꝰ
i eis corpa aīmancia honōis
p̄ntis mūdi dilatiōnē. ℣ Intelli
gimꝰ q̄ de lege tua: et audi
opa magnalia i oi misēria
et iustitia. ℂ Audimꝰ de ꝓphaꝝ
tuoꝝ dictis: q te quē ꝓphe
tauerūt expectabāt. ℂ Ergo
piissime dne veni: libenter eni
nosmet pos dabimꝰ tibi. ℂ Ha
itelligimꝰ q in te ē aīarū
oīm caritas: oīm veri dis
creti vsus: p̄fecta puritas
et vita sempit̄na. ℂ Ergo ve
ni actius q̄ mortui sumus
p expectatiōnē tui: et illu
mina nos. ℟ Hic ihc isti clamat
ad filiū meū: et ideo q̄ ad
diuidetatē aptū ē ostiū
eoꝝ: q̄ xpletam habēt vo
lūtatē ad bonū. ℟ Hꝫ nōdū p
uenerūt ad effectū. ℣ Isti sūt
qui merent habē gram fi
lij mei t ꝫsolatiōnē. ℣ In q̄n
ta domo sūt amici mei et
filij mei: quoꝝ metus osti
ū ad plenū aptū est filio
meo. ℣ Isti filiū meū vocāte
libenter audiūt: pulsāti nō
solū aperiūt. ℟ Hꝫ et venien
hylarit occurūt. ℣ Isti fruūtur

malleis duinor̄ pceptor̄u.
q̄q̄d̄ ē in eis distortū. et p̄
parat filio meo requiē nō ī
pluimis anīe. ſz ī scordia vir
tutū ⁊ in refrenatōe mala
rū affionū: q̄ ē medulla o
nīū vtutū. Isti ecia filio me
o exhibēt calore nō qui fit
de lana: ſz ī caritate tā fer
uēti q̄ nō solū tbuit ſua
filio meo ſz ⁊ ſerpōs. Insup re
fectionē ei p̄parāt recētiorē
oī carne: q̄ est ī corde pfec
tissio. quo nichil desiderāt.
nichil diligūt n̄ deū ſuū. In
ſtor corde habitator celi dns
est: et ex istor caritate deus
oīa reficies ſuauit refocat.
Isti ſp oculos habēt ad ostū
ne intret īimicꝰ: aures ad
dnm: manꝰ ad pugnandū
ctra īimicū. Hos tu filia in
q̄ntū potes imitare: q̄ fu
damētū eor̄ ē in petra fir
missiā. Alie vō domꝰ fūda
mētū habēt in luto: et ideo
veniēte vēto ꝺcidentur.

Verba matris dei ad filiū ꝑ
ſpōsa. et qualit̄ xps p salomo
nē figūrāt: ⁊ de crudeli ſnīa ꝺ
falsos xp̄ianos. Caplm. iiij.

Mater dei loq̄batꝰ ad
filiū dicēs. Fare fili
spōsa tua plorat:
q̄ pauci ſut amici tui. ⁊ īimi
ci mlti. Rndit filiꝰ. Scptū ē.
q̄ filij regnū eiciēt: et filij nō
regni accipiēt hēditatē. Dic
ecia scribit: q̄ q̄da regina
de ultimis finibꝰ venit vidē
diuicias salomōis: ⁊ audie
ſapiam eiꝰ. Que cū vidit:
mx p̄ admiratōe habuit ſpm.
Qui aī erat in regno eiꝰ
nō attendebat ſapiam eiꝰ: nec
admirabat diuicias eiꝰ. Ego
ſū ille salomon ī figura: ſed
longe dicior ⁊ ſapiēcior salo
mone: q̄ a me ē oīs ſapia: ⁊
ſi q̄s ſapiēs ē. Diuiae mee
ſut vita etna: ⁊ gloria indi
cibil. Has ego p̄misi xp̄ianis
et p̄bui tanq̄ filijs: ut ſi me
imitarēt et vobis meis credē
rēt: ſine fine eas possiderēt.
Vz isti ſapiam meā nō attē
dūt: opa despiciūt: p̄missiōes
meas ⁊ diuicias habēt p̄ nichi
lo. Qd ergo faciā eis: Utiq̄
q̄ filij nolūt habē hēditatē:
extīneī. id ē paganī recipiēt.
Ip̄i ei sicut regina extīnea
p̄ quā itelligo fideles alias.
veniēt et mirabūt diuicias
glorie mee ⁊ auritatis: in tm
q̄ a spū infidelitatis ſue cadēt
et spū meo replebūt. Qd
aī faciā filijs regni: Facia
eis sicut ſapiēs figulꝰ: q̄ ma
teriā quā de luto p̄ius fecit
cū nō p̄spexit eā honestā ⁊
aptā: deꝑmit eā ad tra ⁊ cō
minuit. Sic ego xp̄ianis fa
ciā. Qui cū mei ee debereē
q̄ eos ad ymaginē meā for
mauī. et p̄ sanguinē meū
redemi: ſz deformati ſut ꝺcp
tribilit: ꝓptēa sicut tra ꝺcal

cabunt. et in inferni deprimet.

¶ Verba dni pnte sponsa de sui magnificencia. et in figura mundi qui xps p dauid et iudei et mali xpiani et pagani p tres filios dauid designant. et qui ecclia subsistit in septe sacmentis. Caplm quintu

Ego sum deus no lapideus no lignеus nec aliquo creatu: sz oim creator manes sine principio et sine fine. Ego sui q veni in virgine et fui cu ea: no tn amittes deitate. Sz ego qui era p humanitate in virgine manete deitate: ego idem cu pre et spu sco regnaba in celo et in tra p deitate. Ego eadem spu meo inflamaba virginе: no qp ipse meus q inflamabat separet a me: sz idem qui inflamabat idem erat in pre et in me filio: et in eo pr et filio: et hij vnus deus no tres dij. Ego sui filius dauid regis: q habuit tres filios. Vnus eor vocabat absolon: q quebat vita pus. Sedes eor quebat regnu pus sui: sz adonias. Tercius obtinuit regnu: sz salomon. Primus notat iudeos. Hij sc q vita mea et morte mea quebat: et despiciebat filiu meu. Postea nuc cognita vet bucie eor: possu dicere sicut dixit dauid de filio suo mortuo. Fili mi absolon. Idem o filij iudei ubi e nuc desideriu vrm et expectacio? Ofilij mei: ubi e nuc finis vester? Cotidie bar vobis ex eo qm me desideras tis venturu: que tot sufnis audistis venisse. Cu desideraстis fugitiua. q oia ia fugerut. Sz nuc magis xpatio sicut dauid: veteras vbu pmu. qz video finem vrm in miseria mortis. Ideo adhuc ex maxia caritate dico: sicut dixit dauid. Fili mi. qs det ut moriar pro te? Dauid ei bene sciuit se no posse morte sua renouare filiu mortuu: sz ut ondet affectus caritatis pme et voluntatis bone promptissimi: si possibile fuisset libent. licz sciret ee impossibile. morte susceptisset p filio. Dic ego nuc dico o filij iudei. q licz mala voluntate habuistis ad me. et in quantum potuistis fecistis pter me: tn si possibile eet et pri sic placet: libet adhuc morier p vobis qz xpatio misere vie: quia vobis exigentibus iustica vos pri fecistis. Dixi ei vobis faciedabo vbo et omni exemplo? presti vos qi gallina alis caritatis fouebo: sz oia spreuistis. Ideo oia q desideraстis fugient? finis vr e miseria: et labor oib euacuatis. In sedo filio dauid notat mali xpiani: qui et patre suu in senectute deliquiut. Co gitat ei secu sic. Pr meus senex e et deficiat viribz: si sinistra ei locuti fuero aliq no ref

pōdet: si fecero aliq̄ ɔtria non
vindicabit. Si attēptauero ɔtra
eū aliq̄ pacient' suffert: ꝓptea
faciā qd' volo. Hic cū q̄busdā
serius dauid pr̄is sui ascēde
bat ī lucū ubi pauce erāt ar
bores ut regnaret. Sz appen
te sapiā ⁊ volūtate pr̄is īmu
tatū ē ɔsiliū eiꝰ: et ipi q̄ cū eo
erāt dehonestati sūt. Sic fa
ciūt m̄ nūc xp̄iani. Ipi cogi
tāt apud se sic. Signa dei et
iudicia: nō sūt nūc apta ut
p̄us. Nos possuꝰ loqui qd' vo
lumꝰ: q̄ misericors ē ⁊ non
attēdit. Faciaꝰ q̄ nob' placēt:
q̄ facilit' indulget. Ipi diffi
dūt de potēcia mea: q̄ nūc
īfirmior sim ad faciēdū que
volo q̄ p̄us. Ipi caritatē me
ā minorē arbitrāt': q̄ nolu
eri iā eis ut p̄ribz eoꝝ mise
ri. Ipi ⁊ iudiciū meū repu
tāt ludibriū ⁊ iusticiā meā
vanitatē: ꝓptea ⁊ ascēdūt in
lucū cū quibusdā serius da
uid ut regnēt fiducialit'. Qs
ē iste lucꝰ ubi pauce arbores
stare solēt: n̄ scā ecclia q̄ ex
septē sacrmētis q̄ ex paucis
arboribz subsistit: In hanc
ecclia intrāt: sz cū aliquibz
seruis dauid. id ē cū paucis
opibz bonis: ut fiducialit'
obtineāt regnū dei. Qa ipi
faciūt modica opa bona ex
quibz ɔfidūt q̄ ī quocūqz pcto
fuerīt. et q̄lecūqz pctm fecerīt:
nichilominꝰ regnū celeste q̄

hēditario iure habē possit. Sed si
cut filius dauid q̄ cont' volūta
tē dauid regnū obtinē voluit
repulsꝰ ē cū dedecore. q̄ ābi
uit īiuste ⁊ īiustꝰ erat. ⁊ da
bat' sapiēciori ⁊ meliori: sic
ipi a regno me expellēt: et da
bit' eis q̄ volūtatē dauid faci
ūt. Qa nullꝰ n̄ q̄ caritatem
habuit. regnū meū obtinē
potit: nec n̄ mūdus ⁊ scdm
cor meū se dirigēs. m̄ mun
dissiō potit appropīquare.
Terciꝰ filiꝰ dauid erat salo
mon. Hic significat paganos.
Cū audiuit betzabee q̄ alter
q̄ salomon cui dauid ꝓmisit
post se regnaturū. a q̄busdā
electꝰ eēt: intrauit ad dauid
et ait. Onē mi tu iurasti m̄
q̄ salomō post te regnarz: nūc
at alter electꝰ ē. Si sic ɔtigit
et sic habebit ꝓcessū: tūc e
go q̄ adultera iudicor ad ignē:
et filiꝰ meus erit illegitimꝰ.
Quibz auditis: dauid erexit
se et dixit. Iuro p deū q̄ salo
mon in sede mea sedebit: et
post me regnabit. Et p̄cepit
seruis suis ut salomonē ex
altarēt in sede regni sui: et
p̄dicarēt regē quē dauid ele
gisset. Qui p̄ceptū dn̄i sui
ɔplētes. cū ptāte magna exal
tauerūt salomonē: et oēs alij
qui fr̄i suo ɔsenserūt fugati
sūt ⁊ ī seruitutē redacti. Que
ē ista betzabee q̄ se ꝓ adultera
si aliꝰ rex eligit' reputabat:

ñ fides paganoꝝ: ¶ Nullū ei
peꝛ adulteriū ē. ꝙ fornicaꝛi
a dō et a fide recta: et aliū
deū credē ꝙ creatoꝛē oīm. Ez
tangꝫ berzabee quida genti
lis cū hūilī corde ⁊ cōtrito ve
nuit ad me: dicētes. Dnē nos
m futuꝝ ee xpianos ꝓmisis
ti: ꝓfice ergo ꝓmissū tuū. Et
alioꝝ ex. si alia fides ꝙ tua su
ꝑ nos surexit. si tu sepabis
te a nobis: inedem miseꝛi.
et qꝫ adultera q ꝑ legitimo
susceꝑit adulteꝛū moꝛiem.
Et licz tu i etnū viuas: tu tn
moueris a nobis ⁊ nos a te:
cū tu p gram tuā eloīgas te
a coꝛdibz nris et nos p diffide
ncā nrām opponimꝫ nos tibi.
¶ Pꝛea xple ꝓmissū tuū ⁊ co
foꝛta i fumitate nrām: ⁊ illu
mia tenebras nras. ¶ Nā si
distuleris. si te a nobis elon
gaueris: peiremꝫ. Quibz
auditis: ego qꝫ alteꝛ dauid
volo nūt ereꝛe me p gratiaā
meā ⁊ miscdiā. Juro igit p
deitatē meā q est cū hūani
tate mea: et p hūanitatem
meā que ē in spū meo. ⁊ p
spm meū qui ē in deitate me
a et hūanitate mea. et hij
tres nō tres dii sz vnꝫ: ꝙ cō
plebo ꝓmissionē meā. Mit
tā ei amicos meos q salomo
nē filiū meū id ē paganos
introducat in lucū id ē i eccle
sia: q ex septē sacmētis qꝫ
ex septē aꝛboꝛibz subsistit:
sz baptismo ꝓmia. confirmacōe.
cōfirmate. sacmēto altaꝛis ⁊ sa
cdotij. unctione. ⁊ vnctione. Et
requieset in sede mea: id est
fide recta scē eccle. Xpiani
at mali. fient eoꝝ seruꝰ. Illi
gaudebūt de hēditate ꝑpetua
et dulcedie qua eis ꝑpabo: isti
at in miseria igemiscet: que
capiet eis i pna ⁊ i ꝑpetuū
durabit. Ergo amica mea qꝫ
nā tēpꝫ ē vigilādi nō dormi
tēt nō attediet: nā meꝛtes
gloꝛiosa sequt laboꝛē eoꝝ.

¶ Verba filij ꝓmte sponsā. de
quoda rege existēte m cāpo cū
amicis ad dextrā ⁊ inimicis ad
sinistrā. et qlit ꝑ talē regē xps
habēs xpianos ad dextrā ⁊
paganos ad sinistrū designat.
et qlit reiectis xpianis. suos
mittit ꝓdicatoꝛes ad paganos.

Filius loq Capl'm. vj.
bat. Ego sū qꝫ rex
qui stabat i cāpo:
ad cuꝰ dextrā stabāt amici
et ad sinistrā inimici. Quibz
statibz: vox vna clamantis
venit ad dextrā: ubi oēs bn
armati stabāt. Galeas habe
bāt lucidas: et facies vsas
ad dnm. Clamabat at vox
sic. Vertite vos ad me ⁊ cre
dite m: ego habeo aurū dare
vobis. Quo audietes: vteruit
se ad eū. Quibz versis. dixit
vox sdo. Si volueritis vide
aurū solute sine gleas vias:
et si possīde desideratis: ego

iterū ligabo galeas vr̄as ad vo
lūtatē meā. Quibꝫ fauētibꝫ
ei. ligauit galeas eoꝝ ex trans
uerso: ita q̄ āteriora forāi
na p̄ q̄ vidē debebāt erāt in
occipite: et posteriora galee ob
ūbrabāt oculos ne viderēt.
Et sic ille clamās duxit eos
cecos post se. Quibꝫ gestis.
nūciauerūt quidā amici regis
dn̄o suo: q̄ hoīnes sui ab ūmi
cis suis eēnt supplātati. Qui
ait ad amicos suos. Exite it̄
eos: et clamate sic. Soluite
galeas vr̄as: ⁊ videte q̄ decep
ti estis. Cōuertimī ad me: et
ego recipiā vos ī pace. Qui
noluerūt audire: ꝫ habuerūt
p̄ derisu. Que serui audiētes.
nūciauerūt hec dn̄o suo. Qui
ait. Ergo q̄ ꝯtēpserūt me ip
si: cito p̄cedite ad sinistrā: et
dicite eis qui ad sinistrā stāt
hec tā. Via q̄ ducit ad vitā
p̄ata ē vob̄: et porta ap̄ta
est: et dn̄s p̄sonalit̄ cū pa
ce vult occurrē vob̄. Ergo
credite firmit̄ viā ēē p̄atā:
sperate stabilit̄ portā ēē a
p̄tā: et v̄ba eiꝰ ēē vera. Oc
currite cū caritate dn̄o: et ip
se cū caritate et pace suscipi
et vos: et ducet vos ī p̄petu
ā pacē. Qui audiētes v̄ba
nūcioꝝ: crediderūt. ⁊ suscep
ti sūt in pace. Ego sū ille rex
q̄ xp̄ianos habui ad dexterā
q̄ eis et̄nū bonū p̄paui: q̄ꝝ
galee tūc ligate ⁊ facies ad
me verse erāt q̄n p̄fectam
volūtatē habuerūt facē vo
lūtatē meā. obedire māda
tis meis: et desideriū totū e
rat ad celū. Tandē vox dya
boli id ē sup̄bia soniuit in
mūdo: q̄ ostendit mūdi diui
cias. et carnalē voluptatē.
Ad quā vocē tūc se v̄terūt
cū affectu: et sup̄bie ꝯsensū
dederūt p̄ qua tūc et galeas
deposuerūt: cū affcm̄ op̄e cō
pleuerūt. et sp̄ualibꝫ tp̄alia
p̄posuerūt. Depositis ergo ga
leis diuine volūtatis ⁊ armis
v̄tutū: tm̄ nūc sup̄bia p̄ua
luit ī eis et tm̄ sibi eos obli
gauit: q̄ libent̄ usq̄ ī finē
volūt peccare: et libent̄ vel
lēt in et̄nū viuē: ut ī et̄nū
possēt peccare. Que eciā sic
obūbrauit eos. q̄ foramīa
galeaꝝ p̄ que vidē debēnt
stāt in occipite: et ī fronte
tenebre sūt. Que eī sūt fora
mīa galearū: n̄ ꝯsideracio
futuroꝝ ⁊ p̄uida circūspectio
p̄ncīū: P̄ p̄mū foramē de
berēt ꝯsiderare p̄mia et̄na
q̄ delectabilia sūt. et futura
supplicia q̄ horribilia: ac iu
dicia dei q̄ t̄ribilia sūt. Per
scd̄m foramē debēnt ꝯsidera
re q̄ eēnt p̄cepta a deo et
q̄ p̄hibita: q̄ntū excedēnt a
mādatis dei et quō emēda
rēt. Sꝫ hec foramīa stāt in
occipite ubi nichil vident:
q̄ ꝯsideracio celestiū t̄dita ē

obliuiõi. ¶Amor dare fugiut: amor aũ mũdi tã suauiter ꝓsiderat et aplectit: ꝙ eos ducit tãꝙ vota bñ vncta ad qũꝙ velit. ¶Verũptñ amici mei videtes dehonestatiõ nẽ meã. aiarũ casũ: et dyabo li dominiũ: cotidie ad me pro eis pcibz suis clamat. ¶Quo riũ pces penetuerit celũ: et itrauerit aures meas. ¶Et flex us pcibz eoꝝ misi eis cotidie pdicatores meos: ostendi sig na: et multapliciui eis gñaz mea. ¶Z via spnetes: pcia peris addiderũt. ¶Ptea dicã nũt serus meis: et ĩ verita te xplebo. ¶Procedite serui mei ad sinistrã id ẽ ad pfa nos: ꝙ tanꝙ ad sinistrã. id ẽ in ꝛceptiu hucusqz fuerit. Procedite iquã et dicite sic. ¶Dñs celi et creator oĩm: facit vo bis dia. ¶Ia celi apta ẽ vob: habere volutatẽ intrãdi cũ furma fide. ¶Porta celi stat vobis apta: sperate furmit' et itrabitis ĩ eã. ¶Rex celi et dñs angelorũ vult psonalit' ocre vobis: et dare pacẽ et ꝑpetuã bñdiõnẽ. Occurrite ei et suscipite eũ cũ fide eiꝝ quã vob' ondit: ꝙ via celi pa rat'. ¶Suscipite eũ cũ spe qua speratis: cũ rpe habet iã vel le dare vob' celũ. Diligite e ũ toto corde et ope xplete et ũfredimi portas dei: a qbz xpiani ꝙ eas ũfredi nolũt. et se indignos ꝑ opa sua fa cũt. repellẽt. ¶In vitate me a dico vobis: ꝙ xplebo vba mea et nõ dimittã. ¶Suscipia vos ĩ filios et ero vob' ĩ pa trẽ: quẽ xpiani ꝛceptibilit' ꝛceperũt. ¶Vos ergo amici mei qui estis ĩ mũdo ꝓdite secuti: et clamate et ãnun ciate eis volutatẽ meã: et iuuate ut possit xpleri. ¶Ego ero ĩ corde et in ore vro: et ego ero dux vr in vita et ꝙseruato: in morte. ¶Nõ teliquã vos ꝑ tedite audact': qz ex labore et tet gloria. ¶Dia ei posse in v no pucto et vbo: ſz volo ut ex etamie crescat vobis merces: et ex virtute vra crescat ho nor meus. ¶Nec miremi qđ loquor. ¶Ia si sapiẽtissi in mũdo posset ꝙsiderare qđ aie descendit in ifernũ: plures es set ip arena maris miam et lapilli riparũ. ¶Nec ei ẽ iusticia: qz se a deo et dño suo se pauerũt. ¶Ptea ut diminua tur nũs. dyaboli sciat' piculũ et ipleat' exercitꝰ meus logr: si forte audierit et resipiscat.

¶ Verba ihesu xpi ad sposã. qualit' ei deitas cõe xpat'. et quo sancti dicor et lavcorũ p petrũ et paulũ designãt'. et de modis et ĩimicos tenẽdis. et de ꝙdicoibz penes milites se claires tenẽdis. Cap'm vij.

Iesus loqbat' ad spõ sã dicẽs. Ego sũ rex

corone. ¶ Nūqd scis tu q̄re dixe
rī rex corone? ℭ Certe deitas
mea sine p̄cipio erat: & sī
fine erit. ¶ Hec deitas merito co
rone assilat: q̄ sine ūcio & sine
fine ē. ℭ Sicut ī regno cōna ser
uat' regi fitō: sic deitas mea
seruabat' hūanitati mee qua
q̄a coronaret'. ℭ Ego aūt habui
duos familos: ūm⁹ erat clicus
et alt' laicꝰ. ¶ Primꝰ erat pe
trus habes officiū: paulus
aūt q̄ laicus. ¶ Petrꝰ fuit alli
gatꝰ iugio: q̄ vides iugiū
cū officio clici nō posse cōue
nire: et rectitudinē meritis sue
ī mūtinēcia pdicatiōi p̄dēs:
sepauit se q̄ntū ad ūmixtio
nē a iugio q̄us laicꝰ: et p
fecta mēte adhesit m̄. ¶ Paulꝰ
aūt castitatē seruauit: & se ī
maculatū a thoro custodiuit.
ℭ Erat q̄ste caritate cū istis du
obz fca. ¶ Primo ei id ē petro
dedi claues celi: ut q̄cūq; li
gauz & soluēt ī tra: ligata
& soluta erūt ī celo. ℨ Idō id
ē paulo dedi: ut petro fiēt si
milis ī gl̄a & honore. ℨ Sicut e
nī ī tra pares fuerūt & cō
uicti: sic mūt ī celo ī gl̄oria
p̄petua iūcti sūt & gl̄oriosa
ti. ℨ Hz licz istos duos expresse
nōiauerī: tn̄ cū eis & ī eis
alios amicos meos itelligo.
quos gl̄oria mea & caritate
replevi. ¶ Pdēte aūt aliquo
tpe ceperūt mala multipli
cari et cuncta ifirmari: & pli
ora solito ad malū ee. ¶ Pter
utriq; statu dicoz et laycoz
quos ī petro & paulo itellī
go. misericordiā ꝯsules. ¶ Pmi
si dicos bona erūt ad utili
tatē corpis moderate habē:
ut eo feruētiores & fregno
res eent in seruicio meo.
¶ Pmisi et laycis iugiū:
iuxta ritū ecclie. ¶ Int' dicos
erat quida bonꝰ homo: qui
cogitabat apud se. ℭ Caro t̄
hit me ad prauā voluptā
tē: mūdꝰ ad nocuū visū:
dyabolꝰ ponit m̄ multipli
cī insidias. ¶ Ideo ne supplā
ter a carne et a voluptate:
ponā modū in ōibz actibz
meis. ¶ Moderabo me in re
fectioē & quete: seruabo
tēpꝰ debitū in labore & ora
ne: refrenabo carnē ieuni
is. ℨ Idō ne mūdꝰ trahat me
ab amore dei: oīa q̄ mūdi
sūt q̄ caduca sūt relinq̄
volo: paupt̄atē xp̄i sequ
tus ē. ℭ Tercio ne dyabo
lꝰ decipiat me qui semper
falsa ondit p̄ vero. subicia
me regimini et obie altiꝰ
oēm voluntatē p̄priā abnia:
et patiam exhibebo me ad
oīa q̄cūq; m̄ ab alio fuerīt
ipetrata. ¶ Hic ē qui primo
instituit monasteriū: et lau
dabiliꝰ m̄ eo pseueras. aliꝰ
vitā suā imitanda deliquit.
ℨ Statꝰ laycoz bene erat ad
tēpus dispositꝰ. ℭ Quida coz

excolebat ṫrā: et laboꝛi agꝛo
rū vurlit' īstabat. Alij ve
lificabāt naubꝰ. et mꝭ
nia alijs regionibꝰ defe
bat: ut vnꝰ regionis fertī
litas altius ſublenarꝫ mo
pīā. Quidā īstabat opi
manuū. et duſarū arcuū.
Int' iſtos erat quidā defē
ſores ecclie mee q nuīt diu
tur curiales: q aſſūpſerut
ſūb arma ad ultionē ecclie
ſcē. ad expugnationē īimi
coꝝ. In iſtis curialibꝰ appa
uit quidā bonꝰ hoīo ⁊ a
micꝰ meus: q cogitabat ap.
ſe: Ego excolo ṫrā ut agꝛico
la: nō deſudo ī fluctibꝰ ma
ris ut mercatoꝛ: nō inſiſto
laboꝛi manuū ut opatoꝛ
egꝛegius. Qd ergo faciā:
Aut quibꝫ opibꝫ placabo
deū meū? Dz nec vurlus ſū
m laboꝛe ecclie. Coꝛpꝰ meū
debile ē et molle ad pacie
dū vulnera: manꝰ remiſſa
ad ferriendū īimicos: mēs
faſtidioſa ad cogitādū cæleſ
tia. Qd ergo faciēdū ē mi?
Certe ſcio qd faciā. Surgā
et obligabo me cū iuramē
to ſtabili ſub tpali pīcipe:
q defenſuꝰ ſim vurbꝫ meiꝰ
et ſanguīe fidē ſcē ecclesie.
Veniēs ille āt amicꝰ meus
ad pīcipē. ait. Dñe ego ſū de
defenſoꝛibꝫ ecclie. Coꝛpus
meū nimis molle ē ad pa
ciēdū vulnera. manꝰ remiſſa
ad feriēdū: mēs īstabilis ad
cogitādū bona et apandū:
voluīas mea placꝫ pꝛua: req
es nō ſinit me ſortiꝛ p do
mo dei ſtare. Ideo cōſtringo
me cū iuramēto publico ſub
obīa ſcē ecclie et tua o prin
ceps: q ea defenſuꝰ ſim o
mnibꝫ diebꝫ vite mee: ut ſi for
te tepida mēs ⁊ voluīas fu
erit ad ēstandū: ꝓpt' iuramē
tū teneoꝛ et ꝛpelli poſſū ad
laboꝛandū. Cū vidit pīceps.
Vada tecū ad domū dñi: et
ero teſtis iuramēti tui et p
miſſionis tue. Veniēs aute
abo ante altare meū: amicꝰ
meus flexo genu añ altare
meū dixit. Ego nimis īfirmꝰ
ſū in carne mea ad paciēdū
vulnera. voluīas pꝛua nimis
ē mea cara. manus tepida ad
pugnandū: ideo m pſenti p
mitto obediēciā deo ⁊ tibi q
caput es: cū iuramēto meo
firmit' aſtringes me ſcām et
deſia ⁊ īimicos eiꝰ deſeſu
rū: amicos dei ꝛfortaturū.
vduus orphanis et fidelibꝫ
dei benefacturū: cont dei et
deſia et fidē eiꝰ nūqꝫ aliqd
ꝛtrarū actuꝝ. In ſuꝑ obli
go me correctioni tue ſi er
rare me ꝛtigat: ad hoc ut ob
ligatꝰ ad obediēciā tātoma
gis cauē poſſim pcā ⁊ vo
luīatē ꝓpꝛiā: et tāto feriēciꝰ
et facilius ī iſtē voluīati dei
et tue: ſciamꝫ m tanto eſſe

dāpnabilius et ꝯteptibilius si
violata obia mandatis tuis
contire psupsero. Facta at ꝓ
fessioē ista ad altare meū:
princeps sapiēt ꝯsiderās dis
posuit sibi habitū ab alijs se
cularibꝫ distictū. i signū ab
dicacois ꝓprie volūtatis: ⁊ ut
scirꝫ se supiorē habē ⁊ debē
ei obtēpare. Dedit etiā sibi
princeps gladiū in manu eiꝰ di
cens. Hoc gladio inimicos dei
ꝯminues: et iterficies. Dedit
et in brachiū eiꝰ clipeū dicēs.
Hoc clipeo defende te cont in
imicoꝝ iacula et paciēt tole
ra illata: ut prius crepat cli
peus q̄ fugias. Iste amicꝰ me
us hec oia audiente clico me
o qui psens erat: firmit serua
turū se pmisit. Qui clicꝰ fca
pmissione dedit ei corpꝰ meū
in robur ⁊ fortitudinē: ut a
micꝰ meus p corpꝰ meū m
unitꝰ nūq̄ separet a me. Ta
lis fuit amicus meus geor
gius: ⁊ plures alij. Tales de
beret ēē milites: q nomē de
beret habē ꝓpt dignitatē: ha
bitū ꝓpt opacionē et defēsio
nē fidei sancte. Audi nūc q
inimici mei faciūt cont ea:
q amici mei prius fecerūt.
Denuꝫ amici mei ingrediebā
tur monasteria: ex discreto
timore et diuina caritate. Sꝫ
hij qui nūc sūt in mōsterijs
vadūt in mūdū p supbia et
cupiditate habētes ꝓpriā vo
lūtatē: facientes corpis sui de
lectamenta. Istoꝝ qui i tali
volūtate moriūt iusticia ē.
q nō sentiāt nec obtineāt
celeste gaudiū: sꝫ penā in
iferno sine fine. Scito etiā
q claustrales qui cogūt ꝯt
volūtatē ꝓpriā ex diuina ca
ritate fieri plati: nō sūt in
eoꝝ nūo ꝯputādi. Milites
q̄ꝫ qui mea arma portabāt
fuerūt pati dare aiām pro
iusticia et effūdē sanguinē
ꝓpt fidē scām: indigētes pro
mouēdo ad iusticiā. malosq̄
deprimē et hūiliare. Sꝫ nūc
audi quō auersi sūt. Placꝫ
q̄ppe eis nūc magis mori in
bello p supbia cupiditate et
inuidia iuxta dyabolicas sug
gestiones: q̄ scdm mādata
mea viuē: ad obtinēdū gau
diū sēpitnū. Ergo oēs q i ta
li volūtate moriūt: dabit
eis stipēdiū ex iudicio ius
ticie: scꝫ aiabꝫ eoꝝ i etna
dyaboli ꝯiūctioē. Hij vō qui
m seruiūt: tenēt habē sti
pendiū cū celesti exercitu
sine fine. Hec vba ego ihs
xps locutꝰ sū verꝰ deus et
hō: vnꝰ cū pre ⁊ spū sācto
semp deus. ¶ Verba xpi ad
sposā de cuiusdā militis rec
cessioē a vera milicia id est
ab hūilitate paciā obia ⁊ fide
⁊c. ad falsā id ē ad supbiā ⁊c.
p ꝯtriū. et de sue dāpnacois
expiencia. et de dāpnacois in

cursu ꝑter mala ꝙ voluntate
sicut ꝑ opus. Caplm. viij.

Ego sū verꝰ dns.
Nullꝰ ei dns est
me excellētior: nec
ante me fuit nec post me
erit. Ideo ego sū verꝰ sū dns:
nec aliꝰ vē dns dicēdus ē
n ego solꝰ: qz ois ptās a me
ē. Dixi tibi ꝓus q duos ha
bui famulos. quoꝝ alt vitā
laudabilē virilit assūpsit
et vultus ꝛsumauit: quē
inuūabiles postea in cadē vi
ta t milicia seqbāt. Nunc di
cā tibi qs de pfessioe milicie
istituit ab amico meo ꝓmo
recessit. Nomē ei nō dico
tibi. qz nō ꝛgnoscis eū ex no
mē: ꝫ itētionē ei et affm
tibi ostēdā qualis erat. Qm
dā voles fieri miles: venit
ad tēplū meū. Qui igredi
ēs audiuit vocē. Si tu vis
fieri miles: optet te habē
ista tā. Primo debes credē
panē qui videt in altari ee
verū deū et hoiem: celi et
tre creatorē. Sdo debes habē
maiorē abstinētiā a volu
tate tua post assūptā mili
tiā: q antea ꝛsuetus es. Tuo
nō debes curare de honore
mūdi: et dabo tibi delecta
onē dīnā. t honorē sēpiternū.
Audito auditis. t ipo secum
hec tā deliberāte: audiuit
i mēte sua aliā vocē pessi
mā: tēz ꝓmus ta dīra sona

re. Si inq volus misericordē:
dabo alia tria. Dabo tibi pos
sidē q vides: audie q delectāt:
obtinē q appetis. Qui audi
ēs ista: cogitauit apud se.
Iste dns ꝓmo iubet me credē
dē q nō video: ꝓmittit que
ne scio: iubet abstinē a delec
tabilibz q video t desidero. iubet
sperare incerta. Alter ꝓmit
tit m mūdi honorē quē vi
deo: delectionē quā appeto:
auditū delectabiliū et visum
nō phibet. Certe melius est
m sequi eū et habē q video:
uti hijs de quibz certus sū: q
sperare incerta. Iste hō sic co
gitās: cepit ꝓmo de vera mi
licia retrocedē. Ipe abnegta
uit ꝓfessionē veram: t ꝓmis
sionē irritauit. Clipeū pa
cīcie ꝓcidat ante pedes me
os: gladiū defensionis fidei re
cidat de manibz suis: et sic ex
iuit de tēplo meo. Cui dixit
vox illa pessima. Si sicut dixi
volueris ee meus: nunc debes
procedē cū oī superbia i cāpis
et i plateis. Vt sicut ille dns
ꝓcepit suis habē humilitatē i
oibz: sic nullus sit nullus sit
gen⁹ ostentationis et superbie qđ
te fugiat. Et sicut ille mitra
uit cū et obia. et oi se subdi
dit obie: sic nullū patē te
ee superiorē. Nullu curues p
humilitatē cervicē tuā: gladi
u assume i manibz ad hoc ut
effundas sanguinē ꝓximi tui:

ꝓpt' acquisicionē possessionis
eiꝰ. Clipeū pone in brachio:
ad hoc ut libent' des vitā tuā
ꝑ acq̄sicōe honoris. P fide quā
ille habet tu dilige tēplū cor
ꝑis tui: ut a nulla volupta
te que te delectat abstineas.
In talibꝫ ergo hoīe illo firmā
te volūtatē suā ⁊ ītencionē:
p̄nceps suus īposuit collo eiꝰ
manū suā. ī loco ad hoc ꝯsti
tuto. Locus eī qualiscūqꝫ nō
obest alicui si volūtas fuerit
bona: nec ꝓdest. si fuit īten
cio p̄ua. Dictis at' v̄bis ꝯfir
macōis milicie sue. recessit
ille miliciā suā exercēs ad
oēm mūdi suꝑbiā: nō ꝑpen
dēs miser q̄ ad maiorē q̄
p̄ius. et ad austeriorē vitā
fuerat obligatꝰ. Hūc militē
infinite milicie sequūt' in su
ꝑbia: et ꝓfundius ꝓpt' milici
e ꝓfessionē descēdūt ī abissū.
Sꝫ potes q̄rē q̄ multi volūt
exaltari in mūdo et vocari
magni: sꝫ nō tn̄ p̄ualet. Nū
q̄d isti ꝓpt' volūtatē malā
eque punient' ⁊ sicut hij q̄
oēm ꝓcessū iuxta desideriū
habebūt: Ad q̄d ego rn̄deo
tibi. Quicūqꝫ ꝯpletā habet
volūtatē. et facit q̄ntū p̄t ut
exaltari possit in mūdo. et
ī mūdi honore et nōīe vano
vocari. nec tn̄ ꝓpt' occultum
iudiciū meū ꝑmittit' effcūs
volūtati: ꝑ certo dico tibi. q̄
sc̄dm volūtatē illā malā
puniet' sicut ille q̄ ꝯpleuit
ope: n̄ penitēcia volūtas
corrigat'. Ecce de duobꝫ satis
notis pluribꝫ dico tibi exem
plū: quoꝝ vnꝰ iuxta volū
tatē suā ꝓspabat' et fere ō
nia q̄ ꝯcupiuit obtinuit: al
ter eandē volūtatē habuit.
sꝫ nō obtinuit posse. Primꝰ
obtinuit honorē mūdi. dilex'
tēplū corꝑis sui ī oī volup
tate: dn̄abat' ut voluit. ad
oīa ad q̄ misit manū ꝓficie
bat. Alt' eoꝝ volūtate ꝯsilis
minorē habuit honorē: qui
libent' centies fudissꝫ sāgui
nē ꝓximi sui ut cupiditatē
suā ꝑficē potuissꝫ: q̄ ⁊ fecit
q̄d potuit. et volūtatē suā
iuxta desideriū suū adīpleuit.
Isti duo pares sūt in suppli
cio horrēdo: q̄ licꝫ nō vno tp̄e
et vna hora mortui sūt am
bo: tn̄ sic loquor de aīa vniꝰ
sicut de ābabꝫ: q̄ ābaꝝ ē
vna dāpnacio: vna etiā vox
ābarū erat in sēpacōe corꝑis
aīeqꝫ egressu. Egressa ergo
aīa de corpe: ipa loquebat'
ad corpꝰ sic. Dic m̄ nūc ubi
est visio oculoꝝ delcābil': quā
m̄ ꝓmisisti: Ubi voluptas
quā m̄ ostēdisti: Ubi verba
delcābilia: quibꝫ me uti p̄ce
pisti: Affuit mox demon:
et rn̄dit. Visio ꝓmissa non
ē n̄ pulius. v̄ba nō sūt nisi
aer: voluptas nō ē n̄ lutū ⁊ pu
tredo: hec ad nichilū tibi va

let. ¶ Luc clamabat aia. ¶ Heu heu q̄ miserabilit̄ decepta sū. Ego video tā. ¶ Video enī illū qui ī silitudinē panis m̄ pmittebat. ¶ Pē ē ver⁹ deꝰ ⁊ dns dnanciū. Ego video qđ pmisit: et hoc ē indicibile et īexcogitabile. Audio iā abstinēciā. quā fuisse suasit utilissimā. Dem alius clamabat cū tribz ve. De mgt̄ qr̄ natꝰ sū: ve qr̄ tā lōga fuit vita sup tīrā: ve qr̄ victura sit ī morte ꝑpetua: q̄ nūq̄ pt̄ trāsiuit. Ecce qñ tā misericā miser⁹ habebit ꝓ ꝓceptu dei sui: et p tm̄ sōria felicitate. ¶ Deo sponsa mea reſtaure m̄ qr̄ vocauit te de tāta miseria: obedi spū tui meo ⁊ electis meis. ¶ Verba xp̄i ad sp̄osā. applī īmediate p̄cedētis declaracionē īsēcia. et de ortu dyaboli ad supdictū militē ⁊ de tribulacionē p̄nacē p̄ iustificā.

Oqne tē ¶ Cap. ix. Opus vite hui⁹: nō ē n̄ vna hora ap̄d me. ¶ Deo qđ dico tibi nūc: hoc sēp fuit ī pncia mea. Dixi tibi pus q̄ vn⁹ erat q̄ cepit veā milicia: alē qui misere discessit ab ea. ¶ Ille vō qui discessit a vā milicia p̄ iecit clipeū añ pedes meos. gladiū ad latꝰ meū: qñ sēz fregit pmissionē et pfessionē sām. ¶ Qđ aūt notat clipeꝰ quē p̄ieat: n̄ fides recta qua contra īimicos fidei ⁊ aie sue se defendēt: ¶ Qđ vō sit pedes mei: n̄ diuina delectacio q̄ hoiem m̄ attrahꝰ. et pacia mea q̄ eū suffero patiēter: ¶ Hūt aūt clipeū p̄iecit: qñ mgr̄edies tēplū meū cogitabat apud se. ¶ Hūt dñm sequi volo qui ꝓfulit m̄ nulla abstinēcia: q̄ dat m̄ q̄ desidero: q̄ pmittit m̄ audire q̄ delectāt aures. ¶ Dic ergo p̄ iecit clipeū fidei mee: qñ magis seq̄ voluit voluntate ꝓpa q̄ me: qñ plus dilexit creatūrā q̄ creatorē. ¶ Si ēi habuiſſz fidē rectā. si credidiſſz me oportere: si iuste iudicāte et datorē etne gloriē: nichil n̄ me desideraſſz. nichil n̄ me timuiſſz. ¶ Sz fidē mea abiecit et hoc añ pedes meos: qñ spreta fide mea ⁊ p̄ nichilo reputata. nec gaudiū meū querebat: nec paciam meā attēdebat. ¶ Dem p̄iecit gladiū ad latꝰ meū. ¶ Quid notat gladiꝰ n̄ tiorē dei: quē verꝰ miles dei debet habē ꝓtinue ī manibz id ē in opacōibz suis. ¶ Quid vō significat latꝰ meū: n̄ custodia et ꝓtectionē meā. sub q̄ filios meos sicut mater pullos suos. foueo. et defendo ne dyabolꝰ noceat eis: ne pcla itolerabilia adueniant eis. ¶ Sz ille abiecit gladiū timoris

mei qn̄ nō curauit cogitare
potēciā meā: nec attēdebat
caritatē meā et paciēciam.
Piecit āt ad latꝰ meū: q̄si
dicat. nō timeo nec curo de
defensiōe tua. Ex īdustria e
nī mea ē ⁊ nobilitate quod
habeo. Fregit enī ꝓmissionē
mī factā. Que ē ꝓmissio ve
ra: quā homo tenet̄ vouē dō:
Utiq; opus caritatis: ut q̄cq̄d
fecerit hō: hoc ex caritate dei
faciat. Sz hāc irritauit. qn̄ ca
ritatē dei retorsit ad amorē
ꝓpriū: oēm volūtatē suā ꝓpo
suit delectacōi future ⁊ etne.
Ecce sic sepabat̄ a me: ⁊ exi
uit de tēplo hūilitatis mee.
Oīa q̄ppe xp̄ianorꝫ corpa in
quibꝫ regnat hūilitas. tēplū
meū sūt: in q̄bꝫ āt regnat su
ꝑbia nō tēplū meū sūt sz dy
aboli. qui eos iuxta volūta
tē suā regit ad mūdi appeti
tū. Egressꝰ āt de tēplo hūili
tatis mee et reiecto clipeo fi
dei scē ⁊ gladio tīoris mei as
cēdit in cāpū cū suꝑbia: ex
ercuit se ī oī voluptate et
appetitu volūtatis ꝓpe: ꝯtēp
to tīore meo. ꝓficiēs ī pcto
suo ⁊ voluptate. Dū āt ve
nisset ad extremū vite sue ⁊
aīa exiret de corpe: demōes
occurrerūt ei cū impetu: cont̄
quē tres voces de īferno sonu
erūt. Prima dixit. Nūquid
nō iste ē q̄ recessit de hūili
tate: et seq̄bat̄ nos in omī

suꝑbia: Et si adhuc duobus
pēdibꝫ alcius ī suꝑbia suꝑ
nos ascendē posset ut excede
ret nos ⁊ ꝑmatū habēt ī su
ꝑbia: libent̄ fecisset. Cui aīa
rn̄dit. Vere ego sū. Cui rn̄dit
iusticia. Hec ē retꝛbucio tue
suꝑbie: ut de vno dēone ca
das ad aliū. usq;q° veīas ad
nouissīm īferni. Et sicut nl̄
lus dēonū erat qui nō scie
bat cr̄tā penā suā ⁊ supplici
ū ꝓ oī cogitatu īutili ⁊ ope
īfligendū: sic nullꝰ suppli
ciū effugies quin oīm mali
cie ⁊ neq̄cie ꝑticeps sis. Scda
vox clamabat dicēs. Nūquid
nō iste ē qui de milicia dei ꝓ
fessa se sepauit: et adhesit mi
licie nr̄e: Rn̄dit aīa. Vē ego
sū. Et dixit iusticia. Hec ē sors
ꝑmij tui: ut oīs q̄cūq; sequit̄
miliciā tuā. malicia sua ⁊ pe
na. dolorē tuū ⁊ penā aug
mētabit: et ī aduētu suo ad
te q̄ī letali vulnē ꝑcuciet te.
Sicut eī ille qui habēt vulnꝰ
seuū. si ei vulnꝰ suꝑvulnus
usq;q° corpꝰ vulneribꝫ plenū
eēt inferret̄. intolerabilit̄ af
fligēt̄ ⁊ clamaret ve suꝑ ve:
sit miseria suꝑ miseriā veī
et tibi: dolor tuus suꝑ oēm
dolorē renouabit̄. pena tua
nūq̄ deficiet: et ve tuū nū
q̄ minuet̄. Tercia vox cla
mabat. Nūq̄d nō est iste q̄ vē
didit creatorē ꝓ creatura: ca
ritatē creatoris ꝓ amore sui:

Respondit iusticia. Utiqz ipe est. Ideo aperient ei qi due aperture: p vna ingrediet ei ois pena ɔstituta p mimo pcto usqz ad maxim: qr vendidit creatore suu p voluptate sua. Per scdam ingrediet ei ois dolor et ɔfusio: nec uqm ingrediet ei caritas diuina et ɔsolacio: qr dilexit se p creatore suo. Ideo qr sine fine durabit vita. sine fine durabit pena: qr ab eo oes sci faciē sua auertut. Ecce sponsa mea qm miseri erut q me ɔtepnut: et qn tu dolore emut p modica voluptate. ¶ Xpi loqla ad sponsa sicut ad moysen de rubo. et qlit p pharaonē dyabolus et p pplm isrliticu moderni milites et p rubu corpus vgis designat. et qlit milites et moderni epi parat modernis tpibz masiones dyabolo. Cam x.

Scribit in lege moysi. q moyses custodies pecora i deserto cu videt rubu qui iflamabat et non ardebat: timuit et velabat faciē sua. Cui dixit vox de rubo. Afflictio ppli mei ascedit i aures meas: et miserior eis qr durissio seruicio opprimut. Ego su illa vox de rubo sonas: qui nuc loquor tecu. Miseria ppli mei ascedit i aures meas. Qs erat populus meus n israel: Per hunc nuc itelligo milites i mudo qui pfessi sut militia mea. q deberet ee mei: sz nimis a dyabolo affligut. Quid at fecit pharao pplo meo isrl i egipto: Certe tra mala. Primo q in structura muroꝝ suoꝝ non mistrabant laboratoribz palee quibz ɔficeret lapides: sz psonalit ɔgregabat p regione ubi possent. Scdo q edificatores p labore suo no rpor tabat grates: qmuis ipositu num lapidu iplevisset. Tcio q affligebant vehemet a ppositis: si in ɔsueto nuo defecisset. Iste pplus meus duas urbes maxias i maxia afflictione edificarut pharaoni. Qs e iste pharao n dyabolus: Qui affligit pplm meu: id e milites q tenent ee ppls meus. In veritate dico q si milites stetisset in disposicoe et constitucoe ab amico meo pmo incepta: int cariores fuissent m. Sicut ei abraha accipies pmo madatu crcucisiois et obedies m factus e amicus meus carissimus. nec no et qtqt se ipiebat fide abrahe et opacione eius. facti sut pticipes dilcionis et glorie eius: sic milites int alios ordies m pcipue placuerut: qr vouerut qd habebat carius scz sanguine suu p me funde. P qd votu m sume placuerut sicut abraha i crcucisione: et purgabat cotidie in obseruacoe sue pfes

sionis et assumptione sce carnis tis. ¶ Nunc aut milites isti misc trabili seruitute dyaboli oppmu t: ita q vulnat eos dyabol letali vulne. Insup & detru dit eos in supplicium & dolore. Cpi ecia ecie edificat ei si cut filij isrl duas urbes. ¶ Una urbs e labor corpis & supua tua sollicitudo acquirendi mu dialia: sda e inquietudo et turbacio mentis: q ab appeti tu mundi nunq sinunt quiesce. Extius e labor & itus iquie tudo et anxietas: spualia fa cies onerosa. Sz sicut phara o no ministrabat pplo meo ne ssaria ad sfaciendu latere. nec areas dabat plenas frumento. no vinu no alia utilia: sz cu dolore & otione spus plius sibi psonalie aquirebat. sic nunc facit eis dyabol. Cu ius ipi laborat & totis medul lis cordis inhyant mundo. nq tn pnt pficere qd cupiut: nec possunt saciare siti cupiditatis sue. Ideo uruntur dolore i terius: et extius labore. Ob qd xpiani afflictio cotr: q milites mei et pplus meus edificat dyabolo masiones et laborat indesinenter: et q no pnt adimplere qd arpuit: & q agustiat in supuacuus. et q ipa agustia non reportat fru tu bndcionis. sz retributione co fusionis. ¶ Preea cu moyses mi teret ad pplm: dedit ei dns signu triplex de causa. Primo qz unusquisq i scripto colebat deu suu singulariter: et innu merabiles erat qui dicebat dij: et ideo dignu erat fieri signu: ut in so mirabili sig no et potencia dei. unq deus et unq oim creator ee p sig na crederet: et ydola cia vana ee pbarent: Scdo dabat moy si signu: in figa et repsenta coe corpis mei futuri. Quod eni rubus ardes & no ubustu designabat: n vgine de spu sco fecundata et sine corrup tione parere: Ego cte de ru bo illo pcessi: ego de vginea carne marie assumpsi humani tate. Sili cia serpes moysi in signu datus: significabat corpus meu. Tercio dabat sig nu moysi ppter veritate astru enda faciendor: et p figura signoru iplendor: ut vitas dei tato certior ee pbaret: quo ea q signa significabat tpe suo eu decius fuisset ad ipletu. ¶ Nunc aut mitto verba mea ad filios isrl & ad mili tes: quibz ia no e nce fieri signu triplex de causa. Primo. qz ia colit et scit unq deus oim creator: ex scriptura sca et multiplicibz signis. Scdo. qz ia no sperat me nascitu rii: qz sanct me vacit natiui: et sine corrupcoe incarnatu. Tercio. qz scriptura ois xpiana e. nec melior fides ut certior

signu triplex de causa. Primo qz unusquisq i scripto colebat deu suu singulariter: et innu merabiles erat qui dicebat dij: et ideo dignu erat fieri signu: ut in so mirabili sig no et potencia dei. unq deus et unq oim creator ee p sig na crederet: et ydola cia vana ee pbarent: Scdo dabat moy si signu: in figa et repsenta coe corpis mei futuri. Quod eni rubus ardes & no ubustu designabat: n vgine de spu sco fecundata et sine corrup tione parere: Ego cte de ru bo illo pcessi: ego de vginea carne marie assumpsi humani tate. Sili cia serpes moysi in signu datus: significabat corpus meu. Tercio dabat sig nu moysi ppter veritate astru enda faciendor: et p figura signoru iplendor: ut vitas dei tato certior ee pbaret: quo ea q signa significabat tpe suo eu decius fuisset ad ipletu. ¶ Nunc aut mitto verba mea ad filios isrl & ad mili tes: quibz ia no e nce fieri signu triplex de causa. Primo. qz ia colit et scit unq deus oim creator: ex scriptura sca et multiplicibz signis. Scdo. qz ia no sperat me nascitu rii: qz sanct me vacit natiui: et sine corrupcoe incarnatu. Tercio. qz scriptura ois xpiana e. nec melior fides ut certior

habere et credi debet: q̄ que
nūc a me & a scīs p̄dicatōribz
meis ē. ¶ Deruptō tria fec
tēū: quibz credi pt. ¶ Primo.
q̄ v̄ba mea vera sūt: et nō
discrepāt a vera fide. ¶ Scdō.
q̄ ad v̄bū meū exiuit ab hoī
ne obsesso dēoniū. ¶ Tertio.
q̄ vni dēdi. dissidētia corda
ad caritatē mutuā reforma
re. ¶ Ideo nō dubites de hijs q̄
credituri sūt m̄. ¶ Qui ei cre
dūt m̄: credūt & v̄bis meis.
¶ Quibz ego sapō: et sapiūt v̄
ba mea. ¶ Ptēa scribit q̄ moy
ses ex collocutōe dei velabat
faciē suā. ¶ Ego q̄ppe aperui
tibi oculos spūales: ut vide
as spūalia. ¶ Aperui tibi au
res: ut audias q̄ spūs sūt. ¶ Ego
demq̄ ostēdā tibi corpis mei
effigiē. quale fuit ī passiōe
et aī passionē: q̄le fuit p̄ q̄
resurrectionē. q̄d magdale
na et petrq̄ et alij viderunt.
¶ Audies eciā vocē meā q̄ lo
quebat in rubo moysi: her
eadē nūc loquit ī aiā tuā.

¶ Verba melliflua xp̄i ad
spōsā. de gl̄ā & honore boni
et veri militis. et de occursu
āgelox mirifico ad ip̄m. et
qualit ip̄m gl̄oriosa t̄nitas
pijssime ad īdicibilē requiē
p̄ parvo labore recepit & as

Dixi ti sumitq̄a m. xj.
bi p̄us de fine & pe
na militis. q̄ p̄mo
recessit a milicia m̄ p̄fessa.

¶ Nūc dico tibi p̄ similitudinē q̄
aliq̄ spūalia nō potis ītelli
gē. de gl̄oria et honore illig:
qui vult militia veram īce
pit. et viriliter assumaut. ¶ Ste
amicq̄ meus cū venit ad fi
nē vite sue et aīa de corpe
exiret: quāq̄ legiones ange
lox mittebāt in occursū ei⁹:
nē quos venerit īuīabiles
demones ut aliq̄d sui iuris
inuenirēt? q̄ pleni malicia
sūt: et ab ea nūq̄ cessāt. ¶ Tūc
vna vox clare et lucide sonu
it ī celo dicēs. ¶ Nūq̄d nō iste ē
o dnē p̄r? qui se ad voluntatē
tuā alligauit. et eā p̄fecte cō
plenit? ¶ Tūc ipe p̄sonalit vn
dit in assēa sua. ¶ Ego ego sum.
¶ Deinde tres voces audiebāt:
vna ex pte deitatis dicēs. ¶ Nū
q̄d nō ego te creaui? et dedi
tibi corpus et aiam? ¶ Tu es fi
lius meus: et voluntatē p̄ris fe
cisti. ¶ Veni ergo nūc ad me po
tētissim̄ creatorē tuū: et dul
cissim̄ p̄rem. ¶ Tibi ei debet
etna hereditas q̄ filio es: tibi
debet hēditas p̄us q̄ obedis
ti ei. ¶ Veni ergo dulcissim̄ ad
me: ego recipiā te cū honōe
et leticia. ¶ Scda vox audiebat
ex pte humanitatis dicēs. ¶ Frat
mi: veni ad frem tuū. ¶ Ego
ei obtuli me p̄ te ī bellū: ego
fudi sanguinē meū p̄ro te.
¶ Veni ad me q̄ segbaris volū
tatē meā? veni ad me q̄ re
pēdisti sanguinē p̄ sanguinē:

qui paratus fuisti dare mortem pro
morte, vitam pro vita. Ideo tu qui
sequebaris me in vita tua. veni
nunc in vitam meam et gaudium
meum quod numquam finietur: veraciter
enim te confiteor esse fratrem meum. Tercia
vox audiebatur ex parte spiritus: qui
non tres dii sed unus. Veni inquit
miles meus: qui fuisti sic de
siderabilis intus. quod concupivi habi
tare tecum. Tu fuisti sic virilis
extra: quod dignus eras ut defen
derem te. Ideo pro corporis tui in
quietudine intra in requiem:
pro mentis tue tribulacione intra in
consolacionem ineffabilem: pro ca
ritate tua et virili decertacione.
intra in meipsum. et habitabo
in te et tu in me. Veni ergo
egregie miles ad me quia nichil
desiderasti nisi me: veni et re
pleberis divina voluntate.
Postea quinque legiones ange
lorum quasi quinque vocibus sonuerunt.
Prima loquebatur dicens. Pre
cedamus egregium militem istum
et feramus ante eum arma su
a: id est presentemus deo nostro fi
dem suam quam inconcussam serva
vit. et ab inimicis defensavit.
Secunda vox ait. Feramus ante
eum clipeum suum: id est demonstre
mus deo nostro paciam suam: que
quamvis deo nostro nota sit. glorio
sior tamen erit ex nostro testimonio.
Per pacienciam enim non solum ad
versa sustinuit pacienter: sed et
pro adversis gratias deo referebat.
Tercia vox ait. Precedamus

eum et presentemus conspectui dei
nostri gladium eius. id est demonstremus
obediam eius: quia in duris et levi
bus iuxta modum professionis sue
obediuit. Quarta vox ait. Ve
nite et ostendamus deo nostro e
quum suum: id est testimonium perhi
beamus humilitatis eius. Sicut enim
equus fert corpus hominis: sic humi
litas eius precedens eum et subsequens
ad omne opus bonum ferebat eum.
Nichil quippe in eum invenit su
perbia suum: ideo secure equita
bat. Quinta vox ait. Venite
et presentemus deo nostro galeam eius:
id est testimonium demus de divino
desiderio eius quod habuit ad deum.
Ipse denique omni hora medita
batur eum in corde: ipsum habe
bat in ore. ipsum in operibus. ipsum
super omnia desiderabat: pro eius
honore et amore exhibuit se
mortuum mundo. Ergo presentemus
hec deo nostro: quia dignus est iste pro
modico labore eterna quiete: et
cum domino suo letari quem tociens
et tantum desiderabat. Cum talibus
vocibus et mirabili choro ange
lorum: ferebatur amicus meus in
requiem. Que videns anima ex
ultans intime ait. Felix ego quod
umquam creata fui: felix ego quia
deo meo servivi: quem nunc vi
deo. Felix ego quia gaudium ha
beo et gloriam: quam non finietur. Ecce
taliter amicus meus venit ad
me: et tali premio remuneratus
est. Et quamvis non omnes fuderint
sanguinem pro nomine meo: tamen

candē mercedē habebit si habēt voluntatē dare vitam suā p me. tpe sic se offente: et nctate fidi ingruēte. Ecce q̄n tū bona voluntas fecit.

¶ Verba xp̄i ad sponsā de sue iustitie imutabilitate & etnitate. & q̄lit assūpta hūanitate talis iustitia p tpm fuerit illūinata. et quō pie suā misericordiā exerct i dāpnatis. & dulcit ad misericordiā monet milites prelubatos. Caplm. xij.

Ego sū verus deus & rex. Nullī ē dignū vocari rex n̄ ego: q̄ a me ē oīs honor & ptās. Ego sū q̄ iudicauī p̄mū angelū: q̄ cecidit p superbiā. cupiditate & inuidiā. Ego sū q̄ iudicauī adam & cayn & totū mundū: inundo ppt̄ peccā hoim diluuiū. Ego idē sum q̄ promisi pplm israeliticū in captiuitate venire: et eum mirabilit̄ in signis mirabilibz eduxi. In me ē oīs iustitia et erat et ē sine p̄cipio et sine fine: nec aliqn̄ iminuit̄ apud me: & vera i me p manet & imutabil̄. Et q̄nus nūc ista tpe iustitia mea videt̄ aliqntulū mitior & dūs q̄ in iudicādo nūc pacientior: hoc tn̄ nō est imutatio iustitie mee q̄ nullī imutat̄: & ostensio maior caritatis mee. Eadē q̄ppe iustitia. & eadē vitate iudicij nūc mundū iudico: qua tūc cū pplm meū eripuit de seruitute promisit & q̄ in deserto afflixi. Et ante q̄ arcana oīe mea occultabat̄ dulcō quā i iustitia habui: q̄ lux abscondita seu aliq̄ nube obūbrata. Assūpta vō hūanitate luce mutabat̄ lex data in nō mutabat̄ iustitia: & euidēcius apparuit et copiosius illūinabat̄ in caritate p filiū dei: & hoc triplicit̄. Primo. q̄ mitigabat̄ lex q̄ erat dura ppt̄ iobedientes & indurātos: et difficilis. ppt̄ domādos superbos. Secdo. q̄ filius dei passus & mortuus est. Tercio. q̄ iudicauī q̄ longius q̄ antea ex mia p̄riit: et videt̄ mitius nūc ce i peccātes. Multū q̄ppe rigida & stricta videt̄ fuisse iustitia i p̄mis p̄tribz. in vnda diluuij. in morte i deserto p̄stratoz: et eadē iustitia nūc mecū est et etnalit̄ fuit. Et nūc magis mia et caritas apparet q̄ tūc raciōbilit̄ in iustitia occultabat̄ et misericordit̄ luce occultius exhibebat̄: q̄ nullī iustitia sine mia fecit nec facio. nec sine iustitia pietatē. Sed ait potes q̄rē. Si mi oī iustitia habeo miam: q̄ mō misericors sū in dāpnatos: Rndeo tibi p exemplū. Quasi aliqs iudex sedēt in iudicio: et frat̄ eius venit ad iudicū iudicādū. Cui dixit iudex. Tu frat̄ meus es & ego

iudex tuus: et licz te intime di
ligo: tn no potero nec decet
facere contra iusticiam. Tu vides
oem iusticiam in conscia tua se
cundu merita tua: scdm hac
ergo oportz te iudicari. Si ei
possibile eet venire contra iustici
am: libet pro te portare. Ego su
sicut iudex ille: hic fr meus
e p humanitate. Quo veien
te ad iudiciu meu: conscia eius
dicit culpa sua: et intelligit se
cundu quam iudicandus e. Ego vo
qui iustus su rndeo aie p sili
tudine: dices sibi. Tu vides o
ne iusticiam in conscia tua: dic er
go qd meris. Rndit m aia.
Iudiciu meu dicit in conscia me
a et ipm e. pena digna p me
ritis: qr no obediui tibi. Cui
ego rndeo. Ego iudex tuus sus
cepi oem pena p te et notu
feci tibi piculu tuu: et viam
eundi ne tu venires i pena
Iusticia qppe erat. ut an sa
tisfactione culpe celu no int
res: hac ego sustinui p te: qa
psonalit ipotes eras ad paci
endu. Ego ondi tibi p pphas
q m futura erat: et nec mi
mu punctu de quo pphe vatici
nabat preteriui. Ego ondi
tibi one dilcione qua potera:
ut vteres te ad me. Sz qr au
tisti te a me. ideo iusticia nuc
es dignus: qr miam contepsisti.
Verumptn adhuc ita misericors
su. qd si possibile eet me itato
mori. magis eade pena qua

in cruce semel paciebar iteru
magis paterer p te: qm tali
iusticia videre te iudicari.
Sz iusticia dicit. ipossibile ee
me iterato mori. Mia vero
dicit. Si possibile eet: libeter p te
morerer. Ecce quo misericors
su in dapnatos. et qm carita
tuus. Acqd ei facio: hoc faci
o ut ostenda caritate mea.
Ab ucio qppe dilexi hoiem:
etia cu iratus viderer. Sz dilci
one mea null curat. nec at
tendit. Nunc ergo qr iustus et
misericors su moneo eos q
dicunt milites ut qrat miaz
mea. ne iueniat eos iustici
a mea: q e stabilis sicut mos.
ardes sicut ignis. horribilis
qi tonitruu: subita qi arcus
extensus ad sagittandu. Ego
moneo eos tplicit. Primo sic
pr filios ut reuertant ad me:
qr ego pr et creator eoru su.
Reuertant et dabo eis primo
niu: qd prno iure debet e
is. Reuertant. qr licz contepts
su: attame cu gaudio suscipi
a eos et occurra eis cu carita
te. Scdo rogo eos sicut frat:
ut recordent vulneru meo
ru et opm. Reuertant: et sus
cipia eos sicut frat. Tercio.
rogo ut dns. ut reuertant ad
dnm suu cui dederut fide: cui
et obsequiu tenet et iuramen
to se obligauerut. Ergo o mi
lites reuertimi ad me prem
vestru: qui cu caritate educa

ui vos. Cōsiderate me frem
vrm: p vobis ⁊ vobiscū fcm
simile. Reuertimī ad me pi
ū dnm: īhonestas qppe est
magna alij dno dare fidem
alij obsequiū. Vos enī mi
chi dedistis fidē q defenderetis
ecciam meā ⁊ q miseris sb
ueniretis: et ecce īimico me
o datis obsequiū. Depōitis
eciā vexillū meū: et vexil
lū īimici mei erigitis. Ergo
o milites redite ad me cū ve
ra hūilitate: qui a me cū su
pbia discessistis. Si durū vide
tur aliqd p me vobis pati:
cōsiderate qd et ego feci p vo
bis. Ego iui causa vrī sāgui
nolētis pedibz ad crucē: ego
habui manꝰ ⁊ pedes p vob
pforatos. ego nulli mēbro i
meo pepci p vobis: ⁊ tn hꝰ
totū negligitis. recedēdo a
me. Redite ergo: et dabo ī
auxiliū tā. Primo fortitu
dinē: cont īimicos corpales
et spuales. Scdo magnani
mitatē q nichil n̄ me time
bitis: q delcābile videbit vo
bis p me laborare. Tercio.
dabo vob sapiam: q intelli
getis verā fidē et dei volun
tatē. Ergo redite: et state vi
rilit. Ego eī q moneo vos sū
ille cui āgeli seruiūt: ⁊ pa
tres vros obedientes liberaui.
īobedientes iudicaui: et sup
bos hūiliaui. Ego fui pmꝰ
in bello: pmꝰ ī passione. Se

quimi ergo me: ne sicut cera
ab igne dissoluamī. Cur re
scinditis pmissionē vestrā?
Cur iuramētū cōtēpnitis?
Nūqd ego minor sū amico
vrō tpali: cui si datis fidē sol
uitis? Michi āt datori vite
et honoris. cōseruatori sanita
tis. nō redditis pmissū. Pp
terea boni milites soluite
pmissū: et si non sufficitis
ope. saltim conamī volūta
te. Ego eī cōpaciēs seruituti
vrē q dyabolꝰ oppmit vos: vo
lūtatē recipiā p ope. Si redi
tis ad me cū caritate. labora
te p fide ecciē mee: et ego
qi pius pr cū oī exercitu i
meo occurrā vob: dabo qz vob
p pmio qnqz bona. Primo ho
nor etnus: nūqm recedet ab auditu
vrō. Scdo facies et gloria dei
nūqm recedet a visiōe vrā.
Tercio laus dei nūqm recedet
de ore vrō. Qrto aīa vrā ha
bebit oīa q desiderabit: et ni
chil aliud desiderabit n̄ qd ha
bet. Qnto nūqm sepabimī a
deo vrō: sz sine fine durabit
gaudiū vrm. et sine fine in
gaudio viuet vita vrā. Ecce
milites. talis ē retbucio. si fi
dē meā defenditis: et si p ho
nore meo plus qm p vrō labo
ratis. Recordamī si itellcs est
vobis. qz ego paciēs ī vos sū:
et q īfertis m̄ talē cōtūeliam
qlem vosipi. a vrīs nō vul
tis pati. Sz licet oīa ex potē

cia mea possu: et licz iusticia
mea clamet sup vos vindic
ta: adhuc tn mia mea q est
in sapia et bonitate parcit
vobis. Ptea qrite miam:
ex caritate ei pbeo ea que
rogari deberē ¶ Verba po
tēcie xpi ad sposa cont huius
tpis milites. et de forma te
nēda in militibz pcreādis.
et quō deus talibz robur et
auxiliū in agendis pstat et
administrat. Caplm. xiij.

Ego sum cū pre et
spu. vnus deus i tribz
psonis. Vnus non
sepatur ab alio. nec diuidi
tur. Sz pr e filio et spu: et sps
i ābobz. Deitas misit vbū
suū vrgini marie: p angelū
suū gabrielē. Nichilomius
tn idē deus mittēs et missus
a seipso erat: cū angelo erat:
cū gabriele et ante gabrielē
in virgine. Dicto āt vbo ab
angelo: vbū caro fcm ē in
vrgine. Hoc vbū ego sū: qui
loquor tecū. Pat misit me
p seipm cū spu sco in vētre
virgis. nō sic q angeli caru
erūt visione dei: sz ego filius
q fuit cū pre et spu sco in
vētre vrgineo idē erat i ce
lo cū pre et spu in visione
angelorū oīa gubernās oīaqz
sustētās: licet hūanitas mea
a me solo filio assūpta req
euit in ventre marie. Ego
igit in deitate et hūanita
te vnus deus. ad ostēsionē cari
tatis mee et robur fidei scē:
nō dedignor loqui tecū. Et
licet hūanitas mea videat
ēē iuxta te. et loqui tecū: ve
risimilius ē tn qz aīa tua
et ɔscia tua mecū ē et i me:
nichil ei m impossibile est. et
nichil difficile i celo et in tra.
Ego qppe sū qi rex potēs: qui
cū exercitu suo veniēs ad ciui
tatē oīa loca iplet oīa occu
pat: sic grā mea oīa mēbra
tua replet oīa fortificat. E
go denique sū in te et extra te.
Ego qmuis loquor tecū: idē tn
sū in gloria. Qd m difficile
est qui potēcia mea oīa sustē
to: sapia mea oīa dispono.
vtuositate mea oīa supero:
Ego cū pre et spu sco sine pn
cipio et sine fine vnus deus:
qui p salute hoim in hūani
tate assūpta deitate illesa
pmanēte vē passus sū. re
surrexi et ascēdi: nūc vera
cit loquor tecū. Dixi tibi p
ius de milicia q m quondā
gratissima fuit: q vinculo cari
tatis m colligata fuit. Nā
voto suo obligabāt se dare cr
nē suā p carne mea: sāgui
nē suū p sanguine meo. Ido
et ego ɔsensi i eos: ɔiunxi e
os m in vnū vinculū: et in
vnā societatē. Sz nūc ɔqror
sup ipos milites qui tenēnt
ēē mei: q aūsi sūt. Ego qppe
sū creator et redēptor: ego et

auxiliator. ℭEgo creaui eis
corpꝰ et mẽbra: ego oĩa q̃ĩ
mũdo sũt ad utilitatẽ eoꝝ
fec. ℭEgo redemi eos sãguĩe
meo: ego emi eis hẽditatẽ
etnã passione mea: ego ĩ
oĩbz pculis defendo eos.
ℭEgo do eis fortitudinẽ ad a
ffendẽdũ et laborãdũ. ℨQuic
at ipi aũsi sũt a me. ducũt
p nichilo passionẽ meã:
negligũt ẏba mea quibz aũa
eoꝝ pasa et delectari deberet
ℭCõtẽpnũt me eligẽtes aũo et
toto affectu carnẽ suã dare
et lacerare p laude hoim: sã
guinẽ suũ fundẽ ppt̃ expleri
onẽ cupiditatis sue: libenter
mori ppt̃ mũdana et ỹbadp
abolica et ĩania. ℨAdhuc tñ
licet sic aũsi sũt: mĩa mea
iustitia ẽ in eos. ℨSã p mi
sdĩã custodio eos ne tradã
t̃ dyabolo: p iustitiã tolero
eos pacient̃. Et si adhuc ẏuer
si voluerit: ego gaudẽt̃ sus
cipio eos et octõo eis letãter.
Dic ergo illi qui milicia ad
me ẏuertẽ vellet: q̃ sub hac
forma m̃ de nuo placẽ pos
set. ℭQuacũq; ẽi miles fieri
vellet. debeꝝ cũ equo suo: t
appatu ad cimiteriũ prẽdc
et eũ ibi relinquẽ: q̃ equus
nõ ẽ creatꝰ ad supbiã hoĩ
nũ: sz ad vite utilitatẽ et
defensionẽ. et ĩmicoꝝ dei
expugnationẽ. ℭDeinde as
sumat cũ lugatura ponẽda
mantellũ

ẽ sup frontẽ: ut sicut dyacꝰ
assumit stolã in signũ obie
et pacie diuine: sic ipe as
sumit mãtellũ et lugaturã
ponit sup frotẽ in signũ pro
fesse milicie et obie p cruris
mee defensiõe assumẽde. ℭQuẽ
ecĩã pcedat vexillũ ptãtis se
cularis: ut sciat se ptãti mũ
dane in oĩbz q̃ nõ sũt cot̃ dñi.
debẽ obedire. ℨIngresso at eo
cimiteriũ dicĩ occurrit ei cum
vexillo ecĩe: in quo depicta
sit passio mea et vulnera
mea: in signũ q̃ ecĩam dei
defendẽ debet. ℭQuãt ingredit
ecĩã. vexillũ tpal̃ potẽcie
foras ecĩã remaneat: et
vexillũ dei pcedat eũ in ec
clesiã: in signũ q̃ diuina po
testas pcedat secularẽ: et q̃
de spualibz plus curãdũ est
q̃ de tpalibz. ℭDicta vo missa
usq; ad ofiũ dei. ℭPlatus sz
rex vel alĩ pcedat ad militẽ
circa altare: et dicat. Vis tu fi
miles? ℭQuo rndente volo:
subiungat. ℨMutte mãt deo.
et m̃ fidẽ te scę ecĩe defẽdẽ:
et ℭplatus eiꝰ m oĩbz q̃ ad dei
sũt obedire. ℭQuo rndente
volo: tradat gladiũ ĩ manu
eiꝰ: et dicat. ℭEcce trado tibi
gladiũ in manꝰ tuas: ut nõ
pareas vite tue p ecĩam dei:
ut ĩimicos dei depmas: et
ut amicos dei defendas. ℨPos
tea ẏmittat clipeũ: et dicat.
ℭEcce do tibi clipeũ ut defen

et eiꝰ platis ecĩã obtẽpare

das te ⁊ tra ⁊ inimicos dei: ut vi/duis et orphanis ⁊ buas aux/ilium: ut honore dei ⁊ omibz augmetes. ¶ Postea manu ⁊ ponat collo eius: dicēs. Ecce obedīcie subiectus es ⁊ ptā/ti: vide ergo ut sicut lugas/ti te ꝓfessioē sic ꝑficias ⁊ ope. ¶ Post hec mātellū adaptet sibi ad lignaturā. ut cotidie habeat ⁊ mēoria qđ deo vo/uit: et q̄ ad ecclie dei ptecta/onē plus q̄ alij se ꝓfessioē ⁊ facē ecclie obligauit. ¶ Hijs ergo pactis et dicto agnus dei sacerdos qui missā cele/lebrat tradat sibi corp⁹ me/ū: ut fidē sāe ecclie defendat. Ego ero in eo: et ipe in me. Ego mustrabo ei robur ⁊ aux/ilium: ego mēda eū flāma ca/ritas mee: ut nichil velit ⁊ me: nichil timeat ⁊ me deū suū. Qđ si forte fuit ⁊ capo et ibi ꝑ honore meo et fide mea defendēda sūpserit mi/licia: nichilominꝰ ei ꝓdest si tencio fuit recta. Ego demq̄ in ōi loco sum ꝑ potenciam meā: et oēs ⁊ mīe tacoe recta et volūtate bona placē pnt. Ego āt sū auritas: et nullꝰ ad me venire pt. ⁊ qui ha/bet caritatē. Ideo nullis pci/pio hoc facē. q̄ tūc seruirent ⁊ ex timore. Sz quicūq̄ vellet sic assumē milicia. ⁊ placē possent. Dignū q̄ppe essz ut sicut ꝑ superbia a vera ꝓfessi/one milicie exterit ē: sic per humilitatē ad vē milicie cultū se reūti velle ostēderet. ¶ Qualit̄ xps ꝑ fabrū et dei ꝺba ꝑ aurū designat. et quō tri/plex ꝺba caritate diuina. ꝺsaāz recta ⁊ sensꝰ ordiatos ⁊ntabz sint ꝓponenda. et quō dei ꝓdica/tores debēt ee sollicati et non desidiosi ad aurū vendendū. id ē ad ꝺbm dei ꝓponendū. Cap.

Ego sū sicut xuj. bonꝰ aurifaber qui mittēs famulū suū ad vendendū aurū suū ꝑ tra: dicat ei. Tra debes facē. Pri/mo nō debes ꝓmittē aurum meū nisi eis qui sēnos et lu/cidos habēt oculos. Sed/o non ꝓmittas eis qui nullā habēt ꝺsaām. Tercio habe aurum meū venale: ꝑ dece talētis ponderis duplicati. Sz ūmi/cus meus tria habet aduer/sus te: ꝑ quibz tibi cauendū ē. ¶ Primo vult facē te desi/diosū in ꝓferendo et demō/strando aurū meū. Secūdo de/siderat platare et ifere ali/qđ vicioſū in aurū meum: ut videntes et ꝓbātes aurū credāt aurū meū ee luteū et putredinē. Tercio pōt in os amicoꝝ suoꝝ quō resp/tāt tibi: et dicāt ꝺstanē au/rū meū nō ee bonū. Ecce ego sū quasi aurifex iste. E/go orā q̄ st celo tra fabrica/ui nō malleis et ifrumētis

ꝫ pena mea et vtute Et oia
que unq; fuit et fuerut et futa
sut: oia in pscia mea sut. Na
no mim? vermis et no mimu
mu sine me e neq; sine me
subsiste pt: nec ta mimu.
qd se a pscia mea occulte
possit: qz oia a me sut. et oia
in pscia mea. Int oia tn q
fec verba mea q ppo ore
locutꝰ sū dignioza sut: tacp
auru cetis metallis. Ideo fa
mulis meis cu quibz auru
meu p tras mitto: tria fane
da sut. Primo no ꝓmittant
auru meu illis: q no habet
lucidos et claros oculos. Sed
potes qre. Qd sibi vult ha
be clarū visū? Utiq; ille cla
re videt: qui habet diuina
sapiam cu diuina caritate
ꝫ quo hoc cognoscedū est:
Certe hoc manifeste patet.
Ille enī qui scdm hoc qd itel
ligit viuit. q se a mudi vā
tate et curiositate subtrahit.
q nichil sic qrit sicut deū su
um: hic habet clarū visū: hu
ic ꝓmittedū e auru meu.
Ille at qui habet scām sed
no diuina caritate in opan
do qd intelligit? ipe similis
e cero. q quide videt habe
oculos ad deū ꝫ no habet:
qz vtit eos ad mundū et occa
put ad deū. Sedo no e com
tendū auru meu ei: q non
habet scām. Qs habet co
scām? n qui disponit tpa

lia ista et cōducta in eterna?
Qui habet i celo aiam: et cor
po in tra. Qui cotidie cumi
nat quo exeat de tra et vnde
at deo de factis suis: huic co
mittat auru meu. Tercio
debet habe auru meu vena
le, p decē talēta bis ponder
tis. Quod notat in stateca
in q ponderat auru? n scia?
Qd vo mang q ponderare de
bet? n voluntas bona et desi
deriu? Qd at sut ponder
ponenda? n spiritualia et cor
poralia opa? Auru ergo meu
id e vba mea qui habe et e
me voluit? debet in scie sue
stateca examiare et sideria
re cu bona voluntate: ut red
dant p eo decē talēta ad vo
luntate mea bene ponderata.
Primu talētu est visus hois
bene modestus. ut ho cogitet
qntu int corpale visu distat
et spuale: que utilitas i pul
chritudine et visu corpali?
et que honestas in pulchri
tudie et honore agelor et vi
tutu celestiu. q vicit splēdo
re oia sidera celi: que dulcedo
et qle au gnudu in madatis
dei et honore. Hoc talētu cor
palis scz visus et spualis qd
est i madatis dei et predicata
no equa lance appedi debet?
ꝫ spualis visus corpali ppon
derz: et plus i stateca appedz.
Qa ad aie utilitate et corpo
ris nitate apetedi st' oculi:

ad iania vo et scurrilia sunt
claudendi. Secundum talentum est au
ditus bonus. Consideret ergo ho
ad quod valet verba scurrilia:
ad quod inepta et risoria. Certe
non sunt nisi vanitas: et quasi
aer pertransiens. Ergo audire de
bet homo laudes dei et canti
ca eius: audire debet facta et
dicta sanctorum: audire debet ne
cessaria anime et corporis in bono
edificatoria. Iste auditus plus
appendet in statera: quam auditus
scurrilium. Iste bonus auditus
cum alio appensus in statera to
tum pondus continet: alius vero
qui vacuus ascendens euanes
cat. Tertium talentum est talen
tum oris. Appendat enim homo
in statera conscientie sue verba edi
ficatoria et modesta: quantum
sint utilia et honesta. Atten
dat etiam verba vana et ocio
sa quantum sint nociua et inuti
lia: et dimittat verba vana
et diligat bona. Quartum ta
lentum est gustus. Quid enim est
gustus mundi: nisi miseria in
principio ingressionis labor in
progressu. dolor et amaritudo
in fine. Ergo appendat homo
diligenter spiritualem gustum cum temporali:
et spiritualis gustus temporali preponde
ret. Quia spiritualis numquam terminatur
~~numquam terminatur~~ numquam tedio
habet: numquam minuit. Hic gus
tus incipit in presenti refrenatione
voluptatis et modesta dispo
sitione vite sue: et durat sine

fine in celis in fruitione et dulce
dine dei. Quintum talentum est talen
tum tactus. Appendet enim homo
quantam sollicitudinem et miseriam
sentit ex corpore: quantam inquietu
dinem a mundo. quantam contrarie
tatem a proximo: et ubique sentit
miseriam. Appendat etiam qualis
requies est anime et animi bene disci
plinati: quanta dulcedo non
sollicitari in superuacuis: et tunc
ubique sentiet consolationem. Quid
ergo bene ponderare voluerit
appendat in statera tactum spiri
tualem et corporalem: et sic appendat
ut spiritualis plus appendat et
ponderet quam corporalis. Hic tac
tus spiritualis incipit et progreditur
in patientia contrariarum rerum: in perse
uerantia mandatorum dei: et du
rat eternaliter in gaudio et pa
ce quietissima. Qui autem plus ap
pendit corporalem requiem et tactum
mundi et eius gaudii quam eter
num: non est dignus tangere aurum
meum nec frui leticia mea. Sex
tum talentum est opus hominis. Appen
dat homo diligenter in conscientia sua
spirituale opus et corporale. Illud
ducit ad celestia: et istud ad
mundum. Illud vero ad eternam
vitam sine supplicio: istud ad
tribulationem magnam cum sup
plicio. Sed qui aurum meum desi
derat. appendat plus spirituale
opus quod est in dilectione mea:
quia spiritualia manent. corporali
a autem casura sunt. Septimum
talentum est dispositio temporis.

¶ Aliud tēpꝰ accepit homo ad so
lā spūaliū rerū vacatione: a
liud ad corpis nāturē sine qua
nō pt ee qđ mē spūalia, si ra
onabilit' fit reputat'. aliud
ad corpis utilitatis exercita
tionē. Et qz hō racionē tpis
suis sicut et opm reddituꝝ
ē: ideo rpe corpali labori spū
ale tēpꝰ ꝓpondet: et sic dispo
nat' tēmpꝰ ut spūalia plus
reputēt qꝫ tpalia: et nullū
repus sine discussione et eq
iustice libracōe ptēsire per
mittat'. Octauū talentū est
equa dispesacio tpaliū bono
rū ꝺcessoꝝ: ut qui diues ē
ingntū facultas se extēdit
tū caritate diuina pauprbz
tribuat. ¶ Z potes quere. Qđ
debet paup dare: q nichil ha
bet: ¶ Qnqz habeat voluntatē:
et ꝺsidet sic secū. Si habere
aliqđ: libēs largit' dare. ¶ Pro
ei voluntas: reputat' ei pro
ope. ¶ Si at talis fuit volun
tas pauris qꝫ libēt' haberet
tpalia sicut et ceteri. nō tn
vellet dare pauprbz ñ mo
dicū et abiectoꝝ: tal' volū
tas reputat' ei ꝓ modico ope.
Ergo homo diues qui habet
bona faciat opa cū caritā
te dei: qui vō nō habet. ha
beat voluntatē dandi et pro
derit ei. Qui at plus appē
det tpale qꝫ spūale. ut q̄ vnū
denariū dat m et centū mū
do et sibi mille nō eque me
surat: et talis mēsurator m
dignꝰ ē habē aurū meū. qz
ego qui oīa dedi. et oīa pos
sū auferre. dignior pte dignꝰ
sū. ¶ Spalia at ad utilitatem
hoīs et necessitatē data sūt:
nō ad superfluitatē. ¶ Nonū ta
lentū est dilecēs ꝺsideracio
tpis sui tñ facti et pteriti.
Cōsidet ei homo facta sua
q̄a fuerūt et q̄nta: et quō
emēdata sūt et qꝫ digne at
tendat etiā ne forte opa bo
na miora fuerit qꝫ mala:
qꝫ si ueniat mala sua mao
ra qꝫ bona: assumat sibi vo
luntatē pfectā emēdādi. et cō
tricionem veram de ꝺmissis.
Et hec si vera fuerit et fir
ma: plus ponderabit coram
deo qꝫ oīa pcta sua. Decim
talentū ē ꝺsideracio t dispo
sicio tpis sui futuri. Si homo
habet tale voluntatē qꝫ nichil
vult dilige ñ q̄ deū sicē. ni
chil desiderare ñ q̄ placē no
uerit deo. ōnē tribulacionē li
bent' et pacient' ꝟplecti. t in
ferni penas si deus mde ha
bēt ꝺsolationē et si sic esset
voluntas dei ferre: hoc tale
tū oīa excedit. ¶ Per hoc ta
lentū oīa venientia facile
vincant'. Quicuqz ergo hec
decē talenta dederit: ipe ha
bebit aurū meū. ¶ Z eos qui
aurū meū deferēt ꝟplicater
sicut dixi vult ipe dire nimi
rus. ¶ Primo vult facē eos de

sidiosos. Alia ei est desidia cor
palis: alia spualis. Corpal'
est: qn corpus attediat ad la
borandu et surgendu et hmoi.
Spual' desidia e. qn ho spua
lis sentiens spus mei dulcedi
ne et gram magis vult in
illa dulcedine quiescere solus qm ad
alios egredi et alios secu iu
uare: ut et illi de dulcedine su
a pticiparet. Nunqd petrus
et paulus habuerunt dulcedi
ne copiosa spus mei? Qz si
in fuisset acceptabile: magis
cu dulcedine intna qua habu
erunt in pfundissio loco terre
iacuisset absconditi: qm exis
sent i mundu. Attn ut alij
fieret pticipes dulcedis eoz
et alios secu edificare posset:
magis elegerunt egredi ad
alioz pfectu et maiore eoz
gloria: qm soli ee. et nullos
de gra eis data ofortare. Sz
etia amici mei nunc qmuis li
bet soli vellet ee et letari
de dulcedine qua habet: attn
egredi debet. ut alij pticipes
fiat gaudij eoz. Sicut ei tpa
libz aliqs habundas. no utit
eis solus sz omittit alijs: sic
etia vba et gra mea no oc
cultari debet: sz diffundi in
alios ut ipi edificet. Tribz
eni gnacoibz hoim amici mei
succurre pnt. Primo dapnatis.
scdo pccoribz scz cadetibz in
pcca et resurgentibz: tercio
bonis stantibz. Sz potes qre.

Quo pnt succurre dapnatis:
cu indigni sut gra et impossi
bile e eos redire ad gram: Ad
qd ego volo tibi rndere p exem
plu. Sicut ei si i pfundissimu
aliqd supplicium eent infinite
fosse. p quas qui i pfundum
cadet necesse eet qd descedet:
si at aliqs obstruerz aliqua
illaz fossaru. no tam pfun
de ppt obstructione descedet:
sicut alit si nulla eet fossa
obstructa. Sic etia in dapna
tis e. Qmuis ei ex iusticia me
a et malicia eoz indurata
pfinito tepe et pscito dapna
di sut: leuius tn supplicium
fieret eis si p aliqe a malis
aliquibz refrenaret et ici
taret ad aliqd bonu. Ecce
qm misericors su in dapna
tos: quibz et si mia diceret p
ce: iusticia tn et eoz mali
cia otradicat. Scdo pnt succ
re cadetibz et resurgetibz si
docet eos quo resurgat: pre
cautos faciut otra casu: istru
ut quo pficiat et cupidita
tibz suis resistat. Tercio pfice
pnt iustis et perfectis. Nunqd
no et ipi cadut: Utiqz. Sz ad ma
iore eoz gloria et dyaboli ofu
sione. Sicut ei miles leuit pcus
sus i bello. aplius incitat ex
pcussioe. ad bellu forcius ex
acuat: sic electi mei ex tep
tacoe dyabolice aduersitatis am
plius excitat ad spualem labo
re et humilitate: et eo ferue

caus ꝓfiauit ad cõna ꝙle acq
renda. Ergo ẏba mea ab a
micis meis nõ occultet: qz au
dita ꝙra mea ãplius ad de
uocõnẽ meã pnt exaltata.
De sdo ꝙz ĩimicꝫ meus la
borat ut aurũ meũ videat
lutũ ꝑ aliquã mfidelitatẽ?
ideo cũ tñscribũt aliq̃ addu
cat scptor ĩ testiõniũ duos
fideles vel vnũ ꝓbate ꝺsae:
et examiato ab eo qd scptũ
ẽ. tñsmittat ad quos velit?
ne forte si absq̃ testiõnio in
manꝫ ĩimicorꝫ venerit adda
tur eis aliqd falsitatis: ex quo
ẏba vitatis apud ſiplices
possit denigrari. De trio ꝙz
qz ĩimicꝫ meus posuit ĩ os ai
corꝫ suorꝫ ut resistat auro ĩ
meo: ideo dicat amica mea cõ
tradictibz ista ẏba. In auro
ẏborꝫ ostensorꝫ nõ fuit ñ qz
tria ẏba. Docet ei timẽ cre?
diligẽ pie: desiderare celestia
sapiẽt. ꝓbate ẏba ⁊ videte:
et si aliꝫ uenerit ꝛndite.

Verba xpi ad sponsã de vi
a padisi in suũ aduẽtu apta
et de avdẽtu eiꝰ caritate nobis
ẽnsa. mltas passiões a siu na
tuitate usq̃ ad mortẽ ꝑ nobꝭ
sustinẽdo. et qlẽ nuũ via iser
nẽ lata et padisi est stricta.

Mtaris ĩqe Cam xo
talia loquor: ⁊ cãta
ostendo tibi. Nunqd
ꝓpt̃ te sola? Nõ utiq̃: ꝙz ꝓpt̃
aliorꝫ edificatiõnẽ ⁊ salutem.

Ida mundus erat qi quedã so
litudo in q̃ non erat ñ vna
via: q̃ deducebat ad maximũ
abissũ. In abisso aũ erãt duo
receptacula: vnũ erat sic pro
fundũ qꝫ nullũ habebat sub
se fundũ: in qd qui descẽderẽt
nunq̃ ascẽderũt. Sedm vo no
erat sic ꝙfundũ ut ꝑmũ net
ita horribile? ꝙz quicũq̃ desce
derũt in ipm sperabãt sibi
auxiliũ. desiderũ et dilatio
nẽ quãdã habebãt nõ miseri
cã: tenebras expiebãt nõ pe
nas. Isti aũ qui habitabãt in
isto secũdo receptaculo clama
bãt cotidie ad ciuitatẽ quãdã
optimã ꝓpe iacẽtem: q̃ plena
erat ꝺibz bonis et delectoibz.
Clamabãt aũ valent: qz scie
bãt viã ad ciuitatẽ q̃ irent?
ꝙz solitudo et silua sic desa e
rat. qꝫ p̃ densitate nec tiſmi
graire nec ĩcedẽ valebat: ꝙz
nec fortitudinẽ ad ꝓpandam
viã habebãt. Qz qd clamabãt?
Dẽ clamabãt sic. O deus ve
ni et da auxiliũ: monſt viã:
et illuũna nos qui expectamꝰ
te. In alio aũ nõ ẽ nobis salꝰ
ñ in te. Iste clamor ascẽdebat
ĩ celũ ad aures meas: iste
traxit me ad miam. Ego aũ
mitigatꝰ clamore tanto ve
ni in solitudiẽ sicut pegimus.
Qz angꝫ incedẽ et laborare
incipere: vox ante me sonuit
q̃ dixit. Securis iã posita ẽ
ad arborẽ. Que fuit vox ista.

n iohānes baptista qui ān me
in hemo missus clamabat: Se
curis ad arborē posita ē. Qui
ret. Homo iā patz sit: qz iam
securis pata ē. Et venit ille
qi viā ad ciuitatē pparādo: et
extirpabat oia obstacula. Ego
at veniēs ab ortu solis usq ad
occasū laboraui: et ab incarna
cōe mea usq ad mortē crucis
opatus siu salutē: fugies m
principio ingressionis in solitu
dinē istā ppt inimicos meos
scz herodē psequentē. Ceptatus
a dyabolo fui: et psecutiones
passq ab hoibz. Dein labores
multiplices passq. comedebā
et bibebā: et alias natē ne
cessitates expleui absq pcō
ad fidei instructionē et vē na
ture assūpte onestionē. Deinde
viā ad ciuitatē scz celestē ppa
rās et dira suborta extirpas
aculei et spine acutissie pu
pugere latq meū: et acerbi
dauid vulnerauerūt manus
et pedes meos: dentes mei
gene mee male tracte sunt.
Ego at patiēt' sufferēs nō re
trocessi: qz eo feruentius pressi
tanq aial qd ire dia affectu cū
aspicit hoiem st se lancea ten
dentē irruit in lanceā ppter
desiderū viri: et quo plus hō
lanceā in viscera aialis in
truserit: tāto plus aial ppter
desiderū hois serpm econtra
intrudit i lanceā: donec viscera
totū corpq pfodiūt. Sic ego tā
ta caritate arsi ad aiam: q cū
videre oia acerbissia tormēta
et experiret. quo magis homo
voluntarius fuit ad occidendū
me: tanto plus ardebā ad
ad patiendū p salute aiarū.
Sic ergo ego in solitudie ista
mūdi cū miseria et labore
pressi: et ppaui viā in san
guine et sudore meo. Quia qdē
mūdq bene solitudo dicit pt
qz ab eo oīs virtus defecerat:
et solitudo vitioz remanebat.
In quo nō erat nisi vna via:
p quā oēs ad infernū descē
debant. Iz dāpnati ad dāpna
tionē: boni at ad tenebras
solas. Longū igit future sal
uatois desiderium misericordi
ter audies veni sicut pegrinꝰ
ad laborandū: et mecū mutuꝰ scām
potentiā et deitatē meā. ppaui
viā que ducit ad celū. Sanc
ta amici mei videtes et dif
ficultatē laborū mei et ala
critatē animi considerates: gau
dentes secuti sunt multi et mul
to tpe. Iz nūc vox imutata
ē que clamabat: estote pa
ti. Via mea imutata ē et
suffocauerūt eā spine et tribuli et
spineta: cessauerūtq ire dē
tes p eā. Via at inferni a
perta ē et lata: et trāseunt
p eā plurimi. Nūn via me
a ne cet oblita oīno et neglec
ta pauci amici mei p desi
derio celestis patrie p eā. Sic trāseunt
aues trānsmigrates de ramo i

hois

ta caritate arsi ad aiam: q cū
videre oia acerbissia tormēta
et experiret. quo magis homo
voluntarius fuit ad occidendū
me: tanto plus ardebā ad
ad patiendū p salute aiarū.
Sic ergo ego in solitudie ista
mūdi cū miseria et labore
pressi: et ppaui viā in san
guine et sudore meo. Quia qdē
mūdq bene solitudo dicit pt
qz ab eo oīs virtus defecerat:
et solitudo vitioz remanebat.
In quo nō erat nisi vna via:
p quā oēs ad infernū descē
debant. Iz dāpnati ad dāpna
tionē: boni at ad tenebras
solas. Longū igit future sal
uatois desiderium misericordi
ter audies veni sicut pegrinꝰ
ad laborandū: et mecū mutuꝰ scām
potentiā et deitatē meā. ppaui
viā que ducit ad celū. Sanc
ta amici mei videtes et dif
ficultatē laborū mei et ala
critatē animi considerates: gau
dentes secuti sunt multi et mul
to tpe. Iz nūc vox imutata
ē que clamabat: estote pa
ti. Via mea imutata ē et
suffocauerūt eā spine et tribuli et
spineta: cessauerūtq ire dē
tes p eā. Via at inferni a
perta ē et lata: et trāseunt
p eā plurimi. Nūn via me
a ne cet oblita oīno et neglec
ta pauci amici mei p desi
derio celestis patrie p eā. Sic trāseunt
aues trānsmigrates de ramo i

rubū. qi occulte p tiōze ſeruū
entes: qz p vnā mūdi triſtitie
oibz videt felicitas et gau
diū. ¶Ptea qz vna mea fac
ta ē arta et vna mūdi lata:
clamo nūc ad amicos meos
in ſolitudie id ē in mūdo: ut
a via que ducit ad celū extur
bēt ſpinas et tribulos. et ppo
nāt viā meā ire dētibz. ¶Da
ſicut ſcptū ē. bti ſūt qui no
uderūt me et crediderūt: ſili
felices ſūt illi qui nūc credūt
vbis meis et ope ea xplēt. ¶Ego
ppe ſū qi mater oaurēs fi
lio ſuo errāti: q in viā poztu
git ei lumē ut videat iter:
obuiat ei p amoze i via ab
breuiādo viā ei9: et appropi
quās aplectit eū et gratula
tur. ¶Dic ego oibz reūtētibus
ad me et amicis meis occ
rā cū cauitate: et illūinabo
oz et aiam eoz ad diuinā
ſapiam. ¶Amplecti eos vo
lo cū oi gloria et celesti cu
ria ubi nō eſt celū ſubtꝝ vl' t'
ra i ferius. ſz dei viſio: vbi
nō cibz vel potus: ſz dīnadelec
tacio. ¶Malis aūt aperiatur
via ad iferū: in qđ ingſſe
dietes nūqz aſcedēt. ¶Gau
bt ei gloria et letitia: et i
plebūt miſeria et obpbrio
ſempiterno. ¶Ideo logr vba iſta
et oſtēdo cauitatē meā: ut
reūtant ad me q auerſi ſūt:
et recognoſcāt me creatorē
ſuū quem obliti ſunt.

¶Verba xpi ad ſponſa qre
ei magis loquit q alijs ipſa
meliozibz. et de tribz a xpo
ſponſe pceptis et de tribz pbi
bitis et de tribz promiſſis et de tribz
ofultis. optim documētū. Ca^m.

¶Quant multi xvj.
cur tecū loquoz. et
nō cū alijs q melj
orē habēt vitā: et longioꝝ
tpe m ſeruierūt. ¶Cibz p exē
plū vndeo. ¶Eſt dns qui habz
plures vineas: et i pluribz
tras locis: et vniuſcuiſqz vi
nū ſapit de tra illa i q plā
tatū ē. ¶Cū vo vinū exp̄ſſū
fuit: dns vineaꝝ quibz bib
de vino mediocri et leuioꝝ:
et nō de meliozi. ¶Qui forte
videntiū aliqs et aſtantium
dixit ſic dno. cur ſic facis vo
luit? rndebit dns: qz hoc vi
nū magis ſapuit ſibi et dulcis
fuit tūc tpis. ¶Ideo dns
meliora vina effundit et cō
tēpnit: ſz et ea ad honorē et
utilitatē ſuā tpe oportuno reſer
ſeruat: vnūqđqz ad qđ tūc ē
aptū. ¶Dic ego feci tibi. ¶Ego ml'
tos habeo amicos quoꝝ vita
dulcior ē m melle: delicabi
lioꝝ oi vino: et lucidioꝝ in cō
ſpectu meo ſole. ¶Attn qz m
ſic placuit. elegi te i ſpm me
ū: nō qz tu illis es melior a
eis xpanda vl' meritis eoꝝ
dignioꝝ: ſz qz ſic volui. qui de
iſipientibz facio ſapientes. et de
peccatoribz iuſtos. ¶Ideo qz tecū

tale gratia facio ideo stepno. ꝛ magis eos ad alia utilita
te mea et honore ꝑ ut tuꝰ
usticia exiget reseruabo. ¶ Do
hilia te i obz: et no turbe
ris ñ de patris tuis. ¶ Diligẽ e
ã oes q̃ te odire vident ⁊
tibi detrahẽ: qr ipi maiorẽ
occasionẽ dãt tibi ad cõna.
¶ Primo ꝑcepto tibi tã facẽ:
scz nichil desiderare ñ deꝰ
tuꝰ? sdo abicẽ abutẽ oẽm
supbiã et arrogãcã: tio o
dire i ꝓpetuꝰ carnis luxu
riã. ¶ Tria mãdo tibi no facẽ.
¶ Primo diligẽ vba vana ⁊ fi
tilia: sdo excessꝰ ciboz et
aliarꝰ rerꝰ superfluitatẽ: t
tio fugẽ mundi gaudiꝰ ⁊ le
uitatẽ. ¶ Tria ꝑmitto tibi fa
cẽ. ¶ Primo moderatꝰ sopnꝰ
ad habitudinẽ bonã: sdo te
patus vigilias ad corpis ex
ercitationẽ: tio moderatꝰ
cibꝰ ad corpis fortitudinẽ
et sustẽtationẽ. ¶ Tria cõsulo
tibi facẽ. ¶ Primo laborẽ i re
uniis ⁊ opibz bonis q̃bz ꝑ
mittit regnꝰ celoz: sdo ea
q̃ habes ad honorẽ dei dispo
nẽ: tio cõsulo tibi cogitare duo
stinue i corde tuo. ¶ Primo q̃
fecꝰ ꝑ te: pacẽdo ⁊ morie
do ꝑ te. ¶ Hec cogitatio exci
tat caritatẽ ad deꝰ. sdo cõ
dera iusticiã meã: et futurꝰ
iudicꝰ. ¶ Hec scripsit tiozẽ in
actio. ¶ Scito demꝰ ẽ qd̃ ꝑ
cepto et mãdo. et cõsulo. ⁊ per
mitto: hoc ẽ obedire ut tene
ris. ¶ Hoc ꝑcepto qr deus tuus
sꝰ: hoc mãdo ut nõ alie fiã
as: qr dñs tuus sꝰ. ¶ Hoc per
mitto tibi qr et sponsꝰ tuus
sꝰ. ¶ Hoc ⁊ cõsulo: qr amicꝰ tuus
sum. ¶ Verba xpi ad sposã
qlie deitas vis veracit nãcu
pãda ẽ. et de multiplica sup
plãtatõe hois ꝑ dyabolꝰ ifa
gata. et de multiplica reme
dio in hois adiutoriꝰ ꝑ xpm
addito ⁊ suppleto. Cap. xvij.

Illus logbat ad spõ
sã dicẽs. Credis tu
firmit qꝫ hꝫ qd̃ pbz
tenet in manibz sit corpꝫ
dei? Rndit illa. Ego credo f
mit: qꝫ sicut vbꝰ missꝰ ma
nie factꝰ ẽ in vẽtre eiꝰ caro ⁊
sanctus: sic hoc qd̃ nunc vide
o i manibz sacerdotis. credo ee
verꝰ deꝰ ⁊ hoiẽ. Cui rndit
dñs. Ego sꝰ idẽ qui loquor
tecꝰ eternalit manes: et in
uto vginis humanatꝫ nõ mu a
mittens deitatẽ. Deitas me
a merito ꝓt vocari vnꝰ? qꝫ
i ipã duo sunt: scz potẽcia po
tẽtissia q̃ est eis potẽcia?
sdo sapia sapientissia: de q̃ et
m q̃ ẽ eis sapia. ¶ In ipa eque
deitate oia equalia sunt: rõa
onabilit ⁊ sapiẽt ordiata sũt.
¶ Hã non ẽ vna stella i re
lo q̃ non ẽ in ea et ꝑ eã ꝑfec
tuꝰ ⁊ puisa: nõ vn̄ atꝫ m
in tra. nõ vna scintilla i infer
no ẽ qpie eiꝰ ꝑstitucionẽ exce

dat. et qđ ab eiꝰ pñcia se posſit occultare. Quiđ muraris ſire dixi vnā tytellā ī celo? Deniq; ſicut tytella ē pfcō vbi glosatꝰ: ſic vbū pfcio ē oīm. et ī honore oīm inſtitutū. Quare āt dixi vnū actho mū m tra? n qz trena oīa tñſitoria ſūt? Net tñ illa qñtūcūq; modica diſpoſicio nē dei et pudētiā excedit. Quare āt dixi vnā ſanctilā m iferno? n qz ī mferno nichil ē ni īuidia? Sicut enī ſcintilla predit ab igne: ſic ab īmūdis ſpūbz predit oīs īuidia et malicia: ut ſp ipi et eoꝝ fautores habeāt īuidiā. caritatē vō nullā. Ergo qz ī deo ē pfecta ſaā ⁊ pacīa? ido vnūqđq; ſic diſpoſitū ē ut potētie dei nichil pualeat. nec irracionabile aliqđ cauſari pt factū: ſz oīa racionabiliter facta ſūt: ſicut vnicuiq; rei cōgruebat. Deitas igit qz veraciť vtus nūcupari pt: vtutē ſuā maximā oſtēdit ī creatōe angeloꝝ. Creauit eos qppe ſibi in honorē ⁊ ſibipſis ī delectatiōnē: ut ⁊ caritatē habēt et obedientiā? caritatē q nichil diligēt niſi deū: obedientiā qua deo ī oībus obedirēt. Cōtra hec duo quidā angeloꝝ male errāte. male mouerūt voluntatē ſuā. Verterūt qppe voluntatē ſuā directe ītra deū: ita qđ virtꝰ erant eis odioſa. Et ideo qđ deo erat ītrū: eis erat extrū. Et ex iſto īordinato meruerūt motu caſū? nō qđ deitas eū ipis cre aſſet: ſz qz ipſi ex īordinatōe ſue ſibipſis eūdē caſū procurauerūt. Cū ergo vidiſſet deus ī ſuo exercitu celeſti diminutionē ex ꝓprio vitio ipō tū facta: fecit iterꝝ deitas virtute ſuā. Nā creauit hoīem cū corpe et aīa. Eidē vō dedit duo bona: libertatē ſz faciēdi bona: et nō mittēdi mala. Qa cū plures angeli creari nō debeāt: uſtū fuit ut hō haberet libertatē aſcēdendi ſi vellet ī dignitatē angeloꝝ. Alie hoīs dedit deus duo bona: ſcz ratiōnē diſcernēdi ītria a ītrijs. et meliora ab optimis. Sedō dedit ei fortitudinē in bono ſtādi. Cuiq; iſtā caritatē ad hoī dei nē videz dyabolꝰ: cogitauit ſecū ex īuidia ſic. Ecce deus qđdā nouū fecit qđ in locū nimū pt aſcendē: ⁊ pugnādo pīcē qđ nos neglugēt deligmꝰ. Si poteri illud ſupplātare et decipe deficiet a pugna: et tūc ad tātā dignitatē nō aſcēdet. Deinde excogitato aſilio decepcionis. decepuit ex malicia ſua ꝓmū hoīem: et m eū ex iuſta ꝓmiſſioē mea p ualuerūt. Ez quo vl qn vitutus ē homo? Vnde qn dimiſit vtutē ⁊ fecit phibitū: qn magis delectabat ꝓmiſſio

serpẽtis q̃ obia mea. ℣Pter hãc igit̃ inobedieãã nõ debebat i celo eẽ q̃ ꝛtẽpsit deũ: neq̃ã i ifemo: q̃ aia sucr rente carõe ꝯsiderabat q̃d faceret diligẽt̃. et assũpsit sibi ꝛtionẽ p̃ amisso. ℣Pterea vtus deus ꝯsideras̃ miseriã hois disposuit ei q̃ vmã custodiã ⁊ locũ captiuitatis: ut in eo homo experiret infirmitatẽ suã: donec mereret ascendẽ ad dignitatẽ quã amisit. ℣Ver interi ꝑpendẽs drabolus voluit interficẽ aiam hois p ingratitudinẽ: et imittens ſtertius suũ in aiam sic obũbrabat intellectũ illi9: q̃ nec habebat dei caritatẽ nec timorẽ. Obliuiscebat ipse iustitia dei et iudiaũ ei9 ꝛtẽpne bat. et ideo nõ timebat: et dabat obliuioni bonitas dei. et donũ ei9. et ideo tũc nõ diligebat: ſ sic obũbrata ꝯscia miserabilit̃ ſtabãt hoies et miserabilibus cedebãt. Cũus võ sit dispositꝰ fuit homo. nõ tñ adhuc defuit vtus dei: ymo ondit miam suã ⁊ iustitiã. ℣Misdiã ostendit hoibz ſcz a de et aliis bonis: q̃ tpe pmi to obtineret auxiliũ: p q̃d fer uor et dilão ad deũ excitabat. Ostendit ⁊ iustitiã ſcz i dilu uio sub noe: p q̃d timor dei cor dibz ifundebat: ℣Post hec aũt drabolus nõ destitit adhuc ite rũ iquietare horem: ſ duabz malicijs alijs agressus ẽ eũ. ℣Primo imisit ei pfidiã: ſdo desperationẽ. ℣Pfidiam: ne ree deret hoies verbo dei et ut mirabilia ei9 fato deputarẽt: desperationẽ võ. ne sperarent salutẽ ⁊ gloue amisse adepti onẽ. Cont hec duo deus vtus ostus nõ destitit alia duo remedia oppone. ℣Nã ꝛtra desperationẽ dedit spem. nominas nomẽ abrahe: et pmittes ei de semie ei9 nascituriũ. q̃ ad amis sã hẽditatẽ reduceret eũ et fidei ei9 segꝛes. ℣Insup et istituit ꝓphe tas: quibz modũ redepcois ⁊ lo ca ⁊ tpa passionis ondit. Cõt ſcdm ſcz ꝛtra pfidiã loqbatur deus moysi: et ondit ei legem et voluntatẽ suã. et vba sua signis et opibz adiplebat. ℣Hijs iplẽ tis. nec adhuc malicia drabolꝰ destitit: ſ hoiẽ ad detiora sp mistigns imisit cordi ei9 alia duo. ℣Primo ſcz cogitare legem nimis itolerabilẽ: et iquietũ in ei9 obseruatoe. ℣Scdo imisit ei ip q̃ incredibile videt et ni mis difficile: ad credendũ q̃ dõs ex caritate vellet mori. et ex caritate ẽbulari. Cont hec duo deus iterũ alia duo remedia dedit. ℣Primo ne hõ ingeteret in legis duricia misit filiũ su ũ in vgis uteri: q̃ assũpta hu manitate cõpleret ea q̃ legis erat: deinde ipam legẽ mitiga uit. Cont ſcdm ondit deus vir tutẽ maximã. ℣Nã mortuus

et lueret inobe dientiã suã

sue

ē creator⁹ p creatura. iust⁹ p
ipijs⁹ t tribulat⁹ ē mores usq; ad
ultim⁹ pict⁹: sicut p pphetas
fiut pphat⁹. ¶ Nec adhuc cessa
uit negcia dyabol⁹: ḥ erexit
se adhuc cont hoīē alia duo
inuttedo. ¶ Primo ei cordi eiꝰ. ut
ꝟba mea habent p derisione:
scdo ut opa mea q̄ dare⁹ ob
liuiō. Cont hec duo vtus dei
uteri incipit demostrare alia
duo remedia. ¶ Primo ut ꝟba mea
reducat⁹ in hoīe: scdo ut opa
mea ad imitatione assumat⁹.
¶ Deo dixit te deus i spm suū:
ondit t p te voluntate sua in t
in sua amicis suis spealit⁹ ppt⁹
duo. ¶ Primo ut mia ondat⁹ q̄
renouari addisc⁹ hoīes ad me
moriā caritatis t passiois dei:
scdo ut iustitia dei attēdat⁹
et seueritas iudicij mei time
at⁹. ¶ Ptea dic isti. ut q̄ mia
mea ia venit pferat eā i lu
cē: ut discat hoīes q̄rē miam
et de iudicio sibi ptauē. ¶ Insup
dic ei. q̄ licz verba mea scripta
sint: tn̄ pius amōnari debent
et sic venire i opa. ¶ Sicut per
exēplū intelligē potis. Cum
moyses acceptiuꝰ esset legem
ppta erat ꝟba et dolate tabu
le: nō tn̄ miracula fecit cum
ꝟba q̄ncq; necitas erat t tēp⁹
requirebat. ¶ Veniēte aūt tpe ac
ceptabili: tūc ois fuit mira
cula t ꝟba mea opibz decla
rata. ¶ Silr et veniēte noua
lege pmo corp⁹ meū crescē
bat ad etatē debitā: deinde ꝟ
ba mea audiebāt. ¶ Adhuc licet
ꝟba audiebāt: tn̄ nō habebāt
in se vim t fortitudinē aūq;
venirēt opa: nec ꝑfectione ha
bebāt aūq; p passionē ꝑfecta
cia q̄ de me erat ꝑphata: sic e
aā nūc ē. ¶ Ita licz ꝟba mea
tatis mee scripta sit et portari
debeat in mundū: nō tn̄ vim
habē poterūt aūq; in lucem
plenariā venerit. ¶ De tbz
mirabilibz q̄ xp̄s fecit cum
sponsa. et quō visio āgelorū
ppt̄ pulchitudinē et visio de
moniorū ppt̄ turpitudinem
ē intolerabil⁹ i sua ecclia.
et q̄re dignat⁹ ē xp̄s talem
uxorē hospitari. Ca. xviij.

Quia mirabilia fecit
cū. ¶ Videbis ei spūa
libz oculis: audis e
ciā spūalibz auribz: tu sentis
corpali manu spm meū in
tuo viuēta pectore. ¶ Visio quā
vides nō videt⁹ tibi sicut est.
Si ei vides spūalē pulchitudi
nē angelorū t aiaꝝ sanctorū: cor
pus tuū nō sufficet vidē: sed
rupēt⁹ q̄ vas corruptū t pu
tridū ppt̄ gaudiū aīe ex visione.
Si aūt vides demones sicut sūt.
aut vives cū ni mio dolore: ā
morēris p subitanea morte
ppt̄ tribilē visionē eoꝝ. ¶ Ideo tu
dent tibi spūalia q̄ corpalia.
¶ Angeli t aīe videt⁹ tibi m sili
tudinē hoīm q̄ habēt vitā et
aiam: q̄ ang̃eli vnūt cū spū

sno. Demones vident tibi i for
ma q est ad morte & mortalis:
ut in forma aialiu vl aliay cuiuz
Illa eni habet mortale spm:
qz moriete mine mozit spus
Oraboli ei mozuit in spu: sn
fine ei mozuit et sine fine vi
uit. Spualia ei vba ei silitu
dine tibi ondit. Int oia aut
e istud mirabilius: q spus me?
m corde tuo sentit mori.
Cui illa rndit. O dne mi et
filiq vgrnis. qre dignat? es tu
tam vile vidua hospitari? que
pau? sum i oibz bonis opibz.
et modica m sciee intellectu et
sniptm in oi pcto longitmita
te temp̃is? Cui ille rndit. Ego
habeo tu. Primo. ego possu
pauperie dimere? isipiete et
modica intellectu et scie sufficie
te et intelligente: ego sufficio
ecia antiquu ad iniquitate
renouare. Sicut ei fenix co
portat i valle stipulas siams.
nt ns oportet stipulas vniq
arboris q extius e sicca
tum et mtq calida? in quam
pmo venit calor radij solis
et incendit? deinde expa oes
stipule accendit? sic oportz
te ofringere oes virtutes. qbz
a peccis renouari possis. Int
ns vnu lignu habe debes qd
mtius calidu et extius e sic
cu? id e cor qd purum sit & sic
mtu extius ab oi mundi de
lectoe: et intius plenu oi ma
nitate. ut nichil velis nichil
desideres n me. Cui in hoc p
mo venit ihus caritatis
mee? et sic itendens oibz v
tutibz: in qbz accrescat & a
peccis purgnm. resurges ns
anus renouatu deposita pel
le delictoz.

Verba xpi ad sponsa qlit deus loquit amicis suis p predicatores et p tribulacões. et quo xps p apm possessorē et ecclia p alueolum et xpianu p apes designat. et qre mali xpiani mt bonos viue permittuntur. Cap. xix.

Ebo si deus tuus & ps meus introduxit te audire et vide et se
tire. Audire vba mea? vide
silitudines: sentire spm meu
cu gaudio et deuocõe aie. In
me e ois mia cu iustitia: et i
iustitia mia. Ego su sicut ille
qui videt amicos suos ade i
via ubi calos horredu e: de q
impossibile e ascendere. Qubz a
micis loqr p eos qui habent
intelligeciam scripture: loquor
p flagella. Pauco eos de pi
culo eoz: sc ipi erant. Ad a
micu meu vadit: no curates de v
bis meis. Verba mea no sut
n vnu vbu. Hoc e. conuerte
mini ad me. Vadis ei pau
lose qn ascendit in via: et a
te p tenebras cordis tui ns les
sit abscondit. Hoc vbu meu
accepit? hec mia mea nec
light. Veru ptn qnus sic mi
seriors sit q eos precantes

moneo? tñ ita sit iustus q̄ etiā
si oēs angeli trahent eos nō
posset auerti: nisi ipemet me
uerit voluntē sua ad bonum.
Si vō ipi voluntē auerterit
ad me et affectu i me offense
rit: nō oēs demones eos re
tinē posset. Est vnus quida
qui dicit apis in possessione
dñi sui. Que apes regi suo
dē asilo triplicē reuēcia ex
hibet: et ab eo triplicē vtilē
habet. Primo apes portat ad
regē suū oēm dulcedinē: quā
pmt acquirē. Secdo statī ad nutū
eius et exeūt: et quocūq; vo
lāt et quocūq; p̄cesserit: sp
caritas et amor eay ē ad re
gē. Tercio sequūt eū: et sta
bilit' mlēndo obsequūt. Pro
hijs vtilz habet apes a rege
suo triplex bonū. Primo ex
voce sua habet vtilitatē ex
eūdi et laborādi. Secdo habet
ab eo regimē et mutua cari
tatē. Ex eius q̄pe p̄nia et p̄
patu et ex eius caritate qua
ipē habet ad eas et ipē ad e
as: vnaquēq; alterā caritate
cū alia. vnaquēq; de alia et
altis pfectū gratulat. Tercio
ex caritate mutua et gau
dio capitis sui fructifere fi
unt. Sicut enī pisces i mari
colludēdo emittūt ova sua
q̄ cadēcia in mari fructifi
cāt: sic apes ex caritate mu
tua et dilcōne et gaudio ca
pitis sui fructifē fiūt. Ex q̄
tū caritate mirabilit' vtute
mea pgredit' q̄dā semen q̄
mortuū: et bonitate mea
habebit vitā. Oīs vō t̄ pos
sessor apū solliciti de eis: log
tur seruo suo. Serue inq̄t me
us mi videt' q̄ apes mee q̄dā
infirme sūt t nichil volāt.
Respondit seruus. Huiꝰ infirmita
tis nō habeo intelligēciam.
Sz si sic ē: quero quō hoc pos
sit fieri. Respondit dñs. Ex tbz
signis. Harū infirmitatē seu
defectū colligē poteris. Primo
q̄ inualide sūt et desides in
volatu: et hoc p̄uenit q̄ a
miserūt regē suū a quo fir
mitatē t solacū habē debu
issēt. Secdo. q̄ tertius et idis
positis exeūt horis: et hoc
ē q̄ de voce capitis nullū
sūt signū. Tercio q̄ nullā
caritatē habēt ad alueolū:
ideo vacue redeūt sacīates
se. et nichil dulcedis vnde
futurū vitā reportātes.
Apes vō q̄ sūt abiles et sane. st
stabiles i volatu et fortes: tē
pus exeūdi et redeūdi habēt
debitū: reportātes cerā ad
structēdū loca sua. mel vō ad
fruendū. Tūc vndit seruus dño.
Si ergo inutiles sūt et infirme?
cur diucius pateris eas t nō
mortificatur? Respondit dñs. Ego
pmitto eas vtilē triplicā de cau
sa: q̄ triplex fertur modus: si
nō vtute sua. Primo occupat
pata ne venētes bruta occi

pet loca vacua: ꝯtrbādo alias
bonas apes. Scdo ut alie a
pes fructifere. fiāt ex malaꝝ
apū malicia fructuosiores ⁊
solliciciores in laborādo. Qn
enī fructifē apes videt īfruc
tuosas ⁊ malas apes labora
re ꝓpe solā repletionē: tāto
fiūt in ꝯgregando ad regē su
ū solliciciores: quo malas
viderīt ad solā cupiditatē fer
uētiores. Tercio valet bonis
apibꝫ ad mutuā defensionē.
Est eī vmis quidā volās. so
litꝰ comedē apes: quē apes
intelligētes venire. oēs coīt
odiūt eū. Et licꝫ male apes
īpugnet et odiūt eū: hoc tn
ē ex īuidia et vita sua tuē
da: bone vō ex caritate ⁊ iu
sticia. Mutuo tn ad expugna
tionē vermis laborāt: et bo
ne ⁊ male. Alioqn si oēs ma
le apes subtracte eent. bone
vō sole remanerēt: cicius in
eas vmis qꝛ pauciores eent
pualet. Et ideo īquit dns suf
fero apes īutiles. Verūptn
cū autūpnꝰ veniet. pvidebo
apibꝫ bonis et sepabo eas a
malis: q si tūc ext alueolū
reliquerēt: morerēt frigore.
Si vō int fuerīt et nō ꝯgre
gauerīt: fame periclitabūt:
qꝛ neglexerūt ꝯgregare cū
potuerūt. Ego sū deus oīm
creator: ego sū possessor et
dns istarū apū. Ego ex inti
ma caritate ⁊ sāguīe meo.

fundaui m alueolū apū id ē
scām ecclīā: in q xpiani per
vnitatē fidei et mutue dilcī
onis ꝯgregari debent ⁊ mora
ri. Hoꝝ loca sūt eoꝝ corda.
ī quibꝫ dulcedo cogitationū
bonaꝝ et affctionū bonaꝝ ha
bitare debet: q trahi deberet
ex ꝯsideratōe caritatis mee
in creādo. et redēptiōe mea
et paciā in supportādo: et ex
mīa mea ī reuocādo seu re
nouādo. In hoc alueolo scꝫ
scē ecclie duo sūt gnā hōīm:
tanqꝫ duo gnā apū. Primi
sūt mali xpiani q nō ꝯgre
gāt n sibupīs: q vacui rede
ūt et nesciūt caput: q stimu
lū habet ꝓ dulcedīe ⁊ cupidi
tatē ꝓ caritate. Bone vō apes
boni xpiani sūt. Hij exhibet
m tplicē reuēnciā. Primo ha
bet me ꝓ suo capite et dnō:
offerentes m mel dulcedīs id ē o
pera caritatis: q m sūt suaui
ora et sibupīs utiliora. Scdo
stāt ad volūtatē meā. Hoꝝ
volūtas ē scdm meā: cogita
cio tota ad meā passionē: ope
racio tota ad meū honorem.
Tercio sequūt me et obediūt
m in oībꝫ vbicūqꝫ fuerīt: siue
int siue ext. siue ī tribulacōe
siue ī leticia: semꝑ cor eoꝝ
ē cū corde meo. Ideo tplicē
vtutē habet a me. Primo ex
voce vtutis et īspiracōis me
e. tēpꝰ debitū et ctū habet:
scꝫ noctē tpe noctis: ⁊ lucē tē

pore lucis. Necnō et noctē mu
tāt in lucē: et gaudiū mūdi
in eternū gaudiū: et gaudiū
casurū ī ꝑpetuā stabilitatē.
Hij in oībz sūt racionabiles
q̄ p̄ntibz utunt ad necitatē:
stabiles in adūsitatibz. cau
ti ī ꝓspitate. moderati ī cu
ra carnis: solliciti ⁊ circūspec
ti in agendis. Scdo sicut bo
ne apes mutuo habēt cari
tatē. ita et ipi oēs cor vnū
habēt ad me: et ꝓximū di
ligūt tanq̄ se. me āt sup oīa
et sup seipsos. Tercio fiūt
a me fructifere. Qd vō est
fructificare: n̄ spm̄ meum
scm̄ habē et eo īpleri: Qui
cūq̄ eī eū non habet. ⁊ qui
cūq̄ eiꝰ carz dulcedīe. īfruc
tuosꝰ ē ⁊ īutilis: ipē cadit
et ānichilat. Sps vō sactꝰ
accēdit illū quē inhabitat:
caritate diuina aperit in
telligētie sensū: extirpat
supbiā ⁊ incōtinēciā: exci
tat mentē ad dei honorem
mūdiq̄ ꝯtēptū. Hūc spm̄
apes infructifē nesciūt: et
ideo ꝯtēpnūt regimē. et re
fugiūt vnitatē et caritatis
societatē. Vacue sūt in bōis
opibz: mutāt lucē in tene
bras: ꝯsolationē in luctū
gaudiū in dolorē. Verūp
tn̄ ꝓpt tria patior eas viuē.
Primo ne ī spacia ꝑpata in
grediāt bruti id ē īfideles.
Si eī mali hoīes īsiml sub

trahēnt: pauci remanerēt bo
ni. Ꝓpt quoꝝ paucitatē infi
deles q̄ plures sūt ingrede
rēt ad eos: et cohabitātes e
is nimiū molestarēt. Scdo
tolerāt ad bonoꝝ ꝓbacionē.
Ex malicia q̄ppe maloꝝ ꝓ
bat bonoꝝ ꝯsciā. Nā in ad
ūsitate ondit q̄ntū q̄sq̄ pa
ciēs ē: ī ꝓspitate vō q̄ntum
q̄sq̄ ꝯstās est ⁊ moderatus.
Quia ergo vicia q̄nq̄ sb̄re
pūt iustis et vtutes q̄nq̄ ex
tollūt: ideo ꝑmittūt mali vi
uē cū bonis: ne boni dissol
uant nimia leticia vel dor
mitēt accidia: et ut freq̄nter
habeāt ad deū oculos. Vbi
eī minor ē pugna: minor
dat merces. Tercio tolerant
ad auxiliū: ne gentiles vel
īimici alij īfideles noceāt:
s̄ timeāt magis quo plures
fuerīt qui vident boni. Et
sicut boni resistūt malis ex
iusticia et diuina caritate:
sic ⁊ mali ꝓ sola vita tuē
da et ira dei vitāda. Et sic
oēs boni et mali adiuuāt
se ad īuicē ut mali ꝓpter
bonos supportent: boni vō
ꝓpt maliciā maloꝝ sb̄limi
us cōnent. Custodes vō a
pū hij sūt ꝑlati ecciāꝝ et
p̄ncipes t̄re: siue boni siue
mali. Ad bonos vō custodes
loquor: q̄s et ego deus ⁊ cus
tos eoꝝ āmoneo. ut custo
diāt apes meas. Cōsiderēt

eni exitus earum et ingressum: at
tendant si infirme fuerint vel
sane. Quod si forte nesciunt
discernere: ecce ex tribus signis di
co eis quomodo cognoscant. Hec a
pes inutiles sunt. que sunt segnes
in volatu: indisposite debito
tempore: vacue in asportacione dul
cedinis. Segnes in volatu sunt
illi qui plus curant de temporalibus
quam de eternis: plus timent mor
tem corporis quam anime: qui sic loquuntur
secum dicentes. Cur debeo ha
bere inquietudinem: cum possum ha
bere quietem? Cur debeo me
dare morti: cum possum vivere?
Non considerantes miseri quod ego
rex glorie potentissimus assumpsi
in me impotentiam: sum etiam qui
etissimus et ipsa vera quies: et tamen
assumpsi pro eis inquietudinem quos
et morte mea liberavi. Illi
vero indispositi sunt tempore quorum
affectus querit terrena: quorum
locucio ad scurrilia. quorum
opus ad propriam voluntatem:
quorum tempus tale est quale que
rit corpus. Illi autem caritatem
non habent ad alveolum nec
congregant dulcedinem. qui opera
quedam faciunt mihi bona sed ex
teriore supplicii: qui licet opera que
dam pietatis habent. non tamen
relinquunt propriam voluntatem et
peccatum: qui sic habere volunt
deum ut tamen nec mundum relin
quant. nec aliquem defectum et
perturbationem paciantur. Isti ta
les vacuis pedibus currunt in
domum. Currunt: sed indiscrete.
Volant: sed non caritate debita.
Preterea cum autumpnus venit et
tempus separacionis: apes inutiles
separabuntur a bonis. Que amo
re sui et cupiditate fame eter
na cruciabuntur. Pro contemptu vero
dei et tedio boni: nimio frigo
re dissolvent. sed non consumentur.
Verumptamen amici mei de tripli
ci malicia apum malarum sibi
cavere debent. Primo ne putre
do earum veniat in aures eorum:
quia venenate sunt. Ablato quippe
melle vacue sunt a dulce
dine: pro qua habundant amari
tudine venenata. Secundo cave
ant pupille oculorum suorum pro
alis earum: quia acutissime sunt
sicut acus. Tercio servent
corpus suum ne nudum sit pro cau
dis earum: habent enim aculeos
quibus amare nimis pungunt.
Quod autem significant ista. sapi
entes sciunt exponere: qui mo
res earum attendunt et affectus.
Qui vero nesciunt intelligere:
timeant periculum. fugiant consorci
a earum et exempla: alioquin ad
discent experiendo. que non nove
runt audiendo. Deinde loque
batur mater. Benedictus sis tu
fili mi: qui es et qui eras et eter
naliter eris. Misericordia tua dulcis
est et iusticia tua magna.
Michi videtur fili mi per similitu
dinem loquendo quod sic tecum nunc
est: quasi quod quedam nubes ascen
deret in celum. Hanc vero precedet

lenis aer. In nube aut appa
ruit qui quoddam tenebrosum. Sed
qui erat extra domum sentiens
lenitatem aeris eleuauit ocu
los et vidit nubem tenebrosam:
et considerans secum ait. Obscu
ritas istius nubis videtur mihi
significare futuram pluuiam.
Et mox usus sano consilio: fes
tinauit in latibulum a plu
uia se abscondens. Alij vero qui
erant ceci. vel qui forte non cura
bant. perpendentes lenitatem
aeris nec formidantes obscu
ritatem nubis: experiebantur hoc
quod nubes significabat. Que
quidem nubes crescens per totum ce
lum. venit cum maxima commotione:
et igne impetuoso tam forti. quod
ad commotionem eius exibat vita
Ad ignem vero consumebantur omnia
interiora hominis et exteriora: ita
ut nichil remaneret. Hec nu
bes fili mi verba tua sunt. que
multis tenebrosa videntur et in
credibilia: quia non multociens
audita: quia ydeotis ministrata
nec signis declarata. Hec ver
ba precedit peticio mea et mi
scordia tua: quam miseris omnibus et
allicis quasi mater omnes ad te. Hec
mina lenis est quasi aer lenissimus:
in pacientia et sufferentia. Cali
da est in caritate quam prouocantes
te ad iram mones ad miam:
et offers contempnentibus pietatem.
Ergo omnes qui audierint verba
hec: eleuent oculos et videbunt
in intelligentia unde processe

rint verba. Inquirant si sonuerint
miscordiam et humilitatem. Atten
dant si sonant presentia an futura.
veritatem an falsitatem: et si vera
inuenerint fugiant ad latibulum
id est ad veram humilitatem cum
diuina caritate. Nam cum ius
ticia venit: tunc per timore se
parabitur anima a corpore. Animam vero
claudet in se ignis: et arde
bit interius et exterius. Arde
bit quidem: sed non consumet. Pre
terea ego regina mie clamo
ad habitatores mundi: eleuent
oculos et videant miscordiam.
Ego moneo et rogo quasi mater:
consulo quasi domina. Cum ei venit
iusticia: impossibile erit resis
tere. Ergo credite firmiter et res
picite: probate in conscientia veritatem
et mutate voluntatem: et tunc
qui ostendit verba caritatis. os
tendet et opera et signa carita
tis. Deinde filius mihi loquebatur
dicens. Ostendi tibi supra de api
bus quod habent triplex bonum
de apiastro suo. Dico tibi nunc
quod tales apes deberent esse il
li cruciferi: quos in illis fi
nibus terrarum posui. Sed iam ipsi
pugnant contra me. Nam de animabus
non curant: non compatiuntur corpo
ribus conuersorum ad fidem catholi
cam. et ad me de errore. Oppri
munt enim eos laboribus: priuant
libertatibus. In fide non instru
unt. sacramentis priuant: et cum
maiore labore mittunt eos
ad infernum. quam si staret in

sno ꝯsuero paganismo. ¶ Nec
cia pugnat ñ ut dilatent
superbia sua: et augeat cupi
ditate sua. ¶ Ideo veniet eis
tep9 quo afrigent pedes e
orii: manꝰ dexta mutila
bit: et subneruabit dexter
pes eoꝝ ut viuat ⁊ seipos
agnoscat. ¶ Verba primo
nie dei de tribꝰ q̄ nuit p mu
dū tñ seuit. et q̄lit deus ele
git tres status ab uno scz cle
ricoꝝ. laboratoꝝ ⁊ defesoꝝ.
et de pena ingratis hoibus
pata. et de gloria gratis ho
mibꝰ illata ⁊ pessa. Cam. xx.

Audebat exercitus
magn9 celestis: ad
que deus locutꝰ e
dicēs. Audi oia satis ⁊ vide
tis i me: tn̄ qz m̄ sic placz
aqueroꝝ cora vobis de tbz.
¶ Primo qz apiana illa sua
uissia que i celo ab eterno
edificata fuit. de qbz apes
ille iutiles exierut: vacua
fuit. Sedo. qz abissꝰ illa insa
ciabilis cui nō arbores nō
lapides resistit: semp apta
e. In qua aie descendit
sicut nix de celo in tra: et
sicut a facie solis nix dissol
uit in aqua: sic aie a mgt
nitudie supplicij dissoluunt
ab oi bono. et renouat ad
oem penā. Tertio aqroz.
qz pauci sut qui attendit lo
coꝝ vacuitate de quibꝰ pre
uaricati sut angeli mali ⁊
niarū ꝯsii: ideo merito aque
roꝝ. Ergo ei ab uno electi tre
mios: p quos intelligo tpliē
statū in mundo. ¶ Primo electi
clericii: q̄ clamaret voluntem
mea voce: et ondet ope. Sedo
defensore electi: qui amicos me
os defendet vita sua: et pati
ret p me ad oem laborem.
Tertio electi laboratore qui
laborarz manibz suis: ut pas
ret corpa labore suo. ¶ Primꝰ
scz dictus. nuit factꝰ e lepsus
et mutꝰ: qz ois qui gerit i di
co vide pulchritudine mor̄u
et vtutū. recurit retro. t bat
visu: et abhorret accede ad
eu ppt lepra superbie ⁊ cupidi
tatis sue. Si vo querit eu au
dire. mutꝰ factꝰ e dicꝰ a lau
de mea: et garrulꝰ ad laude
ppria. Quo ergo tuc apiet
via ad tam suauitate acqui
renda? Si ille debilis e qui
debet p̄cede. et si ille mutꝰ
e qui debet clamare? quo
tuc audiet suauitas illa ce
lestis? Sedo scz defensor tre
pidat i corde. vacuus e ma
nibz: qz trepidat p scandalo
mundi ⁊ amissione honoris
eiꝰ. Vacuus e manibz: qa
nulla diuina opa facit: qz
oia q̄ facit. facit p mundo.
Quis ergo defendet pl̄m me
um? si ille qui caput deberet
ee timet? Tertiꝰ e velud a
sinꝰ qui caput iclinat ad ter
ra: ⁊ stat q̄uor pedibꝰ iuctis

niarū ꝯsii: ideo merito aque
roꝝ. Ergo ei ab uno electi tre
mios: p quos intelligo tpliē
statū in mundo. ¶ Primo electi
clericii: q̄ clamaret voluntem
mea voce: et ondet ope. Sedo
defensore electi: qui amicos me
os defendet vita sua: et pati
ret p me ad oem laborem.
Tertio electi laboratore qui
laborarz manibz suis: ut pas
ret corpa labore suo. ¶ Primꝰ
scz dictus. nuit factꝰ e lepsus
et mutꝰ: qz ois qui gerit i di
co vide pulchritudine mor̄u
et vtutū. recurit retro. t bat
visu: et abhorret accede ad
eu ppt lepra superbie ⁊ cupidi
tatis sue. Si vo querit eu au
dire. mutꝰ factꝰ e dicꝰ a lau
de mea: et garrulꝰ ad laude
ppria. Quo ergo tuc apiet
via ad tam suauitate acqui
renda? Si ille debilis e qui
debet p̄cede. et si ille mutꝰ
e qui debet clamare? quo
tuc audiet suauitas illa ce
lestis? Sedo scz defensor tre
pidat i corde. vacuus e ma
nibz: qz trepidat p scandalo
mundi ⁊ amissione honoris
eiꝰ. Vacuus e manibz: qa
nulla diuina opa facit: qz
oia q̄ facit. facit p mundo.
Quis ergo defendet pl̄m me
um? si ille qui caput deberet
ee timet? Tertiꝰ e velud a
sinꝰ qui caput iclinat ad ter
ra: ⁊ stat q̄uor pedibꝰ iuctis

simul. Vere sicut asinus ē
ꝑplus? qui nulla desiderat
n̄ trena: q̄ negligit celestia
et querit caduca. Ꝑpī q̄ qua
tuor pedes habēt. q̄ modica
habēt fidē ⁊ vacuā spem:
terno nulla opa bona? ꝗto
voluptatē xpletā ad peccatū:
inde os ghule et cupiditatis
sp aptū est. Ecce amica mei
quō p tales pt abiss̄ illa in
saciabilis minui? quō fame
potūt ipleri? Tūc rndit mi
dei. Benedictus sis tu fili mi.
Querimonia tua iusta ē.
Ego et amica tui nō habem⁹
ad te p hūano gen̄e aliqua
excusationē n̄ unū vbū inq̄
saluari pt: hoc ē miserē ihu
xpe fili dei viui. Hoc ego da
mo: hoc ⁊ amica mei et tua.
Rndit filius. Verba tua sūt
suauia i auribz meis? sapi
ūt delectabiliter in ore: intrat
aī caritate i cor. Ego habeo
unū clericū? unū defensorē:
et unū rusticū. Primꝰ ē de
lectabil' sicut sponsa: quia spō
sus cū caritate diuina toto
desiderio desiderat. Huiꝰ vox
erit sicut vox q̄ ex clamore ⁊
collocutōe resilent in silua.
Sedus erit patus dare vitā
suā p me: nō timebit mūdi
obprobriū. Huic ego armabo
armis spūs scī. Tercio habe
but tā firmā fidē: q̄ dicet sic.
Tā firmit' credo q̄ q̄ videā
q̄d credo: spero etiā oīa que
ꝑmisit deus. Voluntatē habe
bit faciēdi bona ⁊ pficiēdi
in bono: et omittē mala. In
os ꝑmi hois dictor tū ponā
tua vba q̄ clamabit. Primo
clamabit: qui habet fidē. fa
ciat ope q̄ credit. Secdo. qui
sperat firmit': stabilis sit i
oī bono. Tercio. qui diligit
pfecte ⁊ caritatiue: desidēt
feruēt' videē q̄ diligit. Secdus
erit q̄ leo fortis in laborādo:
i insidijs ꝓuidus sollicitus:
stabilis i ꝑseuerādo. Tercius
erit sapiēs sicut serpēs: qui
stabit i cauda et caput leua
b' ad celū. Iste xplebūt volū
tatē meā: hos sequēt alij.
Et licz tres nōmo: p eos tñ
plures itelligo. Deinde log
bat' ad sponsā dicēs. Stabi
lis noli sollicitari de mūdo:
nō de obprobrio. Tā q̄ oīa
obprobria audui: ego sū dēs tuꝰ
⁊ dñs. ¶ Verba v̄ginis glo
riose de modo deponendi
xp̄m de cruce. et de suis ama
bilitudiē ⁊ dilectiē in filij pas
sione. et q̄liter aīa p v̄ginē
et amor dei et amor mū
di p duos iuuenes designā
tur. et de rdicoribz q̄s aīa
debet habē tanq̄ virtutes.

Maria lo Cap̄m xxj.

Quebat. Quis cogi
tare debes filia me
a. Primo q̄ oīa membra filij
mei i morte diriguerūt: et
frigescebāt. Sanguis qui de

pulneribz eiꝰ in passione efflux
it: mẽbris oibz adhesit coagu
latus. Sedo qꝫ i corde pctus
erat tã amare et imiserior
dit? qꝫ pugnes nõ destitit do
nec lancea attigit costã: et
ãbe partes cordis ceẽt m
lancea. Tercio cogitq̃ quo
deponebat de cruce. Hij duo
qui deponebãt eũ de cruce:
tres applicabãt scalas. Una
ptendebat ad pedes? scda sb
tus ad ascellas et ad bracht
a: tcia ad medietatẽ corpis.
Primꝰ ascendebat et tenebt
eũ p mediũ? scds ascendes
p aliã scalã excussit pmo
vnũ clauũ de vno brachio:
deinde applicata scala ex
cussit clauũ altius manus.
Quu quidẽ clauꝰ longe ult
stipitẽ crucis ptendebãt. Des
tendẽte itaqꝫ illo qui susste
tabat onus corpis paulati
et modice qnt poterat? ille
alig alius ascẽdit scalã que
tendebat ad pedes: et excus
sit clauos de pedibz. Cuiꝫ
appropiquatꝫ ad tiã? vnꝰ
cor tenuit corpꝰ p caput:
et alius p pedes. Ego vo q
mater erã tenui p mediũ.
Et sic nos tres portauimꝰ
eũ ad quandã petrã: q lim
theo mũdo p me operta e
rat. In quo inuoluimꝰ cor
pus: sꝫ nõ consui lintheum.
Scieba ei p cto: qꝫ nõ in tu
mulo putresceꝫ. Postea ma
ria magdalena et alie sacte
mulieres venerũt? necnon
et angeli ml'ti qi athomi so
lis affuerũt: obsequiũ ex
hibẽtes creatori suo. Qlẽ
at tristiciã tũc tpis habui:
nõ ẽ qui valeat dicẽ. Cũ
eni sicut mulier parẽs cu
ius oia mẽbra post partũ
tremula sut: que licz p dolo
re vix respirare possꝫ? tamẽ
gaudet intius gntũ pt eo
qꝫ scit filiũ suũ natũ: et i
eandẽ miseriã de q̃ exiuit
nuiq̃ rediturũ. Sic ego licz
ex morte filij mei ceẽm ito
pabilit tristis? tn qz scauit
liũ meũ nõ aplius moritu
rũ sꝫ ietnũ victurũ. gnꝫ
deba m aia mea: et cũ tri
cia mea q̃dã letcia mis
cebat. Vẽ dicẽ possũ qꝫ se
pulto filio meo: qi duo cor
da i vno sepulchro fuerũt.
Quid nõ dicit. ubi ẽ the
saurꝰ tuus. ibi ẽ et cor tu
um? Sic i sepulchro filij
mei semp cogitatio mea et
cor meũ versabat. Deinde
addicies mater dei dixit.
Dico tibi de illo tali p mo
dũ exẽpli. quo et in q̃sta
tu positus erat: quo et nt
ostituty ẽ. Quasi q̃dã vi
go cuidã desponsata essꝫ:
et ante ipsã duo iuuenes i
starẽt. Quoꝝ vnꝰ a vsque
vocaty: dixit ei. Consulo tibi
ne credas ei que desponsa

Ipe rigidus e in opibz: tardus
in remuneracoe: auarus in
donis. Crede ergo magis m
et vbis q tibi dico: et mostra
bo tibi aliu q no e durus sz
lenis in oibz: qui dat tibi
stati que desideras: q dat
eciam tibi copiose que placet
et delectat. Quibz auditis:
vgo cogitas secu rndit. Ver
ba tua dulcia sut ad audie
du: tu psonalit lenis et pul
cher ad sentiedu: osultu cre
do vba tua sequi. Et cu ex
traheret anulu de digito ut
porrigeret iuueni: vidit supe
rius vna scptura in q erat
tria vba. Primu erat. Cum
veneris ad cacume arboris
caue ne apphendas aridu
ramu arboris ad sustetadu
te: ne forte cadas. Scdm vbu
erat. Caue ne recipias osi
liu ab inimico. Terciu vbu
erat. No ponas cor tuu int
dentes leonis. Cuqz vgo vi
deret hec retraxit manu et re
tinuit anulu: cogitas secu
sic. Hec tra q video forte no
tat q iste q me i sponsa ha
bere cupit: no est fidelis. Mi
chi videt q vba sua st va
na: plenus e odio. et itficiet
me. Et cu sic cogitaret: as
pexit et vidit alia scptura:
in q eciam erat tria verba.
Pmu vbu erat. Da ei qui
tibi dedit. Scdm vbu erat.
Da sanguine p sanguine.

Terciu vbu erat. No aliene
possessori qd suu pprium e. Qbz
visis et auditis: cogitauit ite
ru sic vgo. Prima tra verba
informat me quo fugia mor
te: sequetia tra quo obtinea
vita. Ergo iustu e q sequar
magis vba vite. Tuc vgo
sapieti usa osilio: vocauit
ad se seruu illius q ea pmo des
posauit. Et eo appropiquate:
ille qui ea decipe voluit se
ab eis elogauit. Talis e aia
illius desposata deo suo. Quo
iuuenes qui ante ea stabat:
sut amicicia dei et amicicia
mudi. Na amici mudi ma
gis et vicinius appropiquant
ei usqz nut: qui loqbat ei de
diuiciis et honore mudi: ad
qs pene extedisset anulum
amoris sui: et eis i oibz osen
sisset. Sz succrete gra filij mei
vidit scptura quada et audi
uit mie eius vba: in quibz i
tellexit tra. Primo q caueret
sibi ne du alcius ascenderet
et rebz casuris niteret: grui
or ei casus imineret. Scdo in
tellexit nichil ee i mudo: n
dolore et sollicitudine. Tercio
q mala e dyaboli retribucio.
Deinde alia scptura vidit:
id e audiuit vba eius osolatoria.
Primo. ut daret sua deo: a q
habet oia. Scdo. ut redderet ei
seruiciu corpis sui: q sanguine
fudit p eo. Tercio. ut no ali
enarz aiam sua a deo suo:

qui eā creauit et redemit. Is
tis auditis ⁊ diligēt' ꝯsideratis.
appropīquāt ei nūc seruī dei
et placēt: et elōgāt se ab eo
serui mūdi. Sz nūc aīa eiꝰ ē
q̄i v̄go. q̄ de brachio spōsi sui no
uit' surrexit: q̄ tenet' habē tā.
Primo vestes decoras ne for
te derideat' a famulis regis:
si ī vestibz dep̄hendit' aliq̄ de
formitas. Scdo debet ēē mo
rigerata iuxta volūtatē spō
si: ne si aliq̄d ī actibz suis ī
ueniat' inhonestū. dehoneste
tur sponsꝰ ꝓpt' eā. Tercio de
bet ēē mundissiā. ut nō in
ueniat in ea spōsus vnā ma
culā: ꝑ q̄ ꝯtēpni vel repudiari
possit. Deinde habeat ducto
res ad cubiculū spōsi sui:
ne forte ī ambitibz vl' ī sub
tili aditu errare ꝯtīgat. Q̄
vō ductor ēē debet: duo ha
beat. Primo ut videat' a se
quēti: scdo ut audiat' q̄d do
cet: et quo itur. Ille āt q̄ se
quit' aliquē p̄cedētē. tria te
net' habē. Primo ut nō sit
segnus et piger in sequēdo:
scdo ut nō abscōdat se a p̄
cedēte: tercio ut diligēcius attē
dat ⁊ ꝯsidēt vestigia p̄cesso
ris ⁊ eū sollicite sequat'. Ergo
aīa eiꝰ ut ad cubiculū spōsi
p̄ueniat necesse ē ut a ducto
re ducat': qui eā ad sponsū
suū deū felicit' p̄ducat. ¶
Verba doctrīe v̄gīs glōse ad
filiā de spūali et tp̄ali sapīa
et quā ip̄arꝫ q̄s debeat imita
ri. ⁊ q̄lit' spūalis sapīa post
paucos labores ducit hoīem
ad ꝑpetuā ꝯsolationē. tp̄al'
vō ad etnā dāpnationem.

Maria lo Caplm. xxij.
quebat'. Scribit' q̄ q̄
sapiēs vult ēē: addis
cat sapiēciā a sapiēte. Unde ꝑ
exēplū dico tibi. Q̄ī eēt vnꝰ
q̄ volēs discē sapiām: vidit du
os ante se stare mgr̄os. Ad q̄s
ait. Libētissiē addiscerē sapiē
ciā: si scirē quo me duceret. et
q̄lē haberēt utilitatē ⁊ qualē
finē. Rn̄dit alt' mgr̄orꝫ. Si
meā sapiēciā sequi volueris.
ducet te in altissim̄ mōtē:
sz ī via duricia ē sub pedibz:
difficultas ⁊ p̄ruptū ē in as
cēsu. Si laborauerīs ī ista sa
piēcia: habebis q̄d extius est
tenebrosū sz intꝰ fulgidū. Si
tenueris eā. habebis q̄d vis
firmit': sz q̄i circulus circūuoluc
tur et attrectet te sibi magis
ac magis dulcit' et dulcius:
donec leticia ab oī p̄te tp̄e
suo p̄fundaris. Scds mgr̄ ait.
Si sapiām meā secutꝰ fueris:
ducet te ī vallē floridā ⁊ ex
oī p̄te amenā. Mollicia ē in
via sub pedibz: et ī descensu
modicꝰ labor. Si p̄stiteris in
ip̄a sapiā habebis q̄d ext' est
fulgidū: sz cū eo frui volueris
fugiet a te. Habebis eciā q̄d
nō durat. ⁊ statī finiet': et cū
liber p̄lectꝰ fuit: siml' ⁊ liber

et lectura ānichilat⁹ t vacuus
reliquer⁹. Quibz audit⁹: cogi
tauit ille secū. Audio hic duo
mirabilia. Si ascēdero ī mōtē:
debilitāt⁹ pedes t grauat⁹ dor
sū. Si vō obtinuero qđ ext⁹ est
obscurū? qđ m̄ pdest? Si at
laborauero ī eo qđ nullū ha
bebit finē? qn tuū erit ꝺsola
cio? Alt' qz mgr⁹ pmittit qđ
ext⁹ ē fulgidū ꝑ nō māsurū:
sapiam cū lectura finituram.
Que ergo m̄ in ist⁹ utilitas?
si careret stabilitate? Cuiz
sic cogitabat ī aīo? affuit ex
impulso quda hō mr duos
magros: et ait. Licet mos al
tus sit t difficil' in ascensu:
tn̄ sup̄ montē nubes ē cadi
da ex q habebis refrigeriū.
Si nt qđ pmittit⁹ extr⁹ est
tenebrosū. frāgi quide pt:
et sic obtinebis aurū qđ itz
latet qđ cū letitia etnaliter
possidē potis. Duo ist⁹ mgr⁹
duplex sapia ē: spūalis scz
et carnalis. Spūalis ē volū
tatē ꝓpriā deo relinquē: t to
to desiderio t ope in celestia
suspirare. Hō enī veraciter
sapia dr pt: n cū verbis
cordat opus. Hec sapiēcia
ducit ad vitā beatā. Scz ist⁹
sapia ē petrosa ī puieiēdo:
ꝓrupta in ascēdendo. Durū
ppe ē t petrosū videt⁹: affec
tōibz resistē. Preruptū est
ꝺsueta delectabilia calcare: mū
di honorē nō amare. Quis
at sic difficile ē. attn̄ quiz
cogitat secū qz rep⁹ breue ē
t mūdus finitur⁹. aīmaz cō
stant' firmauerit ad deū:
huic sup̄ montē appebit nu
bes t ꝺsolacio sps scī? eius
dēz erit dign⁹ ꝺsolatōr: q
nō aliū ꝺsolatorē qrit n deū.
Quo ei mcepisset tā ardua
et amara oēs electi? n bone
voluntati hois tanq bono in
strumēto coopatq fuiss ps
dei? Huic at spm adduxit eis
bona voluntas? iuuauit cari
tas diuina quā habebāt ad
deū: qz laborabāt voluntate
et affectu donec ope fiebāt
fortes. Adepta vō ꝺsolatōe
spūs. obtinebāt et mox au
riū dine delatōis t caritā
tis? q nō solū patiebāt ml'
ta ꝺtraria: ꝑ ī patiendo ꝺsi de
rata retinuēde delectabāt⁹.
Hec delectacio videt⁹ mūdi
amatoribz tenebrosa: qz dili
gūt tenebras. Dei vō amato
ribz lucidior ē sole t fulgētior
auro? qz frangūt tenebras
viciorz et ascēdūt in montē
patiētie. rēplātes nubē cō
solatōis. q nō finit⁹ ꝑ ī cipit
ī pnti: et qz oculus ctinuol
uit⁹. donec venit ad pfectōnē.
Mūdi vō sapia ducit ad val
lē huiq miserie: q florida vi
det⁹ in habūdācia verū. ame
na ī honoribz. mollis ī vo
luptate. Ista sapia cecus fi
niet⁹: nec aliqđ plus utilitatis

habet. ñ qđ solūmodo videbat
et audiebat. Ergo filia mea ī
quire sapiētiā a sapiēte: id ē a
filio meo. Ipē qppe ē sapiā: a
quo ē oīs sapia. Curtulꝰ ille
ipē est: qui nūqꝫ timuat. Ergo
clamo ad te: qī mat' ad filiū.
Dilige sapiam q̄ mtꝫ ē qī au
rū: ext' stēptibus et mtꝫ fer
uēs caritate: ext' laboriosa t
ope fructuosa. Et si turbauꝰ
ex onē: spūs dei erit ꝛsolatoꝛ
tuus. Stadē et cōtare: tāqꝫ
hō pgrediēs donec assuescat.
Non retrocedas: donec ueī
as ad mōtis sūmitatē. Nichil
ei tā difficile ē: qđ in cō
tinuatōe stabili et cationa
bili nō erit facile. Nichil tā
honestū in p̄cipio aggressi
oīs: qđ ex ipfectioē ꝛsummati
onis nō obfuscet. Ergo acce
de ad spūale sapiētiā? hec
ducet te ad laborē corpis.
ad mūdi stēptū: ad modicā
tribulationē et ppetuā ꝛsola
tionē. Mūdi vo' sapia. sapi
ētia fallax ē t pūgitiua:
hec ducet te ad tpaliū aggre
gationē. et p̄tē honorem:
ꝫ ī fine ad maximā infeli
tatē ñ sollicite pūdeat' et
caueat'. Verba vīs glose
sue hūilitatis declaratōis ad
filiā. et qlit' hūilitas p mā
tellū designat'. et de ꝛdatōe vē
hūilitatis. t de eiꝰ
fructu mirabili. Ca^m
Vltī muratur xxiij.

caur loquoꝝ terū. Certe ideo:
ut hūilitas mea ōndat'. Sic
ei coꝝ de mēbro corpis ifir
mo nō gaudet antēq̄ iterū
receperit sanitatē. et recepta
sanitate plus letat? sic
ergo q̄tūcūqꝫ hō peccat. si
toto corde t vera emēdatōe
ad me reūsus fuit: statī pa
ta sum recipe reuertētem.
Nec attēdo q̄tūcūqꝫ pecca
uit: ꝫ cū qlī intētōe et volū
tate redit. Ergo vocoꝝ ab ho
mūbz mater mie. Vere filia.
misēdia filij mei fecit me
misericordē: et visa misēdia
eiꝰ xpacētē. Ideo miser ēt:
qui ad misēdiā cī possit nō
accedit. Ergo tu filia mea:
veni et absconde te sub mā
tello meo. Hic ecia ē extus
stēptibl': mtꝫ vō utilis ppt' tā.
Primo obūbrat ab aere tēpes
tuoso? sēdo munit a frigore
urente: tcio defendit ꝛtra nu
biū ymbrē. Hic mātellus. hu
militas mea ē. Nec videt a
mūdi amatoribz valde stēp
tibl': et superstitiosa ad imitā
dū. Qđ enī stēptibilius est
q̄ vocari fatua? et nō uasa
vel vba reddē? Ad despecti
us? q̄ oīa relīquē et ōibz in
digē? Ad vō doloroſus ap.
mūdiales? q̄ uurā suā dis
simulare. et oībz se credē et
tenē indignioꝝ t hūlioꝝ?
Talis o filia erat hūlitas
mea? hoc gaudiū meū. hec

voluntas tota: q̄ nulli n̄ filio
meo placere cogitabam. Verumptamen
hec humilitas mea valet ad tria.
sequentibus me. Primo p aere
corruptiuo et intempestiuo: id
est p obprobrio hominum et despec
tione. Sicut enim aer fortis et
impetuosus ab omni parte impellit
hominem et infrigidat: sic homines
impacientes et futurorum inconside
ratiuum obprobria faciliter de
iciunt: animam a caritate mea
remittunt. Sed quicumque ad hu
militatem meam sedule attendit:
cogitet qualia ego dominus omnium
audiui: querat laudem meam
non suam: consideret quod verba non
sunt nisi aer: et mox habebit
refrigerium. Ut quod enim mundia
les tam impacientes sunt ad verba
et obprobria: nisi quod plus querunt
propriam laudem quam dei. et humili
tas in eis est nulla. quia obscura
tum habet oculum a peccatis:
Ergo quamuis scriptura dicit verba
contumeliosa non debere au
diri sine causa vel sustine
ri: virtus tamen est et merces. il
lata pacienter propter deum audiuis
se vel sustinuisse. Ergo humili
tas mea defendit a frigore
urente: id est ab amicicia car
nali. Est enim quedam amicicia
quam diligit homo propter presentia ista: si
cut illi qui loquuntur sic. Ciba
tu me et ego te in presenti: quia
non curo quis te cibabit post mor
tem. Honora me et ego honorabo
te: nam pro minimo est mihi qualis sequatur

honor futurus. Hec enim est amici
cia frigida absque calore dei: et
dicitur quasi nix congelata in amore
et compassione proximi indigentis:
infructuosa ad premium. Disiuncta
enim societate et deposita men
sa: statim dissoluta est omnis ami
cicie utilitas et fructus euacuatus.
Quicumque vero meam humilitatem
imitatur: ipse benefacit omnibus propter
deum tam amicis quam inimicis.
Amicis: quia in honore dei sta
biliter persistunt: inimicis vero. quia
creatura dei sunt et forte fu
turi boni. Tercio defendit hu
militatis mee consideracio ab
ymbribus et immundicia aque: que proce
dit de nubibus. Unde enim procedit
nubes nisi de humore et de vapo
ribus procedentibus de terra: quia cum ca
lore ascendentes in celum densantur
in superioribus: et sic fiunt in terra
scilicet pluuia. grando et nix. Hec
nubes corpus hominis significat:
quod de immundicia procedit. Habet
autem corpus terra secum: sicut et nu
bes secum. Habet enim corpus au
dire videre et sentire. Ex eo enim
quod habet videre. concupiscit ea que
videtur: concupiscit bonas et pul
chras facies: concupiscit latas
possessiones. Quod autem sunt omnia
ista. nisi quedam pluuia procedens
de nubibus maculans animam in
affectu congregacionis: inquietans
per sollicitudines descendens per in
utiles cogitatus et perturbans
in congregatorum amissione: Ex
eo enim quod corpus habet audire. li

benter audit honorē ꝓpriū: mūdi amicitiā: audit q̄cūq; corpi fuit delectabilia. aieq; nociua. Hec oīa q̄d fuit aliud ñ nix actus dissoluenda? frigida faciēs aiam ad deū et obturatā ad humilitatē? Ex eo vō q̄ corpꝰ habet sentire: sentit libenē suā voluptatē et corpis quietudinē. Hoc q̄d aliud ē ñ q̄ grando ex aquis īmūdicie congelata? infructiferā reddēs aiam ad spūalia. forte ad mūdalia. et molle ad corpis oblectamēta? Ergo quicūq; ab hac nube defendi desiderat: cōfugiat ad humilitatē mea et imitent eā. Ꝑ hāc enī defendit a cupiditate visus ne scripturā illicitā? defendit a delectacōe auditꝰ ne audiat cōtra vitatē: defendit sensꝰ a voluptate carnis ne succūbat īlliciis morbi. Vē dico tibi. q̄ humilitatis mee assidēcio ipsa ē tangꝰ bonꝰ mantellꝰ calefaciēs portātes se: eos scz qui nō solū eū portāt cogitacōe ꝟ ope. Nō enī calefacit matellꝰ corpalis ñ portat? nec humilitas mea ꝓficit eā cogitātibz. ñ ꝓ modulo suo vnusq̄sq; eā studeat imitari. Ergo filia mea indue te hāc humilitatē ꝓ viribz tuis. Quia mulieres mūdi mātellos portāt q̄ ext̄ habēt superbiā: int9 vō modicā utilitatē. Vas vestes oīno fugē? q̄ fusi vilescat tibi prius amor mūdi. ñ sinue pēsaueris cōtra te dei misericordiā et tuā cōtra eū ingratitudinē. ñ cogitaueris ea semp q̄ fecisti et facis et quale sentencia iudicij ꝓ hijs méris: nō potis apphendē mātellū humilitatis mee. Vt q̄d ei ego me tātū humiliabā. à vnde tāta gracia ꝓmeruī? ñ cogitaui et scāui me nichil a me ee vel hre? Et ideo nolui laudē meā: ꝟ solius dātoris et creatoris. Ergo filia fuge ad mātellū humilitatis mee. et cogita te peccatrīcē sup alios: q̄ et si aliquos vides malos. nescis q̄d eis cras futurū sit. Nescis eciā qua intencōe et scia faciūt: utrū infirmitate an industria faciūt. Ideo nullis te ꝓferas: nullos q̄ī corde tuo debes iudicare. ¶ Verba exhortacōis vīginis ad filiā. querimonia īmūcia de paupertate suoꝝ amicoꝝ. et q̄ūt xp̄s loquit sponse īquies q̄ p flores īrellugiūt ea? verba. et in quibz talia ꝺba habeāt structuram. Cā. xxiiij.

Maria loquebatur. Vbi magnꝰ exercitꝰ eet. quicūq; predēt iuxta eū habēs dorsū nimis grauatū aliquo mēbro pondē et brachia sūiter.

et oculos plenos lacrimis respi
cerent ad exercitum. si forte esset a
liquis qui compateret et releuaret
onus: talis ego eram. Nam ego
fui plena tribulacione: a natiui
tate filij mei usque ad mortem eius.
Ego in dorso meo portaui maxi
mum onus cum labori diuino
iugiter instabam: et omnia aduenien
cia mihi portabam patienter. Inter bra
chia mea portabam onerosum
pondus: cum tribulacione et dolo
re cordis ultra omnem creaturam
paciebar. Ego oculos meos
plenos habui lacrimis: quando con
siderabam in membris filij mei
loca clauorum et passionem eius
futuram: et cum videre in eo omnia
compleri que audiebam a prophetis va
ticinata. Sed nunc respicio ad om
nes qui in mundo sunt. si forte sint
aliqui qui compaciantur michi. et
recogitent dolorem meum: et val
de paucos inuenio qui cogi
tent tribulacionem meam et dolo
rem meum. Ideo filia mea licet
a multis oblita et neglecta
sim: tu tamen non obliuiscaris me.
Vide dolorem meum et imitare
quantum potes. Considera dolo
res meos et lacrimas: et dole
que amici dei pauci sunt. Sta
stabilis: ecce filius meus ve
nit. Qui statim veniens. ait.
Ego deus tuus et dominus: qui lo
quor tecum. Verba mea sunt quasi
flores arboris bone. Et quamuis
omnes flores de vna radice ar
boris prodeunt: non tamen omnes flo
res veniunt ad effectum fructus. Sic
verba mea sunt quasi quidam flores:
de radice caritatis diuine prodeun
tes. Que quidem multi suscipi
unt: non tamen in omnibus faciunt fruc
tum nec in omnibus maturescunt. Nam
quidam suscipiunt et retinent ad
tempus: et sic postea reiciunt quia
spiritui meo ingrati sunt. Quidam
suscipiunt et retinent quia cari
tate pleni sunt: et in hijs faciunt
fructum deuocionis et bone opera
cionis. Tu ergo sponsa mea quia
iure diuino mea facta es: o
portet nos habere tres domos. In
prima debent esse necessaria que
intrant in corpus: in secunda ves
tes que vestiant corpus exterius:
in tercia instrumenta necessa
ria ad utilitatem domus. In pri
ma debent esse tria. Primo panis:
secundo potus: tercio edulium. In se
cunda domo debent eciam esse tria.
Primo vestimentum lineum: se
cundo laneum: tercio quod fit de opere
vermium. In tercia domo eciam de
bent esse tria. Primo instrumenta
que implenda sunt liquore: se
cundo instrumenta viuencia
quibus promouentur corporalia ut
puta equi et asini et similia:
tercio instrumenta per que viua
mouentur. Verba amonicionis
christi ad sponsam. de prouisione in tribus do
mibus fienda. quomodo bona voluntas
per panem. predicacio diuina per potum
sapiencia diuina per edulium designatur.
et qualiter sapiencia diuina non est in litera
tura sed in corde et vita bona.

Dolpse Cap. xxv.

Qui loquor tecū sum creator oīm et a nl'lo creatus. Ante me nichil erat: nec post me aliqd esse poterit: qz ego semp eram et semp sū. Ego eciā sū dns cuius potēcie nullus resistere poterit: et a quo oīs potestas et dnacio. Ego loquor tibi: sicut vir loquit' ad vxorē suā. Vxor mea nos debe habē tres domos. In vna debet ee panis t potus: et eduliū. Hz potes querē. Qd notat panis iste? Quīqd noto panem qui ī altari ē? Hic utiqz ante verba illa sez hoc ē corpꝰ meū: panis ē. Hz dicto illo vbo nō panis ē. ꝫ corpus meū: qđ de vgine suꝑsi et ī cruce veracit' crucifixū ē. Hic ego nō noto hic. Hz panis quē in domū meā frequētare debem9: ē voluīas bona et sincera. Corpalis panis si purus et mūdus ē: duo bona habet. Primo confortat: et dat venis et arterijs et neruis fortitudiez. Secūdo recipit ad se oēm putredinē interiorē: et cū hac discedit et in secessū vadit: et hoīnē mundat. Sic voluīas pura ꝑmo confortat. Nā si hom nichil velit n̄ q dei sit. nichil laborat n̄ ad honorē dei. toto desiderio desiderat exire de mūdo et ee cū dō: hec voluīas confortat hoīem ī bono. augmētat amorē dei: facit mūdū vnlesē. pacēciā fortificat: et spem gloie ad pīsēde roborat in tantū qz oīa aduenēcia hylarit' ꝙpiet. Sedo voluīas bona oēm putredinē extinguit. Que ē putredo nocēs aīe? n̄ superbia cupiditas et luxuria: Hz cū putredo superbie vel alīcuiꝰ alterius vicij venit in mēte tuā discedit: sic homo cogitat sic. Superbia vana ē: qz non decet aīpiētē laudari de bonis datis ꝫ datorē. Cupiditas vana ē: qz oīa trena relinquūt. Luxuria nō ē nisi fetor. ꝫ Prēa nolo ea. ꝫ mandatis sequi voluīatē dei mei: cuiꝰ ꝑmiū nullꝰ finiet. cuiꝰ bona nullꝰ veterascūt. Cui oīs superbie et cupiditatis tēptacio discedit: et voluīas bona in bono ꝑseuerat. Potꝰ quē debem9 habē in domo nrā: ē diuina ꝑmeditacio m oīb⁹ attendis. Corpalis eni potus duo bona habet. Primo facit bonā digestionē: Quicūqz eni aliqua bona. facē ꝙponit. cōsiderat secū et diligent' reuoluet pusqꝫ faciat? quis honor dei ex hoc pueniet. q utilitas ad primū. q ꝺmoditas ad aīam: et no lueriꝫ facē nisi aliquā utilitatē diuinā in ope suo ꝙpe dere ee: tūc opus illud habebit ꝙfectū bonū. qz bona

digestionē. Tuc si qua indi-
crecio in ope faciēdo occu-
potit: ocius deprehendit. Tuc
si qđ distortū fuit ocius cor-
rigit: et opus suū rectū ⁊ ra-
cionabile et edificatiuū co-
rā hoībz erit. Nā qui i ope
suo diuinā pmeditacionē nō
habet. nec utilitatē querit
aīe ⁊ honorē dei: etiā si o-
pus suū pcessū habebit ad
rēpus: in fine tñ. n corrigat
intēcio erit in nichilū. Sedo
potus extīguit sitim. Que
e sitis peior: n pām pue
cupiditatis ⁊ ire? Et si hō
pmeditat q inde puenit u-
tilitas. qp misere finit. q
remuneracio si resistit: mox
p gratiā dei extīguit illa si-
tis pua. accredit ardor dine
caritatis ⁊ boni desiderij:
surgit leticia ex eo qp non
fecit ea q venerūt in mē-
tē eiꝰ. Inquirit occasionē
quō ea de cetō potit cauē
quibz supplātatꝰ fuisꝫ nisi
succurrisꝫ pmeditacio: et
sollicitor fiet de cetō in ca-
uendo talia. Hic spōsa me
a ē potꝰ: qui i fletū nrm
debet ingregari. Tercio de-
bet ibi cē eduliū. Hoc tria
facit. Primo facit in ore
meliorē saporē: ⁊ melius
conuenit corpi qp si eet solꝰ
panis. Sedo facit delicati-
orē carnē ⁊ meliorē sanguī-
nē: qp si eet solus panis.

Dic etiā spūale eduliū fuit.
Qđ est eduliū hoc? Utiqꝫ di-
uina sapia. Quicūqꝫ ei ha-
bet bonā voluntatē. nichil
volēs n que dei sunt. dinā
pmeditacionē. nichil facie-
do nisi pius ingnouit ibi ho-
norē dei: huic sapit valde
bene sapia. Huic potes igre.
Que ē diuina sapiēcia?
Multi sunt simplices q nes-
ciūt n vnū scz pr nr: ⁊ hoc
vix rectū. Alij sunt magne
lītature: et pfunde scīēcie.
Nūqd hoc est diuina sapi-
encia? Nequaqꝫ. Dina ei
sapia nō pīse est in lītatu-
ra: sz in corde, et bona vita.
Quicūqꝫ cogitat sedule u-
sq ad mortē. qlitatē ipius
mortis. udiciū post mortē:
hic sapiēs ē. Quicūqꝫ abi-
cit a se vanitatē mundi ⁊
supflua: quicūqꝫ stentat de
solis necessariis. et laborat
m amore dei qntū pt: hic
habet eduliū sapie quo vo-
lūtas bona et diuina pre-
meditacio sapuit melius.
Qn ei homo cogitat mor-
tē ⁊ m morte uiditatē. qn
ppendit udiciū dei tribule
ubi nec occultat nec dimit
tit ipunitū. et cogitat mū
di instabilitatē et vanita-
tē? nūqd nō tuc gaudet ⁊
dulcat sapit in corde reliqsse
voluntate sua dō ⁊ abstinu
isse se a peccīs? Nūqd non

tur ꝯfortat caro ⁊ sanguis me
liorat: id ē oīs infirmitas aīe
scz accidia ⁊ moꝝ dissolutio
ꝓpellit. Sanguis diuine ca
ritatis fit recētior: qꝛ ꝯsideat
rationabilius fore diligēda
ea q̄ etna sūt q̄ q̄ casura. Er
go diuina sapia nō ē pcise
in lrātura: ꝫ ī bono ope. Qa
multi sapiētes scdm mundū
sūt et ad desideria sua: ꝫ oī
no insipiētes sūt ad dei mā
data et volūtatē eiꝰ ⁊ refre
nationē corpis sui: ⁊ hij nō
sūt sapiētes. ꝫ īsipiētes et
ceci: qꝛ sciūt ea q̄ casura st
et ad momētū utilia: etna
vō despiciūt et obliuiscūt.
Alij sūt insipiētes ad mūdi
delectabilia et honores eiꝰ.
sapiētes ad ꝯsiderādū que
dei sūt: feruētes ī obsequio
eiꝰ. Hij veracit sapiētes st:
qꝛ sapit eis pceptū dei et
volūtas eiꝰ. Isti veracit il
lūinati sūt et aptos habēt
oculos: qꝛ semp ꝯsiderant
quō veniāt ad verā vitā
et verā lucē. Ptea spōsa
mea ꝯgregemꝰ in domos
nrās hec tria: scz bonā vo
lūtatē: pmeditacionē diui
nā: et diuinā sapiam. Hec
ei sūt ex quibz letari debeꝰ
Licet at te moneo: attn
oēs electos meos in mūdo
in te noto: qꝛ aīa iusta spō
sa est mea. ego eni cre
ator sum et redēptor.

Verba āmonicōis vite vir
gīs ad filiā et xpi ad sponsā.
de vestimētis habēdis ī scda
domo. et qlit p talia vestim
ta pax dei ⁊ pax pximi ⁊ opa
mie et abstinēcia pura de
signāt. et oīm istoꝝ decla
racio optīa. Caplm. xxvj.

Maria loquebat. Im
pme tibi monile
passiōis filij mei:
sicut iste sāctus laurētius
īpressit sibi. Ipe ei cotidie ī mēte
cogitabat. Deus meus ipe
ē dns meus: ego vō seruus.
Ipe dns ihesus xps fuit nu
datꝰ et derisus: quō ergo
decet ut ego vestiar delica
tioribz. Ipe fuit flagellatꝰ
et affixus ligno: nō ergo de
cet ut ego qui seruꝰ sū si ve
seruus sū: sim absq dolore
et tribulacōe. Cū igit sup
prunas extēdēt. et cū adeps
liquidꝰ ī ignē decurrēt. et
oīa mēbra eiꝰ ignis īflā
maret: respexit oculis ī ce
lū dicēs. Benedictꝰ sis tu
deus meus et creator meꝰ
ihesu xpe. Ego ꝯgnosco me
in diebz meis nō bene vixis
se: ꝯgnosco eciā me ī honore
tuo modicū fecisse. Ideo qa
miscdia tua maxīa ē: rogo
te ut facias mecū scdm mi
scdiā tuā. Et cū isto vbo a
nīa a corpe sepata ē. Ecce
filia mea q̄ tm filiū meū
dilexit: q̄ talia p honore eiꝰ

passus ē: adhuc indignū se dix
it obtinē celū. Quō ergo illi
sūt qui scdm volūtatē suā
viuūt? Ptēa semp ɔsidera
passionē filij mei: et scōrū
eius. Nō enī sine causa tāta
passi sūt: sz ut alijs exēplū
viuēdi darēt: et ut ondērēt
qntā districtionē filius meus
a pccis exigit: qr nō mīmū
pccm vult sine emēdacōe ī
ultū iri. Deinde filius meus
veniēs loquebat spōse di
cēs. Dixi tibi prius q debēt
ēē in domibz nris. Int cetā
eius debēt ibi ēē vestes: sub
tplici gnē. Primo vestimētū
lineū qd nascit et crescit de
tra: scdo pelliceū qd fit de
aīalibz: tcio sericū qd fit de
vermibz. Lineū vestimētū
habet duo bona. Primo mol
le ē et lene ad nuda corpis:
scdo nō pdit colorē suū: sed
quo frequēcius abluit tanto
fit mūdius. Scdm vestimē
tū scz pelliceū habet eciā
duo. Primo cooperit turpi
tudinē: scdo calefacit ɔt frigus.
Tercium vestimētū scz sericū
habet eciā duo. Primo vide
t ēē valde pulchrū et delica
tū: scdo valde carū ad emē
dū. Lineū vō indumētū qd
ad nuda corpis abile ē: no
tat pacē et ɔcordiā. Hāc de
bet deuota aīa habē ad deū:
ut pacē habeat cū deo suo.
Nichil aliud vel alit volēdo

q qd deus. nō exacerbādo eū
p pccm: qr int deū et aīam
nō est pax n pecare desista
tur et ɔcupiā refrenet. Debz
eciā pacē habē ad pxim. scz
nō inferēdo mala: succurrēdo
ei si habet: sufferēdo si ɔtra
eū peccauerit. Qd eī infeli
cius distēdit aīam q semp
pccm appetē et nūq eo ipple
ri: semp desiderare et nūq
quiescē? Qd vō amarius
pūgit aīam: q ɔt pximū
irasci et bonis eius inuidē?
Ideo pacē debet habē aīa ad
deū et ad proximū: qr nichil
quiecius ēē pt q quiescē a pc
cato et nō sollicitari de mūdo:
nichil eciā leuius q gaudē
de bonis pximi: et ei velle
qd sibi ipi. Hoc qz lineū īdu
mentū debet ēē ad nuda cor
pis: qr cordi in quo deus qui
escē vult pax viciorū inter
ceteras vtutes ppinquius et pn
cipalius īherē debet. Hec eī
ē virtus q deū introducit ī cor:
et introductū tenet. Q pax
tanq linū crescit nascit de t
ra: qr vera pax et paciā ori
tur de ɔsideracōe infirmita
tis pprie. Homo eī qui de tra
ē ɔsideret infirmitatē suā.
scz q statī irascit si offendit:
q statī dolet si leditur. Et
si sic cogitauerit: nō faciet
alti qd nō pt psonalit fer
re. cogitādo secū. Quia sicut
ego: sic et pximus meus īfir

mus ē. Dicit ego nolo pati ta
lia: sic nec ipe pt. Tunc pax
nō amittit colorē suū id est
stabilitatē suā: sz eo fit cō
stātior. Qa ɔsideratio īfir
mitatis pximi in seipo: fa
cit hoīem beniuole tolerare
illata. Si at p īpacietiam
pax denigrat aliquo mō.
tanto fit candidior apud de
um. qp frequētius ⁊ citius
lauat p penitētiā: fit etiā
tanto letior et cautior ad
ferendū. quo plus exaspa
tur et frequētius abluit:
qr gaudet de spe retribucōis
quā sibi sperat futuram:
pptēa ⁊ eo sollicitius cauet
sibi: ne p īpacietiā cadat.
Scdm vestimētū scz pelli
ceū. notat opa mie. Que
quidē vestimēta pellicea
fuit de pellibz mortuorū ai
maliū. Qd sūt aīalia: n
sci mei. tanqm aīalia sīpli
ces? Horū pellibz debet te
gi aīa: id ē opa mie eorū
debet imitari et facere. Hec
faciūt duo. Primo cooperiūt
turpitudinē aīe peccatricis:
et emūdat eā ne ī ɔspcū
meo maculosa appeat: scdo
aīam calefaciūt ɔtra frigus.
Qd ē frigus aīe: n indura
cio aīe ad amorē meum?
Cont hoc frigus valet opa
mie: q vestiūt aīam ne fri
gore dissoluat. P hec eī vi
sitat deus aīam: ⁊ ipa deo
semp vicinius appropīquat.
Tertiū vestimētū scz sericū qd
fit de vermibz qd videt valde ca
rū ad emendū: notat abstinen
ciā purā. Hec eī est pulchra
in ɔspcū dei. et hoīm ⁊ ange
lorū. Ipa ē enī cara ad emen
dū: qr durū videt hoī coarce
os suū a vaniloquio ⁊ multi
loquio. Durū videt refrenare
carnis sue cupiditatē ac sup
fluitatē et delectabilitatē suā.
Durū etiā videt ɔt suā vo
lūtatē ire: sz licz durū sit. tn
utile oīno ē ⁊ pulchrū. Ideo
sponsa mea p quā intelligo
oēs fideles ɔgregemus ī scdam
domū nrām pacē ad deū et
pximū opa mie ɔpaciēdo
et subueniēdo miseris: ab
stinētiā a ɔcupiscētijs. Hec
licz carior sit ceteris. sic etiā
pulchrior ē alijs: in tm qp sn
ea nulla alia vtus videat
ēē pulchra. Que quidē absti
nētia trahi debet de vmibz.
id ē de cogitacōe excessuum
suorū ɔt deū suū: de humilita
te et abstinētia mea. q fcs
sū silis vermi ppt hoīem.
Cōsideret nāqz homo quō ⁊ q
ties ɔt me peccauerit. et
qualit emendauerit: et īue
niet in se qp nulla abstinē
cia et nullo labore suo suf
ficeret emēdare quoties cōt
me peccauerit. Pendat e
ciā penā meā et scōrū meorū
quare talia passi sumus. et itelli

ger veracit' qp si tanta distric
tione exegi a me & scis meis
q̄ m̄ obedierut: quito districti
or̄e exigā ab eis ultronē q̄
m̄ nō obediūt. Ergo bona
aīa assumat sibi abstinēciā
libēter? et recordet' pēn̄ sua
q̄p mala sūt. q̄ q̄ vermes ro
dūt aīam: et sic de vnibz v̄
mibz p̄cōsū sericū asfregab'.
id ē abstinēcia pura in oīb
mēbris suis? de q̄ deus gau
det et oīs celi exercit'. & p q̄
asfregas mēbr' et'nū gaudiū:
qui n̄ rpa subuenirz habēt
et'nū luctū. ¶ Verba xp̄i ad
sponsā. de istrumētis m' tua
domo reponēdis. & q̄lit' p ta
lia istrumēta bone cogitati
ones sensꝰ disciplinati et vā
assessio designāt'. et oīm istor
optima declaratio. & de clau
sura istar domor̄ i gn̄ali.

Ille dei ¶ Caplm. xxvij.
loqbat' ad sponsam.
Dixi tibi pius q̄ i tua
domo deberēt ee instrumē
ta sub tplici gn̄e. Primo istru
mēta in quibz fuderēt liquo
res? scdo istrumēta quibz t'
ta fons ppararet'. ut rastru
securis. et hui⁹mōi quibz cō
fracta restaurarēt': tuo istru
mēta vtua. sicut asin. equi
et silia quibz' vtua & mortua
p̄mouerēt'. In p̄ma aut̄
domo i qua sut liquores: de
bēt ee duo istrumētor̄ gn̄a.
Primo istrumēta i quibz ifu
dant liquores fluidi & dulces:
sicut aqua. oleū. vinū. & hmōi
Scdo instrumēta in quibz in
fudāt liq̄res amari & spissi:
sicut synapis. farina & silia.
¶ Quid potes intelligē q̄d
ista significāt? Liquores ctē
significāt cogitacoēs aīe bo
nas et malas. Cogitacio em̄
bona ē sicut oleū dulce & sic
vinū delectabile. Cogitacio
mala ē sicut synapis amara:
q̄r amarā facit aīam & turbi
dā. Et sicut hō q̄nq̄ habet ne
cesse de liquoribz spissis. q̄ luc
nō multū p̄ficiat ad corpus sus
tētacōnē. p̄sūt tn̄ ad cerebri
purgacōnē et sanacōnē? sic
ecia cogitacoēs male sūt. et
q̄uis nō ip̄ignūt et sanāt aī
mā ut oleū bonar̄ cogitacō
nū: tn̄ p̄ficiūt ad aīe purgati
onē. sicut synapis ad p̄gnacōnē
cēbri. Pusi ei q̄nq̄ intueniret
cogitacoēs male. tūc homo ee
angel⁹ et nō homo: et putaret
sibi homo habē a seipō. Deo
ut hō intelligat infirmitatem
suā quā habet a seipō? et fo
titudinē quā habet a me. ne
cesse ē ut p̄mittat' ex magna
mia q̄nq̄ tēptari cogitacōibus
malis: quibz si hō nō assentit
purgatio fit aīe et custodia v̄
tutū suar̄. Et luc amare sint
q̄ synapis ad ferendū? tn̄ sa
nāt multū aīam & ducit eā
ad et'nā vitā & sanitatē: que
nō p̄t haberi sn̄ amaritudinibz.

Ergo vasa aīe ubi cogitaciões
bone reponēt: sedule ꝓparēt
ꝺ ē ꝺtinue mundēt: q utile
ē ut ecīa cogitaciões male ad
ueniāt. ꝓpt ꝓbationē t mai⁹
meritū. Laboret aūt aīa dili
gent' ne ꝺsentiat eis vl' deler
tet' in eis: aliq̄n dulcedo et
incremētū aīe effundet': et
sola amaritudo remanebit.
In ſcḋa domo debēt ee instru
mēta ecīa sub duplica gñe.
Primo instrumēta exteriora q̄bz
tra sous ꝓparet ad semē: t
spine eradicēt: ut puta aratr⁹
et rastrū. Sedo instrumēta
utilia ad necessaria interiora
et exteriora: ut puta securis
et silia. Instrumēta aūt q̄bz
excolit' terra significāt sens⁹
hoīs: q̄ ad utilitatē primi cū
q̄ aratrū ad cūa ordinādi sūt.
Mali ei hoīes sūt sicut tra:
q̄ terena semp cogitāt. Ipsi
nāq̄ sunt duri a xpiāctiōe ꝓp
ꝑcīs suis: q̄ pcīm suū nichil
reputāt. Ipi sunt frigidi i di
uina caritate: q̄ nichil nisi
sua voluntatē querūt. Ipi sūt
pōderosi ad agendū bona: q̄
alacres sunt ꝓ honore mūdi.
Deo vr bonꝰ istos excolē de
bet p sensꝰ exteriores: sicut t
bonus rusticus tra excolit
p aratrū. Primo ei debet ex
colē p os suū: loquendo eis uti
lia aīe. et informādo ad vi
ā vite. Deinde ope faciendo
bona que poterit: ut primꝰ
informet' p ꝟba: et exatet' ad
faciēdū bona p exēpla. Dein ex
colat cēteris mēbris ꝓprium suū.
ut fructifer fiat': sz oculus si
pliciꝫ ne videat iꝑudica: ut
primꝰ iꝑudicꝫ videat i oibz
mēbris modestia. Auribz su
is excolat ne audiat iepta:
et pedibz. ut alacer sit ad o
pus dei. Huic tre sic excolte
ego deus pluuia gr̄e mee
p laborē excolētis cōuia: et
gnudebit laboras de fructu
terre pius aride aī cepit ger
minare. Instrumēta vō que
ad interiora ꝓpanda necessa
ria sūt sicut securis t silia.
significāt discretā mētionē
et diuinā discussionē opis
sui: et q̄cq̄d boni hoīo fēat
nō debet facē ꝓpt honorē t
laudē hoīm: sz ex dīna cari
tate et eīna retributōe. Deo
examinet hoīo diligenter
opa sua. q̄ intentōe et q̄ mer
cede hec faciat: et si inene
rit i ope suo aliquā supbiā
abscīdat statī secuī discre
cōis: ut sicut sous excolit
ꝓprium suū qui q̄ ext' domū
est. ad cōe ext' societatē ami
cor⁹ meor⁹ p opa mala:
sic et ipse p diuinā caritatē
fructificet sibi. Sīa sicut o
pus rustica qui nō habuit i
strumēta quibz reparet des
tructa ciclus erit i vacuū:
sic n discreta discretiōe hoīo
examinet opa sua quo al

leuent si laboriosa videt: quo reparent si frangut: nō puenuet ad effectum. ¶Prēa nō solū laborādū ē efficacit' extius: sz ⁊ intg sollicitudo cōsiderādū quō et q̄ intēcōe laborat. ¶In tcia domo debēt ee instrumēta viua q̄ promoueāt mortua et viua: scz equu et asinu et alia aialia. ¶Hec īstrumēta sut: cōfessio vera. ¶Pā ei est q̄ ⁊ viua ⁊ mortua promouet. Qđ notat viuū? n̄ aiam que de deitate mea creata ē et ī et' nū viuit? ¶Pā ei p cōfessiōnē veram cotidie magis ac magis appropiquat deo. ¶Ut cū ei aial quo frequētius et melius nutrīū fuerit: tāto fortius ē ad portādū et pulchius ad ītuendū? sic cōfessio q̄nto frequētius itrita fuit et q̄nto diligētius tā de mīnus q̄ de maxīs: tāto magis aiam promouet. et in tantū deo placet: q̄ etiā aiam ī cor dei īducit. Qđ at significat mortua que eaā cōfessio promouet? nisi opa bona q̄ p mortale pc̄ catū morīuntur? ¶Tā ipsa opa bona ī pcīs mortalibz morētia mortua sut apud deū: q̄ nullū bonū placē potīt deo n̄ pus pcm vl' voluntate pfecta corrigat vel ope. ¶Nec in vno vase suauia ⁊ fetēcia bene sue nire poterūt. ¶Vt at aliquis opa bona mortalibz pcīs mortificat et veā cōfessiōnē de amissis assūpserit cū voluntate emēdādi et cauendi de cetō: mox p cōfessiōnē ⁊ vtutē humilitatis retinuisaut opa bona q̄ pus fuerūt mortua. et pficiūt ei ad salutē etnā. Qz si mōritur nō facta cōfessiōe? opa ipsa bona q̄ mori et ānichilari nō pnt n̄ tn̄ p mortale pectatū etnā vitā merēri poterūt. pficiūt ei ad leuiorē penā vel alij ad salutē: si tn̄ ipē fecit opa bona cū diuīa intēcōe et ad honorē dei. ¶Ut vō fecit ipā ad honorē mūdi. et ad ipius utilitatē: tūc ipsa opa morīēte factore morīuntur: q̄ mēdē suā recepit de mūdo p quo laborauit. ¶Prēa sponsa mea p quā intelligo oēs amicos meos: aggregem⁹ ī domos nr̄as illa vnde spūalit' deus vult delectari cū aiā scā. ¶Primo in domū pmā scz panē sincē voluntatis: nichil volēdo n̄ q̄d deus vult. Scdo potū vine p meditacōis: nichil agēdo n̄ ubi cogitet' dei honor. Tcio eduliū vine sapiē: cogitādo semp q̄ futura sut. et quo p sentia ordināda sut. ¶In secūdā domū aggregem⁹ pacē a pcīs ad deū: et pacē a vita ad pximū. Scdo opa mūe: q̄bz

eciā ope utiles simus pxio.
Tercio abstinēciā pfectam:
qua coarceamꝰ ea q̄ volunt
turbare pacē. In tciā domū
ꝯgregemꝰ racionabiles et
bonas cogitacoēs: ad ornā
dū domū nr̄am intius. Scdo
sensꝰ benedisciplinatos ⁊ tē
patos: ad lucēdū amicis nr̄is
extius. Tcio ꝯfessionē verā:
q̄. si īfirmamꝰ reuiuiscere
possimꝰ. Sz q̄uis domꝰ ha
beātꝰ. nō tn̄ pn̄t obseruari
ꝯgregata ī eis. n̄ habeātꝰ os
tia: nec ostia pn̄t pendere
sine cardinibz: nec obserua
ri sine seris. Ideo ut ꝯgrega
ta maneāt salua. ponatꝰ
ī domo ostiū scz spes fir
ma: ut nullis frangatꝰ ad
uersitatibz. Que spes habeat
q̄ duos cardines: scz ut nō
desperet hō de adipiscenda
gloria. nec de fugiēdo suppli
cio: sz ī oī aduersitate semp de
mīa dei ꝯfidēs speret meli
ora. Sera at ostij debet esse
diuina caritas: qua muniatꝰ
ostiū ne īgrediatꝰ ūmicꝰ. Qd
eī pdest habē ostiū sine se
ra: Qd spem sine caritate:
Si eī quis sperat p̄mia et
na. et de dei miscdia. nō tn̄
diligit deū et timet: ostiū
quidē habet q̄ sine sera: p
qd ūmicꝰ capitalis īgredi
pt cū voluit et occidē. Sed
spes recta ē. ut q̄ sperat fa
ciat eciā bona q̄ pt: sine q̄bz

nō pt obtinē celestia. si sci
uit et potuit facē bona ⁊ no
luit. Si vō excessisse se q̄s ītel
ligit vl' nō fecisse cū potuit:
habeat volūtatē bonā faciē
di bona q̄ pt et q̄ facē nō po
tuerit: sz speret firmit' se ad
deū posse accedē. eciā p bonā
volūtatē et diuinā caritatē.
Ergo ostiū id ē spes. muni
atur dīna caritate. Et sicut
sera habet intꝰ multa reti
nacula ne hostis aperiatꝰ: sic
in diuina caritate sit q̄dam
sollicitudo ne deus offendatꝰ:
sit caritatiuꝰ tīor ne disce
dat ab eo: feruor eciā igne
us quō deus diligatꝰ: ⁊ cura
quō imitetꝰ. Sit eciā dolor.
eo q̄ nō sufficit hō tm̄ facē
sicut vellet: et sicꝰ obligatū
se intelligit. Humilitas q̄: q̄
hō qd agit reputat nichilū
ꝯspectu pccōꝝ suoꝝ. Hijs re
tinaculis muniatꝰ sera: ne
dyabolꝰ facilit' serā carita
tis aperiat. et īmittat amo
rē suū. Clauis vō q̄ apiatꝰ
et claudit' sera debet ēē de
siderīū solius dei cōueniēs
cū diuina caritate et dīno
ope: ut scz nichil velit habē
homo eciā si posset n̄ deū:
et hoc ppt' maximā caritatē
eiꝰ. Hoc eī desideriū claudit
deū in aīam et aīam ī deo:
q̄ vna utrusq̄ volūtas. Hāc
clauē uxor et vir debēt hr̄e
soli id ē deus ⁊ aīa: ut quo

ries deus voluit ingredi ⁊ de
lectari in bonis scz aie vtuti
bz: liberu habeat accessu p cla
ue stabilis desiderij. Quocies
cuq aia ingredi voluit ad cor
dei. libe possz: qz ipa nichil de
siderat ni deu. Hec claus cus
todit p aie vigilacia ⁊ huu
litatis sue custodia: q deo as
scribit oe bonu qd habet. Et
custodit eciam hec claus p di
potecia et dei caritate: ne
aia a dyabolo supplaret. Et
re sponsa mea: qualis cari
tas dei ad aiam. Ergo sta fir
mit: et fac voluntate mea.

Oba x. ad spōsa de sui imu
tabilite. nichō de suoz vboz p
fectione ipius stati opa nō sequ
t. ⁊ quō voluntas nra ⁊ intēda
e i oibz dine voluntati. Ca. xxviij.

Jhus loquebat.
ad sponsa dicēs
Cur sic tbaris ex
eo qd ille dixit vba mea ee
falsa. Nuqd sit ego eo detior
ex vituperio eius. aut fiere eo
melior ex laude eius. Ego
nepe imutabil' sum. nec mi
nui nec augeri possu: nec
laude indigeo. Bz homo me
laudas ex laude mea pfic:
no in bz sibi ipi. Nec iuz de
ore meo qui su veritas. fal
sitas predit vel predē pt: qz
oia que locutz sū p pphas vl
alios amicos meos aut spu
alit a corpalit sicut tuit itel
lexi pficiet. Nec ideo erant
falsa qz vnu dixi semel aliud
sēdo. vnu expssius aliud obscu
rius. qz ad pbanda fidei mee
stantia et amicoz meoz sol
licitudine. multa ondi q sēdm
diusos effectus spus mei diuer
simode a bonis et malis itel
ligi bene et male pnt: ut ha
beret in diusis statibz unde di
uersimode exerceri posset in
bono. Ja sicut in deitate
mea assupsi humanitate i u
na psona: sic et qnqz loqbar
ex pte humanitatis in qntu
subiecta erat deitati. qnqz ex
pte deitatis inqntu creatrix
erat humanitatis: ut patz ex
euangelio meo. Et sic qnus di
uisa videat a caligniatibz
⁊ nesciētibz: tn vera erat v
ba sēdm veritate. Nec eciam si
ne causa erat qz obscure tra
didi aliquia. qz sic erat iustitia
ut occultaret asilu meu ali
qntulu a malis: ut undsqz
bonoz fieret speraret gra
cia mea. et p expectacione
obtinet pmiu: ne si cito spe
asilu meu insinuatu fuisset:
oes ab expectacoe et caritate
ppt legitimitate tpis desiste
ret. Plurima eciam pmisi: q
tn a psentibz ppt ingratitudine
subtracta sut. Si ei a malicia
sua destitisset: ego utiqz qd
pmisera pstitissem. Ideo no
debes turbari: qz vba mea
arguit medacij. Qd ei impos
sibile videt apud homes: hoc

possibile ē apud me. Quāt
ecīa amici mei: cur nō post
ba sequūt opa. Hoc ei nō ē
sine causa. Quid nō mōses
missus erat ad pharaonē? nō
tn statī seqbant signa? Qua
re? Quia si signa statī venis
set in opa. nō manifestata
fuiss3 duricia pharaonis: nec
potecia dei nec mirabilia os
tesa. Luctulomin3 tn phara
o ppt malicīa sua dāpnare
tur ecīa si nō venuss3 moy
ses: qnius duricia eig nō fu
isset ita mānifesta. Sic ecīam
nūc fiet. Ppter state vrām.
Arctz quippe qnius a bobus
traxit: tn scdm voluntatē re
gentis regit. Sic ecīa qnius vo
ba mea audiatis et sc̄atis?
nō tn vadit vl' placet scdm
voluntatē vrām: sz scdm meā.
Ego ei scio quo tra disposita
ē et quo exoleda: vos at o
nē voluntatē vrām m̄ mutti
te z dicite. Fiat voluntas tua.

Verba monicois iohānis
baptiste in figura q deus p
auē puā. aīa p pullos. corp̄
p nidū. mūdi delāc̄oes per
aīalia fortia. supbia p aues
rapaces. z mūdi letīcia p la
queū designāt. Cap. xxix.

Iohānes baptista loqbat ad spō
sam xpi: dicēs. Dns ihesus vo
cauit te de tenebris i lucē? de
īmūdicia ad pfectā mūdicīā:
de āgustia i latitudinē. Nūn
tū ergo sibi p hijs vegetarian
teneris? qs explicare valet aut
qn̄ sufficies? Veruptn̄ facto
qntū vales. Est aūs q dicit
pica. Hec ei dilīgit pullos: qz
ona vnde ꝓcesserūt pulli sue
rūt in vētre eius. Hec aūs fa
cit sibi nidū de rebz uetera
tis z attritis: ppt tra. Primo
ppt requiē: scdo ppt latibulū
a pluuia et nimia siccitate:
tcio ut nutrīat pullos suos q̄
fuit ex ouis. Que aūs ex
caritate ꝓponēdo se sup ea:
fouet pullos. Cū vo pulli na
ti fuit: mat' allicit eos ad vo
landū p tra. Primo p cibi ad
ministracionē: scdo p sedulā vo
cē: tcio p volatꝰ sui explo
tionē. Pulli vo qz dilīgūt ma
trē assuetī cibo matris feruī
se primo paulati p̄cedēte ma
tre sup nidū: inde iuxta vi
res ꝓgredūt' ultius donec
ex usu z arte fuit pfecti. Hec
aūs deus ē q etnalit' z nūq
ꝑ imutat': et ex eius deitatis
nutu oēs aīe racionales ꝓgredi
unt. Quilibet vo aīe patuit
nudus de rebz attritis? qz cor
pus de tra ꝙsociat aīe: in q
deus aīam nutrit cibo bona
rū affectionū: defendit ab a
nubz malarū cogitacionū:
z dat requiē a pluuijs ma
larū actionū. Quelibet vo
aīa qz tali de causa nūqd
corpi ut ipa corpꝰ regat z
nequaqꝰ ab ipo regat'. et ut
corpus ad laborē exaret et

a rationabile' ꝓuideat: nō
deus nunqꝰ mīr bona docet
aīam ꝓficē in meliora: doc
trīe de arto i latiora. Primo
p cibū dando intellīgēcīa z
rationē iuxta capacitatē
unīuscuiusq; mīrando mēti
bus ꝓuisiōis: mīrando mēti
bus ꝓfectū sic qđ ve fugiē
dū sic qđ ve fugiē. et
sicut mr primo edu
cat sup nidū: sic ho pri
mo debet roborare celestia.
Secundo ecīa qꝰ artus z vi
res nudus corpis: qꝰ lucida
bilia et qꝰ delectabilia et
debita ecīa deus aīam
ꝓficiā: qz clamat. Qui
non habebit vitā: qui
doctr̄ne nō mouet. Hec
est ad celū? hāt qui nō
audiunt aut surdꝰ ē aut in
ꝓfectionis meīs. Tertio
docet aīam p volatū: id ē
mandata sue exemplū.
Tribulationes gloriosa habent
post alas. Prima. qz i ea
nō īmūdicia: et nichil co
tra. Scdo qz ona bona fe
cit. Duas alis duabz volabat
mandata dei in mūdo. Alas
in fide sua qntū ꝓt: z fi
des spe salte onet' volū
tas. Tū aue volat pullus:
alas sue sibi tra. Primo ab
scindit frondes ne resideat
aīa sup terra: qz ipse
nō i terris sicut illa.
Secundo auocat ab auibz rapi
nis de ipse pullꝰ adhuc nō
valet euolare sicut ille aue

ei racionabilit' ꝓuideat: ideo
deus tanq̄ mr̄ bona docet
aīam ꝓficere in meliora: docz
exire de arto ī latiora. Primo
ꝑ cibū. dando ītelligēciā ⁊
racionē iuxta capacitatē
vniuscuiusq̄: indicādo mēti
q̄d eligēdū sit. q̄d ve fugiē
dū. Sz sicut mr̄ primo educt.
pullos sup̄ nidū: sic hō pri
mo addiscet cogitare celestia.
Cogitare eciā q̄ artus ⁊ vi
lis sit nidus corpis: q̄ lucida
celestia et q̄ delectabilia et'
na. Educit eciā deus aīam
ꝑ vocē suā: q̄ clamat. Qui
seq̄t' me habebit vitā: qui
diligit me nō moriet'. Hec
vox ducit ad celū: hāc qui nō
audierit: aut surdꝰ ē aut in
gratꝰ dilcīoni mr̄is. Tercio
educit deus aīam ꝑ volatū: id ē
ꝑ hūanitatis sue exemplū.
Hec hūanitas gloriosa habuit
q̄ duas alas. Prima. q̄ ī ea
erat oīs mūdicia: et nichil co
inq̄natū. Scdo q̄ oīa bona fe
cit. Hijs alis duabz volabat
hūanitas dei in mūdo. Has
ergo seq̄t' aīa q̄ntū pt: ⁊ si
nō pt ope. saltē conet' volū
tate. Cū aūt volat pullus:
cauēda sūt sibi tā. Primo ab
aīalibz ferocibz: ne resideat
iuxta ea sup terrā: q̄ ipse
pullꝰ nō ē fortis sicut illa.
Scdo caueat ab auibz cupi
dis: q̄ ipe pullꝰ adhuc nō
ē celer euolare sicut ille aues

sūt: et ideo in latibulo tutius
ē morari. Tercio caueat ne
ꝯcupiscat p̄dā. in q̄ ē laqueus.
Aīalia ista ferocia: sūt delcā
cōes ⁊ cupiditates mūdi. Ab hijs
eī caueat sibi pullus: q̄ dul
ces vident' sentire. bone ad
possidēdū. pulchre ad vidēdū:
sz cū putant' teneri euadūt
celerit'. Cū vō credūt' delcā
ri mordēt īmisericordit'. Scdo
caueat ab auibz cupidis: hec
sūt supbia et ābicio. Iste enī
sūt que semp altius et altius
desiderāt ascendē: et alias aues
p̄cedē et odire īferiores. Ab hijs
āt caueat sibi pullꝰ et desidēt
in latibulo hūilitatis morari
ut nō supbiat de data gracia:
nō ꝯtēpnat īferiores ⁊ mino
res gracie: nō cogitet se aliq̄bz
meliorē. Tercio caueat a p̄da
in q̄ ē laqus. Hec eī ē leticia mū
di. Nā bonū videt' habē ri
sū ore: et delcātionē ī corpe.
Sz latz ī hijs aculeus. Adducit
eī īmoderatꝰ risus īmodera
tā leticiā: voluptas corpis in
ꝯstāciā mentis. Ex quibz seq̄t'
tristicia vl' ī morte vel ante:
seu ī tribulacōe. Festina igit' fi
lia et tu egredi frequēt' de nido
tuo: ꝑ desideriū celestiū. Ca
ue tibi a bestijs cupiditatū: ⁊
ab auibz supbie: caue a p̄da
vane leticie. Deīn loq̄bat' mr̄
ad sp̄osam: et ait. Caue ab
aue q̄ tincta ē pice: q̄ oēs q̄
tangūt eā maculāt'. Hec eī

est amicicia mūdi īstabilis ut aer: feda ī acāsicōe fauoris ꝛ societate mala. ¶ Nō curees de hoīb⁹: nō attende ad fauoreꝫ: nō respicias ad laudē vel vitu/ periū. ¶ Nā ex hijs ꝓuenit in cōstācia aī: et diminucio di/ uine caritatis. Sta igit stabi/ lis. Deus ei qui te īcepit ex thē de nido: pascet te usq; ad mortē. ¶ Post mortē vō nō ha/ bebis famē. Custodiet eciā te a dolore: defendet te ī vi/ ta: et post mortē nichil trib. ¶ Dēpcacio mris dei ad fili/ ū ꝑ spōsa ꝛ ꝑ alio scō. et de acceptacōe dēpcacois mris a xpō. et de ctificacōe vē et false scitatis hoīs ī hac vita.

Maria Capl'm. xxx.

Loqbat filio dicens. Da fili mi noue spō se tue. ut corp⁹ tuū dignissi/ mū tradiret in corde eiꝰ: ut ipa mutet in te tuaq; delica/ tioē repleat. Deinde ut hic scūs ciū corpalit vixit fuit in fide scā sicut mos stabil: que nō fregit adūsitas. nulla retraxit delicio. ¶ Fuit ꝛ flexi/ bilis ad volūtate tuā sicut a/ er mobilis: quocūq; eū spūs ipetus tui traxit. ¶ Fuit i su/ ꝑ in caritate tua ardēs ign̄i/ ignis: calefaciēs frigidos et cōsumēs iniquos. ¶ Nūc at aia eiꝰ tecū ē in gloria. Vas enī instrumēti eiꝰ depssū est: et ī humiliori loco iacz q̄ dez. ¶ Ideo fili mi da corpi attricōe et/ uatione. ¶ Honora illud q̄d/ te ꝑ modulo suo honorauit. Eleua illud: q̄d te labore suo quo potuit eleuauit. ¶ Rndit filius. Benedicta sis tu, que nichil reliquis ītactū: q̄d ad amicos tuos ꝑtinet. ¶ Nō de/ cet mē ut vides: ut lupis det cibz optimꝰ. ¶ Nō q̄uenit ut saphyrꝰ membra cōseruās sana et cōfortās infirma: po/ nat in luto. ¶ Non eciā decet: ut cecis accendat lumē. ¶ Ste q̄ppe hō sicut ī fide fuit sta/ bilis et ī caritate feruētis/ simꝰ: sic et ī ōtinēcia optīe fuit ad volūtatē meā dispo/ situꝰ. ¶ Ꝓtēa sapuit mī sicut a/ bus optimꝰ. optime deceꝫ ī oī pacia ꝛ tribulacōe: dulcꝫ denicz et bonꝰ ī bona volū/ tate et affectu: melior ī ꝛ/ natu et viriliꝑfressu: optꝰ et dulcissimꝰ ī laudabili cōsu/ macōe. ¶ Ꝓtēa nō decet ut ā te lupos talis exaltet cibz: quoꝝ cupiditas nescit sacie/ tatē: quoꝝ delicio refugit herbas vtutū et sitit animaꝝ putēdas: quoꝝ vox et ꝓsti/ cia ē omibus nociua. ¶ Fuit eciā q̄ saphyrꝰ ī anulo ꝑ fa/ me ꝛ vite claritatē: ꝑ quā se ostēdit ee ecclie sponsū/ dni sui amicū: fidei scē ꝓser/ uatorē et mūdi ꝛeptorē. ¶ Ꝓtēa mat kima nō decet ut tāte bonitatis amatoꝝ

tamq; mūdus sponsq; tāgat
a tam īmūdis: tāteq; hūiuta
tis amicq; ab amatoribz mūdi
dīgnat. Fuit etiā trio tanq; lu
men positū sup cādelabr̄ p
oēm mādatoz meoz execu
tionē: p bone vie doctrīā. p
hāc muniuit sētes ne cade
ret: p hāc eleuauit cadētes:
p hāc etiā futuros post se
ad me extraxit. Hoc lumē
indigni sūt vidē obcecati a
moze suo: hoc lumē discre
nescīūt qui habēt albugīnē
superbie. Hoc lumē attrectare
nō valēt scabrosi manibz: qa
hoc lumen cupidis et suam
voluntatē amātibz ē nimis
odiosū. Ideo pulsq; eleuetur
ustū est ut illi q; īmūdi sūt
purgent: et q; cēci sūt illūi
nent. Illū vō hoīem quem
hoīes tre dicūt cē sēm: tria
ostendit eū nō cē sēm. Primo
qz ante mortē nō imitabat
scoz vitā: Secdo qz voluntatē
nō habuit pacīendi martiriū
p deo: tercio qz nō habuit
caritatē ardētem & discretā
sicut scī. Tria qđ sūt ppt̄ q
dā a pplo videt scs. Primū
ē mendacīū fallētiū & placē
volētiū: Secdm fucatus credu
latis ipietiū: tertiū ē cupi
ditas & tepiditas platoz & ex
āmatoz. Vtrū aūt ē ipse in
ifemo vl̄ i purgatorio nōdū
ē tibi lucidū scire: sz cū tēpo
fuerit loquendi.-

Explicit liber secūd̄ reue
lationū dei bte brigide pn̄
cipisse nectie de regno sue
cie diuinitus reuelatus.-

Do gr̄acias.-

Incipiūt capla libri tertij.

Monitio et īformatio ad
epm̄ de modo tenēdo
in victu & vestitu et oīone.
et q̄lit̄ se debeat habē ante
mesā. i mensa. & post mesā.
et hoc idē de dormitōe. & q̄lit̄
in oībz exerceat officiū epis
copale. Capitulū primū.

Verba dīgnis ad filiā de re
medio oportuno ad difficul
tatē epō occurrentē in via ar
ta. et quō pacīa p vestes de
cē p̄cepta p decem digitos.
et desideriū etn̄oz & fastidi
ū mūdanoz p duos pedes
designat. et de tbz limitas in
via dt epm̄ exīntibz. Cap. ij.

Declaratio plenaria vir
ginis ad epm̄ q̄lit̄ ut deb̄ ho
noret̄ p ipm̄ exerceat epale
officiū. et de duplici fructu
vera dignitatē subsequēte. et
de duplici ofusione falsa dig
nitatē osequēte. & de occursu
ihu xpi et oīm scoz ad vetū
et rectū epm̄. Caplm̄. iij.

Verba mris ad filiā de
occupīa malor epor & quō
ppt̄ voluntatē bonā multi dig
nitatē obtinet spūalē. qua
sordidati epi dtēpnūt q; ad ea
corpalē se vōti p latū exē
plū inducit. Caplm̄. iiij.

Verba ambrosij ad sponsa. de pce bonoꝝ p ꝓlo. & quo p gubernatoꝛe. domꝰ sclares et ecclie & p pcllaꝫ supbia ꝛc. et p portꝰ intꝰ veritatis desig nant. & de vocacõe spose in

Verba eiꝺẽ ‖ spm. Ca. v. ambrosij ad sponsa. qñda sili tudine viri & uxoꝛis & aclle disponecia. & qualit' p adulte riu eps malꝫ & p uxoꝛe ecclaꝫ et p aculla mundi amoꝛ desig nant. & de crudelissia snia ꝛc adhentes magis mundo q̃ ec

Verba vgis ‖ clie. Ca. vj. ad sponsa qualit' eps mun du diligẽs flabello pleno vẽ to et testudi iacẽti i puredi ne xpatur. et quo talis abꝛo sio epo xpianus iudicat. Ca. vij.

Verba vgis ad sponsa de suiping pfectõe & excelle cia. & de ioꝛdinato mꝭoꝝ modnoꝝ appetitu. et de eoꝝ falsa rnsione ad gliose vul gis gstionẽ sibi ipis fmz. C. viij.

Verba vgis ad sponsa. qliꝫ videtes & audietes ꝛc fugiunt picula vtute solis ꝛc aduenie cia & occrecia & cecis & sudis.

Loquit vgo ad Ca. ix. filiã securitatẽ de verbis sibi dictis. inducẽs & de piculo et de approxiacõe ruine ecclie. et qliꝫ ut i pluribꝫ nuc attedt ecclie psuasoꝛes pchdoloꝝ ad vi tã mẽtalẽ et pecuie cupidi tatẽ & bonoꝝ ecclie p supbia p difalitatẽ. et de ira dei contra tales excitata. Caplm. x.

Verba fidei sponse ad xpm et qualit' iohes baptista idu cit sposẽ cꝛitudinẽ xpi sibi al loquentis & de boni diuꝰ fe licitate. & qualit' indiscreꝯ epꝰ ꝓpt' suã fatuitatẽ & pessimam vitã assilat' simee. Ca. xj.

Loquit' sposa xpi. pces ef fundẽdo p supdicto epo. & de rnsionibꝫ xpi et vgis & sce ag netis sponse factis. Ca. xij.

Verba mris ad filiã. qliꝫ verba & opa xpi p thesauꝝ et decimas p castꝝ et pcã p se ras. & vtutes p muros. & pulcꝫ tudo mundi et delcãco aiaꝝ p duas fossas mirabilit' desig nat' et exponit'. & qliꝫ se deat habe eps cũ cura aiaꝝ. C. xij.

Verba mris ad filiã sb fi gura mirabili de quoda epo. qualit' scz eps i papilionẽ v mem. et humilitas & supbia epi p duas et tres spes mala epi palliates p tres vmis colorẽ. epi opa p spissitudinẽ coloꝝ. duplex voluntas p duo cornua papilionis. cupiditas p os. mo dica caritas p pui corpꝭ de signat & expmit'. Ca. xiij.

Verba mris ad filiã sub figura de alio epo. et qliter talis eps p brucu vmẽ. vbo sa eloquẽcia p enolatu. due ꝺsideracões p duas alas. vba placẽtia mundo p morsu de signat'. et de vitijs amitti cõe de vita istoꝝ duoꝝ epoꝝ

et pdicatoribz. Capl'm. xv.

Verba filij ad sponsā. q̄ deo nō placet aiaz dapnatio et de mirabilibz qstionibz eiⁿ moris ad senē. et de insoli bz sens ad iuniorē. Ca^m. xvj.

Verba vginis ad filiā vi tā ⁊ ordinē scā dnica ⁊ medā tia. et q̄liē tpe mortis risus ē ad vginē. et q̄liē moderni tpibz pauca de suis siibz sequū tur signū xpi passionis p dnī cū eis datū. et multa vadit p signū ioisionis p dyaboli eis oblatum. Capl'm. xvij.

Verba mris ad filiā q̄ a cuis fres nūc audivēt ⁊ au diut vocē dyaboli q̄ sui prīs dnica. ⁊ quō nūc pauca imita tur vestigia eiꝰ. et q̄liē epatꝰ desideratōes ꝓpt' mūdi honorē et sui qētē ⁊ lubitatē nō st' in regula scī dnica. et de tribli sentētia st' tales. et de exp̄ssa dapnatōis p tli epatu. xviij.

Responsio sponse ad xp̄m q̄li ter diuisis cogitatōibz et inutili bus afficit. ⁊ quō eas remo uē nō potit. et insio xp̄i ad sponsā quare istud ꝑmittit a deo. et de magna utilitate co gitationū cū detestatōe ⁊ ti moris au discretōe ad corona habita. ⁊ q̄ ꝑtim veniale nō debet ⁊tēpni ne iducat mōrē.

Mater loqt' ad filiā quō rex. p taletū dona scī spūs designā t. ⁊ q̄liē scs benedictꝰ donū spūs scī sibi datū multiplicauit. et p q̄ spūs scs vl' spūs dyabolicꝰ aiam hoīs ingredit. Ca^m. xx.

Verba mris ad filiā facta benedicti vite magnificētiā et ꝑfectionē p exēplū ostēdētia. et quō aia mūdo fructificans p lignū infructiferū. superbia mē tis p silicē. ⁊ aia frigida p cē tallum designat. et de tribz scītallis valde notādis ab hiis tribz scz cristallo silice ⁊ lig no ortis. Capitulū. xxj.

Verba mris ad filiā de monachio habētē cor mētēū in pectore. et quō p ꝓpā volū tatē ⁊ acupiāz subt' fructū ab ang̃elica vita adō apostōl'. xxij.

Rnsio di prīs ad pres spō se. p pdicatoribz. ⁊ quō tres sunt q̄ testionū dat in tia sicut ts in celo. et q̄liē tota trinitas plu bet sponse testionū. ⁊ qualit' spōsa sua sit p fidē reām scē ecclesie. Capl'm. xxiij.

Rnsio ihu xp̄i ad pres spō se. p infidelibz. scz q̄ deus ex ma licia malox hoīm honorat'. licz nō ex vtute eox ⁊ volū tate. q̄d sibi ꝓbat p exēplū in quo ecclia vl' nia p vginē. no uē ordines angelox p nouem fres vginis. xps p regē. tres stat' hoīm p tres filios regis designantur. Capl'm. xxiij.

Verba q̄rimonie mris ad filiā qualit' agn̄ inocētissi q̄ xps ihesus neglixit. modꝰ tpibz a cātica sua. Ca^m. xxv.

Verba xp̄i ad sponsā ineffa

bil' etnitatis mistiu declarata
t quo dyaboli ptores p stra
one t voluntate emendadi obti
net deitatem. t de insione xpi
qlit' miset' obz scz tu iudeis &c.
t de duplici iudicio dapnador
scz et saluador. Ca^m. xxvj.

Oeptatio sponse ad dnam
p roma. t de multitudie inu
bili scor mirm rome qescentiu.
et de tbz gdubz pfonis xanor.
t de qda vsione ipi^s sponse. t
qlit' xps ei appares pdicta vi
sione sibi exposuit t declau.

Informatio vgis. C. xxvij.
ad sponsa de mo faciedi di
lige. t de qtuor ciuitatibz in
quibz qtuor ciuitates tenent.
et q istaz debet ppe caritas
nutupari t pfecta. Ca^m. xxviij.

Laus sponse ad vgine stine
tepli salomonis silitudine et
deitatis unitate cu huanitatis
vitate inexplicabile t qlit' sac
dotu tepla st' vanitate depicta.

Uerba sce agne. Ca^m. xxix.
tis ad sponsam de dilcone habe
da ab ipa sponsa ad vgine sb
florus figa. t qlit' ego loques
declarat imesam et etna pi
etate diuina st' nitm ipie
tate t ingratitudine. t quo a
mica dei non debet in getu
ri in tbulacionibz. Ca^m. xxx.

Uerba xpi ad sponsa opti
mu exeplu de medico t de ve
ste ponenda. t qlit' xps p tale
medicu designat. t quo frequ
ter saluat scom hoies dap
nadi. t dapnant saluadi se
cudu hoies vl' nudu. C. xxxj.

Uerba vgis ad sponsa
sub figura ponenda qualit'
deus pr ipsa int' cetos scos
elegit in matre et i porta
saluis. Caplin. xxxij.

Uerba filij ad sponsa. t q
lit' p duoz hoim exemplu
ostendit se iudicare scom in
teriora t no scom exiora.

Uerba mris. Ca^m. xxxiij.
ad filia sub figura in q aia
in anulo t corp^s i panno
designat. t qualit' aia p dis
cretione debz purgari t cor
pus p abstinecia debz mu
dari t no iterfia. Ca^m. xxxiij.

Explicit capitula.

Incipit liber celestis reuelationu dei btē brigide
principisse nercie de regno
suecie diuinitus reuelatus.

Monicio et informatio
ad epm de modo tenendo i
pictu et vestitu et orone t
qualit' se debeat habe ante
mesam. in mensa. et post
mensa. et hoc idē de dormi
tione. et qualit' in omibz
exerceat officiu epale.
Capitulum primu huius
tercij libri.

Hec ꝛps mus et homo

qui venit ad tram assumẽ hu
manitatẽ saluare aiãs sãgui
ne suo. q̃ viã veritãtis illuminauit.
aperuitq̃ portã celi: ipe me
misit ad vos. Audi tu: cui da
tũ ẽ audire spualia. Hic eps
iste ꝓponit ire p viã artã p
quã pauci ãbulãt et ẽe vn9
de pauris? deponat pmo o
nus ĩcũstãs et onerãs eũ
hoc ẽ mũdi cupiditatẽ: ha
bẽdo mũdũ ad sola necessaria
sua sc̃dm epale hũle sustẽta
tionẽ. Sic fecit ille bon9 ma
theus. qui vocatꝰ a deo reliq̃t
onus graue mũdi: et ĩuenit
onus leue. Sedo sit pceptus ad
viã sicut dicit sẽptã: q̃ thobias
patus ad viã ĩuenit ãgelũ
preceptũ stantẽ. Qd̃ significat
q̃ angelus stetit pceptus? ñ q̃
oĩs eps pfectꝰ debet ẽe cũstu
lo dine iustitie et dine caritã
tis. Paratꝰ ire p illã viã quã
ille iuit q̃ ait. Ego sũ bon9 pas
tor: q̃ pono aiam meã p ouibz
meis. Paratꝰ etiã cũ verbis
loqui veritatẽ? patus cũ opibus
facẽ iustitiã tam ĩ seipo q̃ in
alijs: nõ dimittẽdo iustitiam
ꝓpt̃ minas seu obprobria. non
ꝓpt̃ falsã amicitiã seu vanã
timorẽ. Oĩs igit̃ eps q̃ talit̃
apparz pfectꝰ ad eũ veniet
thobias id ẽ hoĩes iusti & se
quẽt̃ vitã eius. Tercio debet
comedẽ panẽ & aquã anteq̃
ingrediat̃ viã. sicut legit̃ de he
lya: q̃ excitatꝰ a sõpno ĩuenit
ad caput panẽ & aquã. Cuius
ẽ iste panis datꝰ ꝓphẽ? ñ bo
nũ corpale et spũale qd̃ amis
trabat̃ ei? Nã ꝓpabat̃ ei ĩ he
mo panis corpalis ꝓpt̃ exẽplũ.
Licet ei deus potuiss̃ sustẽtas
se ꝓphãm sine cibo corpali? vo
luit tñ ꝓpari ei panẽ corpalẽ:
ut ĩtelligẽt homo deo cẽ pla
citũ q̃ utat̃ bonis dei donis
tpate ad ꝛsolationẽ eternis.
Infusio q̃z spualis ĩspirabat̃
ꝓphẽ: q̃n q̃draginta diebz nuit
in fortitudiẽ cibi illi9. Nisi e
nĩ intrna quedã vnctio gr̃ẽ
ĩspirata fuiss̃ mẽti ei9: de
fecissẽ utiq̃z in q̃dragita die
rũ labore: q̃z homo ĩfirm9
ex se erat. s̃z ex deo ad tanti
pficiedũ iter fortis. Ergo q̃a
in oi verbo dei viuit homo. mo
nem9 epm sumẽ buccellã pa
nis: hoc ẽ diligẽ deũ sup oia.
Hãc buccellã ĩuenit ipe ad
caput suũ. id ẽ q̃ racio sua di
cet ei deũ suũ sup oia & pre
oibz diligendũ? tũ ꝓpter crea

tionē ⁊ redeptionē: tū ꝓpt' lō
gā paciētiā ⁊ suā bonitatem.
Rogamꝰ etiā eū bibē paux
illū aque: hoc ē intiē cogitāe
passiōis xpi amaritudinē.
Quis eī digne sufficit cogi
tare angustias xpi hūanita
tis q̄s tūc patiebat' qn̄ peciit
a se trāsferri calicē passiōis:
qn̄ gutte sanguīs decrebāt
in trā: Bibat ergo eps aquā
istā cū pane caritatis: ⁊ tūc
ꝯfortabit' ad ꝑgendū in via
ihesu xpi. Incepta igit' via sa
lutis. si eps ultra ꝓgredi vo
luerit: utile ē ei a p̄ma hōa
diei regraciari deo toto cor
de: recogitare sollicite actꝰ su
os ⁊ petē auxiliū a deo ad
faciēdū volūtatē eiꝰ. Deīn
cū induit se vestibꝫ: oret in
hūc modū. Cinis tenet' esse
cū cinē: et trā cū trā. Verp
tn̄ q̄ ex ꝓuidētia dei eps sū. ī
duo te corpꝰ meū vestibꝫ que
ex trā sūt. nō ꝓpt' pulchitudi
nē ⁊ supbiā. sꝫ ꝓpt' opimē
tū: ne nuditas tua appeat.
Nec curo utrū indumentū
tuū melius sit an vilius: sꝫ tm̄
ut ad reuēntiā dei epal' ag
noscat' habitꝰ: et ex habitu
discrnat' epalis auctoritas.
ad correctionē ⁊ īformatio
nē aliorꝫ. Ideo rogo te pijssi
me deus ut tribuas m̄ in aīo
stabilitatē ne supbiā de cine
ris et tre p̄cio: nec īanit' glo
rier de colore puluereo. Sed
presta fortitudinē ut sicut ha
bitꝰ epalis discretꝰ ⁊ honora
bilis ē p̄ alijs ꝓpt' auctoritatē
diuinā: sic habitꝰ aīe mee rs
piciat' apud deū: ne ꝓpt' aucto
ritatē indiscrete et īdigne ha
bitā deprimar ꝓfundius: seu
ꝓpt' habitū laudabilē inaniter
portatū denuder ignōiniosiꝰ
ad meā dāpnationē. Deīde
legat vl' decātet horas. Quo
eī homo ad altiorē gradū as
cēderit: eo maiorē honorē
tenet' deo reddē. Attn̄ cor pu
rū ita placet deo in silētio si
cut ī cātu: dūmodo alijs ius
tis utilitatibꝫ occupat' homo.
Post dictā missā exerceat epā
le officiū suū: cauēdo sollicite
ne plus attendat ad corpalia
q̄ ad spūalia. Cū vō accedet
ad mēsā: cogitationē habeat
talē. O dn̄e ihu xpe qui corpꝰ
qd' corrūpit' cibo corpali sus
tentari p̄cipis: da m̄ auxiliū
sic corpi meo dare nccaria.
ut nō impbe ꝯt' aīam īsoles
cat caro ex ciborꝫ supfluitate:
nec lētescat ī seruitio tuo ex
īdiscreta ꝑcitate. Sꝫ inspira
moderātiā ꝯgruā: ut cū trā
de trenis sustētat': dn̄s terre.
trā sua ad irā nō ꝓuocet'. Cū
vō in mēsa fuit. ꝑmittit' ei
moderata ꝯsolatio ⁊ collocu
tio ī qua euitet' scurrilitas et
vanitas: ne tale vbū ꝓferat'
vel audiat. quo audiētes ha
beāt occasionē ad peccandū:

sz oīa sint honesta ⁊ salutari
a. Sicut eī in mēsa corpali de
ficiētibz pane et vino oīa sūt
īsipida: sic ī mēsa spūali et
epali deficiēte bona doctrina
et exhortacōe: oīa apposita in
sipida sūt aīe. Et ideo ut eui
tet vanitatū occasio: legat
vel recitet aliqd ī mensa tale
vnde edificēt assidētes. Pfcā
vō refectiōe ⁊ redditis ī bn
dcōne de gcijs. īquirat agēda:
vl' cte reuoluat libros ex qbz
trahi pt ad aīe pfcionē. Post
cenā vō ɔsolari pt cū familia
ribz suis. Attn sicut mater
ablactās īfantē pungit ube
ra sua cinē vel aliq alia ama
ritudīe. donec infans dissues
cat a lacte et assuescat cibis
solidioribz: sic eps attrahat dō
familiares suos talibz verbis
quibz timeat dnm ⁊ diligāt:
ut et ipōz et sit pr p dīnā
auctoritatē. et eōz mater
p spūalē educationē. Si vero
scit scient aliquē suōz famili
ariū peccare ad mortē aīe
qui auditis āmoītiōibz nō
resipiscit: remoueat eū a
se. Quē si retinuerit ꝓpter
ɔmodū et ɔsolationē tpalē:
nō erit īmunis a pcto eius.
Pgēs vō ad lectū suū exa
minet diligent facta et effec
tus illiꝰ diei iā ptite: cogitā
do talit. O deus creator corpis
mei et aīe. vide me mīa tua
et psta grām tuā: ut ex sop
ni habūdācia nō tepescā in ser
uicio tuo. Sz modera sopnū me
ū ad honorē tuū. quē ad corpis
alleuiationē haberi pcepisti: et
da m fortitudinē ut īmicꝰ dya
bolꝰ nō inqetet me: nec abstra
hat a tua pietate. Surgēs at a
lecto diluat ɔfessione si qs neg
ligēcias caro passa ē: ne sequē
tis noctis sopnꝰ cū pterite de
lictis oriatur. ¶ Verba vgis
ad filiā de remedio oportuno
ad difficultatē epō occurrentem
ī via arta. et quō pacīa p ves
tes. decē pcepta p decē digitos.
et desideriū etnoz ⁊ fastidiū
mūdanoz p duos pedes desig
nāt. et de tribz īimicis ī via
cont epm existētibz. Cam ij.

Item loquit dei mr. Dic
epō. q si īcesserit p viā
iā dictā: tūc tā difficī
lia occurrent ei. Primo
q via ē arta: scdo q ī ea sūt
spine pūgitiue: tcio q ē via
petrosa et īequalis. Cōt hec
tā dabo tibi tria ɔsilia. Pmū
ē q induat se eps vestibz for
tioribz et subtilit ɔsutis: ɔtra
viā artā. Scdm ē. q habeat
decē digitos ante oculos suos
int quos respiciat tanq per
cācellos ne pungat a spinis.
Terciū est q caute ponat pe
des suos: et ī quolibet vestigio
attēptet si pes positꝰ subsis
tat solide. Nec pcipitāt po
nat ābos pedes simul: n p
us ctificatꝰ fuit de qlitate vie.

Qđ vō significat via arta ñ malicia hoim ꝓiox ꝺ iustos: qui deridēt opa iusta ⁊ depra uāt vias ⁊ monita iustox ita et qđ hūle et pietatis ē p̄ pendūt? Cont̄ tales hoies indūat se eps veste paciēcie et ꝺstātie? qr̄ pacia q̄ fuia facit ee suauia: et illas ītuelias ꝑfide ter tolerare. Qđ vō significat spine? ñ adūsitates mūdi? Cont̄ has habēdi fuit dignū decē p̄ceptox dei: et ꝺsiliox eiꝰ. Vt cū pupugerit spina adūsitatis ⁊ paupertas xpi. Cū vō pūgit spina ire et īuidie: ꝺsideret caritas dei quā nobis seruare p̄cepit. Caritas ei vera nō querit q̄ sua sūt: ⁊ se totā exponit ad honorē dei et ꝓximi utilita/tē. Qz vō debet ee cautꝰ i po/nēdis pedibꝫ: significat qꝫ u/bigꝫ debet rationabiliꝫ timē. Nā bonꝰ homo tenet habē duos pedes. Primꝰ ē desidei/ū etnox: scdꝰ ē fastidiū mū/di. In desiderio etnox debet ee discretio ne desidēt etna sibi soli tanꝙ digno: ⁊ totū desideriū suū ⁊ voluntatē et remunatiōnē ponat i ma/nus dei. In fastidio vō mūdi debet ee cautio et timox: ne fastidiū sit ꝓpt̄ adūsita/tes mūdi ⁊ vite ꝓpacietia? ne sit etiā ꝓpt̄ vite ꝓpalis amaritudinē quietē et laborus alijs ꝓficui exonerationē: ⁊ solūmodo fiet ꝓpt̄ pcī ab hoīnatiōnē ⁊ desideriū vi/te etne. Hijs ugit difficulta/tibꝫ vie supatis: adhuc pre/cauco epm̄ de tribus īimicis q̄ fuit in via sua. Primꝰ q̄ppe hostis nitit sibilare i aures epī: ut obstruat auditū eiꝰ. Scdꝰ stat ante eū: ut pūgat oculos eiꝰ. Tertiꝰ ē an pedē clamās alte: et habēs laqū quo pedes eiꝰ illaqet q̄n ele/uat eos de tra. Primꝰ hostis fuit hoies illi siue īfusiones ille q̄ nutūt epm̄ trahē a vi/a recta: dicēres. Cur tantū tibi assumis laboris? et p̄/gis p̄ viā tā artā? Quere/ igitur magis i viā floridā: p̄ quā vadūt plures. Quid ad te quō ille vel illi viuāt? Qđ ad te offendē vl obiur/gare illos? a quibꝫ honora/ri ⁊ amari possis. si nō offē/dūt te vl tuos? Qđ tibi aut ē quō viuūt? aut si offendūt deū? Si vō turpe bonꝰ es. qđ ad te iudicare alios? Da ma/gis munera et actipe: utere aīicicia hoīm ut laudēris et bonꝰ voceris in vita tua. Scdꝰ hostis desiderat exerca/re te: sicut philistei sapsonē. Hij fuit pulchitudo ⁊ posses/sio mūdi. fluxus vestiū ⁊ di/uersꝰ apparatꝰ vestiū: honores hoīm ⁊ fauores. Cū ei ista offerūt et placēt oculis. exer/cat tacio. tepescit amox mā/

datorū dei? pcm ꝑpetrat luce
cus: et amissā lenigat. ꝑpe
a cū epūs nīa moderata ha
buerit ꝛtentet? Nā nimis
multis videt nūt dulcius ee
stare ad molā cupiditatis cu
sapsone: q̄ diligē ecclam scdm
laudabilē dispositionē cure
pastoralis. Certe hostis cla
mat alte habēs laqueū et
dicēs. Cur inḡt sic vadis cau
te et iclinato capite? Cur ī
tantū humilias teipsū? q̄ a
pluribz debes ⁊ posses hono
rari? Esto magis sardos: ut
sedeas cū pmis. Esto epūs:
ut honorari possis a plūbz.
Pcede ad maiores dignitates?
ut maiora obtineas seruiaa:
ut maiori fruaris q̄ete. Cōgre
ga thezauros quibz alios tecū
ab alijs ꝛsolari possis: ⁊ ubiq̄
ee letus. Cuiq̄ aīm talibz ici
nato fuit affectibz ⁊ suggestā
onibz? mox affectu eleuat q̄
pede quoda pue delectatois ad
tiena cupiditatē: q̄ ita nūol
uit laqo cure mundialis q̄ vix
surgit ad ꝛsolationē sue mi
serie et pmiox seu supplicioꝝ
etnox. Ner miru. Septa eni
diat. Cui epatū desiderat
bonū op9 desiderat: ad honore
dei. Nūt at pleriq̄ desiderat
honorē dei: et refugiūt labo
rē in quo ē aīe salus eterna.
Ptea epūs iste stet ī gradu quē
habet ner appetat altiore: do
ner deo placuit ei alit̄ puidē.

Declaratio plenaria vtrius
ad epm. qlit̄ ut deus honore
t q̄ rpm exeat officiū epāle.
et de dupla fructu vera dig
nitatē subsequēte. et duplici
ꝛfusioe falsa dignitate ꝛsequ
te. ⁊ de occursu ihu xpi ⁊ o
niū scoꝝ ad verū et rectū
epm. Capl'm. iij.

Dquebat mater dei.
Ego exponē volo
epō q̄d tenet facē deo: ⁊ q̄d ē
honor dei. Dis q̄ppe epūs de
bet ifulā in bracchijs suis bn
custoditā nō vendē eā q̄ pe
cunia? nō dēdē alijs ꝓpt̄ ami
ciciā carnalē: nō ꝑdē ꝓpt̄ negli
gētiā ⁊ tepiditatē. Qd vō
significat infula epālis? nisi
ptātē ⁊ dignitatē? Ordinare
scz clerū. ꝛfice crisma. corrige
errates: exhibere exēplo suo
negligetes. Qd vō ī bracchijs
debet habē infulā bene custo
ditā? sicut q̄ sedule debet cogi
tare. quō et qualit̄ acceperit po
testatē epāle. quō eā tenuit.
q̄s vō sit fructꝰ eiꝰ. q̄s ve finis.
Si epūs attendē velut quō acce
perit ptātē? attendat pmo si de
sideravit epatū ꝓpt̄ se: an ꝓpt̄
deū. Si at ꝓpt̄ se: tūc sine du
bio desiderū suū erit carna
le. Si ꝓpt̄ deū id ē ad honorē
faciendū deo: tūc desiderū suū
erit mitoriū. et spūale. Dein
si epūs cogitat ad q̄d recepit e
piscopatū: ēte ut elt̄ pat̄ pau
perū. ꝛsolator ⁊ mediator aiāꝝ.

Nā bona epālia sūt aīarum: q̄ si īfructuose comedūt ⁊ p̄digalit' expēdūt: aīe ille clamabūt vīdictā sup̄ īiustū dispēsatorē. Qualis vō erit fructus epālis dignitatis: dicā tibi. Ipē q̄ppe erit duplex sicut dicit paulꝰ: corpalis scz ⁊ spūalis. Corpalis. q̄ ī terris ē vicarius dei: et ideo ob honorē dei q̄ deus ab hoībz hōrat'. In celis erit corpalis ⁊ spūalis ꝓpt' glorificationē corpis et aīe: q̄ ibi erit seruꝰ cū dnō: tū ꝓpt' vitā epālē quā gessit in terris: tū ꝓpt' exēplū hūilitatis quo alios secū ad glām ꝓuocauit. Oīs vō q̄ vestē et dignitatē habet epālē ꝫ refugit vitā: duplici ꝯfusione erit dignꝰ. Q̄ vō ptās epālis nō debet vēdi. sigt q̄ eps nō debet ēē scient' symoniacꝰ: nc exercē officiū suū ꝓpt' pecuniā vel hoīm fauorē: nec ꝓmouē illos ꝓpt' hoīm p̄ces q̄s sciuerit ēē male vite. Q̄ vō īfula nō debet alijs ꝯcedi ꝓpter amiciciā hoīm: signat q̄ eps nō debet dissilare peccata negligētiū: nec dimittē illos īpunitos q̄s pt ⁊ debz corrigē: nō silere pcā aīcorꝝ ꝓpt' carnalē amiciciā. nc īponē dorso suo pcā subditorū: q̄ eps ē speculator dei. Q̄ vō eps nō debet ꝑdē infulā ꝓpt' negligētiā: significat q̄ eps nō debet illa ꝯmittē alijs ad faciendū ad q̄ ipē ꝑsonalit' tenet'. et pt fructuosius facē: nec ꝓpt' quietē carnis illa dimittē alijs q̄ ipē ꝑfectius valēt ad īplē: q̄a officiū epī nō ē quietis ꝫ laboris. Nec eps ignorare debet vitā et mores eorꝝ q̄bus ꝯmittit officia sua: ꝫ scire et īquirē quō seruāt iusticiā. et si prudēt' et nō cupide gerūt se ī agēdis. Insup̄ scire te volo. q̄ epūs. q̄ pastoris vices habet. tenetur habē fasciculū florū sub brachijs suis: quo oues vicine et remote illecte currāt gaudēt' post odorē eiꝰ. Iste vō fasciculꝰ florū signat p̄dicationē diuinā: quā eps tenet' habē. Brachia vō duo quibz fasciculꝰ p̄dicacōis diuine innitit'. sūt duo opa necessaria epō: scz bona opa ī pblico ⁊ bona opa ī abscondito. Ut oues vicine ī epātu eiꝰ vidētes caritatē epī in opibz et audiētes ī vbis. glorificēt deū in epō: oues vō remote audiētes famā epī desiderēt illū ad sequēdū. Nā iste ē suauissiꝰ fasciculꝰ nō erubescē veritatē et hūilitatē dei: docē bona. et eadē que docet facē: ēē hūilē in honore. ⁊ deuotū in abiectiōe. Cūq̄ epūs ꝯpleuerit viā istā ⁊ ꝑuenerit ad portā: necesse ē ei aliquid habē in manu q̄d p̄sentet sūmo regi. Et ideo habeat in

manu vas sibi aurū et hoc va
cuū: offendo illud regi sūmo.
Vas istud vacuū offendū ē
cor suū: qđ ut vacuū sit ab
oī voluptate et appetitu lau
dis trāsitorie laborādū ē ei
die ac nocte. Cūintroduc
dus ē talis eps i regnū glo
rie: occurret ei ihs xps deus t
verꝰ hō. cū oī scōꝝ exercitu.
Tūc audiet angelos dicentes
O deus nr. gaudiū nrm et
oē bonū: iste eps mūdus fuit
i carne: virilis i opatōe. Dez
ergo nos pītare eū tibi. De
sideravit eī cotidie nrām so
cietatē: ideo xple desiderū eiꝰ
et audite ex aduētu eiꝰ gau
diū nrm. Tūc qđ dicturi sē
et ceti scī. O deus gaudium
nrm ē de te et i te: nec īdi
gem alio. Attn gaudiū nrm
exaltat ex gaudio aīe hui⁹ epi:
q̄ dū potuit desideravit te. Por
tavit eī flores suauissimos i
ore quibz augmētavit nrm
nrm: portavit in ope quibz
habitātes de ppe et alongē
refocillabat. Ideo da ei gaudē
nobiscū. et tu similit gaude
de eo. quē mortēdo p eo tm de
sideraste. Ultio dicturꝰ ē ei ex
gloue. O amice venisti pſen
tare m' vas cordis vacuū a te.
a voluntate ppria. ideo ego īple
bo te delatione et gla mea. le
titia mea erit tua. t gla
tua nūqꝫ finiet a me. Cūba
mris ad filiā de cupiscētia
malorū epōrū. et quōqđ pter volū
tatē bona multi obtinēt dig
nitatē spūalē quā īordinati
epi strēpnūt qui ad eā corpa
liter fuit vocati p latū exēplū
induxit. Capl'm. iiij.

Alter deus loqbat ad
spōsam filij dicens.
Tu ploras q̄ caritas dei ad ho
mīes ē maxīa: et ecōtra caritas
hoīm ē ad deū modica. Vē sic
ē. Dīs ei est dns vl' eps q̄ nō
magis cupisat dominiū ob
tinēdū ad honorē mūdi vel
diuicias? q̄ ad subueniēdum
pauperibz suis pprijs manibz?
Et ideo q̄ dns et epūs noluit
venire ad nuptias oībz ppatis
in celo: veniet pauper et infir
mi. sicut p exēplū tibi ondē
volo. In ciuitate quada erat
quida eps sapiēs et pulcher
et diues: qui de sapīa sua lau
dat⁹ nō refrenabat deo ut
debuit. qui dedit ei ipsā sa
pīam. Laudabat q̄ et hono
rabat de diuicijs suis: et ideo
dedit multa ppt mūdi fauo
rē. Plurima q̄ cupiuit ut
largius daret: et āplius hō
raret. Iste eps habebat quē
dā clericū tractū in epatu su
o: q̄ talit secū cogitabat. Iste
inquies eps diligit deū min⁹
q̄ expedit: vita eiꝰ tota ten
dit ad sclaria. Ideo si placet
deo libenter desiderare epatū
eiꝰ: ad faciendū honore deꝰ.
Nō desidero ppt mūdū: qa

honor mundi non est nisi sicut
fenum. Non propter diuicias: quia sunt
graues tanquam onus grauissimum. Non
propter quietem carnis mee et commo
dum proprium: quia non teneor esse in
quiete nisi rationabili sic quod cor
pus stare possit in seruicio
dei. Sed propter solum deum desidero
Et quamuis indignissimus sim
honore: tamen ut plures lucrifa
cerem deo et pluribus proficerem verbo
et exemplo. plures quoque sustenta
rem de bonis ecclesie: libenter susci
perem episcopale onus. Nam deus
scit quod carior est mihi mors du
ra. et dulcius ad ferendum ama
rum supplicium: quam episcopalis dig
nitas. Quia licet passibilis sum
sicut ceteri: tamen quod episcopatum desideret
bonum opus desiderat: ideo li
benter desidero honorem episcopi cum
onere episcopali. sed sicut mortem. Ho
norem quidem propter salutem plurimorum:
onus vero propter salutem meam et a
morem dei et animarum. Ad hoc solum
ut bona ecclesie possim distribuere
pauperibus largius: animas instruere
liberius. errantes instruere fidu
cialius: vexare carnem meam
habundantius: moderare meip
sum sollicitius in exemplum aliorum.
Iste autem canonicus increpauit episcopum
suum et prudenter. Episcopus vero egre
ferens verba. confudit clericum aperte
et imprudenter: iactans se ad omnia
sufficientem et moderatum. Ca
nonicus autem plorauit excessus
episcopi: patienter ferens illata. Sed
episcopus deridens caritatem et patien

occulte

tiam canonici. obloquebatur ei in
tantum. quod canonicus arguebatur et
reputabatur fatuus et mendax:
episcopus vero iustus et circumspectus. Tan
dem vero procedente tempore. episcopus et ca
nonicus migrauerunt: et vocati
sunt ad iudicium dei. In cuius con
spectu et presentia angelorum posi
ta videbatur quedam sedes au
rea: et ante sedem infula episcopalis
et totus eius ornatus. Multi quoque
demones sequebantur canonicum
cupientes inuenire in eo aliquid
mortiferum. quia de episcopo sic erant
certi sicut cete qui inter procellas
seruant catulos suos viuos in
ventre suo. Positis vero multis
querimoniis contra episcopum: cur scilicet et
qua intencione suscepisset episcopatum:
cur superbiuit de bonis animarum:
quomodo animas sibi commissas rexisset:
quid vero deo pro facta sibi gracia
rendisset. Cumque episcopus nil iusticie
haberet ad proposita: rendit iudex.
Ponatur inquiens in capite episcopi
fex pro infula. in manibus eius pix
pro cyrotecis. lutum in pedibus pro
scandaliis. pro camisia et lintheo
episcopali pannus metricalis: pro
honore suscipiat dedecus: pro
lata familia habeat seruientem
turbam demonum. Deinde addi
dit iudex. Ponatur in capite
canonici corona fulgida sicut
sol: in manibus eius cyrotece de
aurate: calciate pedes eius so
tularibus: insuper induatur habi
tu episcopali cum omni honore. Qui
statim veste episcopali circumdatus est:

et ab oī exercitu pītatꝫ iudi
ci tangꝫ epūs cum honore. E
piscopꝰ vō descendit sicut fur
habēs in collo funē: a cuiꝰ cō
spectu uidex aūtebat oculos
mīe sue. et oēs sā cū eo. Ecce
quō ꝑ volūtatē bonā ml'
to obtinēt dignitatē spūalē:
quāilli cōtēpnūt qui ad eam
corpalit' sūt vocati. Quā hec
fiebāt in uno pūcto apd deū:
& ꝑ vbis plata sūt: qz mille
āni apud deū sūt qī una hora.
Cotidie qꝺ stūgit q exqº epī &
dnī nolūt tenē officiū suum
ad qꝺ vocati sūt. deus elegit si
bi paupes sacdotes & cāpana
rios: q̄ viuētes iuxta meliorē
sciam suā. ad honorē dei lībē
ter ꝓficēnt aīabz si possēt. et
facūt q̄ possūt: ideo ingredūt
loca epīs ꝑpata. Nā deus filiꝰ
ē illu q̄ suspēdēs cōnā aureā
ante fores domus sue: clamat
sic tīsecūtibz. Quis cuiꝰcūqz sta
tus fuit. ꝓmēti ꝑt corona
istā: et quicūqz nobilius ves
tiꝰ fuit obtinebit illā. Decꝑ
tī sacꝰ q si epi et dnī sapiē
tes sūt carnali sapiā: deus
sapiētior ē illis. ecia spūalē
qui exaltat humiles. et nō agn
bat scībētes. Dato ecia q ca
nonicꝰ iste laudatꝰ nō curauit
psonalit' equū suū cū vet ad
predicādū vl' ad opꝰ suū stra
uit: et psonalit' extruxit fo
cū suū cū comestuꝰ ect. Sed
habuit familiā suā et nccia
ad sustētationē rationabilē:
habuit ecia pecūas & non
ad cupiditatē. Nā ecia si af
fluxiss sibi tota mūdi substā
cia non dedisss vnū denariū
ad hoc ut fierꝫ epūs: nec ꝑ to
to mūdo dimisisss epatū si dō
placuiss: & totā volūtatē suā
posuit ad deū: patus honorari
ad honorē dei: et patus deica
ꝑ amore et timore dei. ¶ Verba
āb̄rosij ad spōsam de ꝓre bono
rū ꝑ ꝓpl̄ō. et quō ꝑ gubernato
rē dnī sclārēs et ecclīe. & ꝑ pro
cellas superbia ꝛc. & ꝑ portū
introitꝰ veritatis designāt'. &
de vocacōe spōse i spm. Cāⁿ. v.

Scriptū ē. q amici de
i olim clamabāt vo
cātes deū diuīpere
celū: et descēdē ad liberādum
ꝓpl̄m suū isrl'. Sulr et i istis tē
pbz amici dei clamāt. dicētes.
O benignissie deus nos vide
ꝓpl̄m inuiabilē in piculosis pro
cellis petre. quē gubnatores
audi sūt illis tīs iugit' applī
care volētes: ubi subitis maiꝰ
luctū tpale existimāt ꝓuenie.
Illuc se et ꝓpl̄m ducētes. ubi hor
ribiliores sūt iactꝰ undarū.
nesciēte ꝓpl̄ō securitatis portū:
et ob hoc infinitꝰ ꝓpl̄s miserabi
liter pereat'. nimis paucis ve
nientibz ad portū bonū. Ideo te
tamꝰ te oīs gloue rogo. ut por
tū illūinare digneris: q̄tenꝰ
ꝓpl̄s vitare sua pcula valeat.
& ūquis gubernatoribz nō pare:

ꝫ ad portū rectū ꝓduca lumine
tuo benedicto. ¶ Istos vō qui-
natores intelligo oēs ptātes ha-
bētes corpalē vl̄ spūalē i mū-
do. Plerīq; ei eoꝝ in tm̄ dilīgt
voluptatē ꝓpā: q̄ de aliaꝝ utili-
tate et suoꝝ etiā subditoꝝ nō
attendūt: seuissīs mūdi ꝓcellis
videlicz superbie. cupiditatis im
mundicie se voluptuose inuoluē
do: quoꝝ acta miserabiles imi-
tat' cōitas. credēs se p illā tenē
viā rectā? et sic ipi se vna cū
subditis ꝑcipitāt: sequēdo sue
voluptatis q̄ libet appetitū.
¶ portū vō intelligo mētis rectum
vitatis. q̄ nūc corā multis
sic obstructa ē: q̄ dū aliquis
dixerit viā ad portū celestis
ptie q̄ est sactissīm xpi ecā
geliū? tūc ipm̄ mētis dictū.
eoꝝ opa magis sequētes qui
ꝑceptis quibuslibet se ingerunt:
q̄ eoꝝ vbis credētes q̄ euāge
lica ꝑdicat vitatē. ¶ Lucē q̄m
amici dei petebat intelligo
aliquā diuinā reuelationē
fieri i mūdo ad hoc ut cāta
dei reuocari valeat i cordibz
hoīm: et eā iusticia nō obliuis
ci nec neglegi. Et ido placu
it deo ꝓpter suā misericordiā et suoꝝ
amicoꝝ petitionē. vocare te in
spm̄ sanctā? ad videndū. audi
endū et intelligendū spūalit': ad hoc ut ea q̄ audieris in spū.
debeas alijs reuelare scdm̄ dī
voluptatē. ¶ Verba abrosij
ad sponsā. quadā similitudinē
viri et uxoris et ancille dispo
nēcia. et q̄lit' p adulterū eps
malus t p uxorē ecclīa t per
ancillā mūdi amor designat.
et de crudelissīa sua et adhe
rētes magis mūdo q̄ ecclie.

Ego sū am Cant. vj.
brosius eps qui tibi
appareo. loquēs tecū
p similitudinē: q̄ cor tuū nō pt
capē intelligentiā spūaliū sine
similitudie aliq̄ corpali. Vir qui
dā erat habēs uxorē legiamā
venustā valde t prudētē: qui
tm̄ ancilla plus placebat q̄ ux
ori. Et ex hoc tota stingebat.
Primū est: q̄ vba et gesta ancil
le magis eū letificabāt q̄ uxo
ris. Scdm̄ q̄ ancillā vestiebat no
bilissīs indumētis: nō curās q̄
uxor pānosa eet. à q̄ comuni
pāno vestiret. Tertiū ē q̄ ve
nouē horis morari solebat cū
cū ancilla: decima vō solum
cū uxore. Nā ꝑma hora erat
cū ancilla vigilās: et eā pul
chritudinē aspiciēdo iocūdabat
Scda hora int' rp̄m̄ brachia dor
miebat. Tertia hora p ancille
modo corpalē laborē libent
sustinebat. Quarta hora ge
tē corpis cū ipa habebat: p
corpis lassitudinē. Quinta ho
ra inquietudinē mētis t curā
sup eiꝰ pulsioē habebat. Sex
ta hora mētis quietē cū ea
habebat: q̄ iā videbat se de
sua pulsioē ei plenit' placare.
Septīa hora intrabat i eū ar

dor carnalis concupiscẽcie. ¶ Tertia hora explebat cũ ea sue voluntatis appetitũ. ¶ Nona hora aliq̃ omittebat facẽ: q̃ tñ ea libebat pficẽ. ¶ Decĩa hora faciebat aliqua q̃ tñ nõ delectabat eũ facẽ: et hec hora manebat tñmodo cum uxore. ¶ Heres võ quidã de aliquis uxoris: adulterũ grauit' feres merepaut eũ dicẽs. Ad legitimã tuã mẽtis tue caritatẽ uerte': ipsã dilige do et sicut decet uestiẽdo. nouẽq̃ horis cũ ipsa manẽdo: et sola decĩa hora cũ ancilla. Alioqñ: sciias te mortẽ pessimã subituri. ¶ Iste võ adulterũ intelligo istiq̃ eccie prui sorẽ: habẽtẽ quidẽ epale officiũ. ꝫ vitã adulterinã. ¶ Ipse q̃pe sce eccie spũali copulauit ẽ. q̃ ipsa eiꝰ sponsa caristiã ee debẽt: qui tñ caritatẽ suã ab ipsa retraxit. multo plꝰ diligẽs seruilẽ mũdum q̃ dnam sposamq̃ tã pclarã. Et ido tria facit. ¶ Primũ ẽ q̃ de mũdi fraudulẽta adulatione plus gloriat: q̃ de sancte eccie moriferosa dispositõe. Scdm ẽ. q̃ oẽm mũdi ornatũ diligit: de defectũ võ ornatꝰ et desiastici corpalis vl' spũal' mũme curãs. Tertiũ ẽ. q̃ nonẽ horas expẽdit p mundo: et solã decimã p scã eccia. ¶ Prima hora cũ mũdo vigilat hylarit': eiꝰ pulchritudinẽ mentes delectabilit'. ¶ Secũda hora ine' brachia mũdi ipsi sunt altitudo murorũ et vigilãtia horũ armatorũ dormit suauit': corpis sui securitatẽ se p hec teneˀ sidẽs feliciter. ¶ Tercia hora p mundano modo. corpis laborẽ sustinet gaudent': ut ex hoc cũ mũdo letet' corpalit'. ¶ Quarta hora pꝰ corpalem laborẽ accipit q̃ de corpis libent': et q̃q̃d expleret ibi habet sufficiẽt'. ¶ Quinta hora mẽtis iquietudinẽ habet multiplicit': ut mundanis rebꝫ puidẽ videat' sapienter. ¶ Sexta hora mẽtis q̃ dẽ habet iocũdalit': ꝓuisionẽ suã placẽ videns mũdanus hoibus vniuersalit'. ¶ Septima hora audiẽdo et videdo mũdi delectabilia. i voluptatẽ suã trahit delectabilit': ex quibꝫ i corde accredit' ipacienter et intolerabiliter. ¶ Octaua hora pficit actualit': que pus desiderabat audiẽt'. ¶ Nona hora aliq̃ sibi placita ꝓpt' mũdũ omittit ũtrilit': ne videat' eos offendẽ q̃s diligit carnalit'. ¶ Decĩa hora aliqua bona pficit ꝫ nõ delectabilit': timens q̃ ifamis habeat' stẽptibilit' et diuidicatiuu miserabilit'. si ea ex aliq̃ causa omiserit totalit'. ¶ Et ista hora decĩa solitmodo cũ scã eccia solet morari: bona q̃ facit nõ ex caritate faciẽs ꝫ ex timore. ¶ Imet eĩ supplicũ

ignis infernal⁹? qui si posset cū
sospitate corpis et mundanarū
rerū habūdātia etnaliter viuē:
de carcere supne felicitatis nō
curaret. Ideo dico ēt̄issē in
trās p dñm q̄ caret principio ⁊
erit sine fine? q̄ n̄ se cito ad
eccl̄iam sanctam contulerit. cū ipa
nouē horas ducēdo. cū ancilla
vō id ē mundo decimā. nō tm
eū diligēdo. sz iuxta eius diuicia
as et honores sēdm equale of
ficiū habēdo. oīa ad dei hono
rē humiliter et racionabiliter dispo
nēdo: ipē in aīa sua p̄cussio
nē spūalē tā graue habebit
sicut ille p similitudinē corpalē
loquēdo habē videt. qui tam
horribiliter p̄cutēt in vtice q̄
plāta pedis cū tota corpis carne
dissoluēt? nerui rupēt. ossa stringēt. ⁊ me
dulle miserabiliter undiq; efflu
erēt: et sicut amarissime cor il
lius corpis cruciari videt. si
vertex et viamora mēbra p
cuterēt. dū eccl̄a plāta pedis q
remotior ē ledēt? sic et mise
re aīa diuine sue ppinquissima.
ā torqueri existimabit amaris
sime: dū ascia se videt ubiq;
intollerabiliter sauciari. Tuba
vltimis ad sponsā. qualiter epūs
mundū diligēs flabello pleno
vēto et testudi iacēti i putre
die xpat: ⁊ quō tal' abrosio
epo opponit; iudicat.

Scriptura Cam. vij.
dicit. Qui diligit a
nimā suā in hoc mūdo: pdet
eā. Iste vō epūs diligit aiam
suā iuxta oēm voluntatē suā:
et spūalis delectatio nō ē i cor
de eius. Ideo bene xpanus pt fla
bello pleno vēto iuxta aspla
torium. Nā sicut carbonibus
assuptis et ere ignito fluēte
adhuc remanet vētus i fla
bello? sic ipe q̄rius nature sue
tribuit oē q̄d appetit assumens
tēpus sui utilit: tm remanet
eadē delectatio sicut vētus i fla
bello. Nā voluntas eius ē ad su
pbiā et cupiditatē mūdi? ex
quibz induratis corde dat oc
casionē et exēplū peccādi: qui
assepta i peccatis defluūt in infer
nū. Nō sic dispositus fuit ille
bonus ābrosius epūs. Cuius de
nuq; cor plenū fuit diuina vo
luntate? eius ebus ⁊ sōpnus rati
onabil': qui exsufflās petri volū
tatē. tēpus fuit assistit utilit
et honeste. Ipē q̄ppe bene vo
cauit pt flabellū mutuū. Sana
ut eni vulnā petri vitatis. in
cendit fratres diuina caritate
bonor opm suor exēplo: fer
uētes q̄z voluntate petri refrigu
erūt ex eius mūda vita. Et sic
ipe multos iuuit ne ītrarēt
in mortē inferni: q̄ diuina di
latio in eo pmansit q̄ diu vixit.
Iste vō epūs silis ē testudini: q̄
iacēs in innata putredie tra
hit caput i terā. sic iste iacz
et delectat in petā abhominati
one: trahes aīam ad terena. nō

verbis

ad sempitna. Tria reduxo sibi ad
memoriā. Primo quō tenuerit of
ficiū sacerdocij? Secdō qd significarit ll'd
euāgelij. Vestimēta fuit omiū
intīseco at fuit lupi rapaces:
tio cur ea q tpalia fuit tm for
uēt i corde. creator vo oim fi
gidus ē i corde eig. ¶ Verba
virginis ad sponsam de suiipius
pfectione & excellētia. t de ino
dinato mgroz modernoz ap
petitu. t de eoz falsa rnsione
ad vgis qlose qstionē. sibi p
ipsā facta. Capl'm. viij.

Mater loquit. Ego
fui illa q ab etno i
caritate dei fui. ab
infantia mea spūs scūs pfecte
erat mecū. Et sicut de nuce
exēplū habē potis. q dū cres
cit dilatāte se testa q extīse
cus ē. dilatat et crescit eciā
nucleus qui intīsecus ē: ita
ut semp nux sit plena. nichil
i ea vacuū. qd capax sit ali
cuiq rei exteriorus. Sic et ego
ab infantia mea plena erā
spū scō. et iuxta corpis et eta
tis mee accrescētia tam afflu
ent' me totā replenit spūs scūs:
q nichil i me vacuū reliquit
ad pcī alicuiq introitū. Et ido
ego illa fui: q nūq pccm amisi
veniale nec mortale. Ego qp
pe i caritate dei tā ardēs erā:
q nichil m' placuit n' pfecto
voluntatis dei. Fervebat enī
in corde meo ignis dine ca
ritatis. Deus q sup oia bn
dictus q me sua potētia cū
uit et spūs scī virtute replenit.
ad me ardētē caritatē habu
it: et ex hiuq caritatis feruo
re misit nūciū suū ad me vo
luntatē suā intelligē ut vide
rez fierē mr eig. Qd dū no
ui ee voluntatis diuine. stati
ex igne caritatis quā i corde
ad deū habui p os meū exibat
vē obie vbū: p qd' nūcio sic ifr
pōdi. Fiat inquiēs m' scdm
vbū tuū. Et in eodē pūcto
vbū factū ē caro i me: et dei
filig factg ē filig meus. et sic
ābo habebamg vnū filiū qui
utrūqz ē scz deus et hō: et ego
filit' mater et vgo. Cuqz hui
filig me? qui ē vir sapiētissig
et deus verus ihesus xps na
reret i utero? tantā ab ipso
adepta fui sapiam. q nō so
lū magistroz valeā intelli
gē sapiam. verū eciā i cordi
bz eoz cerno utrū vba eoz
ex diuina caritate à ex solig
lītature astucia predit. Ergo
tu q vba audis nūcia mgro
illi: q ego tra itrogo ab ipo
vmū. utrū maig ē sibi desi
derū ad habendū fauorē et
amicicia epi corpalit: vl' an
desiderat plus aiam eig pscn
tare deo spūalit? Secdo. utrū
ex pluriū florenoz ppa et
singulari possessione m' aio
plus delear' an ex milloū?
Tertio. qd sibi de hijs duobz ma
gis videt placē. vocari felicz

magistru et mr̃ honorat̃os ī
p̃mis p mũdana ꝙ gloria resi/
dere? aut simplex frat̃ vocari
et int̃ ultimos residẽ? ¶ Hec
tã diligent̃ pscrutet. ¶ In ei epm
corpalit̃ plus ꝙ spũalit̃ dilig̃t.
tũt sequit̃ ꝙ magis dicat ei
illa q̃ delectat eũ audire: ꝙ
oĩa pctã inosa phibet q̃ de/
lectat eũ agere. ¶ In vó de plũ/
mor florenor ꝓprietate plr
ꝙtulat̃ ꝙ nullor̃. tũt diuĩa/
as plus pauptate dilig̃t: et
videt̃ tũt amicis suis ꝑsulẽ
ꝙ magis teneãt q̃q̃d possit
acq̃rẽ. ꝙ dimittãt quo carẽ
lubentius potuisset. ¶ In vero
delectãt̃ noĩe mgrĩ ꝓpt̃ hono/
rẽ mũdi et mr̃ honorat̃os lo
cari: tũt superbiã plus humili/
tate dilig̃t: et ex hoc simili
or corã deo apparz asino ꝙ
mgro. Tũt vacua stmina
masticat. q̃ literature vl̃ scie
sine caritate xp̃at̃: et deest
optim̃ tritici q̃d xp̃at̃ auriti.
Cla caritas diuina ī superbo
corde nũq̃ fumari pt̃. ¶ Post
excusationẽ magistri excu/
santis se ⁊ dicẽtis. ꝙ manus
ẽ sibi desiderii p̃sentare aĩ
mã epi deo spũalit̃. ⁊ ꝙ plr
delectãt̃ in nullis florenis. tãq
ꝙ nichil curat de noĩe mgrĩ:
rndit iterũ mater. Ego sũ
q̃ vitatẽ de ore gabrielis ar/
chãgeli indubitat̃ credidi.
vnde ⁊ veritas de meo corpe
sibi carnẽ assũpsit et sangui/
nẽ: et mansit in me. ¶ Illã eadẽ
vitatẽ ego genui de me: qui
utriusq̃ scz deus et homo ẽ ex
se. Et q̃ vitas q̃ dei filius est
ad me venire. et ī me habi
tare ī meis nasci voluit: ido
plenissime intelligo utrũ ī ore
hoĩm sit vitas an nõ. Veri
ego tã a magistro q̃sui. q̃ m̃
bm rndisse ꝓbauẽ: si ī verbis
suis fuisset vitas. Que q̃a in
eis nõ erat: ideo de aliis tbz
upm̃ ꝓcuco. ¶ Dmũ ẽ. ꝙ ali
qua sũt q̃ corpalit̃ dilig̃t et
desiderat: et illa nullo modo
obtinebit. ¶ Idẽ ẽ. ꝙ illud q̃d
nũc habet cũ mũdana lici/
cia: cicius amittet. Teriũ ẽ.
ꝙ pusilli ītrahũt̃ colũ: mas/
ni at̃ strahũt̃ forus. qm̃ porta
ẽ angusta. ¶ Verba virgis
ad sponsã. q̃ videtes ⁊ au
dietes ⁊c. fugiũt prcula vitu
te solis ⁊c. occidentia ⁊ adue
nientia et ceus ⁊ surdis. Ca.m

¶ Quit̃ mater. ix.
Quãus ceq̃ nõ in
det̃ nichilomin̄g
tñ ipõ cadẽte ī pr̃picuũ sol
resplẽdet ī sue claritatis splẽ
dore et pulchitudĩe: quã cla
ritatẽ videtes hoĩes itinerã
tes clarũ visũ habentes gra
tulant̃. itineris sui prcula fugi
ẽdo. Et q̃nus surdus nõ audit̃
tñ torres cũ strepitu sui ipe
tus sup eũ ab alto cadit hor
ribilit̃: eo q̃ audire potũ ad
loca tuciora fugiẽte. Et q̃

ius mortuus gustare nō po
terit? tn̄ rpō in verbis pu
tre sæte bonus potꝰ dulcedi
nē sui saporis retinet: quā
vinus degustas in corde suo
letificat. et audax ad q̄lībꝫ
opa virilia efficiet. Loqt
vrgo ad filiā. securitatē de
vbis sibi dictis īducēs. t de pi
culo t de appriacōe ruine et
clie. et q̄lit ut i plurbz attēdt
ecclē. pniosos ad vitā proch
dolor mētale. t pecūe cupi
ditatē t bonoꝝ ecclē p sup
bia. pdigalitatē. et de ira dei
ultra tales exacerbata. Cap. x.

Loqut mater. Ne
timeas ea q̄ nūc
videbis a spū ma
lo cē existimās. Quēadmo
dū ei cū solis appropīqua
tiōe duo venīt. scz lux et
calor. q̄ caliginosā umbrā
nō sequīt: sic cū spūs scī
aduentu duo venīt: scilz
ardor dīne caritatis. t fide
i pfecte illūinatio. Hec at
duo nūc sentis. Hec at duo
dyabolū qui caliginose um
bre xpi nō sequīt. Mitte
ergo quē tibi nūciī meū. Quis at ego sa ad illū
o cor et vīsionē eī finē q̄ō
vite eī celare: tn̄ debes mit
tē ei vba ista sequētia. Ego
deniq; ei notū facio q̄ i dex
tra pte scē ecclie fūdamē
tū tā vehemēter dilapsū ē.
Sūma testudo pluves cup
turas habet dans ex se casus
piculosos: ita q̄ multa de sub
eūtibz pdūt vitā. Pluves q̄
eis cōlūpne q̄ in altū tendē
debent: usq; ad tirā se īclinat.
Totūq; ecclā pauimētū tam
suffossū ē: q̄ ea īcedentes ca
dūt piculose. Idiot intrdū
stupefit clare vidētes vna cū
cecis cadē grauit causa pcu
losa fossarū eisdē pauimēti.
Et ppt istas causas stat ni
mis piculose ecclā dei. Et qd
sibi sic statū vicinus ē q̄ ru
ina? Certissime dico tibi, q
nisi reparetis iuuamē habue
rit: ipsius ruina tā grandis
erit q̄ p totā xpianitatem
audiet. Ego at illa vbo sū
in cuiꝰ utero filiꝰ dei veni
re dignatꝰ ē: exclusa q̄lībꝫ
carnis stagnosa voluptate.
Ille vbo idē dei filiꝰ de meo
clauso utero natꝰ ē: cū max
ima ysolacōe t sine aliq̄ pe
na. Ego iuxta crucē steti q̄n
cū vā potētia infernū victo
riose vincebat: t sui cordis sā
guine celū aperiebat. Ego erā
i monte: q̄n dei filiꝰ qui ē t
meus filiꝰ i celū ascendit. E
go ecclā catholicā fidē clarif
icē nomi: quā ipē euāgeli
zando. oēs celū ingredi volē
tes docuit. Ego utiq; illa ea
dē tā sto sup mūdū stinua
tione: sicut arcus celi sup
nubē qui ad tirā inclinari vi
detꝰ. et ābobz suis finibz eam

tāgē. P celestē arcū itaq; me
ipsam intelligo: q ad habita
tores mūdi me īclino: ut in
hijs q̄ scā ecclia p̄cipit stabiles
efficiāt. Ad malos vō ne in
malicia sua p̄cessū habeāt
ut fiāt deteriores. Notū itaq;
facio isti q̄ tibi nōiaui: q ex
vna p̄te t̄re horribiles nubes
surgūt ɔtra claritatē arcus.
Per quas nubes ītelligo illos
q̄ in carne vitā mētricalem
habēt. et sūt īsaciabiles. siles
voragini maris ad cupiditatē
pecuniē: bona q̄ irracionabilit̄
et p̄digalit̄ ⁊ p̄fūdigalit̄ sicut
torrēs in īpetu suo aquā fū
dēs. p̄ sup̄bia larguūt. Hec
itaq; tria plerīq; nūc exercēt
ecclie p̄uisores: quor̄ pcā ī
celū ascendūt horribilia ante
ɔspcm dei ɔtra meā orōnē:
sicut teterrime nubes ɔt̄ cla
ritatē arcus. Sicut eciā illi q̄
irā dei mecū placare deberēt
irā dei excitāt: ⁊ tales ī ecclia
nō deberēt exaltari. Quicūq;
ergo curā adhibē voluit ut
fundamētū ecclie fiat stabile
et vinea illa bn̄dicta quam
deus fūdauit sanguīe suo
renouet. si se īsufficiētē vi
derit. ego regina celor̄ cum
oībz angelis ei ī adiutoriū
venire volo: tabulosas radi
ces extirpādo. sterilesq; ar
bores ī ignē p̄iciēdo: at in
earū locis ramusculos fruc
tuosos īserendo. Per vineā
vō intelligo ecclīā dei: ī qua
duo scz hūilitas ⁊ caritas diui
na debēt renouari. ¶ Verba
fidei spōse ad xp̄m. et qualit̄
iohānes baptista introducat
spōse c̄titudinē xp̄i sibi loq̄
tis. ⁊ de boni diuitis felicita
te. ⁊ q̄lit̄ indiscretꝰ eps p̄pt̄
sui fatuitatē et pessimā vi
tā assilat̄ symee. Cam̄ xj.

Sponsa loq̄bat̄ xp̄o
hūilit̄ in orōne dicēs.
O dn̄e mi ihu xp̄e.
sic firmit̄ credo tibi. q eciā
si serpēs iaceret ante os meū:
nō intraret. n̄ te p̄pt̄ bonū meū
p̄mittēte. Rn̄dit iohēs bap
tista. Ille qui apparz tibi. ipē
ē naturalit̄ dei filiꝰ: cui p̄r
me audiēte p̄hibuit testiōni
ū dicēs. Hic ē filiꝰ meus. Iste ē
a quo sp̄s scs p̄cessit q̄ me bap
tizāte sup̄ eū in colūbe spē
app̄uit. Ipē est scdm carnem
verꝰ filiꝰ v̄ginis: cuiꝰ corpus
manibz meis attrectaui. Cre
de ergo firmit̄ ei: et īgredē
viā eiꝰ. Ipē ei est q̄ viā ad
celū demōstrauit: p̄ quam
paup̄ et diues p̄t ingredi ce
lū. Sz querē potes. quō diues
dispositꝰ ēē debet qui ingres
surꝰ ē celū: cū deus p̄sona
lit̄ dixit. q facilꝰ ē camelū
p̄ foramen acus tn̄sire. q̄
diuitē īgredi celū. Ad hoc
ego rn̄deo tibi. Ille diues qui
sic dispositꝰ ē q timet aliq̄d
secū ēē male acq̄situ. q̄ solli

ctg ē ne bona sua ūtutur' ⁊ cō
tra deū expēdant. qui ūute
possidēs possessionē ⁊ honorē
mūdi. libent' desiderat sepa
ri ab eis? turbatiꝫ de dispen
dio aiarū et ihonoratōe dei:
et q̄ius ex dispēsatōe duīa
cogit' quodāmō habē mūdū:
tota tn intētōe vigilat cīa a
morē dei. Hic talis dues fuit
tuosꝫ et felix dues ē. et carꝫ
deo. Sz nō ē sic dues iste eps.
Iste q̄ppe filis ē symee: habē
ti q̄tuor ādicōes. Quarū p̄ma
ē. q̄ ꝓpant' ei vestes tedētes
ad īferiorē p̄tē et anteriora
velātes: ꝫ vēcundiora eiꝰ ap
parēt tota nuda. Scda ādicio
ē: q̄ digitis suis tāgēs feten
tia. applicat ori suo. Tertia ā
dicio ē: faciē quidē habet hu
manā. ꝫ colorē et sp̄em re
liquā bestialē. Quarta est.
q̄ licz habet manꝰ et pedes:
attn cū digitis ⁊ manibz cal
calcat lutū. Dic iste eps factuꝰ
ē q̄ symea. curiosꝫ i mūdi va
nitate: deformosꝫ a laudabi
li opatōe. Nā habet vestes
et ordines epales. q̄ sūt val
de honorabiles ⁊ p̄iose ap̄d
deū? ꝫ vēcundiora sua appa
rēt nuda: q̄ leuitas morū
suoꝝ et affectꝰ carnal'. ostē
dit hoīb ad aiarū destructi
onē. Cont̄ que dicit miles
ille egregius. q̄ vēcundiora
hoīs maiorē honestatē hnt?
notās ꝑ hoc. q̄ motꝰ bestialeꝰ
dicor

celari debēt bonus opib: ne
exēplo eoꝝ infirmi scandali
zent'. Symea q̄ tangit et
odorat fetētia. Qd facit di
gitꝰ? n demōstrationē rei vi
se? Hic ego vndēs deū i hūa
nitate: demōstriū eū digito.
Ecce īquies agnꝰ dei. Quid
ergo sūt digiti ep̄i? n moreꝰ
laudabiles quib demōstrāe
debēt iustitiā dei ⁊ eiꝰ carī
tatē? Huc i opib suis demō
strat. q̄ ē gen'osꝫ et dues: sa
pies mūdi ⁊ pdigꝫ peccatoꝝ.
Qd āt sūt ōia? n tangꝫ digi
tos ūmittē ad fetēcia? Nam
gloriari de carne ⁊ lata fa
milia? q̄d aliud ē q̄ gloriari
de īflatis factis? Tertio sy
mea faciē habet hūanā: sed
colorē ꝫ reliquā sp̄em bestia
lē. Dic iste aiam quidē habet
signaculo dei īsignitā: ꝫ p
ꝓpriā cupiditatē deformatā.
Quīto sicut symea calcat et
tāgit cū pedib ⁊ manibz lu
tū: sic iste affectū ⁊ ope terēs
ihiat aiātēs vultū suū a ce
lestib: īclinās ad terrā tan
q̄ aīal oblīnosū. Nūq̄d tu
lis mutgat uā dei? Neq̄q̄.
Sz magis ꝓuocat ītra se iu
stitiā dei. Loquit sponsa x
p̄oes effundēdo q̄ supdicto e
piscopo. et de vīsionib xpi ⁊
virgis ⁊ sce agnetis spōse sac
tis. Cap. xij.

Omi sios q̄ nemo ingre
dit celū: nisi patet

traxerit eū. ℣ deo p̄r pissime
trahe istū infirmū ep̄m ad
te. ℟ tu vō fili dei adiuua co
nāte: tu vō spūs scē imple ca
ritate tua ep̄m frigidū ⁊ ex
inanitū. ℟ ndit deus p̄r. Si
trahēs ē fortis. res vō q̄ tra
hit ponderosa nimis: citius
dissipat op̄ et ānichilat. Si
vō qui trāt ligatus ē: nō pt ad
uuare sep̄m nec trahentē.
Et si īmūdus ē qui trahit: ab
hōminabil ē ad trahēdū ⁊ tan
gendū. ℣ hic iste ep̄s dispositus
ē sicut q̄ stat i dubio: deli
berās secū q̄ via sit tenēda.
℟ ndit sponsa. O dñe mi.
nūq̄d scitis ē. q̄ nemo sta
bilit' stat i hac vita? ⁊ a va
dit ad meliora aut ad peio
ra. ℟ ndit p̄r. Utrūq; dica
pt. ℣ nā q̄si stat mē duas vi
as gaudij scz ⁊ doloris. Tur
bat de horrore supplicij eterni.
affectat obtinē celeste gau
diū. ⁊ tm a spū videt sibi p
viā que tēdit ad gaudiū per
fecte ābulare: vadit vō q̄n
sequit illa ad q̄ frequentiorem
habet volūtatē. ℣ ce loquit
beata agnes. ℣ iste ē dispo
situs sicut ille qui staret īt
duas vias. vna earū sciret
artā ⁊ in fine gaudiosam:
alia scirz delectabile ad tēp9
⁊ i fine habētē profundū insa
ciable ⁊ dolosū. Cuiz via
tor cogitās de istis vijs delec
taret in eūdo vna i pncipio

delectabile. timēs tm de insana
bili profundo: ecidit talis cogita
cio. Est inq̄t expediū q̄ddā
in via ista delectabili: si inuenio
illud. diu ābulare possū securg.
Et cū appropiquauero fini et
profundo: si inuenero expedium
nichil nocebit. Et ita am
bulās securg i via. cū deniq;
ad profundū ceciderit miserabili
ē: q̄ expediū ut cogitauit
nō inuenit. Talium cogitationū
viri inueniūt hodie multi: q̄
cogitates talia secū. Onerosū
ē inquit ire via artā: duru ē
relinquere volūtatē ꝓpriā et ho
nores. ℣ rea ponūt sibi spē
falsā et periculosā. Longa in
quiūt ē via nra: miseria dei
ē maxia. Delectabil ē mundus
iste: et ad delectationē creatus.
℣ deo nil obē si ad tēpus utar
mūdo sēm velle meū: q̄ i
fine vite sequi volo deū. Est
ei expediū q̄ddā vie huius mū
di: ditias ⁊ psessio. Hāc si ob
tinuero. salvus ero. Talis cogi
tacio scz velle peccare usq; i
finē et tūc iterū ē valde de
bilis ps: q̄ ne scīūt an ip̄s
cadūt. Quibz et i extremis
inspirat q̄nz tanta dolor et
subitus finis: q̄ nullo mō pote
rūt venire fructus sē ditri
onē. Et merito. ℣ oluerūt e
ni p̄udē facta mala cū potu
erūt: ⁊ in arbitrio suo et lumi
tacōe posuerūt tēpus mie
dei. ℣ nec ꝓponebāt finē fa

*in pncipio

cē pcō: aīq; pcīm nō potuīt
eos delcāri. Vidit et ēps iste
tit inē ītas duas vias. Quit
āt appropīquat ne delcābilio
ri carnis: et habet ante se q̄si
tā folia q̄ legit. Primū folium
legit dulcē et tinue? scdm ip̄m
q̄ ē nō cū delectōe: tciū foliū
raro ⁊ hoc cū dolore. Primū
vō fuit diuitie et honores quib;
delcāt? scdm ē timor gehēne
et futuri iudicij quo tturbat?
tciū est amor dei ⁊ timor fili
alis qui raro reuoluit. Si enī
attēdēt qd p eo fecit deus. quid
ne ei īpendit: nūq; amor dei ex
tīguēt in corde ei9. Rndit spō
sa. O dnā. rogta p illo. Et tiū
beata agnes ait. Qd facit iuſ
ticia ñ iudiciū? qd ne miscēra
ñ ut alliciat? Mat' dei loq̄t.
Hic dicēt' ēpō. Deus licz omīa
pt fuē. tñ hō psonalit' coope
tari debet ut pcīm fugiatur.
et caritas dīna obtineat. Tria
fuit q̄ induxit ad fugiē
dū pcīm: et tā inductiua ad
obtinēdū caritatē. Tria q̄bz
fugit' pcīm fuit. pnia pfecta.
scdō intēcio nolle ea iterū cō
mittē: tcio emēdare se iuxta
ōsilia illoz quos vidit ītēp
fisse mūdū. Tria vō coopan
tia ad obtinēdū caritatē sūt:
hūilitas et labor caritatis.
Tā quicūq; nō legēt ñ vnū
pr̄ nostēr p obtinēda caritā
te: actus appropīquatz ei ef
fectq; caritatis. De alio ēpo de
quo dixi tibi pus. cludo nūc:
q̄ fosse vident ei nimis late
ad saltandū? muri nimis alti
ad scādendū: sexe fortes ad fu
gendū. Ideo sto ego et specto
eū? ⁊ ipē tūit caput suū ad
opa tūm tbarū: q̄s delectabili
ter videndo ꝛsiderat. Prima
eaz chorizat: huic ipē dicat.
Placz m̄ audire vos: expecta
te me. Secda stat ad speculādū:
huic ipē dicit. Placz m̄ vidē
q̄ videtis: q̄ delectat me ml'
tū. Terria letat ⁊ quesat: ⁊
cū hac quert ipē quietē ⁊ ho
norē. Hz qd ē chorizare in mū
do? ñ ab vna tpali letaa tñ
sure ī alia. ab vno appetitu
honoris ī aliū? Qd ē stare
et cogitare? ñ a ītēplacōe di
uina aīm subitā. et de ꝛgrega
cōe et erogacōe tpaliū cogita
re? Qd vō quiescēt ñ curas q̄
etē habē? Has utiq; tres tur
bas ꝛsiderando tā ascendit in
mōtem illū? ⁊ de sibi tñsmissis
vbis meis nichil curat. nec de
clausula vboz curat: sez si te
net ipē pmissionē suā. tenebo
et ego meā. Rndit sponsa.
O benignissia mater: noli
discedē ab eo. Cui mater. Hō
discedo donec tia suscipit ter
rā: ymo magis si ꝛgregerit se
tas obuiabo ei sicut acilla. ⁊
adiuuabo sicut mater. Et ad
didit mr̄. Tu filia cogitas q̄
fuiſſ remuneracio canonico
illi aurelianesi: si epūs suus

fuisset diuersus. ¶ Rndeo tibi. Sicut tu vides q̄ tra pfert herbas et flores diuerse spei et diuisi generis: sic si oīs homo laudabiliē stetisset ab origine mūdi in īstitutōe sua oēs obtinuisset excellētem meritedē: q̄ ois qui i deo ē. ab vna letitia i aliā nō q̄ tedū in aliq̄ sit. ꝑ q̄ stinue augeret delectatio delectabilior et gaudiū ieffabile stinue inouat. ¶ Vba meūs ad filiā qualit vba t̄ opera xp̄i p thezaurū t deus p castrū et pcā p feras. t v̄tutes p muros. t pulchitudo mūdi et delectatio amicor p duas fossas mirabilit designat t exponit. et q̄liter se debeat habē eps cra cura aiarum.

¶ Alter loq̄t Caplm. xiij. ad sponsā filij dicēs. ¶ Ille eps petit me in suā caritatē: ideo debet h̄ facē q̄d ē in carissim. ¶ Ego q̄ppe scio thezaurū q̄ qui possedit nūq̄ erit miser: qui vidz eū. nūq̄ sentit tribulatiōē et mortē: quicūq̄ desiderat illū habebit q̄cq̄d appetit cū exultatiōe. ¶ Iste vō thezaurus clausus ē in bono castro q̄uor seris: q̄d castrū habet ext̄ se muros altos spissos et grossos: ext̄ vō murū sūt due fosse p funde atq̄ late. ¶ Deo rogo ip sū ut insiliat ābas fossas vno saltu: descendat ad muros vno passu: cōfringat oēs seras vno ictu: et sic p̄sentet me rē pciosissimā. ¶ Dic at q̄d ista significat dicā tibi. ¶ Hoc vobi cū vocat thezaurus: q̄d raro sumit in usu et raro monet. ¶ Hic thezaurus fuit vba filij mei carissimi. et eius pciosissima opa: q̄ in passiōe et an passionē fecit. ¶ Decnō illa mirabilia opa q̄ tūc fecit q̄n vbū factū ē caro in corpe meo: et q̄otidie i altari panis. eadē fit caro ad vbū dei. ¶ Hec oīa sūt pciosissima thezaurus q̄ ita ia neglecta et oblita sūt: q̄ pauci ssimi sūt qui recolūt et eis utūt ad pfectū suū. ¶ De ruptīs corpus istud gloriosū filij dei iacet i castro munito. id ē in deitatis v̄tute. ¶ Dicut ei castrū defendit et inimicos: sic filij mei deitatis porcā defendit humanitatis sue corpus. ut nullus ei noceat hostis. ¶ Here vō q̄tuor. q̄tuor sūt pcā: q̄bus excludūt multi a pfectā v̄tutis. bonitatis corpis xp̄i ¶ Primū ē supbia et cupiditas honoris mūdi: secūm ē cupiditas ad possessiōes mūdi: tertiū ē voluptas feda ad corpus īmoderatā repletionē et eius fetidissimā expletionē: q̄rtū ē ira et inuidia et neglegētia p̄prie salutis. ¶ Ista q̄tuor diligūt t̄ i consuetudine habēt nimis mltī: ꝓterea elongant a deo. ¶ Ita videt corpus dei t recipiūt: ꝑ aīa

eorū tam longe a deo ē: sicut fures qui furari volūt. ꝫ apprīquare nō valēt ꝑ fortes seras. Et ideo dixi q̄ cōfrīget seras cū uno ictu. ſcto vō sīgt zelū aīārū quo ipē episcop⁹ affrīgē debet p̄dōres aīarū iustitiae opib⁹ ex dīna caritate: ut affractis vicior⁹ seris. p̄dōr attīgē valeat ad p̄iosū hūc thezaurū. Et q̄nus non possīt oēs p̄dōres p̄dare. faciat ut tenet q̄ possit: et potiꝰ sine hijs qui sūt sub manu sua nō p̄endo paruo vl' mīno. ꝑpinquo vl' ꝺgnato: amico vl' īmico. Hoc fecit ille scs thomas de anglia q̄ passus ē multas tribulacōēs p iustitia. et i fine occubuit diuina morte: q̄ nō pepcit p̄dere corpa cū ecclīastica iustitia ut aīa mīorē penā pateret. Cuiꝰ vitā imitet iste epūs. q̄tenꝰ oēs audiētes īcelligāt q̄ odit p̄cā ꝑpria et aliorū: et tūc talis ictus zeli diuini audiet sup oēs celos in ꝺspectu dei et angelorū: et ml'ti dūtent et meliorabūt dicentes. Nō inquiet odit nō: ꝫ p̄cā nīra. Respiscam⁹ ergo: et erimꝰ amici dei et sui. Tres vō muri q̄ ābuit castꝝ: sūt tres vtutes. Prima ē dimittē delēabilia carnis: et facē voluntatē xpi. Secūda ē magis velle patri obꝺbria et dāpna ꝑ vitare et iustitia: q̄ habē honores et possessiones mūdi dissimulādo vitatem. Tercia ē nō p̄é vite vl' bonis: ꝑ salute cuiuslibet xpiani. Ꝫz attēde q̄d nūt facat homo. Deniq̄ sibi videt q̄ muri isti p̄dicti ita sūt alti: q̄ nullomō possit tīnscēdi. ꝑpterea corda eorū nō appropīquāt illi ꝯgloriosissīō corpi cū pmanētia: nec aīe eorū. q̄ longe sūt a deo. Et ideo p̄cepi amico meo q̄ tīnscēdet muros vno passu. Hoc enī vobis cū vocat passꝰ: q̄n pedes lōga a se sepant distātia. ad tīnscendū celerit' corpus. Hic ecīā ē spūalis passus. Cū ei corꝰ sit in tra et caritas cordis i celestibꝫ. tūc tīnscendit tres p̄dicti muri: q̄ tūc placet hoī ex ꝺsideratōe celestiū dimittē ꝑpria voluntate ꝓpatri repulsam et pſecutionē ꝑ iustitia: mori ecīā libent' ꝑ honore dei. Que vō fosse ext muri: sūt plītudo mūdi et delātio amicoꝝ mūdi. In hijs fossis ml'ti libētissīe quiesc̄ent: et nūq̄ i celis curarēt vidē deū. Et ideo fosse iste sūt late et ꝑfunde late q̄ talium hoīm voluntates. longe lateq̄ sūt a deo. Pfunde q̄z sūt: quia plurimos detinēt i pfundo infernali. Ꝑtea fosse iste tīnscendi debēt uno saltu. Ad ea est saltꝰ spūalis? nisi

separe totū cor suū ab hijs
que vana sūt. et de trenus
salure ī regnū celi: ¶ Tre nō
ostensū ē quō ꝓfringēde sūt
seve: et tñ siliendi muti. ¶ Nō
ostēdendū quō ꝓsentare de
bet iste eps vē ꝓciosissimā
que ūq; fuit. ¶ Deitas q̄ppe ab
etno ⁊ sine ꝑncipio fuit et
ē: q̄ nō est ūuenire in ea
ꝑncipiū siue finē. ¶ Humā
tas vō fuit ī meo corpe: et
susceptū de me carnē ⁊ san
guinē. ¶ Deo ipā ē res ꝓcio
sissia: que ūq; fuit et est.
¶ Ergo q̄n uisti cū caritate
recapit corp̄s dei ī se et cor
pus dei ꝑplet aiam: tūc ibi
ē ꝓciosissiā res q̄ umq; fu
it. ¶ Nā licz deitas est in tbz
psonis sine ꝑncipio et sine
fine in se: tñ q̄n misit filiū
suū ad me cū deitate et spū
sco. tūc suscepit bñdictū corp̄s
suū ex me. ¶ Nūc vō ostenda
eide epō: quō ꝑsentāda est
dnō ꝓciosissia res illa. Ubi
cuq; ei amicꝰ dei ūenit per
catore in cuq; ꝑbis ē mod
ca caritas ad deū et magna
ad mundū: ibi aia vacua
ē ad deū. ¶ Et ꝑtea amicꝰ
dei habeat caritatē ad deū:
dolendo q̄ aia redepta sā
guine creatoris ūnita est
dei. Condoleatq; miserē aie:
habēdo ad ea quasi duas
voces. Una q̄ roget deū mi
serē aie: alia qua ostendat
aie pciu suū. ¶ Dicat ista de
o deū scz et aiam recordare
potit in unū: tūc manib
dilectionis sue pntat deo ꝓ
sissimā rem: q̄ q̄n corpus
dei q̄d fuit ī me et aia ho
mis a deo creata ueniūt
in unā amicitia: hoc ē in
carissim. ¶ Let mihi. Ego
ei pns era q̄n miles ille e
greſſus filiꝰ meus exiuit
de ihrlm rene ctamen: q̄d
tā forte fuit et durū q̄ oēs
nerui eius extendebāt. Dorsū
erat lividū ⁊ sanguinolē
tū. pedes pforati clauis. o
culi et aures pleni sangui
ne. collū q̄z iclinabat q̄n
tradidit spm: cor scindeba
t̄ a cuspide lācee. Et sic
tū maxio dolore erat aia:
qui nūc residēs in gloria
extendit brachiū ad homes.
Hz tñ paucissimi ueniūt
qui ꝑsentēt ei sponsā: ideo a
micꝰ dei nō patit mte ⁊ bo
nis inuitādo alios seai. eosq;
filio meo pntando. Quato
adiut eide epō. q̄ q̄d rpe pe
tit a me in sua aīa amicam:
ideo volo dare fidē meā ei. ⁊ li
berare me cū eo ī unū vitalū.
¶ Nā corp̄s dei q̄d fuit ī me: re
cipiet aiam eius ī se cū mag
na caritate. ut sicut p̄ cū fi
lio fuit ī me q̄ corp̄s meū et
aiam habuit ī se. et sicut spūs
scūs q̄ē in pre ⁊ filio fuit ubi
q; meū qui et filiū meū

habuit int̄ secū: sic ⁊ fāul⁹ meus habitat⁹ erit cū eode spū. ¶ Nā qñ ipe dilexit passione dei ⁊ corp⁹ eius habet i corde carissim⁹: tūc habebit humani tatē q int̄ ⁊ ext̄ se habet diuinitatē: et ē deus i eo ⁊ ipe i deo. sicut ē ⁊ i me deus ⁊ ego i deo. Cuiꝰ vō fāul⁹ meus et ego habe⁹ vnū deū? tūc habebit⁹ et vnū vinculū caritatis id ē spm sc̄m: qui ē cum pre ⁊ filio vn⁹ deus. Adde ad huc vnū vbi. Si eps iste tenet promissionē suā mecū: ego uuabo eū diu vuut. In fine vō vnte volo seruire ⁊ astare ei: pntando aiam eius deo et dicēdo sic: O deus meus iste seruiuit tibi et obediuit mihi: ideo pnto tibi aiam eius. O filia qd cogitat homo qui detēpnit aiam suā? ¶ Nūqd deus pr cui incōprehensibilis deitate sua dmittit filiū pati i humanitate cū dura pena? n fuisset illa vtuosa delectatio quā habet ad aias et illa eterna gloria quā eis pparauit?

¶ Verba mris ad filiā sb̄ figura mirabili de quodā epo qualit̄ sc̄z eps i papilionē vermē. et humilitas ⁊ superbia epi p duas alas. et tres spēs mala epi palliates p tres vmus colores. epi opa p spissitudinē coloris. duplex voluntas p duo cornua papilionis. scripti

dimis p os. modica caritas p parui corp⁹ designat. Cap. xiij.

Mater loquit̄ ad sponsā filij dicēs. Tu es vas qd possessor ipletur: et mgr euacuat. Attn vnū et idē est qd ipletur et euacuat. ¶ Nā sicut qui infunderet vasi simul vinū et lac et aquā: dicet mgr si vnūqdq istorū m simul coagulatorū separet et reducet in pprias naturas: sic ego mater ⁊ magistra oīa facio et fec tibi. ¶ Nā ante annū et mēsem dicta fuit tibi plura negocia. et oia qi coagulat̄ in aia tua: q si statī effundent simul. vide ret abhominabile cū ignorāret eorū finis. ¶ deo paulatim distinguo ea: sicut mihi placz. ¶ Nūqd vocolis q mihi te ad quēdā epm: quem vocaui seruū meū? ¶ vō nos similamꝰ eū papilioni vermi: qui habet alas latas. coloze albo. rubio ⁊ blaueo respersas. Cui vō tangit̄ color eius spissꝰ. manet i digitis: tangēti cinis. ¶ Hic vnuꝰ modicū habet corp⁹ ꝫ ffl sit os: cornua duo i fronte et occultū locū in vētre p quē inunda ventris emittit. Ille vō hui⁹ vermis id ē epi: sic humilitas eius et superba. ¶ Nā humilis apparet ext̄ in verbis et i gestibz. humilis i vestibz et opatōe.

ſ̄ mtꝰ eſt ſuꝑbia qua ē magꝰ
nꝰ in ſpū ſiu. tumidꝰ de ho
nore. ābitioſꝰ de fauore hoīm:
et arrogās aliꝭ ſua ꝓpēdo
et aliena. ¶ In hiꝭ igit duabꝫ
aliꝭ volat. ꝑ humilitatē appa
rentē corā hoībꝫ ut ſīgulꝭ
placeat et ī ore ſit oīm: per
ſuꝑbiā vō ſibiꝑ q̄ ſe exiſti
mat nudus ſanctore. ¶ Tres
vō colores alarū: tres ſt̄ ſpe
cies palliātes mala eiꝰ. ¶ Nā
color rubeus ſigft q̄ ſtinue
de paſſiōe xp̄i diſputat et
miraculis ſcōz ut vocetur
ſcūs: ſ̄ ēte longe ſut a corde
xp̄i qꝝ mīme ſapuit ſibi.
¶ Color vō blaueus ſigficat
q̄ extīus videt nō curare
de tꝑalibꝫ ſ̄ mortuꝰ ēe mū
do et toti celeſtis: ſic blaue
a habet ſpēm celū. ¶ Iꝫ certe
color iſte ſecūdꝰ nō maiore
corā deo ſtabilitatē et fruc
tū affert: q̄ ille ꝑmꝰ. ¶ Color
vō albꝰ indicat ꝑpm ī veſti
bus religioſi: ī moribꝫ ſuꝑ
laudabile. ¶ Iꝫ tāta dilectio
et ꝓfectō ē in colore tuo: ſi
cut in duobꝫ ꝑmis. ¶ Sicut ei
color papilionis ſpiſſꝰ ē ꝛ ad
herz manibꝫ nichil tm̄ reli
quēs manibꝫ in q̄ cineꝛē?
ſic opa ſua videt̄ admira
da q̄ deſiderat ēe ſolꝰ: ſ̄ ad
utilitatē ꝑpriā vacuā et in
fructuoſa ſut. q̄ nō ſinere
q̄uit nec dilexit diligendū.
¶ Cornua vō duo. duplex eſt
voluntas eiꝰ. ¶ Nā deſiderat
habē vitā ſine incōmodis in
hoc mūdo. poſt mortē vēo
vitā etnā: ut et honore i
magno nō fraudet in tris:
et ī celeſtibꝫ ꝓfectus coro
net. ¶ Iſte epūs ſilimꝰ ē papa
lioni qui cogitat portare
celū in vno cornu et celū i al
tero: q̄ tm̄ ſi poſſet nō ſuſti
neret modicū q̄d ad honorē
dei. ¶ Hic iſte eccl̄ie dei credit
et cogitat ꝓfice vbo ſuo et
exēplo tanꝰ ſine illo nō ita
eſſet: t̄ venoſꝫ hoīes per
merita ſua ꝓmouere ſpū
alit̄ ſuſpicat: et ideo tanꝰ
miles qui ēstauerat cogitat.
¶ Cū mquies vocor devotus
et humilis: ad q̄d extendā ad
altiora vitā meā: ¶ In per
co in aliꝭbꝫ delectabilibꝫ
quibꝫ nō delectabilit̄ vno:
maiora mita et opa mea
me excuſabūt. ¶ Cui ei celū
ꝑ hauſtū eāa aq̄ frigide ob
tinere potit: q̄d ntāe ē ultra
meſurā laborare? ¶ Papilio
q̄ habet latū os. ſ̄ maiore
habet latitudine cupidita
tis: m tantū q̄ ſi muſcas o
nes vorare ꝑet mā: ad
hūc illā ſolā ſcupiſcet ꝛ de
vorare. ¶ Hic iſte ſi vnū dena
rū obtinē poſſit cū mlīs
tali mō q̄ nō notaret et
eēt occultū. recipet q̄dē: ſ̄
nūq̄ fames cupiditatis ex
tinguet. ¶ Papilio q̄ habet q̄

cultu exitu imundicie sue:
sic iprobe ipe effundit ira sua
et ipacientia: ut et latencia sua
alijs no ostendat. Ite sicut
papilio modicu habet corp9:
sic iste modica caritate. Qa
qd deficit sibi i magnitudi
ne caritatis: totu supplet in a
laru latitudie et expletione.
Rndit sposa. Si aliqua scin
tilla caritatis habet: sp spes
e vite et caritatis et salutis.
Et mater. Quale caritate
habuit iudas cu tradendo
dnm dixit: peccaui pdendo
sanguine iustu? Voluit qp
pe videri habe caritate: s no
habebat. Verba mris ad
filia sub figura de alio epo.
et qlit talis eps p brucu ver
me. vbosa eloquencia p euo
latu. due osideracoes p duas
alas. vba placencia mudi p
morsu designat. et de vgis
amiracoe de vita istoru duoru
eporu et pdicatoribz. Cam xv.
Item loquit mater ad sponsa
dices. Aliu epm ostendi tibi:
que vocaui pastore gregis.
Huc similamus bruco q terre
u habet colore: cu sonitu mag
no euolat: et ubicuqz resedit
mordet itollerabilit et cum
dolore. Sic iste pastor terreu
habet colore: qz cu ad paup
tate vocatus e. magis desideat
ee dives qm paup: magis p
esse qm subici: magis habe vo
lutate ppria qm alioru obedia

disciplinari. Euolat qz cu sonitu magno: qz de diuinis ser
monibz habudat vbosa eloqn
cia p doctrina spuali disputat
de mudi vanitate: et p sancti
ordis sui siplicitate laudat et
imitat mudi vanitate. Ha
bet isup duas alas: id e duas
osiderationes. Prima e q oi
bz vellet dare vba pulchra
et placencia: ad hoc ut ab oibz
honoraret. Scda e: q vellet
q oes se iclinaret ei et obediret.
Ite brucus mordet icosolabilit:
sic iste mordet dapnose ad
aiam. Na cu sit aiaru me
dicus. no dicit accedentibz ad se
pericula earu et ifirmitates: nec
utit resecatiois ferro: s loqt
eis placencia ut vocet mitis:
et ne ab aliquibz deuitet.
Ecce i istis duobz epis mira
bile magnu e. Alter eni ap
paret ext paup solitarius et hu
milis ut vocet spualis: alius
desiderat posside mudu ut vo
cet misericors et largus. Alius
iteru vellet videri possidere
nichil: et tn ocupiscat oia pos
side occulte. Alter vult pos
side in apto pluria: ut tribu
at multa et honoret multu.
Ptea scdm vulgare pubiu
qz ipe seruiuit m talit. q no
video qz no approbo: ideo re
munerabo eos talit q no vi
debut. Miraris cur tales lau
dant de pdicacoe sua? Rn
deo tibi. Qnqz malus loquit

bonis quibz infundit spus dei
bonus no ppt bonitate doctoris:
sz p vba doctoris i quibz spus
dei bonus e ppt bonu audienti
u. Quandoq bonus loqt malis
qui efficiunt boni ex auditu:
et ppt spm dei bonu et ppt
bonitate docetis. Quandoq eci
a frigidus loquit frigidis: ut
frigidi auditores du referunt
audita ad absentes feruentes.
ipi audientes fiat feruentiores.
Pptea noli turbari: ad qs mit
taris. Deus ei mirabilis qui
sternit auru sub pedibz: et lu
tu collocat int radios solis.

¶ Verba filij ad sposa. qd do
no placz aiaz dapnatio. et
de mirabilibz qstioibz epi
minoris ad sene. et de rnsi
onibz senis ad minore. Cam

Filius loqt ad spo xvj.
sa dices. Quid credis:
quare isti duo ostendu
tur tibi? Nunqd qz vitupiu
eoz et dapnu placz deo? Ab
sit. Sz ideo fit ut pacia dei et
honor manifestior fiat: et
audientes timeat iudiciu dei
Sz veni: et audi mirabile. Et
ecce quida iunior eps qsiuit
seniore dices. Audi frat: et
rnde mi. Cu ad obedie iugu
fuisti obligatus: cur deseru
isti illud? Cu paupertate et re
ligione elegisti: cur reliqsti
illa? Cu p religois ingressu
ostedisti te mortuu seculo: c.
desiderasti epatu? Rndit
senior. Obedientia q me sub
ee docuit erat mi onosa: i
deo affectaui libtate. Iugu
qd deus dicit suaue erat mi
amaru: ideo qsiui et elegi
mi corpis qete. Humilitas e
rat i me ficta: ideo scupiui
honore. Et qz melius e mi
nare qm trahe: ideo desidera
ui epatu. Quesiuit scdo iu
nior. Cur no honorabas se
de tua mudi honore? Cur
no acqsisti diuicias p mun
dana sapiam? Cur no dis
pesasti ea q habebas scdm
honore mundi? Cur tantu
extius te deiecisti: et no ma
gis iuxta mudiale abicione
pcessisti? Rndit senior. Ido
no straui sede mea cu mu
di honore: qz sperabam aplius
honorari si apparere humil
et spual: qm si viderer tpal.
Et pptea ut ab hoibz mudanis
laudarer. videbar qi oia step
ne: ut vo diligerer a spua
libz. humilis et deuotus appare
ba. Ideo vo no acqsiui diui
cias cu mudana sapia: ne
spuales viri notaret me et
stepnent ppt tpale. Ideo vo
no dedi largit dona: qz ma
gis placebat mi ee cu pau
cioribz ppt quiete mea qm cu
pluribz. Et plus delcabar si
aliqd habeba in archa: qm si
tribuissem aliqd manu me
a. Ite quesiuit iunior. Dic
mi. cur dedisti asino dulce et

¶ Cur soluisti alios & suis tripm̃ vēo lugubas spedibus

delcabile potū de mundo va se? ¶ Cur tribusta epō siliqs de ara porozu? ¶ Cur corona tuā strausti sub pedibz? Cur expusti tricū? et mādicas ti zizaniā? ¶ Cur alieis vol neribz apposuisti sanatua? et tuis mortificatua? ¶ Ait dit senor. ¶ Ideo dedi asino dulcē potū de imūdo & des pecto vase? qr cū eem lrat placuit in ppt' mūdi hōrē ma gtitare sacmēta dina al taris: qp vacare cure secūar. Et qr occulta mea erāt m ignita hōibz deo vō nota? assupsi psuptione nimia. et auxi in iudiaj tribl' gra uionē egritatē. ¶ Ad scdm dico. qp dē epō siliquas de ara por cui? qr natē mee ic̄entiua effundedo pficeba: nec i eo ercedo stabulis pmaneba. ¶ Ad tcū. ideo cōnā epale posui sub pedibz? qp placuit in magis facē miscdiā ppt' fa uorē hoim: qp ustricā p hōre et amore dei. ¶ Ad quartū. ideo expues tricū mastica bā stramiā? qr vba dei no loquebar ex amore dei: nc delectabat me illa facē q alijs pponeba. ¶ Ad qntū. ideo alios soluēs merpsū lugaba? qr venietes ad me cū xtōe absolueba: et illa q ulli penitēdo deflebāt. et flendo reliquebāt. hec me delcabat adiplē. ¶ Ad sextū. ideo alios vnxi vngento sana tiuo et merpm mortifero: qr docēdo vite puritatē alios emēdaui et merpm deteri oraui. ¶ Ita illa q̄ pcepi alijs hec ipe nolui move digito? et vnde alios vdi pfice. in ipē deficiedo tabescēba: ita me delcabat magis amissis pcīis meis sarcina addē. qp ea emēdādo alleuiare. ¶ Post hec audita ē vox q̄da dicēs. ¶ Cessiare deo. qr nō es cū illis venenosis vasis: q cū dissoluēt. vadit ad ipm ve nenu. Et sic stati alt' istor epor mortuo nūciabatur.

¶ Verba ūgis ad filiā. vi tā et ordinē sā dnīci imēdā cia. & qlit' ipe mortis usq ad ūginē. & qlit' modus tribz pauci de suis fribz sequūtur signū & passionis p dnīcū eis datū. & mlti vadūt p signū tcisionis p dyabolū eis obla

¶ Ite loqr tū. Cap. xvij. mr ad sponsa dicēs. Dixi tibi hec de duobz q erāt de regula scī dnīci. Ite ipe dnīco filiū meū habuit p suo carissio dnō. & matrē eius dilexit plus qp cor suum. Huic scō inspirabat filius me us tā ee i mūdo q displicebat eidē filio meo: superbiā scz cupi ditatē. & concupiscētia carnis. Ad qrū tricū diminutionem scī dnīco ipetuit maxis sus puijs auxiliū & medicamtū.

Cuiꝰ deus ꝓpassus lacrimis? et
lege mſpirauit et regulā vi
uendi: m q̄ ipe ſcs ſtra tā ma
la mūdi tria bona īſtatuit.
Nā ſtra victū ꝛcupiſcētie ī
ſtatuit nil possidē: ñ cū licē
aa ꝓpris ſui. Cont̄ carnis
īſatiabilē voraginē īſtituit
abſtinētiā: et tēpꝰ debitū ad
ſe regiladū. Cont̄ ſuꝑbiā.
mſtatuit hre humilē habitū ⁊
ſimplicē. Priorē q̄ ꝛſtituit
fribꝫ ſuis: ad obſeruationē
pacis et custodiā vnitatis.
Dein voles qdā ſpiale ſig
nū dare fribꝫ ſuis. īpreſſit
q̄ ſpūalē cruce ⁊ rubeā in ſi
niſtro brachio eoꝝ iuxta cor:
hoc p doctrinā ⁊ exēplū ſui
efficaciā q̄ docuit ⁊ monu
it eos ſtanue recordari paſſio
nē dei? ꝓdicare frequēt verba
dei: nō ꝓpt̄ mūdū. ſꝫ ꝓpt̄ amo
rē dei et aiaꝝ. Docuit ī ſup
illos magis ſubia q̄ peſſe? vo
lūtatē ꝓpriā odire. ītrīcias
pacēter ferre: nil ꝑter victū
et veſtitū deſiderare? vitatē
corde diligē et ore ꝓferre: lau
dē ꝓpriā nō querē ſꝫ diuinā?
verba ſp ī ore habē et docē.
et illa nō ꝓpt̄ pudorē dimut
tē: nec ꝓpt̄ fauorē hoim re
citare. Cuiꝰ ī ſtatu tēpꝰ re
ſolucois eiꝰ qd̄ filiꝰ meus in
ſpū ondit ei: iuit ad me ma
trē eiꝰ cū lacrimis dicēs. O ma
ma regina celi. quā ipe deus
pelegit ſibi ī matrē deita
tis et humanitatis? tu es illa ſin
gularis vgo et ſingularē mē
dignissima: tu es illa poten
tissima de q̄ ipe potēs prodijt.
Audi me rogātē te. Nā cū
ſcio te potentissimā: ideo ꝓſuo
de te. Suſcipe frēs meos q̄s
educaui et foui ſub ſtricto ſca
pulari meo: et defende eos
ſub lato mātello tuo. Recipe
eos ⁊ refoue ne hostis anti
quꝰ ꝓualeat eis: et ne diſ
cipet vineā nouellā quam
plantauit dext̄ filij tui. Ad
vō noto dna mea aliud per
ſcapulare ſtrictū. qd̄ palliolū
vnū habet an̄ pectꝰ et aliud
retro? ñ duplicē ꝛſideratio
nē quā ad frēs meos habui?
Sollicitabar q̄ppe nocte ac de
p eis: quō m laudabili et ra
cōbili deſeruirēt deo tpāaa.
Orabā eaā p eis ne q̄d de mū
do ꝛcupiſcēnt: qd̄ vel deū of
fendēt à fama humilitatis de
nigraret. et pietatis. Nunc
igit̄ q̄ tēpus mee remuneratio
nis mſtat: aſſigno tibi mē
bra mea. Dorē ergo eos ſicut
filios: et porta eos ſicut mē.
Cū hijs ei vbis et alijs: vo
catꝰ ē dominicꝰ ī gloriā dei.
Cui ego p ſilitudinē loq̄dor
tndi talit. O dnīce amice di
lēe. q̄ dilexiſti me plꝰq̄ te.
ergo ſub lato mātello meo de
fendā et regā filios tuos:
nec nō et oēs q̄ ī regla tua
pſeuerāt ſaluabūt. Nam

cellꝰ vō latus meus mīa me
a ē. quā nulli feliciꝰ petēti
denego: ꝛ oēs q̄ q̄uīt. ſb mi
ſtdie mee ſinu pregrūt. ℣ꝛ
q̄d credis tu o filia mea q̄
regula dn̄ici ſit. utuꝫ hiuſ/
tas ſtinētia et ſcēptꝫ mūdi
℟ña oēs q̄ hec tā ſumūt ⁊ p
ſeueriādo diligūt: nuq̄ dāp/
nabūt. Et hij ſūt q̄ tenent
regulā ſcī dn̄ici. ℣ꝛ audi mi
rabile. Dn̄icꝫ aſſignauit filioſ ſu/
os ſub mātello meo lato?
et ecce pauciores ſt nūc ſb
mātello meo lato: q̄ erant
tūc ſub ſcapulari ſuo ſtcto.
℟Nec tn̄ oēs vnētē adhuc
ipō dn̄ico habuerūt ouina
vella et dn̄icos mores: ſic.
melꝰ p exēplū oſtēdo tibi
mores eoꝝ. ℣n dn̄icꝫ deſcen/
dēt de altitudiē celeſti ⁊ di
cēt furi q̄ pdit de valle et cō/
ſiderat oues ad mactādū et
pdendū? cur inquies vocas
et abduris oues meas quaſ
ex ſignis euidētiſſimis cogſ/
noſco ēe meas: vndē poteſt
fur. Cur dn̄ice appropriaſ
tibi illa q̄ tua nō ſūt? ℟ña
ſubreptio noleta ē: aliena
uſurpare ſibi. ℣n vndē vo/
luit dn̄icꝫ. ſe enutriſſe eaſ
et domuiſſe et pceſſiſſe et
docuiſſe: dicturꝫ ē fur. ℣n
tu enutriſti eas ⁊ docuiſti:
tūc ego bladiēdo reduxi
eas ad voluntatē ppriā. ℣n tu
lenitatē cū auſtitate miſce/
bas eis: et ego allitiebā eaſ
bladius et tūdebā q̄d delec/
tabat eas ſuauius. Et ecce
plures cēpūt ad paſtū et vo/
cē meā: et ideo oues q̄ ſequū
t̄ me ferueētius cognoſco ēe
meas. q̄ libeꝝ ārbitriū habēt
ſequēdi allitiēte. ℣n vndē vt
uerū dn̄icꝫ. q̄ oues ſue ſig/
nate ſūt ſigno rubeo i cor/
de: dicturꝫ ē fur. Oues me
e ſignate ſūt ſigno meo:
ſigno ſcz īciſionis in dextā
aure. Et q̄ manifeſtius et
euidētius ē ſignū meū
ſigno tuo: ideo cognoſco ouēſ
meas. Fur ergo iſte drabolꝰ
ē. q̄ de ouibz dn̄ici pluves
ſibi incorporauit? q̄ inciſe ſūt
in dextē aure: q̄ nō audiūt
vba vite dulcētis. Arta ē via
q̄ ducit in celum ſz ſola de
lectabilit audiēdo pficiūt:
q̄ eas delcat adimplere. Oueſ
vō dn̄ici paute ſūt q̄ ſignū
habēt rubeū i corde? qui
paſſionē dei cū caritate vo/
lūt: et vba dei pdicātes fer
uent vitā beatā ducūt i omi
caſtitate et pauptate. ℟ña hec
ē regula dn̄ici: ſicut i vulgo
dicit. Dia ſua portare i dor/
ſo: nichil velle poſſidē. n̄ q̄d
regula pmittit. ℟ño ſolū dimit
tē ſuperflua: ſz a turpis ⁊ nocū/
uis q̄ntūq̄ carnis motus tpare.
¶ Verba mīa ad filiā q̄ a/
cuis nūt frēs audiēt ⁊ au/
diūt vocē drabolꝰ q̄ ſui prīs

dñica. et quo nūc pauci imitant vestigia eius. et qui eparchum desiderantes ppter mundi honorē et sui quietē et libertatē nō sunt in regula sci dñici. et de tribulationibus talibus et de experientia sapientiis per tale

De epatu. Ca. xxiij.

Mater ad sponsa dicēs. Audi fili. qui oēs sunt in regula dñica: sunt cū matello meo. Nunc audituta es qui mīti sunt tales. si descenderet dñicus de loco deliciarum feliciter ve[niens] est. clamaret taliter. O fres dilecti sequimini me. qui vobis reseruant quinquor bona. scz honor per humilitate. diuicie per petue per pauperate. sanctas sine fastidio per abstinentia. vita eterna per septiformis mundi: vix audiret. Nisi econtra statim ascenderet dyabolus de nualle: clamans alia quinquor dissilia. Vobis dominus iniquus promisit quinquor: videte me. Ego ei vobis qui desideratis ostendam manu: nam ecce honore offero: divitias habeo in manibus: voluptas in promptu est: mundi erit delectabile ad fruendum. Nisi capite igit quid offero: utamini hijs quia sunt. Vivite cum gaudio: ut post obitum sitis gaudeatis. Hec iste due voces nunc sonarent in mundo: plures crederent ad voce latronis dyaboli: qui ad voce dñici amici mei tam pclari. Et qui dicam de fribus dñici? Certe pauci sunt qui sint in regula eius: et pauciores sunt qui imitando sequunt vestigia eius. Nam nō oēs audiunt unam voce: qui nō sunt oēs de uno genere: nō qui nō sunt oēs a deo. et nō qui oēs saluari nō pnt si volunt: sz qui nō oēs audiunt voce filij dicentis. Venite ad me et ego reficiam vos: sz dando meipm. sz qui dicam de illis fribus? qui ppter mundi desiderant epatu? Nunquid sunt de regula dñica? Nequaquam. Nec hij qui acceptant epatu rationabili de causa? nunquid excludunt a regula dñica? Non utiqz. Nam beatus augustinus regulariter uixit ante epatum: sz in epatu nō reliquit regulare vitam. quinimmo ascendit ad maiore honore. Assumpsit ei honore uiuitus et nō minore: sz ecce ad maiore labore. Nam videbis se posse prodesse animabus libentius ppter deum reliquit voluptatem ppriam et quietem carnis: ut plures lucrifaceret deo suo. Ideo qui sic desiderat et assumit epatu ut animabus eo magis proficiat? ipsi sunt in regula dñica et merces eorum duplicabitur: tum ppter regule dulcedinem a qua abstracti sunt. tum ppter onus epatus ad qd sunt vocati. Ideo uno sup eum dnm sup quem iurabat pphe: qui nō iurabat ppter impatientia. sz qui recte perpendit dnm in testimonium vbo

ru suorum. Sic ego dico et iuro
sup eundem dnm. quod veniet fri
bz illis qui contempserunt regulam
dnici venator de ptate cum
effrenatis canibz: tanquam si
seruus diceret dno. Multe inqui
ens oues intrauerunt ortum
tuum: quarum carnes venenate
sunt. et vellera sordibz conglo
bata: quarum lac inutilis est et las
ciuia nimis insolescens. Iube
inquiens eas abscindi ne pascua
a pro ouibz deficiant: et ne bo
ne oues ex insolentia malorum
perturbentur. Cui respondit dns.
Claude foramina ne alique
ingrediantur. nam quas mihi bene conue
nit et expedit educare et pas
cere: et que sunt pacifice et honeste.
Sic ego dico: quod prius clau
dentur aliqua foramina sed non omnia.
Post veniet venator cum
canibz: qui non parcent velleribz
a sagittis. non corporibz a vul
neribz: ad hoc ut vita fini
tur. Deinde venient custodes
qui diligenter considerabunt et atten
dent: de quo genere fuerunt oues
que ad pastum dni intromittuntur.
Respondens sponsa dixit. O dna
ne indigneris si quero. Cum
papa mitigauit eis auste
ritatem regule: numquid reprehen
dendi sunt si comedunt car
nes vel cetera que apponuntur?
Respondit mr. Papa considerans
infirmitatem nature humane
simul et defectum quem quidam
proposuerunt. racionabiliter per

misit comedere carnes: ad
hoc ut abiliores et feruen
tiores essent in predicando et la
borando: non ut desidiores
et dissolutiores apparerent.
Et ideo excusamus papam de
hac permissione. Dicit iterum
sponsa. Dnicus instituit habere
vestes non de optimis nec
de vilissimis pannis sed de medie
temperatis: numquid reprehendendi sunt
si melioribz induuntur? Respondit
mater. Dnicus qui regulam de
spiritu filij mei dictauit. precepit
habere vestes non de melioribz
et preciosioribz: ne forte argu
erentur et notarentur de pulchro
habitu et precioso et sic superbi
rent. Instituit etiam non habere
vestes de vilissimis et durissimis:
ne propter duriciam vestis inquie
tarentur nimium in capiendo
sompnum post laborem. Sed institu
it habere vestes medie temperatas
et necessarias: de quibz non
superbirent et in quibz nil vani
tatis haberent. sed per eas frigus
carnis expellerent: et ad vir
tutum perfectum continuum se muni
rent. Et ideo laudamus dnicum.
in institucione sua: sed fres suos
reprehendimus. videlicet qui habitum
suum ad vanitatem transformant
non ad utilitatem. Dixit iterum
sponsa. Numquid reprehendendi sunt
illi fres qui filio tuo edificant
ecclias altas et sumptuosas?
Aut vituperandi et diiudicandi
sunt. si ad tales structuras per

fiendas pluu mediant. Rñdit mr. Qñ ecclia in tanto lata ē q̄ capit ingredientes. q̄n muri tanto i altū extenebrit q̄ nō coartat itroeuntes. q̄n murorū spissitudo tā fortis ē q̄ nō aliquo vēto dissoluat. q̄n tectura tā firmiter xpacta ē q̄ nō stillat: sufficit eos edificasse. Nā placz deo magis cor humile i humilitate: q̄ alti muri in quibz corpa tanta sunt ꝙ corda ab ext. Ppēa nō habēt nēcē iplere archas argento ꝛ auro ppt̄ edificia: q̄ nō ꝓfuit salomoni edificasse tā suptuosa edificia. exquo neglexit deū diligē ppt̄ quē edificabat. Hijs dictis et auditis. statī senior quida eps q̄ supnūciabat mortuū: clamabat dicēs. O. o. o. ablata ē mitra: et ecce appaꝛz q̄ latebat subtꝰ. Ubi ē nūc honorabil eps? Ubi ē nūc sacdos venerandꝰ? Ubi paup frater? Certe abē eps. q̄ unctꝰ fuit oleo m officiū applicāt: ꝛ in puritatē mtē: remanet vō seruꝰ sterquilinij pfruedie maculatꝰ. Absit enā sacdos q̄ aspectꝰ fuit vbis scīs ut mutaret iaiatū et mortuū panē in ministratē deū: ēmanz vō pdītor fallax q̄ vēdidit eū ppt̄ cupiditatē q̄ redemit oia ex caritate. Absit q̄ fr paupꝛ qui cū iuramēto ab negauit mūdū. Hz nūc p superbia et ostētacōe mea sū iudicatꝰ. Veruptn̄ nūc spelor dicē vitatē: q̄ ille iustꝰ iudex qui iudicauit me magis voluisse liberare tā amara morte: sicut tūc placebatur cū starz i ligno crucis. Hz iustica cui obuiare nō potāt. ꝛ dicebat: q̄ q̄ talit fuisse sic nunc exprobrādicatis. Rñsio sponse ad xm̄ ḡlut̄ duisis cogitacōibz et iuctibz afficit. ꝛ quō eas remouē nō pt. ꝛ rñsio xi ad sponsam ḡre istud pmittit a deo. ꝛ de magna utilitate cogitationū cū detestacōe. ꝛ tōtis cū discretōe ad cōnā habita. ꝛ q̄ pcm̄ veniale nō debet neglegi. ne inducat mortale. Cam.

Dquit filius. xix. ad sponsā. Qđ turbaris ꝛ sollicita es filia? Rñdit illa. Nua diuersis cogitacōibz ꝛ inutilibz afficior q̄s remouē nō possū: et uidtis tui tribul' audicio me turbat. Rñdit filius. Uer ē vera iustica. Sicut ei plus delectabaris i affectionibz mūdi ꝛ velle tuo: sic nūc pmittit tibi cogitacōes varie ꝛ velle tuū. Veruptn̄ time cū discretōe et side fortit' i me deo tuo: scies p certissimo q̄ q̄n mens nō delectat in cogitacōibz pcīs. hz detestat eas

reluctando eis: purgatio fiat
aīe et cōna. ¶ Si vō modicū
pcīm qđ intelligis eē pcīm de
lectat te facē: ⁊ facis ex ofi
dētia abstinēcie ⁊ psuptiōe
gre. nec assumis pnām n⁹
alīā facis emēdatiōnē: scito
illud posse fieri mortale. ¶ p
tēa si ī mēte venit aliqua
delcātio pcī ālīscuīs fuit: cō
sidera statī ad qđ tēdit ⁊ pe
nitē. ¶ Nā postq̄ natū hōis
debilitata ē: ex ifirmitate
ei⁹ plures pcīt pcīm. ¶ Nō
ei est homo. q̄ nō pcīat sal
tē venialit. Ez deus misericor⁹
dedit hōi remediū. dolē. sz
de oī pcīo: nec nō ⁊ emēda
ta timē ne forte nō bene
emēdata sint. ¶ Nā nichil
ita odit deus sicut scire pec
catū nec curare: à ex me
ritis aliq̄bz p̄sumē q̄ deus
ideo tolerabz aliq̄d pcīm tu
ū: q̄ sine te nō posset hono
rari. Aut ideo licite pmitteret
tibi facē vnū malū q̄ feceris
plura bona: cū magis eā si
cences fecisses bene. p vnoq̄
q̄ malo nō sufficēs repēdē do
p caritate et bonitate sua. ¶
tēa time racionabiliter: et si co
gitacōes phibē nō potis salte
fer patient: et cōnare ⁊ eas
volūtate. ¶ Nō ei dāpnaberis
p eas si ingrediūt: q̄ nō ē tu
ū phibē n̄ ī eis delcābis. Ti
me eā q̄nis cogitacōibz nō
cōsentis: ne forte ppt̄ sup̄bia

cadas. ¶ Dis ei qui stat: solus
deo vtute stat. ¶ deo timor in
troductorii q̄dā ē in celum.
¶ Nā multi ī pcīm ideo lap
si sūt. ecīā in morte ppriā. q̄
tioze dn̄i abiecerūt a se: et
ibi erubuerūt ⁊ fieri cozā hō
nibz. ubi nō erubescebat p⁹
cate cozā deo. ¶ deo q̄ p mo
dico pcīo nō curat peie ve
am: huic et ego dignabor
relaxare pcīm. Et sic ex ēti
ficīōe auctis pcīis. illud qđ
ex strictōe remissibile ⁊ ve
niale erat: ex negligencia ⁊ cō
tēptu fiet valde grue. Sicut ī
hac aīa iā iudicata ppendē
potis. ¶ Postq̄ ei veniale ⁊ re
missibile ⁊ mīsit. auxit p cō
suetudinē: ⁊ fidēs de bonis
suis aliquibz op̄ibz. q̄ mīo
ra nō attēdendo q̄ iudicarē.
Et sic irretita aīa p ⁊ suetudine
delcātōis inordinate nō cor
rexit nec ⁊pescuit voluntatē
pcī: donec iudiciū erat in
foribz ⁊ ultim⁹ punct⁹ appro
piquabat. ¶ deo appropiqua
te fine ānichilabat subito ⁊
scīa ei⁹ miserabilit: ⁊ dolu
it q̄ cito moret. timēs sepa
ri ab illo modico tpali q̄ di
ligebat. ¶ Nā deus usq̄ ad ul
tim punctū suffert hoīem et
expectat: si forte hō pcīor vo
luntatē suā quā habet liberā
move volūt ab effectū pcī.
Ez q̄ voluntas nō corrigit. ido
aīa sine ⁊finitos ⁊struglit:

qa dyabolꝰ scīes qꝫ vnusqsq; se
audīt ꝫscām ⁊ voluntatē iudi
cabit. laborat maxīe i fine
ut aīa ludificet et nō reuīta
t ad mītēdis vītitudinē: qđ ⁊
et fieri pmittit deus. qz aīa
cū debēt rēnuit vigilare.
Noli ītuꝑ ꝺfidē ⁊ pūere ma
nū. si quē dico amicū et
seruū sicut vocauī istū pus:
qz et iudas vocatꝰ ē amicꝰ.
et nabugodonosor seruꝰ. Nā
sicut dixi pſonalit vos aīa
mei estis si fecerītis q̄ pcipio
vobis: sic dico nūc. Amicꝰ se
cū me imitat. ītmica fit. cū
me ⁊ mādata mea ītēpnē
do pſequit. Nūqđ nō da
uid. postꝫ dictū ē qꝫ īuenī
hoīem scđm cor meū. exti
sit p homicidiū. Salomon
cui tā mirifica data ⁊ pro
missa fuit exciſſit a bōitate.
et nō ē ꝛpleta i eo pmissio
ꝓpt ingītitudinē eiꝰ: ꝛ i me
filio dei. Ꝓꝛea sicut i dicta
mīe tuo ponit clausula cū
finali: sic ego i locutōe mea
clausulā istā pono ⁊ hālē.
Si qs fecit voluntatē meā
et dimiserit suā: hēditatē
habebit vitā etnā. Qui nō
audierit nec faciēdo pſeue
rauit: erit sicut seruꝰ inuti
lis ⁊ ingratꝰ. Nz nec debes
diffidē si quē dico ītmicū:
qz stati ut ītmicꝰ mutauit
voluntatē ad bonū: ēit aīa
dei. Nūqđ nō iudas erat
de duodecī vnꝰ qn dixi: Vos
amici mei estis q̄ secuti es
tis me: et sedebitis sup se
des duodecī. Tut qđē tps
seqbat me iudas: nec tn se
debit cū duodecī. Quo ergo
ꝛpleti sut sermones dei.
Rndeo tibi. Deus q̄ videt ⁊
corda et voluntates hoīm:
scđm illa iudicat et remu
nerat q̄ videt. Homo vēo
scđm qđ videt i facie iudicat.
Ideo ne bonꝰ superbus vl̄ ma
lus diffidet. vocauit deus ad
aplatū ita bonos sicut et
malos: sicut cōdie vocat ad
dignitates bonos ⁊ malos.
Ut oīs q̄ officiū tenet cū vi
ta gloriet in etna vita: qui
vō honorē habet sine onere
gloriet ad tēpus. i etnū pe
riturꝰ. Ergo qz iudas nō se
cutꝰ ē me corde pfecto. nō
ptinuit ad eū, qui secuti es
tis me: qz nō pseueraui usqz
ad remunerationē: ſ ad e
os q̄ pseuaturi erāt: tā pſentes ⁊ fu
turos q̄ futuri. Qa dns i cō
spectu cuiꝰ fuit oīa qnqz loqr
in pnīa q̄ ad futā ptinet:
et de faciēdis tanꝙ iā sint
facta. Qnqz etiā ꝑteritū
futurūqz pmisceт. ⁊ ꝑtō
utit ꝓ futuro: ut nullus
pſumat discutē ꝛsiliū imꝰ
mutabile trinitatis. Audi ad
huc vnū vbū. Multa sut
vocati: pauci vō elā. Sic iste
vocatꝰ ad epatū ſ nō elāus:

Deo
ꝓpositū gratiae dei. Deo
ꝓpitiante hūilitatē deprome
ntē cōtēnis ⁊ inuitā dēgene
rē cōtēnis hūilitatē ⁊ nō
cōtēnis in hys q̄ desēdit ⁊ nō
ascēdit xpūtate. Mater
dicit ad filiā. quō ꝓ malētia
tuā sīs ſſa desigurāt. ⁊ quō
ꝓ tēdorē dōmi spūs sīs sōlā
ꝓ malū placuit. ⁊ ꝓ q̄ ſpūs
ſc̄i sīt dyabolicꝰ aīam hō
mīs īgredī. Cā. xx.
Dixit loquit filia
ſcīpsit ē: ꝓ q̄ qnqz
dicta accipit. alia qnqz
cōtī. Quid ei ēst talentū
ꝓ spūs sc̄i? Nā alij ac
cipiūt alij duo alij
apud diuites fabularetur
ē m dēs ponere debēt
ſabulatū: ſz de scīā. ꝙ
dicit dicit sibi. et alios i
ſabulā: de diuitijs ⁊ cēt
ꝛ ratiōdo racionabilē. ⁊
ꝛ ſsēdi ſubueniēdo.
ꝙ dīs abbas bñdict
ꝙ accepat multiplī
cē ē dē ītēpsit qđ tñ
dicat: qn̄ carnē ſuā
nec nostr aūē. qn̄ nichil
ſtra diuine voluntati. Q
ꝛ ꝛmes ne aures ma
dicit auditū. oculi iāni
ꝛ delectabiliū. fugit in
ꝛ mētis illū qui nō
ꝛ exercitauit mēt ꝙ
ꝛ natura. ignouit ad
ꝛ ſu pessimi redēpto
ꝛ Cui quidē benedicto
ꝛ ſpe hēmo obtr nusset
ꝛ ꝙ mūdi ei erat mor

qa inflatq; gratie dei. deo
noie epūs ꝟ mito degene
rās: cū hys q̄ descēdit ⁊ nō
ascendit xputat. ¶ Mater
loquit ad filiā. quō p talēta
dona spūs scī designāt. ⁊ quō
scs bndictq; donū spūs scī sibi da
ri multiplicauit. ⁊ p q̄ spūs
scs vl' spūs dyabolicq; aiam ho
mis ingredit. Cā. xx.

Mater loquit. filia
septū ē: qp q̄ q̄nq;
talenta accepat. alia q̄nq;
lucrq; ē. Quid ei est talentū?
ñ donū spūs scī. Nā alij ac
cipiūt sciam. alij diuicias.
alij apud diuites familiarita
tē: et tñ oēs portare debēt
dnō suo lucrū: scz de scia. vi
uendo utiliť sibi. et alios ī
struēdo: de diuicijs ⁊ cetis
donis utēdo racionabiliť. ⁊
alijs mīscēdo subuenciēdo.
Dic ille bts abbas bndictq;
donū q̄d accepat multipli
cauit. q̄n oē ītepsit q̄d tñ
sicoꝝ erat: q̄n carnē suā
seruire coegit aie. q̄n nichil
pposuit diuine voluitati. Q̄
insip timēs ne aures ma
cularet auditu. oculi tāti
visioē delabiliū. fugit in
hemū: imitās illū qui nō
dū natq; exultauit mt' vis
cera matria. ignouit ad
uetū suu pissimi redēpto
ris. Quu quidē benedictq;
eciā sine hemo obtinuisset
celū? q̄ mūdq; ei erat mor
tuus: et cor eiq; totū erat ple
nū deo. ꝟ placuit dō vocāe
benedictū in mōtē? ut cū
pluribq; inoteſcēt: plures eiq;
exēplo ad pfectionis vitā īci
tarent. Huiq; bti viri corpq;
erat q̄ sactq; tre ī quo clau
debat ignis spūs scī: q̄ exclu
sit ab eiq; corde dyabolicū ig
nē. Sicut ei corpalis ignis
a duobz accēdit. ex aere
scz ⁊ flatu hoīs? sic spūs scs
ingredit aiam hoīs. vl' per
ispiratiōnē psonalē. aut p
aliquā opationē hūanā:
seu p locutionē dinā mēte
excitat ad deū. Dilit spūs dya
bolicq; visitat suos: ꝟ differt
ideo pabilit. Nā spūs scs cale
facit aiam ad q̄rendū deū:
ꝟ nō iburit carnalit. Lucet
eciā puritate modestie: sed
nō offuscat mētē malicia.
Ipūs vō nequā iburit mē
tē ad carnalia et amaricat
ī tolabilit': offuscat q̄ aiam
p īconsideratiōnē sui. et depri
mit eā īcōsolabilit' ad tīena.
Ergo ut iste ignis bonq; qui
erat ī benedicto ignitq; plēq;
vocauit deus bndictū ī mō
tē: q̄ iuocatis ad se pluribz
scintillis. fecit de eis p spm̄
dei maxim̄ rogū. Et xpositus
eis regula p spm̄ dei: p quā
multa pfecti facti sicut bn' fuit
dictus. Fuit aī multe faces
piecte de rogo scī bndicti ra
cēt ubiq; dispse? habetes p

calore frigiditatē p luce tene
bras: que si ī igne iacerēt
deflobate. davēt utiq; ex se flā
mā ⁊ calorē. ¶ Verba ma
tris ad filiā. vite scī benedi
magnificentiā ⁊ pfectionē p
exēplū ostendentia. ⁊ quō aīa
mūdo fructificas p lignū in
fructiferū. superbia mētis p
silicē. et aīa frigida p cri
stallū designāt. et de tribz scī
tillis valde notandis ab hijs
tribz sociis cristallo. silice ⁊ ligno

¶ Quo ortis. Cap. xxj.
quit mr. Dixi tibi p
us q corpꝰ bti bnda
erat qui sacrꝰ qui disciplinaba
t et regebat: ꝑ nō regebat.
Deniq; eiꝰ aīa erat qi angelꝰ
lucis: dedit ex se calorē magt
nū et iflamationē: sicut per
exēplū ondo tibi. ¶ Si si essent
scī tres ignes: quoꝝ pmꝰ sucre
sus ī mirra. dedit ex se odorē
suauitatis: sēdo sucrē scī in a
rido. q dedit ex se carbones
ardētes ⁊ splendorē fulgetē:
terrꝰ sucrendebat in oliua.
qui dedit ex se flāmā. lumē
et calorē. ¶ In hijs tribz ignibz
itelligo tres psonas: et in
hijs tribz psonis tres statꝰ
ī mūdo. ¶ Primꝰ statꝰ erat e
oꝝ qui desiderata caritate di
reliquerūt voluntatē ppriā
ī manꝰ aliorꝝ: q p vanita
te et superbia mūdi assumpse
rūt paupertatē et abiectionē:
p intempantia dilexerūt cō
tinentiā et puritatē. ¶ Isti ha
buerūt ignē in mirra: qa
sicut mirra amara ē ꝑ tam
fugat dēonia et extinguit
sitī: sic abstinētia eoꝝ ama
ra erat corpi. ꝑ tm extingue
bat iordiata cupiscētia ⁊
oem ptatē dēonū euacua
bat. ¶ Secūdꝰ statꝰ erat eoꝝ q
cogitabāt secū talit. Ad qd
diligim honorē mūdi: cum
nō sit aliud n qi aer vberās
aures? Ad qd diligim auꝝ?
cū nō sit n tra rubea? Ad
vō finis carnis? n putredo
et faulla? Ad qd vō nob
pdest cupiscē trena? cū oīa
sint vanitas? ¶ Prēa ad hoc
solū nuc et laborare volu.
ut deus honoret a nobis.
et ut alij ex vbis nris et
exēplis igniant. ¶ Isti tales
ignē habuerūt in arido
qr amoꝝ mūdi fuit eis mor
tuꝰ: et q libet eoꝝ dabat ex
se ardētes carbones ustio
e. ex fulgore diuine pdica
cois. ¶ Tertiꝰ statꝰ erat illo
rū qui de amore xpi passi
onis feruētes: toto desiderio
affectabāt mori p xpo. ¶ Isti
ignē habuerūt in oliua.
sicut ei oliua in se habet pi
guedinē et feruētiorē calo
rē cū itendit: sic isti totalit
pinguati fuerāt diuina gra:
ex q dederūt ex se lumē dine
scie. ardorē feruētiorus cari
tatis. robur honestissime su

ad di

sacris. ¶ Isti tres ignes. longe
lateq; se dilatauerut. ¶ Quor
pmg accessg fuit ī hēmitis ⁊
religiosis sicut describit bts
iheronimꝰ: qui vitas eorū
ispiratq; spū scō ītuent mi
rabiles et mīto imitādas.
¶ Ds ignis succensq; fuit in
cōfessoribz et doctoribz. ¶
cius ī martiribz: q; carnē
suā ppt deū ꝛtempserūt. ⁊ a
lij qui ꝛtempsissēt si a deo aux
iliū habuissent. ¶ Ad quos dā
gnt istor trū statuū et ign
niū missq; fuit beatꝰ bñdcꝰ:
qui xflauit tres ignes in v
nū: in tm. ut q; ispietes e
rāt illūinabāt: ⁊ frigidi in
flamabāt: qui feruētes e
rāt. feruētiores efficiebāt.
¶ Et sicut cū hijs ignibz ītep
religio benedicti: q; vnusq;
q; iuxta dispositionē ⁊ ca
pacitatē sensꝰ sui dirigebat ī
trā salutis et felicitatis et
ne. ¶ Fuit āt sicut de sacro bā
benedicti spirabat dulcedo
spūs scī p quē mlta monaste
ria inoabāt: sic de sacro ī
mlton fim eiq; discessit spūs
scī: q; calor cineres extinctq;
ē. et faces iacēt. Dispse nec
dātes ex se calorē nec splen
dorē. ꝫ fumū ipuritatis ⁊
cupiditatis. ¶ Deruptī ad so
lacū multorū dedit mdeus
scīntillas tres: in qbz itelligo
plures. ¶ Prima extracta ē de
cristallo p solis ardorē et splē
dorē: que iā in arido fixit q
se iā in arido ut fiat ex ea
magnꝰ ignis. ¶ Secūda extracta
ē de duro silice. ¶ Tertia de lig
no ifructuoso: qđ creuit cum
radicibz suis et folia sua dila
tauit. ¶ cristallū vō q; est
lapis frigidꝰ ⁊ fragilis. sig
nat aiā illa q; licz frigida sit
in amore dei: cū voluntate ⁊
affectū conat ad pfectionē. et
rogat deū sibi ī adiutoriū.
¶ Deo voluntas ista portat eū
ad deū et mēt ut attingat
ei ēptacōes p quas frigescat
a ēptacōe prauaꝝ donec dē
uradias cor. sic figit ī se. ī aiā.
a voluptate vacua. ut iā no
velit viuē n ad honorē dei.
¶ Per silicē vō significat sup
bia. ¶ Qđ ei durus ē supbia
metis illius. q; oēs desiderat
laudes ⁊ tm ꝛcupiscat videri
humilis ⁊ deuota. ¶ Qđ abho
miabilius aiā illa. q; oibz i
cogitacōe se pfert. et a nullis
patit obiurgari vl docerī.
¶ Deruptī multi sic superbi pe
tūt humiliē a deo: ut ab eorū
cordibz auferat supbia et
ābitio. ¶ Quā deus cooperante
voluntate bona. amouet a
cordibz eoꝝ ītria et qnqz ī
utilia: q; et a mundialibz re
trahūt et ad celestia ītitat.
¶ Lignū vō ifructuosū sig
nificat aiā illa q; nutrita ī sup
bia fructificat mundo: ⁊ desi
derat habē mundū ad oēm

honorē suū. Ettn̄ qz timet
morte etiā multos serpites
pcū extirpat: q alit' si nō ti
merz ppetrarz. Ptēa deus pp'
istū tiōrē appropiquat aiē
ispicat grām suā: ut lignū
iutile fiat fructuosū. Itaqz cū
talibz scitillus religio sci bene
dicti renouari debet: q mo
mlt̄is videt desolata et ab
iecta. ¶ Verba mris ad spō
sā. de monacho habēte cor me
triciū in pectore. & quō p ppā
volūtatē & cupiscētiā et sb
terfugiū a deo āgelica vita
Cē mater apostatau. Cā. xxij.
loquit sponse. Qd vides in
isto qu astat reprehensibile: Rn
dit illa. Qz rarissime dicit
missā. Cui mr. Nō est ideo
iudicādꝰ. Sut ei mlta q frōz
suoz mēoz racionabiliter
abstinēt: et nō mingz m̄ sut
accepti. Sz q vides i eo alia.
Et illa. Qz nō habet veste
a bto bndicto institutas. Cui
mater. Cōtingit mlt̄oties q
consuetudo qda ichoat: et oēs
qui sciūt ea ee mala & imi
tant. reprehēdi sut. Qui nō
ignorāt istituta laudabili
a. eentqz libent' stent de ab
iectioribz. si nō consuetudo lō
giqua pualet: tales nō sut
facilit' & ipbe iudicādi. Sz
audi & idicabo tibi qz i tbz
alijs reprehendēdꝰ ē. Primo
q cor ei⁹ i q. deꝰ qesce debet
ē in pectore mētricū. Sedo
q dimisit modicū suū: & eo
cupiscat. multa aliena. pmu
sit abnegare septm: et septē
rotā mētē ppā volūtatem.
Tertio. q deus creauit aiaz
ei⁹ pulchrā qi āgelū. et ob
hoc debet habē āgelica vi
tā: sz mō aia ei⁹ ymaginē
habet illi⁹ āgeli: qui p sup
bia adeo aposteauit. Nec
apud hoīes magnꝰ ē: sz qlis
apud deū. nouit deus. Ipse
ei deus ē sicut ille q clausū
aliqd habēs pugno absco
dit illud ab alijs: dom̄ apit
pugnū. Sic deus ifirma ele
git et cōnas eoz i pntia ab
scondit: donec vnicuiqz rēd
dit scdm opa sua. ¶ Rnsio
dei pris ad pces sponse p pcō
tribz: & quō tres sut q testimoniū
dāt m tra sicut tres i celo. et
istit' tota trinitas phibet spōse
testimoniū. et qualit' spōsa sua
fit p fidē rectā sce ecīe vnitā.

Sermo dul Cā. xxiij.
Occasiē deus rogo te
p petrōrib⁹ i quoz
obsortio ego sū: ut eis misera
digneris. Rndit deus pr.
studio & scio volūtatē tuā:
ideo pficiet oīo caritatis
tue. Ptēa sicut dicit iohā
nes in epistola sua hodie.
primo ego p iohēm: tres sut
q testimoniū dāt m tra. spūs
aq et sanguis. tres i celo.
pater et filiꝰ & spūs scūs: sic
tres dāt tibi testimoniū.

Ma ſps q̄ cuſtodiuit te ī vſ
ceribz mīis teſtificat aīe
tue: q̄ dei es p̄ fidē baptiſmi
quā p̄fitebāt ex pte tua
parētes. ¶ Teſtionū pḣibet tibi
pā aq̄ baptiſmatis: q̄ hua
nitatis xp̄i es filia p̄ renoua
tionē et emēdationē p̄me
tiſgreſſionis. ¶ Teſtionū q̄z
pḣibet tibi ſanguis ihu xp̄i q̄
redēpta es q̄ deitatis es filia:
et a p̄tate dyabolica p̄ ſac
mēta eccīe ſegregata. ¶ Nos
q̄z p̄r et filius ⁊ ſps ſcs tres
ī p̄ſonis et vnū ī ſubſtāa
et potēa: teſtionū tibi pḣi
bem⁹ q̄ nra es p̄ fidē. ¶ Dilit
et dēs: qui fidē recta ſcē eccīe
mitat. ¶ Et ī teſtionū vel ī
cē volūtatē nrām. p̄cede et
cipe de manu ſacerdotis
cor⁹ et ſanguīē humanitatis
xp̄i. ut teſtionū pḣibeat ti
bi filius q̄ ei⁹ es: aug cor⁹ ſu
mis ī robur aīe. ¶ Teſtionum
pḣibet tibi p̄r q̄ ē in filio: q̄
p̄ius es et filius. ¶ Et ſps ī ut⁹
q̄z: q̄ truū et vni⁹ es p̄ fidem
vera et dilcīonē veram. ¶
Riſio ihu x̄. ad ſpōſe p̄ces p
fideli bz. ſcz q̄ deus ex mali
cia malox hoīm honorat licz
nō ex vtute eox et volūtate.
q̄d ſibi pbat p̄ exēplū. ī quo
eccīa vl aīa p̄ vgīnē ⁊ noue
ordies āgelox p̄ noue fres v
gnus xp̄s p̄ regē. tres ſtat⁹
hoīm p̄ tres filios regis deſig
nantur. Capl'm. xxiiij.

ODne ihu xp̄e rogo te
ut fides tua dilatet
ſup infideles: bonū
vo attendāt caritate tua am
plius: malū vo meliorēt. ¶ Rn
dit filius. Tu turbaris ex eo:
q̄ deus mioē habet honorē.
Deſideras ei toto corde: ut p̄
ficiat honor dei. ¶ deo do tibi
vnū exēplū quo itelligē po
teris q̄ deus ecīa ex malicia
malox honorat: licz nō ex
vtute et volūtate eox. ¶ Na
vgo queda erat ſapies ⁊ de
cora. diues et morigerosa:
q̄ habebat noue fres. quox
quilibet diligebat ſororē ſu
a ſicut cor ſuū: et vni⁹ cauſa
cor erat qui in illa. ¶ In regno
vo ubi vgo erat tale erat ſta
tutū: q̄ quicūq̄z honoraret ho
raret: q̄ depdaret depda
ret: q̄ vo violarz decapita
ret. ¶ Rex vo regni habebat
tres filios. ¶ Quox p̄m⁹ dili
gebat vgīnē et p̄ntauit ei
calcios deauratos cū cīculo
aureo: anulū ī manu et co
ronā ſup caput. ¶ Sed⁹ vo co
cupiuit poſſeſſionē vgis: ⁊
depdauit ea. ¶ Terq̄z cupiu
vgitate vgis: laborās ut e
a violarz. ¶ Sti vo tres filij
regis capti ſut a noue ſrib
vgis: et p̄ntati regi. ¶ Cui
dixerūt fres. ſororē noſtrā
ceperūt filij tui. ¶ Dum⁹
q̄ de honorauit ea et dilexit to
corde: ſed ſpoliauit eam:

tetcaus dedisſ vnā ſuā habet
ſi valuiſſ violare ea. In illo
vō pūcto ſut capti: quo volū
tatē ꝑpleta habuerūt ad iſta
ia dicta ꝓfaēda. Quibzam
ditis: vndit rex. Oēs mjens
filij mei ſut: et oēs eqlit di
lugo. Veruptn ītra uſtica
facē nō poſſū nec volo: ſz
ita de filijs ſicut de ſeruis
udicare itendo. Itaq tu fili
mi q honoraſti vginē: veni
et accipe honorē t coronā
cū prē tuo. Tu vō fili q ſcu
piſti poſſeſſionē vginus et
rapuiſti: intrabis quidē cer
cere donec reſtituat ablata
Iudiu ei teſtionū ſup te:
qp penitēs de ſco tuo. voluiſti
reddē ablata. Iz qp ꝓuent9
celeri et iopinato udicio. nō
ꝓfeciſti: ideo manebis icar
cerat9 donec reſtituat' qua
drias. Tu vō fili mi q ad vio
ladū vginē oēs adjnbu
iſti. nec de ſco tuo penitu
iſti: ideo qē modes adjnbu
iſti ad dehonestationē vgi
nis: tot modis affligabitur
pena tua. Rndert oēs frēs
vginis. Laus tibi rex ſit: p
uſticia tua. Iuſti ei vtq fiuſ
ſz ī te, et ī uſticia tua eqtē.
in eqtate vō tua caritas:
nuqd talit udicaſſes. Hec at
vgo ſignificat ſcam eccliā: cu
ius diſpoſicio ē excellēs in
fide. pulchra ī ſeptē ſatīmē
tis. amabil ī fructu: qa de
laudabilis ī moribz t vtutibz.
mōſtrat veā vīa ad ēm
tatē. Hec ſca eccīa qī tres hr
filios: in quibz ſignificatur
plures. Prim9 fuit illi q dilexit
deū toto corde. ſcdus fuit illi q
tpalia dilexit ad honorē
ſuū. trius fuit illi q ꝓposuit
deo voluntatē ſuā. Virgines
vō eccīe. aīe ſut hoim. a ſo
la deitatis potētia create.
Prim9 filiꝰ pīnat calceos
deauratos: qn ītionē ſuſ
capit p amiſſis neglectis
et paris. Pīnat vō veſtes:
qn ꝓcepta legis attendit. qn
ꝑfilia eu aſtelica ſeruat: in
qntū pt. Ponit cīculū: qn
ī ītinēcia t caſtitate ꝓpōit fir
mit' ꝓſeuare. Anulū qz mittit
ī manū: qn firmit' credit qđ
ꝓcipit catholica eccīa. iudica
ū ſcz futōz. et vīa ſēpiēna.
Lapis vō anuli ſpes ē. ſperās
aſtant' nullū ee ꝓmīa ab
horabile: qđ pnia t voluntate
emēdādi nō deleat. Cōna
vō ī ponit capitī: qn caritā
tē verā habet. Sicut ei diſ
lapides ī cōna: ſic diſe vir
tutes ſt' ī caritate. Caput vēo
aīe ſiue eccīe corp9 ē meū:
hoc q̄cūq dilexit t honorat
mito filiꝰ dei appellat. Ergo
q̄cūq talī mō ſcam eccīam
et aīam ſuā dilexit. hic no
uē habet frēs: id ē nouē or
dies āgelorū. qr eoz ꝓmerꝰ
t ſocius eīt ī vita eterna.
Ipi ei angeli ſcam eccliā

toto amore ãplectit: qñ in
corde cuilibet eor cet. ¶ No
ei sca ecia saxa et petes
fut ẽ aie ustor: et ideo de
earũ honore et pfectu tanq̃
de ppo. angelu gtulat. Dns
at filꝰ sgnificat illos q̃ stitu
one scẽ ecie stepnentes
uuit ad hore mũdi ⁊ amo
rẽ carnis: q̃ ututũ pulchtu
dinẽ trnsfoꝛntes. uuit scdm
uolũtatẽ suã. Letr ecia finẽ
peniret: ⁊ steꝛit de factis suis
malis. ¶ Sts debet purgatio: dom
opibz ⁊ oronibz ecie deo re
cõsiliet. Terꝛꝰ sgt illos q̃
aiam suã scandalizates. no
curat si etnalit peat: du
mõ pficẽ possit uolũtatem
suã. ¶ up tales. nouẽ ordies
angelor petit ustitiã: q̃
p pniam zuti stepserut. Er
go cũ deus fcit ustitiã lau
dat eũ agelis: ppt̃ eqtatẽ in
flexibilẽ Cũ uo pfiat hor
dei. gaudet de utute ei: q̃
ecia malor malicia utitur
ad horẽ suũ. ¶ deo cũ uidis
puos xpiãe eis: gaude uo
de hore di etno. ¶ Na deꝰ qui
nichil mali uult q̃ cator o
niũ et ue ex se solꝰ bonꝰ. p
mittit tñ mlta fieri tanq̃ ust
tssꝰ iudex: de qbz i celestibz
⁊ tris ppt̃ eqtatẽ suã ⁊ occl
tã bontatẽ horat. Uba gro
ie mis ad filiã qli agnꝰ inoce
ntissꝰ xps ihs neglexit modꝰ
tpibz a cntura sua. Cap. xxv.

Loquit mater Co
q̃ror primo q̃ agnꝰ
ille inocẽtissimꝰ
hodie portabat: q̃ optime
faciebat ire. ¶ Hodie puer ille
tacebat: qui optie faciebat lo
qui. ¶ Hodie inocentissꝰ ẽ cruciꝰ puer
ẽ: q̃ nullꝰ peccauit. Et ideo
q̃nus uirgo nõ possit tñ ui
deor urata: ex eo q̃ dns mꝰ
mꝰ factꝰ puer modicꝰ. obli
uiscit ⁊ neglexit a creatã
sua. Uerba xpi ad sponsã
meffabil' tnitatis mistiũ de
clarãtia. et quõ dyabolica pto
res p stitionẽ ⁊ uolũtatẽ e
mendãdi obtinẽt dei miscdiã
⁊ de inflictõe x. q̃ut' miset oibz
fitã udeis ⁊c. et de duplici
udicio. dãnandor fit ⁊ sa
uãdor. Cap. xxvi

Alius loquit. Ego sũ
creator celi ⁊ tre q̃
nus cũ pre et spũ scõ ver ds:
q̃ ds ẽ pr. ds ẽ filꝰ ds ẽ spꝰ
scꝰ. ¶ Nõ tres dij: ⁊ tres psone ⁊
vnꝰ deus. ¶ Unde at q̃re poteris.
Si tres sũt psone? q̃re nõ tres dij?
Rndeo tibi. q̃ nõ ẽ aliud deus.
n̄ ipa potẽtia. ipa sapia. ipsa
bonitas: a q̃ ẽ oĩs ptas infra
celũ ⁊ sup: oĩs sapia ⁊ oĩs pi
etas q̃ potit cogitari. ¶ tanꝫ ds
tnus ẽ ⁊ vnꝰ: trinꝰ i psonis.
vnꝰ i natã. ¶ Na sapia ⁊ potẽ
cia ẽ pr a quo sr oĩa: et qui ẽ
añ oĩa potẽs ⁊ nõ aliunde. ¶
a seipo. ¶ Potẽcia ⁊ sapia ecia
filꝰ equal' pr. nõ a seipo po

tes ſz a pr̃e. potẽtev ⁊ ineffabi
lit' genit9: pncipiũ de pncipi
o ⁊ a pr̃e nũq̃ sepatũ. ¶ Do
ctrina et sapia etiã ſps scus:
a pr̃e ⁊ filio pcedẽs. etn9 cũ
pr̃e ⁊ filio: equalis i maiest
tate ⁊ ptate. ¶ Un9 ergo deus
et tres psone: qr una natura
triũ. una opacio et voluntas.
una gloria ⁊ ptas: qr ita ẽ
unũ in eẽntia. qr etiã ſt' dis
tincta ppietate psonar. ¶ Nam
totꝰ pr̃ ẽ in filio ⁊ ſpũ scõ: ⁊
filiꝰ i pr̃e ⁊ ſpũ: et ſpũs in
uterqꝫ in una diuinitatis na.
¶ Nõ sicut pius ⁊ postius. ſz
ineffabiliter, ubi nichil ẽ prius
aut postius. nichil alio maꝰ
à minꝰ. vl' altius. ſz totũ ineff
fabile et eq̃le: ppr̃ qd' bn̄ scpt
tũ est. qr deus ẽ mirabilis
et laudabil' multũ. ¶ Quis at
dqri possit. qr laudabil' sũ pa
uũ ⁊ multũ ignotꝰ: qr oẽs que
ruit ppr̃a voluntatẽ ⁊ pauci me
ã. ¶ Tu võ esto stabilis ⁊ hũ
lis: nec te extollas i cogita
tu cũ alioꝝ tibi ondo pcla.
¶ Nec eoꝝ pdas noia: ñ tibi
pr̃iat. ¶ Nõ ei ad cõfusionẽ
eoꝝ. ostẽdũt tibi eoꝝ pcla:
ſz ut iuuant et cognoscãt iu
stitiã ⁊ nusdia dei. ¶ Nec eos
fugẽ debes tanq̃ iudicatos?
qr etiã si dixero hodie qr aliqs
pessimꝰ ẽ. si uocauerit me cũ
trinõe cras. et cũ voluntate e
mẽdandi: patꝰ sũ indlgẽ ei.
Et quẽ heri dixi pessim. hodie
amicũ dico kimmu. ppt ꝛationẽ
in tm qr si trio fuit stabilis.
dimitto ei nõ solũ pcm ſz ⁊
penã pcm: sicut p exemplũ
noscẽ potis. ¶ Quasi si essent
duo frusta argẽti vnu. et abo
rirent festinãdo iuicẽ. si in
eoꝝ iuictione nõ eẽt residuũ
n' unꝰ athomꝰ: adhuc potes
eẽt deus facẽ ne iuenirent
sit si aliqs potꝰ eẽt ita radi
catꝰ in dyabolicis opibz qr sta
ret i ipõ puncto pdicis? adhuc
obtinẽt uenã et miam: si dis
uocaret cũ trinõe et voluta
te emẽdadi. ¶ Quis at cũ ita sim
misericors. qr̃e potis. Cur nõ
miserear gentilibz ⁊ iudeis?
quoꝝ aliqu si eruditẽt fide
recta. libent p deo morentur.
¶ Undeo tibi. qr oĩbz facio miam
tã iudeis qr gentilibz: nec rẽ
quit' aliq̃ creatura sine mia
mea. ¶ Nã quicuq̃ audiuit
qr fides eoꝝ nõ est recta ⁊ des
derat ueram? aut q̃cuq̃ credit
hoc ee optimũ qd' tenet. qa
nõ ẽ eis aliud umq̃ pdicatũ.
facituq̃ toto tenamue q pnt.
hoꝝ iudiciũ erit i lenioꝝ mia.
¶ Nã duplex ẽ iudiciũ: damp
nadoꝝ scz ⁊ saluadoꝝ. ¶ Pi
anoꝝ eni dapnadoꝝ eit sn
mia? quoꝝ erit pena eterna
et tenebre: et voluntas firma
ta ꝛt deũ. Saluadoꝝ vo erit
visio dei et gloriatio i deũ: et
pelle deo bonũ. ab hijs exclu
si sut gentiles ⁊ iudei. ⁊ mali

et falsi xpiani. q̄ quis nō ha
buerit fidē rectā. habuerit
tñ iudicē ꝺsciam suā: credē
tes eiusdē ee deū q̄ voluerit
et offenderit. ¶ Illi at quor vo
luntas et actio erat et ē sēm
iustitiā ⁊ st pcm: hij habe
bit cū mīno malus xpianus
iudiciū mīe i supplicijs: ꝓpter
dilationē iustitie ⁊ odiū pcī.
Ꝝ nec habebit ꝺsolationē in
fructū gl̄ie et visionis dei:
quē nō videbit ꝓpt baptismi
caretā: q̄ aliq̄ tpale à oculis
tñ iudicij dei retraxit eos in
querēdo verū deū ⁊ baptizā
do. nō timor à labor. nō dis
pēdiū bonor à malor: sed
impedimēti solū humanā fra
gilitatē supans. ¶ Sic vos ego qui
cornelij et centurionē vidi
nōdū baptizatos. altius et
pfectus remunāre fac: sicut
eor exuit fides. Qua alia
ē ignorātia malicie: alia pi
etatis et difficultatis. Siliter
et alig̃ baptismo aq̄ ⁊ alio
sanguis: alio pfecte voluta
tis. Que oīa nouit pēsare
deus: q̄ oīm nouit corda. ¶ Ho
rea ego q̄ sine pncipio natꝰ
sit etnalit̄ de pncipio. q̄ ⁊ item
sine tpe natꝰ sit tpalit̄: ab
uno nouit remunāre merita.
et do minimis iuxta merita
sua. ¶ Nec minimū bonū qđ fit
ad honorē dei: tñ sinet sine re
munatōe. ¶ Deo teneris tu
multū refrenari deo q̄ de xpi
anis nata es et in tpe salu
tis: q̄ multi desiderabāt hoc
obtinē et vidē qđ offert xpi
anis. et nō obtinuerunt. ¶
De pcatio spōse ꝑ roma. ⁊ de
multitudie innūrabili sanctor mi
rtiū rome q̄escentiū. ⁊ de tri
plicibz pfectionis xpianor. ⁊ de q̄
dā visiōe ipius spōse. ⁊ q̄lit̄ xps
ei appareꝝ. pdictā visionem
exposuit ⁊ declāuit. Cap̄. xxvij.

O Maria luce inuitis fue
tā: tñ te iuuo i aduo
catiū meū. Et rogo te
ut rogare digneris ꝑ excellentis
sīā et sanctissima illa urbe roma.
Video ei corpalit̄ q̄ q̄dā eccie i
quibz corpa sanctor quiescunt dese
late sunt: quedā vō habitant.
Ꝝ corda ⁊ mores vanor eaꝝ
longe sūt a deo. Impet ergo eis
caritatē: q̄ audiui ex septuaꝝ
q̄ roma quolibet die i anno sep
tē milia stanet mīm. Et ideo.
q̄uis aīe nō maiore honore ob
tinēt in celis luce ossa eor con
tēpnant in tris: tñ rogo te ut
tuus ⁊ sanctor tuor reliquijs am
plior honor exhibeat: et sic de uocio ꝑpli excitet. ¶ Rndit mi:
Si mesurares tria cētū pedū
in longitudie et totide i latitu
die: et seminares plenā pugnū
granis tritici ꝺpresse q̄ non
eet distantia grani et grani n̄
q̄ articuli digiti unī q̄libet
vō grānū daret fructū cētuplū:
adhuc eent plures mrēs ⁊ cō
fessores rome: a tpe illo quo

petrus veit rome cū hyulita
te: usq; quo celestin⁹ discessit
a sede supbie: et veiss ē ad
suā solitariā vitā. De illo vo
bis fessoribz et mribz loquor q̄
fidē veram p̄dicabāt sz diffidē
tiā. et hyulitatē sz sp̄biā: et
q̄ p vitate fidei mortui sūt.
vl' pati voluītate erāt mori.
Nā petr⁹ et plures ally sic caluit
erāt et feruētes ad p̄dicādū vba
dei: q̄ si potuissēt mori p vnoq⁹
q̄ hoīe libent' fecissēt. Ideo tam
timidi fuerūt ne a sp̄ab⁹
eor quos vbo solacijs et pre
dicacijs fouebāt reprobarent:
q̄ salutē eor plꝰ desiderabāt
q̄ vitā ppā et honorē. Fuerūt
quoq; cauti. et ideo p̄cesserūt
occulte in psecutione: ppt̄ lu
crū et collectionē plurimarū
aiarū. Inter istos duos sc̄z
petrū et celestinū. nō oēs fu
erūt boni: sicut nec oēs fue
rūt mali. Ecce ponam⁹ tē
grad⁹ sicut tu xpofuisti posi
tiuū. xpatiuū. et suplatiuū:
id ē bonos. meliores. et opti
mos. In p̄mo gradu fuerūt
illi: quor cogitacio fuit ita.
Nos crēdi⁹ q̄d sc̄a p̄cipit ec
clia? neīnē defraudare volu⁹
sz defraudata reddē: do seruē
desidām⁹ toto corde. Cōsiles e
cia fuerūt tpe romuli fūda
toris rome. scdm fidē suā: q̄
cogitabāt talit'. Nos ītelligi⁹
et scim⁹ ex creaturis q̄ deus ē
creator oīm: hūc ergo diligē
volu⁹ p oīb⁹. Ē plures vo
cogitabāt. Nos audiu⁹ ab
hebreis q̄ deus verꝰ se ondit
eis p miracula manifesta:
et ideo si seruem⁹ in q̄ nos ma
gis fidare debem⁹. libēt fa
cem⁹. Ista oēs q̄ fuerūt i p̄mo
gradu. Tpe vo placito
veit petr⁹ roma: q̄ alios ele
uauit i gradū positū: alios
i xpatiuū: alios i suplatiū.
Illi vo q̄ fidē receperūt ve
rā. q̄ in dubio et alia dispo
sitōe laudabili steterūt: ista
fuerūt in positiuo gdu. Ē vo
sua dimiserūt ppt̄ caritatem
diuinā. q̄ alijs bona exēpla
vuēdi ostēderūt vbis et ex
ēplis et opib⁹. n̄ nō q̄ nichil
xpō ppositerūt: ista fuerūt i
xpatiuo gdu. Alii vo carnē
suā dederūt p amore dei: ista
fuerūt in suplatiuo gdu.
Hz quam⁹ i istis gradib⁹ sup
dictis: ubi nūc ītenit' cari
tas dei feruētior. Quera⁹
i militibz et doctoribz? q̄ra⁹
i religiosis et mūdi stēptoi
bz. q̄ tenēnt' in xpatiuo et
suplatiuo gdibz: et ēte nis
pauci ītenīūt? Nā nō ē ita
austerior q̄ vita milita
ris: si i sua vera ī stitucōe
staret. Si ei monacho p̄ci
pit habē cuculla: militi pa
ret grauꝰ sz lorica. Si vēo
ē graue monacho pugnāe
sz voluītate carnis: militi ē
grauius int' armatos hoste⁹

pcede. Si vo ordinat mortuo
duq lectq: grauiq militi in
armis quiesce. Et si mortuq
turbat & affligit abstine
tia: durus e militi afflicti
otinuo tioze vite. No ei mi
licia xpianoꝝ icepta e ꝓpter
mudi possessione et cupidi
tate: q ad exortada vitute
et dilatada vera fide. Et ido
grad militaris & religiosita
tis i suplatio ecclie tenent. Q oes grad a sua
laudabili dispositoe aposta
uerut: q caritas dei vsq
e in cupiditate mudi. Si enim
offerret vnq florenq magis
de tbz taceret plerigz vitate:
q loquedo amitteret illum.
Nunc at loqr sponsa iterq di
ces. Vidi q multos oztos in
tia: rosasq et lilia aspexi inter
ortos. In quoda vo loco spa
cioso terre vidi agrum centu
vestigioꝝ i logitudie: et toti
de in latitudie. In quolibz at
vestigio erat septe grana tri
tici seminata: et qlibet granu
dabat fructu cetuplu. Post
hec audiui vocem dicente. O ro
ma roma. muri tui sut di
ruta: ideo porte tue sut sine
custodia. Vasa tua vendut:
ido altaria tua desolata sut.
Nunc sacrificiu incensu pbu
ur in ato: ido no egredietur
de sca scoꝝ scs odor suauissimq.
Et stati apparebis filiq di. dixit
sponse. Hoc intelligenda q vidi
ti: indico tibi. Terra qua vidi
ti. significat oem locu ubi nunc
e fides xpiana. Qrti vo signifi
cat loca illa. ubi sci dei recep
erut cozonas suas. Vericqz
i paganismo scz i ihrlm et a
lijs locis. multi fuerut electi
dei: quoꝝ tm loca tibi modo
no sut demtrata. Ager vo ce
tu pedu in logitudine & toti
de in latitudie: significat romam.
Nam si oes oza de mudo surre
xi erent rome: ete roma eet
eque magna de martibz i car
ne loquor: q iste locq electq e
ad amore dei. Fructu vo qd
iter vestigia vidisti: significat
illos. q p carnis macteracio
ne & afflictoe et vita ino
cete intuerut celu. Rose vo
pauce. sut mtres rubicudi sa
guis suu effudoe in diuisis lo
cis. Lilia vo confessores sut: qui
fide scam vbis et opibz pdi
cauerut. et confirmauerut. Nec
at ego possu loq de roma: si
cut loqbat ppha olim de ihrlm.
Olim mgens habitauit i ea
iustitia: et princeps eiq pncep
pacis. Nunc at vsq e in sanguia:
et principes eiq homicide. O
si agnoscis dies tuos o roma:
fleres utiqz & no gaudes. Ro
ma qppe in diebz atiqs. erat
qsi tela colorata oi colore pul
chrimo: & texta nobilissimo
filo. Terra qz eiq erat colorata
colore rubeo. id e sanguie mar
tiruu: et texta id e mixta scoꝝ

ossibz. Muri aūt porte desolate
sūt: qz custodes et defensores
earū ieiunari sūt ad cepdita
te. Muri eiz depressi sūt ⁊ si
ne custodia: qi ia nō curat a
niarū dāpna. Clerg ⁊ ppls
q sūt murꝰ dei dispgūt ad
ad faciedū utilitatē carnis.
Vasa dīna vēdūt ⁊ reptabilit:
qz sacmēta dei ppt pecūiam
et fauorē mūdanū dispēsāt.
Altaria vō desolata sūt: qz q
celebrāt cū vasis. manꝰ ha
bēt a caritate dei vacuas et
oculos ad offertoriū. Et licet
vē deū habeāt int manꝰ. cor
tn vacuū ē a deo: qz mūda
nis vanitatibz ē repletum.
Dem ergo scōz ubi olim sū
mū sumebāt sacrificiū. sig
ficat desideriū diuine frui
cōis ⁊ visiōis: de quo ascēdē
debēt caritas ad deū et pxim
et odor tocq stinēcie ⁊ vtutꝫ.
Muri aūt sacrificiū sumūt m
atrio id ē m mūdo: qz tota dīna
caritas vsa ē ad istinēcia ⁊
mūdi vanitatē. Tal ē roma
corpalit sicut vidisti. Ala
altaria plura desolata sūt.
offertoriū expedit i tabnis:
offentes vacāt plꝰ mūdo qꝫ
deo. Verūptn saas qz a tpe
petri hūius. usq; dū bonifacꝰ
ascēdit sedē supbie: inuabile
ascēderūt i celū. Adhuc tn ro
ma nō ē sine amicis dei. qu
si habēnt adutoriū clamaret
dnō: ⁊ ipe miserēt eisdem.

Et informacio vīris ad sposa
dē modo faciēdi dilige: ⁊ de q
tuor ciuitatibz i quibz quatuor
caritates inueniūt. et q istaꝝ
debet ppie caritas nūcupari.
⁊ ppria. Ca. xxviij.

Alter loquit ad sposa
dicēs. Quid filia di
lectis me? Rndit illa. Dorce
me dna dilige? qz aia mea
fedata ē dilatione falsa. sedu
ta veneno mortifero: p quo
nō valet apphendē dilatōne
vera. Et mater. Ego igēs
docebo te. Ala quatuor sūt ciui
tates i quibz inuenūt quatuor
caritates: si tn oēs caritates
nūcupari debēt. Ala nō ē
ppria dicēda caritas: n ubi
deus et aia i vera vtutū
vnitate sfederāt. Prima
igit ciuitas. ē ciuitas pba
cōis. q ē mūdus. i quo pōt
hō ut pbet si diligit deū an
nō: ut expiat infirmitatē
suā. ut acquirat sibi vtutes
quibz redeat ad gaudiū: ut
purgatꝰ i terra gl̄ōsꝰ i celo
cōnet. In hac ciuitate inuenit
dilcō ordiata. cū diligit car
plus qꝫ aiā: cū desiderat tē
pale feruētius qꝫ spuale. aī
honorat vtile ⁊ despicit v
tus: cū plus dulcescit pecū
nacio qꝫ pia. cū plꝰ timet
et honorat moritur homi
cul. qꝫ i etnū regnaturus
deus. Scda ciuitas. ē ciuitas
purgatōis: i qua abluunt

placuit eni deo
ciuitatem in qua
qui in lib
ipsa nostrates ipse fecerat. In
in ihr. In hac ciuitate
ne dilatā ipfecta. qz dili
deus et ipse soluēde cap
cate. si nō ex feruore af
ate: qz tedit et amaritu
ne sfaciēde culpe. Tota
ate ē cruciat dolorū: u
infernū. In hac inuenit
os malicie ⁊ inuidie
ne inde ⁊ obduratois
hac ciuitate erā regnt
ēs ordinatā suā iustitiaa.
ōnes supplicior debrēt.
ciuitate referuāda ā: p libra
ē nisi istam esse. Ala alij
sūdicēs peccāt plꝰ alij mi
ūt ne pene et rei tnalis
ex sententia sūt tnaui. Ala
ūs dāpnādi. ēcludit te
ūt nō tn oēs vno eodēq
offauit eni tenebre
ctas. honor ab horrōe:
ūde ardore. Vbiq; deus
ēsidet deus i iustitia et
ia aīa i inferno. ut alie
ūt qꝫ peccauerit ex
ūdia. alit q ex ifirmitate.
ūtalis nostra originalī pcā
ūtē. quo; plagā ⁊ si i
ūia dīne vocōis et lucis
ne. Misse. mie tn ⁊ qau
ne appropinquat. qꝫ ad
ūtē supplicior nō pueni
ne. ppter qm affirm nō
ūdat. Quoq; n deus ōia

sordes aie. ¶ Placuit enī deo talia loca ordinare in q̄bus cōandō purgaret: qui ī lib tate nēgligēs īsolescebat. ℔ tn̄ cū tīore. ¶ In hac ciuitate uenit dilāo īpfecta: qr dilīgit deus ex spe soluēde captiuitatis. ℔ nō ex feruore affectois: ꝓp tediū et amaritu dinē satisfaciēde culpe. ¶ Ista ciuitas ē ciuitas dolōis: ubi ē infern̄. ¶ In hac uenit dilāo oīs malicie ⁊ īmūdicie. et uudie ⁊ obduracois ¶ In hac ciuitate ecīa regnāt deus p ordinatā suā iusticiā. p mēsurā supplicioꝝ debitā. p malicie refrenācīa: p libra tā mitis hoīm eq̄tatē. ¶ Nā alij dāpnādoꝝ pecatā plꝰ alij minus: ita et pene et cruciois ādigne ꝺstituta sūt trainu. ¶ Nā et si oēs dāpnādi īcludūt tenebris: nō tn̄ oēs uno eodēq̄ modo. Differūt enī tenebre a tenebris. horroꝝ ab horrōe: ardoꝝ ab ardore. Ubiq̄ deniq̄ dispōit deus ī iusticia etiā ecīa ī inferno: ut aliē puniāt̄ hij q̄ peccauerūt ex industria. aliē q̄ ex infirmitate. aliē q̄ sola noxa originalī pcā tenebāt̄: quoꝝ plaga ⁊ si ī cauēnia dīne uisiois et lucis eloīy ꝺsistit. mīe tn̄ ⁊ tam dio p hoc appropiquāt̄: q̄ ad horrōē supplicioꝝ nō pueniūt: cū puoꝝ opm affectū nō habebāt. Alioq̄n n̄ deus ordinasset ī nūo ⁊ mēsura: ꝺpabolꝰ nūq̄ mēsurā habēt ī puniendo. ¶ Quarta ciuitas. est ciuitas glorie. ¶ In hac ē pfcta dilcio ⁊ ordinata: q̄ nichil deſidāt̄ n̄ deus ⁊ ꝓp deū. Ut ergo ad istiꝰ ciuitatis pfcīo nē ꝓueniās. q̄druplice re o portz habē caritatē: scz ordinatā. mūdā. ueracē ⁊ pfectam. ¶ Ordiata vō caritas ē. q̄ cāo dilīgit̄ ad sola sustētationē. mūdꝰ ad nulla superfluitatē. primꝰ ꝓp deū. amicꝰ ꝓpter ute puritatē: ūmicꝰ ꝓp remūnatiōnē. ¶ Mūda vō caritas ē. q̄ uicia nō dilīgit̄ cū ūtute: q̄ ꝺsuetudo pua stēpnut̄: q̄ pcm̄ nō lenīgat̄. ¶ Uera aūt ē dilāo. q̄n deus toto affcu et corde dilīgit̄: q̄n honor et timor dei ꝓfitat̄ in oīb actibz. q̄n ex fiducia bonoꝝ opm̄ mīmū pcm̄ nō mutuit̄. q̄n sapiēt̄ moderat̄ q̄s seipm̄ ne ex nimio feruore defīciat: q̄n ex pusillanitate et ignorātia tēptatiōnū. nō declinat̄ ad pcm̄. ¶ Pfecta vō ē caritas: q̄n nichil dulcescit hoī. sicut deus. ¶ Her ī pnti īchoat̄: ℔ ī celo ꝺsūmat̄. Ergo dilīge ista pfectā caritatē et uerā: qr oīs q̄ ea nō habuit p̄ꝫ habuit. si tn̄ fidelis. si feruens. si uenatꝰ. si puluꝰ fuerit: alioq̄n tn̄ fiet ad cīatē horrorus. ¶ Nā sicut unꝰ est

deus. sic vna e fides in ecclia
petri: vnu baptisma: vna gle et
remunaciois pfectio. Ptea q
ad vnu deu puenire desiderat:
debet vna volutate et vnam
caritate cu vno deo habe. Ido
miseri sut illi q sic dicut. Suf
ficit si ero i celo mimus: nolo ee
pfectus. O insensata cogitacio.
Quo erit ibi ipfectus: ubi sut
pfti oes: Alij ex inocecia vi
te: alij ex inocecia puericie:
alij ex purgacoe: alij ex fide
et bona volutate. Laus
spose ad vgine ctines tepli
salomonis similitudine et de
itatis vnitate cu huanitate
vitate inexplicabile. et qliter
sacdotu tepla sut vanitate de
picta. Cam. xxix.

Bene dicta sis tu maria
mr dei teplu salo
monis: cuius parietes fuerut
deaurati. cuius tectu pfulges.
cuius pauimetu pciosissimis
istructu lapidibus: cuius cposi
cio tota refulges: cuius iteriora
oia redolecia et delcabilia ad
intuendu. Deniq p oem modu
similaris tu teplo salomonis:
qui fecit int deu et hoiem pa
in quo verus salomon sedit. In
qd induxit cherubin gle: et ca
delabru ad lucedu. Sic tu bn
dicta vgo teplu es illius salo
monis qui fecit int deu et hoi
ne pace: q reconsiliauit reos.
q vita dedit mortuis: et pau
pes ab exactore liberauit. Cor
pus tuu qppe et aia sca sunt
deitatis templu. i quibus erat
tectu dine caritatis. sub quo
filius dei egressus a pre ad te.
gaudet habitauit tecu. Pa
uimetu vo tepli fuit tota co
posita vita tua: et excitacio
vtutu assidua. Nulla ei tibi
defuit honestas: qr totu i te
stabile. totu humile. totu deuo
tu: totuq pfectu. Parietes
vo tepli fuerut q drauguli: qa
nullo pturbabaris obprobrio.
de nullo supbiebas honore:
ex nulla iquietabaris ipaci
ecia: nichilq n honore et a
more dei affectabas. Picture
vo tepli tui fuerut. iflama
cio ctinua sps sci: q in tm
eleuabat aia tua ut nulla
eet vtus q no aplior et pfcior
eet in te. qm in aliq alia creata.
Itaq i hoc teplo tuc spacia
bat deus: qn mebris tuis i
fudit sue visitacois dulcedine.
Requeuit vo: qn deitas socia
batur huanitati. Benedicta
ergo sis tu btissia vgo: i qua
deus magnus factus e puer par
uus: atiquissimus dns. factus
e pusillus filius: sepiternus deus
et creator inuisibilis. factus e
creata visibil. Ideoq qr pijs
sima et potetissia es dna: ro
go te rspice i me et misere mei.
Mater ei salomonis es. no
illius q fuit filius dauid. sz eius q
e pr dauid et dns salomois:
q edificauit teplu illud miri

siam qđ te vacat pfigabat. ¶ Filius ei exaudiet matrē: & tale ac tantā matrē. ¶ Impetra ergo ut puer salomon qui fuit qđ dormies in te, sit vigilans mecū: ut nullig pcī delectatio me pungat: ꝛ ītio remissor sit stabil': et amor mūdi sit mī mortuꝰ: pacīcia pseueras. pmia fructuosa. ¶ Ō ei habeo aliqđ vtutis p me nisi verbū vnū: hoc ē miserē mea: qi tēplū meū structū oīno ē tēplo tuo. ¶ Est ei tenebrosū vicijs. lutosū luxuria. cupiditatis vmibz corruptū: instabile ex superbia: labile ex vanitate mūdanoꝝ. ¶ Rndit mat'. Benedictꝰ sit deus qđ cordi tuo ispirauit hāc salutationē: ut intelligēs qnta i deo sit bonitas. qntaqz dulcedo. Sz cur paras me salomoni & tēplo salomonis? cū mat' sim illig cuig qđacio nō habet principiū. nec finē. et illig qđ legit' nec habuisse priem nec mrem. hoc ē melchisedech: ¶ qđ de scribit' fuisse sacdos: et ad sacdotes ptinz tēplū dei. Et ideo ego sū mr sacdotis sūmi. atqz vgo. Vē dico tibi qđ utrūqz sū: scz mater regis salomōis. & mat' pacificātis sacdotis. ¶ Nā filius dei qđ ē et filius meus. utrūqz ē: sacdos et rex regū. Veniēs in tēplo meo induit se vestibz sacdotalibz spualit': i quibz obtulit sacrificiū p mūdo. ¶ In citate vō regali. cōnabat cōna regis: ꝛ aspera. Ext' vō tanqz pugil fortissig. capū & pugnā detinebat. ¶ Nūc at̄ aqueri possū qđ oblig et neglectꝰ ē ide filius meus: a sacdotibz et regibus. Reges qppe cflouat' de palacijs suis. de exactu suo & pcessu et honore mūdi: sacdotes vō supbiūt de bonis & possessionibz tpalibz aiarū. ¶ Nā sicut dixisti tēplū depictū auro: sic tēpla sacdotū depicta sūt vanitate & curiositate mūdi. Regnat enī symonia i carpite': archa testamēti sublata ē: lucēne vtutū extincte. mesa deuocois desolata. Rndit sponsa. O mr mie mi sere eis: et roga p illis. Qui mr. Ab initio sic deus dilexit suos. ut nō solū in ptibz exaudiat' ipi p se: ꝛ et alij sentiat' petitois effm. qđ' eos. ¶ Ptēa ut pces exaudiat' p alijs duo sūt necaria: voluntas defendi pacm et voluntas pficiendi i bono. Quis ei qđ licet duo habuit: pficiet illi pces mee. ¶ Verba scē agnetis ad sponsū. de dilcōne habenda ab ipa sposa ad vginē. sub flōris figura. & qlit' vgo cflosa loquēs declarat īmensā et etnā pietatē diuinā contēnam īpietate & ingratitudinē. et quō amica dei nō debet iq̄etari tribulacoibz. Cap'm. xxx.

Beata agnes loqr' spō se dicēs. ¶ Filia dilige mrem mīe. ¶ Ipa enī

silis ē flozū sine corpo: cui⁹ figā
silis ē gladio. ¶ Qui quidē flos
habet duas extremitates acu/
tissimas: et cuspidē gracilem:
altitudie vō et latitudiē sup
alios flores se extēdit. Sic ma
ria flos ē flozū: flos q̄ creuit i
valle: et sup oēs mōtes se di/
lataut. ¶ Flos mḡ q̄ nutrēbat in
nazareth: et i libanū se diffu/
debat. ¶ Sic flos sup oīa habuit
altitudinē: qr bēdicta vegina ce
li sup oēm creaturā extēdit
dignitate et ptate. ¶ Habuit e/
tiā ipa maria duas acies si
extremitates acutissias. Tribu
latione scz cordis i passione
filij: et astacia ētamus cōtra
taursiones dyaboli: qr nuḡ
pcto assentiebat. Verū ei p
plhabat senex ille q̄ dicebat.
Tuā ipsiꝰ aiam. ptrāsibit
gladiꝰ. ¶ Nā q̄ tot ictus gladij
sustinuit spualit. qr i filio
suo vulnera et plagas puide
bat et videbat. ¶ Habuit isup
maria latitudinē excedētē:
hoc ē miam. ¶ Nā sic pia et
misicors ē et fuit: q̄ malut
oēs tribulacoes sufferre: q̄ q
aie no redimerēt. ¶ Nut at
tucta filio no obliuiscit ina
te bonitatis sue: sz ad oēs ex/
tēdit miam suā etiā ad pes
simos. ut sicut sole illumā/
tur et illuiat et celestia et
trestria: sic ex dulcedē mārie
nullus ē q̄ no p ea si petit
sentiat pietatē. ¶ Habuit ma
ria etiā cuspidē gracile id est
humilitatē. ¶ Hāc ei placuit
angelo vndes se ee anellā:
que eligebat in dnam. ¶ Per
hāc accepit filiū dei: qr no
luit placē superbis. ¶ Hāc as
cēdit ad sumū thronū: qa
nichil dilexit n̄ deū. ¶ Pcede
ugit canalis et salutauit mem
mie: qr ia venit. Cui appa
rēs maria. vndit. Dixisti ag
nes substātiuū: adde t adiec
tiuū. Cui agnes. Si dixero
pulchrima vl̄ vtuosissia:
hoc nulli de iure ipetit nisi
tibi. q̄ es mr saluris oim. Et
vndit mr dei btē agnetī. Dix
isti verū: qr ego potētior su
oim. ¶ Deo adda adiectiuū t
substātiuū: canalis scz sps
sci. Sz veni canalis: t audi
me. Tu doles ex eo q̄ pibui
istud vtut mr hoies: vnaq̄
sdm libitū nrm: qr dei fa
cilit placat. ¶ Vtam mūdo et
honore eoꝝ du possuꝰ: qr ppt
hoiem facty ē mūdus. Vere
filia talis locucio no pcedit
de caritate dei: nec tendit a
trahit ad caritatē dei. Verū
tn deus ppt hec no oblui
scit caritatis sue: sz oī hora
p ingratitudie hoim. ondit
pietatē suā. ¶ Nā ipe silis
ē fabro fabricati opꝰ solep
ne: qui q̄nḡ ignescat ferrū
q̄nḡ infrigidat. Sic deus fa
ber optimꝰ q̄ mūdū fecit ex
nichilo: ondit suā caritatem

ade et possens eripi: sz refrigu
erit in eis ignis: q̄ deus ni p
plo reputates enormia
plasma offenderit. ¶ Preterea
ma offensa et amorde be
ne pdēs: ondit de⁹ ius
tos p dilnuiū. ¶ Post vō di
luuiū posuit deus fed⁹ suū
in nebulis. et ondit illi sig
num fedꝰ sue: et dixit pro
pe dō i signis et mirabi
libus. Dedit pplo legē de
cem et vba sua t pcepta
ad eudēssid̄ affirmauit
in eterū. predere tpe fu
turi pplis. et i anteū de sanu
guine ut ecia ydola cole
rent deus deo voles ecce ug
ad frigidos misit mundo
suū: q̄ vera via ad ce
lum. et humilitatē vera
monstrādū demōstrauit.
Ecce a miles numiū ob
nequitiā ē: sz tn adhuc
parce exhibet vba mie
lis aut oia pfacit similit.
nisi q̄ prius. ¶ Nam
ds nouerat diluuiū pius
futurū pplis ad pniam.
et sic ainḡ tia pmissio
nis fides pius pbatꝰ ē:
ainḡ ptracta pmissio.
ne ppe valuisset ds educ
tū sibi q̄dragīta diebꝰ:
non in q̄dragīta annos p
misisse. Sz iustitia dei exige
bat ut ingratitudo pplī on
dē et mia dei manifestaret:

ade et posteris eiꝰ. Ꝟz refugi
erũt in tm hoies: qꝝ deũ q̃i p
nichilo reputãtes. enormia
plurima cõmiserũt. Ꝑterea
mia ostensa et ãmonitõe be
nigna prędẽte: ondit dñs iusti
cią p diluuiũ. Post vo di
luuiũ posuit deus fedꝰ suũ
cũ abrahã. et ondit illi sig
na dilãonis sue: et duxit pro
genie eiꝰ ĩ signus et mirabi
libꝫ maxis: dedit pplo legẽ de
orepprio et vba sua & pcepta
signus euidentissis confirmauit
Cuiꝫ iterũ prędẽte tpe fri
gescẽt ppls. et ĩ tantã vesani
ã prupuit ut etiã ydola cole
ret: pius deꝰ voles iterũ ig
nive frigidos. misit mundo
filiũ ppriũ: q̃ veraꝫ vią ad ce
lũ docuit. et hũilitatẽ veraꝫ
ad imitandũ demostrauit.
Fuit at a mlꝫ nimiũ ob
lusꝫ & neglectꝫ ẽ: ꝟ tñ adhuc
ondit et exhibet vba mie
sue. Nõ at oią pfiaẽt siml.
magis nũt qꝝ prius. Nam
anꝫ veniret diluuiũ pius
ãmonebat pplꝰ ad pniam.
Ꝟz et isl' anꝫ tiã pmissio
nis ĩgredẽt pius pbatꝫ ẽ:
et ad tẽpꝰ ptracta pmissio.
Bene qppe valuisꝫ dñs edix
isse pplm ĩ q̃dragĩta diebꝫ:
et nõ in q̃dragĩta ãnos p
traxisse. Ꝟz iustitia dei exige
bat ut ingratitudo pplĩ on
dẽt et mia dei maifestaret:
pplsꝫ futurꝫ tãto magis hu
miliaret. Fuit at si qs cogi
tare vellet cur sit deus afflix
it pplm suũ. aut cur pena ali
qua debet ee etna. cũ vita
ad pctandũ nõ possit ee et
na: magna eet audacia. Dic
ille audax ẽ q̃ cogitacõe & ta
cõe itelligẽ & sphędẽ nitit:
quõ deus ẽ etnꝰ. Deniqꝫ dñs
etnus et ĩsphęsibil' ẽ: et ĩ eo
etna iustitia & retributio est.
miaꝫ iexcogitabil'. Alioqn
si deus ostẽdisꝫ iustitiã ĩ pri
mus ãgelus: quõ seruet iusti
tia eiꝰ. q̃ oią iudicat ĩ eqtate.
Et si fecisset iterũ miam suã
cũ hoie. creando eũ et liberã
do ĩ infinitis signus: quõ tãta
bonitas eiꝰ sciret et caritas e
ius tã ĩmęsa et tã pfecta:
Igit qꝝ sempitnꝰ ẽ deus sempi
tna ẽ in eo iustitia: ĩ qua nõ
ẽ addicio nec diminucio sicut
in hoie q̃ pcogitat opꝰ suũ fa
cẽ tali mõ et tali die. Deus
vo cũ facit iustitia sua vel
miam. pficiẽdo manifestat
eã: qꝝ ab etno pncia. ptita
futã suit apud illũ. Ꝑterea aia
dei pacẽt debẽt stare ĩ amõe
dei: et nõ mętari qꝝus vi
derit mundiales pspari. Q'a
deus ẽ sicut optia lotrix. que
pãnũ ĩmundi ponẽs inter
pcellas ut ex motiõe aque
fiat mundior & candidior: dili
diligent' cauet iactꝰ undaꝝ
ne sbmergat pan9. Sic deꝰ
ponit ĩ pnti amicos suos int'

procellas paupertatis et tribulacionis quibus ad eternam vitam pergentur: custodiens eos diligenter ne vel nimia tristicia vel tribulacione intolerabili submergantur. Verba xpi ad sponsam. optimum exemplum de medico et de rege ponencia et qualiter xps per talem medicum designatur. et quomodo frequenter saluantur dampnandi secundum homines. et dampnantur saluandi secundum homines vel mundum.

Filius dum. Capitulum xxxj. loquitur ad sponsam dicens. Medicus venit in regionem longinquam et ignotam: in qua rex non regebat sed regebatur: quia cor habebat leporinum. Et ideo sedens in throno quasi coronatus asinus apparebat: populus vero suus vacabat commessacionibus: et honestatis et equitatis oblitus. de futuris bonis consulentes odiebat. Cumque medicus se presentaret regi et de terra voluptatis se esse diceret: causaque cognicionis infirmitatum hominum se affirmaret venisse: rex admiratus hominem et loquelam eius. respondit. Ego habeo duos in carcere: cras decollandos. Alter eorum respirare vix potest: alius vero robustior et corpulentior est quam cum carcerem ingrederetur. Ingredere ergo ad eos et contemplare vultus eorum: quis eorum melioris sit complexionis. Cumque ingressus fuisset medicus et vidisset eos: dixit regi. Homo quem robustum dicis similimus mortuo est: nec viuere potest. De alio vero: spes est bona. Cui rex. Unde inquit nosti hec? Et medicus. Quia inquit alius impletus est humoribus et vento nociuo: nec curari potest. Alter vero exinanitus: faciliter mediante lenitate aeris saluari potest. Tunc ait rex. Conuocabo nobiles meos et sapientes: ut visa sapientia tua et industria. gloriosus appareas in oculis eorum. Cui medicus. Nequaquam inquit hoc facito. Scis enim populum tuum inuidum esse glorie: et quem non potest opere persequitur et depravat verbo. Sed expecta: et ostendam tibi soli in conclaui sapientiam meam. Sic enim instructus sum et doctus sapientiam meam: plurimam habere in secreto et modicam in aperto. Nec quero gloriam in tenebris tuis: cum in luce proprie mee glorior. Sed nec tempus sanitatis adhuc est. donec ventus australis afflauerit: et sol in meridie apparebit. Cui rex ait. Quomodo potest ista fieri in terra mea? In ea namque sol rarissime oritur: quia extra climata sumus. et ventus aquilonaris semper dominatur nobis. Sed quid michi sapientia tua prodest. et tanta mora sanitatis? Video te satis verbis habundare. Respondit medicus. Sapientis est non esse subitum. Sed ne tibi suspectus et ingratus appaream: da michi istos duos homines. et ducam eos ad fines regni tui ubi aer est competencior: et tunc videbis quantum opera quantum ve valebunt verba. Cui rex.

Altoribz mgt & utilioribz oc
cupati sum⁹: qd nos distra
hys aut qd offert nobis ma
gisterii tuu⁹? In pntibz ei
bonis delam⁹ q̄ videm⁹ & t
possidem⁹: ad futa at & in
cta nō aspiram⁹. Uerūptn
suscipe hoies illos ut petis⁹:
et si ostēderis i eis aliquid
magnificū et dignū āmia
cōe: pdicabi⁹ te et pdicari
facie⁹ te gl̄osū. Suscepts er
go hoibz illis et ad tēperiem
aeris deportatis⁹: alij tñsi
ut ad mortē: alij vō blādi
mēto aeris refocillatj iuxt
Medicj iste ego sū: q̄ mede
ri cupiēs hoibz vba mea mu
si in mūdū. Quāmus at inf
micates multor vidi. duos tñ
ostendi tibi: in q̄bz ustricā &
miam potis admitari. Unū
ei ostendi tibi q̄ dyabol⁹ pos
sedit occulte ꝫ etialiq̄ puē
endū: aug tñ opa ab hoibz
q̄ videbant & laudabāt tā
q̄ usta. Alterū vō ondi cu
apte dnābat dyabol⁹: ꝫ sa
nandū dixi tpe suo luz non
hoibz apte ut tu credebas.
Fuit ei iustricia diuina. ut
sicut spūs maligⁿ paulati in
eū dnāri cepat⁹: sic eade ustri
cia dictabat ut paulati egrede
ret⁹: sic & egressū ē donec aia
carne soluta. puenit cū ea
dyabol⁹ ad iudiciū. Cui dixit
iudex. Tu purgasti eā & cu
bnasti q̄ trahit: nūc ptinet
ad me duplicē cōna. p fessiōe
sua cōnare eā. Recede igit⁹
ab ea: quā tāto purgasti tpe.
Veni o felix aia: et vide sessiz
spūalibz gl̄oriā meā et iocū
ditatē meā. Ad altām vero
aiam dixit. Qa fides vā nō
fuit ī te. et tm̄ q̄ fidelis gl̄oria
baris et laudabaris⁹. et q̄ opa
iustor⁹ pfectā nō fuit in te iuē
ta: pptea mces illa fidelium
nō erit in te. Tu q̄ ī vita tua
q̄siusti. cur volui mori p te:
et cur humiliauu me tm̄ p te.
Ideo vndeo tibi nūc q̄ fides
ecclē sōe vera ē q̄ suscepit tra
hit aias⁹. passio mea & san
guis meus introduxit eas in
celū. Ido ifidelitas tua et a
mor tuus vanꝰ deprimēt te
ad nichilū: et nichil eis ip
pertu spūaliū et⁹nor. Qz
vō dyabol⁹ nō egrediebat
videtibz cūctis: vndeo. Mū
dus iste ē q̄ vnle tugurium
respcū tabnaculi q̄d habi
tat deus. pplusq̄ deū exaspe
ras: ideo paulatim sicut ī
gredebat⁹ egrediebat⁹.

Verba vgis ad sposā. sb fi
gura ponēda. q̄ut⁹ pr ipsa
nt⁹ cetos scos elegit⁹ ī mrem
et ī portū salutis. Cap⁹. xxxij.

Mater log⁹ ad sposā
dicēs. Quida qvens
lapide reppit mag⁹
netē: qua eleuas manu pp
a custodiuit ī thesauro suo.
et p eū deduxit nauem ad

portū. Dic filij meus mlt̄os que
rēs lapides sp̄oz. me specialit
elegit i mr̄em sibi: ut p me
hoīes reducent ad portū celi.
Sicut ergo magnes attrh̄ ferr̄ū: sic ego dura corda attrahō
deo. Nō tbari nō debes si q̄z
cor tuū induratū: q̄ hor ē ad
maiorē cōna. ¶ Verba filij ad
sp̄osam quō p duoz hoīm exē
plū. oñdit se iudicare sc̄dm in
tiora et nō sc̄dm exteriora. Cap̄m.

Filius dei lo. xxxiij. quit sp̄ose. Mu
ris de duobz: vn̄ q̄
erat q̄ lapis q̄drat⁹. alij pe
grin⁹ i sirahelimitan⁹: ꝛ neu
ter puenit ad id qđ tu spaba.
Prim⁹ itaq; ad quē tu fiusti
missa fuit lapis q̄drat⁹ firm⁹
i ꝛceptibz suis et vn̄ q̄ thomas
pie dubitas: ideo q̄ nōdū erat
rep̄s quo xplete fuit malicie.
p̄bauit vnū ꝛ nō bibit. De
sc̄do dixi q̄ sirahelimitan⁹
erat comes itineris: hor ideo
factū ē ut q̄ fama iusti et
sc̄m dixerat. sciretis statū
suū. Nā ipē ē religios⁹ ha
bitu et p̄fessiōe monach⁹ ꝛ
moribz apostata: dignitate
sac̄dos ꝛ seruꝰ p̄cī: pegrin⁹
fama. ꝛ intrōe ḡyrouagus.
i sirahelimitan⁹ opione. ꝛ ma
gis babilonicꝰ. Insup et cōt
obiam et aplica īstituta est
egressꝰ. totusq; ē infect⁹ hēsi.
ita q̄ se credit et dicit p̄tificē
futurū. cuiꝰ et libꝝ hec testat:
ideo subito mouet. et n̄ cauerit
sibi. p̄ri mēdacij sociabit. Ideo
nō debes turbari si aliq̄ obscu
re dicit. a si p̄dicta nō fiet se
cūdū cogitatū tuū: q̄ vba
dei duūt ode ītelligi p̄nt: ꝛ q̄
rices hoc atīgit. vīate eoz m
dicabo. Hinc at ego verꝰ deus
israhelimitan⁹ sū: ideo ego
ipē comes itineris ēē volo.
¶ Verba v̄ginis ad filiā sub
figā in q̄ aīa ī anulo corpꝰ
i pāno designat. et q̄d aīa
p discretionē purificari ꝛ cor
pus p abstinētiā debet mū
dari ꝛ nō inf̄ma. Cap̄m. xxxiij.

Mater loq̄t. Si dat ali
cui anul⁹ q̄ nimis
stricty ē digito: iqui
rit ab amico qđ faciēdū sit.
Rndit. Pressādat digitꝰ: et
sic anul⁹ ei adaptabit. Cui a
mico. Neq; inqt: ꝛ magis
anulus cū malleo extēdat.
Si vō aliq̄s velit potū ponē
tis dnī p īmūdū pānū tic̄e et colare ꝛ q̄rēt a sibi ab
īmico: ille rndit. Presīde
de pāno oē qđ īmūdū ē: et
ubi aliq̄d mūdū īuenis ibi
tic̄e potū dnī tui. Cui aīa.
Nullo mō sic fiat. ꝛ magis
pius mūdificad⁹ et lauad⁹ ē
pān⁹: et postea poty tic̄ed⁹.
Sic etiā ē in spūalibz. In a
nulo itaq; ītelligit aīa: i pā
no vō corpꝰ. Ergo aīa q̄ in
digito dei ēē debet: extēdi
malleo discretiōis ꝛ purifica

Incipiūt capla libri quarti.

Verba ihāmis euāge
ad sp̄osā. q̄ nullum
ēē sine remuneratōe. ꝛ quō
dilata excellat oēs scripturas.
Verba pdone ꝛ pdonate et
gratie. et de ysaia xpi regi
tate sibi data et q̄d debe
at ēē dilectas et honōes
patrem. Cap̄m. primū.

Verba mirabil⁹ et notāda
sponse et q̄d deus ipsa visio
ne ponat i q̄ exposītōe bap
tis p aīāl. gentiles p pisce
tibz p tres etates designat.
Verba nicodemi mirā. Cap̄m. ij.
Verba modū introgatoīs et
responsōis mē dei et sp̄osā. de
nato de matre hēditurq; de
matre et suoz successoz. et
q̄da a successoribz regni
nēdā fuit et q̄da nō. iij.
Verba dei ad sp̄osā. de du
plicitate ꝛ bono et malo. et
q̄modo et utilis bello i mēte
q̄d bñe curo ab ipūnatōe bo
nis. et a rep̄natōe maligni
tatis i sanctis sit eligēdū. iij.
Verba sc̄i petri ad sponsā.
de duobz q̄d habuit ad saluā
tōem ꝛ q̄d infoīe sponsa
de mētali obtinēdā. ꝛ de mg

cois debet. Corp9 no mt'fica
ſz mudari p abſtinetiã: ut
ẽba dei p illud diffundatur.
Explicit liber celestis t'ans
uelationũ dei. bt̃e brugide
dinis reuelatr. Deo gr̃as.

Incipit capl'a libri quarti.

Verba ihoãnis euãgel'te
ad ſpoſã. q̃ltr̃ nullum
op9 ẽ ſine remunãtõe. t quõ
biblia excellit oẽs ſcripturas.
t de rege pdone t pdicõe et
pdigo t̃. et de ꝛſilio ipi regi
a ſco ihõne ſibi dato et q̃ltr̃ debe
at ꝛtepnẽ diuicias et honoẽs
pt̃ deum. Capl'm. primũ.

Viſio mirabil' et notãda
ſponſe. et q̃ltr̃ deus ipſã viſio
nẽ exponit i q̃ expoſitõe bap
tizati p aiãl. gẽtiles p piſcẽ
et di aiãs p tres t̃mas deſignãt.

Collocutio mira||bilis p modũ interrogatoris et
viſionis mt̃ dei et ſpoſã. de
rege et de iure hẽditario de
regno et ſuoꝝ ſucceſſoꝝ. et
q̃ltr̃ q̃dã a ſucceſſoribz regni
repetẽda ſut et q̃dã no. iij.

Verba dei ad ſpoſã. de du
obz ſpiritibz ſcz bono et malo. et
de mirabili et utili bello i mẽte
cui̇da dñe orto ab ĩſpiratõe bo
ni ſpũs. et a tẽptatõe maligni
ſpũs et q̃d i iſtis ſit eligẽdũ. iiij.

Verba ſci petri ad ſponſã.
de deſiderio q̃d habuit ad ſaluã
das gẽtes. t q̃ltr̃ infoꝛt ſpoſã
ad meoꝛiã obtinẽdã. t de mꝫ
nus mirabilibz q adhuc i urbe
debẽt adipleri t expleri. Ca'm. v.

Narratio optia bti pauli ad
ſpoſã. q̃ltr̃ pribz ſci ſtephani fu
it a deo vocatꝫ et de lupo agn̄
effectꝫ. et q̃ltr̃ ẽ bonũ orare p

Viſio mirabil' || ibz. Ca'm. vj.
et notãda de q̃dã aĩa iudicata
et de dyaboli accuſatoribz t vir
gis gl̃oſe aduocatoribz. et de expo
ſitõe ipi viſionis i q̃ celũ p pa
latiũ xp̃s p ſolẽ. vgo p mulie
rẽ. dyabol9 p ethyopẽ et ãgel9
p mulierẽ deſignt. t i q̃ duo loca
penaꝝ. ir̃emediabilia et tria
remediabilia ꝛputãt. t mlta
alia mirabilia et maxiẽ ſuff' de

Verba ãgeli || gis. Ca'm. vij.
ad ſpoſã de itentõe pene aie
a deo i ſuplioꝝ capl'o iudicate
et de remiſſõe pene ipi9 q̃ an
morte ei9 ĩmas peperit. Ca'm. viij.

Verba ãgeli ad ſpoſã de
iudicio dei iuſticie t̃ ciuam
ſupdicta. et de ſatiſfactione
fieda i hac vita pro exiſtẽte
in purgatorio. Capl'm. ix.

Verba q̃rimonie xp̃i de iuſs
romanis ad ſpoſã. et crudeli
ſnia t̃ eos a xp̃o illata. ſi in
petis ſuis moriãt. Ca'm. x.

Verba ſce agnetis ad vgi
nẽ gl̃oſã. rp̃am laudatia et
bñdictia. et q̃ltr̃ rogat vginẽ
p filia. et de viſiõe dñi t vgis
dilcẽ et ꝛſolatoria ad ſpoſam
t q̃ltr̃ iſte mud9 p olla deſigt̃.

Verba vgis mris || Ca'm. xj.
ad filiã de reuolutõe dei aiaꝝ

in hoc mūdo nūc in tribulacōi
bus spūalibz nūc in ꝯsolacōibz
et qđ sit tribulacio spūalis ⁊ ꝯso
lacio. et qūe amici dei debent
gaudē ⁊ ꝯsolari tpalit. Ca^m. xij.

Uerba xp̄i ad sp̄osā q̄ lacme
sūt deo accepte et q̄ nō. ⁊ de
quibz fienda c̄ et erogāda ele
mosina pauperibz ⁊ p aiabz de
fūctoꝝ. et de ꝯsilio ⁊ de roga
mīe xp̄i ad sp̄osā. Ca^m. xij.

Uerba ꝯfortatiua xp̄i ad
sp̄osam i tremore posita. q̄
nō debet timē de hijs q̄ audit
et audiūt q̄ sp̄s sc̄i sūt. ⁊ q̄
lit' dyabol⁹ p serpēte et leonē
et ꝯsolacio sp̄ūs sc̄i p ligurā
designāt. et qūe sit opponen
dū dyabolo. Ca^m. xiiij.

Uerba xp̄i ad sp̄osā. cur
boni i hac tribulāt ⁊ mali
pspāt. et quō deus pbat p
exēplū q⁹ q̄nḡ p̄mittit tpa
lia in quibz subitelligūt spū
alia. et q̄re deus nō p̄dixit
singula ad c̄tas horas cū oēs
horē ⁊ mometa sit ei nota.

Uerba vg̃inis Ca^m. xv.
ad filiā quō dyabol⁹ fregter
astute seducat sub deuocōis pel
le aliq̄ē vl' aliq̄s m' seruoꝝ
dei ut ipos p̄bet. ⁊ q̄bz idul
gēcie largiunt. ⁊ quō dispo
sicio eccie p anserē ⁊ ds per
gallinā designt. ⁊ q̄ st' digni
dei pullī vocari. Ca^m. xvj.

Exhortacio optīa ad filiā sc̄e
agnetis ad bene et laudabi
lit' viuēdū. ⁊ ad malā vitā et
deo ingratā p̄cauendū. in qua
fortitudo ⁊ pacia p curriū.
p quatuor vō rotas designt
iste q̄tuor vtutes. sc̄z p̄fē cra
relīquē ꝑpt deū. humilē se exhi
bē et deū sapiēt' diligē. cauēē
q̄z discrete refrenare. ⁊ ponū
t' q̄dā alia religiosis. Ca^m. xvij.

Uerba filie laudis ad vg̃inē
gl'iosā et rmsio gsta vg̃is ad fi
liā in q̄ filie gras plurimas
de se p vg̃inē et aplōz sc̄oz
acceūt. ⁊ m'ta alia bō. Ca^m. xviij.

Uerba filie ad dnām de vtu
te ⁊ laude sue pulchtudis. et
de rmsioe vg̃is sui laudē ꝯfir
māte. et q̄lit' filig vg̃inē mrez
xp̄at auri fubro. Ca^m. xix.

Exhortacio sc̄e agnetis ad fili
am de nō retrocedēdo. ⁊ de nō
plg debito p̄cedēdo. et mō ab
stinēdi i abstinēcijs ⁊ apien
dis vl' inceptis. ⁊ q̄ sti nēcia
sit dō acceptibilis. Ca^m. xx.

Uerba sp̄ose ad deū de eg
vtute et magnificētia. ⁊ rm
sio vg̃is ad filiā ipam ꝯfortās
et q̄lit' boni serui dei nō debēt
cessare a p̄dicacōe ⁊ monicōe
gentiū suie vitant' sū non.
qđ pbat p exēplū. Ca^m. xxj.

Qualit' modus tpibz hoi
nū malicia p̄cedit dyaboli
astucia. ⁊ quō hoes nūc pmp
tiores sūt ad peccandū q⁹ dya
bolg ad tēptandū. et de sma
dr̄ tales ullata. ⁊ q̄lit' dei ama
i p̄dicādo debēt laborare vi
lit'. ⁊ celeriē. et de sc̄e ihesuoe

vita

Uerba ihesu cuīgelistre
gl'iosa de quoda
et aqua. ⁊ rmsio vg̃is
alia sc̄ituby et de
ulīscibz ad ipm ⁊
sc̄e se sequē sīgnus spūs
gnosce. et ex tordem
sp̄s dnosūt. Ca^m. xxiij.

Uerba vg̃is ad filiā q mo
sc̄ādā sit m' seruos dī
gnācēs. et q̄lit' sup̄bia
dēstruat. Ca^m. xxiiij.

Uerba monicōis mr̄is ad
q̄dā nō debet nucā fa
ldeūis carnis. sc̄z bn
mat̄ mōdānis ne
tēris et q̄lit' hō stare ux
uīsū ⁊ nō i corpe. xxv.

Uerba āmonicōis vg̃is ad
q̄dā q̄ opa vtuosa men
tis eterna. ⁊ q̄ nō. ⁊ de
ōne mūdi. Ca^m. xxvj.

Uerba q̄sone vg̃is ad fi
q̄dā suo facto deuoto
ne ipm ad armiferi
sc̄pali male arma
uerba vī tū. Ca^m. xxvij.

ad filiā de tbz modis t
uoīū. q̄ p tres modos
designare. Ca^m. xxviij.

Uerba mr̄is ad filiā q
sc̄e quida dēones ad hoī
pp̄etādū. q̄dā ad vrī
q̄dā ad tardandū
dēfinēcijs ad tēptādū
nō tnēdo ꝯsēdō. xxix.

Uerba mr̄is ad filiā q⁹ p
sc̄a ⁊ plūiora mundi

in suos amicos. Ca.m xxij.

Verba ihū xpi euāgeliste ad vginē gloriosā de quoda mero et liquo. et vnsio vgis q̄lit' talis sit constituta et de dyabolo illusionibz ad ipm et quo ex se septē signus spūs bonū agnoscat. et ex totidem malis spūs dinoscat. Ca.m xxiij.

Verba vgis ad filiā q mo dus tenēdus sit int' seruos dī et ipatetes. et q̄lit' superbia p dolū designat. Ca.m xxiiij.

Verba monitionis mris ad filiā qp hō no debet curā fa cē in desideriis carnis. sz bn refoue corpus i modatis ne cessarijs et q̄lit' hō stat uxi corpus sui et nō i corpe. xxv.

Verba amonitionis vgis ad filiā. scz q opa virtuosa mēn tur vitā eternā. et q nō. et de maxiō obiē mito. Ca.m xxvj.

Verba q̄rionis vgis ad fi liā de quoda suo facto deuoto ppando ipm ad armiferi bello corpali male arma

Verba vgis ad filiā de tribz modis tribulationū. q p tres modos panū designant. Ca.m xxviij.

Verba mris ad filiā q lit' sint quida dēones ad hoīnes perpitādū. qdā ad ulti tādū quida ad tardandū qdā ab stinētijs ad teptādū et de mō tenēdo istō. xxix.

Verba mris ad filiā qp p nosiora et pficiora mundi seruis dei nō nocebūt q̄nus ta libz utant dūtaxat ad honorē dei et hoc p exēplū pauli. xxx.

Verba mris ad filiā p ex emplū pbāna qp pdicatores et amici dei nō mingz cōnat in aspectū dei si gētes nō iuuāt ad eoz pdicationē ita irrecōe fac tā qp si iuuant. Ca.m xxxj.

Verba mris ad filiā de in finita sui mia cra pcores et cra ea laudates et hōrate. xxxij.

Verba sponse nōnda de ur be rōna sub foꝛ q̄stionis ppone da ysolatione et deuotione et ordiatione antiquitus olim roma noꝛū scz tā laycoꝛū qp dicoꝛū tē. q̄re mūt pch dolor oia ista ui sa sunt in desolatione et iordia tione et i abhoiatione. sicut patz i oibz supdictis qp infelix fuit corpalit et spualit. xxxiij.

Visio sponse de penis diu sis q ppabant cuida aie adh i corpe exīti. et q̄lit' oia illa genera penaꝛū si nisa erāt aia an mortē iuti debebat i mx imū hoꝛē et glām. Ca.m xxxiiij.

Verba sponse ad ihm xpm de desiderio saluacionis aiarū. et de unsione sibi i spu scā qp excessū et superfluitas hoim in potu et abo resistat uisitacionibz spūs sancti. Caplm. xxxv.

Verba di ad sponsa q̄lit' re ligiosi antiqtus i mōsterijs tioꝛe et dina caritate ingrediebat. et qp inimici dei falsi religiosi

mūt

exeūt in mūdū p superbia et

inquia cupiditate re. & sic de mi
luribz i sua mulcta. Ca^m. xxxvj.

Q erba xpi ad sposa inqua
rentia ab ea q̄lit' mūdꝰ stat.
et de spōse īnsione q̄ stat si
cut facto expās ad q̄ oēs c
rut indiscrete et de crudelis
sima xpi sua et iusta xta
tales. Cap'm. xxxvij.

Q erba ihu xpi ad sponsa
de fide nō habēda m sopnijs
ymo pcauēda q̄ntūcūz leta
vl' trista. et quō dyabolꝰ falsi
tatē admisz vitati ppt' q̄ insur
gūt i mūdo mlti errores & q
pphe dni nō errauerūt q̄ sup
oia vāit' deū dilexert. xxxviij.

Q erba mris ad filiū de
sponsa & de īnsioe filij xpi ad
mrem. Ite vba mris & q̄d de
signat' p leonē & p agnū & q̄
lit' ds ppt' ifirmitatē & ipacie
cia hoim pmittit euenire que
alit' nō euenirēt eis. xxxix.

Q erba xpi ad spōsa decla
rāta q̄ sit xpiana mors & quō
ho bn mout. vl' male & quō a
mici dei nō debēt tbulari si
videat seruos dei corpalit' mo
ri et crudelit'. Cap'm. xl.

Q erba mris ad filia q̄ sa
cerdotes rite habētes absoluti
ois officiū q̄ntūcūz pōres
sint pnt absoluē a pcis & sic
de sacro eucharistie. Ca^m. xlj.

Q erba mris ad filia q̄lit'
mores bom & opa iusticie p
postes i amicis di designāt'
& quō seruus dei debēt cauē
a detractione. Ca^m. xlij.

Q erba mris dei ad filia
qualit' mali pastores assilare
permi corrodēti arbores radi

Q erba x̄ ad ecās. Ca^m. xliij.
sponsa q̄lit' corpꝰ p nauē et
mūdꝰ p mare designāt. & q̄
lit' voluntas ē libera ad aias
pducēdas i celū vel i infernū.
et q̄lit' terrena pulchitudo
vitro xpat'. Ca^m. xliij.

Q erba q̄ronie spōse cōra
dna maiestate ex eo q̄ q̄ru
or sorores filie regis ihu xpi
sez humilitas. abstinēcia. pa
cio et cauitas nūc pcipolez
anichilat'. et sorores filie re
gis dyabolꝰ. sez supbia. delā
cio supfluitas symonia vo
cant' dnē. Cap'm xlv.

Q erba monicis spōse
ad q̄ēda dnm de restitucōe
facienda de iuste actis. &
de voce āgeli suiam dr ipm
pferētis crudele. Ca^m. xlvj.

Q erba filij ad spōsa quo
a dyabolꝰ tptacōibz debeāt
pcauē. et q̄lit' dyabolꝰ p hoīa
deus p gallinā. eiꝰ pcreaa &
sapia p alas. eiꝰ mia p pēnas & hores p pullos designāt.

Q erba filij ad Ca^m. xlvij.
sponsa de quoda rege q̄lit' de
beat augē dei hōrem & cari
tatē ad aias et de sua cōn
ipm si nō fecit. Ca^m. xlviij.

Q isio spōse sub figa ecie
de eiꝰ exposicōe in q̄ stinet
modꝰ & statꝰ q̄s papa tenē

debet respcu suu & respectu
aliox platox scē miris ecclie.
& q̄ maxīe i statu humiliatis.

Visio ysphensi. Cap. xlix.
bilis spōse de iudicio militaru
psonax adh' uidetur. i qua
audiunt. si hoies emendauerit
pcā & ego iudicū mitigabo.

Visio amirabil. Cap. l.
et tribul' spōse de q̄da aia an
iudicē pncta. et de oppositoi
bz dei & libz & iudicij dei. &
aiam. & de tribulationibz aie &
ipsa. & de duris penis stipē
dis sibi ad pfationē latis. li.

Visio tribul' spōse de q̄da
hāe & de q̄da mulieie. & de
exposicōe mirabilu visioīs
sponse sibi ab āgelo frē i qua
plta mirabilia ostenditur. Cap. lij.

Verba dīgis ad spōsa. q̄liter
pata ē ad defendēda oem ui
dua et oem virginē & oem co
iugata qs videt i iusto ppo
sito stare & suu filiu sicp o
nia diligentes. Cap. liij.

Verba miis ad spōsa de
felici natitate cuiˢda i pcis
mutis pessis. qua natitatem
pcibz & lacrimis seruoru dei
obtinuit. Caplm. liij.

Verba miis ad filia de q
da q̄ no debet tristari de
correptione. Caplm. lvj.

Verba miis ad filia q̄liter
roma debet mutari a zyza
nia pmo acuto ferro. scdo ig
ne. tcio uigto boū. Cap. lvij.

Verba x̄i ad spōsa sb figra

Verba miis ad filia qualiter
pcibz seruox di vult diligē q̄
da puer et ipm armus spua
libz armare. Caplm. lv.

et exposicōe ubi xps p dnm pe
grinante. corpꝰ suu p thesauru
ecclia p domu. sacdotes p christo
des designat. quos sacdotes tanq̄
verꝰ dns septeplici honore ho
norauit. et q̄liter ds agrie q̄ ipi
sacdotes unqu septeplici utu
pio ipsu utiupant. & q̄liter sep
te vestes scz septe virtutes qs
deberet habe virtut in septe vi

Verba x̄i ad ecclīas. C. lviij.
sponsa q̄liter sacdos teneat hic
tria p̄. corpꝰ xpi. sacrificiu. sdo
munditia armis & sps habe trio
proxime sue prude. & q̄ teneat
habe libz et oleu. & quo sacdos
āgelꝰ dni ē. vmo q̄ eiꝰ officiu
ē maiꝰ q̄ angeli. Cap. lix.

Verba sponse ad deu de igno
mo effudēdi pces coīa do. C. lx.

Qualiter dyabolꝰ appuit spō
se in eleuatōe corpis x̄i. loques
et p tractatoes pbas ei q̄ illud q̄d
eleuabat no eet corpꝰ x̄i. Cui
angelꝰ dni stati appuit & for
tas ea et dicens. noli credē. &c.
et q̄liter xps stati appuit & coegit
dyaboli ut dicat vitute corā
filia. &c. & q̄liter corpꝰ x̄i sint
sic a malis sicut a bonis. & de
remedio oportuno i temptacoibz
de corpe xpi. Caplm. lxj.

Verba increpatois dni ad
quēda sacdote sepelietē q̄da
iuu i pactia mortuꝰ ē pnte
sponsa. & q̄liter cū septē plagis
spualibz et cū septē corpalibz
veiet ad uiquos sacdotes & q̄liter illa
aia pp. pacias & obtinet gl̄az. lxij.

Qualit' drabolꝰ appuit sposę
poles ipsa p racões apntes de
tpe i sacro corpis xpi. t qlit' x̄s
i aditoriū affuit sposę dra-
rogēdo ad vitate dicēda. cra
sposa et de firmacōe t iforcōe
utilissia x̄ ad sponsa de suo glo
so corpe i sacmeto. Ca'm. lxiij.
Qerba mris ad filia qlit' fi
lig suus assūat paupi rustico
t qlit' tbulacões et psecucões bo
nus a malis illate sut bonis ad
pfationē t cōna in paca im-
Qerba amonicōis mris ad filia et p exēplu pba
tia qlit' amica dei nr̄ attendiarū
ner cessare debēt a pdicacōe t
de mag̃ talū iminacōe. lxv.
Qerba x̄ ad sposa sup pig
magnificā ondentia. et qlit' o
nia sdm eg ordiationē pseue
rat. pterq; misera aia pcorus.
et h' oia inducit p exēplum
t qlit' voluptas in agendis est
custodēda. Caplm. lxvj.
Qerba mris ad filia de vul
pe t qlit' drabolꝰ vulpi silat.
t qlit' dra' subdolꝰ tang vul
pis vario t mltiplici mō tep
tacionū decipit hoies et cona
t decipe p maxie qs videt i
bonis pficē. Caplm. lxvij.
Qerba x̄ ad sposa qlit' boi
mozes t bona opa dicoz p da
tns aquas. t mali mozes t ma
la opa p tpes t lutosas designat.
Qerba mal nat' Ca'm. lxviij.
tris ad filia. passione filij bn
dicti p ordinē narracōa t de
for̄ t plectudie ei' de filij. lxx.
Questiões a xpo sposę ppone
t risiões hiules sposę ad xpm
facte. t qlit' xpc subiungit p
elacōne filie sposę tres lauda
biles statꝰ. scz statū vgiale cō
iugale t vidiale. Ca'm. lxx.
Qerba x̄ ad sposa de sorōz
t lazaro resuscitato. t qlit' spō
sa t eg filia p sorōes. t aia p
lazarū t mudꝰ p iudeos design
nant'. et quō deus cū isths fe
cit maiorē miam ip cū sorōz
lazari t qlit' mlta loq; t pau
ca opantes idignat' ītra be
nefacientes. Ca'm. lxxj.
Qerba vgis ad sposa q
lit' nō debēt turbari de mu
lte denūciato mortuo quasi
et ostenso. Caplm. lxxij.
Qerba xpi ad sposa t io
hannis bap̄te ad xpm ipm
laudādo et i aspū eg pces
deuotas fundēdo. p xpianos
et ip maxie p quoda mulie
cuig pcabz ipe miles p ma
nus xpi t vgis glose t pe
tri t pauli e armatures spi
rituales id e vtutibz arma
tg t honorat; t qd p oia ar
ma corpalia figillan desig
net'. t de boīs oīonibz. lxxiij.
Qerba sposę pcantia
ad xpm et ad vgine lau
des optimas īducēdo t in
sio vgis solatoria ad filia
pbas p exēpla exposita q
deꝰ iusto iudicio frequt' de me
dicio drabolꝰ pmittit ut

verus dei manifestioꝛ sit et
quo tribulacões inductiua sit
ad spualia bona. Cam. lxxiij.
Verba vgis ad filiã on
dentia q sut amici dei t quo
pauca inueniũt modus tpi
bz. assignãdo oem statũ tã
dicoꝛ qm laycoꝛ. t q ē causa
q̃re deus diues dilexit pau
pertatē. t q̃re elegit paupes
t no diuites et ad quē finē
diuiae dcesse sut ecclie. lxxiiij.
Verba sponse ad xpm mg
nifica miam qua ai ea fe
cerat o manifestacia. t vba x̃
ad sponsã eandē miam i spo
sa confirmacia et qlit ipsam
elegit i vas iplendi vino t
p ipsã dei seruitoꝛibz ppina
do et de grata itiogacõe et
hmõi vnsioe sponse ad xm. lxxv.
Verba sponse diuitg reuela
ta, vmo ab oꝛe dulcissio vgis
glose clare absq; ampendio
sponse directa et ꝓmulgata.
ipsã monẽdo t confirmãdo q
teng dicta vba oimode vita
no dni pape debẽt trãsmittere.
i quibz vobis ecclie ruina mi
Robemiii Cnat. lxxvj.
notabile iformacois utilis
uisedi facte a xpo sponse ad
quẽdã dictu sibi deuotu i quo
mita bona tinẽt. lxxvij.
Infoꝛtio discreta t utilis ad
quẽdã dictu de mõ uisedi ta
ctpalit qm spualit a x̃ sponsa
edita sibi a do ispirata. lxxviij.
Rnsio ut ẽdo vgis ad sponsa
de tribz hoibz p ibz sponsa ad
ii intredebat. q sut laĩme me
ritoꝛie t q no. t qlit caritas dei
augmentat ob meditacionẽ xpi
hiuli tatis. et quo timoꝛ ipius
no filial nr iicial sit bonꝰ. lxxix.
Xpc loquẽs sponse dicit ei qd
aiã deuota debet habe sicut
sponsa os delectabile. aures mi
das. oculos pudicos et coꝛ stabile.
exponẽs oia dicta mẽbra spi
rualit valde pulchre. lxxx.
Xpc loquẽs sponse dicit ei
qd ipsa debet diligẽ eu sicut ser
uus bonꝰ dnm suũ. sicut filiꝰ
bonꝰ pẽm suũ. et sicut uxoꝛ
fidel maritu suũ q muꝫ debz
ab eo separi. et exponit oia
spualit et utilit. Cam. lxxxj.
Xpc loqꝰ sponse dicat qd tres
fuerũt supplantati p mulieres.
quoꝝ unꝰ assilat asino cona
to. aliꝰ habuit coꝛ leporinũ.
t tꝛiꝰ assilat basilisco. t ideo
mulier debet ee subdita viro
suo semper. Cam. lxxxij.
Xpc loquẽs sponse dicit ei
qd an eu sut duo folia libri.
in uno ẽ scpta tplex mia et
i alio iustitia monẽs ea qd du
tẽpꝰ habz dirigat ad miam.
ne postea punĩat a iusti. lxxxiij
Mat dei loqt dicens qd ipsa
ẽ lilis flou a quo apes tra
hut dulcedinẽ. apes ei sut
seruu et elecꝰ dei q stimule ab
ea tñut dulcedinẽ q̃re t hmt
spuales alas. et pedes et a
culeum i Cam. lxxxiij.

Xpc loqr̄ sp̄ose dicēs. q ipa debet hr̄e mēbra pulchra et sine macula xpāna oia mē bra spūalit' pfecte dilcōi dei et pximoz et pcīpi amicoz dei oduxit ecīa q debeat fa cē spūalit' sicut fenix facit corpalit'. q colligit ligna et ibidē seipsa aburit. C. lxxxv.

Xpc loqr̄s sp̄ose dicit ei q oia creata sūt ad voluntatem sūa pr' hoies. Dicit ecīa q st' tū gr̄a hoīm in hoc mūdo. q apparent tbz nauibz tribulatibz in mari q̄tū pīma pticularit et perit. tria bene regit. scda

Xpc loquē fluctuat. lxxxvj. sponse dicat ei modū q debet tenē mules spūal' i pmo scz q confidat in dō et nō i viribz ppīis. datq; ei duas oīones breues qs cotidie dicat. et dicit ecīa q debz ee armata armis spūalibz hr̄e

Xps loquēs pcēs. lxxxvij. dicat q amica dei sūt sicut bra chīa ei⁹ ex eo q ipe sicut boꝝ medicꝰ abscidit ab eis carne putridā et oia nociua et nutrit carnē bona eis trīsformā do eos. Cam. lxxxviij.

Xps amonet sponsa q debeat se humiliare quadrupliciter videlicz coram potentibz mundi et coram pcīpibz et coram ali as dei spūalibz et coram mi dis pauperibz. Cam. lxxxix.

Xpc amonz sponsā q pgre diat et pseuerz in virtutibz imi tando soōz vitā. ut efficiat bra chīum ei⁹ pbat ei q sa trīsforma tiue efficiūt brachiū x. C. xc.

Xpc loquit sponse papiēs tria. scz q nichil defidet nisi ve sti et vestitū. q spūalia no ci piat habē n̄ ad voluntē dei et de nullis rōnisset n̄ de pcīs suis et alioz. dicit ecīa q illi q in hac vita pcīa sua nō e mendauerit. grauissīe in die iudicij puniēt. Cam. xcj.

Xpc docz sponsā oīones pl' chras qs debz dicē qn iduit. et qn vadit ad mēsa. et qn va dit ad dormiendū. mones ea q i oibz vestimētis suis si tpulis et i mēbris suis hoēsta et moderata. Cam. xcij.

Xps loqr̄s sponse declarat ei q et qlia sūt arma iiquoz q si gloriauerit i pcīo cum voluntate i eo pseuerādi gla dio seuerītatis diuine ustā tie tribulit' assumēt. Cam. xciij.

Oeclārat sponsꝰ sponse qd sit distātia duoz pedū et extē tio gladij de qbz dixāt sup i pximo capīlo. Cam. xciiij.

Xpc loqr̄s sponse de qda p lato dicit ei q aia deuota q pdidit deuocois et sce medi tacois calorē p superbiā et ā bitionē sūa et iplicatōes mū di. humiliando se pfecte dō et pr ime recuperabit diuinū calo rē et lumē. et sentiet dīna dulcedinē. Cam. xcv.

Xps loqr̄s sponse dicit q qtuoz iactus. id e qtuor in

crepacōibz hīc stētis sagitta
di sut pcōres ⁊ tepidi ut
ꝑpugnāt ⁊ ad emēdatiōnē
vīe humilit' reducāt ¶ Cā. xcvj.

X pc loquēs spōse de inde
is crucifixoibz ꝙrit ecīa de
xpianis stēpnētibz eū ⁊ ca
ritatē ei⁹ ⁊ ussticiā peccatē
ꝑsuptuose ⁊ sciēt' ꝺ madatā
ei⁹ ⁊ spnētes sīas exortā
tiōis ecīe. sub ꝓtextu mie
dei ꝓpt' qđ ꝺminat' eis cum
ia ⁊ furore ussth' sue. xcvij.

X pc logs spōse dicit ei q
ꝑa ē q̄ fistula spūs scā per
quā ꝑa dulcē faciet sonū
in mūdo ad hoīē suū ⁊ uti
litatē gētiū ꝓpt' qđ ꝑe vult
eā ab ext' detrgētare bonis
moibz ⁊ sapīa. abitq; vō de
mutare humilitate vēra ⁊ cor
dis mundicia ¶ Cā. xcviij.

M at' dei logt' ad spōsā di
cēs q cor filij sui ē suauissim
⁊c. et tāta caritate habūdat
ꝑ si pcōr staz ad portas p
dicois ⁊ si clamaz ad eum
cū voluntate emēdādi se. sta
ñ eripēt' ⁊ q̄ ꝑuenit' ad cor
dei p humilitatē vē stōis ⁊ per
uenit ad sidātionē passionis ē. xcix.

O stēdit spōse i visiōe mūdi
cū vmīs aīe ciuīdā religiosi
cōtā xpō iudice iudicāte ꝑ q⁹
būtā vgō interpellat. q̄ ꝺrabol⁹
de q̄ibz pcīis crudeliter ac
cusat ¶ Caplm. cxxxiiij.

O ratē ꝙ spōsa vidit i visi
one q̄lit' bt⁹ ꝺyonisius ꝺcabat
ꝑ regno fr̄acie ad vsq; ma

M ater dei Lrā ¶ Cā. cj.
orat cū bto ꝺyonisio ⁊ alijs
scīs ad eūdē filiū suū ꝑ regi
no fr̄acie ⁊ sup guerra istoz
ꝺuoz regū qui assilant ꝺua
bus bestijs ferocissis ¶ Cā. cij.

X pc logs spōse dicit ei mo
dū ꝑ q̄d debet fi' pax int'
reges fr̄acie ⁊ anglie. q̄ si ipi
reges nō obedierīt. grauissime
puniētur ¶ Caplm. ciij.

X pc dicit spōse q̄ nō time
at fr̄agē abstinēcia ꝑ obiam
pūs spūal' q̄ nō ē pcīm ⁊
ecīa mons spōsa q̄ stet sta
bil' ⁊ q̄ resistat tēptacōibz cō
tinue ⁊ q̄ habeat voluntatē
firmā ꝑseuerādi i bono. exē
plis ꝺ[illegible] maie ⁊ ꝺauid ⁊ abhe. ciij.

X pc ꝺducit spōsā id est
aiam ad asseruandā diligent'
atōnē pūm. caritatē ꝺuinā
⁊ obedīcia firmā ꝺdepnat
ecīa illos q̄ stepnūt obiaz
⁊ abstīgēcia ⁊ bonā pacīaz.
aīmat q̄ hoīem spūale ne
paulatīue sub spē lucis pm'
tat īgrossare ⁊ obtrectare cō
scīam suam ¶ Cā. cv.

X pc logs spōse dicit q̄
tres scī ei ꝑ cetis placuerīt
scz vgo maria bt⁹ iohes bap
tista ⁊ maria magdalena
laudat q̄ discretionē absti
nētie quā isti tenebāt i ci
bo sōpno ⁊ vestimēto ¶ cv.

M aria logt' dicēs q̄ homo
spūal' posq̄ ꝺuīt' labore

pnie ⁊ cet̄is bonis op̄ib̄z. redi
mē debet p̄ora tp̄a p̄dicta.
ad hoc ut vacuas nuces nō
offerat deo. Ca.m cvij.

X p̄c ist̄ruit sponsa qual'
e differētia int̄ spm bonū
⁊ illusionē dyaboli ⁊ quo int̄
dedi ē utrūq; Ca.m cviij.

X p̄c loq̄t sponse de tribz le
gib̄z. sc̄z ecclie p̄latoris ⁊ cōi
tatis ꝙ monz ea q; ip̄a vi
uat sēm q̄rtā lege sc̄z spi
ale. id ē. i humilitate ⁊ cari
tate oīa postponendo p̄pter
deū q; p ista acq̄rit vita
X p̄c loq̄t ¶ etna. Ca.m cix.
sponse dicens q; cruciat diligē
tes a vicio sup̄bie. ne extol
lat̄ de pulchritudie mēbroꝝ
aut de bonis seu de p̄genie
nā sup̄bi apt̄ papilioni q;
habet alas latas et mo
dicū corpus. Ca.m cx ✠ ∧
X p̄c monz sponsa q; cruci
at a iūsacōe mūdialiū que
ē q̄si assatura dyaboli. vbi
ecīa maria i structe ea q; in
oib̄z op̄ib̄z suis habeat i tētio
nē rectā. ut sc̄z honor dei ag
geat. q; mīa seruiūt d̄o ope
ꝙ itentio eoꝝ corrupta offus
cat oē bonum. Ca.m cxj.
X p̄c loq̄ꝰ sponse de modo
liberacois anīe de drabolica. di
cit ei q; sicut corp⁹ habet mē
bra exē corpalia. sic aīa ha
bet mēbra ecīa mt̄ spualia.
et declarat illa dns val
de pulchre. Ca.m cxij.

X p̄c ang̃t sponse de gentilib̄z
⁊ iudeis et p̄ maxie de mal'
xp̄ianis ex eo q; scīa sacrāta
nō suscipiūt deuote ⁊ mūde
sicut decz. et ex eo q; negligūt
creationē ⁊ redēptionē eoꝝ
⁊ dīnā ꝑsolationē. Ca.m cxiij.

Quod nūc desiderabz dm
ipe statī ocurrit ⁊ ꝑsolat eos
q; pius p̄z ⁊ difficilia fa
cit eis facilia. Ca.m cxv.

X p̄c loq̄t sponse dicens q;
illos tñt p̄z ad se eoꝝ volū
tatē p̄ficiendo i bono q̄s vidz
voluntatē malā mutare li
bent' i bonā cū desiderio e
mēdandi missa. Ca.m cxvj.

Mater narrat septē bona
que fuit in xp̄o ⁊ septē ītia
q; repēdebāt ei ab hoīb. cxvij.

X p̄c dicit sponse q; due sūt
delectacōes sc̄z spuales ⁊ car
nal'. spual' delectio ē q; aīa
delect̄ in bñficijs dei. cxviij.

Quod nō habitū sc̄z vtī obie
et observācie regulaꝝ faciat
mōchū. et q; vā cordis ītētio
cū ꝓpōto emēdādi excipit
aīaz de manu dyaboli licz
nō p̄fectē peccat. Ca.m cxix.

Quod vita hoīs tepidi et
dissoluti ē q̄si pons arte ⁊ pi
culosꝰ. de q; si nō vitat se ci
to salvādo i naue vite p̄nie
⁊ virtutū. p̄cipitabit ab ūmi
co demone i damnos p̄fundi.
X p̄c defendit sponsa ¶ cxx.
sa sua bugida et aīaz iūsa
de mūdo ad vitā spualem

∧ ✠ X p̄c monz sponsa q; humiliat' vnuat nr̄ curet de magn̄ fama ⁊ noīe q;
p̄ē ad p̄dicandū eua.m nō elegit magnos doctores sc̄z humiles piscatores.
nā q; laborat ad acq̄rendū sibi magnū nomē i hoc mūdo. ſfrut i
inferno p̄mient. Caplm. cxj.

quā pr̄ & mater sozor & fr̄ co
nabāt reuocare ab amore eius
& casto mr̄imonio. Cap̄m cxxi.

Quō bm̄ agnes ponebat
spōse xpi cōnā de vij lapidib;
pciosis sc̄z pacē i tribulacōi
Mat̄ dei loqt̄ filie &c. cxxij.
filie spōse xpi ponēs figām
pulchrām de vij ālibz p que
quor gr̄ia vitiosor & tā gr̄a
vtiosor hoīm notabilit̄ de
signāt. Caplm. cxxiij.

Virgo maria loqbat cui spō
sa filij sui de quoda epō p quo
ipa deuote orabat. & dat hic
notabile doctrā & formā vti
ossima sedm quā veri epi vi
uē et se ac subditos suos regē
debeāt spialit̄ & deuote. cxxiij.

Virgo maria notificat spō
se dēati p quoda amico suo hē
mita tūc mortuo q anīa eius
pus eius sepeliat̄ in tra aia
eius introducat̄ i gl̄am. cxxv.

Rūsio vgis mr̄is ad spōsa
filij orātē p quoda hēmita
in dubitacōe posito an accep
tus dō eēt q ipē finiēt̄ me
tal̄ dsolacōis dulcedie non
recredēdo umq̄ de hēmo. an
q descendēt aliqn̄ ad edifica
du aias pximoz. Cap̄m cxxvj.

Post duos anos a tpe quo
visionē de pfate & aialu ha
buit de q̄ supi dict̄ libro iiij
cō. ij. xps appares ei expo
nit ei dictā visionē obscurs
simā valde clare dicēs q aial
ia & pisces p pximoz & gen
tiles. expectes vero p iustos et
bones vtiosos designāt. cxxvij.

Post multos anos postq̄
sponsa habuit illā visionē
de septē aialibz q̄ continet̄ s.
eodē libro. cap̄. xxv. exponit ei
ei xpc aliq̄ que deficiebant
exponēda in dicta visione
ut sequit̄. Caplm. cxxviij.
Explicaūt Capitula

Incipit liber quarto re
lestis. Reuelationū dei.
Beate Brigide pricipisse. &c
diuinitus reuelatus

Verba sancti iohānis
euangeliste ad spon
sam. qualiter nullū qnus
est sine remuneracōe. Et
quō biblia exellit oēs scp
turas. Et de rege pdone &
prodītore et prodigo. &c
et de exilio ipi regis a sco
iohāne sibi dato. Et qualit̄
tempné debeat diuicias
et honores ppter deum.
Capitulū primū huius
libri quarti sequentis

Apparuit spōse plō

queda cui⁹ cies videbat cir cūasi cū obprio: corp⁹ ptē tū erat oleo torūq; nudatū: ꝫ nichil erubescēs. Que spō se dixit: q̄ nullū op⁹ erit si ne remuneacōe. Scripta qua vocatis scam̄ē illa q̄ apud hec vos biblia vocat. ꝫ apud nos ē fulgida q̄ sol resplēdens ieopabili⁹ auro. fructi ferens q̄ sēmē q̄d cētuplū ex se frat fructū. Habuit ei auri cētū p cellit metalla: sic scīpta qua vos diatis scīgnos vo vocā ea aurea. Precellit eaā oēs scīptuas q̄ i ipa honora t ꝑdicat verū deus: p̄uar claru replicat opa: ppharu explanat infusiones. Ergo q̄ nullū op⁹ sine remuneacōe ē: audi q̄ loquor. Rex iste cora deo pdator ē et pdicor aiaꝝ: pdigusq; effusor diuciarū. Itaq; sicut nullꝰ ē peior illo. q̄ dilegēte se pdit q: sic iste mī tos spūalit pdidit carnalit dilegēdo iniustos: iuste exal tādo ipios: iustos apmendo: exercēdo corregēdos dissilādo. Sēdo nullꝰ predo ē peior illo q̄ pdit illu qui i sinu eiꝰ ca put suū reclinat. Sic corūd tire q̄ in sinu suo erat. qua iste rex misabilit depdat ē: aliorū bona auferri p mut tēdo. aliis itolabilia ponēdo: aliorū iuuras dissimulādo: iustiaā sp remisse credo. Tertio nullꝰ fuit peior est illo q̄ creditis sibi ōibz ac ceptis clauibz furat. dnō i nuto. Sic iste acepit claues ptatis et honoris: q̄bz iust te ꝑdigalit usꝰ ē no ad ho norē dei. Ergo q̄ aliū sibi pla cita dimisit amore dei: ap lo sibi tā. Primo. q̄ sit sicut ille euāgelicꝰ q̄ relictis filiis porcoꝝ rediit ad pātem: sic ipe stepnet diuicias t hono res: q̄ respcu eternoꝝ no fuit n porcoꝝ filique: cū humilita te t deuocōe regredēdo ad pātem suū deū. Sēdo. dimit tat mortuos. mortuos suos sepelire: et seqū arta uia cru cifixi dei. Tertio reliquat ꝑ ue pondus pcoꝝ suoꝝ: et i gredi at p uia illa q̄ in pna pio ē arta t in fine gaudio sa. Tu q̄ q̄ vides me ītelli ge q̄ ego sū ille qui septuā aurea pleniꝰ agnoui: t ag noscēdo augmētu. Ergo nu dat⁹ ignominiosissime: ꝫ q̄

sū ſanguis patrē deus vestr
nē natura meā veste īmorti
ego cui⁹ inūctus oleo: idō
eā nitē gaudes oleo letitie
ſumpnē. Ergo insup post
mortē dei ſenissima morte
ſpūs de mādo q̄ ausus ma
ſtē dei fui. t corp⁹ meū ē m
ea successū t ſecurissimo.
Ipso mutabilis t nōnda
ſtē et q̄ de ipsa visione
ſtē. i ē expositōe baptiza
ſtū. gentiles p pfectm.
ſtū amici p tres turbas de
ſtē. Caplm. vj.

Dixit her videbat spō
se q̄ due ſtate ſcā
tes unita civitatē quar
ſtatē et ligature ascē de
ſtē nidos: civili vo ipius pe
ſtē alia. In pma ei ſtate
ſtat pſns cui⁹ squame a
ſtāt q̄ tuserui: vsꝰ ei⁹
ſtāt. os q̄ unicornij effi
ſtē venenū: aures aute
ſtē audisse facere et q̄ lami
ſtē tertē. In alia ſtatem e
ſtē ille adā cui⁹ pellis q̄ ſi
ſtē ingens erat effidens
ſtē oīs ardores. Cui⁹ palpe
ſtē q̄ durissimi gladij. cui⁹
ſtē dorsū ſie erat emitte
ſtē ingēs acutissimas tā
ſtē ami duro et extenso.
ſtē her apparuerit tres t
ſtē ulcia in tria. Pma erat
ſtē ida: ſcda minor. tria mi
ſtē ſpes pox una de celo
ſtē dātē. O amici ego ue

sustinui patiet deus vestiri aiam meā veste īmortali. Ego eaā fui īunctus oleo: idō eaā nunc gaudeo oleo letitie sempiterne. Ego insup post matrē dei lenissima morte tūsum de mundo qr custos matris dei fui: & corpꝰ meū ē in loco quietissimo & securissimo.

¶ Visio mirabilis & nōnda sponse. et quē dē ipsa visionē exponit. vq exposicōe baptiza tur p aiāl. gentiles p piscem. & dei amici p tres turbas designatas. Caplm. ij

Post hec videbat sponse qn due statē statues iuxta tria: quaꝝ cūmitates et ligature astē debāt nubes: ōculi vo ipius penetrabāt celū. In pma ei statera erat piscis cuiꝰ squame acute erāt qn rasorii: vsq eiꝰ basiliscī: os qn vnicorniꝰ effidentis venenū: aures aute qn acutissīe lācee et qn lamine ferree. In alia statera erat aiāl qdā cuiꝰ pellis qn siler: os ingens erat effūdens flāmas ardētes. Cuiꝰ palpebre qn durissimi gladij. cuiꝰ aures durissīe erāt emittētes sagittas acutissimas tāqꝫ de aere duro et extenso. Post hec apparuerūt tres tube pclōr in tria. Pma erat modica: scda minorꝝ: tria minima: qbꝫ vox vna de celo sonuit dicēs. O amici egone hjemeter sicc cor aīalis istius mirabilis: si qs eēt q ex carnalitate pntiaz in illud. Ego feriuerissīe scupiscō sāguinē pissis: dūmodo inueniret homq qui asserat in. Rndit vox vna de turba: loquēs qn ex ore oim. Audi iquit o cōditor nr. Quo poterit tibi pntare cor aīalis tanti? cuiꝰ pellis dura or ē silice? Si appropiquare voluerit ori eiꝰ: incēdet flāma ignis eiꝰ. Si videritꝰ oculos eiꝰ: tūssodiēt scintillis sagittarū eiꝰ. Et si forte spes aliq eēt de aīali īmdo? et qs potent applendē piscē? Cuiꝰ squame acutiores sūt cuspidibus? cuiꝰ oculi extīguūt unsiquem: cuiꝰ os diffundit in nos venenū īsanabile. Rndit vox de celis dicēs. O amici aīal et pisces vident vobis īuūabiles: & apud oipotētē ē facile. Ergo quicūqꝫ querit viā ad īpugnādū aīal: ego de celo īfunda sapiaz: fortitudinēqꝫ tribuā. Quē vō patiē & p ine morū: ego ipe me dabo ei remuneratione. Rndit tba pma. O sume pr tu es datorꝫ bonoꝝ: nos vō seruitia tua. libenter dabimꝰ tibi cor nrm ad honorē tuū: cetā vō que ext cor sūt disponemꝰ ad sustentationē et refectionē carnis carnis nre. Et qr mors videt nob dura. īfirmitas carnis onosa. scia modica? ideo

rege nos ītus et extus: ac
apeq; ſtant' qđ offerim⁹. et
repende qđ tibi placz. Rnd'
turba ſcda. Recognoſcim⁹ i
firmitates nr̄as. et attēdim⁹
mūdi vanitates ⁊ vanetat⁹:
ideo libent' dabim⁹ tibi cor nr̄m
oēmq; voluntate nr̄am religi
m⁹ in manꝰ alioꝝ: qz ſubee
magis alijs deſideram⁹ qz mi
ma de mundo poſſidē. Dix'
turba tua. Audi dnē tu q deſi
deras cor aīalis: et ſitis ſan
guinē piſcis. Libent' dabim⁹
tibi cor nr̄m: et pati ſum⁹ mo
ri p te. Tu tbue ſapiam: et
nos q̄em⁹ vīa ad ītueniendū
cor aīalis. Poſt iſta ſonuit
vox vna de celo dicēs. O aīce
ſi ītenire deſideras cor aīalis.
pforā cū terebro acuto manꝰ
tuas in modō: deinde ſume pal
pebras cete et ītuge palpebꝝ
tuis cū fortiſſio bitumie. Ac
ape qz lāmina calibis et al
ligabis ea cordi tuo: ita ut la
titudo ⁊ planicies calibis ſint
cordi tuo ꝑpiquiora. Claude e
aīa intſtīa nariū attīendo
ſpm tuū in collū: et ſic clau
ſo ore et īcluſo ſpū prēde au
dacter' cont' ſenīa aīal'. Cuq;
puenis ad aīal ipm. applicē
ambabz manibz aures eiꝰ:
cuiꝰ ſagitte nō nocebūt tibi.
ſz exibūt p apta foramīa ma
nꝰtue. Inſup ocīe aīali clau
ſo ore: ⁊ appropiquādo ſuffla
i illud rotū ſpm tuū: ad cuiꝰ
aduentū flāme aīalis nō no
cebūt tibi: ſz regrediēt' i aī
mal ipſū et ardebūt illud.
Nom qz diligētiſſīe cuſpides
gladioꝝ q exibūt de oculis
aīalis: quibz ītuge oculos tu
os munitos palpebris cete:
ex quoꝝ mutua et valida
cōtrictione flectent' glady aīa
lis vl' ītrediēt' in cor eiꝰ.
Attēde ecīa pulſū aīalis: ⁊
ibi īfige acīē calibis pualī
de ꝛfodiēdo ſilicē pellis aīa
lis. Et tūc fragit' ſilex: ſcito
qz morietꝰ aīal ⁊ cor eiꝰ erit
meū. Cāđ ſi vnū taletū pō
derabit: ego laborāti dabo
centū. Si vō nō frangit' et
aīal nocuerit hoī: ego cīa
bo illū hoīem ſanctū: ⁊ mor
tuū ſuſcitabo. Qui vō volu
erit īm pnture piſcē vadat
ad lituꝰ hūdo rectis manibz:
qđ dextrū ſit nō filis ſz de e
re ꝓfoſſio. Ingrediat ita
qz aqua ſz nō plꝰ qz ad ge
nua: ne forte nocēat pcelle.
Et pedē i illo loco figat u
bi ſolidū eſt: et arena abſ
luto. Deīm exēcat ſibi vnū
oculū qz exēcatū ꝓtat ad
piſcē: cuiꝰ viſꝰ ē qz baſiliſca
et nullo mō tūc adiuꝰ hoīem
ꝓualebit. Sumat qz clipeū
de calibe i ea brachiū ſuū:
tūc nō nocebit ſibi morſꝰ
ſerpētinꝰ. Poſtea extendat
rectis ſuis ꝛ ſup piſcē ita cau
te ⁊ valide qz piſcis rapiꝛ

ſus nō valeat diſcēdē rethe
vl' rūpe: nec euadē aliq̄ fo
rtitudine vl' īpulſu. Si itaq̄ ſē
tit piſcē extēdat rethe ſup eū
ſurſū: quē ſi decē hoīes tenu
erit ſup aq̄s nō mouet. Quē
portās ad luc̄ reſpiciat eū il
lo oculo quē nō excecauerat:
et apponēdo manū aperiat
eū in dorſo ubi plus ē de ſa
gune: et ſic p̄met eū dnō ſuo
Si vō piſcis euaſerit aut na
uauit ad luc̄ aliud notēs hoī
veneno ſuo: ego potēs ſū ſa
nare īfectū: nec minor eſt
remuneratio p ſāguē piſcis
q̄ p corde aialis. Ite loquit
deus. Stateram iſtā ſignat tā
tū: q̄ qui dicēt. Parce et pa
tē: expecta et miſerē. Cū ſi
aliq̄s vides iuſticiā altius:
et ſemp̄ ut a malo deſiſtēt
eū admonēt. Dic ergo dō et
creator oīm q̄nq̄ more ſtatē
deſcēdo ad hoīem ad monēdo
eū et p̄cendo ei: et tribulacōibz
eū pbando. Quinq̄ aſcēdo mē
tes hoīm: illuſtrando. iflamā
do. gīnq̄ ſolutū viſitādo. Q
gaturē ſtatē aſcēdētes nubes
ſignat q̄ ego oīm deus oīs
tam gentiles q̄ iudeos tā ami
cos q̄ īmicos ſuſtento. et gratia
meā mſito et illuſtro. Si tñ i
ueniret q̄ gre mee vndē vel
let: voluntē ſuā et affectū ſu
ū a malo auertendo. Animal
vō ſigt illos q̄ ſcīm baptiſma
ſuſceperūt et p̄cenerūt ad
anos diſcretōis: et vba ſcī euāge
lij nō imitātes. Quor cor et
os ad terena plapſū eſt: et ſpūa
lia mīme attendūt. Piſcis
ſignificat gentiles: i p̄ceps ſeu
piſcēre vagantes. Quor ſan
guis id ē fides modica ē: et infi
les ad deū p̄ius. Ideo deſidero
cor aialis et ſāguīnē piſcis: ſi
tñ ueniret qui ex caritate eo
naret mīa illa p̄tare. Tres vō
turbe: ſūt amici mei. Primi
illi q̄ mūdo uiūt rationabiliter:
ſedi illi q̄ ſua reliquūt obediēdo
alti humiliter: tertij qui mortui p deo
pati ſūt. ¶ Colloquutio mirabi
lis p modū mirogracōis et vi
ſionis int' deū et ſpōſā de vege
et de uue hēditario regis i rḡ
no et ſuor ſucceſſor. et q̄ liter
queda a ſucceſſoribz regni ve
pereda ſūt et q̄da nō. Cā. iij.

Odne mīt ſpōſa: ne in
digneris ſi q̄ro. Audi
ui ex ſcīptura q̄ nichil
acquirēdū ē cū iniuſticia: nec
tenēdū aliq̄d q̄ſiti ſtin iuſtica
ā. Nūc āt rex iſte habet tra
quā quida dicūt eū lne ex iuſ
ticia. alij vndēt ſtrariū: et ido
mirū ē ſi in iſto hoc tolerās:
qd i aliis reprobat. Rndit dns.
Poſt diluuiū nulli hoīes re
maſerūt: n̄ qui erāt i arcta
noe. Et ex eis vna p̄genies
nata ē q̄ venit ad orientē: de
q̄ ecia quida exorti venerūt
in ſuetia. Et alia gnatio ve
nit ad occidentē: de q̄ quida

exorti venerūt in dariam. Dz q̄
pmū reperiūt colē tīa nō ocu
pallam aqua. nichil appropia
bāt sibi de tīa eor q̄ habitabāt
ultē aquas i insulis. Z unusq̄sq̄
dtentabat de eo qđ ptinebat:
sicut scptū ē de loth et abraha.
Si mḡt tu ad dextrā vadis e
go sinistrā tenebo: q̄ dicēt. Qđ
qđ tu tibi approprias: hoc erit
tuū ⁊ hereditū tuor. Dein pro
cedēte tpe venerūt iudices et
reges qui dtenti tmīs suus. nō
occupabāt tīa eor q̄ i insulis
et ultē aquas habitabāt: sed
stabat unusq̄sq̄ i tmīs ⁊ limi
tibz antiquor. Rndit illa.
Qđ si ps aliq̄ regnū donatiōe
aliq̄ alienaret a regno. nuq̄d
a sucessore nō repetendum
eēt? Ciu deus. In regno qđa
mḡt seruabat cōna ptines
ad regē: ppls itaq̄ sideras se
nō posse stare sine rege. elege
runt sibi regē: tradēres regi
electo cōnā custodiēdā ⁊ recog
nignādā regi futo. Si mḡt iste
rex sic electꝰ aliquā ptē de cō
na alienare vl' minuē vellet:
ēte rex futs repetē posset et de
bēt q̄ nulla diminutio debet
ēe in cōna. Nec rex alienare
vl' diminuē pt cōnā regni:
n forte racōbili causa ad dies
suos. Qđ enī ē cōna regni? n
potēa regalis? Qđ vō regni
nī? n ppls ei sbiectꝰ? Qđ vō
rex. n mediator ⁊ oseruator
regni ⁊ ppli? Ergo oseruator
et defensor cōne: nequaq̄ debet
dimidiare cōnā in prudiciū re
gis futuri. Rndit spōsa. Qđ
si rex ex necitate vl' violēa
rogēt alienare ptē corone?
Ciu ds. Si mḡt duo hoies eēnt
discordātes. alt̄q̄ potēor
nollet dare tīaz n abrēdēt
dignitꝰ altius? ciu eēt dignitꝰ
abscīs n ei q̄ dāpnū passo
ē? Sic ē ētā de regno. Si rex
aliqs de necessitate ⁊ capti
uitate diminuet ptē aliq̄m
de regno. ēte rex futuꝰ re
petē possit: q̄ rex nō dns cō
ne ē sz rector. nec nēitas
facit lege. Rndit illa. Qđ
si rex alicui dnō accessisset
ad dies suos ptē aliquā cō
ne. mortuoq̄ rege dns ille
et sucessores siu detinerēt
acssa tanq̄ ppria. nuq̄d re
petēda eēt? Ciu dns. Utiq̄
tīa illa redire debet ad le
gitim possessorē. Rndit il
la. Qđ si ps cōne ipignora
ta eēt alicui ppt debita illoz
leuatis fructibz ml'tis ānis
q̄ mortuo. tīa postea veīet
in manꝰ altiꝰq̄ nulla iusti
cia habēt ad tīa. ex eo q̄ n
acssa ei fuisset nec ipignorata.
sz ocnsioē quada occupassi
eā nec dimittē vellet. nisi
acrepta pecūia? qđ facedū
eēt? Ciu dns. Si mḡt aliqs
habēt globū aureū i manu
sua: ⁊ dicēt astāti. Globus
mḡt iste tuus ē: si rehabere

mēdis da m̄ tot libras. Certe sibi dari debēt tot libre. Ita ubi ptātue aliq̄ tra occupata ē t pacifice possessa: sapient repetēda ē: t xp̄tatis dāpnis reducēda. Aut at si aut rex electꝰ eleuatꝰ sup lapidē quēdā ad spectaculū populi: desigt dn̄ū se habē in ptibz regni supioribz t possessionē: ita ecā tra ista in ptibz isiorubz et iure hēditario t ēptiōe ptinz ad regnū. Ideo rex obtenta seruet: ne forte si aliē fecit et dn̄ū pdet: et sub cōna reducet. Rex vndit illa. Odiē ne idigneris: si ad hmōi gra semel. Iste rex habet duos filios t duo regna. In alt̄ regno eligit rex iure hēditario: i alt̄ sēm fauorē pplī. Aut at xp̄tū factū ē. Nam filiꝰ minor assūptꝰ ē in regnū hēditariū: maior vō in regnū qđ p electionē debet. Rndit ds. In elatibz eoꝝ tā erāt icōuenientia: et qrtū superexcellit. Inordinatꝰ amor: prudētia simulata: adulatio stultoꝝ: t diffidētia de dō et cōitate. Ideo electo eoꝝ fuit st iusticiā. contēdū. stra bonū rei publice: t utilitatē cōitatis. Pdēa ad prudendū pacē et sfuledū utilitati cōitatis. nrē ē q̄ senior filiꝰ recipiat regnū hēditariū: minor vō ad elationē veniat. Aliqn̄ n̄ retractēt pōra facta. regnū pacier dispendiū. cōitas affliget. discordia oriet: dies filioꝝ erūt i amaritudīe: regnaꝝ eoꝝ iā non erūt regna. sicut sēptū est. Dotētes tñs migrabūt a sedibz suis: et qui ābulāt in tris ē leuabūt. Ecce dico tibi exēplū de duobz regnis. In vno ē elatio: i alio ē hēditas. Primū ubi ē elatio destructū t afflictū ē q̄z verꝰ heres nō eligebat: et hoc fecerūt ptes eligentiū: et cupiditas regnū ābientis. Ergo deus nō affligit filiū p patris pris. nec i regnū vastat: sz iusticiā facit et seruat i terris et i cēlis. Ideo regnū illud nō vēiet ad pōrē gl̄am et felicioꝝ statū. donec verꝰ heres cōsurgat: aut ex prīna successione vl̄ materna. ¶ Verba dn̄i ad sponsā de duobz spīrit̄ sc̄z bono t malo. et de mirabili t utili bello i mēte cuiusdā dn̄e orto ab īspiratōe bonī spūs t a repīratoribz malignī spūs. et qđ i istis sit eligendū. Caplm̄. iiij.

DEus loquit sponse A duobz spīrib̄ suggeruntꝰ et ifundūt cogitatōes et ifusiones i cordibz hoīm: a bono spū sc̄z et malo. Bonꝰ spūs suadet hoī celestia. iusta cogitare: t tpalia nō amare. Spūs malꝰ suadz dilige q̄ videt. leuigat pcā. allegat infirmitates: pponit exēpla rumoꝝ. Ecce tibi dico exēplū: quō uterq̄z spūs iflamet cor illiꝰ dn̄e tibi note. Spūs

ꝯpe bonꝰ ſuggerat ei iſta in cogitacoibz ſuis. Diuicie igr ſt oneroſe. honor mudi q̄ acet. delectabilia carnis q̄ ſopnuꝫ? letitia tñſitoria ⁊ oīa mudialia vanitas: iudiciuꝫ futm ꝛemuneracionē ⁊ tortor nimis diuꝝ. ¶ deo videt m̄ ee nimis diuꝝ. ſtrictā tenē ꝓpter ꝯpulsionē ꝑ diuicias tñſitorias: ſpuale dedecꝰ reportare ꝑ aere? logam tribulationē ſuſtinē ꝑ delectameto momētaneo: eiq; rationē reddē cū oīa nota ſuīt ꝑ ſcīpta fiat. ¶ Dꝛa tuaꝰ ē dimittē multa ⁊ facē moꝛem ꝯpulsionē: q̄ multis uolui multūq; ꝯpulsare. ¶ Rndit est ī ſpuitibz huiꝰmōi ſps malꝰ. Dimittes igr tales cogitacōēs q̄ deus mitis ē ⁊ facilis? placare? bona poſſide audacter. da q̄ poſſides largr: ad hoc eni nata es. ut habeas diuicias. ¶ deoq; tibi diuicie date ſuīt ut laudeꝛis. ⁊ tuas te petēta. Si ei dimittas ſeruies hiꝭ qui tibi ſeruieruīt? minuetur honor tuus ⁊ augebit deſpectio: q̄ pauꝑ vadit ſine ꝯſolatioē. Duꝝ ē tibi nouꝰ aſſueſcē aſſuetudiꝝ? alienus do mare carnē moꝛtuoꝝ: ⁊ ſine ſeruicio vuē. ¶ deo ſtabil' eſt ꝛo ī honoꝛe acꝛepto. tene ſtatū regaliē. diſpone domū tuā laudabiliē? ne ſi mutaueris ſtatū tuū arguaꝛis in ꝛoſtātie: ꝓ mane ī inceptis. ⁊ eris apud deū ⁊ hoīes gꝛlōſa.

¶ tertꝰ ſpuꝰ bonꝰ ſuader meti illiꝰ dñe: ita dicēs. Deo duo ſut etna: celū ſcz et infernū. Diſcreni q̄ deū diligit ſup oīa: no intrabit ī infernū. Qui vo no diligit deū: celū no habebit. ¶ uia igr ad celū incæſſit ꝑ ſe deus factꝰ hō: ſi furmauerꝭ ea ſignis ⁊ moꝛte. Glōſa eni ſuīt celeſtia? amara diabolica malicia: ⁊ vana oīa ſæna. ¶ ꝑpter deū imutari ſuīt mater eiꝰ et oēs ſci? q̄ oem penam ſuſtinē. oīaq; amittē magꝭ voluerunt. ymo etiā ſeipos cōtēpſerunt: ne pderēt celeſtia ⁊ etna. ¶ deo tucius ē dimittē honoꝛes et diuicias tēpeſtiue q̄ ī fine eas tenē: ne forte acerbiſſimo dolore ī extīmis. decreſcat meoꝛia delictoꝝ? illiq; rapiat q̄ egꝛegnuerā: q̄ de ſalute mea nichil curat. ¶ Rndit ei ecce mala ſuſpicio. Dimittē te magꝭ iſta cogitare. ¶ Dos ſum? hoīes ifirmi. xp̄c vo deus et hoꝰ? no debeꝰ eq̄pare opa nra ad opa ſcoꝝ: quibz ⁊ maioꝛ gꝛa. ⁊ familiaritas erat cū deo. Sufficiat nob ſpare celi: et iuxta ifirmitatē nraz viuē: et pcā nra eleoſinis et oꝛonibz redimē. ¶ Ducite naz ē ⁊ iſipientiū iſolita aſſumē: et ea no poſſe aſſumare ¶ tm rndit bona ſuſpicio. ¶ Indigna ſū magꝭ aſſimilari ſcis: ꝓ tñ tu tū ē valde conari ad pfectiōnē pueniri. Ad naz obeſt

¶ tertꝰ ſpuꝰ bonꝰ ſuader meti illiꝰ dñe: ita dicēs. Deo duo ſut etna: celū ſcz et infernū. Diſcreni q̄ deū diligit ſup oīa: no intrabit ī infernū. Qui vo no diligit deū: celū no habebit. ¶ uia igr ad celū incæſſit ꝑ ſe deus factꝰ hō: ſi furmauerꝭ ea ſignis ⁊ moꝛte. Glōſa eni ſuīt celeſtia? amara diabolica malicia: ⁊ vana oīa ſæna. ¶ ꝑpter deū imutari ſuīt mater eiꝰ et oēs ſci? q̄ oem penam ſuſtinē. oīaq; amittē magꝭ voluerunt. ymo etiā ſeipos cōtēpſerunt: ne pderēt celeſtia ⁊ etna. ¶ deo tucius ē dimittē honoꝛes et diuicias tēpeſtiue q̄ ī fine eas tenē: ne forte acerbiſſimo dolore ī extīmis. decreſcat meoꝛia delictoꝝ? illiq; rapiat q̄ egꝛegnuerā: q̄ de ſalute mea nichil curat. ¶ Rndit ei ecce mala ſuſpicio. Dimittē te magꝭ iſta cogitare. ¶ Dos ſum? hoīes ifirmi. xp̄c vo deus et hoꝰ? no debeꝰ eq̄pare opa nra ad opa ſcoꝝ: quibz ⁊ maioꝛ gꝛa. ⁊ familiaritas erat cū deo. Sufficiat nob ſpare celi: et iuxta ifirmitatē nraz viuē: et pcā nra eleoſinis et oꝛonibz redimē. ¶ Ducite naz ē ⁊ iſipientiū iſolita aſſumē: et ea no poſſe aſſumare ¶ tm rndit bona ſuſpicio. ¶ Indigna ſū magꝭ aſſimilari ſcis: ꝓ tñ tu tū ē valde conari ad pfectiōnē pueniri. Ad naz obeſt

aggredi i solicā? ¶ Potes ei ē ds: dare adiutoriū. ¶ Depe at aliqt q̄ via dñi poteris et diuitis sequi' paup alios? et licz dns ciq̄ ꝓuenit ad hospiciū delicatis cibis fruat' et i molli qe sciat lecto: paup tñ ad idē hospicium ꝑuenit licz tarde. tñ ibidem reliqis ciboꝝ dñi ꝑcipiat. Et ñ via dñi secutꝰ fuisset hospicatiq̄ regnasset: cibis dñi usus nō fuisset. ¶ Sic et ego dico nūc. q̄ quis i digna sim assilari scis: tñ volo aggredi mā post eos. ut saltem possim ꝑcipa mitis eoꝝ. ¶ Ha duo sūt q̄ sollicitat me i aio. ¶ Primo q̄ si masero in prīa superbia dnat' m? amor pnīe deprimit mentē meā: superfluens vestiū et frīue ē m' onerosa. ¶ Deo delectat me et assultius ē descendē de sede superbie et pegnādo humiliāe cor pꝰ meū: q̄ manē in honoris statu et pria pctis accumulāe. ¶ Sedo sollicitat me paupras populi et eoꝝ clamor: q̄ubi iuuare debēm cotidie ꝑnia mea ꝓfuo. ¶ Deo natiuū ē m' assilū bonū. ¶ Rndit mala infusio. ¶ Pegnari inqt nō ē n' icostātis ai. ¶ Via eni ē acceptior ei bnficio. ¶ Si ei recedis de pria cupidi homes audita fama tua spoliabūt et capiēt te: et tūc p libitate senaes captiuāte? p duricijs pauptatē. p honore dedecꝰ: p quiete tribulationē. ¶ Rndit itm i spiracōe spūs boꝝ. Audiui inqt quēda captiuū positū in tri: qui maiore asolationē habuit i tenebris q̄ inq̄ pius in habūdātia a-t asolacōe tpali. ¶ Deo si placz deo me tribulari: erit m' i maiq̄ mitū. ¶ Pe ei pius ē ad asolādū: et ꝑmptꝰ ad subueniēdi. ¶ Maxie si nō egredior de patria mea: n' ꝓpt' pcā mea et ad ꝑmēdā diuinā cauitatē. ¶ Rndit itm mala infusio. ¶ Ad inqt si digna fuis asolacōe diuina? cui nō fuis pacies ad pauptatē et humiliatē? ¶ Tūc eni penitebit te assupsisse rigorē? tūc habebis baculū i manibz p anulo. paniculū i capite p cōna: et vile sacū p purpureo idumēto. ¶ Rndt utcūq̄ bonꝰ spūs. ¶ Audiui inqt q̄ scā elizabeth filia regis vngarie delicate nutta et nobilit' nupta. magnā sustinuit pauptatē et deiectionē? q̄ maiore asolationē habuit i pauptate a deo et sublimiore cōna: q̄ si masisset in ori honore mūdi et eiꝰ asolacōe. ¶ Itm rndit mala infusio. ¶ Ad iqt faces si tradiderit te ds i manus hom. fuisq̄ violata in cōpe? nūquid p pudore subsistē potis? ¶ Quid nō iconsolabilit' dolebis de ꝑtinacia tua? tot signacio lugebit scāda lizata? ¶ Tūc ēte asurget tibi ipacia? tūc anxietas i corde et ingratitudo ad deū: tunc

optabis finiri dies tuos. Et cū
in ore oīm fieris diffamata:
nūq̄ audebis apparē. Item
rndit bona cogitacō. Audiui
ex scptura q̄ btā lucia ducta
ad lupanar ostas in fide et
ofidēs de bonitate dei. dixit.
Quicquid q̄ vexat corp̄ meū
michilominꝰ vīgo sū: t duplī
cabit m corona. Cuiꝰ fidem
respicies deus: seruauit eā
illesā. Dic ego dico. Deus qui
neminē pmittit tēptari supra
vires: custodiet aiam meā. fi
dē. t voluntatē meā. Ego ei
totā me ei omitto: fiat volū
tas eiꝰ de me. Ergo q̄ dna
illa hijs pulsat cogitacōibz:
ido amoneo eā de tbz. Primo.
q̄ reducat ad mēoriā ad q̄le
honorē ē ela. Secdo. qualem
caritatē ei deus i sanguine suo
ondcrat. Tcio. q̄ benigne i
hac mortalitate ē seruata.
Item. p̄mitto eā de tbz. Primo.
q̄ rationē redditura ē do de
oībz bonis suis tpalibz: eciā
de quolibet obulo. quō scz
leuatꝰ ē t erogatꝰ. Secdo. q̄
tēpꝰ suū valde ē breue: et
ne scriet aīa q̄ cadat. Tercio.
q̄ deus nō plus parcit dnē
q̄ ancille. Sdo ostilo ei tria.
Primo penitē de omissis:
emendare fructuose cfessa:
deū dilige toto corde. Secdo
ostilo rationabilit fugē penā
purgatorij. Sicut ei qui non
diligit deū toto corde dignꝰ
e magno supplicio: sic q̄ nō ē
mēdat peccā cū p̄t dignꝰ est
purgatorio. Tercio ostilo dim
tē carnales amicicias ad tēpꝰ
ppt deū. et venire ad locum
ubi spendū ē int celū t mor
tē ad fugiendā penā p̄gā
torij: q̄ ibi fiūt indulgētie
q̄ fiūt elemosinē t cedēpaēs
aiārū: q̄s sca potifices dederūt
et sca dei sanguine suo pmē
ruerūt. Verba sā petri ad
sponsam de desiderio q̄d habuit
ad saluādas gentes. t q̄lē in
formāt sponsa ad mēoriā obti
nēdā. et de magnis mirabili
bus q̄ adhuc i urbe romana
debēt adimpleri vl' impleri. Cā.

Beaty petrꝰ loq̄t. v.
sponse xpi. Tu filia
xpasti me arauo q̄d
facit sulcos latos et extirpat
radices: q̄d utiq; verū fuit.
Nā sic feruēs zt̄ maa fui et
ad mozēs actēsq̄. q̄ si totum
mundū potuissem addeū cō
uertisse: nullatenꝰ pepercissē mi
mee nec labori. Ipē q̄ppe dul
cis m fuit i cogitatu. dul
cis in locutōe. dulcis i opatōe:
in tm q̄ oīa erāt m amara
ad cogitandū p̄ter deū. Tm
pē ds m amarꝰ eciā fuit nō
ex se sz ex meipo. Nā q̄ens
cogitaba q̄ntuꝰ q̄ deliqui t quō
eū neglexerā fleui amare. q̄
nouerā ia p̄fecte amare: t fu
erūt m lacrime mee delectabiles
tanq̄ cibus dulcis. Quo to

me dare tibi memoriā: res
pondeo tibi. Quid nō audis
q̄ obliuiscēs ego fui. Ergo
si placet securꝰ via dei ui
de placet securꝰ via dei ui
demēdo me obligauī: ad sta
dū r mandata eī deo. Sz int
quam ad uiros mulieres nescia
quam ad uiros mulieres nescia
ne sciret. Et q̄re: Quia trā
sire me dō mipi: t extorque
re me nō agnoscebā. Sz q̄d
ita me fuī? Cōsiderauī q̄ppe
q̄ ego nichil eram ex me:
t recurrēs t cucurri ad vita
q̄dā im meorie meis sui
de meo q̄uisiui: q̄ nec mi
chi nec inter flagella seu
uere potuī eā obliuisci.
Ita q̄ fac t tu. Surge per
cūctē ad memoriā meorie:
cura ab eo meoriā. Ipē enī
dicit q̄ oīa p̄t. Ego vō iuuna
culus pusillus ego sum
ter ceruus fias q̄ranoz
q̄ posui sup tra. Insuper
audio q̄ cruentus ista rome ciui
tas populus: cui placere stu
deo t arrideo. Huc at la
bia ei saphirei vbi sē i lutū
conuertēs pauimēti q̄ dextē
ris tenet ē. dextē manꝰ ab
solutionēsq̄ t rupe hiatꝰ
eius. Pro q̄ veneō aialia
mea nō audet apparē: nec
oculos meos eleuare capiat. Sdo
dicit i eū pisces egregios:
q̄ nō ita multi ut olī. erāt
in q̄ dilectꝰ t audaces:
quia q̄ ex eoꝝ collisione des
truēbāt dissoluēs. t rane t ser
pentes q̄ agros mutabant:

gas me dare tibi memoriam: res
pondeo tibi. Numquid non audis
ti quam obliviosus ego fui? Ego
vero plene instructus viam dei iu
ramento me obligavi: ad stan
dum et moriendum cum deo. Sed inter
rogatus ad verbum mulieris nega
vi veritatem. Et quare? Quia tunc
reliquit me deus mihi: et ego ipse
meipsum non agnoscebam. Sed quid
feci ego tunc? Considerabam quippe
meipsum quod nichil eram ex me:
et exurrexi et cucurri ad vita
tem domini: quia tantum memorie nominis sui
cordi meo impressit: quod nec inter
tyrannos nec inter flagella seu
in morte poterant eum obliviscere.
Sic igitur fac et tu. Surge per
humilitatem ad magistrum memorie:
et pete ab eo memoriam. Ipse enim
est solus qui omnia potest. Ego vero iuva
bo te: ut particeps fias granorum
que ego posui super terram. Insuper
dico tibi quod civitas ista rome civitas
erit pugilum: cuius platee stra
te auro et argento. Nunc autem la
pides eius saphirei versi sunt in lutum:
habitatores eius paucissimi quorum dexter
oculus erutus est. dextra manus ab
cisa: bufonesque et vipere habitant
cum eis. Pro quorum veneno animalia
mitia non audent apparere: nec
pisces mei elevare caput. Ideo
adhuc in eam pisces congregabuntur:
et si non ita multi ut olim erunt
tamen eque dulces et audaces:
intantum quod ex eorum collisione des
cendent bufones et rane et ser
pentes in agnos mutabuntur:

et leones erunt ut columbe ad fe
nestras suas. Item addidit. Dico
tibi quod adhuc in diebus tuis audietur.
vivat vicarius petri: et videbis
eum oculis tuis. Fodiam enim mon
tem deliciarum: et descendent sedentes
in eo. Qui autem benivole no
luerint descendere venient compulsi
contra spem omnem: quia exaltari vult
deus cum veritate et misericordia.

Narratio optima beati pauli
ad sponsam. qualiter precibus beati stephani
fuit a deo vocatus et de lupo ag
nus effectus et qualiter est bonum orare pro
omnibus. Capitulum vj.

Loquitur beatus paulus sponse
xpi dicens. Tu filia
compasti me leoni qui inter lupos
nutritus fuerat: sed de lupis mira
biliter ereptus est. Vere filia lupus
rapax ego eram: sed de lupo deus
fecit me agnum. et hoc propter duo.
Primo propter magnam suam carita
tem. qui de indignis facit vasa sua:
et de peccatoribus amicos suos.
Secundo propter preces beati stephani pro
thomaris. Nam ostendere tibi volo
quomodo et in qua intencione tunc fui
quando lapidatus fuit beatus stephanus:
et quare meruit preces eius. Ego quip
pe non gaudebam nec delectabar
de pena beati stephani: nec invi
debam glorie eius: sed tamen cupie
bam eum mori eo quod iuxta intencionem
meam non videbam ipsum habere
veram fidem. Cumque viderem eum
ultra modum ferventem ad pas
sionem ferendam pacientem. vehe
menter doluit ipsum esse infidelem.

cū reuera ipē eēt fidelissim⁹
et ego tot⁹ cecus et infidelis:
et ꝓpacredo ei. rogaui ex to
to corde q⁹ pena sua amara
ꝓficēt ei ad cōna et gloria.
¶ Dēa cū ꝑmus ꝓfecat m
oracio ei⁹: q⁹ p orōne ipius
ereptꝰ fuit de multis lupis:
⁊ factꝰ fuit mansuetꝰ agn⁹. ¶ Do
bonū ē orare p oīb⁹: q⁹ ꝓfi
cat illi⁹ oro usq; q ꝓpiquiores
⁊ aptiores sūt ad ꝓpiedum
gria. ¶ Dz nūc acquiesco q⁹ vul
iste tā eloquēs int' doctores
et tā pacies int' lapidates
nimis oblitꝰ ⁊ neglectꝰ est
a cordibz multor⁹: ⁊ maxie
ab hys q⁹ ei nocte et die tene
ret' assiste. ¶ Vij ei portāt ei
vasa sua ꝓfracta ⁊ vacua: lu
tosa ⁊ abhoiabilia. ¶ Deo fuit
ꝓceptū ē. ¶ Induet' ꝓfusione du
plicī ⁊ rubore: et exuet' a do
mibz voluptatis. ¶ Visio mi
rabilis et notāda de q̄da aīa
iudicāda et de dyaboli accusa
cōibz ⁊ vīs gloſe adiōcōibz.
⁊ de exposicōe ipi⁹ visionis. ⁊ q⁹
celū p palaciū. xp̄c p solē.
vīro p mulierē. dyabol⁹ p ethyo
pē. angel⁹ p militē designat.
et ⁊ q⁹ duo loca penarū inre
mediabilia ꝓpinq̄t. ⁊ mlta a
lia mirabilia. ⁊ q⁹ maxīe de

Qui suffragij⁹. Ca⁰. vij.
ꝑsone vigilari ī orōe
et nō dormitī. vide
bat in spūali visione q⁹ vi
det palaciū icōprehensibilis
magnitudis. ¶ In quo erāt in
numabiles vestitꝰ vestibz albis
et fulgidis: quor⁹ quilibet vi
debat' hīre sedē ꝓpria. ¶ In pala
cio vō pncipali⁹ stabat vna
sedes iudiciaria: in q̄ erat q̄
sol. Et splendor q⁹ de sole pcede
bat erat īcomprehensibil' ī lōgitu
die. ꝓfunditate ⁊ latitudie. ¶ Ego
q⁹ vna stabat nix sedē hns
pciosa cōna ī capite. Qēs q⁹
seruebat soli sedēti ī sedē lau
dates eū ī vnis et cātibus.
Deīn videbat' quida ethyops
tribulis ī aspū et gestibz: q⁹
pleng iudia et accēsꝰ ira mg̃
na. Cui⁹ lōgo clamauit.
O iuste iudex. iudica m' hāc aī
mā: et audi opa ei⁹. Modicū
nā restat de vita ei⁹. ꝓmitte
m' q⁹ corp⁹ punire cīt aīa. ꝺ
nec ab iuice separēt'. Quibz
dictis videbat' m' q⁹ vn⁹ stabat
cora sede q̄ miles armatis
pudicꝰ et sapies in vbis mo
destis⁹ ī gestibz suis: q⁹ dixit.
O iudex ecce hic fuit bona opa
ei⁹ q⁹ gessit usq; ad hāc horam.
Et statī audiebat' vox de sole
sedēte ī sede. ¶ Sic mīt' meū
mal⁹ ē q⁹ viv⁹? nec ē iustica:
q⁹ vicia sime vtuti nūgat.
Rndit ethyops. Ergo ē iusta
aia: ut aīa nūgat' m'. Dicit
ei ipa vicia aliq̄ habet ī se:
sic ī me negcia ē oīs. Rndit
miles. ¶ Aia dei q̄libet ꝑsona
sequit' usq; ad mortē. et usq;
ad ultīm puctū: ⁊ postea

de iudicio. ¶ In isto vo hoie de
q⁹ iudicio aliqui dubitat fuit aī
mas corp⁹ et discretio mani-
festa. ¶ Rndet ethyops. Reputa
bat aque mentī nō pr. Dili
gēs deū suū ora. et primū
ma⁹ sicut temeripm. Vide et
q⁹ ora opa. istū facta fuit
a mōte non ex cantate sicut
dicitur. Ora ꝑs pcā ei⁹ de q⁹bz
ꝓfessꝰ ē inemicꝰ ꝓfessa eū mo
ris xp̄iane. ¶ Deo ꝓmeruit
venia ⁊ demeruit regnū cē
leste. Et ideo ei⁹ pcā fuit hic
confessa apud iustica dui
cā. nūq; obtinuit cōfessionē
ꝺuina cantate pcor⁹ su
os. Rndit miles. Ipē iuste
agentur et credidit obtinē
dā veīa aīe mortē. Cui ē
ethyops. Cui mīt' ꝓmeruist oīa
bona fecat: oīaq; ꝺba et cogitā
ta salute aīe ei⁹ nocīa. Qua
re ista q⁹ quis fuit nō pūt as
sumi ad gre illi q⁹ ē xp̄ico ex
dilacōe dilacōne ei⁹ scā fide ⁊
fuit et mūdi dele pnt oīa pcā
sua. ¶ Iustica ab etno ī deo
fuit q⁹ nulli⁹ pcōr ingredī ci
tatē q⁹ nō habuit ꝓfectū pēni
tē: et ideo impossibile ē q⁹ ꝺs
habet ꝛ dispositione ꝓfectū
ab etno. Ergo aīa ista iudicā
da ē ad infernū ⁊ merito ad
ternā pena ꝺnāda. Quibz
dictis miles tacuit: nichil vl
tra ad ea ꝺba. Post hec vide
bat' innumerabiles dēones siles
ethyopib⁹ sanctillus ex feruen

fit iudicium. In isto vo homie de quo loqm adhuc incerta sut ai ma et corpo: et discretio manz i eo. Rndit ethyops. Septuaginta dies que metiri no pt. Dilectes deu sup oia: et primiu tuu sicut temetipm. Vide ergo q oia opa istiq facta sut ex timore non ex caritate sicut debuit. Oia q pcta eiq de qbz confessa e. inemies confessa cu modica ctione. Ideo pmeruit infernu z demeruit regnu celoru. Et ideo eiq pcta sut hec manifesta a pio iustica diuina: iq nuq obtinuit cotione ex diuina caritate pcoz suoru. Rndit miles. Ipe utiq speraut et credidit obtine ctione vera an morte. Cui ethyops. Tu mgt egregiste oia q bn fecit: oiaq vba et cogita ad salute aie eiq nosti. Oia mgt ista q quq sut no put assimilari ire illi q e ctio ex diuina dilatione cu scta fide z spe et miq delet pnt oia pcta sua. Sa iustica ab etno i deo est q nulli pcor ingredie celu qui no habuit pfecta ctione: et ideo impossibile e q ds iudex et dispositione psciat ab etno. Ergo aia ista iudicada e ad infernu z merit ad etna pena sustinenda. Quibz dictis miles timuit: nichil vides ad eiq vba. Post hec videbant inmutabiles deones siles discretibz scintillis ex feruen ignc: et clamabat una voce dicentes ei qui sedebat i sede q sol. Nos inquiunt sciq tu vnq es ds in tbz psonis? et eras sine principio et es sine fine: nec aliq deus ut tu. Tu ve es ipa caritas: cui iuncta st mia z iustitia. Tu fuisti i te ab nullo. nichil habes diminutu in te nec tm sm mutabile: sicut deus deu. Extra te nichil e: et nichil extra te qd gaudiu habeat. Deo caritas tua fecit angelos ex nulla alia matia nisi a deitatis tue potencia: et fecisti sicut mia dictabat. Ex postq nos iteq actesi fuimq superbia et invidia et cupiditate: tua caritas dilectes iustica eiecit nos de celo cu iqne malitie nre: in abissu incorprehensibile z tenebrosa q vocat mo mfernq. Sic fecit caritas tua tuit q nec separabit adiuvat de iustitie tue iudicio: sine fiat sedm miaz sine sedm equitate. Plus dicit si res illa qua pre oibz dilexis q e vigo q te genuit et q nuq petrauit. si iquit illa petiss mortaliter z sine co trone divina mortua fuisset. sic dilexis iustica q oia eiq nuq obtinet celu: si ecet nobis cu in infernu? Post ista audiebat sonitq qi tube: que q audiebant tacuerut: et stati qda vox loqbat dices. Iulete z qui sculente oes vos angeli z aie et demonia: qd mi deo loquit.

Ergo o iudex cur no iudicas aiam ista nobis. ut puniamq ipsa sedm opa sua?

Et stans ipa vgo ante sedem
iudicij apparēs et habēs sb ma
tello suo qđ occulte res aliquas
magnas. dixit. O. o. ītmici vos
psequi miscdiaz: et cū nulla
caritate diligitis iusticiā. Iuz
in opibz hīt appareat defectꝰ
p quibz hec aia nō pt obtinē
celū: videte tm qđ ego habeo
sub mātello meo. Cuiꝰ vgo
ābos aperuisz sinꝰ mantelli:
apparuit sub vno qđ qđa mo
dica ecclia. in q aliqui mōchi
videbāt. Sub alio vō sinu ap
parierūt mulieres z viri. a
micis dei religiosi et alij: et
oēs vna voce clamabāt dicē
tes. Miserē miserioꝛs dne.
Deiñ factū ē silētiū: z vu
go loquebat dicēs. Scpta dic.
Qui habet fidē pfecta: pt
p eā mōtes trāsferre i mudo.
Qđ ergo hīc pnt dic nūc
voces istoꝝ facē q et fidē ha
buerūt: et seruierūt deo cū
feruenti caritate? Qđ vō illi
amici dei facturi sūt qs ista ro
gauit orare p se ut possit se
pari ab īferno z obtinē re
gnū? Nec p bonis opibz suis
alia remuneratiōe qsunt:
ñ celestia. Nūqđ nō pnt et
valēt oēs eoꝝ lacrime z pces
apphendē et elevare eū ut
obtineat aīa morte sua diui
nā īspirationē. cū caritate? Im
sup et ego adda pces meas
cū orōnibz oīm sctoꝝ qui in
celo sūt: qs iste spālit hōrabat.

Et itm adiecit vgo. O inqt
demones pcipio vob ex pte
iudicis. attendē ad illa q
i iusticia nūc videris. Tūc
oēs vnderūt qi in vno ore.
Nos inqt videmꝰ qi i mūdo
modica aqua z aer magnꝰ
placent ira dei. Sic z tua orō
ne placet deus ad māiam ei
caritate. Post hec audiū ē
vox de sole dicēs. Qđt pces
amicoꝝ meoꝝ obtinebit ia
ille diuina īspiratiōē aīa mor
tē in tm q nō veniet ad in
fernū. sz purgabit cū illꝰ qui
sīuorē penā hīt i purgato
rio. Purgata vō aia mēdē
habebit i celis cū illꝰ qui i
tris fidē z spem habuerūt
cū mima caritate. Quibz
dictis demones fugerūt. De
inde spōse videbat qđ qi loꝝ
quida tribulis et tenebroꝝ
apiebat. in quo appuit for
nax ardēs intq: et ignis ille
nichil aliud hābebat ad ardē
du ñ demones et mulieres a
nimas. Supī vō formate appa
ruit aīa illa. cuiꝰ iudiciū ia
in superioribz audituꝝ ē. Pedes
vō aie affixe fuerūt fornaci.
et aīa stabat erecta qđ psōa
una: nō at stabat i altissīo
loco. nec in ifimo loco: sz qi
i latē fornacis. Cuiꝰ forma
erat tribulis z mirabil. Ig
nis vō fornacis videbat se
the surgē infra pedes aie: si
cut qđ aqua trahit se sursū

pfistulas. ⁊ violent' ap̃m̃edo se
assẽdebat p caput: mtm̃ qp po
nebat sic' vene ẽntes cũ
ardẽ ign̄e. ¶Mures aũ videbãt
q̃ sufflatoria fusor: q̃ cerebr
tonũ cũ stridore flatu emone
bãt. Oculi vo euersi appare
bat etiã imersi: ⁊ videbãt ad
cerebrũ mtm̃ ee. Os q̃ erat
apti ⁊ lingua extẽta p apti
ras narũ et dependebat ad la
bia. Dentes aũ erãt q̃si claui
ferrei affixi p palatũ. Bra
chia vo erãt ita longa q̃ tẽde
bãt ad pedes. ¶Manꝰ q̃ habe
videbãt hz̃e ⁊ aprime quadã
pigmedine cũ ardẽti pice. Cu
tis vo q̃ apparebat sup̃ aiaz
videbat habẽ formã pellis su
p̃ corpꝰ: et erat q̃si linea ves
tis cruſusa sp̃mate. Que q̃de
vestis sic erat frigida. q̃ oĩs qui
videbat eã extremuit: et de illa
pdebat sicut sanies de ulcẽ
cũ corrupto sãguine: et fetor
ita malꝰ q̃ nulli pessiõ fetori
posſ assilãri. Visa itaq̃ ista ⁊
hilarate audiebat vox de illa a
nĩa q̃ dixit q̃nq̃ vicibz ve. cla
mãs cũ lacrimis totis viribz su
is. Primo mat̃ ve m̃i q̃ sic modi
cũ dilexi deũ. p maximis vtu
tibz eiꝰ ⁊ gr̃ia m̃i data. Secõdo ve
m̃i. q̃ nõ timui iusticiã dei sic
debui. Tercio ve m̃i. q̃ dilexi cor
pus ⁊ animus mee peccatis vo
luptates. Quarto ve m̃i. q̃ vidi vos
ludentes et iocantes. Et ait dix'
ãgelꝰ m̃i. Ego mat̃ volo t̃ expo
nẽ visionẽ istã. Palacium qd vi
disti ẽ silitudo celi. ¶Multitudo
vo illoz q̃ erãt i sedibz vestiti
vestibz albis et fulgidis. st' ãgelo
li et sororiãe. Sol vo significat
deũ in deitate sua. ¶Mulier aũt
virgine q̃ deũ genuit. Ethyops
vo drabolũ qui aiam accusat.
angeles ãgelos qui bona opa aie
dicit. Fornax vo notat infernũ.
q̃ ẽ intꝰ sic ardẽs q̃si totꝰ mu
dus ardet cũ oĩbz q̃ in eo sunt.
nõ eet silẽ magnitudi forna
cis illiꝰ. In isto vo fornace audi
iunt voces diuse oĩs loq̃tes st'
deũ. oĩsq̃ ichoates voces suas
cũ ve et silit' finiẽtes. ¶Appa
retq̃ aie q̃i psone q̃ui membra
extendit' inꝰsolabilit' nũq̃ hñ
tes requem. Scito etiã q̃ ignis
qui videbat' in fornace ardet
in etnis tenebris. et aie ardẽ
tes i eo nõ habet eq̃le pena.
Tenebre vo q̃ appuerũt i cen
tru fornacis. vocat limbꝰ. ⁊
pdidit de tenebris q̃ sunt in for
nace et sunt tñ ambo vnꝰ lo
cus et vnꝰ infernꝰ. Quicuq̃
illuc venit. nũq̃ habet cũ do
mãsionẽ. Sup̃ vo tenebras is
tas ẽ pena maxia purgatoꝛij
qua aie pmt sustinẽ. Et ult' lo
cũ istũ ẽ loꝯ aliꝰ ubi minor
ẽ pena. q̃ nõ ẽ alia ñ defectꝰ
virtũ i fortitudie et pulchitudie
et aſilibz. Sicut p silẽ dico. q̃
si aliq̃s eet infirmꝰ. ⁊ cessãte

ymãdo

infirmitate vl' pena nichil habet de vbi ꝙ donec mures paulatim recuparz. Certꝫ vo loc⁹ supior ē, ubi nulla pena ē n̄ desiderii q̄ueniēdi ad deū. Et ut melius i scīa tua itelligas. dico ē p̄ silitudinē. q̄ si es musc̄t et ardet cū auro in igne ardētissimo. et tm̄ diu debet depurgari donec es sumet̄ et aurū remanet purū. Quito vo es fortius & spissius eet. tanto ardētiori igne idiget donec aurū eet q̄ aqua curres et totū ardes. Dein mgr eris pfert aurū ut obtineat veram formā i visu et tactu. Postea mittit in tertiū locū. ubi custodiat & p̄tet possessoꝝ. hic ē & spualit. In primo loco sup tenebras ē maxia pena purgatorij. ubi vidisti illā aiam supdictā purgari. In ē demonii tactꝫ. ubi p̄ silitudinē apparet q̄ venenosi vmes et silitudo aialiū ferotiū. Ibi calor ē et frigꝫ. ibi tenebre et cōfusio q̄ p̄cedit de pena q̄ ē in inferno. Ibi q̄da aie habet maiorē penā q̄da minorē uxta q̄ pcā emēdam erat vl' nō eo tpe quo aia cū corpe mānsit. Dein mgr id ē iustitia dei pfert aurū id ē aias i alia loca. ubi nō ē n̄ defectꝰ virtutū. In q̄bz aie tm̄ diu demorabit donec refrigeriū habebit vl' de spualibz amicis suis. vl' de scā ecclā stantibz oribz bonis

Nā aia quo magꝫ auxilium habuit de amicis. eo acrius inualescit et libabit de illo loco. Post hec aia fert i loc⁹ tertiū. ubi nō ē pena n̄ desiderii q̄uenieēdi ad deū et eiꝰ bātam visionē. In hoc loco morat mltꝫ & minus diu. p̄ illos qui i hoc mundo dī vixerūt pfectm̄ desiderium q̄uenieēdi ad dī p̄nciā et eiꝰ visionē habebāt. Licto ecia q̄ multi moriūt in mundo ita iusti et innocentes qui statim q̄uenerunt ad p̄nciā dei et eiꝰ visionē. Quida vo patres sanctꝰ cū bonis oribz sic emendatis q̄ aie eoꝝ nullā sentient penā. & pauci sūt q̄ nō veniāt in loc⁹ ubi ē desiderium q̄uieniēdi ad deū. Ideo oēs aie in istis locis tbz amorātes. p̄cipant scē ecclie p̄cibz & bonis oribz q̄ fiunt in mundo p̄cipue q̄ fecerūt dī vixerūt et eoꝝ q̄ fuit ab amicis eoꝝ p̄ morte. Dico ecia q̄ sicut pena sī mltiformis et diuisa. sic & pene sūt mltiplices et diuise. Ideo sicut esuriēs gaudet de pasciculo veniēti ad os eiꝰ. sitiēs de potu. tristis de gaudio. nudꝰ de veste. infirmꝰ de veniēdo ad lem. sic aie gaudet & p̄cipāt hys bonis q̄ fiunt p̄ eis in mundo. Deinde subiūxit angel⁹. Benedicta sit ille q̄ in mundo iuuat aias orōnibz et bonis oribz. labore reqꝫ corpis sui. Qā iustitia dei meritū nō pt̄ q̄ dicat. q̄

aie aut purgari debet p̄ mor
tē pena purgatorij: ā opib̄
bonis amicor̄ citius soluit.
Post hec de pgatorio audiebā
t̄ mlte voces dicētes. O dne
ihū xpe iuste iudex. mitte ca
ritatē tuā hijs q̄ spialit̄ pcā
tē hnt̄ i mūdo. tuū plꝰ pti
cipari potimꝰ q̄p nūt de cor
cātu. lōne et oblacōe. Sup
vō spacū istud de quo clāor
iste audiebat. videbat q̄ dom
in q̄ mlte voces audiebāt di
cētes. Mertes sit ille a deo qui
mittit nobis auxiliū i defti
bz nris. In ipa q̄ domo vide
bat q̄ aurora p̄cedē. Rubrus
vō aurorā apuit nubes que
nichil habebat de luce aurore.
de q̄ nox maxīa p̄cessit dicēs.
O dne deus da de tua ineffa
bili pietate vnicuiq; cē
tesimā remūnatiōnē i mū
do hijs q̄ nos eleuāt cū bonis
opib̄ i tue deitatis luce et tu
e facies visione. ¶ Verba ā
geli ad spōsā de itencōe pene
aie a deo i supiora caplō iudi
cate et de remissiōe eiā pene
ipi. q̄ an ei⁹ morte inimicis
cē loquit pepat. Cā. viij.
angelꝰ dicēs. Illa cuiꝰ dispo
sitionē vidisti et iudiciū au
diū audisti. ipa ē in ignissi
ma pena pgatorij. Et hoc
ideo ē q̄ non itellegit utru
veiet ad requiē pḡ purgati
onē an dāpnata sit. et hoc
iustitia dei. q̄ ipe habuit dis
tretionē magnā q̄ utebat̄ ad
mūdū corpalit̄ et nō ad aiaz
spualit̄. q̄ nimis oblitꝰ est
et neglexit deū q̄p diu vixit.
Ido nūt aia eiꝰ patit̄ audo
rē de igne. et remisit de
frigore. Ipa ē cēa de tenebꝝ.
et de deorū visu horrosa. sur
da de clamore dyaboli. esuri
ēs et sitiēs intꝰ. et ab extꝝ ves
tita cū confusione. Tm̄ deus
dedit ei vnā gram p̄ morte.
scz q̄p nō venit ad metū deo
rū. Quia ppt̄ solū honorē
dei pepcit et dimisit q̄uia
delictū capitalibz inimicis su
is. et fecit āicitiā cū capita
li inimico suo. Scdo eiā q̄ q̄c
q̄d boni fecit et q̄cq̄d promisit
et dedit de bene acq̄sitis diui
cijs. et maxīe pces amicorū
dei. minuit et refrigerāt pe
nā eiꝰ. iuxta q̄ diffinitū ē in
iustitia dei. Alia vō bona mi
nus bn acq̄sita q̄ dedit. hijs p
ficuit spialit̄. q̄ iuste ātea
possidebāt ea. ā corpalit̄ si
sit dignꝰ iuxē dispositionē dei.
¶ Verba āgeli ad spōsā de iu
dicio dei iustitie et supdamz
aiaz. et de satisfactiōne fieda pro
pā i hac vita existēte i pga
Tē loqt̄ tertio. Cā. ix.
angelꝰ. Tu prius audisti
q̄p ppt̄ pces amicor̄ dei il
le obtinuit diuinā mi
tionē ex caritate p̄ quā mo
dicū an̄ morte. q̄ citio sepa
ret eā ab infirmo. Ido post

morte iudicauit iustitia dei q
debet p sex etates arde i pur
gatorio quas habuit ab illa
hora q primu sciet mortale p
catu fecit. usq du ex dina caritate
peituit fructuose. n de mudo et
amicis dei auxiliu obtineret.
Prima itaq etas fuit q no
dilexit deu ppt nobil corpis
eius morte. et ppt tribulacoes eius
multiformes qs ipe xps tole
rauit no ppt alia causa nisi
ppt salute aiaz. Scda etas fu
it q no dilexit aiaz ppia sicut
xpianus debet. nc regratiabat
deo p baptismo suo. et ex eo
q no erat iudeus vl paga
nus. Tercia etas fuit q bn
sciuit q deus pcep face et ad
hec pficienda modica habuit
voluntate. Qrta etas fuit
q sciuit bene q ds phibuit
hijs q ad celu vellet ire. et
audact fecit ct illa sequens
no cscie sue stimulos. sz suu
carnale affcm et voluntate.
Qnta etas fuit q no e usq
gra et cfessione. sicut ad illu
ptinebat cu habuit ta lon
gu tepus. Sexta etas fuit. q
modicu curabat de corpe xi.
noles illud frequet recipe. qr
a pcto se ctine noluit. nec
caritate habuit recipe corpus
xpi. antequ i fine vite. Post
ista apparuit quida homo mo
destus valde i visu. cuius vestes
erat albe et fulgide qi alba
sacerdotis. cinctus zona linea

et stola rubea ad collu et sb
tus brachia eius. Qui incho
auit vba sua isto mo. Tu q
hec vides attende et nota.
et meorie tue cmenda q vides
et q dicut tibi. Nos qppe qui
estis i mudo viuetes. no po
testis eo mo itellige poten
tia dei et eius an tpa cstitu
tione. sicut nos q cu eo sumus.
Qa illa q apud deu sut in
vnico puncto apud nos. cpre
hedi no pnt n cu vbis et si
militudibz iux mudi dispo
sitione. Ego itaq su vnus
de ill q ho iste iudicatus ad
purgatoriu horauit cu do
nis suis i vita sua. Ido de
dit mi deus ex gra sua. q
si aliqs vellz face q moneo.
tuc istius aia transferri possz
ad sublimiore locu. ubi ob
tineat vera sua forma. et
nulla alia pena sentiet. n
sicut ille patet q magnu
morbu habuissz et oes dolo
res abesset. iacetq qi homo
sine viribz. Attn ex hoc gau
det. q p ctissio scirz se ad vi
ta puenturu. Pterea sicut tu
audisti q aia istius clamauit
qnquies ve. ideo dico qnqz
csolatoria sibi. Primu ve
fuit. q deu modicu dilexit.
Ido ut ab isto libet. dent p
aia eius triginta calices i qbus
sagius dei offerat. et ipse
deus magis honoret. Scdm
ve fuit. q deu no timuit.

Ideo p̄ isto absoluēdo. eligūt̄ tḡinta sacdotes deuoti. audi
no hoīm. quoz q̄libet dicat
tḡita missas q̄n pnt. nouē
de mr̄ibz. nouē de cfessoribz.
nouē de scis oibz. vicesimā
octauā de āgelis. vicesimā
nonā de scā maria. tricesimā
de scā trinitate. et oēs intrēte
orēt p aīa istiꝰ. ut ira dei mu
tḡet & iustitia ad miaz flectā
t. Tertiū ve fuit p superbia et
aīe cupiditate. Ideo p isto abo
lendo recipiāt tḡinta pauperes
quoz pedes lauent̄ cū humilita
te et dent̄ eis cibaria et pe
cūa. vestesq; q̄bz solent. q̄z
quilibet tā qui lauāt q̄ q̄ la
uāt roget deū humilit̄ ut ꝓpt̄
humilitatē suā & amaā passi
onē suā. dimittat aīe istiꝰ cu
piditatē & superbiā quā amisit.
Quartū ve fuit luxuria car
nis sue. Ideo q̄ntuq; dauz vnā
vḡinē in mōsterii. vnā vi
duā silr. vnā vḡinē i nupti
is verū. dādo cūi eis de bonis
un sufficiēt̄ ad victū & vesti
tū subsistāt. tūc ꝑtm aīe ist̄
qđ i carne amiserat dimit
tet deus. q̄ licet sūt tres mīe
q̄s ds uisit i mundo stare & e
legit. Quintū ve fuit q̄ ml̄ta
amisit i plimoz tribulatōe. scz
q̄ totas vires adinuit. q̄tenꝰ
illi duo ꝑius nōiati ꝑueniret
i nupti qui nō minꝰ quadā
sanguinitate erāt nuptui q̄ si fi
isset ābo de ꝓpria parētela.

Et hāc amōnē penitauit pl̄
ꝓpt̄ septm q̄ ꝓpt̄ regnū & sine
regis de dīn papē. & laudabilē
scē ecclie dispositionē. Pro isto i
tnḡ fco multi fuerūt mīes ne / facti
stra deū & scam ecclīaz seu xpi
anos mores talia tolāret. Si
q̄s ergo tale ꝑtm abolē voles
ret ad papā dicās. hō quidā tale
ꝑtm amisit. nō exp̄mēdo psonā.
attn in fine pēituit & obtinuit
absolutionē nō emēdato ꝑtō.
Imponite m̄ ign̄t̄ pnīaz q̄lēcūz
multis et tolāre possit. q̄ paty
sū p eo tale ꝑtm emēdare. Ve
si nō ēet isti ꝑposita maior pe
nitēcia n̄ vni pt̄ nr̄. valeret
illi aīe ad diminutionē pene in
pḡatorio. Verba q̄rimōie xpi
de iūḡs romanis ad sp̄osā & de
crudeli sn̄a ei eos a xp̄o illata
si i ꝑcīis suis moriāt. Cap̄m. x.

Hui dei loq̄t̄ hec vba
dicēs. O roma tu m
p multis bn̄ficiis malā
retributionē repēdis. Ego sum
ds q̄ oīa creaui. meaq; maxiaz
caritatē p corpis mei diuissi
mā mortē manifestaui. quā
ꝓpa voluntate p aīarū salute sus
tinui. Tres itnḡ vie sūt quibz
te adire volui. & ve i oībz eis
tu ꝓdē me voluisti. In ꝓma
ei via lapidē magnū suspēdis
ti sup caput meū. ut me ate
rēt. In scda via acutū lāceā
posuisti q̄ nō me ꝓcedē ad te
ꝑmittit. In tcia via foueā m
fodisti ut i ea icaute cadens

suffocaret. Hz ista q̃ iã dico non
corpalit̃ sz spũalit̃ debet intelli
gi. Ego quidẽ ad habitatores
rome q̃ talit̃ fecerũt loquor. sz
nõ ad amicos meos q̃ eor opa
nõ sectant. Prima itaq; via
q̃ venire solet sũ ad cor hois
ẽ vẽ timor dei. sup quẽ homo
ingentẽ suspendit lapidẽ. hoc
ẽ magnã psũptionẽ cordis su
i. nõ timẽs iudicẽ cui nemo
resistẽ pt. sz ita i corde suo dicẽs.
Hi venit ad me tior dei. sterq
eũ psũptio cordis mei. Secda
via q̃ vemo ẽ diuini osilij in
fusio. q̃ etiã sepius aduenit p
dicatoribz & doctibus. Tũc nẽpe
in hac via hõ lanceã ponit
cont̃ me. dũ delectabiliẽ pectat
& pcepta mea ppones firmiẽ
i malis suis pseuerare. donec
nõ potit ea ãplius usitare.
Hec ctissiẽ illa lãcea ẽ q̃ non
sinit ad eã venire ctiaz dei.
Tertia at via ẽ illuminatio sci
spũs i cuiuslibet hois corde. p
quã hõ intelligẽ pt & pẽsãẽ
que & qñta p eo fecerã. & q̃
lia p ipõ passõ fuerã i me
ipõ. In hac via hõ fodit m̃
foueã pfundã sic dicẽs i corde
suo. Cũq̃d m̃ libet hoc m̃ sua
caritate suauiẽ. Sufficit ei
m̃ de hijs q̃ in hac vita me
delectãt cogitare. & sic diuina
caritas vna cũ opibz meis
q̃ i pfunda foueã ab eo suf
focat. Vẽ habitatores rome
hec oia m̃ fecerũt. & ctissime
vbis et opibz hec ostendit. vba
& opa mea pp nichilo reputã
tes. m̃q; & mirũ mee ac scis
meis in loco & sero. leticia et
ira maledicẽtes. & detrahias p
ctaz actionibz offendites. Illi q̃
dẽ nõ viuũt iuxta assuetudi
nẽ xpianoz sicut scm̃ ecclia
precipit. qz maiorẽ caritatẽ nõ
habẽt ad me qz demones. q̃
magis miserias suas sustinẽ
volũt et malit. suaq; malicã
retinẽ qz me vidẽ. m̃q; phẽ
ni gla adhere. Sic utiq; sũt
illi qui corpꝰ meũ accipe nolẽ
tes de pane i altari sicut e
corpẽ assitui assectũr. Cuius
precepto iniuriat maxiẽ & dya
bolica tẽptamẽta. O q̃ miseri
sũt q̃ tale iniuriamẽ plꝰ dium
sani sũt qz venenũ respuũt
& abhorret. qz nolũt se a pec
catis refrenare. Hũc igit̃ p
vnã viã eis incognitã veniã.
p potẽciã deitatis mee. vidic
tã mee humanitatis stepitibz
ifendo. Et sicut ipi m̃ tria
obstacula i vijs suis ne ad
ipos ingrediar posuerũt. ita
et ego alia tria ipis paboq;
amaritudinẽ vnu et mortu
sentiẽt & christabũt. Lapis itaq;
meus. mors ẽ subitanea et
ipuisa. q̃ sic eos stet q̃ oia
que habẽt ad iocunditatẽ hic
remanebũt. & sola aia ad iu
dicium meũ venire xpellet.
Lancea mea ẽ iustitia mea. q̃
ita a me eos remouebit. q̃

nūq̄ gustabūt bōitatē meam
q̄ eos redemi. et nūq̄ videbūt
plc̄hitudinē meā q̄ eos cāui.
Fouea aūt mea ē inferni te
nebrosa obscuritas. in quā
ipi cadēt. viuēdo ibi ī mise
ria sempitna. Oēs angeli
mei ī celo ⁊ oēs sc̄i ꝯdēpna
būt eos. oēs q̄ꝫ dēones ⁊ oēs
aīe ī inferno maledicēt eis.
Sz illos noto et de ill' dico qui
ita dispositi sūt sicut ē dictū
supius. siue fuerīt religiosi
siue seclares. clici siue layci.
siue mulieres siue ipōꝝ filij
et filie. q̄ ad tātā deuenerūt
etatē q̄ ītelligūt deū omia
pcā vetuisse. ⁊ nichilominꝰ
tn̄ pcīs se īplicāt volūtarie.
dei amore excluso eiusq̄ tio
re puipēso. Verūptn̄ michi
adhuc ē volūtas q̄lis fuit m̄
pendēti ī cruce. Idē ei sum
mō q̄ tūc fui q̄n latroni mi
scdiā petēti oīa pcā dimisi.
et celi portas aperui. Alte
riq̄ latroni me ꝯtēpnēti in
ferni claustra patefeci. ubi
p pcīs suis etnalit' cruciat'.

¶ Verba sc̄e agnetis ad v̄gi
nē glōsā ipsā laudātia ⁊ bn̄
dicētia ⁊ qualit' rogat v̄ginē
p filia ⁊ de rn̄sioē dn̄i ⁊ v̄gīs
dilc̄i ⁊ ꝯsolatoria ad sponsā.
et q̄lit' iste mūdꝰ p ollā desig

Agnes nat'. Cam̄. xj.
loq̄t'. O maria mr̄.
⁊ v̄go v̄gīm. tu mi
to vocari potis aurora quā
sol verus ihs xp̄s illūmauit.
Sz nūq̄d voco te aurorā ꝓpt'
pgenie regalē. a' ꝓpt' diuicias
et hōres. Nequaq̄. Sz mito
dicēda es aurora ꝓpt' hūilita
tē. ꝓpt' fidei illūnationē. ꝓpt'
singulare votū castitatis. Tu
ei es veri solis nūcia ⁊ pro
ductiua. Tu iustoꝝ leticia. tu
dēonū expulsio. tu ꝯsolatio
pccōꝝ. Ergo rogo te ꝓpter
nuptias istas q̄s deus fecit
tecū. ora ut filia tua stare
possit ī hōre ⁊ amore filij tui.
Rn̄dit mr̄. Quō intelligis
nuptias istas edicito ꝓpt' istā
q̄ hec audit. Rn̄dit agnes.
Tu vē utrūq̄ es. ⁊ mr̄ ⁊ v̄go
et uxor es. Nā pulchrīe facte
sūt in te nuptie hora ista cū
deus hōi in te ꝯiūctꝰ ē. absq̄
ꝯfusioē ⁊ diminutōe deitatis.
v̄gītas q̄ꝫ ⁊ matnitas socia
te sūt illeso pudore v̄gītatis.
simulq̄ facta es mr̄ ⁊ filia
tui creatoris. Illū q̄ppe tu ge
nuisti hodie tpalit' qui a pr̄e
etnalit' genitꝰ oīa cū pr̄e opa
tꝰ ē. Nā sp̄s sc̄s fuit ī te et
ext' te ⁊ circūquaq̄ tecū. q̄ fecū
dauit te nūcio dei. ꝯsentiēte
te. Ipēq̄ filiꝰ dei q̄ hodie natꝰ
ē ex te. etiā fuit in te. anteq̄
nūcius puenirz ad te. Ideo fac
miscdiā cū filia tua. Ipā ē silis
illi paupcule mulieri q̄ in cō
ualli nichil habebat n̄ moditū
viuidū. ut puta gallinā vel
anserē. Que ad dn̄m qui in

mōte vallis habitabat. tm̄ af
fcāta ē. q̄ q̄cq̄d habebat viui
dū. dn̄o in mōte offerebat ex
caritate. Cui rn̄dit dn̄s. Sup
habūdo ī oībz. nec tua st̄ m̄
nc̄cia. Sz forte p̄ua t̄bius. ut
t̄ maiora tribuāt̄. Cui illa.
Nō ideo inq̄t. hec offero q̄ t̄
sūt nc̄cia. sz q̄ me ātillā pau
p̄culā fecisti monti tuo habitare. a
seruisq̄ tuis hōrata sū. Ideo
tātillū q̄d m̄ ē tn̄ ꝯsolatoriū
offero tibi. ut p̄bes q̄ facerē
maiora si valerē. ⁊ ne gr̄e
tue sim īgrata. Rn̄dit dn̄s.
Qa me tanta caritate diligis.
ego eleuabo te ad mōtē me
ū. ⁊ dabo tibi ⁊ tuis victū et
vestitū ānualē. Sic nūc ē fi
lia tua desp̄osata. Ip̄a eī so
lū q̄d habebat viuidū id ē a
morē mūdi ⁊ filiorz reliquit
tibi. ideo tue pietatis ē p̄ui
dē ei. Rn̄dit mr̄ ad sp̄osā
filij dicēs. Filia esto stabilis.
Ego rogabo filiū meū. q̄ da
bit tibi victū ānualē. ⁊ col
locabit te ī mōte ubi milia
miliū seruiūt āgelorz. Nā
si ꝯputarēt̄ oēs hoīes q̄ na
ti sūt ab adā usq̄ ad nouis
simū q̄ nasciturꝰ ē in fine
mūdi. plꝰ q̄ decē āgeli īue
niūt̄ p̄ vnoquoq̄ hoīe. Mū
dus q̄ppe nō ē nisi q̄dā olla.
Ignis vō subtꝰ ollā et cinis.
sūt amici mūdi. Sz āici dei
sūt q̄i optimꝰ cibus ī olla. Er
go q̄n mēsa p̄ata fuit tūc ci

bus dulcis p̄ntabit̄ dn̄o ⁊ de
lcābit̄ in eo. Olla vō frangēt̄.
sz tn̄ ignis nō extinguetur.

¶ Verba v̄gīs mr̄is ad filiā
de reuolucōe dei āicorz ī hoc
mūdo. nūc ī t̄bulacōibz sp̄ua
libz nūc in ꝯsolacōibz. et q̄d sit
t̄bulatio sp̄ual̄ ⁊ ꝯsolatio. ⁊ q̄lit̄
āici dei debēt gaudē ⁊ ꝯsolari
t̄paliter. Capl̄m. xij.

Mater dei loq̄t̄. Amici
dei debēt volui ī mū
do nūc ī ꝯsolacōe sp̄u
ali. nūc in t̄bulacōe sp̄uali. Cō
solatio vō sp̄ual̄ ē infusio sp̄s
sc̄i. ꝯsidatio magnaliū op̄m dī
admiratio pacīe eiꝰ. ⁊ q̄n h̄ oīa
delcābilit̄ op̄e adīplent̄. Tribu
latio vō sp̄ualis ē illa q̄n ꝯt̄
volūtatē cogitacōes īmunde
et īportune ꝯt̄bāt mētē. q̄n
mens āgustiat̄ de īhonorati
oē dei. et de dispēdio āiarz.
q̄n āimꝰ ex racōbili causa
cogit̄ t̄palibz sollicitudibz ī
plicari. Sic eciā amici dei q̄nz
p̄nt ꝯsolari ꝯsolacōe t̄pali. si
cut de v̄bis edificatorijs. de lu
do honesto. seu de alijs op̄ibz
ī quibz nichil detractoriū sit ā
īhonestū. Sicut p̄ exēplū in
telligē potis. Si eī pugnus
sp̄ tenēt̄ clausꝰ. ā ꝯtrahēnt̄
nerui ā manꝰ debilitaret̄.
Sic eciā ē in sp̄ualibz. Si eī
āimꝰ sp̄ starz ī ꝯtēplacōe.
aut obliuiscēs seipsū euāes
cēt sup̄bia. ā minuēt̄ cōna
glē sue. Ideo āici dei q̄nq̄z

solat spūs scī infusione. qnz tribulat dei pmissione. Ita p tbm lacrēs exturpat radices pcor & fructū iustīe radicat. Verūp tm deus q̄ videt corda & itelligit oīa. modat tēptacōes ai cor suar ut sit eis ad pfectū. Quia oīa facit & pmittit iuste i ponde & mesura. Ergo tu q̄ vocata es i spm dei noli sollicitari de lōganimitate dei qz scīptū ē q̄ nēo venit ad eū nisi pr traxerit eū. Iraut enī pastor cū fasciculo flor attrahit et allicit ones in domū. postea diligent' claudēs domū licz ones discurrāt p āplū nō tm habebit egressū qz dom9 munita ē pietrīs. tectū altū. ianue q̄z clause. ppt' qd' ones assuescāt comedere fenū. in tm q̄ frete masuete ecīa comedūt fenū de manu pastoris. Sic ecīa fm̄ est tecū. Illa ei q̄ ante videbāt tibi īportabilia & difficilia iā facta sunt leuia. in tm q̄ te iā nichil delectat sicut deus. ¶ Verba x̄ ad spōsā q̄ lacrime deo sūt accepte & q̄ nō. et de q̄bz fieda seu erogāda ē eleōsina pauperibz & p aīabz defūctor. & de ieiunio & de rogatiōe xp̄i ad spōsū.

Illo tp̄e sa. Cām. xiij. q̄t. Miraris cur illū nō audio q̄ videt habē multas lacrimas. & plima largiri pauperibz p honore meo. Rndeo tibi. Vbi duo fontes decurrūt. frequēt' cōtīgit q̄ in vnū veniētes altius aqua q̄ turbida ē et lutosa maculat & detpat aquā fontis puriss̄i. Quā facta lutosā. q̄s poterat bibē? Sic ē ecīa de lacrimis mētor. Quorūdā ei lacrime procedūt ex humiliatōe ī̄dignacōis nature. q̄nq̄ ex mūdi tribulatōe et tīore infern̄i. Talīū ei lacrime lutose sūt et fetide. q̄r nō procedūt ex caritate dei. Iz ille lacrime sūt īm̄ dulces q̄ procedūt ex īsideratōe bñfactor dei. et ex īsidātōe pcor suor. & a more ad deū. Tales lacrime eleuāt aiam a terrenis i celum. et regenerāt hoīem ad vitā et nām. Ista duplex ē gnatio. carnalis & spūalis. Carnal' gnatio gnāt hoīem de īmūdicia ad īmūdiciā. plorat dāpna cārnis. sustinz grauēt' labores mūdi. Talīū filij nō ē filij lacrimar. q̄r p tales lacrimas nō acquirit vita etna. Iz illa gnat filiū lacrimar q̄ plorat dispēdia aīe. q̄ sollicita ē ne filij offendat deū. Talis mr̄ pmittit filio ē q̄ q̄ gnat carnalit. q̄r p talē gnationē acquirit vita bta. Ad scām q̄ scz tenuit eleōsinas pauperibz. ī deo t. Si emēs tunicā filio tuo ex pecunia serui tui. nūq̄ de ipa nō eet tunica ei9 q̄ possidebat pecuniam? Esset utiq̄. Sic ē ecīa spūalit. Ista quicunq̄ gnat subditos suos & proximos

ut ex eoꝝ pecuia sustint aiã
bꝝ carorꝝ suoꝝ pl̃i me ad itꝝ
cundiã puocat q̃ mitigat. ¶ Ca
ablata iuste ꝓderit hijs qui
bona iuste ãtea possidebãt.
et nõ ꝑ quibꝫ dant. Deinꝺ
tñ qz iste bñfecit tibi. bñfa
ciẽdi ẽ ei ⁊ spualit ⁊ corpa
lit. Spualit fiendo ꝑ eo pre
ces ad deũ. qz nulli credit qñ
tũ deo placet ꝓces hũilis. sic
ꝑ exẽplũ onãda tibi. In qs offe
ret regi magnũ pondꝰ argẽ
ti. dicẽt a cristãtibꝫ. hec ẽ mg
na pntatio. In vo leget vnũ
ꝑ nr̃ regi. dicẽt. hic ẽ ecce
apud deũ. ¶ Quicuiq; ei offert
ret ꝑ aĩa alti⁹ vnũ ꝑ nr̃. ac
ceptius ẽ deo pondꝰ magno
auri. Sicut patuit i illo bono
gregorio. q̃ oꝛone sua ecĩa in
fidelẽ cesarẽ eleuauit ad alti
orẽ gradũ. Sedo dicte ei hec
vba. ¶ Ia bñfecisti m̃ rogo de
ti oim̃ remuneratorẽ. ut reddat
tibi sedm̃ gratiã suã. Ite dic
ei sic. Rme vnũ osulo ⁊ v
nũ rogo. ¶ Consulo ut apias
oculos cordis tui ꝺsidãdo in
stabilitatẽ ⁊ vanitatẽ mũdi.
recogitãdo q̃ntũ refrigerent
caritas dei in corde tuo. ⁊ q̃
grus pena ⁊ q̃ hereditꝫ iudi
cii futurii. Et att̃he caritã
tẽ dei i cor tuũ. disponẽdo oĩa
tpa. tua bona tpalia ⁊ opa
affectꝫ ⁊ cogitacões ad hore
dei. Filiosq; tuos trade ordi
nacõi ⁊ dispositõi dei. nichil
ꝓpt̃ eos de amore dei minuẽdo.
Sedo rogo ut in oribꝫ tuis ꝑ
petres q̃tenꝰ deꝰ q̃ oĩa pt̃ do
net tibi pacĩam. ⁊ ipleat or
tuũ sua bñdicta caritte. ¶
Verba exortatiua x̃i ad spõ
sã. in tremore posita. q̃ nõ de
beat timẽ de hijs q̃ audit et
audiuit. qz sps sã fuit. ⁊ quõ
dyabolꝰ ꝑ serpẽtem ⁊ leonẽ.
ꝺsolatio sã sps ꝑ lingua desig
natꝰ. ⁊ q̃liter sit opponẽdũ dya

Filio bolo. Cam. xuij.

quit. Cur times et
sollicitaris ex eo q̃
dyabolꝰ imittit aliq̃ vba spus
sci? Quicq̃d audisti illũ ꝺsentiae
lingua sua sana. q̃ ea mihi mit
dentes leonis ꝺmoni? Aut nũ
q̃d aliqs suxit mel dulcissimũ
de cauda serpentis? Nequaq;.
Iz qs ẽ leo vel serpes. n̄ dya
bolꝰ? Leo ꝓpt̃ malicĩa. serpes
ꝓpt̃ astuciã. ¶ Qd vo lingua. n̄
ꝺsolatio sps sci? Qd nisi est.
lingua mit dentes leonis pone.
n̄ vba sã sps q̃ in spe lingue
apparuit ꝓpt̃ fructꝰ ẽ laudem
humanã dicẽ? Ergo q̃liq; lau
des dei ad placẽdũ hoibꝫ logt̃.
hic utiq; mordet ⁊ decipit a
dyabolo. ¶ Ia vba illa q̃ rus
sint dei. nõ ꝓcedit de ore ca
ritatis dei. ⁊ lingua sez ꝺsolatio
sps sci ausert ab eo. ¶ Vo ni
chil in deũ oiaq; mundialia st
ei molesta. nec corꝰ spectat
inde nec audire nisi q̃ st dei. aĩa
q; eiꝰ infusioe sps sci lemt. hec

talis decipi nō ꝓt qꝫ ſpūs malꝫ
redit ſpūi bono nec audz ei ap
ꝓpiquare. Qđ vō ſigt mel de
cauda ſerpentis ſugere. ñ aſola
none ſpūs ſcī de ſuggeſtionibz dy
aboli ſeparet? Qđ nequaqꝫ fi
ꝓt. qꝫ dyabolꝰ ſe magis occidi mi
lies ꝓmitteꝫ. qꝫ vīnī vbī aſola
rent darz aīe cuiꝰ exitꝰ tederet
ad finē vite. Ergo noli timere. dñs
ei q̄ incepit bonū tertū ꝓficiet
uſqꝫ in finē. Unptīn ſcīto qꝫ dy
abolꝰ ē q̄ canis dimiſſꝰ a copu
la q̄ te nō videt ee in ſuſpicōe
ſpōſa. cres ad te cū tēptacōibz
& ſuggeſtionibz ſuis. Dz ſi oppoſu
eris te ei aliqđ diuri qꝫ dētes ſiu
vl' doleāt vl' obſtupeſcāt. ſtatī
reſiliet a te nec nocebit tibi. Qđ
vō ē diuri opponē dyabolo. niſi
curritis diua & obia mādatoꝝ
dei? Que cū audit dyabolꝰ i te.
ſtatī dētes eiꝰ id ē conatꝰ eiꝰ
& voluntas fruſtabit. qꝫ aſſidenter
te oīa tēpa magis velle pati
q̄ mādatis dei ītre. ¶ Verba
xp̄i ad ſpōſā cui bona & hec
vita tribulāt & mala ꝓſpant. et
quō dñs ꝓbat ꝑ exēplū qꝫ qnz
ꝓmittit tpalia & q̄bz ſubtelligī
t. ſpūalia. & q̄re dñs nō ſpōdixit
ſingla ad ētas horas. cū oēs hōe
& momēta ſīt ei note. Cap. xv.

Hilo loq̄t. Quamvis cui
amicū dei horandū
audiſti tribulari. tamē
cū vō dei audiſti horatū que
credebas flagellādū. ſicut tibi
i alia diua viſione dictū fuit?

Ñdeo tibi. Verba mea et
ſpūalia & corpalia itelligi debēt.
Qđ ei eſt tribulatio mūdi. ñ ppa
tio q̄dā & eleuatio ad cōna? Qđ
vō ꝓſpitas mūdi hōi alicui eſſe
cia? ni ſi deſcenſꝰ quida ad pdi
tionē? Ergo tribulari i mūdo
ē vere exaltare ad vitā. ꝓſpe
ritas vō i mūdo hōi iuſto ē vere
deſcenſꝰ ad ifernū. Ideo ad iſtru
endā pacīaz tuā i libris dei. dico
tibi vnū exēplū. Qđ mr vna
eet habēs duos filios. quoꝝ u
nꝰ natꝰ fuit in obſcuro carcere. nu
chil ſcies nec audies ñ tenebras
et lac mris. Alterꝰ vō natꝰ fuit
i pulo tugurio habēs tibi lpia
nū. regem i lecto. ſeruicū ab a
ncilla. Et vō q̄ in carcere natꝰ fuit
dixit mr. O fili ſi volueris eſſe
di de tenebris habebis tibi deli
ciorē. lectū molliorē. & tuti
orē locū. Qđ audies puere
ſtreſſꝰ ē. qꝫ ſi mr ꝓmiſiſſꝫ ſub
limiora ſcz vl' currentes equos.
vl' domū eburneā aut latā fa
miliā. nō credidiſſꝫ qꝫ nichil
nouāt ñ tenebras & lac mat
ris. Sic & deus q̄nz pua ꝓmit
tit in q̄bz altiora intelligit. ut
hō ꝑ tpalia diſcat celeſtia cogi
tare. Alter vō filio dixit matet.
O fili. qđ tibi utilitatis ē moza
ri i iſto vili tugurio? Audi ihc
ſiliū meū qđ do tibi. Ego ſcio
duas ciuitates. In pma ē mi
habitātibz gaudiū intimabile
& īdicibile honorꝫ ſine fine. In
ſcda ē exercitū pugilū. ubi oēs

q̄ pugnat fuit reges. oēs q̄ vi
cit vicit. Qd̄ puer audies t
egredies ad stadiū. dixit mr̄i.
regress⁹. Vidi mḡt mirabile
ludū in stadio. Alij pstrebāt
t tundebāt. alij denudabāt
t mortificabāt. attn̄ oēs tace
bāt oēs ludebāt. null⁹ q̄ cont
pstrientes se leuauit caput
seu manū. Rndit mr̄. Ciui
tas ista quā vidisti. nō ē nisi
suburbiū ciuitatis gle. In ist
to ei suburbio exputi vult dō
minus illos q̄ fuerit apti ītra
re ī ciuitatē glorie. Et qs vide
rit vigilatores ad ēmmina.
hos ī gla sublimius cōnabit.
Et ppter in ipo suburbio re
sidet hij qui pbatur fuit illos
q̄ in gla st cōnādi. Qz vō vi
disti pstratos nudari vberaq
et tacē. hoc vō ē q̄ vestes nre
maculate fuit ex tenebs tugu
rij nri. q̄ ut subtilius mūdent
opt ē magno ēmie t labōe.
Rndit puer. Grauē ē scala
ri et tacē. ac̄ eli⁹ ei iudico redi
re ad tugurū meū. Cui mater.
Si mḡt māseris ī tugurio nō
orīet ex tenebris nris et feto
ribz vīmes et serpētes. Quoz
auditu horresces audity tuis.
q̄z morsu ifrigidabit oīs vty
tua. quoz cohabitatiōe malles
nō fuisse natus. Qd̄ puer au
dies et cor pale appetes bonū.
qd̄ tn̄ nūq̄ intellexit spualit.
Factū ē ac̄ equor. t cotidie ita
bat ad cēna. Sic fuit t deus

Qā q̄z ꝓmittit t tenuit cor
palia. q̄z carnalia in quibz sc̄i
itelligit spualia. ut ad t aij
p acceptā munā īcaut ad fer
uorē dei. t p itellm spuale hu
miliet ne de se psumat. Sic fe
cit ds israeli. Imo nāq̄z ꝓmisit
t dedit eis tpalia et cū eis fe
cit etiā mirabilia. ut p talia e
rudirēt ad inuisibilia t spualia.
Dein fra in eoz itellū maiō
dignitis ostendē. cū ꝑphis deus
loq̄bat obscura vba et difficilia
ad intelligendū. intimsēs q̄dā
solatoria t gaudiosa. q̄n sc̄z p
misit pplō reditū ad p̄riam. pa
cē ꝑpetuā. oīaq̄z ruinosa redi
ficanda. Que oīa ꝓmissa lic
pplūs carnalis itellexit et ea ha
bē voluit carnalit. ds tn̄ q̄dā
carnalit q̄dā spualit adiplē
da p̄sciuit t pfinuit. Hz pōs
q̄rē. Cur ds cū oēs horez mo
mēta nota fuit. nō ad ētas ho
ras dixit singula. ac̄ cur alia
dixit. alia notauit. Rndeor.
Fil' carnal' erat et carnalia
sola desiderabat. nec īuisibi
lia n̄ p̄ uisibilia ꝓpe potuit.
Ds placuit ds multis modis
erudire pplm suū. ut credu
li ꝓmissionū dei sublimiū cōna
rent ꝑpt fidē. ut ꝓficietes in
bono feruent ap̄li⁹. ut disci
oli accēdent ad deū feruētius.
ut tn̄ egredietes desistent p̄ma
re liberius. ut tribulati tolaret
miserias sua patiētius. ut la
borātes subsistent delabiliq̄.

et ut expectates p obscuā
pmissionē sublimius cōna
rent. Si ei deus carnalibz so
la spūalia pmisisset. oēs re
pussēt ab amore celestiū. Si
vō sola carnalia pmisisset. q
tūr differentia fuisset hoīs ad ru
mēto? Sz pius ⁊ sapiēs deꝰ
ut hō modāte tangēt mouetur
ꝫ iuste gubnaret corpꝰ suū.
dedit ei corpalia. ut āt ap
petēt celestia ondit bnficia
et miracula. Ut vō tierz pec
care. ondit sua iudicia tribu
lia ⁊ imissiones p āgelos
malos. Ut ecīa illuīator p
missionū ⁊ dator sapie exp
taret et desideraret. obscura
et dubia cū osolatorijs itimis
cabat. Hic ecīa adhuc hodier
na die deus p silitudies cor
pales idicat indicia spūalia.
et loqdo corpale hoīem itel
ligit spūale. ut soli dō oe ma
gisteriū tribuat. Quid ei ē hō
nor mūdi. n ventꝰ et labor
⁊ diminutio dine osolatois?
Qđ vō ē tribulatio. n ppatio v
tutū? Ergo pmittē iusto hō
re mūdi. qđ aliud ē. qꝫ puatio
modi spūal? Pmittē vēo
tribulatiōes mūdi. qđ ē ji me
dicamētū ⁊ antidotū magne
ifirmitatis? Postea filia vba
dei multiplicit intelligi pnt.
nec tñ ob hoc in deo aliq mu
tabilitas ē osiderāda. sz sapi
entia eiꝰ amirāda ⁊ formida
da. Sīa sicut i ꝑpbis multa
dixi corpaliter q ⁊ corpaliter p
ficiebāt. multa ecīa dixi cor
paliter q spūaliter pficiebāt vl
intelligebāt. sic ⁊ nūc facio.
⁊ qm hoc ꝓstitit. causa eor i
dicebo tibi. ¶ Verba vgis ad
filiā quō dyabolꝰ fregit astute se
duat sb deuocois pelle aliq vel
aliqs mr seruos dei. ut nos pt
bet. ⁊ qbz indulgēe largiūr. ⁊
quō dispositio ecīe p anserē ⁊
dm p gallinā designāt. ⁊ q sūt
digni dei pulli vocari. Ca. xvj.

Mater dei loqr spose x.
Cur collegistis isthī cuꝰ
lingua magnaloq. vita
ignota. mores mūdiales? Hꝫ
pōdit illa. Ne inqt effundere
si hō lingue note despicet. qa
credebat bonꝰ. Unptm si deo
displicuisse pscire. nō magis
eū qꝫ serpētē collegisse. Cui
mr. Nec inqt voluntas tua bo
na custodiuit et refrenauit
linguā eiꝰ et cor. ne vos ad p
turbationē cōmouēret. Dyabo
lus qppe astutꝰ adduxit vob
lupū in vellē ouis ut ineniāt
occasionē sollicitādi vos ⁊ in
vos grassandi. Rndit illa. Ho
bis apparz qꝫ sit deuotꝰ ⁊ peni
tēs. ⁊ qꝫ visitet scos. ⁊ dicat se vel
le abstinē a pcīis. Rndit mr.
Ubicūqz anser ē cū pēnis. dic
utꝫ comedit cuꝰ an pēne?
Nōne pēne ablōinabiles st
stomacho. cuꝰ vō cibat ⁊ ofor
tat. Hic ē ⁊ spūalit dispositio
⁊ astrictio scē ecclie. Est enī

q̄i anser. in q̄ ē corp9 xp̄i tp̄m
caro recretissima. Sacramēta sc̄i
q̄ intiora anseris. Ille vō sig
nāt virtutes & actū mūm & cō
fessor. Plume vō nont caūi
tatē & pacias scōr. Dz pēne i
dulgētias signāt q̄s sc̄a viri
pmeruerūt & acquisiuit. Ergo
ois qui venit ad idulgētias
ea intētōe ut a pcīis p̄oribz
absoluat & tm ut remaneat
i p̄ore victoso exercitio. Hic
quidē habet pēnas anseris de
de q̄bz nec cibat nec exortat a
nia. Dz solūmodo sumāt ad rec
tionē. Qui vō eo aīo veūnt
ad idulgētias ut deinceps fugi
at pcīm. ut iniuste ablata resti
tuat. ut lesis iniuste satisfa
at. ut vnū obulū cū turpi lucō
nō acq̄rat. ut ad vnū diē viuē
nō velint n̄ ad voluntatē dei.
ut i adūsitate & pspitate deo
voluntatē submittāt. ut h̄oīes
mūdi & amicicias fugiat. Hic
quidē habebit remissionē pec
cator. silisq̄ ē angelo dei in
aspū dei. Ergo q̄ gnudet de re
missione pcōr. puor. nec tm
habet voluntatē delinquēdi p̄o
res vanitates & inordinatas mē
tis sue affiones. Dz iniuste ac
q̄sita vult retinē. mūdū i se
et i suis diligē. de humiliante e
rubescē. exercitiōes p̄nas non
fugē. carnē suā a superfluis nō
restrigē. Hinc quidē valet pēne
id ē idulgētie ad receptionē. id ē
ad actionē obtinēda & confessionē
Quibz exclt̄ pcm & acquirit gr̄a
dei. euolabitq̄ q̄ pēnis q̄busda
de manu dyaboli in dei sinū. si
tm ad h̄ec obtinēda psonaliē
cū bona voluntate velit coopa
ri. Rndit illa. O mr̄ mie. ora
p̄ isto. ut gr̄am inueniat in aspū
filij tui. Cui illa. Ipse scs̄ mat̄
visitet eū. Dz aliq̄d q̄ petra in
ret an cor eius p̄hibes ne gr̄a dei
ingrediat. Deus q̄pe ē q̄ galli
na caleface ouā. de q̄bz fiūt
viuētes pulli. Qua itaq̄ ouā q̄
subtus gallinā fuit recipiūt calo
rē ei9 nō at alia circūstantia. Ider
mat̄ fingit testā ouī in qua pul
lus accipit. Dz ipe pull9 rostro suo
tē ptrat frangē. Qd̄ vides mater
pullo illi caliditatē locū p̄parat.
ubi subsistat. Sic dns oēs cū sua
gr̄a visitat. Eos vō q̄ sic cogitat.
nos inquit abstinē voluptā p̄ce.
et in q̄ritu possum conari volu
ntatē ad p̄fectionē. hos visitat spūs scs̄
frequētius ut p̄fectius viuere
possint. Qui vō oēm voluntā
tē suā submittit dō. noletes n̄
mima fiāt & voluntate di & ad
tē. Dz sequūt eos q̄s viderit tē
dē ad p̄fectionē & stat humilis hoī
nū cōsilio reluctantiū discrete
motibz carnis sue. hos q̄ galli
na pullos subiciat sibi deus fa
endo eis iugū suū leue. & cō
lādo eos i difficultatibz suis.
Qui vō p̄pā sequūt voluntatē
cogitātes modica bona q̄ faciūt
ee digna apud deū mereri de.
nec conāt ad maiorē p̄fec

nē. ꝫ stant in hijs q̄ mente de
lectāt excusates fragilitatem
suā exēplis aliox. ⁊ leuiates
culpas suas pīsentibz aliox.
tales nō fuit pulli dei. qz vo
luntatē nō habēt frāgē diuīti
ā suā ⁊ vanitatē cordis sui.
ꝫ si posset vellet magis diu
uitē. ut i pcto diu posset pse
uerare. ¶ nō fecit sic ille bonꝰ
zacheus. nō sic magdalena.
ꝫ q̄ ī oībz mēbris offenderāt
deū. eā mēbra dederūt ad sa
tisfactiōē p pnīs ⁊ offensis.
Et q̄ ad mūdi honores aspē
derāt mortalit. despexerūt ad
eīꝰ scēptū humilitē. ¶ Ita difficile
ē deū ⁊ mūdū sīl diligē. nō fuit
sicut aīal illud qđ habebat o
culos añ et retro. et tal' q̄ntū
cūq̄ sollicitꝰ ē. tribulat' tn. Qui
at tales sūt sicut eusmōi za
cheus ⁊ magdalena. tricorē
pte elegerūt. ¶ Informatio
optīa scē agnetis ad filiā ad
bene ⁊ laudabilit' viuēdū et
ad malā vitā ⁊ dō ingratā p
uenīdū. In q̄ fortitudo ⁊ pa
tīa p crīū. p q̄tuor vō rotas
designāt. iste q̄tuor vtutes. pfte
cīa relinquē ppt' deū humilit ⁊
deū sapiēt' diligē. carnēq̄ dis
crete refrenare. ⁊ ponūt q̄da
alia de religiosis. Cap̄m. xvij.

Dīnes loqt' sponse x̄.
Vidisti inqt dnam
superbiā in cīu superbe
hodie. Cui sponsa rndit. Vidi
inqt ⁊ tabescebā qz cauo ⁊ sa
gnus. pulsus ⁊ sterq̄ se ibi lau
dari q̄rit. ubi mitto se debēt hu
miliare. Qđ ei ē tal' ostētatio.
ñ pdiga bonox dei assūptio. vul
gi āmiratio. iustox tribulatio. pauprm desolatio.
dei puocatio. suipi' oblīuio. iu
dicij futuri q̄uox dijudicatio.
et dispēdiū aīāz. ¶ Rndit ag
nes. Gaude filia q̄z a talibz e
repta es. ꝑtea ⁊ describē tibi
volo cīū quēdā. in quo te sedē
potis reclinare. Cuius ciuitatis in
quo sedē debes ē fortitudo ⁊ pa
cīa in tribulatiōibz. Cū ei hō
uūē refrenare cepit ⁊ totā
voluntatē suā deo ꝛmittē. aut
sollicitat mētē superbia q̄ eleuat
hoīem a se ⁊ sup̄ se. q̄ silis sit
deo et hoībz iustis. à cte frāgit
cū ipacīa ⁊ indiscretiōe. ut vel
redeat ad solita vl' deficiat ī in
ribz. ut repti' sit i labore dei.
ꝑtea ē opꝰ pacīa discreta. ut
nec ipacēs retrēdat nr̄ā discre
te pseuēt. ꝫ in utilibz ⁊ turpibz se
ꝓformet. ¶ Prima vō rota ciuis
istiꝰ ē voluntas pfte cīa reli
quēdi ppt' deū nichilq̄ deside
rare pt' deū. ¶ Ita sūt mlti q̄ tē
palia reliquūt eo fine ut ad
ūsitatibz careāt. ⁊ tn nichil eis
desit ad utilitatē ⁊ voluptā
tē. Quox rota nō ē bn ductil.
et ūsatilis. q̄z cū pūgit pau
ptas desiderāt sufficiētia. cū
gūat adūsitas reīgrūt. pspa.
cū tēptat eos delectio. mīnu
rāt de dispositiōe dīna et affl
tāt hoīes. cū paupūt ītīa.

qnit ꝑpas lib̃tates. Tercia illa
volũtas ē deo placita. q̃ nichil
de suo hr̃e desidat. nec ī pspe
tate nr̃a ī adūsitate. Beda rota
ē hūilitas q̃ hō reputat se in
dignū ad oīa bona. ponens
an̄ oculos suos oī hora ꝓcā
sua reū existimādo se in ospcu
dei. Tertia rota ē. diligē deū
sapiēt. Ille plane sapiet di
ligit q̃ seipm̃ cruciatādo odit
vicia sua. q̃ obstinat de ꝑcis ꝑpr
morū ⁊ ꝓpriis suor̄. letat deo
de spūali eor̄ ꝓfectu ad deū. q̃
amicū suū nō optat vnq̃ ad
utile ⁊ modū suū ꝓprium ſ̄ ut
seruat deo. timeatq; ei plus
de mūdano ꝓfectu ne forte of
fendat deū. Tal' ei ē sapiens
dilectio. odiēdo vicia nō fouēdo
ꝓpt̃ hr̃e vl' fauorē. eosq; pl⁹
diligēdo q̃s ī amore di videt
feruētiores. Quarta rota ē re
frenatio discreta carnis. Quis
ī augro ē ⁊ cogitat sic. ecce i
gt̃ tūt me caro iordiate. si vi
ceo sedm̃ carnē scio p̄ certissīo
q̄ aditor carnis nascit. q̃ pla
gare pt̃ ⁊ infirmare. q̃ occidꝫ
⁊ iudicabit. Ideo ob amorē ⁊ ti
morē dei refrenare volo beni
uole carnē meā vnq̃ mō de
bito et ordinato ad hr̃e dei.
Quicūq; talit̃ cogitat petes
adiutoriū ei⁹ rotā accepta erit
deo. Si vō religiosꝰ ē ⁊ cogitat
sic. ecce tūt me caro ad delicto
sa. offert se eā loc⁹ ⁊ tp̄s ⁊
bona ętas ad delectandū. attn
adiutorio dei nolo peccare ꝓpt̃
ꝓfessionē sanctā ⁊ momentane
ū delectacōis bonū. Magnū q̄p
pe ē q̄d vouī deo. pauꝑ ingressꝰ
sū. pauperꝰ egrediar. iudiciū
de oīb; sit strictꝰ. Ideo ne offe
dā deū meū. ne scādalizē ꝓxi
mū meū. ne meipm̃ faciā pu
nū abstinē volo. Talis abstinē
tia digna ē mercede magna.
Si vō alīq; ī honore ē ⁊ delica
is ⁊ cogitat sic. ecce ego habū
do ī oīb; et pauꝑ defiat. et tñ
vnꝰ de q̃ ē oīm. Q̄d ꝓmeruī e
go ⁊ q̄d demeruit ille? Q̄d vō
ē caro n̄ cib; vnū? Q̄d sūt
tot delicie. n̄ nausee. ⁊ occasio
īfirmitatis. pditio tp̄s. ⁊ pcī
idictuū? Ideo refrenabo carn̄
nē meā ne ī ea ōmes lasciu
at. ne ḡuus iudiciū subeā. ne
tēpꝰ ꝓnē ianit̃ expēdā. Et si
forte caro male edicata nō po
tūt facilit̃ flecti ad ḡressiora
ut pauꝑ. sībenigna ei tñ paula
tīm̃ delicciora alīq; fine quib;
bñ pt̃ subsistē. ut necessariū
habeat. nō superfluitatē. Quis
ergo sic cogitat. et facēdo o
nat̃ ignorāciaq; potestatē eā et
ofessor ⁊ martir vocari pt̃. qa
martiriꝫ gen⁹ ē delicias habē ⁊
delicijs nō uti. ī hr̃e cē ⁊ hō
rē ꝺtēpnē. magnū cē apud ho
mies. et seipm̃ mīnū seipso de
sentire. Itaq; tal' rota mīnū pla
cet dō. Ecce filia cīrī figauī
tibi cuiꝰ angel⁹ tuꝰ aurigā ē. si
tū frenū eiꝰ ⁊ iugū a collo

tuo nō excusseris. id ē si ispira
cōes eius salubres nō dimiseris. sē
sus tuos ⁊ cor tuū ad iania ⁊
scurrilia laxādo. Nūc etiā cīrū
in q° dn̄a illa sedebat dicē tibi
volo. Curr9 plane ipacia eius ē.
scz ꝯt deū. ⁊ ꝯt ꝓximū ⁊ ꝯt se
ipsā. Cont deū. iudicādo occul
ta iudicia eius. q̄ nō ꝓspat ad
votū. Malignādo ꝯt ꝓxim. q̄a
nō seq̄t bona eius. Impaciēs q̄
i seipsā ē. occulta cordis sui im
paciēt ondendo. Huius cīr9 rota
ꝑma supbia ē. ꝑferendo se alijs
⁊ alios iudicādo. ꝯtēpnēdo hui
les ⁊ hōres ābiendo. Scda rota
ē mobīa mādatorū dī. q̄ inducit
i cor eius excusatione īfirmita
tis sue. leuiatione culpe sue. ꝑ
sūptione cordis. malicieq̄ defē
sione. Tercia rota ē cupiditas
mūdialiū. q̄ inducit ei ꝓdiga
litatē in expēdēdo q̄ habet. neg
ligētiā ⁊ obliuione sui et futu
rorū. anxietatē cordis tepidita
tē ad amorē dei. Quarta rota est
sui ipius amor ꝑ quē excludit a
se dei sui reuēntiā. et tiorē finē
q̄ suū ⁊ iudiciū nō attendit. Hꝰ
curr9 auriga ē dyabolꝰ. q̄ eā ad
oīa q̄ ipē miserit in cor eius fcit
hylarē ⁊ audacē. Duo vō equi q̄
trahūt cīrū spes ē lōge vite. et
volūtas pcī usq̄ i finē. Frenum
vō pudor ꝯfessiōis ē. qui quidē
pudor sic ꝑ spē lōge vite ⁊ vo
lūtate peccādi ⁊ ꝑseuerādi i pc
cato trahit aīm a rcō trāmite
⁊ in pccō sic onerat q̄ nec tīrōe

nec pudore nec āmonicōe sur
gē pt. ꝫ cū stare firmit se cred.
n̄ adiuuāte grā dei cadet i pro
fundū. ¶ Verba filie laudis ad
vīginē glōsā. ⁊ rnsio grata vīgis
ad filiā. i q̄ filie ꝑ vīginē grē pli
me de se. ⁊ aplōrū scōrū ꝯcedūt
⁊ mlta alia bona. Cam. xviij.

O Dulcis maria inq̄t spō
sa. bn̄dcā sis tu etna
bn̄dcōne. q̄ vīgo ante
ptū vīgo pꝰ ptū. vīgo cū spōso.
virgo indubitata. dubitāte spō
so. Ꝓtea bn̄dicta sis tu q̄ mr̄
⁊ virgo. q̄ soli dō carissiā. q̄ ꝑ
oībz angel' purissiā. q̄ sola cū
aplis fide plenissiā. q̄ sola cor
dis dolore amarissiā. q̄ ꝑ ꝯfes
soribz abstinētia clarissiā. q̄ ꝑ
vīgibz oībz excellētissiā ꝯtinētia
⁊ castitate. Ideo bn̄dicāt te oīa
supiora ⁊ īferiora. q̄ ꝑ te deus
creator factꝰ ē hō. ꝑ te iustꝰ iue
nit grām pccōr indulgētiā. mor
tuꝰ vitā. exul rediit ad prīam
suā. Rn̄dit vīgo. Scptū ē. q̄ pe
tro reddēte testiōniū filio meo
q̄ eēt filiꝰ dei. rn̄sū ē ei. Bts
es symon bariona. q̄ caro et
sanguis nō reuelauit tibi. Sz
dico ego nūc. Hāc salutationē
nō reuelauit tibi carnal' aīa
tua. ꝫ ille q̄ erat sine pncipio
⁊ ē sine fine. Ꝓtea tu esto hu
milis et ego ero tibi misericors.
iohēs baptista ut ꝓmisit tibi
dulcis. petrꝰ vō erat tibi mitis.
paulꝰ āt fortis q̄i gigas. Tunc
q̄ iohēs dicturꝰ ē tibi. filia sede

in genu. petrꝰ vō dicet. o filia aperi os tuū ⁊ cibabo te cibo dulcedīs. Paulꝰ idiet te ⁊ armabit te armis caritatis. Ego vō q̄ mīr ſu pn̄tabo te filio meo. Verūptn̄ filia iſta potis ecīa intelligē ſpualit. Na in ꝺo qui intēptat gīa dei nōtur obia. Ipe q̄ppe fuit et ē dulcis pn̄tibꝫ ꝓpt̄ mira bilē gīam. dulcis hoībꝫ ꝓptē ſingulare pdicatiōne. dulcis deo ꝓpt̄ vite ſcītatē ⁊ obiaz. Obediuit deniq; i iuuētute. obediuit i ꝑſpūs. obediuit in aduſis. obediuit ⁊ hūlit. ſtet. cū honorari poſſit. obediuit et i morte. Ergo dicit. ſede in genu. id ē deſcende ad hūlia. et habebis ſublimia. relinque amara et habebis dulcia. relique ꝓpā voluntate ſi vis ee puula. ſtēpne trena ⁊ eris celeſtis. cōtēpne ſupfluа ⁊ habebis habūdāciā ſpūalem. In petro vō notat fides ſcā fides ſcē ecīe. Sicut ei petrꝰ ſtabilis pmāſit uſq; i finem. ſic ⁊ fides ſcē ecīe ſine fine ſtabilis pmanebit. Ergo petrꝰ id ē fides ſcā dicit. Api os et habebis cibū optimū. id ē api intellm aīe tue. et i ſcā ecīa ſueies cibū dulciſſim. id ē corpꝰ dn̄i cū in ipo ſacro altaris. nouā q̄ legē ⁊ vetem. explanatōes doctoꝝ. paciam mīm. ⁊ hūlitatē xfessoꝝ. vgīm caſtionia. oimq; vīutū fūda mētū. Itaq; fide ſcām q̄ve i ecīa ſcī petri. q̄ſtā meoꝝ retine. ⁊ opibꝫ ꝓſuma. In paulo vō notat pacia. Ipe ei fuit fortes ⁊ tria ipugnātes fidē ſcām. ⁊ audes i tribulatōibꝫ. loḡaim in ſpe. pacies i infirmitatibꝫ. xpi paſſiū cū doletibꝫ. hūlis in vīutibꝫ. hoſpitalꝰ ad paupes. miſericors ad peccātes. magr ⁊ doctor oīm. ꝑſeueras uſq; ad finē in caritate dei. Ergo paulꝰ id ē pacia armabit te armis vīutū. q̄ pacia vā fidata et roborata exēplis ⁊ pacia xpi ⁊ ſcoꝝ eiꝰ. actēdit caritate dei i corde. ſuccēdit aīm ad agenda fortia. reddit hoīem hūlem mitē. miſericordē. feruētē ad celeſtia. ſollicitū ſuiipiꝰ ꝑſeueratē in iceptis. Itaq; gīa dī hoīē oemq; obiam nutrit i genu hūlitatis. Fides cibat cibo dulcedīs. pacia veſtit armis vīutū. Huc ergo mat' miſerie introduco ad filiū meū. q̄ ei cōnabit cōna dulcedīs ſue. In ipſo ei ē fortitudo iexcogitabilis. ſapia incōpabil. vīuoſitas i dicibil. caritas admirabil. Idō et nullꝰ rapiet eū de manu ſua. Verūptn̄ filia ḡnus tibi loquoꝝ ꝑ te tn̄ oēs intelligo q̄ fidē ſcām ſequunt opibꝫ caritatis. Sicut ei in vno hoīe iſrael oēs iſraelite itelligebat. ſic ꝑ te oēs veri fideles itelligūt. ¶ Vba filie ad dnam de vīute ⁊ laude ſue plēnitudis.

mētū. Itaq; fide ſcām q̄ve i ecīa ſcī petri. q̄ſtā meoꝝ retine. ⁊ opibꝫ ꝓſuma. In paulo vō notat pacia. Ipe ei fuit fortes ⁊ tria ipugnātes fidē ſcām. ⁊ audes i tribulatōibꝫ. loḡaim in ſpe. pacies i infirmitatibꝫ. xpi paſſiū cū doletibꝫ. hūlis in vīutibꝫ. hoſpitalꝰ ad paupes. miſericors ad peccātes. magr ⁊ doctor oīm. ꝑſeueras uſq; ad finē in caritate dei. Ergo paulꝰ id ē pacia armabit te armis vīutū. q̄ pacia vā fidata et roborata exēplis ⁊ pacia xpi ⁊ ſcoꝝ eiꝰ. actēdit caritate dei i corde. ſuccēdit aīm ad agenda fortia. reddit hoīem hūlem mitē. miſericordē. feruētē ad celeſtia. ſollicitū ſuiipiꝰ ꝑſeueratē in iceptis. Itaq; gīa dī hoīē oemq; obiam nutrit i genu hūlitatis. Fides cibat cibo dulcedīs. pacia veſtit armis vīutū. Huc ergo mat' miſerie introduco ad filiū meū. q̄ ei cōnabit cōna dulcedīs ſue. In ipſo ei ē fortitudo iexcogitabilis. ſapia incōpabil. vīuoſitas i dicibil. caritas admirabil. Idō et nullꝰ rapiet eū de manu ſua. Verūptn̄ filia ḡnus tibi loquoꝝ ꝑ te tn̄ oēs intelligo q̄ fidē ſcām ſequunt opibꝫ caritatis. Sicut ei in vno hoīe iſrael oēs iſraelite itelligebat. ſic ꝑ te oēs veri fideles itelligūt. ¶ Vba filie ad dnam de vīute ⁊ laude ſue plēnitudis.

et de trinone vñis ſui laudē
ſhirmāte. ⁊ q̄lit̄ filiꝰ vginē ma
trē ꝓpat aurifabro. Cā. xix.

O Dulcis maria. noua
pulchritudo clariſſima
veni ī adiutoriū m̄i.
ut deformitas mea depuret.
caritasq; accrēdat. Tria ei dat
pulchritudo tua capiti. Purgat
p̄mo meoria ut vba dei ſua
ut̄ ingrediat. ſcdo ut audita de
lectabilit̄ teneat. tcio ut ad p̄xi
mū ardent̄ defundat. Tria
eciā pulchritudo tua p̄ſtat cordi.
p̄mo aufert onꝰ diuriſſim acti
die. ſi tua aſidet caritas ⁊ hu
milis. ſcdo dat oculꝰ lacrimas ſi
tua attēdit̄ paupt̄as ⁊ pacia.
tcio dat cordi fernorē m̄tis
dulcedis ſi ſincerit̄ recolit̄ me
moria tue pietatis. Vē dna
tu es pulchritudo p̄ciosiſſia. pul
chritudo deſideratiſſia. Cā ifir
mus data es ī auxiliū. tribula
tis ī ſolatiū. oibz ī mediatricē.
Ergo oēs audierūt te naſcitu
rā. et q̄uis ſcuit te iā natā bn
clamare poſſūt. Vei pchritudo
clariſſia illumina tenebꝝ nr̄as.
Vei pchritudo p̄ciosiſſia ⁊ au
fer obprobriū nr̄m. Vei pul
chritudo ſuauiſſia ⁊ mitiga a
maritudīne nr̄am. Veni pul
chritudo potentiſſia ⁊ diſſolue
captiuitatē nr̄am. Vei pchritu
do honeſtiſſia ⁊ dele ſedientem
nr̄am. Ergo bndicta ⁊ vena
bil̄ ſit tal̄ ac tanta pchritudo.
qua oēs vndē optabāt p̄uar
dice. de q̄ oēs timuerūt ꝓphē. de q̄
oēs eleī gaudet. Bndit mater.
Bndicta ſit ds pchritudo mea.
q̄ dedit tibi talia vba loq̄; ꝓtea
dico tibi q̄ pchritudo ānoſſima
etna ⁊ pulchra q̄ fecit ⁊ creā
uit me. aformabit te. Pulchritu
do vetuſtiſſia ⁊ noua. ī noua
oia. q̄ fuit ī me ⁊ p̄eſſit de me
docebit te mirabilia. pchritudo
deſideratiſſia delectans ⁊ letifi
cās oia. iflāmabit aiam tuā
caritate ſua. ꝓtea afide ī deo.
Cū ei pulchritudo celeſtis appa
ruerit. tūc oīs pulchritudo tre
na confundet̄ et reputabit̄ nil
ſterq;. Deīn ait filiꝰ di ad ma
trē. O bndicta mr̄ tuos filios
aurifabro q̄ ꝓpat opꝰ pulchru.
oēs q̄ viderūt opꝰ ag̃tulāt.
⁊ tūc lapides p̄ciosos ā aurī
offerūt ut opꝰ pficiat. Sic tu
dilcta mr̄ oī tenāti ſurge ad de
fu tibus auxiliū ⁊ neminē re
liquis vacuū a ſolacē tua.
ꝓtea bn vocari potis ſagnis
cordis dei. Sicut ei ſāgnē vi
uificat ⁊ roborat oia mēb̄
corpis. ſic p te viuificāt oēs
a pcto. ⁊ fructuoſiores fiunt
ad deū. ¶ Inforcio ſce agnetis
ad filiā de nō retrēdēdo ⁊ de
nō pl̄ debito p̄cedēdo ⁊ de nō
abſtinēdi ī abſtinēcijs iceptis
vl̄ iceptis. ⁊ q̄ abſtinētia ſit deo
acceptabilis. Cā. xx.

Agnes loq̄t. Filia ſta
bil̄ eſto ⁊ nō retrēdas
a deo. q̄ ſerpēs mordēs iacet

aīm talos tuos. ¶ Nec ecīa debito
plus predas q̄ cuspis lācee a
cute aīe te stat. a q̄ si pl⁹ iusto
pcussis vulnabis. Cd vō est
retrēdē n̄ penitē i tēptacoibz
assūpsisse austēra et salubē
ora ⁊ velle ad ꝺsuetā redūce.
delicāri i mēte i sordidis cogi
tacoibz? Calia si mēti placet
obscurāt oīa bona paulatīq;
retrūit ab oī bono. ¶ Nec ecīa
debes pl⁹ debito predē. idē vl
t̄ vires te affligē. a aliōs supā
natūz tuā in bonis opibz imi
tari. Cia ab ēterno disposuit ds
opibz caritatis ⁊ hūilitatis a
petre petrozbz celū. seruata i
oībz mēsura ⁊ discretōe. ¶ Nūq
āt dyabol⁹ iudus suggerit hoī
ipsū supā vires ieunare. ꝓmut
tē ꝺsuetā ⁊ iportabilia velle
imitari. ꝓfūda nō ꝺsideratis ui
ribz ꝓpis ⁊ infirmitatibz. aut de
ficiēte roboze vl' hō ātinuet i
male ītepta ꝓpt' roborē hoīm
pl⁹q̄ ꝓpt' deū. vl' deficiat aq̄
ꝓpt' i discretōnē ⁊ infirmitatē.
¶ Ptēa mēsura terpsa i terpa
id ē scdm fortitudinē ⁊ debili
tatē tuā. q̄ alij fuit a natīa
fortiores. alij debiliores. alij
gr̄ā dei feruētiores. alij ꝺsuetu
dē bona alacores. ¶ Ideo scdm
ꝺsiliū timētiū deū gubna vi
tā tuā. ne ā p īconsideratiōnē
mordeat te serpēs. ā cuspis
gladij venenosi id ē suggestiō
dyaboli veneōsissia deludat
mētē tuā. q̄ vel videri qd nō
nō es. ā cē appens qd ē sup̄
vires ⁊ vtutē tuā. ¶ Nā st' qui
dā q̄ meritis suis obtinē celū
putāt. q̄z deus pcat a dyaboli
tēptacoibz ex occulta dispōsi
one sua. Alij fuit q̄ l'oribz suis
satisfacē deo putāt ꝓ excessibz
suis. Quoz oīm error oīno
dāpnabil' ē. q̄r ecīa si q̄libet
hō cēties corp⁹ suū ꝺsideraz.
nō possz dō vnū p mille iūn
dē. Cia ipē dat posse ⁊ velle.
ipē tpa ⁊ sanitatē. ipē explz
i bonis desideriū suū. ipē dat
diuicias ⁊ glāz. ¶ ipē ē q̄ morti
ficat ⁊ viuificat. exaltat ⁊ hu
miliat. ⁊ oīa st' i manu eiꝰ.
¶ Ideo ei soli oīs hōr exhibēdꝰ ē.
et nulla mīta hoīm alicuiꝰ
reputacoīs fuit apud deū. Cr
vō mirabaris de dīna q̄ ad in
dulgētias veniēs corrupta ē.
rndeo tibi. Fuit q̄da mulier
q̄ ātinētiā habet fz nō dilīgt.
quibz nec delectatio magna nr̄ā
tēptatio ē fuit molestā. quibz si
nuptie hōrande pbēnt. susci
pēnt quidē. dz q̄r nō offerūt
magna dedignāt ꝓpia. Et ideo
ex ātinētia q̄dz nascit superbia.
⁊ psūptio ꝓpt' quā ātingit ex
pmissioē diuina cadē sicut iā
audisti. Si vō aliq̄ ēet talī in
tēcoīs q̄r nec ꝓpt' totū mūdū
si ei pbēt vellet semel macu
lari. ī possibile ēet talē relīqui
ad tpia. ¶ Veruptn si deus per
mittet ex occulta iustitia sua
talē cadē. pl⁹ficiz ei ad cōnā.

q̄ ad p̄m. dūmo eēt ꝛt eiꝰ volū
tatē. ꝓtēa ꝓ cto fato q̄ ds ē q̄si
aquila q̄ ab alto ꝑspicat ifima. q̄
si aliq̄ vidit aſtēdē de tra. ſtati
q̄ funda deicit illa. ℟ vō aliq̄d
venēos ſu ꝑſpicat ꝛtrū ſibi. q̄ ſa
gitta trāſuerberat. ℟ at diſtillat
aliq̄d īmundi de ſuꝑioribz ſuꝑ
ipſa. q̄ anſer fortit excutit a ſe
et elongat. ℟ ita facit deus.
℟ vidit corda hoīm ex fragilita
te carnis et tēptacoibz dyaboli
ꝛt voluntatē ſpūs erigē ſe ꝛt de
ū. ſtati q̄ funda ꝓ iſpiacdem
ꝓuictiois ⁊ ꝓnē illud ānichilat
⁊ facit hoīem redire ad deū et
ad ſeꝑm. ℟ vō venenū cupidi
tatis carnis vl' diuiciaꝝ mtrūcit
cor. ſtati ds trāſuerbat mentē
ſagitta caritatis ſue ne hō ꝑſe
ueras ī pāo a do ſepet. ℟ ſi
aliq̄d īmundi ſuꝑbie vl' luxu
rie fedauit aiaz. mox q̄ aſcēr
ꝑ fidei ⁊ ſpei aſtātiā deicit. ne
vl' aīm obdurēt in vicijs aut
aīa uicta deo dāpnabilit̄ macu
let. ꝓtēa filia ī oīb affectoibz
tuis ⁊ opib aſſida iuſtiaē dei.
⁊ miaz. ſp attende finē. ¶ Ūba
ſpōſe ad deū de eiꝰ vtute ⁊ mīt
nificētia. Et viſio vīgīs ad filiā
ipſā aſortās. ⁊ q̄liꝰ boni ſeruꝰ di
nō debēt ceſſare a predicatione
⁊ monicōe ꝓximi ſi ꝓficiat ſiue nō
q̄ ꝓbat ꝑ exēplū. ¶ Caplm xxj.

Benedictꝰ ſis tu dñe meꝰ
q̄ es tīnꝰ ⁊ vnꝰ. tīnꝰ ī ꝑſo
nis. vnꝰ ī natā. Tu es
ipa bonitas ⁊ ipa ſūma ſapia
tu es ipa pulchitudo ⁊ ipa ꝓtās.
Tu es ipa uſticia ⁊ vitas. ꝑ q̄m
ſt' oīa. mutāt ⁊ ſubſiſtit. Tu vē
ſilis es flori creſcēti ſingl'it ī
tēpo. de quo oēs q̄ approꝑiquāt
flori obtinēt ſuauitatē ī gſtu
alleuationē ī cēbro. delectationē
ī viſu. fortitudinē in reliq̄s mē
brīs. ℟ ita oēs approꝑiquātes tibi
fiūt pulchiores reliquētes ꝓna.
fiūt ſapētiores ſeqtes tuā vo
lūtatē. ⁊ nō carnis. fiūt uſtio
res ſequēdo utilitatē aīe ⁊ hono
rē dei. ꝓtēa piſſie ds da mī id
amare q̄d te delect. tēptacoibz
vilit' reſiſtē. mūdana oīa ꝛtēp
nē. ⁊ te ingit' ī mēoria mea ēti
nē. Finit mr. Ihat ſalutatio
nē ꝓmeruit tibi ille bonꝰ ihero
nimꝰ q̄ recēſſit de falſa ſapīa ⁊
uenit ſapiaz veraz. q̄ ꝛtēp ſit
honorē trenū et lucīs ē ipſum
deū. Felix talis ihēronimꝰ. fe
lices q̄ eiꝰ imitāt doctrinā ⁊ vi
tā. q̄ fiunt amatoz vidiuaz. ſpe
culū ꝓficiētiū. doctoz toꝝ vir
tutis ⁊ puritatis. ℟ dic filia. q̄d ē
q̄d te ſollicitat ī corde tuo? Et il
la. Qcūq̄ ingit cogitacio dicēs.
℟ bona es: ſuffiat tibi bonꝰ
tua. Q̄d ad te iudicare ⁊ ꝓuōre
alios q̄ docē meliores. q̄d nec
tui ſtatꝰ nec ordis ē. Ex q̄ co
gitacōe ita obdurat aīꝰ q̄ et
ſuiipiꝰ obliuiſcit. totꝰ q̄ refu
geſcit a dei caritate. Finit mr.
Hec cogitacio mlīos ecīa ꝓuec
tos retrahit a dō. ℟ ita dyabolꝰ
ipedit bonos ne logāt malis

ne forte rpugent. Impedit ecia
ne loquat bonis forte eleuaret
ad altiora statu locu. Na bona
audita doctina bonor eleuat
(+ mitt) ad altiora loca. Hi eunuchi ille
leges ysaiam uenisse ade ad mi
nore pena infemi. Et philippus
ostit doces eu intendu ad celu
eleuauit eu ad felice locu. Sic
cia petr mittebat ad cornelium. Si cornelius pius fuisset mortuus
uenisset ppt fide ad refrigeriu
et aduenit petrus et piecit eu ad
porta celi. Sili cia paulus uenit
ad dyonisiu. et duxit eu ad bea
ta remuneratione. Ergo amici
dei no debet attediari i seruitio dei. et laborare ut ho malus
fiat melior. et ho bonus ueniat
ad pfectora. Na quisq habet vo
luntate sibilandi in aures oium
infeliciu qui ihs xpc est verus dei
filius. et facedo conaret quecuq
posset ad aliox subsione. et nullu
vl' pacu cotinet. nichiloi eade
mede obtinet ac si oes tacerent.
sicut p exemplu dico. Si duo mercenarij ex precepto dni sedent
i monte duriss. et alius uideret aucu eleu ab ho nichil.
isti ppt' labore et voluntate digni erunt eqli mede. Sicut paulus
q plus laborauit. alij apli q pauciores laborabat. oes tn unus eadem
voluntatis et despesatio dina accipiet. ppea no e cessandu quia
pauca vl' nulli reputat uba di.
Na sicut spina pfert roscu
rosa. et asinus dnm suu tnsfert
sic dmbolus spina peccati p tribulationes pficit electos tandiu rosis ne
p psumptione cordis dissoluat
mentem. et qui asinus pduat eos ad
dei adoratione et maiore remuneratione. Qualit modus tribus
hoim malicia predit dyabolus ad
tentandu. et quo homines nunc promptiores sit ad peccandu qm dyabolus
ad tentandu. et de pena et tales
fata. et qlit' dei amica i pdicatore
debet laborare utilit. et de fine in
fusione i suos audos Ca. xxij.
Hus logt. Si turbaui posse. mito nunc dicit posse. Penitet me fecisse
hoiem. Na ho mo e sicut aial
qd spote cadit in retina quantucuq ioclamat. nichiloi sequit
sua voluntate. Nec ia dno impunitu e dyabolo qui volet tra
here hoiem. imo ho ipe punit
malicia eius. Sicut canes venatici q primo ducut copula. deinde
assueta capre et deuorare animalia
ecia i acceleratione ad pdam punit ductore. sic ho ia assuetus et
fascinatus i peccato. promptior e ad
peccandu qm dyabolus ad tentandu.
Nec mirū e. diu ei e qm no placuit deu sedes aplica caput
mundi. i sancte urbe et exemplo suo
sicut premisit faciebat. et ido relicta membra facta sit debilia et la
guida. Nec obstat. cur ds diues
factus e egenus et pauper. scz ut pe
ricula tempeda docet et celestia
amanda. Hi qm ho pauper natura
lis e. dues falsis diuicijs hoc

oēs imitari appetūt paucios ꝛ̄ne
mūt alij q̄ nō imitant. ¶ Ido ve
nit arator a potētissīo eracua
tq̄ a sapientissīo q̄ nō q̄rit tras
et corpm pulchitudiem nō vētur
fortitudinē fortiū nec timz mi
nas pīncipū. ꝫ nec accipit psōs
hoīm. Qui scīabit carnes hoīm
et duriet dom⁹ spūū. Q̄ corpa
dēt vmibz. aīasq̄ tdet illē q̄bz
seruierūt. ¶ Ido amici mei ad q̄s
te mittā laborēt vilit atq̄ cele
rit. q̄ nō erit istud q̄d i nouis
sīs diebz ut dixi pus. ꝫ i diebz
istis. Et mlīor vnētū mdebt
hoc oīli. ut īpleat q̄d scptū
ē. Fiāt uxores eoz vidue et
filij sine pībz. Oēq̄ desidabile
hoīm aufet. Verūptn q̄cūq̄ ad
me cū hūilitate venit. ego deus
misericors eū suscipio. Q̄ veo
fructū iustīe opbz īpleuit.
hijs ego dabo merpsū. q̄ iustus
ē ut dom⁹ pfet in q̄ rex iustes
suus ē. vitiū mdet ut dāes
cat. gnū fortit ꝛeiat ut ab
ab atrista separet. illudq̄ q̄d
i formella claudit vehemēt
apmat. donec formelle silitu
do obtineat. Actn sicut post
hyemē venit estas. sic ego p̄
tribulationē dabo ꝛsolationē
hijs scī q̄ cupiūt ee pmuli. et
q̄ celestia pōderāt pl⁹ q̄ trēa.
Verūptn sicut hō nō nascit
et mouit vno eodēq̄ tpe. sic oīa
nūc tpibz suis īplebit. Scito
eīa q̄ cū aliqbz volo facē iux
pūbū cōe. ponit eū i collo et
curiz. et tribulatio acteleare cogit.
Cū alijs fīaā sicut scribit. Ap
peri os tuū. et implebo illud.
Ad tristos vō dicā ꝛsolādo et in
spirādo. Venite p̄dicte et sīplices. et dabo vob̄ os et sapiam
quibz et līguosi nō poterūt re
pugnare. Sicut fecā in diebz is
tis. sīplices īpleui sapiēcia me
a. et resistūt doctis. cumsi magi
nilocās et potētes et subito decer
serūt. Nec mirū. Precepi ei sa
pientibz ut pscindent līguas ser
pentū sicut audisti et nolūerūt.
Nec mir q̄ fiunt vbera cōtatis no
luit extīguē ora ut ignē extin
guēt cupiditatis sucessiū i cordibz
filioz ut monui. Ideo ego tpe fe
licitatis eoz sucrdi eos. et pscidi
līguā eoz. ¶ Verba iohānis
euāgeliste ad vginē glosā de q̄da
mōcho et iuuo. et vīsio vginis q̄
lit talis sit ꝛstituty et de dyabolī
illusionibz ad ipm et quo ex sep
tē signis spūs bonꝰ agnosat. et
ex totidē malꝰ spūs dinosat. Ca⁹

IOhānes euāgelista xxiij.
dixit mīi dei. Audi tu vgo
et mater vnīgeniti filij nō plu
rium mr vnigeniti filij
dei plasmatoris oīm et redepto
ris hoīm. Audi inquā sicut et au
dis q̄ntū iste delusꝰ ē a dyabolo.
q̄ntū laborat ut obtineat ipos
sibile. q̄ntū informatꝰ ē et q̄ntis
rebz mēdacij. q̄ntū eīa elōgat
se a dō i spē ouina. et corde leo
nino. Ego docui q̄ tres sūt q̄ tes
timoniū dāt i celo et i tra. pr et fi

lib. et spūs scūs. Iste vō testimoniū p
hibet spūs malignū totū ē factū
scīs. q̄ pī nō fortificat sua potē
cia. filij nō vsurpent sua sapīa.
spūs scūs nō inflāmat caritate su
a. Nec mirū. Aspirat ei ad po
tētiā ꝛ potētiā prius. vult ee sa
pies ꝛ sapīaz filij. habet iflam
matiōnē ſ alie q̄ sicut iflāmat
spūs scūs. Ideo tegn filiū tuū. ut a
cicij abstinhat ne pdant plures.
a hūliet celeriq̄ p errata. Audit
mr. Audi tu vigo. ſ tn virilē nō
fēinea psona. Tu es q̄ deo placu
it vocare leuissīa morte de mū
do ꝓximus m. Ego ei q̄ obdor
mitu in sepalcre aīe et corpis. ꝛ
vigilau i gaudio ꝓpetuo. Nec
mirū. Ego q̄ppe p cētis amātus
i morte filij mei dolui. ido placu
it deo de mūdo me cū leuis
sīa morte separe. Tu vō me a
plos viaiq̄ m appropīquasti.
maioraq̄ signa dilcionis ēq̄q̄
es p alijs. et amatior tibi pas
sio filij mei facta ē. quā cēteris
clarius aspexisti. Et q̄ p cētis
fribz lōgius vixisti. q̄ i ipor ō
nū morte martir fuisti. Ideo
placuit deo vocare te de mūdo
leuissīa morte. q̄ vigi vigo fuit
ꝛmedata. Ido fiet q̄d petisti ꝛ nō
plōgnbit. i Vtīn filie mee onde
volo. quō iste de q̄ loq̄m ē ostu
tuq̄. Ipe q̄ppe ē sicut seruꝰ mo
netarij id ē dyaboli. q̄ aflat et
pcutit moētā suā id ē seruietq̄
sibi suggestionibz ꝛ tptacōibz su
is. donec pficat eū ad velle suū
Cuiq̄ voluntate corrupit hoīs. et
ad delectionē carnis et amorē
mūdi iclinauit. mox q̄ formā
ꝛ sup̄scriptionē ei ipmit. q̄ tūc ex
signus exteloribz satis appet quē
diligit toto corde. Cū vō hō ex
plet affrm mētis sue et pl̄s vult
ī plicare mūdo q̄ suus stat⁹ ī q̄rit.
plāq̄ facit et vellet si posſ. tūc
pfecta moneta dyaboli ꝙbat.
Veruptn scīto q̄ alia ē moneta
dyaboli. alia dei. Moneta dei
ē aurea fulgēs. ductilis ꝛ pon
sa. Hic oīs aīa q̄ habz i pressiōes
dei. ē fulgēs dīna caritate. duc
tilis pacīa. ꝓposa. boni opis ꝛ
nuacōē. Ergo aīa bona ꝛflamat
vtute dei. et ꝙbat mītis tptaz
oībz. p q̄s aīa ꝛsideīas origīnē et
defrīosiates suas. deiq̄ cōa se pi
etatē ꝛ pacīam. tāto fit ꝓcliōr
or deo. q̄nto hūlior ꝛ pacētior.
et suū sollicitor iuenit. Mone
taq̄ dyaboli ē cuprea ꝛ plūbea.
Cuprea. q̄ habet silitudīnē au
ri. habet et durīciā. Plūbea. q̄
habet flexibilitatē. ſ nō sicut
aurū. Hic aīa iustī videt sibi
ee iustꝰ. oēs iudicat. oībz sua p
ferr. iflexibil ē ad opa hūlita
tis. mollis ī suis opibz. difficilis
reuocāb a suis tptibz. ama
bil mūdo tptibl deo. Et q̄
moneta dyaboli plūbea. q̄ defor
mis q̄ mollis ꝛ flexibil. q̄ pō
derosa. Hic aīa iniusti ē deform
ī voluptuosis affrionibz. onero
sa ī cupiditate mūdi. flexibilis
q̄ arūdo. ad q̄cūq̄ dyaboli ī spi

int mēti. ymo q̄nq; celeriꝰ ad fa
ciēdū q̄ dyabol⁹ ad tēptandū. Sic
ecīa iste seruꝰ monetarij ē dispo
situ. q̄ attendat⁹ stāe i obseruātī
is regularibz sicut vouāt. cogita
uit vias q̄bz hoībz placēt p sila
tā sēritatē ad lucrius nutēdā
carnē suā. Et mox dyabol⁹ timi
sit mēti sue q̄da mēdacia noct
nalia. q̄bz delusꝰ credebat ipos
sibilia q̄ nō eueniēt. sz vita eiꝰ
abbreuiabit. et honorē quē cu
pit nō ꝛsequet. Deruptū ubiq; z
aliq̄ moneta noua iueniēt mit
tēda ē ad aliquē sapiētē. q̄ pon
deris ⁊ forme scāz habz sufficie
ter. Sz ubi iueniem⁹ illū? Et si
iuenty fuit modicū ymo utiq;
moneta sit vā an falsa. Ido in
talibz vnicuiq; ē ꝛsiliū sicut p
exēplū dico. Si cam pourgētur
vn⁹ florenꝰ. nō attēdēt ad ēer
mēdū eū. Si vō pimety eēt ali
q̄ pīgnedie nō dubitū quin ab
eo ūciget. Sic ecīa ē nūc. Si acce
det ad aliq̄ sapiētē. dicēdo sic.
ille talis hēticꝰ ē. tūc nō attēdet
q̄ cauitas dei refriguit tota. Si
vō dicēt. florenos habet multos.
tūc oēs sil' festinabūt. Propēa ēit
cito q̄ dicit aplūs. Immichila
bo sapiam sapiētū ⁊ humiliabo.
⁊ inūles exaltabo. Attn filia ex
septē potis agnoscē spm scm ⁊
spm imūdū. Primo sps di fuit
vilescē hoī mūdū. cuiꝰ honor
repūtat i corde q̄ aeū. Sedo fa
cit deū caūi aīe. ⁊ eis delectato
cauus refrigescit. Tco i spūat
pacīam. et i deo solā gloriatio
nē. Quīto inītat mētē ad pxi
dilcionē. et ꝛpassionē inimicoꝝ.
Quīto ispirat ad oīmoda cas
titatē. ymo ecīa rex lucitarū.
Sexto facit ꝛfidē in deo i oīb;
tribulacoīb;. et i eis gl'iāt. Sep
tīo donat desideriū velle dis
solui ⁊ ee cū xpo magis ip̄m
mūdo ꝓsparī ⁊ iquinari. Ido
ecōt mal⁹ sps frāt alia septē.
Primo fecit mūdū ee suauē ⁊ re
lestia fastidire. Secdo fecit appe
tē horē. et sumpi⁹ obluuscī. Tco i corde inimat odiū ⁊ ipacīam.
Quīto facit ꝛt deū audacē. ⁊ i
ceptibz ai sui ptinacē. Quinto
facit lenigare et excusāe pcta
sua. Sexto ispirat leuitatē aī.
oēmq; ipuritatē. Septīo ispiat
spem diu vuedi. vecūdiāq; z
fitedi. Ideo sollicita esto ecīa co
gitatoēs tuas ne a spū isto de
cipiaris. Verba ūgis ad filiā
q̄ modꝰ tenēdꝰ sit ut seruus dei
at ipacētes. ⁊ qualit' superbia p
dolū designat. Caplm xxiij.
Mater loq̄t. Vbi dolū
vini icalescit et intu
mescēdo extrescit. ascē
dūt q̄da exalacoēs ⁊ spume
q̄nq; maiores q̄nq; minores. et sīl
ito itm descēdūt. Oēs at cōtēpla
tes dolū ꝛsiderāt tales exalati
ones cito detumescē. ⁊ q̄ tales
exalatoēs veīūt ex fortitudie
vini. ad mouendū colorē eī. Ido
pacet' spectat finē. ⁊ vini sen
cūsie pfectionē. Oēs at cōtēpla
tes dolū q̄ nimis applicat na

res ad feruorē dolij. ⁊ tiget eꝫ
duo. ā nimia exterminatio pl'
motio. ā cēbꝛ ꝯtuꝫ pacier. hic
ē ecia ⁊ spialit. ¶ Da ⁊tigrita
ligñ q̄ quozda corda ītumes
cit et aſcēdit ex ſuppbia mē
tis ſue. ⁊ ipacia. Que aſcēſu
uir vtutis attēdetes. ꝯſiderat
ā ex iſtabilitate aī. ā ex mo
tu carnalitatis p̄cēde. ¶ Do pa
cier' vba ſuſtinēt et attēdit
fine. ſciētes q̄ poſt tēp' fiet
tñquillitas. et q̄ pacia maioꝛ
ē expugnatoꝛe uirtutū. q̄ vicit
hoīem ī ſeipo. qđ difficilim eſt.
¶ Illi vō q̄ nimiꝭ ipaciētes ſt. ⁊
bagꝫ reddit eppolleta. nō at
tēdētes retributionē gloſa pacie.
nec q̄ ītēptibil' ē fauoꝛ hūa
nus ⁊ mūdanꝰ. iſta ītuitus ī
firmitatē mētis ſue ī tēptati
onibꝫ ꝑpt' ipaciam. q̄ approp
quat naues ad motionē do
lij. id ē vba q̄ nō ſuit n̄ acci
nimus apponit coꝛdi ſuo. ¶ Do
q̄n uidit aliꝰ ē ipaciētes
ponite cuſtodia deꝰ vro. nec di
mittatis bona ītepta via ꝑpt'
vba ipacie. ſz diſſimulate iſpi
tu uſtri ē audita franꝰ non
audita. donec illi q̄ nemie volt
occaſionē exp̄mat vbo q̄ſq̄
notat coꝛde. ¶ Verba moꝛis
mris ad filiā. q̄ hō nō debet cu
rā facē ī deſidijs carnis ſz bn ⁊
foue corp' ī modatis nāturijs.

Quit hō ſtat mīr corp'
ſuū ⁊ī corpe nō. Cā.
xxxv. Iter loq̄t. Unde xxv.

bes ee ſicut ſpoſa. q̄ ſtat an an
tpeduū. q̄ mox ut vocauerit eā
ſponſꝰ. pata ē ad voluntē ſpō
ſi. Ergo antpeduū ē iſtud coꝛ
p' velas aiam qđ ītinue ablu
endū eſt. ꝓbādū eſt et tēptādū.
Corp' ē q̄ azimꝰ indigēs vbo
moderato ne luxuriet. labore
diſcreto ne ſuppbiat. flagello ī
tinuo ne laceſcat. ¶ tagꝫ ſta mīr
antpeduū. id ē mīr coꝛp' tuū. nō
ī coꝛpe fouēdo cum carnis in
deſideriis. ſz coꝛp' modatis re
fouēdo nāturijs. Cā. ille ſtat
iuxta coꝛp' nō in coꝛpe. q̄ coꝛ
pus ſuū a voluptate refrenat
ciboꝛ. nō a nātē. Item q̄z poſt
antpeduū. ītēptēdo voluptā
tes carnis. faciendo hoīez di.
et te tota ꝓ dō ipendēdo. Hic
fecerūt illi q̄ coꝛpa ſua q̄ veſ
timēta ſtrauerūt ꝓ deo. q̄ ecia
oī hoīa pati erāt ad voluntē
q̄n deo placuit vocare eos. ſa
nō erat eis loq̄ꝫ itur ad eū q̄
ſemp habuerūt p̄nte. nec gra
uia onera deꝑmebāt colla coꝛ.
q̄ oīa ītēptēres ſolo coꝛpe e
rāt ī mūdo. ¶ deo libē euolaue
runt ⁊ ſine ipedimēto ad celū.
q̄ nichil ipediebat eos n̄ qđa
aridū indumētū. diſciplina
tū optime. quo exuto obtine
bāt qđ deſiderabāt. hi iſte ecia
derūt periculoſe ſurrexit ſapiēt'
defendit ſe uilit. pugnauit cō
ſtāt. p̄ſiſtit p̄ſeuerāt. ¶ deo ia
cōbit. etnalit. ⁊ ī ſpēi dī ē.

Verba āmoitōis vīgis ad fi

Ecclesiastici xxxvi.
Ecclesiastici xxxvii.

lia. Sz q opa uuosa mēnt vita
etna ⁊ q non ⁊ de maxiō obē

Multa sūt mito. Cap. xxvj.
Flores arbous. tn nō
oes ueniūt ad effm.
Sic multa sūt uuosa opa non
tn oia mēnt mcedē celeste nisi
discrete fiat. Na ieunare ora
re. visitare scōz lom uuosa opa
sūt. Sz n fiat eo mō ut credat se
hō humilmte penetre celu. ser
uusp iutile ad oia. ⁊ discretionē
habeat in oibz. modicū valet
ad etna. Ecce si vdis duos hoi
nes. alius ē sub obia. alius ē in li
bera ptate. Si ille q liber ē ieu
net. simplicē habz mcedē. Si at
ille q sub obia ē comedit illo die
carnes. scdm institutionē regule.
⁊ ppt obiam attn libentius ieu
nauz si nō obsisteret obia. iste ha
bebit duplicē mcedē. una ppter
obiam. alia ppt violationē desi
derij sui. ⁊ nō ipletionē ppie vo
luntatis. Ptea esto sicut sposa.
q pus ppat thalamū q veneit
sposo. Sdo sicut mr. q ppat ves
tes anq nascat puer. Tcio sicut
arbor. q pus portat flores q ve
niat fructy. Qrto esto sicut ma
mudū. ad recipiedū potū ap
tū pusq ifundat. Verba q
rionie vgis ad filiā de quoda
suo ficto deuoto. xpando ipm
ad armigerū in bello "male ar
matū" corpali. Cap'm. xxvij.
Mater loqr. Ille ē q dic.
se me diligē. Sz venit
ad me postioza qn ser
uit m. Cū vo loqr qd dicis tu. a
iutrop oculos suos a me ⁊ respicit
ea q ei pl delectant. Iste ē mi
serabilit armatus sicut ille q ēt
posuq i corpali bello cui⁹ galee
foramia ecent i occipite cui⁹ cli
peus ponedus i brachio pederet
i huerus. cui⁹ vagine vacue gla
dio abiecto remaneret. cui⁹ clipe
us q corpus ⁊ pectus defendē debēt
iacet subtus eū in sella. cui⁹ selle
ligature i equo solute esset. Sic
armatus ē spualit armatus cōtra
deo. et ideo discrete ne sat. mr
amicū ⁊ inimicū. nec scit facē dnp
nū hospi. Ipse vo q cū eo ē sicut
ille qui talit cogitat. Ego volo ēe
ultimus i pugna. q possū mdē tu
beta. si pmi pdiderit bellū. Si vo
uicerit. uenia ita velocit q cō
putabor cū pmis. Ideo q emsit
bellū fecit scdm sapiam carna
le. et nō ex caritate dei. Verba
vgis ad filiā de tbz modis tbu
lationū q p tres modos panū
designāt. Cap'm. xxviij.
Mater loquit. Ubicuq
cospso panū ē debet
fortit laborare. Si dnus apponit panis triticeus. cōtriti
apposit panis detior. Terreus vo
panis adhuc peior. dat tamen
p cogitatione intellect tbu
latio. q spūal' hō ex eo maxie
tbulat. q ds nō habet hoiē a
creatū sua. ⁊ q modica curatus
ē i ea. Ideo ergo q isto mō tbu
lāt. ipi sūt tritici illud. de quo
ds ⁊ oīs electus celi gaudet.

Dis vō q̄ turbat de aduſario mūdi. hij ſut q̄ panis detior. attñ valz multis ad obtinēdū relū. Q̄ vō tribulat̄ ex eo q̄ nō valet oīa mala fugere q̄ vel let. iſti ſut panes canū illoꝝ qui ſut in iferno. ¶ Verba mris ad filiā q̄ lut̄ ſut quida dēones ad hores p̄cipitādū. quida ad re tardādū. quida i abſtinēcijs ad tēptandū. q̄da ad irritādū. ⁊ de modo tentādo dt̄ iſtos. Cap̄m.

Mater loq̄t̄ Des xxix. iſtos q̄s vides crūſtā re nos. hij ſut ſpūa les hoſtes vīt̄ ſcz ſp̄s dyaboli. Da qui habet p̄cepta in quibz ēnut̄ laq̄. hij ſut q̄ vos p̄cepta re volut̄ in p̄na moūlia. Os vō vides habe mānos i mānibz. hij ſt̄ q̄ vos cupiūt retrahere a ſeruī cio dei. ut ſitis ad bona actiōſi. Q̄ vō habet inſtrumēta den tata quibz attingūt ⁊ p̄mouet̄ q̄d hō deſiderat. hij ſut q̄ tēptāt vos ut aſſumētis aliq̄ bona ſu p̄ vires vās. ſcz i ieunijs. i vi gilijs. i oronibz et i laboribz. a i irracōbili expēſioē pecunie. Q̄a ergo iſti ſp̄s ſic cupidi ſut ad nocēdū vobis. vos tene te voluntē iſta. ſcz nolle offen dē deū. et petite auxiliū dei. q̄a crudelitatē eoꝝ. tuī nō no cebūt vobis coꝝ mine. ¶ Verba mris ad filiā q̄ p̄cioa ⁊ pl'ci ora mūdi ſuis di nō nocebūt q̄us tlibz utāt. dūtaxat q̄ ad hōrē di utāt. ⁊ h̄ p ex̄m pauli. Cap̄m xxx.

Scribit̄ q̄ paul⁹ ille bo⁹ apls dixit ſe ee ſapiē te quēda coꝝa p̄cipe illo q̄ petrū captuauerat. et petrū vocauit viriſ nō per cauit in hoc. q̄ verba ſua erant ad hōrē dei. Dic ē ecia cū illis q̄ vba dei volut̄ ⁊ deſidāt loq̄. Quia ſi pnt intrare ad dnōs ut habēt indutas veſtes ꝛpeten tes nō peccāt induēdo eas. dū mō aurum ⁊ veſtes nō reputarēt p̄cioſiores i corde ⁊ volūta te q̄ aſſueta veſtimēta ātiqua. q̄ oīa q̄cūq̄ appareāt p̄cioſa. ſt̄ terra. ¶ Verba mris ad filiā p ex̄m. p̄bāta. q̄ p̄dicatores et aīa dei nō min⁹ cōnāt in ſpū dei ſi q̄ētes nō ſuūtant ad coꝝ p̄dicatiōnē vēa ītencōē facta. q̄ ſi cōūtant. Cap̄m xxxj.

Mater loq̄t̄. Qui ſduat opariū ad opandū. di cēdo ei. porta arenā de litore ⁊ iquire in quolibet one ſi forte ibi ſuenire potis ſgnū aur. nō minor erit mes eis ſi nichil ſuenirz. q̄ ſi multū reperiz. Dic ē ecia cū illo q̄ vbo et ope ex dīna caritate laboāt ad p̄fem aiaꝝ. Nō ei minor erit mes illi ſi nullos ſuterit. q̄ ſi mltos. Dic magr dat ex emplū. Ille mgt bellator q̄ ad p̄cepta dn̄i ſui egredies ad bellū. ⁊ hīs velle fortiter dimicādi rediz ſauciatꝰ nullū hīs cap tuū. nō minorē mēdē obtine ret omiſſo bello. p̄pt̄ voluntē

bonā. ꝙ si victoria fuissꝫ secuty. Dic ē ⁊ cū amicis dei. ℣ la ꝓ ꝗlibꝫ vbo ⁊ ope qꝫ fecit ꝑpt̄ deū ⁊ ut aiē emendent. necnō ꝓ ꝗlibꝫ hoīa tribulatois quā pacit̄ ꝑpt̄ deū cōnabit̄. sue mlt̄ sue tant̄ sue nullā. ¶ Verba matris ad filiā de infinita sui miā cōa pcōres ⁊ ecīa cīa cā laudātes ⁊ hōrantes. Cām xxxij.

Mater loqt̄. Pūbui ē vobiscū. Cū talis re pt̄ me educē de pīa. Dic nō dico ego. ℣ Nullꝫ ē talis ac tanty pctōr i mūdo q̄ dicit corde ꝙ filiꝫ meus cātor ⁊ redēptor oīm est sibi amicissimꝰ i corde ⁊ itimꝰ q̄ nō stimi sū pata venire ad eū sicut mater caritatis ad filiū ā plectēdo eū ⁊ dirēdo. Cād filiū placz tibi? Q̄ et si ꝓmeruissꝫ ꝓfundissima iferni pena. habet tn nichil curare de hoīubz mūdi volūtate, nec de cupiditate eiꝰ et voluptate carnis quā detestat̄ ecīa. nichilqꝫ de fidā vet n̄ sola sustētatione sua. ~~si ꝑpter laudē illiꝰ q̄ ꝑpt̄ oīa opa sua oī laude ē digniꝰ. tuū~~ ipe et ego cemꝰ stati bn̄ ordes. Dic igit̄ qui scribit cantū ⁊ laudē meā nō ꝑpt̄ laudē suā ⁊ mercedē suā sꝫ ꝑpt̄ laudē illiꝰ q̄ ꝑpt̄ oīa opa sua oī laude ē digniꝰ. q̄ sicut ꝓncipes mūdi tenuit laudatorubz suis mercedē mūdi. sic spūalit̄ ego remunabo eū. Quia sicut una silaba habz sup se mltas notas sta placz do cōnas dare i celo ei ꝙ ꝗlibet sillaba q̄ est i cātu Et dicet̄ de eo. Ecce venit laudator. q̄ ꝓ nullo tpali bono dictauit cātū. n̄ ꝑpt̄ solū deū. ¶ Verba spō se notāda de urbe romana sub forma q̄stois ꝓponēda. i solatiōnē ⁊ deuotionē ⁊ ordiationē ātiquity oīm rōnoz scz tā lap roz q̄ clicoz. vē. q̄ve nūc ꝓch dolor oīa ista iusa sūt in desolationē ⁊ tordiationē ⁊ abhoīnationē. sicut patz i oībz supdictis q̄ infelix sit corpalit̄ ⁊ spū

Dmine alit̄. Cām xxxiij. reuēnde mē alias i solatiōes intimet̄ dnō. q̄ flebilis ē status urbis q̄ quōda extitit felix corpalit̄ ⁊ spūalit̄. ℣ nūc infelix ē corpalit̄ ⁊ spūalit̄. Corpalit̄. q̄ eiꝰ scłares ꝓncipes qui eiꝰ defensores ista sūt eiꝰ senussimi raptores. Et ido dnꝰ eiꝰ destructe sūt ac mlte ecīe pcōrum desolate. i quibz ossa bndicta scōz stmēt̄. que głosis miraculis clhoruerūt. quoz aiē i regno dei sublimit̄ cōnant̄. Cepla ecīa ipoz tectis destructis ⁊ clausuris ablatis. i latrinas mutata sūt hoīnū. canū ⁊ bestiaz. spualit̄ infelix ē urbs ista. q̄ mlte statuciones q̄s scī pape ex infusiōe sci spūs ad dei laudē ⁊ aiaz salutē i ecīa statuerūt. ita delete sūt. ꝙ quibz, pch dolor mltē nouē abusiones ex maligni spūs infusiōe ad dei uituperiū ⁊ aiaz pditionē sūt assumpte. Cōstituto q̄ppe scē ecīe fuit. q̄ clia q̄ ad sacros oz

ēē debēnt.

dines p̃cedẽt beatã vitã hũdo
deo ut̃ seruiẽdo. aliisq; vitã
celestis p̃mie bonis opib; ondẽdo.
et tnlibz dabãt ecclie reddit. Hz
dt̃ hãc ecclie assuetudinẽ orta ẽ
abusio ḡuis. i hoc q̃ laycis eccle
bona donãt. Qui uxores nõ du
cũt ꝓp̃t nomẽ canonicale. sz ipu
dent habẽt scubinas suas i do
mibz suis p̃ dies ⁊ i lectis p̃ noc
tes dicẽtes audacẽ. Nobis non
licz ẽ in dnico. q̃ canonici su
mꝰ. Ubi ecia ⁊ diacoꝰ ⁊ sub
diacoꝰ olim infamiã i mũde vite
maxiẽ ablzorrebãt. nũc at ꝯdã
eoꝝ manifeste letant ex eo q̃
mẽtrices eoꝝ i tumefacte ven
tre cnũt int alias ãbulare. Nec
ecia pudet eos si ab inimicis e
oꝝ dicãt eis. ecce dñe cito erit
natꝰ vob filiꝰ vl filia. Ido tles
ustus vocandꝰ fuit le nones d
abolu. q̃ ordiatꝰ dicta sũmi dei.
Hẽ ecia p̃es videlz bte bn
dictꝰ ⁊ alij ordinauerũt regu
las ex licẽcia sũmoꝝ põtificũ.
dstruẽtes mõsteria i quibz ab
bates cũ fribz residẽ solebant.
horas nocturnas ⁊ diurnas de
uote celebrãdo ⁊ mõchos ad
bn vuẽdũ sollicite iformãdo.
Tũc ẽte iocũdũ fuit monastia
visitare. q̃n die noctuq; agebat
honoꝝ ⁊ gla deo i monachoꝝ
cãtu. Cũ miosiq; hoies eoꝝ
gebãt ex eoꝝ pulchzia vita ⁊
boni dformabãt ex diuina ifor
macõe platoꝝ. necnõ nie i pu
gnatoꝝ exnes ꝓp̃t eoꝝ deuotas
oꝝones beatã regẽ obtinebãt.
Tũc ecia ille mõchꝰ m maxio hõ
re habebat qui regulã sua op
time seruabat. ⁊ venabat a dõ
et hoibz. Qui võ regulã tenẽ
nõ curabat. sciebat mdubitãt
se scandalũ ⁊ dãpnũ icurrisse.
Tũc ecia oĩs hoĩ discernẽ ⁊ agnos
cẽ potuit ex habitu ẽ aliquẽ
mõchũ. Hz dt̃ ista honestissi
mã assuetudinẽ orta ẽ detesta
bilis abusio i plerisq; abbatib.
Nã frequẽt in castellis suis ⁊ u
bicũq; eis placz intra urbẽ vl
extra urbẽ amorãt. Ido doloſu
ẽ ia visitare monastia. Paucis
simi ei mõchi nũc i choro cẽ vi
dent horaꝝ tpe. ⁊ aliqñ nulli.
Ubi ecia parũ legit. ⁊ q̃z ni
chil cãtat. ⁊ adhuc multis diebz
misse nõ dicũt. de quoꝝ mala
fama boni molestãt. ⁊ mali
de eoꝝ mala ꝯuersacõe ꝑfruũt p
orãt. Timẽdũ q̃ ẽ q̃ pauce
nie ex taliũ oꝝonibz i penus
sius aliq̃d ꝯsolacõis obtineant.
Multa ecia habitacula mõchoꝝ
fuit in urbe. ⁊ quilibet habet dõ
mũ suã p se. q̃z aliq̃ amicis ve
nẽtibz filios ꝓpos ꝑlegãt cũ
gaudio dicẽtes. ecce filij mei.
Vix ecia agnosci pt monachꝰ
nũc in habitu. Nã tuta q̃ olim
pedes solebat attigẽ. nũc nuc
opire pt genua. Manice poꝝ
nũc arte fuit ⁊ nodate (colare) q̃ olim
solebãt cẽ honeste ⁊ late. Cla
dusq; appedet latere p stilo et
tabula. ⁊ vix repit in ei vnicũ

ſtimētū in quo mōchꝰ itelli
gi possit. ꝓter scapulare. Quod
multoēs occultat ut a nēmine
videat: tangꝫ scādalū sit aliqđ por
tare monachale vestimētū. Alii
qđ ecīa nō puder loricā & alia
arma hīre sub tūicis. ad hoc ut
post crepusculū facē possit qđ
eos delectat. Fuerūt ecīa sc̄i qui
magnas reliquiē. ieiuoates re
gulas cū pauptate q̄ oēm cupidi
tatē ste pserūt. & ideo aliqđ ꝓpriū
habē noluerūt. abhorrebāt oēz
supbiā & mūdi pompā opietes
se pauprioribz vestimētis. cīmus
scripsīcīa sūme detestates. et
ido puritatē tenuerūt. Isti nā
qz eoz fres dicūt medicātes. q̄z
regulas sūmi pōtifices confirma
uerūt. gaudētes q̄ aliq̄ ad hōrē
dei & modū aiaz talē vitā as
sumē voluerūt. Et ia ēstimat ē
eoz ecīa regulas ēne mutatas.
i detestabiles abusiōes & mūme
tenerī. sicut augustinꝰ. dnicꝰ &
fr̄cīscus ex īspiracōe sp̄s sc̄i dic
tauerūt. qs multi diuites & no
biles lōgo tpe optime tenuerūt.
Multi quidē iuenūt hoīes qui
diuites vocant. qui tñ de nodis
et pecuijs paupriores sūt illis
q̄ pauptatē pfessi sūt. sicut utiz
volat de eis fama. Et ido pleriqz
eoz habet ꝓpriū qđ eoz regule.
vetuerūt. plꝰ gaudētes de ꝓpo ex
ēmplo q̄ de pauptate gloriosa.
Gloriāt qs q̄ in habitu suo ha
bēt pānū eque caurū & pciosū.
sicut diuites epi in suis vestibz.

Item quedā monasteria p̄ bīm̄ gre
gorīū & p alios sc̄os ad hoc sūt cō
structa ut sit i eis mulieres re
cludēt. quatenꝰ vix i diebz vi
deri possēt. Huic at abusiōnē i
se tinēt nimis ḡuem. eo q̄ por
te indiffēt clicis & laycis q̄bus
placz sororibz introitū dare. ecīa
i ipsis noctibz sūt apte. Et ideo
talia loca siliora sūt lupanaribz
q̄ sc̄is clausteris. Cōstitutio ecīa
erat ecc̄lie q̄ nulli p audiēcia cō
fessionū pcīū recipet. Sz p lr̄as
sicut ē uisū de p̄sonis lr̄ar̄ test
moniis i dgētibz. bene licuit pe
nitēciarijs pecuniā acceptare.
Sz at ista icepta ē abusio p hūc
modū. q̄ diuites p̄sone q̄ntū ei
placz facta confessione offerūt. sed
pauper aīq̄ audiāt. cū penitē
tiario pactū facē apellūt. Et cte
dū penitēciarij oēteng absoluūt.
nō p̄cipiāt manibz suis sibi pe
cuniā imbursare. Item i ecīa sta
tutū fuit ut q̄libet p̄sona pcīa
sua confitēt. & ad mīnꝰ semel i āno
accipet corpꝰ xp̄i. & hoc quo ad
pl̄m laycale. nā clici & claustra
les hoc sepiꝰ faciūt in āno. Ido
fuit statutū. q̄ q̄ nō p̄nt ee ad ti
nētes. viuent i augio. Item
fuit statutū. q̄ oēs x̄p̄ianꝰ ieiu
naret i q̄dragesima. & q̄tuor tē
pibz & aliaz festiuitatū vigiliꝫ.
q̄ pene oībz p̄manet satis note.
nisi illi q̄ gsuī i sūmitate à in
magna āgustia ecīe cōstituti.
Quīto fuit cōstitutū q̄ i diebz
festiuis ab oīm mūdialiū la

hore vn̄ diēi abstinēt. Quintū fuit statutū q̄ null⁹ xp̄ian⁹ pecuniā siue aliq̄d aliud tale lucrū debēt p̄ usurā. Hz dē hec q̄nq̄ statuta optima. orte sūt q̄nq̄ abusiōes ī honeste ⁊ grauāt nocue. Prima ē. q̄ cētū p̄sone q̄ ad ānos discretiōis venerūt in roma sic moriūt q̄ nūq̄ fecerūt confessionē nec corp⁹ xp̄i acte perūt magis q̄ veri ydolatre. q̄ libet p̄sona q̄ confessionē fuit ⁊ corp⁹ xp̄i recepit. exceptis sacerdotibz ⁊ religiosis ⁊ fēmis aliquibz. Hecda abusio ē. q̄ multi legitimas uxores accipiūt. q̄ si cū uxoribz habēt discordias. deserūt eas q̄ diu placz aūcte ecclesiastica mūme req̄sita. sumentes adulteras p̄ uxoribz. eas q̄ hōre habētes ⁊ diligētes. Aliqui eciā adulterā cū uxore ī eadē domo habē nō abhorret. grauātes q̄ ī eadē domo eas audiūt simul p̄tractare. Tercia abusio ē. q̄ multe p̄sone sane ī q̄ dragesia vescūt carnibz ⁊ de mīltitudīe pauca sūt q̄ p̄na cōfessione ī die stēmnt. Eciā iuenūt qui in die se a carnibus abstinēt utētes alis q̄dragesimalibz. ſi ī nocte ī p̄uatis hospicijs carnibz saciāt. Querte dicī cū laycis licet exercet q̄nq̄. q̄ saracenus sūt filēs. q̄ in die ieunāt ⁊ ī nocte saciāt carnibz. Quīta abusio ē q̄ q̄ius aliqui operij a labore p̄ dies festiuos abstinēt. tm̄ diuites aliq̄ mercenarios suos ad laborādū ī vineis. ad arandū ī agris. ad excidē dū ligna ī siluis. ad defendī illa ī sua domicilia. p̄ dies festos mittē nō desistūt. Et sic pauper nō maiorī quiete diebz festiuis. q̄ feriatis gratulāt. Quinta abusio ē. q̄ xp̄iani sicut iudei exercēt usurā. Et dē xp̄ianis usurarijs cū pidiores sūt iudeis. Ite statutū ecclie fuit. q̄ tales hoīes q̄les iā mūlti sūt. anathē te demēarent. Cont q̄ tal' abusio ī cl̄hoat. Multi q̄ppe non magis abhorret bñdiōnē q̄ maledictionē. q̄ eciā sepl̄ture ecclie ītroitū vl̄ dūsationē hoīm seu colloq̄a nō curāt euitare. Pauci ei p̄bū excōicatis ecclie īgressū p̄hibent. pauci eciā excōicator⁹ dūsationē ⁊ colloq̄a abhoīnāt. si eis amicabilitate dūcti sūt. Nec eciā excōicatis si diuites sūt. sac̄ sepultā denegāt. Igit dñe nō miremī. si nouau⁹ roman⁹ urbē infelicē. ppt̄ tales abusiōes ⁊ mlta alia ecclīasticas statuta ḡfuit' ꝓtra. Quare timedū ē catholicā fidē in breui depue. ñ talis venit. q̄ deū sup oīa ⁊ p̄xim sūm sicut seipm diligat. fide nō ficta. abusiōes oēs abolēdo. Cōpatimī ergo ecclie ⁊ eius clero q̄ toto corde diligit deū abhorrētes oēs malas ⁊ suetudines. q̄ ppt̄ absēciā pape q̄ orphani fuerūt. tm̄ filialit⁹ p̄ius ꝺ sedem defecerūt. ꝑditoribz q̄ sapiēt

ne sustinuit. in multis tribulationibus perseverando. ¶ Visio spōse de penis duabus quibus ipsa erat cruciata adhuc in corpore existenti et aliter oia nulla grāa penarum si non esset animam mortem diuti debebat in maximum horrorem et gladium. Cām. xxxiiij.

Videbat in quodam visione meliores status et pociores fines. Alios vero stare pedes equos. alios fabricare fortalicia. alios autem patibulum edificabat. Cumque hec videret. audiuit vocem quedam dicentem quis stulta quis hec intelligere. Et me respondere non. respondit. Hec oia quod vidisti pena est spualis quod patet aliquibus que tu cognoscis. Fines sunt alligande equo quod animam extractum. Forcipes vero ad discerpendum manum oculos nares et labia. Patibulum ad suspendendum. Cumque ego de his stupuerem. iterum respondit. Noli stupere. adhuc enim est tempus quod si velit potest destruere fines subuertere equos. forcipes sicut cera liquescere. potest patibulum removere. Insuper et sic ardentem caritatem potest habere ad deum. quod istum signa penarum erunt ei ad maximum horrorem. itantum quod fines quibus ligatum tenetur extent ei in coronas aureas. per quas vero quibus plateas tibi debet mittere ei angeli ducentes eum ante aspectum dei. per forpicibus quibus debuit discerpi. dabitur naribus melior odoratus. oculis pulchritudo visionis. auribus delectabilissima melodia.

¶ Verba sponse ad dominum xpm de desiderio salutationis animarum. et de unione sibi in spiritu facta. quod excessus et superfluitas hominum in potu et cibo resistat visitationibus spōse

Dulcissima. Cām. xxxv.

Sime iesu. creator omnium eorum quod creatura sunt. utinam isti agnoscent et intelligent caloremque spiritus tui sancti. Plus ei tuis appetent celestia. et terrena fetentius abhominaret. Et statim unus est mihi in spiritu. Eorum iniquitates excessus et superfluitas restituit sponsus sancti visitationibus. Nam excessus in cibis et potibus et in amictuum mutationibus obsistit ne sponsus sanctus dulcescant eis. quod sanctam desiderium delectationem. Excessus vero in auro et argento in vasis et vestibus et in redditibus. obsistit ne sponsus caritatis mee inflamet corda eorum. Excessus vero in famulis in equis et animalibus resistit ne sponsus sanctus appropinquet eis. immo elongat se ab eis seruitores eorum angeli mei. et appropinquat pociores diaboli. Dominum ignorat dulcedinem illam et visitationem. quod ego quod dominus sum visito animas sanctas et amicos meos.

¶ Verba dei ad sponsam. qualiter religiosi aliqui in monasteriis horum et diuina caritate ingrediebantur et nunc quod inimici dei et falsi religiosi exeunt in mundum per superbia et iniqua cupiditate. etc. et sic de militibus in sua milicia. Cām. xxxvj.

Audi nunc quod inimici mei in fraudem sanctam. quod animam mei olim fecerunt Deum amicum mei ingrediebatur monasteria

ex discreto timore & diuina cari-
tate. Dz hij q̄ nūc sūt i mostijs
vadūt i mūdū p̄ superbia & cu-
piditate hītes p̄priā voluntatē
facientes q̄z corpis sui delectōnē
ta. Isto ergo q̄ in tali voluta
te moriūt iustitia ē. q̄ nō senti
ūt nec obtineāt celeste gaudiū.
sz pena i inferno. Dato etiā q̄
claustrales q̄ cogūt & velle p
priū ex diuina caritate fiei plati.
nō sūt i eode nūo reputādi. Mi
lites q̄z q̄ olī portabāt arma.
erāt pati dare vitā p iustitia.
& fundē sanguinē ppt̄ fidē scaz.
dirigētes p̄monēdo ad iustitia.
malosq̄z faciēdo depmē & humi
liare. Dz nūc audi quō aliter sūt.
Placz q̄ppe nūc eis magis mo
ri p superbia cupiditate & inuidia
iuxta dyabolicas suggestiones.
q̄ scdm̄ mādata mea viuē ad
obtinēdū gaudiū sempiternum.
Ergo oēs qui i tali voluntate mo
riūt. dabit eis stipēdiū ex diuina
iustitia. hoc ē q̄ dabūt dyaboli
aiabz eoz i stipēdiū i etia eoz
auctione. Hij vō q̄ m̄ seruiūt.
tenēt habē stipēdiū cū celesti
exercitu sine fine. ¶ Verba xpi
ad sponsā inq̄etia ab ea q̄d mū
dus stat. & de spōse risioe scz q̄
stat sicut facta expānsus ad quē
oēs cūrūt i discrete. & de crudelissia
xpi sponsa ntra tales. Cām. xxxvij.

Hij loq̄t. Quō filia
stat mō mūdi? Et il
la. Sicut facta expansa
ad quē currūt oēs. & sicut homo
curres nō curās q̄d sequat. sic
podit dns. Ido iustitia ē. ut vadā
cū aratro meo sicp mūdū. sup ge
tiles & sic xpianos. nō parcēs se
ni & iuueni. paupi & diuiti. sed
vnusq̄sq̄z iudicabit & mouet in
pcto suo. & reliquet dom̄ sine
habitatorbz. nec in facia adhs
sumatione. Et illa. O dne. ne
maḡ indigneris si loqr. Aliquos
mitte de amicis tuis q̄ p̄moneāt
& p̄moneāt eos de periculo suo.
Et dns. Decptū ē inq̄t. q̄ diues i
inferno desperās de salute sua
ppa petijt ut aliq̄s mitt̄et ad p̄
cauēdū fres suos. ne sibi pueret.
Et vnsq̄ ē ei. Negāḡ fiet hoc. qa
habent moysen & pphas. a q̄bz p̄t
docēri. Sic ergo dico nūc. Habent
euāgelia & dicta pphaz. habent
exēpla & vba doctoz. habēt mo
nē & intelligētia. Utant ergo
eis & saluabūt. Na si misero te
nō ita alte clamare potis ut au
diaris. Si misero amicos meos
pauci sūt. & si clamauerit vix
audient. Decipt̄n mitta aiaḡ
meos ad q̄s m̄ placuit. & pabit
via dno. ¶ Verba ihu xpi ad
sponsā. de fide nō hīnda i sopnis.
imo pauēda ortiorigz leta vel
tristia. & quō dyabol? i talibz fal
sitatē admiscz vitari ppt̄ q̄ istur
gūt i mūdo multi errores. & q̄
pphe dni nō errauerūt q̄ sup oia
deū vacat dilexerūt. Cām. xxxviij.

Hij loq̄t. Ado te sic ele
uat sopnia leta? Cur
sic vō te depmit sopnia

tristia? ¶ Quid no dixerā tibi. q̄ dyabol⁹ iuid⁹ ē. & q̄ sine p̄missione dei plus facē no potuit q̄ stramen añ pedes tuos? ¶ Dixi eciā q̄ p̄ē. p̄ & inuentor mēdacij. & q̄ i oīb⁹ falsitatib⁹ suis admiscz vitatē. ¶ Ptēa dico tibi q̄ dyabol⁹ non dormit. ꝫ ēruit ut habuerat aliquā occasionē. ¶ Dō cauēdū ē tibi q̄ dyabol⁹ q̄ ex subtilitate scie sue ex moribz exteriorib⁹ deprehendit maiora. no decipiat te. ¶ Ita q̄nqz immittit cordi leta ut ianitā gnū deas. q̄nqz tristia. ut dolēdo dimittas aliq̄ bona q̄ potuisses facē. & ut a te miserias frias misera & dolosa. Q̄nqz eciā dyabol⁹ immutat cordi deluso & volēti placē mūdo mlt⁹ falsitates p q̄s decipit mlt⁹ sicut falsi ꝓphē. & hoc intendit hoī q̄ plus aliud diligit q̄ vpm deū. ¶ Dō intendit q̄ i multis falsis vbis inuenit mlta vera. q̄ dyabol⁹ nūq̄ deapē possit ſn falsitati i miscē vitatē. sicut patuit i illo aucepticio q̄ vidisti. Qui luctat obtinēt vnū deū. i pudicū tn gestū & vba alia extrinseca. ondebat q̄ dyabol⁹ erat i eo possessor. et inhabitator. ¶ Unde at querē potes. cur p̄mitto dyabolo mētiri. Ītn deo. Hoc p̄misi & p̄mitto ꝓpter ꝓpria ꝓbra & dicta q̄ illa scire voluerit q̄ deus noluit eos scire. & ibi p̄sapi desiderabat. ubi ds videbat saluti eoz no ꝓficere. ꝓp tēa ds mlta p̄mittit ꝓpt̄ ꝓpria. q̄ no intendēt si ho no abuterē tra & tacē. ¶ Illi vō ꝓphē q̄ nichil desiderabāt n̄ deū nec vba dei loq̄ voluerūt n̄ ꝓpt̄ deū. isti no decipiebāt. ꝫ vba dei loqbāt & dilexerūt. Verūptn sicut oia sopnia no sunt recipienda. sic nec oia sunt ꝺdēp nāda. Ita q̄nqz deus eciā malis ispirat bona & exitū suos. ut ēsi piscat a pcis suis. q̄nqz eciā bonis bona i sopnijs. ut ap̄lo ꝓficiat ad deū. ¶ Dō q̄n & q̄ales tibi aliq̄ talia ocurrūt no apponas cor tuū. ꝫ podera & discine illa cū auctis tuis sapientib⁹ spiritalib⁹. a dimitte et excludē illa de corde tuo q̄ no visa. q̄ q̄ talib⁹ delectat. frequ tuus illudit & ꝓbat. Ergo esto stabil⁹ i fide sce trinitatis. dilige dm toto corde. Esto obediēs tā i ꝓtrijs q̄ in ꝓsp⁹is. nulli te ꝓferas. sese q̄ tuos sensib⁹ aliox. voluntatē q̄z tuā tm̄ ꝺmitte deo. ¶ Data te ad oia q̄ velut ds. tuū timē no habes sopnia. si ei leta fuerit no credas eis vl̄ no appetas n̄ ibi ꝓpē dat hoc dei. Si vō tristia fuerit no ꝓtesteris. ꝫ pone te tota ad deū. Deiū loquit mē. Ego sū mater mie. q̄ filie dormiētī ꝓparo vestē. filie idiēti se ꝓparo cibū. filie labozāti ꝓparo cozonā & oē bonū. Vba mris ad filiū de spōsa & de īnsione xpi ad matrē. Item vba mris & q̄d desiderat p leonē & p agnū. & q̄liter ds ꝓmittit ꝓpt̄ i ꝑtitudinē & ipatiaz hoīm euitare q̄ eis aliter no eueniret. Ca. m

Alter loqr ad si xxxix. liū ihm dicēs. ¶ Filia una ē q̄ arfuit q̄ ponit caput

sui in os leonis. Cui rndit filius. Melius ē q ponat agnus caput ī os leonis ut fiat cū leone una caro ⁊ unus sanguis. q̄ q agnus fugat sanguinē de caine leonis unde ⁊ leo idignaret. ⁊ agnus cui⁹ cibus ē fenū. ifirmaret. Ne rupt̄ mi⁹ kima q̄ oēs sapiaz ⁊ plenitudinē tocius prudētie portasti ī utero tuo. fac ista ītelligē q̄d sit leo ⁊ q̄d sit agnus. Rndit mater. Rndicto fis tu fili mi. q̄ etnaliter manes cū p̄e desce disti ad me. ⁊ tm te a p̄e nunq̄ sepasti. Tu deniq̄ es leo. ⁊ de tribu iuda. tu agnus sine macula. q̄ ihesus digito demostrauit. Ille ergo ponit caput ī os leonis. q̄ oēm voluntatē suā ꝛmittit deo. ni⁹ cāeciā si possit p̄fice. vellet. ni⁹ tibi sciuz ꝓplacē. Ille vo fugit sanguinē de ore leonis. q̄ de iustitia ⁊ dispositōe tua ī pacies optat ⁊ nititur ad alia obtinēda q̄ tu ei ostitueras. velletq̄ ī alio statu existē q̄ tibi placet ⁊ sibi ip̄i expediuz. De talibz ei nō placuit ds. ⁊ ad iudicā p̄uocat. Sicut ei agni cibus ē fenū. sic ihs de humilibz rebz ⁊ statu ꝛtētari debet. Et ido ꝓpt̄ ingratitudinē ⁊ ipacietiā hoim si pacientes eēnt nō euenirent. Ideo filia da voluntatē tuā deo. ⁊ si minus q̄m̄z fuis pacies. surge p̄ p̄niam. Cia p̄nia ē sicut bona lotrix maculaz. ꝛtrio vo ē bona cādidatrix. Ūba xp̄i ad sponsā declārtia q̄ sit xp̄iana mors. ⁊ quō ihs bn̄ mouit

vel male. et quō anima dei nō debet tbulari si videat seruos dei mori corpaliter ⁊ crudeliter.

Hugloquit. Cā. xl.

Noli timē filia. non moriet ista ifirma. q̄ placet m̄ opa ei⁹. Cuiz illa eet mortua. itm dixit filio. Ecce filia vest ē q̄d dixi tibi. Nō ē ista mortua. q̄ glia ei⁹ magna ē. Nā sepatio corpis ⁊ aie ustez non ē ni⁹ sopn⁹. q̄ vigilat m et̄na vita. Illa vo dicēda ē mors. qua aia a corpe sepata uiuit ī et̄na morte. Multi q̄ppe nō attendentes futā. optant ut moriat xp̄iana morte. Cui ei ē xp̄iana mors. ni⁹ mori sicut ego mortua sū. innocent. voluntarie ⁊ paciēter. Nunq̄d ego ido ꝛtepnēdā sū. q̄ mors erat ꝛtepribilis et dura. Aut ideo electi mei futui. q̄ ꝛtepribilia pacieb̄at. aut ho⁹ voluit fortuna ⁊ opabat cursus stellaz. Nequaq̄. Iz ideo ego et electi mei pacieb̄am ducatu ondēm⁹ vbo ⁊ exēplo viā ad alia ee dura. ⁊ ut assidue cogitaret q̄ta op̄ē mūdicia malis. si tā aspa passi sut ela ⁊ inocētes. Ergo scito q̄ ille moriat ꝛteptibiliter ⁊ male. qui dissolute viues moriet in voluntate peccādi ⁊ nescit regitari do. Qui vo deū diligit toto corde. ⁊ tbulat ino cent⁹ despecta morte a longa ifirmitate q̄uat. ille ⁊ viuit ⁊ moriet feliciter. q̄ mors aspera minuit pen̄m et penā p̄ti.

⁂ mista ꝓmittit deꝰ que saluti hoim

augetur cona. Ecce reduco t ad
memoria duos. q despectu amara
morte iudicio hoim mouebat. Et
n mle morte ex mia mea obti
nuisset. saluari no fuisset. Sz qa
dns no punit bis ztos corde. ido
venerut ad cona. Prea amica di
no debet zstari si flagellat tpa
liter. a si amara morte moriant
Ca felicissim lugt ad hora t t
bari in mudo. ne veniat ad pgra
tiu ihesus. ubi no erit fuga n
tep laborandi. Verba mris ad
filia q sacdotes vite habetes ab
solucois officiu qnticuq; pcedes
sit pnt absolue a pcis. t sic de
sacro eucharistie. Ca. xlj.

Alter loqt ad eu q offi
ciu absolucois habet
Quicuq; eu offenderit leprosu
e. nichiloi pt aperire porta si ha
ber claues. sicut sanat hic ecia est
de absolucoe t sacmeto altaris.
Qualiscuq ei mister e. si tn vite
habet officiu absolucois pt absol
ue a pcis. ido nulli zte prend e.
Verumptn pmoneo eu de duobz
Unu e. q illud qd carnalit dilig
et optat no habebit. Aliud e. q
vita eius breviabit acutus. Et sicut
formica portas die ac nocte ifinu
aliqn cu approprquat foramini
cadit t morit i introitu. remanete ignis ab ext. sic ipe cu iacepit
pueire ad fructu laboris sui mori
et t p supuacuo labore suo zfu
det t puniet. Vba mris ad
filia qlit mores boni t opa iust
nae p postes i aias dei designat.
et quo seruu di debet cauere a de
Alter lo ttio. Ca. xlij.

Aqt. Amica dei dicit esse
duo postes. p qs ingressu
sut alij. ideo cauedu e diligt ne
qd asperu vl duru obsistat ingdientib
a nimiu zpmant. Id at significat
postes n mores apositos opaq;
iustitie t vba edificatoria. q appa
re debet i amicis dei. ido caue
at diligt ne qd duru id verbu
detractoriu a saluule ineiat
i ore aliqu dei. a i oribz eoz a
liq mundialia notet. ppt q mgre
di voletes refugiat t ingredi ab
hoinaret. Verba mris dei
ad filia. qlit malu pastores as
silant vmi corrodeti arboris ra
Alt loqt. duos. Ca. xliij.

Isti sut sibi vmi. q vi
des seme optim non
curat qticuq; fructu peat vl
crudat. du radices vl primora
tive cape possit. Hic istu no curat
qt aie peant. si luc sua t bona
tpalia zsequat. ido veiet eis
iustitia filij mei ut ciu sbtraha
tur. Rndit illa. De tep apud
deu no e n mometu stare. qn
ticuq; apud nos e logu. ideo
pacia filij tui magna e coia si
uquos. Rndit mr. Ve dico tibi.
no pbet iudiciu eoz si veiet
eis horribile. id e rapient a de
lictis ad zfusione. Vba x ad spo
sa. qlit corpg p naue t mudg p
mare designat. t volumus e luba qlit
ad alias producedu i celu vl i if
nu. t qlit tiena pulchitudo

Avitus xpat. Ca. xliij.

Iuuenis. Audi tu q̄ desideras portū pacis mūdi & puellas. Dis q̄cūq; in mari ē nō debet timē aliq̄d si ille cū eo stat q̄ plumbē pt̄ vētos ne flant. q̄ oīa corpa q̄ nocē volūt nibet abeūdē. scrupulosq; molestē. q̄ puellis i pat ut nauē p ducāt ad q̄etū portū. Hic corpa lut aliq̄ i mūdo sūt q̄ nauis pducēs corp⁹ sup aquas mūdi alijs i ꝺsolatione. alijs i tribulatione. q̄ voluīas horis lubā. quasdā nias pducit i celū. q̄sdā i pfundū inferni. Illa ergo voluīas q̄ nichil desidāt seruētius audire q̄ honorē dei. n̄ ad aliud viuē q̄ ut possit dō seruire ipa placet dō. q̄ i tali voluīate gaudē & morat dūs. & mittat oīa pcla cue. scrupulosq; q̄erat i ḡbz aīa multories pdicat. Ed aūt st scrupuli. n̄ desiderū malū? Nā delectabile ē mdē possessiones mūdi & possidē. gaudē de corpis sui hōre & substare q̄cq̄ delectat cārnē. In talibz mlīories pdicat aīa. Ḥz q̄ deus i naui ē oīa ista molestāt. et aīa oīa istā tēpnit. Ida oīs pulchitudo corpea & trena filis ē vitro depicto ab extra. & intꝰ pleno tra. Fracto aūt vitro nō habet plus utilitatis q̄ tra nigra q̄ ad nichil aliud creata ē q̄ ut possideat. n̄ p eā emat celū. Itaq; oīs hō q̄ nō plus desiderat audire nomē suū seu mūdi q̄ nocuū acrē. q̄ omia membra corpis sui mortificat. et voluptatē exitū carnis sue abhominabilē detestat. Hic q̄dē vē est pt̄ & gaudēt euāgliae. q̄a deus ē cū eo oī hora. ¶ Verba q̄rionie sponse cōa diuina maiestate. ex eo q̄ q̄tuor sōres filie regis ihū xp̄i. sc̄z humilitas. abstinētia. tētatio & caritas nūc pchydolor anichilātᵉ. & sōres filie regis dyaboli vocāt.

Dnq; dne. Ca. xlv.

Tor. nō solū ex pte mea. sz ex pte multorū electorū dei cōa maiestate vīa. q̄ erāt q̄tuor sōres filie regis potētis. q̄z q̄libet habebat sedē regis & ptātē i primonio suo. Quicūq; ei volebat ispice pulchitudinē istaz sororū obtinebāt ꝺsolationē ex plchitudie earū. & bona exēpla ex earū docde. Prima vocabat soror humilitas i oīm agēdarū rerū dispositōe. Tertia vocabat soror tētatio. sine oī sepfluitate. Seda vocabat soror abstinētia. ab oī vōtatis ꝺsatōe. Quarta vocabat soror caritas. i prior tribulatōe. Iste aūt q̄tuor sōres sūt iā i primonio suo anichilate. & q̄ ab oībz ꝺtēpte. In q̄ib⁹ se dibz. sue q̄tuor illegitie sōres. istitute. q̄ a formicario pfenite sūt. & vocāt iā dne. Quaz p̄ma vocat dna superbia. q̄ ē ad placē dū mūdo. Seda vocat dna delicatio. sedm oem cursus appetitū. Tertia vocat dna superfluī

Dñe. vos de gremio [illegible]

tis. Sup eem nrīm. Dicta:
vōt dnā symonia. a cuius decep
noē se qi nullī custodire pt. qa
utrū qd iuste vl' iniuste acq̄situ
sit ignorat. tn restit cū cupi
ditate. Iste vō q̄tuor dnē loquū
tur ꝛ p̄cepta dei volētes ea
ānichilare. ꝛ tibi in tonsione ml'
tis aiabz ad etnā dāpnationē.
Ppter fracte ꝓpē cupiditatē quā
deus vobis fecit. ꝛ inimicam
istas q̄tuor sorores q̄ vocāt v
tutes. q̄ p̄cesserūt de xpā vtute
ihū xpō sūmo regi. adue ꝛ in
despsse fuit in scā ecclā q̄ ē p̄u
monū xpi. ut exaltēt ecclā. Et
ut ecclā q̄ vocāt dnē i mundo
depmant. q̄ fuit p̄ditrīes aiāz
q̄ natē fuit de xpō dyabolo ꝑ
ditore. Verba mōcois ſpō
se ad quēdā dnm de restituēde
faciēda de iniuste acq̄sitis. ꝛ de
voce āgeli ſniam ꝛ ipm pse
cutis crudelē. Ca. xlvj.

Domie vos de periculo
aie vre p̄cauco. r̄ du
cendo ad mēoriā quō rex q̄dā
i veti testamēto legit vnū ho
mīs vineā desiderasse. et p vi
nea plenū pcū pbuisse. Iz q̄
possessōr nō placuit vineā ve
de idignaty rex. vineā sibi p
iustitiā ꝛ violētā usurpauit
Ad quē postmodū ſpūs scūs p os
vnīus pphe loqbat. iudicās regē ꝛ
reginā p illa iniustitia ꝛ pissima
morte debē mori. Qd i eis cō
pletū ē. Ipōr liberi de p̄dicte
vinee possessione neq̄q̄ st' leta

ti. Nā cū vos nūc xpiana fidē
et fidē integrū habetis ꝛ scitis
ctissīē cūdē deū nūc ee qui tūc
erat ꝛ ita potentē ꝛ iustū sicut
tūc. ideo sine oī hesitatōe scie po
testis. q̄ si aliq̄d possidē desi
deratis iniuste. a cogēdo possess
sōrē ad vēdendū ꝛ velle suū
a nullū pcū p eo exhibēdo. iudex
erit ille potēs et iustꝰ iudex.
Vos q̄ in doloribz timē habetis
tale iudiciū sup vos venire. q̄le
sup illā reginā legit' puenisse.
vosq̄ libōs de male acq̄sitis nō
dimittē. Iz iopia tribulari. Le ugit'
p ihm xpm q̄ tuā aiam suo p
cioso sāguīe redemit. hortor ꝛ
admoneo. ut aiam tuā p aliq̄
bz tn̄ sitorijs psonalit' nō dis p
das. Bz oībz iniuste a te vl' ab
tui causā dāpnificatis. plene
satisfacias. et q̄cq̄d iniuste acq̄
fisti. restituas illis ad solatio
nē q̄ nūc dolorē paciūt. atq̄
alijs i exēplū. si aliciā dei vo
luīs obtinē. Deus ē mē testis.
q̄ t' ista nō scribo a me cū tui
notīā nō habeā. Iz illud qd' v
ni psone accidit. hoc me cū di
uina xpassioē aie tue xpulit
ad scribendū. Illa ei psona nō
dormiēs Iz vigilās. audiuit in
oronibz suis voce angeli dicēt'.
Vrse. urse. q̄ nimis audax es
ꝛ deū ꝛ iustitiā. tua voluntas
vicit i te sciam tuā. ita ut cō
scia tua oīno tacz. ꝛ voluntas
loq̄t ꝛ oppat. Ido cito veies in
iudiciū et ante iudiciū dei ꝛ vo

lutas tua silentiu tenebit et con
scia tua loqt. et teipm scdm ius
ticie rectitudine iudicabit. ¶ Verba
filij ad sposa. quo a dyaboli tep
tacoibz debeam precaue. et qlit dy
abolus p hostem. ds p gallina. eius
sapia p alas. eius mia p penas
et hoies p pullos designant.

Filius loqt. Cam. xlvij.
Si hostis pulsat ad
ianua. no debetis ee
sicut capre crentes ad muru. nec
sicut arietes. q eleuates se pe
dibz atioribz mutuo se ipingut
cornibz. Sz estote sicut pulli. q
videtes i aere aue volete no
ce eis. fugiut sub alas mris ut
abscodant. Qr etia si no plus
q vna pena mris valet app
hende. sub illa se otege gaudet.
Qs at hostis vr. n dyabolus. q
oibz bonis actibz inuidet. Cuius
pulsare e mente hois omoue
teptacoibz. Pulsat qz qnz ira et
detractione. qnqz ipacia et diui
dicacoe iudiciorz dei. qn oia scz
no succedut ad votu suu. Ymo
etia freqntius pulsat et iquie
tat vos i mimis cogitacoibz
ut a seruicio dei absthami. et
ut opa vra bona apud deum
offuscent. Ido qlescuqz fuerit
teptacoes vre. no debetis dimit
te locu vrm. nec ee sicut capre
crentes ad muru. id e habe du
ricia cordis a iudicare opa a
liena i cordibz vris. qa sepius
q hodie malus e. cras bonus e. Sz
debetis submitte cornua vra.

et stare. id e. auscultare et humi
liare vos et time. habedo pacie
tia. et rogado deu. ut mala in
cepta i meliora ouertant. Nec
etia debetis ee sicut arietes ve
tilates cornibz. id e vba dare
p vbis et ipperijs iuge ipperia.
Sz stare debetis ostat sup pe
des et silere. id e fortit reprhen
de affciones carnis. ut i loqdo
et rndedo habeatis pmeditatio
ne et violetia quada cu pacia.
Qa viri iusti e vince seipsu.
et a licitis etia locucoibz ppt
vitadu mltiloquiu et offensam
abstine. Na qui i omocoe ai.
effundit nimis qd sentit vide
t quodamo vindicasse seipm et
idicasse leuitate ai sui. Et ido
vacuus erit a corona qr noluit ha
be paciam ad tepus ppt qua pa
cietia et frem offendete luctus
fuisset. et seipm ad maiore co
na ppasset. Qd vo sut ale gal
line. n potecia et sapia dina.
Ego qppe su qi gallina. q pul
los currentes ad voce mea et de
siderates obubratione alarum me
arum et potet defendo a dyaboli
laqis et sapiet ispiracoibz meis
puoco ad salute. Qd vo e pena
n mia mea. Qua q obtinuerit.
ita securus ee pt sicut pullus q sb
alis mris refouet. Ergo estote
sicut pulli crentes ad volutate
mea et i oibz teptacoibz et otrius
dicite voce et opibz. Fiat volutas
tua. Qa ego ofidetes i me defe
do potecia mea. et reficio mia

mea. teneo pacia mea. ⁊ vnio
solacõe mea. ⁊ illumino sapiẽcia
mea. remunero i cẽtuplũ ca
ritate mea. ¶ Verba filij ad
sponsã de quoda rege. qui debe
at augẽ. hõrẽ dei et caritatẽ ad
aiãs ⁊ de snia st eũ sino fecit.

Allo Cap. xlviij.

Qt. Si iuste velit me ho
rare. minuat ꝓmo de
cus meũ. ⁊ augeat hõrẽ meũ.
Deo⁹ qppe meũ ẽ. q̃ pceptis
mea q̃ precipit. ⁊ vba q̃ psonaliꝫ
locutꝰ fuit. ꝛtẽpnit. ⁊ qui a plibꝫ
p nichilo reputat. Si iuste ve
lit me diligẽ. habeat amodo ma
iorẽ caritatẽ ad aiãs oim. p quas
ego aperui celũ cũ sanguine cor
dis mei. Si aũ plꝰ desiderat re
quiẽ que ẽ cũ deo q̃ dilatare
pmonitũ suũ habebit pfecto
maiorẽ delatiõnẽ id ẽ auxiliũ
a deo remittẽ locũ illũ ihrlm in quo
iacuit corpꝰ meũ mortuũ. Dic
insup tu q̃ lyer audis. Ego deus
promisi eũ coronari. ideo ad rpm
pinet plus sequi voluntatẽ me
am. ⁊ me sup oia honorare et
diligẽ. Qd si nõ fecit breuiabũ
t dies eius. Hij qui q̃ carnaliter
eũ dilexit seppabũt ab eo cũ
tribulacõe. regnũq; eius i plures
ptes diuidet. ¶ Visio sponse sb
figũ ecclie de eius exposicõe. in q̃
dinet modꝰ ⁊ status qs ppa de
bet tenẽ i spũ suũ et respectu
cardinaliũ et aliorũ platorũ
scẽ matris ecclesie. ⁊ q̃ maxie
i statu humilitatis. Cap. xlix.

Nu pone videbat q̃
q̃ cẽt i magno choro
et apparuit sol magnꝰ
et luces. Duoq; sedes q̃ pdicatoꝝ
i choro erãt. vna a dextris ⁊ a
lia a sinistris. distãtes a sole longo
spacio ⁊ ituallo. duoq; radij a
sole ad sedes pcedebãt. Cui vox
vna audiebat de sede q̃ ad sinis
tra ptẽ erat dicẽs. Ave rex i et
nũ creator et redemptor. iustusq;
iudex. Ecce veniens qui sedet
i sede tua i mundo reduxit iam
sedẽ suã in antiquũ ⁊ pozẽ locũ
ubi (scdo) ꝓmꝰ ppa petrꝰ qui fuit pri
ceps aploz. Rndit vox de dex
tra sede dicẽs. Quo mõt potit i
trare i (ecclia) stam. i q̃ foramia cardi
nũ. sũt plena rubigie ⁊ tra. Jdo
et postes inclinati sũt ad tra q̃ i
foramibꝫ nõ ẽ locꝰ ubi vnam
ipmãt. qui postes debẽt sustẽ
tare. Vncini q̃ sũt extẽsi ad ple
nũ. nichilq; curuati ad postes te
nendũ. Pauimẽtũ vo totũ effos
sũ est. ⁊ susũ in foueas ꝓfun
das ad modũ puteoꝝ. ꝓfundissio
riũ. q̃ nullũ oino habẽt fundũ.
Tectũ vo ẽ limitũ prue et nudꝫ
de igne sulphureo stillas qui plu
uia desa. De nigredie vo ⁊ spũs
situdie fumi q̃ de abisso fossaꝝ
et de stillicidijs tecti ascendit. oes
pietes maculati sũt et intus defor
mes i colore ad tenẽdũ. qui sa
guis admixtꝰ putredo fimo. Ideo
aditũ dei nõ decꝫ habẽ mãsionẽ
i tali templo. Rndit vox de sede
ad ptẽ sinistrã. Expone mgt

spualit. q dixista corpalit. Luc
ait vox. Papa designat i posti
bus. i foraminibz vō cardinū. de
signat hūilitas. q sic vacua de
bet ee ab oi suppbia. ut nichil
appeat i ea. n qđ ptinz ad offi
ciū hūle pōtificale. sicut fora
men debet ee vacuū totalit
a rubigine. Bz ia foramia id ē
hūilitatis i signia sūt ita ēple
ta suppfluitatibz ⁊ diuiciis ⁊ fa
cultatibz q ad nichil aliud custo
dīūt nisi ad suppbia. ⁊ nichil
appaz hūile. qz tota hūilitas
dūsa ē ad mūdana pōpa. Jdo
nō mirū q papa q silat posti
bz ichnatꝰ ē. ad mūdialia que
sūfficiāt in rubigie ⁊ in tra-
Ptea papa iapiat veraꝫ hūili
tatē in scipo. in appatu suo. in
vestibz. i auro ⁊ argento ⁊ va
sis argenteis. i equis ⁊ alijs
utensilibz. segregādo decis oībz
sola necessaria sua. alia vō ero
gādo pauperibz. ⁊ spāliť hijs qs
nouit ānos dei. Deiñ modāte
disponat familiā suā. ⁊ necessā
rios habeat famulos q vitā suā
custodiāt. Quilibz i manu di
ē qn eū velit vocare ad iudica
ū. iustū tri ē q habeat famulos
ppť roborāda iustitiā. ⁊ ut eos
qui se ꝺt dei. id ē scam ecclia
erigūt valeat hūiliare. Jn vl
timis vō q postibz diuīgūť. sig
nificāt cardiales. q extēsi ⁊ ef
fusi sūt i qritu valet ad oem
suppbiā. cupiditatē ⁊ carnis
delectāmētū. Jdo recipiat papa

malleū et forpicē ⁊ flectat car
dinales ad velle suū. nō pmittē
do eos habē plura de vestibz et
familia ⁊ utensilibz n qritū rēqrit
necessitas ⁊ usꝰ vite. Flectitꝫ for
pice id ē vbis lenibz ⁊ asiduꝰ di
uino. primaꝫ cautele. Qui si
noluerit obedire. recipiat mal
leū. ondes scz eis severitatē su
ā. facie dogz qrīđ potūt. qđ tñ nō
sit ꝺt iustitiā. donec flectant
ad velle suū. Jn pauimēto āt
significāt epi et clia sclares. qz
cupiditas nullū habet fidū. de
quoꝝ suppbia ⁊ vita luxuriosa
ꝓcedit fumꝰ ob quē abhoīnāt oī
nes āgeli i celis. ⁊ aīa dei i tri.
Jsta ei emēdare pūt papa i mul
tis. si mūquēqz ꝑmittat habē
necessaria nō suppflua. propriatꝫ
vniuscuiusqz epo attende sui vitā.
Et oīs qcūqz noluīt emēdāre vi
tā suā ⁊ stare i strictura puer
oīno ꝓbenda sua. Cla curuus ē
deo q i illo loco nō dicat missa.
ēp q manꝰ mētricis tāgat corpꝰ
xpi. Visio ico prehēsibl' spō
se de iudicio mli'tatꝭ psonarū
adhuc vrētiū. i q audiunt si
hoīes emēdauerit pcā. ⁊ ego
iudiciū mitigabo. Caplm. I.

Michi videbat. qđ vnꝰ
rex sedet i sede iudi
ciaria. et qlibet psona
viues stabiz ante illū. qlibetqꝫ p
sona habebat duos stātes iux
se. quoꝝ vnꝰ appebat qđ miles
armatꝰ. alt' vō qđ ecclypeus nitꝫ.
Ante iudicū vō stabat pulpitū

in manu

in quo iacebat liber eo modo di
posito sicut vidi prius cū ante eū
tres reges videstare. Vidi eciā
q̄ ſi toty mūd⁹ ſtaret ante pulpi
tū. Et audiui tūc iudicē dicentē
ad militē illū armatū. Voca in
ſcr ad iudiciū illos quibz tu ſer
uiſti cū cuitate. Et mox illi qui
nominabāt ceciderūt. quoz quida
uocauerūt loḡtoz moza. q̄da bre
uioz. aīaq̄ aīe ſe pareret a corpe.
Oīa aūt que ciaq̄ audiui tūc nō
valeo aplendē. q̄z tūc audiui in
dicia mltoz viuentiū adhuc. qui
tūc vocabāt. Attn̄ ſic dictū eſt
m̄ a iudice. Si mḡt emēdauerūt
p̄tā hoies. t ego iudiciū mitigā
bo. Multosq̄ vidi tūc iudicari.
quosda ad purgatoriū. alios ad
ignē ſempiternū. ¶ Viſio admi
rabilis t terribil' ſpōſe. de q̄dam
aīa an̄ iudicē p̄mitata. t de op
poſitionibz dei t libri t iudicij di
uī aīaz. t de īmſionibz aīe ītra ſe
ipſā. t de diuſis penis ſtipēdis.
ſibi ad p̄gationē latis. Ca. lj.

Idā videbat. q̄ q̄ dam
aīa p militē t ethyo
pē quos videra prius
ante iudicē p̄mittebat. Dictū eſt
m̄. Hoc igit q̄d tibi nūc videt.
hoc totū factū e ſup aīaz iſta
eo tpe q̄ a corpe ſoluebat. Cūq̄
iā p̄mitta fuiſſet iudex ſtabat
ſola. q̄ i neutris manibz erat e
o q̄ ea p̄mittebat. Stabat q̄z nu
da t dolōſa. ignorās ad quē de
uenirz. Deīn videbat m̄ q̄ q̄d
libet vbi i libro videbat p ſe
ipſū ad oīa q̄ciaq̄ loḡbatur. Ite
audiēte iudice t oī exercitu ei⁹.
miles ille armatus loḡbat p̄mo
ſic. Nō e mḡr iuſticia. q̄ illa p̄
cam replicat aīe ad obpbriū.
q̄ p̄feſſioē emēdata fuit. Deīq̄
tūc ego q̄ iſta vidi. bñ t p̄fecte itel
lexi. Tūc nouit q̄ miles ille q̄ loq̄
bat oīa nouit in deo. ſic ut ego
itelligere loḡbat. tūc de libro iuſ
titie īſum e. Cūm p̄mia ſua fuiſ
ſet ipſa aīa. nō ſeḡbat ītrio dig
na talibz p̄cis. nec pa ſatiſfac
tio. Ido dolē debet nūc q̄ hijs que
tūc cū potuit nō emēdauit. Cū
hijs dictis aīa īcepit plorare ita
velemēt' q̄ q̄ tota p̄frigēt. at
tn̄ lacīme videbat. t vox nō au
diebat. Deīn rex loḡbat aīe
dicēs. Coſcia mḡt tua declarat
mō illa p̄cta q̄ ſatiſfactio digna
nō ſequebat. Tūc aīa extulit
vocē ſuā ita alte q̄ q̄ poſſ⁹ au
dirī p totū mūdū dicēs. Ue mḡt
m̄ q̄ nō feci mēta mādata dei
q̄ agnoui t audiui. Et accuſas
ſeipſā. addidit. Ego nō timui
iudiciū dei. Cui īnſu e de libro.
Ido nūc timē debes dyabolum.
Et ſtatī aīa timēs t tremiſcēs
ac ſi tota ſoluēt. dixit. Ego q̄
nullā caritatē habui ad deum.
modica igit bona feci. Rēſū
e ſtatī ei de libro. Ideo iuſticia e
te vicinius appropīquare dya
bolo q̄ deo. q̄ dyabol⁹ te ad ſe
tēptatoribz ſuis allexit t illexit.
Et aīa rndit. Ja mḡt intellecto
q̄ oīa q̄ciaq̄ feci erāt ſcdm dya

bolicas inhiores. Nisi e de libro. Justicia dicit. q̄ iuris diabolo e retribuē tibi sēm ea q̄ egisti cū pena & tribulacōe. Ita dixit. Nichil fiat a vōbis capitis mei usq̄ ad calcameū. q̄d nō cū superbia a vestiu. Queda enī vana et superba portamēm ego de nouo adiueni psonalit. q̄da vō seqbat sēm p̄e consuetudinē. Iam q̄ manū et faciē. nō ut solū mū daret. sz ut pulchra ab hoibus laudaret. Nisi e de libro. Justicia dicit. q̄ iuris diaboli e retribuē tibi p̄ meritis. q̄ te ornasti et cō posuisti. sicut tibi ipe īspirabat et dictabat. Iterū dixit aīa. Os meū sepe apiebat ad scurrilia q̄ alijs placē volui. et aīa mea me oīa illa desiderabat q̄ pudor et obprbriū nō sequebat. Nisi e de libro. Ideo lingua tua extēdi et extendi debet. deresq̄ tui ieiunari. & illa tibi apponēt q̄ oīno tibi displicēt. oīaq̄ illa tolli debet a te q̄ tibi placēt. Dixit aīa. Ego vehemēt gaudeba ex eo. q̄ multi reperiūt exēpla et occasionē de hijs q̄ ego feci mlti imitabāt mores meos. Nisi e de libro. Ido e iustitia. q̄ eis q̄ deplensq̄ fuit in mlti p̄to p q̄ tu punieris. eade ipe faciet. & ipe ad te ducet. Et tuū ppter adiectū cuiuslibet q̄ imitabāt adiuentiones tuas. pena tua augmētabit. Quibz dictis. videbat mi. q̄ vitulū q̄da cēt al ligatū in capite aīe ad modū cōne. et fugebat ita fortit. q̄ occupiū & frons fugebāt simul. Oculi vō decidebāt a sedibz suis. dependentes p radices suas ad genas. Crines q̄q̄ q̄ abstu ti ab igne arserūt. Cerebū at fluebat p naues defluēs & p aures. Lingua extēdebat. dentesq̄ opmebāt. Ossa vō i brachijs cōfugebāt. & q̄ fimes storq̄ bāt. tam q̄ eaā decorate ad collū alligabāt. Pectus vō & ventr ita fortit dorso assimilabant. q̄ costis afractis. cor cū oībz in testinis eius cecidit. Femora vō pedebāt ad latera. Ossaq̄ cō fracta extrahebāt. eo modo quo filū tenue solet i globū aglobari. Hijs visis ethyops ait. O iudex. pena aīe iā fuit plagata sēm iustitiā. cōfige ergo nos ābos. ne sez & aīa mea q̄ nūq̄ separem. Miles vō ille armatus ait. Audi iudex. Tu q̄ scis oīa ad te iā pertinet audire ultima affectionē & cogitacōem q̄a ista aīa habebat cū a fine vite sue. Ipa q̄pe i ultio taliē cogitauit. O si ds vellet mihi dare spa cium vite. vellē utiq̄ libēt emē dare peccata mea. oiaq̄ tpe vite mee seruire ei. nec nūq̄ ipm a plius offendē. Talia o iudex cogitabat & volebat. Memento eaā dne q̄ psona ista nō tāto tpe vixit. q̄ obtinēt plene & tel ligibile scientiaz. Ido dne cogita mi sericordiā eius & facito miam. Tuū at sit iudicū. Nisi e de libro iustitie.

Talibꝫ cogitacionibꝫ ſine nō debet
ſſe mg. Et iudex air tuꝰ. Q̄ paſſi
onē mea iquit apiat aīe celū
purgacōe ꝓius ꝙ pcīs rerepta
tūo tpe qñto tenet pati. ñ ob
tinuerit auxiliū de bonis op
bus alioꝝ viuentiū. ¶ Viſio t̄
tribꝰ ſpōse de quada hoīe t̄ de
quada muhere. t̄ de exposicōe
mirabili visiois. ſpōse ſpūalit̄
ab āgelo facte. i qua mlta mi
rabilia ꝛtinet. Cāmliij.

Videbat m̄ vm hō. cuꝰ
oculi eruti erāt. ꝫ de
pendebāt ad maxillas cū duo
bꝫ neruis. Hic habebat aures
ſicut canis. nares ſicut equus.
os. ſicut ferociſſiꝰ lupus. manꝰ
ad modū pedū maxī bouis. pe
des ſicut vultuꝝ. Una q̄ mu
lier videbat m̄ iuxta eū ſtare.
cuꝰ ḡnes erāt ſicut vepres. in
ore ei erāt oculi. aures abeſſe.
nares plene ſanie t̄ putredie. la
bia ſicut dētes ſerpētis. In lin
gua erat aculeus venenoſꝰ. ma
nꝰ erāt ſicut due crude vulpi
ne. pedes ſicut duo ſcorpiones.
Dñe hec ego vidēm nō dormies
ꝫ vigilas dixi. Q̄ qđ iſtud ē. Et
ſtetit vox dulciſona loq̄bat ad
me q̄ tam ꝛſolatoria erat. ꝙ o
nis timor abeſſit a me. dicēs. Tu q̄
iſta vides. q̄dnam exiſtimas illa
ee. Ego rndi. Ignoro. utrū iſta q̄s
videos ſit dyaboli. an beſtie de ge
nere beſtiali nā ꝓgenite. ſiue etiā
hoies a deo ſic formati. Vox tūc
rndit m̄. Nō ſunt dyaboli. q̄ ipſi
nō habēt corpa ſicut iſtos habē
tes vides. Nec ſunt de ḡne beſtiali q̄
de ſtirpe adā ſunt ḡnati. nec etiā
a deo taliter ſunt creati. Sz tota deo
apparet a dyabolo i aīabꝫ ſuis
taliter deformes facti. et hec tibi
videt q̄ corpaliter. Ego tñ onda
tibi qđ ſignificet ſpūaliter. Illius
hois oculi vident tibi eruti depē
dentes cū duobꝫ neruis. Q̄ duos
eruit m̄os. duo ītelliges ꝓmū ē.
ꝙ credit deū etnaliter viuē. Sedz ē.
ꝙ credit ſua aīam poſt mortem
corpis. ſiue i bono ſiue i malo et
naliter victuꝝ. ꝓ duos etiā oc
los. duo etiā ītellige. ꝓmū ē ꝙ
debuit ꝛſidare q̄liter ꝓtm vitare
poſſz. ſcdm. quō valet bona op
ꝑficē. Iſti duo oculi ideo eruti ſunt.
qr nō fecit opa bona p̄ deſiderio
celeſtis glie. nec fugit pena p̄ tō
re gehēnalis pene. Habet etiā
comunes aures. Nā ſicut cam
nomē ſui dñi nec alitꝫ tm cu
rat q̄litū nomē ſuū ꝓpriū. ſi hoc
noiam audierit. ita etiā iſte nō
tm curat de hoze dei q̄tū de ho
re nois ꝓprij. Habet etiā eqna
nares. Nā ſicut equꝰ q̄ ſoluꝰ ē
e certo ſtrictore ſuo delect̄ naes
illi apponē. ſiliter iſte. Nā ꝓpter
pcīa qđ cōtra deo vluſſim ē ſtrepꝫ.
de ipi fetore dulce ſibi videt eo
gitare. Habet etiā os ſicut lupꝰ
ferociſſiꝰ. q̄ ventre ac ore ſuo re
pleto. ex illis q̄ videat adhuc a
liq̄d deſiderat. Ita et iſte. ſi ona
poſſidet q̄ oculis vidat. adhuc cō
cupiſcet illa q̄ alios poſſidē au

dierat. Habet eciã manꝫ ad modũ pedũ fortissimi bouis. q̃ cũ uratꝫ fuit. aial cui ꝑualet cũ pedibz suis diuiꝫ put ꝑ ire vehemẽtiã nõ curãs de itestinis vl̃ de cruribz eiꝰ diumõ uitã illi abstulerit. Sili iste. Nã qñ ẽ in uia. nõ curat q̃ aia iumenti sui i infernũ descendẽt. nec q̃lit corꝑ eiꝰ corrũpat morte. si uitã eiꝰ auferre possit. Habet eciã pedes sicut uultur. Nã sicut uultur aliquid habẽs inter ungues q̃d sumẽ eũ delectat. pedẽ sup illud tã fortit strũgit. q̃ uribz pedis deficientibz. ꝑdolorip̃e q̃ nescies dimittẽ cadẽ q̃d tenebat. Ita et iste. Nã illa q̃ tũ iuste habet itendit tenẽ usq; ad mortẽ. q̃n oibz uiribz deficientibz illud dimittẽ coactabit. Mulieris uõ illi ẽnes uidebãt sicut uepres. In cruribz uõ q̃ sut i sumitate uiaꝝ oiũ actibz facie hois. sigfficat illa uoluntas q̃ sume. sumo dõ placẽ desiderat. hec ei aiaꝝ cora deo adornat. Dz q̃ huiꝰ mulieris uoluntas ẽ sume huic mũdo placẽ pl9 q̃ sumo deo. Dõ su capilli apparẽt sicut uepres. Oculi uõ eiꝰ apparẽt i occipite q̃ mẽtales oculos auiũt ab hijs q̃ bõitas sibi fecerat. i creando eã. in redimẽdo. et diuisis sibi utilit impẽdendo. Illa uõ q̃ tñ sit cora sut mẽte respicit. a quibz cotidie discedit donec a ꝑspcũ eiꝰ eua nescãt. Aures igitur abscise spualit apptt. Nã mime curat doctrinã sci euãgelij sed ꝑdicatoes audire. Nares uõ plene putredie sut. Q̃m sicut ꝑ nares suauis odor ad cerebꝝ delectabiliter trahit. ut cerebꝝ inde fortificetur. sic ipa ꝑ affectionẽ q̃d putrescibile corꝑi delectat. ad ipsius fortificationẽ trahit. delectabiliter ad effm̃. Labia uõ illiꝰ sicut dentes serpẽtis uidebãt. et lingua aculeus venenosꝰ. Nã dñi serpes dctes fortissie strũgit. ꝑt defensionẽ aculei ne ab aliquo cuetu frangat. tñ squalor de ore eiꝰ effluit mt̃ dctes. q̃ sepati sut locati. Sili et ipa claudit labia a confessione vẽa. ne frangat delectatio ꝓpria. q̃ ẽ aie sue aculeus venenosꝰ. squalor tñ ꝓpri euident apparz cora deo et hoib eiꝰ. ¶ Verba ogis ad sponsã. qualit̃ pata ẽ ad defendẽdã oẽm uiduã et oẽm uirginẽ et oẽm iniustã. qs uidet i iusto ꝓposito stãtes et suũ filiũ sup oia diligentes. Cam̃ liij.

Hodi tu inq̃t mihi dei q̃ toto corde rogus deum. ut filij tui placeat deo. Vere talis ora placita ẽ deo. Nõ ei ẽ mir q̃ filiũ meũ diligit sic oia. et illud ide petat filijs suis. q̃n nõ stati pata sũ uiuere ea ad effm̃ petitionis eiꝰ. Ner ẽ cia ẽ alia uidua. q̃ stabiliter rogat auxiliũ a deo stadi i uiduitate ad horã dei usq; ad mortẽ q̃n nõ stati pata ꝑficere uoluntate eiꝰ cui ea. Cra ergo fiu q̃ uidua eo

q̄ habuit filiū in tris q̄ nō ha
buit carnale p̄rem. ¶ Dō ē etiā
aliq̄ virgo q̄ virginitatē suā deside
rat seruare deo usq̄ ad mortē
q̄ nō pata sū eā defēdē & asor
tare. q̄ ego sū vē ipa virgo. ¶ Nec
mirari debes cui dico ista. Scp
tū ē em. q̄ dauid desiderauit fi
liā saulis. q̄n fuit virgo. Ipe eā
ā recepit eā q̄n fuit viduia. In
sup & habuit uxorē iuve q̄n mit
eiꝰ uxit. ¶ Itē scupia dauid
nō fuit sine p̄cto. ꝑ delectatio il
la spūalis filij mei. q̄ ē dns da
uid ē sine oī p̄cto. ¶ Dō sicut iste
tres vite scī virginitas. mduitis
et amictū placuerūt dauid cor
palit. ita filio meo placet eas ihc
in sua delectatōe castissima spū
alit. ¶ Dō nō mirū q̄ iuuando
ihc eaz delectatōnē spūalē in
delectatōnē filij mei. q̄ eiꝰ delec
tatio ē ad ipas. ¶ Verba mris
ad spōsā de felici natiuitate spū
ali cuīda i p̄cis pessimis nu
tri. quā natiuitatē p̄bz seruo
rū dei obtinuit & lacrimis. Cap.m

¶ De filiū lacrimaz liiij.

Q̄ nūc ē recent natꝰ de
mūdo spūalit. q̄ ꝑ us
natꝰ fuit de mre sua i mundo
carnalit. Sicut ei fēia illa q̄ exti
hit puer de vētre mris p̄mo cu
put tinit. deīn manꝰ. deīn totū
corpꝰ. usq̄q̄ cadit i tra. sic ego
feci illi ꝑ lacrimas. & p̄ces ami
corū meoz. Extxi illū de mūdo
in tm q̄ ia spūalit ē sicut puer
nouit natꝰ. & ideo educari debet
spūalit & corpalit. ¶ Ad ille ad
quē te miseria eū debet p̄bz et
bonis opibz custodire. ¶ Illa vēo
fēia de q̄ tibi dictū ē rogabit ꝑ
eo & custodiet spūalit. attēdēdo
etiā ut habeat nēssaria sua cor
palit. q̄ ipe utiq̄ pfunde cadit i
p̄cā mortalia. q̄ oēs dēones in
ferno de eo dixerūt. ¶ Quiamꝰ
os. si forte venit ut p̄miamꝰ eū
dentibz nris. et deglutiaꝰ. Extē
damꝰ manꝰ. ut dirupēdo lacē
mꝰ eū. ¶ Habeaꝰ q̄ pedes ꝑmp
tos. ad osculādū & calcatrādū
eū. ¶ Dō dictū ē tibi q̄ nūc spūa
litꝰ natꝰ fuit. q̄ ia de p̄cātē dēo
nū ē liberatꝰ sicut bn colligē po
tis de vbis illis q̄ audisti. q̄ dm
corde & corpe diligit sup oia.
¶ Verba mris ad filiā q̄ litꝰ pa
bz seruoz dei vult diligē q̄da
puerū. & ipm animus spūalibz

Recor armare. Cap.m lv.
dare q̄ scribit de moy
se. q̄ filia regis ihcit
eū sup aḡs et dilexit eū ꝑ fi
lio suo. Scribit q̄ ī scolasticis
hist̄oriis q̄ idē moyses vnit t̄
ra p̄ anes. q̄ assupserūt serpen
tes venēosos. ¶ Ego sū filia re
gis de pgenie dauid. q̄ volo pu
erū istū diligē q̄ iuenu i p̄cel
lus lacrimaz q̄ effuse sūt ꝑ sa
lute aīe eiꝰ. q̄ ic̄lusa fuit i arctia
corpis eiꝰ. q̄ē educabit illi
de quibz dixi. donec ad etatem
venit. in q̄ armare eū volo et
mittē ad tirā nutriendū regi te
li. Scz quō hoc fiet. tibi ignotū

e. ⁊ in notu. Ra ego ipabo tu
lit' eu' q' de eo dicet: Iste uxit
sicut ur. ⁊ mortuꝰ ē sicut qꝰ
gas. uenit ad iudiciu' meu' sic
bonꝰ miles. Verba matis ad
filiā. q' nō debet astristari ꝓpter
le mater correptione. Ca'm luj.
loquit. Cur turbat' ille? Pater
quippe peccat filiu' q'nqꝫ cu' le
uibz straniibz ⁊ ideo nō ē astri
tandu'. Verba matris ad fi
liā. qualit' roma debet mudari
a zyzania. ꝑmo ferro acuto.
scdo igne. tio iugo bou'. Ca'm
Mater loqt. Tho luij.
ma ē q' ager. sup q'
zyzania extreuit.
Ideo pus debet mudari acuto
ferro. dein igne ꝓgari. postea
arari cu' iugo bou'. Ideo facia
vobiscu'. sicut q' nisset plāctus
in aliu' locu'. Illi ei iurbi ꝓpat'
talis pena q' iudex dicet. Exoria
ingt tota pelle ex the totu' san
guine de ame. exinde oem ca
ne i frusta. ⁊ confige ossa. ita ut
defluat ois medulla. Verba
xpi ad sponsa. sub figu' et expo
sicoe ubi xps p dim pegnatem.
corp' suu' p thesauru'. ecclia per
domu'. sacdotes p custodes design
nat. quos sacdotes tanq' uerus
dns septeplia honore honora
ut. ⁊ q'ia' dō aqueuit q' ipi sac
dotes q'qui septeplici uitiq' io
ipm uituparant. ⁊ q'ia' septe ues
Fteꝫ scꝫ uij uentes q's deuet
ire uitu' i uij uicis. Ca'm
Illi loqt. Ego sum lapi-

filiis dno q' fidelit' decertas i tra
pegnacois sue regrediebat i te
ra natiuitatis sue cu' gaudio.
Hic dns habebat thesauru' pcio
su' valde. cuiꝰ itutu clarissimbat
lapides oculi. tres solabat. in
sumi. qualescabat. mortu' susta
bat. Ut thesaurꝰ at honeste ⁊
tute custoduret: facta ē domus
gda' in magnificetia ⁊ gla. hns
altitudine decete. septez gdus
q'bz ad domu' ⁊ thesauru' ascede
bat. Hui' itaq' tradit dns seruis
suis uidendu' ⁊ tractandu. fideliꝫ
⁊ mude custodiendu. ut ⁊ caritas
dni. pharet ad seruos. fidelitas q'
seruoꝝ ad dnm uidet. Predete
po tpe despici cepit thesaurꝰ ra
o fiebat dom'. tepueruntq'
custodes. ⁊ caritas dni negligeba
bat. Cui dno assidere frudare
suos q'd faciendu ecct sup tota in
stitudine. audit uno eoꝝ dices.
Septu ē. q' iudices ⁊ custodes
ppli negligetes. iussi sut suspe
di ad sole. sz tuu ē mia ⁊ iudi
ciu'. qui pcis oibz ⁊ tua sc'oia.
⁊ oim miseris. Ego sui i figura
dns ille. q' q' pegrinꝰ p humani
tate apparui in tra. cu' tu i celo
⁊ i tra potes eem sedm dignitate.
Ego q'ppe tu forte ctame habui
in tris. q' oes neiu ⁊ pedum
manuiq' meoꝝ uigebat ꝓpter
aiaru' zelu' et salute. Reluctu
tus itaq' mudu ⁊ ascesurꝰ i ce
lu'. a quo tu sedm dignitate nuq'
defui. reliqui mudo meq'ale
dignissim. sz corp' meu' sessi

mu. ¶ Vt ait lex: vetꝰ gloriabat de arcꝫ. mãna. et tabulꝰ teſtamẽti cerimonijsq; aliꝫ. ſic nouꝰ homo gaudet de noua lege. ⁊ nõ ut olim de umbra. ſz de veritate. ſcz de corpe meo crucifixo. qđ i lege figurabat. ¶ Vt at corpus meũ ceet i gla ⁊ honore. iſtituꝫ domũ ſce eccie ubi ſeruaret et crucifixum. ſacdotes q; ſpuales cuſtodes eiꝰ. q; quodãmo ecia officio ſunt ſup angelos. Cla que ipm timet. ſtigẽ cione reuerentie. huic ſacdotes tractãt manibꝫ et ore. ¶ Honorauit q; ſacdotes ſeptẽplici honore tanq; i ſeptẽ gradibꝫ. ¶mo debet ee ſignifer i ⁊ ſpuales amici mei p mundicia mẽtis ⁊ corpis. qa mundicia ꝓmꝰ locꝰ ẽ apud deũ. que nichil ſtringit nec decz coinq natũ. ¶ Ita ſi legalibz ſacdotibz pmittebat admixto tpe quo nõ ſacrificabat. nõ minꝰ fuit. quia ipm portabat teſtã nõ nucleũ. ¶ Nec at veniẽte vitate ⁊ figura figura ſume ſtudeđ ẽ mundicie. tanto copoſius q;nto dulcior ẽ nucleus teſta. Et i hꝰ modi ſtinctꝰ ſignũ capilli ꝓmo tũdunt. ne voluptas aiꝰ ſeu carnꝰ dnet. ¶ In ſcđo gradu iſtituit clia. q; ſit vir angelicꝰ p oẽm humilitatẽ. qz humilitate mẽtis ⁊ corpis penetrat celũ. ⁊ vicit dyabolꝰ ſuppbz. Et i huiſmõi gđu ſignũ aſtituit clia ad expellẽdos dẽones qz hõ humilis eleuat in celũ. vnde ꝑ ſuppbiã corruit demon elatꝰ. ¶ In tercio gđu iſtituit clia. eo q; debet ee diſcipulꝰ dei p cõtinuã diuine ſcripture lectionẽ. qbz ⁊ ideo i manꝰ ab epo ⁊ dit liber. ſicut et miles gladius. ut ⁊ ſciat que agenda ſint. ⁊ meditatõe ⁊ oꝛone placare ſtudeat vnã dei ꝑ ꝓpꝫ dei. ¶ In qrto gradu iſtituit clici cuſtodes tẽpli ⁊ ſpeculatores aiarũ. quibz et ideo tradit claues ab epo. ut ſolliciti ſint cia ſalutẽ ſuã. vbisq; ⁊ exẽplis ꝓmoueat ⁊ icitet infirmos ad ꝓfectionẽ. ¶ In qnto gđu iſtituit diſpẽſatores et cuſtodes altaris ⁊ mundialiũ rez. ꝛeceptores. ut dũ altari deſeruiũt de altari viuat. et i trenis negocijs nõ i hijs q; decet gđu coꝛꝛ. occupet. ¶ In ſexto gđu iſtituit q; ſit vir aplicꝰ ꝓdicando vitate euangelicã. moribꝫ ſe ꝓdicatoi aformãdo. ¶ In ſeptimo gđu iſtituit q; ſit mediatoꝛes int' deũ ⁊ hoiem. p imolatione corpis mei. ¶ In hoc gđu q̃dãmo ſt' ſacdotes ſup angelos dignitate. ¶ Nec at aqueoꝛ q; gradus iſti ſint diſſipati. qz ſuppbia dilapſi p humilitatẽ. ipuritas exoꝛet ꝓ immundicia. ¶ Lectio dei nõ attẽdit. ſz liber mũdi negligẽtia appꝛet i altaribz. ſapia dei reputa fatuitas. ſalꝰ aiaꝝ nõ curatur. ¶ Nec ſufficit eis iſta. ſz adhuc ecia veſtes meas picauit ⁊ ꝛepnuit arma mea. Ego qppe oſtẽdi i monte moyſi veſtes qbz ſacdotes leſis utẽt. nõ q; i teleſti

dei habitacõe aliqđ matiale sit. ſz
ꝙ ſpualia nõ p corpales filitu
dines nõ capiunt. ℣ Ideo ſpug
le p corpale ondit: ut sciat qñ
ta reuentia & mudicia opꝝ ẽ
hijs q habẽt ipsa vitatẽ ſz cor
pus meũ. ſi tãta mudicia habe
bãt hij qui portabãt umbrã et
figurã. ℣ Sz ad qđ ondi mouſi ta
ta vestiũ matialiũ pulchitudiez.
nõ ut p eas addiscẽt & ſuffice
tiũt ornatꝰ & pulchitudo aie?
℣ Sicut ei vestes ſacdotis ſũt sep
tẽ. sic aie accedẽtis ad corpus
dei septẽ debẽt ee vtutes. ſine
quibꝫ nõ ẽ salꝰ. ℣ Prima ergo ves
tis aie ẽ ptio & pfessio q tegit
caput. Secda ẽ affectꝰ ad deũ. et
effectꝰ castitatis. ℣ Tercia ẽ labor
pro honore dei. et pacia i adꝛ
sis. ℣ Quarta ẽ. nõ attendẽ ad lau
des et obpbria hoim. ſz ad hõrẽ
soliꝰ dei. ℣ Quinta ẽ abstinencia cr
nis. cũ vera humilitate. ℣ Sexta ẽ
recogitatio bnficiorũ dei. & tiõ
rum iudiciorũ eiꝰ. ℣ Septima ẽ caritas
dei sup oia. et pseuerantia i bo
nis inchoatis. ℣ Nunc at vestes
iste imutate sunt & ptepte. Di
ligit⁹ ei p pfessiõe excusatio et
leuigatio culpe. p castitate ste
rilitꝫ stinuatio. p labore salutꝭ
aie labor utilitatis corpis. pro
honore & amore dei abicio mu
dialiũ & superbia. p parcitate lau
dabili superfluitas i oibꝫ p tiõe
dei ꝓceptio & diuidentio iudi
ciorũ dei. p dilcõne sup oia in
ꝙfectitudo cletie sup oes. ℣ Ideo ut
dixi p ꝓphã. venia indigna
cõe. et tribulacio dabit eis intellm
℣ Cui mr mũe astis respondit. De
nedicty sis tu fili p iustitia tua.
loquor ad te q oia scis ppt spõ
sa ista. qua tu vis intellige spũ
alia. q tñ nisi p silitudies capi
nõ valet spualia. Tu eppe dic
ista i dcmte tua antecꝰ suscepꝭ
ses humanitatẽ de me. q si decẽ
turi ussꝰ inuenirẽt i ciuitate mi
seri velles tot ciuitati ppt decẽ.
℣ Nunc at infiniti sũt sacdotes.
q te oblacõe corpis tui placãt.
Ergo miserẽ ppt eos hijs q pau
bonꝫ habẽt. ℣ Hoc ego q te secũ
dũ humanitatẽ genui rogo. hoc
oẽs ela tua. q petũt merci. Exau
dit filiꝰ. ℣ Benedicta sis tu & bndem
vbũ oris tui. Tu vides q tpli
cat' pacis ppt tplex bonũ qđ ob
lacio corpis mei habet. ℣ Primũ
ex psumpcõe inde tã onsa st bona
i me. sic ex oblacõe sacrifij hui⁹
tã venũt aiabꝫ. Deinꝺ pacia
mea laudat. q scies. pditorẽ me
ũ. nõ reppuli ãsationẽ eiꝰ. ℣ Secdo
q astãte. pditore cũ suis. oẽs ex
unico vbo meo crederẽt in tram.
ubi potencia mea ondebat. ℣ Ter
q oẽm malicia eiꝰ et dyaboli
ad d aiaꝫ sucti salutẽ. ubi sa
pia & cauens dina maiestabat.
℣ Sic ecia oblacõe sacdotũ. tã ve
niũt bona. ℣ Primo laudat' ab
oi celesti exatu pacia mea. q
idẽ sit i manibꝫ boni & mali sac
dotis. Q̃a apud me nõ ẽ psonꝫ
acceptio. nec mitꝫ hoim sicut

hor sacramenti. Hec uba mea. Ideo
q̃ hec oblatio pdest oibz, a q̃uz
sacdote ē oblatū. Tertio q̃ pdest
ecīa ipis offentibz q̃ntūcūq; ma
lis. Ca sicut ex uno ubo quod
dixi. scz ego sū. corruerūt hostes
mei corpalit in tra sic dō uno meo uz
hor ē corpꝰ meū fugiūt demoēs
a tēptando aias offentū. nec au
derēt redire ad eos. cū tanta au
dacia. si affectꝰ peccandi nō sequēt.
Imaz mia mea patrit oibz. et
oēs sufferit. Hec mistica clamat ūs
dicta. q̃ clamo cotidie. et q̃ mlt
ti rndet sacris tu vides. Uerūp
tn adhuc mitta uba oris mei. et
q̃ audierīt adhuc xplebūt dies
suos i letitia illa q̃ nec dia nec
cogitari pt̃ p dulcedie. Qui uo
nō audierīt uerent eis sicut scp
tū ē septē plage i aia. t septem
i corpe. Ds ꝺsideratio t legē
do. ea q̃ gesta fuerīt inuenient.
ne expiendo atremuerit. Tuba
xp̃i ad sponsa. q̃ sacdos tenet
hec ta. primo corpꝰ xp̃i ꝺsecre.
2o mudicia carnis t sps hec.
Tao prodie sue pude. ecīa q̃
tenet habe libz t oleū. t quo
sacdos āgelꝰ dñi est. ymo q̃ eꝰ
officiū ē maiꝰ q̃ ageli. Cam.

Hlius loqt. Sac lix.
dos tenet habe ta.
Primo ꝺsecre corpꝰ
xp̃i. scdo habe mudicia carnis
et sps. tio pude ꝑm prodie
sue. Hz potes q̃re. Ad pdest
habe ecclīam. Si nō habet pro
dia? Rndeo tibi. Sacdos hmis
uolūtate oibz pdesse et pdicare
ꝓpt̃ amorē dei. ille habet ta la
ta prodia. q̃ si habet tot mu
dū. q̃ si posset tot loq mūdo. mi
me parcet labou suo. Ideo uolū
tas bona reputat ei ꝓ ope. Ma
deus ꝓpt̃ ingtitudinē audietiū
multoties pacit ecīa sius a la
bore pdicādi. nec tn fraudat
mercede ꝓpt̃ affectū bonū. Ossic
ecīa tenet hec libz t oleū. libz
ad istruendū ipsos. oleū sem ad
ifirmos liniendū. Sicut ei i libro
ꝺtinet doctīa spūalis t corpal.
sic i sacdote sit scia ad septm.
moderādo carnē ne dissoluat
luxuria q̃ scandalizat̃ prochi
ani. fugiēdo cupditatē mūdi
q̃ uilipedit decor ecie. denita
do mores sclāriū. q̃bz dignitas
clicalis dehonestat. Spūal uo
scia ē istruē ifipietes. corripe
dissolutos. attendē ꝓficietes. In
oleo uo notat dulcedo oīoīs t
exēpla bona. Sicut ei oleū pi
guius ē pane. sic oīo cautna
t et exēpla bone uite efficaci
ora sūt ad ēhendū hoīes. t pm
guiora ad placandū deū. Ue di
co tibi. q̃ magnū ē sacdotis no
mē. q̃ āgelꝰ dñi ē t mediator.
Hz maiꝰ ē officiū eius. q̃ tractat
ma pbensibile deū. ymaz celes
tibz i manu eius fugiūt. Tuba
sponse ad deū. de isto modo effi
ciēdi ꝓces coram deo. Cam lx.

Benedictꝰ sis tu creator
t redemptor meꝰ. Ue i
digneris si loq̃r ad te.

Sicut vulnatꝰ ad medicū. Sicut tribulatꝰ ad ꝛsolatorē. Sicut pau per ad diuitē et habūdātē. Vulneratꝰ qppe dicit. O medice no li abhominari me sanctū. qꝝ fi es. O ꝛsolator optīe noli me des pice qꝝ anxius sū. Sz da cordi meo requiē. sensibꝫq; meis ꝛso lationē. Pauꝑ vō dicit. O tu diues & nullꝰ egēs respice m me. qꝝ pressꝰ fame. idue me qꝝ nudꝰ sū. et da mi vestes quibꝫ calefiā. Sic ego dico. O dne oī potētissīe & optīe. ego ꝛsidero vulnā patrū meoꝝ. qbꝫ ab in fantia vulnāta sū. et īgeisco qꝝ tēpus ꝛsumptū ē inutiliter, vire nō sufficiūt ad labores. qa ex hauste sūt in vanitatibꝫ. Idcoq; qꝝ tu es fons totꝰ pietatis et mie. rogo te miserē mei. Tāgē cor meū manu dilectionis tue. qꝝ medicꝰ es optimꝰ. Cōsolare aiam meā. qꝝ ꝛsolator es bonꝰ.

¶ Qualit' dyabolꝰ appuit sponse in eleuatōe corpis xpi. loquēs & p racōēs pbās ei. q illud qđ ele uabat' nō cēt corpꝰ xpi. Cui ā gelꝰ dnī stati appuit ꝛsortans eā & dicēs. noli credē. ꝛc. & qlit' xpc stati appuit & coegit dyabo lū ut diceꝫ vitatē cōrā filia ꝛc. & qlit' corpꝰ xpi sumit' sic a ma lis sicut a bonis & de remedio oportuno i temptacōibꝫ de cor

Hba pe xpi. Cap'm lxi. truit sponse i eleuatōe corpis xpi qđa tere trimꝰ et ait. Quid credis tu fu tua q hec torrella panis dē? Qui de nigr ꝛsumpt cēt. ecā si mons motū fuisset. Nullꝰ qppe sapiētū iudeoꝝ quibꝫ a deo da ta ē sapia hoc credit. Sz nec ali qs credat q dꝰ ab īmūdissimo sacerdote qui cor habet caninū. tā gr dignat & amari. Et ut pbes qđ dico. iste sacerdos meus ē. quē cū voluero cito moriet' ruisem ad meipm. Cui statī bonꝰ an gelꝰ appares. dixit. O filia nō rideas stulto mixta stultitiā su ā. Ipe enī qui appuit tibi pr ē mendacij. Sz esto pata. qꝝ spon sꝰ nr iā qppe ē. Qui sponsꝰ ihesꝰ veniēs. ait ad dyabolū. Cur īgr turbas filiā meā et sponsā? Ideo dico filiā. qꝝ creaui eā. ideo sponsā qꝝ redemi eā & caritate mea copulaui eā m. Exiit dem demon. Ideo loquor. qꝝ promiss sū. & ut ipa refrigescēt i seruī cio tuo. Et dns. Vigilate. mgt. noc te ista expta ē. qn & oculos et reliq membra xpi essistis. & ma iora fecisses. si fuisses admiss. Sz quoties ipa resistit īmissio nibꝫ tuis. toties ei duplicabitur cōna. Veruptn tu dyabole. qꝝ tu dixisti me diu fuisse cōtu ecā si fuissē mos. dicto mul audiēte filia mea q corpal' ē. Scriptura dicit. q pcutiēte ppl erigebat' serpes eneus. q uso. ois pcuss a serpēte sanabat'. Utrū ista vtꝰ sanatiua erat ex ea? fortitudie aut spē serpenā. á de moysi bonitate. seu vtute

occulta diuina? Respōdit de
mon. Hec vtq; sanacōis a nullo
aut. n̄ ppa & sola vte dei. & fide
pli credētis. et obedīētis. Q̄ sic
firmit credidit deo. q̄ dīs qui ex
nichilo fecit oīa. ecīa oīa possit
facē q̄ nō erāt prius. Iterū dixit
deus. Dicto demon. Q̄n vīga
facta ē serpēs. utrū factū ē
papiēte moyse an iubēte dō.
aut q̄ moyses sēs fuit. an q̄
vbū dei sic dixit? Cui demon.
Q̄d iquit erat moyses n̄ hō
ifirm⁹ ex se. sz iust⁹ ex deo?
Ad cui⁹ vbū q̄d iussit et ptulit
deus. facta ē vīga serpēs. deo
veracit' iubēte. & moyse tanq̄
mīstro obsequēte. Nā an pre
ceptū & vbū dei. vīga erat vīga.
papiēte vō deo veracit' vīga
facta ē serpēs. ita ut & moy
ses formidaret. Tūc dn̄s aut
ad spōsā ista videtē. Hic est
ecīa nūc in altari. Ante ei vī
ba sacrāmēti. panis posit⁹ i alta
ri panis ē. Dicto vō vbo. hoc ē
corp⁹ meū. panis fit corp⁹ x̄i.
Que sumit et tinctūr ita bo
ni sicut mali. ita vn⁹ sicut mul
le. eadē vitare. sz nō eōdē effectu.
q̄ bon⁹ ad vitā. mal⁹ vō ad iu
dicīū sūm. Q̄ vō demon dixit.
deū fedari ex īmūdicia offēn
tis. hoc verissīe falsū ē. Sicut
ei si seruus leprosū mīstrat dīno
claues. aut si ifirm⁹ offerret
fonsissīas herbas. afectiones.
nichil hoc obest ei cui mīstrāt.
cū eadē vtq; ē in eis p̄ q̄letūq;
offerret. Dic deus ne ex mali
cia mīst⁹ malū fit mal⁹. ne ex
bono fit melior. q̄ sp̄ īmūtabilis
ē. & sp̄ idē. Q̄ vō dixit demon
eū ecīa mortuū hoc nouit ex
natura sue subtilitate. & ex cau
sis exterioribz. Item auferre eū nō
potit n̄ me p̄mittēte. Verūptn
iste sac̄dos suus ē. ppriis n̄ se
cōtexit. & hoc ppter tā. Ideo
idē demon dixit eū habē mē
bra fetēcia & cor caninū. Vere
fetid⁹ ē et febricitās. q̄ habet
calorē exteriorē. sz itiorē frigidi
tatē. sitī intolerabilē. lāgiorē
mēbrorū. panis fastidiū. et oīs
suauitatis ablīonatiōnē. Ca
lefecit ei ad mūdū frigefactēs est
ad deū. Dixit voluptate carnis.
fastidies vtutū pulchitudīnē. In
sipiēs ē ad mandata dei. ferue
ad oīa que sūt carnis. Ideo nō
mirū q̄ nō sapit sibi corp⁹ me
ū. n̄ sicut panis coctus i clibano.
q̄ nō cogitat nec sapit ei spi
tuale opus sz carnale. Ideo dicto
agn⁹ dei et sūpto corpe meo
i corp⁹ suū. discedit ab eo p̄ius
potēcia. abcedit et filij dīcissīa
p̄uicia. Depositis vō sacris vest
ibz rededit sp̄s sēi benignitas
qui ē viculū iuictōis. Sola at
forma & recordatio panis ī ma
net ei. Nō tñ cogitare debes
q̄ ipe vl' alius q̄tūcūq; mal⁹
sine deo sit. sz rededit deus ma
iorē īsolationē nō infundēdo.
p̄manz vō tolerādo eū et a
dyabolo defendēdo. Q̄ vero

dyabolꝰ dixit nullū sapientū
uideor hoc velle credē. ideo.
Xpi iudei fuē ita dispōsi. sicut
qui dextros oculos amiserūt. Io
claudicāt utrogz pede spūali.
ppt qđ ⁊ ipsi pr̄ēte fuē ⁊ erūt usq
in finē. Ergo nō mirū q dya
bolꝰ exacuat et īduret corda e
orū. et suadet eis īpudica ⁊ ea
q sūt xp̄i fidē. Itaq; quotiescūq
aliq̄ cogitatio talis de corpe
xp̄i occurrerit nēti tue refer
ad spūales āicos tuos et sta
bilis i fide. q absq; dubio scīa
q hoc corpꝰ q de v̄ginea carne
suꝑsi. qđ crucifixū ē ⁊ regnat
in celo. hoc idē est i altari. et
hoc sumūt boni et mali. Ita
sicut oīdi me discipul' eūtibz i
emaus i aliena forma cū tm esse verus
deus ⁊ verꝰ hō. ingredīes ad dis
cipulos ianuis clausis. sic sub a
liena forma oīdo me sacerdotibz
ut fides habeat mitū. ⁊ hoīm
apparcat īgratitudo. Iuxta mizz.
Ego ei idē nūc sū. qui oīdi de
ritatis mee potētiā p signa et ꝑ
tribilia. et adhuc dicerūt tūc hoī
nes. fiam⁹ deos q nos p̄cedant.
Ego etiā oīdi uideis uerā hūa
nitatē meā. ⁊ crucifixerūt illā.
Ego idē condie i altari sū. et di
cit nausea ⁊ tēptatos ē nob' sb'
cibo isto. Que ergo maior īg
ratitudo ee pt. q̄ velle racōe xp̄
hendē deū. eiusq; occulta iudicia
⁊ misteria q in manu sua ꝓpa
possidet audē iudicare. Idō in
doctis ⁊ hūilibz oīdē volo tm

sibili effectu ⁊ tm̄ sibili forma
qđ sit visibil' forma panis sine
pane ⁊ sine sb'a. qđ vō sb'a in
sua forma. qđ vō dmūsio i forma
sine sub'a. aut cur tāta īdigna
et tāta deformia ꝓfero i cor
pe meo. et ut hūiles exaltēt.
superbos cōfundant. Verba iare
patrōis dñi ad quēdā sacerdotem
sepelietē quēdā q̄ m paretia
mortuꝰ ē ꝓnte spōsa. et aliter
cū septē plagis spūalibz ⁊ sep
tē corpalibz xp̄c venet adinḡs
sacerdotes. ⁊ qualit' illa aīa ꝓ
patiāz ⁊ obtinuit gloriā. Cm.

Cum quida sac' lxij.
dos sepeliz quēdam
mortuū. q tribz āis
cū dimidio iacuit in lēo. tr au
diuit spōsas aliter dixit spūs. Ami
ce qđ facis? Cur pūmis tāgē
mortuū. cū manꝫ tue sanguis
lētē sit? Cur clamas pro eo ad dñi
potētē. cū vox tua ē qi ranaz? Cur
pūmis placare p eo iudicē.
cū gestꝫ tu ⁊ mores siliozes sit
ioculatoru q̄ deuoto sacerdoti? pp
tea verꝫ uborꝫ meorꝫ ⁊ nō op⁹
tuū pficiet mortuo. fidesq; sua
⁊ patiā lōgn introducēt ipm ad
coronā. Ite dixit spūs spōse. ya
nꝫ istꝫ fuit sāguinolēte. q̄ oia
opa eius fuit carnalia q̄bz tāgē
nō valz mortuū. q uniare eū
nō potit mitis suis ꝫ dignitate
sacmēti. Ita boni sacerdotes du
plicat' ꝓfuit aiabz. scz vtute cor
pis dñici. ⁊ ꝓpa q̄ audēt ministare
vox ꝙ eius ē qi ranaz. q tota

ad voluptatem. Deo nō ascendit ad
cor meum. Videbat vota hu
militatis et p̄cū. Moyses
in solitudine. Ego
in mundicia. n q ꝓfectus
cordis mundicia. Ego vō cū
in mundicia libenter ḡtua
ri non delectis. Dic fa
cie. Confitemini ei se vote et
in ore meo. placeat. acō
ne cordis et exercitu ad sup
rnos deo. Comedamus
panem q grandiū dñi ē fac
tus. Sufficiat nob' vel
panem gre. et si phybeat
ferculū. sufficiat in residere
in patiā. nolo ec ꝓferri. Ver
e panis gre ē. q̄ nō vesci
panis gre n ꝓferri. ꝓferre
tempus. Et nos applendet gho
ꝓficere desiderio ea. aut
dere in patiā ꝓ ea laborādo.
in ḡdiis dim ingredior. ad
dicis ista. ꝙ nō ieiunio. ⁊ cō
vivio. Ingredior ut sponsꝰ.
dare in iudicē iudicantes cō
ri sumere. Pedes. sicut dix
ti sacerdotes. qui sepē plagis.
dere ei dicēs q̄ dilexerūt.
ere a spūm. Deꝰ ē tradē de
ne gaudēt. absq; requie. sep
dēt bonis ōibz. malis q̄
ridebūt. Dilit ⁊ alios sep
malis. sicut ista fla
dō no debes mirari
dicere. aut si aliq; in dg
dabit ⁊ sacmēto meo. Ca
dabit patiam meā. et i

in via eius.

ē de luxurijs opibz tota ad volup
tatē carnis. Ideo nō ascendit ad
deū q̄ placuit desiderat voce hu
milis confessionis. et ter. Hores
ecia fuit qui oculatorū. Cū
ei fuit oculator. n̄ q̄ formatus
se moribz mundanis? Cū vō cā
mus n̄ comedam⁹ et bibam⁹ finia
mus in hac vita delicijs? Sic fa
cit iste. Cōformat ei se voce et
actu cū oīb⁹. ut oīb⁹ placeat. oēs
q̄ suo exēplo et extessu ad sup
flua īuitat dicēdo. Comedamꝰ
et bibamꝰ. q̄ crastinū dies ē for
titudo nr̄a. Sufficiat nob⁹ ve
re ad portā glē. et si phibeat
ab ingressu. sufficiat m̄ residere
iuxta portā. nolo ee pfecta. Nec
mor et vita finis ē. q̄ neq; venit
ad portā glē n̄ pfecta. a pfecte
purgatis. Et neq; appendet glo
ria n̄ pfecte desiderādo ea. aut
pfecte cū potuit p ea laborādo.
Ultīo ego dns oim ingredior ad
sacdotē istū. sz nō ieiunior. et cō
maculor. Ingredior ut sponsꝰ.
egredior ut iudex iudicaturus cō
tepti a sumēte. Ppter̄a sicut dix
uenā sacdotib⁹ cū septē plagis.
Plenabūt ei oīb⁹ q̄ dilexerūt.
eicīet a aspcu dei. et trādet de
mōib⁹ epacīet alios q̄q; requie. et ab oīb⁹
nēt recipiet bonis oīb⁹. malisq;
oīb⁹ habitabūt. Sic lit̄ et alijs sep
tē corpalib⁹ malis. sicut isrl̄ fla
gellabūt. Ido nō debes mirari
si malos tolero. aut si aliq̄ indig
na ostendūt in sacīmēto meo. Ita
ad ondenda patiam meā et in

et iudicabunt in via eius.

firmitate hoīm sustinero usq; in fi
nē. Nec cogitare debes q̄ talis in
dignitas sicut audisti de vomitu
fit in corpe meo. sz spes ille sen sua
les ondit q̄ suus ē. sz defraudo
Et tm̄ manifestabo manifestat hoī
nū ingratitudines. et pdit hoīes
ad tā sanam sapientē reos et indig
nos. Ite inides dixit sps ad aiam
mortui. O aia fortis et exulta
q̄ fides tua sopauit te a dyabo
lo. supplicium tua abbreviabit via
loga purgatorij. pacia tua dixit
te ad portā glorie. mia mea in
troducet te et conabit te. Quit
dyabolꝰ appuit sponse volens
ipsā p racones appetes decipe
in sacīmento corpis xpi. et qliter
xpc in adultorium assumit sponse
cogendo dyabolū ad vitanda dā
da cona sponsa et de afirmacōe
et informacōe utilissima x̄ ad spō
sā de suo gloriosissimo corpe in sa

Le appa cīmēto. Cap. lxiij.
uit sponse quida demo lo
go venire et ait. Cū credis
tu mulier. et q̄d magna co
gitas? Ego ecia multa sao et
apta voe pbare dicta mea. Ex
silo tibi dimitte cogitare incredi
bilia. et crede sensib⁹ tuis. Nō tu
vides oculis et auribz carnis tue
audis sonū fractoris hostie ma
terialis panis? Vidisti eū enorm
tangi inhoneste. deum in tra. plagis
indigna fili q̄ ego in me nō tolera
re. Et si deus in ore unius possi
bile ecet ee. quo descendit ad unius
tos quoz amarities ē sine fundo

et sine modo. Rndit illa ad
huanitate xpi q̄ sibi aptit p̄
tptacões dicēs. O dne ihesu
xpe vestior tibi p̄ oibz. et spe
cialit p̄ tbz. Primo q̄ vestis ai
mā mea ispirādo sibi peiten
cia & attione. q̄ oē diluit pām
quitatiqz sue. Secdo cibas aiaz
ifundēdo caritatē tuā. & meo
via passiois tue. q̄ aia q̄ optio
cibo delectat. Tercio. solaris
oēs te iuocātes i tribulacōe. Et
go dne miserē mei et adiuua
fide mea. Quis ei digna sim
tdi illusioibz dyaboli. credo tm
q̄ sine p̄missioe tua xpe nichil
pt. nec p̄missio tua ē sine ifo
lacōe. Cur ait xpc ad dyabo
lū. Cur iquit loqris spōse me
e noue? Cui dyabol? rndit. Da
inq̄t collīgata erat m̄. et spēo
adhuc ea inuetrēdā rethe &
meo. Cur at collīgata erat
m̄. q̄n ifentrēdo m̄. pl? placu
it & placē studuit ifilijs me
is. q̄ tibi creatori suo. Na cus
todiui vias eius. & nōdū ex
ciderūt a mēoria mea. Rndit
dns. Ergo negociator es tu.
et olim mag? explorator? Cui
dyabol? Vē explorator sū. fz
i tenebris q̄ tenebrosū me fe
cisti. Et dns. Qd inq̄t vidisti.
et quō tenebros? factus es? Vi
di inq̄t demon q̄n creasti me
pulchrum. fz q̄ tamen ut rū i
splēdorē tuū. tanq̄ basiliscꝰ ex
tentꝰ sū a splēdore. Vidi te cū
desiderabā pulchitudinē tuā.

Nouī etiā te in carne assūpta.
et feci quod p̄misisti me.

Vidi te i intellīgētia mea. et
nouī q̄n decreuisti me. Nouī e
tiā q̄n resurgendo spoliasti me
captiuis tuis. Nosco tamen po
tētiā tuā. q̄ me illudis & ifu
dis. Et dns. Si inq̄t nosti & sa
de me vitatē. cur metuis eaꝫ
meis. ubi scis vitatē de me?
Non ego dixi. q̄ q̄ māducat
meā carnē viuet ietnū? Et
tu dicis q̄ mēdacū ē. et q̄ ne
mo māducat meā carnē. Ergo
ppls me? plus ydolat ē. q̄ q̄ ci
lit lapides & ligna. Veriptm
q̄ oia sao. rnde m audīte is
ta q̄ hic astās spualia n̄ p sili
tudinē itelligē nō valet. Tho
mas q̄ tetigit me p̄ resurrec
tionē. utrū erat corp? qđ tā
gebat spuale. an corpale. Et
si erat corpale quō intrabat ia
nuis clausis. Si vō spuale. q̄
mō m̄sibile fuit oculis corpo
reis? Rndit dyabol? Grauē
e ibi loq̄ ubi loqueꝫ oībus
ē suspect? et iuuīg cogit loq̄
uitatē. Veriptm xpuſ? loq̄.
q̄ resurgēdo & corpalis & spi
tual' eius. Et ideo ppt etnā de
itatis vitatē & ppt spāle car
nis glificate p̄gnatiuā ubiq;
ingrederis. & ubiq; ee potes. Vi
ditem ihesu. Virga moysi cui cō
uertebat in serpētē. dic utrū
silitudo fuit serpētis. an totū
mtq; & ert serpes? Aut sponte
ille panꝰ dit utrū vere panis
fuit tot?. an silitudo panū?
Rndit dyabol?. Tot erat i

: seu fragmenta panum.

ypa serpes. totū in portis pa
nis. Et totū vnite tua. totū po
tēcia tua fuit ē. Et dns. ¶ Nūq
nisi difficilq ē mi nūc opari
p tuū miraculū isle. ā mira
bilq si placz mi. Aut exq tuū
mio glorificata potuit manus
clausis tenere ad aplos. ¶ ire
nūc in maibz sacdotū ee nō va
let. ¶ An forsan labor aliqs ē
deitati mee vma soctate celes
tibz. tenacq simis. ¶ Nequaq.
Sz vē pr mendacij sicut mali
cia tua maxīa ē. sic caritas i
mea ē. ¶ erit siep oēs. ¶ Nā etiā
si sacmentū illud vn vidēt cō
burē alr terē sub pdebz. ego
sol scio fide oīm. et i mesura
¶ pacia dispono oīa. q de nichi
lo facio aliqd. et de visibili nū
sibile. Qui et i signo et forma
aliqd visibile onde. qd tn i sig
nato aliud vacat. aliudq videt.
Rndit drabolo. Hui rei ve
itatē ego eodie experior. qn hoīe
amici mei elogiat se a me. et
fuit amici tui. Sz qd dicā am
plius. Seruq dimissq sibi ipsi
sanis ondit voluntate. qd facet ac
tu si pmitet. Tūc iterū loquit
filio dei. Crede filia q ego sū x
reparor vite. ¶ nō pditor ve
rax. ¶ ipa vitas. ¶ nō medax.
ptasq etna sine q nichil fuit
neq erit. ¶ Nā si habueris fide
q ego sū in maibz sacdotis eiā
si sacdos dubitarz. tn ppt fide
credentiū. ¶ astantiū. ¶ ppt verbū
qd ego pe psonaliē istitui et
dixi. ego vacit su in manibus
eius. Et ois q sumit me. sumit
diuitē. ¶ hūanitatē. ¶ formā pa
nis. Qd ei est ds n vita. ¶ dl
cedo. lux illuinas. bonitas delec
tas. iustitia uidicas. mia saluā.
Qd vo. ¶ hūanitas mea. n cio
agilissia. iunctio di. ¶ hois. caput
oīm xpianoz. Ergo ois q cred
in deū. ¶ accipit corpus eius. ipse
sumit diuitē. q sumit vitā. Su
mit. ¶ hūanitatē. qua deus. ¶ hō
iūgitur. Sumit. ¶ formā panis.
q sb alia forma sua sint ipse
qui latet sub forma sua ppter si
dei argumētū. Bili. ¶ malus sus
capit eāde deitatē. sz iudicāte
nō demulcētē. Sumit. ¶ hūani
tatē. sz minus placibile sibi. Su
mit. ¶ forma visa recipit latē
tē vitatē. sz nō dulcescētē sibi
suauitatē. ¶ Nā qn applicuit
me ad os suū. ¶ dētes. xpleto
sacmēto ego recedo cū deitate
¶ hūanitate. ¶ sola forma panis
remanet sibi. ¶ Nō. q nō vēn
erit ibi sū ita cū malis sicut cū
bonis ppter sacmēti istitutionē.
sz q silem effectū nō habet bo
nus ¶ malus. Denuq in sacrificio
ipo offert hoī vita ipa deus.
¶ ingredit vita. sz nō pmanet
cū bo malis. et ido remanz se
sibi eoz sola forma panis. ¶ Nō
tn q forma illa panis q ē sb
stā panis aliqd sit eis effectuū.
sz q de sinistroe illa nichil re
cognit. n qi si videret ¶ senti
ret forma panis atq vini.

* fructū panis. q sb

* q malū nō relinquit.

Cum ꝯ dns portas ingrederet
dmꝰ alicuius. et spes quedā eis
remiscet. sz pnīa bonitatis eis
negligeret. ¶ Verba mīs ad fi
liū. q̄liꝫ filius suus assilāt pau
peꝝ rusticoꝝ ⁊c. Et q̄liꝫ tbula
cões ⁊ psecucões bonis aꝫ ma
lis illate. sūt bonis ad pfectio
nē ⁊ cōnā in pacīa tm. Cap. lx

Mater loq̄t filiꝰ suꝰ.
meus ē qui pauꝑ rus
ticoꝝ. q̄ nō hns bouē
nec asinū psonaliꝫ ligna por
tabat de silua. et alia istrumē
ta ad opa sua nēcia pficieda.
Cum int alia istrumēta ⁊ vgu
las apportabat. q̄ ad duo sūt ne
cessāria. sz ad flagellādū filiū
inobedientē. et ad frigidos
calefaciēdū. Dic filiꝰ meus oīm
dns ⁊ creator factꝰ ē pauꝑrimꝰ
ut etnis nō tīsitoꝝ iīs diuiciis.
oēs ditaret. ¶ Qui i dorso suo gra
uissim pondꝰ sz amaram ciui
tē pōtas oīm pcīa sanguīe suo
purgauit ⁊ deleuit. Cum ergo
int cetā opa sua elegit istru
mētū. id ē mores vtutū. p quos
opante spū dei multoꝝ corda
ad caritatē dei sūt inflamata
viaq; vitutis mānifesta. Elegit
quoq; vgulas. q̄les sūt amatōes
mūdi. p quos filij ⁊ amici dei
flagellāt ad eoꝝ eruditionē
⁊ purgationē ⁊ maiorē caute
la ⁊ remuneracionē. Virgule e
ergo calefaciūt frigidos ⁊ filios
⁊ deus ergo īcalescit ex eoꝝ ic
ne. sz quoꝫ utiq; q̄n mūdani
tribulāt amicos dei ⁊ illos qui
solo moꝝe pene diligūt deū. q̄
tribulati ferūtur. meritꝫ
se ad deū. ꝫsidenta vānitate
mūdi. Quoꝝ tbulacōi ꝑpa
ēs dns. īmittit eis ꝫsolationē
⁊ cauitatē. sz q̄d fiet de vgu
lis filijs flagellatis? Vnaꝫ p
nient in ignē ꝫburēde. Nō
ei despicit dns pplm suū. q̄n
eū in manibꝰ ipoꝝ trādit.
sz sicut pr erudit filiū suū.
sic deus malicia ipoꝝ utit
ad suoꝝ cōnationē. ¶ Verba
admonicōis mīs ad filiā et
p exēplū pbāna. q̄liꝫ amici
dei nec attediare nec cessare
debent a laboꝛe pdicacōis. et
de magna mīcōe remunacōe.

Mater lo Cap. lxv.
quit. Tu debes ee
sicut vas vacuū ap
tū ad ipplendū. q̄d nō sit latū
ne defluat ipositū. nec sit ua
ꝑfundū. ut careat fīdo. Vas
aūt istud corpꝰ tuū est. q̄d tūc
vacuū ē. cū ab appetitu volup
tatis extrneū ē. Tūc aūt mox
rate ē latū. q̄n mox discrete af
fligit. ut aīa sit habilis ad i
telligēdū spīalia. ⁊ corpꝰ ro
bustū ad laborādū. Tūc vēo
vas ē sme fīdo. q̄n mox nulla
cōcupīt abstinēcia. sz q̄cq̄d ai
mꝰ appetit. hoc corpi nō ne
gat. sz audi q̄ loquor. Dicit
meus ꝓfulit vbi ꝑpenarū
dites. Ad ad me loquit dns.
que nō cōfuit statui meū.

tbulāt amicos dei ⁊ illos qui
solo moꝝe pene diligūt deū. q̄
tribulati ferūtur. meritꝫ
se ad deū. ꝫsidenta vānitate
mūdi. Quoꝝ tbulacōi ꝑpa
ēs dns. īmittit eis ꝫsolationē
⁊ cauitatē. sz q̄d fiet de vgu
lis filijs flagellatis? Vnaꝫ p
nient in ignē ꝫburēde. Nō
ei despicit dns pplm suū. q̄n
eū in manibꝰ ipoꝝ trādit.
sz sicut pr erudit filiū suū.
sic deus malicia ipoꝝ utit
ad suoꝝ cōnationē. ¶ Verba
admonicōis mīs ad filiā et
p exēplū pbāna. q̄liꝫ amici
dei nec attediare nec cessare
debent a laboꝛe pdicacōis. et
de magna mīcōe remunacōe.

Mater lo Cap. lxv.
quit. Tu debes ee
sicut vas vacuū ap
tū ad ipplendū. q̄d nō sit latū
ne defluat ipositū. nec sit ua
ꝑfundū. ut careat fīdo. Vas
aūt istud corpꝰ tuū est. q̄d tūc
vacuū ē. cū ab appetitu volup
tatis extrneū ē. Tūc aūt mox
rate ē latū. q̄n mox discrete af
fligit. ut aīa sit habilis ad i
telligēdū spīalia. ⁊ corpꝰ ro
bustū ad laborādū. Tūc vēo
vas ē sme fīdo. q̄n mox nulla
cōcupīt abstinēcia. sz q̄cq̄d ai
mꝰ appetit. hoc corpi nō ne
gat. sz audi q̄ loquor. Dicit
meus ꝓfulit vbi ꝑpenarū
dites. Ad ad me loquit dns.
que nō cōfuit statui meū.

Verbū tale nō dez ſenū di. Nā oīs qui audit et ſcit ver tatē. ſi meuerit eā. reus ē niſi ōino ateptat. Nā dns q̄d eent habēs caſtrū forte. i quo erāt quatuor bona. ſez cibus ptn trid⁹ pelles oem famē. aqua ſalutaris extīguēs oem ſiti. odor odoriferꝰ depelles oīa veneōſa. arma nīa debi litāna oem īimicū. Tandē dno ītēdente alijs obſeſſū ē caſtrū. Qd itelligēs dns aut ꝓmi fraudo ſuo. Vade in ḡt & clama alta voce milita bi meis ſic. Ergo dns libēabo caſtz meū. Quicūq; me ſeq̄t bona voluntate erit meū i gloria & hōre aſſis. Q̄ vo i pugna ceciderit. ſuſcambo eū ad vitā que nō habet defectū nec anxietatē. dabo⁹ ei honorē pmanētē et habitā dānā indeficiēte. Iterūq; itq; accepto mādato clamauit ſz min⁹ ſollicitꝰ fuit. i clamā do intīm q̄ clamor ad ſtrenuiſſim militē nō puenit. et ideo miles deſtitit a labore. Qd ergo factū q̄ē dns milita q̄ libenter voluit labora re. ſz nō audiuit voce pro nis? Utiq; remunabit pro voluntate. Sz pro tepido nō īmunis erit a correptiōe. Itaq; caſtrū iſtud ē ecīa ſm fundam ſanguīe filij mei. In q̄ ē corp⁹ ſuū q̄d depellit oem famē. aqua ſapie eua gelice. odor exēplor ſcōz ei⁹ & arma paſſionis eius. Hoc caſtrū nūc obſeſſū eſt ab hoſtibz. Anima i ecīa multi repūt qui voce ꝓdicāt filiū meū. ſz moribz nō ꝛordāt. Imo & ſi voce dicūt. voluntate ītradicūt. nō curātes p mia. ſi voluptate ſua poſſet adipiſci. Ergo ut mīmiat hoſtes dei. attendiam nō debēt amia dei. q̄ remuneratio nō erit talis ſz illa q̄ ne ſcit finē. ¶ Verba mīs ad filiā. qualit̄ bona talia diſcrete poſſeſſa nō nocēt. n̄ affecti poſſidēdi fuit iordinati. Cā. lxvi.

Alter logit. Qd nocz ſi q̄s arā vl' ferro pūgit i pallio. Dīmō nō ledit arā. Sic nec talia bona diſcrete poſſeſſa nocēt. n̄ affecti poſſidēdi fuit iordinati. Ideo obſerua cor tuū ut itēr rio bona ſit. q̄ p te vba dei diffundi debēt in alios. Nam ſicut cetē meatū aquē molē dinatē retinet aquā. & iterū diſcurrē facit quotiēs expedit. ſic tu īfluētibz cogitatōibz va. tijs & tēptatōibz ſollicite obſtare debes. ut q̄ vana ſuīt et ſcelerata dimittant. q̄ vo dīna ſuīt ſtanter remēorent. Sicut ſcriptū eſt. q̄ aque īferiores defluebāt. ſuperiores vo ſtabāt q̄ mur⁹. Aque vo īferiores ſt cogitatōes carnis & cupiditates īutiles. q̄ defluē debēt &

nō attēdi. Duplices vō aq. sūt
ifusiones dei et ōba scōr. que
stabiles sūt i corde ⁊ sicut mu
rus. ut nullis cēptacōibz a cor
de diuellant. ¶ Verba ꝛ ad
sponsā. suupi⁹ magnificētia
ostēdētia. ⁊ qlit oīa sēdm eiꝰ
ordinationē pseuerāt pīgꝫ
misera aīa pcōris. ⁊ de oībz
mdutūt. et qualit voluntas i
agendis ē custodiēda. Cap⁹
¶ exēplū

Alloq̄t ad lxvij.
sponsam. Ego sū cū
pre ⁊ spū sco vn⁹
deus. In deitatis nce pīudē
cia oīa ab ūcio⁹ puisa ⁊ sta
bilita sūt. ⁊ oīa tā cor palia q̄
spualia ctā dispositionē ⁊ or/
dinationē habēt. oīaq; stant
⁊ curūt sēdm qđ i pscīa mea
ē ordinatū ⁊ pfectū. Sicut p
exēplū intelligē potis ex tbz.
Primo ex hijs q̄ vnā habent.
sicut illud ē qđ fēina parit et
nō homo. Scdō patz ex arbōibz
q̄ dulcia portūt dulcē fructū
⁊ amara suū fructū. Tertio pz
ex sideribz. nā sol ⁊ luna ⁊ oīa
celestia cursū suū pagūt sēdm
qđ i deitate mea ē pfinitū. Sic
et aīe rōnāles pscīe sūt i di/
uīte mea. q̄les fuē erūt pgre/
dīte. Quibz tn pscīa mea in
nullo obfuit vl obest. q̄ dedi
eis liberā voluntatis fue mo
tionē. id ē libez arbitriū. et
pīate eligēdi. q̄d eis delēat.
Ergo sicut fēina parit ⁊ non
hō. sic oīa bona uxor de pa
rē debet auxilio dei. Ca oīa
ad hoc creata ē ut vtilitbz pro
ficiat. ⁊ semē vtilis fēnda ꝯ
cat ⁊ vēiat mē bractha dīne
caritatis. Aīa aūt q̄ degenāt
ab ortu suo ⁊ creatore suo. nō
ei fructificat. fructꝰ aūt dispo/
nē dei. ⁊ ideo indigna est
dulcedīe dei. Scdō appāz īmu
tabil dispositio dei i arbōibz.
q̄ dulcēs arbores portūt dul
cia ⁊ econt q̄ amara sūt. Sicut
i dactilo duo sūt. dulcedo sc̄z ⁊
lapis duri. sic ab etno puisū
ē. q̄ ubi spūs scō habitator ē.
ibi oīs mūdana delectatio mlēs
cat. ibi oīs mūdan⁹ honor est
onerosꝰ. Tantaq; i illo corde
ē fortitudo spūs dei. id ē duri
cia. q̄ nulla frangit ipatiēna.
nulla dēcit adiūctate. nulla pīs
piate sup se eleuat. Sic ⁊ ab
etno puisū ē. q̄ ubi ē spīna
draboli. ibi ē fructꝰ ab ext⁹ nu
beus. ꝛ itꝰ plenꝰ īmundicijs
et aculeis. Sic i delectōe di
aboli mētā nea ⁊ appāz
ē dulcedo ꝛ plena sentibz et
tribulatōibz. q̄ quo plꝰ q̄s i pli
cat mūdo. tanto ꝯuoꝝ one
rūmcōis onerat. Imoq; sic
oīs arbor mlē pfert fructū
qualis ē radix et tr̄cꝰ. sic
oīs hō ex ītentōe q̄is iudi
cat. Tercio oīa clemēs sūt
i ordīe suo ⁊ motu sicut ab et
no puisū ē. ⁊ monet sēdm
factoris voluntē. Sic oīa ir/
nalia creatūra. mouen ⁊ pa

et aīa scīa

ntm debet ee sdm creatorus i
stitutione. Cu aut fuit stim
pfectu e qp arbitrio libero ab
uit. Et ubi uronabilia cus
todiut metas suas ubi raciõl'
hõ degenat. t agnoscat iudi
ciu suu. qz nõ utat uacãe. Ita
qz custodieda uolũtas hois.
qz nõ maiorẽ iniuria fraus d
abolo qp angel' meis. Cta si
cut deus exigit a sposa sua
castã dilectionẽ illã indiuisibi
lẽ. sic dyabolꝰ qrit a sposa su
a spinas t aculeos. Aet in
aliquo pcale ponit dyabolꝰ.
ñ uolũtas faciat uiciam. ¶
Uerba miris ad filiã de uul
pe. t qlit dyabolꝰ uulpi assilã
t. t ecia dyabolꝰ subdolꝰ trp
uulpis uaro t mõ multipli
ci teptationũ decipit hoies
t conat decipe qp maxiẽ qs
uident i bonis pficẽ. Cm. lxvij

Alter loquit. Est qd
da aial qd dicit vul
pis. sollicitũ i peri
randis oibz necessitatibz suis
t subdolũ. Qui fingit se qz
dormire et qi mortuu. ut a
ues sedentes sup se eo liberiꝰ
capiat t deuorat quo itue
tiores fiũt in sedendo. Cosi de
rat qz volatu auiu. t qs p
lassitudiẽ uident i tra qesce
re sub arbore illas rapit et
deuorat. Hz q duabz alis e
uolat. ille confundit eũ t frus
trat in laborando. Vulpes ist
a dyabolꝰ e. q amicos dei
semp i sequit. t maxie eos q
felle malicie t veneno se eꝰ
negare cogit. Qui fingit se qz
dormire t mortuu qz qz di
mittit hoiem libeꝝ a teptati
oibz quoubz. ut icauti i mimus
eo liberius decapiat t iuoluat.
Qnqz ecia uiciu facit uideri
uirtutẽ t erunt uirtutes uicia. ut
hõ uolutꝰ iedat i uaciũ t ñ
discretione subueniẽte pereat.
Dicit p exẽplũ itelligẽ potis.
Ita miscdia qnqz uicii e. qn
sez fit ad placendũ hoibz. Iusti
cie rigor e iniustitia. qn sez exer
cet ppt cupiditatẽ t ppt ipa
ciam. Humilitas vo supbia est
qn sez fit ppt ostentationẽ et
ut videat ab hoibz. Pacia v
tus ondit t nõ e. qn se vidi
catz si possz de iniuria sz tn to
lerat. qz aptũ tempꝰ nõ inue
nit ad vindicandũ. Qnqz ecia
dyabolꝰ submittit tribulacões
t teptacões. ut hõ nimia r̃solu
at r̃stitia. Qnqz ecia dyabo
lus imittit anxietates t sollici
tudies i cor. ut hõ tepescat in
seruitio dei. aut diu hõ icau
tꝰ e i mimus. ruat i maiora.
Hic iste de quo loquior supplan
tatꝰ e a vulpe. Cu ea in sen
tute habet ora ad votũ t ua
dicẽt se ee felicẽ. optatzqz ui
nẽ. raptꝰ e absqz sacramentis
t rationibus opm t veri su
arũ. qz qi formica gregn
bat nocte t die sz nõ i hor
reũ dñi. Et cu puenissz ad

foramen cumuli ubi introducet gnū mortuū ē. reliquies a liis labores suos. Ita q̄ nō congregat ipe messis fructuose de semīe nō gaudebit. Ideo fe lices sūt aues dñi. q̄ nō dormitāt sub arboribz desidioz re lestiū. Quas si apprehenderit teptatio vulpis ñiqui drabo li. eicij duabz alis. scz humilitate cfessionis. & spe celestis auxilij euolabūt. ¶ Verba xpi ad sponsā. q̄libz boni mores & bō opa dicūt p clams aq̄s. & ma li mores & mala opa p tpes & lutosas aquas designant.

Aliqlo Cap. lxx.

Aquit. Ex tbz ppendi pt. si aqua fontis nō ē bona. Primo si nō habz debitū colorē. sedo si ē lutosa. tño si aq̄ ē otinue stās & nō i motu. tertio si ē sordes aduerientes. Pista aquas itelligo mores & corda doctoz. qui tanq̄ fontes reputātur ee dulces ad potādū p fluentē mortē. Ergo ppus colorē di ci vera ē humilitas. ut tāto plus se humiliet cogitatōe & ope. quo obligatorē se aspiat p deo de bē laborare. Ubi ei superbia est ibi colorē ē drabolū. Quia sicut manus lepsi haurīes aquā de fō te q̄ abhominabilē reddet aquā intuēti. sic ipa superba opa dia monstrāt maculosa. Tunc vō ē aqua lutosa. q̄n dicit crepdā ē. nec attēdit de necessarijs.

Quia sicut habuīt iuxta ē et anxius. sic alijs p exēplū ap piditatis fuit ē nocturn. Terno aq̄ inunda ē. q̄ recipit sordes & nō eicit. & hoc pueniet exin diuso meatu & q̄ nō habet mo tū. Sic dicit imundū ē q̄ volup tatē carnis amat in corde & cor pe. & nō p veram attionē eicit a se q̄d imundū offerent. Ita sicut macula in corpe ubiqde formis ē. sz maxīe in facie. sic imundicia oibz odiosa debet ee. sz maxīe hijs q̄ ad excellētiora sūt vocati. Ergo hij dicit ad op meū eligendi sūt. qui nō ha būdāt verbosa scia. sz humilita te & patientie. qui et filium psis vumit & alios erudiut ubo & ex plo. Quia etiā lepsa manus ad op meū ē utilis. Primo mēs bona sit. & manus nō desit spūi alis. ¶ Verba matris ad filiā passionē sui filij p ordinē nati uitatis. & de forma & pulchitudi ne eiusde filij. Cap. lxx.

Alter loqt. Imminē te passioe filij mei lacrime erāt in oculis eius. & sudor i corpe p timore pas sionis. Et mox a aspectu meo ab stinuit. nec eū ulle vndi poterāt edicere ad flagellandū. Tunc at ad tēpa ita erāt & ipulsine psistere audebāt. ut crudelit. crinitos capitis dētes ostenderēt. Et ad collū & ad maxillā pcutie ita fortit. ut sonus percussionis ad aures meas puenirēt.

Deinde iubente lictore ei pm
vestibz exuit. colūpnā sponte
āplectēs. reste ligat. et flagel
lis aculeatis ifixis aculeis et
retrūs nō auellendo fi sulcādo
totū corpꝰ eiꝰ lacerat. Ad p
mū igit ictū ego qui corde p
tusso sensibz abduct. et post
tempꝰ euigilas corpꝰ eiꝰ lace
ratū video. Toto ei corpe nu
dꝰ erat cū flagellaret. Tunc
vnꝰ inimicoꝝ eiꝰ assistētibz licto
ribz dicebat. Vultis hōiē hūc
sine iudicio occidē. et causā mor
tis eiꝰ vām facē. Et hoc di
cēs secuit ligamē. Et ia solu
tus filiꝰ meus a colūpna ad
vestimēta sua se vtit. Nec tm
spatiū indutui se ei dedit. Sz
adhuc dū trahēt. brachia sua
manicis iseruit. vestigia qꝫ eiꝰ
in quibz ad colūpnā stetit ple
na sanguīe erāt. talit' qꝫ ego
bñ potui oia vestigia eiꝰ q
iuit signo sanguīs agnosce. Ci
tūc vultū suū sanguīe mana
tē deform. tūc. Deiñ iudicatꝰ
crucē portās egredit. fi in via
portās alium substituit. Ducto
igit ad locū crucifixiōis. erte
malleus et quatuor clauī acuti
i promptu fuit. Et mox iussꝰ ves
tes deponit. pannūq; lintheū vēn
dis prexit. qd et ipe inde qui cō
solatꝰ admisit ad ligandū. Erat
at crux fixa et brachia crucis
elevata. in ut nodꝰ crucis int
scapulas eet. nec illū capiti
reclinatorii pbeꝝ. Et tribula
tvtuli ictꝫ brachio huꝰ capitis
eminēti affixa erat. Ad crucē
igit iussꝰ dorsū vtit. et manū
postulatā primū dexterā exte
dit. Et inde alia manꝰ ad re
liquū cornu nō attingēs diste
dit. Et pedes sulit' ad foramia
sua distendit. cācellatiq; et qui
infra a tibiis distēti. duobz cla
uis ad crucis stipitē p soliduꝝ
os sicut et manꝰ erat affigunt.
Ad primū igit ictū feretris mal
lei ego ex dolore i extasi fio.
et euigilas filiū meū cōfixū
video. Colloquētes etiā hoies
alter ad altm audio. Ad hūc
fecat. furtū. rapinā vl' meda
cium? Aliis rndētibz qꝫ medax
eet. Et tūc cōna spinea capi
ti eiꝰ artissiē iposita fuit. q ad
mediū frontis descendebat. pli
mis cruis sāguis ex aculeis i
fixis decurentibz p facē et crines
et oculos et barbam repletibz.
ut qui nichil n sanguis totū vi
dēt. Nec ipe me astāte cri vi
de potuit n sanguīe expresso
p cilioꝝ oppressionē. Me igit
discipulo suo amedatū p cui.
vocē ex imo pectoris erecto ca
pite. oculis in celū directis et
lacmātibz. emisit dicēs. Ds deꝰ
meus. ut qd delinquisti me? et
Quia vocē. ego nunqꝫ donec ad
celū veni oblitus fui potui. qua
plꝰ ex passioe mea qꝫ sua p
motꝰ protulit. Tūc color mortis
i ptibz quibz p sanguīe aspra
potuit accessit. Dentibz maxille

unhe scrit. Coste pò attenuate
diminuti poterat. Vent' autē
assumptis huiorbz iā dorso appli
cabat. Et iā naribz attenua
tis eū cor ppe sessionē eēt totū
corpꝰ eiꝰ astremuit. Et tūc bar
ba eiꝰ sup pectꝰ cecidit. Tūc
ego exinanita cozrui i terram.
Igit ore apto sicut iā expira
uerat. lingua dētes ⁊ sanguis i
ore ab aspicētibz videri po
terat. Et oculi semiclausi:
deoꝛsū versi erāt. et corpus
iā mortuū demissū pēdebat.
Genibz āt i ptē vnā iclinā
tis. pedes ad ptē alterā sup
clauos qꝫ cardines declinabāt
Interi vò alij hoies astātes
qꝫ insultādo dicebāt. O ma
ria. iā filiꝰ tuꝰ mortuꝰ ē. Alij
quibz altioꝛ sensꝰ erat dicebāt
O dnā iā pena filij tui ad et
nā suā gloriā solum ē. Modi
co āt tpe post apto latē et ex
tracta lancea. sanguis i aspide
qꝫ brunei coloris apparuit. ut
ex hoc itelligēt coꝛ trissixi. Ā
pectum coꝛ meū penetrauit et
murū fuit ꝙ ⁊ ipm nō crepu
it. Alijs igit recedētibz ego re
cedē nō potui. Sz iā qꝫ asola
ta sū. ꝙ corpꝰ eiꝰ iā de cruce de
positū stugē potui ⁊ i sinu re
cipe. vulnā explorare ⁊ ext'
gē sanguinē. Deinde os eiꝰ di
giti mei clauserūt. ⁊ oculos pa
riter apposui. Brachia vò rigen
tia flectē nō potui ut se sup
pectꝰ aponeret. Sz sup ventre
Genua ꝙ extēdi nō potuerūt.
Sz eminebāt sicut i cruce obti
gerūt. Ite loquit mater. Filiū
meū qꝫ ē in celo vidē nō po
teras. Sz qꝫ erat sedm corpis
dispositionē in nullo agnosce.
Ipē erā tā pulcher ēēt ꝙ nl'
lus videbat eū i facie. q nō c
solabat in aspū eiꝰ erā si p
cordialit' dolorē habēt. Iusti
vò spūali asolatē asolabant.
Sz ⁊ mali a tristitia sēl tanto tpe
quo eū videbāt releuabāt.
Unde et dolentes dicē assueue
rūt. Eam ⁊ filiū matre vide
amꝰ. ut saltem tanto tpe releue
mur. Anno igit ꝛ etatis
sue i magnitudie ⁊ fortitudie
virili pfecte erat. int' medios
moderni tpis magnꝰ. nō cur
nosꝰ Sz nervis ⁊ ossibz corpulē
tus. Capilli eiꝰ ⁊ supercilia ⁊ bar
ba coꝛe brunea erāt. lōgitu
do barbe palmo p trīsuisū maꝰ
frons vò nō pminēs vl' mer
sa. Sz recta. Nasꝰ equalis nō p
nuus ner nimis magnꝰ. Oculi
vò eiꝰ erāt tā pulcꝛi. ꝙ ⁊ timua
eiꝰ delectabant eū aspicē. Labia
vò supsa Sz clara rubēa. Mē
tū nō erat pminēs ner nimis
lōgū. Sz pulcꝛo modo mie re
nuisū. maxille carnibz modes
te plene. Coloꝛ eiꝰ erat addꝰ
claro rubeo pmixtꝰ. Statura
eiꝰ recta. ⁊ in toto corpe suo
nulla macula erat. sicut ⁊ il
li testabāt ꝙ eū totalit' videre
nudū ⁊ ad colūpnā ligatum

flagellabat. Cui hęp eū ve-
mis venit. nō pplexus ā imū
dicā ī capillis. Questiões
q̄uor a xpo spōse ꝓposite. et
vnsiones hūles spōse ad xpm.
fē. et q̄lit xp̄c subiūxit p el
tiōē filie spōse tres laudabiles
status scz statū v̄ginale viduale
lem et viduale. Caplm. lxxj

Filius dei loq̄t spōse.
Rnde mi ad q̄uor
q̄ quero. Si iquit a
liquis dat amico suo palmitē
fructiferū. q̄ tū dator retinēt
ꝓpt̄ domū suā eo q̄ licēt ex ei⁹
visu ⁊ odore ꝛsolatione. q̄d rn
dē debēt dator si is cui palmē
dat⁹ eēt. petēt palmitē ad tūſ
plātādū eū in aliū locū ubi u
beriꝰ fructificet. Rndit illa.
Si aīcꝰ dedit ex mutuo ⁊ eēt
sapiēs. q̄ petit amico suo bonū.
pmittēt utiq; amico fācē de
palmite q̄d vellet. dicēdo ei.
O amice licet ego ex vicinitate
palmitis habeo gaudiū. tū q̄
nō multū fructificat m. gau
deo q̄ ipm tūsferre possis si vo
lueris ī locū uberiorē. Que
sunt dns sēdo. Si parētes de
disset alicui iuueni filiā suā
v̄ginē. v̄gineq; ꝛsentārēte ī iume
nē. si puer intrōgat⁹ a parēti
bꝰ. utr ipē habē vellet v̄ginē
vel non. ⁊ nichil rndēt. utrū
v̄go eēt desposata vl̄ non?
Rndit illa. Quia puer non
expressit velle suū. vt m̄ appaz.
v̄go nō ē desposata. Dixit dns

trio. Iuuenis nobilis ſtūs mē tres
v̄gines ꝓposuit eis. q̄ q̄uq; illaz
trium tale v̄bū ꝓferꝛ q̄d ei ad
feruētiorē ꝓpositū carnalē illa
obtinēt illud q̄d iuuenis feruē
tius adamatꝛ. Tūc rndit ꝑma.
Ego sic feruent⁹ dilecto iuuenē
luit. q̄ aūq; iquinari velle cū
alio magis mœreret. Dixit ſcda.
Aūq; mihūbi ꝓferē ⁊ velle
suū. à. q̄d ei offendēt. magis
pateret eē pena. Rndt tria.
Priusq; videre minimum . . . ei⁹
ꝺceptū seu dāpnū. magis ca
pere ī oē dāpnū penāq; ama
rā pati. Ergo mq̄t dns. dic mi
q̄ istaꝝ trium v̄ginū plus dilex
iuuenē. ⁊ q̄ pfēdā ē ī amoꝛe
eiꝰ? Rndit illa. Ut m̄ videt.
oēs eque feruēter dilexerūt.
q̄ oēs erāt unꝰ cordis ad ei⁹.
ideo et oēs eque digne erāt ad
habendā eiꝰ caritatē. Dixit do
minꝰ q̄rto. Amicꝰ mq̄t erat q̄
ꝛsiduit alibi. Ego inquit habeo
ſtranū ētū valde fructiferū. si
seminet ī tūa fructificat in
magnā segetē. Si q̄ valde ēſu
ries ſua. q̄d tibi videt ꝛsultius.
comedē illud. an seminare ī ter
rā? Rndit amicꝰ. Palā oc
casionē istā p̄ extinguī esuri
es. ſi est utilꝰ tibi. ut ī terra
seminet⁹. Tūc dns subiūxit. Sō
ne filia et tibi silit⁹ appaz. ut
fames pacīet⁹ sustineret. ⁊ q̄
mū multis ꝓfuturū seminetur?
Iterū dixit dns. Ista q̄uor dā
ptinēt ad te. Filia naq; tua

ē qi palmes. quā m̄ vouisti ⁊
dedisti. Nūc at̄ qz aptiorē lo
cū scio p ea. tn̄splātare eā vo
lo ubi m̄ placz. Nec ex hoc t̄
bari debes. qz ī tn̄splātacōe
cōsensisti. Itm̄ dixit dn̄s. Tu
m̄ dedisti filiā tuā. sz ego non
ondi tibi qd m̄ acceptius eēt.
vgīnitas eius an ꝯiugiū. vl' utrū
placēt m̄ sacrificiū tuū an nō.
Ideo nūc cognita ctitudīe ea q̄
incertitudīe facta sūt corrigi pos
sūt ⁊ mutari. Iterū dixit deus.
Virginitas bona ē ⁊ sūma. qa
angelis silis ē. si tn̄ rōnabilit'
obseruet' ⁊ honeste. Si vō v
nū sine alio defuerit. scz vgīnitas
cōmis ⁊ nō vgīnitas mētis. defor
mata ē vgīnitas. Nā acceptior
ē m̄ ꝯiugata deuota et hūilis
q̄ vgo supba et īpudica. Equa
lisqz mīti eē pnt ꝯiugata nō
lasciuiēs et iux̄ regulā suā
ī tiōre dn̄i viuēs. ⁊ vgo pu
dica ⁊ hūilis. Quia licz mag
nū ē in igne pbacōis eē ⁊ nō
ardē. tn̄ eque magnū ē ext̄
ignē religiōis. et ī igne vel
le libētius eē. ⁊ maiori ardo
re feruē ad deū ext̄ ignē.
q̄ qui ē ī igne. Ecce de tribz po
nō tibi exēplū. Tres q̄ppe fu
erūt. susāna. iudith ⁊ tecla
vgo. Prima fuit ꝯiugata. scda
vidua. tcia vgo. Iste īequalē
vitā ⁊ intētionē habuerūt. ⁊
tn̄ ex mīto actionis sue ī pre
mio se ꝯformāt. Susāna deīqz
cū a sacdotibz false culparet'

ex diuina caritate maluit mori
q̄ ꝯtra regulā suā inquinari.
Et qz me tanq̄ ubiqz pnte ti
muit. ideo ⁊ saluari meruit
⁊ ex saluacōe glificari. Judith
vō cū inhonoratione meam
videret et ppli sui dispendiū. tm̄
t̄babat'. q̄ nō solū obprobrio et
dāpno se exposuit ex diuina
caritate. sz ⁊ pata erat p me
penā pati. Tecla vō q̄ virgo
fuit. hec amaras passiones
maluit pati. q̄ vnū vbū ꝯt̄
me loqui. Hec tres licz non
habuerūt vnā actionē. tn̄ in
merito ꝯcordāt. Ideo siue vgo
siue vidua oēs m̄ placē eque
poterūt. dūmodo desideriū ear
totū ad me fuit et vita bona.
Itē dixit dn̄s. Filia tua siue ste
terit ī ꝯiugio siue ī vgīnitate.
eque acceptū ē m̄. dūmodo ad
velle meū ordinet'. Qd ei p
desset ei. si forte īcludēt' cor
pe ⁊ foris eēt mēte? An glo
riosius ē sibi ipi viuē an alijs
pdesse? Sz ego q̄ oīa scio ⁊ p
iudeo nichil facio sine causa.
Ideo nō venit ad locū statu
tū cū pmo fructu qz ex tiō
re ē. nec cū scdo qz ex tepidi
tate ē. Sz ī medio veniet. qa
mediū habet calorē amoris.
⁊ fructū honestatis. Qi vō
eā recepturus ē habeat tria.
domū. vestes. ⁊ cibū quo eā
recipiat. ¶ Verba xi ad sposā
de sororibz ⁊ lazaro r̄suscita
to. ⁊ qlit' sposa ⁊ eius filia ut cdo

¶ Sorores ⁊ aīa p frem lazari
⁊ mūd⁹ p iudeos designāt. ⁊
quō dñs cū i sts fecit maiorē
miam q̄ cū sororibz lazari.
⁊ qlit' faciēs mīa loq⁹ ⁊ pau
ca opantes idignāt' cont bn
facientes Cap. lxxij

Illi⁹ faciēs loquit. Due erāt so
rores martha ⁊ ma
ria. q̄ habuerūt frem lazarū.
quē eis de morte suscitauit. Q̄
suscitatꝰ pl⁹ m̄ seruiuit postea
q̄ antea. Sic ⁊ eiꝰ sorores q̄ luc
fuliares ⁊ sedule erant i mīstrando
multū aīe frīs suscitatione. multo
cū magis sollicitiores ⁊ deuo
tiores postea iueniebāt. Quu
sili modo vobiscū fecit mūs spūs
alit. Ego suscitauī vobis frem
vīm id̄ aīam vīam. q̄ p q̄tu
or dies mortua, alienauit se
a me. trīs fr̄esshoe mādatoꝝ
meoꝝ. pua cupiditate. dulce
die mūdi. ⁊ pcoꝝ delectatione.
Sz q̄tuor erāt. q̄ me ad resus
citandū lazarū mouebant.
Primū. q̄ amicꝰ erat dñi vi
uens. Secm. dilectio sororū. Ter
cū. q̄ humilis marie tantū
meruit i lauacōe pedū meoꝝ
vū. et sicut i ospectu diuinū
se deiecit ppt̄ me. sic in
aspectu multoꝝ letaret ⁊ hono
raret. Iste vō q̄tuor nō fue
runt i vobis. q̄ diligitis plus
illis mūdū. Ideo maior est
mia mea i vobis. q̄ nulli me
rītis miam meruistis. q̄ in
illis sororibz ⁊ tāto plane ma
ior q̄nto mors spūalis periclo
sior ē corpali morte. ⁊ resurrec
tio aīe gloriosior resurrectione
corpali. Ergo q̄ mia mea pre
cessit opa vīa. colligite me sic
sorores ille i domū mētis vīe.
cū cautare feruentissīa. nichil
diligēdo sicut me. totū fidu
cīa habēdo i me. humiliādo vos
cū maria. cotidieq̄ plorādo p
cauta vīa. nō erubescēdo humil'
viuē mt' superbos. attendētes cū
attendētibz. ostendēdo aliis exte
rius q̄ me amatis. Debetis
q̄q̄ ee sicut sorores ille. cor vnū
⁊ aīa vna. fortes ad mūdi cō
tēptū ⁊ pmpte ad dei laudē.
Et si sic fecerītis. tūc ego q̄
resuscitauī vobis frem vīm
id̄ aīam vīam. defendā. eā
ne a iudeis īficiat. Cū enī
pfuisset lazaro surrexisse a p
senti morte. in viuēdo honeste
tuis i pncī vite. gloriosius q̄
surrexisset in sēdam ⁊ pmanē
tē vitā. Sz q̄m fuit iudei qui
lazarū q̄rūt int̄fice. n illi qui
ex eo idignāt̄ q̄ meliꝰ illis
viuebat. Cum sublimia dicere
cūt loq ⁊ modica facē. q̄ fauo
res hoim sequētes. tanto ste
rtibilioꝝ stēpnūt facta pdece
soꝝ suoꝝ. q̄nto mīus dedignā
tur vera ⁊ altora itelligē. Ma
les fuit. multi q̄ de vīrtutibz si
mūt disputare. sz nō eas viue
do viuendo virtuose seruare.
Ideo ⁊ eoꝝ aīe periclitāt. q̄ vba
plūma fuit ⁊ facta nō apparet.

Virtutū. ut q̄si humanitus mee mānifestaret.

Nūqd sic fecerūt pdicatores mei? Sequaꝯ. Ipsi ēt mone bāt pādres nō vbis sublimibꝫ ꝫ pauis ⁊ humilibus patri dare aīas suas p aīabꝫ eoꝝ. Deo ppt caritatē eoꝝ alij obti nuerūt diuinā caritatē. Na ardor doctris plusq̄ vba. aīm audiētis iformabat. Nūc ait plenꝫ loquūt de me ardua. ꝫ nullꝰ sequt fructꝰ. q̄ flatꝰ solꝰ nō accēdit ligna. n̄ ignis cuiꝰ scīille coopet. Ego ab ir tis uideis custodia ⁊ protegā vos. ne p vba vl' eoꝝ fratrū a me discedatis. Nō tñ ita defendā vos q̄ nichil patiami. ꝫ me p ipatiētia succūbatis Vos aūt adhibete voluntatē. ⁊ ego cū ca ritate mea tēndā vīm velle.

¶ Verba ihū ad spōsā. q̄ nō debēt turbari de milite denūciato mortuo q̄ ⁊ oīso.

Ogles qui Cā. lxxiij dā iuuenis nūciabatur mortuꝰ. q̄ etiā in spūali vīone oīdebatur spōse q̄ mortuꝰ petēs auxiliū. De cuiꝰ morte cū dicta dna turbaret. dixit mater misdie ad eā. Filia. nitz mortuꝰ ē iste miles vl' nō faciēs tpe suo. Sed nos volumꝰ opari. q̄d melius uat.

¶ Verba x̄ ad spōsā ⁊ io hānis baptiste ad xpm ipsū laudādo ⁊ i aspectu eiꝰ pces de uotas fundēdo p xpianis ⁊ q̄ maxīe p quoda milite cuiꝰ pa bꝫ ipe miles p manꝰ ipius et

virginis gl̄ose ⁊ pet ⁊ pauli est armatuꝝ spualibꝫ ⁊ vtutibꝫ armatus ⁊ honorat. et q̄d p oīa aīma corpalia figillari desigmet. ⁊ de bonis oīonibꝫ

Filius dei Cā. lxxiij logbat spōse dicens. Tu exposuisti hodie. q̄ melius ēet p̄uenire. q̄ p̄uenisti. Dic ergo p̄ueni te dilectē me grē mee. ne drabolꝰ dnaret aīe tue. Et statī apparēs bīs iohes baptista dixit. Benedictꝰ sis tu deus q̄ es aīa oīa. cū q̄ nullꝰ iimicꝰ fuit deus ⁊ p̄ter quē nullꝰ ⁊ post q̄ nullꝰ erit. q̄ tu es ⁊ eras etnaliter dēus. Tu es vitas p̄missa a pphis. de q̄ ego nondū natꝰ exultā ui. ⁊ quē demonstrādo plenꝰ agnoscēbā. Tu es grandis mīa ⁊ gla. tu desiderabile nimis et finitio. q̄ vidē te replet nos suauitate ineffabili. quā nemo agnoscat n̄ qui degustat. Tu q̄ es sola dilectio nra. Nec mirū q̄ diligimꝰ te. q̄ tu cū sis ipa caritas. nō solū diligis. ꝫ etiā cū oīm sis creator. etiā hijs fa cis caritatē qui te dedignāt scire. Nūc ergo dne mi. q̄ di uites sumꝰ de te et i te. rogā te. ut des de nimis diuitijs spū alibꝫ hijs q̄ nichil diuitiaꝝ ha bēt. ut sicut nos gaudeāꝰ te nō nimis mītis. sic plēs pti pent bonis nimis. Dñe xpe. Tu vē es summū membrū cū capite ⁊ iuxta caput. Verū

tū fauces ſut ꝓpiquiores t exte
riores. Hic ego dim caput ſic.
mat' vō mea/qī fauces. deinde
angeli. Tu vō t apli mei ītī
ſpondalia dorſi. qz nō ſolū di
ligitis me. ſz t diligētes me pro
mouēdo honoratis. Ideo fixū
ē ꝑ dixi. Opa q ego facio vos
facietis. t volūtas vra ē volū
tas. Sicut ei nō monet caput
carnale ſine mēbris. ſic ī vra
ſpuali iunctiōe t vnōe aliqd
eſt velle t nō poſſe. ſz totū eſt
poſſe qđ vnus ſaltz vim velit.
Ideo fiat qđ petis. Quibz dictis
iohēs quēdā militē qī ſe mimor
tuū ꝓduxit ī mediū t dixit
Ecce dne. ecce iſte q hic aſtat
deuouerit tibi milicia. q cona
t ad pugnādū ſz nō ꝓualet.
qz ītermis ē t ifirm9. Ego vēo
duplicia de cauſa iuuare eū te
neor. tū ꝓpt' merita ꝓmtū. tū
eaā ꝓpt' caritatē q affiat ēta
honorē meū. Ergo ꝑ te metipm
da ei veſtes milicie. ne appeat
dhiſio nuditatis ſue. Dnt dns.
Da ei inqt qđ vis t veſti eū
ſicut placz tibi. Tūc iohānes.
Veni fili t accipe a me ꝓmū
veſtimētū milicie tue. q9 ad
cepto facilius accipe t tolāre
potis reliq militaria idumē
ta. Ad militē itaqz ꝓtinet ha
bē manus ad cēnē hoc qđ
molle ē t leue ſz dyploidem.
Hāc ergo indūa te. qz ſic pla
cet deo. Sicut ei corpalis dyplo
is mollis ē t lenis. ſic ſpūal'
ē dyplois habē deū cautū in aīa.
t ſuauē in affectu. Dulcedo ēpe
pe ad deū ꝓuenit ex duob3 ſz
ex conſideratōe bnficior dei. t ex
recordatōe pecōr amiſſor. Hec
duo ego puer habui. Cōſidera
ui ēpe. quali gra me ꝓuenit
deus nondū nati. q̄ntis bndā
one bndixit me poſt natiuita
tē. Et cōſiderādo ingemui. qđ poſ
ſim digne reddē deo meo. Con
ſideraui etiā iſtabilitatē mūdi
et ideo cucūri in hēmū. Vbi tūc
dulceſcebat m' dns ihs xps. dns
meus. q9 oia deſiderabilia mū
di erāt m' ī faſtidiū ad cogitādū.
t onerosa ad ꝓſpiciendū. Dei
ergo t ihū iſtā dyploydē. qz re
liqua dabūt tibi ēpe ſuo. Dein
apparuit bīs petro apli dicēs. Jo
hānes dedit tibi dyploydē. ego
aūt q̄ ſtruē ecclīā. ſz fouit ſuſtrexi
ī pbo tibi locūta. id ē diuinam
caritatē. Sicut em locūta ex mī
tis ēē cūlis aſtant ferreis. ſic
mūtas defendit ēt tela īmi
ci. aequiorē reddit hoiem ad
tolerāda mala īgruētia t a
gliorē efficit ad honorē dei.
ac feruētiorē ad diuinos labo
res. iunctū ī adiūctis. cōgru
nimē in ſpe. ꝓſeuerātē ī ītepīs.
Hec itaqz locūta fulgē debet
ut auri. fortis ēē ut calibs t
ferrū. Quia oīs hō caritatē
habēs ductilis debet ēē ut au
rū. p patiam ēt adiūctus. ful
gēs p ſapiam t diſcretionē
ne hereſim recipiat. qz ītegritate

fidei. dubitaz p certis. Dic q̃ loz
ca fortis ut ferrū. ut sicut frm̃
domat oīa. sic hō ustes diuīa ca
ritate studeat humiliare eos q̃ re
sistūt fidei ⁊ bonis moribz. Nō
retrocedat ppt̃ allocutiones. nō
flectat̃ amicicijs. nō trepidet
ppt̃ moda sua tyalia. nō dissi
mulet ppt̃ quietē carnis. nō ve
at ppt̃ mortē. q̃ nemo pt̃ au
ferre vitā. ñ ꝓmittēte deo. Ve
rūptn̄ q̃ius loricā ex mltis cō
stat ee crudis. tn duo sūt ꝓnci
pales crudi q̃bz lorica texit̃ ca
ritatis. Primꝰ itaq̃ caritatis
crudꝰ. ē ofnicio dei. ⁊ freques cō
fidentio diuinoꝝ beneficioꝝ.
⁊ ꝓceptoꝝ. ut sciat hō q̃d facie
dū sit deo. q̃d ꝓximo. q̃d ve mū
do. Secꝰ crudꝰ. ē refrenatio ꝓpe
uolūtatis ppt̃ deū. Qis q̃ppe q̃
deū ꝓfecte ⁊ integre diligit. nil
sibi ꝓpi de uolūtate sua q̃ ctra
deū est reseruat. Ette fili. hanc
loricā dat tibi deus. et ego pro
merui tibi ꝓuenty caritate di.
Dein̄ apparuit beaty paulus
dicēs. O fili petry sūmꝰ pas
tor ouiū dedit tibi loricā. Ego
vo ex caritate dei dabo tibi tho
racē. q̃ ē caritas ad ꝓximū.
velle siz ꝓ salute ꝓximi libēt̃
oppone dei gram̃ morti. Dicut ei
in thorace mlte sūt lamine
cōbinate ⁊ clauꝰ iungentes.
sic i caritate ꝓximi mlte cō
stitūt vtutes. Qis q̃ppe q̃ dilig
ꝓximū tenet ꝓmo dole. q̃ oēs q̃
sūt redepti sanguie ihu xpi.
nō rependit̃ deo dilatione. Deo
dolendū ē. q̃ sca ecia sponsa dei
nō stat i sua laudabili dispos
cōe. Tertio. q̃ passi sūt q̃
passionē dei recordāt̃ cū amā
titudie ⁊ caritate. Quito atten
dē debet. ne ꝓximꝰ suus cruci
pat̃ aliquo exēplo suo pio. Ul
to. dare ꝓximo suo bona sua hy
larit̃. et orare ꝓ eo deū. ut in
oi bono ꝓficiat ⁊ ꝓficiat omē
bonū. Clauꝰ vo iungentes lami
nas sūt vbra diuina. Ha ihō
caritatiuꝰ ubi vidit ꝓximū tri
bulatū. debet eū asolari vbis
caritatis. ipugnatū vo ꝺ iusti
cia defendē. infirmos visitare.
captiuos redimē. pauperes nō
cribescē. caritatē semp amare.
caritati dei nichil ꝓponē. a iusti
cia nūq̃ declinare. Hanc ig
thoracē ego fili idum. q̃ ifirmꝰ
fili cū infirmus. q̃ i defensū regni
⁊ ꝓncipū nō cribui vitare log.
⁊ ꝓ salute ꝓximi mori pat̃ fili.
Dein̄ apparuit mr dei ⁊ dixit
illi militi. Qd igt fili adhuc
tibi deest. Et ille. Dna mea.
capiut inqt nō habet galeam.
Tūc mr mie dixit ad āgelū
custodē aie eiꝰ. Qd inqt ꝓfuit
aie istiꝰ militis custodia tua.
q̃d habes ꝓmittere dño nro.
Respondit angel⁹. Habeo aliqua
lucz modica sit. Ha q̃nq̃ fec
elēosinā. et legit aliꝰ oīones
ex caritate dei. q̃nq̃ ecia dimi
sit ꝓximū uolūtate ppt̃ deū. co
gnans deū sincerit. ut ei vles

ret mundus. et deus fiet ei super omnia
carus. Respondit mater. Bonum est aliqua
apportare. Ergo volumus facere sicut
bonus aurifaber facit. qui faciens
opus grande de auro. si necessita-
tur et deficit in auro. petit auxilium
ab amicis habentibus. que omnes au-
rum habentes iuvant. ut perficiatur
opus eius. Qui vero facit opus luteum.
quis dabit ei de auro suo. cum in-
dignum sit. aurum misceri luto?
Ergo omnes sancti divites auro promere-
buntur tibi metum galeam. quam habi-
turus es. Ista autem galea est volun-
tas placendi soli deo. Sicut enim
galea defendit caputa iaculis et
ictibus. sic voluntas bona et sola
ad deum. defendit animam ne tem-
ptationes dyabolice prevaleant contra
eam. deinque in animam introducit.
Hanc habuit ille bonus georgius
et mauricius et plures alii. ymmo e-
tiam latro pendens in cruce. sine
qua nemo fundamentum bonum ia-
ciet nec perveniet ad coronam.
In hac quoque galea debent esse duo
foramina ante oculos. quibus previde-
antur adveniencia. que sunt discre-
tio faciendorum et cautio obmitten-
dorum. quia sine discretione et preme-
ditatione multa sunt in fine ma-
la. que in principio videntur bona.
Item loquitur dei mater ad militem.
Quid adhuc tibi deest fili? Et
ille respondit. Manus inquit nude sunt.
et non habent armaturam. Cui mater.
Ego iuvabo. ut manus non sint
nude. Ergo sicut due sunt ma-
nus carnis. sic due sunt manus

spirituales. Dextera autem manus que te-
nendus est gladius. significat opus ius-
ticie. in qua debent esse quinque virtu-
tes quasi quinque digiti. Prima est ut om-
nis iustus primo sit iustus sibi ipsi.
cavendo scilicet ne quid in locutione seu
operatione aut exemplo appareat.
quod proximum possit offendere. ne quod
ex iusticia reprehendit vel docet
in aliis destruat moribus inor-
dinatis. Secunda est. non facere iustici-
am. seu opera iusticie propter favorem
hominum seu cupiditatem mundi. sed
amore solius dei. Tercia est. non tene-
re aliquem contra iusticiam. nec dissimula-
re propter amicitiam. nec flecti a ius-
ticia pro paupere vel divite. amico
seu inimico. Quarta est. velle libenter
etiam mori pro iusticia. Quinta est.
non solum facere iusticiam. sed sapienter
diligere iusticiam. ut et in iudicio
sit misericordia et iusticia. et ut aliter corri-
gatur qui minus peccat. et aliter qui gra-
vius. aliter qui peccat ex ignorancia.
et aliter qui peccat ex industria seu
malignitate. Quicumque autem istos
digitos quinque habuerit. cavere de-
bet ne gladium exacuet in impaci-
entia. ne delectatio mundana hebe-
tet. ne improvidentia excutiet. ne
levitas animi denigret. Sinistra
vero manus est oratio divina. que etiam
quinque digitos habebit. Primus est. fir-
miter credere articulos fidei de de-
itate et humanitate. omnique operando
credere que sancta mater ecclesia sponsa
dei confitetur. Secundus est nolle scienter
peccare contra deum. velleque commissa
omnia contritione et satisfactione emendare.

Tertius est orare deum. ut amor carnis convertatur in amorem spiritualem. Quartus est. non ad aliud vivere in mundo nisi ut deo faciat honorem. et ut minuat peccata. Quintus est. nichil de seipso presumere. sed semper timere deum. mortemque omni hora expectare. Ecce fili. hee sunt armature manus quas habere debes. Dextera scilicet qua vibrandus est gladius iusticie. contra transgressores iusticie. Sinistra vero orationis qua petendum est auxilium a deo. ut numquam confidas de tua iusticia nec insolescas contra deum tuum. Iterum beata maria apparuit. et dixit militi. Quid adhuc deest tibi fili? Respondit ille. Armatura inquit pedum. Et illa. Audi inquit miles olim mundi sed iam nunc meus. Omnia quecumque sunt in celo et in terra creavit deus. Sed inter omnia inferiora dignior et pulchrior creatura est anima. que similis est ymaginacionibus suis. voluntati bone. Sicut enim de arbore multe procedunt ~~procedunt~~ palmites. sic de anime spirituali exercitacione et operacione omnis procedit virtutum perfectio. Ergo ut obtineatur spiritualis armatura pedum. voluntas bona mediante gratia dei debet esse inicium. in qua debet esse duplex consideratio. tanquam duo pedes super bases aureas. Primus itaque pes anime perfecte est consideratio huius modi. scilicet quod nollet peccare contra deum etiam si non sequeretur pena. Secundus pes est. bona opera facere etiam si scirem se dampnandum. propter magnam pacienciam et caritatem dei. Genua vero anime sunt hylaritas et fortitudo bone voluntatis. Dicunt enim genua incurvantur et inflectuntur ad usum pedum. sic voluntas anime flecti et refrenari debet secundum racionem ad velle dei. Scriptum est enim quod spiritus et caro sibi ad invicem adversantur. Ideo et paulus dicit. Non quod volo bonum hoc ago. quasi diceret. Quedam bona volo secundum animam. sed non prevaleo propter infirmitatem carnis. Sed et si quandoque potero facere. sed non cum hylaritate. Quid ergo? Numquid ideo privabitur apostolus mercede. quia voluit et non potuit. aut quia fecit bona. sed non cum hylaritate? Nequaquam. Sed magis augebatur ei corona dupliciter. Primo. quia ab exteriori homine erat ei laboriosa operacio. propter carnem reluctantem bono. Secundo ab homine interiori. quia non erat ei consolacio super spiritualis. Ideo multi seculares laborant temporaliter sed non pro hiis coronantur. quia laborant motu carnis. Qui quidem labor si esset preceptum dei. nequaquam sic ferverent in laborando. Isti itaque duo pedes anime. scilicet nolle peccare contra deum. et velle bona opera facere etiam si sequeretur dampnatio. armandi sunt duplici armatura scilicet discreto usu temporalium et discreto desiderio ad celestia appetenda. Discretus autem usus temporalium. est habere bona ad moderatam suam sustentacionem non ad superfluitatem. Discretum autem desiderium celestium. est celestia bonis operibus et labore et velle promereri. Homo quippe per ingratitudinem et

desidiā auersus ē a deo. ideo p
labores ⁊ humilitatē ad deū ē re
deūdū. Ergo fili q̄ ista nō ha
buisti. rogem⁹ scōs mr̄es ⁊ cō
fessores qui nobis diuicijs ha
būdabāt q̄ tibi auxiliet. Cui
sanctī īmūabiles sc̄i apparētes
dixer̄. O dn̄a bndca tu por
tasti dn̄m vnte. ⁊ tu dn̄a oīm
es. Cui ē q̄ nō potis? Od ei
tu ms hoc fm̄ ē. voluntas tua
sp ē nr̄a. Tu mito mr̄ caritā
tis es. q̄ oēs vnitas caritate.
Ite appiuit mr̄. ⁊ dixit militi.
Fili adhuc deficit clipeus nob.
Integz ad clipeū duo ptinēt. scz
fortitudo ⁊ signū dn̄i sub quo
militat. Ergo clipeus spūalis
sīgnificat ꝺsideratione amare
passiōis dei. q̄ debet ee ī sinis
tro brachio nr̄e cor. Ut q̄ties
aīm delect̄ voluptas carnis.
ꝺsidet⁹ luoz̄es ihu xp̄i. Quo
aēs vō pūgit ⁊ ꝺstat aīm des
pectio ⁊ adiūctas mūdi. ꝺmēo
rent⁹ paupt̄as ⁊ obpbria xp̄i.
Quotiēs vō delect̄ honor et
lōga vita carnis. recogitet a
mara mors ⁊ passio xp̄i. Tal⁹
clipeus debet hīe fortitudine
pseuerātie ī bono. latitudine q̄z
caritatis. Signū vō clipei debz
ee de duobz coloribz. q̄ nichil
clarius ⁊ lōgius pspicat. q̄ q̄d
de duobz coloribz fulgentibz est
xpactū. Duo aūt colores quibz passiōis
clipeus ꝺsidāt⁹ diuine de
corat. sūt zinzibra affectionū
iordianarz. puritatisq̄z ⁊ refre
natio motuū carnis. Hijs ei du
obz illustrat⁹ celū. ⁊ agelū vidē
tes agnitū ad eū ꝺnudet dicent⁹.
Cui⁹ signū puritatis ⁊ societatis
nr̄e. adiuuare tenem⁹ militē istū
Dēones vō videtes militē hijs
signis clipei decoratū. clamabāt.
Q̄d facie⁹ o socij? Iste miles t̄
ribilis ē in agressione. decorē
armis. In lateribz eius sūt ar
ma ūtutū. in tergo castra an
gelor̄. A sinistris vigilātissim⁹
habet custodē. scz deū. In cru
tu plen⁹ ē oculis. quibz ispicit
malicia minim⁹. Impugnare ei
quide possum⁹ ꝫ ī ꝺfusione nīz.
q̄ nequaq̄ pualebim⁹. O. q̄ fe
lix ē mil⁹ miles. q̄ē agelis hono
rāt. ⁊ cum tricies dēones atteris
cūt. Deripti fili q̄ istū clipeū
nōdū obtinuisti. rogem⁹ scōs an
gelos pūritate spūali nitētes. ut
te iuuet. Iterz loq̄t⁹ mr̄. Fili ad
huc deficit nobis gladius. Integz
ad gladiū duo ptinēt. Primo q̄
habeat duas acies. Secūdo. q̄ sit
bn̄ exactus. Gladius q̄ spūal⁹
ē ꝺfidētia in deo. ad pliandū p
iustitia. Licet aūt ꝺfidētia duas
debet hīe acies. scz rectitudine
iustitie ī pspis tanq̄ a dextris.
⁊ grāz actione in ādūsis tanq̄
a sinistris. Talē gladiū habuit
ille bonus iob. qui ī pspis obtu
lit sacrificiū p filijs. q̄ pr̄ cāt pau
pis. ⁊ ostiū eius viatori patuit.
Cui in vanitate nō ābulauit.
nec dolum⁹ aliena. ꝫ timuit
deū. sicut sedēs sup fluctus maris.

habuit q̄ gñz actionē in adiss. q̄n pdns filijs ⁊ bonis. q̄n uxi ab uxore. ⁊ pauss illæ pessimo sustinuit pacīēt' dicēs. Dñs dedit. dñs abstulit. sit ipē bñ dictū. Hic q̄ gladiꝰ debet ee bñ exactuatꝰ. ꝛterēdo ipugnātes iustitiā. ut moyses ⁊ dauid. habēdo zelū legis ut phinees. loquēdo astāt' ut helyas ⁊ ioh̄es. O q̄ mltoz gladi nūc nimis hebetatꝰ ē. q̄ si loquūt' verbo. digito nō mouēt. queretes aūcīā hoīm. et gl̄az dei nō attendūt. Ergo q̄ gladiū nō habuisti. rogemꝰ p̄uaricas ⁊ pphas q̄ talē assidēcīā habuert ⁊ dabit' nobis assidēt. Iterū appuit mīr. dicēs militi. Adh̄. fili nctuꝝ ē tibi cooptoriū sup arma. quo arma defendūt a rubigine ⁊ ne a pluuia maculēt. Hoc aūt cooptoriū ē caritas velle mori p deo. ⁊ caā si possibile eēt separari a deo p salute fim. Hec caritas opit oīa pcā. aseruat ūtutes. mitigat irā dei. oīa facit possibilia. detinet dēonia. grandiū est angelox. Hoc vō opimentū debet ee inter albū ⁊ ab extra fulgēs q̄ aurū. Ca ubi diuini amoris ē caritas ibi utiq̄ mūdicia nō ē neglecta. Hac itaq̄ caritate habūdat apli. ideoq̄ rogandi sūt ut tibi auxiliēt. Iterū appuit mīr dicēs. Adhuc fili tibi nctarius ē equꝰ ⁊ sella. Itaq̄ p equū spūalit' itelligit baptisma. Dicit ei equus pro uehit hoīem aliquā phāedā uiā habēs q̄tuor pedes. sic baptisma. qđ p equū mtelligit. pro uehit hoīem an aspōm dei habens q̄tuor effectꝰ spūales. Primꝰ ē. q̄ baptizati liberāt' a diabolo. ⁊ obligant' ad mādata ⁊ seruicia dei. Secūs ē. q̄ purgāt' a pcō originali. Tertiꝰ ē. q̄ filij dei efficiūt' ⁊ cohēdes dei. Quartꝰ ē. q̄ celū eis apit'. Sz heu multi sūt qui cū ad āños discretiois puenīt. ipronūt equo baptismatis frenū. ⁊ abducūt eū p uā fallā. Cui q̄ppe uia baptismatis recta ē ⁊ tenet' recte. q̄n homo infra āños discretiois īstruit' ⁊ seruat' in bonis moribz. Et q̄n hō peruenit ad āños discretiois ⁊ cogitat sedule qđ i forte baptismatis promissa ē. teneteꝝ fidē ⁊ caritatē dei īmolata. Sz tūc abducit a uia rīa ⁊ ipōit frenū. q̄n mūdi ⁊ caro ꝓponūt deo. Bella vō equid ē baptismi. ē effectꝰ amāte passionis. ⁊ mortis ihu xpi. p quē baptismꝰ obtinuit effm. Qđ ei ē aqua. n̄ elementū. Postq̄ vō effusꝰ ē sanguis ē sanguis dei. venit ad elemētū uīm dei. et uīo effusi sanguis ihu xpi. Et sic aqua baptismi p uīm dei fit ē reconciliatio hoīs ⁊ dei. porta mie. expulsio dēonū. uia celi. venia pcōz. Ergo q̄ i ūtute baptismi gloriari uoluit. cogitet primo amaritudinē ihesu

nōis baptismalis effectꝰ Ut cū
mēs hūana ꝛ dēū itūmueīt.
cogitet qđ amare redēptꝰ sit. Q°
ciēs etiā votū baptismi nōsſſ
sū est. qđ vō p tanta recidiua
cōe pmēt. Itē ut hō fiumꝰ
ī sella baptismalis effectꝰ sede
at. necessaie sūt due strigiles.
scz dipler ꝺsideratio in oꝛone.
Primo oꝛare debet dēū tpliciꝰ.
O dnē deus opt. bndictꝰ sis tu.
qz me creasti ⁊ redemisti. Et
cū dāpnacōe digꝰ ee. ī pcīis
me tolerasti. ⁊ ad pniam me
reseruasti. Recognosco dnē o
tā maiestate tua oīa qcūqz de
disti m̄ ad salutē. īcūlit ⁊ dāp
nabilit me expēdisse. videlicz
tps pnie mee ī vanitatibz cor
pis ī superfluitatibz. gulam bap
tismi in superbijs. Et oīa dilexi
plꝰ qp te creatorē ⁊ redēptorē
⁊ nutritorē meū. ⁊ ꝺseruatorē.
Et ideo peto miscdiā tuā qua
miser sū ex me. ⁊ qz nō agno
u benignā pacīām tuā ī me.
nō timui ꝺlorē dā eqtatē tuā.
nō attēdebā qđ tibi p īmūabi
libz bonis tuis tīnderē. sz eor
de die ī diē te mal meis puo
cabā. Ptēa nō habeo n̄ pnu
cū vbum ad te. scz. miserē mei
ds scdm magnā miam tuā.
Itē scdā oīō sit talī. O dnē ds
opt. scio me oīa habē de te. et
sine nichil ee nec posse n̄ so
lūmodo hoc qđ ego ipemet fe
ci sz pcīm. Ideo deprecoꝛ ho
mū pietatē tuā. ut nō scdm
pcīa mea iudicas m. sz scdm mi
ā miam tuā. Et mitte in
spm scm tuū qui illūmet cor
meū ⁊ ꝺfirmz ī via mādatoꝛ
tuoꝛ. ut ī hijs q te ispiratē ꝺfe
nōiū pseuāre valeā. nullisqz tēp
tacōibz a te sepaꝛi. Ergo fili q
ista deficiūt tibi. rogem⁹ illos
qui passionē dei amarius fixe
rūt in corde suo. ut tibi tribuat
de cruīte sua. Q̄ubz dictis.
statī appuit qđ vnꝰ eqꝰ patꝰ
cū ornamētis deauratis. Et
tradit mr. Iste igt ornatꝰ equi.
sūt dona spūs scī. q̄ in baptismo
largiūt. In baptismo qppe. sue p bonū sue
p malū mīstret mīstꝛ. tmue
rit pīnū delictū. augetꝰ gra.
dimittit qđcūqz pcīm. datꝰ spūs
scs ī pignꝰ. āgeli ī custodia. re
gni in hēditatē. Ecce fili. hec sūt
ornamēta spūalis militis. qbz
q̄ idoneꝰ fuit acripiet stipēdiū
illud īdicibile quo emit delīc
bile xpeteū. honoꝛ q̄tissimꝰ.
eternalis habūdātia. vita sī fine.
Verba sponse pānia ad xpm
⁊ ad vīgīnē laudes optīas īducē
do. ⁊ vīsio vīgis ꝺsolatoꝛia ad fi
liā. phās p exēpla expōim qꝛ
ds iusto iudicio fieqꝛ de mēda
cio ꝺyaboli pmittit ut vox dei
sit mānifestioꝛ ⁊ quō tribulacōes
īductiua sūt ad spūalia bona.

Benedic Cam. lxxii.
tus sis tu deus meus
creatoꝛ meus. Tu es
stipendiū illud quo a captiui
tate redēpti sumꝰ. quo ad salu

maria cuncta dirigim⁹. quo vnita
ti et vnitati sociam⁹. ¶Pterea et
si de feditate mea erubesco. e
gaudeo tñ. qz tu q semel pro
salute nrā mortuꝰ es nūqz ā
plius moueris. Tu ei vē ille
es. q erā añ sēcla eras. Tu es
qui ptātē habes me ⁊ mortis.
Tu sol⁹ es bonꝰ ⁊ iustꝰ. tu solꝰ
qpꝫ ⁊ metuend⁹. ¶dō sis tu ēt
nū bñdict⁹. Dz qd de te dicā o be
nedicta maria mūdi tota sal⁹?
Tu es filis illi q amico dolenti
de pdita re fecit videri qd pdi
tū erat. Quo mitigabat dolor.
subito
creuit gaudiū ⁊ mēs tota ac
tendebat leticia. Dic tu dilaꝯ
sia mr. ondisti mūdo deū suū.
quē hoīes pdiderāt. genuisti qz
eū in tpe. qui añ tpa genitꝰ est.
ex cuiꝰ natiuitate celestia ⁊ t̄
restria sē gauisa. ¶deo dilcissia
mr. rogo te adiuua me. ne gau
deat īmicꝰ me⁹ de me. nec
pualeat aduersū me fraudibz
suis. Rndit mr. Ego iuuabo
te. Dz cur tu ais. qz aliud oñ
debat tibi spūaliter ⁊ aliud au
diebat corpaliter? ¶In eo sz qz ille
miles q vnit corpaliter. oñebat
tibi mortuꝰ spūaliter ⁊ spūali
auxilio indigē. Dz nūc audi cti
tudinē. Qis nāqz vitas ex deo
ē. oēqz mēdacij ē. ¶deo qnis vitas
ex deo ē. tñ de dyabolo malicia
⁊ mēdacio qd ds qnqz pmit
tit occulto iudicio. vt in dei sit ma
nifestior. sicut p exēplū idica
bo tibi. ¶Virgo quedā fuit q spō
sū suū teneritie diligebat. ⁊ si
milit sponsꝰ virginē. Ex quoꝝ di
lōne deus glificabat. ⁊ pa
rētes ābos letabat. Cū ēnim
eis coꝝ sideras. cogitauit tlr.
Deo īquies qp sponsꝰ ⁊ sponsa p
tā uenerūt. scz p līas. p mutu
a colloqa. aut p corpm vnionē.
Ergo ne nūcij ⁊ portatores li
terarū adrū obtineat. i plebo
rias oēs spiritibz spūs ⁊ vnaris
Ne vō. appropinquet ad mutua
colloqa facā clamores ⁊ stre
pitꝰ quibz distrahet a colloqdo.
Ne vō ueniat nudi i lō. statu
ā custodes tales q qualibet ri
mā obseruabūt. ne aliquā oc
casionē obtineat ueniendi.
Sponsꝰ itaqz astutior hoste. tel
ligēs ista. dixit seruis suis. Ios
tis me⁹ posuit m̄ insidias i ta
libz. ⁊ vos illis locis attendite. Ad
si itā ueneritis. sinite eū labora
re donec posuerit lagos. Et
postea assurgētes ne iterfia
tis eū. sz deludēdo iclamate e
ī. ut oīm vīi mdētes astuci
as hostis. efficiāt sollicitiores
ī vigilādo ⁊ custodiēdo. Sic
modo ē erā ī spūalibz. Nam
lre quibz sponsus ⁊ sponsa. ad ē
deus ⁊ aīa bona ueniūt. ni
chil aliud sūt. n orōes ⁊ suspi
ria bonoꝝ. Sicut ei lre corpa
les īdicāt affectū ⁊ voluntatem
mittentis eas. sic orōes bonoꝝ
ingredit ad cor dei. ⁊ iungit
aīam deo ī vnū vinculū cari

tatis. Hz drabolꝰ impedit quãꝫ corda hoim ne rogẽt ea q̃ salutis aie sut. aut qđ carnali voluptati struẽ ẽ. Impedit q̃ ne rogantes p alijs patroꝝbz exaudiant. qui patres p se utiliora aie nõ petut. nec vogut ea q̃ sut ad utilitatẽ sempitnã. Qđ vo sut multa colloq̃a q̃bz spõsus & spõsa efficiũt cor vnũ & aiã vna. n̄ pnia & strictio? In q̃bz q̃ꝫ drabolꝰ tantũ facit clamorẽ. q̃ ad iuicẽ nõ auditur. Qđ aũt ẽ clamor eiꝰ n̄ suggestio eiꝰ pua suggerẽs cordi fructuose volẽti petẽti. dieẽs i spiraculis suis? O aiã iquies delicata. diuũ ẽ aggđa iosueta & isolita. Quid oẽs put ee pfũ? Sufficit tibi vnũ ee de mulieris. Qđ maiora aut reptas? Cur facis qđ nemo? Pscuare nõ potis. Deriderẽris ab oibz. si te nimis humilias & submittis. Talibz rigit aiã de lusa ispiraculis. cogitat secũ. Graue ingt ẽ osueta religiẽ. Ideo facia cfessionẽ de pctis. Sufficit ei n̄ sequi viã plius. nõ valeo ee pfecta. Deus q̃ pe miserictis ẽ. nec redeũtes nos. si pure nos voluisset. Talibz clamoribz impedit drabolꝰ aiam ne audiat deus. Nõ q̃ nõ audit ds oiã. sz q̃ i audiendo talia nõ delectat ds. q̃n aiã consentit magis delectationi sue q̃ ꝑpe tatis. Qđ vo ẽ q̃ deꝰ & aiã iungũtur nudi. n̄ desiderũ celeste & caritas pura. q̃bus aiã flagrare debet oi hora? Hz licet caritas impedit qđ cupiat. Primo ifligit drabolꝰ aiam aliqđ facere & deũ qđ licz nõ reputet q̃ ue tñ delectat aiam et huiꝰmodi delectio q̃ leuigat nec curatiue odiosa ẽ apud deũ. Secdo ispirat drabolꝰ aie aliq̃ bona facere ꝑter placentiã hoim. & obmittẽ q̃ꝫ bona que possit facere ꝑ honorẽ & timorẽ mundi. Tercio immittit drabolꝰ oblitionẽ faciendoꝝ bonoꝝ aie & tedũ. p q̃ aiã absorptus attediat in faciendo bona. Quarto drabolꝰ sollicitat aiam aut i curis mundialibz. aut i ctũdio & dolore suppuacuq. seu i rore dispendioso. P talia impediunt lre id ẽ oiones iustoꝝ. et multa colloq̃a spõsi atq̃ spõse. Hz licz drabolꝰ astuctꝰ sit. tñ deus sapiẽtior atq̃ fortior ẽ ꝺominue laqos hostis ut lre misse puelre valeant ad sponsũ. Quit firmi gnt laquei. q̃n deꝰ immittit cogitare q̃ bona sũt. & cor desiderant ut obtineant voluntatẽ fugiendi q̃ pua sũt. & faciendi q̃ placita sũt deo. Dissipat ecia clamor hostis. q̃n aia discrete penitz. habẽs velle cfessa nõ iterãdi. Scdo ecia q̃ drabolꝰ nõ solũ facit clamorẽ & strepitũ hijs qui sũt inimici dei. sz ecia amicis dei. sic ꝑ exẽplũ intelligẽ potis. Quasi ceẽt vigo. cui cũ loquẽtur mr. apparuit qđda ampendiũ int eos. qđ qdẽ vix vidit. sz non vigo.

Finita aūt locutōe vīsio elevatis
oculis vidit aūpendiū. ⁊ timēs
cōfestīnauit secū. Pudeat inq̄t
deus. ne forte laqueis hostis sim
decepta. Exposq̄ vō vidēs vīsiez
ītīntā remouit ante pendiū.
et ondit ei oēm vitatē. Dic
enā sc̄a hoīes vīsiōe ⁊ spūa
cōibz diuinis. Quibz dyabolꝰ
facit tūc clamores. q̄n vel e
leuāt subita sūpbia. à deci
unt nimio tīore. seu īordina
te et ꝺdescēdendo tolerāt alioz
pcā. à nimia letīcia vl' tīsti
cia dissoluūt. Silit' factū ē ⁊
tēm. Dyabolꝰ q̄ppe ītīgnbat
q̄ssda. sārbē tibi mortuū illū
ee q̄ viuebat. vnde magnū
cōe pīsti dolorē. Dz ds ondit
tibi spūalē mortē ee. ut qd scp
tores dixerūt cōpaūt ee fal
sū. hoc deus ꝺsolando te. spū
alit' ondit ee. Ideo vez ē ad
dicat. q' tribulacōes īductiue sūt
ad spūalia bona. q' n' ppt' mē
dacū auditū fuisses ītīntā.
tāta vīs ⁊ pulchītudo aīe os
tēsa tibi nō fuisset. ꝺpēa ⁊ ut
itelligēs occultā dei dispēsati
onē. q' qdda aūpendiū erat
int' aiām tuā ⁊ deū loquēte.
Quia aīa apparuit ī speae
īdigentis anxiēo. Et ds ī on
locutōe sua. istā obseruauit
ꝺclusionē. Vez inq̄t mortuꝰ
ē vel muit scies tpe suo. Dis
tēsa vō pulchītudie aīe ⁊ or
natu quo aīa pfīci debet ad
īgressū celi ablatū ē aūpen
diū. ⁊ onsa vītas. q' z hō iste
cōpaūt viuebat. ⁊ spūaliter
erat mortuꝰ. Et talibz vtilibz
animaꝝ debet. quicūz pūam
celestē ē ingressurꝰ. Deruptīs
dyaboli īsanis fuit ista. ut sc̄z
probarꝰ te p̄ mēdacū ⁊ tbu
larꝰ. ⁊ ut dolēdo de subītōe
tā cāri amici distrahēt te ab
more dei. Dz postq̄ dixista. qui
deat deus ne forte sit illusio.
⁊ dixisti. deus adiuua me. abla
tū ē velamē. ⁊ ostēsa ē t' vīa
a deo. tā cōpalis q̄ spūalis.
Ideo ergo pmittit' ꝺyabolo. e
cīa tbulare iustos. ut eoz cō
na augeat. Verba vīsīs ad
filiā ostendēna qui sūt amici di.
⁊ quō pauci īueniūt' modīs
tpibz assignādo oēm studiū tā
dīcōz q̄ laycoz. ⁊ q̄ est causa
q̄re deus diues dilexit paupe
tatē ⁊ q̄re elegit paupes et
nō diuites. ⁊ ad quē finē diu
cie ꝺcesse sūt ecīe. Cap. lxxvij

Mater loquit' sponse
xpi. Cur turbaris
filia? Ola timeo ī
quit mitti ad īdoctos. Et mr.
Vnde ītelligis inq̄t indoctos.
aut amicos dei? Et filia. Des
cio discrēe nec de aliqbz udi
caire audeo. q' duo hoies oīsi
m' ꝑus sūt. quoz alt' humil
⁊ sapiēs iudicio hoīm appe
bat. alt' vō largꝰ ⁊ abundosꝰ.
Quoz cū intētio ⁊ voluntas
discordabat ab ope vehemēt
terruerūt intellēm meū. Fīnd.

col

Christus q̄ppe videnti
cum indulgere promittit. cuo sc̄z
ꝺuocōne ⁊ remissōi. De dubijs
q̄ppe nō fuit. nō sc̄ certa
dies nō est mānī. Pcēa
cum nihi vobis qui sūt amu
ci. Deus mihi illos ee ātos
dans ī amicos domus dei. ⁊
ds sūt. et p̄ius ei hoīa rest
uīt deo. et sīgillum nō resqu
sīt de dānis venerāt. Dz ubi
sūt illa tales? Inquiram
pōt dicere. Quis ē q̄ dicat
cor meum nō respō. In
mūdi in malicīs. et dnīs alijs.
Quis ergo cognat mlte. Do
mīnabo hēditatē acīssiu.
te hoīs sūt sūt mēdi
cōs mēdicī uix sentīt me
dicē hoībz mentīēt respō.
ri ni deo ⁊ pauplbz cōtra
ri. q' ne bona ista hēditua
tē cōfesta male. aut resti
tuē ī dimittēm. q' filio eccō
sīastīcū sermōz dei. Q' fi
lia cogitatio vana ē m
ī īnocentī ecīa ī regibz et
ꝺcis. Ela stat ī laudab
ī stetit. Ille q̄ppe ē rex.
mūdi suis ē sicut iob.
mūdante sicut dauid. in
ī regē sicut phymees. ut
mūdi mūdi mūdie ⁊ lōga
mūdie. Ille q̄ ē dux q' re
ī mūdi regit ⁊ īformat
ī dīgnū fiducīa habet in
ī deū ut iosue. q' mūdia
ī sū pl' q̄ut q̄ ppā ut
ī mūdi legis ⁊ mūdi

mater. Ex hijs q̄ apte vident
mala iudicare p̄mittit. duo sc̄z
appetere & corrigere. De dubijs
vo q̄ quo aio fiunt & nō st̄ certa
iudicare nō est tutū. Ppēa
dicere tibi volo. qui sūt ami
dei. Scio itaq̄ illos ee aīcos
dei qui i acceptis donis dei ti
midi sūt. et p hijs oī hora ref
rant deo. et superflua nō requi
runt. sz de datis stentāt. Sz ubi
inuenīt illi tales? Inquiram⁹
p̄mo i cōitate. Quis ē q̄ dicat
sufficit. maiora nō requiro. In
quiram⁹ in militibz et dīs alijs.
Quis eoz cogitat talia? Do
na q̄ habeo hēditate acq̄sui.
et de hijs oībz iuste tramētū
meū modāti uxi statū me
u deo & hoībz ꝑueniēt requiro.
cētū vo deo & pauperibz eroga
bo. Si vo bona ista hēditaria
siue acq̄sita male. aut resti
tuere ā dimittēm. a filio elō
rū spūaliū seruoz dei. O fi
lia talis cogitatio rara ē in
tra. Inquiraꝫ etiā i regibz et
in ducibz. Quis stat i laudabi
li suo statu? Ille q̄ppe ē rex.
q̄ i moribz suis ē sicut iob.
in humilitate sicut dauid. in
zelo legis sicut phynees. ut
moyses i māsuetudīe & longa
nimitate. Ille q̄z ē dux q̄ ce
gis exercitū regit & i formā
ad plia. qui fiduciā habet in
deo & noze ut iosue. q̄ uitulta
tē dn̄i sui pl⁹ quā ip̄e ꝑ ppā ut
ioab. q̄ zelū legis & modū
primoz diligit ut iudas macha
beus. Talis dux filis ē unicornio.
q̄ acutū habet cornu i fronte &
sub cornu lapidē p̄ciosū. Quis ē
ille cornu ducis. n̄ cor vile du
cis quo pugnādū ē fortit. hosti
resq̄ fidei feriēdi? Lapis vo
sub cornu ducis. ē caritas dni
na q̄ micat in corde eius manes
reddit eū ad oīa agilē & uictū.
Sz nūq̄ duces filioz sūt edis
lasciuus ip̄e unicornijs. qr ubiq̄
pugnāt. p̄ carne. nō p̄ aia nec
p̄ deo. Inquiram⁹ ergo i regibz.
Quis eoz nō q̄rat subditos su
os ꝑ̄ sup̄bia sua? Quis tenet
statū suū iuxta reddituū cōne?
Quis restituit ea q̄ cōna detinz
iuste? Quis ē q̄ exoriet se ad
faciēdā iustitiā ꝑ̄ deū? Ut
nā filia tales i mūdo reges
appareāt. ut glificet deus. In
qram⁹ insup̄ in clero. quoz̄ est
dilige ātinētia. paupt̄ate et
deuotione. Et ēte hij etiā a
via recesserūt. Quis aī sunt
clia. n̄ pars & eleōsinarij dei.
ut uiuētes de oblacōe dei tā
to ceēt humiliores & ad deū fer
uētiores. q̄nto a curis mūdi
plus debēt ee segregati? Ido
& tribulacōe & paupt̄ate p̄mi
surrexit etiā. ut deus essz hē
dinus eoz. & ut nō in mūdo.
nec i carne sz i deo glīaret. Sz
mūq̄d filia nō potuisz ds ele
gisse reges & duces i aplos
& tūc p eos hēditate tirena di
tata fiuisz etiā? potuisz q̄dē.

Sed dues deus venit ī mūdū
paup. ut tīrena ondēt tīsito
ria cē. ⁊ ut hō exēplo dnī su
addiscēt nec erubescēt paup
tatē. ſz ad veras diuicias cēles
tes festinarz. Ideo cū paupe
pscatore īchōauit pulchrimā
dispoſiacōnē ecclīe ⁊ posuit eū
in locū suū. ut de sorte de hēdi
tate viuet ī hoc mūdo. Itaq;
a tbz bonis cēpit ecclīa. Primo
a feruore fidei: Bcdo a paupta
te: tcio ab effectū vtutū ⁊ mīra
culoz. Nec ꝙ tā fuerūt ī bto
petro aplo. Nā habuit feruo
rē fidei. qn libera voce deū
suū cfessꝰ ē. ⁊ p eo mori nō
dubitauit. Habuit ecclīa pau
ptatē. qn curriendo mēdica
bat ⁊ laborādo manibz se pas
cebat. Scriptū ī spūalibus
erat dues qđ maiꝰ ē. qn ſz
claudo dedit gressū qđ nullꝰ
pncipū potuit. cui vnde auz
⁊ argentū darz nō habebat.
Bz nūqđ petrꝰ nō obtinuisset
auz ꝙ suscitauit mortuos si
voluſſ? Utiq; ſz exonerauit
se ab onē diuiciaz. ut expe
ditꝰ itraz celū. Et ut magīr
ouiū. humilitatis exēplū daret
ouibz. qz humilitas ⁊ paupta
ſ spūalis ā corpal' ingressꝰ ē
in celū. Tercio fuit ī eo effīs
miraculoz. qz pmissis alti
oribz miraculis. ecclīa ad um
bra petri infirmi sūt sanati.
Ergo qz petrꝰ habuit secū per
fectionē vtutū ꝙ ē stetuit de

// dnī. non

ncciis ideo lingua eiꝰ claus
celi facta ē. ⁊ nomē eiꝰ ī bn
dictione ē ī celis ⁊ ī tris. Q̄ vo
noīa sua voluerūt ī terris
⁊ stercora id ē tīrena dilexerūt.
neglecti sūt terris. ſz ī libro
diuine uſtiae horribiliꝰ sūt
descripti. Scriptū deus ondē
voles ꝙ nec pauptas petri
nec aliox ſcoz coacta erat
ſz spōtanea: ideo iactabat a
nimos mltoz ad largiendū
eis. Sz ipi plus ī paupptate.
ꝙ ī pntibz diuiciaz gloriabāt.
Ptēa ⁊ q̄ plꝰ habūdabat in
eis pauptas. tāto deuocio cu
mulatius augebat. Et quid
mirū? Qui ei pē suā ⁊ gau
diū suū posuerūt deū. quō
poterat eis abē deus? Qui
vo delicias mūdi appetebāt.
quō potat eis dulcē deus?
Imo pegrinꝰ erat ī ocil' coz.
Pressu vo tpis. ut amica dei
feruētiores ⁊ expeditiores eſ
set ad pdicādū vbū dei ⁊ ut
scirēt ꝙ nō diuicie male cēnt
ſz abusus eaz. ideo sub silues
tro ⁊ aliis bona tpalia ecclīe
data sūt. Que viri sci logo
tpe ad sola necitatē suā ⁊ ai
oz dei ⁊ pauptm sustētatione
dispēsabāt. Ergo tales sancto
amicos dei ꝙ stētant de dis
positōe dei. Quī ⁊ si nibi nō
sūt ignoti filiꝰ meꝰ subtilius
videt eos. Nā in duro metal
lo mltocies inuenit aurꝰ ⁊ de
duro silice exilit scintilla ignis.

Vade itaq; secura. q; prius cla
mandū ē. ⁊ postea faciendum.
Qā nec filius meus i carne ma
nēs oēm simul iudeā zuiet. nec
apli simul ⁊ semel ifelicitatē.
Sz tpa lōgiora habenda sūt ad
pficiēdū op⁹ dei. ¶ Verba spō
se ad xpm magnificam. miaz
quā cū ea fecerit māifestātia.
⁊ vba x̄ ad spōsā eādē miam
i spōsa. sue macia. ⁊ q̄liter ipaz
elegit i vas iplendū mmo. ⁊
p ipsā dei seruitorib⁹ ppinādo.
⁊ de ifta itiogatōe ⁊ hūli rn
sioe spōse ad xpm. Cap⁹ lxxxvij

Dnoz sit oī potēti dō
p oīb⁹ q̄ creata sūt.
laus sit ei p oīb⁹
suis vtutib⁹. decꝰ ⁊ seruitū
reddat ei p oī caritate sua. ē
go idigna psona q̄ a iuuētu
te mea multa zt̄ te deū me
ū deliqtam. rectoz tibi dul
cissie deus meꝰ. ⁊ ppt̄ hoc mr̄
ime. q; nullꝰ ita crimioꝰ ē. q;
ei misdiā tuā denegas. q̄ cū
caritate ⁊ vā hūilitate miaz
a te postulat cū ꝓpōito emē
dādi. O carissie deus ⁊ oīm
dilectissie. mirabile oīb⁹ audiē
tib⁹ ē illud q̄d fecisti mecū. Na
q̄n placz tibi tūc sopis corpꝰ
meū. nō cū sopore corpali. sz
q̄ete spūali. aiaz at̄ mea tr
q̄ a sopno excitas. ad viden
dū ⁊ audiēdū atq; sentiendū
spūaliter. O dne ds. o q̄ dlcia
sūt oris tui vba. Videt vē
m quoties vba spūs tui audio
q; aīa mea i se illa degustat cū
quoda sentimēto ineffabilis dulce
dis. sicut suauissim tibi q̄ cadē
videt in cor corpis mei cū mg̃
no gaudio ⁊ ineffabili ꝺsolatōe.
Mirabile tm̄ hoc est. videt q; dū
vba tua audio tūc utriq; effica
or. scz famelica ⁊ saciata. Postea
at̄ saciata. q; tūc nichil aliud
m̄ libet i illa. ppt̄ hoc vo fae
lica. q; semp auget appetitū
meus ad illa. Benedc igit̄ sis
tu deus meus ihu xp̄e. Da ergo
m̄ dne auxiliū tuū. ut oīb⁹ die
bus vite mee. q̄ tibi placita sūt
valeā pficere. Xp̄e at̄ vidit dies.
Ergo sit tue principio ⁊ me fine.
⁊ oīa creata sūt ex potētia me
a. ⁊ ordinata ex mea sapīa.
Qā etiā regit ex meo iudicio.
nichilq; m̄ ipossibile ē. Et vē
oīa opa mea cū caritate dispo
sita sūt. Et ideo nimis duri ē
cor illud. q̄d nō mult dilige me
net timē me. cū sim utriq; sz
oīm hoīm nutrior ⁊ iudex. Dy
abolus at̄ q̄ luctor meꝰ ē. ⁊ ipor
hoīm ꝓditor qui voluntate sua
facit. ipe deniq; ta pestifer
virg i mūdo ꝓpinauit. ut vue
nō possit aīa illud delectabiliter
ꝓgustās. sz mortua i infernū
cadit i miserijs cū eo et̄nalit̄
victura. Hoc at̄ vnq; pam est.
q̄d luce multis dulcat̄ sapit i fi
ne tm̄ horribiliter amarescz. Hoc
ētissie venenū de manu dya
boli bibit̄ cū delectatōe oī hora.
Et q̄s talia audiuit ūq; a mali

mirū? Prebet enī hōibz vita
⁊ ipi morte eligūt ⁊ volūtarie ā
plectūr. Ego aī qui sū potes sup
oīa xpator eoz miserē ⁊ agnus
tie magne. Ego ei feci sicut ir
diues ⁊ carnalius. q̄ mittes fa
mulantibz seruitoribz suis p̄cios
vinū dicēt ita. Prīmate vinū
plōbz ōīj vobis solis. qm̄ valde
salubre ē. Hoc ei egris sani
tatē reddit. mestis ꝟsolationē.
⁊ sanis hōibz cor pulde. Vinū
eaā nō mittūt sine vase. Vē
sic ego fea in hoc regno. Ego q̄t
seruitoribz meis nisi ꝟba mea
q̄ vino optimo xpant. ⁊ ipi alīq̄
ea dabūt qm̄ salubria sūt. P va
aī intelligo te q̄ ꝟba mea audi.
Na tu utrūq; feristi q̄ ꝟba au
disti ⁊ ptulisti. q̄ tu es vas me
ū p̄riū. q̄s ī plebo dū voluero.
⁊ ex quo dū m̄ placuerit exhau
ro. Et ideo ſps meus mōstrab
tibi quo p̄gē debeas ⁊ q̄d loq̄ris.
⁊ neminē timeas ñ me. Hz ḡtu
dent quocūq; voluo debēs p̄gē.
⁊ intrepida dicē q̄d tibi mādā
uero. qm̄ m̄ nichil pt̄ resistē.
⁊ ego tecū volo manē. Deinde
loq̄bat sponsa. Ego īgt q̄ audi
ui hāc vocē. cū lacrimis rndi sic.
O mi dñe deus. ego q̄ sū q̄si
mima culex ī p̄tūre tua. ro
go ut des m̄ lucernā rndē tibi.
Vox rndit dicēs. Ego īmissione
tuā nouī p̄ius q̄ tu eā cogitas
ti. Verūptm̄ do tibi loq̄di lucē
nā. Tūc mḡt sponsa ego rndi.
Quare tu. o. oīs gloriē rex et

oīs sapiē minor atq; oīm vēn
tū opator. ⁊ ipa vīr. ad tale of
ficiū me vis assume. q̄ corpus
in p̄cis sustinerā. que quo ad
sapiētiā sū filis asino. ⁊ ad
vīrtū operatiōe defectuosa. Vo
li m̄ dilaxare ds ihū xp̄e ꝓp̄t
hoc vasa. q̄ sic te ītiogauī. Nu
chil ei mirādū ē de te. qm̄ fac
potes q̄cūq; volueris. De me aī
tomlut̄ miror. qm̄ ī multis te
offendi. ⁊ parū e mēdau. Vox
q̄; vīndit dicēs. Ego tibi p̄ sili
tudinē rndeo. Rex regi diuta et
potēti diuise monete p̄senta
rent. q̄s postea rex xflari fa
cēt. ⁊ q̄cūd sibi placēt ex eis fa
bricarī. ut puta cōnas ⁊ anu
los de moneta aurea. scutel
las ⁊ vasa bibitoria de mone
ta argentea. lebetes ⁊ sartagi
nes de moneta cuprea. Hīs
q̄; oībz rex ut̄ ad suū ꝟmodū
⁊ honorē. vnde tn̄ non mutueris
q̄ ipe sic facēt. Ideo t̄ nō ma
gis mirandū sit. q̄ ego amicū
rū meoz corda p̄ rpōs m̄ p
sentata libēs accipio. de eis
q̄d m̄ placz fuēdo. Et q̄ibus
alīq̄ maiorē sensū habeant
aliqui aī minorē. tn̄ dū ipi
mich̄ corda sua p̄mūt. tūc a
liquibz utor ad vtilitatē alīqbz ad
aliud. oībz aī ad meā gloriā
⁊ honorē. q̄m̄ cor iusti ē mone
ta m̄ sūme placēs. Et ideo ea
q̄ mea sūt ordinare possū sic
volo. Et cū tu mea sis mira
ri nō habes de hijs. q̄ tecū fuē

voluero. Sz stans et stabilis
esto ad sustinendū et voluntaria
ad faciendū q̄cq̄d tibi p̄cepero.
In oīb⁹ ei locis sū potes oīa
tibi dare necessaria. ¶ Verba
sponse diuinitus reuelata. p̄mo ab
ore dulcissīo v̄gis q̄ hōse et absq;
ān pēdio sponse directa. et p̄mul
gata ipsā monendo et confirmando
q̄tinꝰ talia v̄ba oī modo vitādo
dn̄i p̄pe debēt trāsmittē. i q̄bꝰ
v̄bis ecclie ruina minat. Cap.

¶ Estre hono lxxviij
rāde p̄nitatu. ego ti
dua quedā significo.
q̄ mulierē cuidā in sua p̄ria
existenti. multa valde mira
culosa fuit reuelata. Que dili
gēti examinatōe epoz et ma
gistroz clausthalin ac sclarū
dictoz ꝓbata fuit ex pria et mi
rifica spūs sc̄i illustratōe et nō
aliūde p̄cessisse. Qd' ecclā illiꝰ
regni rex et regina nouerunt
ꝓbabili ratōe. Cadē itaq; mu
lier ad vrbē rome pedestre pro
fecta ē. Que die quadā in ec
clesia maiori bte marie v̄gis
oīoni vacās. in spūale vsq;
ne rapta ē. corpe tanq̄ i q̄ue
die ducto. sz nō tm in sopmi q̄
uedine. In illa denicz hora ap
paruit ei q̄dā reuendissīa v̄
go. Mulier at ꝓdicta āmira
cōe visionis turbata. fragilita
tē suā recognoscēs. diaboli ti
mebat fraudulētia. diuine pi
etati ītime supplicās. ne pmit
teret eā in diabolica cadē tēp
tamēta. Virgo igit q̄ apparēt
ei. ait. Ne timeas ea q̄ nūc
videris seu audieris a spū ma
ligno fore existimās. Quadmo
dū ei cū solus appropinquāde
duo venīt lux videlicz et calor
licet at caligīnosa vmbra nō
sequūt. Sūli modo cū sca spūs
aduentu i cor hoīs. licet duo ve
nīt. ardor videlicz diuine caritā
tis. ac catholice fidei pfecta illu
minatio. Licet at duo i te ipsa
nūc sentis. ita q̄ nichil dilectis
sicut deū. et ex catholice fidei i
tegritate tibi nō deficit vnꝰ pū
ctus. Sz licet duo maligni spūs
qui vmbre caliginose ꝓpatim
nō sequūt. Deinde eadē v̄go
subiūxit dicēs eidē mulieri.
Tu debes v̄ba mea mittē tūi
plato. de sūmo pōtifice ex pte
mea. Cui cum magno meto
re mulier vndit dicēs. Qd dna
mea renenda v̄go. nō credet
michi. Sz magis sicut estimo
habebit v̄ba mea p̄ diuisu. q̄
p̄ diuina vitate. Cui v̄go in
dit dicēs. Quāuis ego cordis
ei⁹ dispositōe ac vīsionis pro
lationē suaq; vite t̄minationē
nūc bñ noueri. nichilomin⁹
tū v̄ba mea illi mittē debes.
Ego q̄dē illi notū facio q̄ i pte
dextā sce ecclie fidamēti ve
hemēt' dilapsū est. m tātū q̄
sūma testudo plures i se rup
turas habet. dās ex se casus
tū periculosos. q̄ multi de sube
untibꝰ pdent vitā. Plereq; ei⁹

uolupne q̄ in alteꝝ tendē debent
usq; ad tra sē ia ītimāt. Totuꝫ
pauimētū ipi⁹ tā fossā ē. q
cea īcautes periculose caduīt.
Et adhuc medū stigit clare
videntes una cū ceteis ḡsiter
cadē cā periculosaꝫ fossaꝝ e
iusdē pauimēti. Et ꝓpt' has
causas stat nimis periculose eccā
dei. et qd' sibi ex hoc eueniet sta
ti ꝓpiquas ee dinoscit. Nam
ruinā crissie patet. ni ce pa
tias iuiamē habuerit. et ipa
ruina tā grandis erit. q p totā
xpianitatē audiet. Et hec debet
spualit' itelligi. Ego at illa ego
sū. in cuius utero dei filius venire
dignatus ē. cū deitate et spū scō.
exclusa q̄libz stagiosa corpis
delectōe. Et ille idē dei filius de
meo clauso utero natus ē. cū dei
tate et hūanitate et spū scō. cū
maria ꝑsolatōe mei et sine pe
na. Ego eccā uxta crucē eius
steti. qn ipe cū vera patiēcia
ī ferno victoriose demitebat. ac
sm cordis sāguīe celū apiebat.
Ego q̄ppe ī mōte eccā. dñi idem
dei filius q̄ quidē ē meus filius celos
ascēdebat. Ego denicz totā ca
tholicā fidē clarissime noui. quā
ipe euāgelizādo. oēs celeste
regnū īgredi volētes edocuit.
Ego ita iā sto sup mūdū cū
oīone mea assidue ad meum
carissim filiū. sicut arcꝰ sup
nubes celi. q ad tra īclinari
videt. et ābobz finibz suis eā
tangē. P arcū ei meipsa itel
ligo. Nā ad habitatores mūdi
me īclino. sez tāgendo utrosq;
bonos et malos ītima oīone
mea. Ad bonos nāq; me iclio
ut ipi ī hijs q̄ scā mater eccia
ꝓcipit stabiles effīāt. Ad ma
los vō. ne ī malicia sua habe
at ꝓcessū. ut deteōes sē. Illigē
cui hec vba mitto notūfacio.
q ex una pte tetre ac horribles nu
bes surgūt. et arcꝰ claritatē. p
qd' illos itellecto qui ī carne
sua vitā mētalē habet. et st
ī saabiles ac sine fūdo sicut
vorago maris ad cupiditatē
pecūie. bona q̄q; irracōbiliū
ac pdigaliū. sicut toꝝes ī im
petu suo aquā suā effūdit. p
tiena pōpa et superbia largitur.
Hec itaq; tā nūt exit sē ec
clie pleriq; pulsores. q̄ꝝ pena
ī celū ascēdūt abhoīabilia ac
terra an aspectū dei cōtra mea
oīonē sicut teterie nubes et
clarū arcū celi. Et sic hij qui
una mecū deū placare debent.
ipi ira eius et serpos q̄uisse ex
citāt. Et tales ī scā eccia exal
tari nō debent si depmi. Et
cāq; igit cura apponē volui
ut eccie fidamētū stabile fi
at. ac pauimētū ad plenū
renouare cupies. vineā illa
bndictā. quā ipe ds plātauit
ac sāguīe suo irrigauit. si se ad
hoc modicū seu īsufficiēte esse
crediderit. ego regina celi cū o
nū angelor exercitu sibi ī adiu
torū venire volo. Fabulosas

lucis exemplo. Herculei ar
cus ad similitudē ī ygne ei
dis ac rei. loris plātando
ambabus frontibus se. P vine
ī scriptis sām de ecclesiam
dei sponsam. filiabus et dīna
tis conferri debēt. Nec
dubiū ḡsito q̄ mulieres
ad matris ꝓpe vigilē ī
ter dñi nostri ihu xpi. Ma
ria ego q̄ hāc iram vob
ostendo p plurimi dex et ap
ti dñi et p eius dignissimā
mem matrē. volēs ut me
admittāt ad utilitatē sez ad
ei ruinā. sicut hāc ira
ꝓpiciē mādi honorē sue
ꝓpinquāt a ꝓpt' hūanū
cōis dñi mīsi. Si qm inter
eas alia bona q̄ cūde mulieri
bilis reclinatōe dicta sūt. oīa
nec narrata ī se ꝓnet iussa
ei dignitatē remanet.
Cōdemnū notabile ī for
mis verbis dñe dī. fre a
se ipso ad quēda clarū sibi
loci in quo multa bona cō
sider. Capitu. lxxix.
Dis et gloria sit
omipotēti deo p oīes
suis operibz. dic et ipe
ceptis. q̄ tecū initiū
finem fuit. P os vide. q
ea nocta fuit nisi et
ea. ḡsq; semina ī eam
dē ꝓiecit. certū ē q̄ ger
mē ꝓiit ni ī locis pau
cis modis solarib; et
bn fico solus

mdices extirpādo. Sterules ar
bores ad ꝺbuēdū in rḡnē ei
ēdo. ac ī eāꝫ locis plātando
ramusculos fructuosos. ¶ Vine
ā aī itelligo ſcām dei eccliam
ī q̄ duo videlicz humilitas ⁊ ḋna
caritas renouari debent. ¶ Hec
oīa illa gl̄osa ego q̄ mulierē
apmit mitti p̄cepit vobis ī
ſcripīs. Vñ nouerit mā p̄
nitas. q̄ ego q̄ hāc lr̄am vob
misi. nuc p ultīm vez ⁊ oāpo
tēte deū ⁊ p eiꝰ dignissimā
mrem mariā voles ut me
ita adiuuet ad utrūq; ſcz ad
corp⁹ ⁊ aīam. sicut hāt lr̄ā
ꝑ aliquē mūdi honorē siue
ꝑ cupiditatē a ꝑ humanū
fauorē nō misi. Ex qm inter
plura alia ꝺba q̄ eidē mulieri
ī ſpūali reuelacōe dicta ſūt. oīa
q̄ hec cartula ī ſe ꝺtinet iuſſa
ſūt vīe dignitati ītimari.

¶ Prohemiū notabile ī for
macōis utilis viuēdi. frē a
xpō ſpōse ad quēdā dictū ſibi
deuotū in quo mlta bona cō
tinētur. ¶ Caplm. lxxix.

Laus et gl̄oria ſit
oīpotēti deo p oībz
ſuis opibz. Hic ⁊ ipi
honor ꝑpetuꝰ. q̄ terrā inchoa
uit gl̄iam facē. ¶ Nos vide q̄
dū terra coopta fuit nīue et
frigore. geīūz semina ī cam
ꝑata fuerīt. certū ē q̄ gmi
mare nō ꝑnt nī ī locis pau
cissīs q̄ ex mdys solarībz ex
ſtiut. ubi et bñficio ſolis
gramia ⁊ ros culi oriūt. ex quibz
agnosci poterit cuiꝰ gñeris ſit
aut cuiꝰ vtutis. ¶ Dē ſili modo
totꝰ mūdꝰ in vdet ſuꝑbie et
cupiditatis atq; luxurie frigo
re tā durit. iā coopt⁹ exiſtē.
q̄ hen pauci ſſimi ſūt. quoꝝ
vbis atq; opibz intelligi poſ
ſit. dei p̄ſecti caritas ī ipoz
cordibz habitare. Vnde ſaē
dū ē. q̄ ſicut dei amici inde gā
uſi ſūt. q̄ lazarū a morte re
ſuſcitatū viderūt ad dei gl̄az.
ita et nūc dei amici gaudere
p̄nt q̄n aliquē resurgē vide
rīt a p̄dictis tbz pīcis. q̄ ſuꝑ
uenisse mors etna. ¶ Hr̄e eſt
notandū. q̄ ſicut lazarꝰ re
ſuſcitatꝰ post resurrectionē
ſuā duplex odiū ꝑtulit. nā
quoſdā corpales hoſtes hēbat
scz hoīes q̄ erāt īimici dei.
et hij lazarū corpaliter odierūt.
quoſdā eciā habēba habebat
hoſtes ſpūales scz demones
qui nūq; deſiderāt amici dei
fieri ⁊ illi eū odierūt ſpūa
liter. ita eciā quicūq; nunc a vi
ciis mortalibz resurrexerit. ſer
uare volētes castitatē ⁊ fugē
ſuperbiā ⁊ cupiditatē. duplex
odiū ꝑtulerit. Nā duplicat⁹
hoīes qui dei īimici ſūt. eis
nocē volūt corpaliter. et dya
boli eciā duplici modo eos
dāpnare seu nocē conat⁹ ſpi
tualiter. ¶ Primo nāq; hoīes mū
dani vbis ſuis vituperant eos.
Sedo eciā ſi p̄nt libent eos

opibz ſuis moleſtat. ut ſic eos
ſibi ⁊ mūdi ⁊ actibz ſiles faciat.
reſtringendo eos a bonis cēptis.
Bz hō dei ſic nouit ⁊ uſq; ad vi
tā ſpūale iſtos tales malig
nos hoīes optē vicē pt. ſi ꝛ
ba ſibi ⁊ tra pacē habuerit.
Et ſi tūc frequētius et feruē
tius opa bona ſpūalia ⁊ di
uina ipſis vdētibz exerceāt.
Demones cēa aliis diobz mo
dis ipm decipe nitūt. Pmū
qđ ſūme deſiderāt. ut ipm
noīū ſeruū dei readiuū fi
at ad pcā. Cū ſi hoc neq
uerit. tūc ipi demoes ad hoc
ſolliate laborat. ut irracionа
bilit ⁊ diſcrete ille ſua bona
opa pficiat. ſcz i vigilādo vl
abſtinēcias indiſcretas ultra
debitū modū indiſcrete faci
endo. ut ſic eiꝰ vires ciciꝰ cea
cāt ⁊ in diuinis laborib; ſit
infirmior. Cōt pmū ē op
timū remediū. ipa frequēs
⁊ pura ſuoꝝ pcoꝝ cōfeſſio.
⁊ p deductis vā cordis intīa
otricio. Cont ſēm optimū
remediū eſt. talis humiliacio
videliz ut magis velit alicui
ſenioꝝ ſpūali obedire. q̄ ſe
pſonalit regē i ſuis opib; ⁊
pnijs faciēdis. Et vē hec me
dicina ē valde pficua ⁊ opti
ma. in tm q̄ cēa ſi adhuc i
digniꝰ ē dator cōſilij q̄ accep
toꝝ. et tūc ctuſſic ſperādū
ē. q̄ ipa diuina ſapīa que
deus ē p ſuū adiutoriū eo
opabit datoꝝ cōſilij ad illa cō
cepienda cōſilia que utiliſſīa fo
ret acceptoꝝ. ſi āb o ad dei
honorē ⁊ gl̄am pfectā volun
tatē habuerit. Tūc igit aīe
dilecte. q̄m ambo ſcz tu ⁊ ego
de pmiſſis ſurexiſ. deprem deū
ut nob diuinū adiutoriū āboꝝ
donare dignet. m̄ in dicēdo
⁊ tibi i obediēdo. Et tuto ma
gis ſiūp hoc deus rogād̄ eſt
ex eo q̄ vos q̄ eſtis diues. ſa
pies ⁊ nobilis dignatꝰ fuiſti
me indigna ⁊ modicū itelligē
tē ſcīle. atq; ignoīa. Et vere
ſpero q̄ deus vīm humilitatē
velut reſpicē ⁊ ad cōfortā vāz
vobis utile facē. q̄d ad ſuū ho
norē vobis ſcribo. ¶ Inſtructio
diſcreta ⁊ utilis ad quēdā di
cū de modo viuēdi tā cōpa
liter q̄ ſpūaliter a xpi ſponſa di
cta ſibi a dō iſpirata. Cā. lxxv.

Primo igit vobis
dilo. ut maneatis
in hoſpicio mō ppe
eccliā vrām ſcē marie vgis.
Vnū famulū tm tecū habeas.
Et totū illud qđ deductis ne
ceſſarijs expēſis de tuis red
ditib; ſupfluerit. ſtūti redda
tuis creditoribz eiſdē de debi
tis plenarie ſatisfaciēdo. Cūm
nō eſt licitū nec racionabile.
multas pecūias dare pau
bus ſeu diuitibz. amicis ⁊ pa
rentib; pluſq; oīa debita ple
ne fuerint ꝑſoluta. Et q̄n de
bita tua totaliter ꝑſoluta fu

cint. tuc oia que tibi ⁊ familo
tuo dñctis expēsis suppfuerit.
ad dei honorē distribue paup
bus ⁊ idigētibz. ¶ Clericale ha
beas habitū honestū ⁊ utile.
diligēter attēdendo ne q̄ i q̄
litate pānī seu i forma vesti
mētoꝝ tuoꝝ aliq̄ pōpa seu
vanitas notari possit. ⁊ sola
honesta necessitas ⁊ utilitas
cōpalis. ¶ Duobz ei paribz vesti
mētoꝝ tm modo sis utent⁹.
vnū scz p diebz festiuis. ⁊ al
tꝛū p reliquis diebz cotidianis.
¶ Nec cōa plura q̄ duo paria
caligaꝝ seu calceoꝝ habeas.
⁊ q̄nd de tuis vestibz simp ē
mittes i alios usus tuos. ā
in solutiōē tuoꝝ debitoꝝ.
¶ Vestamēta linea oīno depo
nas tā noctibz q̄ diebz p hūc
ānū. Etiam tuā scz bīe ma
ne p hūc ānū habeas p qt
desia claustrali. ppt̄ tria. ¶ primo
p eo scz q̄ si forte plus i ea
nūq̄ stetisti ppt̄ aliqua sup
bia. sic i ea de cētō residēas
ad honorē hūilime vgimis
mane p dīna obia. Et si for
te p canonicos ⁊ bnficiatos
illi⁹ ecclie a seruicio dei ilyo
nestis vbis thebaris ad ma
la scupiscētia. sic cōmare mō
p dei adiutoziū diuinis ⁊ spi
tualibz vbis tu aliquē a ma
la scupiscētia trhē. ad delā
tionē amoris dei. Et si forte
aliqbz te videntibz p aliqs tu
os illatos mores malū exē
plū dedisti. sic amodo cures
p bona opa tua ⁊ honestos
mores tuos ānabz ipoz pficu
um ⁊ vtuosi⁹ dare exēplū. De
inde āte dilecte oportz q̄ nos
tra tpa ⁊ diuina ad dei lau
dē racōabilit̄ ordines et discrete.
¶ Ego ei attendi. q̄ cāpane ec
clie satis statutis tpibz pul
sant. ¶ Et ideo tibi ut statim
cū tpas de nocte audieris a lo
co tuo surgas. ⁊ cū q̄nq̄ genu
flexionibz ⁊ q̄nq̄ vicibz p̄ nr
et aue maria. recorderis q̄nq̄
vulnez ihu xpi. ⁊ doloꝝ suo
rū matris. ¶ Post hec at
tri pias matutinū de bīa vgie.
⁊ alias ozones deuotas tibi pla
citas dicas. Donec dicant ca
nonici in chozo ad psallendum.
Et melius ē q̄ tu cū primis ad
ecclia venias q̄ cū ultimis.
¶ Deuote igit̄ cantādo matu
tinū de tpe et honeste usq̄
ad finē stare debes ⁊ inēdum
sedē sicut decēs est. ⁊ mīme
loquendo in aliq̄d a te itiosa
tū fuerit. et tuc cū pauciss
vbis tndeas ⁊ nō clamoziose
excluso quolibet uacādie atq̄
tpacie signo. si fieri poterit.
¶ Multū ei te ordinatū hoes
te si esses i pntia alicui⁹ dñi
tpalis ⁊ tremi. et idcō debes multomagis
cū oī hōestate ⁊ modestia. ⁊
humili reuerentia intīa et e
xtīa extioꝝ stare i pntia et
seruitio etēni regis celoꝝ. sep
⁊ ubiq̄ pntis ⁊ oīa videntis.

Et si forte necessitate expulsus fueris sup magnis rebus te aut alios tangentibus ad loquendum in ipis mediis horis tuis de choro exeas & qđ tibi videt ext chor paucis vbis vndeas sn clamore sine mora ī tuum stallū chori redeūdo. Et si potis ordina ut illud negocium ad expediendū in alio loco & tpe suspendat. ne cultus diuinus & honor dei diminuat & impediat. Caue etiā ne vadas ꝯuonagādo p ecclīa qī spaciādo hinc & illinc ābulādo dū cantāt horē. Hor ei ē in dstāns aī & ꝯuonagātis aī & tepidi spūs & modice caritatis & deuocōis. Tpe aūt intuali si qz int horas. tuis ora vel lege aliquā utilia aīe & deuota vl' alijs pficua. hor iugit' obs uando. q ab hora q surgis a loco tuo ad matutinū. nullis te libent' opibz impies. ni cantui. lectuie. orōni vl' studio. donec sūma missa fuit finita. nisi forte ī capl'o vro int' vos de aliqbz sit tractandū sp' rebz ecclīe. seu meliorū statu et ordiacōe faciendū. Deinde celebrata sūma missa de cor palibz utilitatibz & modis atq; honestis ꝑsolacōibz vtuo sis loqui & fabulari bn conuenit. Cū aūt intratis ad mensa. legant' benedictiones mese. Et siue tu fueris hospes alicui siue tu hospites habueris ī cepias int' fercula pmū in mensa loqui de deo vl' de sua dignissīa matre. à de aliq; sc̄o p edificacōe & utilitate mensalium & ecclīa seruitoz mense. ad minus vnū vbū vel duo. aut ecclīa aliq; de deo vl' de sua matre. aut de scīs dei ab alijs itrogta. Et adhuc dū solus fueris in mēsa astāte tuo famulo silit' facias. et hor habeas p lōne q; aliscētibz fibz ī monasterijs solz legi. frā aūt comestioe & gracijs deo redditis p benefactoribz. & tūc de rebz seu negocijs & tāgentibz cū q̄buscūq; psonis honestis tibi placz p aliquā breuē hora loqui. Et postea stati in gredē cubiculū tuū & flexis q̄nques tuis genibz legis q̄ quies pr̄ nr̄ & q̄nq; vicibz aue matia. ꝑpt' vulnera dñi nr̄i ihū xpi & ꝑpt' dolores sue matis. Deinde medietate tpis qđ ē usq; ad vespos ad studēdū à legendū atq; ad ꝙscēdū aliq; utilit habeas. ni forsitan ab aīs tuis ꝑpt' aliq; eos tāgentia fuis impedim. Et alia medietate tpis pdicti ad spaciādū habeas p ꝛsolacōe honesta corpali. ut fortior efficiaris ad laudē dei. Deinde cū pulsat' ad vespos stati ad officiū decantandū ad chor ecclie mereta te habendo ī choro sicut pius scripdictū est. Et dicto expletorio oī die p mortuis

vigilias legas cū tbz leonibz
ante cenā. ¶ Facta aūt cenā ex
ercita te ī talibz moribz sicut
dictū ē de prandio. ¶ Post gīus
vō ad spaciādū vadas. loquē
do utilia ⁊ solatoria vba do
nec dormitū ire volueris.
Et tūc cenā añq̄ ad lectū va
das pone te ante lectū tuū.
⁊ ibi devote dicēs q̄nq̄z mibz
pr̄ nr̄ ⁊ q̄nq̄z aue maria. pro
passiōe ihū xp̄i. ⁊ postea mt̄
lectū tuū. Et cū pr̄i tuo de
sopno ⁊ q̄ete tm̄ tribue q̄ no
urgeatis vigilie tpibz ꝑpter
q̄ens ⁊ sopni breuitatē dormi
tare. Oī aūt sexta feria legas
devote septē psalmos cū le
tania. Et illa die tribue q̄nq̄z
denarios q̄nq̄z paupibz indi
gentibz. ꝓ meorua q̄nq̄z vul
nerū xp̄i ihū. ¶ Pretēa finēt
⁊ aūce cārissīe ꝯsulo tibi ut ī
fra septā abstinētā habē ve
lis ꝓ huīt ānū ꝓ prīis ꝑpis ꝓ
mo totā quadragesimā ieiu
nes oī die ad vnā comestionē
ī pīscibz. et silēt in adiētu do
mi. Oēs vigilias bte marie
ī pane ⁊ aqua. Vigilias apos
tolor ī pīscibz. Oēs q̄tuor fe
rias ad vnā comestionē in
mēso ⁊ ouis ⁊ pīscibz. Oī sexta
feria ī pane ⁊ vino tm̄. et si
forte magis libuerit aquā q̄
vinū cū pane habē. hoc tibi
nō dissuadeo. Oī die sabbati
ī pīscibz ⁊ oleo ad vnū prā
diū. Oīno aūt die ⁊ die lu
ne ⁊ die martis ⁊ die iouis. bis
in die comede de carnibz. dū
tm̄ ab cena nō precipiat̄ ieiu
nare. ¶ Nota frater dilē. q. ꝑpt̄
tā hec oīa tibi scribē ⁊ ꝯsulere
decreui. ¶ Primo. ut īuidia di
aboli ⁊ eiꝰ astucia te ad hoc nō
trahēt q̄ terpm subito ita to
tū ꝯsumeres. q̄ sensū tuū atq̄
vnesquo defecisset. ⁊ postea to
ta vita tua mīꝰ seruires q̄
oportet. Secdō. q̄ si mūdani ho
mīes ī tuis sensibz aut viribz
ex nimio labore defectū aliq̄
in te notauerūt. aut eā in
laboribz ieptis te attēdere
ꝯspexerūt. abhorrēt ⁊ ptimes
cerēt diuinis laboribz se sub
icē. Tertio. q̄ ꝯspero opa tua
magis deo placē q̄ potius eli
gis altius ꝯsilio humilit̄ acq̄escē.
q̄ terpm psonalit̄ tuo ꝑpio
iudicio regē. ¶ Finīo ut edo
cēris ad spōsam. de tbz hoibz ꝓ
quibz spōsa ad deū ītēdebat.
q̄ sit lacīme mitezie ⁊ q̄ nō. et
qualit̄ caritas dei augmētet
ob meditationē xp̄i hūiatis
⁊ quō tīor q̄uis nō filial' nr̄ ini
cialis sit bonus. Cā. lxxij.

Ille hō ē q̄ sacrū plenus
aristis. de quo si vna a
rista auferret. apponēt
ī eo decē. Talis ē ille hō
ꝓ quo rogas. q̄ xp̄e dimittit
vnū pēm ex tīore. ꝯ addit de
cē ꝑpt̄ honorē mūdi. De al
tero vō hoīe ꝓ quo postulas.
rndeo tibi. q̄ nō ē ꝯsuetudo

putridis aquis plena salsamē
ta apponē. ℣ Rogns q̄ppe sibi da
ri corpales tribulacōes ꝓpt̄ uti
litatē aīe sue. fz voluntas sua
ōtria ē peticōi tue. ℣ Ipē q̄ppe
appetit honores mundi. ma
gis q̄z desiderat diuicias q̄ spi
tualē paupt̄atē. & voluptas ē
ei dulcis. ꝓpt̄ q̄d aīa eiꝰ ē put
da & fetēs coꝝ me. & ideo nō
ptinet ei plena salsamēta.
que sūt iustitie tribulacōes. ℣ De
tertio q̄z hoīe i cuiꝰ oculis vidē
lacīmas. rndeo ecīa tibi. q̄
tu vides corpꝰ & ego īmediꝰ cor.
℣ Sicut ei tu vides q̄ aliq̄n tene
brosa nubes p̄cedit de tra. &
transit se in celū subtꝫ solem.
& ista nubes ꝓducit de se tpli
tē hūorē. scz pluuiā. nimem
latā & grandinē. postea vō
euanescit nubes q̄ de īmun
dicia de tra orta ē, sic talis nu
bes xpat oīs hō q̄ i peco & vo
luptate nutritus ē usq̄z ad seni
u. ℣ Veniēte at senio incipit ti
me mortē & cogitare p̄culū
suū. fz tm i aīo est ei delectabile
pcm. ℣ Ergo sicut nubes tīnt
se de īmundicia tre i celū. sic ꝛ
scia talis hōis tīnt se de corpis
īmundicia id ē pcm. ad ꝛsidera
tionē sui. & dat de se tpluces la
crimas. ℣ Crime xpant aque. que
sūt ꝓ hijs q̄ carnalit dilexit hō
utpiuta si amittit aīcos & bōa
tpalia vl̄ salutē. & q̄ trist amā
ricat de dei dispositōe & pmis
sione. ideo effundit mltas lac
mas īdiscrete. ℣ De lacīme xpa
rant niui. q̄ q̄n hō incipit co
gitare p̄cula corpis sui imine
tia. penaq̄z mortis & ifernimi
serias. tūc incipit plorare. non
ex caritate fz ex timore. & ido si
cut nix cito dissoluit. sic ecīa
cito tales lacīme dissoluūt. ℣ Ter
cie lacīme assilant grandini. q̄
q̄n hō cogitat q̄ dulcis ē & fue
rat sibi voluptas carnalis. & q̄
amissum ē ea. q̄nta ecīa ꝛsola
tio ē i celis. incipit plorare dis
pendiū dapnacōis & amissionis
sue. nō curas plorare de honore
de dei. si ds amittet aīam
quā redemit sāguine suo. nec
curas utr̄z deū videt post mor
tē an nō. dumodo vnā masi
onē obtinet i celo vl̄ i terra.
ubi nō sentiūz pena. fz habet
etnalit suā voluptatē. ℣ Ideo ta
les lacīme bn silant grandini.
q̄z cor hōis nimis durū ē ex nl̄
li calore caritatis ad deū habz.
℣ Ido tales lacīme net. tīnt aīaz
i celū. ℣ Nūc ondē tibi volo
lacīmas q̄ traīnt aīam i celū.
q̄ silant rori. ℣ Na aliq̄n va
por quida p̄cedit de dulcedie
tre. & ascendit i celū. tīnes se
subtꝫ solē. qui de calore solis
facty humidus. iterū descendit
i tra. & ora trena sccia fruc
tifera facit. Et istud vobis scīa
vocat, vos. ℣ Nec patz de folijs
rosarū. que apposita ad calorē
pmū dat ex se hūorē. & postea
descedit humor. ℣ Nec ē & de vio

spūali. Dis ꝗppe ꝙ cogitat tra illā bndictā que ē corp⁹ xpi t membra illa q̄ xpc orē ꝓ lo quebat. qualēcūq; q̄tūm fecat in mūdo. t q̄ amarū pena ptu lit. tmoꝫ amoris ardore pro aiabz nris. tūc caritas quam habet ad deū tū magna dul cedē vadit ad cerebrū. qđ sila tur celo. Cor q̄ eiꝫ qđ ꝛpatur soli ꝛpletū diuino calore. ocu liq; eiꝫ lacrimis ꝛplatur. plorās se offendisse tā infinitū bonū t benignū deū. magis nā vo lēs oēm penā pati ad hono rē dei. q̄ oīa delectameta habē t carē deo. Istaq; lacrime bene ꝛpant rozi cadenti. q tribuunt virtutē faciēdi bona opa t fruc tificat in ꝺspcū dei. Et sicut flo res crescētes tīnūt in se rozē ca dentē t flos tcludit in rozē. sic ecā lacrime q̄ ex diuina caritā te fundūt. claudūt deū in aiaz et deus aiaz in se tīnt. Ueꝝ tn bonū est timē ꝓpt deū. p mo q̄ tanta possēt ee bona o pa facta ex rozē q̄ tīnūt p⁹ ea aliquā scintillā q̄ē m rozi ad obtinendā caritatē. Hec p silitudinē intelligē potis. Ci eet vn⁹ aurifaber ꝛponēs au riū stateris mūdi. Ad quē ve nies carbonariꝰ dixit. Dne carbones ad op⁹ tuū habeo. da m pcūi q̄ntitatiz valent. Rndit ille. Carbones taxari sūt q̄ntū valeāt. Et dato auro illi ꝑ pcio. aurifaber disposuit carbones ad opus suū. auru vō ille ad vsū suū. Sic ē em in spūalibz. Dā opa facta sn caritate silant carbonibz. cari tas vō auro. Ideo dis q̄ facit o pa bona ex rozē habēs tantū desideriū acq̄rendi sibi salutē aīe cū eis. iste licet nō desidet deū i celis ſz timet hospitari i infemo. nichilomiꝰ habet o pa bona ſz frigida. t apparet q̄ carbones in ꝺspcū dei. Dis vō ꝛpat aurifabro qui scit i spi tuali iustitia quibz modis bona opa remunerāda sūt. vl' quali iustitia caritas dei acq̄rit. Ipe ecā prudētia sua sic ordinat. q ꝓpt bona opa ex rozē frī homi dat caritas quā homo postea disponit ad salutē aīe sue. Ergo sicut caritatiuꝰ au rifaber utit carbonibz ad op⁹ suū. sic deus frigidis opibz uti tur ad honorē suū. Deo bonū ē timē. q̄ qt pcm homo dimit tit ex rozē. a tot pcti penis liberabit in infemo. Attn q caritatē nō habuit. ideo nec iustitia habet ad ascēdendū i celū. Dā cuiꝰ voluntas talis ē. q̄ si posset vellet eternaliter viuē in mūdo. in eiꝫ corde ca ritas dei negꝫ est. et factū dei q̄ cita sūt ante ꝛpm. Ideo mor talit pecat. t iudicabit i in fernū. Attn ardē nō tenet in penis ſz sedē in tenebris. q̄ o misit pcm ex rozē. ſz nō se tiet grauari celi. q̄ nō deside

mbat illud q̄ dñs vixit. ¶ Ideā se
debit sicut ecc̄a ⁊ multi ⁊ sicut
hō sine manib; ⁊ pedib; qa
eis aīa intelliget malū ifernu.
⁊ modicū de gaudio qđ ē i celo.
¶ Exp̄c loquēs sp̄ōse. dicat ei q̄
aīa deuota debet habē sicut
sponsa os delectabile. aures mū
das. oculos pudicos ⁊ cor sta
bile. exponēs oīa dicta mēbra
spūaliť valde pulchre. Ca.m

¶ Hllius loqť. Tu lxxxij
debes habē sicut spō
sa os delectabile. aures
mundas. oculos pudicos. cor
stabile. Dic ⁊ aīa debet ee dis
posita: Eius enī mens mūda
erit. ut ibi nichil intret n̄ qđ m̄
placet. Sit q̄ os id ē mēs delec
bilis ex odore bone cogitacois.
ex sedula meoria mee passio
nis. Sit ecia mēs sicut os im
bricida id ē ferues diuina cū
tate. ut q̄ intelligit opet. Na
sicut os pallidū nullū osculari
desiderat. sic nec aīa n̄ fruat
bona opa ex bona volūtate
sola. nequaq̄ m̄ placz. ¶ Mēs
ecia sicut os. habē debet duo
labia id ē duas affectiones. vna
q̄ desidet celestia. alia q̄ abnep
nat oīa terrena. Palatū vō aīe
iferius debet ee tīor mortis.
q̄ sepat aīa a corpe ⁊ qualis
tūc tenet ee astituta. Palatū
vō supius sit tremor iudicij
tribulis. Int hec duo lingua
aīe vsain debet. Que vō est
lingua aīe nisi freqes asidaa
misdie mee? Ergo q̄n asideā
misdia mea. quo te creaui et
redemi. quo te paacr. cogita
ecia q̄ districtꝰ iudex sim qui
nichil dimitto ipunitū. ⁊ co
gita q̄ incerta ē hora mortis.
Oidi aīe sic simplices sicut co
lube. q̄ iuxta aquas tribulacois
accipitre. id ē cogitatio tua
sit sp̄ ecia caritate ⁊ passione
mea. et ecia opa ⁊ vba electo
rū meoꝝ. In quibz intelliges quo
dyabolꝰ te decipe potuit. ut
nūq̄ de te sis secura. Aures
tue sit mūde. ut scz nō affer
tes audire scurrilia vl risui
digna. Cor vō sit stabile ut
nō treas mortē seruādo fidē.
nō erubescas de obprio mū
di. nō turberis de dāpno cor
pali ppt̄ me deū tuū. ¶ Exp̄c
loquēs sp̄ōse dicat ei q̄ ipa de
bet dilige eū sicut seruꝰ bonꝰ
dīm suū. sicut filiꝰ bonꝰ pa
trē suū. sicut et uxor fidelis
maritū suū. q̄ nūq̄ debet ab
eo separi. exponēs oīa spūa
liť et utiliter. Ca.m lxxxij

¶ Hllius loquit. Ego dili
go te. sicut dñs bo
nū seruū suū. ⁊ sicut
patet filiū. ⁊ sicut vir uxorē.
Dñs ei dicat seruo. Dabo t
vestes victū ogruū. ⁊ labore
modatū. Ad filiū aī dicat p̄.
Oia mea tua sut. Uxor vō
dicat vir. Creēs mea. creēs
tua. ⁊ solacia mea. solacia
tua ē. Cld igit̄ ista tres rspō

debūt p tanta dilcōne? Vnūq
serug si bonꝰ ē. dicturꝰ ē dño.
Cla seruilis sit cōdicois ma
gis tibi seruiā. q̄ alteri. Filig
vō dicturꝰ ē pū. Cla de bonū
habeo a te. ideo a te separi
nolo. Vxor āt dicet marito.
Cla de labore tuo sustentor.
calorē de pectore tuo habeo
⁊ dulcedinē i vbis. ideo ma
gis mori volo. q̄ a te separi.
Ego āt deus sū vr ifte. a
nima vō ē spōsa mea. que
solari debet in requie mea.
refici cibo deitatis mee. Id q̄n
ptinet oīa tormēta magis
sustinē q̄ se a me separe. q̄ sīt
me nec habet solationē nec ho
norē. Dz ad singūl duo ptinēt.
ꝑmo bona vnde sustentēt cō
uuges. sēd filig q̄ recipiat eius he
reditatē. Seruꝰ vō sit ad obse
quiū faciēdū. Sicut legit de
abraha. q̄ ex eo q̄ nō habebat
filiū tbabat. Itaq; aīa tūc ha
bet bona sustētacois q̄n vtru
bz plena ē Habet etiā filiū.
q̄n habet rationē discretionis.
sēd discernēdi ꝓtutes a vicijs
⁊ q̄n discernit sēdm deū. Ha
bet ⁊ seruū id ē carnale af
fectū. q̄ nō viuit sēdm scripl
tētia cuius. ſ. q̄uit expedit
corpi. ⁊ sēdm q̄ aīa ꝓficiat.
Igit diligo te sicut me uxorē
ſ. requies mea vesēs tua. Ido
tuū ē. oēm tribulationē ma
gis libent sustinē. q̄ me ad
ira prouocare. Diligo q̄ te sicut
pr filiū. q̄ dedi tibi discretionē
et libeā voluntatē. Diligo q̄
te sicut dns seruū. cui pcepi
habē necaria moderata ⁊ la
borē tpatū. Dz hec seruꝰ id ē
corpꝰ itn insensatū ē. q̄ magis
velit seruire dyabolo q̄ michi.
qui dyabolꝰ nūq̄ dat ei reqū
a sollicitudibz mūdi. Cxp̄c
logꝰ spōse dicit. q̄ tres fuerūt
supplātati ꝑ mlieres. q̄r vnꝰ as
silat asino cōnato. alig habuit
cor leporinū. ⁊ tūc assilat ba
siliscꝰ ⁊ ideo mlier debet ee sub
dita viro suo sp. Ca. lxxxiij

Ihūs loquit. Tres legi
tur supplātati ꝓpter
mulieres ꝑmꝰ erat
rex que amasia sua ꝓcurrit
i fuge q̄n nō arrisit sibi. q̄ fatuꝰ
erat et nō refrenabat ea. nec au
rabat de honore suo. Iste erat
filis asino cōnato. asino ꝓpter fa
tuitatē. cōnato ꝓpter dignitatem.
Sēdꝰ erat sampson. qui licz eet
fortissimꝰ tn̄ a muliere victꝰ ē.
Iste habuit cor leporinū. q̄ nō
potuit domare vnā mulierē.
Terꝰ erat salomon. q̄ fuit q̄
basiliscꝰ. q̄ visu interficiat ⁊ spe
culo interficit. Dic salomōis sa
pia oēs excedebat. attn̄ fuge
mulieris occidit ipm. Ideo op
tet q̄ mulier subdita sit viro.
Cxp̄c logꝰ spōse dicit ei q̄ an eā
sē duo folia libi. In vno ē septa ⁊
plex mia ⁊ i alio iustitia monēs
ea q̄ dū tpc hz ꝓficiat ad miaz
ne ꝑdea priuat a iustitia. Ca. lxxxvij

Filius loquit ad sponsā. Ego sū creator oīm. Ante me sūt qī duo folia. In uno scpta ē mīa. in alio iustitia. Itaqz qcūqz deuert de pcīis. t ꝓponit ille nō facē. Hinc dicat mīa q̄ sps meus attendet eū ad faciendū bona opa. Qcūqz vō se vellet libēt separare ab istis vanitatibz mūdi. hinc sps meus feruētiorē faciat. Eū vō qui paty ē etiā mori p me. hinc sps meus i tm inflāmabit q̄ totꝰ sit i me t ego i eo. In alio aūt folio scpta ē iustitia. q̄ dicit. Quicūqz se nō emēdat oīa tpe habet. t sciēt se auērtit a deo. hinc pr nō defendit. nec ꝓficiet ei filius. nec inflamabit eū sps sc̄us. Ideo cū tēp9 ē diligent' aspicia solui mīe. q̄ a aq̄ aut ignis purgabit oīs q̄ saluat'. id ē a modico pmīe labore i pmia tē pe. a igne purgatorio i fruō donec ꝓfecti fuūt. Duas etiā q̄ ostēdi pmi hoīi q̄ tu nosti ista duo folia libri mīe. t iustitie. Dz ia ipe deridet folia misedie mee. et qd sinistrū ē reputat ee dexterū. Et sicut herodius sup aues. sic ipe ascēdē q̄ut sup oēs. Et ido timēdū ē sibi. q̄ n diligēt' cauerit. q̄ irridēdo moriet'. t cū bibētibz. t ludētibz de mūdo auferet'. Dic etiā p hoc euenit. Currexit ei a mē sa letus. et nocte ab inimicis interfectus est.

Mater dei loq̄t' dicēs q̄ ipa ē filia floꝛi a q̄ apes thuū dulcedinē. apes ei sūt serui t electi dei. q̄ otinue ab ea thuū dulcedinē ꝙrē. t hūt spūales alas t pedes t aculeū. Ca.

Mater loquit' lxxxvi

Ego sū regina t mīe. Filio me creatoꝛ oīm tāta cīa me dulcedinē affectus ē. q̄ oīm q̄ creata sūt spūale m dedit itelligeīa. Ideo ego similima sū floꝛi de quo apes maxīe traūt dulcedinē. a quo q̄ntūcūqz colligit' nichilominꝰ ei dulcedo remanet. Sic ego oīb ꝙrum ipetrare possū. t ego sp habūdo. Verū etiā electi mei filēs sūt a pnīb. q̄ tota deuocōe cīa honorē meū laborāt. in hoc sollicite opando que pnt. Habet t duas alas. scz repūtādo se idignos laudare me. sedo obediēdo oīb q̄ sūt ad hoc nē meū. Habet etiā aculeū. q̄ si defecit eis moriūt'. Sic a mia dei habet tribulatōes mūdi. q̄ ante finē vite. ꝓpt' veritū custodiā nō auferūt' ab eis. Dz ego habūdas solacē. so labor eos. Xp̄t loq̄t' sponse dicēs q̄ ipa debet hre membra plchra t sn macula. spans oīa membra spūalit' ꝓfectē dilectoꝛi dei t pciorꝫ t pserti aūtoꝛ dei ad d' etiā q̄ deat facē spūaliter sic se mr fāt corpaliter. q̄ colligit lignā et ibidem combuunt seipsam. Capitulum. lxxxvii

Alius loq̃t spōse. Dixi tibi ꝑius q̃ debeas hꝫ oculos sēnos ut vide as mala q̃ feristi ⁊ bona q̃ o misisti. Os tuū id ē mēs tua sit ab oī malo mūda. Labia vō sūt duo desideria habēda scz de sideriū relīquēdi oīa ꝓ me. et volūtas manēdi sp̄ meū. Et hec labia sūt de colore rubeo. q̃ decētior color ē. ⁊ loḡius vi det. Color sīgt pulchitudinē. et oīs pulchitudo ē i virtutibz. Cla illud acceptius ē deo q̃n hō ei offert q̃d hō magis diligit et vnde alij possit plꝰ ad aiam edificari. Ergo hoc dādū ē dō q̃d hō carius habet siue affectū si ue ope. Ideo legit. q̃ deus op ibus suis pfectis letatꝰ ē. Sic et letat deus q̃n hō se totū offert ei. volēdo ee in supplicio ⁊ gau dio ad volūtatē dei. Brachia vō dicūt ee flexibilia ⁊ leua ad honorē dei. Ergo brachiū sinis trū ē assiduo bonoꝝ ⁊ būfi ciorū meoꝝ q̃ tibi feci. scz ere ando te ⁊ redimēdo ⁊ ignitu tudo tua ad me. Brachiū vō dextrū ē dilēio tā ferues ad me. q̃ malles tormēta ferre. q̃ me pdē ⁊ ad iniā puocare. Int̄ hec duo brachia iubent q̃ esco. Et cor tuū erit cor meū. Coste vō defendētes cor. st̄ pa rētes tui nō caumales. scz elei mei. q̃s tu teneris diligē sicut me ⁊ plus q̃ pntes caumales q̃ p̄dōsse pntes tui. q̃ te refena uerūt ad etnā vitā. Pellis vō vel cutis aīe debet ee sic plēna q̃ nō habeat macula. p pelle vō intelligit oīs ꝓximꝰ tuus. q̃ si sicut teipsū dilexis. amor me ⁊ soꝝ meoꝝ illesus seruat. Si āt odis. ledit cor ⁊ coste erūt denudate. id ē amor soꝝ meoꝝ in te minor erit. Ideo pellis nl̄ la habeat macula. q̃ ꝓximū tu ū odire nō debes ꝑ oēs diligere sēm deū. q̃ tūc est cor meum sanū cū corde tuo. Sic dixi tibi ꝑius q̃ ego volo feruēt diligi. q̃ sūt ignis quida diuine dilōnis. In igne q̃ppe meo sūt tria mi rabilia. Primū. q̃ ardet ⁊ nūq̃ ip̄ incēdit. sēm. q̃ nūq̃ extin guit. tertiū. q̃ sp̄ ardet ⁊ nūq̃ cōsumit. Sic caritas mea ab ī cio erat ad hoīem i deitate me a. q̃ in assūpt̄ hūanitatis mee ap̄lius ardebat. et ardet i tm̄ q̃ nūq̃ extinguit. ꝑ ferue tē facit aiam nec cōsumit ea. ꝑ ap̄lius semp̄ fortificat. Sicut in fenice colligē potis. q̃ senec tute ꝓpria colligit ligna in monte altissio. ⁊ illis ex calōe solis succēsis ꝓcit se in igne. ⁊ sic ex illo igne mortua re uiuiscit. Sic aīa q̃ ex igne caritatis diuine succēdit. de eo q̃ fenix melior ⁊ fortior cōsurgit. Expc̄ logus spōse di cit ei. q̃ oīa creata. sūt ad vo lūtatē suā p̄t hoīes. dicit ea q̃ sūt tā gnā hoim i hoc mūdo q̃ apparent tribz naturis in mā

Quia ego sū quasi ignis quida diuine dilōnis. et ideo volo ibi feruenter diligi.

quaꝝ ꝓma pclitat ⁊ perit. ſc̃da fluctuat. tꝛia bñ regit. Cap̃ lxxxviij

Alij loq̃t. Ego ſũ creator oĩm ſpũũ bonoꝝ ⁊ maloꝝ. Ego ecĩa oĩm ſpũũm moderator ⁊ rector ſũ. Ego q̃ creator ſũ oĩm illoꝝ aĩaliũ et rerũ q̃ ſũt ⁊ hñt vitã. nec nõ ⁊ oĩm eoꝝ q̃ ſũt ⁊ nõ habẽt vitã. Itaq; q̃cũq; ſũt ĩ celo. tꝛa ⁊ mari. oĩa ſũt ad voluntatẽ meã ꝓ hoĩem ſolũ. Dicto ĩgit̃ q̃ hoĩes quida ſũt ſicut nauis q̃ amiſerat gubernaculũ ⁊ malũ id̃ arboꝛe. et hũc illucq; vagant̃ int̃ pcellas maris. donec venit ad ripas ĩſule mortis. Ĩ iſta nauĩ ſũt illi q̃ deſperantes ſe. tradũt aĩm voluptati. Alij ſũt ſicut nauis q̃ adhuc habet malũ id̃ arboꝛe ⁊ gubernaculũ ⁊ vnã anchoꝛã cũ duabꝫ ſumibꝫ. ſz capitalis ancꝫoꝛa fracta eſt. ⁊ gubernaculũ cicũq; ſolut̃. ſi impetꝫ aquaꝝ intꝛauerit int̃ nauẽ ⁊ gubernaculũ. Ideo caue at̃. q̃ q̃ diu gubernaculũ ⁊ nauis cohereãt. ꝓpt̃ ſuctionẽ mutuã. q̃ quida calorẽ habẽt int̃ ſe. Tercia nauis habet pañeta ⁊ armatum ſua oĩa. ⁊ ẽ parata velificare cũ fuit tẽpꝰ. Et ꝓma ancꝫoꝛa q̃ ẽ capitalis de q̃ ſup̃ dixi ẽ diſciplina religioꝝ dicta ⁊ leuigata p̃ pacias et feruoꝛẽ diuine dilectionis. Iſta ecĩa nũc diſſoluta ẽ. q̃ inſtrumẽto ꝓpĩm ꝓiecta ẽ ſub pedibꝫ. et vnuſquiſq; q̃d ſibi videt̃ vtile habz ꝓ religione. ⁊ ſic fluctuãt ſicut nauis ĩt̃ fluctꝫ. Sc̃da ancꝫoꝛa q̃ ẽ adhuc ſana ut ſupdixi. ẽ voluntas ſeruiẽdi deo. lignũ duabꝫ fumibꝫ. fide ſcz ⁊ ſpe. q̃ credẽt me deũ. ⁊ habẽt ĩ me ſpem q̃ velim ſaluare eos. Quoꝝ gubernaculũ ego ſũ. q̃ q̃ diu ero ĩ nauĩ fluctꝫ ꝓcellaꝝ nõ intrãt. ⁊ q̃ quida calor ẽ int̃ me ⁊ eos. Ita at̃ ego dñs adhereo nauĩ eoꝝ. q̃n rpr̃ nichil diligũt ſicut me. Quibꝫ ego affigor q̃ tꝛibꝫ clauis ſcz tiꝛe. humilitate ⁊ ſidei oꝛõe oꝛum meoꝝ. Dz ſi ipi aliq̃d plus q̃ me diligãt. tũc ingredit̃ aq̃ diſſolutoꝛis. tũc diſſoluit̃ clauꝰ. tiꝛa ſcz ⁊ humilitas ⁊ diuina confidatio. Tũc frãgit̃ anchoꝛa voluntatis bone. ⁊ tũc rupiunt̃ fines fidei ⁊ ſpei. Dz q̃ in iſta nauĩ ſũt. nimis inſtabiles ſũt. ideo tẽdũt ad loca periculoſa. In tꝛia nauĩ quã dixi q̃ erat parata velificare. ſũt aĩci mei.

¶ Xp̃c loq̃s ſponſe dicit ei modũ q̃ debz tenẽ miles ſpũalis ĩ prelio. ſcdm q̃ confidat ĩ deo ⁊ nõ ĩ viribꝫ ꝓpꝛijs. datq; ei diuoꝛones breues q̃s cotidie dicat. ⁊ dicat ecĩa q̃ debet ee armatus armis ſpũalibꝫ hic dicẽs.

Alij loq̃t. Cap̃ lxxxx.

Quicũq; velit pugnare ſit magnanimꝰ reſurgẽdo ſi cadat. confidẽs non de ꝓpꝛijs viribꝫ. ſz de mia mea Quã ei diffidit de bonitate

mea cogitās secū talit'. si aliq̄
attēptauero vel refrenādo car
nē ieiunijs vl' laborādo vigili
is nō potero p̄seuāre nec absti
nē a vicijs q̄ ds me nō adiu
uat. iste merito cadet. Ergo
q̄ pugnare spūalit' velit. ꝯfidat
de me ⁊ q̄ possit p̄fice cooperan
te grā mea. Deinde habeat vo
lūtatē faciēdi bona ⁊ omittē
di mala. ⁊ resurgēdo quociēs
cadit. istāq̄ orōnē legēdo. Do
mīe deus ops q̄ oēs ducis ad
bonū. ego pctor nimis lōge
recessi a te p̄ facinora mea.
grās ago tibi q̄ reduxisti me
ad viā rectā. Ideo rogo te pi
issīe ihu ut misearis mei qui
in cruce stetisti sāguineus et
dolōsus. et rogo te p̄ q̄nq̄ vulnera
tua ⁊ p̄ dolorē qui de venis
tuis p̄foratis ad cor p̄cessit.
q̄tenus ꝯseruare digneris me
hodie ne cadā in pctā. Ad hoc
āt q̄ pugnās possit p̄seuāre
in bonis. oret isto modo. O
dne deus cui nichil ē īpossibile. et
q̄ oīa potes. da m̄ fortitudinē
faciēdi bona opa. ⁊ ī bonis pos
se p̄seuāre. Post hec assumat
gladiū in manu. id ē ꝯfessionē
purā. q̄ debet ēē bene limata
⁊ splēdēs. Limata. ut diligēt'
discutiat ꝯsciam suā. quō. ⁊ q̄n
tū. ⁊ ubi deliq̄rit. ⁊ q̄ de causa.
Sit eciā splēdēs. ut nichil eru
bescat. nichil ocultz. nec alit'
dicat q̄ sicut peccauit. Hic gla
dius debet habē duas acies

acutas. scz volūtatē ult' nō pec
cādi. ⁊ volūtatē ꝯmissa emē
dandi. Cuius gladij crispis sit cō
tricio q̄ dyabolus occidit. q̄n homo
sicut p̄us ī pctō gaudebat. sic
nūc ꝯterat' ⁊ īgemiscat ex eo
q̄ me deū ad irā p̄uocauit.
Hic gladius eciā debet habē
capulū id ꝯsidatione magne
mīe dei. cuius mīa tāta ē. q̄ nul
lus talis nec tātus pctōr est
q̄ nō habeat veniā si eā peti
erit cū volūtate se emēdādi.
Cū hac igit' ītēcōe scz q̄ ds est
misericors sup oīa tenendus ē
gladius ꝯfessiōis. Sz ne forte ex
aciebz vulnēt' manus obsistat
ferrū qd ē int' acies ⁊ capulū.
Et ne forte gladius cadat de ma
nu. p̄hibeat tolus. Sili' q̄ habz
gladiū ꝯfessiōis sperās p̄ mi
scdiā dei remitti ⁊ purgari
pctā. caueat ne cadat p̄ p̄sūp
tionē venie. Ideo obsistat tolus
scz timor dei metuēdo ne deus
auferat grām. ⁊ īferat iram
ꝓpt' nimiā p̄sūptionē. Sz ne for
te vulnēt' ⁊ minuat' manus
opatiōis p̄ nimiū feruorē la
boris ⁊ indiscretionē p̄hibeat
ferrū qd ē int' manus ⁊ acies.
id ē ꝯsidatio eq̄tatis dei. Qua
licz iustus sim in tm̄. q̄ nichil
dimitto īdiscussū ⁊ īpunitū.
ita tn̄ misericors sū ⁊ equus.
q̄ nō req̄ro ult' q̄ natā bene
ferre possit. Et ꝓpt' bonā vo
lūtatē dimitto maxīm suppli
ciū. ⁊ pctm̄ magnū p̄ p̄ua

emẽdacõe. Lorica vó militis ẽ abstinẽtia. Sicut ei lorica cõstat ex multis carthenulis. sic abstinẽcia ẽ ex multis vtutibz scz a pũo visu. & sic i reliquis sensibz. & a gula & luxuria & habitu superfluo & a multis aliis q̃ bts benedictꝰ p̃cipit non agenda. Verũ hãc loricã nõ pt̃ psonaliꝰ aliqs adaptare sibi sine adiutorio altius. Ideo mater mea vgo matra uocãda & honorãda ẽ. qr i ea fuit ois modꝰ vite & ois forma vtutũ. Que stabilit uocatiõ nẽ pfectam abstinẽtiã meti indicabit. Galea vó ẽ spes pfectã. q̃ habeat qi duo foramina p̃ que miles respiciat. Primũ foramen ẽ cogitacio factedoꝝ. sedm ẽ ordinatio omittendoꝝ. qr ois q̃ sperat in deo cogitet sp q̃d sit ei sedm deũ faciendũ. q̃d ve omittendũ. Clipeus vó signat pacias. q̃ oĩa aduenientia libenter patiant. Ẽpt̃ logꝰ dicit q̃ amici dei sũt brachiũ eiꝰ. ex eo q̃ ipe sicut bonꝰ medicꝰ absedit ab eis carnẽ putrdã & oĩa nociua & sumpsit carnẽ bonã eis trãsformãdo eos.

Hlogꝰ Caꝰ. xx. tur. Amici mei sũt qi brachiũ meũ. In brachio sũt q̃ttuor. scz pellis seu cutis. caro. sanguis. ossa. & medulla. Dz ego sũ sicut sapiẽs medicꝰ. q̃ primo abscidit oĩa superflua. p̃ ea vnit carnẽ carni & os ossi. Inde apponit medicamẽtũ sanitatis. Dic ego feci fe eisdem amicis meis. Primo abstuli ab eis oẽm cupiditatẽ mũdi. et illicita desideria carnis. Sm̃ sumpsi medullã meã medulle eoꝝ. Que ẽ medulla mea. nisi potẽcia deitatis mee? Sicut ei sine medulla ois hõ mortuꝰ ẽ. sic sine illa mutat deitatis mee mõit. Hãc igit ego tuũ sumpsi ifirmitatẽ eoꝝ q̃n sapia mea sapiat eis. & fructificat i eis. q̃n aũ e oĩũ intelligit faciẽda & omittẽda. Ossa vó signt fortitudinẽ meã. Hãc ego sumpsi fortitudi eoꝝ. q̃n facio eos fortes ad agendũ bona. Sanguis vẽo signt voluntatẽ. Hãc ego sumpsi voluntatẽ eoꝝ. q̃n voluntas eoꝝ ẽ sedm velle meũ. & q̃n nichilde sideriũ nec q̃rit ni me solum. Caro signt pacias meã. Hanc ego sumpsi pacie eoꝝ. q̃n paciẽtes sũt sicut ego fui. q̃ a plãta pedis usq ad vticẽ nõ habui sanitatẽ. Pellis vó signt dilatationẽ. Hãc ego sumpsi q̃n nichil tm̃ dilexit sicut me. & libenter ei adiutorio meo cĩa voluntarie mori p̃ me. Ẽpt̃ ãmonet spõsam q̃ debeat se humiliare quadrupliciter. videlicz coram potẽtibz mũdi. & coram amicis dei spualibz. & coram mundi pauperibz. Caꝰ. xxi

Hlogt. Tu debes te q̃drupliciter humiliare. Primo coram potẽtibz mũdi. q̃

& coram pauperibz

ꝑ loꝰ sapiẽs obedire deo. ꝑ ẽ ut credat hoi. Et q̃ ꝑ ẽ ut credat hoi. Et q̃ ꝑ ẽ ut credat hoi. Et q̃

erquo hō ꝺrepſit obedire deo.
ꝺigñū ē ut obediat hōi. Et q̄
ſine rēbz hō ſtare nō ꝑt. ideo
defendi ē ꝓtri. Sedo cōrā ſpū
alibz pauꝓbz id ē cōrā ꝓcōu
bz. orādo ꝓ eis. ⁊ refrīādo do.
q̄ forte nō fuiſti nec es talis.
Tercio cōrā ſpūalibz diuinis.
id ē cōrā amicis dei. cogitando
te indigna ſeruire eis id ē diſpa
ri cū eis. Quīto cōrā pauꝓbz
mūdi. lauādo ⁊ veſtiēdo eos.
⁊ lauādo pedes eōz. ¶ Ex̄pt
āmonz ſpōſā q̄ ꝓgrediat̄ et
ꝓſeuerz ī vīrtutibz imitādo ſcō
rū vitā. ut efficiat̄ brachiū
eiꝰ. ꝓbat ei q̄ ſci miſſōrtnue
efficiūt̄ brachiū xp̄i. Cā. xcij

Hīc loquit̄. Dixi tibi
pus q̄ aīa mei ſuit b̄
chiū meū. Vē ſic ē
in eis. Eſt ei pr̄ ⁊ filiꝰ ⁊ ſp̄s
ſc̄us ⁊ mater mea cū oī celeſ
ti exercitu. Deitas q̄ppe ē q̄
medulla. ſine q̄ nemo viuit.
Oſſa ſuit hūanitas mea que
fortis fuit ad passionē. Spūs
vō ſcs ē ſicut ſanguis. q̄ ꝑplet
⁊ letificat vniūſa. Mat vero
mea ē ſicut caro. ī q̄ fuit deitaꝰ
⁊ hūanitas ⁊ ſp̄s ſc̄us. Pelliꝰ
aūt ſeu cutis ē oēs celeſtis exer
citꝰ. Sicut ei pellis tegit cūcte
ſic mater mea oēs ſcōs ꝓtegit
vīrtute. Sīa lucꝫ āgeli mūdi ſē.
mūdoꝝ trī eſt ipa. Et lucꝫ ꝓphē
ꝑpleti fuerīt ſpū dei. mīrtutes
q̄ mīta paſſi. plenior trī ⁊ fer
uētior fuit ī mēe mea ſpūs.
ipa q̄ꝫ plus q̄ꝫ martir fuit. Cō
feſſores cōrā ⁊ ſi ſe ab oībz abſti
nuerīt. ꝓfectionē trī abſtinētiā
habuit mater mea. q̄ ī ipa fu
it deitas mea cū hūanitate.
Ergo aīa mei cū me habēt in
eis ē deitas q̄ aīa viuit. ē for
titudo hūanitatis mee. q̄ forteꝰ
fuit uſqꝫ ad mortē. et ſāguis
ſp̄s mei quo voluntas eōz fit mo
bilis ad oē bonū. Caro q̄ꝫ eōz
tuū ī ꝑpleta ē ſāguīe meo ⁊ car
ne mea. q̄n noluīt īquinari ſer
uātes ſe ī caſtitatē coopante
gra mea. Pellis q̄ꝫ mea ē ſuut
ta pelli eōz. q̄n mores ⁊ vitā
ſcōz meōz imitant̄. Dic ergo
ſci mei bn̄ vocant̄ brachiū me
um. quoꝝ ⁊ tu effica debes mēbr.
p voluntatē ꝓgrediēdi ī bono. et
eos in q̄ntū potis imitādo. Di
cut ei ego iūgo eos mi p cor
pis mei iūctionē. ſic tu eis cō
iūgi debes ⁊ mi p idē corpus
meū. ¶ Ex̄pt loq̄t̄ ſpōſe ꝓpu
ēs tā. ſcz q̄ nichil deſidet niſi
victū ⁊ veſtitū. q̄ ſpūalia nō
curat habē nī ad voluntatē
dei. ⁊ de nullo ītēſtet nī de ꝓpa
ſſus ⁊ aliōz. Dicit cōrā q̄ illi
q̄ ī hac vita ꝓpa ſua nō emē
dauerīt. q̄uſſiē in diuino iu
dicio puniēt̄. Cā. xciij

Hīc loquit̄. Cōra pa
pio tibi. ſcz nichil de
ſiderare ꝑt victū et
veſtitū. Sedo ſpūalia nō acq̄
piſce nī ad voluntatē meā. Cao
de nullis ītēſtari. nī de ꝓpriis tuiſ

et alios. Di ei dole voluerit. ꝯsideravit distrctionē iudicij mei, quā ꝓpendē & timē potis i quo dā hore ia iudicato. Cū igress monasteriū. ita habuit i aio. sc̄a ut eet sine labore. & ut haberet victualia sine sollicitudie. Tcio cogitauit. si apphendet me tēp tacio cuius euadē potero p aliquā occasionē sine ꝺmixtio ne. Pdē q triplicit affluctꝰ est. Ia ei volut ee sine labore. ideo ubis & ubertibꝫ coactꝰ ē ad laboraduꝫ. ꝓ sedo patiebat defectu i victualibꝫ. & nuditatē. Terao fuit despectꝰ ab oibus. i tm q no poterat i luxuria delabi. Institute vo tpe ꝓfessionis. cogitauit secu sic. Ia i ist no potero ee in mudo sn labore. ideo melꝰ ē m ee in monastio & laborare pro deo. Ptea cooperante tali voluntate. venit ad eū mia mea cū iustitia. ut purgatꝰ veniꝫ ad gloriā sēpnā. Nā facta p fessioē. stati infirmitate gui pcussꝰ ē. & in tm tbulatꝰ ē q oculi p dolore exierūt. aures nichil audierūt. Et i oibꝫ mēbris destitutꝰ ē. q̄ voluit sine labore ee. Patiebat & nuditatē maiorē q̄ in scło. Et cū habēt delicatiora no potat ea comedē. & cū nata illa vegre bat. no ea habebat. Dic q̄ nā eiꝰ assumpta fuit q̄n morte. q̄ frs ē q̄ inhabilis trāsiꝫ. Qꝺ or tuus vo veit ad iudiciū q̄si

fuit. q̄ voluit ee m religioe ad voluntatē suā. no ad melius ueniendū. Dz tm no debuit iudicari ut fuit. q̄a licꝫ puer & fatuus fuit i vocōe & sciā. attm fidē & spem habebat i me de ū suū. et ideo ad miaz iudicatꝰ fuit. Cuius pcm q̄ i pena corpali ad plenū purgari no potuit. ideo aia eiꝰ adhuc ita fuit punit in purgatorio. ac si cutis extito esse i plo ponē t. ut medulla melius extorq̄ ret. Qd igit passum fuit illuq̄ oem ꝓcessū vite sue i pcō habēt. et nichil utilis habent nec habē volut. Ve eis. q̄a ipi mi dicūt. Quare moritur ē deus. a q̄ utilitas i morte eiꝰ. Hoc m repēdit q̄ redemi eos. q̄ seruo eos. q̄ do eis sanitatē & nataria eoꝝ. Et ideo exq̄rā ab eis iudiciū. ex eo q̄ fregerūt fidē quā vouerūt in baptismo. et ex eo qꝺ rotūde ꝛtēpnēdo deliquūt mādata mea. Nec aliqꝺ mimā ad qꝺ obligant in religioe dimittā ipunitū. Expē docet sponsā pulchras ones qꝺ debz dicē qn ꝛduxit & qn vadit ad mēsā & qn vadit ad dormiendū. monēs ea q̄ i oibꝫ vestimētis suis sit humilis. & in mēbris suis honesta & moderata. Ca. xviij

Ego loq̄r ad sponsā dicēs. Pulchitudo extior sigt pulchitudinē interiorē

fur. q̄ voluit ee m religioe ad voluntatē suā. no ad melius ueniendū. Dz tm no debuit iudicari ut fuit. q̄a licꝫ puer & fatuus fuit i vocōe & sciā. attm fidē & spem habebat i me deū suū. et ideo ad miaz iudicatꝰ fuit. Cuius pcm q̄ i pena corpali ad plenū purgari no potuit. ideo aia eiꝰ adhuc ita fuit punit in purgatorio. ac si cutis extito esse i plo ponē t. ut medulla melius extorq̄ reꝝ. Qd igit passum fuit illuq̄ oem ꝓcessū vite sue i pcō habēt. et nichil utilis habent nec habē volut. Ve eis. q̄a ipi mi dicūt. Quare moritur ē deus. a q̄ utilitas i morte eiꝰ. Hoc m repēdit q̄ redemi eos. q̄ seruo eos. q̄ do eis sanitatē & nataria eoꝝ. Et ideo exq̄rā ab eis iudiciū. ex eo q̄ fregerūt fidē quā vouerūt in baptismo. et ex eo qꝺ rotūde ꝛtēpnēdo deliquūt mādata mea. Nec aliqꝺ mimā ad qꝺ obligant in religioe dimittā ipunitū. Expē docet sponsā pulchras ones qꝺ debz dicē qn ꝛduxit & qn vadit ad mēsā & qn vadit ad dormiendū. monēs ea q̄ i oibꝫ vestimētis suis sit humilis. & in mēbris suis honesta & moderata. Ca. xviij

Ego loq̄r ad sponsā dicēs. Pulchitudo extior sigt pulchitudinē interiorē

quā hō debet habē. Ideo cum
ponis tibi mitrā vel velū ca
pitis q̄ strīgunt capilli. dicito.
O dñe deus. gr̄as tibi ago. q̄a
supportasti me i pcō meo. Et
q̄ ppr̄ inōtinētiā meā nō sū
digna vidē te. ideo velo capil
los meos. Et adiūxit dns. In m
tū eni abhōnabil ē m ōculis
cia. q̄ etiā q̄cūq; vgo si voluntē
habet luxuriādi. nō ē apud me
vgo muda. n̄ pnia correxerit
illā voluntātē. Cūm velas fr̄o
tē dicito. O dñe deus qui oīa
bene creasti et hoīes excellē
tius p̄ oīb; ad ymaginē tuā
creasti. miserē mei. Et q̄ nō
seruauī pulchitudinē faciei me
e ad honorē meū. ideo velo
fr̄otē meā. Cū vō attigis cal
ceos. dicito. Indutus sis tu deus
meus. q̄ pr̄ius n̄ habē calce
os. ut sim fortis et nō tepida
i seruicio tuo. Cōfortā igit̄ me
ut i mādatis tuis possim ā
bulare. In cētis etiā vestimē
tis tuis oīs hūilitas sit. et in
oīb; mēbris tuis honestas mo
derata. Cū vō accedis ad mē
sā. dicito. O dñe dās si velis sic
pores nos sine cibo subsistē.
libēter rogamē te. Sūt at̄ q̄a
pr̄ius nos cibū sumē cū dis
cretē. rogo te da n̄ abstinētiā
i cibo. ut p̄ gr̄am tuā possi
comedē sēm natē nr̄itatē.
et nō sicut cupiditas carnis
petit. Cū at̄ accedis ad sop
nū. dicito. Indēs sis tu deus.
q̄ tpis matutinis dispones no
bis ad alleuiationē et solatiū
aīe et corpis. Rogo te da cor
pi meo requiē in hac nocte. et
serua me illesā a pēte et illu
sione inimici. Xp̄c loqs sponse
declarat ei q̄ et q̄lia sint arma
unuq̄or. q̄ si q̄liati fuerint i pcō
cū voluntate in eo pseuandi. q̄la
dio seuitatis diuine ultricē cō
sumēt. Cap. xcv

Ille loqt. Ego sto q̄si ve
xillifer ad pugnam.
Drabolū at̄ stat ad̄ me cum
exercitu suo. Verūm itenao
et stabilitas ppositi mei ē talis.
q̄ aūq; a iustitia discedere ad
unū pūctū. pius celū et tra et
oīa q̄e i eis sūt caderēt. Dy
aboli vō itenao ē tal. q̄ pius
se hūiliarē. pius vellet ēe tot in
fernos. q̄ sūt actionū i sole.
Itaq; inimici alii appropīquat
ia ad iudicū. et nō est distā
cia int̄ nos pl̄ q̄ ad duos pe
des. Vexillū eor̄ erectū est.
clypeus ē in brachio. manus ad
gladiū. fr̄a nodū extēsū ē. Cāta
q; ē pāna mea. q̄ n̄ i pi pius
pcussērit nō pcutia ego. In ver
illo at̄ inimica tua sūt. tria
cupiditas et luxuria. Quoꝝ
galea ē duricia cordis eor̄. q̄
nō attendūt pena infernā.
nec attendūt q̄ abhōnabile ē
n̄ pēm. Loricā galee sūt
voluptas animis et volūtas
placē mūdo. p̄ talia ei discur
rūt crūciatq; et videt nō videda.

Clipeus vō cor̄ ē ꝓfidia q̄ excusat pcm̄ ⁊ ipuetū fragilitati cr̄nis. ideo ꝓ nichilo ducūt peté venia ꝓ pcīs. Gladi⁹ cor̄ ē voluīas pseuerādi in pcō. q̄ nondū extītus ē. qr nō dū ꝓpleta ē malicia cor̄. Cuī vō extīt⁹ gladi⁹ q̄n voluīt tā diu pectare. q̄ diu viué pnt. Cuī vō pcuīt q̄n gl̄ant de pcō ⁊ optāt in statu pcī permané. Cū igit⁹ sic ꝓpleta fuerīt cor̄ malicia. tūc vox in extītu meo clamabit dicens. Pcutite nūc. Et gladus seuerītatis mee ꝙsumet eos ⁊ q̄libet sicut armatꝰ ē sustinebit. Quor aīas rapiet dēones. q̄ sicut rapaces aues nō q̄rūt bonū tpale. sz aīas q̄s sine cessacōe laniabit ¶ Declāt spōsꝰ spōse. q̄d sīgnificat distāna duor pedū ⁊ extītio gladij de q̄bz dixit s. Ca.m xcvij

Filiꝰ loq̄t ꝓ spōsā cui dā plato. dicens ei. Dixi tibi pius q̄ int̄ īmicos ⁊ me nō ē n̄ distācia duor pedū. Jā ei mō ad iudiciū ipi alio pede appropiquat. Vng illor pedū ē remuneratio illor bonor opm q̄ ꝓ me fecerūt. Ideo ab isto die augebit⁹ infamia. amaresq̄ delatio cor̄. auferet gaudiū. augmētabit⁹ tribulatio atq̄ dolor. Sed⁹ vō pes ē malicia cor̄ q̄ nōdū ꝓpleta ē. Sz sicut dici solet. q̄ q̄n aliq̄ res plena ē tūc crepat. sic q̄n aīa ⁊ corꝓ⁹ se pant. dapnant⁹ a diuidatore. Gladi⁹ vō ē voluīas peccādi. q̄ ad dimidietatē extītꝰ ē. q̄ decrescēte hōie ⁊ ab⁹ isis succrēte tribz pl⁹ angustiāt⁹ et mardes cuīt ia ad pcm̄. Prosp⁹itas ei ⁊ honor nō multū sinebāt eos cogitare de pcō. Nūc at ut voluptatē sua ꝓficiāt optāt diutius viué. ⁊ lr̄eius iam apponūt pectare. Ue eis. q̄ n̄ se emēdauerīt. pdicto cor̄ ia appropiquat. ¶ Exp̄t loq̄s spōse de quoda plato. dicit ei. q̄ aīa deuota q̄ pdid⁹ deuoacionis ⁊ sc̄e meditacōis calorē ꝑ supbiā ⁊ ābitionē sua ⁊ īplicacōes mūdi. humiliādo se ꝓsc̄e deo ⁊ ꝓxio recup̄abit diuinū calorē ⁊ lumē. ⁊ sentiet dīna dīrectionē. Ca.m xcviij

Filiꝰ loq̄t ꝓ spōsā cui dā plato. dicens ei. Tu filis es rote molendini q̄ īmobilis ē. q̄ cū sint fixa se nō mouēs. tūc gīna īmolēdino nō ꝑstitit. Rota itaq̄ hec sīgt voluīatē tuā. q̄ debēt ee mobil' nō ad voluīatē ⁊ desidiū tuū. sz ad desiderū meū. totūq̄ reliquē te debes in manꝰ meas. Sz hec rota nimis īmobil' ē sedm̄ velle meū. qr aḡ trene cogitacōis nimis sollicitat mentē tuā. Cōfidātio vō opm̄ meor ⁊ passio mea q̄ mortua ē i corde tuo. ꝓpt̄ q̄d cibus aīe nō sapit tibi nec sentit. Et ideo tu ir

tūpe tñsitū aque obstructū ut
defluat aq̄. qua tñseūte rota
fiet mobilis. ⁊ gña facilit' cō
terent'. Obstaculū at̄ qđ de
tēnt aquā. ſupbia mentis et
alienatio ē. q̄ adiect' ſps ſc̄i ob
struit'. ⁊ oē bonū quo aīa fruc
tificare debet ipedit'. Ideo aſ
ſume verā hūilitatē in mēte
tua. ℣ hāc ei ifluet dulcedo ſps
mei in aīam tuā. et defluet t'
rena cogitatio. ℣ hāc etiā vo
luntas tua mobil' ⁊ pfecta erit
ad velle meū. ⁊ tūc ītrepres opa
tua tanq̄ gēma diiudicare.
⁊ opa mea p magno reputa
re. Que at̄ ē vā hūilitas. Cer
te nō aurure fauores ⁊ oblu
ctatōes hoīm. viā meā q̄ ob
lita ⁊ neglecta ē ītēdē. ſup
flua nō querē. ſiplicitatibz
te ꝛformare. In hāc viā dili
gis tūc ſapuit tibi ſpualia.
tūc passio mea ⁊ vna ſcōrū
meoꝝ dulcis ē mēti tue. tūc
ītelliges q̄ntū ei debitor aiabz
q̄s redēt ſuſcepiſti. Ergo q̄ ia
in ſimilitate vote aſcendiſti du
obz pedibz ſcz potētia ⁊ honōe.
ideo ex potētia ē tibi cupidita.
⁊ ex honore ē tibi ſupbia. ℣ Dēa
deſtēde nūc hūliādo teipſū
mēte. ⁊ hūiles rogādo p te oā
re. ℣ Nā mitta t' iuſticiā meā
q̄ fluuiū rapidiſſim. ⁊ exiga
ſitiā a te uſq̄ ad nouiſſimū
quadrātē. et rationē. ſcz p affec
tū cogitatū. p locutiōē ⁊ p ope.
Exigā q̄ aīas q̄s prudentie
tue imiſi. q̄s egoīpe ſanguīe
meo redemi. ℣ Epc̄ logūs ſpō
ſe dicat q̄ q̄ntuor iacul'. id ē q̄tu
or ītrepatibz hūic ītēris. ſagit
tādi ſūt pōres ⁊ tepidi ut cō
pūgāt'. ⁊ ad emēdationē vite
hūilit' reducant'. Ca. xcviij

Filioloq't'. Ergo dabo
amicis meis q̄tuor
iacula. ℣ Primo ſagit
tando ē iſte q̄ alēo oculo cēco eſt'.
ſēdo. q̄ alēo pede claudo ē. tēio. q̄
alia aure ſurdo ē. q̄rto. q̄ pſtīg
iacz ītrepta. Ille igit' alio oculo
cēco ē. q̄ mādata dei ⁊ opa ſcōꝝ
videt. ⁊ nō attēdit. videt vo de
lētabilia mūdi ⁊ ꝛcupiſcit. ℣ Sic
milis ſagittando ē iſto mō. dicēdo
ſic. Tu filis es luciferi q̄ vidit
ſūmā pulchitudinē dei. ſz q̄ iuſ
te deſidauit qđ nō debuit. ideo
deſcēdit ī infernū. Id quē et
tu deſcēdes ñ reſpuens. Ex eo
q̄ ītelligis p̄cepta dei. ⁊ q̄ oīa
tñſitoria ſūt in mūdo. ideo ꝛſul
tiſſim ē tibi tenē ctū ⁊ dimit
tē tñſitoriū. ne deſcēdas ī infer
nū. ℣ Ille vo alio pede claudus ē.
q̄ penitz ⁊ ateriē de p̄cīis ꝛmiſ
ſis. ſz laborat ad acq̄rendū tēre
na ꝛmoda ⁊ lucra q̄ mūdi ſūt.
℣ Hic ſagittādo ē talit'. Tu labōd
p ꝛmodo corpis qđ vermē cōeſ
tuū ſūt cicio. idō labora fructu
oſe p aīa que ītēnū ē victūa.
℣ Ille vo alia aure ſurdo ē. q̄ audi
re deſiderat vba mea ⁊ ſcōrū
meoꝝ. ſz aliā aurē habet ap
tā ad ſcurrilia ⁊ ad ea que ſūt

mūdi. Ideo dicat ei. Lu silis es
unde. qui audiuit vna aue
ūba dei ⁊ p alia exierūt id̄o
nō ꝓfuit sibi sermo auditus.
Ppēa claude aures tuas a va
no auditu. ut ad ag̃elicas cā
tus possis puenire. Ille vēo
iratꝰ torq; in tra. q̄ timens ip̄li
cat. sz tn̄ cogitat ⁊ vellet sci
re uiā p qua se emēdare pos
set. Isti dicat talit. Cēp̄ ist.
breue ē q̄ p̄ncty. pena vō in
ferni etna. ⁊ gloria scōz ꝑpe
tua. Ideo ut ad vtā vera p
ueniat. nō sit tibi molestum
aliq̄d assume gsue ⁊ amarū.
q̄ sicut deus pius ē. sic ē et
iustꝰ. Quāq; igit sic sagitta
tus fuit. si sagitta de corde e
ius exierit sanguinea. id ē q
iste vē xp̄icolat ⁊ ꝓponat se
emēdare. Iniuit ego imittā o
leū gre mee. q̄ oīa mēbra
eiꝰ tualescet. Cēpt loquēs
sponse de iudeis crucifixoribz.
adiuit ecīa de xp̄ianis ꝑpnē
tibz eū ⁊ caritatē eiꝰ ⁊ iustitiā
pectātes p̄sūptuose ⁊ scēt' x̄ꝑ
mādata eiꝰ ⁊ ꝑnētes sua
exēplaciōis ecīe. sub p̄textu
misēdie dei. ꝓpt' qd' ꝛminat eis
cū ira ⁊ furore iustitie sue.
Ve' loqt. Ca'm xcv.
Isto tpe patiebat'
filiꝰ meus. Q̄ appro
pinquāti iuda ꝓditore suo ī
dinauit se ad eū. eo q̄ iudas
breuis statuere erat. dans ei
osculū ⁊ dicēs. Amice. ad qd
venisti? Et stēti alij rapuerūt
eū. alij traxerūt eū p ꝯmes
alij spuūs detrahāt eū. Deīn
loqbat' filiꝰ dicēs. Ego repuer
q̄ vmis. q̄ q̄ mortuꝰ i hyeme
iacet. i q̄ē trisētes expuit
⁊ calcāt in dorso eiꝰ. Sic fecer
in hodie iudei q̄ vetmi. quia
abiectissiꝰ ⁊ idignissiꝰ ab eis
iudicatꝰ fui. Dic ⁊ xp̄iani ꝑpnē
nūt me. q̄ oīa illa q̄ꝑ caritā
te eis feci ⁊ ꝓtuli. reputāt ꝑ
vanitate. Calcāt q̄ q̄ in dorso
meo. q̄ pl̄ꝰ timēt ⁊ venant
hoīem q̄ me deū suū. q̄ iusti
tiā mea reputāt ꝑ nichilo.
⁊ i arbitrio suo ostituūt tēp' et
modū misericordie mee. Deuti
uit q̄ me q̄ in dentes. q̄ au
ditis p̄ceptis meis ⁊ passiōe
mea dicūt. Faciaꝰ in p̄nti q̄t
q̄d nos delectat. ⁊ nichilomiꝰ
habebiꝰ celestia. Si ei ꝓdē aut
ietnū punire nos vellꝫ. deus
nō nos creasset. ⁊ nō redemisset
nos tā amare. Ido sentiēt iu
stitiā meā. q̄ sicut nec mūmū
bonū erit irremunerātū. sic
nec mūmū malū erit impu
tū. Cōtēpnūt ecīa me q̄ cō
culcātes me. q̄ nō attendūt
iudicia ecīe sz exēcratione.
Ideo sicut excōicati publice de
uitant ab alijs. sic ip̄i sepa
bunt a me. q̄ excōicatio q̄ fit
tur ⁊ ꝑpnit. gsimus noz q̄
gladiꝰ corpalis. Ideo ego qui
q̄ vetmus videor nūt. veni
usce volo p tribule iudicium

meu. Et veniā sic tribilis. q
q videtes dicēt mōtibz. Cadi
te sup nos. a facie ire dei.
¶ Xpc loqs spōse dicit ei. q
ipa ē qi fistula sps sci. p quā
ipa dulcē faciet sonū i mūdo.
ad honorē suū ⁊ utilitatē gē
tiū. ppt qd ipe vult eā ab ext
deargētare bonis moribz ⁊
sapia. ab itꝰ vō deaurare vā
hūilitate ⁊ cordis mūdicia.

Filiꝰ loqt Ca^m. cētesimū
ad sponsā. Tu debes
ēē qi fistula sps sci.
p quā fistulator dulcē faciet
sonū. Qi at possessor fistule
ē deargētat eā extrius ut vi
deat pciosior. itꝰ vō deaurat
auro pseuerāti. Sic ⁊ tu de
argētā debes ēē bonis moribz
⁊ hūana sapia. ut itelligas
qd debeas deo. qd ve pxio tuo.
qd vō expedit aīe. qd ve cor
pi ad etnā salutē. Intꝰ autē
debes ēē deaurata p hūilita
tē. ut scz nulli placē appetas
n michi nec displicē hoībz tie
as ppt me. Deinde fistulator
tā facit fistule sue. Primo in
uoluat eā syndone ne macu
let. scdo facit ei cooptoriū in
quo custodiat. tcio. cooptorio
serā ne a fure auferat. Sic
tu inuolui debes mūdicia. ut
nec affectu nec delcatōe ve
lis āplius inqnari. Sz labora
libent ut possis ēē sola. q cor
rūpit bonos mores cōuersatio
malorꝫ. Sera vō ē diligens
custodia sensuū tuorꝫ ⁊ iteriorꝫ
oīm. ut i oībz actibz tuis attē
das ne astucia dyaboli decipi
aris. Clauis vō ē sps scs. q cor
tuū aperiet put m placuit
ad honorē meū et hoīm utili
tatē. ¶ Mat dei loqt ad spō
sā dicēs. q cor filij sui ē suauis
sim ⁊ c. ⁊ tāta caritate habū
dās. q si pctor starz ad portas
pdicōis ⁊ clamarz ad eū cum
volūtate emēdādi se statī eri
pet. ⁊ q puenit ad cor dei p
hūilitatē vē cōtrcōis. ⁊ p deuotā
cōsidātionē passiōis eiꝰ. Ca^m.

Mater dei la cētesimū p^m
qt. Cor filij mei ē su
auissim qi mel. ⁊ mū
dissim qi fons purissimꝰ. q ab
ipo qcqd ē vtutis ⁊ boitatis qi
a fonte pcedit. Ipe eciā ē dlcis
simꝰ. Qd ei ē dulcius hoī sēsa
to q cōsiderare caritatē eiꝰ i cre
acōe. i redēpcōe. i labore. ⁊ doc
trna. in gra eiꝰ ⁊ pacia. Eius
qppe caritas nō ē fluida sicut
aqua. sz extēsa ⁊ durabil. qa
caritas eiꝰ usqz ad nouissimū
manz cū hoīe. in tm. q si pec
cator starz ad fores pdicōis.
adhuc si inde clamarz cū vo
lūtate emēdandi se. eripetur.
Itē ad pueniēdū ad cor dei sūt
due vie. Prima ē hūilitas vē
cōtrcōis. ⁊ hec iducit hoīem i cor
dei. et i colloquiū spūale. Scda
via ē cōsideratio passiōis filij
mei. q remouz duriciā a corde
hoīs ⁊ facit hoīem currere

gaudenter ad cor dei. ¶ Oste dit sponse i visione iudicium unius alie cuiusdā religiosi coram xpo iudice iudicante pro quo beata ego interpellat. que dyabolus de quibus peccatis crudeliter accusat. Cui mater dei loquit filio dicens. Quemadmodum me a magna et lucida scias. Respondit iste quia astat preterea. Respondit filius. Michi est iudicium datum et oportuit me de singulis iudicare. Verum ad iudicem iustum nouem bona pertinent. Primo. attente audire. secundo. disponere. proposita. tuo. voluntas velle iudicare iuste. quarto. inquirere quod de causa litigat. quinto. inquirere quanto tempore lis duraverat. quia cuius dampnum est de iudicij dilatione. Sexto. igitur quales testes. si probati. si affirmatiue iuncta. aut si alter litigantium habuit plures testes. Octauo. non curare preces seu dona alicuius. Nonum est equum in iudicando. sic iudicare pauperi sicut diuiti. ita filio et filio sicut extraneo. non facere propter aliquod delectabile mundi. Ergo mater carissima dicito quod vis. Respondit mater. Duo erant inter se et in eis sunt duo spiritus. Unus bonus. alius malus. Certat quidem de egritione sanguinis tui. alter ad occidendum. alius ad vinificandum. Unus est obediam et dilationi. in secundo odium et superbia. Hac igitur iudicium. Respondit filius. Ut sint testes cum animo tuo. et quot cum alio?

Respondit mater. Amicus meus habet paucos testes. alter vero multos. quia sicut veritate et audire contempnit. Respondit filius. Iuxta iudicium iustum. Et mater ait. Amicus meus non acquirit. sufficat enim sibi sola sua corporis substantia. Ego quia domina sua. acquiro ne malicia prualeat. Respondit filius. Iuxta quod vis. Sic sicut scias. iudicium corporale precedere debet spirituale. Et non fuit affirmatum peccatum. non debet aliquis iudicari. Et mater. O fili dilecte nos omnia sciamus. tamen propter astantes queso. Quod est quale iudicium in isto fit corporale quoad spirituale? Et filius. Iudicium matris corporale est. ut anima eius celerius discedat a corpore et manus eius fiet mors eius. Iudicium vero spirituale est. ut anima eius suspendatur in patibulo infernali quod non est ex timore ex igne ardentissimo. quia omnis degenerans est de genere suo. Cui unus de religiosis sancti augustini. loquebatur ad iudicem dicens. Domine. nichil tibi commisto. Tu vocasti eum ad gaudia. et propter ea obliti est. obliua sua fracta est. nomen eius ablatum est. et opera eius nulla. Respondit iudex. Anima eius non est presens in iudicio ad respondendum. Cui dyabolus dixit. Ego volo vindicare. Si tu vocasti eum a pressuris mundi ad quietem. ego vocauit eum de altissimo vertice seu cacumine in profundissima fossa. Obliua eius exprimptissima est ad me. nomen eius apud me est gloriosum. Cui iudex. Ex

Respondeo. non est presumptuosus nec timidus iudicio. nec timet periculum aut dampnum seu dehonestationem propter veritatem.

pone mgt̃ q notas. Et demon
dixit. Facia. liez ũiũ. Cu vocas
ti eũ de pcellis curaꝝ mũdi.
ad requiẽ vite spualꝫ qñ ad pos
tũ bonũ. Ipe reputat hec
qñ p nichilo. qz magis appetit
solliatudies mũdi. Altissiꝰ vo
vtex ẽ xtio bona ⁊ pfessio.
Hac q pfẽ tenet ipe loqt̃ te
cũ q es potẽtissiꝰ ⁊ attigit ad
tuã maiestatẽ. De hoc vtice
seu cacumie altissiõ ego pci
pitauj eũ. qñ ipe petraꝝ p
ponit usq; i finẽ. qñ pcta re
putat p nichilo ⁊ iusticiã p
ẽitate. Pfundissiã vo fossa ẽ
gula ⁊ cupiditas. qz sicut fos
sa pfundissia nõ de facili iple
t̃. sic insaciabl̃ ẽ cupiditas sua.
Nomẽ aũ eiꝰ erat monachꝰ.
et nomẽ monachi ẽ custodia
sui. et abstinẽcia ecia a liciꝯ
Ihesu i eo abolita fuit. ⁊ vo
cat saul. Dic ei saul recessit ab
obia sic ⁊ iste. nã obedięcia
sua fracta ẽ. Cia sicut die ex
tremitates ligni fracti nõ cõ
ueniũt ppt̃ putredinẽ eiꝰ. sic
nec desiderij celeste nec dina
caritas q̃ fuit tanq̃ die extimi
tates ⁊ vniões obie quiete
pnt i obia sua. qz nõ obedit
ñ ad mutanda utilitatẽ ⁊ vo
lũtatẽ suã ppã. Et opa sua. sz
scdm opa mea. Cia licz ego
nõ legã missas nec cãtẽ nec
facia relig sicut ipe. tñ qñ opa
ista facit scdm velle meũ. tuũ
facit opa mea ⁊ dica pnt opa
mea. Cia cũ celebrat missas.
ex pfiptõe accedit ad te ⁊ ex
pfiptõe illa ipleť maiori ma
licia mea. Cantat ecia p lau
de hoim. et cũ ego ostẽdo ei
dorsũ meũ ipe dorsũ suũ vtit
ad me. et qñ ego volo vtit vẽ
trẽ suũ ad veterẽ meũ. idẽ. oẽz
voluptatẽ suã pficit scdm vo
lũtatẽ meã. Et oia q facit. cau
sa pseritis vite ⁊ ppe voluntaꝰ
facit. Ideo opa eiꝰ fuit opa mea.
Oratẽ sposa vdit i visione
qlit̃ bt̃s dyonisius orabat pro
regno frãcie ad bt̃am vginem

Cum maria. Cam̃ citi
esse orãdo. vidi qlit̃
ad vginẽ mariã bt̃s
dyonisius loqbat dicẽs. Regi
na mie. tu es cui data ẽ oĩs p
mia. ⁊ mr dei facta es ppt̃ mi
serorꝫ salutẽ. Miserẽ igit̃ regi
no frãcie. tuo ⁊ meo. Tuo qdẽ.
qz habitatores eiꝰ te p modu
lo suo honorat. Meo aũ. qz pa
tronꝰ eorꝫ sũ. ⁊ i me habet fi
duciã. Cu qppe vides qñte aie
pereũt̃ oi hora. ⁊ hoim cor
pa q̃ bestie pstrũ. ⁊ qd gra
uius ẽ. aie q̃ nix descendit in
ifernũ. Cõsolare ergo eos ⁊ ro
ga p eis. qz dna es ⁊ oim ad
uocatrix. Vindit mater dei. Pce
das ad filiũ meũ ⁊ audiaꝰ ppt̃
ista q̃ astat. qd ipe vndebit.
Mater dei orat cũ bt̃o dyoni
sio et alijs scis ad eũdẽ filiũ suũ
p regno frãcie. et sup guerra
istorꝫ duorꝫ regũ q̃ assiliãt di

abz bestijs ferocissis. Cam. c iiij

Mater loqt ad filiu. dicēs. Bndictus sis tu fili mi. Scribit. q ego dicebar bndcā q te portaui i vtro. Tu vo rndisti. q iste eciā ē bndictus q vba tua audirz et cseuarz ea. Ergo fili. ego sū illa q verba tua meoriter in corde meo seruaui. Ideo reduco vnū vbū qd dixisti scz petro qrenti si dimitteret peccanti usq septies. Rndisti dimittēdū usq ad septuagies septies. notās p hoc. q quociēs aliqs se hmiliat cū volūtate emendādi. tociēs tu patus es dare miscdiā. Rndit filius. Testiōniū tibi phibeo q vba mea fuerūt radicata i te. sicut semen qd seinat in pingui tra. dās ex se fructū cētesim. Sic eciā vtuosa opa tua oibz faciūt leticie fructū. ideoq pete qd vis. Rndit mr. Rogo te cū dyonisio et alijs scis tuis qrz corpa in hac tra istius regni frācie sūt. aie vo i celo. miserere isti regno. Ego eī p silitudinē loquēdo ppt istā que psēs ē spū. video qi duas bestias ferocissias. qualibet de gne suo. Altā eī cupidissiā ē deglutire q pt habē. et quo plus comedit. eo magis esurit. nec saciat fames eius. Bestia vo scda nitit sup oēs ascendē. Iste bestie habēt tā mala. Primo. tribilē vocē. scdo. st plene picu

loso igne. tcio. qlibet desiderat altius cor i se glutire. et vna inqrit in dorso altius. volēs ibi inqrē igressū ad cor. Vox tribilis istarz bestiarz audit longe. et oēs bestie q apto ore veniūt erūt ardētes istarū bestiarū. ideo cadēt i mortē. Ille vo bestie q clauso ore veniūt. priuabūt vellē. et discedēt nude. In istis duabz bestijs itelligūt duo reges. scz frācie et āglie. Rex alt nō saciat. qr bellū suū ē ex cupiditate. rex alius nitit ascēdē. Ideo ābo pleni sūt igne ire et cupiditatis. Vox bestiarz ē talis. Recipe aurū et diuicias mūdi. ut nō parcas sāgiū xpianorz. Quelibet istarz bestiarz desiderat altius mortem. et ideo quilibet qrit altius locū ad nocēdū. Ille vo qrit i dorso nocē. q iniusticiā suā desidāt audiri ēē iustā. et ut altius iniusticia diceret ēē iniusta. Alius at qrit i pectore nocē cordi. q scit se habē iusticiā et ideo facit mltū dāpnū nō curās de pdicioē et miseria aliorz. nec i sua iusticia habet diuinā caritatē. Ideo ergo i pectore qrit igressū. qr ipe maiorē iusticiā habet ad regnū. et cū ipa iusticia habet supbiā et irā. Alius vo habet miorē iusticiā. ideo ardet cupiditate. Bestie qz alie q apto ore veniūt. hij sūt q ppt cupiditatē veniūt ad eos. Horz ora apta iplēt hij qui

igne

vocãt reges. ꝯ fuit vere ꝑditõis?
Periit nãq; pecunias habuda
tet & dona i ora rpõr. et sic fa
cãt eos ardẽ ad bellũ ut cadat
i morte. Quor bona ẽmanẽt
et corpa ꝛeꝯpuit in tra & cor
rodũt vermes. dyaboli eorũ
aĩas. Et sic isti duo reges pro
dũt multas aĩas de filio meo.
q̃ eas redemit sanguĩe suo.
Ille vo bestie q̃ ꝑuant vellẽ.
fuit hoies ſplices et q̃ stẽtat
de bonis suis. qui hac ĩtẽõe ꝑ
cedit ad bellũ qr credũt se hr̃e
iusticã et bellũ ee iustũ. Jdo
ꝑuant vellerbz idẽ. corpibz
p morte. aie vo ꝛeꝯpiũt i ce
lũ. Jdo fili mi miserẽ. Rndit
filiꝰ. Ita oĩa vides i me. dic
ista audiẽte q̃ astat. q̃ ẽ iusti
cia. ut reges isti exaudiãt.
Et mr rndit. Ego inḡt audi
o tres voces. Prima ẽ istorũ
regũ. quor vnꝰ cogitat sic.
Si habeẽ mea. nõ curarem
habẽ alia. et timeo carẽ oĩbz.
Et ex isto tꝛoze scz q̃ timet ob
pbriũ mũdi. ꝛuit se ad me.
dicẽs. O maria roga p me. Al
ter vo rex taliter cogitat. Vtinã
esse in statu pris. fessꝰ sũ. Jdo
et rpe se ecia vtit ad me. Secũda
vox ẽ comitis. q̃ cotidie rogat
me pro pace. Tercia vox ẽ cleroz
tuor. q̃ clamat dicẽtes. Non
plorama corpa mortuor. non
dãpna. nõ pauptatẽ. ſz aĩaꝝ
casũ q̃ cotidie pclitãt. Jdeo
o dña roga filiũ tuũ. ut aie
salueñt. Pdca o fili. miserẽ eis.
Rndit filiꝰ. Est septũ. q̃ plsaca
apiet. vocãti ĩtendũ ẽ. & pe
tenti dabit. Sz sicut oĩs q̃ pul
sat ext ostiũ ẽ. sic & isti reges
ext ostiũ sũt. qr me nõ habẽt
i se. Jdo ꝓpt te petentibz ẽ ape
riendum. Cxpe loqꝰ sponse
dicat ei modũ p quẽ debet fi
pax int reges frãcie & ãglie.
Et si ipi reges nõ obedierit. q̃ iussit
filiꝰ puniet. Ca m. Et
loqt. Ego sũ rex metuẽdꝰ & ho
norandꝰ. Jdo ꝓpt preces
matris mee mittã eis vba me
a. Ego sũ pax vera. et ubi pax
ẽ. ibi p cto ego sũ. Si igit isti du
o reges francie & ãglie habẽ
voluerit pacẽ. ego dabo eis ꝑ
tuã pacẽ. Sz pax vã haberi nõ
potit. ñ veritas & iusticia di
ligat. Jdeo q̃ alter regũ habet
iusticiã. placet mi q̃ p mrimo
niũ fiat pax. & sic regnũ ad le
gitimũ hẽdẽ potit puenire.
Sdo volo q̃ sit cor vnũ & aĩa
vna. i augẽdo fidẽ xpianam
ubi modius fieri potit ad ho
norẽ meũ. Tercio deponãt ĩo
lerabiles exactiones & fraudu
lẽtas adiuẽtiões suas. & diligãt
aĩas subditor suor. Si ãt ille
rex q̃ nũc tenet regnũ obedire
nolueꝛit. sciat p ẽtissio q̃ non
ꝓsp̃abit in factis suis. ſz i dolo
re finiet vitã suã. et regnũ di
mittz i tbulacõibz. Et filiꝰ et
tyrannus sua erit i ira & obꝓbio.
et ꝛisioe. ita q̃ oĩs admirabũt.

Di ãt vex ille q̃ iustiã habz obe
dire voluit. admuabo eũ. et
pugnabo p eo. Si vo nõ obedi
erit. nec ipe puerit ad dese
riũ suũ. sz puabit obtẽtus. et
pcipuũ gaudiosũ dolosq exitꝰ
obscurabit. Veruptñ qñ hoies
regni franciae assupserit ve
rã humilitatẽ. regnũ puerit
ad legitimũ heredẽ ⁊ verã
pacem. Exẽ dicat spose q
nõ timeat frãgẽ abstinẽciã
p obiam prius spual' qñ nõ
est pcm. ⁊ eciã monz spõsã.
q̃ stet stabilis ⁊ q̃ resistat tẽp
tacoibz stinue ⁊ q̃ habeat
volũtatẽ firmã pseuãndi in
bono. exẽplo ihũ maie et
Dauid ⁊ abĩe. Cam. cvj
Hlugoꝗ. Cur times?
Nã eciã si q̃rer i die
comederis. nõ tibi putabit ad
pcm. si p missioẽ eiꝰ feceris cui
teneris obedire. Sta ergo sta
bilis. Tu debes ee sicut miles.
q̃ pcussꝰ i bello diuꝛsis vulnibz
reddit inimicis vulnã mlto ac
riora. et eo ad pugnãdũ ẽ feꝛ
uẽtioꝛ. qꝰ plꝰ ab hostibz appetit.
Sic ⁊ tu inimicũ tuũ vincute.
et ee stabilis. et volũtatẽ ra
tionabilẽ debes habẽ. i bono
Cur ãt cedis diabolo. q̃n
tẽptacoi nõ assentis sz viriliꝫ
resistis. utputa opponẽdo hu
militatẽ ꝛ̃ superbiã. stinẽciam
ꝛ̃ gulã. Cur vo es stabil'. cũ
i tẽptacoe ꝛ̃ deũ nõ murmuras.
sz cũ hylaritate oia suffẽndo.
et pcis tuis oia i putãdo. regra
tiaris deo. Cur vo volũtas tua
ẽ rationabil'. cũ nõ desideras
pmiũ n̄ ad volũtatẽ meã. cũ
te tota reliquis i manꝰ meas.
Primũ itaq̃ bonũ sz repcutẽ
hostẽ nõ habuit lucifeꝛ. q̃ sta
tũ assensit cogitacõi sue. Ido ce
cidit irrecupabiliꝫ. q̃ sicut nl'
lũ maliciae sue habuit instiga
toꝛẽ. ita eciã nullũ habebit re
cupatoꝛẽ. Sedm bonũ sz stabi
litatẽ nõ habuit iudas. sz factꝰ
despat? serpm suspẽdit. Terti
ũ bonũ sz volũtatẽ bonã nõ
habuit pylatꝰ. q̃ feruẽtioꝛẽ vo
lũtatẽ habuit ad placẽdũ iu
deis. et ad honoꝛẽ suũ. q̃ ad
me liberãdũ. Sz pmũ bonũ
sz repcutẽ hostẽ. habuit matꝛ
mea. que q̃ habuit tẽptamẽ
ta. tot reddidit ⁊ reopposuit
cõtraria. Sedm vo bonũ habu
it dauid. q̃ i aduisitatẽ pacies.
⁊ i casu suo nõ desperas. Ter
ciũ bonũ sz volũtatẽ pfectam
habuit abraha. q̃ relicta pua
eciã filiũ vnicũ imolabat.
Hos igit ⁊ tu iuxta vires tu
as imitare. Exẽ iduat spõ
sã id ẽ aiam ad ꝛseruãdã dili
gẽtiã stionẽ pura. curitatẽ di
uinã. ⁊ obiam firmã. adepñt
eciã illos q̃ stepñt obiam et abstinẽ
bonã pacẽam. aimatiꝫ hoi
nẽ spuale ne paulatim sub
specie lucis pmutat ingreꝫ
sare et obtenebrare cõscientia
suam. Capitulũ. cvij

Apparuit ag̃elus q̃dã mire spẽr. ad quẽ a/ lij ag̃eli visi sũt loqui/ entes. O aĩe cur offers deo nr̃o nutẽ vacuã? Rndit ille. Luz oĩa sciatis. tm̃ ppt̃ istã q̃ astat loquor. Ego ex p̃ncia dei nr̃i nuq̃ exstor. q̃ sic volũ tati eiꝰ deseruio ad pfectũ aĩa/ rũ. qp nuq̃ eiꝰ careo pn̄cia. Cui ⁊ si nõ offero nutẽ dulce/ dñs. offero tm̃ aliq̃d delectabile. scz clauẽ de auro purissiõ. nã argenteũ. ⁊ cõnã de lapidibꝫ p/ cios. Clauus võ sigt exrionẽ ⁊ confessionẽ puram̃ p pctis. q̃ a/ perit cor dei. et introducit pcõ/ rẽ in cor dei. Vas võ ẽ dina delectatio ⁊ cunctas. i q̃ deus cũ aĩa suauit̃ refecit. Cõna. ẽ obia firma ⁊ hylaris. Her ei tã requrit dñs meus ab aĩa scã. Sz luz her aĩa custodie mee deputata her tã spreuit. rep/ sento tm̃ iter deo illa q̃ ei ob/ tulit ⁊ nichilomiꝰ honor sus erit. Nã clauus exrionis est ei onosa in tm̃. qp nec cogitare de ea velit. Vas võ dilcionis dine ẽ ei sic amatũ. qđ nllat/ nus illud odorare pt. Cuio ei ei dulcescẽ possũ suauitas spũ/ alis. ubi radicata ẽ voluptas carnis? Nõ ei duo exteria bene/ uenirũt i vno vase. Corona ecĩa obẽ ẽ ius ẽ ei ad portã/ dñi. qp ppa voluntas tm̃ ei pla/ cet q̃ dulas ei videt scz̃ volũ/ tatẽ ppã. q̃ dei. Cũt angelꝰ/ uites se ad deũ dixit. Ecce dñe vas et clauus et cõna q̃bz aĩa/ sta fecit se indignã. Et ideo cũ/ testa crepuit. et intꝰ plena ẽ/ luto. q̃ debuisꝫ ee plena melle/ suauissiõ. In medio võ teste ia/ cet serpes. Testa igit̃ est cor. qđ cũ p mortẽ crepuit. plenũ/ ẽ desideriis mũdi. q̃ sẽ q̃ lutũ. serpes at ẽ aĩa. q̃ lucidior de/ bẽt ee sole. feruẽtior flama. ꝫ fœa ẽ serpes pleno veneno/ nulli nociuo. n̄ sibi tm̃ ad pdi/ tionẽ. Dns at tũc locutꝰ ẽ spo/ se. dicẽs. Ego dico t̃ p filicitudinẽ/ q̃ndã. quo ille exstructꝰ ẽ. Quasi/ si vnꝰ hõ structꝰ. ⁊ alt̃ eũdo agp/ piquatꝰ ei. Cũ labo faces ha/ bẽt alt̃ ad altez. dixit ille q̃/ ibat. Dñe q̃ vniũ int̃stitiũ ẽ/ int̃ nos. onde m̃ uiã. p quã ꝯ/ diat. q̃ video te potẽtissim abs/ q̃ pacõe. suauissim̃ absq̃ exsidã/ tiõe. optim̃ tanq̃ illũ a q̃o est/ oĩs bonitas. ⁊ sine q̃ nullꝰ ẽ bo. Rndit ille. Amice mostrabo/ ubi ꝑplicẽ uiã. q̃ tm̃ ad vnũ tẽ/ dit. Hãc si secutꝰ fueris. petro/ sa ẽ in pncipio. ꝫ i fine planis/ sia. obscura ẽ i capite. ꝫ lucida ẽ i pgressu. amara ad tẽ/ pus. ꝫ suauissia i fine. Rndit/ ille. Tm̃ onde m̃ uiã. ⁊ libẽt/ sequr̃ eã. Video ei pcm̃ ee in/ mora. dapnũ i errore me fuis/ se maxim̃ si secutꝰ fuero uiã. Ido ꝑple desiderium meũ. ⁊ on/ de m̃ uiã veram̃. Ego igit̃ ce/ ator oĩm. ego sũ ille q̃ sto i mu

tabilis et nuc nũ stabilis. Luc ille talis appropiquat mi. qñ me diligebat ⁊ nichil sicut me grebat. Ego qñ vti facie mea ad eũ. qñ i aiam eiꝰ misi diui nã ꝺsolationẽ. ⁊ mũdi gaudiũ erat ei odio ⁊ oĩs voluptas carnis. Ego ecia oñdi ei tplicẽ mã nõ loqꝺo voce cũ nis. ꝫ ispirãdo aie sue occulte eo mõ quo nũc ispiro aie tue i apto. Ꝺmũ igit oñdi ei. q eet obediẽs mi deo suo. et platis suis. ꝫ xpc vndit mi intꝰ. cogitãdo sic in mẽte sua. Nõ faciã inqt qi durꝰ e platꝰ. et nõ caritatiuꝰ. et idõ nõ valeo ei obedire voluntate. Oñdi ei ecia secuꝺã viã. scz fugẽ voluptatẽ carnis. ⁊ seq̃ meã voluntatẽ diuinã. fugẽ crapulã ⁊ seq̃ abstinẽciã. Hec ei vie st. q ducit ad obiam veram. Ꝺed xpc vndit mi. Neq̃q. Natura ipse mea ifirma e. idõ comeꝺã ⁊ dormiã ad saturitatẽ. loquat ad habẽdũ gaudiũ. et videbo ꝓpt solaciũ mũdi. Oste di ecia ei tecia viã. scz habẽ paciam bona ꝓpt me deũ suũ. q hec e que ducit ad abstinentiã. ⁊ iducat ad obiam scam. ꝫ xpc vndit mi. Nõ faciam. Si ei illa ꝓtuliosa mi suffero. angariat q̃ sũ fatuꝰ. Si ꝺespectior ceteris fuero i habitu. ꝺfidor ab hoibz. Et si i mẽbꝭ meis e deformitas. nõe e ut op̃ aliqꝺ placidũ hoibz hoc supleat ⁊ recopẽset. Dic igit air dns. ego et cõscia sua cribamꝰ. usq̃quo elongꝫ se a me vtebat octipiut ad me. ⁊ nõ faciẽ. Ꝺed quo vtebat: Qñ scz voluit obe dire i hijs tm q̃ sibi placuerũt. et sic voluit ee pacies ut nichil minuet de amicicia mũdi. Nũc at dyabolꝰ laborat ut faciat eũ totũ cecũ ⁊ mutũ. q̃ponẽs ligare manꝰ eiꝰ ⁊ pedes inuolue. ⁊ ducẽ ad tenebras i ferni. Luc at facit ipm cecũ. qñ cogitat sic. Deus videt me passioe sua. nõ ꝑdet me q̃ misericors e. Hec sic dicte deus exãinat pcm. sicut hõ offendit oi hora. Ex istis ꝓbat q̃ fides sua nõ est stabilis. Ideo inquirat i euãgelio me o. q ego ratione q̃ꝺã de vbis. q̃ntomagis de opibz: Inqrat ecia. q diues nõ ꝑ rapina sepultꝰ e in ifemo. scz q̃ abutebat ꝺcessis. Luc vo facit dyabolus eũ mutũ. qñ audies exẽpla auctoꝝ meoꝝ ⁊ vba dicat. Nemo potit sic nũc vuẽ. Ex isto ꝓbat q̃ habet modiã spẽ. Ego ei q̃ dedi amicis meis sic apte ⁊ caste viuẽ. ego ⁊ potes sũ dare isti filia si i me spem habet. Luc vo dyabolꝰ ponit hamũ ubi minꝰ pcauet. Luc ecia inectit pedes. qñ cogitaciões ⁊ affectiões suas nõ attẽdit. qñ modũ tẽptationum suaꝝ nõ ꝺsiderat. qñ sic utilitatẽ pximi ⁊ caritatis attẽdit

qp de salute aie sue no attedit. ꝓpea cogitet qđ dixi i euāgelio. qp hō ponēs manū suam ad aratrū. nō respiciat retro. et q magis utile īchoauit nō retro cedat. Cui qz dyabolus viculū ponit sup cor eiꝰ. qn vo lūtatē eiꝰ sic ad mala īclinat. ut cogitet et velit i sēli honore cē et tali dispositōe ꝑseuare. Ducat ecīā eū ad tenebras qn cogitat. tnlit. Vtrū gloriā habeā vel suppliciū. modicū ē m cure. Ve ei. q tales tenebs īcurrit. Veruptīn si vt se volut ad me. occīā ei qi pt. Dz quō. Habēdo scz volūtatē sa cē qntūcūq potit. Sicut ei nō licz filio hois recipe aliquā in uigiū st polūtatē ꝑpām. sic nec filio vgis licz. Volūtas ei ē qđā instrumētū. p qđ caritas dina introducit in aiam. Sicut ei moledinarꝰ volens ꝑcīdē lapides ꝓmo īqrit ri mas ubi ꝓmo īponit gralio ra istrumēta. inde grossiora donec lapis dissoluat. sic ego ꝓmo qro volūtatē bonā. in q infūdo gram meā. Deinde crescēte ope et volūtate pfici ente. actrescit et maior gracia mea. donec cor lapideū mutat. et crescat i cor carneū. et cor carneū i cor spuale. ℣ Xpc lo qꝰ spōse dicit. qp tres scī ei ꝑ cetis placuerūt. scz vgo maria. bt̄s iohes baptista et maria magdalena. laudat qꝰ discre tionē abstinēcie quā isti tenebāt i abo. sopno et vestimēto. Cm

Hsl loqt. tres. e vnꝰ scī sūt. q mi ꝑ ceteris placuerūt. scz maia mater mea. iohānes baptistn. et maria magdalena. ℣ Mater ingit mea. qn et postq nata fuit. sic erat pulcha. qp nulla eāt i ea macula. Qđ bene ꝓgnos cētes dēones sic egre tulerūt. p silitudinē loqdo. qn qp queda vox dēonū tūc sonuiss de iferno. dicēs. ℣ Una vgo tā vtuose et mirabilit gredit. qp oēs superauit ira et i celo et puenit usq ad sedē dei. ℟ Dz et nos si ꝓcedim⁹ st ea cū oīb⁹ lagis nris. oēs ipa dissoluit. et sicut stuppe rūpunt. et sicut funes vetere dissoluūt. ℣ Ih vo veni st ea cū oi malicia nīa et īmūdicia. oīa vesīdit sicut fenū. qđ vesīdit a falcastro. ℟ Si at īmittiꝰ ei voluptatē et mūdi delectatiōnē. facilꝰ oīa extīguit. qp sīa tilla a torrēte aquar. ℣ Nato vo iohāne baptistā et ipe displuit deonibz. i tm. qp qn vox queda tūc sonuit de iferno dicēs. ℟ Natꝰ ē puer mirabil. qđ facie⁹. ℣ Si ꝓcedim⁹ st ei ai superbia st̄epuit audire nos et minus mult suggestiōi nīe obedic. ℟ Si ꝓtendi⁹ ei diuicias. vt ad nos ocupit et renuit vidē. ℣ Si voluptatē. qi mortuꝰ ē. et nō pt sentire. Cm vo maria magdalena ꝓsa ē. dixerūt

dēones. Quo reducem⁹ eam? Pigue ei preda ꝓdidit. Ipsa q̄pe rā in tm se aḡs lacrimis lauat. q̄ nō audeb⁹ aspectū nostrū in ea ifigere. Sic tegit se bōis opibz. q̄ nichil accedit ad eam de macula. Sic feruēs ē et calida i dei seruicio et sātate. q̄ nō audeb⁹ ei appropiquare. Itaq; isti tres sic habuerūt aiam suā q̄ dīm. corp⁹ vō suū q̄ seruū. Quor aīa tā habuit. Primo. nichil dilexit n̄i me deū suū. Secūdo nichil facē voluit ꝑ me. tēo nichil amittē voluerūt q̄ erāt dei. Ergo q̄uis isti talem habuerūt aiaz nō tn̄ spreuerūt corp⁹ suū. nē dederūt ei venenū p cibo nec spinas p vestimēto. nec iacuerūt in tumulo formicarū. Sz habuerūt modāta refectionē ad honorē mei et aīe utilitatē. vestimētūq; ad corpis operimētū nō ad superbiā. sopnū vō ad q̄etē et lectū ad alleuiationē. Veruptn̄ si xp̄i scriuisset in platuisse et ego dedisse eis grām. libēt' oīa amarissima recepisset in cibū. et spinas p veste. et i tumulo formicarū iacuisset. Sz q̄ sidabāt me i oīb⁹ iustū et misericordē. vdo sicut ad corp⁹ fuerūt usti p refrenationē motuū illicitoz sic et miserecordes et racionabiles fuerūt ad idulgēdū corpi me violētia laborus corp⁹ trueret. et ne laborus vehemētia solue ret. Nūc igit' potis q̄rē. Cum sā hēmite et antiq̄ illi pres tātā grām habuerūt q̄ q̄dā eoz nō comedebāt n̄ semel in septimana. alij usq; sūt cibo et mīsterio āgelorū. q̄re istis nō dedit grām talē? Rndeo. Illi sā pres tale ieiuniū obtinuerūt tripli de causa. Primo ad manifestādū grām et potēciā meā. ut sciāt hoies q̄ sicut aīa sine corpali cibo sustēto. sic ecia corp⁹ sine cibo si michi placet valeo sustētare. Secūdo ꝓpt' exēplū ostendendū. ut ex eoz exēplo discāt hoies q̄ corpalis labor et tribulatio trahit aīaz in celū. Tercio ꝓpt' pcīi mitatiōnē. q̄ voluptas carnis nō refrenata trahit hoiem ad penā. Ergo ut hoies addiscent abstinēcia et modū viuēdi. ego ipe deus et hō. q̄uis sine cibo viuē potuisse in mūdo. tn̄ cibo et necessariis corpalibz usq; sū. ut hō in oīb⁹ restrauet' in deo suo. et solaciū modāta hret i mūdo. et pfectā lībtatē cū sās in celis. ¶ Maria loq̄t' dicens. q̄ hō spūalis postq̄ sūpsit labore pnīe et actis opibz bonis ꝛc dimē debet pōra tpa pdicta ad hoc ut vacuas nuces nō offat

Martha loq̄t' deo. Cū ego vbi pmanet dīo mu ces. q̄q; mt' eas alique iueniūt vacue. q̄ ut ac ceptabiliores fiāt dīo. ipleri debēt. Sic ecia i spūalibz op

bus ē. ℣ Multi fecerūt opa bona
ppt̄ q̄ diminuit pcm̄ ut nō
icurrat infernū. attn̄ aīa illa
opa bona ⁊ int̄ ea mlta fi
erūt tpa vacua. q̄ nāt ē ut i
pleāt. ℣ si tps laborādi fuerit.
℣ m at ztio ⁊ caritas oīa sup
pleāt. ℣ ir maria magdalēa
obtulit nuces deo id ē opa bo
na. int̄ q̄s nuces q̄da erāt va
cue. q̄ lōga tpa habuit ad per
andū. ℣ z oīa illa supplebat in
uāte tpe pacīa ⁊ labore. ℣ z ⁊
ioh̄es baptista obtulit nuces d̄o
q̄ plenas. q̄ a iuuētute seruiu
ut deo. offerēs ei totū tēp̄
suū. ℣ pli vo obtulerūt d̄o nu
ces q̄ semiplenas. q̄ aīa in
sionē suā plā tpa habuerunt
ipfecta. Ego vo q̄ sū mater d̄i
obtuli nuces plenas ⁊ dulcio
res melle. q̄ a iuuētute mea
ipleta fui gr̄a ⁊ in gr̄a oserua
ta. ℣ deo dico. q̄ quis pcm̄ di
missū sit hoi. tū tpa pus na
cua dū hō tps habet redimi
debēt pacīa ⁊ labore cūtatis.

¶ Exp̄ istruit spōsa. q̄is est
differēcia int̄ spūm bonū ⁊ illu
sionē dyaboli. ⁊ quō vīndendū

Filij ē utriq̄. Cā. c. x.
loq̄t. Quo ītelligēdū
ē spūs meus cū duo
sint spūs. scz bonū ⁊ malū. ego
dicā tibi. ℣ spūs meus calidus ē.
⁊ facit duo bō. ℣ primo facit nichil
desiderare ni deū. secūdo dat sū
mā hūilitatē ⁊ mūdi ztēptū.
℣ ps vo malū ē frigidū ⁊ calidū

℣ frigidū q̄ oīa q̄ dei sūt facit a
mara. Calidū ideo ē. q̄ hōiem
ad carnis īclinat voluptatē ⁊
mūdi superbiā. et ad laudē ppriā
īstigat affectū. ℣ pē q̄ppe venit
blandū q̄ amicū. ℣ z q̄ canis
mordēs. vēit q̄ q̄ dulcis ysola
tor. ℣ z ē pessimū illaqator. ℣ deo
cū venit. dicto ei. Nolo te. q̄ fi
nis tuus malū ē. Cū vo spūs bo
venit. dicto. Veni dīle q̄ ignis
⁊ mēde cor meū. ℣ nā licz ego
īdigna sim habē te. q̄ tu nō eis
meliorē ppt̄ me. tū ego ex mea
pte īdigeo te. nec īdiges meis.
℣ z ego ero meliorē p te ⁊ sine te
sū nichil. ¶ Exp̄ loq̄t spōse de
tribz legibz scz eccie. īpatoris ⁊
cōitatis. ℣ monz eā q̄ ipā vi
uat scd̄m q̄tū legē scz spūalē.
id ē in hūilitate ⁊ caritate. oīa
postponēdo ppt̄ deū. q̄ p ista
acq̄rit vita eterna. Cā. c. xj

Filij loq̄t spōse dicens.
Tres leges sūt. Una
ē eccie. scda ē īpato
toris. tcia ē cōitatis. ℣ ste oēs le
ges scribūt i pellibz aīaliū mor
tuor. ℣ z ē alia lex spūalis. q̄ nō
scribit in pellibz sz i libro vite.
q̄ nūq̄ pdit nec vetustate cor
rūpit. nūq̄ habet tedio nec cū
difficultate possidet. Quis itaq̄
lex bona ordinari debet ad sa
lutē aīe. ⁊ ad pcepta dei pfici
enda. ⁊ ad desiderīa mala fugi
enda. et ad bona opa q̄ desiderari
discrete debēt q̄renda. ℣ hec aī
i lege q̄ scribūt i pellibz ē vnū

verbū qđ dicat obtinē aliqđ. Ergo ut aliqs obtineat aliq. vnū de q̄tuor ē necesse. Aut ei dat a lieno aliqđ donū ꝓpt̄ carit̄ē & fāliaritatē exptā. aut ꝓpt̄ hē ditatē. aut ꝓpt̄ diuisionē. aut ꝓpt̄ humilitatis et seruitutis opa ī pēsa. Dilē ē de lege spūali. Nā lex spūalis ē deū itelligē & dilige & eo firu. Et ī hac lege ē hono & spūales diuitie. scz creatu ōia mutare ī creatorē voluntatē ꝓpā ꝓ deo relinq̄ē. vtutes diligē. & ꝓ celo dare mūdū. Itaq; iste diuitie obtinēt q̄duplicat. ꝓmo p caritatē. Sicut ei dns t̄palis alicui t̄buit dona ex caritate licz nō p̄edat mita. sic ego ex bonitate mea creauī hoīē & redemi & supporto cotidie & sī ignauitudiez ei9 honoro eū. In sup et q̄cūq; me diligit toto cor de & nichil n̄ me desiderat. ha bebit vtutē in ēna q̄ scribit ī cor de dīgito dei. & hoīē in celo q̄ scribit ī libro vite q̄ ē vita et na. Secdo obtinet honor spūal ꝓpt̄ hēditatē. Ego q̄ppe ꝓ humanitatis mee assūptionē & pas sionē hon emi celū. et aperui celū hēditurō uere. Sicut ei hō hēditatē diuinā quodāmō vē didit dyabolo recipiēdo pomū modicū ī ꝓmutatione ꝓ delectatōe etna. cibū vetitū ꝓ ligno vite. falsitatē ꝓ vitate. Sic ego obediēdo ꝓ discerpsi hām in obie. ꝓ amaritudinē cordis mei. satisfeci ꝓ dulcedie pomi. ꝓ mor tē mea. ꝓmeruī hon ligni vite. ꝓ fidē humanitatis mee redixi hoīnē et ī statū oēm vitatem. Ergo q̄cūq; credit vbis vitam mee & imitat me. hic ꝓ hēditatē obtinebit diuitias spūales et gnām meā. Terao obtinet ho nor spūalis ꝓpt̄ diuisionē. scz qn̄ hō diuidit & sepat se ab oī delectatōe delicia & carnaliū. & aufert voluptatē carnis ī absti nētia. diuitias ī paupiatē. ho norē in abiectionē. pntes vte nos in amicoz dei collocatione. visionē mūdi ꝓ visiōe dei. Qr to obtinet hon spūal ꝓpt̄ hu militatis opa & seruitutis. scz qn̄ hō in seruicio dei & pena mili tat q̄ miles validꝰ ī bello seruit ī humilitate & fidelitate q̄ seruꝰ. dispēsat sibi amussa misēdi et iuste sicut bonꝰ dispēsator. & mi gilat ad tēptatōes sicut bonus speculator. hic ē dignꝰ habere honorē & spūales diuitias. que nō scribūt in pellib; animaliū sz ī aia. Quia gradꝰ ēplius legis scipre utilis ē ad ꝓficiēdū iusti cia. sz lex spūalis suauis ē ad fructū paciēdū. Ergo filia q̄re honorē spūalē obtinē ꝓ caritatē. scz nichil diligēdo sicut me. Quere ꝓ hēditatē. scz credēdo firmit illa q̄ ꝓmit ecclia. Et re ꝓ opa humilitatis. cia scz fa ciendo ꝓ honore meo. In lege q̄ppe mea tu vocata es. ideo & legē meā seruare teneris. Lex vō mea ē viuē scdm volū

tatē mea. Dicut ei bonꝰ clitus
viuit sc̄dm legē ecclie. sic & tu
viue sc̄dm legē hūilitatis mee.
¶formādo te aīis meis. ¶Nam
oīs lex tpalis ptim tēdit ad hō
rem mūdi. & parti ad septīū
eius. ¶Hec vō lex sola tēdit ad ce
lestia. qi aīt me et post me nl'
lus itelligit plene q̄lis & q̄ glo
riosa ē celestis regni suauitas.
sicut ego. & ille cui voluero rue
lare. ¶Hīc loquit' spōsor dicēs.
q̄ caueat diligent' a vicio sup
bie. ne extollat' de pulchitudi
ne mēbroꝝ. ā de bonis seu de
pgenie. nā superbꝰ apat' papy
lioni q̄ habet alas latas et
modicū corpus. ¶Cap'm. cxij.

¶Hīc loq̄t' ad spōsā. Vo
lui tbari de superbia iste
rū q̄ cito trāsiet. Est
ei q̄dā gen9 muscaꝝ q̄d vocat'
papilio ¶Hoc habet latas alas
& modicū corpꝰ. sed' habet ml'
tiplices colores. Tercio volat
alte ppt' subtilitatē suā & leui
tatē. sz a scedēs in aere q̄ mo
dicū habet fortitudis i corpe.
cadit cicius i q̄dcuq̄ ē vicinꝰ
siue ad lapides siue ad ligna.
¶Sīc id gen9 muscaꝝ sicut superbos.
q̄ habēt latas alas & modicum
corpꝰ. q̄ mēs eoꝝ itumescit su
perbia q̄ pellis inflata vēto. cre
dūtq̄ se oīa habē ꝑ mitis suis.
& ꝑsentit se cetis arbitrātes se
cetis digniores. & nomē suū ex
tēdēt p totū mūdū si posset.
Sz q̄ vita eoꝝ brevis ē q̄ vnꝰ
puncty. ideo cū nō recogitat cadit.
Sedo superbꝰ habēt multiplices
colores sicut papilio. q̄ superbi
unt de pulchitudie mēbroꝝ. de bo
nis & de pgenie. & iuxta oēm su
perbie sue adiuentionē mutant
statū suū. sz cū moriūt. non
sunt in viua. Tercio superbꝰ cū in
altissim̄ gradū superbie ascēde
rit. pcipitose & i momēto cadit
in mortē. ¶Ideo caue tibi a sup
bia. q̄ subtrahit facē dei ab hō
mie. ¶Nec gra mea ingredie ad
eū quē ipa possidet. ¶Ex̄pius
monz spōsam q̄ hūilit' viuat
nec curet de magna fama &
nōie. q̄ ipē ad pdicādū euan
gelū nō elegit magnos doctō
res sz hūiles piscatores. nā qui
laborāt ad acq̄rendū sibi magꝝ
nū nomē in hoc mūdo. cruit'
i mferno punient'. Cap'm. cxiij

¶Hīc loq̄t'. Legat septūs
q̄ voluit. & iueniet q̄
de pastore fecit ꝑphām.
& spūs ꝑphie repleuit iuuenes
& ydiotas. Verū q̄uis nō oēs
crepetit vba mea salutis. m ut
inoresceāt caritas mea. ad ple
rosq̄ vba mea puenerūt. Silit'
ad pdicādū euāgelū nō elegit
doctores sz piscatores. ne gloriā
rēt' de sapia sua. Et ut itelli
gāt oēs. q̄ sicut dēs i se ē mira
bilis & inexcogitabil'. sic et opa
eius insrutabilia sūt. & i mi
nimis maxia opat'. Quis itaq̄
hō q̄ vadit post mūdū ad habē
dū gloriā ei9. & voluptatē suā

pfiaenda. hic talis magnū onꝰ
impoit sibi. Et dico tibi exēplū
de vno viro. Ipē toto desiderio
ibat post mūdū. q̄ nomē mīg
nū acq̄siuit sibi a mūdo. & mīxi
mū onꝰ pcī ipposuit dorso suo.
Ideo magnū nomē nūq̄ habet
in īferno. maxīm vō onꝰ pro
pmio. excellēcio rēp̄ loci i sup
plicio. Nā in locū illū quidam
descenderūt aīe eiꝰ. aliq̄ cū co.
alij post eū. Illi vō aīe eū desce
derūt. q̄ eū ad malicīā suā di
latādā ꝛsortabāt auxilijs & cō
silijs suis. Cū ipo vō descēderēt
rēbuciones opm suoꝝ. Vz illi des
cēdēt post eū. q̄ exēplā eiꝰ imi
tabūt. Ido pmi clamāt ad eū
q̄ de plio & dicūt. Cur obedisti
ꝛsilijs nīis. ideo ardētius ardeꝰ
de pīcia tua. Vtēa maledīs
sis tu. & suspēdio illo dignꝰ ubi
finis nō erūpit. Ꝑ ignis manet
ꝑpetuꝰ. ꝛfusio q̄ sit tibi pessima
p superbia & ābicōe tua. Cpa vō
eiꝰ clamāt & dicūt. O miser. t̄
ra nō potuit pascē te cū fructu
sio. ideo cupisti oīa. Aurū et
argētū nō valuerūt ipl̄e de
sideriū tuū. ideo vacuꝰ reluctꝰ
es ab oībz. Ptēa vīuētes cōmi
dilaniabūt aīam tuā. q̄ discerpe
tur & nūq̄ minuet. liq̄scet et
tū muet. Illi vō q̄ post eū des
cēdūt clamāt. Ve tibi q̄ natꝰ
es. voluptas tua vtet tibi in
odiū dei. in tū q̄ nolis vnū vō
bū loq̄. quo deus possit ꝛsolari.
Itaq̄ sicut i amore & honore
et honore dei ē oīs ꝛsolacio & de
lectio bona & gaudiū ineffabile.
quo & nos ꝓpt̄ tui imitationē
sum⁹ indigni. sic tibi sit tristicia
et discordia ex dēonū societate.
deformitas p honore. ardor
p libidīe. frigus p tui amore.
nulla rēq̄es p cursus ꝛsolacōe.
Insup & p magno nōie q̄d in
digne pouisti sit tibi maledic
cio. p sēde vō glosa sit tibi desper
tissiꝰ locus. Ecce p silitudinē
loquēdo talia mēnt. q̄ talibz
ult̄ ꝛstitutionē dei ipplicant.
Exēpc monz spōsa q̄ caueat
a ꝛsatōe mūdialiū. q̄ ē q̄
assatura dyaboli. Ego ecia
maria ostruit eā q̄ i oībz opibz su
is habeat itēcionē rectā. ut
scz honor dei augeat. q̄ mlti
seruiūt deo ope ꝑ itēno cor̄ꝰ of
fuscat oē bonū. corupta. Cam.

Filiꝰ loq̄t. Ait. exiij
tende tibi de assatu
dyaboli. qua dyabo
lus igne luxurie & cupiditatis
decoquit. Vbi ei pīcipuedo ap
plicat ignī. ncte ē ut aliq̄d m
distillet. Hic ex ꝛsatōe & soae
tate mūdialiū p̄cedit pēa.
Deus aūt oīm ignoras ꝛsci
entias. tū exteriora signa pdunt
q̄d i aīo latet intꝰ. Itē loquit
mater. Dis actio tua sit ratiō
bil & intēcio tua rēa. ut oē q̄d
agis ea itēcōe facias ut hōr dei
pficiat & utilitas aīe delēcacī
corpis pfēat. Nā mlti sunt do
ope. ꝑ itēno corrupta offuscat

ōe bonū. Dicit p exēplū ītelli
gē potis. Est quodda aīal qđ
vomē vrsus. Hoc cū iedra af
ficit & vdet pdā desidātā. v
nū pedē infigit pde & cū alio
girit ubi figat eūde pedē fortit.
ne pda sibi euadat à forte sub
trahat. donec comedat & vtat
eā ad suā voluntatē. Hic ursus
sine ītermissiōe respicit pdā nec
girit aurū nec rēdolētes herbā
& arbores. & solūmō locū absco
ditū et secretū. seu obstaculū qđ
dā: ut securꝰ & fiducialius te
neat pdā quā acte pnt. Sic ml'
n seruiūt m oīonibz et ieuniis
ex tīore quoda. qī ꝺsiderāt pe
nā horribilē & mi sedīā meā mīt
nā. girit me opibz exteioibz
aliquibz. & voluntate facīt ōm
mādata filij mei. Nā sic. ursꝰ.
sic & isti totā ītentiōnē habēt ad
caīnis voluptatē. & cupiditā
tē mūdi. Nō qī timēt amissio
nē vite & supplicīū futuīū. ideō
seruiūt m ea ītentiōe ne amit
tāt grām & ne incurīt penā.
Et hoc bn patet. qī nūqꝫ ꝺsīde
rāt passionē filij mei. q ē tanꝫ
aurū pciosissim. nec imitāt
vitas sōꝝ q sūt tanꝫ lapides
pciosi nec attendūt dona spūs
scī. tanꝫ herbas odoriferas.
nec velingītes ꝑpā voluntatē.
ut faciāt voluntatē filij mei.
Nō solūmō ūniti . . . volūt ut
fiducialius pcedāt & ut pſpent
ī mūdo. Quoꝝ verbuꝫ breuis
erit. qī de frigido corde eoꝝ qī
cessīt opus. Et sicut ursus ꝺsīde
rat pdā nō curat de firmamēto
pedū qđ habuit. sic venētē hora
finis & ꝺpleta voluptate carnis.
modicū eis valet firmamētū
meū. qa nō veligīt voluntatē
suā ut faceīt meā. nec cūtate
me ꝺsiderāt. & tīore. Descriptū si
pfecte corrigīt voluntas opꝰ cia
renouabīt. et voluntas bona si
opꝰ defecerit. p ope reputatur.

¶ Expē loqꝰ spōse de modo li
beracōis cuiusdā dyabolici. di
cit ei qꝫ sicut corpꝰ habz mēbra
exē corpalia. sic aīa habet mē
bra eiā intꝝ spūalia. et declārat
illa dñs valde plchre. Cap.

Illi loqī. Tu. cxv.
es qī queda vota q
pcedēte seqī. sic tu
voluntatē meā seq debes. Dixi
tibi pus de quoda cuiꝰ aiam dy
abolꝰ possidet. nūc dicā tibi in
quo mēbro captiuata ē. Ego
sū filis hoī qui dicit lictoī suo.
Cres sūt in domo tua custodie.
In pma sūt illi q ꝺfectu sūt ca
rē vita. ī scda sūt illi q pūandi
sūt aliquo mēbroꝝ. ī tīa stat
illi. q flagellādi sūt & pūadi
cute. Cui dicit lictoī. Dnē si a
liq pūadi sūt vita. alij mutila
di & flagellādi. cui ꝺfert iu
dicīū? Si ei cia iudicāret. ob
luiscēt eoꝝ dolor. Rīndit dñs.
Illa q ego facio. sine causa nō
facio. Nā q pūadi sūt vita ex
pectādi sūt ad tēpꝰ. ut boni vi
dēres miserias eoꝝ meliores

fiat. et mali timeat. & de cetō
fiat cautiores. Q' vō muti
lādi sut. necesse ē ut tribulēt
pius. ōtenḡ retractēt i corde
suo mala q̄ fecerūt. & doleāt
de amissis. Qui āt flagellādi
sut. eciā debēt dolore pbari.
ut agnoscāt se i dolore q̄ se in
letcia neglexerūt. & tāto sol
licitius talia ꝫ mittē caueāt.
quo laborioſius sut libāti. Ego
ait sū dns iste. q̄ diabolum
habeo tanḡ lictorē ad vīdictā
malorū. uxta merita singulorū.
Cui pīus sup aīam istī⁹ datarē.
Bz i quo mēbro idicabo t nūt.
Sicut ei corp⁹ p mēbra dispo
sitū ē ext. sic aīa disponi debz
into spūali. Nā sicut corp⁹
habet medullā. ossa & carnē.
i carne vō sanguinē & carnē
i sāguine. sic aīa debet hīre tā.
scz meoriā. ꝫscētiā & itellectm.
Sut ei quedā q̄ sublimia de
scīptuis itelligūt. scz nullā ha
bēt rationē. hijs defīat vnū
mēbrū. Alij vō sut q̄ rationāle
habēt ꝫsciam. scz nullā itelligē
tiā. Alij vō habēt intellectm sed
nō meoriā. Et isti ḡrut infir
mant. Bz illi sani sut in aīa q̄
rationē habēt sanā & meoriā
et itellectū. Itē corp⁹ habet tā
receptacula. Primū est cor.
sup qđ ē vna mēbrana ḡtalis.
defendēs ne aliqđ īmundū actī
gat ad cor. Si ei mīma macla
ad cor attigerit. statī hō mor
ret. Scdm receptaculū ē sto
machus. Tertiū sut viscera p q̄
purgāt nociua. Sup eciā aīa spūs
alit debēt tā hīre receptacula.
Primū ē desiderū diuinū. tp
cor. ut aīa melius feruētius de
sidēt q̄ me deū sciū. Aliqn si
aliqs affectꝰ mīmꝰ q̄pus itrīerit. pius
statī aīa maculat. Scdm est
stomachꝰ id ē discreta dispositio
tpm & opm. Sicut ei oīs cibus
ligsit & degerit i stomacho. sic
oē tēp⁹ & cogitatꝰ & op⁹ scdm di
uinā cōstitutionē disponat. ut
diāte & utilit et sapiēt. Tertiū
receptaculū sut viscera. id est
dina ātio p quā purgāt inū
da. et abz dine melius sapit. Itē
corp⁹ habet tā quibz p mouet se.
scz caput. manꝰ & pedes. Caput
notat diuinā caritatē. Sicut ei
i capite sut oēs q̄ntz sēsꝰ. sic.
diuina
i caritate dulcit sapit aīe q̄cqđ
dicit & audit et videt de deo.
q̄cqđ eciā ubet. ꝫstatut iplet.
Itaq̄ sicut sine capite hō ē mor
tuꝰ. sic sine caritate mortua ē
aīa ad deū. cuiꝰ vita est deus.
Manꝰ vō aīe sigit fidē. Sicut
ei in manu plures sut digiti.
sic i fide multi articuli. ꝫpus
vna sit fides. Itaq̄ p fidē oīs
diuina voluntas pfiat. et oī op
bono ipa cooperari debet. Sicut
ei p manꝰ opus fit ad ext. sic
p fidē spūs scūs opat intꝰ. Ipsa
q̄ppe fides ē sustētamētū oīm
vtutū. q̄ ubi fides nō ē aīchi
lat caritas & opꝰ bonū. Pedes
vō aīe sut. spes. p hāc ei aīa

pcedit addeū. Sicut ēi corp⁹ p
cedit pedibz. sic aīa passibz di
uini desiderij ⁊ spei deo appro
pīquat. Cutis vō q ē sup oīa
mēbra sigt ꝟsolationē dīnā
q aīam ī ꝓturbabilē ꝟsolatur.
Et q̄nus dyabol⁹ q̄nz p mitta
ꝓturbare mēoriā. q̄nz manꝰ
et pedes. tn̄ deus sp defendit
aīam q̄ pugnā ⁊ ꝟsolat ēa q̄
pius pr̄. ⁊ q̄ medicꝰ medet ne
moriat. Itaq; aīa ist⁹ hoīs de
quo tibi dixi. tūc captiuata
fuit. q̄n digna fuit ꝑuari ma
nibz ꝑ fidei ī stabilitatē. q̄ nō
habuit fidē rectā. Dz q̄ iā est
tempꝰ miscendi. duplici de cau
sa. ꝑmo ꝑ caritatē meā. scdo
ꝑ pcēs aīarū meaꝝ. ideo aīa
meus legat sup eū ꝑius dicta
ẏba. Tria vō iste factur⁹ ē ꝑri
mo restituat male acq̄sita. scdo
ꝓcurz sibi absolutionē de vōa
na cuīa. de īobia sua. Tercio
q̄ añ absolutionē nō recipiat
corpꝰ meū. ī sacrāmēto cōionis.

Cēpē ītaq; sponsū de gētilibz et
iudeis ⁊ ꝑ maxīē de malis xp̄i
anis ex eo q̄ sca sacrāmēta nō
suscepīt deuote ⁊ mūde sicut
decz. et ex eo q̄ neglexīt creā
tionē ⁊ redēptionē eoꝝ ⁊ diui
nam consolationē. Ca.ᵐ. xxvj

Filius loqt̄. Ego loquor
tibi ꝑ similitudinē. q̄ es
sēt tres hoīes. Primꝰ
dicēt. ego nec credo te deū esse
nec hoīem. et hic tal⁹ ē gentilis.
Scds id ē iudeus credit me ēe
deū sz nō hoīem. Tercius id ē x̄
ian⁹ credit me ēe deū ⁊ hoīez
sz nō credit ẏbis meis. Ego
sū ille sup quē vox ꝓius audi
ebat⁹ dicēs. Hic ē filius meus di
lectus ⁊ c̄. Ideo ītaq; ex pte de
itatis mee. q̄ hoīes nolūt me
audire. Ego clamaba et dixi.
Ego sū ꝑncipiū. si credideris mihi
habebis vitā. sz ꝛ̄ crepsert. Ipi
derūt potēciā deitatis mee.
q̄n suscitabā mortuos. ⁊ mlta
alia. et tn̄ nō attēdert. Coque
vor ecīa ex pte hūanitatis. q̄
ta q̄ in sca ecclia īstitui. nllꝰ
curat. Ego q̄ppe posui ī ecīa
q̄ sept̄ vasa. q̄bz oēs purifica
rēt. Īstitui ēi baptisma ī p̄
gationē ouginaliū pcōrum.
crisma ī signū diuine vncōsi
onis. oleū scm. in robur ꝛ̄ in
morte. pīam ī remissionē oīm
pcōr. verba sca. q̄bz sacrāmēta
sc̄ificarēt⁹ et īstituēnt⁹. sacēdoci
ū in dignitatē et recognitio
nē et remēoratione diuine ca
ritatis. cōiugiū in cordiū vni
onē. Hec recipi debent cū
hūilitate. custodiri cū puēcta
te. erogari sine cupiditate. Dz
iā suscipiūt cū supbia. custo
diūt in vasis īmūdis. erogāt
cū cupiditate. Congroꝝ ecīa.
q̄ p salute hōm nat⁹ ⁊ mor
tuꝰ fui. ut si hō nollet me dili
gē q̄ creauī eū. saltē diligeret
me q̄ redemi eū. Dz nūq hoīes
eiciūt me de corde suo q̄n lep
sū. et abhōnāt me q̄ pānū

imundū. Cōqrōr ēiā ex pte de
lectatis. q̄ ꝺsolatiōnē eiusdē delectatis hoīes nolūt. et cautatē eiꝰ nō attendūt. ¶ Qui nūc desiderātibꝫ deū ipe statū offrūt & cōsolat eos q̄ pius pr̄. & difficilia facit eis facilia. Cap. cxxvij

Quodā legēte pr̄ nost. audiuit sponsa quō ē aut spūs. Amice tuus sto tibi ex pte delectatis mee. q̄ habebis hēditatē cū pr̄e tuo. Sēdo. ex pte humanitatis. q̄ tēplum meum. Tertio ex pte spūs. q̄ nō habebis tēptacōēs sup̄ id qđ possis ferre. Pat̄ ei defendet te. humanitas astabit tibi. spūs te inflamabit. Sicut ei mr̄ q̄n audit vocē filij sui offrūt ei gaudent. et sicut pr̄ videt filium oparē offrūt illi i media via & subleuat cū eo onꝰ. sic ego amicis meis offro. et oīa difficilia facio eis facilia. & portare cū hylaritate. Et sicut aliq̄s videt aliq̄d delectabile non ꝺsolat̄ ni ueniuꝰ appropinquet. sic ego desiderātibꝫ me appropinquo. ¶ Exp̄ loq̄t̄ spōse dicēs. q̄ illos tñ trahit pr̄ ad se eoꝝ voluntatē p̄uertendo i bonō q̄s videt voluntatē malā ꝓmutare libenter i bonā cū desidio emēdādi cō

Thiꝰ missa. Cap. cxxviij loq̄t̄. Q̄ m̄ sociari volunt. debet voluntatē suā ꝺuitē ad me. & penitē de cō missis. & tūc trahit ad pfectionē a pr̄e meo. Illū q̄ppe trahit pater q̄u voluntatē malā mutās in bonā. libēt̄ desiderat emendāe amissa. Ex quo trahit pr̄. Certe voluntatē bonā pficiendo i bono. Nisi ei affectꝰ eēt bonꝰ. pr̄ nō habēt q̄d traheret. Ex q̄busdā sūtis frigidꝰ q̄ via mea nullo mō placz eis. Alijs vō ita calidus. q̄ si aliq̄ bona debent fieri. vident̄ q̄ sit in ignē. Alijs sūt ita dulcis. q̄ nichil n̄ me desiderat. Hijs ergo dabo leticiā nūq̄ finitura. ¶ Pater narrat septē bona q̄ fuit in xp̄o. et septē mala q̄ repēdebat ei ab aliq̄ hoībz. Cap. cxxx

Quoq̄ loq̄t̄. Filiꝰ me habz septē bona. Est ei potētissimꝰ. q̄ regnus oīa consumēs. Sēdo sapientissimꝰ. cui sapiam nullꝰ valet ꝺprehendē. sicut nec haurire mare. Tertio fortissimꝰ. q̄ mons i mobilis. Quarto vtuosissimꝰ. sicut herba aparua. Quinto ē pulcherrimꝰ. q̄ sol splēdens. Sexto iustissimꝰ q̄ rex nulli pr̄ēs ꝺ iusticiam. Septimo pissimꝰ. sicut dns dans septm p vita seruū sui. Cōtra hec ipe ptulit alia septē. Nam p potēcia factꝰ ē q̄ vidimus. p sapia reputatꝰ ē ispientissimꝰ. p fortitudie q̄ puer fasciolis ligatꝰ. p pulchitudie q̄ leprosꝰ. p vtuositate stabat nudꝰ et ligatꝰ. p iusticia reputabat me dax. p pietate mortuus est. ¶ Exp̄ dicit sponse q̄ due sūt delectatiōes. scz spūalis & carnalis.

Spūalis delcāc̄o ē. qñ aīa de
lectat' in bñficijs dei. Cā^m. cxx.

Aug loq't. Int' me z il
lū ē queda mēbrana.
p q nō delectat illum
dulcedo mea. q aliq̄d delect eū
p' me. Et spōsa q̄ ḥet audie
bat. ait ad dñm. Aug̃d aliqua
delcac̄one ḥabe unq̄ potit?
Rñdit dñs. Duplex ē delcac̄o.
spūalis z carnalis. Carnalis
vl' nālis delcac̄o ē. qñ nc̄ite
reg̃rete refectio sumit. i q̄ sic
debet hō cogitare. O dñe. qa
refici iussisti nos ad sola necēs
sitatē. laus tibi sit. z da m gr̃az
ut i suptuōe nō subrepat m̃
pc̄m. Si vō tpaliū bonoꝝ
delcac̄o ouat? cogitet hō talē
O dñe oīa trena nō suē n̄ tra
z trūsitoria. ideo da m̃ ea sic
dispone. ut de oīb; tibi sciam
rationē reddē. Spūal' delcac̄o
ē. qñ aīa delc̄atur in bñficijs
meis. et tpalib; utit' z occupat
iuuēt. et ad sola necēitatē. Sz
mēbrana tuit franchit. qñdo
deus ē dulcis aīe. et tīor ei
optinuit in mēte. Qñ habitu nō
sī vīm obie z observāc̄a regu
laꝝ facit mōchū. et q̄ vera
cordis ītio cū ꝓpōsito emēdādi.
eripit aīam de manu dyabo
li licz nō pfc̄ē poeniteat. Cā^m

Appatuit dyabo. cxxi
lus et dixit. Ecce duo
launt monachi. et
sola remanz effigies. Et dñs
ait ad eū. Expone ig̃t q̄ no
tas. Rñdit dyabol. Hoc facia.
sz iuuēt. q̄ monachus ē custos sui
ꝰ habitꝰ ē obia z observāc̄a
pfessionis sue. Sicut ei corp' regit
veste. sic aīa vtutibz. Ergo nō va
let habitꝰ exterior. n̄ interior seruet.
q̄ monachū nō facit vestis. sz vi
tus. Hic mōchus auolauit. qñ
cogitauit sic. Ergo agnosco pc̄m
meū. et emēdabo de cet̄o. nīi
q̄ ap̄li' peccaturꝰ gr̃a dei. Ex
ista ei voluptate recessit a me.
et ia ē tuus. Cui dñs. Quo in
ig̃t remanz effigies? Et demon.
Qñ inq̄t nō reduxit ad meo
ria pcā amissa. nec pfecte ut
debēt penitz de amissis. Qui
vita hoīs tepidi z dissoluti est
qñ pōs arto z periculosꝰ. de quo
si nō vītat se cito saltādo i na
uē vite pnie et vtutū. p̄cipita
bit' ab ūmico dēone i chaos

Ille est pfundū. Cā^m. cxxii
meus capitulis inimicꝰ qa
deridet me i loco. oēm
voluptatē et cupiditatē
suā. i plet put pt. Spe ē sicut il
le q̄ iacet i pōte arto. i cuiꝰ pte
sinistra ē chaos maxim. ultꝰ
q̄ descendet nō assurget. i dex
tera vō ē nauis. i qua si sal
tauit laboriose euadet. attn ē
spes vite. Iste pons vita sua
est lamētabilis et breuis. i q̄
nō stat ut hō vilit' decīas. nec
sicut hō pegrin' ꝓfrediēs cot
die et ꝓficiēs i via. sz stat ia
cēs ut actiuosus. desidans bibē
aīs voluptis. Duo itaq̄ sūt ei.

Si eī surrexit de pōte. ā veniet
ī abissū id ē ad inferni ꝓfunda
si vtit se ad sinistrā id ē ad opa
carnis. Aut si saltauit ī nauē
laboriose euadet. qꝛ si assūpsit
ecclie scē rigorē et īstitucionē.
laboriosū sibi ē. attn̄ ꝑ hec sal
uabit. Ergo vtat se ciciꝰ. ne ī
imicꝰ ꝓcipitet eū de pōte. qa
tūc clamabit ⁊ nō audiet. ꝫ
ī etnū puniet. ¶ Xp̄c defendit
spōsam suā brigidā id ē aīam
ꝯuersā de mūdo ad vitā spūalē.
quā pr̄ ⁊ mr̄. soror ⁊ frat̄ cona
bāt̄ reuocare ab amore eiꝰ et
casto matrīonio. Cam̄. cxxiij

Filiꝰ loqt̄ spōse. Ego
sū sponsꝰ q̄ desposa
uit sibi spōsā. quā
pater et mater. soror et frater
repetūt. Pater eī dicit. Redde
mi filiā meā. qꝛ de sāguīe me
o nata ē. Mater dicit. Redde
filiā. qꝛ lacte meo nutrita ē. So
ror dicit. Redde sororē. qꝛ mecū
educata ē. Frater dicit. Redde
sororē. qꝛ meū ē regere eā. Quibꝫ
rn̄dit spōsus. O pr̄. si de san
guīe tuo nata ē. nūc sāguīe
meo repleri debet. O mater. si
tu pauisti eā lacte tuo. sic nūc
ego pascā eā delcācōe mea.
O soror. si scdm̄ ꝯsuetudinem
tuā educata ē. sic nūc tenebit
ꝯsuetudinē meā. O frat̄. si tu
rexisti eā usqꝫ mō. ita nūc me
ū ē regere eā. Sic tecū factū est.
Nā si pr̄ id ē voluptas carnis
repetit te. meū ē replere te cari
tate mea. Si mr̄ id ē cura mū
di repetit te. meū ē pascere te
lacte ꝯsolacōis mee. Si soror id
ē ꝯsuetudo mūdane ꝯuersacōis
repetit te. potius teneris facere
ꝯsuetudinē meā. Si frat̄ repe
tit te id ē volūtas ꝓpria. tu obli
garis facere volūtatē meam.
¶ Quō btā agnes īponebat
spōse xp̄i corōnā de septē lapidibꝫ
ꝑciosis scꝫ pacīe ī tribulacōibꝫ.

Agnes lo. Cam̄. cxxiiij
qt̄ ad spōsā xp̄i dicēs.
Veni filia. et īpone
tibi coronā factā ex septē la
pidibꝫ ꝑciosis. Qd vō ē corona
n̄ ꝓbacio pacīe. q̄ ex tribulacōibꝫ
ꝯflat̄. et a deo coronis adorna
tur. Primꝰ igit̄ lapis corone
tue ē iaspis. Quē apposuit ti
bi ille q̄ ꝯtuēliose tibi dixit. se
nescire quo spū loqbaris. et eē
tibi utilius mulieris more. sub
tilit̄ filare. q̄ de scripturis dispu
tare. Ideo sicut iaspis acuit
visū ⁊ accēdit gaudiū aī. sic
deus ex tribulacōe accēdit gau
diū in aīo. intellcm̄ illūinat
ad spūalia. mortificat aīam
a motibꝫ ī ordinatis. Scdus
lapis ē saphyrus. Et hūc ap
posuit tibi ille q̄ fauorabilia lo
quebat̄ in facie tua. et ī dorso
detrahebat de te. Sicut ergo
saphirꝰ ē celestis coloris et ser
uat mēbra ī sanitate. sic hoīm
malicia ꝓbat iustū ut fiat ce
lestis. et seruat mēbra aīe ne
sūpbia eleuet̄. Terciꝰ lapis est

smaragdus. ℣ Hūc apposuit tibi ille q̄ dixit te dixisse ea. q̄ nec cogitabas nec loḡbaris. ℣ Ideo sicut smaragd⁹ ē fragilis ex se ꝫ tñ pulcher et viridis colo/ris. sic mēdacū citius āniclī/latur. ꝫ tñ pulchrā facit aiaz ꝑ patiē tem̄nationē. Q̄rī/tus lapis ē margarita. ℣ Hunc apposuit tibi ille. q̄ amicū de/ te pmīte vitupauit. ex cui⁹ vi/tupio. plꝰ q̄ de tuo turbabaris. ℣ Ideo sicut margarita ē alba et pulchra et alleviat cordis passionē. sic dolor caritatis ī/troducat deū in aiam. ꝑpes/atiz passiōes ue et ī patiētie. Q̄rtꝰ lapis ē topazius. ℣ Hūc apposuit tibi ille q̄ amara lo/q̄bat tibi cui tu cōtrio bñdix/isti. ℣ Ideo sicut topazius ē au/ri colorꝭ et seruat castitatē. et pulchitudinē. sic nichil pul/chrius et acceptius ē deo. q̄ le/dētē se diligē. ⁊ p̄ pſecūtibz exo/rare. Dexty lapis ē adamas. ℣ Hūc apposuit tibi ille. q̄ fecit tibi corpale dāpnū. qđ patiēt/ tolerasti et noluisti eū dehoes/tare. ℣ Ideo sicut adamas non frangit tum̄oribz ꝫ sāguie hūano. sic placz deo oblīuisca hoīez et neglige ꝑpt̄ eū corpale dāp/nū. et cogitare semp ea q̄ deus ꝑpt̄ hoīem fecit. Septꝰ lapis ē carbūculꝰ. ℣ Hūc apposuit tibi q̄ falsa āntiauit tibi. ꝫ filiū tuū karolū ee mortuū. ⁊ pa/tiēt tulisti. ꝓmittēs voluntatē tuā deo. ℣ Ideo sicut carbūculus luz ī domo. ⁊ ī anulo ē pl'chez/rim⁹. sic q̄ patiēs ē in amissiōe alicui⁹ rei carissie sibi. ꝓuocat deū ad dilatiōnē sui. et ī aspectū suo hi/lez et placz sicut lapis p̄ciosus. ℣ Do filia stabilis esto. q̄ pro am/pliāda corona tua adhuc alicꝰ lapides sūt necessarij. ℣ Ñā abra/ham et iob. meliores. ⁊ magꝭ noti seu famosiores fuerūt ex pbatiōe. et iohēs sanctior ex testimonio vitatis. Q̄ Pater dei loquit⁹ sponse xpi. ponēs figūram pulchrā de septē aialibz. p q̄ septē ḡnia virorꝫ et tm ḡnera virtuosorꝫ hoīm notabiliꝰ designat. Ut legīnat⁹. Ca⁹. cxxv.

Septē sūt aialia. Primū habet cornua īgētia ex quibz ictumescēs ⁊ se ad alia aialia belli facies aiam̄ morit⁹. q̄ ꝑpt̄ ī/gentia cornua nō habet velocitatē cūrendi. ꝫ a sentibz ⁊ stipitibus retinet⁹. Secūm aial ē ꝑcū habēs vnū cornu et sub ipō pō/situ lapidē. Hoc aial nō capiē/ri p̄ virginē. q̄ visa cūrit in sinu eiꝰ et sic ab ipa intīficat⁹. Tertiū aial nō habet ūcturas. et ido q̄escēdo stat iugit⁹ ad arborē q̄ndā. Q̄uā venator attēdēs secat usq; ad mediū. quo facto cū aial more suo q̄rit q̄escē. ca/dit arbor et aial capit⁹. Q̄rtū videt⁹ māsuetissim et nulli no/cet nec pedibz nec cornibz. Sed q̄cūq; senserit flatū eiꝰ efficit⁹ leprosꝰ. q̄ illud aial ex nā sua

totū est mēb lepros. Quintum aīal ubiq timet. et ysidias puidet et suspicat. Sextū aīmal nichil timet n seipm. et si viderit se ī umbra sua fugit quasi usq ad mortē. et sp ī tenebis et occulte desiderat morari et cōuersari. Septīm aīal nichil timet. nec ecīa mortē. qr nō sentit mortē aīaq veniat.

Hoc aīal habet qtuor miabilia. pmo isolationē habet in terīs indicibilē. Secdo. nō sollicitat de cibo qr comedit vilia tīe. Tercio. nūq stat sz sp currit. Quarto. qr incedēdo quiescit et moderatū ē pgressu suo. Primū itaq aīal assilat hoīa. q ex dignitate sua ītumescat. Sz qr tardū ē et pōderosū ad ēsus bonoz opm. ecīa deplendet. n sibi caueret. Secdm aīal supbies ex lapide pciosō quē habz sub cornu. sugit hoīem q ysidēs et plumēs de se ex lapide preciosō castitatis. dedignat monicōibz tāgi. et pfert se alijs. Et ideo ne a supbia capiat q facīē habet dīn eā. sz pūgit acutissīē. solliciate se attēdat. Tertiū aīal qd nō habet iūcturas. assilat hoīa q nō habet nūcturas spūalīū affectionū. Et ideo cū secure credit dēsecē. capit in hijs ī quibz delectatur. Quartū aīal qd ē totū ītus leplū. sugit hoīem qui ex supbia toto ē lepros. Et ideo qcūq ei ysuetudo adhēt efficit macilos.

Tria alia aīalia sequētia. manifestabūt tpibz suis. Prīm aīal ē quasi thomas pic dubitās. et qsi lapis polus et qdratus. Secdm aīal ē qi fistula deaurata. et ī optīo custoditur. Tertiū aīal ē qi tabula depicta et apta ad suscipiēdos colores nobiliores. Itaq si illi viciosi hoīes q designāt p illa supdcā qtuor aīalia iuxteret se ad me. ecīa illis ī via et alleuiabo onī eoz. Mīn aūt, mittā ad eos aīal velocī tygre. et assumet eos. Et sicut scptū ē. fiat dies eoz pauci. et filij eoz vidue. hoīesq eoz ydent in ob prbriū et pudorē. Quarto maria loqbat cū spōsa filij sui de quodā epō p quo ipa deuote orabat. et dat hic notabilem doctīnā et formā vituosissimā. secdm quā veri epi viuē. et se et subditos suos regē debēat spūaliter et deuote Ca. cxxv

Mater muscdie loqbat spōse xpi. Odfacies isti ecco epō? Spē ei habet laborat qppe ut placeat hoīb plus qp deo. Diligit thesaurū nō quē angeli custodiūt. sz quē furari pūt fures. Diligit ecīa plus se qp prīm suū. et plus qp deū suū. Et ecce ī eodē momēto vidit spōsa qi stateras. qr tres pōderose erāt. qr deprimēbāt a pondē. alie vō tres ita leues erāt qr ex toto eleuabāt

ad sup̄ora. qz ī eis nichil esse
videbat. n̄ leue q̄dā q̄ pluma.
Et dixit matri. Ecce iste epūs
licz habeat tā mala p̄us dicta.
tñ timet semp̄ ꝑ quē tñorē.
q̄ t̄ inductiuū q̄dā caritatis. da
tū t̄ tibi videt statū ei⁹. Nā ille
tres p̄derose stant signū opa
ei⁹ p̄tra deo. q̄ deꝑmūt aīam eī.
Que ido videt cē tres qz affer
tiue. locutiue et opatiue more
stant descēdūt ad mūdū. Ideo
vō tres alie stant leues videt
tibi ascēdē. qz nūc cogitatiue. nūc
voluntate. nūc ope ascēdit ad de
ū. Sz tñ mūdialia ꝑponderāt
spūalibz. qz ī hijs iplicat ferue
tius et copiosius. ī tm̄ q̄ iam
dyabol⁹ tñjt eū ꝑ pedes. Laq
us ē paty. Rndit spōsa. O
dña pietatis ī pone tu aliq̄d
stateris. Cui mr. Agnes et ego
expecta⁹ si forte eps recogitare
voluit caritatē nr̄am. sz nō mlt
tū attēdit sollicitudinē nr̄am.
Attn̄ face ei volu⁹ sicut tres aūci
sedētes ī via. et sc̄ēes viā oste
dert aūco coꝝ cāde nā. Quoꝝ
p̄m⁹ dicēt. O aūce via qua vā
dis nō ē recta nec tuta. Si cōti
nuas viā istā latrones eā t̄
nocebūt. et cū secum te credide
ris moueris. Sēds dicēt. Via
ista qua vadis delectabilis vide
tur. Sz q̄d ꝓdest tibi illa delec
tio. si amaritudo mētalis ē in
fine. Tercio vō dicēt. O aūce
video ifirmitatē tuā. ideo nō
displiceat tibi si do tibi cōsiliū.
nec sis ingr̄tus si fecero tecū spūa
lē. Sic face volu⁹ ego et agnes
isti epō. Si audierit p̄mū. sc̄dus
mōstrabit ei viā. tcius vō introdu
cet eū in regionē lucis. Postea
ondebāt spōse ea. q̄ mittebāt
diuinitꝰ ad informationē dicti epī
ut sequit. Ite loquit mr. Sic di
cet epō. Deus licz oīa possit fa
cē. tñ hō psonaliē cooperari debet
ad hoc ut p̄cm̄ fugiat et cāuta
diuina obtineat. Tria nāq; st
inductiua ad fugiēdū p̄cm̄ et tria
cooperatiua ad acq̄rendā caritatē.
Tria p̄ma q̄bz vitare p̄cm̄ fuit
ista. sc̄z p̄cēt fideliē de oībz q̄
remorderet conscientiam. nolle ea itm
voluntarie admittē. cōmissa et pfes
sa stabiliē emēdare iuxta consilia
eoꝝ q̄ mūdū reꝑsenūt. Alia vō tria
cooperatiua ad acq̄rendā caritatē
sūt licet. Rogare p̄mo deū ī ad
uitoriū. ut auferat p̄ua delec
tatiōnē. et det voluntas faciēdi ea q̄
placet deo. Nā caritas diuina
nō obtinet nisi desiderē. nec desi
derū erit rationabile nisi ī dei
caritate stabiliat. Et ideo tria
sūt in hoīe aūq; ingrediat ca
ritas. et tria alia ingrediūt. q̄n ī
fundit caritas diuina. Nā an
infusionē caritatis dei erat hō
de aduētu mortis. erat de dimi
nutiōnē honoris et aūcitiaꝝ. de
mūdi adūsitate et carnis in
firmitate. Obtēta vō caritate
gaudiū ingredit in aīa de tri
bulatiōnibus mūdi. qs patit. agustī
at mēs possidē mūdū. et gaudz

facē honorē deo et p honore dei
thidaur. Sedm vō inductiuū ca
ritatis ē facē eleōsinā de sup flu
is. Cū ei epūs habet vasa ⁊ ves
tes sicut hūi ostruit plato ad
nēcitate nō ad ostētationē et su
pfluitatē. cōtēnet de illis. et
de residuis faciat eleōsinā. Nā
aī de bonis ⁊palibz et possessio
nibz aīaz dīāt paupes doesti
ca platonz et lasciuiūt. tūt pfu
sius alij veri paupes damabt
vīdictā sup eos. Tertiū vō idu
tiuū caritatis ē. labor caritatis.
Nā q̄cūq; legēt n̄ vnū p̄ nō
p obtinēda caritate placēt deo.
et caritas diuina ei ciō approo
pīquatz. Ite aut mū ad xp̄m fi
lium ei⁹. Bñdictꝰ sis tu ihu xp̄e
optīe ⁊tygas. q̄ celerīꝰ fuisti ad
curredā viā. et fortissiꝰ ad tenē
dū pugnā. Debuit ⁊ppē q̄ dauid
fuit ⁊tygras ⁊ fortis. si nullo mō
silis tibi. Dauid denuq; a lōge
frendo iactauit lapidē at hostē.
tu vō approquias inimīo. et
cōfregisti dorsū ei⁹. Dauid quoq;
hostē pstrato abstulit ei gladi
ū. ā putādo caput ei⁹. Tu vō
ab hoste stāte abstulisti gladi
ū. vīcens hostē vīnū pacta tua
et cōfringēs robur robusti hūi
litate tua. Ptēa tu pugil pu
gilū es. cui nullꝰ fuit nec erit
silis. De robusto ei⁹ p̄te surrext
filiꝰ fortissiꝰ. q̄ p̄tem et fres li
berauit. Ergo o pissīe ⁊tygas.
rogo te ut isti epō sciam pugnā
di donare dignēris. et fortitudi
nē curredi ī stadio pugilū. ut se
deat cū veris ⁊tygānbz q̄ vitā de
derūt p vita ⁊ p sāguīe suo ob
tulerūt sanguīē suū. Vndit fi
liꝰ. Ozo caritatis nō negligit.
Nā scīptā dicit. q̄ nemo venit
ad me. n̄ p̄ meus ⁊hereat eū.
Et ido si ⁊hēs ē fortis illud vēo
q̄d ⁊hīt ē poderosū nimis. ciciꝰ
ānichilabit op⁹ et dissipabit.
Si vō illud q̄d ⁊hīt ligatū ē. ni
chil nocere p̄t trahentē. nec sep
sū si cadent. Si vō inūdū fuit.
abhōiabile ē ad ⁊hendū. Ptēa
q̄ ⁊hn debet et ⁊hi desidat. nec
ē ut mūdet ꝑius et ꝑparet de
cent. donec ⁊hibile delcābile
fiat ad ⁊hendū manibz. Dicūp
tn ꝑpt̄ p̄ces mūis mee. cū iste
epūs q̄sierit viā. demōstrabit ei
via rēi. Deiñ subiūxit mat di
cēs sponse. Audi tu: cui datū est
audire spūalia. Dixi tibi ꝑius q
qñ epūs q̄sierit viā. demōstrabit ei.
Ideo nūc dico tibi viā. Si epūs
iste voluit ire p viā qua eua
gelium logit. et esse vnꝰ de pauc.
debet habē tā añ aggressionem
vie. Debet ꝓmo deponē onꝰ cū
cūstās ⁊ onerōs eū. hoc ē mū
di cupiditatē. et sacīū peccme.
nō dilectēdo mūdū ad aliquam
cupiditatē et sūpfluitatē et su
pbiā. Si habēdo ab eo necessaia
sua iuxta epāle mongerosā
et humilē exigentiā. Oīa vō a
lia disponēdo ad honorē dei.
Dic enī fecit ille bonꝰ mathe⁹.
depositū ei pōdꝰ q̄ue cupidi

nus. qđ tñ nō intellexāt ee o
nerosū. añ assūpsit onꝰ dei
leue ⁊ suaue. Sēdo debet ee p
ūctꝰ ⁊ paty ad ābulādū. sicut
sēptuā dicit. Qz cū thobias mitte
ret a prē p pecūia. iuenit āgel
lūsuctū ad uiā. Quē sigt an
gelꝰ iste nr̄ sacdotē dñi et epm q
tenet ee mundꝰ i cume et affec
tioe? Quia iuxta ꝓphām. sac
dos ē angelꝰ dñi exercituū. q
eūdē deū recipit et sctat. q
angelū videt et adorāt. Cui dō
angelꝰ appuit thobie pūctꝰ ad
uiā. ñ q oīs sacdos et eps pū
ctꝰ debet ee cīgulo diuine iu
ticie. paty aiam suā dare p ouī
bz suis ⁊ patus i ūbis logꝰ do ui
tatē. paty in opibz. oñendo i
sepō uiā iustie. paty ad pa
tiēdū p iustiaa et ūitate. nō
diminuēdo eā ꝓpt̄ minas et
obpbria. nō tacēdo ꝓpt̄ falsā
amiciā. nō dissiliāndo ꝓpter
aliquoꝝ dissuasionē? Oīs ergo
epūs qui talē induty ē iustitia
ofidēs nō in se ⁊ in dō. ad eum
uēiet thobyas id ē homo iusty.
et hoīes iusti sequēt eū. q pl9
ꝓfiaut exēpla bona et opa q
ūba nuda. Tertio debet come
dē panē et aquā. sicut legit de
helya. q uenit ad caput suū
pāne. et monebat ꝙ āgelum
comedē. q ꝛādis restabat uia.
Qđ ē iste panis quē comedit
helyas unde tm̄ ꝛfortatꝰ ē. nisi
bonū corpale et spūale qđ da
batꝰ ei? Nā ꝓparabat panis
corpalis ꝓpt̄ exēplū aliorū. ut
sciret placitū ee deo habē mode
rata necessaria. ad refectionē cr̄
nus. Dabat ecīa ꝓplie ihūsio et
fortitudo spūalis qua q̄dragīa
ta diebz laborauit. ut sciret q
nō in solo pane uiuit hō. sz oī
ūbo dei. Nisi ei deus ihūdisset ꝓphe
ꝛsolationē. ete defecisset ipē ex i
firmitate ꝓpria. q hō erat et i
firmꝰ ex se. sz fortis ex deo. Qđ
oīs q̄ stat et fortis ē. ex deo fo
rtis ē et uirilis. Ptēa q eps iste
ifirmꝰ ē. disponꝰ ei buccellā pa
nis hor ē diligē deū sup oīa ordi
nate. pure. ueracit̄ et pfecte. Or
dinate. ut mūdū diligat ad nl̄
tā superfluitatē. Pure. ut nullū
pcīm nec i se nec i ꝓxīo diligat.
nec ꝛsuetudinē ꝑuā uelit imita
ri. Veracit̄. ut nullū pcīm ex
ꝛfidētia bonoꝝ opm admittat.
ꝛz sapiēt̄ tēpet seipm i sepō. ne
ructūbat ex nimio feruore. aut
forte declinet ad pcīm ex pu
sillanimitate et ex prauoꝝ imitatōe.
et leuigtatōe culpe. Pfecte ut
nil ei tm̄ dulcescat. sicut deus.
Monem9 ecīa eū habē aquā
ā pane caritatis. Quē ē ista
aqua. ñ cogitare ꝛtinue ama
ritudinē passionis xpi? Qđ ei
digne cogitare posset ā gustu
as hūanitatis xpi q̄s patieba
tur q̄n rogauit tristeiu a se ca
lice passionis. et q̄n gutte sāguis
exierūt de corpe eius? Bene q̄dꝰ
sudor ille sanguineꝰ erat. q sā
guis hūanitatis dei ꝛsumebat

ex nāli tīore quē paciebat. ut
ondeꝫ se ēē verū hoīem. non
fātasticū. nec īmunē a passi
one. Ergo bibat eps aquā istā
cogitādo scꝫ. qlit' deus stetit an
herodē et pylatū. q̄ dolosꝰ et
ꝯtēptibilis ī cruce. et quō latꝰ
eiꝰ lācea apiebat. de quo exi
uit sāgius ⁊ aqua. Cūqꝫ eps
habuerit ista tra iā dicta. tūc
ē utile ei scire dispositiōeꝫ tē
poꝝ suoꝝ a pncipio diei usqꝫ
ad noctē. Nā cū pmo epus
euigilauit de nocte. statī de
bet regtiari deo p caritate eiꝰ
ī creatiōe. p passiōe eiꝰ ī re
dēptiōe. p pacīa q̄ supportauit
diu pcā ⁊ mores eiꝰ. Deinde
cū surgit de lcō dicat sic. Ter
ra tenet vestiri tra sua et ci
nis ēē cū cinē suo. Verptn qa
ex pnidētia dei epale habeo offi
tiū in speculū aliorꝫ. ideo īdu
o te asinū q̄ es corpꝰ meū in ci
nerē et trā nō ppt' supbiā sꝫ ī
opimētū ne nudꝰ appareas.
Nec curo utꝝ īdumētū tuū me
liꝰ sit an vilius. n̄ tm̄ ut ppter
honorē dei epalis agnoscat
habitꝰ. et ī habitu discernat
ab aliꝰ epalis auctoritas ad
correptionē ⁊ īformationē
īfirmoꝝ. Ppterea rogo te pijssiē
deus q̄ vocasti me ex grā tua.
da m̄ ꝯstāciā in aīo ne supbiā
ex magno cineris pcio. nec īa
niter glorier de colore. Sꝫ tribue
m̄ fortitudinē vtutū. ut sicut
habitꝰ epalis honorabilis ē p

alijs ppt' auctoritatē diuinam
sic habitꝰ aīe vtuosior sit apud
te. ne vel ppt' auctoritatē īdis
crete habitā de pmar pfūdius.
vel ppt' habitū laudabilē īdig
ne portatū. de nuder ignōmio
sius ad dāpnationē. Post hec e
piscopꝰ legat horas vel cātet si
pt. Quo eī aliqs altius honora
tus ē. eo maiorē obligat facē
honorē deo. Attn̄ cor purū et
hūile ita placꝫ deo ī silētio. sicut
et ī cantu. Deinde dicta missa
vel ante faciat epale officium
suū. siue corpale siue spūale.
Et in oībꝫ opibꝫ suis habeat mi
scdiā et ꝯsideret honorē dei. ne
ab īfirmis videat plꝰ curare
de bonis tpalibꝫ q̄ de spūalibꝫ.
Cū at accedit ad mēsā. dicat sic.
O dn̄e ihu xpe q̄ vis q̄ corpꝰ
sustētet de cibo corpali. rogo te
da m̄ auxiliū sic dare corpi me
o necessaria sua. ut nō attedi
et ex nimietate ciboꝝ nec defi
ciat ex pcitate. Sꝫ īspira m̄ mo
derātiā ꝯgruā. ut cū tra de tra
viuat. dn̄s tre a tra sua non
pnocet ad irā. Postea ī mēsa
sedēs habeat moderatū solati
ū cū sedētibꝫ. si tn̄ ē detractio ca
ueat et scurrilitas. Si ī ope q̄ꝫ
caueat ne talia loqt vn̄ alij
corroborēt in vicijs suis vel
occasionē habeāt ad pccm̄. Nā
q̄ lucē debet alijs tenet ꝯsidare
qd decet. et qd licet apud deū.
qd edificat alios. qd expedit ad
salutē. Verūptn̄ sicut ī mēsa

corpali cib̄s cibꝰ ĩsipidꝰ ē si deficiat
panis et vinū. sic ĩ mēsa spūa
li aīa erud̄ insipida aīe. si deficiat
vinū spūalis leticie et pāis doc
trine dei. ¶ Ideo eps loḡt aliq̄d ĩ ho
norē dei ĩ mēsa. quo corroborēt
ꝯsedētes ĩ aīa. ¶ Aut legi faciat a
liq̄d edificatoriū. ut ĩ vnā eadē
refectiōe corpaliter corpꝰ refici
at. et aīa spūaliter instruatur.
¶ Post refectionē vō lectis ḡtijs
loḡt eps illa q̄ expedīt et agat
agenda ſcdm epāle officiū. aut
capiat sōpnū si expedit nature
vl̄ certe reuoluat libros in q̄bus
ad spūalia ēm possit. ¶ Post re
nā vō gaudē pt cū familiaribꝫ
suis honesto modo et ꝓsolatr e
os. ¶ Na si aīe nimis extēdit ci
tius frangit. ideo modāta leti
cia ꝓpt infirmitatē carnis pla
cet deo. ¶ Verēptū sicut mat ab
lactās filiū. punḡit p̄mo ubēa
rinē vel aliqua amaritudine
donec filiꝰ cibis assuescat sōlidi
oribꝫ. sic eps discretꝰ debet ēe ad
suos et cautꝰ. ut et ĩ letitia scī
uet modestiā. et ĩ refrenātia
pietatē. ¶ Quatenꝰ p̄mo attra
hat suos deo p̄tiosus verbꝫ diuini et
humilitatis. inde reuēti doceat
deū et dilḡē. ut et suoꝝ familia
riū p̄ sit p diuinā auctoritā
tē. et coꝝ mr et nutrix p in
formationē benignā. ¶ Ni vēo
aliquē suoꝝ scīt peccare p̄cm
ad mortē q̄ nec p vba aspa
nec p vba lenia resipiscit. se
paret et expellat eū a se. ¶ Aliqn
si retinuerit eū ꝓpt utilitatē et
fauorē carnalē et tpalē. nō e
rit ĩmunis a p̄cō ei⁹. ¶ Postea
vō ĩgredīēs lectū. oret sic. ¶ Do
mīe deus meꝰ q̄ creasti corp⁹ me
ū. vide me mīa tua. et presta
auxiliū tuū ut nō ex nimie
tate sōpni actidioꝰ fiā ad serui
cia tua. nec ex defectu sōpni de
fiam ĩ seruicio tuo. ¶ Moderā
sōpnū meū quē p̄cipis habē ad
tpm et corpis relevationē. ut in
imicꝰ nō noceat corpi. nec ex
oculto iudicio tuo in aīa dñet.
¶ Postea surgēs de lō si aliq̄ illici
ta de nocte ꝯtigat. diluat cōfessi
ne. ut sequētas noctis sōpnꝰ cū
p̄cedētas noctis delictis nō ĩrpi
at. sicut scptū ē. ¶ Vol nō occidat
sup uacuitatē mām. sic nec su
p cogitatiōes et illusiōes mās.
¶ Quia q̄nq̄ p̄cm qd̄ venīale et
modicū ē. fit mortale p negli
gētiā et ꝯtemptū. ¶ Cōsulo ecīa q
oī sexta feria peniteat. faciēdo
humilē cōfessionē suā sacdoti. cū
voluntate emēdādi. ¶ Aliqn. cōfes
sio nichil valet. ¶ Deinde addidit
dei mater. ¶ Si eps inciderit p mā
lam. p̄caueo eū de tribꝫ. ¶ Primo
q̄ via erit arta. ſcdo spinosa et
p̄cipitiua. tcio īequalis et pe
sa. ¶ Contra ista vō dabo ei tria re
media. ¶ Primū ē. q̄ vestiat se
vestibꝫ. ¶ Scdm q̄ teneat deū di
gitos ante oculos. mē q̄s respiciat
tanq̄ p̄ cancellos. ne spine subito
et facilē penetrēt oculos nu
dos. ¶ Tertiū ē. q̄ ponat caute

pedes ī trā. et ī quolibet vestigio
solliciter tēptet si pes subsistat soli
de. nec nimis pcipitēr ponat
ābos pedes sil. nī pius ētus fuerit
de via. utrū lubrica sit an eqūs.
Cd vō sigt q̄ via ē arta. nī ma
luerā malox et adūsitatē mūdi
q̄ ī pedit et solliciat iustū ī via
iustie. Ideo xr̄ ista induat se
epūs vestibz pacē ⁊ stātie. qa
gla magna ē pati obpbria pro
iustiaa et vitaa. Cd vō sigt
decē digtū habendi añ oculos:
nī decē pcepta. In quibz iusti
hō speculari debet cotidie. ut
quocīēs pupugit spina obpbri
respiciat dilcō dei. quocīēs pu
pugit spina malie opponat
dilcō primi. Quocīēs vō delec
tat amor mūdi et caēnis. respi
ciat q̄d sēpti ē. Nō scrupsces.
ꝙ scrupie tue pone frenū atq;
modū. Ubi ei caritas ē diuina.
ibi ē pacia ī tbulacoibz. gaudiū
ī infirmitatibz. dolor de superflu
itatibz. tīor de honore. humilitas
ī prāte. desiderīū ad celīquien
dū mūdū. Cd vō sigt q̄ ī quo
libet vestigio debet tēptare si
pedes stat solide. nī q̄ ubiq; te
net racionabilit timē. Ita iusti
debet habē duos pedes spūales.
desiderīū scz etnox ⁊ fastidiū
mūdanox. In pmo debet ee
discretio. ne desidet etna ad ho
norē suū solū plq̄ q̄ dei. Ido co
rī desiderīū suū ponat ad utri
litatē et honorē dei. In scdo
debet ee cautio. ne fastidium
mūdi sit irracionabile. vel ppt̄ im
pacīam vite et casq; adūsos. vel
ppt̄ acidiā laboris diuini. Ideo ī
isto sit cautio. ut fastidiū mūdi
sit ppt̄ desiderīū melioris vite. ⁊
ppt̄ abhōinatiōnē pcox. Ergo
si epūs habuerit istos duos pedes
timēdo etiā q̄ illa q̄ emēdauit
q̄ forte nō fuit bene emēdata.
et pcesserit ī ista via arta ⁊ spi
nosa. tūc pcauco eū itex de ēbz
timicis q̄ fuit in via. Primꝰ q̄p
pe hostis sibilat ī aures eiꝰ. Se
cūdꝰ stat añ eū paty pūgēs in
oculos eiꝰ. Tertiꝰ iacz añ pedē
eiꝰ clamās alte. et hūs laqueū
ut illaqet pedes eiꝰ si ad clamo
rē xpiꝰ in altū eleuent. Primꝰ
imaꝝ hostis fuit hoīes illi vl' in
spūcoēs ille dyabolice q̄ suggc
runt epō tulit. Cur sic vadis hu
milit et arte? Nūq̄d vis tu sāc
tior ee alijs? Cur tantū assūs
laborē? Ut facis illa q̄ nēo fa
cit. Dūce porq; ī via floridā
p quā ābulāt plures. ne forte
ītēptibilit' deficias. Cd ad te si
hoīes viuāt bn vel male? Cd
pdest tibi offendē illos a quibz
honorē ⁊ seq; poteris ⁊ amorē.
si nō offendt te nec tuos? Cd
ad te si offendit deū? Da po
tius eis dona ⁊ accipe. utere
honore tuo et ātricia hoīm.
ut eque possis honorē hoīm
habē et celestia obtinē. Ecce
talis hostis sibilat et sibilauit
ī aures multox. et ideo lucēne
multe q̄ lucē debēt tenebs fe

sunt ipse tenebre. et aurum opti
mum mutatum est in lutum. Secundus
hostis qui pungit oculos est pulchri
tudo mundi et possessiones terrene
apparatus rerum et vestium fauores
hominum et honores. Cum enim omnia is
ta appetuntur et offeruntur. sic exce
cant oculos anime et rationis. quod dul
cius videtur stare cum sampsone ad
molam cure mundialis. quam cum spon
sa ecclesia ad dispensationem cure
pastoralis. Insuper et caritas dei
si qua fuit. tunc magis tepescit.
peccatum committitur fiducialiter. et com
missum ex potestatis fiducia leui
gatur. Preterea cum episcopus habet ne
cessaria sua constituto familie
sue numero quo honestatem suam
et auctoritatem seruare possit.
contentetur. sicut scriptum est. Sint mo
res vestri sine auaricia. contenti
moderatis rebus. Quia nemo mili
tans deo toto corde. implicat se se
cularibus. nisi contra voluntatem suam
ad honorem dei. Tertius hostis.
habet laqueum. qui clamat taliter.
Cur sic humiliaris. qui per alijs ho
norari potes? Labora ergo ut
ascendas superius. et tunc habun
dare et dare potes amplius. Es
to igitur sacerdos. ut sedeas cum
primis. Esto episcopus et postea ar
chiepiscopus vel altior. ut maiorem
obtineas quietem. maius seruicium.
et maiorem honorem. Tunc alios
adiuuare potes. et ab alijs plus
timeri. et a pluribus consolari. Cum
animus talibus illuditur suggestionibus
mox incaute extenditur pes ad

cupiditatem. et inquiritur modus ascen
sionis ad sublimiorem statum. Et tunc
animus sic innectitur laqueis cupiditatis
et sollicitudinis temporalis. quod vix con
surgit. Nec mirum. Scriptura enim
dicit. quod qui episcopatum desiderat. bo
num opus desiderat. vel sacerdotium.
Quid est illud bonum? Certe labo
rare pro anima et pro honore dei. la
borare pro eternalibus et non pro casuris?
Nunc autem omnes desiderant honorem.
sed non laborem. qui tamen non est honor
sed afflictio. Ubi enim non est onus la
boris diuini. ibi non subsequitur honor
anime apud deum. Preterea episcopus non
appetat altiorem gradum vel
alium quam quem habet. quia laqueus ab
scondit est in terra et decipula super
semitam ambulantis. Et ideo utile
est ei stare in statu quem habet. do
nec deo placuerit ei aliter prouidere.
aut prelatus superior ecclesie precipiat
aliud ad honorem dei. Istud iam
dictum est consilium et cautio quedam ca
ritatiua. Nunc autem dicere volumus
quid episcopus facturus sit secundum deum. Ipse
vero itaque tenetur habere episcopalem infulam
in brachijs suis stricte custoditam.
non vendere eam pro pecunia. non concedere
alijs propter amicitiam. non perdere eam
per negligentiam et cupiditatem. Quid
enim significat corona seu infula episcopalis.
nisi potestatem episcopalem? Ordinare scilicet
clericos. corrigere errantes. instruere ver
bo et exemplo suo ignorantes? Quid
vero est custodire stricte infulam. nisi se
dule cogitare quomodo accepit ipsam
potestatem. ad quid obtinuit eam. quomodo e
am tenuit. quis erit eius fructus?

Si ergo cogitare voluit quo ob
tinuerit eam. attendat primo si de
siderauit eam propter se. an propter deum.
Si propter se tineat rationabiliter. si vero
propter deum. meritorium est et spirituale.
Si vero attendat ad quod obtinuit
potestatem et dignitatem. certe ego dicam
ei. Ad hoc scilicet ut esset consolator
animarum et liberator meritis suis de
quarum elemosinis viuit. ut esset
nutritor pauperum. diuitum quoque pater.
adiutor dei in spiritualibus et pro deo
emulator. Si vero scire voluerit
fructum potestatis. hoc bene declarat
paulus. Qui inquit bene ministrauit.
duplicem habebit honorem. corpo
ralem scilicet et spiritualem. Qui vero episcopalem
habet vestem sed non vitam. qui querit
honorem sed negligit laborem. hic
duplici confusione dignus erit. Quod
vero sequitur quod potestas non debet vendi.
nisi quod episcopus non debet esse scienter symoniacus
nec in aliis tolerare si sciuerit. Non
ordinare aliquos nec promouere propter pe
cuniam. non exercere officium suum propter
honorem hominum et fauorem. nec propter
preces carnales exaltare illos quos
indignos nouit et vite male. Quod
vero est quod non debet aliis concedere suam
potestatem propter amiciciam. nisi quod non debet dis
simulare peccata aliorum propter falsam
miseriam. non tacere propter amiciciam. non
portare in dorso suo peccata aliorum.
que potest et tenetur corrigere propter aliquam
carnalitatem. Est enim episcopus specu
lator domini. et ideo sanguis mortuorum
exquirit de manu speculatoris.
si vidit periculum et non clamauit. aut
si dormiebat et non curabat. Quod
vero episcopus non debet perdere coronam seu
infulam per negligentiam. hoc sequitur. quod
episcopus non debet illa concedere aliis
ad faciendum. que ipse personaliter te
netur facere et potest facere. Nec propter quietem
suam tepidam illa debet dimittere. que
ipse personaliter fructuosius quam alii pos
set implere. Nec etiam ignorare debet
vitam eorum quibus committit officia sua
sed inquirere occulte et aperte vitam e
orum quibus committit. et quomodo seruant
iusticiam. Quia officium episcopale non est
quietis sed sollicitudinis et labo
ris. Cumque episcopus sicut iam dixi be
ne custodierit infulam. oportet quod ha
beat etiam sub brachiis suis fasci
culum florum. quibus allicientur oues re
mote et vicine. Solet enim bonus pas
tor per flores et fenum trahere post se
oues suas. Quid est iste fasciculus
florum. nisi predicatio diuina que pertinet
ad episcopum? Que vero sunt brachia
duo nisi operatio duplex? Facere scilicet
bona opera in aperto propter incitamen
tum aliorum. et facere bona in occulto
propter timorem dei et exemplum vicinorum.
Ergo si predicatio coniungatur cum his
duobus operibus. pulcherrimus erit fas
ciculus florum. post quem oues vici
ne in episcopatu suo gaudentur current.
Oues etiam que remote sunt au
dientes famam eius libenter desidera
bunt eum. et propter verba bona. et propter
opera caritatis que sequuntur verba.
Nam hii sunt suauissimi flores
ad alliciendum oues. facere scilicet opera
virtuosa et aliis ea docere. non in
verbosa scientia. sed in paucis verbis cari
tate plenis. Non enim decet preconem

dei ee mutu. nec speculatore do
mꝰ dei ee ceu. Adhuc eiam defiat
epo vnu. Cu eni ipe puenent
ad portam. dez eu psentare ali
qd sumo regi. Deo sublimꝰ ei qp
sentet regi vas sibi carissim.
et illud vacuu et illud vacuu
et ornatu. Vas itaq epo cari
ssim. cor suu est. Hoc ergo pn
cet ⁊ offerat deo. totu ornatu
virtutibz sz vacuu a voluptate ppa
et carnis amore. Et sic tuc
qn epus appropinquent porte.
oriret ei exitus effulgens. ipe de
us ⁊ hoc sisapiet eu. Angeli qz
tuc dicet. O dne ds. ecce epus. q
fuit mundi carne i sacdotio pu
rus. aplius i predicatoe. epus
vigilans i officio suo. virilis i o
patoe. humilis i pnate. Ecce qp
desidauiꝰ ppt puritate sua. Et
ideo psentauꝰ eu tibi. qz desidauit
te ppt cuntate tua. Tuc qz dic
ture sunt aie sce in celo exntes.
Ecce o dne ds. gaudiu nim e in
te. attn gaudeꝰ eiam de isto epo.
Nam floe portauit in ore q vo
cabat plures oues. floe porta
bat i manibz quo reuocabat ad
uenietes oues. flores tm mittebt
habitatibz delongte. quibz exita
bat dormietes oues. Et ideo qz
floibz vbor suoꝝ augmetauit
chorum nim. gaudeꝰ i eo. Gaude
et tu dne deus i choro isto et de
honore eiꝰ. qz te sup oia desidea
uit. Tuc qz dicturuꝰ e epo dns.
datori flore. O aie veniste p
sentie mi vas cordis tui vacu
um a te. et desidasti iplere de me.
Deo veni. et ego iplebo te me
ipo. Tu esto i me. et ego in te.
Gloria ei tua et letitia nuq habe
bit fine.

¶ Virgo maria nu
ciat sposi oiaꝫ p quoda hemita aiam suo tpe mortis. q an
q corpꝰ eiꝰ sepeliat in tia. aiaꝫ eiꝰ introducat in gla. Cap. cxxviij

Orate sposa p quoda
sene pbro hemita p
clare vite et magne
virtutis amico suo. q tuc misꝰ
uerat de hac vita. et ia positꝰ
erat i feretro i ecclia ut sepelicet.
tuc eidem sposi appuit virgo ma
ria sic dices. Attende filia et scias. q aia isti hemite amica mei
status cum egressa fuit de corpe eiꝰ
transiret i celu. n q non habuit
pfm desideriu pueniendi ad pse
ntia dei et eiꝰ visione. Et ido
detinet nut i illo purgatorio de
sideriꝰ. ubi nulla pena e n solu
desiderii pueniendi ad deu. Ad
tn scias. q anqz corpꝰ eiꝰ iret sepa
tia. aiaꝫ eiꝰ introducat in gloria.

¶ Rnsio muris virgis ad sposa
filij oiaꝫ p quoda hemita i du
bitacoe posito an acceptius deo
eet q ipe finet metal solatiꝫ
ois dulcedie. no recedendo umq
de hemo. an q descedet aliq
ad edificandu aias p rioꝝ. Cap.

Later lohis. Dic. cxxviij

Illi seni pbro hemite
amico meo. q qi cont
sua voluptate et pace sue aie. co
stricto fide et deuocoe. p rmoꝝ.

aliqñ relicta cella solitudis ⁊ sua cō
tēplacois quere ex caritate desce
dit de hēmo int' gentes ad dādū
asilia spūalia eisdē promis. Cui
exēplo et asilio saluatur mlte aī
me ad deū ritū. et iā risi ad
altiora vitā pficiūt. Q' humilit'
dubitās de cālidimte et decepti
one fraudulēta dyaboli re cōsi
uit de asilio cū humilitate. et roga
uit ut oraret pro eo sup hoc vi
delicz. utrū deo magis placēt. q
ipe vacaret sue solis tēplacois dul
cedini. an deo acceptior eēt talis
caritas prioū. Dic ergo ei sic
ex pte mea. Q' amo magis deo
placz. sicut dicta ē. aliqñ ipe descēdat
de hēmo et vadat ad exercendū i
primis talia opa caritatis par
ticipādo cū eis vtutes et grās
q̄s ipe habet a deo. ut ex hoc
rpi cōuertāt. et adhēāt ferueri
us deo. et principes fiat cēlē eoꝝ.
q̄ si i cella solitudis sue idē hēmita
soli mētali asolacōi vacaret. Et dic ei.
q̄ de tali caritate maiꝝ mitū re
tributois ipe habebit i celis. du
tñ ad talē caritatē exercenda
ipe vadat cū asilio sp. et volū
tate sui seniorus pus spūalis.
Ite dic ei. q̄ ego volo q̄ ipe recipi
at i filios suos spūales sb asilio
sui regendos oēs hēmitas ⁊ eaā
oēs moniales et reclusas. olim
filios spūales illi⁹ hēmite aīa
mei. qui mortuꝰ ē. et dignat eos
oēs sub caritatiuo asilio suo spū
aliter et vtuose. sicut ille i vita su
a gubnauit et direxit eos. q̄ sic
placz deo. Et si ipi eū in patrem
receperit et ei humiliter obedierit
i vita hēmitica et spūali. tūc
ipe eit eis pr. et ego ero eis mr.
di nō aliqs eoꝝ noluerit eū i
prem recipe aut obedire. tunc
melꝰ erit tali inobedienti q̄ sibi
recedat ab eis. q̄ q̄ ā plus pma
neat cū eis. Dabat tñ idē aī
cus meꝰ supdictꝰ ad eos et re
uiat ad cellā suā quoaēs ei vi
debit. sp tñ cū asilio ⁊ volūta
te sui pus seniorus. ¶ Post di
os ānos a tpe quo visionē de
pisce ⁊ aīali habuit de q̄ ꝑ diat
libro iiij. c. ij. xp̄c apparēs ei ex
posit ei dictā visionē obscurif
simā valde dare dicēs. q̄ aīal
⁊ pisces p pīores et gēiles.
capiētes nō p iustos ⁊ hoīes
vtuosos designāt. Ca. xxxix.

Filius loqt' ad sponsam.
Dixit prius q̄ de sideo
cor aīalis ⁊ sanguīe
pisas. Q' dō aī ē cor aīalis. nisi
aīa illa dilēta ⁊ imortalis xp̄ia
nor. q̄ plus placz mi q̄ oē q̄d i
mūdo desiderabile videt̄? Q'd
nō ē sanguis pisas. ni caritas
pfra ad deū? Ideo cor pīnari
debet mi mūdissis māibꝰ. san
guis nō i vase ornato. Ca. mū
dicia deo et āgelis placita ē ⁊
sicut q̄dā i amulo. sic puerta
q̄ uetissima ē oī opi spūali. Ca
ritas nō dina pīnari debet m
vase adornato. q̄ aīa q̄dā mū
q̄ vas reluce ⁊ aide debet ar
dētissia dilcōne ad deū. p quā

fideles et infideles tangit vnū cor
pus vnūt capiti suo scz deo.
Ergo q̄ pñtare m̄ desidāt cor ꝑ
ami indurati pcto. q̄ē q̄ aīal
absq; ingo obie discutiēs ꝑ vica
et ī desideriis suis viuēs. debet
mang suas ꝓforare terebro aū
to. q̄ tūt nec gladij nec sagitte
ꝓualebt. Qd vō sūt mang hois
iusti. n̄ opacōēs eiꝰ. corpalis et
spūalis. Corpalis ēi mang id
ē laborare ⁊ sustētare corpꝰ ne
cessariū ē. Spūalis vō mang est
ieiunare ⁊ orare ⁊ filia. Ergo
ut oīs opatio hois sit modāta
et discreta. debet ꝓforari tīore
dei. Qā oī hora cogitare tenet
hō q̄ deus ē semp ꝑsens. ⁊ time
debet ne auferat grā sibi data.
q̄a sine adiutorio dei hō nichil
pt. et cū eiꝰ caritate oīa potest.
Sicut ergo tēbrū ꝑparat fora
mīa rei īponēde. sic timor dei
oīa opa solidat et ꝑparat vīa
caritati diuine. et allicit deū
ad inhabitādū. Ꝓtēa sit hō timōs
ī oībz actibz suis et discretꝰ. q̄
luz vtiꝫ labor. spūalis scz ⁊ cor
palis necessarius ē. tñ sine ti
more ⁊ discretiōe utilis nō est.
q̄ indiscretio ⁊ ꝓsūptio oīa cor
rūpūt. et ofundūt. ⁊ bonū ꝓse
uerātie tollūt. Qui ergo desi
derat vīcē duricia aīalis. sit in
flexibilis ī opibz discretiōis. et
ostūs in tīore et spe adiutorij
diuini. Et tenet q̄ntū pt. et
deus adiutoriū mīstrabit. cō
fingendo cor īduratū. Debet
ecia amicꝰ meus oculos suos
munīe palpebris tecte cū for
tissīo bitumīe. ne ex visu basi
liscī moriat. Quid āt sūt ocli
iusti viri. n̄ duplex ꝓsideratio
eiꝰ cotidie habēda. scz ꝓsidātio
bnficiorū dei. ⁊ agnitio sui ipiꝰ.
Cogitās ēi bnficia dei ⁊ mīaz
eiꝰ. attēdat vilitatē ꝓpriā et
īgratitudinē suā ad beneficia
dei. Et cū āimꝰ senrit se mēri
iudiciū. muniat oculos ꝓsidā
tionis sue palpebris tecte id est
spe et fide diuine bonitatis. ut
nec dissoluat cogitādo mīaz
nec diffidet cogitādo iudiciū
dei. Sicut ēi palpebre tecte nec
molles sūt ut caro. nec dure sūt
ut ossa. sic hō inē misdiā dei
et eiꝰ iudiciū modāta sit sperādo
astante mīam. et timēdo prudēt
iudiciū. Gaudeat q̄ de misdia.
et ꝓpt̄ iusticiā. pficia de virtute
⁊ mētite. Ergo qui sic cotidie
stat inē mīam et iudiciū. spe et
tīore. nō habet timē oculos aīa
lis. Qd āt sūt oculi aīalis. n̄ sa
pīētia mundana et ꝑspicas tpal'.
Sapia ēi mūdi q̄ ꝓmo oculo aīal'
opat. ē q̄ vīsꝰ basiliscī. q̄ sperat
illa q̄ videt et remuneratio eiꝰ ē
in ꝓmptu q̄ desidāt pictura Sa
pīa vō diuina sperat illa que
nō videt ꝑspicatē mūdi nō attē
dit. hūilitatē et pacīam dilig.
remunerationē nō q̄rit n̄ etnā.
Sed's oculꝰ aīalis ē ꝑspicas mū
di. q̄a mali appetentes. celestia
obliuiscūt ⁊ ꝓsequūt. et cont̄

deū mīuerāt. Ergo oīs hō q̄ desiderat salutē p̄mi. auḡit oculos suos cū disc̄tiōe oculis aīalis id ē p̄mi. ꝓponēdo ei bn̄ficia mie dei. et iudicia ei⁹. opponēdo vbis mūdialibz vba sapie dei. ondēdo vitā pſenci ātē atrietie hoīb⁹ ītotimēbz. cōtepnēdo diuicias et honores pſentes ꝓpt̄ caritatē dei. pdicādo iugit̄ et pdicanter ſplendo. Ia vita ſpūalis q̄ā approbat vba. et exēpla ſca pl⁹ pficiūt q̄ vbosa eloquētia ſine opm effectu. Ista q̄ bn̄ficia dei. et iudicia ei⁹ ſp habet ī mēte. q̄ vba dei atrinie habet in ore. et illa opc ꝛplent. et firmit̄ ſperat in bonitate dei. nō ledūt cuſ p̄dibz gladioz īimici. id ē fallaciis adiūcētibz hoīm mūdialiū. ſz pficiēt. et ꝓpt̄ caritatē ītent etrātes ad veā caritatē dei. Qui vō de gra ſuperbiūt et de eloquētia ſpūt lucrū. viuētes mozūt. Lamina q̄ calibis alligari debet cor di. q̄ caritas dei ſp ponēda ē ante oculos. cogitādo ſcz. quō ds factꝰ ē hō. ītuliauit ſe. quō p̄dicādo tolerabat famē et ſitim et laborē. quō ſuſpenſꝰ ī cruce et mortuꝰ ſurrexit. et aſcēdit ī celū. Hec lamīa id ē caritas habet latitudinē et planitiē. q̄n mēs pata ē pati libēt̄ ītia aduenietia. q̄n de nullis iudicijs dei mīmurat. nec ā gustiat de tribulatiōibz. ſz voluntatē ꝓpā. et tri corp⁹ ponit ī voluntate et dispoſitōe dei. D filia ego fui calibs fortiſſimꝰ. q̄n ī cruce extēſus et q̄ oblitꝰ paſſiōis mee et vulneꝝ meoꝝ. orauit p̄ inimicis. Claudēda q̄ſ̄ mēſtica narīū. et clauſo ore ītendū eſt ad aīal. Sīa ſicut p̄ interſtica narīū intrat et exit flatꝰ. ſic p̄ deſideria hoīs intrat vita et moꝛs ī aīa. Et ideo ſicut a morte. ſic a deſideriis malis cauēdi ē ne ītret in aīa. vl̄ ne ingreſſa īmoret. Ergo q̄ audiā vinc̄ ꝓponit. attēdat ad tepta tiones ſuas. et caueat ne ꝓpt̄ īordinata deſideria minuat zelus dei. Sīa toto deſiderio et zelo dīno ītendū eſt ad p̄tiōē oportune et īportune ut ꝓficiat. Et ubi iuſtꝰ nichil pficiat loquēdo vl̄ āmonēdo. ibi zel⁹ ē extendē orōnīq; iſtātia īmuāda. Inſup aīal habz manꝰ aures. vnā q̄ libēter audit delabilia ſua. aliā q̄ obſtruit ne audiat ꝓfica a aīe ſue. Sic ecīa aīa dei īutile ē habē duas manꝰ ſpūales ſicut prius habuit corpales. ſz habeat eas ꝓfectas. Una manꝰ ſit ſapia dīna. q̄ ondat p̄ catoꝛi oīa cē caduca hūi mūdi et labilia. et q̄ delectāt in eis ſeducit. et nō ſaluat. q̄ oīa ad nichilitatē deſſa ſūt. et nō ad ſupfluitatē. Alia manꝰ ſit exēplū bonū. et opatio bona. q̄ bonꝰ hō facē debet q̄ docet. ut

audiētes exēplo eiꝰ roborent.
¶ Nā multi docēt et nō exēpli
ficāt. et hiis fuit q̄ꝝ ſme cemēto
erigūt lapides i fingore mētis
ſue q̄ irruētē tēpestate ſtatim
diſſoluūt. ¶ Pellis aū aīalis q̄ est
q̄ ſilex. malleo et ignē agyre
dicēda ē. ¶ Nā i pelle notāt oſtē
ſio ⁊ ſimulacio iuſtitie. Mali Nota
q̄ppe q̄ boni cē volūt. appetūt
videri qđ nō ſūt. Et q̄ laudabi
les voluūt deſiderāt. ſi nō lau
dabiliꝰ viuē. ondūt fouis ſcita
tē ⁊ iuſticiā ſimulāt. quā neq̄
q̄ habēt in mēte. Et ideo i ap
paretia ſilāte ſēmetis ſic ſup
buūt. et iduāt q̄ ſilex. q̄ nec
ictꝰ pacōibꝰ nec tactē aptā mol
leſcūt. ¶ Ptēa ſeruꝰ dei uītat m
talibꝰ malleo dure ictꝰ pacōis.
et igne duine oīonis. ut ma
li ubꝰ ueritatis nūcuant ⁊ molli
ores fiant paulati a duricia ſua. et
puata oīone icaleſcāt. et ſuccē
dāt ad dei ⁊ ſui ꝯgnitionē. ſic
ſcat ſcēpliano. ¶ Ipe ei logbatur
nō placētia ſi uera. nō mollia
ſi aſpa. Inſup oraut deū p eū.
et ideo pfecit. et mlti melio
rati ſūt ꝓpt eū. Ergo q̄ūq̄ ti
more dei pforat opa manuū
ſuaꝝ ⁊ munit oculos ꝺſideratī
onis tpantia. laminaq̄ calibis
pegit cor ſuū. claudēs itrſticia
narū. ⁊ ſic pītat m cor aīa
lis. ego deus dabo ei theſauꝝ
delābilissim. cuiꝰ delactōe ui
ſus nō frangit. cuiꝰ dulcedie au
ris nō lāgueſcit. cuiꝰ fruitione
nō ſaciat guſtꝰ. cuiꝰ tactu nūq̄
ſentit dolor. ſi aīa pfruet gaudi
o ⁊ habūdātia ſempīna. ¶ Piſcis
aū ſignat gētiles. quoꝝ ſquame
ſūt fortiſſime. q̄ petis et malici
is īduūti. ¶ Nā ſicut ſquame cō
pāte munīūt ⁊ obſtāt ne ignē
diat ventꝰ. ſic gētiles i patis glo
riātes ⁊ uana ſpe uiuētes mu
nīūt ſe defenſiōibꝰ ⁊ amicoꝝ me
os. ¶ Sectas ei ſuas pferūt. mul
plicāt errores. et ſupplicia mu
nāt. Et ideo q̄ pītare m deſide
rat ſāguinē piſcis. extēdat ſi
eū rethe id ē pdicatiōnē ſuā. que
nō ſit de putridis filis phorū et
rethoricoꝝ curioſe eloquētiū.
ſi de ſimplicitate uboꝝ ⁊ hūili
tate opm. Nā ſi plex pdicatio Nota
ubi dei ē ſonora q̄ es i ſpū
dei. et fortis ad ēiendū pōtoꝛes
deo. Et ideo nō p eloquētes ma
giſtros. ſi p hūles ⁊ idiotas eccīa
mea ītium habuit ⁊ pfecit.
Caueat eciā pdicatoꝛ ne ignē
diat aquā ñ uſq̄ ad genua. ꝫ
nec alibi ñ ubi ſit arena ſolida
figat pedē. ne forte ſi pcelle aſ
cēdāt ſup genua. pedes moue
ant. Ad aū ē uita pnſ ñ aſſi
aq̄ mobil ⁊ īſtabilis. Ad qua ℣genu
nō eſt cuandū fortitudis ſpual.
ñ ad ſolā ncītē. Et ideo figat
pes affectiōis hoīs i arena ſoli
da. id ē ſoliditate dine caritatis.
⁊ ꝺſidacōe fuꝝ. ¶ Nā illi q̄ diſ
tēdit pedes affectionū ſuarū
et fortitudinē ſuā ad tpalia.
nō ſūt ſtabiles ad luctādas aīas.

ſz a pellis ſollicitudinū tpaliū
demergūt. Debet ecīa iustꝰ exte
rare oculū ſuū quē vert ad piscē.
q̄ duplex ē oculꝰ humanꝰ ſcz & ſpi
tualis. ¶ Humanus quidē oculꝰ in
cunt mortē. q̄n visa potēcia et
crudelitate tyrannoꝝ. timꝰ ꝯsidē
rās infirmitatē ſuā. loq̄ expa
uescit. ¶ Hic ei mortis oculꝰ exte
rari debet. et auelli ab rē p ꝯsi
derationē diuine bōitatis. ꝯside
rādo & credēdo firmit̄. q̄ oīs hō
qui spem ſuā ponit i deo et
pcedē luctū q̄rit ꝑ deū. habe
bit ipm deū pectorē. Spūali vō
oculo ītelligēcie respiciēdꝰ est
patri vl̄ alīs mīsꝰ ad deū. scz
attendendo ſollicite q̄liē tēpta
ri pt. quō ſtet i tribulacōibz. ¶ Ne
forte ītonsueta assumēs fuctu
bat laboribz. aut ne peniteat
eū assūpsisse austeriora ꝑ tri
bulacōes. Cōsidēt ecīa iustꝰ q̄nz
sit. quō hō infidel̄ mīsus ad fidē
subsistat corpalit̄. ne vel mēdi
cet. vel seruitute oppimat̄. aut
ꝓuet̄ laudabilibz libertatibz ſu
is. Et ſollicite ꝓuideat̄. ut talis
mīsus istruat̄ ītrinsece scā fide
catholica. et scis ꝓbitatē exēplis.
¶ Hoc ei placitū ē mi. ut pagani
mīsi. videāt mores scōs. & audi
āt vba caritatis. ¶ Nā mlti
xpiani veniētes ad paganos.
tō posuit moribz & idisciplinati.
gloriāt̄ q̄ occidit eoꝝ corpa.
et q̄ lucrāt̄ bona eoꝝ tpalia.
¶ Hoc enī mi sic placitū ē. sicut
hij q̄ i deserto īmolabāt vitulo
pflacili. Et ideo q̄ placē mi desi
derāt ēūdo ad paganos. eruat
ꝑmo sibi oculū cupiditatis et
tōrus mūdani. habēdo aptū
oculū ꝑ passiōis et itellēs ad tu
rnandas coꝝ aīas. nichil desi
rādo. ni vel mouꝝ p deo vl̄ vnē
ad deū. ¶ Insup̄ iustꝰ habē debet
clypeū de cuiibe. hoc ē pacīam
veīā & pseuerātīā. ut nec vbꝰ
moueat̄ a caritate dei nec ea
ā opibz. sz nec attendiam ꝑ ꝑ
uersos casꝰ nimiuz quoq̄modo
de iudicijs dei. ¶ Nā sicut clypeꝰ
ꝓtegit & recipit ictꝰ ferētium.
sic pacīa vera defendit i tēpta
cōibz. lenit ecīa tribulacōes. & ex
peditū reddit hoīem ad ōia bō.
¶ Hic vō clipeus pacīe nō sit
formatꝰ de rebz pitēdis. sz de for
titudīe ere. q̄ vā pacīa formāi
et phari debet er cōsideratōe
pacīe mee. Nā ego fui q̄ ca
libs fortissimꝰ. q̄n magis vo
lui pati mortē q̄ amittē aīas.
et magis volui ōia opprobria
audire. q̄ descendē de cruce. Er
go q̄ pacīam desiderat. imite
tur abstīacīa meā. Nā si ego
iniocēs passus sū. q̄d miri si
hō dignꝰ iudicio pacat. ¶ Itaq̄
q̄nq̄z sic mūdꝰ pacīa expē
dit tere sup̄ piscē. et tenuerit
eū p decē horas sup̄ aqs. hā
bebit saguinē piscis. Nō aūt
sūt iste decē hore. ni decē milia
que hoī mīso sūt facienda. pmū
ē credē decē mādatis meis. q̄
pplō israeli prepi. Sēdm ē. q̄

suscipiat et honoret sacmenta
ecclie mee. Tertiū ē. q debet
dolē de pcīis amissis. et habē p
fram voluntatē ulē nō facte di ea.
Quartū ē. q teneat obedire ārīis
meis qntūcūq̄ pcipiāt ei aliq̄d
qd ē sr̄ voluntatē suā. Quintū ē.
pcipnē oēs assuetudies suas p
uas. q̄ sunt sr̄ deū. et bonos mo
res. Sextū ē q habeat desideriū
attendi ad deū oēs quos potit.
Septimū ē. q ondat humilitatē ve
rā i oplis suis. fugiendo pua et
ēpla. Octauū ē q habeat pnā
entiā veā in adūsis. nō mr̄
murādo sr̄ iudicia dei. Nonū
ē. q nō audiat vl̄ habeat scīa
eos. q̄ adūsant fidei sc̄e xp̄iane.
Decimū ē. q roget deū. et pso
nalit̄ conet̄ ut pseuāre valeat
in amore dei. Quicūq̄ igit̄ ō
ūsus a malo hec decē asilia te
nuerit et seruauerit, mouet̄
ab amore mūdi. et vinificabit̄ ad amorē dei. Cū aūt pisces
de pādi extracti ab aq̄s vo
luptas seruare ꝓposuerit hec
decē asilia. aperiēdo ē in dorso
ubi habūdātia ē sāguis. Quid
aūt sigt dorsū. nisi operationē bo
nā cū voluntate bona? Nec
flecti debet sēm bn̄placitū dei.
q̄ mltotiēs videt actio bona
hoīb⁹. si ītentio et voluntas acto
ris nō ē bona. Ergo iusto q̄ cō
uerte pcōrē appetit. inquirē
debet. q̄ intētōe op⁹ bonū aggredit. et q̄ intētōe pseuāre
disponit. Et si uenit in ope
spūali affectū carnalē vl̄ ad pn̄
tes vl̄ ad lucrāda tpalia festinet
eū a corde abscīdē. Ita sāguis ma
lus tenet morbū. impedit gressū.
stringit cordis aditū. et obstruit
tibi appetitū. Sic mala voluntas
et itēro corrupta obnubit amorē
dei. pducat accidiā. claudit cordis
aditū deo. et oē spūale bonū ab
hoīabile facit deo. Hz sāguis qē
egro desideio rectes est. et vitā mi
nistrat mēbris. Hec ē voluntas
bona et caritas ordinata ad de
um. q̄ pparat aditū ad fidē. sensū
ad itelligētiā. mēbra ad operatiōnē. deūq̄ allicit ad inuādū.
Her voluntas pnenit. et ifūdit
gram meā. augēt. oīonibus et bo
nitate mea. pficit. opatōe bōa.
et dulcedīe mea. Ecce isto mō
prestādo ē m̄ sāguis pisces. Et
aūt sic pnēat eū m̄. habebit mēte
dē optimā. Sīla sicut rores tocū
dulcedīs fluet i os eius. Iam vo
eius illustrabit fulgor. ppetuo. et sa
lus eius inoluabit sine fine.

Post multos ānos postq̄ spōsa
habuit illā visionē de septē aī
malibus q̄ stabat s. eo dē lib. explo
rxxiij. exponit ei xp̄s aliq̄ que
desiderabāt exponēda i dicta visi
one ut segit. Cap. cxxxv.

Hug loqt. Dixi tibi pius
de septē aīalibus. q̄ vnū
erat q̄ elephas. qđ adhuc stat
ad arborē iclinatā. nō attēdēs
arbori putredinē. nec tpis bre
uitatē. et ido ruit cū arbore cū
se stare putat. Muri ei ecclie ei⁹

dissoluet calore et aqs ita ut nō
sit q̄ edificz. q̄ de ūquis edificati
sūt. Terra dum piet. ihabitātes
optabūt morte. et fugiet ab eis.
et ipi dnābūt ustis. Que oīa
sic euenerēt. Deus eccā q̄ alium a
nimal qđ de lapide castitatis su
pbiebat. iā assūpsit sibi cornua
agni. Et ideo dicebo eī. quō sal
tare debeat muros. et quō debet
stare i honore. Placz ei mi istius
aīalis humilitas. et ideo dico ei.
q̄ ecclia sua iā ad sūmū gradū
ascēderat. et dū i superbia stetit.
Et ideo laboret ipe ut deo strenu
ius viuat. i penancia ꝓpo minu
at. auaricia deponat. humilitate
et ioze assumat. Multoq̄ tribulacōibz
humiliabit. et ruina eius tā ḡuis et
magna erit. q̄ eccā in tribus aliis
audiet. Post morte aūt dicti epi.
et creatione sucessoris. loqbat
dns ad me dicēs. Deus q̄ iste deus
eps sucessor primi dicti epi. q̄
nūc ascēdit ad ḡdū epale. erat
vn9 de q̄nq̄ seruis qs rex non
audiz. ni clariores oculos obti
neret. Qz eps iā ascendit. sz at
tēdat ipe bene. et videbit i iu
dicio meo quō ascēdit. Deiect
pauco eū de casu roab. Ipe ei
iudit se melioribz ꝓphis intreba
t filijs. Audacia sua erat mag
na. et ideo ꝑsumpsit sup vires. et
elem suū perdit illi quē elegit
deus. Hz vnū filiū utile ē isti
epo. sz q̄ prudētie sue ponat
modū. et attēdat sp nō qđ pt
z qđ decz. Quū eī dubitauz ne
eēt utile p remissione pcōz suoz
re romā. reassumt me. Cui orāti.
mater dei tndat sic dicēs. Si eps
iste sentit i aīo se ideꝫ auxilio
sedz. veniat romā ad indulgēnas.
q̄ veniet tēpus q̄n utile erit sibi.
Attēdat eccā. q̄ vncule animā ra
paces prādāt. q̄ iā mittuerūt.
ne altissiā petrā ihabitet. q̄a
ciuitati ppli plus tūc nocebit. et ipe
nō erit imunis a tribulacōe. Prea
scaas q̄ aīal illud de quo dixerā
tibi q̄ q̄n videt ūbrā suā timet.
et curredo ꝓficit sibi. ille ē q̄ zelū
animā habet. et nec ad vba deo
grāta sibi decet aīo. nec ad vba
assentacōnū et adulatōnū exolluet.
Quū patz ē morēdo exuēde mū
do. et ꝓpatz ē eccā si m placet
vnde ꝓpt honore meū. Et ideo
offerā ei i via media sicut pr
filio. et auferā eū de custodia
sua sicut iudex misericors. ne
videat mala futa. Ille vō q̄ p
manet i lepra sua. morietq̄ cū
lijs q̄ pleno fuit ventre. et sepe
liet et iudicabit cū leprosis. et nō
sedebit cū iudicantibz orbem.

¶ Explicit liber quartꝰ reles
reuelationū dei. bte Brigide
ꝑcipisse nouicie de regno sue
nie. diuinitꝰ reuelatꝰ. Dō grās
Cōpletꝰ. 1462. i vigilia beati
agathe apostoli. ¶

~~¶ Sequit liber quintꝰ eiusdē~~
~~Incipit liber quintus~~

Sequūt² liber qstionū qntꝰ

Liber iste qstionū dicit² per
itrogaoēs ⁊ sic dicit² p
qstiones Hab; ei xvj iter
rogationes ⁊ i q̄lib; eaꝝ inde.xꝰ
itrogat² de eis qstionib; ad q̄s ipe
rndet discrete ⁊ miabiliter ita q̄ q̄
lib; itrogaco stinet etiū numꝝ q̄sti
onū Postea vo sequūt² eaꝝ solu
ones ⁊ rnsiones q̄uꝫ i pressu lib'
laaq; stinctm Sequit²

Itrogaco pᵃ stinet q̄nq; qstio
nes q̄ statī sequūt² Introgat² ei xꝰ
q̄re deꝰ dedit os hoī si hō nō loq̄
t² ea q̄ sibi placēt Quare dō dedᵗ
hoī oculos si hō nō dz cū eis vidē
q̄ delectet eis Quare deꝰ dedᵗ au
res hoī si hō nō dz audire ea q̄ si
bi placēt Quare deꝰ dedᵗ naꝰ
hoī si hō nō fruat nī ill' ea q̄
sūt grata sibi Quare deꝰ dedit pe
des hoī si hō nō debeat ābulare
cū eis ferūdū desideriū suū Sequ²

Itrogaco seda stinet q̄nq;
qstiones q̄ sequūt² Introgat² ei
xpc iudex. Ex quo q̄ꝰ amarū
amarū sustinuit penā q̄re xpc
hoc nō dz hō horabiliter se hre ⁊
i mūdo superbire Ex quo deꝰ de
dit hoī bō tpalia cur ergo nō
debeat hō 1ª q̄ appetit possidē
Ex quo deꝰ dedit mēb humano
rep cur go nō deāt hō ea mo
nie ⁊ cr̄ate sēdm voluntatē su
am Cur dō dedᵗ hoīb; legē ⁊
iustiā ni ad vidictū faciēdā
Exqᵒ deꝰ p̄misit hoī hre cor
pale q̄ete ⁊ req̄em q̄re gᵒ rpe
deꝰ lassitudies ⁊ tbulacoes cor
pale ordiauit vt hō ea sēper he

Itrogaco tria stinet q̄tu-
net q̄nq; qstiones q̄ sequūt² Cur
dō dedit hoīb; sēsq corpreos si nō
sēdm sēsq carnus moueāt² hoiēs
et viuāt. Cur deꝰ dedᵗ hoīb; alia
ria et alia sustētamēta si hoiēs
nō debeāt ea sumē ad satuita
tē ⁊ ad satisfactionē appetitꝰ car'l'
Cur dō dedᵗ hoīb; libꝝ arbitiū
si hoiēs nō debeāt seq̄ voluntate
sua p̄pa Quare deꝰ dedᵗ hoīb;
⁊ mlīb; semē smyrnoīs ⁊ naz
si nō sedz appetitū carnis debeāt
semē effūdē ⁊ carnē smi sei
Cur dō dedᵗ cor ⁊ voluntatē hoī si
nō debeat hō diligē qd sapᵗ dīno
⁊ qd delectabilīq ē ad finēdū

Quelano pᵃ i libᵒ qstionū fa
Rone Dragide a vghē maia i
q̄ isorē eā vgo maia de q̄nq; viuub;
q̄s dz hre ire se ⁊ alias quinq; cr̄e se

Itrogaᵒ q̄rta stinz q̄nq; qstiones
que sequūt² Cur hō deāt igrē sa
piaz di cū habeat sapiaz mūdi
Cur deāt hō lugē ⁊ plāgē cum
gla mūdi habūdat sibi Cur
hō deāt letari a quo i afflictoē ca-
nis sue Quare hō timē deāt cū
heāt fortitudiē viū corpaliū Qua
re hō deāt alys obedīe exqᵒ ha
beat voluntatē suā i ppa pcūte sū

Itrogaᵒ quīta stinz q̄nq; qsti
ones sequtes Quare dō creaut v
mes q̄ nocē possūt ⁊ nō pdesse
Quare dō creaut feroces bestias q̄
nocē possūt ⁊ nocēt hoīb; Cre
dō īmittut īfirmitates i corpib; hoī
nū et corpales dolores Cre deꝰ
sustinet tiātes tiuz iudicū ⁊
dnoz q̄ subdiuos suos afflighūt
et flagellāt q̄ seruos emptuos

Cur corpꝰ hoīs tbulat² eriā i

puncto mortis

Ruelauo scda i lib° qstio^m
i q ugo maia loqs bte bu
gide dicat ei q q dl'cedine dina
desudeat degustare dz p9 amaritu
dine sustinere

Retrogu° scr stinet qnqs qsti
ones seqtes Quae alus ifans
pcdat de utero mris vnus ⁊ oscul
turq baptissma Alus vo acepta
aia it viscera mris moit² Cur hoi
usto strna mlta succedut iusto
at oia st ad votu Cur pestilenc
⁊ fames² accidut ⁊ alia icmoda
q affligut corpa Cur mors xr i
puiso veit ita q pudei rarisse pos
sit Cur deq patit² q hoies hntes
delibeatu nra ⁊ iudia se alios ad
bella veiunt aio vi dicadi

Retrogu° septa stinet ser qsti
ones seqtes Cur vile ⁊ pulchz
dicut² i mudo Quae ho nobil
⁊ pulcher deat odie mudi pulch
nidiez cu sit pulcher ⁊ de nobili
gne Quae ho dues no deat se
extollc sup alos² exquo habudaz
a dnis² Quae ho q est i magt
horc no debeat se pfre alis cu
sit tpe horabilior alus Quare ho
bonq ⁊ laudabil no deat qrere
laudc ppria Quae ho q alus fa
cat bona no debeat erige remunerationez

Retrogu° octaua stinet ⁊ ab eis est²
qnqs qstoes seqtes Cur deq
pmittit q dy males portat² in
teplis et q fiat eis hor sicut
ei. cu ygnia eq nobilq sit sup
oia Cur deq no fuit videre eles
te gl'ia sua ab hoibz crstenbz
i hac vita vt ab eis fuerat de
sidet² Ite nra hac vita non
videt² ab hoibz i nobil' socie
tus agelor ⁊ scor Ite Quae deq
no fuit vidi ab hoibz i hac vita
i fruc pces upabilit horribiles
vt xr tiore fugiat eas hoies ire
dc do a pcis ⁊ utuose vuedo.
Cu dones upabilit sit defor
mes ⁊ horribiles qre ds no feat
q appeat visibiles hoibz vt nq ho
eos seqret² nc sc tinet eas

Ruela° tia i q xpc loques
bte brigide spose suc dat
qda doctna silitudinaiam de
medico veo curatore et de sal
uo medico i effectue ⁊ de hoic
estimatore
dicens q ho q recipit sanc pcres
si dat eis auxliu a materia per
cadi et moriat² i pcto deq exiget
morte aiaz eoz de manu illoq Si
vo recipit eos vt resset a pco et
instruat² ab eo i ututibz et istic
medicat² p eq doctna habebut
ille ⁊ xpi magnu meitu a do

Retrogrado nona stinet qnqs
qstones seqtes Cur deq pmittit
maiam mez sua oibz creaturis i
horc ⁊ exaltat² ea si oes agelos Cur
deq ded² agel spm sine carne et
q starct i celesti gaudio. hoibz
at ded² vas tremu id e corpo carnis
et spm. et nasa cu ploratu vnde
cu labore ⁊ moi cu dolore Cur
ds dedit hoi intellm rnabile ⁊
sesq. aialibz vita ⁊ no irrnalibz ise
sibilibz creatus Quae deq non
fecit q cet lux i norte sicut eri due

Ruelauo qrta i lib° qsto^m
i q xr pulchre laudat oia
mcb ugis maie mris sue mora
luzab dna mebra spualit span
da ea ututibz ⁊ pmunit ea de
vitiez dignissiaz ee regnali corona

Retrogrado deca stinet sr

q̄stiões sequtes. Cū dō sit ūpabi
lis sole clarior & sit oīpotētissim⁹
pulchrim⁹ & vtuosissim⁹ q̄re volu
it vestiri & idui tā vili sacco huā
nitatis mē. Quō est q̄ deꝰ īclusit
i se vniūsa & a nullo īcludit̄ rō
tinetq; oīa et a nullo stinet. Q̄
re xr̄s iacē voluit nouē mēsibus
i vtero vgīs & nō statī p̄cessit
de vtero q̄n̄ sceptꝝ fuit. Cū xr̄s oīa
possit & vbiq; est p̄ns q̄re stati
q̄n̄ natꝰ est nō apparuit gentib⁹
i tāta statura et magnitudīe cor
pis sicut q̄n̄ puer. ad ām̄ ētatis
mū etatis sue. Cū xr̄s de semīe
abrhe nō sit natꝰ sēm p̄cepꝰ q̄re
iūdi voluit. Cū xp̄s sine p̄cō
sceptꝰ & natꝰ sit q̄re xp̄i⁹ bapti
zari voluit.

Euelaō q̄nta i lib⁹ q̄stiom
i q̄ xr̄s loq̄b⁹ spōse sue btē
brigide īstruit eā q̄ nō sit solli
cita circa curā diuage tirenage et i
fort eā de pacā habēda tpe
bulagoīb⁹ cū vtute pfectē ānichila

Nēvogano. Quoīb⁹ & humilitꝰ
vpdeāā stinet q̄nq; q̄stiões sequtes
Cū xr̄s sit dō & ho q̄uae nō ostē
dit dū eat i hoc mūdo dilectē
suā hoīb⁹ sicut & humanitatē vt oēs
videret i eū. Q̄re nō fecit xr̄s oīa
uba sua audi i vnico puncto ne fu
isse nec ia p̄ tēualia tpm ab his
p̄dicari. Cū xr̄s stetit i hoc mūdo
corpalit q̄re nō fecit oīa opa
sua & i decēnone i vna hō. Q̄re
xp̄s postq̄ natꝰ fuit crescebat
corpalit p tēualia tpm et nō i v
no puncto. Q̄re xr̄s appīq̄te mor
te sua nō ostendit se i potētia di
uinitatis sue & cur nō ostendit tm̄ sanc
titatē suā sed inimicos suos q̄n̄ du

Euelacio. Qsū mata sc̄a oīa
seqū i libro q̄stioni i q̄ xr̄s
loq̄b⁹ spōse sue btē brigide īstruit
eā dicēs q̄ i vita spūali laboē
& ungosa psecucionia & acquesce ai
humilitē silio seniorꝫ i sistēdo vitē
tēptacoīb⁹ acquirit i q̄es meritꝫ & etnia
glia. Et potit q̄re de iacob q̄ fuerit
p rachel. Ideā dicit q̄ ibusdā ceciderit
fortissime tēptacoēs i p̄cio suscepti ad
vitā spūalē. ibusdā ceciderit i medio
tpe vite spūalis & circa finē. Et idō
timēdū & cū humilitē i vtutib⁹ &
labore usq; i finē p̄secuendū est.

Nēvogano xiij stinet q̄nq; q̄stiones
sequtes. Q̄re xp̄s magis voluit
nasci de virgine q̄ de alia mulie
re virgine. Quare xr̄s nō ostendit hoīb⁹
visibili signo q̄ nr̄a sua eat mr̄ &
virgo puerp. Cur xr̄s i tm̄ occultauit
gētib⁹ natiuitatē suā q̄ q̄ paucissimis
inotuit hoīb⁹. Q̄re xr̄s puluis fu
git i egiptū q̄ herode & cur innocentes
pueros occidi p̄misit. Q̄re xr̄s p̄mut
it se blasphemie et falsa p̄mittit.

Euelacio viij. Qualē vestitu
i lib⁹ q̄stiom i q̄ xr̄s loq̄b⁹ spō
se sue btē brigide laudat p̄cepta
tionē i sessiōs ne ho q̄ttat q̄nq;
dei qua habet. Deqtin.

Euelacio vnj. i libro q̄stiom
i q̄ xp̄s loq̄t spōse dicēs q̄
hoēs q̄ delectāne i curiis et tre
nis deliciis desidia celestia et cu
tatē ac medzia passioīb⁹ eiq; et etiā
audiri negligētes istoz ozō ē q̄ so
nq; collisoz lapidū & p̄cipitat a spū
di abhoīabilit eiq; q̄ abortiuq; & imū

Nēvogano xv. Qd̄ p̄ānq; mēstr̄ue
net vn q̄stiones sequtes. Q̄re ab a
lijs aq; sb̄trahit q̄nq; di & alij diuto
lerāt a dō i malicia sua. Cur a
lijs i iuuētute a dō tribuit q̄nq;
alij vo i senectute p̄uat ea. Cur
aliq; tribulat vle alij at̄ st̄ q̄ se
cū a tribulacoē. Q̄re alijs dat
deꝰ intellectū & ingeniū i ūpabi
lit̄ docile & alij st̄ sic azini sine
intellectū. Cur aliq; nīs i duratꝰ a
lij vo i solaꝰ mia. q̄tulat. Cur ma

lis dat maior ꝓspitalis i mūdo qm̄
boīb Dīre vnq vōt a dō i pri° alq

Reuelacio xl Vo vōt cra finē
i lib° qstio^m i q^r loqꝑ spōse
sue bē bgūde ond^t ei qlt de domo
mūdi & vicioz ē ia exputa & libeata
& ꝓia ē deducta ad hītandū i mā si
one spūs sc̄i & ideo mon eā ꝓformz
se cū eodē spū ꝓfectuādo sy mūda

Retroga° xm̄ o tinz Cuit & deuō
qm̄ q̄ qstiōes sequtes Cur aīa alia pa
tit imoda cū nō hēbē vitā etnā
nr vtut roē Cur nascūt oīa tūdo
loze cū i oīm natitate nō sit perm
Cur ifās portat iqtatē pēs cū
nō nouit pcūce Cur h° stig^s fcpiq
qđ nō pūdet Et cur malq moit
bō morte sic & iustq et iustq qnz ma
la morte sic & iustq Sequm

Reuela° x i lib° qstionū i q^r
loqꝑ spōse mon eā ꝙ nō t bet
si vā sū dina i reuelacoīb ei data
nec ūt aliqn obscūa aliqn dubia
& aliqn i cta q^r h° fit ex eius causis
h assignt & ex occulta iust dina Co
sulit tū q nō pauā & timōre & pseue
rāta humilitas sp exprcnt euētq & p
missiōes vboz eq ne ꝑpt igtudi
nē i uocet ghīa ꝓmissa Dic eā q
multa exp̄alit dāsūt q nō exp̄alit

Retroga° xō o tinz Qsp̄ualit pfate
m̄ qstiōes sequtes Dīre multa a dō
cata st̄ illi videt vtilit Cur aīe
manetes i corpe vl de corpe eg^s die
tes sīt nō vidēt oculis corpalibz hoīz
Cur aīi di iugūtes eī nō sp exaudi
unt a dō i oroīb suis Dīre multi volē
tes facē mla nō ꝓmittūt a dō Dīre
multi nō meritis mla adipiscūt eis
Dīre q̄busdā adhēt dyabolꝰ et sp̄ē pnās
alīs ag̃ mūdi Dīre hyn q spm diligūt

Reuela° xij i lib° qstio^m Cpiunt
i q^r loqꝑ spōse sue bē bgūde
dicit ei qre & gn icipeit ei mistri
& ifūdi ab eo vba dinaz i reuelacioz
i spūali visiōe Et dicit ei ꝙ vba
ꝓdcā i reuelacio^m qui stilus libros ti
net hūit pūcipū i stū q^d vtutes sa
nat et spualit siaē vez mūtatē
ralefacit fideles & beatos sc̄tificat &

Retroga xvj debiles aīas sanat
tinz ū q̄ qstiōes sequtes Qut i tellegēda
st i vā eiā ubi dr xp̄c ꝙ hedi ponē
ad sinistrā & oues ad dexteraz dicit ei
x^r sit di filiq eo eq̄l pri qre sibi ꝙm
ꝑ x^r nc agēli sciūt hoaz mediaj Cui
spūs scs loquit sit cuāgelista qre tam
e cuāge^r dissonāa Cui tam sal sit
huīa^o gnā toti i trāit x^r qre tā ꝑpe dissi
lit trahi Ite cui aīa hoīs sit melior
toto mūdo qre ubiz & sy dō nō mittat
aīo^s & pmutoēs suo ad iuādū & di

Reuela° xij i lib° q̄stiōm q̄dā aīas
i q^r loqꝑ spōse sue bē bgūde dic^t
ei ꝙ nō dicit bai cr eo ꝙ ipē nō stati
facit iusticiā sic hoīes magm pcūce
qz ipē suaz iustiaē sue differt ot
sua iusticia i ipō fidē alīs manifestē
Dicit eiā ꝙ vā sū dina i isto lib° rue
la^m celestiū a ceta ꝑfectē esse & usq
ad plenā maturitatē fructificare et
postea ꝓducē effectū suū & vtutes i
mūdo Dīre q dē vā st sic oleū i lāpa
de id est aīa vtuosa q̄bz npā ipīgua
et sine cessante spū scō eā ardē et splē
dē mirabili luce facit Ubiūq eiā
ꝙ dei vā ruela^m p̄q accedēt & fructi
ficabūt alibi q̄ i regno sue eccie vbi eadē
sponse rue lai diuty icꝑerunt

Reuela° xiij i lib° qstio^m i q dē pr
loqt bē bgūde sibi ut i formā
eā de utute i oz qiz loquz sacz q st ihūs
& bethleē Et de grā qm i cripiū pegm
visitā^o i^a hora cū humilitate deuō & vera ca
tate Dicēb ꝙ i dōo locis fiunt val clausū
& nō clausū nascēba leo q videba et nō
videba fiunt aq̄ tōsq & nō tōsq ponēba
scrpēs q iacuit & nō iacuit ubi eiā fu
it aq̄la q volauit & nō volat Et exꝑt
oiā ista i figuā Et seq expō & declā ꝑ
droz vbozz i figuā Explicuit liber
lib° qstio^m quinti Deq^t ꝓlogi lib° eiusdē

Incipit liber quintus celestium revelationum xpi ad beatam brigidam de regno sue gratie. Qui liber questionum metro intitulatur ex eo quod pressius eius per modum questionum. Ad quas xpc dns mirabiles dat solutiones. Et revelatus fuit eidem dne muro modo. sicut ipa et confessores eius sepe orando tentus testabatur. Nam semel intellexit. quod cum ipa dna quadam die equitaret in equo itinerando ad suum castrum waterfordie. pluribus familiaribus cum ea equitantibus sociata. tunc illa sic equitando per viam. incepit orando ad dominum erigere mentem suam. Que illico rapta fuit in spiritu. et ibat quasi extra se a sensibus alienata corporis. in extasi mentalis contemplationis suspensa. Videbat ergo tunc in spiritu unam scalam fixam in terra. cuius summitas celum tangebat. Et in summitate eius videbat in celo dominum ihesum xpm sedentem in throno mirabili velut iudicem iudicantem. Ad cuius pedes stabat virgo maria. In circuitu autem throni erat infinitus exercitus angelorum. multitudo copiosa nimis. Et in medio eiusdem scale videbat religiosum quendam sibi notum adhuc corpore tunc in uitem magne tristitie in scientia theologie. plenum quasi dolo et malicia diabolica. Qui videbatur in gestu suo impacientissimus et inquietus magis diabolo quam humilis religiosus. Videbat nanque tunc dicta dna cogitationes et occultas affectiones cordis intimas eiusdem religiosi. et quo ipse illas palabat xpo iudici in throno sedenti. cum gestu inordinato et iniquissimo. per modum questionum ut infra sequitur. Videbat etiam tandiu tunc in spiritu ipsa dna brigida. quod xpc iudex ad illas questiones cum gestu manuetissimo et honesto sic gillati et expedite. sapientissime respondebat. Et quod aliquando dna virgo nra maria aliquod verba eidem dne brigide loquebatur. ut secretius liber iste inferius declarabit. Postquam autem in eodem mistico dicta dna habuit in mente totum istum librum visionum et eas de revelatione. accedente iam ipsa dicto castrum. tunc familiares eius accipientes frenum equi. reperiunt eam motum et quasi extaticum ab illo raptu. Que ad se reversa nimium doluit. ex eo quod tunc puabatur tanta divina dulcedine. Qui liber questionum ita effectualiter imaginatus est in corde et memoria eius infixus. ac si in tabula marmorea toto sculpta fuisset. Ipsa vero statim scripsit in lingua sua. quam tunc intellexit confessor eius in lingua latina. prout alios libros revelationum tunc transferre solum.

Visio prima. Erat. Id throno in celo. in quo sedebat dns

Incipit liber quintus celestium revelationum quas intitulat liber Questionum

ihesus xpc ut iudex. Ante cuius pedes sedebat virgo maria. et in circuitu throni erat exercitus angelorū. et infinita multitudo scōrū. Ad quē iudicē religiosus quidā tractatus magnus i theologia stans i alto gradu cuiusdā scale q̄ in terra fixa erat. cuius summitas celū tangebat. i pacientissimos et iquietos habēs gestus. qui dolo et malicia plenus. interrogādo dixit. Interrogatio iudex tio prima. hūs quoes quinq; interrogo te. Tu dedisti mihi os. unde quō debeo loqui placentia? Tu dedisti mihi oculos. unde quō debeo videre cū eis q̄ me delectāt? Tu dedisti mihi aures. unde quō debeo cū eis audire illa q̄ mihi placēt? Tu dedisti mihi manus. cur nō facta cū illis qd̄ ē mihi gratū? Tu dedisti mihi pedes. cur nō ābulabo cū eis sedm̄ desideriū meū? Rndit iudex sedēs Rnsiones. i throno. cuius gestus erāt mansueti et honestissimi decēs. Amice ego dedi tibi os ad loquendū rationabilit utilia aīe et corpis tui. et ea q̄ sūt honorus mei. Sedo. dedi tibi oculos ut videas mala fugienda. et salubria tibi crastodienda. Cetera dedi tibi aures ut audias ea q̄ sūt vtilia et honestatis. Manū dedi tibi manus ut cū eis facēs q̄ sūt nocua corpi et q̄ nō sūt nociua aīe. Pedes. dedi tibi pedes. ut recedēs ab amore mūdi. et ires ad requiem et amorē aīe tue et ad me creatorē et redēptorē tuum.

Interrogatio secūda habens Rē apputi q̄stiones quinq; religiosus q̄ sup̄ in gradu suo. dicēs. O xpe iudex. tu voluntarie sustinuisti amarissimā penā. cur ppt̄ hoc ego nō debeo horabilit me habere et i mundo superbire? Item tu dedisti mihi bona temporalia cur ppt̄ hoc nō debeo ea que appeto possidere? Item. cur dedisti mihi membra. si nō debeā ea movere et exercere sedm̄ voluntatē meā? Item. cur dedisti mihi legē et iustitiā. nisi ad veritatē faciendā? Item tu permisisti q̄tē habere. cur lassitudiez et tribulationē ordinasti ut ea sentiam? Respōsio. Rndit iudex. Amice. superbia hoīs ex patria mea diu tolerat. ut exaltet humilitas. et vita mea manifestet. Et q̄ superbia nō est a me creata sed a diabolo inventa. ideo fugienda ē q̄ dicat ad iferni. Humilitas vo custodienda ē q̄ ducat ad celū. quia ego deus docui verbo et exemplo meo. Item bona temporalia ido data et concessa sūt hoī. ut homo eorū usū habeat rationabilit. et ut ea q̄ creata sūt omnia tendat in creatorē. sed i me dnm creatorē. laudando et honorando me de bonis meis. nō aut viciando sedm̄ desiderium carnis. Item membra corporis ido hoī data sūt ut aīe ordinat q̄dam similitudinē virtutū. et ut starent ad officium virtutū aīe. manū ergo instrumenta. Item iustitia et lex ido a me instituta ē. ut sed̄ impleret cū supna caritate et compassione.

et ut int' hoīes vnitas ⁊ cord
dia firmaret. Jtē q̄ dedi hoī ut
requiē ⁊ corpale quietē posset ha
bē. hor fca ad corroborādā infir
mitatē carnis. et ad p̄paredim
aīe fortitudinē ⁊ vtilitē. Jtē q̄ ca
ro q̄nḡ ipugnide ī solesc̄it. ideo to
lerāde sūt tribulacoes et oīa illa
ḡstant' p̄ q̄ue corrigat. ¶ Intro
Tē grano tria. līns q̄oes quinḡ.
appuit ī gradu suo religiosꝰ q̄
sup̄. dicēs. O iudex q̄re a te fuit
dedisti nobis sensꝰ corporeos. si
nō sc̄dm sensū carnis moueam
⁊ vniam. Jtē. cur dedisti nob
abaria ⁊ carnis sustētamēta.
sc̄z cibos ⁊ alia de cibilia. si nō
vnia ad saturitatē sc̄dm carnis
appetitū. Jtē. cur nobis dedisti
libez arbitriū. ñ ut sc̄m voluī
tatē tuam. Jtē. cur dedisti hoī
bz ⁊ mulieribz semē ad mixtiois
et naturā. si nō sc̄dm appetitū
carnis effundat. Jtē. cur dedis
ti cor ad voluntatē. ñ ut diligat tuū
qđ sapit dulcius. et amet qđ de
lectabilius ē ad fruēdū. Rēspōsioēs.
Rndit iudex. Amice ego dedi
sensū ⁊ intellectū. ad ysidandū
et imitandū vias vite. ⁊ fugien
dū vias mortis. Jtē. cibos ⁊ car
nis naturā tribui. p̄ corpis mode
ratā sustētacoē. et ut aīe vtute
exegrent fortius et nō debilita
ret ex nimia supfluitate. Jtē. dedi
hoī liberū arbitriū ea racōe ut
ipe dimittet p̄pā voluntatē. ppter
me deū suū. ut ex hoc magis me
tuū asequet. Jtē. dedi semen
cōmixtiois ea de causa. ut loco ⁊ mo
do gramiāz debito. ⁊ ut causa mis
ta et rōnabili fructificamus. Jtē. io
dedi hoī cor. ut ī eo me deū suū
q̄ ultraq; sū cōprehensibil' excludet. ⁊
ut cognita do ī me cet delectio sua.
¶ Breuelatio p̄ma ī libro q̄stionū
facta dōne brugide a vgie maia.
in q̄ iformat eā de q̄nḡ vtuibz
q̄s debet hre int' se. ⁊ alias q̄nḡ

Mater loḡt. Filia ext' se.
oportz te habe q̄nḡ ab
int'. et q̄nḡ ab ext'. p̄.
ab ext'. Os mūdū a detractoibz.
aures clausas a vaniloq̄is. oculos pudicos. manꝰ ī bonis opēo
sas. et elōgare te a sc̄di ōnsatioē.
Jtē ab int' oportz te habe q̄nḡ. sc̄z
diligē deū feruēt'. desiderare eū
sapiēt'. ⁊ bene bona tpalia cū mis
ta ⁊ vñ intētōe racionabilit'. fu
gē mūdū hūilit'. et p̄missa me
a expectare lōganimit' ⁊ pacient'.
¶ Introgatio. iiij. līns q̄stiocs. v.
Tē. appuit in suo gradu re
ligiosꝰ q̄ sup̄. dicēs. O iudex
cur debeā inḡrē sapiam dei.
cum ego habeā sapiam mūdi.
Jtē. cur debeā lugē ⁊ plorare. cū
gaudiū ⁊ gla mūdi m habundat.
Jtē. cur letari debeā in carnis af
flictioē. Jtē. cur timē debeā. cū
virtū ppaz habeā fortitudinē.
Jtē. quare alijs obedia. si voluntas
mea ē in ppa ptāte. Rēnsioēs.
Rndit iudex. Nite. oīs q̄ sapiēs
ē ad mūdū. tem ē ad me deum
suū. Et ideo ut acquirat diuina
sapiā mea. nitē ē ut diligent

et hūlit̄ mīrat. Itē oīs qui habz hōres mūdi ⁊ eiꝰ gaudiū. diuisis a
gnit̄ cuius ⁊ mouit̄ amaritudi
bz dulcedinibz ad ifernū. Ergo ne
qs a ma celi deuiet. nec̄ ē solli
citus pie ⁊ rogare ⁊ plorare. Itē
valde utile ē lectio i afflictione
et i infirmitate carnis. qꝛ ei qui
habet afflictiones mimus appropi
quat mīa mea. et ꝓ eā facilius
appropiquat etne vite. Itē oīs
quicūq; fortis ē. ex me fortis ē.
et ego fortior illo. ido ubiq; timē
dus ē ne fortitudo auferat. Item
quicūq; habet liberū arbitriū in
manu sua. timē debet ⁊ veracit̄
intelligē. q; nichil ita facilit̄ duc̄
ad penā etnā sicut voluntas ꝓ
ꝓa sine directore. Ido q; ꝓā vo
luntē relinquit in deo suo obe
dies. habebit celū sine pena.

¶ Intrognio. v. lms qōes. v.

Tē arguit religiosꝰ q; s. dicēs.
O iudex. ifē creasti ānes. q
nocēt pnt̄ et nō pdesse? Itē cur
creasti feroces bestias. q eā
nocēt hoībz? Itē cur corpibz i
mittis ifirmitates ⁊ dolorē?
Itē cur pateris iniquā iudicū. qui subditos afflignt et
flagellāt qī seruos ẽptos?
Itē cur corꝑ hois tribulat etiā
in pūcto mortis? Rnsiones.
Rndit iudex. Amice ego cre
aui celū ⁊ eā deus ⁊ iudex. et
oīa q; in eis sunt. ꝫ nichil sine cau
sa nec sine sprialiū filitudine.
Sicut ei aīe sctoꝝ assistant an
gelis scis q; sunt i mita ⁊ felici
tate. sic aīe iniustoꝝ assistant
dēonibz q; sunt in etna morte.
Ergo qꝛ q̄sisti cur creauerī ver
mes. rndeo tibi. q; ipos chui
ad ondēda miltiplicē sapie ⁊
bōitatis mee potētiā. Nā luz
nocē possit. nō tn nocet n̄ per
missiōe mea et exigēte pcō.
ut hō q; superiori suo subdi ꝛtepnt.
etiā ab infimo tribulari seruire possit
misceat. sciatq; hō se sine me ni
chil ee. cui etiā inronabilia ser
uiunt ⁊ oīa stāt ad nutū meū.
Itē cur bestias feroces creauī.
rsp̄deo. Oīa q; ego creauī nō
solū erāt bona. ꝫ etiā valde bo
na. et aut ad utilitatē hois cre
ata sunt ⁊ pbationē. aut ad uti
litatē cetaꝝ creaturaꝝ. ⁊ ut hō
tāto hūlioꝝ seruiat in de suo quo
felicior ē uniuſis. Decimū bes
tie i tpalibz nocēt duplicē de
causa. Imo ad correptionē et
ꝛgnitionē malorū ut ex flagel
lis intelligāt hoīes mali se debe
obedire in suo superiori. Ido no
cēt etiā bonis ad pfectū uirtutū
⁊ purgationē. Et q; hō pecca
do elenauit se sr̄ me deū suū.
ideo ⁊ oīa subiecta sibi sr̄ eū
sunt elenata. Itē cur corpi ad
uenit ifirmitas. rndeo. Ex hoc
accidit ad maiorē cautelā. et
etiā ꝓpt̄ incōtinētie ⁊ superflu
itatis uicii. ut hō addiscat spū
alē moderātiā. et pacīaz ꝓ cor
pis refrenatione. Itē. cur inqui
sitores tolerāt? hoc ē ad alioꝝ
purgationē ⁊ ꝓpt̄ meā pacīaz

ut sicut aurū purgat ignis. sic
ex pūor malīa aīe purgāt
et eruditū. t retrahit a no faci
endis. ¶Deo etiā placēt' tolēo
hoīes malos. ut spīce drabolī
sectā ecclē a fumētō bonoꝝ. ut
cupiditas eoꝝ ipleat ex ordīa
mea diīna iustīcia. ¶Tē aur cor
pus patit pēnā in morte. iuſ
tū ē q pilla p q pcat hō. p
silia puniat. Et q delīctō i
ordīata pcat. dignū est ut
plectat amaritudīe t pena ei
ordīata. ¶Deo hic ḡbus dā tapit
mors i infēmō duratura sine
fine. Alīs finit mors i pfato
ria. et ichoat letīcia sēpiterna.

¶Reuelatio. ij. In q̄ ego mala
loquēs bē bugide dicit ei. q̄
q̄ dulcedinē diuinā desiderat
degustare. debet pius amaritu

Mater dmē sustinere.
loquit. Quis scīm
dulcedinē spūs ha
but. qui nō pius amaritudi
nē est exptus? Ergo qui dlce
dinē appetit nō refugiat ama

¶Interrogatio. vj. q̄oes. v. ritu.
Tē apuit i ḡtiadū suo q̄ sup
dictēs. Q̄ iudex q̄rit a te. Cui re
alīs fans predit de utō mīs
viū. sequtū baptīsma. alīs ac
cepta aīa inē viscera mīs
moritur? ¶Tē aur hoī iusto ḡra
mlta succedūt. iusto aūt oīa st
ad votū? ¶Tē aur pestilēcie et
fames accidūt. t icōmoda que
affligūt corp? ¶Tē aur mors
ex ipuiso venit. ita q̄ prudēs
vanssie posset? ¶Tē aur patrēs
hoīes habētes delibatū uīa. t iui
dīa. ad bella venire aūo vīdicari
di? Rndit iudex. Amice. Rōsio.
iquisitio tua nō ē ex caritate. sz
pmissione mea. ideo p silitudinē
quada vbor tndeo tibi. Queri
tur alīs fans mouit inē viscera
matris. alīs predit vīū. Ratio ē.
Ois q̄ppe fortitudo corpis pue
de pūs t mīs semie simit.
Sz q̄ q̄d̄ acceptū ē ppt aliquam
pūs vl mīs ifirmitatē nō ha
bet debitā fortitudinē. ido cicō
mouit. Multaq̄ aduēiūt ex nēg
ligētia pntū. multa eīā ex di
uina iustīcia mea. ut cicō ea q̄
diuīta sūt separēt. ¶Nec tn ppt
hoc aīa q̄ad vīuificādū corpō
lōgius temp? nō acceptit. diuī
simus appropīquat suppliciis. sed
magis mīe m ogruit. Sicut ēt
sol irradiās domū nō videt
ut ē i pulchitudīe n̄a. a respici
entibz celū. sz solūmō radij. sic a
nīe tnsiūt ḡnis ppt baptīsmi
cruētā nō videat facīē mea.
magis tn appropīquat mīe q̄
pene. sz nō sicut eīā mei. Item
aut hoī iusto accidūt ptria. ideo.
Iustīcia mea ē. ut tmus sz̄q̄ ius
tus obtineat q̄ petit. Sz non ē
ē iustꝰ. q̄ nō p obedīa t pfīo
ne iustīcie appetit patriā ptria.
et q̄ nō facit pcio suo bona ex
cruitate diuina. Ideo aūi mei
cōsiderātes q̄ ego ds t redēptor
eoꝝ feci et pmisi eis. sil t attē
dētes q̄ in mūdo ē malīa. libē

rius ad honorē mei ⁊ salutē ꝓp
a ⁊ pcm cautēdū petiūt magis
ōtra mūdi ꝓpt cautelā. q̄ ꝓspa.
Ideo et ego ꝓmitto eis fieri tri
bulacōes. quor aliq ⁊ simin pa
cēt' sufferūt. ego tn nō sine cau
sa ꝓmitto fieri. ⁊ i tbulacōe as
sisto eis. Sicut ei filiꝰ cū a mīe
curratur. i puericia
modicū scit mīm regtiari. q̄ p
pendē nēsat q̄ de causa arguit.
ꝙ pueriens ad ānos discretiois
regtiatiat ei. q̄ p disciplinā ma
tris a puis distractꝰ ē et assuetꝰ
bonis moribz ⁊ disciplie. siliter
ego facio elis meis. Ipi ei q̄ volū
tatē suā ꝓmittūt m. et me sup o
nia diligūt ideo tbulāt. ad temp
et luctz i plenti nō intelligūt ple
ne bnficia mea. facio tn q̄d expe
dit eis i futuꝝ. Impij vō q̄ non
curāt iustitiā nec alijs formidāt
ifferre iuuriā. q̄ et tn sitoria petūt.
⁊ del abilia tiena diligūt. ideo
ꝓspant ex iustitia mea ad tēp.
et a flagellis sūt liberi. nec pec
cēt a plius si tngerent. Sic
tn nō oibz malis dant q̄ cupi
unt. ut sciat ptatis mee ē cui a
liq dare voluero. q̄ ingtus etiā
bona tbuo q̄uis nō meantiūt
Itē cur pestilēcie ⁊ fames ve
niūt. rndeo. Deptū ē in lege q̄ q̄
furtū fecit. reddat plꝰ q̄p abstu
lerat. Ergo hoies ingti dona
mea recipiūt ⁊ abutūt eis. nō
honor m debitꝰ ab eis ꝓpedit.
ideo plꝰ exigo tbulacois a cor
pe in pnti. ut possit aīe i futo.

Quinq; etiā parcēdo corpi pu
nio hoīem i hijs ⁊ p ea q̄ dili
git. ut q̄ noluit me agnoscē
tes. q̄ gnoscat ⁊ itelligat vel
tbulatꝰ. Itē cur mors venit sū
ita. rndeo. In hō stetz tēp mor
tis sue. seruitz m ex tiore ⁊ pre
dolore deficēt. Ideo ut ex carica
te hō michi seruiat ⁊ ut semp
sit de serpo sollicitꝰ ⁊ dēsecuꝝ.
ido ītecita ē hora exitꝰ oīm.
Et merito. Qn ei hō deseru
it qd erat ētū ⁊ verū. nec sse
fruit ⁊ dignū ut ab ineto affli
gēt. Itē cur ꝓmittūt hoies pro
cedē ad bella ꝓpleta habentes
malicia. rndeo. Dis q̄ voluta
te ꝓfecta habet nocēdi. primo
suo. hic silis ē dyabolo. ei q̄ mē
brū ē ⁊ istrumētū. Cui stz dy
abolo fracm iuuria. si eis seruit
sue istrumētū ab eo auferē.
Ergo sicut ego istrumēto meo
utor ad q̄cūq; m placita. sic iu
stitia ē. ut dyabolꝰ in eo q̄ vult
cē mēbrū eius magis q̄ meū
operet ⁊ fraiat qd suū ē. aut ad
purgatiōnē aliox. aut ad pfici
endū malicia sua. me sic per
mittēte ⁊ pcio exigēte. ¶ Intro
Itē. assput gnac. vij. hoēs. vj.
veligiosꝰ q̄ f. ingtu suo.
dices. O iudex q̄o a te.
Cur vile et pulchrū dicūt in
mūdo? Itē cur debeo odire mū
di pulchitudinē. cū sim pulcher
et ex nobili pgenie? Itē q̄re no
extollā me sup alios. cū sim
diues? Itē cur nō debeā me p

ferre alijs. ut sim honorabilior?
Ite. ut sim bonus et laudabil. igre
nō gram laudē ppā? Ite. si alijs
facā moda. ue nō exigā re
mmatōnē? Rñsiōēs. Rñdit
ugo. Amica mle et pulchra
mūdi ē qī amari et dulce. Nā
multas mūdi q ē xepīs mūdi
et eis adiūctas ē qī queda a
maritudo. pficua iustis ad sa
nitatē. Pulchra vō mūdi ē. ps
pitas eis. et ipa ē qī qda suauu
tas blādiēs falsa et seductes. Er
go q mūdi fugit pulchitudinē.
respuēs eis suauitatē. nō vī
et ad vilitatē iferni. nec gus
tabit eis amaritudinē. ḥ ascē
det ad gaudiū meū. Ideo ut
fugiat infernī vlitas et acqra
tur celestis suauitas. nctatiū
ē ue magis post mūdi vilita
tē. qī post eis pulchitudinē. Ere
mūlier oia a me bñ creata sit et
oia bona valde. illa tñ maxīe
cauēda fuit. q irrōnabiliter ute
rib donis meis occasionē dāp
nāē pstare posset. Ite cur de
pfectē nō ē gladiū. rndeo. Tu
quidē habuisti de pre vilissiaz
puredinē et īmūdiaā. In uiste
rib vō meis fuisti qī mortuus
et totus īmūdus. Net i pctō fi
ri nasci de nobilibz vl ignobi
libz. si pietas et bomtas mea
pduxit te i hāc lucē. Ergo tu q
dicetis nobil. humilia te sub me
deo tuo q dispositū te nasci de no
bilibz et reforma te pri tuo. qz
de cadē matia es. liceat ex mea
pudētia tu de excelsa sedm mū
dū pcessisti. pfecte. ille vō de hu
mili. Tu qī nobil time pl qī ig
nobilis. qz qīto tu nobilior et
dilior. tāto de te distrctior qret
racio et iudiciū. qz plus accepisti.
Ite. cur de diuicijs nō ē superbiē
dū. rndeo. Diuicie ei mūdi nō
sūt tue. nī qītū ad nctātē victus
tui. et vestitus. Mūdo ei ad hoc
facte ē. ut hō habēs sustētatio
nē corpis sui p laborē et humili
tatē redeat ad me dīm suū.
quē iobediēs facte despexit. et de
me superbiēdo nō curauit. Si aut
tpalia bona tua ee dicis. dico tibi
pūissiō. q tu qī violēt usurpas
tibi oia illa q ulē nctatē tua
habes. Nā oia tpalia bona oia
ee debēt. et ex caritate idigētibz
ēglia. Tu vō usurpas tibi ad su
pfluitatē. qd alijs ex apassioe eet
ēbuēdū. ūnus et racionabiliter mlti
plita habeat p alijs racionabiliter
habētes et discrete distribuētes.
Ergo ne ūnus aurguaris īmūdi
tio. eo q maiora alijs rece peris.
osidēti ē tibi ne superbiēdo et ingra
tādo pferas te alijs. Sicut ei de
lectabile ē in mūdo habē tpalia
p alijs et supflabūdare. sic in
dicio tribile ē et ulē modū grauc
eā luctā nō racionabiliter dispo
nisse. Ite. cur laus ppa nō ē que
rēda. rndeo. Nullus ex se bonus
ē nī solus ergo deus. et ois qīcūq
bonus ex me bonus ē. ergo si lau
dē tuā qīus q nichil es. et nō lau
dē meā cuius ē oe donū pfectū.

falsa ē laus tua ⁊ ūmra facis
in creatorē tuo. ℣deo sicut ex me
sūt oīa bona q̄ habes. sic ⁊ oīs
laus ē mī attribenda. Et sicut ego
deus tuus tibi tuo tibi oīa tpalia.
vires ⁊ sanitatē. sciam ⁊ discre
tionē cogitādi tibi utilioza. et
tpa et vitā. sic de oībz si bn̄ et
racōbilit' disponis tibi ꝓcessa
hōrandꝰ sū ego. ℟si aūt male dis
ponis. vitiū ē tuū ⁊ ingratitudo
tua. ℣tē cur ꝑ bonis opibz ī pn̄
ti nō ē q̄renda tpalis remune
ratio. vīdeo. Q̄ reiq̄s bn̄facit ali
is ea intencōe q̄ nō curat retribu
tionē hōis ⁊ q̄le voluero ei dare
ego deus. iste habebit maximū
ꝑ paūo. etnū ꝑ tpali. Q̄ vō ꝑ
tpali q̄rit etnū habebit qđ' ap
petit. et amittz sēpiternū. ℣do ut
etnū obtineat ꝑ trāsitorio. uti
li⁹ē nō q̄rē retributionē ab hōre.
⁊a me deo. ¶ Interrogatio. viij. qđ'
Tē appuit religiosꝰ q̄ s. dicēs. .v.
O iudex q̄ro a te. Cur ꝑmittis
q̄ dij ponāt' in tēplis et habe
hōrē sicut tuipe. cū regnū tuū
nobilius sit sup oē? ℣tē. cur non
facis videri ab hōibz ī hac vita
gloriā tuā. ut feruētius desidē
tur ab eis? ℣tē. cū scī ⁊ āgeli
tui nobiliores ⁊ factiores sīt sī
oēs creatūs. cur nō vidēt' ab
hōibz ī hac vita? ℣tē. cū infer
ni pene sīt inōpabilit' horri
biles. cur nō facis eas videri
ab hōibz ī hac vita ut fugiāt?
℣tē. cū dēones īcōparabilit' sint
deformes ⁊ horribiles. cur nō
appareāt visibiles hōibz. q̄ tue nī
lus eos sequat. ner ꝓsentiz ei?
Hādit iudex. Amīa Rūsioēs.
ego sū ds creator oīm. q̄ nō ma
iore tīmria malo facio q̄ bono.
q̄ ipa iustitia sū. Ergo iustitia
mea ē. q̄ īgressū ī celū obtine
ri debet ꝑ stabilē fidē. ⁊ rōna
bilē spem. ⁊ feruētē caritatē.
ita q̄ oē qđ' i corde plꝰ et feruē
tius diligat. hor cogitat' frequē
tius ⁊ diligētius adorat. Sic
et dij qui ponūt' in tēplis. li
cet nō sīt dij ner creatores. q̄
nō ē nī vnꝰ solꝰ creator sc̄z ego
deus p̄r ⁊ filiꝰ ⁊ spūs scūs. attn̄
a possessoribz tēplor ⁊ sacerdotib
magis diligit' q̄ ego ut ꝑspe
rent' in mūdo nō ut viuant
mecū. ℣deo si ego ānichilare
ea q̄ hōres plꝰ q̄ me diligūt.
et me ⁊ voluntatē eor adora
re ꝑmittere. facere iniq̄s eis in
iuriā. auferendo eis libez arbi
triū ⁊ desideriū eor. ℣deo q̄ī
me nō habet fidē et ī eor cor
de ē aliq̄d' delectabilī me. ꝓpter
rōnabilit' ꝑmitto. ut qđ' diligt
⁊ appetit' mēte. ⁊ ope extrinsec
ꝑficiat. Et q̄ creatura plꝰ q̄
me creatorē diligit' quē ex figu
ris et factis ꝑbalit' ꝑgnoscē ꝑmt.
si ire uti vellet. ℣do q̄ exterea
ti sūt maledicti est creatū eor.
⁊ maledicti sūt ydola ipor. et
ipi cōfundēt. et diuidentur
ꝑ stulticiā suā. ⁊ intelligē no
luit q̄ dulcis sū ego eor deus. q̄
ex caritate feruēti hōiem tuū

et redemisti. cur nō videt gla
mea. vñdeo. Gloria mea ine
fabilis ē. et suauitate & bōitā
te ispabil' ōibz. Sumaq; gloria
mea sicut ē videt corp̄ hois
corruptibile ifirmaret & defi
ceret. sicut sensꝰ illoꝝ. q̄ i mōte gla
mea viderūt. Corp̄ enā p̄ leti
cia aīe a labore deficet. et ad ex
ercita corpalia nō sufficit. Cla ig̃
sine labore cruciatus nō ē ingressꝰ
i celū. et ut fides habeat pmiū.
et corp̄ ad laborē sic sufficaēs.
deo gla mea occultat ad tēp̄
ut ex desiderio & fide eo felicius
et copiosius ꝑpetuo videat. Ite
cur scī nō vident sicut sī. vñdeo.
Si scī mei vident apte & visibilit'
ingrent. honor eis ꝑpenderet sicut
m. et tūc fides nō haberet meitū
nec fragilitas oculis sufficeret ad
videndū eos. Et nec iustitia mea
vult. ut tūta claritas a tāta fra
gilitate ꝙspiciat. Ideo scī mei
nō audiūt nec vident ut sūt.
ītēq; ōib; honor exhibeat mi.
et ut hō sciat neminē sine me
eē diligendū. Verūptn si ipsi
q̄q; appareāt nō tūc in ea for
ma gloie in q̄ veracit' sūt vi
dent. ꝑ i ea forma occultata
plenitudie veritis. i q̄ videāt
absq; ꝓbatōe corpalis itelligē
tie possūt. Ite cur pene ifernī
nō vident. vñdeo. Si pene ifer
ni sicut sūt vident visibiliter
hō ex horōre fugesceret. et celestia
ex horōre nō ex amore īquiret.
Et q̄ nullꝰ debet appetere celeste
gaudiū ex timore pene ꝙ ex cari
tate dīna. ideo nūc occultāt pene.
Quippe sicut boni & scī illud ineffa
bile gaudiū ante sepationē corpis
et aīe ḡle sit degustare nequeūt.
sic nec mali penas. Et sepata
aīa a corpe sentiūt experientia. q̄
nolaeriūt ꝓbare intelligētia cū po
tuerūt. Ite cur dēones nō appareāt
visibiles. vñdeo. Si eor deformitas
ribil' videt ut ē. aīa videāt ex ip
so visu ext' sensū fierz. corp̄q; to
tū q̄ hois tremuli xremiscēt. cor
cruā totū q̄ horore exinanitū mo
rēt. nec pedes sufficaēt sustētare
mēbra reliq. Ideo ut aīa i suo
sensu stabil' ꝑmaneat. corq; vigilz
i amore meo. et corp̄ ad laborā
dū in seruicio meo sufficiat. occul
tat dēonū deformitas. & ut eor
restringat malicia et conatꝰ.

Reuelatio. iij. In q̄ xp̄s loquēs
brē brigide sue sponse dat quādā
doctrinā silitudinariā de medico
vero curatore. & de falso int'prete.
et de hoīe estimatore dicēs. q̄
hō q̄ recipit sacī ꝑcōres. si dat
eis auxiliū a materia peccādi.
et moriāt' in ꝑcō. deus exiget
mortē eor spūalē de manu illi
us. Si vō recipit eos ut cessēt
a ꝑcō et īstruāt' ab eo i vtutibz.
et isti emēdant ꝑ eius doctrinam.
habebit ille & ꝑ magnū mer
cedē. Filiꝰ dei loq̄t. tū a deo.
Vbi infirmꝰ ē i domo.
si ad eū magistralis
medicꝰ ingredit. cuiꝰ ex signis
exterioribz ꝑdit ḡlē habet infir

mitatē. ℣ Medicꝰ scīēs igit' infirmi-
tatē infirmi. si dat medicamētū
q̄ mors ꝓuenit arguat' tanq̄ mal'
fector. et nō ē verꝰ medicꝰ. ℣ Vō
aliq̄s medicꝰ exeat medicinā ꝓp'
remunāconē mūdi mercedē nō
nō habebit a me. ℣ Vō ꝓp' hōrē
et amorē meū eā exercez. tenebor
ego ei mercedē reddē. ℣ Vō aliq̄s
nō ē mꝑs in medicina. si sēdm es-
timationē suā credit illa vl' illa
valē infirmo et dat ei pia inten-
cioē. hic nō est arguēdꝰ ut refer
si mouit infirmꝰ. ℣ ut fatuꝰ ꝙ p̄
sumptuosꝰ. ℣ Vō quale fac infirmꝰ
ex medicina fatui. tūc ille nō te-
net' habē mercedē mꝑs ℣ estī-
matois. q̄ nō dedit medicinā
sēdm sciam ℣ estimationē. Exē
q̄d ista signāt dicā tibi. ℣ Hoies il-
li tibi noti sūt ꝑ spūalit' infirmi et
ītimati ad superbiā et cupidita-
tē. sequētes ꝓpriā voluntatē ℣
igit' amicꝰ eoꝝ q̄ ego apparo me
dico tibi eis auxiliū et ꝙsiliū
quo i superbia et āb̄icōe exeāt
et spūaliꝫ moriāt. utriq̄ morte
eoꝝ exigā de manu ipꝰ. Et licz
ex ꝓpa iquitate eoꝝ moriant.
tñ ipē q̄ mīstrator ℣ causa mor-
tis eoꝝ ē. neq̄q̄ īmunis a pēa
erit. ℣ Vō naturali ducty amōe
foueā eos exaltādo in mūdo ꝓp'
tēr ꝙsolationē suā ℣ amorē mū
di. neq̄q̄ mercedē ꝑdam a me.
℣ Vō sicut bonꝰ medicꝰ de eis cō
gnoat sapiēt' dictis scīē. infir-
mi sūt isti et egēt medicina. et ido
q̄nus medicamētū meū videat
eis amarū tñ et salubre est da-
bo eis ne diutius moriāt. ℣ Ideo et
refrenādo eos. dabo eis tribaria
ne deficiāt fame. dabo eis ves-
tes ut incedāt honeste sēdm sta-
tū suū. tenebo eos sub regimīe
meo ut nō ꝙsoleāt ꝙ audebo e-
tiā eis de aliis nāturijs ne ele-
uent superbia ℣ ne ꝑsumptōe dissol-
uāt. aut ne aliis nocēdi habe-
āt occasionē. Hic talꝫ medicꝰ
magnā habebit mercedem a
me. quia talꝫ correptio placet.
℣ Vō aīcꝰ eoꝝ cognitās scīā di-
cat sic. dabo eis necessaria. ℣ nec
no utꝝ expedit eis vl' nō. ℣ tm̄
credo nō displicē deo nec obēē
saluti eoꝝ. et tūc moriūt' ex do
no suo vel exercerit. aīcꝰ nō
arguit' ut referto. Verūptn̄ ꝓp'
voluntatē bonā et affectionē pia
q̄ plꝰ amās eoꝝ diligit. licz aīcꝰ
nō habebit mercedē plenā. in
firmi tñ habebit leuius et cer
cet ad sanitatē. quia si eoꝝ pa
retes cautius difficiliꝰ obtineret.
Item nōtandū ē hic vnū ꝙsilium.
Nā iuxta vulgatū prīpiū. aīal
de gñe nocīuo si ītendit nō no
cet. et itendit accipies nōtā qua
leat. et eque ipinguat sicut
aīal q̄d ē in libera ptate. Ergo
q̄ de illo gñe sūt illi q̄ sagīus
et eoꝝ quit alen. et eo plꝰ sunt eoꝝ
voluntas quo plꝰ bibit. ideo amīcꝰ
eoꝝ nō tribuat eis occasionē ex
cedēdi. q̄ itēdē cupiūt si appeti
tū extinguē nō valēt. Finitur tra
ctatus. ix. habēs questiones. v.

His dictis apparuit reli
gioso qui sup. i gradu
suo dicēs. Iudex qro a
te. Cur tantū videris ī ecclīs ī do
nis ⁊ gratijs tuis. ī eo q̄ mariā
matrē tuā p̄tulisti oī creature.
et exaltasti eā sup̄ āgelos? Itē
cur dedisti āgelis sp̄m sine cur
ne. ⁊ stare ī celesti gaudio. Hoī
vō dedisti vas ⁊ren̄ ⁊ sp̄m. et
nasa cū ploratu. viuē cū labo
re ⁊ mori cū dolore? Itē cur de
disti hoī intellectū racionale et
sensū. aialibz vō ratonē nō de
disti? Itē cur dedisti aialibz vitā
et nō celis ī sensibilibz creatu
ris? Itē cur nō est ita lux ī noc
te sicut in die? Respōsiones.
Rndit iudex. i Amice. ī dictate
mea oīa fuitiua ⁊ facēda sicut
et facta. p̄scita ⁊ p̄gnita sūt
ab ēterno. Dicut ei p̄scitū ē lapsū
hois ex iustitia dei p̄missū fz nō
ex deo facto. nec ꝓpe p̄scītā
dei faciēdo. sic ab ēterno p̄scita ē
libatio hois ex mia dei faciēda.
Queris ugte cur mariā matrē
meā p̄tuli oībz. et p oī creatā
dilexi eā. Hoc ideo ē. q̄ ī ipa spe
ciale īsigne vtutū īmentū est.
Dicut ei ubi ignis accēditur lign̄a
plibz ēt̄ apposita. illud cito ī flā
mat̄ ⁊ abūdāt̄ q̄ habilius ⁊ ef
fectius ē ad abundādū. sic et in
maria fuit. Cū ei ignis amo
ris diuini q̄ in se ī mutabil ⁊
ēternē accēdi ⁊ apparē cepit. ⁊
deus ī carnari voluit. nulla
creatā ad hūc ignē amoris pa
ratior fuit. q̄ virgo maria. q̄ nulla creatura
ta caritate arsit sicut ipa. Et q̄
nis caritas eius ī fine tp̄m revela
ta et ōnsa sit. tū ante p̄ncipiū
mūdi p̄visa ē. et sic ī deitate ab
ēterno p̄finitū ē. q̄ sicut nullū ei
ī caritate ī ēternū ē filiū. sic ⁊ nullū
ei ī gra ⁊ bndone esse equalis.
Itē cur āgelo dedi sp̄m sine cur
ne. vīdeo. In p̄ncipio ⁊ ān tpa
et secula creauit sp̄s. ut liberū ar
bitriū starēt secdm voluntatē meā.
gaudēnt de bōitate ⁊ gla mea.
Quor quidā superbientes. de bono
fecerūt sibi malū. voluntatē libe
rā mouētes īordinate. Et q̄ nichil
malū erat ī natā ⁊ creatōe. nī
inordinato voluntatis ꝓpe. ideo ce
ciderūt. Alij vō elegerūt sub me
deo suo ī humilitate stare. ideo ⁊ p
petuā stabilitatē meruerūt. Qā
ergo dignū ē ut ego deus q̄ sp̄s in
creans sū et oīm creator ⁊ dns. ha
beā ecā sp̄s subtiliores ⁊ agilio
res alijs creatis m̄ obsequētes. Nec
q̄ nō me decuit habē diminutio
nē in exercitu meo ideo creauī
alia creatura fz hoīem loco eo
rū q̄ ceciderūt. q̄ libero arbitrio
et bona voluntate ꝓmerēt eam
dē dignitatē. quā angeli dese
ruerūt. Itaq̄ si hō habēt aiam
et nō carnē. nō ꝓmeri tā sbli
me bonū fz nec laborare. Ptēa
ad obtinēdū ēternū honorē con
uenit ē corp̄ aliē. ideo ut augē
rēt ei tribulacōes. ut hō expiat
liberū arbitriū et suas ī firmi

possit

tates ſuas ut nō ſuꝑbiat. Ite ut de
ſideret gl̄am ad quā creatꝰ ē. et ex
ſoluat obedīcīā quā voluntate in
currerat. ideo ex diuina iuſticia
additꝰ ē ei flebilis ingreſſꝰ et egreſſꝰ.
et vita laboꝛioſa. Ite cur aīalia
nō habēt intellectū racionāle ſic
hō. rndeo. Quia quecūq; creata ſunt
ad utilitatē hoīs ſunt. a ad nutrī
tionē eiꝰ et ſuſtētationē. a ad īforma
tionē et coꝛreptionē. a ad conſola
tionē et exhilaratiōnē. Si ergo bru
ta habēnt intellectū ſicut homo
eſſēt utiq; hoī in tribulatiōnē et po
tius noceret qꝫ ꝓdeſſet. Ideo ut
oīa ſubiecta ſit hoī ꝓpt̄ quē oīa
facta ſunt. et oīa ipm timeāt ip
ſe vō neminē ni me dīm ſuū.
ꝓtea aīalibꝫ nō ē datꝰ racionalis
intellectꝰ. Ite cur īſenſibilia nō
habēt vitā. rndeo. Qē qd̄ viuit
mouetur ē. et qē viuēs mouet.
ni impediat aliquo obſtaculo. Si
ergo īſenſibilia habēnt vitā mo
ueret ſe potius et hoīnē qꝫ p eo.
Ideo ut oīa ſit hoī in ſolatium
ꝓtea ſuꝑiora ſcz āgeli dati ſunt
ei i cuſtodiā. cū qbz habēt ratio
nē et aīe īmortalitatē. Inferiora vō
ſcz ſenſibilia et īſenſibilia. da
ta ſunt ei ad utilitatē et ad ſuſte
tationē. eruditionē et exercitatio
nē. Ite cur qē tēpꝰ nō ē dies.
rndeo tibi p exēplū. Si vehi
culo id ē curru ſubſit rota. ut
facilius onꝰ impoſitū ꝓmoueat.
et rote poſtiores ſubſequuntur
priores. Sic ē i ſpualibꝫ. Ita mū
dus magnū onꝰ ē. oneras ſol
licitudibꝫ et tribulacōibꝫ hoīem.
Per miriū. qꝫ cū hō locū qeris
faſtidiat. inſtū erat ut locum
laboris experiret. Ut ergo huꝰ
mōdi onꝰ facilius ab hoīe tole
rari poſſit. ideo acceſſit miſeꝛa
biliſſitudo et mutatio tpm ſcz
dies et nox. eſtus et frigus ꝓpt̄
exercitationē et qēte hoīs. Nam
racionāle ē ut ubi ſtria ſuccē
dit. firmū ſcz et ifirmū. ſuccen
dēdū eſt ifirmo. ut cū forte poſ
ſit ſubſiſtē. aliocīn infirmū an
nichilat. Dic de hoīe ē. qꝫ ipſe
de vtute aīe īmortalis ſtare
poſſit i qēte placidē et labore ui
gil̄. cū ex vtute coꝛpis ifirmū
deficēt. Ideo facta ē lux. ut hō
habēs ꝓcipationē cū ſuꝑioꝛi
bus ſciat ſubſiſtē laborādo p
die. et remeꝛādo dulcedinē
etni lūmis qd̄ amiſit. Facta
qꝫ ē nox ꝓpt̄ quietē coꝛpis. ha
biendo voluntatē veiendi ad lo
cū. ubi nō ē nox nec labor. ſz
dies ꝑpetuꝰ et gl̄a ſempit̄na.

Apocalipſis. iiij. In q̄ xp̄c lau
dat plenarie oīa mēbra vīſ
marie et matris ſue moraliꝫ
zās eadē mēbra ſpūaliꝫ xpa
nādo ea vtutibꝫ. et pmūciat
eādē vīginē ēe dignissimā

Filij reginali cōna.

loquit. Ergo ſū cōnatꝰ
rex i deitate mea. ſn
pncipio et fine. nec ſūcū habz
coꝛona nec finē. ſignis ꝓtate
mea q̄ nō habuit pncipium
nec habebit finē. Deinꝑtm

aliā coronā habui custoditā in
me. q̄ quidē corona sū ego ipē
deus. Nec at̄ cōna p̄parata fuit
ei q̄ maximā caritatē haberz
ad me. Et hāc coronā dulcissiā
mater mea vicisti ⁊ traxisti
ad te cū iusticia ⁊ caritate. Nā
de hoc testiōniū p̄hibet angeli
et alij sci. q̄ ī te ardētior fuit ca
ritas ad me. et castitas tua pu
rior oībz q̄ placuit m̄ sup oēs.
Caput q̄ppe tuū fuit q̄ aurū
fulgēs et capilli q̄ radij solis.
Cla tua mūdissiā v̄gitas q̄ est
ī te q̄ caput oīm v̄tutū. et cō
tinētia oīm illicitoꝝ motuū
placuerūt ⁊ fulserūt ī ꝯspectu
meo. cū oī hūilitate. Ideo mito
vocaris cōnata regina. sup oīa
q̄ creata sūt. Regina ꝓpt̄ mū
diciā. cōnata ꝓpt̄ excellētē dig
nitatē. Frons tua fuit icōpa
bilis albedīs. signs vēcūdiā cō
scie tue. in q̄ plenitudo ē hūa
ne scie. et dulcedo diuine sapie
lucz in ea sup oēs. Oculi tui fu
erūt in ꝯspctu p̄ris mei sic luci
di. q̄ se speculabat̄ in eis. q̄ in
spūali visu tuo ⁊ itellectu aīe
tue videbat p̄r oēm volūtatē
tuā. q̄ nichil volebas n̄ ipsū.
nichil desidābas n̄ scdm ipsū.
Aures tue fuerūt mūdissime
et apte tanq̄ fenestre pulchrie.
qn̄ ꝓtulit tibi gabriel velle me
um. et qn̄ ego deus factꝰ sū in
te caro. Gene tue fuerūt de
optio colore. scz albo ⁊ rubicū
do. q̄ fama operū tuoꝝ lauda

biliū et pulchritudo moꝝ tuorum
placuerūt m̄. q̄bz cotidie iflāma
bar. Vē ex pulchritudie moꝝ tuoꝝ
gaudebat ds p̄r meus. ⁊ nūq̄
auertit oculos suos a te. et ex
caritate tua oēs obtinuerūt ca
ritatē. Os tuū fuit q̄ lāpas ī
tus ardēs ⁊ lucēs ab ext̄. q̄ v̄ba
et affciones tue aīe fuerūt ardē
tes itius dīna itelligētia. et ex
tius splēdētes ex dispositōe lau
dabili tuoꝝ motuū corpaliū. ⁊
ꝯcordātia pulchriā tuaꝝ v̄tutū.
Vē mr̄ carissiā v̄bū oris tui
traxit quodāmō deitatē meā
ī te. et feruor diuine dulcedinis
tue. nūq̄ sepabit me a te. q̄ v̄
ba tua dulcia sūt sup mel et fa
uū. Collū tuū ē nobilit̄ erectū
⁊ pulchrime eleuatū. q̄ iusti
cia aīe plene ē erecta ad me.
⁊ scdm velle meū mobilis. q̄a
nūq̄ iclinata fuit ad aliquod
malū supbie. Sicut ei collū cūa
tur cū capite. sic oīs itentio et
opatio tua flectit̄ ad volūtatē
meā. Pectꝰ tuū plenū fuit oī
v̄tutū suauitate. ī tm̄ q̄ nō ē
bonū ī me. qd̄ nō sit ī te. q̄ tx̄
isti oē bonū in te ex moꝝ tuoꝝ
dulcedie. qn̄ deitati mee placu
it intrare ad te. et hūanitati mee
habitare tecū et bibē lac ma
millarū tuaꝝ. Brachia tua
pulchra fuerūt p verā obiam.
et tolāntiā laborū. Ideo corpa
les manꝰ tue tractauerūt hūa
nitatē meā. et q̄etꝰ fui inter
brachia tua cū deitate mea.

Venter tuus fuit mundissim⁹ sicut ebur. et sicut lotꝰ ex vuosis lapidibꝫ splendidissiꝫ. qꝫ substãa cõ scientie tue. et fidei nũqꝫ repuit. hñ in tribulacõe potuit viciari. Huiꝰ itaqꝫ vetꝰis id ẽ fidei tue pretẽ. fuerũt auriũ fulgentissim⁹. i. qbz notat fortitudo virtutũ tuarꝫ. et pꝰ dentia tua. et iustãa. et tpancia cũ pfca pseuerãtia. qꝫ tpe oẽs vtutes tue pfecte fuerũt diuĩa caritate. Pedes tui p mundissimi et lotꝰ erãt. qñ pleni herbis odo riferis. qꝫ spes. et affectꝰ aĩe tue erãt recta ad me deũ tuũ. et odo rifera ad alioꝝ exẽplũ et imitacõnẽ. Hic itaqꝫ locꝰ vetꝰis tui tã spũalis qꝫ corpalis tm. mi erat desiderabilis. et tm aĩa tua a mi placita. qꝫ a sũmo celo descẽdẽ ad te. et ĩ te morari non abhorruit. ymo suauissiẽ delectꝰ sit. Ideo mr caritatis cõna illa q̃ aiste diebat in me. q̃ quidẽ cõ na sũ ego deus q̃ debebã intrare. nulli debuit ipoñ ñ tibi. qꝫ es vẽ mr et vgo. Interog tẽ appuit tio x̃. hñs qstiões. vj. religiosꝰ q̃ s. in qdã suo dicẽs. O iudex qro a te. Cũ tu sis potẽtissiꝫ. pulchꝫ. et vtuosissimꝰ. cur ĩ deitate tua inopabiliter sole clariore sꝛpidiuisti tale sacrũ. sꝛ tua hñanitate. Itẽ. quo deitas tua oĩa ẽcludit ĩse. et a nullo ẽcludit. stmetꝫ oĩa. et ab lo stinet. Itẽ cur tanto tpe iacẽ voluisti ĩ uto vgis. et nõ statim processisti qñ sceptꝰ eras. Item cũ oĩa possis et ubiqꝫ es psens cur nõ statũ in tali forma ap paruisti. sicut cũ ad ãnũ tẽe sim pueniste. Itẽ cur de seine abrahe nõ es natꝰ scdm prez. cur crucifi voluisti. Itẽ cur sine pcto sceptꝰ. et natꝰ es. cur bapti zari voluisti. Responsiones. Prudit iudex. Amice vndeo tẽ p exẽplũ. Est qdã gen⁹ vuaꝝ cui⁹ vinũ tã forte ẽ. q̃ absqꝫ cõ tractu hoĩs exit de vuis. Cuiꝰ tẽp⁹ maturitatis attẽdẽs pos sessor suppoit vas. nec vinum expectat vas. sꝫ vas vinum. Si võ plura vasa. qd sibi mi nius ẽ se ifundit. Hec igit vna deitas mea q̃ vino diuine cari tatis sic plena ẽ q̃ oĩs chori ã gelorꝫ replet ex ea. et oĩa que caũqꝫ sũt pticipãt. sꝫ hõ p iobiaz se ea fecit idignũ. Cũ igit ds pr meus tpe ab etno pposito os tẽdẽ vellet caritatẽ suã. misit vinũ suũ id ẽ me filiũ suũ in vas qd vicinioꝰ positũ expecta bat aduẽtũ vini. sꝫ ĩ uterũ ũ gis q̃ pre oĩ creatã feruẽtiore ad me habuit caritatẽ. Per ei vgo tãtũ diligebat. et desidera bat me. q̃ nõ erat hora ĩ q̃ nõ grebat me. affectas fieri ãal la mea. Ideo obtinuit ipa vi nũ clem. qd q̃dẽ vinũ habuit tria. Primo fortitudinẽ. quia absqꝫ tractu hoĩs exiuit. Secõ. pulchrimũ colorẽ. qꝫ speciosus forma descendi a sũmo celo pug naturꝫ. Tercio suauitatẽ opti

mā mebriāte sūma bn̄dictione. Hor igit̄ viuū. sū ego ipe. Ideo ī
grediebar uiscera v̄ginea. ut ego deus ūuisibl' fierē uisibilis. ut
hō pditg liberarer. Ego ḡppe bn̄
potuisse alia forma assūpsisse.
ꝑ nō fuisꝫ ī deo in stata n̄. ut for
ma daret ꝑ forma. natā ꝑ nā.
modꝫ satisfactiois scdm modū
culpe. Dis at sapiētū credē vl'
estimare potuisꝫ. q ego deus oī
potēs tantū me hūiliare velle
ut sumerē sacrū hūanitatis. n̄
illa ī excogitabil' caritas mea fu
isset. q̄ visibilit' volui cōuiuāre cū
hoīe? Et q vidi v̄gnē tā ferue
nti caritate ardē. ideo meta est
mea feuentas et oīsa caritas.
ut mecū hō recōciliaret. Quid
miraris? Ego deus q̄ sū ipa cā
tas et q̄ nichil odi eoz q̄ feci. nō
solū dispositū hoi dare dona op
tima. ꝑ ꝛ meipsū in ꝑsū ꝛ pre
miū. ut oēs superbi et dyaboli ꝑsū
dant. Ite quo deitas mea oīa
cōclusit ī se. videō. Ego deus ꝑs
sū. q̄ deus ꝛ fm̄ ē. q̄ ꝑcipio. ꝛ oīa
obediūt m̄. Ego uē sū q̄ do oībz
ēe et viuē. q̄ angꝫ facere celū et
tra ꝛ mōtes ī meipo sū. q̄ sup oīa
et ext oīa sū. q̄ int̄ oīa sū. ꝛ in
me sūt oīa ꝛ sine me ē nichil.
Et q̄ spūs meus ubi vult spirat.
et cū vult oīa pt. ꝛ oīa scit. oībz
ꝑ spūbz velocior ꝛ agilior ē. ō
nē habēs v̄tutē. oīaꝫ pīna. ꝑ
tita ꝛ futa ꝑspicēs. Ideo spūs meꝫ
id ē dicas mea mito ī corpi elsē sibl'
ē. oīa ꝛpheōēs. Ite cur tāto tpe
nasci ī ventre v̄ginco videō. Ego
sū oīs nature cditor. et uniuiqꝫ
natē dispositi debitū modū. id est
tēpꝫ ꝛ ordinē nascēdi. Dignū ego
cditor stare ut cceptꝫ fui. ꝑfectisse
ex uto. fecisse. ꝛ nāle dispositionē.
et tūc hūanitatis mee assūptio
fāta stricta fuisꝫ ꝛ nō vera. Ideo ergo
hui ego ēe tāto tpe ī uto sicut alij
pueri. Ite cur nō tāte magnitu
dis stati fui tpe natiuitatis mee
sicut āno tcio. videō. Si hoc fecis
sem. oēs admirati fuissēt ꝛ timu
issēt me. sequētes plꝰ ex tiore et
ꝑpt' visa miracula. q̄ ex caritate.
Et quo tūc ipleta fuissēt dicta ꝑphe
tarū. q̄ ꝑdixerūt me puerū ponē
dū int' aīalia ī ꝑsepio. adorādū
a rectibz. et offendū in tēplo. ꝑse
quendū ab ūimicis? Ideo ad ordi
nē hūanitatē mea ēe vera. et
dicta ꝑphaꝝ ī me ipleta. ꝛ scēba
mēbris ꝑ intualla tpm. q̄ pleūtu
die sapiē tāto ēra ī ꝑncipio natitatis
sicut in fine. origine abrahe se
cundū premē ēra trī scdm ma
trē. lucꝫ sine pcto. Itaq̄ legē ī de
crete ꝛstitui. erā ī hūanitate le
gē sufferre volui. ne ūimici me
ralūpniarēt. dicētes me ꝑcepis
se q̄ nolui adiplē. Ite cur bapti
zari volui. videō. Dis q̄ uia no
uā cde' vl' ichoare voluit. nec
ē ut ipe cditor ꝛ ichoator eidē
me alios ꝑdat. Itaq̄ antiquo
ꝑplo data erat q̄da uia circūcl'
sci circūcisio ī signū obie ꝛ ꝑfa
tois future. q̄ ī ꝑsonis fidelibz
et legē seruātibz. aīaꝫ veniꝫ

Ite ad id̄ qd̄ petis q̄re circūcisꝫ sū. Rīnde
o. Ego q̄ius non eram ex

veritas pmissa. scz ego dei filiꝙ. opabat effm̃ quēdā fuitē ḡre et pmissiois. Veniēte vō vitate qz lex nō erat n̄ qī vmbra. diffinitū ē in etnitate. ut ātiqua retrēdēt. ceuēs effu suo. Ego ut vitus appareāz et vmbra retrēdēt. maiꝰ facilior ad celū ostrēdēt. ideo ego deus & hō sine pr̃ cato natꝰ. baptizari volui ꝓpter hūilitatē & alior exēplū. et ut celū credētibz aperē. Et i hui signū cū egorpē baptizatꝰ esse. cui apti fuit. vox pris audita ē. spūs scūs apuit i colube spē. et ego dī filiꝰ ostensꝰ in hoie vō. Vt oēs fideles sciāt et crēdāt. qꝰ pr̃ fidelibz baptizatis apuit celū. spūs scūs baptizāte. vtus mee hūilitatis in elemēto. q̄nus pris & mea & spūs scī vna sit opatio & vna voluntas. Dic igit̄ venīte veritate id q̄n ego veni in mūdo q̄ vitas sit. cui dispariuit ūbra. ifracta ē testa lētis & apuit nucleus. cessit ēbrietas. & ifumatꝰ ē in meipo baptismꝰ. quo pmulus & senibz aperuit celū. et filiꝙ ure fuit filij ḡre et vite etne.

¶ Reuelatio. ij.

In q̄ xp̃s logꝰ spōse ī struit eā qꝰ nō sit sollicita ēca cura diuiciarū tuenarū. et iformat eam de patiēcia habēda tpe tribulatois ei uiue pfecte ānichilatois & hu

Filij dei lo militatis. q̄t spōse. dicēs. Attende tibi dilecte. At illa rndit. Quare? Cui dns ait. Ma mūdꝰ mittit ad te q̄tuor seruos te volentes decipe. Primꝰ est sollicitudo diuiciarū. Huic cui venit. rnde. Diuicie tñ fuerue suū. de q̄bz tanto maior redēda ē ratio quo plus habuerit. idō nō curo de eis. qz nō sequūt̄ possessorē sī reliquūt. Hōs seruꝰ est. amissio diuiciarū. et dāpnū recōcessarii. Huic rnde sic. Q̄ diuicias dedit spe & abstulit. ipse nouit qd m̄ expedit. fiat voluntas ei. Tertius seruꝰ ē tribulatio mūdi. Huic sic dicto. Bñdicti sis tu deus meus q̄ me tribulari pmittis ꝓ tribulatoēs ei ipmosco q̄ tua sū. qz idō me tribulari pmittis ī pniti. ne pereā ī futō. ꝓpter tuue m̄ patiam & fortitudinē sustinedi. Quartꝰ seruꝰ ē. despectꝰ et obpbria. Huic rnde sic. Deus solꝰ bonꝰ ē. & cui debet oīs honor. Ego aūt q̄ feci oīa opa vilia et mala nimis. cui m̄ honor? Que magis oī obpbrio digna sū. qz tota vita mea blasphemauit deū. Aut qd valet m̄ honor plꝰ q̄ obpbriū. n̄ q exaltat superbiā et minuit hūilitatē & obliuiscit deus? Ideo sit oīs laus & honor deo. ꝓpter a mīstra stabilit. ꝓ tra seruos mūdi. et dilecte me deū tuū toto corde.

¶ Introgatio. xj.

Ille apuit hns qstiones. v. religiosꝰ q̄ sī. dicēs. Diudex quo a te. Cui deus sis & hō cur nō ostēdisti deitatē tuā sic. et hūanitatē. et tuc oēs crēdidisset tibi? Rte. cur nō fecisti audiri oīa ꝑba tua ī vno puncto.

et tuc non fuisti nate ea p mtualla
tpm pdicatu? Ite. cur nō fecisti
oia opa tua i vna hora? Ite. aut
corpi tui crescebat p mtualla te
por. et nō in vno puncto? Item
cur appropiquāte morte nō ost
disti te i potētia deitatis tue. a
cui nō ostendisti seueritatē tuā
sup inimicos tuos. qn dixisti. su
mata sut oia? Responsiones.
Rndit iudex. O aīe vndeo ti
bi. et nō tibi. Tibi at vndeo. ut
noteset alijs cogitat⁹ tuu nō
at vndeo tibi. qr nō ad pfm
tuū ondūt ista. sz ad fructū et
pnitū utilitatē et cautelā. Nō
ei mutare itendis pinacia
tuā. ideo nō tnsibis in vitā me
ā a morte tua. qr i vita tua
odis vitā vera. Veruptn alij
audita vita tua pmo morte
tua tnsibut et volabut ad vi
tā meā. qr septū e. Oia scis
copabut in bonū. et nichil
sine causa pmittit deus. Rndeo
ergo tibi. nō sicut q humano mō
loquit. cū spualia agitur inter
nos. sz ut ea q cogimus et affectū
p silitudies alijs exprmat. Que
ris ergo cui nō ostēdi deitatē
meā in apto sicut et humanitatē.
Triaco e. qr deitas spualis e. hu
manitas vo corpalis. Item deitas et
humanitas a principio inuctionis ispa
bales sut et fuerut. et deitas i me
creata e. et oia q quq sut. in ip
sa et p ipsā odita sut. et i ipa e
oīs pfcō et pulchitudo. Si ergo
tāta pulchitudo et pfcō ondēt
visibiliter luiosis oculis. qs vide sus
tinet? Aut quis ipm sole materialem
i claritate sua valet aspice. a qe
nō deiciūt viso fulgurus et sonitꝰ
tonitruū? Quomagis si dns ful
gurus et oīm creator i claritate
videtur? Ideo duplici de causa nō
e in apto oīsa deitas mea. Primo
ppt humani corpis debilitatē cuiꝰ
substātia e trea. Secdo ppt diuinā
bonitatē et eiꝰ imutabile stabilita
tē. Si ei ego corpalib⁹ oculis ondē
rē meā deitatē q e icopabilit fulgetor igne et sole. faceret eā se
metipm qui dixi. Nō videbit me
hō et vivet. Si nec ipi pphe videt
me sicut sui in mea deitatis natā.
qr erā illi qui audiebāt voce meā
deitatis et videbāt mōtē fumiga
tē trebant. dicētes. Loqr nobis
moyses et audiemꝰ eū. Secdo ego dō
miseretor⁹. ut hō melioꝰ itelligeret
me. ondi me illi i quada forma ei
sili indie q videt et sentit poss. sc
i humanitate mea i q deitas e. sz ta
mꝫ velata. ne hō a forma ei dissi
mili treret. Quia ergo mihitu deus
corpalis nō sū nec corpalit effi
giatꝰ. ideo i humanitate tolerabili q
ab hoīb⁹ audiri poteā et videri.
Ite. cur oīa vba mea nō fui loqtus
in vna hora. vndeo. Sicut matia
lit attritū corpi e ut tantū tibi at
tipiat vna hora qntō multis an
nis dēnari poss. sic et diuina dis
positionē e. ut vba mea q sunt
tibi aīe in vna hora dicēt. Sed
sicut tibi corpalis paulati sūt.
ut mastiet. et mastiatꝰ ad m

Si ei corpꝰ alicuiꝰ hoīs vidēt deita
tē liquiesceret sicut cera añ igne aīa
q tāta exultatōe gnudēt. q corpꝰ
quasi eius ānichilaretur.

terroza trahiciat. sic ꝺba mea nō
i ꝺna hora ꝫ p itualia tpm di
ceda erāt mixta itelligeīa pfi
ciētiū. ut esurietes habeāt unde
saciarēt. & saciati ad altiora ex
tenderēt. Ite. cur nō oīa opa me
a feci i ꝺno ptō. rndeo. Illoꝝ
q me i cruce uidebāt. qda erāt q
m credidērūt. qda ꝺ nō crede
bāt. Ideo hijs q credebāt necē e
rat ut p itualia tpm eruditē
tur ꝺbis et qnq; exercerēt exē
plis. & cōfirmarēt. opibz. Qi ꝺ
nō credidērūt iustū fuit ut affec
tū malicie sue ondērēt. & qntū
mea diuina iustitia ꝑmitteret
toleraret. Si ergo oīa opa me
a fecisse in mō ptō. oēs secuti
me fuissēt tiore magis q caritā
te. Et quō tūc misteriū redēp
tionis hūane fuisset ipletū. Sicut
ergo i ꝑmordijs creaciōis mūdi
oīa distinctis horis. p. & modis pa
rata sūt. qnis oīa facienda essent
tūc sine uicissitudine simul i p
scia deitatis mee. sic & i hūani
tate mea oīa erāt uacuōbiliter &
distincte facienda ad oīm salutē
et eruditionē. Ite cur corp me
u ꝑ mimeꝝ āno; treuit. & nō
in ꝺno ptō. rndeo. Ipse scīs
q ē etnaliter in pre & i me filio
ondit pphis q ego i carne uetu
stus factus essem et passus.
Ideo placuit deitati ut tale cor
pus assumerē. i quo laborare
possem a mane usq; ad uesperam
ab āno i ānū usq; ad finē mor
tis. Ergo ne ꝺba pphaꝝ uide
rent mania. ideo ego filius dei
corp assumpsi silr ade absq; pcō.
in quo silis eem eis quos redēp
turus erā. ut p caritatē mea
hō ausq; reduceret. mortuꝰ susci
taret. et ꝺditꝰ redimeret. Item
cur nō oībz ondi potētia deita
tis mee. et q erā ꝺ deus qn
dixi i cruce ꝺsumatū. rndeo.
Oīa qcūq; erāt scripta de meo
portebat q adipleret. et ido ego
oīa illa xpleui usq; ad ultimū
ptūm. Sz q erā mlta ꝑdicta
erāt de resurrectiōe & ascēsiōe
mea. ideo necē erat ut oīa illa
haberet effm. Si regr i morte
mea oīsa fuissz potētia deita
tis mee. qs fuissz ausq; me depo
nē de cruce & sepelire. Demqz
p mimo in fuissz descēdisse de c
ce. & strauisse crucifixores. Sed
quō tūc fuissz ppha. ubi tūc
uirtus pacietie mee. Quid & si
descēdisse de cruce nūqd oēs tūc
credidissēt. nūqd nō dixissent
me fecisse arte maligna. Nā
si ꝺignabāt. qr fuscitauī mor
tuos. sanaui infirmos. maiora
dixissēt si descēdisse de cruce.
Et ido ut soluēt captuꝝ ego
liber captꝰ sū. ut nocētes salua
rent. ego innocēs steti stabilit i
cruce. et p stabilitatē mea oīa
istabilia stabiliui. & infirma
cōfirmaui. Reuelatio. vj. In
q xpc loq̄s sponse sue instruit eā
dicēs. q i uita spūali labore &
uigorosa ꝑseuerātia. & cū humi
litate & filio seniorus. re

sistendo viriliter tēptacōibz actiuit reges mētis ⁊ etna ⁊ floria. Et ponit exēplū de iacob q̄ seruiuit p rachel. nā dicit q̄ q̄bz dā venit fortassis tēptacōes i p̄ncipio p̄fectionis ad vitā spūalē. q̄bz dā in medio tpe ⁊ etiā finē. et ideo timēdū ē ⁊ cū humiliate i vtutibz ⁊ labore usq; in finē p̄seuerandū.

Hic legit. Dicit q̄ iacob seruiuit p rachel. et videbāt sibi dies pauci p amoris magnitudinē. quia magnitudo amoris labores alleuiabat. Verū cū iacob crederet se assequi desiderabile sūm cui cupiebat ē. nec tū adhuc a labore desistit. q̄ amor de difficultate nō curat. donec assequit q̄d optat. Dic ē ⁊ i spūalibus. q̄ multi eni ut obtineāt celestia laborāt viriliter oīonibz ⁊ laboribz pijs. sz cū ad tēptacōis ḡrē p̄uḡē credūt. inoluūt tēptacōibz. accrescūt tribulacōes. ⁊ ubi se p̄fectos arbitrabant. meruit se ex toto ip̄fectos. Nec mirū. tā tēptacōes sūt. q̄ hoīem p̄bant ⁊ purgāt ⁊ p̄ficiūt. Ideo q̄bdā accrescūt tēptacōes i p̄ncipijs p̄fectionis sue ad vitā spūalem. et tales p̄fectus i fine solidāt. Alij q̄ius tēptant i medio. et cū finē. et hij sollicite de seip̄is adhuc ēt. et nūq̄ de se p̄sumāt. sz eo fortius laborēt. sicut dixit Iaban. Cōsuetudo ē inq̄t soio tē maiorē p̄us accipe. q̄ dicēt. Pius exerce laborē. et postea habebis regem. Ideo filia nō mireris. si eciā in senectute accrescūt tēptacōes. q̄ sicut luc̄ viuē ⁊ ita eciā possibile ē tēptari. Diabol̄ei nūq̄ dormit. q̄ tēptacio occasio ē perfectionis. ut iso nō p̄sumat. Exē ostēdo tibi exēplū de duobz. Unus i p̄ncipio p̄fectionis sue tēptat ē ⁊ p̄fecit. et p̄fecit ⁊ assecutus ē q̄d quesiuit. Alius i senectute sua exp̄tus ē q̄ues tēptacōes q̄s puer nouit i iuuētute. q̄bz sic inoluit ē. ut oīm p̄ox q̄ obliuiscēt. Verū q̄ stetit ⁊ silio et a labore nō destitit. luc̄ frigid⁹ factus ⁊ tepid⁹ ideo p̄uenit ad optata et ad regem mētis. Agnoscēs i scripō q̄ iudicia dei occulta sunt. et iusta. et n̄ fuissēt ille tēptacōes difficile p̄uenissz ad eternā salutē.

Interrogetur. xij. hūs quōes. v.

Tē appuit religios⁹ q̄ s. i q̄d⁹ suo stās ⁊ dicēs. O iudex q̄ro a te. Cur magis nasci voluisti de vḡine. q̄ de alia muliere nō vḡine? Itē. cur nō ostēdisti visibili signo. q̄ ipa erat mr ⁊ virgo pura? Itē. cur i tanto occultasti natiuitatē tuā. q̄ q̄ paucissimis inotuit? Itē cur fugisti i egiptū p herode ⁊ interfectis pueros cur occidi p̄misisti? Itē. cur p̄mittis te blasphemari. et falsa p̄tualere vitari? Respōsiones. Rndit iudex. O amice. ideo magis nasci voluī de vḡine q̄ de femina nō vḡine. q̄ in deo mūdissio oīa decet mūdissima. Nā natura hoīs q̄ d⁹ steterit i ordīe creacōis sue. nichil ha

buit deforme. ¶ Preuaricato vō mā
dato accessit status q̄dā erubesci
bile. sicut accidit hoībz peccātibz
at̄ dn̄m suū tpāle. qui etiā de me
bris q̄bz peccauerūt erubescunt.
¶ Accedēte itaq; erubescētia pu
ricatōis. mox aucte ē motꝰ inordi
natꝰ. et maxīe i illo mēbro q̄d
ad maiorē fructū istitutū fuit.
Qui tñ motꝰ ne ianis eet a
fructu. dei bonitate ānsus fuit
i iugiū. et p dīni mādati isti
tutionē accessit ē opꝰ mixtionis
carnalis iugij. ut nata fructi
ficaret. Verūtñ q; gloriosiꝰ ē sup
mādatū se extēdē. adiacēdo ex
caritate q̄lecūq; bonū q̄s potuit. ro
placuit deo illud magis ad opus
suū eligē. q̄d ad maiorē mūdiciā
et caritatē tendebat. et hoc ē vīgi
nitas. q; vtiosiꝰ et magnificen
cius ē ee i igne tribulatōis et nō
ardē. ipꝰ sñ igne ee et tñ cōnari.
¶ Nunc at̄ q; vīginitas ē quedam
semita pulchra ad celū. iugi
ū vō q; via. ido decuit me dn̄m
mundissim i vīgie mundissia ges
sē. Ut sic̄ p̄mꝰ hō factꝰ ē de tra
ꝯ quodāmodo erat vīgo. q; nōdū
polluta sanguē. et q; sicut ada et
eua pecauerūt in sanitate natē.
sic et ego deus voluī recipi i mū
dissiō receptaculo. ut p bonitatē
meā oīa reformarēt. ¶ Itē. cuī
nō ondi aptus signus q; mr me
a erat mater et vīgo. rndeo.
Oīa misteria icarnatōis mee
ipiniaui. phis. ut tāto fiūs
credēt. quāto lōgius fuerūt p
dicta. Q; vō mr mea vē an pr
et post ptū erat vīgo. suffragat
testimoniū ioseph. q; custos et tes
tis vīginitatis eius extitit. cuiꝰ pu
dicicia etiā si eu dētiori mira
culo fuisset oīsa. nullatenꝰ tam
diffidētiū malicia desēuisset in
blasphemia. q; diffidūt vīginē
ante pisse de deitatis mee potētia
nō attendētes q; hoc m̄ deo est
facilꝰ. q; solē penetre vitrū.
Veruī etiā iustitia deitatis me
e fuit. ut misterium icarnatōis
diuine absc̄ōdēt a diabolo et ho
mibz tpe gre reuelādū. ¶ Nunc
at̄ dico q; mr mea vē erat vīgo.
ut sicut i plasmatōe ade et
eue mirabil' erat potētia dei
tatis mee et i cohabitatōe eoꝝ
delectabil' honestas. sic i accessiōe
deitatis mee ad vīginē mira
bil' bonitas. q; i corpe hūanū di
uinitas mea descēdit in vas
delusū absq; sui violatōe. fuit
q; ibi delectabilis cohabitatio in.
q; ego deus ī cludebar humani
tate. q; ubiq; erā deitate. admi
rabil' etiā fuit ibi potētia. qa
ego deus i corpalis egrediebar
de uterō corpali salua vīgitate.
Ergo q; hō erat difficil' ad cre
dendū. mater vō ē tocius humili
tatis amica. ideo placuit ad
tēpꝰ pulchitudinē et pfectionē eius abscōdē
ut. et mr habēt aliqd meritū
q; pfectius cōnaret. et deus glo
rificaret aplis in tpe illo. q; pro
missa iplē velle bonis i mitti.
malis at̄ i retributionem-

Jē. aut nō ostendi hoibz natiui
tatē meā. ēndeo. Luc. 9 diabol⁹ a
misit dignitatē ꝺdictis ꝑme.
nō tn amisit sciam q̄ ei ē ad pro
bationē bonoꝝ ⁊ ꝓfusionē ꝑpuā.
Ut ergo hūanitas mea cre scēt
⁊ ad ꝑfinitū tēp⁹ ueniz. ido ab
scōdendū erat misteriū pietatis
mee diabolo. q̄ occultoꝝ uenire
uolu ad debellādū diabolū. et
despectoꝝ eē statuit ꝓpt arrogan
tiā hom dēpmendā. Jpn ⁊ ppe
mgtū legis q̄ in libris suis le ge
bāt desperarūt. q̄ ueni hūilis.
Et q̄ superbi erāt. noluerūt au
dire iustitiā ueā q̄ ex fide ꝓfi
rectionis mee ē. Ideo ꝺfinden-
tū uenit filiꝰ ꝑdictis i superbia
sua. Si nō uenisse potuissim⁹
et honorabilissim⁹. quō tūt hūi
liatꝰ fuisse superbꝰ? aut nūt su
pbꝰ ingredi celū? Sed eq̄ꝑ. Veni
ergo hūilis. ut hō addiscēt hūi
litatē. ⁊ abscōdi me a superbis q̄
nec meā diuinā iustitiā. nec
scipos intelligē uoluerūt. Item.
ꝙre fugi i egiptū. ēndeo. Ante
ꝓmulgationē mādati unica ui
a erat ad celū. lata ⁊ lucida.
lata. i utilitū habitūdatia. luci
da i sapia diuina et obia bo
ne uolūtatis. Trāsmutata er
go uolūtate ichoate sūt due
uie. una ducebat ad celū. alia
abducebat. Obia dixit ad ce
lū. iobia sedixit. Quia ergo i
hōis arbitrio erat electio boni ⁊ ma
li. sz obedire ⁊ nō obedire. nō
petrauit. q̄ alꝰ uolut q̄ ego
deus uolu eū uelle. Ut ergo hō
saluaret iustū ⁊ dignū fuit ut a
liqs ueniz talis q̄ et redimeret ⁊ o
bedientiā ꝓfitēn habēt et inocē
tiā. et in quo q̄ uellet ostendē. posset
ondē caritatē. et q̄ uellet malitiā.
Nz ad redimēdū hoīes nō debuit
mitti āgelꝰ. q̄ego deus gloriā me
ā alti nō tribuo. Nec inuentꝰ ē hō
q̄ꝑ seipo posset placare me ⁊ mi
nus ꝑ aliis. ideo ego deus solꝰ iu
stus ueni iustificare oēs. Qz ante
ego fugi in egiptū. i hoc ifirmi
tas hūanitatis mee onsa ē. ꝑpha
q̄ xpleta ē. Exēplū eiā dedi fu
turis. q̄ ipsi ꝑsecutio declinanda
ē ꝓpt maiorē futuram gloriā dei.
Qz uō nō ueniebar a ꝑsecutori
bus. ꝺsiliū deitatis mee ꝓualuit
hūano. q̄ pugnare dē dnm nō
ē facile. Qz uō infantes occisi sūt
signū passionis mee future erat.
et misteriū uocādoꝝ et caritatis
diuine. Qa luc. ipi infantes nō
phibuerūt m testimoniū uoce et
ore. phibuerūt tn morte. sicut
agrebat infantie mee. q̄ plusim
erat ut i sanguine inocentiū. laus
dei ꝓficeret. Qa luc. malicia iusto
rū eos iuste afflixerit. mea tn
ꝓmissio diuina eos nō iuste ex
posuit ad ondenda malicia hoi
nū. et deitatis mee incōprehēsi
bile ꝺsiliū et pietatē. Ergo ubi
i pueris effecerunt iusta malicia.
ibi iuste superhabūdauit miseri et
gracia. Et ubi lingue defuit cō
fessio ⁊ etas. ibi sāguis effusꝰ ac
cumulabat ꝓfessionē bonum.

Ite. cur ꝓmitto me blasphema
ri. rñdeo. Scptū ē ei q̄ cū dauid
rex declinaꝛ ꝑsecutionē filij. q̄
dā i vna maledixit ei. Quē sert
ui eiꝰ volētes occidē. ꝓhibuit eos
dauid du plici de causa. Primo. q̄
spē habuit reuisioꝛis. Scdō q̄ cōsi
derauit ꝓpā infirmitatē ⁊ ꝓcm.
et fatuitatē maledictis. deiꝰ i
se paciam et bonitatē. Ego sum
dauid i figura. Ihō q̄ppe ꝑsequ
me tanq̄ seruꝰ dñm ꝑ mala o
pera sua. eiciēdo me de regno me
o. id ē de aīa quā creauī. q̄ meū
regnū ē. Deniq̄ reprehendit me
tanq̄ iustū in iudicio. blasphēat
etiā me q̄ ipacies sit. Vere q̄
mitis sit suffero i sp̄iētia eoꝝ.
et q̄ iudex sit expecto ꝛsionē
eoꝝ. usq̄ ad ultimū p̄ctū. De
mū q̄ hō credit magis falsita
ti q̄ vitati. diligēs plus mūdū
q̄ me deū suū. ideo non mirū
si malꝰ tolerat i malicia sua. q̄
nec vult iquitē vitare. nec resi
pisce a malo suo. ¶ Reuelatio.
vij. In q̄ xp̄s loq̄ꝰ sponse sue lau
dat frequentationē cōfessionis
sue. ne homo amittat gr̄am

Filij dei dei quā habz.
loquit. Vbi ignis est
i domo. necesse ē fora
men quo exeat fumꝰ. ut i habi
tatoꝛ ex calore gaudeat. Sic q̄
nūq̄ spm et gr̄am meā diu
tenē desidat. utile ē sibi cōfessio
nē iniungere. p quā egrediat
p̄ctī fumꝰ. ¶ Ita lic̄ meus dñs
ī seipo īmutabilis sit. tñ a cor
de illo se eicius subtrahit. q̄ hūili
tatis cōfessio nō custodit. ¶ Re
uelatio. viij. In q̄ xp̄s dicat q̄ ho
mines q̄ delectant in carnalibz et
terrenis delicijs. desideria cēles
tia et caritatē ac mēoriā pas
sionis eiꝰ ⁊ etnā iudicij neglentes.
istoꝝ oro ē q̄ sonꝰ collisoꝝ la
pidū. et pricēt accōspectū dei
abhōiabilē. tanq̄ abortiuꝰ et
īmūdꝰ pānꝰ menstruate.

Ille cātabat. Eripe me dñe
a viro iniquo. Hec vox ē i
auribz meis. q̄ sonꝰ diuoꝝ
lapidū collisoꝝ. Eius q̄ppe coꝛ.
q̄ cū tbz verbz clamat ad me.
Prima dicit. Ego volo habē vo
luntatē meā i manu mea. dor
mire ⁊ surgē. et loq̄ placēta.
dabo corpi q̄d appetat. pecuniā
desidero i bursa. mollicē vestū
in dorso. Cū hec ⁊ alia habuero.
reputo felitora ista cōbz aliis
donis ⁊ vtilibz sp̄ualibz aīe de
cīda vox eiꝰ ē ista. Mors non
ē nimis dura. iudicū nō cita
seueꝝ ut scribit. Vinat dura
ora ꝓpt̄ cautelā. dant minora
ꝓpt̄ miam. Ideo si habuero vo
luntatē meā i p̄ntī. aīa tñ sea
t i futō sicut pt. Tertia vox ē ista.
Deus nō redemisset hoiem ñ de
re vellet ei celestia. nec fuisset
passꝰ ñ reducē vellz nos ad pa
triā. Aut q̄re passꝰ ē. a q̄s xp̄us
fuit eū pati. Pēpe celestia nō
intelligo ñ ex auditu. et utriū
credendū sit scripturis nescio. Un
de si habē posse voluntatē meā

hoc recipem p celesti regno. Et
te talis ē eius volūtas. ideo qui so
nus lapidū ē vox eius ī auribus
meis. Sz o aīce rndeo tibi ad vo
cē pmā. Via tua nō tēdit ad ce
lū. nec passio caritatis mee sa
pit tibi. ideo aptus ē tibi īfernus.
et qr diligis īfima et terrena. io
vades ad īferiora. Ad scdam
vocē rndeo tibi. Fili mors erit
tibi dura. iudiciū intolerabile.
et fuga īpossibil. nī te emēdes.
Ad tciā vocē dico tibi fr. Oīa
opa mea ex caritate feci ut tu ees
mi silis. et aūsus redires ad me.
Nūc opa mea sūt mortua ī
te. vba mea onerosa et via me
a neglecta. ideo restat tibi sup
pliciū. et societas deonū. qa
vertis ad me dorsū. calcas sub
pedibus tuis signa hūilitatis mee. et
nō attēdis qlis ī cruce steti an
te et p te. Ego qppe tplicit steti
p te. Primo sicut hō cuius oculum
cultellus penetrauit. scdo sicut hō cu
ius cor gladio pforaret. tcio. si
cut hō cuius p dolore īstātis tribula
cōis oīa mēbra ctremiscerent.
Passio qppe mea amarior mi
erat qm punctura ī oculo. attn e
ā ex caritate paciebar. Dolor
qz mris mee plus mouit cor
meū qm ppius. attn eū sustine
bā. Oīa etiā intiora mea et
extiora mea diu et īstāte pas
sioē et dolore tremuerūt. non
tn dimisi ac recessi. Sic igit ste
ti an te. sz tu oīa obliuisceris
et negligis et ctēpnis. ideo sicut

abortiuū et pānus mēstruate pro
icieris. ¶ Interrogatio. xiij. qōes.
Ille apparuit religiosus q s. vij.
dicēs. O iudex qro a te. Cur
ab alijs ciciꝰ subtrahit gra tua.
et alij diu tolerant in sua mali
cia? Itē. cur alijs ī iuuentute tri
buit gra. alij ī senectute puat
ea? Itē. cur alij tribulat ultra
modū. alij sūt qi securi a tribu
lacōe? Itē. cur alijs ītelligētia
et īgeniū dat īcorpalit et doci
le. alij sūt sicut asini sine ītel
lectu? Itē. cur alij nimis īdurā
t. alij ꝯsolacōe mirabili gtulā
tur? Itē. cur malis dat maior
pspitas ī mūdo qm bonis? Item.
cur vnus vocat ī pncipio. alius
tcia finē? Respōsiōes. Rndit
iudex. Oīa opa mea ab īcio sūt
ī pscia mea. et oīa qcūqz facta
sūt. ad solatiū hōis creata sūt.
Verū qr hō pfert volūtatē suā
volūtati mee. ideo ex iusticia
auferūt ei bona sicut gta gtui
te ut sciat hō oīa raciōbilia et
iusta apud deū. Et qr multi ī
grati sūt gre mee. et tāto īdeuo
tiores fiūt q plus mltiplicāt eis
dona. pptea ciciꝰ auferūt ab
illis dona. ut ꝯsiliū deitatis
mee mānifestet celeriꝰ. et ne hō
ī maius iudiciū suū abutat gra
mea. Cur āt aliq ī malicia diu
tolerant. racio ē. Qa mlti īt ma
la sua habent aliqd tolerabile.
na aut pficiūt alijs. a cautela
sūt alijs. Sicut saul cū arguēt
a samuele. modicū videbat

in ꝺſpāu hoīm peccaſſe. ꝑ dauid
plus. Attn iſtāc ꝓbacōe ſaul i
obediēs receſſit a me deo ſuo. et
ꝺſiluit phytoniſſā. dauid vō in
tēptacōe facto ē fidelior ſuſtinē
pacīēt illatā. et reputus actidē
tia ſibi ꝑ pēīs ſuis. ℣ In hoc igit
q̄ ego pacīēt ſuſtinui ſaulē. de
moſtrat ī ſtrahendo ſaulis t pa
cīētia deitatis mee. Q̄ vō da
uid eḷus ē oīdit pſcīa mea
et hūilitas fuitā dauidis t ꝛc
no eiꝰ. ℣ Tē. cui aliquīb; gr̄a au
ferit in ſenectute. vndeo. Q̄ibz
dat gr̄a ad hoc. ut ab habētibz
diligat dator gr̄e. Ergo q̄ ml'
ti ſuīt ēcta finē ī gr̄ā mee
diuine ſicut ſalomon. vdo iuſtū
ē ut auferat in fine q̄d nō cuſ
todiebat ſolliate aī finē. ℣ Dā
donū t diuina gr̄a mea auf'
tur q̄nq; ꝓpt' negligētiā acceptē
tis. q̄ nō attēdit q̄lia acceperit t
q̄ reddēt. Q̄nq; ꝓpt' cautelā ali
oꝝ. ut vnuſquiſq; ſtūs ī gr̄ā ſp
metiat. et de caſu alioꝝ tīeat.
q̄ ecīā ſapiētes cecidērūt ex
negligētia. et ecīā q̄ aīa mea
videbāt. p ignitudinē ſupplan
tati ſuīt. ℣ Tē. cui aliq̄b; maior
ē tbulatio. vndeo. Ego ſū oīm
ꝺitor. ideo nulla tbulatio vēit
ſine pmiſſiōe mea. ſicut ſcptū
ē. Ego ſū deus creans malū. id
ē pmittēs tbulationē. q̄ nec t
bulatio accidit gentibz ſine me.
et ſine racōbili cauſa. ℣ Iam
ꝓphē mei ecīā pdixerūt multa
de aduſtatibz gētiliū. ut eiudi
cēt flagellis negligētes t abu
tētes racōe. et ut ego ds oīa p
mittēs. ſgnitq; eſſe t glificarer
ab oī nacōe. ℣ Iuſtē ego deus nō
parco paganis a flagellis. miꝰ
pcā hijs qui coꝝ poſtus dīcēdīne
diuine gr̄e mee ꝓſtruerūt.
Q̄ ergo tbulatio alijs ē minor
alijs maior. hoc ideo ē. ut hoīes
a iniquā a pcō. et ut tbulati
ī pnīa ꝺſolatiōnē obtineāt in
futō. Dā oēs q̄ iudicāt t q̄ ſe
ipſos iudicāt ī hoc ſcło nō vei
ent ī futm iudiciū. ꝑ ſicut ſcptū
ē. tñſi but de morte ī vita. Q̄z
āt alij ſupportēt a flagello. hꝰ
ideo ē. ne flagellati. mmurā
do ītrīēat iudiciū ḡnūs. q̄ ml'
ti ſuīt. q̄ nō mēnt in preſenti
flagellati. Quidā ecīā ſuīt ī
hac vita. q̄ nec corpali nr̄ ſpū
ali moleſtia ḡuant. q̄ ita ſecu
ri ſuīt q̄ī deus non ſit. à q̄ī ꝓpt'
uſtrīē opa coꝝ deus pat eis.
Quibz formidādū vehement
ē et dolendū. ne ego deus pcēs
eis ī pnīa. ꝓmiſſa adnenīā. et
nō ꝓſpētos diuitus dāpnē. Alij
vō nec gaudēt ſanitate corpis
nec ꝺſolacōe intīni aī t tñ ſtūt
p poſſe ſuo ī ſeruicio meo. Q̄dā
ecīā ab utō mīus uſq; ad finem
affligūt infirmitatibz. quoꝝ o
nīm tribulacōes ego ita modeo
ego coꝝ deus. ut nichil fiat ſn
cauſa t vmunacōe. ℣ Tē. cui ali
q̄ habēt maiorē ītelligētiā in
deo. ℣ Nichil ꝓdeſt aīe ad etnā
ſalutē q̄nta q̄s habūdauerit

sapiētia. n̄ ꝑ fulgeat bona vita.
ymo utilig ē habē minorē sciaz
ꝑ meliorē vitā. Prēa vnicuiq
moderat ratio. p quā si pie vi
erit. obtinē pt celū. Veruptamē
ratio ē dissilis i multis uix na
tāle ꝑ spūale dispositione. Nā
sicut hō p diuinū feruorē ꝑ vtu
tes phat i vtutū pfectione. sic ꝑ
p uolūtatē malā et natē malā
dispositionē et ꝑuā educationē
hō defluit i vanitates. multoꝝ
ēs qz natā pacte defm. qñ ad
nacām conat ꝑ peccat. Ergo
nō sine causa ē q ratio i aliqbz
ē magna luz utilit sit illis qui
sciam hnt ꝫ nō vitā. i aliis vō
ē scia minor ꝫ melior usq. In
quibusda vō ordinat ratio ꝑ vi
ta. et erit i aliis nec ratio nec
vita. Hec rigie varietas pueit
qnz ex ordiata mea diuina p
missione. ad utilitatē hoim. ad
humiliationē eoz et eruditi
onē. qnqz pp iustitiā ꝑ tēpta
tionē. qnqz ꝑ nē defm et late
na peta. Pueit etiā qnqz pp
occasionē victanda maiorus p
cati. et q nā nō ē aptior ad
maioza ꝓmia. Cis ergo q
gram intellēs habet. timeat ne
filius si negligēs fuit inde in
dicet. Ille vō q nō habet itel
lectū ꝑ ingeniū gaudeat. ꝑ de
modico qd habet qntū pt opet.
ꝙa multis occasionibz petā ē libat.
Nā petrus apls i iuuētute obli
uios erat. iohānes ydiota. q in
senectute apphenderit veritā

sapiētiā. q principiū sapie q sicut.
Salomon vō iuuenis erat docilis
et aristotiles subtilis q nō apphe
derit ītiū sapie. q nec glificau
erit sapiē datore ut debuerit.
nec imitari sit q sciuerit et do
cuerit. nec sibi ꝫ alijs dixerit.
Bz ꝑ balaam habuit sciam quia
nō imitatus ē. et ideo asina cour
puit eū i sapiētia. Et daniel in
uenis iudicabat seniores. Et q
ītuitua nō placz m̄ sine vita bo
na. ideo nātē ē ut q abuerit vōe
roꝛrigat. q ego olim deus ꝑ dns
do sciam hoibz. ꝑ roꝛrigo sapiētes
et isipientes. Ire. cur aliq iduratꝫ
in deo. Qz pharao iduratꝫ erat
nō mea voluntate ꝫ ppa. q nolu
it ꝛformare se diuine voluntati
mee. Nā īduratio nichil ē aliud
n̄ subtractio mee gre diuine. q i dō
subtrhit q hō noluit hbuit m̄ deo
illud qd habet liberū ꝫ ppā vo
luntatē. sicut p exēplū itelligere
potis. Hō erat possidēs duos a
gros. quoꝝ alt̄ ītulq manēs. alt̄
certis tpibz fructificabat. Cui
dixit dñs suus. Fili ꝛor ingt cū
sis sapiēs et diues. cur agros tu
os diligētius nō excolis. aut cur
nō īdis alijs excolēdos. Rndit
iste. Alt̄ agroꝝ qntāqz dili
gētiā exhibuero. nichil ꝓducit
n̄ herbas pessimas. q̄s bestie no
cue occupāt et depāt locum.
Cui si adhibuero pīguedinē. tm
lasciuiendo ifolescit. q etiā si mo
dicū frumētū ꝓduxit. pluues as
cēdūt zizania q̄s dedignoꝛ

rollige. q fruméti nō desidero
ñ puri. Ergo ꝛsultius ē tale a
gru dimitte' inculti. q tūt bestie
nō occupāt locū. nec occultāt se
ī hedus. Et si aliq herbe amare
pullulāt. utile ē p oibz. q grus
tatis illis dscūt suauia nō fasti
dire. Ulterī vō agere scdm tēpora
ē tpm dispositū ē. cuiq q̄da ps ē
petrosa ⁊ indigēt pīguedine. alia
humida ī digēs calore. alia sicca ī
digēs humore. Sdo scdm q̄litatē a
gri opus meū volo tpare. Ego
utiq deus similē sū hoī ifir. Pri
mus āt agere ē libā motu volū
tatis data hoī. qua magis mo
uet ad me q̄ p me. q ⁊ si aliq
placata ñ fecit. ī pluribz tñ me
puocat. q voluntas hois ⁊ mea
nō cordāt. Sic ⁊ pharao fecit.
q cū ex cēris signis agnosceret po
tētia mea. nichilomin⁹ firmauit
mētē suā ad me. studo ī mali
cia sua. ideo expto ē iustitiam
mea. Ita q nō bene uert' mimi⁹
iustū ē ut ī maxis nō gloriet.
Alt' vō agere ē obia bone mētis.
et abiecto voluntatis ppe. Talis
mes si ē arida ī deuotōe expec
tare debet pluuiā mee gracie
diuine. Si ē petrosa p ī patiaz
⁊ obdurationē. eq̄nimit' sustī
neat purgationē ⁊ correptio
nē. Si ē humida p carnis lasciui
ā. aplectat' abstinētia. ⁊ sit a
mal patū ad voluntatē posses
sous. q de tali mēte ego ds mul
tū gloior. Ergo q aliq ideuāt.
hoc facit voluntas hois ñ xtria.

Ita licz ego oēs velo ee saluos.
tñ nō pficit ñ hō psonaliter et
eo pacto fuerit. ꝛformādo oēm
voluntatē suā voluntati mee. Dz
vō nō oibz dat' ēcclie. presso et
gra. hoc ē occultū meū iudicii
ū. q sco ⁊ modero uniuiq q̄d
expedit et debet. q et restrīgo
tonatū hoīs ne pfundius cadat.
Ita ml'ti habēt talēm gr̄am qui
opant sufficiēt ꝫ rēnuūt. Alij
abstinēt a pcō tiore supplicij. ⁊
q̄ facultate pecādi nō habent.
vl' q̄ pcm delent eos. Et ideo
aliquibz nō tribuit dona maio
ra. q ego sol⁹ q nouī mētes hom.
scio dist'buē dona mea. Ite. cui
mali q̄nq; pspant ī mūdo ma
gis q̄ boni. hoc ē indicū magne
pacie ⁊ caritatis mee ⁊ p
batio iustoz. Ita si solis aīas
meis dare tpalia bona. despa
ret mali. ⁊ superbiret boni. Sed
ideo dant oibz bona tpalia. ut
ego ds oīm dator ⁊ creator dili
gar ab oibz. et ut cū boni sup
biūt. p malos eruditi ad iusti
cia. Intelligāt etiā oēs q tpa
lia nō sūt diligēda nec in deo
ponēda ꝫ habēda ad sola sustē
tacōez. et tāto feruētiores sint
ad seruitū meū. q̄ mino ī tpa
libz inueniūt aliq̄d stabilitatis.
Ite. cui vni vocat ī principio alt'
ica fine. undeo. Ego sū q̄ mat'.
q videS ī filijs spem vite. alijs
dat fortiora alijs leuiora. hijs
vō de q̄bz nō ē spes ꝓpat'. et
fruat q̄nūcūq pt. Si si filij ex

medicamēto mris fuit detiores. qđ nāte ē tuū laborare? Nūt ego facio hoī cuiꝰ voluntas pudetur fenestrā. et humilitas ⁊ stabilitaꝰ ostatiōr. huic accredit gra i pn̄o et subsequt in fine. Q vō ite mala ea conat et affect ut melior fiat. hic mēt vocari cīa fine. Qui vō infirm ē. nō mēt admitti ad ubera mris. Tre uelatio. xx. In q ppt loqs spōse ondit ei q̄lit de domo mūdi et vicor ē ia erepta et libata. et q ē ia deducta ad habitādū in māsiōe spūs scī. et ideo monet e ā. q ꝓformet se cū eode spū pse uerādo sp mūda hūil et deuota.

Hec loqbat ad spōsā. Tu es illa q i paupe domo nutta i societate mā nouꝰ venisti. Quippe i domo pau peris ta fuit. scz parietes maculo si. fumꝰ nociuꝰ. ⁊ fuligo reples. Hz tu es ducta i domū ubi plēq tudo ē sine macula. calor sine fu mo. suauitas sine fastidio reples. Domꝰ vō paup ē mūdꝰ. cuiꝰ pre res fuit superbia. oblīuio dei. habū dātia pri. īconsideratio futuꝝ. Hij pietes maculat. q opa bona anichilat. et abscōdit ab hoīe facie dei. Fumꝰ vō amor ē mū di. hic noz ocul. q ītellectū aīe offuscat. et facit i supuacuis sol licitari. Fuligo vō voluptas est. q et si delīat ad tēp. nūq tn saciat nec replet bonitate et na. Ab hijs igit tu es abstīcta ⁊ duc ta i māsiōē spūs scī. q ē in me ⁊ ego i eo. q ⁊ ocludit te i se. Ipse quippe mūdissiꝰ ⁊ formosissiꝰ sta bilissiꝰ q. q oīa sustētat. Ergo cō forma te habitatori domꝰ. manē do mūda. humilis et deuota. In trogatio. xiiij. hms qōes. v.

Ille apprut religiosꝰ q s. dicēs. Iudex. qro a te. Cur aialia pacīt icōmoda cū nō hnt et na vitā. nec utīt ratione? Ite. cur nascīt oīa cū dolore. cū i oīm na tiuitate nō sit petm? Ite. cur in fās portat iūgitate pus. cū nō no uit pectare? Ite. cur hoc stringit frequētius. qđ nō pudet? Ite. cur moriī malꝰ bona morte. et iustꝰ q̄q mala sicut ⁊ iustꝰ? Rnsiōes. Rndit iudex. Amice luz iāsitio tua nō sit ex caritate. tn īdeo tibi ad alioꝝ caritatē. Queris cur aialia pacīt infirmitates. Hoc ē ideo. q i eis sicut i ceteris oīa sūt ordinata. Na ego oīm natārū ādtor dedi vnicuiq̄ nē tpamētū ⁊ ordinē suū. i q vnū qđq̄ monet ⁊ mūet. Verū post q̄ hō ppt q̄ facta sit dilcōi suo id ē mō deo se opposuit. reperīt et oīa alia īordinatione sua suscipē. et oīa q eueīre debent. reperīt se ei oppone ⁊ adisam. Ideo ex hui ordiatōis vicio sicut hoī sic ⁊ aī malibz plurima īgīt molesta et adūsa. Cetīm ea aialia q̄q pacīt ppt mēpantiā nate sue q̄q̄ ppt mutatione feritatis sue. et purgatione ipi nate. q̄q ppt pcā hoīm. ut cū illa plagā trit et subtrahit que diligit hō. at

rēdat ipē hō qñta pena dignus
sit q̄ maiori utit tacē. Etem nō
exigēt pcā hoim nō ita figula
rit aīalia q̄ ad manū hois sūt af
flugent. Nec ipa sine magna
iustitia pacīt. Nā aut ent ei
ad celestē vite finē. aut ad mīo
rē miserie laborē et nate sortis
assūptionē. aut ppt mutationē tpm.
aut ex tenuia hois labore pueīete.
Timeat ergo hō p̄ctis me deū
suū. et tanto mitior sit erga ēatūs
meas et aīalia. quibz et ppt me
eatū creatorē miserūt. Ideo ei p̄
cepit hoi de sabbato. q̄ cura ē m̄
de oī creatura mea. Ite. cur oīa
nasc̄ūt cū dolore. rndeo. Hō q̄n
ntēpsit delectationē pulchrimā.
statī incurrit vitā laboriosā. et
q̄ ordinatio incepit i hoīe et p
hoīem. iustitia mea ē ut i aliis
creaturis q̄ sūt ppt hoīem. iustitia
mea ē. ut erga aliis creaturis
q̄ sūt ppt hoīem aliq̄ amaritudo
sit. ppt delectamēti sui tpamētū.
et mutmēti sui fometū. Ergo nas
cit hō cū dolore et pgredit cū la
bore ut ad q̄etē veram festinare stu
deat. Nouit nō nudū et pauperē
ut refrenet ordiatū motū suū.
et tegat futuram discussionē. Filia
lia erga parūt cū dolore ut exces
sū tēpet amaritudo. et principes
sit hoīs i labore et dolore. Pterea
hō q̄nto nobilior ē aīalibz. tanto
feruētius diligat me deū creato
rē suū. Ite. cur puer portat ūg
tatē pūs. rndeo. De qd de imūdo
predit nō pt ee mūdū. Itaq̄ pmo
hō q̄n illa pulchitudine inocētie
ppt obedientiā amisit. certo ē de
paradiso gaudij et uoluptatis i imū
dis. Ad hāc igit inocētiā recupe
rāda. nullo ex seipso ualente ē sufi
ficies. Ideo ego misericors deus
i carne veniēs i fluuiu baptismū
q̄ puer lubāt a pēna imūdicia
et pcō. Et ppt hoc filiū nō portā
bit pcm pūs. sī uñsq̄ i pcō
suo morīet. Veruptū mlti oriēs
atigit q̄ filij imitant pcā pnteū.
ideo sēpe punit pcā patrū
i filijs. nō q̄ i punita erūt i pēs.
luz pene pcōz differāt ad tpa.
Quāq̄ erga pcā pm visitat.
sicut scptū ē i quarta ḡnatione.
q̄ diuina iustitia mea ē ut cū
filij nec p se nec p pribz studeāt
mutare ira mea. puniat cū
pribz quos ad me secuti st. Item
cur hoc q̄d nō puidet. puerit fre
q̄ntius. rndeo. Septies q̄ p ea p q̄
pectat hō puniet. Et q̄s intelligit
offiliū dei. Ecia ergo mlta q̄rit me
nō secm sciam sī ppt mūdū. alij
plus iusto timēt. alij min⁹ pfu
mūt. alij i offensis suis superbiunt.
ideo ego deus q̄ oīm opor saluē
facio q̄nq̄ illud puenire q̄d hō plus
plus timet. q̄nq̄ auferre illud q̄d
plus iusto diligit. q̄nq̄ q̄d sollici
tus puidet et desidat. elōgat.
ut hō p oībz sēp me deū suū ardēt
diligat et agnoscat. Ite. cur hō
mal⁹ mouit bona morte sicut
iust⁹. rndeo. Malū aīt habēt q̄nq̄
q̄da bona opa et facūt q̄dam
iustitie opa p q̄ i pnti remune

ādi sūt. ¶ Diliter ⁊ iusti faciūt aliq̄
q̄da mala p quibꝫ ī pn̄a flagel
lādi sūt ā expect ādi. ¶ Deo q̄ ī p
sena oīa ītta sūt et oīa reseruāt
ī fuem. et q̄ vn⁹ ē oīm ītroitꝰ nō
et vn⁹ exitꝰ oīm debet ee. q̄ nō
exitꝰ ꝫ vita brīs frūt hoiem. ¶ De
nūptīs q̄ malis aduenit exitꝰ sic
iustis hoc ē ex dīna iustīa mea.
q̄ illīs exitū desiderabāt. ¶ Nam
drabol⁹ p̄udēs suoꝝ āiaꝝ exitꝰ.
p̄uīcat eis q̄nꝫ moris tpa. ad
p̄sūptionē eoꝝ ⁊ vanā gloriā.
⁊ deceptionē sicut ī illī lībs ꝺ a
poēfi ītytulāt ītuenīt. ut post
mortē q̄ iusti laudent. Et est
iustis q̄uīt q̄nꝫ flebilis exitus
ad eoꝝ maiꝝ meritū. ut q̄ sp ī
vita sua ī vtutibꝫ sollīcti fuerūt.
p̄ mortē ītēptibilē libēr euola
rēt ad cēlū. q̄tinꝫ nec ipa pīsma
ta mūdāda ītenirent. ¶ Sicut ei
scīptū ē q̄ leo occidit ꝑphām iobe
dīētē et nō comedit ex cadauē.
ꝫ custodiuit illud. Ne ei leo occi
dit corp⁹ q̄d aliud īmuīt ñ p̄mis
sio mea dīna. ut iobīa ꝑphē pu
nīret? Ne vō de cadauē nō come
dit oñsio bonoꝝ opm ꝑphē fuit.
ut purgatꝰ ī pn̄te. iusto ī futuro
ītenīret. ¶ Pcēa timeat vn⁹q̄sq̄
discutē iudīa mea. q̄ sicut in
cōpehēsibilis sū vtute ⁊ potēa
sic īcūbilis sū in ōsilijs ⁊ iudīcijs
meis. Ne eterni volētes q̄da ꝑ
hendē in sapīa mea. exaderūt
a spe mea. ¶ Reuelacio. x. In
q̄ monet eā q̄ nō ē bet si vba sū
a dīna ī reuelacōibꝫ ei data
ītenīūt aliq̄ obscura aliq̄ du
bia aliq̄ ītta. q̄ hoc fit ex ītis
causis hīc assignatis ex occulta
iustīa dīna. Cōsulit tn̄ q̄ cū
pacīa ⁊ tioze et pseuāntia hūi
litatis sp̄ expectent eūēm ⁊ pro
missiōes vboꝝ ei⁹. ne ꝑ̄ ingītu
dinē retroret gr̄a ꝑmissa. Dicit
etiā q̄ mlta corpalīt dicta sūt.
q̄ nō corpalīt ꝫ spūalīt ꝓfuēt.

Filig loq̄t ad sp̄osā. ¶ Nolī
ēbari si loquor vnī vbī obscurꝰ. aliud exp̄s
sius. aut si aliq̄ē dico nūt seruīs
meū vel filīs et amicīs ⁊ iterū
ītuenīt ītrūm. q̄ vba mea diūsi
mode p̄nt ītrptari. Sicut dixi
de vno q̄ mang ei⁹ fieret mors
ei⁹. et de alio q̄ nō acrēdēt ad mē
sā meā āplius. ¶ Nec ideo dicīt
q̄ aut dicturꝰ sīt tibi aut ita dixi
ā videbis ope finē vitatis sicut
ī istis duobꝫ. Quīq̄ etiā dico aliq̄
obscure ut ⁊ timeas ⁊ gaudeas.
Timeas ne alio mō eueniāt ꝑ
pacīam mea dīna. q̄ noui mūta
tiōes cordīū. Gaudeas. q̄ voluīas
mea adīplet sp̄. Dic etiā ī vet le
ge multa dixi q̄ magis spūalīt
q̄ corpalīt ītelligi debeāt. sicut
de tēplo ⁊ dāud ⁊ ihrlm. ut hoīes
carnales spūalia addiscēnt de si
derare. ¶ Nā ad approbāda fidei
astīnā ⁊ āicoꝝ meoꝝ sollīcitudi
nē mlta dixi ⁊ p̄misi q̄ sedm di
uīsos sp̄s mei effectꝰ diūsimode
a bonis ⁊ malis ītelligi posset.
⁊ ut ī diūsis stātibꝫ singuli habeāt.
vñ exercitīū ⁊ pbari possīt ⁊ a

me eruditi. Q̃z vo ob scurē aliq̃
dicta sūt ex iustīa mea ē. ut si
meū luū absc̃dēt & vnūsq̃ pacīēt' exp̃
cet gr̃am mea ne forte sibi si
luū meū sp ēto tpe ī sinuaret &
oēs' expectando tepescēt. Multa
eciā p̃mīsi q̃ ppt' hoīm ī gr̃itudi
nē subtr̃ta sūt. & mlta corpalit'
dicta sūt q̃ spūalit' pficēt. sicut
de ihericm & de Jon. q̃ nūdei st'
sicut sept'ū ē. ceq̃ pl's dn̄i & sufd?
Cē a ppuit q̃ s. di. Jntrogatio.
cēs. O iudex q̃o a te. xv. q̃oēs. vj.
Cur mlta creata sūt q̃ milq̃ vidē
t' utilitatis? Jtē. cur aīe manēte
ī corpe vl de corpe egredientes cō
mūit' nō videntur? Jtē. cur amici
tiu vogītes te nō sp exaudiūt?
Jtē. cur mlta volētes facē mala
nō p̃mittūt? Jtē. cur q̃busdā nō
merētibz mala adueniūt? Jtem.
cur q̃busdā adhereūt dyabolq̃ & sp
ē p̃sens. aliis nūq̃? Jtē. cur qui
spm dei habēt peccāt? Rñsioēs.
Rñdit iudex. Amice. sic' opa me
a mlta sūt. sic & mirabilia & ico
plēsibilia. & si mlta sūt. nulla tñ
sine causa. Jho q̃ppe filis ē pueto
q̃ nutr'to ē in carcē & tenebris.
Cui si dicēt mat' q̃ lux & stelle
sūt nō credēt. q̃ nūq̃ vidit. Silit'
hō postq̃ desinit lucē veā. nō
delēat nī ī tenebis. iuxta vbiū
vulgatū. Q̃ assuescit malo. vi
det ei dulce ee malū. Igit q̃nus
stellas hois obscuratq̃ sit. i me tñ
nō ē aliq̃ obnubilatio nec tñsmu
tatio. q̃ ita oīa tpate & honeste &
sapient' dispono & disposui q̃ ni
chil sine causa et utilitate fm̃ ē.
ymo nec mos alatissiq̃ nec hem̃q̃
nec lacus. sz nec bestie nec repti
lia ecia venenosa. Sz sicut hoīm
ita et creatūr̃ oīm̃ pudeo utili
tatē. Ergo q̃ppe sit filis hoī. q̃ alia
loca habet ad spaciādū. alia ad
uēsilū custodiā. alia p̃ alialibus
muribz & īmicitiis. alia ad mūti
ones et mīstia & sīlia sui. alia
ppt' tīe dispositionē sic ordinātē.
alia ad hoīm correptionē. Sic e
go deus oīa ordinauī inconcūssibiliter
alia ppt' hois utilitatē et delēta
tionē. q̃dā ppt' feras & auiū di
uersitatē. q̃dā ppt' exercitationē
& cupiditatis hūane refrenāciā.
q̃dā ppt' clemētor̃ & ueniētiam.
q̃dā ppt' opm̃ meor̃ ānimationē
q̃dā ppt' pcor̃ punitionē & sup̃ior̃
& ī ferior̃ ꝛ̃ieūcia. q̃dā ppt' cau
sā m̄ ignota & reseruata. Ecce
ei a pns breuis & pusilla ad sci
endū mel mlta scit de mlt's eli
cē. sicut & ceteā minute & magne
creature. q̃ vincūt hoīnē ī solleꝛ
tia & discretōe h̃bāt et ꝛsidūa
oē utilitatis sue & mlta sūt illis
pficua q̃ nociua sūt hoī. Quid
ergo mirū. si sensꝰ hois ī fm̃ ad
discēdū & ītelligēdū mirabi
lia mea. cū eciā vīcat a mīmis
creaturis? Ecce q̃d deformius ra
na et serpēte. q̃d ꝛēptibilius
lappa & urtica & silibz? Et tñ il
la valde bona sūt. sc̃tibz discer
nē opa mea. Et ita q̃libz sūt.
ad aliq̃d utilitatis sūt. & vnūq̃d
q̃ q̃d mouet. scit quo nā sua

subsistē pōt ⁊ roborari. Quia
ergo oīa opa mea mirabilia sē.
et oīa me laudāt. ideo hō qīto
pulchior ⁊ plato ē cētis. tāto p
cētis obligatiorē se sciat ad hō
rē meū. Ubiqn n ipetu aqtū
aliqbz timis mōtiū coarctaret ubi
eēt hoīm tuta habitatio. Et ni
eēt bestijs refugiū. quo effugerēt
rapiditatē ifaciabilē hoīm. Et
si hoī esset oīa ad votū. nūqd re
quiret celestia. Si vō bestie nec
laborarēt nec timerēt. dissolue
rēt ⁊ ifirmarēt. Ideo plima o
pera mea sūt i abscōdito. ut e
go deus mirabil' ⁊ icōprehēsibi
lis sim xpianis et honorato ab hoī
bus. ex āmistratōe sapie mee.
i creatōe tūtaz ⁊ creatūrū meaz.
Ité. cur aīe nō vident ab hōie ⁊
pdeo. Ria lōge melioris nate ē
p corpꝰ q ex vtute deitatis mee
ē et imortal' ptīcipatiōnē habēs
cū āgelis. pstātiori oībz plāetis
nobiliorqz toto mūdo. Ergo qa
aīa nobilissīe ⁊ ignite nate ē.
tbuēs corpi vīnificatiōnē ⁊ ca
lorē et q spīal' ē. ideo a corpa
libz. n̄ p corpales silitudies vide
ri nullatenꝰ pt. Ité. cur aīci mei
rogātes me i ōnibz suis nō sp
a me exaudīūt. rndeo Ego sum
qīmater q vides rogāte filiū
de salutē sua. differt petitiōnē
eoꝝ exaudire. xpescēs fletū eoꝝ cū
dignatōe q̄da. q quidē indigna
tio nō ē. ß misēdia magna. Sic
ego deus nō sp audio aīcos me
os. q ego melioꝝ video q sūt eis
utiliora ad salutē. q̄ ipimet. Ria
qd nō paulꝰ ⁊ alij efficacit' ora
uerūt. ⁊ tñ nō exaudīti sūt. Sed
qre. Ria amici mei int' vtutū
habitūdatia quedā habēt ifirma
et purgāda. et ideo nō audiūt.
ut tāto sit humiliores ⁊ ad me fer
uētiores. quo ītēptatiōbz pcī ma
iori caritate a me illesi defen
dūt. et ꝺseruāt. Ergo idiciū mar
ne dilectis ē. ut amici mei non
sp exaudiāt. ppt' maiꝝ meritū.
et ad pbāda eoꝝ pstātia. Ria
sicut drabolꝰ conat si possit vici
are vitā iusti p pcīm aliqd a
p morte ꝺtēptibilē. ut sic pstātia
fideliū tepescēt. sic ego pmitto
nō sine causa pbari iustū. ut eiꝰ
stabilitas alijs i notescat. ⁊ ipe
sublimiꝰ cōnet. Et sicut dyabo
lus non cūi besciat tēptare suos q vi
det eos pmptissīos ad peccādū.
sic ego nō parco ad tēpꝰ electis
meis q video eos paratos ad oīe
bonū. Ité. cur aliq volētes facē
mala nō pmittūt. rndeo. Pater
habet duos filios. alīū obedientē
aliū inobedientē. pri resistit inobe
dienti q̄tū valet ne exēdat in
malicia. Obedientē vō pbat ex
citās ad maiora. ītendo eiꝰ agri
tudinē etiā filiꝰ inobediēs iuuet
ad meliora. Sic ego sepe nō per
mitto peccare malos. q int' ma
la sua aliq bona faciūt. q̄bz pfi
ciūt vl' sibi pis vl' alijs. Ideo iu
stitia exigit ut nō status ꝺtur dya
bolo. ner hebeat effectū. explendi
velle suū sp. Ité. cur q̄busda nō

meritis aduenit mala. inde o.
Dis q̄ cuiq; bonꝫ ē. n̄ soli deo ꝟ
nitꝫ ē. et q̄d mēt. q; mlta. inde
t pulchra. t nō fuit. Et aux pbat
ignis. Justꝫ vō ideo q̄nꝫ tribulat ut
alijs sit i exēplū. t simpr i cōna.
Sic. t iob pbatꝫ ē qui an flagel
la bonꝫ erat. ſ; i flagellis. t post
magis notꝫ fuit hōibꝫ. Et in c.
eū flagellauī q̄s discute velut ul'
scire potit. n̄ ego ipe q̄ eū puer
in bndrōibꝫ meis et ospersauī
ne peccatis et tenui i trēptacō
bus? Et sicut sine mitis suus
pueni eū grā mea. sic. t cum
iustitia. t mā pbaui eū. q; nullꝰ
iustificabit in ospcū meo n̄ p
gtiam meā. Ite. cur hij q̄ spm
meū habēt peccat. inde o. Ips
deitatis mee nō ē alligatꝫ. ſ; ubi
vult spirat. t q̄n vult rece
dit. nec habitat i vase subdito
pctis. ſ; i eo q̄ caritatē habet. q;
ego caritas sū. et ubi sit ego li
bertas ē. Ergo q̄ actu pt spm
meū peccare pt si vult. q; oīs
hō habet liberū arbitriū. Itaq; q̄n
hō monet voluntatē suā. ꝛ dē me.
sps meus q̄ ē in eo recedit ab
eo. a ipe hō corripit ut corri
gat voluntatē suā. Sic balaam
voluit maledicē pplō meo. ſ; nō
pmisit eū. Omnis ei pphā ma
lus et cupidꝰ erat. tñ loqbat q̄nꝫ
bona nō a se. ſ; a spū meo. Nā
sepe bonis et malis dat spūs
mei dona. Alioq̄n illi magnu
eloquētes de tā sublimibꝫ non
disputasset. n̄ habuisset spiritū
meū. nec itū fatue deliraſſet. n̄
dē me sensisset. et se ad superbiā
iclinasset. volētes pluia scire
q̄ debuisset. Ite. cur dyabolꝰ ma
gis ē pms. t adhēt aliqbꝫ. inde o.
Dyabolꝰ ē q̄ victor et pbatorꝫ nr̄
tonū. ideo ymissioē mea vexat
quoruda aias. alioꝝ obnubiat cō
scias. quoruda eiā vexat corpa.
Cor aūt vexat aias. q̄ dē ratio
nē peccatōes ext. se subdit īmū
dicie i fidelitati. Alioꝝ vō turbat
oscias. t corpa. q̄ ppt' pcā aliq̄
in pnti purgat et vexat. Que
q̄dē vexatio eiā in fatibꝫ pmis
tui sexus aduenit. tā paganis
q̄ xpianis vl' ppt' icutiā pnti
et natē defectū. vl' ppt' troiem
et hūliationē alioꝝ. vl' ppt' per
cata aliq̄. iustitia mea sic mi
sericordie' disponēte. ut hij q̄bꝫ
auferēt occasio peccādi vl' ifinꝰ
nō punigat. vl' sublimiꝰ cōnēt.
Sulit' eā bruteis mlta talia stin
guit. vl' ppt' aliorꝝ punitionē vl'
ppt' celebrioē mtē finē. vl' ppt'
natē sue ītpantiā. Ergo q̄ dy
abolꝰ aliquibꝫ adhēt et ē victi
or pmissio mea ē. aut ppter
maiorē hūliationē. t cautelā.
a ppt' maiorē cōna. t sollicitu
dinē q̄rendi me. a ppt' pcā pur
gāda. a q̄ exigentibꝫ meritis.
q̄ruda pena itchoat in pnti.
duraturā sine fine. Apocalipsis
lano. xj. In q̄ xp̄c dicit spōse.
q̄re. t q̄n ītrepuit ei mīstrari
et ifundi ab eo vba diuinaꝝ
reuelationū i spūali mssione.

et dicit ei q̄ v̄ba p̄dicta reue
lationū q̄ in istis libris cōtinēt̄
habēt p̄cipaliū istius q̄tuor v̄
tutes. Sanat ei spūaliū sicīēte
verā cautelā. calefacit frigi
dos. ebetes letificat. et debiles

Filij dei aias sanat.
loq̄t. Q̄ nālia p̄t fieri
salubrius poty. sc̄z frigido
ferro et duro lapide. de arbore
arida ⁊ herba amara. Qz quō?
Certe si calibs cadēt sup̄ mōtē
sulphureū. fortis tūc q̄dē de ca
libe exūz ignis q̄ succēdēt mōtē.
ex cuius caloze oliua ppe pōita
luz exīt arida inty tm̄ plena pin
guedīe ūcipet fluē in tm̄ etiā q̄
herba amara sub oliua posita
ex defluēti oliua dulescēt. ⁊ in
posty salubrius poty fieri. Hic ego
spūaliū fca tibi. ⁊ la cor tuū
erat q̄ calibs frigidū ad amorē
meū. in quo tm̄ mouebat scīti
la q̄dā modica amoris ad me.
sc̄z q̄ cogitasti me dignū amo
re ⁊ honore sup oēs. Qz sicut (roi)
tūc cecidit sup̄ mōtē sulphureū
q̄m ḡla ⁊ delectatio mūdana ad
usabat tibi. et iste mariti tuus
q̄ p̄ actis carnalit̄ dilexisti. a te
mouēdo auferebat. Verūptā
volūtas ⁊ delectatio mūdana hū
q̄nt̄ monti sulphureo. q̄ tuo
rē ai. ⁊ feroē ꝺcrupsc̄tie ⁊ ar
doē pene sc̄ā habēt. Cuius tuū
i (erūt)
morte mariti tui. cuius tuus
ḡsuit ebetāē ꝺcutēt. tuū scītilla
amoris mei q̄ q̄ clausa latebat.
cepit exire. q̄ ꝺsideratā nāta

te mūdi. oēm voluntatē tuā m
dimisisti. me sup oīa desidādo.
Qd̄ ista itaq̄ scītilla amoris
oliua arida. id ē v̄ba euāgelioz
⁊ ꝺfessoꝝ doctoꝝ meoꝝ sapue
runt tibi. ⁊ abstinētia placuit t̄
i tm̄. q̄ oīa q̄ p̄us videbāt ama
ra ꝺperūt dulcescē tibi. Cuius
oliua cepisti fluere et verba
mea reuelationū i spū tibi su
pueneruūt. q̄dā stans sup̄ mōtē
clamauit dicēs. Ex isto potu
extīguit sitis. frigida calescūt.
letificāt turbati. cōualescūt in
firmi. Itaq̄ ego ip̄e deus tuus qui
clamo v̄ba mea. q̄ cū spūali ui
sioē frequēter a me audis. Bene
dicāt p̄mo q̄ bonā poty sinceres ve
rā cautelā. sc̄do calefaciūt fri
gidos. tēio ebetes letificāt. q̄rto
debiles i aīa sanāt. Incōgru

Ille. appa tio xvj. q̄uest. v.
cuit religiosū q̄ s. i gradu
suo stās ⁊ dicēs. Quidē
quero a te. Cui sēdm dictū eu
angelij. edi ponent̄ ad sinistrā.
et oues ad dextrā tuā. nūq̄d
talibz delectatis? Ille. cū tu sis
dei filius coēqlis p̄ri. cur scribit
q̄ nec tu nec ageli sciūt horā
iudicij? Ille. cū spūs scūs loquat̄ sit
i euāgelistis. cur tāta ē euāgelio
ꝝ dissonātia? Ille. cū tāta sa
lus sit toti hūano generi i tāta
nacōe tua. cur tāto tpe distuleris
ītrare? Ille. cū aīa melior sit
toto mūdo. cur ubiq̄ ⁊ sp̄ non
mittis amicos ⁊ p̄dicatores tu
os? Ermones. Rndit iudex.

Amice nō queris ut scias. ꝛ ut sciat malicia tua. Denique ī deitate nichil ē carnale. nec corpalit' effigiatū. qz deitas mea sps ē. Nec mecū simul boni ⁊ mali cohabitare pnt. magis qꝫ lux simł ⁊ tenebre. ꝛ nec dextera nec sinistra ī deitate mea est tanqꝫ corpalit' effigiata. ꝛ nec feliciores q̄ ad dextraz mea ert qꝫ ad sinistrā. ꝛ p similitudinē hec sut dicta. qz p dextraz intelligit sublimitas diuine mee glie. p sinistrā vō defectꝫ ⁊ puatio tociꝫ boni. ꝛ nec oues vł edi ī illa āmirabili gla mea sut. ubi nichil corpale ⁊ ignatū vł trāsmutabile ē. ꝛ ī similitudinibz ⁊ figuris aliis sepe scribit mores hoim. Sic ī one īmocētia. ī edo lasciuia. id ē hō inclinet ad effigiat'. q̄ ponedꝰ ē ad sinistrā ubi defectꝰ ē coꝛ boni. Ergo sacro. qz ego ds q̄nqz humanis utor vbis ⁊ similitudinibz ut habeat p uul̄ qd̄ sugat. et pfectiores fiat. ut ꝛpleat septua. qz filiꝰ vgis posit ē in ꝛditionē. ut reuelent' ex mł̄is cordibz cogitacões. Ite. cur ego filiꝰ dei ignorare me dixi hoꝛā iudicij tm deo. Sciēti ē. qz ihesꝰ pficiebat etate ⁊ sapia. De utroqꝫ qd̄ pficit ⁊ deficit habet mutabilitē. deitas vō imutabil' ē. Ergo. qz ego filiꝰ dei cocting pfectū pficiebā hoc habui ex humanitate. qz vō ignorabā hoc ignorabat humanitas mea. Sdm vō diuinā oīa sciebā ⁊ scio. Nā nulla fuit pr̄ n̄ q̄ ego filiꝰ. Aut nūqd̄ fuit pr̄ q̄ nō ego filiꝰ ⁊ sps scs. De quaq̄. ꝛ solus pr̄ cū quo sū ego filiꝰ ⁊ sps scs una substācia una deitas ⁊ voluntas sat horā illā iudicij. nō āgeli nec aliq̄ creatura. Ite. si sps scs locutꝰ ē ī euāgelistis. cur tāta dissonātia ē int̄ eos. tm deo. Sciēti ē. qz sps scs multiplex ē in opibz suis. qz multis modis distribuit dona eīs suis. Ipe qppe ē. sicut hō habēs stateā ī manu. cordās ⁊ coaptās eam mł̄is modis. donec ad stabilitatem tpm mometū stature puenit. Quā quidē stateā alio modo disponit assuetꝰ ⁊ dissuetꝰ. alio mō fortis ⁊ infirm⁹. Sic eccā sps scs nūc more stare ascēdit ī corda hoim. nūc itm descēdit. Ascēdit at. qn̄ mēte eleuat p sb̄limitatē intellectꝰ. et p deuotionē aī et p iflamationē desideriꝫ spūalis. Descēdit vō. qn̄ mēte pmittit diuoluī difficultatibz. anxietatibz. spuacuis. et pbatiōibz tribulacōibz. Ergo sicut stateā nichil habet ctū n̄ modent' ī posita. et adhibeat' ecclā manꝰ eā regētis. sic ī sps scā operāde moderatio necessaria ē et vita bona. simplicitasqꝫ intentionis. ⁊ discretio opm atqꝫ virtutū. Iste ego filiꝰ dei visibil' ī carne. cū ī diuersis locis diuisa pdicaret. diuisos habuit imitatores ⁊ auditores. Nā alij segbāt' me ex caritate.

alij ad vicieda occasionē ⁊ ppt curiositatē. Quida ecia de scip tibz me erāt subtiliozis ingenij. ida siplicioris. Ideo ego locutꝰ su siplicia vnde siplices erudiebāt. alioza vnde sapientes admira bāt. Quīq ecia loqbar i pabol ⁊ obscuris: de ibz aliq recipiebāt occasionē obliquēdi. qnq repete bā pius dicta ⁊ qnq augebā vl minuebā. Ideo nō mirū si hij q narationē euāgeliozū ordiare rūt q posuerūt diuisa ꝫ tn vera. Qa quida eoz posuerūt vbū ad vbū. quida sensū vboz nō vba. q̄da scripserūt audita nō visa. alij pora postius. alij pla de dilectē mea. et vnusqsq ut spūs scūs dabat eloq illis. Verūptn scire te volo. q illi euāgeliste solūmō recipiē di sūt qs ecia mea recepit. qua plures conati sūt scribē. q habue rūt zelū. ꝫ nō scdm scīam me ā. Certe ei dixi ego sicut lectū ē hodie. Soluite templū hoc. ⁊ ego re edificabo illud. Illi at q hec audi ta testificabāt vera fuerūt testes scdm vbū auditū. ꝫ falsi testes fuerūt. q nō attēdebāt ad sēsū vboz meoz. q illud vbū itelligē du dixi de corpe meo. Bilie ⁊ qn dixi. n maducauīs carnē meā nō habebis vitā multi retro cesserūt. q nō attēdebāt clausu la qua dixi. vba mea spūs ⁊ vi ta sūt. ad ē spūale habēt itellez et vtutē. Hec mirū q errabāt. q nō seqbāt me ex caritate. Itaq spūs scūs more stratē ascēd i cordibz hoīm. nūc loquēdo corpa liter nūc spūaliter. Descēdit vero. qn cor hoīs iducat ad deū. a hē sibz ⁊ mūdialibz nūoluit ⁊ obscu rat. Tunc i eodē mometo dixit iudex religioso q̄enti. q sedebat i gradu scale. Tu aīte tociēs a me subtilia iterogasti. et ego ia ppē sponsā meā q astat iterogo te. Cur cua tua q habet discreti onē ⁊ itellectū bonoz ⁊ maloz magis diligit craduca q̄ celestia. nec scdm ea q itelligit viuit? Rndit ille religioso q s. Qa ꝛ rationē ago. ⁊ facio sensū carnis pualē raciōi. Et xp̄s dixit. Ideo ois cia tua erit iudex tuus. Deīn dixit xp̄s ad sponsā. Certe filia. q̄ntū pualet i hoīe nō solum malicia diaboli. ꝫ ⁊ ois cia dep̄ uata. Et hoc puenit ex eo q hō nō reluctat sicut debet. tēpta tioī sue. Bz nō fecit ita mihi tibi nobis. cū ipe q̄ppe descēdit spūs scūs tēptās eū m tm. q q̄ oēs hēses erāt an eū stātes. ⁊ q̄ loquent vno ore dicētes. Nō sum? mētas. Bz ipe nō credidit sensibz suis nec sensit sup se. nō libātꝰ ē ⁊ factꝰ ē sciēs ab i pīci pio usq ad alpha et o. sicut sibi ꝓmissū fuit. Itē cur tāto tpe distulit icarnari rndeo. Ne me cessaria fuit icarnatio mea p qua soluta ē maledictio. ⁊ oia repata sūt i cel' ⁊ i tris. Bz tn nīcarnari fuit ut hō pius erudiet lege nāli. deīn lege scripta. Qa p legē nālē apparuit q̄nta ⁊ q̄lis

fuit dilcō hoīs. ℣ lege sēptā ītel
lexit ifirmitatē sua ⁊ miseriā ⁊
tūc cepit requirē medicinā. Ergo
iustū fiut ut tūc veriꝰ medicꝰ
qñ agḡuata fuit ifirmitas. et
ubi habūdauit morbꝰ supabū
dauꝰ medicia. Ueruptē ⁊ ī lege
nāli ⁊ ī lege sēpta mlti fuerūt
iusti et mlti hēbāt spm sm ⁊
pdixerūt mlta et erudiebāt ali
os ad oīa honesta. ⁊ expectabāt
me saluatorē. Isti appropiqbāt
mīe mee nō supplicio sēpiēno.
Ite cū aīa hois melior sit mūdo.
tur nō mittit pdicatores ubiq
⁊ semp. rndeo. Ve aīa nobilior
et dignior ē. qꝫ spūal' ⁊ eīus ā
gelis. et ad etnū gaudiū cāta
ē. Nobilior vō ē oībz creaturis.
ideo p oībz nobilius miuē debet.
qꝫ rōne p alijs dnata ē. Si vō
hō abutit rōne ⁊ diuinis donis
meis. qđ mirū ē. si ego hoc pu
nio tpe iustīe. qđ tpe mīe est
omissū. Ideo ergo si nō mittit
ubiqꝫ ⁊ semp pdicatores. qꝫ ego
deus puidēs duriciā cordiū ml'
toꝝ. pro laboribz electoꝝ meoꝝ.
ne ī vacuū tbulēt. Et qꝫ ml'ti
ex idustria ⁊ cta scia pcātes
deliberāt magis pseuare ī pīa
qꝫ uiti. ideo nō sūt digni audie
nūcios salutis. Sz o aīe cā fini
ā tertū uisionē cogitationū tu
arū. ⁊ tu times vitā. Ja expe
rieris qđ tibi pfuerit eloḡia
tua vbosa ⁊ fauor hūanꝰ. Q
qꝫ felix fores. si atte dissēs pfes
sionē ⁊ votū tuū. Ite dicit spūs
ad sponsā. Filia iste q̄ cāta ⁊ ta
lia qsisse videbat adhuc viuit
corpe. Sz nō ad diē vnū māsiuꝰ
ē vinꝰ. Cuꝰ affōnes ⁊ cogita
cōes cordis onse sūt tibi p filiēs
dines. nō sibi ī maiobꝝbriū.
Sz ī salutē aīaꝝ aliox. Sz ecce
iā cū affēcionibz ⁊ cogitacōibz.
finiet spes ⁊ vita ei⁹. Reue
latio. xij. ī libro qstionū. In q̄ xp̄c
logꝰ spōse sue btē brigide dicit ei
qꝫ nō debz ēbari ex eo qꝫ nō statī
facit iustīā sup hoīem mḡnū
patīē. qꝫ ipe sniaz differt ut
sua iustīa ī illa fēda alys ma
nifestet. Dicit eīā qꝫ vba sua di
uina ī libro celestū reuelationū
ptēta pius debēt crescē ⁊ usqz ad
plenā maturitatē fructificare.
⁊ postea pduce effm suū ⁊ vnū
tē ī mūdo. Que qđē vba sūt sic
oleū ī lāpade ad ē ī aīa vtuosa.
qbz ipa īpinguat. ⁊ supueniente
spū scō eā ardē ⁊ splēdore mi
rabili lucē faciat. Subnigit eīā
qꝫ dīn vba reuelationū pius as
cēdēt ⁊ fructificabīt alibi qꝫ in
regno sucie ubi erdē spōse re
uelatiꝰ diuinitꝰ icepert.
Eligloḡt. Cur ēbaris. q
illū tā pacīēt supor
to? Nescis qꝫ qsue ē etnaliē ar
dē? Et ideo usqz ad ultīm pūctū
suffero eū. ut ī eo iustīa mea
alijs māifestet. Itaqz ubicūqz o
lores sēinati sūt. si ante tēpꝰ su
ū sucrdāt. nō ita bene valent
rei colorāde. sicut si sucrdāt tpe
debito. Sic vba mea qꝫ cū iustīa

et misdia manifestãda fuit. et usq; ad plenitudinẽ maturitatis fructificare debet. et crescẽ. et tũc retinere apponet magis meniet. et vtutẽ in eã inueient' colorabit. Cere tur ebaris q̃ ille de vbis meis diffidit. in signa cuidetiora ostendãtur? Quid tu genuisti eũ. aut nosti ueteriora eius sicut ego? Ipe unq; ẽ q̃ lãpas ardes. et lucens cui iposita pigredie mox appropiquat. ligmg ei fumit' iherẽ. Dicit ipe lãpas ẽ vtutũ. lãpas operta ad recipiẽdũ gram meã dinã. Huic mox ut ifundẽt vba mea liquescẽt pfectius. et descendet ad inferiora cordis. Et qd mixti pigredo ligscit. qn ignis ardet i lãpade. q̃ pigredinẽ ligfacit et lãpadẽ facit ardẽ? Iste q̃pe ignis. sps meus ẽ. q̃ ẽ et loquit in te. et ipe idẽ sps ẽ et loq̃t ecclã i eo. q̃dq; occultiori modo et sibi utilion. Hic ignis ascendit lãpadẽ cordis eius ad laboradũ i hõre meo. et accendit aiam ad recipiendũ aruinã gre et vbor̃ meor̃. a q̃bus aia dulciter recipit et plenius ipinguat. qn ad opa peruenit. Ideo nõ timeas. si stabilit' p sistẽ i fide. Si vba mea venirẽt de spũ tuo. à de spũ mũdi huius. merito tibi cẽt formidãdũ. Si q̃ fuit de spũ meo quẽ habuerit ppẽ sa. ideo nõ ẽ tibi timẽdũ si gaudẽdũ. in forte pl9 primesens de vario nõie mũdi. q̃ de pretioõe vbor̃ meor̃ dinor̃. Audi ptẽa q̃ dico. Regnũ istud eũ pcõ magno et diu ipunito mixtũ ẽ. ideo vba mea adhuc hic ascendẽt et fructificare nõ pñt. sicut tibi declarabo nũc p similitudinẽ loquẽdo. Si nucleus plãtati cẽt in tra. sup quẽ aliqd ponderosũ positũ cẽt. ppt qd nõ possit ascendẽ. Quia nt nucleus existẽs bone et recẽtis nẽ. eũ a superiori pode depmẽte nõ habet ascẽsũ. tũc iquirit cita tũ ascẽsũ suũ ea pte ubi minꝰ podosũ ẽ. ubi sic stabilit' et pfide ifigit radices. q̃ nõ solũ facit fructũ pudicium. ymo ecia tritico fortit' crescente anichilat oẽ impedies ascẽsũ. et extendit sup illud qd ẽ poderosũ. Sic nucleus ille sigficat vba mea. q̃ exigentibz pcãb eũ regnisto nũc nesciente' ascensũ habẽ nõ possent. pus alibi ascendẽt et pficiet. donec diuicia tre hui9 regni de crescẽte mia apiat. ¶ Deus pr loq̃t. bẽ brigide subtiliter. ifons ea de vtute illoꝝ q̃nq; locoꝝ sanctoꝝ q̃ fuit i rhetlm et bethleẽ. et de gra quã receperũt pegrinis visitãtes loca illa cũ humilitate deuota et vera cõuitate dicẽs. q̃ dictis locis fuit vas clausũ et nõ clausũ. nascebat leo q̃ videbat et nõ videbat. fuit agn9 tonsꝰ et nõ tonsꝰ. ponebat serpẽs q̃ iacuit et nõ iacuit. ubi ecia fuit aꝗla q̃ volauit et nõ volauit. Expõit oia ista i figuꝝ.

Deus pater loq̃t. Quidã dns fuit. cui dixit seruꝰ suus. Pere nouale tuũ extirpeti ẽ. et radices extirpate sũt. Cũ ergo seminandũ ẽ triticum.

Cui dñs. Licet inq̃t radices extir
pate videãt. tñ adhuc inueterati
tunica ⁊ stipites delicti sut. ido exp̃
ta paciẽt tẽp9 seminadi. Cui ind̃
sem9. Ad nr̃ facietiũ ẽ int̃ tpa
veãs ⁊ messis. Cui dñs. Ego inq̃t
scio q̃ngz loca. ois q̃ ad illa loca
accesserit. habebit q̃ntuplicem
fructũ. si tñ mũd9 venit. vacuus
a superbia ⁊ feruẽs caritate. In p̃
mo loco fuit vas clausũ ⁊ non
clausũ. vas paruũ ⁊ nõ paruũ.
vas luminosũ ⁊ nõ luminosũ. vas va
cuũ ⁊ nõ vacuũ. vas mũdũ ⁊
nõ mũdũ. In scdo loco nasceba
t̃ leo. q̃ videbat ⁊ non videbat. qui
audiebat ⁊ nõ audiebat. q̃ tan
gebat ⁊ nõ tangebat. q̃ agnos
cebat ⁊ icognitꝰ fuit. q̃ teneba
t̃ ⁊ nõ tenebat. In tcio loco fuit
agn9 tõsus ⁊ nõ tonsꝰ. vulnãtꝰ
et nõ vulnãtꝰ. clamas ⁊ non
clamas. pacies ⁊ nõ patiens.
moles ⁊ nõ moles. In quarto
loco ponebat serpẽs. q̃ iacuit
⁊ nõ iacuit. mouebat ⁊ non
mouebat. audiuit ⁊ nõ audiuit.
vidit ⁊ nõ vidit. sentiebat ⁊ nõ
sentiebat. In q̃nto loco fuit aq̃
la. q̃ volauit ⁊ nõ volauit. que
venit i locũ ubi nũq̃ ascẽdit. q̃
recẽpit ⁊ nõ recẽpit. q̃ inhabita
t̃ ⁊ nõ inhabitat. q̃ gaudebat
et nõ gaudebat. q̃ honorabat̃
et nõ honorabat. ¶ Expositio
p̃dictoꝝ et declaratio i figura.

Pater loq̃t. Vas illud de
quo dixi tibi. maria fi
lia joachym. mater ihu
mãtatis xpi fuit. In p̃ã ei fuit vas
clausũ ⁊ nõ clausũ. Clausũ di
abolo. ⁊ nõ deo. Qñ̃ sicut torrẽs
cupiẽs ingredi vas opposũ sibi
et nõ valẽs inq̃t alios exire
et ingressꝰ. sic dyabolꝰ q̃ torrens
vicioꝝ cupiebat totis adiuenti
ũibz suis appropinquare cordi ma
rie. Sz nũq̃ ad aliq̃d exp̃ q̃ntũ
cũq̃ mĩmũ valuit ichnare a
nĩmũ eiꝰ. qz clausũ erat xpo
tẽptacões eiꝰ. In qñ torrẽs spus
mei influxerat cor eiꝰ. et ex spũ
ali gra repleuit ea. Scdo fuit
maria mr̃ filij mei vas puũ ⁊
nõ puũ. Puũ et modicũ i hũ
litatis sue scẽptu. magnũ et
nõ vacuũ i caritate dilectꝰ
mee. Tertio fuit maria vas va
cuũ et nõ vacuũ. Vacuũ ab
ois voluptate ⁊ pcto. nõ vãcu
ũ ꝙ plenũ celesti dulcedie i oi
bonitate. Quarto fuit maria
vas luminosũ et nõ luminosissim.
Luminosũ. qz ois aĩa pulchra a
me creata ẽ. ꝙ aĩa marie ce
uit ad oẽm pfectionẽ lumis. m
tñ q̃ filiꝰ meus fixit se i aĩa
eiꝰ. ex cuiꝰ pulchitudie gaude
bat celũ ⁊ tra. Sz vas istud nõ
luminosũ fuit apud hoies. qz mu
di hões ⁊ diuicias scẽpmebat.
Qñ̃to fuit maria vas mũdũ
et nõ mũdũ. Mũdũ qz tota pul
chra. et tãta imũdicia nõ inueni
ebat in ea. ubi cuspis acus ifi
gẽe. Sz nõ mũdũ fuit. qz de va
dice ade pcessit. ⁊ de pcoꝝbz
nata ẽ. licz sine pcto scepta.

ut filius meus de ea nasceretur sine
peccato. Ergo qui ad locum istum scilicet
ubi maria nata et educata fu-
erit venerit non solum mundabitur
sed et erit in honorem meum. Secundus
locus est bethleem ubi filius meus
tamquam leo natus est qui videbatur et
tenebatur secundum humanitatem sed secundum di-
vinitatem invisibilis et incognitus fuit.
Tercius locus est calvarie ubi filius
meus tamquam agnus innocens vulneratus
et mortuus est secundum humanitatem sed
secundum divinitatem impassibilis et immor-
talis erat. Quartus locus fuit ortus se-
pulchri filii mei in quo quasi serpens
contemptibilis ponebatur et iacuit hu-
manitas eius sed secundum divinitatem ubique
erat. Quintus locus erat mons olive-
ti de quo filius meus quasi aquila e-
volavit secundum humanitatem in celum
ubi secundum divinitatem semper erat. Qui
innovabatur et quievit secundum humanita-
tem tamen secundum divinitatem semper quietus et
idem erat. Ergo qui ad ista loca
venerit mundus cum bona et perfecta vo-
luntate habebit videre et gustare
quam dulcis et suavis sum ego deus.
Itaque cum veneris ad ista loca os-
tendam tibi plura.

Explicit liber quintus celestis
questionum revelatarum a xpo sponso
sue beate brigide principisse
nerice de regno suecie deo gratias

Incipiunt Rubrice libri sexti celestis reuelacionum dei beate Brigide principisse de regno Suecie diuinitus reuelati. Feliciae.

Capitula libri Sexti.

Verba mentis dei ad sponsam [illegible] x. et qualiter [illegible] in aliquo agone cordis [illegible] ad inspiciendum vultum [illegible] consolabantur. Capitulum primum.

[illegible] sponse de quodam qui ma[illegible] in morte habuit bonam [illegible] se emendandi si viuet. [illegible] illam voluntatem bonam [illegible] ad penam eternam sed ad [illegible] purgatorium. Capitulum ii.

[illegible] videbat sponsa quendam [illegible] confusione fugientem a quo [illegible] deuoto orantem quem ipse de [illegible] temptando fortiter turbauit [illegible] angelus bonus declarat [illegible] sponse. Capitulum iii.

[illegible] dicit sponse quod omnis virtuosus [illegible] audacter verba [illegible] dei in istis libris contenta gentibus [illegible] et etiam nolentibus. tam [illegible] pauperibus et habebit ex [illegible] in presentem eternum. Capitulum iiii.

[illegible] consimiliter ypocritis re[illegible] presumptuosis et superbis. quod si [illegible] simplicium et innocentium de [illegible] cornibus detractionis et [illegible] monet tamen eos pie ut [illegible] cito conuertant. alioquin [illegible] puniet. Capitulum v.

[illegible] reprehendit sponsam [illegible] quam habuit. instru[illegible] non irasci nec aliquid in [illegible] donec commotio animi fu[illegible] et viderit aliquid pos[illegible] in verbis eius. Capitulum vi.

[illegible] sponsam precipit cuidam deuo[illegible] quod cum furore et audacia

Capitula libri Sexti.

Verba mris dei ad spōsā narrātia plēitudinē x. et qlit' fregit' iudei i aliq° agone cordis positi ibāt ad ispiciēdū vultū ei⁹ et ꝺsolabant'. Ca^plm. p^mū.

Xp̄c loqt' spōse de qdā q̄ male vixat. et i morte habuit bonā volūtatē se emēdādi si viuēt. et dic' q̄ ppt' illā volūtatē bonā nō iudicat' ad penā etnā sz ad horribile pgatoriū. Ca^m. ij.

Qualit' videbat spōsa quēdā deonē cū ꝺfusiōe fugiēte a q̄ dā viro deuoto orāti q̄ ipe de mon diu tēptādo fortit' tbaue rat. et qlit' angel⁹ bon⁹ declāt visionē sponse. Ca^m. iij.

Xp̄c dicit spōse q̄ ois vtuos⁹ vir et sapiēs pdicz audact' vba et gram dei i istis libs xēta gētibz desidāntibz et etia nolentibz. tā diuitibz q̄ paupibz et habeb' ex hāpm deū i p̄iez etnū. Ca^m. iij.

Xp̄c gruissie ꝺmiat' ypocrīs religiosis. pſuptuos et superbis. q̄ simplicitatē simplicitū et innocētū deridēdo p̄bāt cornibz dextrioris et malox opm. monz tn eos pie ut se ad vtutes cito ꝺuocāt. aliogn grauiter puniēt. Ca^m. v.

Xp̄c benigne rēpsed' spōsā de qdā ipacia quā habuit. istitu es ea ultr' nō irasci nec aliqd in de puocātibz. Dom⁹ ꝺmotio ai fu erit pacificum. et vidit aliqd pos se pfice i vbis ei⁹. Ca^m. vj.

Xp̄c p spōsā p̄cipit cuidā deuo to dyatono. q̄ cū fiore et audacia pdicz vbū di sociis et aliis p̄cōribz. istruēdo ifirmos. arguēdo idisciplinatos. et exponēdo aiaz suā mor ti p salux aiaz salute. Ca^m. vij.

Xp̄c pbet audacia spōse formi dāti. rēpsendi fiducialr quosda religiosos i p̄cis q̄rubz psistētes. ap⁹d qs ipa hospitabat' dicēs q̄ rēpsesio sua nō ipugnabit' ei ad p̄cm sz ad mitū. etia si ipi ex hoc scādalizēt' et iduret'. Ca^m. viij.

Xp̄c revelat huic spōse q̄ ab hoiabil' ē cora dō plūr celebrās in p̄cio mortali. et qlit' deones assistūt ei i celebrōe misse. et de ei⁹ futura pena si nō ꝺuitt'. Ca^m. ix.

Qat' di narrat spōse dignitatē suā et bnficia q̄ recepit ab ea v niuersi. dic' etia modū et suffragia p q̄ aia cuidā p̄cipis defuncti p q° ipa spōsa orabat libāter posset de horribili pgatorio optim deduci. x.

Qat' di monz spōsā q̄ sp recor det de dolosa passiōe x. q̄ i illa hora passionis x. oia q̄ ꝺturbabā. sez ditas et humanitas. et ipa mr ei⁹. agel⁹ et oia elemēta. et oēs aie vi nētiū et mortuox. et deones. xj.

Qat' di dic' q̄ ipa filis ē aluea rio apū. q̄ illa bnꝺcta apis celest' sez filij di replent ea melle dul cissimo q̄n descendit i cuto ei⁹ sic copi ose. q̄ ex illa dlcedie ois sapor ve nēatq; a nob' sblatq; ē. Ca^m. xij.

Xp̄c monz spōsā q̄ oē tēp⁹ dis pēset scdm volūtatē di. nec aliqd faciat nī qd' dō placē credat. et q̄ sp habeat volūtatē stādi i ser uitio di. et mētē iugit' eleuz ad

celestia. corpus q̄z suū fatiget
ī pn̄t talit q̄ possit resurgere
ad futurā gloriā ī. Cap̄m xiij.
X pr̄ declat spōse q̄lit ipe fece
rat p āgelū eā enutīt more puu
li ī vita spūali vtutibz. & utm re
mēdat eā āgelo narrat eciā q̄
lit sca decepc̄oe deduxt eā de mū
do ad q̄etis portū. & prap̄t q̄ oes
tēptac̄oes renelz suis p̄ribz spū
alibz & habeb finē p̄fm ī. Cap̄m xiiij.
X pr dixt spōse q̄ plati & trāsi
q̄ de scīa gl̄iant & dilat & male
viuūt ꝓpter mēcibz & potac̄oibz
vini. q̄ seipos & alios ī petis p̄ci
pitāt. cū tm̄ debēnt ee magis
vtuosi q̄ alij. ocrret tm̄ cū mia
oī se nitēti sic pr exultas adep
Quida scs dixit filio. Cap̄m xv.
at spōse q̄ eciā si hō semel coti
die moret p dō nō sufficeret reg
nari dō p ql̄a etna narrat eciā
penas ēribiles q̄s q̄da fēia de
fucta p delic̄oe cantus ī q̄ vixe
rat pacebat ī oibz mēbs. Cap̄m xvj.
Qat di docz spōsa q̄lit resistē
do indeat drabolī sugḡestiōibz.
cupiditatis & amicicie mūdialiū
et luxurie. q̄lit ī aīa q̄ ē nūcta
deo p caritatē luz iquietet p
cogitac̄oes vanas. si tm̄ resistit
nō iputat ei ad pc̄m ꝫ ad me
ritū & cōnam. Cap̄m xvij.
X pr dicit spōse. q̄ religiosi &
alij spūales recipietes ꝰolac̄oes
spūs scī q̄ nō humiliat cognitiōē
deo ꝫ vilipēdūt grīm & sup
būt ex ea & delectates se ī mū
do attediat de vita spūali. as
silant paupiniatis sicenti.
q̄ pusq̄ ponī q̄stat piat illi
tū mielia ī oclos datoꝝ. Cap̄m xvij.
X pr q̄rit de hoibz q̄ delectāt
ī tpalibz delicijs despic̄etes fu
turā gloriā & bnficia passionis
eiq̄. quoz oro assilat voci cāne
& voci tolliso lapidū. et tales
dāpnabūt & tm̄ videbūt glo
riā mt̄ celi & sup & mf & ext &
ī oi loco ad cfusionē suā. Cap̄m xix.
Qat mie dicit q̄ hō qui habz
dc̄ionē & voluntatē se emēdādi
et tm̄ ē firgidq̄ ī deuoc̄oe & ad
re dei. debet a dō ī petic̄e sanc
la ingius diuini p frequētē me
ditac̄onē passionis x̄i. & ex hoc
calefiet aia diuino calore & lac
tabit vbibz vgis marie & vtu
te tioris dei & obie. Cap̄m xx.
Orāte vgīe maria p quoda
defucto suo deuoto. dixt x̄pc. q̄
bnficia fuctessoꝝ illiq̄ exhibita
p aia eiq̄. modicū ei pfuit. q̄ fie
bāt poq̄ ad superbia et honorē
mūdi q̄ ex deuota caritate
ad deū. ppt̄ pc̄es tm̄ vgis alle
uiat pena eiq̄. Cap̄m xxj.
X pr recepit ad miaz p̄ribz
mēbris sue quēdā epm̄ nudū
bonis opib ꝫ nouit iūsū ad
dc̄ionē et bonū & sm̄ ꝓpositū
vite. et mduit eū mia a dīna
dulcedīe informando eū. q̄lit ḡm
lit viuat sine cupiditate. et
q̄lit delic̄etes subditos cū mi
sc̄dia & iusticia corrigat ī. Cap̄m xxij.
Virgo maria appuit spōse
rogās filiū p quoda magno

dño que latroni xpat. cui xpc
narrat gñia pcia illi⁹. ⁊ cū
pribz eiꝰ facit illi tres gracias.
Dat ei illu magnā spuale in
telligeciā gnissie pene etne. et
spem certā mie. cū tioze discto. ⁊
Xpc dicat. q si ille lat⁹ ‖ xxiij.
suppvrio dicty cōsonē altaris su
me voluit. habeat añ stionē
de missis cū voluntate ea emē
dādi et nō aplius peccādi. sī bo
nis pfistēdi. Doꝛz ecia alia re
media qbz possit se dō ⁊ āgelis
⁊ scis ⁊ pximis reconciliare. q si
nō fecit. gnit⁹ puniet⁹. xxiiij.
Post tres anos postꝯ spōsa
habuit sup̄xima reuelacōem.
xpc dicit ei. q nisi cito se emē
det latro pdict⁹ ato dāpnabit⁹
sua horribili i gnacōe sua ⁊ in
bonis et ecia puniet⁹ i aia ut pes
simꝰ latro. Que oia sic p̄ea eue
nerūt q noluit se emēdāe. xxv.
Xpc dicit spōse orāti p quoda
regse. q coronet⁹ i regno cū ꝺsilio
spūaliū ⁊ iustoꝝ sapiētiū vio
ru. repare muros ihlm. id ē ec
clie et fidei catholice. q ia qꝫ cor
ruerūt spūalit⁹. cuiꝰ muri p cōta
tē xp̄anoꝝ ⁊ vasa cōpli p dez
⁊ religiões designāt⁹. Ca⁹. xxvj.
Xpc plnbet spōse audire no
ua ⁊ opa mūdanoꝝ ⁊ bella p
terū. ꝑ dicit q ꝺsidēt opa dī que
stupeda ⁊ admiranda sūt. Deplje
dit ecia illos q solū intendūt ad di
uicias ⁊ hoꝛes ⁊ delicias dices.
q nūq̄ mr̄but in tra illa fluēte
lac ⁊ mel. id ē i celeste gl̄ia ñ
sūtant⁹ ⁊ iuste viuat sēdm stra
tū suū. ꝑ ītbt ust ⁊ exultabt. xxvij.
Opnat⁹ qda aia defuncti a xo
p pcis gnibz ⁊ p eo qꝺ nō dolut
de vulnibz passionis x̄. q aia ut fi
lig abortiua assilat⁹ ⁊ ꝺdēpnat⁹. et
p illos q seqbāt⁹ maliciose x̄m i p
dicacōe ⁊ p cōfessores ⁊ custodes
sepl'ch' eiꝰ nōbilit⁹ designāt⁹. xxviij.
Precepit⁹ spōse q fregit⁹ suā
corp⁹ xo. qꝺ p mana qꝺ pluit pu
bz i deserto ⁊ p farinā vdue que
pauit ꝓphaz designāt⁹. Enarrat ecia
virtutes magnas ⁊ gras. q aie de
uote sumēti ex cōione pdā pueniūt.
Xpc p̄cep⁹ spōse q to ‖ xxix.
lat⁹ voluntate sua ꝺformet cū vo
luntate dei tā i pspis qꝫ i adiisis.
nā voluntas xpat⁹ radix arboꝝ.
q si bona ē. tūc arbor⁹ ⁊ aia fruc
tificat bonū fructū. si vo īstabi
lis. tūc rodit⁹ a talpa ꝺyabolo.
⁊ aia ꝑpellit⁹ a vēto adisitatū
á aresc⁹ a calore solis. id ē mū
di amore vano. Ca⁹. xxx.
Videbat⁹ a spōsa i iudicio dño
vn⁹ demō ⁊ una aia ꝓsilis for
me horribilis aialis. ⁊ dāpnabat⁹
illa aia q̄ sp pseuauat i malo
n⁹ i fine peruit. ⁊ glit⁹ xpc ē cō
tatiu⁹ ⁊ puis bonis. ⁊ distrc⁹ ma
lis. ⁊ glit⁹ aia alia ascēdebat ut
stella clarissia. Ca⁹. xxxj.
Verba x̄ ad spōsa glit⁹ pnc⁹
īstruētes filios i mūdanis moꝛibz
ad acq̄rēdū honoꝛe mūdanā gl̄iaz
cū superbia. p serpētes nutrientes
filios suos ⁊ docētes eos pūgere
cū stimulo ⁊ venenare nōbilit⁹
‖ designāt⁹. xxxij.

Deus pr loqt filio. qui ipe e
filis sponso q tm dilex sponsa q ppt
ea crucifix te. ipa vo dilex adul
teriu + iteccit sponsu. + qui aia p
sponsa thalamq p ecclia. porte
thalaj p voluptate. adult vo p cor
pis delectacões designt. p dict eaa
de fucta sponsa sponsada xo. Cam. xxxiij.

Mat dei declarat sponse p filj
tudine. qui vba ista libri celestis
ipa vigo ipetuit a filio ad supplj
tatione qm eloq mudi. q vba
pmittut maledicõne supb + mi
sdia humilibz. Itinet etia vba in
qbz dat ctis psonis ptas expel
ledi deonia + acordadi discordes
+ spealit reges fine + aglie xxxiiij.

Xpc ondit sponse qui aia cuiq
da mõchi demon pfabat i vitq
p infinitentes corpis. + andebat eq
gla sli spe stelle an morte + q
lit aia altiq religiosi ia dapnata
expectabat a nouē deonijs an
pncipe deonioq. + assiglt hic vo
qre male religiosi tolant a do. xxxv.

Xpc revelat sponse qui ppt ta
bona q erant in cordibz vacuis +
mudissis aplor. missq fuit i eos
tplicit sps scs. + q xpc volt pmo
vinu suu ad e vba sua istq libri
ppiam aiam. q ea pblicabit alijs

Verba vgis ad ppea. xxxvj.
sponsa. quo ipa vigo a qdruplici
gnie hoim salutat scz a vetis
aiis suis ex caritate. + ab alijs
ex timore pene + a religis ut di
tet. ab alijs vo ypocritis ex psup
cõe venie. Prima duo gnia re
munant spualit. tciu tpalit

qutu est abhominabile. Cam. xxxvij.

Xpc dicit sponse q duo sut sps
scz bonq + malq. Signa at boi
sps sut dilectio metis + gloia.
signa mali sps sut anxietas
+ iquietudo metis. predes ex cu
piditate vel ira. Cam. xxxviij.

Videbat sponsa deone pdicte
te in dmo iudicio septe libros
at quada aia vnq militis de
fucti. scz agelq bonq pduxt p ea
vnu libriu qre aia no dapna
bat et nalit. q deone ignorate
penituit i fine + confirmatu iti
scq. code p nat tm ppt pcm ad penas
none sustinedas i purgatorio
usq ad die iudicij q ta diu de
cruciat i corpe vie. Scz revela
t a xpo ta remedia at. xxxix.

Quarto ano posty sponsa vidt
suppoxima visione ubi qda
aia fuit adepnata usq ad die
iudicij ad purgatoriu. videbat
sponsa ite eade aiam pntari i
diuino iudicio p agelu qui semi
plene vestita. p q xpc cu celes
ti milicia orabat dim. qua tur
xpc totalit lubauit a penis. et
ut stella fulgete tm fuit ad
gloiam pabz scoz agelor + sco
rum et lacrimis + suffragijs aiaz

Xpc replet vinez. Ca. xl.
quenda rege + hoies tpales q
industrie sue + magno exercitu
+ fortitudi + no attribuit vigo
vias suas ze inimicos. Ca. xli

Mater dei laudado se de sollici
tudie qua habuit placedi deo.
dicit. q no se laudat ut ppa lau

corpali

dē querat ꝙ ut ds ex hoc laudet
⁊ honoret. ⁊ petat a filio p̄ spon
sa vestes celestes vtutē ⁊ tibi
sacr̄ corpis sui. ⁊ spm̄ fr̄ctionē.
q̄ filio ꝛedit si p̄mo habeat
spōsa hūilitatē ⁊ tōrē ⁊c. xlij.

Turbabat spōsa q̄ nō pati
ent̄ ⁊ lete obediebat p̄ri spūa
li. cui xp̄c dicit. q̄ si ipa habet
p̄positū pfecte obediēdi. q̄uis a
lig̃ voluntas ei reluctet nō. xliij.

Xp̄c dicit spōse q ipe ē silis
vitulario. q̄ q̄uis ml̄ta vasa fr̄
ḡat. nō cessat fōre de nouo
alia id ē aias. donec thoꝛe
lestis ag̃elici repleat. ⁊ q ē silis
api. apr̄. q̄eligęt sibi aliā nouā
herbā. id ē suscitet paganos.
vn̄ magnā dulcedinē ex̄hibet
id ml̄tas aias ad ip̄lendū api
arū regni celoꝝ. Cap̄m xliij.

Xp̄c dic̄ mūi q hoīes mēta
libz oculis cēa p̄nt visū recu
pare ut valeat deū vidē ⁊ sē
oīa diligē. ex tbz. sc̄z ex assidēa cōe
ustudie tpalis ⁊ ex bōitate sc̄z p̄
pulchitudinē creaturaꝝ et ex oī
potēcia ⁊ sapiā suā. ꝛeuīt at
oēs. q̄ credūt bona vl̄ mala eue
nire ex fortuna vl̄ ex astella
tioē stellarum. Cap̄m xlv.

Oratio spōse ad vg̃inē q ipe
tret ei p̄fectam dilcōnē ad deū.
indit vg̃o q ad hoc obtinendū
sequat sex vba euāgelij hui⁹
modi. ⁊ declāt publice ill̄ vba.
vade ⁊ vende oīa q̄ habes. ⁊ cēt
illud. nolite sollicti cē de crastino.
⁊ dic̄ q laboras i oꝛatione ⁊ leōne
licite p̄ meditari p̄ necessariis

Mat̄ di dic̄ q vite. xlvj.
hō loq̄s vba vbm dei. si ex hoc
ip̄bat ⁊ veritat̄ cū patia. tal̄
aia tūc pulchre coloꝛat. q̄ aut
fatigat corp9 p honoꝛe dei. aia
eius habebit diuinā dulcedinem
⁊ decoꝛabit. et q̄ dēthitur ⁊ nō
odit dēthentē. ornat eius aiā p
ciosis vestibz deo ꝯfis. Vexāt
se igit̄ amici dei ad libandū a
nias p̄coꝝ. q̄ sub mōte p̄coꝝ
iacēt oppressi. Cap̄m xlvij.

Xp̄c ꝛpat se medico afectoꝝ
potꝰ salubris ⁊ dulcissim. q̄ po
tū diuine dilcōis patꝰ ē hoīb⁹
dare q̄ eū desidant cū caritate ⁊

Mat̄ dei notificat cū xlviij.
tudinē q̄liter ipa ꝛcepta fuit ex
p̄cepto diuine obie a pntibz sn
pcto origiali. Cap̄m xlix.

Verba vg̃is ad spōsa q̄liter do
nil tm̄ placz. sicut q sume dili
gat ab hoīe. ⁊ hō p ex̄m de mu
liere pagana ⁊c. Cap̄m l.

Utilis doctīa spūal̄ q̄liter vnde
at hō ꝛt hostes aie sc̄z ꝛt dyabo
lū. q̄ tēptat de sup̄bia ⁊ cupidi
tate. ⁊. ⁊ ꝛt aucos ⁊ domesticos
q̄ suadēt q hō nō sit nimis ius
tus ⁊ hūilis. ⁊. Et ꝛt emulos q
cupiūt hoīs pudoꝛē ⁊ dāpnū
⁊ vitā breuē. Cap̄m lj.

Admirāte spōsa ⁊ se i dignā
reputāte coꝝā x̄o de ista gr̄a
sibi data sc̄z vidēdi ⁊ audiēdi
i spū illa q̄ agūt in celo ⁊ i p̄
gatorio ⁊ infemo. declāt de hoc
pl̄ctre i p̄m̄o. ⁊ i sē ⁊c. Cap̄m lij.

Xpc̄ reprehēdit platos superbos ex placōe. dicēs. q̄ exhibent se subditis humiles. & virtuosos i vita & moribz & utiles i iustitia et eq̄itate. & mēsurādo se i seipōs ne supp̄ se eleuēt. addiscāt ag̃ noscēdo defectꝰ suos aliorū de fectibz subditorū. corrigāt q̄ſ sb̄ditos ne exacerbēt. &c. Cām. liij.

Xpc̄ dicit q̄ mūdꝰ iste erat añ aduentū suū q̄si solitudo. in q̄ erat puteus t̄bid̄ id̄ amor mūdi. ad q̄ me septē p̄tores ducebāt gētiles & iudeos q̄i rectos. ſ̄ ipe assumpta humanitate illustrauit mūdū ondēs mas ad celū. q̄ q̄ ia dissipate fuit ideo ipe mittit nūc ista v̄ba hꝰ libri i mūdo. q̄ q̄ receperūt & ope seruauerūt saluabūt. &c. Cām. liiij.

Mater dī dicit q̄ bn̄ pt vocāt aurea hora illa in q̄ ipā a pn̄tibz acepta fuit. q̄ plꝰ hꝰ fecerūt ex obia diuina q̄ voluntate ppa & plꝰ optata ē ibi cuncta dinatā. lv.

Virgo maria narrat q̄liter natiuitas sua fuit p portam cōmunē & fuit nūciū vōx gaudiorū. q̄ tūc p̄dixit v̄gula de qua p̄cessit flos desiderabil' actis gētibz. i q̄ natiuitate dēones fremuerūt unde letabāt & ā felicitate gauisi sūt. & q̄rit de mulieribz q̄ cū deuotōe talia nō attendūt. lvj.

Virgo maria loquebat in die purificatōis sponse dicēs. q̄ ipa nō indigebat purificatōe. q̄ sīn macula mūda erat. Verūptn ut adimplent scripturā. ipse tam voluit in lege et sēm legē viuē & nichil singulare i se ondē ſ̄ humiliare uersans. Dixit etiā q̄ gladiꝰ q̄ dixit symeon sex dolorib̄ i vita eius animā p̄trabat. lvij

Mater dī dicit sponse q̄ nō modicꝰ dolor fuit ille sibi inter actos q̄ſ q̄ p̄ uiā fugiebat cū filio i egipti & audiuit filiū p̄ceptā ab hērode & ut ſ̄pe inocentes. & narrat pulchre illa q̄ filiꝰ fecit i infantia & adolescentia sua. usq̄ ad tēpꝰ p̄dicatōis & passionis. &c. Cām. lviij.

Virgo mat̄ narrat sponse q̄d sensit status a repto filio. & q̄ se rat ipa & elizabeth i amplexu mutuo. & de sca cohabitatōe eaꝝ & q̄liter a gelꝰ postea consolabat ea formidāte & instruebat ioseph admirāte. & narrat modū ui uendi scissim. q̄ ipa & ioseph te nuerūt. & multas virtutes nō biles ioseph. &c. Cām. lix.

Mater dei dicit sponse q̄ hieronimꝰ nō dubitauit de assumptōe sui corpis i celū. ſ̄ q̄ ds nō rene lauit aptē vanitatē ido maluit pie credē q̄ diffinire nō onsa. & ido scripsit i epla sua se nescire. & addidit hic virgo aliq̄ de laude hieronimi. &c. Cām. lx.

Mater dei dicit sponse q̄ post ascensionē filij loquebat ipa vir i mūdo cū mlto dolore insita do loca ubi ipe passꝰ fuat et mirabilia ondāt. & hoc p̄misit deus ut exemplo vite & virtutū eiꝰ mlti intenti aplī roborarē & cōa eiꝰ augēt. &c. Cām. lxj.

Regina celi narrat sponse q̄liter angelꝰ annunciauit ei tēpꝰ q̄ ipa debeat migrare de hoc sēclo & corpaliter ascēdē i celū. Dicit ecia ꝑfecto modu mistrois siue & meditacōne i q̄ eiꝰ aīa cogitabat tē pꝰ obitꝰ sui & alia magnalia q̄ angebat tē & qn assumpta fuit corpaliter ad celestia. Cap. lxij.

Xpc dat sponse vba hortat & ꝓcipit illa mittē. demetri scz q̄ faceat pacē int̄ reges fidei & ecclie & q̄ veniz i ytaliā & annunciarz annū iubileū. Rephē dit q̄ eū xp̄c de ctis peccis & negligēcijs suis & de vita ꝑfecta ordiata & amicat eī cū iustia a n̄ se conuexit. Cap. lxiij.

Xpc dominat̄ fuit quibusdā q̄ obliti suis peccis ꝑcis & via dei vuebāt i securitate ocūde dicit tn̄ q̄ si se emēdauerīt iuenīet i eo mīam. Cap. lxiiij.

Xpc dat hic sponse notabile doctinā ad tenēdū vitā actiuā et ctēplatiuā. q̄ p martham & mariā nōbilit̄ designat & q̄liter capiat & ꝑficiat hō i vita spuali & virtutibz. ut ascēdat ad sūmū ḡdū ꝑfōis aorus dī & ꝓximi & pmo loq̄t̄ de actibz illaꝝ q̄ sequunt̄ vitā marie. Cap. lxv.

Ite de actibz vite mīthe. lxvj.

Xpc ondit sponse. q̄ aīa ē vxor dei cuiꝰ dom̄ē ē corp̄. q̄ncz vō seruit eiꝰ p q̄ncz sensꝰ & q̄nz aalle p q̄ncz virtutes designīt. Dicit ecia dns q̄lis debet ee bona aīa & q̄liter adornata. Ondit i sup̄ p quibz ꝑcis queda aīa cuiꝰ da defuncti fuit ad ꝑgnatoriū dāpnata. & ꝓpt̄ ꝑces cuiꝰ da sci dicat q̄bz suffragijs potit a peis liberari.

Xpc dicit sponse q mūdꝰ iste silis ē nauī hītī tres ptes scz ꝓram medū & puppī. sic mūdꝰ iste scludet tēbz etatibz hoīs dctis. & i fine tie etatis in q̄ nā sumꝰ nascet de maledicta fēa & hō ille horribil̄ anxpc. Cap. lxvij.

Dubitāte sponsa de q̄da mōcho an illuderet̄ q̄ dicebat se vidē visiones celestes. ind̄ xpc dicēs q̄liter illudit̄ a dēone sub specie angeli lucis. q̄d ꝓbat xpc p libros illoꝝ detinētes abtionē & ꝓpam laudē. et ꝑcipit xpc q̄ moneat̄ ut se corrigat. alioquin cito et male morietꝰ. q̄d postea ꝓtho lor sic euenit. Cap. lxix.

Xpc dicit sponse q̄dā fremēe decepti sub spe virtutis q̄ nichil i q̄dragesia comedebat & alias indiscretas abstinētias faciebat. Ostendēs ex hoc posse obtinē celū. q̄ nō i bonis nīis operibz debeꝰ confidē. q̄ q̄cūcuz magna sint̄ nulla reputare debeꝰ licet necessaria sit. ꝑ cū humilitate spare debeꝰ i sola mia dei. Cap. lxx.

Xpc ondit sponse horribile sētenciā dāpnacois aie vni⁹ cardialis defuncti q̄ inq̄ & i delicijs vixat. & amicat̄ platis & clero cū districta iustitia tribulit. q̄ deuotāces ꝓsumt i debite bona ecclastica fideliū bnfctoꝝ. ꝓmittit tn̄ ipis bnfctoribz. ꝛc. Cap. lxxj.

In āno iubileo xp̄c p̄ sp̄osā p̄ce/
ripit cuidā ꝑfessori q̄ oēs ꝑfitēt̄s
ei libē absoluat. n̄ i āpis suis
Xp̄c p̄cepit q̄ p̄ceptē. lxxiij.
udeat talit̄ q̄ p absolucōe p̄dc̄i
nulla pecūia recipiat t̄ q̄
prochiales sacdotes possit ab/
solue de oib; p̄cis occultis. ne
p̄cores sī remittāt ad supiores
nō absoluti ꝓpt̄ nōē vēcūdie
i suis p̄cis morīubz iduent̄.
t̄ i eis dāpnabilit̄ moiāt. lxxiij.
Xp̄c dicit de q̄dā p̄niatro pa/
pe exēte rome. q̄ q̄nis viaosꝰ
est. nichilomiꝰ absoluto quā
facit rata ē apud deū t̄ p̄dicit
xp̄c eū subitaneā morte. lxxiiij.
Videbat sp̄osa visionē q̄ a
castro sc̄i ageli usq; ad sc̄m petz
i roma erāt multa habitacula
cudata muro. et xp̄c declarat
illā dicēs. q̄ ille sc̄s ꝑ q̄ sp̄ialit̄
t̄ feruēt̄ dilexit eccl̄iam habita
bit ibi cū cardialibz t̄ cōsiliarijꝰ
Xp̄c p̄cepit p̄ suus. lxxv.
sp̄osā cudā deuoto mgro i the/
ologia q̄ p̄dicz feruēt̄ oportune
t̄ iportune. q̄ aīe purgate vi/
dēt facie dei. dicat eciā q̄ q̄ sēp
vellēt viuē t̄ sp̄ peccare. et na/
lit̄ i inferno cruciabūt. lxxvj.
Xp̄c corrigit sp̄osā p̄ tedium
rei suaz. t̄ dicit q̄ qui nō cor/
rigit domesticos suos vēuose
incurrit di iudiciū. t̄ punit ꝓ/
ribilit̄ quēdā q̄ oia putabat e/
uenire a fortuna. t̄ q̄ capie/
bat pisces p̄ icātationē. lxxvij.
Xp̄c replicdit quēdā religi/
osū disputāte de ꝓfectu salua
cōe. t̄ dicit. q̄ illi q̄ bñ viuēdo
laborauerūt ut vocarēt ad vi/
neā celestis gl̄ie. t̄ nō potāt
esse xp̄iani. post mortē reci
piēt cōsolationē a dō. licz nō ibi
bunt in gl̄oria. Cām. lxxvij.
Expellebat̄ p vbā hic ītē
ta revelata sp̄osē a q̄dā domo
vnde dyabolꝰ q̄ dabat insa. t̄ p̄di
cabat alia fictia habitātibz
ibi ydolatrātibz. q̄bz stati vēu
te dei. ānis demō ꝑfuꝰ cū da
more discessit. Cām. lxxix
Quidā mortuꝰ fuit p̄ iusti
cia ..... q̄ ad sacdotū nō
ordiatꝰ celebrabat. de q̄ xp̄c dr.
q̄ ꝓpt̄ illa pena t̄ tribulōē quā
habuit nō dāpnat̄ i aīa. misse
trī. t̄ alia sacramēta q̄ audiuit
p̄fuerūt fidelibz recipiētibz pp
fidē quā habuerūt. Cām. lxxx.
Xp̄c loq̄t̄ sp̄osē de q̄dā femia
que a deone icubo luxiose ꝙ/
ribilit̄ vexabat. dicēs q̄ p̄ ꝑfes/
sionē pura. t̄ sup̄tionē eucrist
te. t̄ p̄ oīones seruoz dī libabit̄
Dicit hic ve media a xp̄o. lxxxj.
p̄ q̄ vnꝰ puer trīū āno q̄ vex
abat a drabolo sanatꝰ ē. mi
eciā eius q̄ illudebat a deone in
cubo p̄ vtute x̄ t̄ vbor hic ītē
tor ab eo libāta ē. Cām. lxxxij.
Xp̄c q̄uit̄ replicdit hic crede
tes sp̄ui plytonis p̄dicēt̄ fuisse
q̄ hoc opāt̄ drabolꝰ ex sbalitē
nate p̄missiōe dei. ꝓpt̄ infidelitē
t̄ cupiditate hoīm. Cām. lxxxij.
Xp̄c dicit q̄ devocio ꝓfectuum

in futuru plꝰq̄ xp̄ianoꝝ ꝓmaxi
me augmētabit ⁊ cātabit oēs.
gl̄a p̄ri ⁊ filio ⁊ sp̄u sc̄o. lxxxiij.

X p̄c vēpendit onantes se de
multis vestibꝫ ꝑp̄ter fastꝫ ⁊ superbi
ēes de pulchꝝs vestibꝫ sicut
ꝓuo de pēnis. dicēs. q̄ si plene
ꝑsident i eo. tpe dabꝫ eis pulchi
tudinē ⁊ calorē i corpe ⁊ aīa. lxxxv.

X p̄c dicit spose q̄ q̄ sciēt deū
nēt male acq̄sita nō restituit i
requie doner restituat. exēplo
vnḡ aīe q̄ diu i pḡatorio fuat.
Q̄ vō ignorāter detinent
nō puniēt. Declarat ecīa de e
leōsis bonoꝝ male acq̄sitoꝝ an
ꝑsiet lastrēbz. Cam. lxxxvj.

Qualit vidit spōsa descēdē
tē ignē de cēlo i altarī ⁊ i manu
sacdotis vidit agnū ⁊ i agno
vidit faciē xp̄i humanā i flāmā
tē ⁊ audiū exp̄ozē mstīj. lxxxvij.

Ad ingressū vnḡ excōicati in
domo. sentiebat spōsa fetorem
horribilē. q̄ exp̄c exponēs dicat
q̄ sicut ille fetor erat pculosꝫ
corpi. sic excōicato ē pciosa
aīe excōicati ⁊ cū eo pticipātibz
Spōsa dubitāte qđ lxxxviij.
significarī ille motꝰ sensibil' q̄lē
cdat i corde q̄n aliq̄ ex ifusione
diuina erāt sibi revelāda. mī
di dedāt ei vitāte misteriꝝ. a
nūciās ei q̄ ds ⁊ ipa volūt p
ea mūdo idicare voluntē suā.
X p̄c p iohem cuiā tē lxxxix.
cnfirat spōsa q̄ idē iohes xpo
sunt apocalipsim ispiracōe sp̄c
sc̄i ⁊ nō alij. et q̄ glosa magist

mathie sup bybliā ē ab eodem
spū eidē mḡro dimḡ mīstīa. xc.

Dubitāte quodā religioso in
credulo ⁊ disputāte de ista gra
mdēdi scelestia spōse dimḡ gras
data. xp̄c vēpēdit eū p spōsa
de logatate ⁊ sceria sua vana
⁊ corripit eū cū ifmīte palis. xcj.

X p̄c ꝑcepit spōse q̄ ꝑtiz corpꝰ
cū tibis medāte ne ex eo defectu
aīa ipediat i dīnis. Cam. xcij.

X p̄c vēpēdit cū admiratōe q̄da
mōchū q̄ coram rege p vitas p̄ūm
assebat spōsā cē delusā. ⁊ dicat
dns q̄ ille mēs delusi erat q̄ sup
bietes de iustitia p̄sentes se a
bjs nolētes obedīe viris spūalibz
Visio nōnda de q̄dam xciij.
dnā. quā vgo maria ⁊ petrꝰ sus
tētabāt ne cadēt. quoꝝ cōsilio mu
tauit mitā ⁊ ex gra spāli dis
tinā iuenit ifirmitatē in q̄ mis
sus ad celū. Cam. xciij.

Qat' dī revelat spōse ubi sunt
ille aīe q̄s xp̄c habuit de ifemo
q̄n descēdit ad iferos. usq̄ dī as
cēdit i celū. ⁊ ubi remasert cor
pa illoꝝ q̄ cū eo i ihrlm resurrē
erūt. q̄n coꝝ aīas secū portāt
ad celū. ⁊ q̄lit i resurrectōe p̄ns
ondit se dns eidē sue mri q̄ a
bjs ⁊ doctꝝ filiā q̄lit resistat tēp
Quida nobi tacōibz. Cam. xcv.
lis p̄ceps ⁊ iusto molebat accep
tare vnā magnā dignitatē reg
mis regni. q̄ dī mr p spōsa re
plēdit p̄cipes illā acceptez. hmdo
i ore sp ꝙba vitatis ⁊ i manu gla
dū missē sn aḡ psoꝝ acceptōe. xcvj.

Quum rome ibuerent capane
ecie scī petri. xpc dic sponse q nō
muet. q aligñ elemēta ondūt
sigt cuctuū futoꝝ. sic ille cāpane
ondt. priqua morte tyda pōtifc
tui gric istat iudiciū ñ ato ad deū

Qualit dns volt ||dutat. xcvij.
q pōres moneat ad sessione
oportue ⁊ iportue ⁊ maxie. ex
uniꝰ q qđcūq aīa sn sessione
vixat ⁊ i fine vite q coacte iduc
tꝰ. sessꝰ ē. ⁊ sine vite obtenta salvatꝰ

Xpc p sponsa smi||ē. xcviij.
nado reprehedit quāda abbissa
xpiana ea pacte pigriu dyabolo
q ppiū hebat ⁊ utebat mollibꝰ ⁊
curiosis vestibꝰ cū superba pbes
soribꝰ pdicōis explīt. xcix.

Videbat mt' morales ethyopē
habitu mōchali vestitū. q xpc ex
ponēs dicit. q ille ē demō cupi
ditatis q sub spē caritatis iducē
bat mōchos ad agregadū diuiꝰ
ut de ill' faceīt alijs largitas eleo
sinas. q xꝰ h' gratū ēphedit. c.

Xpc affirmat sponsā dicēs q
nō ticat q vba ei' dimitꝰ reue
latū ī istis libꝰ stem possit ifir
mari. luz mollitū. calcatū ⁊ exp
mi dēnt sicut oleū. ⁊ ex hoc pa
cīa ⁊ hoꝝ dei aplicē. Cam. ci.

Xpc precipt sponse q ea q ab eo
audiēit ī spū scībat ⁊ mittat ad
gētes. ⁊ agnoscat ī gratitudīne
sua ⁊ pactam dei. Cam. cij.

Xpc monꝫ vnā ifirmā q sit
stabil' ī pacīa. qz p utilitate aie
sue ei dispēsat ifirmitas. ⁊ decla
rat q idulgētie ecciaꝝ rome
maiores sūt ap dm q hoies cdūt. ciij.

Qualit bīs nycolaꝰ ī baro ad
sepl'chū ei' appuit sponse unctyo
leo dcdans ei de oleo manāte de
corpe ei' ⁊ alia de suis virtutibꝰ di
mebat. ⁊ de largiflua bōitate
dei ad suos electos. Cam. ciiij.

Qualit' bta anna appuit spōse
⁊ docꝫ ea vna oronē specialē ad
reuētia ei' ad ipetrādū plē a
dō mlieribꝰ nupturis. Cam. cv.

Mat' dī afortat sponsa. ad visi
tandū scuaria rome. dicēs q ma
iores sūt ibi idulgētie q hoies
credūt. qs si ipetierūt suis p
tribꝰ ⁊ ppo sāguīe. Cam. cvj.

Quāda simulās se mūdū reliqsse
⁊ velle seruīe dō assūpsit sponsā ī
q'statu dō melꝰ seruiēz. cui xꝰ dic
q iste nōdū tn seruit rōdanē id. ē
nōdū ītepsit mūdū pfte ⁊ volūtē
suā ⁊ tō ad nō audīt in sū secte volūt

Xpc dt sponse q sic||di. Cam. cvij.
aqla ab alio custodīt filios ⁊ fuerūt
eis ī natīte ⁊ pietō sic ipe sup ic.
precipt ei' sponse q visitet corpa bti

Orāte sponsa||adree ⁊. cviij.
ī roma ad sepl'chū bti stephani
appuit ipe narrās ei' ic. ⁊ offert
se ipetre p ea gratiaꝝ a dō pdicēdo
sibi q adhuc ibt ī yhlm. cix.

Mat' dei ephedit qđa spūale
dicēs q nō affidat de aliq' virtute
sua. ⁊ caueat a mlitalogo ⁊ ir
sōio ⁊ lenitate mor. Ite q accep
tus ē deo q hō iuste viuat ī
mūdo q ī thēmo vl' religione
sine caritate dei. Cam. cx.

Explicīt Capitula ꝑ.

Capit liber celestis revelationu dei sexti. btē brigide de regno suetie diuitis revelati.

Verba mūs dei ad sponsā narrāta plēitudinē xpī. et q̄ liz fregīt uidei i aliquo agone cordis positi ibāt ad ispicien dū vultū eiꝰ et ꝛsolabāt. Ca.m primum

Audi dei loquebat ad sponsam dicēs. Ego sū regina celi. filiꝰ meꝰ dilexit te toto corde. ideo ꝛsulo tibi ut nichil dilectꝰ n̄ ipsū. ipe ei ē sic desidabil. q̄ si habueris eū nichil aliud potis desiderare. sic plēther. q̄ pulchitudo elemētoꝝ vl̄ lucis ad xpa tionē eiꝰ ē q̄si umbra. Unde cū ego enutrīē filiū meū tāta plēchitudē p̄dicꝰ erat. ut q̄libꝰ eū ispicēt ꝛsolabat a dolore cordis quē habebat. Ido et mlti uidei dicebāt ad iuicē. Cam ad videndū filiū matre. ut ꝛsolari possit Et liz ignorarēt eū ee filiū dei tōn ꝛsolationē recipiebāt migna ex aspectū eiꝰ. Unde etiā corpꝰ eiꝰ mūdū erat. q̄ nullꝰ sup illud alīus pediculꝰ vl̄ aliꝰ vermis veit q̄ verms reuētia filiū suo exhibebat. Ner etiā pplexitas aliꝰ et ner imundicia i eiꝰ capill' tuebat n̄ nutrēbat. Xpc loqt sponse de quoda q̄ male vixerat et i morte habuit bonā voluntē se emēdādi si viuēt. et dicꝰ q̄ pt̄ illā voluntatē bonā nō in dicat ad penā etnā sz ad horribile pgatoriū. Ca.m ij.

Filiꝰ loqbat sponse dicēs. Ille q̄ nunc ihūmatꝰ p q̄ tu oras nimis remissꝰ fuit cīa me. et fecit totā vitā suā in ꝛtentia. Uz nunc facias ei dicꝰ q̄ si habuit voluntatē emēdādi se si cua fecit morte. adhuc dabo ei grāz. q̄ moneat ergo ad emēdacois voluntatē. q̄ ex magna mia et amabilitudie pene eiꝰ. xpatur ei. Cuiꝰ ide aīa pme dēnatiōne moiet. iterꝝ appuit dns sponse et ait. Ecce ꝛsidera q̄ iustꝰ sū in iudicio meo. Iste q̄ tanta ihūmitate quabat. venit ad iudiciū meū. et liz ex voluntate bona fuit iudicatꝰ ad grāz. tn aīaꝰ ad plenū sit pgatꝰ. sic i purgatorio. amaꝝ habebit cua eiꝰ supplicia. q̄ nullꝰ mortalis ē qui possit illud cogitare. Ideo go patiēt illi q̄ oēm voluntatem suā habēt i mūdo. et nullus tbulacois fatigatur.

Qualit' videbat sponsa quēda dēonē cū confusioē fugiētē a quoda viro de nocte orāti. q̄ ipe demon fortit' teptādo diu tbauerat. et q̄liter āgelꝰ bonꝰ declārat visionē sponsē.

Videbat se. Caplm. iij. et sponse quoda demonē astare lugubris maibz. cuida oranti. Cuiꝰ ad horā astaret. subito demon tribile et altissimā vocē emisit cū migno

rugnatu. ⁊ sic confusꝰ recessit. De quo aut ⁊ angelꝰ bonꝰ ad spōsam. Iste demon ad tēpꝰ mutū illū t/ bauat. ⁊ ido victꝰ ē malis qa/ nō pt prualē i eo sicut habet vo/ lutate. Cla exqᵒ hō iste a deone ipugnatꝰ vilit restitit. dei iudi/ciū ē. ut nō possit ei demō face/ sicut vellet. Adhuc tñ habet spē demō ut possit prualē i eū. sz i/ sta hora victꝰ ē de facili ⁊ nuq̄/ i eū aplꝰ prualebit. Qz ⁊ at dei de die i die augmētabit isti hoi. ⁊ ido demō nō imerito clamat. qz amisit eū q̄ toties ipugnabat/ ut uinceret. Xp̄c dicit spōse q̄ ois uiuosꝰ uir ⁊ sapiēs pdicz audacit uba ⁊ graz di i istis li/bris ⁊tētā gentibz desidantibz ⁊ etiā nolentibz tā diuitibz q̄ pau/peribz. ⁊ hebit exhᵒ ipm deū in p̄sem etnū. Capᵘ iiij.

Qui habet aurū sapie dni sui. tenet tā face. primo distribue illud habe vole/tibus ⁊ msiq̄ pbe nolentibz. Ido debet ee pacies ⁊ modatꝰ. Ito debet ee rōnabil et equꝰ i distri/buēdo. Spē ei hō q̄ dictas ututes habet. ipe ē q̄ habet aurꝝ me/u. id ē sapiaz mea. Cld ei ē int' metalla pciosꝰ auro. Nec nᵘ ali/qd i scripturis dignius sapientia mea. Hac sapia ego ipleui e/u p quo tu oras. ⁊ ido ipe debz pdicare audacter tanq̄ miles meus uba mea ⁊ etiā nō solū desidantibz audie eū. imo etiā nolentibz logt' quam mea. Ido sit ipe pacies p nōie meo scies se habe dnm qui oia obplia au/dinit. Tertio dico. q̄ sit equꝰ in distribuēdo sic pauꝑi sicut diti. nulli pceat nulliq̄ deat. q̄ ego sū in eo ⁊ ipe i me. Cls nocebit ei. cū ego oipotes sū in eo ⁊ ext eū. Ego dabo ei pacu stipēdiū p labore suo. nō corpa/le nᵘ trenū. sz meipm i q̄ ē oē bonū. ⁊ i quo ē ois habūdātia.

Xp̄c ifussie ominat' ypocritas religiosis pfuptuosis ⁊ supb. q̄ simplicitate simpliū ⁊ innocētiū de/ridēdo pbāt cornibz dentiosis ⁊ malox opm. monz tñ eos pce ut se ad ututes cito nitāt. alio q̄n ifuꝝ puniēt. Caplm. v.

Ego sū creatoꝝ oim ⁊ a nullo creatꝰ. Ego logo tpe aūt oculos meos ab hoc loco ppt' iugitate habitātiū. Sicut ei fundatores pmi. festiabāt de utute i utu/te ascēde. sic nūc isti modni de malo i malū q̄libet alū pce curat ⁊ gland de pcto. Sup ig pces dilte mihi mee ad misēri/diū me flectit. sz de pessia pro/genie remanet adhuc radices. si/cut p similitudine melꝰ itelliges. Qui cēt pastor q̄ dicēt ad dnm suū. Dne ingt in ouili tuo fui/ pauce oues ⁊ masuete. mt' ois arietes arietes corrupti fuerūt ⁊ bātes oues. quoꝝ capnt ad ni/chil ē utile pellis corrupta. tāo puēda itestina feteria. Cui ꝛ/ pōdit dns. Ite ebent' oues ꝛ

mee mansuete. caput arietum
abrida ferro acutissimo. pellis.
q̃ nō portat in lanā decouet.
Intestina ⁊ canes qī putredo
picat ad agros ⁊ dent volati
libz q̃ nescit discrē int' mūdū
⁊ imūdū. Ego sū dns q̃ i hoc
loco quosdā simplices q̃ oues ha
beo. mē q̃s sūt q̃dā qī arietes
comuti lacerātes eas. Q̃ sicut
arietes p̃mo propriā' acrē
do discerpūt lanā. inde cornibz
ipellēdo p̃stnūt ad trā. sic ip̃i
simplicitatē meā detrēdo p
turbāt. ⁊ cornibz detractiōis ⁊ ma
lox opm ad trā p̃stenūt. Pel
lea caput eox id ē ītētio elata
cornibz arrogācie ⁊ p̃sumptiōis
abradet ab eis i iudicio meo se
uero. q̃d ē gladius acutissim.
Pellis eox id ē hypocrisis q̃ p simu
lationē religiōis idutī sūt au
fert ab eis. et p̃pa hypocrisi aia
eox a deōnibz ab oī bono deo
rabit. q̃ ondebāt aliud ⁊ a
liud erat. seruiebāt m' ore et
dissentiebāt ope. Caro eox vo
luptati dedita q̃ ē i ofpectu me
o q̃ caro mētis. ignē cremā
bit absq; mia. Intestina eox id
ē cogitacōes q̃s ad mūdū habz
⁊ nō ad me i quibz fouebāt i
imici mei id ē pecca ⁊ deōnes
⁊ nō ego. plagabūt a deōnibz
ut nō sit affectio p̃ua p q̃ nō
puniāt. Ido dū adhuc tēp9 ē
caput eox id ē voluntas distor
ta ⁊ superba deponat' ad hūi
litatē. pellis simplicitatis assu
mat' caro a voluptatibz refre
net' intestina id ē cogitacōes
pnia sanent' me iusticiā ab
eis sēm metuā eox releue ex
igēa. ⁊ p̃rati deōnū superbiā eos.
ita q̃ nichil aliud possit n̄ q̃d
deōnibz placz ⁊ ab eis ipellet'
de malo in malū. Xp̃s benig
ne reprehēdit sponsā de q̃dā ipa
rietia quā habuit. structes eam
ultrō nō debē irasci. nec aliq̃d
indē p̃uocātibz donec p̃modo
aī eius fuit pacificata et vidit
posse p̃fici aliq̃d i ꝟbis ei. Cap.

Ego sū creator tuus. vi.
⁊ sponsus. tu sponsa mea
noua. Quadruplicit'
peccasti nūt i ira tua. Primo
q̃ ipatiēs fuisti i corde tuo
ad ꝟba. cū ego sustinui p te ꝟ
bera. ⁊ stās aī iudicē nō vindi
ctā ꝟbū. Sed q̃ arrogāter tū
dixisti ⁊ exaltasti nimis vocē tu
ā exprobrādo. cū ego affixus claui
suspexi i celū ⁊ nō aperui os
meū. Cao q̃ increpasti me. p̃pt'
quē debēs oīa tolāsse pacienter.
Quarto. q̃ p̃rio tuo nō p̃fuisti.
Pp̃acias ei tuā q̃ errauit. ad me
lioza debuerat p̃uocari. Ideo
volo q̃ de cetō nō irascaris. Cū ei
ab aliquo ad ira p̃uocata fuis.
ses q̃ ira ab aīo semota nō fu
erit nō loquēris ei. sz tristata. mo
dice aī ⁊ causa modicis dilucet'
pensata. loquere cū mansuetudine. Si
at aliq̃d fuit i q̃ loquēdo nichil p
peccatis nec tacēdo peccauis. me
lius ē p̃pt' meritū flere -

Xpc mopet sposam ppiit tu
dā deuoto dyacono q̄ cū fuo
re ⁊ audacia pdicz ūbū dī so
cijs suis ⁊ alijs pīoribz istru
ēdo ifirmos. arguēdo idiscipu
latos ⁊ exponēdo aiam suā
morti p aliox aiāz salute.

Eo sīt dns Cam. vij.
tuus ⁊ ds oim ⁊ cā
tor. licz neglectu sit ⁊
despectu. Hec dices illi p q̄ tu
oras. quē me diligē nosti. Cū
tibi dyaconatꝰ officiū ī posiēs ē.
pdicandi auctē accepisti ut istruēs ifir
mos ⁊ arguēs idiscipulatos. Ego
ego pmeipsū facē nō venui. hoc
et apli ⁊ discipuli mei fecerūt q̄
p acqsitōē vnīꝰ aīe duīsa loca et
ciuitates ⁊ villas circuierūt. et
p salute aīāz aīas suas. usqz ad
mortē tradiderūt. Ergo q̄ officia
ti tui ē pdicare nec decz nec ex
pedit tibi ut sileas. q̄ ecca te st
imici mei pessimi ⁊ ī medio
eox ābulas. Spox ipse male
dicta gula sic mi ē odiosa. ac si
die pascuen carnes comedēt
Ipi st̄ qi vas ex nitz pte aptiu
si totū mare ifundēt nūq̄
iplēt. nec ipi sanari poterūt
quox gula augmētat ī pēm i
modata lasciua. Ipi ecca āgē
los meos custodes eox elōgant
a se et aduocāt dēones q̄ nūc
ppiquiores sūt eis q̄ bom āgli.
q̄ stāt in choro meo nō ut mi
placeāt. sz ne ab alijs arguāt
vl displiceāt. ¶ Ippent pīm ati
quox imitatores. sz vē st ī aspau
nico mēdaces ⁊ defraudatōes.
Pregerūt ei fidē qua mi pmi
serat. et defraudāt aīas quox
bnficijs viuit. q̄ nec vita nec
pnbz eis rependit. Ptēa ora
āgelus ⁊ scis oībz iuro ī vita
mea q̄ sic vitas ⁊ de ore meo
nūq̄ nō vitas pcessit. q̄ nō se e
mēdauerūt. pmittā eos modi
co tpe ītēdē p vnā voluptatis
sue. deīn dicā eos p vnā sitz
spūs ⁊ pūctoribz acutissimis.
a q̄ me diligāt statuā seruos me
os a dextis eox ⁊ simstis. q̄ eos
phibeāt diūtē ⁊ ipellet ītēdē.
Inde ipadmodū corpꝰ mortuū
cadit ī tūa sic aie eox descēdet
ī infernū. et oriēt pēns mf
mi tā pfunde q̄ nūq̄ resurget.
Xpc pbet audaciā spōse sor
midati rephēdēdi fiducialit̄ q̄s
dā religiosos. ī pīis q̄ibz per
sistētes apd q̄s rpa hospitabat
dicēs. q̄ ephēsio sua nō īputa
bit ei ad pēm sz ad mitū. ecca
si ipi ex hoc scādalisēt ⁊ idurēt.

Cogitastio Cam. vij.
spōsa apud te mlta
es sic. Cū ds mꝰ sit.
dns oim ⁊ oia potes ⁊ pacēt
sustinuit pdictē suū. cur ego
creata sua nō magis sustinea
habitatres mecū ne forte ex ā
moicōe vl reprehensōe mea de
teriores fiat? ad qua cogita
tionē vndeo tabuꝰ ex pte pa
erat. sz minꝰ fetues. Bonꝰ ei
miles ī malos astituos vides
offensionē dni sui ⁊ si nō pt cor

rigé ope. salti de decore dñi sui
loqt. inde acceptis celestibus paci
et' sufferet. Dic tu loque eis nūc
fiducialit' exercitu eoꝝ. qm̄ ni
mis ex diuturnitate abhominables
sūt. Et q̄uis mō ex hoc ipi ꝓt
me iduxat' nō tibi i pūm i pu
tabit' q̄ locuta es. sz mces ma
ior tibi accrescz. Dic ei apli' ml'
tis p̄dicabāt quis nō oēs ꝓuo
bāt' nuchilomi9 tm̄ mces eoꝝ
nō minor erat. sic erit ⁊ tibi.
Cia ⁊ si nō oēs audierit te. e
tūt tm̄ aliq̄ q̄ ex vbis tuis edifi
cāt' ⁊ sanent. Dicto ergo eis.
q̄ n̄ se emēdauerūt. tā velox ⁊
seuerꝰ venia eis q̄ oēs q̄ audi
erūt ingemiscet. oēs enim q̄ expe
riūt' deficiēt. Judicabo ei eos
q̄ fures ꝑfusioe ienarrabili.
coram āgelis ⁊ scis oibz. q̄ reli
giosis habitū nō p mitiū bn̄ vi
uēdo assūpserūt. In ꝑspcu me
o sūt q̄ fures possidētes bona
q̄ sua nō sūt. sz illoꝝ q̄ bn̄ vi
uūt. Et q̄ detractatores iudi
cabo eos gladio meo. q̄ oia mē
bra eoꝝ a capite usq̄ ad pe
des videt. Implebo q̄ eos ig
ne ebulitē ⁊ nō deficiēte. q̄
sicut p̄i pius monui eos ⁊ nō
audierūt. oīdi eis vba oris
mei sicut nūq̄ factū fuit p̄ꝰ
⁊ spreuerūt. Di ei vba mea mi
sisse gētibz forsitan recepissēt ⁊
peterēt. ꝑdca nō pca eis nec
rapia p eis pces dilē mris
mee ⁊ oīm scoꝝ meoꝝ. sz q̄ dū
ego sū i gla mea q̄ē fine fine.
ipi erūt i pena. Verūptm̄ q̄ dū
aia ē i corpe. tā diu mia mea
apta ē eis. Ex̄pe reuelat huic
spōse q̄ abhominabil' ē coram deo
pbr celebrās in pcto mōtl. ⁊
q̄lit' dēones assistūt ei i celebra
coe misse. ⁊ de eius futa pena si

Ille ps nō nūtat. Cap. xx.
bitet, p quo tu oras ē q̄ for
ceps p quā vitus mee ex
ciet. Jpe ē q̄ ois de se
neras. nō cuitas audire voce
mis. Cū accedit ad altare me
ū astat ad lata eius dēones. cuius
⁊ aiam̄ ihabitat. q̄ ipa ē mor
tua an̄ me. Cū ponit sibi si
gnē crale. dēones obūbrat aiaz
eius ut nō cogitet nec intelligat
q̄ tribile ē accedē ad altare me
ū. ⁊ q̄ mūdꝰ ee debet q̄ n̄ mū
dissīo astare debet. Cū induit se
alba. duricia cordis ⁊ idenotio
nē induit. q̄ cogitat pcm̄ suū nō
ee q̄ue. supplciū etnū futm̄ nō
magnū. ⁊ q̄le gaudiū ē etnum
nūq̄ venit i mētē eius. Cū ponit
sibi stolā. dyabolꝰ q̄ue ugni im
ponit collo eius. ita q̄ delectat e
ū pcti dulcedo. ⁊ sic onat aiaz
eius q̄ nō sinit eū ingemiscē vl'
considerare pcm̄ suū. Cū ponit
sibi manipulū. oia opa ad deū
fuit sibi q̄sua ⁊ onosa ⁊ erubes
cibilia. tristia ⁊ letalia. Cū at cī
gūt se cīgulo. tūc ligat' voluntas
eius cū dyabolo ita q̄ velut ⁊ppo
nit morari i pcto. ⁊ tē dissoluit
caritas mea cū eo. q̄ voluntas
eius ē ad oē illud q̄d dyabolꝰ ei i

spuat ī mentē .ñ reuenaret oc
culto iudicio meo. Cū idiuit se ca
sulā .tuū pfidia ídiuit eū drabol⁹
Cū aūt legit ofuror. dēones im
det mētiꝝ es nos sum⁹ testes q
ofessio eiꝰ ē filis inde. qꝫ dicit ali
ud ī ore ⁊ aliud habet ī corde.
Cū accedit ad altare tuū ego a
ito faciē meā ab eo. De quocūz
aūt legit missā siue de mīe mea
siue desēs sic ñ curā ē. ac si mē
trix mēstruū suū ī vase positū
offerrz alicui nobili ad bibēdū.
aut si aliqs dicēt īimico suo.
aue tibi ego qro dāpnū tuum
Cū vō ofectat corp⁹ meū et
dicat. hoc ē corp⁹ meū. tuū fugi
unt dēones ab eo. et corp⁹ remanz
qī truꝫ. qꝫ aīa eiꝰ mortua ē an
oculos meos. Cū aūt corp⁹ meū
applicat ad os suū. ex pfiptōe
illa ois tba dēonū reūtit ad e
ū. qꝫ caritatē nullā habet ad me.
Ego qppe sic miserior sū. q si
dicet cū pūro corde et emēdacoꝝ
pposito. dñe ppt̄ tuā passionē
⁊ caritatē quā erga hoīem hes.
idulge m̄ pcā mea. ego suscī
pere eū. ⁊ nō reūtent dēones
ad eū. Sz ipē stercꝰ mūdi habet
ī ore. ī corde aūt vermes fūt sce
turētes. ⁊ idō nō placz ei dl'cēd
vbor meoꝝ. In corde cogitacōes
nutiles comedūt eū. ne cogitz
aliqd de me. Postea nūqꝫ accē
det ad altare meū. Qd aūt est
altare meū .ñ illa celestis mē
sa ⁊ glā ī celis de q̄ āgeli ⁊ sci
letant. Hoc repsentat altare
illud ī ecclia de lapidibz. ubi co
tidie corp⁹ meū ī cruce crucifixū
īmolat. sicut olī ī lege sacrificia
illa repnebat q̄ nūc actū ī
ecclia. Qd notat mēsa celestis
ñ iubilatiōē ⁊ gaudiū. Hoc
gaudiū nūqꝫ expiet qđ ī etna
glā. Inte hoc altare meū nū
qꝫ stabit ner videbit faciē mea.
Filij aūt mei. ipi videbūt faciē
meā. Ego sū sicut verꝰ pelli
canꝰ. qꝫ ppñ sāguiē dabo eis.
⁊ refician ī pnā ⁊ ī futō usqꝫ ad
sacietatē. Illū aūt pascz aquila
illa abhominabl'. cuiꝰ assuetudo
ē pullis suis post sacietatē ali
q̄. tpe subtrahē nciā. ita q̄ ma
cies ex fame pueniēs. oī tpe vi
te eoꝝ appariz ī eis. Hic drabolus
delectāc̄ē sua ad tēpꝰ pascat eū.
ut postea fame gaudij sentat et
durabit ī eo sine fine. Verūptm
cū viuit. mia mea apta ē ei si
dulcat. Qđat' dī narrat spōse
dignatē suā ⁊ bñficia q̄ recepi
ūt ab ea trmisit. Dicit etiā mo
dū ⁊ suffragia p q̄ aīa cruda
principis defūcti p quo ipa spō
sa orabat libari posset de hoīm
bili pgatorio optīm documē

Dosūtū. Cap. x.

Celi regina. ego mr
mie. ego ustor gau
diū. et adiuy pcoꝝ ad deū. Nul
la ecclia ē pena pgatorij ingre
q̄. ppt̄ me nō remissior exit et le
uior ad fendū q̄ alie cet. Nulꝫ
ē adeo maledict⁹ q̄ q̄ diu viuꝰ
careat mia mea. q̄ ppt̄ me le

nus tẽptat a deo nullꝰ aliter tẽptaret. ℣ Nullꝰ ita alienatꝰ ẽ a deo n omo fuit maledictꝰ. q si me inuocauit & reuitat ad deũ habebit miserĩa. ℭ Ego ei q sũ misericors. & a filio meo mi/ seriã exacta. oñdẽ tibi volo. qꝰ modo ille aĩus tuus defunctus de quo tu doles. saluari pt de septẽ plagis qs filiꝰ meꝰ tibi dixit. ℣ Primo saluabit ab igne quẽ patit p luxuria. si aliquis vellet scdm tres ordies ecclie. cõ iugator scz viduar & vginum. vna fẽina trade nupturu p aĩa eiꝰ. alia religioni. tria q posset stare i viduitate. qz i luxuria fuit eaã i matrimonio ꝓpriũ thorũ excedendo peccauit. ℣ Secdo qz i gula tplicit peccauit. ℣ Primo laute & ultra mesurã comedendo & bibendo. Secdo ꝓpter superbiã & ostentationẽ plura fercula ꝓparando. tercio nimis diu i mensa sedendo. & opꝰ dei ptermittendo. ℭ Et ideo q voluit colligi i honore di q ẽ trin & vnꝰ ꝓpter hoc tplicẽ gulã. tres pauperes p vnũ anũ interfuit. et ministrauit eis talia fercula & eq bona qlia ipe p sonaliter comedit. q collegit eos. nec pus comedat ipe q illos tres viderit cõedere. ut p hãc modicã exptationẽ deleat illa longa mora quã aiꝰ nra habuit sedendo i mensa. ℣ Insup ministret illis tribꝰ vestes sufficiẽt & lectisterniã. put expedire videbit et expedire. ℣ Tertio p superbia quã habuit in latiat. debet q voluit colligere septem pauperes in qlibet septimana per vnũ anni qli die voluit. & lauet pedes ipoꝝ humilit. cogitando secũ sic i corde dñi lauat eos. ℣ Dñe ihu xpe q captꝰ es a iudeis miserere ei. Secdo. Dñe ihu xpe q ligatꝰ es ad columpnã miserere ei. ℭ Tercio. dñe ihu xpe. q iudicatꝰ es inocẽs a nocentibꝰ. miserere ei. ℭ Quarto. dñe ihu xpe. q ꝓpris vestibꝰ exutꝰ es & iniustis vestibꝰ de/ risionis. miserere ei. ℭ Quinto. dñe ihu xpe. q ita fuit flagellatꝰ & ut coste tue vident & nõ erat i te sanitas. miserere ei. Sexto. dñe ihu xpe. q colaphizatꝰ es et despũtꝰ. miserere ei. Septimo. dñe ihu xpe. q i stipite extensꝰ es. cꝰ manꝰ & pedes & caput fuit cru/ ciatũ spina. oculi fuerũt pleni lacrimis. os & aures plene san/ guine. miserere ei. ℣ Cotis at pau/ peribꝰ reficiat eos ut melius potuit et expedire eis videbit. & roget eos humilit ut oret p aĩa illiꝰ. ℭ Quarto peccauit i accidia tplicit. ℣ Primo fuit accidiosus i eundo ad ecclias. Secdo i q̃rendo i dulgẽcias. tercio i visitando loca scꝛa. ℣ Primo igit q voluit vadat ad ecclam semel i mense p vnũ anũ. & faciat di/ ci vnã missã p defunctis p aĩa eiꝰ. ℣ Secdo vadat quocies primo de potuit & voluit specialit p aĩa eiꝰ ad loca ubi dãt idulgẽ/ cie. & ubi deuociores eos audit qui dãt illas. ℣ Tercio mittat ob/ lationẽ suã p aliquẽ fidelẽ et

ustū ad ꝓpinquos ſcos i regno
iſto ſuete. ubi ꝙuēq; ꝑplī ex de
uocōe ⁊ causa idulgētiaꝝ fieri
ſolet. ut puta bti Erici. bti bi
rgidi ⁊ ſilui. et eū q̄ portat ob
lationē fidelit remuneret pro
labore. Scdm. qz peccauit i ira
ni glā ⁊ leticia. colligat q̄ po
luit oēs pauperes q̄ ſut i curia
eiꝰ vl vicinia eiꝰ in quolibz mē
ſe ſemel p vnū anū ⁊ ſtatuat
eos i vna domo. ⁊ faciat añ eos
dia vnā miſſā ꝓ defunctis. qua
cū ceperit ſacdos. roget ⁊ mo
neat eos. ut oret ꝓ aīa eius.
Dicta at miſſa refician oēs pau
pes taliter q̄ recedāt de ſuimo
leti. ut defuncto leteꝝ ꝓbz eoꝝ.
⁊ pauperes letēt de refectione.
Sexto qz ad nouiſſim q̄drāte
ſoluet debita ⁊ morabit i pe
na. ſcire debes q̄ cita finē ſuū
⁊ i fine voluntatē habuit licet
no ita feruēter ut debēt. ſoluē
di debita ſua. ꝓpt quā voluta
tē i ſtatu ſaluador ē. Ex quo
ꝓpēdē pt ho q̄rita ē mia filij
mei. q̄ ꝑ tā modica dat regem.
Et ñ illā voluntatē habuiſſet.
ipe ſine fine dāpnatꝰ fuiſſz.
Ideo debet pntes ſui q̄ i bonis
ſuis ſuccreſcerūt habē volunta
tē ſoluēdi ⁊ ſoluē debita ſua q̄
buſcūq; nouerūt debē. Et q̄bus
ſoluūt debitū ſuū. rogēt eos hu
militer ut idulgeāt aīe eiꝰ ſi dāp
nū ex lōga expectatiōe ſcuerit
tit. Aliogn dicti pntes defuncti
ꝑtem illi⁹ portabūt ſi no ſoluerit.

Deinde aulubz mōſtrato i refe
no mittat oblatiōē q̄le voluit.
⁊ faciat dia vnā miſſā i ſcūcu
publice. ⁊ añq̄ incipiat miſſa vo
get ꝓ aīa eiꝰ. ut placatꝰ ſit ei
deꝰ. Postea dicat vna miſſa ꝓ defūctis i
q̄libet ecclia proclnali. i q̄ bona
ſua habuit. qua ſacdos pmte
oī pplō cātet. ⁊ añq̄ incipiat cā
tare dicat pplō. Iſta miſſa ce
lebrāda ē p aīa illiꝰ. rogo vos
p nomē xpi. ut ſi aliq̄d īt vos
vbo vel facto vl mādato deliq
uit. idulgete ei. Et ſic accedat
ad altare. Sco ſeptimo ſcz q̄ iu
dex fuit ⁊ iudiciū ſuū amiſit
victurꝰ ūq̄s. ꝓpt q̄d ē i maibz
deonū. Verūptn qz īt volun
tatē eiꝰ erat ut ūq̄ agerēt. liz
min⁹ curabat ⁊ itēdebat q̄
debēt. libāri pt ſi habebit
auxiliū. Hz p q̄le auxiliū?
Vtiq; p⁹ corpꝰ ſcriſſim filij mei
q̄ totidie īmolat in altari.
Panis ei ille q̄ i altari ponit
añ vba illa hoc ē corpꝰ meū.
panis ē. ſz poſt dicta vba cō
uit in corpꝰ filij mei. q̄d de me
ſine macula ſūpſit. q̄d crucifix
ē. Cui pī honorat et adorat
i ſpū ex mēbris filij. filiꝰ exul
tat i potētia ⁊ maieſtate pris.
Mater eiꝰ q̄ ego ſū. honorat ab
oī exercitu celeſti. q̄ ei genu.
Oēs agelꝰ mitūt ſe ad eū et
adorāt. aīe iuſtoꝝ gras refe
runt q̄ p eū redēpte ſut. O q̄
horēdū ē miſeris q̄ talē ⁊ tā
dignuſſim dnm idignis maibz

tractat. ¶ Hoc ergo corpꝰ qđ ꝑ
curtate mortuꝰ ē ꝓt eū lubā
re. ¶ Dō dicat vna missa de qli
bet solēpnitate filij mei. sēz v
na de natiate. vna de tēūi
sioē. vna de eprphania. vna
de corpe x̄i. vna de passioē. v
na de pascha. alia de aſcēsioē.
& vna de pēte coste. ¶ Tē vna
missa de qlibet solēpnitate q
i honore meo celebrat. ¶ Item
nonē misse i hōre nouē ordm
āgelorꝫ. Que misse cū cele
brāt. nonē pauꝑes collegat.
qbz vctꝫ & vestiꝫ mūstretur
ut āgeli quibz ad custodia dat
fuit. & qs mltiplicat offend. per
hāc modicā oblationē placti
possit. & aiaz eiꝰ deo suo offerre
valeat. Dein vna missa gnā
liꝫ ꝑ oībz defūctis dicat. ut ipi
ꝑ eā rēgem obtineat. & ipa dig
na rēge habeat. ¶ Mater dei
monz sp̄osa q sp̄ de dolosa x̄i
passioē recordet. qꝫ i illa hōa
passionis x̄i oīa qꝫ ꝛtbabant.
sēz ditas & hūanitas. & ipa mr
eiꝰ. āgeli & oīa elemēta & oēs
aīe viuētiū & mortuorꝫ & eīa

Mater dēones. Cap. xj.
dei loqr ad sp̄osā di
ces. ¶ In morte filij mei
oīa ꝛtbabāt. ¶ Nā dicas qꝫ fi
liū tuū i morte & nuꝺꝫ abe
o sepabat ner i morte. i illa ho
rula tanꝫ xpacies videbat. luz
nlla dolorē vl penā dicas pa
ti possit qꝫ ipassibil & imūbil
ē. filiꝰ ipe placebat dolorē in
oībz mēbris & eīa in corde. qꝫ tn
sēm deitate erat imōlis. Nia
eīa eiꝰ qꝫ imōlis erat placebat
qꝫ exiuit de corpe. Congregati ā
geli qꝫ tbati videbāt. cū vidēt
deū i hūanitate pati i tra. Bz
quo tbari pmit angeli qꝫ imōles
sūt. ¶ Utꝫ sicut usꝫ cū vidēt
amicū suū pati alīqꝫ de qbz ase
quēt maxiam gloriā. & gaudēt
qđē de gla eiꝰ adipiscēda. sz tn
ꝑ passionē qꝫ quodāmō ꝛtstaret. Hic āgeli qꝫ ꝛtstabāt de
pena eiꝰ cū tn sit ipassibiles.
sz gaudebāt de gla eiꝰ futa et
utilitate ex passioē eiꝰ vētura.
Oīa qꝫ elemēta tbabāt & sol
& luna dimisert splēdorē suū
tra tremuit. lapides scidebāt. &
sepulch apiebāt i hora mortis
filij mei. Oēs gētiles tbabāt
ubiqꝫ erat. qr i corde eoꝝ ve
nit qꝫ queda pūctura dolorꝰ.
licz nesciret vnde eēt. Tribula
bat eīa cor crucifigentiū eum.
i illa hora sz nō ad gloriā eoꝝ.
Adhuc eīa imūdi sp̄s tbabā
tur i illa hora. & qꝫ congregati m
vnū turbabāt. ¶ Illi aūt qꝫ erāt (multi
i sinu abrahe tbabāt. qr mal
lēt i etnū ee in infemo. qꝫ talē
penā i suo dnō vidē. Ego aūt q
tuū eidē filio meo astabā vgo
et mater eiꝰ. qlē dolorē tuū pa
tiebar nullꝰ pt ꝛsidare. ¶ Deo
filia mea recordare passionē
filij mei. fuge instabilitatem
mūdi. qui nō est n quida mis
& flos cito arescens.

Quid dicat q ipa ē filis alueario apū. q illa bñdcā api celestis scz filꝰ dī ipleuit camelle dīssiō qñ descēdit ī utō eiꝰ. sic copiose q ex illa dīcrediē oīs sapor veneatꝰ a nob sūblatꝰ

Beata vgo ē. Caᵐ xij. loqr ad sponsā. dicēs. Spōsa filij mei tu salutas me ꝓpabas me alueario apū. Ego ctē fui apis. nā corpꝰ meū fuit qđ lignū solū ī utero mris aiaꝫ aiā suggēt. Fuit e cā corpꝰ meū post morte meā qđ lignū sepata aiā. usqꝫquo aiam meā cū corpe ad deitatē sublimauit. Hoc lignū factū ē alueariū qñ illa bñdicta apis filiꝰ dei trāit se de celis. ⁊ deus viuꝰ descēdit ī corpꝰ meū. In me denigꝫ fuit qđā dulcissiꝰ ⁊ sūbtilissiꝰ fauꝰ. q ꝓpatꝰ erat oībꝫmodis ⁊ accessionibꝫ ad suscipiēdū dulcissimū mel gre spūs scī. Hic fauꝰ tūc ipletꝰ ē. qñ filiꝰ dei venit in me cū potētia ⁊ caritate ⁊ honestate. Venit cū potētia qa dns ⁊ deꝰ meꝰ. Venit cū caritate q ꝓ caritate quā ad aīas habuit. carnē assūpsit ⁊ cruce. Venit cū honestate. q oē pctm ade se gregatū fuit a me. Vnde filiꝰ dei honestissiꝰ honestissimā carnē assūpsit. Ꝫz sicut apis habet aculeū aī qꝫ trī nō pūgit ñ iuita. sic filiꝰ meꝰ habet seuitatē iustitie. quā trī nō exercz ñ qñ ē a pctis ꝓuocatꝰ. Huic api male retributū ē. Nā ꝓ potētia. tōtus ē in manꝫ ūquoꝝ. ꝓ caritate datꝰ ē in manꝫ crudeliū. ꝓ honestate nudatꝰ ē ⁊ īmundīs flagellatus. Benedicta sit ergo apis illa. q de ligno meo fecit sibi apiariū. ⁊ ipleuit cū melle suo sic copiose. ut de dīcrediē m data sapor ille veneatꝰ de ore oīm auferet. Ait mons spōsā q oē tēpꝰ dispēset scdm volūtatē dei nec aliqđ faciat ñ q dō placē credat. ⁊ q sp hēat volūtatē stā dei ī seruicio dei. ⁊ mētē ingr̄e leuet ad celestia. corpꝰ ꝙ suum fatigret ī pūnis talib. q possit resurgē ad futuꝝ glām. Caᵐ xiij.

Loquit filiꝰ ad spōsā. Tu debes habē tā. ꝑ. nō ire ñ ad volūtatē meā. scdo nō sedē ñ ad honorē meū. tcio nō stare debes ñ ad utilitatē spōsi. Quo ait ad volūtatē meā vadis. qñ oē tēpꝰ tuū dispēsas ad volūtatē meā. qñ nō comedis ñ dormis nec aliud q̄cūq facis. ñ sicut m placē itelligis. Deus ait frūit. cum volūtatē habes stare ī seruicio meo. Sedes vo tuo. qñ mentē tuā ingr̄it ad celestia eleuas. cō sidādo q̄lis gla scōꝝ ⁊ vita sē pīna. Hijs ergo tbz alia tria debes addē. Primo debes dispositā ee sicut vgo despōsāda. q cogitat sic apud se. Dia q possū de bonis prīs mei q̄ casura fuit m̄ ingregabo ad spōsū meū. cū q debeo ee ī nctitate et adūsitate. Dic ⁊ tu facē debes.

qui qui p̄z tuus corp⁹ tuū ē. Ad
hoc ei oēm laborē quē potis in
ī paupes ⁊ alia bona exigē
debes. ut mecū qui cū sposo le
tari possis. qa corp⁹ tuū casu
tuū ē. nec ei pcēdū ē in p̄nti.
ut ī futō resurgat ad meliorē
vitā. Sedo cogita tecū. sicut bo
na vxor cogitat secū. Si vir me
us diligit me cur debeo sollicita
ri. si pacificu ē m̄. quē tūc habeo
timē? Ido me irascat m̄ exhibe
bo ei oēm honorē. ⁊ stabo sp̄ ad
voluntatē ei⁹. Tercio cogita tecū.
q̄ sponsus tuus ē etn̄ et ditissim⁹. cū
quo habebis honorē ꝑpetuū ⁊
diuicias etnas. Et ideo noli di
ligē caduca. ut obtinē possis et
nalia pmāsura. Hēc declarat
sponse q̄lit ipē fecerat p̄ āgelū
eā more pudi enutū ī mēte spū
ali vtutibz. ⁊ iterū recōmēdat eā
āgelo. Narrat eā q̄lit sā decep
cōe deduxit eā de mūdo ad qetā
portū. ⁊ ꝓpit q oēs tēptacōes
suas reuelz suis p̄lāt spūalibz.
⁊ habebit finē ꝑfm̄. Cap̄m. xuij.

Quida angelor loq̄batur
ad deū dicēs. Laus tibi
sit dn̄e mi. ab oī exatu
tuo. p oī dilcōne tua. Tu assist
nasti custodie mee hāc sposā
hic castitē. ecce ipsa iterū tibi re
assigno. Ego ei alliciebā eā ad
te q̄ pudā. ꝓmo dādo pomū.
Deinde comesto pomo. dixi ei.
Segre me filia āplo. ⁊ dabo tibi
vinū dulcissim̄. q ī pomo nō ē
n̄ modicū sapor. ī vino vō dul
cedo et aī delcācio. Gustato aūt
vino. dixi iterū ad eā. Pcede ad
huc ulteriꝰ. ⁊ dispono tibi qd̄ ē ī et
nū ī quo ē oē bonū. His dictis.
dixit dn̄s ad sponsā. Verū est
qd̄ seruus meus te audiēte loquebat.
Ipē utiq q̄ p pomū te alliciebat ad me. qn̄ cogitabas tecū
oia ee a me q̄ habebas. ⁊ req̄
riabaris m̄ soli p eis. Sicut
ī pomo nō ē n̄ sapor q̄dā ⁊ mo
dica saciet̄as. sic tūc tpis non
multū sapiebat tibi caritas mea.
n̄ q̄ quidā sapor ignitōis dilcōis
ī corde tuo. Tūc vō ulteriꝰ pressis
ti. qn̄ cogitasti tecū sic. Gla dei
ē etna ⁊ mūdi lētia breuis. et
ī fine mūdi nimis ūtil. Sd̄ m
pdest q istā tpalia sic diligā?
Ex tali cogitacōe cepisti viliter
abstinē a delcācōibz mūdi. ⁊ fa
cē bona q̄ poteras ī nōie meo.
Et tūc q̄ desiderio vini affecta
āplo me sitisti. Deinde cū cogi
tasti me ee dn̄m oipotētē. a
quo ē oē bonū. et reliquisti volū
tatē tuā faciēdo meā. tūc iure
facta es mea. ⁊ assensi ī te ⁊ fe
ci te ee meā. Quo dicto. dixit
dn̄s ad āgelū. Bene me⁹ tu di
ues es ī me. honor tuus ē etnus.
ignis caritatis tue ī extinguibil.
vtus tua ī deficiēs. Tu assignas
ti m̄ sposā meā. sz volo q̄ custo
dias eā adhuc. donec veniat ad
etatē. Custodi eā. ne drabolus
aliq̄ ītente sibi obviat. Prude
sibi vestes vtutū. vestes tocius
pulchitudis. Ciba eā vbis meis.

que sūt tanq̄ carnes recentes
quibz sāctius meliorat. cuo ī
fuma malefcit. ⁊ delcāco bona
ī aīa extitat. Ego ei fecrifti ſi
cut alias ſolet facē aīco ſuo q̄
p caritate ⁊ bono ſuo captiuat.
Dicit ei captiuas. Amice īgſ
de ī domū meā et vide ibi q̄
actū. q̄ tibi ſūt faciēda. Quo
īgrediēte nō ondit ei captiua
tor vilifſimos ſerpētes ⁊ ferociſſi
mos leones q̄ habitāt ī domo.
ne treat amicū. ſz ī ſolatione
amici. facit ſerpētes videri q̄
ſūt oues māſuetiſſimē. leones q̄
oues pulchras. dicēs aīco ſuo.
Amice ſcito q̄ diligo te ⁊ p bo
no tuo captiuaui te. Ideo q̄cū
videris dic amicis meis. ipſi
ei cuſtodiūt te. ita q̄ meli⁹ pla
cebit tibi captiuitas mea q̄ p
pria libertas tua. Hic dilecta
filia ego fca tibi. Ego ei q̄ cap
tiuaui te. cū a delicācē tua re
uocaui te ad amorē meū. cū a
mūdi periculis vocaui te ī hūt
quietis portū. ī quo q̄s tu pu
tas ee vīgines p ītmētā. ve
raciter ſūt leones p malicia. q̄s
tu credis oues p dīna ītēplā
tionē. hūj q̄ ſerpētes ḡſdūt in
pētre ḡule ⁊ cupiditatis. Ideo
q̄cūq̄ videris ⁊ audieris nō ad
aliū referas ſz ad aīos meos
q̄ te cuſtodiūt ⁊ iſtruūt. Cū
ſps q̄ te eduxit ī portū. ipē te
duxit ī patriam. et q̄ te adduxit
ad principū bonū. ipſe te du
cat ad meliorem finem.

Expī dicit ſpōſe q̄ plan⁹ ⁊ lin
ti q̄ de ſcā ḡlant ⁊ dilatāt ⁊ ma
le vīuūt ꝓpter mētibz ⁊ pota
toribz vini q̄ ſeipōs ⁊ alios in
pcīs precipitāt. cū tñ debēnt ee
magis vīuoſi q̄ alij. Ostēdit tñ
cū mīa oī ſe ꝓtenti. ſicut pat̄
exultās adepto filio. Cap. xv.

Ille plat⁹ p quo tu oras nō
auīrit oculos ſuos a me. et
vīuit ſe ad mūdū cū orna
tu dignitatis ſue. Si vellz
ei ee meus. reſpiceret me cū die.
legeret libz meū attētius ⁊ non
ſic ſollicite cogitaz ī lege q̄ dic
ecīe. Cui illa rndit. Quid nō
dīne mi ē lex tua lex ecīe? Et
dñs rndit. Lex mea erat. q̄ diu
mei legerūt ea. ⁊ ꝓpt̄ me lege
bat. Hūc āt nō ē mea. q̄ legē
nā in domo taxillor. q̄ tres pūc
tos ſup vnū taxillū iacūt. q̄
p modica iuſticia quā ī lege
ecīe īueniūt. magnā ſūmā
pecūie acquīrūt. Nec legit nā p
honore meo ſz ad finē illū quo
pecūia acquirat. In domo āt lu
dēciū ad taxillos ſūt mētes.
ſūt potatores vini. Tales nō
legūt legē meā. nē nōinant
ſcientes. ſz vē ſt̄ iſipientes. Cū
ei facē ſolz mētrix. Quic⁹ ſolet
ee pcax ī vbis. leuis ī moribz.
pulchra facie. ornata veſtibz.
Tales ſūt nā q̄ legūt ⁊ addiſcūt
legē meā. Scientialitas ē ī vbis
eor. nūq̄ aperīt os eor ad pre
dicationē meā. nūq̄ ad laudē
meā. Leues ſūt ī moribz. ita

eciā q̄ sclāres erubescūt de mo
ribz eoꝝ. nec solū seipōs p̄cipi
tāt. ymo eciā alios secū exēplo
suo trahūt. Ipi nichil affectāt n̄
videri a mūdo et laudari. hōesti
et hōrati īcedē vestibz suis. diui
cias et hōres acq̄rē. Vba mea et
p̄cepta sūt eis amara. vita et
via mea ē eis abhōiabilis. Vere
cōnsatio eoꝝ et vita sic fetz ī cōspc
tu meo q̄ mētrix. Cla sicut p̄
alijs mulieribz vilior et abiec
tior videt mētrix. sic ipi p̄ alijs
sūt m̄ odiosi. Dicūt eī et glāt
se scire legē. sz ad alioꝝ deceptio
nē et suā volūtatē. In domo e
ciā mea ubi lex legit sūt pota
tores vini. et īcōtinētes. quoꝝ
glā ē p̄ alijs excedē et naturā
ad supflua irritare. Tales nūc
sūt mgri legis. q̄ gaudēt ad su
pflua de excessibz suis modicū
vēcūdant. de alioꝝ pccis mīme
cōtristant. Verūptn̄ si bn̄ legēnt
legē meā. īueniret se p̄ alijs
debē eē cōtinētiores. p̄ alijs hu
miliores. p̄ alijs ad bn̄ viuēdū
obligatiores. Ego at̄ sū q̄ po
tēs dn̄s. amās multaꝝ ciuita
tū oues. q̄ q̄uis potēs ē. nō tn̄
recipit altiꝰ ciuitatis oues. n̄
q̄s tenet ex iusticia habē. Sic
ergo q̄ oīm creator sū et poten
tissiꝰ. nō tn̄ recipio aliq̄s. n̄ q̄s
ex iusticia teneor habē. et q̄ ex
caritate se cognoscūt eē meos. Ve
rūptn̄ q̄cūq; a me erraūit et
ad me redire voluit. et vocem
meā audire. saluari potest.

Nūq̄d nō ouis vagabūda a
ꝓpio grege et alti mixta si audit
balatū mr̄is. festinat̄ cr̄it ad
mr̄em. Et sil̄r q̄n mr̄ audit vo
cē partꝰ sui. toto conatu cr̄it ī
occ̄sū eiꝰ. ita q̄ si ī ptate libera ē.
nō obstat labor nō pena. q̄n
currat. Sic ego oīm creator li
bēt suscipio eū q̄ vocē meā
audit. et gaudēt occ̄ro ei tanq̄
p̄ exultās de adepto filio p̄dito.
et q̄ mr̄ gaudēs de redditiōe
agni sui. ¶ Nuidā scs dicit spō
se q̄ eciā si hō cotidie moret̄ pro
deo. nō sufficēt regtiari dō p̄ glā
etna. Narrat eciā penas t̄ribi
les q̄s quedā mlier defūcta p̄ de
lectacōe carnis ī q̄ vixerat pa
ciebat̄ ī oībz mēbs. Cam̄ xvj.

Quidā scōꝝ loq̄bat̄ spō
se. dicēs. Si q̄libet hōa
q̄ ī mūdo vixi vnam
mortē p̄ dō sustinuisse et semp̄
iterꝝ revixisse. nūq̄ tn̄ toto hoc
plene posse regtiari deo p̄ cari
tate sua. q̄r nūq̄ laus eiꝰ ab o
re meo. gaudiū nūq̄ exit ab
aīa mea. glā et honor nūq̄
fraudat̄ a visu. exultatio nū
q̄ abest ab auditu meo. Tunc
dn̄s ait ad eūdē scm̄. Dic inq̄t is
ti spōse astāti q̄d mēnt̄ illi q̄ de
mūdo plꝰ curāt q̄ de deo. q̄ crea
curā plꝰ diligūt q̄ creatorē. et q̄
le suppliciū illa fēina nūc habet.
q̄ ī mūdo dū viuēt ī volupta
te tota vixit. Rn̄dit ille scūs.
Suppliciū eiꝰ grauissim ē. Nā p̄ su
p̄bia quā in oībz mēbs habuit.

caput eiꝰ ⁊ manꝰ brachia et pe
des. qꝫ fulmīe horredo iflāmat
Pectꝰ eiꝰ pūgit qꝫ pelle crucꝫ.
cuiꝰ spine qꝫ cordi eiꝰ ifigit. et
cōsolabiliꝫ pūgendo pmīt. Bra
chia eiꝰ et celiq; mēbra q; ipa ad
āplexū hoīs tā suauit extende
bat. sūt qꝫ duo scirpētes q; cīrum
noluīt ei et cōsolabiliꝫ deuo
rādo laniāt eā. et ī laniādo nō
fatigant. Dent eiꝰ sit misera
biliꝫ torqt. ac si naturali mēbo
eiꝰ palꝰ acutissiꝰ cēt īfixꝰ ⁊ to
to conamīe fortissīe īpellēt ut
āpliꝰ īgredēt. Crura eiꝰ ⁊ ge
nua sūt qꝫ glacies durissīa et
iflexibilis. nichil habēta de re
quie. nichil de calore. Pedes qꝫ
eiꝰ q̄bz ad delectādū sē fēbat ⁊
alios secū traxit. sūt qꝫ supꝫ no
uacula acutissīa fectāa īcessāt.

Quat' dī doctꝫ spōsam q̄liē re
sistēdo rīndeat dyabolī suggesti
ōibz cupiditatis et aīcie mū
dialiū. et luxurie. q̄liē aīa q; ē
nūcta dō p cuitatē luꝫ īfigeret
p cogitacōes varias. si tīn re
sistit nō īputat ei ad pcīm. ꝫ
ad meritū et cōnā. Cā.m xvij.

Maria logbat ad spon
sā dicēs. Filia si ūmi
cus tuꝰ bladit tibi in
delectacōe bonoꝝ tpaliū. rīnde ei.
Inimice. tu nichil creasti. ideo
nichil dare potes. Et ecīa si pos
sis. cicꝫ creatura sūt ⁊ finitura.
Si vō bladit tibi ī aīcia mū
dialiū aliq̄. dic ei. Amicicia
mūdi finit cū ve. Si at bladit
tibi cū voluptate cumis. rīnde ei.
Hāt nolo habē. qꝫ ī fine ē qꝫ vene
nū. ⁊ cū dolore trīat. Cūt ī ipo
mēto videbat dyabolꝰ. cui
dixit bta vgo. Dic ista audīte.
ubi ē qđ creasti? Rīndit demon.
Nichil ego creaui. q; creatā fui
bona. et a me pō malꝫ. Cui ītm
bta vgo dixit. Nūqđ aliq̄ aīcia
tua tīminū habuit felicē ⁊
cū gaudio? Rīndit demon. Nū
q; fuit hoc. et nūq; erit. Terro
ait bta vgo. Rīnde ⁊ dic. Nūqđ
aliq̄ voluptas tua habuit bo
nū finē? Et demon. Nūq; ha
buit bonū finē ⁊ nūq; habebit.
qꝫ ī malo īcepit ⁊ ad malū ten
dit. Cui demon subiūxit ad vgo
finē. Tu vgo. da m pātem
sicꝫ ista. Et vgo. Quare non
recipis eā ī pātem tuā? Et de
mon. Nō inqt hoc possū. qꝫ du
plicē sāguinē in vno vase cō
mixtū ego nō possē separare et
diuidē. Cā sāguis cuitatis dī
ē mixtꝫ sāguī cuitatis cordis
eiꝰ. Cui iterꝫ ait bta vgo. Cur
nō pmittis eā cē ī sua qete?
Rīndit demon. Hoc nūq; fa
cā. qꝫ si nō potō ītrice eā p mor
tale pcīm. tūc apponā curā aut
flagellet ꝑ venalē pcō. Et si
nō potero hoc pfice. tūc ī fim
bria eiꝰ iacia palluciū meū. qꝫ
ut euellat īquietabit. hoc est
diuīsas cogitacōes cordi eiꝰ īmut
tā. a q̄bz vndiqꝫ pturbabit. Cui
vgo ait. Ego volo adiuuāe eā.
Quocīes ei ipa euellit eas et

in fronte tua priat. toties dimit
tet ei pcm. et cona eius & pmiu
augmentabit. ¶ Xpc dic. spose.
ps religiosi et alij spuales rec
pientes solacoes spus scī. q non
humiliat regnat deo fz vilipendut
gram & superbiut ex ea. & delec
tates se i mundo attediat de vi
ta spuali. assilant igrato pau
peri sicuti. q puisp gustat po
tu priat illu cui stuelia i oclos

Quida datoris. Cap. xviij.
Sic qui homo indigens &
sitim patiens. cuius vo
ce psalmias audiens. dat ei po
tu quem habet optimu. Accepto
aut potu & gustato. dicat. No m
placz potus iste nec regnior tibi
p eo. Et priat potu i oculos da
toris faciens ei stuelia eam p
caritate. Accepta aut tali stu
melia psalmias qz mitis est.
cogitat apud se. Ecce hospes me
magna iniuria m fecit. fz nolo
me vindicare de illo anch abo
veneri ad iudicem & tempi iu
dicij fuit. Et tuc absteneit a
facie sua & fiote malicia & de
siccat. Sic faciut m nuc multi
religiosi. Spi ei in paupate
sua et despectione & seuritate
mundi clamat ad me & dicut.
Dne undiqz nob despectio & tri
latio. da nob aliqua solatione.
Cui ego ex mia mea magna
spatior eis & do eis vinu opti
mu. id est spm scm. cuius dulcedo
replet aias eoz. cuius ardor no
facit eos curare de despectione
et pauptate. Dum stato aut uno
spus mei & ad tempi habito. vilipe
dut hoc. nec regnat m. Et pici
ut istud i facie mea qm delibe
rat & optat magis ee cum mun
do. & qm ex gra qua habet itu
mescuit. Sic etia ille m nuc fa
cit que tu nosti. Qui cu esset
paup & destitutus solabar eum
spu meo. cu eet despectus n hoiz aie exultacoz. ego
fouebam eum gaudio meo. qz licet.
no qm voce corpis loqr. vl verba
mea no apte audiat. tn spus
meus i electis meis occulta in
spiracone mouet eos ad faciendu
bona. et iactat sfortando ad me
liora. Dz ille gustato spu meo et
accepta gra solacois mee qm ni
chil reputat q dedici. Nam i fa
cie mea prce delibat potum
meu. attn nondu precit. Vide
hic & sida qm paciens & muscipul
sum ego. qz no solu paciet' suffero
eum. fz & p ingratitudine repedo ei
bona. Nam maiore nuc qm pius
ab hoibz habet honore & benivo
lentia & sufficientius nuc soluto
i pendut ei necaria. fz ipe mihi
p his qm pius deseruit m. gram
mea p nichilo habet. & dilatio
ne nulli reputacois. Sic aute
stat qui ho deliberas secu. ut p
iciat potu i ocul' datoris. qz mu
di quem relqt plus delectat mente
eius qm ego. oneroса videt ei as
sumpta. tedio habet' mea spuali
dulcedine. ut melius pbes. satis ondit
tibi odor immutatus. Qui diu eni
m toto corde seruiuit. & se ad

me feruentius applicauit. flagn̄
tia quedā suauis sētiebat ī uis
tibz eis. Nec mirū. qz āgelu vtu
te pleni amicos dei cōtidiat cot
die ⁊ pregiut. Aliut āt īmutata
volūtate. īmutatꝰ ē odor. ⁊ tal'
odor nūt sentit. qlis mētis est
ītēro ⁊ volūtas. Qd āt ego
fructurꝰ sū. cū potꝰ meꝰ ī facie
meā pricit. Vece abstīgā eū
qī hō mitis ⁊ sufferā pacīēt'
usqquo tēpꝰ iudicij mei veniat.
⁊ genale placitū. ut tūc oībz
appeat ingratitudo ⁊ pūptio
stumelioſi ⁊ potētia dni suf
ferētis demōstret. Expc dq
rit de hoibz q delcant ī tpalibz
delicijs despicētes futāz glām
⁊ bn̄ficia passioīs eius. quoz oō
assilat vox collisoz lapidū. ⁊
tales dāpnabit ⁊ tūc videbt
glām dei ītō celū. ⁊ sup ⁊ inf
et ext. ⁊ ī oī loco ad cōfusionē
Ille quē tu nosti sua. Cap̄ xix.
cātat. Eripe me dne ab hoīe
malo. Licet vox ē ī auribz me
is qī vox de fistula ⁊ qī vox
soni cāne. Vox labioz eis ē qī
sonꝰ duoz lapidū collisoz.
Qis potit indē ad sonitū eis
cū qd figurat ignorat. Eis ei
toz cū tibz vocibz clamat ad me.
Prima dicit. Ego volo habe vo
lūtatē meā. dormia ⁊ surgā
cū m̄ placz. uba placita erūt
ī labiis meis. qd delectat ⁊ dlce
ē ītbit ī os meū. Patrīonia ha
bē nō curo. cū qro sacietatē na
tē. ⁊ qd appetit sufficiēt' habo
ei. Pecunia desido ī bursa molli
tie vestiū ī dorso. Cū her habio
tūc habebo grandiū meū ⁊ qd
desido. Hoc ei reputo felicitatem.
Secda vox eis clamat ⁊ dicit. Mors
nō ē sic dura sicut dicit. Judiciū
nō ē tā seueriū ut scribit. Minat
eis pdicatores plā ⁊ diuersa ppe
cautelā. cū reddent miora ppe
miam. Ideo si habeo volūtatē
meā ī pīti. delcabile ē m̄ ⁊ op
timū. Alia āt vadit ubi possit.
Tercia āt vox clamat ⁊ dicit.
Deus nō me creasset. n̄ vellet
m̄ dare celeste regnū. nō passꝰ
fuiss. n̄ vellet introducē me
ad pruam. Et qre tā amaram
penā pati voluit. qs xpūlut eū.
aut q inde utilitas. quō possū scīe?
Celeste regnū nō itelligo n̄ ex
quoda auditu. Bonitatē eius
nō video. utrz credendū sit an nō
nescio. Si habem volūtatem
meā hoc gaudiū scio ⁊ hoc ha
bem p celesti regno. Erit talis
ē cogitꝰ eis et volūtas. ppea
qī sonꝰ lapidū vox clamosa eis
sonat ī auribz meis. Cz ad pma
vocē cordis eis īndeo ei. Mie
via tua nō est ad celū. nec co
gitatio passioīs mee sapit tibi.
ideo aptꝰ ē tibi iferno. qz vita
tua dilexit ifima ⁊ via tua
cedit ad iferiora. Ad secda vo
cē īndeo tibi. Fili mors veiet
tibi dura. iudiciū erit itolabile.
ipossibile erit tibi fugē penam
amaram habebis n̄ te emēdaue
ris. Ad tria vocē cordis tui īn

deo tibi. Frater. oīa q̄ ego feci ex
caritate feci p te. ut eēs m̄ filiꝰ
et ai̯sus vedires ad me. Nūc
at caritas mea extincta ē in te.
opa mea onōsa sūt tibi. vba
mea vident tibi fatua. vna me
a difficilis. Jdo restat tibi sup/
plicū amarū ⁊ societas demo/
nū. n̄ cor tuū mutauīs ad me
liora. Tu denigz vtis ad me pi/
issim dnm ⁊ creatorē tuū dor/
mi et nō facē. diligis īimicū
meū. calcas sub pedibz sigma
mea. et erigis audact signa ī
imica. Ecce q̄ videt ee mei quō
stat coīa me. ecce quō aiūsi sūt.
Hec at ego video ⁊ paacēt co/
leo. fz tn̄ ex diuicia nolūt at/
tēdē qđ fecī p eis ⁊ quō steti an̄
eos. Ego qppe steti an̄ eos t̄ plē.
Primo q̄ hō cuiꝰ ocellos acutis/
simꝰ cultellꝰ penetrabat. Secdo.
q̄ hō cuiꝰ cor gladio pforabat.
Tercio q̄ hō cuiꝰ mēbra oīa
dirigerūt. p̄ amaritudiē in/
stantis passiois. sic steti ātē
eos. Qđ at significat ocellꝰ nisi
corpꝰ meū? Cū sic amara eāt
passio q̄ dolor a pūctura ocel/
li. nichilomiꝰ tn̄ eā ex caritate
pacebar. Qđ vo sigt gladius.
n̄ dolorē mētis mee? Cui plꝰ
afflixit cor meū q̄ dolor ppius.
Tercio oīa īteriora mea ⁊ mē/
bra stigmaticerūt ī passioe. Sic
steti an̄ eos ⁊ talia passꝰ sū pro
eis. Fz hec oīa neglexit. hō oīa
neglexit. sicut filiꝰ negligēs
matrē suā. Nunqđ ego sicut mū
dus ei. q̄ habēs in utō filiū. optat
ī hora party. ut pcedat ifans m/
nus de utō. si ose q̄t baptisma.
nō curat de morte sua. Sic ego
feci hoī. Ego q̄ mū pepi hoīez
de tenebris īferni passioe mea
ad diē ppetuū. Ego portaui e/
ū q̄ in utō cū magna diffi/
cultate. cui oīa q̄ pphetata erāt
apleui. Ego pauī eū cū lacte
meo. cū vba bona oīdi ⁊ mte
pcepta dedi. Fz ipe homo sicut
malus filiꝰ negligēs dolorem
mūs. stēpnit me p caritate.
⁊ exasperat. facit m̄ p dolore u
teri ploratū. sup addit vulnibz
meis īfirmitatē. porrigit m̄
p esurie lapides p siti faciat
me luto. Qđs at ē dolor iste quē
facit m̄ hō. cū īpetrabilis ⁊ im/
passibil sim ī etnū manēs dꝰ?
Vē tūc hō fiet m̄ q̄ dolorē. q̄n
se p petīm sepat a me. nō q̄ ali/
q̄s dolor ī me cadē possit. fz sic
alīꝰ p altiꝰ casu dolē solz. Fa/
ciebat at hō tūc m̄ dolorē. q̄n
nesciebat qđ erat petīm ⁊ ip̄m fa/
ce. q̄n nō habuit pphās nec
legē. nec adhuc audierat vba
oris mei. Nūc at facit m̄ sup
dolorē q̄ quēdā ploratū licet
īmutabil sim. q̄n agnita cāuta
te mea ⁊ voluītate mea. facit
at mādata mea. ⁊ audacter p/
cat at cōnē ascīe sue. Ex q̄ nūc
pfundius descēdit ī infernū.
p agnicionē voluītatis mee. q̄
si mādata nō obtinuisset. Fa/
ciebat eciā hō m̄ q̄ qđa vulnā

liaet ego deus vulnari nō posse.
qñ ꝑcm sup ꝑcm addebat.
Nunc aūt sup vulna mea qsi
qndā addūt ifirmitatē noctua.
cū nō solū mltiplicāt pcta. sz
t gflant. t nō spūgunt de eis.
Dat isup hō m lapides p pa
ne. t lutū p siti. Vd ē panis
quē desidero n pfecty aiarū.
sc̄m cordis. desideriū diuinū.
humilitas i caritate feruies?
P hijs ei pstat hō m lapides.
p cordis duricia. Vacuat me lu
to p ipenitētia. t vanā sfidē
cia. cōtepnūt ad me reuti ꝑ
monicões t flagella. dedignāt
ad me respicē. t caritatē meā
ppendē. Prēa bene aqueri pos
sem. qp qñ mē pepi eos cū dolo
re passionis mee. id ē reduxi in
lucē. sz ipi magis volūt ee i te
nebris. pauī eos lacte dulcedis
mee. t pasco. t neglignt. Prēa
audacter ad dolorē ignorācie
addūt lutū malicie. Vacuant
me pcō quē lacrimis vtutū de
bent refice. ꝑtendūt m lapides
ruī morū. ꝑtendē debent dl'e
dinē. Deo qñ iusto iudex pacias
habēs i iusticia. t i iusticia mi
sedia. t i mia sapiam. exurgā
tpe suo sc̄ eos mīx mita eoū.
Et videbt gflam meā it celū
t sup. t ifra. t i oī loco. t i oibz
collibz. t vallibz. t ecīā q dāpnā
tur videbūt. t sfundēt sfusionē
digna. Quid mihi dic. qp hō q
habet actionē. t voluntatē se em
dādi. t tm ē frigid⁹ i deuocōe et
amore dei. debet a dō ipetre sti
llā ignis diuini p fregrē me
ditationē passionis x̄ⁱ. t ex hoc
calefaceret aiaz diuino calore
t lactabit ubibz vgis marie.
t vbere tōrus dī. t obie. Cap⁹. xx.

Virgo mr ait. Ego sū
qñ mr q habet duos
filios. sz hijs nō posse
tangē ubera mea. q nimis
frigida sunt. t i domo frigida cō
morātes. Cū ipos mr in tātū
diligit. qp si possibile eet. libent
ferat ubera sua ad utilitatē fi
liox. Ego vō sū mr mie. qi oīm
miserox venia petētiūm sc̄or.
Ego habeo qñ duos filios. Pmg
t. actio illox q deliquūt ꝑ filiū
meū. sed⁹ ē voluntas emēdādi de
missis. sz isti duo filij st nimis
frigidi. qr nullū habēt calorem
caritatis. nullū desiderū dine
dilectionis. Et dom⁹ aie eox sic fri
gida ē a flāma dine ꝛsolacōis.
qp nō pnt recipe ubā mea. Ego
aūt qi misericors sū. iui ad filiū
meū. t dixi. Fili mi laus t sit
t hōr ꝑ oī dilectione qua fecisti
meū. Ego habeo duos filios mi
serē eis. qr ꝑpt frigiditatē nō
pnt capē ubera mea. Et in
dit m filius meus. Quat dilca
ꝑpt te mutā scintillā i domū vn
corpos⁹ ignis accēdi pt. Reſi
ciat ergo scintilla. t nutrt. t ca
lefac duos filios tuos. ut recipe
valeat uba tua. Dein mr loqbat
ad sponsā dicēs. Ille talis ꝑ q tu
oras spalem deuocōez ad me

habuit. et licz infinitis se im̄ fecit
miseriis. tñ sp̄ sidebat de aux
ilio meo. et ad me quēdā calo
rē habuit. sz ad filiū meū nul
lā habuit caritatē. nec ab eo
tiorē diuinū. Et ido iste si tūc
vocatꝰ fuisset int' opa sua ma
la. sñ fine cruciaret. Sz qz mia
ego plena fui. ido nō fui oblita
eis. sz adiuit i eo. ꝑ me aliqua
spes boni ē. si ipē psonalit' se
iuuare voluit. Habuit ei nūt
ōtionē de cōmissis. voluntatē e
mēdādi. sz nimis frigid' ē i cāi
tate. et deuocōe. Et ido ut caleſi
posset. et recipe ubā mea. debet
mitti scintilla i domū aīe eis.
id ē sidāno passiois filij mei.
debet ei frequēs i cogitacōe ee.
Cōsidēt ei quō dei filiꝰ id ē filiꝰ
vgis q ē vnꝰ ds cū pīe. et spū
scō. passꝰ ē. quō captiuatꝰ. et co
lopizatꝰ. quō ꝺſputꝰ. et flagel
latꝰ usq; ad ītemoria. ita ut ca
rō exhēt' cū flagellis. quō oī
bz mēbris distētꝰ. et pforatꝰ sta
bat dolōsꝰ i cruce. quō clamās i
cruce ēdidit spm̄. Si hāc scintillā
frequēt' afflauerit tūc ipē cale
fiet. et ego tūc applicabo eū ad
ubā mea. id ē ad duas vtutes.
qs ego habui. q̄ fuit tiōr dei. et o
bedia. Ego ei q̄ius nūq; pec
cauerī. tñ timui oī hora ne v
bo vl' ītellectu offendēm deū meū.
Hūc tiorē lactabo filiū meū.
sz ōtionē ꝑdicti deuoti mei. ꝑ
quo tu oras. ut nō solū ōtenta'
ꝙ male egit. ymo ecīa timebit
supplicū. tiebit ecīa offendē filiū meū ihesū xp̄m. Lactabo ea
ā voluntatē eiꝰ ad māmā obie
mee. Ego q̄ppe sū illa q̄ nūq; in
obediēs fui deo. Immittā ergo i
eū q̄ calidꝰ fuit caritate filij mei
obiam q̄ obediet i oībz q̄ sibi fu
erit impata. ¶ Dīāte vgine
maria ꝙ quodā defūcto suo deuo
to. dicit xp̄c. q̄ bñficia sucessoꝝ
illiꝰ exhibita ꝙ aīa eiꝰ modicū
ei ꝙsūt. qz fiebāt pocis ad sup
bā et hōrē mūdi. q̄ ex deuota
caritate ad deū. ꝑ ꝑces tñ vir
gis allenuat' pena eiꝰ. Cap. xxj.

Maria loq̄t. Bñdictū sit
nomē tuū fili mi. Tu es
rex gl̄ie et dns potēs.
habēs iustitiā cū mia. Corpꝰ
tuū m' karissim q̄d i vētre me
o gestabat et nutrebat sine pcio.
hodie ꝙ aīa istiꝰ defūcti ꝺſecūti
ē. Rogo igit' te fili carissie ut
ꝙsit aīe eiꝰ. et miſere ei. Bñdic
filiꝰ. Bñdicta sis tu mr̄ bñdcā
ab oī creatura. qz mia tua imu
tabil' ē. Ego sū filius hōis q̄ emit
parvulū agrū qi q̄nq; pedū ꝙ
maxiō pcio. i quo aur' optim
erat abscōditū. Vic ager. hō
iste ē. q̄nq; sensuū. q̄ pciosissiō
sanguīe meo rpaui. et redemi.
In quo erat aurū pciosū. id est
aīa de deitate mea creata. que
nūc a corpe sublata ē. et ita so
la manet. Eiꝰ sucessores sūt filij
hōis poteūt. q̄ vadēs ad iudicū
clamat lictor. Separa cū gla
dio caput eiꝰ a corpe eiꝰ. non

ꝑmittas eū diu viuē. ne patras
sanguīe eiꝰ. Sic faciūt illi. Ihī ei
q̄ ad iudiciū vadit. cū ꝓ salute
aīe prīus decent laborāt. ſ luctū
n clamāt. sepa caput eiꝰa cor
pe. Q̄s ē iste luctor n̄ dyabolꝰ.
sepans aīam a ſentiēte sibi a
deo suo? Huic clamāt sepa.
q̄ ī cepta humilitate. illa bona
q̄ agūt. ꝑ superbia & honore mū
di faciūt. q̄ ex diuina caritate.
P superbiā ei caput id ē ds sepat
ab hoīe. & iungit ei p humilitatē.
Ihī ei clamāt. nō ꝑmittas eū
diu viuē. q̄n nō curāt de mor
te eiꝰ. ut obtineāt bona. Cla
māt. nō ꝓe sanguīe. q̄n nō cu
rāt de amara pena eiꝰ nec q̄
diu ī ea fuit. si voluntate suam
ꝑfice possit. Cor q̄ppe cogitatio
ē ad mūdū. et ꝑ modicū ē eis
passio mea. Cui ī̄dit vꝰo.
Vidi iustitiā tuā fili mi ſeueritā
ad quā nō loquor. ſ ad misdiā
tuā pissimā. Ido ꝓpt ꝑces me
as misere isti. q̄ cotidie legebat
horas meas ī honore meo. nec
ī putes ei superbiā ſuccessor suos
quā ꝑ eo exceſſ. Ihī ei gaudet.
& iste plorat & punit ī cōsola
bilit. Cui vndit filiꝰ. Vndecū
sis tu mīr cauſſiā. Vba tua ple
na ſuit dulcedīe. & dulciora mel
le ꝓcedūt de corde q̄d mīa plenū
ē. et ideo misdiā sonat vba tua.
Iste ꝑ q̄. tu oras ꝓlice misdiam
ꝓpt te habebit. Primo saluabit
de manibz demonū. q̄ tanq̄ cor
rui ſfaciabilit affligūt eū. Sicut
ei aues cū aliq̄ tribile ſonū au
diūt. ꝑdā quā vngulbz tenent
ꝑ timore ſonū relinquūt & fugiūt.
sic ꝓpt te dēones relinquēt aīaz
eiꝰ. nec ultrꝰ tangēt a infestabūt.
Sedo tñ ſſeret de ḡmore ordie ad
lenorē. Cetero ſolabit eū ange
lus ſcī. Adhuc tñ ex toto nō ē li
bat. & adhuc auxilio indiget. Das
ei & vides oēm iustitiā ī me. q̄
nullꝰ ad bītudinē ingredi pt. n̄
tanq̄ auriū pigne ꝑbatū mū
datꝰ fuit. Ideo ꝓpt ꝑces tuas ad
ueniēte tpe mīe & iustitia liba
bit ex toto. Ept rescript ad mi
ſdiā ꝑabz miīs ſue. quēdā epz
nudū bonis opibz. ſ nouit in
ſū ad ōcionē & bonū & ſem ꝑ
positū vte. & idut eū mīa ac
dīna dulcedīe ī formādo eū q̄
lit humilit viuat ſn cupidītate.
& qlit deliquētes ſubditos cū
mīa & iustitia corrigat. Cap.
Filius loqt. Ille p. xxij.
lato ꝑ quo tu ſpōsa ro
gas me. ia veūſq ē ad
me t̄plicit. Primo sicut hō nudꝰ
ſed ō sicut habēs ī manu gladiū.
tertio sicut extendēs manū & petēs
penīā. Ideo ꝓpt ꝑces miīs mee
ego etiā ia ſuto me ad ipm. et
occīā ei q̄ mat adepto filio ꝑ
dito. Et q̄nus a pli mei ꝑces su
as ꝑ eo mī obtulerūt. tñ modicū
ſtrām ꝑ eo habuerūt. Ia p̄ q̄
iste dignitatē ſuſcepit ecclie mee.
ctūq mī fuit. nec ut plan bonꝰ
p ea ſe posuit. Aut at vestiā
eū. ne nudꝰ ſit. Q̄s ē nuditas

eiꝰ. n̄ pauca opa bona eius?
Que q̄dē bona opa debēnt vesti
re aiam eiꝰ vtutibꝫ. q̄ nuda in
ꝓspcū meo appet. cuius sibi ves
tem vndebat? Ego dabo ei auxi
liū nūc ꝓpt̄ p̄ces mr̄is mee et sc̄o
rū meoꝝ. ut tegā. et idui possit.
q̄ nudꝰ venit ad me. Quē āt ve
nire nudꝰ q̄n sic cogitat apud se.
Ego nichil boni habeo a me. ni
chil boni possū sine deo. nec dig
nus sū aliquꝰ boni. Dū ei sc̄iē q̄
mō placare posse deū. et q̄d ē pla
citū ei. ecclā si mou debere libēter
facerē. Ꝑ talē ignē cogitationē ve
nit ꝑē nudꝰ ad me. ido occūrū ei. et
vestiā eū. Habuit ei gladiū in
manibꝫ. q̄n assidabat iudicij mei
austēritatē. dicēs apud se. Iudicū
dei tolerabile ē. et ipossibile fugere.
et ido oīa illa q̄ vult dꝰ de me. li
bēnt volo. et paꝝ sū ad voluntatē
eiꝰ cū voluntate mea. q̄ nichil ha
beo bona opa. fiat sc̄dm voluntatē
eiꝰ. et nō sc̄dm meā. Hec cogitatio
et voluntas abstulit ab eo gladiū
scientie mee. et attulit ad eum
misdiā. Tercio posuerit manū
tuā. q̄n assidabat sic apud se. Ego
sciō me ulterius modū peccasse. ac in
dicio dignū. Attēn de bōitate tua
dne dꝰ confidēs spero auxiliū. Nō
ei sprenisti paulū ꝑsecutorē. nec
ꝛēpsisti magdalenā peccatrīcē.
Ido dne vto me. ad te. ut facias
mi sc̄dm magnā pietatē. et mi
sericordiā tuā. Ꝑ hac ei cogitatio
ne. et hoc desiderio pourigā ei ma
nū mie mee. et augmētabo ei dē
rēdinē meā. si tn̄ hec tm̄ q̄ loquor
virilit̄ ꝓpleuit. Debet ei ꝓmo au
ferre a se oēm superbiā. et ostētatio
nē. et assumē veā humilitatem.
Ido auferat a se oēm cupiditatē.
ut tpalia ista ei accessa habeat q̄
ho dispēsator bonoꝝ dnō suo red
diturꝰ rationē. Tercio sit sollicitꝰ
ut pcm̄ suū. et subditoꝝ suoꝝ nō
neglegat. sꝫ cū iustitia. et misdia
corrigat. assidando opa mea. q̄ ex
mia collegi publicanos. et mēt
res. q̄ ex iustitia ꝛēpsi superbētes.
Quīq̄ nā scribie de quoda veīēte
ad me. et dicēte. magist̄ sequar
te quocūq̄ ieris. vndi ei nō. q̄a
vulpes foueas habet? Et q̄ue
ꝛēpsi eū. n̄ q̄ vidi cor eiꝰ. et vo
luntatē. q̄ volut habē gloriā. et
sustētationē sine labore? Et ido
ex iustitia fuit a me refutatꝰ.
Dic faciat. et ipē. Quicūq̄ ei deli
quēs venit ad eū humilias se. et
mēdationē agnā exhibēs peti
erit veniā. tūc ipē illi misdiā
facē tenet? Que āt i voluta
te peccādi manē deprehēdent. nec
resipiscē volut. castiget eum
moderate. et discrete flagellis. a
mulctabit eū pecūia. Caueat tn̄
q̄ nō faciat illā castigationem
ꝓpt̄ cupiditatē. sꝫ ꝓpt̄ caritatē
et iustitiā. Et illā pecūia in
talē usū vertat. q̄ bonā rōnē
reddē valeat. videlicꝫ q̄ sc̄dm
iustitiā misericordiē ab illo de
liquēte illa pecūia ablata sit.
et sapiēt̄ i usū dīnos erogata. Si
āt ille castigatꝰ semel pena pe

tunie. noluit adhuc resipiscē. tūc p̄uet eū bn̄ficio ⁊ gr̄a dū alt̄ioꝝ. ut sic ille ꝯfusꝰ maneat tanq̄ asin⁹. q̄ cū portauit aurea sellā magne reputacois credit. illa vō ablata. ut aīal īsensatū dimittit sicut p̄us. Dic ergā ego oīm ꝺditor facio. Ego ei p̄mo castigo hoīem p tribulationē tp̄alē. p ihūmitatē ⁊ voluntati sue ꝺtrariā. Et si ipē tē resipiscē noluit. tūc aufero ab eo mīam meā ⁊ dimitto i penā sibi ex iustitia ꝓparatā.

Virgo maria apparuit sponse rogās filiū p quodā magno dño quē latroni xp̄at. cui xp̄s narrat ꝯfinia pēna illi⁹. ⁊ cum p̄cibꝫ ei⁹ facat ei tres gr̄as. dat ei illi magnā sp̄ualē intelligēciā. q̄ fuisse pene etne. ⁊ spē "mie" rectā. cū tōne discēdo. Cap̄m. xxiij.

Maria loq̄t ad filiū dicēs. Fili mi. bn̄dictꝰ sis tu. Ego peto a te misēdiā p latrone isto. p q̄ sponsa tua orādo ploret. Rīndit filiꝰ. Dic mater rogas p eo. Nā ipe fecerat ta latrocinia. p̄mo. depdatus ē āgelos et electos meos. sēdo depdatꝰ ē corpa mlt̄oꝝ hoīm. q̄ aīas eoꝝ an tēp⁹ a corpibꝫ sepauit. tēio spoliauit mlt̄os homies īnocētes bonis suis. p̄mo ei depdatꝰ ē angelos. q̄ aīas mlt̄oꝝ q̄ āgeloꝝ ꝺsortio iūgi debebāt dissociauit p ꝺba scurrilia. p opa ⁊ exēpla mala. p occasionē ⁊ attritionē ad malum. et q̄ pacebat malos īmalicia sua. quos iuste punire debuisti. Sēdo mlt̄os īnocētes ītīa iuste ex īdignacōe sua. Tercio bona īnocētū sibi īiuste usurpauit. et miseris calūpnia īcolūbilē ꝓposuit. Cū hijs ītbz ⁊ alia ētia mala habet. p̄mo nimia cupiditatē mūdi. sēdo vitā ꝺtinētē. Nā licz magno allīgatꝰ ē. hoc tn̄ nō tenet ex ꝺuina caritate. sz ꝓpt̄ expletionē cupiditatis sue. Tercio habet superbiā. q̄a nullū reputat sibi silem. Ecce q̄lis ē iste. p q̄ tu oras. Tu vidē oēm iustitiā i me. et q̄d vnicuiq̄ debet. Insuq̄ cū mat̄ iohis ⁊ iacobi accessisti ad me ⁊ petisti ut vn⁹ eoꝝ sedēt ad dexterā et alter ad sinistrā meā ego ītndi ei. q̄ ille q̄ plꝰ laborauit ⁊ q̄ se plꝰ humiliauit. hic ad dexterā me ā sedebit ⁊ sinistrā. Quo ergo debet alicui sedē meū ⁊ ēe meū q̄ nil laborat meū vl̄ p me. sz magis ꝓ me? Rīndit mr̄. Dñe dicto sis tu fili mi. plenus oī iustitia ⁊ mia. Ego vi deo iustitiā tuā tribile q̄ ingrē ferocissimū q̄ mōrē. ⁊ ad hāc nullꝰ appropiquare audet. Iz ext̄ video mīam tuā lenissimā. ⁊ ad hāc fili mi ego loquor ⁊ accedo. Nā licz modicā iustitiā habeo ad te ex pte latronis. tn̄ ex ea neq̄q̄ n̄ mia tua gr̄adis īterueneriit salua ri pt̄. Ipē q̄ppe filius ē pueri⁹ q̄ licz habeat os ⁊ oculos. manꝰ

er pedes. nō tñ loq̄ pt̄ orē nec
visu dignē mr̄ ihēm̄ & claritatē
solis. nec ītrē pt̄ pedibz vlla
bozare manibz. Dic iste latro ē.
Ppē denigz a natiuitate sua ēiut
ad opa dyaboli. aures eiꝰ fuerūt
obturate ad audiēdū bona. o
culi eiꝰ caligauerūt ad ītelligē
tñā fuerūt. os ecīā clausū erat
ad laudem tuā. Et manꝰ opa
cōis bone fuerūt ad deū ei tota
lit̄ debiles. in tñ q̄ oīs vīg & oīs
bōtas erat quasi mortua an̄ eū. Et
tñ cū vno pede suo q̄ ī duobz
vestigijs stabat. Pes aūt ille erāt
desideriū suū. & cogitacio q̄ cogi
tabat apud se cū desiderio dicēs
Vtinā ītenirē aliquē q̄ dicēt ī
q̄ me emēdare possem. quomō
placare deū meū deberē. q̄ ecīā
si mori deberē libēt̄ faceꝝem.
Primū vestigiū erat q̄ frequēt̄ tiē
bat q̄ dura erāt illā etna pēa.
Secm̄ vestigiū erat dolor de a
missiōe regni celoꝝ. Ergo fili
mi dlcissime ppt̄ bōtatē tuā & ꝓces meas q̄ te ī vtō meo por
tauī. miserē ei. Ihēs dixit filio. Be
nedicta sis tu mr̄ dulcissīa. Verba
tua plena sunt sapīa & iusticia.
Et q̄ ī me ē oīs iusticia & mīa.
ideō ia latrō repēdi tā bona ꝑ
tbz bonis q̄ mr̄ obtulit. Nīa qa
ꝓpositū emēdādi se habuit. oīndi
ei aīaī meū. q̄ oīndit illi vīa vi
te q̄ sedō. scz ꝑ cogitacōē sedula
etnū supplicij. dedi ei maiorē in
telligētīā etne pene q̄ ꝓus. ut
ītelligat ī corde suo q̄ amara ē
pena etna. Tercio scz ꝑ dolore de
amissiōe regni celestis. illuīaui
spē suā. ut certius sperneret q̄
ꝓus. Tūc ihēs loq̄bat mr̄. Pn̄
deus sis tu fili mi ab oī creatā in
celo & in tra. q̄ ista tā repēdisti
latronī ex iusticia tua. Ido nunc
rogo ut dignēris ei dare ecīā mi
sericordiā tuā. q̄ nichil facis sn̄
miā. Da ergo ei ex mīa tua vnā
grām ppt̄ ꝓces meas. & alīā ppt̄
fraudē tuū q̄ me ad rogādū pro
latrone sollicitat. tñā vō grām
da ei ppt̄ lacrimas & ꝓces filie mee
spōse tue. Cui vñ dixit filius. Pn̄ dā
sis tu mr̄ carissīa dnā angelorꝝ &
regina oīm spiritū. Verba tua dl̄
na sunt m̄ q̄ vinū optīm̄ delīā
bilia sicp oīa q̄ cogitauī pnt̄. & ꝑ
batu ī oī sapīa & iusticia. Et bn̄
dictū sit os tuū & labia tua. de
q̄bz oīs misēdia ꝓcedit ī miseros
pctōres. Tu vē mie mr̄ pdi
caris & es. q̄ miserias oīm ꝑsi
deras. & me ad misēdiā flectis.
Pete ergo q̄d vis. nō ei īanis
pt̄ ee caritas & peticio tua. Tūc
vñdit mr̄. Iste latro dnē mi et
fili mi. nimis periculose posicū est.
Stat ei vno pede q̄ ī duobz vesti
gijs. ergo da ei ut firmius stare
possit hoc q̄d m̄ ē carissīm. scz
corpꝰ tuū sanctissīm. q̄d de me sine
alīq̄ dcupīa mūdissīm ī ditatē
tuā assumpsisti. Hoc tuū corpꝰ ē
ꝑmptissīm in ihūmor auxiliū.
hoc reddit ceīs visū. surdis au
ditū. claudis gressū. mānibz opꝝ.
Hoc ecīā ē fortissīm & suauissīm

✠ vel q̄ nō oīa scis et vides in me
emplastru. de q̄ cicr̄ dualeſcut
ifirmi. Da ergo ei hoc. ut ſeti/
at i ſe auxiliū. et delectet in
eo cū caritatis feruore. Hdo
rogo. ut digneris ei oīdē q̄d
actur̄ ē. i quo p̄t tibi placere.
Tertio rogo ut det ei reges de
ardore carnis ſue. ꝓpt̄ p̄cs eor
q̄ te p eo rogāt. Hūc iteꝝ filiꝰ.
Cariſſima mat̄. ūba tua dulcia
ſunt q̄ mel i auribz meis. Hz q
ego iuſtꝰ ſū et tibi nichil nega
re p̄t. ideo q̄ dns ſapiēs de pe
ticōe tua deliberare meā volo.
Nō ido q̄ aliq̄ mūdo ſit apud
me. ſz ꝓpt̄ ſponſā differo. ut va
leat ꝗſtāre cōſilio. intellectē ſapiaz meā.
Xp̄s dicat. q̄ ſi ille latro p̄ p̄xīo
dictꝰ cōiōnē altaris ſumē volut.
licat añ oratiōnē de miſſis cū
voluntate ea emēdādi. et nō āpliꝰ
peccādi. ſz i bonis p̄ſiſtēdi. doꝛ
ecīa. et alia remedia q̄bz poſſit
ſe dō. et āgel'. et ſcīs. et p̄xīs recōci
liare. q̄ ſi nō fecit ḡiue puniet.

Maria loq̄t. Cap. xxiiij.
Benedicta ſis tu fili mi
rex gl̄ie. et dns āgelor.
Rogo te iteꝝ p latrone. Hūdit
filiꝰ. Benedicta ſis tu kīma mat̄.
Sicut lac tuū in corpꝰ humanita
tis mee intrauit. et oīa mēbra me/
a roborauit. ſic ūba tua intret. et
delectet cor meū. q̄ oīs petitio
tua cū diſcretiōe ē. et oīs voluntas
ad miſericordia. Ideo facia ꝓpt̄ cari
tatē tuā miam cū latrone. Hūdit
mē. Da ergo ei fili kīme hoc
q̄d mi cariſſim ē. ſz corpꝰ tuū
et gracia tua. q̄ latro iſte eſu
riēs ē. et vacuꝰ a bono. ido da ei
gr̄ia ut extinguat eſuries p̄ua.
roboret. i fructus. accēdat vo
luntas ad bona. q̄ hactenꝰ tor
puit a tua caritate. Hūdit filiꝰ.
Sicut puer cui ſubtrahit cibꝰ tar
dat i corpe. ſic iſte q̄ a pue
ricia ſua a diabolo nutꝰ fuit.
nō potuit ꝓficuiſcē. n paſcat
cibo meo. Ido ſi corpꝰ meū deſi
derat ſumē. ſi fructꝰ eꝰ dulcedi
nē fidei affectat. cū hijs tibi vtun
bus actedat ad me. ſz cū ītōe
vera. miſſor. cū voluntate e
mēdādi admiſſa. cū voluntate
ā pliꝰ nō faciēdi mala. et i bonis
pſeuādi. Ad p̄cs vo eor qui
p eo rogāt. ēndeo tibi. q̄ iſta q̄
dicā faciēda ſūt latroni ſi ſalu
tē q̄rat. Primo q̄ auſꝰ fuit reſiſtē
regi gl̄ie. ideo nūc ꝓpt̄ emē
dationē delictor debet fidē ſtē
ecclie mee defendē. et vitā ſuā
p eiꝰ tuicōe patī habē uſq̄ ad
mortē. ut ſicut p̄us laborauit
cordis viribz p honore mūdi et
amodo dnī tpalis. ſic nūc labo
ret ut fides mea augeat. et ī
mici fidei ecclie dāpnent. et
oēs trahat q̄s p̄t trahē ad me
ūbo. et exēplo. ſicut p̄us ſubtrāit
cū p mūdo laborauit. Ido dico
ei. q̄ ſi nō pl̄ fecit ip̄ q̄ lucra
uerit gr̄ie ſue p honore meo
et dulcedī i brachiū poſuit hac
intencōe ut ſtet p fide ſcā. repu
tabit ei p ope ſi i illo p̄cto vo
catꝰ fuit. Et ſi ecīa hoſtes ap

ꝑniquerit. nullꝰ ei nocꝫ potest. ¶Ideo laborꝫ audactꝫ qꝫ potentē habet dnm cū me habūt. laboret vilit' qꝫ ꝓfossū ei dabit' stipediū. sꝫ vita sēpiterna. ¶D eo q' scōs ēt ⁊ angelos offendat ⁊ corpa aīabꝫ ꝑuauerat. faciat dici vnā missā de scīs oībꝫ p vnū itegrū ānū ubi sibi videbitur. dādo pbro celebrāti mercedem. ut p hoc sacrificiū sā ⁊ āgeli offensi placari queat ⁊ ad eum oculos suos vertē. ¶D talē enī placāt' oblationē. qn corpus meū qđ regale ē sacrificiū ex caritate ⁊ hūilitate sumit' ⁊ offert. ¶Deiñ qꝫ bona alioꝝ diripuerat. viduis ⁊ orphanis ferat iuriā. đo oīa q' scit se scīet' habē iustā reddē debet. hūilit' rogādo iniuriatos. ut ei misedit' idulgeat. Et qꝫ nō oībus potit satisfacē. đo i aliq ecīa ubi sibi ꝛuenīētius videbit. de ꝓpis sūptibꝫ ꝛstruī faciat vnū altare. i qđ usqꝫ i finē mūdi cotidie vna missa p hijs qbz ītulerat dāpnū celebret. Et ut istud firmū ⁊ stabile ꝑmaneat. tātū de reddit'bz dabit ad altare. qꝫ vn⁹ capellan⁹ ꝑpetuo celebrās inde possit se sustētare. ¶Preterea qꝫ ab eo lōge fuit hūilitas. ideo debet se hūiliare in ꝑnīū pt. ⁊ eos qs offendat ad pacē ⁊ cordiā rogare ꝑut cōueīentius potit fieri. ¶Nec nō ⁊ nū aliqn pcta ⁊ vicia sua q ꝛmiserat reprehēdi et laudari ab aliquibz audierit. nō defendat ea ꝑsūptuose. nec delectādo gloriet i eis. sed cogitet hūilit' et dicat. ¶De nimis delectabat me ꝑtīm qđ ad nichil m' ꝓfuit. nimis presūptuose exercui. et si voluisse bene potuisse. bene potuisse cauisse. ¶đo rogate fres domin⁹ ut det m' spem quo resipiscā a talibz. ⁊ possim admissa pcta humilit' emendare. ¶Ideo eo đo qꝫ in carne sua extrēdo mltiplicit' offendit. rōnabili tēpancia tēpet corpꝰ suū. Si aūt audierit verba mea hec ⁊ ꝛpleuit ea opere. tuc salꝫ erit ei ⁊ vita ꝑpetua ꝛdinat. usqꝫ ad nouissim quadrātē exigā pcta eiꝰ. et amariorē penā habebit qꝫ ista sibi dixi qꝫ alit' habuisset. ¶Post tres ānos pꝰ qꝫ sponsa habuit suppxima reuelationē xpc dicit ei. qꝫ n cito se emēdet latro ꝑdict⁹. cito dāpnabit' sua horribili i gnacōe sua. ⁊ i bonis. ⁊ ecīa puniet' i aīa ut possim⁹ latro. ¶Q oīa pchdoloꝝ sic postea euenerunt. qꝫ noluit se emēdare. Cap. xxv.

¶Filius dei loqt' ad sposā. Dixi tibi de latrone pul pulchrā cātilenā. ꝓmo pulchriꝝ mū ātidotū. ¶Nunc aūt dico ei. sꝫ carnē. sꝫ lamētationē et ve. ¶Nisi ei cito ꝛuit se ad aliud latꝰ. ꝛcret horribilē iustīcā meā. ¶Nā dies eiꝰ abbreuiabit'. semen eiꝰ nō faciet fructū. ꝛgregatas diuicias eiꝰ dispiet alij. ⁊ ipe iudicabit' ut pessimꝰ latro. ⁊ sicut filiꝰ iniquitatis ꝛtepnes mōta p̄ns ⁊

qbz iniuriatꝰ ē

Xpc dicit sponse oratꝫ p q° dā rege. q̄ ornet in regno suo cū ꝛsilio spūaliū et iustor sacerdotū virorꝫ reparare muros ihe rusalē id ē ecclie + fidei catholice q̄ qui iā corruerūt spūaliter. cuius muri p cōtrariū xpianorꝫ et vasa templi p cleri + religiones designē. Cap. xxvj.

Hijs locꝫ. Is q̄ factꝫ est mēbrꝫ meū de diabolo mēbro. laboret sicut hij q̄ reedificabāt muros ihērlm. q̄ prolegis destructe reparacōe labōrabāt. q̄ uxēsilia dom̄i dei abducta congregabāt. et i locū pristinū restituebāt. Vē ꝛgror de tbz. p̄mo. q̄ murꝫ ihērlm destructꝫ ē. Vs ē murꝫ ihērlm id ē ecclie mee. ni corpa + aie xpianorꝫ. Ex his ei ē edificari debet ecclia mea. Cuius ecclie murꝫ nūq̄ corruēat. q̄ voluntatē suā oēs p̄fice q̄rit nō mea. et auertit oculos suos a me. + nolūt me clamātē audire. Verba mea sūt eis ꝛportabilia. opa mea vana. passio mea abhominabil' ad contemplandum. vita mea itolerabil'. + mdēt eis ipossibil' ad imitandū. Dicō ꝛgror q̄ ist̄umēta dom̄i mee asportata sūt i babylonē. Que sūt istīmēta ecclie mee + vasa diuisa. nisi dispositio + ornatꝫ? Asportatꝫ ei ē a templo meo ad superbiā mundi. + ad voluptatē + delectationē ip̄ius. Sapiā mea + doctrina ē eis vana. mādata mea onerosa. p̄missione mi facta irritant. legē mea + ostitutione amicorꝫ meorꝫ p̄decessorꝫ suorꝫ p̄phanuerūt. + suas adinuentiones fecerūt + habēt p lege. Ego ꝛgror q̄ lex decē mādatorū meorꝫ p̄dicta ē. Dūq̄ nō legēt i euāgelio meo. q̄ cū vn̄s ītrogaret me dicēs. magist' q̄d faciā ut vitā eternā habeā. tūdi ei. servā mādata mea? Que iā nūc p dicta + neglecta sūt. Ideo rex iste p quo tu oras debet congregare viros spūales + eos q̄ sp̄m meū habēt intrōgret. + iquirat diligenter sēdm ꝛsilia eorꝫ. quō murꝫ ecclie mee reedificet. in xpianis. + honorē deo exhibeat. fides recta floreat. caritas diuina feruceat. + passio mea i corde hoīm ip̄mat. Inquirat ecclā quō vasa dom̄i mee restituat. i pristinū statū. scz ut devoti + religiosi relicta superbia resumāt humilitatē. i continētes diligāt castitatē. cupidi + mundiales abstineāt a nimio mundi appetitu. ut lucē possīt alijs. Laborꝫ ecclā fortit' + sapiēt' ut mādata mea attēdēs diligāt. Congregetꝫ iustos xpianos ut cū eis dirupta reedificēt. Vē ecclia mea mis lōge recessit a me. in tm q̄ nisi p̄ces mās mee ītruerētur. non eēt spes mie. Hz me' oēs stantes laycorꝫ. milites pl̄ alijs apostatauerūt. quorꝫ apostatarū p̄culū + pena tibi p̄us onsa fuerunt. Xpc p̄hibet sponse au die nouā + opa mundanorꝫ et bella p̄cauī. si dicat q̄ ꝛsidet opa dei q̄ stupēda + admirāda sūt

sapia me

Reprehendit eā illos q̄ solū intēdūt ad diuicias & hōres & delectacōes. dicēs q̄ nūq̄ intrbūt in tra illa fluctē lac & mel id ē in celestē gloriā n̄ sūtāt & iuste viuāt sc̄dm statū suū. & intrbūt iusti et exultabūt. Ca. xxvij.

QUr delectat te audie opa mūdanor & bella pterū & ciuū tali inani auditu occuparis. cū ego sū oīm dns & nulla delectacio ē sī me reputāda? Si vō tu velles audire facta dn̄oz̄. si sidare opa magnalia. debe res utiq̄ sidare & audire fca mea. q̄ intellectū recipiēt sibilia sūt. cogitacōe stupēda & audītu admiranda. Quis aūde dyabolꝰ monet dn̄os mūdi ad voluntatē suā. q̄nus pspat ex oppressa iustitia mea. attn ego sū dns eor & iudicio meo uidi tabūt. Ideo ītcepērūt sibi nouā legē xp̄i mea. Cuca q̄ppe oēm apponūt quō possīt a mūdo honorari. quō diuicias acq̄rē. quō voluntatē suā pficē. quō pfectū suā dilatare. Ido uuo ī dei tate & humanitate mea q̄ si ī tali sta tu moriāt. nūq̄ intrbūt ī tra illa q̄ promittebat filijs isr̄l̄ sub figā q̄ fluebat lacte & melle. nō magis q̄ illi q̄ desidabāt olla carnū & subitanea morte morie bāt. Sicut ei illi morte corpali moriebāt. sic & isti morīēt morte aie. Illi vō q̄ voluntatē meā fa cīūt ipi intrbūt in tra q̄ fluit lac et mel id ē in celestē gloriā ī q̄ nō est tra subtꝰ & celū supꝰ. & ego ipe creator oīm & dns ego sum subtꝰ & supꝰ. ego ext & intꝰ. q̄ ego rples oīa ego sacrabo aīas meas dulcedie nō mellis. & ineffabili suauitate & admirabili replebo eas. ut nichil desiderent n̄ me nullo egreāt n̄ me ī quo ē oē bonum. Hoc bonū inimici mei nūq̄ gustabūt. n̄ sūtant a pūitate sua. Si ei ipi cogitarēt q̄d fca p eis. si sederēt q̄d dedi eis. nūq̄ sic me ad ira puocarēt. Ego nāq̄ dedi eis oīa nōia & delectabilia habē cū tpantia. ego pmisi eis modāte habē honores. habē aīas habē voluptatē modāte. Quis ergo ī honore posit cogitet apd se. exq̄ sū in honore posit. hōeste iuxta statū meū volo me habē. exhibeā dō meo reuētiam nullos oppmā. dilectā oēs. iste talis m̄ ī honore suo placet. Qui vō diuicias habet & cogitat apud se. exq̄ diuicias habeo. nullo rē accipia iuste. nemi facia iniuria. timebo m̄ a mortali peto. pauprib⁹ subuenia. iste talis ī diuicijs suis cito ē m̄. Qui at ī voluptate ē et cogitat apud se. caro mea infirma ē nec spero me posse abstinē. idō exq̄ legitimā uxorē habeo nō accipiscā plures. obseruabo ei me ab oī turpitudie & fornicacōe. iste tal' m̄ placē potest. Hz plerīq̄ legē pponūt legē sua legi mee. Sīa in hōre suo nullos volūt habē superiores. de dicijs

nūq̄ posſit ſatiarari. ī voluptate ſua ulr̄ modū ⁊ laudabilr̄ cōſuetudinē volūt excēdē. Ido n̄ ſe emēdauerūt et mā aliā ītepestiuit. nō mītbuit in tra mea m q̄ lac ⁊ mel ſpūale ē. id ē dlcedo ⁊ ſacietas. quā q̄ acceperūt. nihil āplꝰ deſiderāt. nec aliquo īdigēt n̄ qđ habēt. ¶ Dāpnat̄ quedā aīa defuncti a xp̄o p̄ p̄cās grauꝫ. et p eoq̄ nō doluit de doloribꝫ vulneꝝ paſſionis x̄i. q̄ aīa ut filiꝰ abortiuꝰ aſſiliat̄ et ꝺdēpnat̄. et p illos q̄ ſeq̄bāt̄ maliciose xp̄m ī p̄dicacōe. ⁊ p̄ cū fixores ⁊ cuſtodes ſepulchi eiuſ notabiliꝰ deſignat̄. Cap̄. xxviij.

Dignus exitu videbat̄ aſtare deo. cui dns loq̄bat̄ dicēs. Ecce illa aīa nō ē mea. De vulnē q̄ppe latentis mei ⁊ cordis mei nō plꝰ opaſſꝰ ē. q̄ſ si pſoraret̄ clipeus īimici eiꝰ. De vulnib; manuū meaꝝ tantū cauſauit. ac ſi pānus ſcarlus rupēt̄. Vulnā etiā pedū meoꝝ tā mollia ei fuerūt. ac ſi vidēt̄ ſtīdi molle pomū. Tūc deus loq̄bat̄ ad ipſā aīam dicēs. Tu frequēt̄ q̄ſiuiſti ī vita tua q̄re ego deus ī corpe tuo mortuꝰ fui. Nūc at̄ ego q̄ro a te. q̄re tu ī aīa miſera mortua es? Rndit illa. Qa nō dilexi te. Et tūc dns īndit aīe. Tu īgit fuiſti m̄ q̄ puer abortiuꝰ mīt̄ fuit. q̄ nō minorē dolorē paſſꝰ ē p eo. q̄ſ p illo qui vinꝰ p̄cedit de utero eiꝰ. Dic ego tāto p̄cio ⁊ tāta cari-

tudiē te redemi ſicut aliquē ſcōꝝ meoꝝ. licꝫ tu modicū cu raſti. Verū ſicut puer abortiuus nō habet (dilectiē) de uberibꝫ matris. nō ꝺſolatiōnē de vbis. nō caloꝛē de pectore. ſic tu nūq̄ habebis dulcedinē electoꝝ meoꝝ. ineffabilē q̄ dulcedo tua placuit tibi. nūq̄ audies vba mea ad pfectū tuū. q̄ vba oīs tui et mūdi placuerūt tibi. ⁊ vba oīs mei erāt tibi amara. nūq̄ ſē ties karitatē ⁊ bōitatē mea. q̄ frigida eras q̄ gelu ad oē bonū. Vade īgit ad locū ubi aborsiui p̄ci ſolēt. ubi vives ī morte tua etnalit̄. q̄ noluiſti viuē ī luce ⁊ vita mea. Poſtea ds loq̄bat̄ ad exercitū. O amici mei. ſi oēs ſtelle ⁊ planete vtēt̄ ī lūinas. ſi oēs ſcī voſtarēt me. nō facēre miſdiā cū illa. q̄ ex iuſticia debita ꝺdēpnari teneꝫ. Iſta at̄ aīa ſilis fuit ebꝫ p̄mo illis q̄ ſeq̄bant̄ me ī predicacōe. ex malicia. ut inueniret occaſiōnē ī vbis ⁊ factis meis accuſandi ⁊ p̄dēdi me. Ipi viderūt opa mea bona et miracula q̄ nullꝰ facē potuit n̄ deus. Ipi audierūt ſapiaz mea ⁊ pbauerūt vitā meā laudabilē. ⁊ tñ ex hoc iuidebāt m̄. ⁊ uā ī aīo p̄cepert̄ p̄ me. Dz īgre? Nepe q̄ opa mea erāt bona et opa eoꝝ mala. et q̄ nō ꝺſenſi p̄cās eoꝝ. ſacriter redarguebā eos. Dic aīa iſta ſe q̄bat quidē me cū corpe ſuo nō ex diuina caritate ſi ſola appa-

rēna hoim. Audiebat opa mea
et oēs l' videbat. & inde rascebat
r. audiebat mādata mea. & de
videbat. sentiebat bonitatē mea
& nō ardebat. videbat amicos
meos pficientes i bonis & inde bī.
Dz quare? Quia ūba mea et
aloz meoz erat dē malicia
eo. mādata mea & monita dē
voluptatē eo. cantas mea ecia
et obia erat dē eo voluntate dē
tī ascia sua dicebat sibi. me pre
ceptis honorādū. Ex motu vō si
deū intelligebat me oīm creato
rē. ex fructu tre & aliaz rerū dispo
sicōe sciebat me ee creatorē. Et
ipius sic sciebat tī ad ūba mea i
rascebat. & opa eo. mala reprē
debā. Dedo filis erat illis q occi
derūt me. qui dixerūt ad iuicē.
Occidamo eū audacter. neqq ei
resurgz. Ego ei pdixi discipulis
meis q resurgerē tcia die. Et ī
mici mei mūdi dilectores nō cre
debāt cū iustitia r̄surrecturū.
q pulū hoiem me viderūt. sed
deitatē latere nō viderūt. Ido
et fiducialr peccabāt. & ex iusti
cia q pualuerūt. Si ei scissēt
sēt. nūq occidissēt me. Sic q a
nīa ista cogitauit. Faciā inq
voluntatē mea ut placz. occida
eū audacter. sdm voluntatē & opa
q delectāt. Q ei nocz & die
abstinea? Nō ei resurget ad iu
dicādū. nō iudicabit iuē opa ho
minē. Si ei iudicarz sic districte.
nō redemiss hoiem. & si sic odio
sū habēt pcm. nō tā pacient'
peccātes supportarz. Tercia filis
erat illis q custodiebāt sepulchz
meū. qui armauerāt se & mu
nierāt sepulchz custodibz ne res
gerē. dicētes: Custodiamo diligē
ter ne resurgat. & ne forte seruia
ei. Sic faciebat aīa ista. Armauit
ei se diuicia pcā. custodiebat di
ligēt sepulchz. de dilatatiōe e
loz meoz i quibz iesco. seruabat sollicite. ne ūba mea & mō
ta eoz ingredient ad se. cogitās
sic sēcū. Observabo me ab eis.
ne audiā ūba eoz. ne forte stimu
lato aliqbz cogitatiōibz diuinitā
cipiā dimittē delectationē incep
tā. ne forte audiā q voluntati
mee displiceāt. Et sic se sbtrāxit
ab ill' ex malicia. quibz ex cantā
te sociari debuisset. Precipit
sponse ut fregter sumat corpo
q̄d p mānā qd pluit pribz i deser
to & p farinā vidue q paut pphe
tā designat. Enarrat ecia ōnes magnas & grās q aīe deuote
sumēti ex cōione pdicta pcīunt.

Ebo sū deo Cap̄m xxix.
tuo & dns. cuius vocē
audiuit moyses i ti
bo & iohes i iordane. Ab isto de
e volo. q frequētius recipias cor
po meū. Hoc ē ei medicamētū
& cibz de q aīa sforcat. ifirmo
i aīa & debil i vtutibz malefct.
Nūqd nō scīt. q pphia mittēba
t ad mulierē q paut eū modi
ca farina & nō minuebat nec
dū pluuia veit sup tīā? Ego
sū ille pphia i figū. corpo meū

ē farina illa. ℣ Hoc cibꝫ ē aīe. hoc nō sumit nec minuit ꝫ cibat animā ⁊ sp ī eōsumptū ē. ℣ Cā corpalis cibꝫ tā habet. ꝑmo stricti ligat cit. scdō ānichilat. tcio cibat ad tēp9 ꝫ etna liē. ℣ Hic cibꝫ ꝓfigurabat ī mānā qđ comederūt illi ātiqui ꝓtes ī deserto. ℣ Hec ē caro quā ī euāgelio ꝓmisi. q̄ saciat ī etnū. ℭ Ergo sicut eger cresc̄at ad fortitudinem mirū corpali cibo. sic oīs qui hoc corp9 meū cū bona ī tēdē suit. cresc̄it ad spūalē fortitudinem. ℣ Hoc ē fortissim medicamētū qđ ingredit ad aīam ⁊ sanat eā. ℣ Hoc sensui corpis latz. ⁊ ītellectui aīe manifestū ē. ℣ Hic cibꝫ ī sipid9 ē malis. quibz nō sapit nisi dulcedo tpalium. quor oc̄i nichil vidēt n̄ cupiditatē suā. quor ītellectꝫ nichil discernit n̄ voluntatē suā. ℭ Xp̄c ꝓcipit spōse q̄ totalit voluntatē suā cōformz eī voluntate dei. tā ī ꝓsp̄is q̄ ī adisis. nā voluntas ꝫpat radici arboris q̄ si bona ē tūc arbor id ē aīa fructificat bonū fructū. si vō instabil. tūc rodit a talpa drabolo ⁊ aīa ꝑpellit a vēro ad isitatū. aut arescet a calore solis id ē mūdi amore vano.

Hūg loq̄t ad Cam. xxx. spōsam. ℣ Licz ego oīa scio. tn dic m̄ tua ꝓpa loq̄la qualis ē voluntas tua. ℣ Rndit ꝑ spōsa stati angelꝫ q̄ datꝫ cāt ei ad custodia dicēs. Voluntas sua ē sicut legit. fiat voluntas tua: sicut ī celo ⁊ ī tra. ℣ Rndit dns. ℣ Hoc ē qđ q̄ro ⁊ volo. hoc ē gratissim obsequiū. Ergo sponsa mea oportz te cē sicut arborē bene radicatā. q̄ tria mala ad uenientia timē nō habet. ꝓmo si arbor bn radicata fuit non ꝑfodit a talpa. scdō nō ꝑcutit ī pulsu vētor. tcio nō aresc̄at ex feruore solis. ℣ Arbor vō tua. aīa tua ē. ℣ Hug radix ꝓncipalis voluntas bona ē scdm voluntatē dei. ℭ De hac ei indice voluntatis. tot virtutes ꝓcedut. qt fuit radicata in arbore. ℣ Radix ergo ꝓncipalis de q̄ alie fuctresc̄ut debet fortis ⁊ grossa. debet ēt ꝑfide ī tra cē radicata. hic voluntatis tua debet cē fortis ī pacia. grossa ī diuina caritate. ꝑfunde depssa ī vera hūlitate. Et si sic radicata fuit voluntas tua. tūc nō habet timē talpā. Qđ at sigt talpa subtꝫ tra vadēs. n̄ drabolū q̄ inuisibilit aīam circūagit et ꝑcutiat? ℣ Hic radicē voluntatis nisi fuit stabilis (ad paredū) morsu suo findit. et mordēdo dissipat. qn affectiones ꝑuas ⁊ cogitatōes īmittēdo cordi ī diuisa rapit ⁊ facit te aliqđ desidare ꝑ voluntatem meā. ℭ Tūc vō viciata ꝓncipali radice oēs alie radices vnāt. et aresc̄at trūcꝫ id ē si voluntas tua fuerit corrupta. ēt alie virtutes maculāt. ⁊ displicēt m̄. ꝑmo ēt ꝑ voluntatē ipsam

(voluntatē)

malā nisi corrigat. digna es
dyaboli subdi dnio. quamvis volū
tas nō procedat ad effectū. Si vō
radix volūtatis tue fuit fortis
et grossa. rodē quippe pt eā tal
pa sz nō findē. et tūc ex corro
sione illa radix fortius succres
cit iterū ad maiorē fortitudi
nē. Sic dyabolus. si volūtas
tua sp fuit firma i contrariis et i
prosperis. rodē quippe pt eā dyabo
lus id ē cogitacōes prauas imit
tē. sz si illis resistit et nō consentit
volūtate. tūc nō erūt tibi ad sup
plicium sz proficiēt tibi propter paci
ētiā ad maius meritū et virtutū sub
limitatē. Ex si forte contigat te
ruere p ipaciaz vl' ex ipuiso. cō
surge citius p paciaz et fortitudi
nē ad immissiōes dyaboli tolerandas.
Scdo si arbor bn radicata fuerit.
nō habet timē ipulsū vētorū.
Sic tu si volūtas tua fuit scdm
volūtatē meā. nō debes sollici
tari de adūsitate mūdi. q ē tanq
vētus. cogitādo tecū q forte sic ex
pedit tibi. scz pati adūsitates.
nō debes turbari de contēptu et
obprobrio tuo. qr ego qs volo exal
tare et deprimē possū. qr nichil
facio sine causa. Qui vō volūta
tē habet mi contrariā hic i pnti tr
bulat qr nō pt pficē qd qrit. et
adhuc i futro p volūtate mala
puniet. Ex si volūtatē suā mi
cōmitteret. oīa facilit potuisset ad
ueniētia tolerasse. Tercio arbor
bn radicata nō habet timē ni
miū calorē. Et q volūtatē hnt

pfectā. nō siccāt ab amore dei
p amorē mūdi. nō retrahūt ab
amore dei aliquo prauo ipulsū. Il
li at q istabiles sūt. horū aīa a
bono icepto et a caritate dei cito
euertit. aut suggestiōe dyaboli a
contrarietate mundi. a ab amore eius
vana inutilit concupiscēdo. Preterea
nō bona arbor ē ille hō de quo tu
nūc cogitas. Huius capitalis ra
dix fracta ē. scz. fiat volūtas tua
sicut i celo et i terra. Ipe at assūp
sit continētis vite austeritatē. sz re
frigiuit i eo caritatis ardor. Hūc
ego iuui propter preces mris mee. qr
habuit tā. paupertatē i diuitijs.
infirmitatē i mēbris. defectū in
sciā. Hec fuit volūtas mea. q si
paciēt in hijs tribz stetisset. habēt
eternā habūdāciā. habēt et eternā
sanitatē et pulchritudinē. habēt et
cognitionē et visionē dei. Et ad hc
obtinēda. ego iuui eū. dādo ei spi
tualiū fortitudinē. inspirādo ei
volūtatē meā. Sz volūtas eius ē
volūtati mee contraria. tepide requirit
auxiliū. Angustiat ei de paup
tate nō propter me. sz propter utilitatem
suā. angustiat et de infirmitate ne
paciat dolorē. angustiat de defcū
sciē. ne ab alijs contēpnat. Ido ex
occulta sciā mea. tā hec ex qbz
turbabat. obtinuit ad volūtatē
suā. Habet quippe nūc maiorē ha
būdāciā q prius necitatis corporalis.
habet et maiorē sciaz. habet et
maiorē reputationē. Preterea cū
talpa dyabolica tangit eū cū tēp
tacōe. timēdus ē ei casus. qr volūtas

penitētiā et contritiōē et tūc ego remitto
pcā et dabo tibi

capitalis fracta ē. Et ideo si amor
mūdi ītaluerit. statī arescit a bo
no & pcedit ad cupiditatē. si vō
ītruerit tribulatio āgustiat ab
oī pte sicut arbor rōtussa vētō.
& nullo strubil. sz ad oīa q̄rulosq.
Si vō affluerit honor. nō mi
nūs sollicitabit quō oīb placeat.
quō ab oīb possit vocari bonꝰ.
et ad ītrueta possit ocrē sa
pēt. Ecce q̄ta ista stabilitas p
dit ex istabilitate radicis mei
atē. Qd ait ego sū factur?
Ego sū q̄ bonꝰ ortulanꝰ ī cuꝰ
orto fuit mltē ifrūosē arbores. et
pauce bone. ose. Si vō abadat
penitꝰ ille bone arbores. qs tūc
ītrabit ortū? Si vō oēs infruc
tuose arbores radicitꝰ euellat?
nimis deformis appariz ortꝰ
ex fossis & suffossioē priuerūs.
Sic ego si oēs bonos ad me de
carne educē. qs tūc ingredē
tur sctā ecclesiā? Si eī oēs ma
los ī vno pūcto auferē. tūc ni
mis deformes fosse appareret ī
orto. et tūc oēs seruiret mī ex
tiore pene. et nō ex amore.
Ideo ego facio sicut bonꝰ inser
tor. qui surculū aridū trūco in
serit. quo crescēte & firmatō va
dicato illud qd aridū ē. pcidit in
ignē. Sic ego faciā. Plātabo
ipse mī plātationē dulcedis et
surculos vtutū. quibz succrescē
tibz abscidā qd aridū ē et pcidā
ī ignē. et purgabo ortū meū
ne aliq̄d ifructuosū remaneat.
qd ramos nouellos et fructifica
tes possit impedire. Videbat
a sponsa ī iudicio dñm nr̄m
demon & vna aīa ysilis for
me horribil aīalis. et dānā
batur illa aīa q̄ semp pseuera
uerat ī malo nec ī fine pēnit.
et q̄lit xp̄c ē tantatus & prius
bonis & distrctꝰ malis. Et q̄lit
aīa alia ascēdebat ut stella
clarissima. Cap. xxxj.
Videbat a sponsa ī dīno
iudicio stare q̄ duo
dēones ysiles ī mēbris. quorū
ora erāt apta q̄ lupor. ortū
q̄ vitulꝰ mꝰ ardēs. flāmātes
aures de pēdētes q̄ canū. vē
ter tumidꝰ & nimiū pressꝰ ma
nus q̄ grifi. crura sine iūctu
ris. pedes erāt q̄ mutilati &
ad mediū abscisi. Cuī vnꝰ eoꝝ
ait ad iudicē. Iudex iudica
bat aīam mī ysilem istiꝰ mi
litis. mī ī iustē ad mea iuꝛ
tionē. Rndit iudex. Dic q̄lē
iusticiā & rationē habeas ad
eā. Rndit demō. Ego quo p
mo a te. q̄ iustꝰ es. Rone ubi
aliq̄d aīal silē uenit alij. solet
dici hoc aīal leonini generis
vel lupini vl aliq̄d hmōi?
Cui ego q̄o. cuiꝰ generis sit
aīa ista. à cui filis. angelis vel
dēonibz? Cui ait iudex. Nō ē
filis angelis. sz tibi & tuis ysili
bus. sicut satis patet. Cui q̄ re
rideō ait demon. Cū hec aīa
de ardore tui amōris ide carita
tis tue creata fuit filis cāt tibi.
Cui at̄ ait. Accepta tua dulcedi

facta ē mea tpli cure. ¶Primo
qp silis ē m̄ in dispoſicōe. ſcdo qr
silem ḡſtū habem⁹ tcio qr v
nā abo habem⁹ voluntatē. ¶Vn̄
dix iudex. Licz ego oīa ſcio. tn̄
ppt̄ iſta ſpōſa q aſtat dic. quō
ē silis tibi dicta aīa i dispoſici
one. Et demō ait. ¶Qua ſicut
cōformia habem⁹ mēbra, ſic
eciā cōformes habem⁹ actus.
¶Nos ei habem⁹ aptos oculos.
nichil tn̄ vidē⁹. Ego qppe nichil
volo vidē qđ ad te et tuā dilci
onē ptineat. ſic nec ipa vidē
voluit cū potuit qđ ad te ⁊ ſa
lutē aīe ptinēt. ſz ſola tpalia
et delectabilia attēdebat. ¶Nos
eciā habem⁹ aures. ſz nō audi
m⁹ ad pfectū nr̄m. Sic ⁊ iſta
nichil qđ ad hōrē tuū ptinuit
audire voluit. Et m̄ silr oīa
amara ſuit. ideo vox dulcedis
tue et bōitatis nūq̄ ītrabit i
aures nr̄as. ad ꝫſolationē noſ
trā et pfectū. ¶Nos habē ora
apta. qr ſic ipa os ſuū aptū
habuit ad oīa mūdi ſuauia ſz
clauſū ad te ⁊ ad honorē tuū
ſic ⁊ ego habeo os meū aptū
ad offensionē tuā et tbationē.
et nūq̄ ꝫtinerē ipm a malo
tuo. ſi possibile cēt te turbari
vl a gloria īmutari. ¶Manus
iſtius qī ḡrifi. qr qcqđ de tpalibz
obtinē potuit uſq̄ ad mortē
tenuit. ⁊ tenuiſſet diuti⁹ ſi p
miſſes ſibi viuē ulti⁹. Sic et
ego oēs q i man⁹ ptātis mee
venīt. tā firmit̄ tenerē qp nū
qp delingrē. n̄ ex iuſticia tua au
ferrēt a me īuito. Vent⁹ ei⁹ tu
mid⁹ ē. qr cupiditas ei⁹ ptēde
bat̄ abſq̄ mēſura. īplebat̄ eī
et nō ſatiabat̄. Tanta qppe fu
it ei⁹ cupiditas. qp ſi ſola totū
mūdū obtinē potuiſſz libent̄
laboraſſz ⁊ adhuc ſup̄ i cel⁹ reg
nare voluiſſz. Cōſimilē eciā
cupiditatē habeo ego. ¶Nā ſi oēs
aīas i cēlo et i t̄ra et i purgato
rio sol⁹ obtinē posse. libent⁹ ra
perē. et ſi ſupeſſz una ſola aīa
hāc ppt̄ cupiditatē mea nō di
mittere liberā a tormēto. ¶Per
tuis qz ei⁹ fingidiſſim ē ſicut et
meū. qr nullā caritatē habu
it ad te. et nūq̄ ſapiebat ei mo
nita tua. Sic ⁊ ego nulla cari
tate afficior ēra te. ymo ex in
uidia qua habeo ad te libent⁹
me amariſſia morte occidi p
mittere et ſp ad idē renouare
ſupplicia. ad hoc ut occidēris. ſi
possibile cēt te occidi. ¶Cruza
eciā nra ſuit ſine uictoriis. qr
voluntas nra una ē. ¶Nā a pn̄
cipio creacōis mee voluntas
mea ſtatū mouebat̄ ꝺt̄ te.
et nūq̄ qđ tu voluiſti ego vo
lui, qđ⁊ Sic ei⁹ voluntas ſemp fuit
tuis preptis ꝺtria. ¶Pedes nr̄i
qī mutilati ſūt. qr ſicut cū pe
dibz pcedit ad corpis utilitatē.
ſic cū affectu ⁊ ope bono pce
dit ad deū. Sic iſta nūq̄ vo
luit pcedē ad te cū affectu. nec
ope. ſicut nec ego. ¶Ideo i oībz
ſum⁹ ſiles i dispoſicōe mēbr̄.

Habem⁹ et similē grīstū. qz liz sciam⁹ te sūmū bonū. nō tñ grīs tam⁹ q⁹ dulcis ⁊ bon⁹ es. Virgo sicut filēs sum⁹ ī oīb⁹. sic iudica nos ad xp̄ictionē. Cui vndit cōia dñō vn⁹ angelox dicēs. Domie deus. postq̄ ista aīa corpi iūcta fuit ego semp eā seque bar. nec sepaui me abea q⁹ diu aliq̄d boni ī ea reppeir. Ille aūt reliquo eā q̄ sactū vacu ū ab oī bono. Ipā deniq; ha buit tā mala. Primo. q⁹ vba tua reputabat p mēdacio. scdo. tenuit tuū iudiciū p falsitate. tcio miscdiā tuā habuit pro nichilo. ymo hec mia tua ipi mortia fuit ante eā. Ista aīa fuit eciā ī xp̄ictio nec habuit n̄ vnā vxorē. nec se miscuit alt fēne. et hāc fidelitatē ma timonij ipe seruauit nō ppt̄ di uinā caritatē et tiorē. sz qz sic tenē dilgebat carnē illā vxo ris. q⁹ nō affectabat cū alia cū ne copulari. Audiebat q⁹ miss sas ⁊ intfuit diuinis. nō ppt̄ de uotionē. sz ut nō cēt segregat⁹. et ne notaret ab alijs xp̄ianis. Accessit eciā ad ecclīa cū alijs hac itēcōe et ea intcōe. ut ei da res sanitatē corpis. diuicias mū di ⁊ hōres. nec nō ut xseruaret eū a casu q⁹ ab hoīb⁹ ifortuni ū appellat. Dnē huic aīe totū retribuisti ī mūdo. et pl⁹ q⁹ seruiuit. Nā dedisti ei filios formo sos. dedisti sanitatē corpis ⁊ di uicias. seruasti eū ab ifortuio q⁹ timuit. dedisti ei ex iustitia effm cupiditatis sue. ī tantū. q⁹ p vno cētū repēdisti ei. et nichil ut remuneratū pmāsit. Ido reliquo eā nūc vacuā ab oī bono. Cui demon vndit. Ergo iudex q⁹ seqbat volūta tē meā ⁊ ī centuplū repēdisti oē q⁹ debebat habē a te. ideo iudica nos ad xp̄ictionē. Nūq̄d ī lege tua scptū ē. q⁹ vbi una vo lūtas ⁊ vn⁹ sens⁹ mūmoralis fuit. ibi xp̄ictio legalis fi potest. Sic int̄ nos ē. Dua ei volūtas ē mea ⁊ mea ē sua. Cur ergo a xp̄ictiōe mutua fraudam⁹. Vndit iudex. Aperiat aīa vo lūtatē suā. ghr̄ sibi de xp̄ictiōe tua videt. Que vndit iudici. Magis volo ee ī pena ifernu. q⁹ venire ī gaudiū celi. ne tu deus habeas de me ꝓsolationē. Tantū ei m̄ odios⁹ es. q⁹ ming turo de cuo de cruciatu meo. si tu nō ꝓsoleris. Cui demo ait ad iudicē. Talē volūtatē ego ecīa habeo. Malle q̄ppe ī ppe tuū cruciari q⁹ venire ī gl̄am tuā. ad hoc ut tu inde haberes ꝓsolationē. Cui iudex ait ad aīam. Volūtas tua ē iudex tu⁹. et sdm hāc iudiciū sustinebis. Et cui iudex xp̄s⁹ ad me q̄ hec oīa mdebā dixit. Desti. q⁹ pe ior fuit latrone. Habuit ei aī mā suā venalē. carnus sitiu⁵ īmundicias. primū sui defrau dauit. Ido voces hoīm clamāt sup eā vndictā. āgeli auertūt

ab eo facie. sci fugiunt consortium
eius. Et tunc demon appropinquans
ad aiam illam sibi similem dixit.
O iudex. ecce ego et ego. Ego.
quia malicia mea malus et non
redemptus nec redimendus. Iste vero
est qui alter ego. quia redemptus est et as
similauit se mihi. obediendo ma
gis mihi quam tibi. ideo iudica eam
mihi. Cui iudex. Si tu inquit adhuc
humiliares te. ego darem tibi gloriam.
Et si aia ista in ultimo puncto vi
te petiuisset veniam cum proposito e
mendandi. numquam starem in manibus tu
is. Sed quia perseuerando usque ad finem
obediuit tibi. ideo iusticia est ut
sit eternaliter tua. Verumptamen bona
que fecit in vita sua si tamen aliqua sunt.
restringet maliciam tuam. ne possis
eam cruciare quantum velis. Et de
mon. Ergo mea est. Preterea sicut
dici solet. caro eius erit caro mea.
licet carnalis non sum. et sanguis
eius erit sanguis meus. Et multum
letari videbatur de hoc dyabolus.
et cepit plaudere manibus. Cui
dixit iudex. Quare tantum letaris?
Et que est leticia tua de aie perdi
cione. dic audiente ista sponsa me
a que astat. quia licet ego omnia noue
rim. tamen propter istam sponsam que spiritualia
absque similitudine capere non potest. vn
de. Tunc demon ait. Cum ista
aia ardet. ego plus et plus atro
cius ardeo. et cum eam incendero
ego plus incendor. Sed quia eam re
demisti sanguine tuo. et tantum
eam dilexisti. ut te ipsum deum pro
ipsa trades. et tamen eam decipere

potui. in hoc ego gaudeo. Respondit
iudex. Malicia tua magna est.
Sed circumspice. permitto enim te videre.
Et ecce stella pulchrima ascende
bat ad superiora celi. Et videns
hanc demon obmutuit. Cui dixit
dominus. Cui est illa similis? Respondit
demon. Ipsa est splendidior sole. si
cut ego nigrior fumo. Illa est
plena omni dulcedine et dilectione
tua diuina. et ego plenus sum omni
malicia et amaritudine. Et dominus.
Quomodo sedet hoc in animo tuo. et quid
dare velles ad hoc quod ipsa daretur
in potestate tua? Respondit demon. Dens
animas que sunt in inferno ab adam usque
ad hanc horam libenter darem pro ea. et
adhuc tam amaram penam pati vel
lem. tanquam si cuspides gladiorum inu
merabiles infigerentur in vna colump
na cuspis iuxta cuspidem et tam
densissime. ut non esset distantia vnius
acus inter cuspides. et ego libenter
inter hec transirem a summo celo usque
ad infernum. ut illa stella daretur
in potestate mea. Respondit dominus. Ma
licia tua magna est ad me et ad
electos meos. Ego autem sum sic cari
tatiuus. quod si esset possibile me ite
rum mori. libenter vnum tale suppli
cium paterer pro vnaquaque aia et pro
vnoquoque spiritu immundo. quale semel
passus sum in cruce pro omnibus aiabus. ita
ut non remanerent vnus spiritus immun
dus. Sed tu ita inuidus es quod non vis
quod vna aia veniret ad me. Tunc
dominus ait ad illam bonam aiam que vi
debatur ut stella. Veni electa mea
in gaudium quod desiderasti. veni in

dulcedine q̄ nūq̄ finiet. veni
ad deū tuū et ad dn̄m. quē to
tis desiderasti. Ego dabo tibi
meipsū i quo ē oē bonū. et oīs
dulcedo, veni ad me de mūdo q̄
silis ē dolori et pene. q̄ i eo nō
ē n̄ miseria. Et tūc dn̄s ihūs
ad me q̄ hec oīa i spū vidēba
dixit m̄. Este filia. licet i vno
puncto facta sit apud me. & q̄
tu sine silicidiē spūalia capere
nō poteris. ideo tibi fit istā onīo.
ut intelligat hō q̄ distīctū sit ma
lus. & q̄ pius bonus. ¶ Verba x̄
ad sponsā. q̄ue p̄ntes instruētes
filios i mūdanis moribz ad ac
q̄rendū hōres et mūdanā gl̄az
cū superbia. p serpētes mitentes
filios suos et docētes eos pūgē
cū stimulo & venenare. notabi
liter designat. Cā. xxxij.

Serpens & femella eiq̄
cū iniscet. habēt in
semīe sue inixtionis venenū.
et de natā eoz venenatoz ori
piēt serpēs. Cōtepto aūt serpēte
nō pt vnificari n̄ p gr̄am meā.
q̄ nichil sine me ē vl' ee pt. nr̄
spm̄ obtinē. n̄ mediāte mea vi
tute. Natos vō serpēte q̄ mr̄ nō
habet ubera q̄ natos sugē possit.
ponit se sup suū natū. et sic for
tit' calefacit eū ut fere sufforet.
Q̄ senectūs ex supioi pte caloris
nimiū et ex tra nimiū frigi.
urgēte necitate applicat os ad
tr̄ā et capit tr̄ā paulati sugē
& comedē. Deinī formās eum
mat' ad mouēdū se pūgit na
tū suū in caudā. quā cū capit ex
tendē. iteū pūgit ut vēthat. Sili
q̄ modo docz caput pūgēdo exte
dē. dorsūq̄ curuare. Postea mat'
attēdit locū aliquē ubi calor so
lis ē fervētior. et illuc secū trahit
natū suū p̄decēs eū lenit' ut ad
disaut sēq̄. Quo sequēte & i calorē
solis obdormiēte. cognouit sic mr̄
secū. Filiq̄ meus habet venenū
ad malicia. ido nēte ē ut addis
cat pūgē. & q̄ adhuc venenū
habet stimulū si adhibuero ali
q̄d durū cicq̄ frāget' angq̄ assue
tq̄ foueis fiūt ad pūgēdū. Ido
mater sapiēt' puides filio. iquit
aliq̄d mollissim̄ et apportās pōit
añ natū suū dormiēte. Postea
valēt' flatu suo pflās i aures eq̄
excitat eū dicit'. in tm̄ q̄ q̄ exti
se facto ex mocōe flatq̄ incipit sti
mulare i illud molle q̄d ātea eū ap
posit' ē. In quo tā diu assueta
cit stimulū q̄ crescēte diuicia sti
muli & assuetudiē pūctionis. dis
pūgē lapides & ligna & q̄cūq̄ for
tia. Tādē informato nato velim
q̄t eū mr̄. Talis ē ille hō quē
tu nosti. Est ei sicut natus serpē
tinus. q̄ de prē serpētino & femel
la serpētina natus ē. Sic deniq̄
serpēs. cū nimiū habēt abiēdi
affectū et cupiditatē i extīguibi
lē. ardet i cupiāz femelle. q̄
sideratās eū sapiēte formosū et
strēnuū. ardebat i serpēte ar
dore eiq̄. Ideo cū oī superbia stēp
to tōre meo supenerūt isti. & de
venenato grē venenati genuerūt

Nā isti ābo supenerūt cū pessīo
venēo id ē superbia q̄ dāpnabilius
nocuit aīe q̄ corpi venenū mālē.

serpentē. In quoꝝ semiē q̄ miser
icors sum et iustitia sic exigit
dedi aiām de dinitate mea ca
ratā. Verū q̄ mr̄ nō habet u
bera dine dilcois quibz lactet
natū suū. ideo calefacit eū sub
se et nutrit eū ad amorē mū
di. r eū excellētioribz educat eū.
desideras toto affectu quō repu
tari possit cū magnatibz. et ī
citās eū ad subiisionē sui. allo
q̄t eū. dicēdo. Si habēs illud do
minū et p̄cipatū. asilis pos
sis eē pn̄s. et talis honor decēt
re. et p tali honore laborare te
neris. Talibz igit̄ vbis natus
serpētīg istructg a mrē r ad
trena calefactg. ex frigore dimi
ne caritatis ītipit trena desi
dās comedē et comedēdo arti
us estuare. Deīn ut addiscat
mouē mēbra et erigē caput.
pūgit in cauda a mrē. qn̄ ab
ea iformat r iducit. ut alios si
bi alliciat p̄missionibz. alios asso
ciet sibi vbis r fratribz. qn̄ nō
iubet̄ p̄ē bonis ut vocet̄ bong.
nō p̄ē vite ut vocet̄ strēnug.
nō habē q̄tē ut celebret̄ nomē
eiꝰ. Docg eā mat̄ natū serpe
et p̄dēdo ducit ad feruorē solis
qn̄ seuiendo supbe r dissolute
ītrat eū ad asilia dicēs ei p̄na
tim r publice. Sic vixit p̄r tuꝰ
r aīcessores tui. sic magnates
decet icedē. Pudor ē. si velis illis
eē sanctior. r dedecꝰ ē. si velis il
lis eē humilior. q̄ ex blāda locutōe
acq̄sierūt honorē hoīm. et ex
formatōe morū eoꝝ obtinuerūt
magnū nomē. Hijs monitis
natꝰ serpētīg allectg. seq̄t ma
trē ab vno p̄cto ī aliud. usq̄ dū
veneīt ī luxuriā canis tanq̄ ī
solis ardorē. ubi cū ītrpit ḡescē
r dulcescē canis ardor. tūc do
cet a mrē pūgē r stimulare.
Verū q̄ mater̄ asidebat ī sum
tatē eiꝰ ī stimulo ac paupertatē
ī facultatibz et ī viribz defectū.
idō suadet ei molliora. sc̄z ut ac
q̄rat p̄mo tpalia mōrus repu
tacōis. ascēdat ad hōres mōres.
q̄ oīa vident̄ ī p̄ncipio mollia
r suauia ad habendū. Q̄ vene
nato acq̄escēs asilio pūgit mise
ros quibz vis resistēdi nulla est
ablatōe sua. alios pūgit iniuria. alios pūgit odio.
atq̄ p̄uat vita. Deīn asortato
malicie stimulo ī istis ifiorib.
p flatū ite. a mrē ītipit ad
altiora ascēdē maiorib iuidē.
p̄dictōes tēdē et sufatare litigia.
in tantū. q̄ eccā ī fortissiā nō
formidat extēdē stimulū suū.
id ē ad sācē eccīe iuriā. n̄ solli
cite an p̄udeat r sapiēt̄ caue
at. Ad hui⁹moī vō stimuli ex
tirpādā malicia nō ē n̄ vnū re
mediū. id ē. ut absādat̄ lingua
serpētis. Hoc vō erit sapiētū
dis⁹cīē quō absidat̄ sit eius
lingua. Deinde subiunxit dns.
Sicut pāng tūssodit̄ et nō sētit.
et sicut pomū decoquat̄ r pos
sessor eiꝰ nō ledit̄. sic passio me
a ē in corde istiꝰ serpētis. q̄ nū
q̄ ea recordat̄ ī corde suo attēte.

Nā m̄ pdestinacōe ponit fidē
suā. dicēs. Si deus p̄sciuit me
dāpnādū. cur āplꝰ laborabo?
Si vō saluādū. facilꝫ recipiet pe
nitēciā meā. Ne illi n̄ se ciciꝰ e
mēdauit. qz nulliꝰ ꝓpt̄ p̄sāz me
ā reprobat̄. Sciās ecīā q illa ſ
pēs femella mat̄ istiꝰ nō ꝓsequt̄
qđ insipiēt desidāt. Sz nec filij nr
gnatio illa ꝓsparit̄. ȳmo ipa
i amaritudīe maneret. et memoria
eiꝰ esset i oblionē. ¶ Deus p̄
loquit̄ filio q̄lit̄ ipe est filius spō
so q tantū dilexit sponsā q ꝓpt̄
eā crucifixꝰ ē. ipa vō dilexit
adulterū ⁊ interfecit spōsū. ⁊ q̄
lit̄ aīe p spōsā thalamꝰ p et
clīā. porte thalami p voluīta
tē. adulter vō p corpis delēta
ones designatiuꝰ. Predicit ecīā
de futā spōsa spōsanda xp̄o.

Dicit lo Capl'm xxxiij.
quit ad filiū. Tu es
filius spōsō. q desponsa
uit sibi spōsā decorā facie ⁊ ho
nestā moribz ⁊ iduxit eā i tha
lamo suo ⁊ dilexit sicut se. Dic
tu fili mi desponsasti spōsā no
uā. qn ad aīas hoīm tūta aliq
ta caritate. ut terpsi lacerauit et
i truncis stipite extēdi voluisti.
Has introduxisti i scām ecclīam
quā tuo sāguīe dedicasti qñ i qñ
dā thalamū. Sz vē spōsa tua
nūt facta ē adultā. fores thala
mi fuit clause. et i loco spōse iaz
adultā pessīa q cogitat sic apꝰ
se. Ego vw meus dormiet ⁊ nu
dus iacuit. tūc ꝓducā me eum
gladiū acutū et interficā eum.
qz nō placz m. Qđ nōt spōsa
n̄ aīas qs tuo sāguīe redēisti?
Que q̄nus multe sūt tn ꝓpter
unitatē fidei ⁊ dilcōnus una
votaui pūt. Et m̄lte hee nūt
facte sūt adultē. qz diligūt mū
dū plꝰq; te. delectacōne alicuiꝰ
q̄uīt nō tuā. Fores thalami id
ē eccīe sūt clause. Qđ sigficat
fores n̄ voluitatē bonā p quā
ad aīam ingredit deus? Hec
clausa ē. q̄ nulliꝰ boni habēs
effectū. Voluītas vō ūimici tu
i cōplet. Nā q̄q̄d placz q̄q̄d
delectat ad corpꝰ hoc diligit.
hoc honorat. hoc sem et bonū
p̄dicat. Voluītas āt tua q̄ est.
q; hoīes debeāt diligē te feruē
nent. desidāre te. prudēt. oīa
p te dare vacōbilit. oīno clau
sa ē ⁊ neglecta. Necnō ⁊ ali
q̄ q̄ forte q̄nq; fores thalami
tui patent ītrāt. nō hac ītē
nōe ītrāt ut voluītate tuā fa
ciāt et ut te toto corde diligāt.
Sz p vēcūdia. ne videāt ūqui.
ne sāāt publice ab hoīb; q̄les
sūt inter apud deū. Sic igit ma
le clausa ē ianua thalami tui.
et plꝰ ē delēctio adulti q tua.
Cogitat ēi apud se. q ēi nudꝰ
et dormies fueris īterficiet te.
Cui videris eis nudꝰ. qn cor
pꝰ tuū qđ de puriss̄is viscerib;
vītis suscepisti nō tn amitte
do dīuinitatē. videt sb̄ specie
panis i altari. et nichil ceīnē
tes i eo de dīuitatis gre potē

nia reputat te qi pane mod⁹
cu. cu tñ vé deus ⁊ hō sis. que
oculis vide nō pñt tenebris
mūdi obscurati. Tuū q̄ vide
ris eis dormies. qñ pateris
eos ipunitos. Et ido p̄suptuo
se ingreduit thalamū tuū. co
gnatēs apud se. Ingrediar et
recapiā corp⁹ eo⁹ sicut ceti. ni
chilomi⁹ tñ post suptionē fa
ciūt qd eis placz. Qd ei obest
si nō supsero. ⁊ qd m̄ pdest si
supsero? Ecce miseri p tales
cogitacões et p talē voluntatē
interficiūt te a cordibz suis ne
regnes i eis. q̄nus imortalis
es ⁊ i oi loco p potētiā tue di
uinitatis. Verū q̄ nō decz fili
mi te cē sine sponsa. nec spon
sā habē n̄ castissimā. ido mit
tā amicos meos q̄ acquirāt ti
bi sponsā nouā. venustā aspcu
honestā moubz. desidabilem
tactu. et i thalamū tuū int⁹
ducāt. Ipi āt amici mei erūt
celēs tales sicut aues volātes?
q̄ sps me⁹ cū meipō ducz eos?
Erūt et fortes. sicut illi āte q̄
cū manū dissoluēt. Erūt ⁊ mg
naīmes. sicut illi q̄ nō timēt
mortē ⁊ pati sūt dare vitam.
Vij adducēt ad te sponsā nouā.
id ē aīas elōz meoz acquirent
tibi cū magno honore ⁊ decō
cū magna deuocō ⁊ caritate.
cū vili labōe ⁊ pseuāncia forti.
Ego sū ille q̄ nē logē. q̄ i cordāe et
mōte clāui. Vj ē filius mis dilēs. vba
mea cicz cōplebuntur.

Tractat deꝰ declarat sponse p si
militudinē. q̄lit vba ihū libri
celestis ipā vgo ipetiut a filio
ad supplicationē oīm elōz mi
di. q̄ vba p̄mittūt maledcōnē
superbis et miscdiā humilibz. Cō
tinēt ecīā vba i q̄bz dat⁹ ctis
psonis' ptās expellēdi dēonia.
⁊ discordādi discordes. ⁊ specialit
reges frācie ⁊ āglie. Cap⁹. xxxiij.

Alter loquit. Filius me⁹
ē filiis regi qui habebit
ciuitatē. in q̄ septua
ginta p̄ncipes erāt. ⁊ i ciuibz
dnīo nō erat n̄ vnus fidelis regi
Tūc illi fideles videtes q̄ infide
libz nō ihabat n̄ mors ⁊ dāpna
tio. scripserūt ad quādā dnām fa
miliarissimā regi. rogātes eā
ut rogaret⁹ p eis. ⁊ ut suggereret
regi q̄teng scīret eis vba admo
nicois siue. quibz resipiscent a
ptinacia sua. Qua suggente
regi de salute illoz infideliū. ꝛn
dit ei rex. Nichil restat eis nisi
mors ⁊ ea digni sūt. verūptn
ppt̄ pces tuas scībā eis duo vba.
In pmo āt vbo sūt tria. Pmo.
dāpnatio quā mēnt. i scdo ꝓ
pauptas. i tio cfusio ⁊ dehō
nestatio q̄ digni sūt ꝑ suis factis.
Scdm vbū ē q̄ ois q̄ se hūliauit
ut habebit gram ⁊ viuet vita.
Cūq; dimīs hīa licet duo vba
venissēt ad illos infideles. dixerūt
quida ex eis. Nos sumꝰ ita for
tes sicut rex. ⁊ ido defēdem⁹ nos.
Alij dixerūt. Nō ē nob de vita
⁊ de morte q̄d magis cueniat. nō ē

magna cura. Alij q̄ dixerūt. Fal/
sū ē q̄ audiuit̄ spīrtū. nā lītēa
ista de ore regis nō ē manauit.
Auditis igit̄ vīsis istis. scīpserūt
illi fideles ire. sēdo ad p̄dictū
dnām fāliarissimā regi dicētes.
Nō credit̄ isti ifideles vōbis re/
gis seu nostris. Sēdo postula a
rege ut ī signū credulitatis m̄/
tat eis aliq̄d spēale signū. quo
credāt lītam de ore regis p̄cessis/
se. Q̄ audiēs rex. dixit. Duo
spēalia ptinēt ad regē. cōna
scz ⁊ clipeus. Cōnā regis nul/
lus portare pt̄ nī rex. Clipeus
q̄ppe regis. pacificat discordā/
tes. Ergo duo ista mittā eis.
si forte credāt vōbis meis et a
malicia sua resipiscāt. Iste rex
nō aliud sīgnificat nī filiū meū.
q̄ ē rex glē ⁊ filiꝰ dei atq̄ meꝰ.
Hic habet cuitatē īdē mūdū
in quo septuagīta sūt līgue q̄
septuagīta dnia. et ī q̄libet lī/
gua vnꝰ amicꝰ filij mei ē. et
nulla līgua ē. ī qua nō īueni/
ant aliqui amici filij mei. qui
sīgnificāt in vno p̄pt̄ vnitatem
fidei ⁊ caritatis. Ego āt sū illa
dnā fāliarissīa regi. et ad me.
amici mei videtes mūdo in/
stare miseriā. miserūt p̄ces
suas. rogātes ut filiū meū. p
mūdo mitigarē. Q̄ p̄cibꝰ me/
is ⁊ scōꝝ flexꝰ misit mūdo vba
ouis sui. ab etno p̄scita. Ad q̄
credulitatē ne reputaret̄ ali/
ūde ificta īpetīui ī signū cō/
nā ⁊ clipeū regis. Coronam.

p̄pt̄ ptātē que dabit̄ vni sup
spūs īmūdos. Clipeū p̄pt̄ op9
pacis. q̄ dabit̄ alīs. scz discordā/
tia corda reformāre in vnū cor.
et mutuā caritatē. Vba aūt
filij mei nō sūt nī q̄ duo vba.
q̄ ī oībꝰ illis nō sūt alia nī ista
duo. maledictio scz ī indignatē
se. et misēdia ī humiliatē se. Hijs
dictis. filiꝰ logbat̄ ad matrem.
Benedicta sis tu. Tu es q̄ mī
lla. q̄ mittit̄ ut accipiat filio
suo vxorē. Sic ego mitto te ad
nūcios meos. q̄ aīas electoꝝ meoꝝ
iungat mī in iunctiū spīale. q̄le
deū decet. Ergo p̄pt̄ magnam
misēdiā tuā ⁊ caritatē q̄ sic
feruēt̄ diligis aīas. do tibi auc/
toritatē sup cōnā illā ⁊ clipe/
ū. ut nō solū duobꝰ scz ⁊ alīs. q̄/
bus dare volueris dare possis.
Tu ēi plena es mīa. et ido oēm
misēdiā tuis a me ad p̄cātores.
Benedictꝰ sit ille q̄cūq̄z tibi seq̄/
uit. q̄ nec relinquet̄ ī morte nec
ī vita. Deīn logbat̄ mī rex
ad spōsā. Scīptū ē. q̄ Iohānes
baptista p̄cessit aī face filij
mei. quē nō oēs viderūt q̄ in
hēmo erat. Sic ego āte tribile
iudiciū illud futurū filij mei p̄re/
do cū mīa mea. Ergo ex p̄te
mea dic illi q̄ habet cōnā. q̄ q̄
cēs sensit spīm solutū ⁊ feruo
rē ī se filij mei. sup veratū le/
gtat vba ista. Deus pī q̄ ē cū
filio ⁊ cū spū scō creator oīm
rex ⁊ iudex eoꝝ q̄ facta sūt q̄
misit benedictū filiū suū cū se/

ꝓ̃ ī viscera vḡis marie ꝓ̃ nr̄am salutē. ꝑcipio tibi īmū de spū ut ad gloriā eiꝰ ⁊ ꝓ̃ ꝑces marie vḡis exeas ab ista creatā dei. ī noīe eiꝰ q̄ de vḡie natꝰ ē ihe sꝙ xp̃e vnꝰ deus q̄ ē p̄ et filiꝰ ⁊ spūs scs. Dem̄ dicet̄ alter qui habet clipeū. Ci sepe me misisti q̄ nūciū tuū ad deū. et rogaui filiū meū ꝓ te. Nunc ego rogo te ut tu vadas nūciꝰ meus ad sūmū caput ecclie. qr ecclā si ob̄sedit ei lucifer. vba filij mei sedm eiꝰ voluntatē ꝓfer̄. Cū aūt venit ī fracia. inuenit ecclā ꝙ̄ ab̄ se ꝓ̄ceptibz dimit ī audēcia eoꝝ hec vba. Deus q̄ cū ꝓ̄e ⁊ cū spū s. creator oīm rerū q̄ fuit fractꝰ. q̄ dignatꝰ ē descēdē ī viscera vḡinea et ūgere diuinitatē suā humanitati. nō tn̄ separas se a diuinitate. q̄ fixit sic caritatē suā ad hoīem. ut cum vidēt lācea ⁊ acutos clauos ⁊ oīa istrumēta mortis aīm se. magis voluit mori ⁊ oīa hoꝝ tribulia istrumēta mortis sufferre. nerꝰos ꝙ̄ ī eis. manꝰ ⁊ pedes ꝑforari. q̄ caritatē ad hoīnē fixā reliquit. ipe ꝓpter suā passionē vos iūgat ī vnū cor. q̄ hactenꝰ fueratis dissociati. Deinꝰ sicut spūs meus ī formabit eū. ꝓponat eis penas ī fermi et gaudiū iustoꝝ. ⁊ retributionē ūquoꝝ.

Cꝑ̃ oīdit spōse q̄dā aīa cuiꝰdā mōchi deuoti purgabat̄ in vita ꝑ ifirmitates corpis et oīdebat eiꝰ gla sub spē stelle aīm mortem. et q̄dā aīa alt̄ religiosi iam dāpnata ꝓspectabat a noue dēonijs aīm ꝓnā ꝑpē dēonoꝝ. et assignat hic racio q̄re mali religiosi tolant̄ a dō. Cā. xxxv.

Filiꝰ dei loq̄bat̄ ad sponsā. Vidisti aīam illiꝰ mōchi defūcti ī specie stelle. et mito. qr ide ī vita sua lucidꝰ et ardēs erat. q̄ stella. q̄ me ꝑ oī creatura dilexit. vixit ī obseruātia ꝓpositi sui. Nec ecclā aīa oīdebat tibi aīaꝝ morēt̄ in statu illo ī quo tūc fuit q̄m̄ mōstrabat̄ tibi. et hoc fuit q̄m̄ ipe venit ad ultimū tēminum vite sue. et q̄m̄ signa eclipsis demūtia morte aderāt. Nec ergo cū ad tēmum mortis appropiquarꝰ venit ī purgatoriū. et istud purgatoriū erat corꝑ̄ suū ubi pūgabat̄ doloribz et ifirmitatibz. Et ido q̄ stella ī vase apto demōstrabat̄ tibi. et hoc fuit qr arsit caritate mea. ⁊ ido ē nūc ī me ⁊ ego ī ea. Qa sicut stella si venit ī copiosiorē et splēdidiorē ignē nō ultius apparēt. sic ipe nūc ī me ꝛcluso ē et ego ī eo. et gaudebit gloia illa ineffabili q̄ nūq̄ finiet. Cū aūt eet in pūgatorio suo tāta cū tate adhuc arsit ī me stella ista ⁊ ego ad ea. qr ipa dolorꝰ corpis vehemētia reputauit leuissiaꝝ Cui⁹ letitia ī tribulacōe ineꝑit ⁊ ad ꝑpetuū gaudiū exercuit. Ad̄ diabolꝰ ēnens. et ī ea aliqd iuris

inuenire volens propter dilectionem quam
illa anima ad me habuit. libenter alias animas
propter eam dimisisset. Alia etiam anima
monstrabat tibi. quam dyabolus nouem
iuribus possidet. Cuius iudicium quia
ondi tibi prius. ideo eius nunc suppli
cium tibi ondere volo sicut coram deo
omnia in uno puncto fiunt. que tamen cor
poraliter absque prolixitate non possunt
proferri et audiri. Anima ergo illius cum
venisset ad supplicium. statim septem
demones occurrerunt ei ante principem
suum dicentes. Hec anima nostri iuris
est. Primo demon superbie dicebat.
Ipsa est mea. quia nullum reputauit
sibi similem. et super omnes esse volebat
sicut ego. ideo mea est. Secundo scilicet de
mon cupiditatis ait. Ipsa numquam
impleri et saciari potuit sicut nec
ego. ideo mea est. Tercius scilicet demon
inobedientie ait. Ipsa astricta erat ad o
bedientiam et disciplinam. sed in omnibus
fuit inobediens deo et obediens car
ni. ideo mea est. Quartus scilicet demon
gule ait. Ipsa temporibus illicitis comme
dendo et bibendo prout ego ei sua
si excessit. et nichil abstinencie
habere voluit. ideo mea est. Quintus
scilicet demon vane glorie dixit. Ipse
cantauit pro vana gloria et vano
nomine. et cum aliquantillum deprimeba
tur vox eius et attediabatur tunc ego
eleuabam eam ad altiora. et occur
rens iuui eum. Sextus demon scilicet pro
prietatis dicebat. Ipse debuit esse
pauper in mundo et nichil proprium habere.
sed ipse econtra quasi formica que habere
poterat congregabat. et irrequisito
prelato suo illa possedit. ideo mea est.

Septimus scilicet demon contemptus religi
onis. dicebat. Ipse ex regulari dis
ciplina obligabatur ad obseruan
dum in omnibus actibus suis constituta tempora.
Sed econtra quia omnia habuit inordinata.
bibebat enim et comedebat quando vo
lebat. dormiebat et vigilabat
et loquebatur quando sibi placebat et
absque regulari disciplina omnia
agebat. ideo mea est. Tunc prin
ceps demonum quasi per exemplum dicebat.
Tu spiritus superbie quia possedisti eum
extra et intra. ideo ingredere in eum et con
stringe sic districte. quemadmodum
spiritualia si possibile esset quod habe
rent membra et adherent corporalibus.
et comprime sic horribiliter quod cerebrum
exeat cum oculis et medulla cum
compagibus. et omnia membra dissoluantur.
Ad secundum scilicet spiritum cupiditatis ait.
Tu possedisti eum ad voluntatem
tuam et numquam saciabatur. Ideo intra
in eum ardore veneno peiori et
plumbo feruentiori. et inflamma eum
sic miserabiliter. ut sicut iuuenum
per summitatem vitrei vasis quod habet
multas fistulas ingrediens omnia lo
ca occupat et implet. sic ardor
tuus venenatus plumbeus ingredi
atur in omnia membra eius. et ardeat
in eis sine fine. Ad tercium autem id est
ad spiritum inobedientie ait. Tu possedisti
eum ad omnia professioni sue contraria.
et obediuit tibi magis quam deo suo.
Ideo intra in eum quasi gladius acutis
simus. et sic feruenter coheras ei. quasi
gladius qui infixus esset cordi qui nec per
partem inferiorem nec per superiorem exiret.
sed immobiliter permanens. intolerabiliter

truciatz. Ad qrtū scz ad spm ḡ
le ait. Tibi dsensit ad oēm ītēpe
rāā. ideo dminuē eū dētibz tu
is & dsēpe cor eiꝰ. ut qlibet spū
um iā enūatoꝝ. scz supbie. cu
piditatis. iobie & ḡule. amā ptē
cordis sui sic possideat & possi
dēdo sic cruciet. ut sp dminua
t. & nūq dsumet. Ad qrtū id ē
ad spm vane ḡloue ait. Intra
i eū & nūq sinas eū habē reqē.
p cātu suo nūq predat nisi ve
de ore suo. Dē ḡtaudū et del
tato quā i mūdo qrebat vtet
sibi i fletū & miseriā sēpitnā.
Ad sextū aūt scz ad spm ꝑfectis
ait. Ine in eū cū amaritudie.
et fac eū carē oibz delābilibz
q̄ desidabat. et p eis dfusionē i
enarrabilē & dānationē idi
abilē & pudorē ꝑpetuū habeb.
Ad septm id ē ad spm ītēptq
religiois ait. Qa oīa tpa sua
ordiāte habuit. ido vnū tēp
aduēret ei qd nūq tmuabit. in
quo frigq & ardorē pacret sr
fine. Cui mox in ipo mometo
añ pncipē dēonioꝝ duo sps ap
parueūt dicētes. Eaā nos in
hac aīa habemq ptē. Et p̄mus
dixit. Ipe fuit sacdos & non ut
sacdos vixit. ido ps mea i ea
ē. Dcds demon ait. Ipe habuit
qdā fudamētū i capite suo in
quo cona ḡlā stare debuisst et
hāc nō habuit. ido mea ē. Cui
dit pnceps. Q honorifico nōe
sacdotis mutet sibi nomē. & vo
cet sathan. Duo cona ḡlē quā
ītēpsit habē ponat ibi maledō
nis opbriū. & dlectio sēpitna.
Deiñ loqbat dns ad sponsā. Ecce
spōsa mea ḡlus remunacio & q̄
dissilis. Ambe iste aīe vnq fue
rūt pfessiois. sz i remunacōe ni
mis multū imēqles. Quid scis
tu q̄re isti ondo tibi. Certe ut
boni roborēt. & mali scītes udi
ciū suū a malis resipiscāt. Vere
dico tibi q̄ hoīes illuq pfessiois ml'
tū aiterūt se a me. sicut p exē
plū potis itelligē. Ego sū silis
pnsūlias q̄ assūpsit sibi opari
os q̄bz dmisit fossoūt ad fodien
du terrā. et scopā ad eicīēdum
eā de fossis. vas ad portādū. Illā
dē ipi oparij ītēpnētes ꝓceptū
reportaūerūt illa utēsilia dno
suo. et dixerūt. Fossoūi minq a
cutū ē et tra satis arida. & non
possuq laborare i ea. Scopa ni
mis tenuis ē. & nō valet stinē
terrā. Vas nimis ḡue ē. et ideo
nobis ad portādū nimis onōsū.
Dic faciūt isti pfessores mi. Ego nā
q̄z dmisi eis q̄ laboratoribz fos
sorū. id ē dedi aūctē pdicādi v
ba mea. et ptatē fodiēdi corda
trena tōre meo. Qz hoc fossori
um nūc deicūt & assumūt no
uū. q̄ vba mea & iustificationē
meā vtūt ad alleuiationē cor
pis. vba mea ut placeāt hoībz
et crescāt i diuicijs. dicētes. Cor
da hoīm nūc dura sūt & vba
dñi minq acuta. ad excitādū de
uocionē. Et ideo placabilia ꝓpo
nūt hoībz. iusticiā meā occultāt.

pcm increpare dissimulat. Ex quibz fiducialit' faciūt auditores i pcis q̄ esse .⁊ de factis suis re misse penitē. Sed̄o amisi eis scō pā q̄ ederent tūc de fossa. id est ut paupiatē ⁊ hūilitatē dilig̃ent. Ex hoc ē eis nūt nimis te nue. Dicūt ei. Si nichil habere voluerīg vnde tūt viuēg. si ex to to abiecti fuerīg a q̄bz tē colligē mur. Sic ergo falsa fiducia de cepti tāto nūt alios i superbia ex credūt. q̄nto p alijs debēnt ee hu mliores. Ego etiā dedi eis q̄s vas ad deportādū tūc. id ut ha beāt abstinētiā delectabiliū cor pis. Ex hoc ad pedes meos pe cerūt dicētes. Si i tali labore si cut prēs vxerūt volūg viuē deficiemg. et i tali abstinētia o nino stēpnem⁹ si in tali distē tiōe nō ꝓualemg. Sic igit oīa religiosis ⁊ pfessiōis bona sūt eis grūa. et illa q̄ sibi placent faciūt. Sed ego āt fracturg sū cuig istrumēta piciūt. ⁊ labor recusat. Vtiq̄ dicā eis. Viuite sēdm voluntatē mām. et labōa te laborē vīm ꝓpū. et repetis fructū vīm. Habete honorem mūdi p honore etnō. diuicias mūdi et nūcia eig p etnis. vo luptatē mūdi p dilectiē q̄ nū q̄ timiāt. Ego uro i vitate mea q̄ si nō fecisse ꝓpt' duo bona pp tes q̄ sustineo eos. nō vna do mꝰ eoꝝ stabz erecta. Vmū est mīs mee oīo. q̄ cū prono eoꝝ īcessant' oīat. Sedm ē iustīcia mea. Ecia q̄nus ꝓpt' malicia eo nū nō teneor eis aliqua mām facē. attn ꝓpt' dona offentū que placēt m̄ pacior eos. Ipi ei sūt q̄i istrumēta q̄bz alij ꝓfiaūt. Ex eoꝝ nāq̄ ꝓdicacōe ⁊ cātu. q̄nq̄ alij excrescūt ad deuotionē ⁊ occa sionē bñfaciēdi. Ex seipos i ꝓfūdi deicūt. q̄ seruiūt q̄ seruꝰ i lucꝝ nō etnitatis. Dē seruis sūt et paucissimi īueniūt alij ⁊ tam pauci. q̄ vix vnꝰ repiē i centū. Cxpē revelat spōse q̄ ꝓpt' ta bona q̄ erāt i cordibz ⁊ mūdis simis aplōz. missꝰ fuit i eos tri plicit' spūs scūs. ⁊ q̄lit' i hōibz ple nis cupiditate ⁊ luxuria ⁊ sup bia nō ingredit spūs scūs. ⁊ q̄ vult ꝓmo vinū suū id ē verba sua istꝰ lib ꝓpinari aīcis q̄ ea publicabūt alijs postea. Cap.

Eo q̄ loquar. xxxvj. terū sū ille q̄ tali die sicut hodie misi i dis cipulos meos spm scm meum. Q̄ venit ad eos t̄pliciē. ꝓmo q̄ tonāes. sēdo q̄ ignis. tcio i specie lignaꝝ. Venit āt ad eos ianu is clausis q̄ soli erāt. ⁊ q̄a ta bona habebāt. Primo ei habe bāt oēm voluntatē tenēdi casti tatē. ⁊ stinēt' in oīb viuē. Sed̄o habebāt hūilitatē precipuam. Tercio totū desideriū ad dēū q̄ nichil nisi ipm desiderabāt. Ista erāt q̄ ta vasa mūda ex vacua. ꝓtea veīt spūs scūs ⁊ replenit e os. Venit āt q̄ tonāes. q̄ oēs ar tꝰ ⁊ oīa mēbra eoꝝ delectāde di

uina ⁊ solacõe replenit. Veñt
q̃ ignis. q̃ feruore diuini aõris
sic ẽcendit corda eoꝝ. ut nichil
diligẽt nĩ deũ. Tertio veñt in
spẽ lingue. q̃ sicut lingua ita
ẽ in ore nr̃ tñ nocz oĩ ꝑ ma
gis ad loq̃dũ ꝓficit. sic spũs me
ꝰ mtꝰ i aĩa eoꝝ erat. q̃ eos nichil
desidare faciebat nĩ me. q̃ ecia
eos sapia diuina loq̃ces fecit. cu
ius vtute tanq̃ officio lingue õ
nẽ vĩtatẽ loq̃bant. Ergo q̃ ip
ta vasa vacua erãt ꝓpt̃ desiderium
digniũ fuit. ut veniꝝ ad eos
spũs scs. Nõ ei ingredi pt ad e
os qui ꝑpleti fuũt. Qui enĩ ꝑple
ti fuũt. nĩ illi q̃ oĩ pcõ ⁊ spurti
cia pleni fuũt? Ipi ei fuũt q̃ ta
vasa pessia. Primũ ẽ plenũ
q̃ fetidissiõ sterore hoĩm. qđ ꝓpt̃
pessim odorẽ nullꝰ pt odorare.
Sdm plenũ ẽ q̃ vilissiõ spẽ
mate. qđ nullꝰ pt ꝓpt̃ amabi
tudinẽ ḡustare. Tertiũ ẽ ple
nũ q̃ corruptissiõ sãguĩe ⁊ sa
nie. q̃ nullꝰ pt vđe ꝓpt̃ abhor
nationẽ. Sic mali pleni fuũt
mũdi ãbitõe et cupiditate. q̃
fetẽt i ospũ meo ⁊ scoꝝ meo
rũ deterius q̃ sterꝰ hoĩm. Qđ
fuũt oĩa tpalia nĩ sterꝰ? Hoc
pessiõ sterore cito peritio mi
seri delectãt. In sdo vase ẽ ni
mia luxuria ⁊ icontinẽcia in
õibz opibz. Hec aũt amara est
mi ad ḡustandũ q̃ spuma. Jo
ei potero sustinẽ tales. ⁊ mꝰ
ꝑ q̃ã mea igredi ad eos. Q°
mõ ei ego vã mundicia ad tam
imũdos igrediar? Quõ ego ignis
vẽ dilcõms poꝺ iflamare eos. q̃s
tã pũs ignis luxurie iflamauit?
Terciũ ẽ superbia ⁊ arrogãcia eoꝝ.
Ipã q̃ppe ẽ q̃ sanguis corrupꝰ et
sanies. ipã ẽ q̃ hoĩem i bonis cor
rũpit mtꝰ. et extiꝝ. auferꝝ gr̃az
data a deo ⁊ reddit abhominabilẽ
dõ ⁊ ꝓxiõ. Qui aũt sic ꝑpleti fu
erint. gr̃a spũs scĩ ipleri nõ potẽt.
Ego aũt sũ q̃ homo habẽs vinũ
vẽale q̃ eũ ꝓpinare voluit dat
pmo aĩas suas ⁊ familiaribz ad
ḡustãdũ. deiñ ꝓcurus mittit suos
clamãtes. ḡustauꝰ vinũ q̃ bo
nũ ẽ. oẽs aũt q̃ volũt accedant.
Hic ego habeo vinũ optimũ. id
ẽ dulcedinẽ illã q̃ ineffabil' est.
Hãt ego q̃bisq̃ familiaribz me
is ꝓpinaui. audiens vbis q̃ de oẽ
meo ꝓdiũt. Int' istos ꝓclama
tores q̃ vinũ ḡustabãt. erat iste
q̃ venit ad me hodie. habẽs q̃
tria receptacula ꝑplenda. Veñt
enĩ habẽs voluntatẽ ꝺtinẽdi
se ab oĩ vanitate. voluntatẽ ad
oẽm hũilitatẽ. desiderũ ad oẽ
qđ nr̃ placitũ ẽ. Prẽa ipleui
vasa sua hodie. Primo nãq̃
fiet sapia spũalis lucidior ad
ĩtelligendũ. ⁊ aptior ad ilumĩna
dũ q̃ ꝑius. sdo ipleui ei caritа
te mea q̃ feruẽtior fiet q̃ ꝑius
ad oẽ bonũ. tcio dedi ei tiorem
di feruorẽ. ut scꝝ nichil tiẽat
nĩ me ⁊ q̃ nr̃ placita sũt. Ergo
ut in alijs clamare sciat dul
cedinẽ vini mei audiet vba
mea q̃ lacrity sũ q̃ scripta sũt. ut

vasa vacua
pleni sũt

audita caritate mea et iustitia a tanto fiet i clamando sollicitior. et quo diligetius vini dulcedinē gustat. ¶ Verba vgīs ad spōsā. quō ipa vgo a q̄druplia gene hoim salutat. Sez a veris aīabus suis ex caritate et ab alijs ex tīore pene. et a religīs ut diligēt. ab alijs vō ypocritis ex presumptōe vēie. Prima duo genera remunant spūalit. tertiū tpalit. qrtū ē abhoīabilę. Cā. xxx

Mira loqr. Qua vij. mulier genā hoim suū q̄ me salutāt. Primi suū qui oem voluntatē suā id ē aīam suā reliquūt i manū meas: et q̄q̄d faciūt totū faciūt p honore meo. Hoz salutatio ē m̄ q̄ potū suauissig et delectabil. Hoi suū q timet penā. et ex tīore abstinet se a pcō. Hijs ego do si i laude mea pseuāuerīt. diminutionē prauitatis. et augmentationē vē caritatis. et sciām q̄ dilect vacuobilit et sapiēt de ū dilige. Tertij suū q̄ satis i sublimi eleuāt laudē meā sz nulla alia itēcōe et affectu n̄ ut honor tpalis et utilitas trānsitoria eis accrescat. Et io sicut dns cui aliq̄d donū mittit. et ipe remittit donanti eq̄polles aliq̄d. sic ego q̄ ipi tpalia petūt nec aliq̄d carius desiderāt. ppter̄a do eis q̄d volūt et remunero eos i pnti. Qrta suū q̄ similat se ee bonos et tm̄ pm̄ habēt m delectōe. pecāt ei occlte cū pnt ne videāt ab hoīb cogitātes sic secum. Ipa vgo maria pia ē. et mox cū inocata fuit ipetrat de nia. Hoz clamor sic placat q̄ pas q̄d extius ē deat gētatu. et intg plenū fruit sio sterīore q̄d nulli pt od rare. Tales suū q̄dē p pessimā voluntatē pcō. Expt dicat spōse q̄ duo suū spūs sz bonū et malū. signa at boni spūs suū dulcedo mētis et gīa. signa mali spūs suū anxietas et inq̄etudo mentis p̄cedens ex cupiditate vel ira. Capitulū. xxxvij.

Hilo loqr spōse dicēs. Spūs bonū ē in corde hoīs. Qd ē spūs bonus n̄ deus? Qd ē deus. n̄ dulcedo et gīa scōr? Ipe dī ē in eis et ipi in eo. et tūc oē bonū habēt. cū habēt deū sine quo nichil ē bonum. Ideo q̄ habēt spm̄ dei. habēt et deū et oem milicā celi. et oē bonū. Sili q̄ habēt spm̄ malū in se. habēt oē malū in se. Qd enī est spūs malū. n̄ dyabol? Qd vō dyabol n̄ pena et oē malū? Ergo q̄ habēt dyabolū. habēt i se penā et oē malū. Sicut at bonū hō nō sentit quo vl vñ dulcedo spūs sc̄i ingerit se mēti eius nec pscē ea i p

senti gustare pt. licz gustet
ptē. Et sic malꝰ homo cum
angustiat cupiditate. cū an
helat ad ābitionē. cū mor
der ira aut iquinat luxu
a et ceteris aliis viciis pena
dyaboli ē et idcirco etne in
getudis licz i pnti ut ē ppē
di non possit. De hijs qui
huic spū adheret. Vide
bat spōsa deonē pditātē in
diuino iudicio septē libros ꝛ
quibus aiam uni militis de
functi. ꝗ āgelꝰ boniꝰ pduxit p
ea unū librū. Que aia nō
dāpnabat etnaliter. qz deone
ignorāte penituit i fine et
cogitatu itrisecꝰ. Odepnabat
ñ pter pcta ad nonē pēas
sustinedas i pgatorio usq; ad
die iudicij qz tā diu desiderauit
i corpe viue. Sz revelat a
xpō tria remedia p q possit
an liberari. et remittit ei
a dnō sinti tres de pdictis pe
nis pibz vigis et scōz. Sup
plicato vō āgelo boni p ea
nō sinti exaudit. ꝗ diffendo
ad tēpꝰ ponit ea xpc i deli
beracōe. Cām xxxix.

Demon quida appa
rit i diuino iudicio.
qui tenebat quida aiam
cuiusda defuncti tremula in
modū cordis tremuli. Qui
demon tuc dixit ad iudicē.
Ecce preda. Angelus ei tuꝰ
et ego segbam aiam ista a
pncipio suo usq; ad finē. sed
ipe ad custodiedū. ego at ad
nocēdū. et ideo venabam ea
qi venatores. ꝗ tm ipa in fi
nē incidit i manꝰ meas. Ad
quā lucrandā m ego ita sū
cupidꝰ et ipetuosus qadmo
dū torves cades decursu. cui
nichil resistit n qda retētacu
lū hoīe iustitia tua. Que qa
nondū plata est cont aiam ista.
ideo adhuc nōdū secure possi
deo ea. Ego ecia desidero ea
tā fervent. queadmodū aial
ꝯsuptū inedia qd p fame cōe
dit ecia mēbra sua. Ergo qz
tu iustꝰ iudex es. iudica supꝛ
ea iustū iudiciū. Rndit iu
dex. Quare magis icidit in
manꝰ tuas. et cur tu ei ppin
quiorꝰ fuisti qꝫ āgelus meus?
Rndit demon. Quia pcta sua
plura fuerūt qꝫ opa bona.
Rndit iudex. Ostēde qlia.
Rndit demon. Ego habeo u
nū librū plenū pctis suis.
Et iudex. Quale ē nomen
libri hui? Rndit demon.
Huiꝰ nomē est iobedīcia.
In quo libro sūt septē libi. et
qlibet habet tres ꝛ colūpnas.
qlibet at colūpna habet plꝰ
qꝫ mille vba. ꝗ nulla minꝰ
qꝫ mille. qda vō mlta plura.
Rndit iudex. Dic nōia istoꝝ
librorū. qz licz ego oia sciam. tñ
ut aliis innotescat voluntas tua
et bonitas mea. volo ut loqꝫ
ris. Rndit demon. Nomen
primi libri ē superbia. et in hoc

sunt tres columpne. Prima est superbia
spiritualis in conscientia sua. quia superbie
bat de bona vita quam credebat
se habere alijs meliorem. Superbie
bat etiam de intelligentia sua. id
est conscientia sapientiori alijs. Secunda
columpna erat quod superbiebat de
bonis sibi datis et de familis
et vestibus et alijs rebus. Tercia
erat quod superbiebat in pulchri
tudine membrorum et de propagine
nobili et in operibus suis. Et in
hijs tribus columpnis erant infinita
verba. prout tibi melius cognitum est.
Secundus liber erat cupiditas sua.
Hic autem habebat tres columpnas.
Prima erat spiritualis. quia cogi
tavit peccata sua non esse ita gra
via sicut dicebatur. et indigne
desideravit celeste regnum quod non
debetur alicui nisi perfecte mundo.
Secunda quia plus desideravit in mundo.
quam necesse erat. et voluntas sua fu
it ad hoc solum ut extolleretur no
men suum a generatione et progenie.
ad hoc ut heredes suos non ad ho
norem tuum sed ad honorem mundi nu
triret et magnificaret eos. Ter
cia columpna fuit quod cupiebat
honorem mundi et super alios esse.
Et in hijs prout tibi melius cog
nitum est sunt innumerabilia verba quibus
requirebat favorem et benivolen
tiam. quibus etiam temporalia sibi ac
quirebat. Tercius liber est invi
dia. Hic habet tres columpnas.
Prima fuit in mente quia invidebat
eis occulte qui plus habebant et
magis prosperabantur quam ipse. Secunda

quod recepit ex invidia res eorum qui
minus habebant quam ipse. et magis
indigebant. Tercia quod ex invidia
nocuit proximo occulte per sua con
silia et etiam publice tam verbo quam
facto tam per se quam per alios et etiam
alios incitavit ad silia. Quartus
liber erat avaricia. in quo erant etiam
tres columpne. Prima erat ava
ricia in mente quia noluit alijs
dicere de hijs que sciebat. unde a
lij recepissent consolationem et pro
fectum. cogitans sic secum. Que
inde mihi utilitas si tali vel tali
dedero consilium. que mihi remuneratio
si ei in illo consilio vel verbo profue
ro? Et sic indigens afflictus rece
debat ab eo. non edificatus vel
instructus. cum bene potuisset ab eo
si voluntas affuisset edificari.
Secunda columpna erat. quod cum pa
cificare potuit discordantes
noluit hoc facere. cum etiam consola
ri poterat turbatos non curavit.
Tercia columpna erat avari
cia in bonis suis. eo quod si unum
denarium dare debebat pro no
mine tuo anxiebatur et gravabatur.
et pro honore mundi libenter daret
centum. In hijs autem columpnis sunt
infinita verba prout tibi melius
constat. Omnia enim scis. et nichil
a te occultari potest. Sed ideo me
loqui compellis ex tua potencia.
quia alijs prodesse vis. Quintus liber
est accidia. et iste habet tres co
lumpnas. Primo quod in opere acci
diosus erat ad operandum bona
opera ad honorem tuum et ad manda

ta tua. ¶ Dā p̄ ḡete corpis sui
amisit temp⁹ suū. ℭ Corpis ei
sui utilitas et voluptas erāt
sibi carissīa. Scdo acridiosus
erat i cogitacōe. ℭ Dñi ei spūs
tuus bon⁹ imisit cordi eius cō
punctionē vl' aliquā spūalem
itelligētiā. nimis sibi logū vi
debat' et subtraxit mētē suā
a cogitacōe spūali. et oīe
gaudiū mūdi videbat' sibi
delectabile ⁊ suaue. ℭ Tertio erāt
acridiosi in ore. id ē in orādo
et i loquēdo q̄ utilitatis alioꝝ
et hōis tui erāt. ferues āt
ad scurrilia v̄ba. ℭ Dñta aūt
v̄ba iste colūpne habeāt ⁊ q̄t
i nullo sūt tibi soli ꝛgnitū est.
Dexter liber erat ira. ¶ Hic ha
bebat etiā tres colūpnas.
Prima q̄ irascebat p̄rio suo
de illis rebꝫ q̄ sibi nō erāt
utiles. Scda colūpna erat.
q̄ lesit p̄rim ope ex ira sua
ignāq; etiā in ira alienado sua.
Tercia. q̄ ex ira tbabat p̄xi
mū. Septimꝰ liber erat vo
luptas sua. q̄ etiā habebat
tres colūpnas. Prima erāt.
q̄ indebite et inordiate effū
debat semen suū. ¶ Dā licet
nuptaꝫ erat. et ab aliarum
mulierū macula segregatꝫ.
tñ p̄ aplexꝰ et p̄ v̄ba inep
ta et etiā p̄ gestꝰ ꝛpudicos
effūdebat semē suū modo in
debito. Scda colūpna erat.
q̄ nimis p̄cax erat i v̄bis.
Inducebat ei nō solū vxorē
suā in maiorē ardorē libidis.
ymo etiā alios ad audiēdū ⁊
cogitandū scurrilia. mlīoꝝ
p̄ v̄ba sua attraxit. Tercia co
lūpna erat q̄ nimis delicate
nutrebat corp⁹ suū. p̄pando
sibi lautiora et pluia fercula
ad delectationē maiorē corpis
sui et ad laudē hōim ut voca
ret' magn⁹. ¶ Plus āt q̄ mille
v̄ba sūt in colūpnis istis. De
dendo i mēsa longiorē tp̄e q̄
debebat nō attendēs tp̄⁹ sibi
datū ad mensam loq̄do cep
tus recipiēdo pl⁹ q̄ natura
volebat. Erte iudex ub' me⁹
totꝰ ꝛpletꝰ ē. adiudica ergo
mi hāc aiam. ℭ Tūc āt silente
iudice. mr̄ mīe appropiquās
q̄ videbat' q̄ remotius stare
dixit. ¶ Fili mi. ego volo dispu
tare de iusticia tū dyabolo
isto. ℭ Cui rndit filiꝰ. Carissīa
mater q̄n deoni nō negnatur
iusticia. quō tibi possū negāi
q̄ es mater mea et dña an
gelorū? ℭ Tu ei oīa potes ⁊ oīa
scis i me. ꝫ ideo loquis ut aliꝰ
manifestat dicta mea. ℭ Tūc mr̄
loquebat' ad dyabolū. ¶ Dapno
tibi dyabole q̄ rndeas m̄ ad
ea q̄ quero a te. Sz luce clarius
scieris. ex iusticia tū tene
ris q̄z dña tua sum. Dic m̄.
nūq̄d tu scis oēs cogitacōes
hōis? ℭ Dyabolꝰ rndit. ¶ Ro. n̄
illas solūmodo q̄s ex exterioꝝ
operacōe hōis et ex dispositōe
eiꝰ ꝛpendē possū. et illas q̄s

ego qñ pſonaliṫ ⁊mitto cordi. Qñ lucz ego pdidi dignitatē meā. tñ ex ſubtilitate natūe mee adhuc m remāſit ſapiētia tanta. qp ex diſpoſitione dñi mtelligē poſſit ſtatum metis. Bz bonas cogitatōes dñi ignoſcē nō poſſit. Dixit aūt tūc pia vgo ſcdo ad dyabolū. Dic m dyabole lucz in uitq. q ē illa ies q pōt delē ſcptum de libro tuo? Rndit dyabolꝰ. Nichil eā delē pt niſi vnū. hoc ē diuina caritas. Quicūq ei eā obtinuerit ⁊ corde. qñticūq pcōr ſit. ſtatim qđ de illo ſcptū erat in libro meo ē deletū. Dixit e tūc vgo tūo. Dic m dyabole. ſi quiđ aliqs ē tā imundꝰ pcator et tā aiſus a filio meo. q nō poſſit reduce ad veniā qñ diu uiuit in mūdo? Rndit dyabolꝰ. Nullꝰ eſt tā pcōr qñ nō poſſit reūti qñ diu uiuit. ſi voluerit. Qñ ei qs qñtumcūq pcōr mutat voluntatē ſuā mala in bonā. et accepit diuinā caritatē. et i hoc ſtabil' ſtare voluit. nō ei oēs demones tenē pnt. Cui hijs auditis mr mie ait ad ctū ſtates. Hec aia i fine vite ſue rūrit ſe ad me et dixit. ✣ Qa pcta mea gruia ſunt et multa nimis. et multū ego pvocaui eū ad ira diligedo magis voluptatē mea ⁊ mū dū qñ deū creatorē meū. ideo rogo te miſerē mei. qa tu nulli peterī te miſcdia negas. Et ideo ego rūto me ad te ⁊ pmitto tibi qñ ſi vnco qñ volo emēdare me ⁊ voluntatē mea ad filiū tuū rūtē. ⁊ nichil aliud n ipm diligē. Bz ſuper oīa doleo ⁊ igemiſco. qñ nichil boni fca ad honorē filij tui creatoris mei. Ideo rogo te pſſima dna miſerē mei. qa ad nullū n ad te habeo fugē. La lubz vbis et talu cogitatōe veniē i fine aia iſta ad me. ſi dī qđ non eā audīe debeba? Qis ei ſi toto corde et totā emēdatōis voluntate aliū rogat nō exaudiū mēt? Qñ tomagis ego clamātē audīe debeo. q ſū mater mie? Rñ dit dyabolꝰ. De tali voluntate ego nichil ſciui. Bz ſi ſic ē pba apta vacē. Rndit mat. Indignꝰ es ut vndeā tibi. Veruptm qz ad aliqū pfm ſit hoc quod ondi. deo vndeo tibi. Tu miſer dixiſti pius. qñ de libro tuo nichil delē pt ſcptum n diuina caritas. Et tūc rūrſa ad iudicē dixit. Ergo fili mi aperiat libru ſuū dyabolꝰ. ⁊ legat ⁊ vdeat ſi oīa ꝓplete ſcpta ſunt ibi vl' ſi aliqđ deletū ē. Tūc dixit iudex ad dyabolū. Ubi ē liber tuus? Et dyabolꝰ vndit. In ventre meo ē. Tūc dix. iudex. Qis ē pent' tuus? Rndit dyabolus. q memoria mea ⁊

✣ Tu mr mie es ⁊ miſcatr miſcor Ego indignꝰ ſū rogare filiū tuū

Dicit ei in ventre meo e ois
imundicia et ois fetor. sic in
memoria mea e ois malicia
et negcia. q qr pessi9 fetor
fetet in ospcu tuo. Qn eni
recessi a te p supbia meam
et a luce tua. uiem m oem
malicia et obtenebrata est
memoria mea i bonis dei. et in
hac memoria mea e scripta ois
negcia pccor. Tunc iudex dixit
ad dyabolu. Precipio tibi dy
abole ut videas diligent. et in
quiras in libro tuo qd scriptu
e et qd abrasu de pccis isti9
aie. et dic publice. Rndit dy
abol9. Ecce video i libro me
o. et alia video scripta q non
cogitaui. Video ei illa septe
ee deleta et nichil remanet
i libro meo de eis n pipsima.
Postea iudex ait ad illu bo
nu angelu q astabat. Ubi
sut bona opa isti9 aie? Qui
rndit dno. Oia sut in psci
etia tua et noticia. Pntia ei
et futura et ptita oia scim9
i te et videm9 et tu i nobis.
nec nce e nobis tibi loqui.
Sz qr caritate tua onde vis.
ideo isinuas volutate tuam
quibz tibi placz. Ego at a
pncipio quo aia isti9 iuncta fu
it in corpe sp fui tu eo. Ego
ei scripsi vnu libru de bonis
suis. si at istu audire voluis.
i ptate tua e. Rndit iudex.
No possu iudicare. n auditis
pus et cognitis bois suis et ma

lis. quibz iuste pesatis. sicut tc
iusticia exigit scdm ea debet
iudicari. siue ad morte. siue
ad vita. Rndit angel9. Liber
meus e obedia tua q obediuit
tibi. Et i hoc sut septe colup
ne. Pma e baptism9. scda e
abstinetia sua i ieiunijs et ab
illicitis opibz et pccis. et eciam
a voluptate et teptacoe car
nis sue. Tercia colupna est
oro et ppositu bonu qd ad te
habuit. Quarta colupna e
rat opa sua bona i eleosinis
et alijs opibz mie. Qnta co
lupna erat spes sua ad te.
Sexta colupna erat fides.
qua sicut xpianus tenuit.
Septima colupna erat dina
caritas. Quibz dictis. dixit
iteru iudex ad illu angelu
bonu. Ubi e liber tuus? Ille
at rndit. In visioe et i ca
ritate tua dne mi. Tunc ma
ria exprobrado dixit ad dyabo
lu. Quo custodisti libr tuu.
et quo deletu e ab eo illud
qd in eo scriptu erat? Tunc cla
mauit dyabol9. Ve ve. qr de
cepisti me. Dein dixit iudex
ad pijssima mrem sua. Tu
ve raciobilit obtinuisti i hac
qstioe sniam. et luciata es
ista aiam cu iusticia. Dein
dyabol9 clamauit. Ego pdidi.
ego victus su. Sz dic m iudex.
qm diu tenebo aiam ista pro
istis pismatibz? Rndit iudex.
Ego idicabo tibi. Libri ei apti

sunt et lecti. Sed dic mihi dyabole.
licet ego omnia sciam. utrum hec anima
debet intrare celum secundum iusti-
ciam an non. Ecce enim permitto
te videre et scire modo veritatem
iusticie. Respondit dyabolus. Iusti-
cia est in te. quia si quis decesserit
sine peccato mortali. non intrabit
penas inferni. Et quicumque ha-
bet divinam caritatem de iure te-
netur habere celum. Ergo quia ista
anima non decessit in mortali pec-
cato et habuit divinam carita-
tem. digna est accepta prius pur-
gacione sua intrare celum. Respondit
iudex. Ergo quia modo aperui
tibi intellectum et permisi te vi-
dere lumen veritatis et iusticie.
dic audientibus quibus mihi placet. qualis
debet esse iusticia istius anime.
Respondit dyabolus. Ut purgetur
taliter quod non sit in ea una ma-
cula. quia licet adiudicata est tibi
ex iusticia. tamen adhuc immun-
da est. nec pervenire potest ad te
nisi precepta prius purgacione. Et quia
tu iudex quesivisti a me. nunc
ego eciam quero a te. quomodo purgari
et quamdiu in manibus meis esse
debeat. Respondit iudex. Tibi pre-
cipitur dyabole ut non intres
in eam. nec absorbeas eam in te.
sed debes eam purgare usque quo
fiat munda et immaculata. Ip-
sa enim secundum modum culpe pa-
ciet penam suam. Triplicitur
enim peccavit in visu. triplicitur
in auditu. et triplicitur in tactu.
Et ideo debet puniri in visu.

Primo enim debet videre personaliter
peccata sua. et abhominaciones suas.
Secundo debet videre te in malicia
tua et terribili informitate tua.
Tercio debet videre miserias et pe-
nas terribiles aliarum animarum.
Similiter affligatur triplicitur in auditu.
Primo enim audiat te horribilem
quia audire voluit laudem suam.
et delectabilia mundi. Secundo de-
bet audire horribiles clamo-
res demonum et irrisiones. Ter-
cio audiet obprobria et intolera-
biles miserias. quia audivit ma-
gis et delectabilius mundi amorem.
et favorem quam dei. et quia ferventius
servivit mundo quam deo suo. Tri-
plicitur eciam affligatur in tactu.
Primo quidem ardeat igne ardentis-
simo interius et exterius. ita quod non mi-
nima macula sit in ea que non pur-
getur igne. Secundo paciatur frigus
maximum. quia ardebat cupidita-
te sua et frigidus erat caritate
mea. Tercio erit in manibus
demonum. ut non sit aliqua quantum-
cumque minima cogitacio. nec mi-
nimum verbum. quod non purgetur. donec
fiat tamquam aurum quod in forna-
ce et formella purgatur ad vo-
luntatem possessoris. Tunc iterum
ait dyabolus. Quamdiu erit anima
ista in pena? Respondit iudex.
quamdiu voluntas sua fuit vivere
in mundo. Et quia ipsa talis e-
rat quod libenter vixisset in corpore
usque ad finem mundi. ideo pe-
na ista tenetur durare usque
ad finem mundi. Hec enim est iusti-

ta mea: ꝑ q̃ q̃ꝫ habet diu
nã caritãẽ ad me: t oĩ desi
derio desidat cupies ee meũ.
et separa a mũdo. iste talis
sine pena tenet habe celũ.
q̃ examiacio pntis vite ẽ
purgatio sua. Quu at timz
morte ꝓpt' acbam penã mor
tis: t ꝓpt' penã futurã et
vellet eo lõgius mue ut e
mẽdatz se. iste tenet habe
leue pena i purgatorio.
Qui vo habet voluãtẽ vi
ue usqz ad diẽ iudicij licz nõ
peccet mortalit' ꝓpt' voluta
tẽ tn ꝓpetuã viuẽdi quam
habet. tenet habe penã p
petuã usqz ad iudiciũ. Qui
vides pissiã mr dixit. Vn
dicty sis tu fili mi ꝑ iustica
tua q̃ ẽ in oĩ mia. Licz enĩ
nos oĩa videmꝰ et scimꝰ i te.
attn ad aliorz ogitionẽ
dic quale remediũ adhibeã
debeat. qd minuat tã lõgũ
tẽpꝰ pene. Et q̃le ad hoc q̃
extinguat tã seuus ignis. t
quo etiã ista aia liberari pos
sit a manibz demoniũ. Vn
dit filius. Tibi nichil pt nega
ri. q̃ tu mr mue es. t miam
et ꝺsolatiõẽ oĩbz peccatis et
iquiris. Cura ei sit q̃ faciũt
minui tã lõgũ tẽpꝰ pene. t
extingui ignẽ. t liberari de ma
nibz demoniũ. Amũ ẽ si p ali
quẽ reddat ea q̃ iuste ab
aliis abstulit et extorsit vel
reddẽ iuste tenebat aliis. Hoc
ei est iustica ut tã diu aia
purgat' donec illa q̃ iuste ꝑ
ea ablata sint restituat' usqz
ad mimũ quadrãtẽ. aut ꝑ
ces scorz. a' p eleosinas et
opa amicorz. vl' p pgnitionẽ
ad hoc digna. Sedm ẽ copiosa
eleosina. p hãc ei extinguit ig
nis. Tertiũ ẽ corpis mei ob
lacio i altari p eo et aiorz
meorz meorz pces. Nec aut
tria sint q̃liberabit eũ ab illis
ẽbz penis. Vndit itm mater
mue. Ad ergo valet sibi nũc
opa bona q̃ fecit p te? Vndit
filius. Nõ ideo q̃ris q̃ ignoras
ea oĩa scis et vides i me. sz hoc
iquiris ut aliis caritate mea
ostẽdas. Certe nõ aliq̃d mimũ
vbũ nec etiã mima cogitacio
quã ad honorẽ meũ cogita
uit erit sibi sine remuneratõe.
q̃ oĩa q̃ fecit p me sint modo
an ipsũ et i pena sua. t inde
habet refrigeriũ. inde solaciũ.
inde leuiorẽ sentit ardorẽ q̃
aliter ꝓsentiz. Postea iterũ lo
qbat mr ad filiũ dices. Que
est hoc q̃ hec aia stat imobil'
q̃ q̃ nõ mouet manꝰ nec pe
des xẽ inimicos. t tn vivit?
Vndit iudex: ꝓpha scripsit de
me q̃ ego fui q̃ agnꝰ coram
tondente obmutescẽs. Sic ego
obmutui coram inimicis meis. t
ꝓpt' hoc ẽ iustica q̃ aia ista
nõ curauit de morte mea et
ea ꝑ modico reputauit. ideo
ipsa ẽ modo ex iustica quasi

puer ī manibz homicidarium
nō valēs reclamare. Rndit
mater. Benedictꝰ sis tu dulcis
sīe fili. q̄ nichil facis sine iu
ticia. Tu dixisti ꝓus fili mi.
q̄ amica tui posset aīe ista suc
curre. et tu bene scis q̄ q̄a ist
ta seruiuit m̄. explicit. Primo p
abstinētiā. scz ieiunādo vigi
lias meaꝝ festiuitatū. et ī
eis abstinēdo nōie meo. Sēdo.
q̄ legebat horas meas. Tcio
q̄ cātabat ī ore ꝓpo p honōe
meo. Ergo fili q̄ aīcos tuos
clamātes ī tra audis. rogo te
etiā ut digneris audire me.
Rndit filiꝰ. Quicūq̄ ē ali
cui dño magis p̄pinus in
dilēcōne. huiꝰ p̄ces cicꝰ exau
diūt. Et q̄ tu m̄ sup oēs ca
rissiā es ideo pete q̄d vis et
dabit tibi. Rndit mater. Ista
aīa patiet tres penas ī visu
et tres ī auditu. et alias tres
in tactu. Rogo ergo te fili ca
rissīe. ut vnā penā ī visu si
bi minuē velis. scz q̄ nō vi
deat horribiles dēones. Ꝫ reli
q̄s duas penas sustineat. q̄a
iusticia tua sic exigit. cui ob
uiare nō possū sēm iusticiā
mīe tue. Sēdo rogo ut ī audi
tu vnā penā minuas ei. scz
ut nō sentiat frigus ꝫ frigi
dissim gelu q̄d dignꝰ ē habe
q̄ frigidꝰ erat ī caritate tua.
Rndit filiꝰ. Benedicta sis tu ca
rissiā mater. tibi nichil nega
ri pt. fiat voluntas tua. ut pe
ut nō audiat obprobriū et cōfusio
nē suā. Tercio rogo ut in tactu
etiā vnā penā minuas ei. sicuꝫ
ita fiat. Respondit mater.
Benedictꝰ sis tu fili mi dulcissīe
q̄ ex caritate ꝫ misēdia tua.
Huc ī eodē ꝓnctu videbat
vnꝰ scoꝝ cū exercitu magno an
ges. Laus tibi sit dñe deus cre
ator et iudex oīm. Deo aīa de
uote in vita sua seruiuit m̄.
Ipsa enī ieiunauit ī honore me
o. laudauit me et aīcos tuos
cōfessores cū salutacōe sua.
Ideo ex pte eoꝝ ꝫ mea rogo
misere huic aīe. ꝫ ꝓpt̄ p̄ces
meas da ei requiē ī vna pēa.
hoc ē q̄ dēones nō habeat po
testatē obtenebrādi iusticiā eiꝰ.
Ipse ei ex malicia sua sic obū
brabit iusticiam eiꝰ n̄ refrenent.
nisi sparet finē misere ꝫ ad
eptionē glē n̄ quotiēs tibi pla
cerit specialiꝰ respice ea tua
gratia. Et hoc ē maiꝰ suppliciū
ei oī supplicio. Ergo pie dñe. da
ei ꝓpt̄ p̄ces meas. ut ī q̄cumq̄
pena fuit. fiat p cto illa pe
nā finitura. et se gloriā ꝓpe
tuā adeptura. Rndit iudex.
Deo ē ei vera iusticia q̄ ipa
aīa multotiēs subtexit iusticiam
suā de spiali cogitacōe et ire
lugetia ad corpalia. et obtene
brare voluit iusticiam suā ꝫ nō
timuit facē st̄ me. ideo iustꝰ
ē ut nūc dēones obnubiet cō
scientiā eiꝰ. Ex q̄ amica kīm.
vos vba mea audistis. ꝫ ea ope
ī pleuistis. nō ē fas aliq̄d vobis
negari. ideo facta q̄d vultis.
Huc at̄ tenderūt sci omes.

Dndicetis tu deus ī oī iusta
ca tua. qr iuste iudicas q̄ nichl
dimittis ignoscis. Deiñ bonꝰ
āgelus q̄ datꝰ erat aīe ad cus
todiēdū. ait ad iudicē. Ego a
principio iuuentutis istiꝰ aīe et
corpis fui cū ea ⁊ regebar eā
ī caritatis tue prudētia. ⁊ ipa
q̄q̄ faciebat voluntatē meam.
ideo ia rogo te dñe miserē ei.
Tūc rndit dñs deliberāe sup
hoc. Et tūc hec visio disparuit.

Quarto āno p̄ q̄ sp̄osa
vidit sup̄ioxīmā visionē ubi
q̄dā aīa fuit ꝺēpnata usq̄
ad diē iudicij ad purgatoriū
videbat sposa iterū eāde aīaz
pnitari in diuino iudicio p̄ ā
gelū q̄ semiplene vestiū. p
q̄ ipe cū celesti milicia ora
bat dñm. quā tūc xp̄s totalit
libauit a penis ⁊ ut stellā ful
gētē trāmisit ad gloriā p̄bz
angelorꝫ ⁊ sc̄orū ⁊ lacrimis ⁊
suffragijs aīarꝫ viuorꝫ. Ca.m

Post hec at in q̄. xl.
to āno. iterū vidi iuue
nē fulgētissim cū aīa
sup̄ioxīo dicta. q̄ erat ia q̄
vestita. ꝫ nō ad plenū. Cū
dixit iudex sedēs in throno. cui
milia milium assistebāt. ⁊ ado
rabāt eū p̄pt̄ pacīam eiꝰ ⁊ ca
ritatē. Q̄ iudex hec ē aīa illa p̄
q̄ orabā. ⁊ tu rndisti velle de
liberare. Nunc ergo oēs nos a
sistentes iterū petimꝰ p̄ ea mi
seicordiā tuā. Et luxꝰ nos ora
simꝰ ī aia dilōne. tūc ꝓpter
sponsam tuā q̄ spūaliē hec audiuit
et vidit ⁊ loquim hūano modo
licz hūana nō sint nobiscū. Rn
dit iudex. Ubi cius plena esset
aristis spicaꝝ si multi homes
vnꝰ post alū auferret aristā
suā. minuet nūs atq̄ pondꝰ.
Dic ē modo. Nā lacrime mlte
et caritatis opa venerūt āte
me p̄ aīa ista. et ideo iudicau ē
ut veīat ad custodiā tuā. ⁊ tu
defer eā ad regem quā nec oculꝰ
vidē nec auris audire valet.
nec aīa ipa in carne cogitare
potāt. ubi nō ē celū sup nec
cīn deorsū. ubi altitudo ē inex
cogitabil⁹ et longitudo idicibil⁹.
ubi latitudo mirabilis ⁊ pfūdi
tas īsprehēsibil⁹. ubi deus ē
sup oīa et stinet oīa nec ab
aliquo stinet. Post hec at aīa
illa videbāt ascēdē ī celū ita
fulgēs sicut stella fulgentissima
in fulgore suo. Et tūc loqbat
iudex dicēs. Veniet ato tēpus
quo pferā iudicia mea et fiet
am iustitiaā ⁊ ꝓgenie huius
defuncti cuius ē aīa ista. qa cū
ascendit hec gēnatio. ꝫ ad re
tributionē superbe descendet.

Xp̄s rēplēdit ḡdā regē ⁊ hōi
nes tales q̄ ī duste sue ⁊ magn⁹
exercitui ⁊ fortitudī corpali ⁊ nō
do attribuūt victorias suas ⁊ īi
micos dicēs q̄ ad bella prodāt
exō dauid ⁊ gygātē. ponēdo spē
suā ī dō. hūana tūi discīōe p̄de
dēte. q̄ facilit⁹ vīcit q̄ deū ha
bet cooperatorē. Caplm. xlj.

Filius loquebat ad sponsa de quodā rege sue tue dicēs. Dixi tibi q puer ē iste rex. et hoc ex duobz potis ītelligē. Primo ex regimīe suo. scdo ex exatu inuabili. Quid nō pastor dauid erat ḡrgātē? Et quo? Quid potētia ⁊ sapīa? Nō utiq. sz virtute diuina. Nisi ei deus īfudisset audaciā ḡrgātis. ⁊ aiasset mentē pueri dauid. quo puer aggressꝰ fuisset ḡrgantē. et quo lapis pstemeret tā fortē et attigisset tā diuite doctū n in lapide fuisset virtus diuina? Ideo facile erat q deū habēt coopatorē. nec ei qui deo pfecte īnitit opꝰ est multa corpis fortitudie. sz fidei et caritate. Tales ēt hoīes fortitudiē corpali vicē se arbitrāt. et exitū pugne ponūt i hoīs industria. Et cū victores existerīt plꝰ industrie assignant q virtuti dei. cui⁹ nec boni nec mali sine pmissione dei ⁊ iustitia victores sunt. Nā q̄nq; boni pspant sup malos. ⁊ exitio mali sup bonos pmissione occulta dei. Et q pacīam et iusticiā dei pauci hoīes pter vniuersale refugiūa īsidiāe voluīt ideo vir dei deyonestat. et hō qui potēs et facies victorias sua virtute laudat ⁊ exaltat. Nec sine causa dixi q puer ē iste rex. Nā puer cū vidēt duo poma aliud quod totū deauratū ē exteꝰ ⁊ totū vacuū ⁊ corruptū. aliud vo qd exteꝰ ē minꝰ pulchꝝ sz intus rectissim. puer magis eligēt pomū qd exteꝰ ē pulchꝝ ⁊ intꝰ corruptū q nesciat īsidiare n q exteꝰ videt. Sic iste rex ē facies. Pulchꝝ denigz sibi videbat pdē cū magno exatu sz nesciebat nec īsidiabat que miseria latebat intꝰ. Nō attēdebat q̄nta fames sequeret ⁊ dolor. ⁊ q miseri fame egredient. et miserabiliores reitēt. Vile vo ⁊ fatuū videt cū pauco p cedē exiguo. sz magna latet ibi utilitas. Ideo sepe sic vadat. ego īplebo īsciam eiꝰ dina sapīa. ego corpꝰ eiꝰ fortificabo dina fortitudie. Ego ei possū facē fortē de infirmo. sublimē de humili. honorabilē de abiecto. Ideo dic ei q nō vereat. sz ponat spem suā in me. ⁊ faciat cū dina sapīa ⁊ humana pmeditatōe que pt. et sic ubi humana sapīa deficiet. cautas ⁊ voluīas bona ei existabit.

¶ Mater dei laudādo se de solicitudie quā habuit placēdi deo. dicit q nō se laudat ut p prīa laude querat. sz ut de ex hoc laudet ⁊ honoret. ⁊ petit a filio p sponsa vestes celestes virtutū. ⁊ abū sacū corpis sui ⁊ spūs feruētiorē. q filius credit si primo habeat sponsa humilitatē ⁊ timorē ⁊ grauem actionem. Caplm. xlij.

Mater dei loquit. Ego a
iuuētute mea sp cogi
taui de honore filij
mei. & sp sollicita fui quō ei
placerē. Venus āt hoz ming
honabil' ē m ore ppo. tm ego
nō loquor illud more eox qui
ppā laudē qrūt. sz ad hónorē
filij mei dei & dnī mei. Qui
mirabilit' solē fixit i pulue.
ignē caā nō asumētē sz iflā
mātē debuit in arido & frem
dignissim et suauissim ptulit
absq; hūore. Deiñ vtens se ad
filiū ait. Vndicto sis tu fili
mi. Ego sū q illa mulier q
apud dnm exaudita p preis
et ming poretribz petebat mi
sdiā. Hic ego rogo te p filia
mea q vē cuba ē. & p sposa
tua. cuj aiam sanguie tuo
redēisti. caritate tua illuāsti
bonitate tua exaltasti. et per
misdiā tibi despōsasti. Rogo
te fili da ei tā. Primo vestes
paosiores q filia & sposa re
gis ē regū. Vt ei sposa regis
caret veste regali oīno atēp
nit. Vt vō ming honesta de
plendit. obprobrio vedarguit.
Ergo da ei vestes nō de cira
sz de celo. nō q fulgeāt exe ex
terio. sz q micāt caritate et
castitate iā. Da ei vtutū ha
bitū ne exteriora mēdicz. sz ut
habeat intj habūdātiā. ut pos
sit caā p alijs i habitu lucē
Vdo da ei cibū delicatiorem.
grossioribz ei assueta ē sposa
tua cibarijs. Nec āt assues
cat cibo tuo q tagit & nō vi
det. tenet & nō sentit. cibat
et a sensu nescit. ingredit &
ubiq; ē. Hoc ē dignissim cor
pus tuū. qd' pfigābat agnus
assatus. Licet ei hūanitas tua
de me suspta mirabilit' xple
uit. deitas tua cū hūanitate
feliciat' illud xpletū condire oīn
dit. Huic cibū fili mi da spō
se tue. q sine eo sicut puer
sine lacte aresciat. sine eo oī
no deficiat. & cū eo & p eū ad
ē bonū q̄ egeat de cibo ēno
nat. Tercio da ei fili mi spm
feruētiorē. Spe ei est ignis qui
nūq; suscēsus. nūq; extūctus est.
q facit delectabilia usa vlescē
& fiuta sape. Huic spm fili mi
da sibi. Tūc vndit filius dicēs.
o mater karissima vba tua dulcia
sūt. Sz sicut scis. q qrit sublimia.
ncte ē ut p̄mo agat fortia & exeat hūilia. Vdo tria
sūt ei necessaria. Primo q habeat
hūilitatē. Vt hāt ei sublimitas
obtineat. ut sz sciat se habē bo
na q habet ex gra & nō ex me
ritis suis. Secdo debitū seruicij
qd' rependat gratiā datori. Ter
tiorē ne amittat necessaria gratiam.
Ergo ut tā p̄ma q petisa obti
neat & possideat. nō negligat
tā suppdicta sequaa. Sciēdū ēm
obtinuisse pdest. n sciat obtēta
possidē. Et ītolabiliter cruciat mē
tē obtenta amissa. q si nūq̄ col
lata fuissent et possessa.

Turbabat sponsa qz nō pa/ret' & lete obediebat pri spōsa/li. cui xp̄c dicat. q̄ si ipa habet ꝓpositū pfecte obediēdi q̄nus a/ligñ voluntas reluctet' ic. ꝓit eaā hic dns arma spūalis pug/ne. & vtutes quibz iusti pugnāt & vincūt. Iusti vō ea pcurāt & vincunt. Caplm. xliij.

Hlig loquit' ad sponsā. Dic mi cui tbaris. Ga/licz oīa scia. tñ te dicere ꝙnos te volo. ut & tu scias qđ vñde am tibi. Cui vndit sponsa. Duo ingt timeo. & de duobz arbor. Primo qz nimis ipaci es sum ad obediēdū. & ad pa/tiendū min hylaris. Sed vo qz amicis tuis adueniet tribulatio et inimici tui dñant eis. Cui/dit dns. Ego sū in eo. cui ad o/bediēdū data es. et ideo q̄libet hora q̄libet pūct q° voluntate ad obediēdū assentis & obedie voluntate vis. q̄nus caro q̄nqz recalcitret. reputabit tibi in pmiū & i purgationē pcor ad sodm scz q̄ tu tbaris de ꝑ/tarietate amicor meor. an deo tibi p exēpla. Ubi duo i uice pugnates sut. & alt' cor/pit arma sua alt' vō munit se suis armis. nūqđ nō ille facilg vincet' q̄ prior arma q̄ q̄otidie colligit arma sua ad se? Dic & nūt e. Ga inimici cotidie arma sua pri/uūt. Ira q̄ppe gna armor sut necessaria potissie ad pug/nā. Primū est qđ hoiem vehit seu portat. ut puta equs & silla sodm e quo hō defendit. ut gladius. Tertiū geng armor e qđ munit corpus. ut puta lo/rica et silia. Sz inimici primo a/miserūt equū obie. q̄ ad oē bonū pmouent. Ipa ei est q̄ cū deo tenet aiaciā. & ser/uat dño fidē ꝓmissā. Secu/rit eaā gladiū dini tonis q° corpus a voluptate retinet et ab aia sepat' diabol' ne app̄ipiet. Abscidit et lorica q̄ munivent' sc̄ iacula id e dina caritate q̄ letificat i adūsis. de/fendit i pspis. pacificat i tēp/oribz. tenit in doloribz. Ga/lea cor q̄ e sapia dina iacet i luto. arma colli id e dina co/gnitio eaā ia decciderat. Sicut enī p collū mouet caput. sic p diuinā cogitationē mens ad oia q̄ dei sut debēt moueri. Sz ia cecidit dina cogitatio. q̄ iacet caput in ipsms et agitat a/veto. Arma q̄ pectoris nimis infirma sut. id e affectꝰ ad deū sic cepit ut vix videri pos/sit et mingsentiri. Arma eaā pedū neglecta et obli/ta sut. et ad tēo cū ꝓposito emen/dādi. Gaudet ei i pcis & de/sideratin eis pseuare q̄ diu possit. Arma brachior id e opa bona odiosa sut eis & va/na. dudact' ei facit q̄ volut & nō vēcundat. Sz amici mei cotidie se muniut armis &

Currit ei in equo obedire tanq̃ boni serui. voluntatem suã ppr̃ ip̃erũ dñi reliquer̃es. Pugnat et vicia i tuo re dñi. tanq̃ boni milites. Sustinet i caritate oia aduersa tanq̃ boni bellatores. expectates auxiliu dñi. Qui ñit dse diuina sapia et pacia xp̃i doctores et imitatores. qui boni iclusi elogates se a mũdo. Agiles sũt et celes ad diuina tanq̃ aer mobilis. feruentes ad deũ tanq̃ spõsa ad bractea uiri. veloces et fortes ad p̃nseuda mundana oblectamenta qui cerui. sollicati ad agendũ tanq̃ formica. vigilates tanq̃ speculatores. Ecce tales sũt amici mei et sic rotunde se armus uirtutũ munire ut q̃ inimici ꝺtẽpnit et ideo facilit̃ uincant. Pugna igit spualis q̃ est i pacia et diuina caritate multo nobilior e corpali et drabolo multũ odiosior. Nõ ei laborat drabolus ut auferat corpalia. sz ut uitet uirtutes et auferat pacieã et uirtutũ stabilitatẽ. Ideo nõ turberis si amicis meis aliq̃ diuina sucredat. qr ex hijs p̃uenit eis merces. Exp̃t dicit sponse qm ipe filis e uitarro. q̃ q̃nus multa uasa frãgãt nõ cessat fouere de nouo alia id e aias dom̃ chori celestis ãgelici ꝛpleat. et q̃ filis e api. qr eligz sibi alia nouã hybã. id e inter paganos. uñ magna dulcedine exhet. id e multas aias ad iplendũ apiarii regni

Ego sũ celor. Ca. xliij. sicut bonus uitarius. q̃ de cinere facit multa uasa. Deus ãt multa frãgant nõ cessat noua facere donec ipleat nũs uasor. Dic ego faciã. qr de ignobili materia nobilẽ facio creaturã sz hoiem. Et q̃nus multi discedãt a me p opa sua mala. nõ tñ cesso formare alios donec chori ãgelici et loca celo uacua repleant. Ego eã sũ filis bone api. q̃ exiens de apiario suo uolat ad hybã pulchrã alonge uisã in q̃ q̃rit uerã pe florẽ pulchrũ et odorẽ dulcem suauissim elegãte. Dz cũ appropinquat herbe uenit florẽ arridẽ et odorẽ imitatũ et anichilatũ. suauitatẽ penitus extinctã, sz post hec inquirit aliã hybã et uenit aliã herbã aliqñtulũ aspam. cuiq flos e modicq et odor nõ multũ odoratus suauitatẽ placẽs sz exiguã. In hac ãt hyba figit apis pedẽ et exhibet in dulcedinẽ et reportat apiariũ donec ad uoluntatẽ suã e ipletũ. Ipse ei ista ego sũ omniũ e ator et dñs. qui de apiario tuo exiui cũ formã humanã assumens apparui in ea uisibil. qui ui ãt herbã pulchrã id e gen̄ humanũ in assumpsi. Qui pulch erãt ex fide. dulces caritate. fructiferi bona operatione. Sed hij ãt a p ori statu degenantes. ex nore uidẽt pulchri. sz insacõe sũt

deformes. fructifer ad mūdū et
carnē ſi ſteriles ad deū ⁊ aiam.
dulces ſibi ſi amariſſimi muchi.
ꝓptēa cadēt et ānichilabit̄. Ego
aūt ſicut apis eligam mihi hba.
aliā aligntidū aſperā id ē pa
ganos morbz ſatis aūſos. q̄z
aliqui habet florē modicū et
ſuauitatē exiguā id ē volūta
tē ꝯ libent' ꝯuertent' ⁊ ſeruiu
ret mihi ſi ſciret quō ⁊ ſi habe
rēt adiutores. Hz ex hac hba
tantū extīā dulcedinē donet
ꝯplear apiariū. et tantū ei
appropīquare volo ut nec h̄
be deſit ſuauitas. nec apis a
fructu laboris cuacuet. et ꝯ
cet hoc mirabilit̄ q̄d aſpm ē
et vle aſſumet pulchritudinē.
q̄d aūt pulchrū ē decreſcz et de
neīet ad deformitatē. Expē
dicat mihi q̄ hōies metalibz o
cul' ceci p̄nt viſit recuperare ut
valeāt deū vidē et ſup oīa di
ligē ex tīz. ſcz ex aſidāte iuſti
cie tpalis et ex bonitate ſcz p
pulchritudinē creatāx et ex o
nipotētia ⁊ ſapīa ſua. Errat
aūt oēs q̄ credūt bona vl' ma
la euenire ex fortuna vel ex ō
ſtellacōe ſtellarū. Ca^m xlv.

Maria loq̄t. Benedicti
ſis tu fili mi deo meo
et dns meus. Ergo luc
triſtari nō poſſū. tū ſup tīz
ꝓpatos hoīes. Primo q̄ homo
oculos habet et ceci ē. Iam
videt captiuitatē ſuā et ſeq̄t
eā. videt iuſticiā tuā ⁊ ore
videt ad cupiditatē ſuā. cadit
i puctō i penā ꝑpetuā ⁊ amit
tit gloriā felicīſſimā ſempitna.
Secō ꝓpatos hoīes q̄ affectat ⁊
reſpicat prudent' ad mūdū. q̄
miſeriā tuā nō attendit. q̄ illud
q̄d modicū ē queīt. ⁊ illud q̄d
maxīm ē ꝓpicit. Tertio ꝓpa
tos ei. q̄ cū tu dns oīm ſis. hſoī
tū tuus ab oīb; oblīs ⁊ neglec
tus ē. ⁊ opa tua mortua ſut
añ eos. Ergo benedicte fili mi.
miſerē eis. Rndit filius. Deus
q̄ in mūdo ſut ⁊ aſciam habz.
videt q̄ i mūdo ē iuſticia que
pctores puniūt. Si ergo tpa
les excessꝰ a tpalibz hoīb;
puniūt ex iuſticia. q̄nto ma
gis ē iuſticia ut oīa īmortalis
a deo īmortali puniat? Hoc
videt ⁊ itelligē poſſ; hō ſi velz
Hz q̄ oculos. id ē affect ⁊ dilec
tionē ſuā. flectit ad mūdū.
ideo ſicut bubo ſeq̄t nocte ſic
hō ſequit bona fugitiua ⁊ odio
habet p̄mānura. Sed vidē et
aſidāre poſſ; hō ſi vellet. q̄ ſi
planete. arbores ⁊ herbe pul
chre ſut. ſi oīa iſta mūdialia
ſic ſut deſidābilia. q̄nto magis
pulchor et deſidābilior ē oīm
iſtor dns ⁊ creator. Et ſi glā
iſta tpalis fugitiua ſic ardet
dcupiſcat ⁊ diligit. q̄nto magis
dcupiſcēda eet glā illa etna.
Hoc videt poſſ; hō ſi vellet. qa
bn huiꝰ itelligētie habet ſēſū.
q̄ illud q̄d maiꝰ et nobiliꝰ eſt
magis diligendū eet q̄ id quod

deceptus ⁊ mūnꝰ. Dz qꝫ alias ſp
ad ſuperiora ordinat' cui datū eſt
ad ſuperiora reſpicere ideo qui ara
nearū texit tela. pulchitudinē
deſerit angeli ⁊ imitat' triſticia.
Et ido ſicut fenū ad modicū
tēpꝰ floret. et qui fenū cito ca
dit. Tertio intelligit' i ſcīa ſua
q̄ voluit. et hoc ex iſtis creatis
diligenter conſidare pnt. q̄ vnꝰ
ē oīm deus ⁊ creator. Niſi e
nī eēt creator. oīa ueret ꝺordia
te cū nulla ſit ꝺordiata n̄ illa
q̄ hō ordinat licz hoibz ſic vide
at. quibz planetarū ⁊ tpm cāus
cognit' ē. et q̄bz iudicia dei
ppē pcta p̄miſſa ſunt occulta.
Si ergo vnꝰ ē deus ⁊ ipe opti
mꝰ qz ab eo pcedit oe bonum.
cur nō honorat eū hō p̄ oībz
⁊ plꝰ q̄m alia. cui ratio eoꝝ dic
eis eū p̄ oībz honorādi a quo
ſunt oīa? Dz hō ſicut dixiſti. ocu
lū habet et nichil videt. p̄mo
ꝑſonaliꝫ ipe clauſit oculum
ſuū p̄ blaſphemiā. qz plane
tis īputat q̄ hoīes boni vel
mali ſūt. Ratio eciā id ē fortune
īputat q̄ꝺ ꝺtrū vl' aſperū
acciderit eis. ac ſi ditū aliq̄ꝺ
eēt i eis quo vl' q̄nare vel q̄ꝺ
facē poſſēt. cū tñ fortū vl' fo
tuna nichil ſit. Dz diſpoſitas
hoīs ⁊ oīm rez ī ſtabilitate
diuina puiſa ſunt. id ē tpaliter
ſcdm exigētiā vnicuiq; rei.
racionabiliter miſtēta. Nec i ſtell'
ē q̄ hō bonꝰ vl' malꝰ ſit. q̄nus
ſi eis mlta videnē racionabilia
ſcz ſcdm q̄litatē nate ⁊ tpis or
dinata et tpata. Ergo illa poſ
ſēt hoīes vide ſi vellēt. Rndit
mater. Dis hō qui habet bona
ſcīam. bn intelligit q̄ deꝰ ē plꝰ
q̄m aliq̄ꝺ aliud diligēdꝰ ēt hoc
eciā ope pfīat. Dz qz mēbra
na ſuprdicta ē plibz in oculo.
licz pupilla ſit ſana. ido vide nō
pnt oculs. Ido aūt notat lex mē
brana n̄ īconſideratione fictōn
q̄ ſuprdicta ē intelligere multo
rū? Ideo rogo te kime fili ut
q̄lis iuſticia tua ſit ſup aliquē
manifeſtare digneris. nō ut eiꝰ
pudor ⁊ miſeria fiat eo maior.
ſz ut pena eiꝰ p̄ mitis debita.
eo minor fiat. ⁊ ut iuſticia tua
ſciat' ⁊ tīeat'. Vbi ei ſacꝰ eſſet
plenꝰ aliq̄ re a vas plenum
lacte. q̄ꝺ ſcirz hō q̄ꝺ ꝺtinēt in
ſacco n̄ valent' et apte extuē
tur? Dic q̄nus iuſticia tua mīa
na ē. n̄ tu apto iudicio moſt'
ueris illa a pauris timēi poſſ. qz
opa tua mirabilia dulcitute
tpm ⁊ pcta mlitudie vlucrt.
Ido rogo ut mīam tuā mā
feſtare digneris p̄ aliquē tibi
carū. ppt' alioꝝ deuocionē et
miſeroꝝ ꝺſolationē. Tertio
rogo ut nomē tuū veniat
i honorē. ut diligētes ſciant'
et tepidi accēdant. Rndit
filiꝰ. Vbi multa amica īgredi
unt' et orāt dignū ē ut exau
diāt'. q̄nto magis ſi īgredit' et
orat aliq̄ ꝺna kyma ꝺno?
Fiat ergo q̄ vis. Iuſticia eni

mea eludent' manifestabit. i tm
q̄ q eā expiet' sentiet. opa eiꝰ
veniet in publicū & mēbra cō
tremiscēt. Bedō dabo vni psōe
mūam q̄tū possit et ūdiget.
corpꝰ eiꝰ exaltabit & aīa eius
glificabit. ad hoc ut mūa mea
manifestet. Dein mat' loq̄t. Loq
iste religiosor eiusq̄ ē a bono
et fundatꝰ sup̄ gratiē. cuius fit
dam̄etū ab initio fuit autum
mūdissim. subtꝰ at̄ calcos mixi
mū ē. Cit vō incaluit sol dis
soluet' glacies. et qđ edificatū
ē cadet ī abyssū. Ergo bndicte fi
li mi. miserē eis. Horrēdꝰ ei ē
casꝰ. & p̄cipitiū intollābile. te
nebre eēā ꝑpetue & pena ꝑꝓ
gata. ¶ Grāti spōse ad vḡinē
q̄ ipetrauit ei pfectā dilāōnē
ad deū indit vḡo. q̄ ad hoc
obtinēdū sequat' sex verba
euāgelij hor stēta. & declāt ei
publice illud vbū. vade & vēde
oīa q̄ habes & da paupibz. &
illud. nolite sollicitari de crās
tino. & dicit q̄ laboras ī oratione
& lōione deuote lucte p̄ me
dicare p̄ nōnis vite. Cā. xlvj.

Dḡbat spōsa ad vḡi
nē dicēs. O q̄ dulcis
ē dns deus. Dis ei
qui habet eū dulcissim nllū
habebit dolorē. ī quo nō sētit
ꝓsolationē. Et ideo o mr dei
benignissiā rogo te. ut sit ex
ultas a corde meo dilōnē oīm
rerū tpaliū. q̄teng filij tuus
sit m̄ carissimꝰ usq̄ ad mortē.

Rndit mater. Cra filiū me
ū desidas habē in tui cōsti
mū. sequē vba eiꝰ q̄ ipe pso
nalit' loquebat' in euāgelio.
q̄ ad hoc tenūt ut ipe p̄ oībz
diligat'. Et ideo sex vba eiā
gelica reduco tibi ad mēoriā.
Pmū ē. qđ dixit dnus. Vade
et vēde q̄ habes & da paupi
bus & sequē me. Sedm ē. Nō
lite sollicitari de crastino. Ter
tiū. videte quō passēs pascāt.
q̄ntomagis p̄ celestis pascat
hoīes? Quartū ē. redde q̄ sūt cesa
ris cesari. et q̄ sūt dei deo. Quin
tū ē. Pmū q̄rite regnū dei.
Sextū ē. Oēs q̄ esuritis vēnite
ad me. et ego reficiā vos. Ille
q̄ppe videt' oīa vendē. q̄ non
plꝰ appetit habē q̄ vnꝰ corpis
modāta substātiā. et oīa alia
distribuit pauperibz ad honorem
dei. et nō p honore mundi.
ea ītēcōe ut obtineat aīaꝝ
dei. Sicut apparuit ī bō gregō
rio & mltis aliis regibz & pn̄
cipibz. q̄ tm dilāti sūt a deo. q̄
nus habuerūt diuicias & aliis
dederūt. sicut illi q̄ oīa sil' reli
quūt dō. postea ab aliis mēdicātes.
Cra illi qui habuerūt diuicias
mūdi solūmō ad horē. Libēt'
eis carnusset si voluntas dei fi
isset. Isti vō alij assūpserunt
paupt̄atē quā desidābāt ad
honorē dei. Sdo oīs hō qui de
iuste acq̄sitis bonis habet pos
sessiones vl' etiā pēsiones. ei p
mittit' recipe fructꝰ ad sustēn

ratonē ſui et familiarū ſu
or ad honorē dei. Quid ait ſu
pflut tbuat idigentbz aīas
dei. Sedo. noli ſollicitari de cr
tino. Dra + ſi nichil habueris
n corp nudū ſpera i deo. et
ipē qui pascit passeres. eaā
ſuſtetabit te quā redemit ſa
guie ſuo. Cui ego rndi. O do
mia tima q es pulch. dines
et vtuosa. Sdo nāq pulch.
q nūq peccaſti. ideo dines
q aīca dei tīma. ido vtuo
ſa q pfiſſiā oībz opibz vtu
osis. Ideo dnā mea audi me
q ſū plena pctis. i vtutibz
paup. Nos hodie habem
victū + nctaria nra. cras
aūt indigem + oīno defiam.
Quō ergo possūq ee sine solli
citudie qn nichil habem. Dra
licz aīa ꝛ solatonē habet a deo.
asingn q corp e appetit victū
ſuū. Rndit vgo. Si habetis ali
qua supflua + qbz care potes
tis vendere ea vl ignorare ea
et sic viuatis sine sollicitudie.
Rndi ego. Vestes habem qbz
utim nocte + die vasaq pasca
p mesa nra. sacdos vo habet li
bros suos. et p missa habem
calice + ornamenta. Rndt vgo.
Sacdos no debet ee sine libris
nec vos sine missa. Nec mis
sa dia debet n i ornamētis
mundis. Corp qz vim no debz
ee nudū sz vestatū ppt vtem
dia. et ad vitandū frigus. ideo
talibz oībz idigetis. Rndi ego.
Quid mutuatū petunia ac
cipe debeo i fide mea ad aliq
tempꝰ etū. Rndit mat. Si etu
es q pfixo tpe solue potis mu
tuū recipe. sinaute dimitte ap
lius e ei tibi vno die care cibo.
q fide tua exponē p ieto. Et
ego. Quid inqm laborāe de
beo ppt victū lucrandū. Rndt
mr. Cld agris mō + comede. Et
ego rndi. Addisco ſmatica. ozo
et ſcbo. Dixit aūt tuc mat. No
dez tales libros dimittē ppt la
borē corpale. Et ego. Cld ergo
habebiꝰ p crastino victu. Rn
dit mr. Petite i noie ihu xpi. si
aliud no habetis. (N)at dei di
cit. p hō locꝰ vba dei si ex hoc
ipbat et veritat eū pcta ta
lis aīa tuc pulchre coloratur. Q
aūt fatigat corpꝰ p honore dei
aīa eiꝰ habebit dīna dulcedi
nē + decorabit. Et q detrhue et
no odit detrhentē. ornat eꝰ aīa
pcosis vestibz deo gtis. Vexet
se igit aīa dei ad lubandū aīas
pcoꝝ q sub more pcoꝝ oppsi
tacet in pculo. Caplm xlvij.
Mr. Dolo tbi
si dictura es vba hys
q ea no audiūt lubet.
Dra quicūqz rubore pfudit +
oblocutōe ppt vba dei + pati
entē colat. talis rubor coloratat
aīam pulchre. Si vo qs fatigat
corpꝰ suū in honore dei. ex hoc
aīa eiꝰ habebit dulcedinē + de
corabit. Dra aīa hois q audit
detrtionē ꝛ se factā nec tn

matu cupit decipi. or nat qñ
pulchrimis vestibz. i tm q spō
sus q ē vng deus i tbz psonis
decipisset illā aiam i delitijs
sue etnā dilōnē. ¶ deo aīa dei
libēt' vexet se ad intendū eos
qui superbia t cupiditate dili
gūt. plg q deū. q xpi iacet q
sub monte. et ido laborādū est
ut cū vita extinguāt. ¶ sicut enī
ille q videt fres suos sub casu
mōtis iacē. q̄q̄ z tentat mōtē
ut eiciat lapides. q̄q̄ frāgit
lentū ne subtꝰ iacēs dēpmat
frēs. q̄q̄ potuit fortius ut
eo citius a subiacēte mōs re
moueat. nec attendit laborē
suū. dū tm vita iacētis i pcio
lo libēt. sic etiā amici dei la
borēt ut aīe saluēt. ¶ tragz sicut
pauci fuerūt q habuerūt fidē
rectā qn filiꝰ meꝰ ascēdit i cē
lū. sic nūc pauci sūt q p̄ceptū
illud ipleāt. diliges deū sup oia
t pxīm tuū sicut teipm. ¶ do
amici dei sicut pius ad pagā
nos. sic nūc vadāt ad xpianos?
Q̄a sicut impossibile fuit illos
obtinē celū q fidē audierūt et
nō seruauerūt. sic impossibile ē
xpianis obtinē celū q sine di
uina caritate moriūt. Exp̄t
ppat se medico affectori potꝰ sa
lubꝝ t dulcē. q potū dine dile
dis patꝰ ē dare hoibz q eū desi
dant cū caritate q potū illi q sa
ni st' spū gustāt t delectant q āt
spūalr infirmi st' nō delectant spūa
liter gustare sp̄m dei. Cap̄m. xlviij.

Dixit loquit sponse. Ego
sū q bonꝰ affector me
dicꝰ. ad quē cūrūt q
eū amāt qui sciūt q potꝰ eiꝰ
ē dulcis. Q̄ vō bibūt de dul
cedē potꝰ eiꝰ cognitōes eū sa
lubrē assiduo visitāt domū
affectoris. ¶ hij vō q sentiūt de
potu p̄cturas. fugiūt eū.
Dic ē t de potu spuali q ē sps
scūs. ¶ p̄ē qppe sps dei dulcis ē
ad gustandū. venitꝫ ad rob̄
oīm mēbroꝝ. t dētrit p tot
ut hylarescat at tēptatōes.
Ego ds sū ille medicꝰ affector
q patꝰ sū dare potū meū oī
bus q eū desiderant cū caritate.
Ille at sanꝰ ē t apꝫ ad rea
piēdū potū meū. q nō habet
voluntatē manēdi i pcō. sed
gustato potu meo assidue de
lectat bibē eū. Q̄ at voluīta
tē habet morādi i pcō. non
delectat habē sp̄m dei. Caꝫ
dei notificat assiduē gliē ipa
cepta fiunt ex p̄cepto dine obe
a pntibz sn aliq̄ pcō ouglāli.

Dixit dei Cap̄m. xlix.
Loqt. Si aliqui volē
ti ieiunare q desi
derū habēt comedēdi sz volū
tas resistēt desiderio p̄cepti
a superiori cui obediēdū ēēt q
p obedientiā comedēt. et ille
ppt' obediam t nō ppt' velle
suū comedēt. illa comestio
maiori remuneratōe digna ēēt
q ieiunū. ppt' simile modꝰ
cibatio pntū meoꝝ fuit qn

Dixit ihc ad sponsā dicē.
Audi fīa plaz dō sic
q ego diligar eū sup o
ra dā nr̄a assiduitē de
ra pugnā. q nutrit sa
dix mathias cogitauit
ra malā. Ego igit sao de q
sic de ego veni i ūcerū
ē. Ego etiā credo q ipos
ea ē ne habuisse corpus
gnos t pascā. t sensq
ligēdos. Et ido aliquis
ūcer. q acquit tā dedrā
ōnē humanā. t voluit ac
ne defo me. sicut omes
pūtās. Videt ergo m q
adoo plēs meos q si oēs
ūcer me. magis ego crēm
ūnā vocatōne creato
ne. q ad vocē oīm illoꝝ
ra video plures filios et
ra michelem q si videre e
ūcer nūi in manu t scare
ra mea essuere. ego ut
ūcer adā de manibz filio
ra quidē pūcare illi ac

ego acepta fui. et ideo vitas
ē q ego acepta fui sine pcō
originali ⁊ nō in pcō. ℣ Ita
sicut filius meꝰ ⁊ ego mūḡm
nō peccauiḡ ita nullū nugi
ū fuit qꝫ honestius fuit. qꝫ il
lud de quo ego pæsi. ℣ Verba
vgīs ad spōsā ḡlīdo nil tm pla
cet sicut q sume dilugat ab ho
mie. et ondit hoc p exēplū de
vna mulie pagana q obtinu
it gram ppt' mltā dilacōnē quā
habuit ad creatorē. Capl'm. I.

Mater loqt' ad spōsā dicēs.
Nichil tm placz do sic
q hō dilugat eū sup o
nia. Ecce dica tibi filiaudinē de
vna fēia pagana. q nichil sci
ēs de fide catholica cogitauit
sciī talia. Ego iquit sao de q
nacōis sū. de qbz veni i uteriū
meis. Ego eaā credo q ipos
sibile ē me habuissē corpus
et ypagines ⁊ viscera ⁊ sensq
n aliqs dedissz. Et ido aliquis
creator ē q acauit tā decorā
psonā hūanā. ⁊ nolui ace
ave me deformē. sicut vmes
⁊ serpētes. Videt' ergo m qp
luz habeo plēs vnos q si oēs
vocaret me. magis ego crēm
ad vnicā vocationē creato
ris mei. qꝫ ad voce oīm illoz.
Ego ei habeo plures filios et
filias. nichilomiꝰ si videre e
os habē cbū in manu ⁊ scire
creatorē meū esuire. ego uti
qz auferē cbū de manibz filio
rū. et gaudet' pntare illū ce
ateri meo. Ego eaā habeo ml'
tas possessiōes qb̄ dispono ad
velle meū. si tm scire volūta
tē creatoris mei libet' dimit
tere velle meū et disponere
eas ad hōrē eiusdē creatoris
mei. Hz vde filia qd deus fecat
de mulie pagana. ℣ Pe ei misit
ei vnū amicū suū qui instruxt
eā in fide sctā. ⁊ deꝰ p scipm vi
sitauit cor eiꝰ sicut itelligē po
tis ex vbis eiꝰ. ℣ Dā qn ille vir
dei pdicabat ei vnū ee deum
sine pncipio ⁊ sine fine q ē cre
ator oīm. vndit illa. Bene i
qt ē credibile q ille q me cre
auit ⁊ oīa nō habeat sup se
creatorē. et bn ē visile q vita
sua ē etna q m potuit dare vi
tā. ℣ Dn vo mulier audiuit qp
dē creator acepit hūanitatē
de vgine. ⁊ q ppe ore ppo pdi
cabat vndit. ℣ Dn ē credēdū
deo ad oīa opa vtuosa. Hz tu auce
dei dicto m. qlia sut vba illa
q de ore creatoris pcesserunt.
℣ Volo qppe dimittē voluntatem
meā. et obedīe ei iuxta oīa
vba oris eiꝰ. ℣ Tūc at amico
dei pdicāte de passione ⁊ cte
dei et de resurrectōe dei. vn
dit mulier lacmosis ocul' et
dixit. ℣ Benedict' sit deus q sic pa
ciēt' ondit suā caritatē i tris. qua
habuit ad nos i celis. ℣ Ultra
si plus dilexi eū qz me creauit.
nuc at obligatior sū dilige
eū qz mostrauit in pcā mea
et me redemit sāguine suo.

Tenear eam seruire ei totis viribz & membris meis. qui me redemit oibz membris suis. Insup et debitrix sit oe desiderium meu remoue a me qd plus habui ad possessiones & filios et pntes. et solumo desidare creatore meu i gla sua & in illa vita q no finit. Dixit eam me dei. Filia ecce q mulier illa multiplice obtinuit remuneratione p dilone sua. sic et cotidie dat retributo unicuiq iux id qd dilexit deu cu i mundo vixit. Utilis doctina spual' q sit indeat ho st tres hostes alie sz st dyabolu q tentat de superbia & cupidite &c. & st alios & domesticos q suadet q ho no sit nimis iustus & humilis &c. et st emulos q cupiut hoi pudore & dapnu & breue vita. Cap^m^ lle ho que tu nosti habet. Ij. tres inimicos. Primu e ppe eu ubicuq e sue dormit sue vigilat. et ipm no videt Sedus e familiaris sibi & ppe eu. qn vigilat. sz istu no audit. Terciu eni no e ei familiaris nec ipm agnoscit. et iste eu odit. Primus hostis e dyabol. q tentat eu de superbia & cupiditate & multis aliis modis. Ideo st istum hoste habeat flagellu corrige do talit. O dyabole tu nichil boni dedisti nec creasti. cur ad velle tuu superbia? Tu q me ignis pdet & xpc vocat me ad vita. Ideo dignu e fuge volu tate tua. et seq voluntate dei et precepta eius. Sicut quisq cum tali itendit vigilat & dormit ipe monet flagellu st dyabolu. quo ipe tbatus effugatur. Sedus hostis. sut familiares alia sui & seruitores suu. q dicut ei. Ineres dapna si multu iusti fueris. potis quisq face ppium modu et dissilire multa. Si vo nimiu fuis humilis despiceris. Ideo posside diuicias et fac nos diutes tecu. appete honores mudi & solabim tecu. Iste hostis facit se audire cotidie. et ido ista istu hoste edificado e murus spissus ut no audiat. Murus at iste e voluntas bona. sz q magis velut habe pauperate ppt iustica. q diuicias cu iniustiaa & magis pudore p humilitate. q honore ppt superbia. Vindeat sic hosti osulenti. Si ingt facio a liqd st deu rogo iuepa & pmone me. qr tut pocus grauideo de vbis tuis q instituo. Tal' ingt murus sit int ipm & hostes eius. ut vba cor sit qui vetus q flat sup murum. sz no attigat cor ut moueat a caritate dei. Cu hostis e ille que no agnoscit. Hic sut q cupiut sibi pudore & dapnu et vita breue. ad hoc ut ipi obtineat honores mundiq pspitate. Ido st illu hoste habeat forte fune. id e caritate ad deu & pximu qua libent' pati desidet ea q deus

volt eĩ pati. nẽinẽ volẽs dãp
ficare. Et tñc obpbriũ qđ ei hoſ
tes ītentãt. vtet ci ad hono
rẽ. dãpnũ ad utilitatẽ. vita
brevis ad lõgitudinẽ vite hoſ
tiſp p talia ſic ligat. q̃ morẽ
nõn valebit. ¶ Admirãte ſpõ
ſa. & ſe ĩdigna reputãte coꝝ
xpõ de iſta gra ſibi data ſz
vidẽdi & iudicãdi ſpualia que
agũt ĩ celo & ĩ pgatorio & ĩ
ifemo. declãt de hoc pl'ctre
& a xpõ et eiꝰ mre ĩ pncipio
& ĩ fine capli. et ondit exẽplo
tũ mulieꝝ qs ipa videbat
vnã ĩ ifmo alia ĩ pgatorio
gnuſſiẽ cruciari. q̃ut mres p
bentes filiabz ſuis doctinas &
exẽpla viuẽdi curoſe. & ſrpbe
et filie imitãtes illa horribi
lẽ dãpnãt. ¶a. m. ly.
Lẽtus tibi ſit ds ingt
ſpõſa. p oĩbz q̃ crea
ta ſũt. & hoꝝ p oĩbz p̃cnibz
tuis. ſeruicinqꝫ ĩpendat tibi
ab oĩbz p caritate tua. ¶ Ego
ugũt indigna et a iniẽtate
mea pectrix. rectioꝝ tibi deꝰ
meꝰ. q̃ nullis pcrãtibz negaſ
gtiã q̃ petiũ. ſz miſeris oĩbz
et pcis. O dulciſſiẽ ds. mira
bile ẽ qđ facis mecũ. ¶ An eni
placet tibi ſoporas corp̃ me
ũ ſpuali ſopore. excitas qz te
ã̃am meã ad videndũ audi
endũ & ſentiẽdũ ſpualia. O
deus meꝰ. o q̃ dulcia ſũt vba
tua ãie mee. q̃ gſtuit ea ãſi
dulciſſim tibũ & itrat tũ gau
dio ĩ cor meũ. ¶ Za. cũ vba tua
audio. & ſaciata ſũt & frelica.
Saciata. q̃ nichil delectat me
nĩ vba tua. famelica vo. q̃ ea
audire feruẽtius ſcipiſco. ¶ deo
bndẽ deꝰ da mĩ auxiliũ. facẽ
ſp voluntatẽ tuã. Bndit xpc.
Ego ſũ ſine p̃ncipio & ſine fie.
et oĩa q̃cũq̃ ſũt p potẽtiã mea
creata ſũt. oĩa disponũt ſapĩa
mea. oĩaq̃ opa mea ordinãt
cantate. ¶ deo mĩ nichil ẽ impoſſi
bile. Sz nimis duru ẽ cor illud
qđ nec diligit nec timet me.
cũ ſim oĩm̃ gubnator & iudex.
Et hõ magis pficit voluntatem
dyaboli q̃ ẽ luctor meꝰ & p̃dicor
q̃ ꝓpinat largiꝫ venenũ p mũ
dũ. p q̃ aĩe viuẽ nõ p̃nt. sz de
ingunt ad ifemi morẽ. Hoc
ãt venenũ p̃cm ẽ qđ dulce ſa
pit. lucz amarũ ſit aĩe. et coꝝdie
ſpgit de manu dyaboli ſup mĩ
tos. Sz qs audiũt talia ſcz q̃ o
nibz offert vita et ipi eligunt
morẽ? Attn ego oĩm ds pacẽ
ſũ. & xpticoꝝ miſerie coꝝ. Ego
q̃ppe facio ſicut rex. qui mittẽs
vinũ ſeruitoribz ſuis dicẽs. ꝓpi
nate plũbz q̃ ſalubre ẽ. dat ci
ĩfirmis ſalutẽ. & ſtibz letitiam
coꝝ vile ſanis. Sz nec vinũ mit
tit nĩ p vas aptũ. Sic ego miſi
vba mea q̃ ꝓpant vino ſeruĩ
toribz meis. p te q̃ es vas mun
dũ. qđ ĩplẽ & exhaurie volo ſe
cũdũ velle meũ. Spus q̃ppe meꝰ
ſcs docebit te quo ibis & qđ log̃
ris. ido logre gaudẽt & ĩtrepide

q̄ iubeo. q̄ ꝺt̄ me p̄ualebit nllꝰ
dic̄t ego rn̄di. ℚ rex oīs eccl̄e
et ip̄sor oīs sapie. oīmq; vtutiꝫ
largitor cur me q̄ corp⁹ ꝺsupsi
in p̄cīs recipis ad tale op⁹ tu
ū? ℭgo q̄ppe sicḡ asinꝰ ip̄sipiēs
et defectuosa vtutibꝫ. ⁊ ī oībꝫ
deliqui ⁊ nichil emēdaui. ℭrn̄
dit sp̄s. ℭis mutaret̄ de p̄ntā
ta sibi moneta vl̄ metallo fa
cēt sibi cōnas vl̄ anulos a q̄
phos ad utilitatē suā. sic nec
mihi ē si ego recipio corda a
micoꝝ meoꝝ m̄ p̄ntata. ⁊ fa
cio ī eis voluntatē meā. ℭt q̄
vnꝰ habet maiorē itellēm et
alius minorē. sic vnicuiq; q̄ cō
sāe utor sicut expedit ad hō
rē meū. q̄ cor ustū ē mone
ta mea? ꝺo esto stabil' ⁊ p̄mp
ta ad velle meū. ℭdem̄ loq̄
batur ad me m̄ ꝺa dicēs. ℭid
dicūt mulieres supbe ī regno
tuo? ℭui ego rn̄di. ℭgo sū vna
de illis. et ideo ꝺfindor loq̄ in cō
spectu tuo. ℭt m̄ ait. Audi me
lius te hoc faciam. tn̄ te loq̄te
audire volo. ℭt ego rn̄di. ℭrn̄
inquā p̄dicabāt nob' vā hu
litas dicim⁹. q̄ genitores nr̄i
hereditabāt nobis iacas posses
siones et mores publicos. cur
ergo nō debeā illos imitari?
Pat' q̄ nr̄a sedebat cū p̄mis.
vestita nobilit' habēsq; seruito
res plimos et emulēs nos cū hō
re. cur talia nō debeā hereditāe
filie mee q̄ didicit se gerē nobi
lit' et viuē cū corpali gaudio.
mori q̄ cū grandi hōre mūdi?
Rndit dei m̄r. ℭis mulier q̄
habet vba seq̄t̄ ope p̄ via
vadit ad infernū. et ido ducā ē
talis vnsio. ℭid ei ꝺderet habē
talia vba. cū oīm creator pa
tiebat corp⁹ suū cū oī humilita
te a infancie sua usq; ad mor
tē manē in t̄ra et nūq̄ vestis
sup̄bie venit sup eū? ℭt tales
mulieres nō ꝺsidant facē oiq
q̄n steterit vmes ⁊ mortuꝰ ī te
sanguineus ⁊ pallidꝰ de penis.
Nec curāt de opp̄briis eiq; ip̄ē
audiūt. nec de morte ste p̄bri
li quā elegit. Sz nec recordāt̄
de loco ubi reddidit sp̄m. q̄ ubi
fures ⁊ latrones recepert plēs
plagas suas. ibi plagatꝰ ē filiꝰ
meꝰ. ℭt ego q̄ de oībꝫ creaturis
sū sibi ultima ⁊ in me ē oīs hu
litas p̄ns fiu' ibi. ℭt ido q̄ talia
supba ⁊ p̄posita facīt ⁊ alijs
dāt occasionē imitādi illa. sil'es
sūt aspidi. q̄ ip̄ositū liquori
ardēti oēs abuirit ⁊ maculat
quos aspgit. Sic ⁊ supbi tbuit
exēpla supbiēdi. ⁊ gfuit p̄ ma
lū exēplū uirūt aīas. ℭt ideo
ego volo facē nūc sicut bona
mater. q̄ filios trendo fiat eis
vgā. quā eaā videt seruꝰ. Sz si
lij videtes timēt mrem. regra
dātes ei q̄ minabat eis ⁊ nō
flagellabat. seruꝰ vo timent
flagellari si deliquīt. ℭt ita
ex illo tēpore mulis filij facīt
pla bona ip̄ antea. seruꝰ vo
minora mala. Itaq; q̄ ego sū

mater mie. ideo onde tibi volo re
tributionē pter. ut aia dei ex ca
rie dei feruētiores fiat. pcō
res aūt sctes pcul̄ fiu. fugi
at salt pm ex tore. Et isto
mō miser bonis ⁊ malis. bōis
ut obtineat maiorē cōnā in
celis. malis vō ut ī cruciat mino
rē penā. Et nullꝰ tāt⁹ pctor
ē. cui nō sit pata occidē ⁊ filiꝰ
meus grām dare. si misdiā
peat cū caritate. Et post hec
apparuit tres fēre. scz mater
filia ⁊ neptis. Filia vō appa
ruit viua. q̄ aūt ꝑdicta mor
tua videbat q̄ serpe de tene
broso lacu ⁊ luto. cuiꝰ cor abs
tractū erat et labia abcisa.
mentū q̄ tremebat. dētes vō
ei⁹ nitētes albi ⁊ longi collidebā
t. Nares erāt corrose et oculi
eius de pēdētes ad genas du
obz netis. frons videbat im
mersa. ⁊ loco frontis īmane
baratrū et tenebrosū. In ca
pite vō decrat cerebeū ⁊ cere
brū q̄ plūbū ebulliebat ⁊ q̄
pus effluebat. Collū q̄ ei⁹ crū
noluebat sicut lignū q̄ cir
cuit in torno seu ī uncina. cui
ferrū acutissim apponit erat
abrupdēs sine ꝺsolatōe. Pectus
aptū erat plenū vrmibz longis
et pūs. quoz quilibz hinc illuc
q̄ voluebat sup alū. Et bra
chia filia erāt manubrijs la
pdis fabrilis. q̄ang vō erāt
q̄ claues nodose ⁊ plixe et
spodilia dorsi ei⁹ oīa erāt so
luta. q̄ vno ascēdente ⁊ alio des
cēdēte nūq̄ a motu desistebāt.
Vinq̄ q̄ serpēs longꝰ ⁊ magnꝰ
exit se p ifernora stomachi
ad superiora. q̄ ninges caput
et cauda q̄ aūq̄ circuibat vis
cera stinue q̄ rota. Cimra vō
et tibie videbāt q̄ duo ba
culi spinosi acutissimis acu
leis pleni. pedes vō ei⁹ erāt
q̄ brisonū. Cui aūt ista mū
mortua alloqbat filia viua
dicēs. Audi lacerata ⁊ vene
nosa filia mea. Ve m̄ q̄ nūq̄
fui mīt tua. Ego sū q̄ posui te
in nidū superbie in quo tu ca
lescā crescebas donec ad eta
tē puenisti. ⁊ tm̄ tibi placuit
q̄ ī eo etate tuā ꝺsumpsisti. ꝑ
rea dico tibi q̄ quoties tu oculo
rias cū superbie visu quā ego
te docui. toties pcias bullies
venenū ī oculis meis cū itole
rabili ardore. Quoties aūt
loquris superbe verba q̄ didicisti
a me. toties ꝺfluxio amaris
sima potionē. Quoties vō
aures tue īplent superbie ve
to quē ꝑcelle arrogātie exa
tāt scz audire corpis tui lau
des ⁊ desidāre mūdi hores q̄
didicisti a me. toties venit
ad aures meas sonitꝰ tribul
cū vēto flāte ⁊ vriente. Ve
ergo m̄ paupi ⁊ misere. Ido
paupi q̄ nichil boni habeo
nec sentio. ideo misere. q̄ hu
mido oīb⁹ malis Sz tu filia si
milis es caude vacce. q̄ vades

in lutosis locis quotiēs moueꝛ
tauidā. toties maculat. ⁊ aspꝛ
git appropiquātes. Hic tu filia
filis es patre. qꝛ nō habes dīmā
sapiam et vadis sēdm opa et
motꝰ coꝛpis tui. Ideo qties im
tueris opa sceꝛudis mee. sez pꝛ
tata q̄ te docui. toties inouat
pena mea. ⁊ eo ꝯfuꝰ exardes
cit. Pꝛetēa. ⁊ filia mea aut si
plus de ꝯfactōe tua? Quid hoꝛ
et deus ē tibi q̄ īmūdicia vi
sceꝛū meoꝛ fuit puluinar tu
um? Vndōsū q̄ mēbꝛū meum
fuit egressꝰ tuus. ⁊ īmūdicia
sāguis mei fuit vestis tua
q̄n nascebaꝛis. Ideo nūc vēter
meus ī quo iacuisti tota a ver
mibꝫ ē coꝛuosꝰ. Ez cur īgroꝛ de
te filia. cū plꝰ īquieti debeꝛē
sup meꝛpa? Nā tā fuit q̄ ia
graui afflixit me ī oꝛde.
Primū est. q̄ a deo creata ad
celeste ꝯsundū abutebar cō
sāē mee. ⁊ disposui me ad
dolores īfernales. Sēdm est q̄
deꝰ creauit me pulchꝝ q̄si an
gelū. sz ego meꝛpsā deforma
ui. ⁊ filioꝛ sū dyabolo q̄si āgelo
dei. Creui ē q̄ ī tpe mi data
vāde malā feci ꝛmutatiōē.
Recepi q̄ppe modicū tristiꝯ
ti id ē pcti delectatiōē. p q̄ sen
so nūc ifimtū malū sz īfer
ni penā. Et cū ait ad sponsā.
Tu inq̄t q̄ vides me. nō vides
me ni p similitudies coꝛpales.
Si ei vides me ī ea forma ī
q̄ sū. moꝛtuus ex tꝛore. q̄ ora
mēbꝛa mea fuit dēones. Ido vā
ē sēptā q̄ dicit. q̄ sicut iusti fuit
mebꝛa dei. ita pctoꝛes st mē
bꝛa dyaboli. Hic ego nūc expi
oꝛ q̄ dēones fuit affixi aīe mee.
q̄ voluntas cordis mei dispo
uit me ad tanta deformitatē.
Dz audi ulci. Tibi videt. q̄ pe
des mei fuit q̄si bufones. Ioc
ideo ē. q̄ stabilit steti ī pcto. et
mordētes nūq̄ saciat. Tybie
vō. ⁊ auꝛis mea fuit q̄si baculi
spinosi. q̄ voluptatē meā habui
sēdm carnalē delectationē. ⁊ vo
luptatē meā. Cū vō q̄libet spō
sile dorsi mei solutū ē. ⁊ q̄li
bet mouet. ꝺ aliud. Ioc ideo
ē q̄ gaudiū aīi mei q̄nq̄ aste
debat nimis ex desolatōe mū
dana. q̄nq̄ desēdebat p nimiā
tristiciā. et iꝛā ex aduersitate mū
di. Et ido sicut dorsū mouet
sēdm motū capitis. sic ego de
beꝛē fuisse stabil. ⁊ mobil sēdm
velle dei. q̄ caput ē oīm bono
ꝝ. Dz q̄ Ioc nō feci. ideo iuste
patioꝛ q̄ vides. Cū vō serpens
mꝰ exeꝛet se p īferioꝛa stoma
chi ad superioꝛa. et stās q̄si arcꝰ
cꝛeuit q̄ rota. Ioc ideo ē q̄ vo
luptas ⁊ delectatio mea īordi
nata fuit. ⁊ voluntas mea vole
bat oīa possidē. ⁊ multiplicat
expedē ⁊ indiscrete. Ideo nūc
serpēs cꝛeuit mtioꝛa mea. in
solabilit. ⁊ īmiseꝛicordit mei
mordēdo. Cū vō pectꝰ meū ap
tū ē. ⁊ coꝛuosū a vmibꝫ. hoc ve
rā dei demōstrat iusticiā. Dilexi

me

q̄ppe pulcra pl̄ꝫ q̄ deum/ et ad
ēm̄ istoria erat amor cordis mei.
Et id̄o sicut de v̄micudis pce
ant̄ longiores v̄mes. sic aīa
mea p̄ pulcra q̄ dilexi demo
nibz ē ipleta. Ygalya q̄ mea
videt q̄ manuba. hoc ideo ē.
q̄ desiderū meū habuit q̄si
dno bractya. sz q̄ abscipiū lō
gā erate ut lōge viuere ī pād.
Cōcupiuit eaā & desidabā q̄ m
dicaū dei mitius eet q̄ sepa
loḡe. Deruptē ascia mea bn̄
dixit m̄ q̄ tēp̄ meū erat bre
ue. & udicaū dei tolabile. Sed
dē. desideriū meū pectādi fug
gessit m̄ vitā meā ee longā.
et udicaū dei tolabile. Et ex
talibz suggestionibz cuitebat ascia
mea & sic voluntas sequbat volup
tatē & delectationē. Et id̄o nūc dr
abol̄ monet in aīa mea atra
voluntatē meā & ascia mea ītel
ligit et sentit udicaū dei ee mst
tū. Aliang v̄o mee sūt q̄ claues
plure. et hoc id̄o ē. q̄ pcepta dei
nō fuerūt m̄ delectabilia. et ideo
manq̄mee sūt m̄ ad on̄q̄ & nō ad
aliquē usū. Collū v̄o q̄ ēmuol
uit sicut lignū q̄ acuto ferro
tornat hoc ideo ē. q̄ v̄ba dei
nō fuerūt dulcia ad gluttedū ī
cordis mei caritate sz nimis a
mara. q̄ redarguebāt cordis me
i delectationē & voluntatē. Et id̄o
nūc fortū acutū stat dē gutt
meū. Labia aūt mea ideo pa
sa sūt. q̄ pmpta erāt ad v̄ba
supbie & scurrilia. sz pigra fu
erūt et actidiosa ad loquedū
v̄ba dei. Dentū v̄o apparet
tremulū & dentes colludūt. et
hoc ideo ē. q̄ pfecte fm̄ volun
tatis dare cibū corpi meo ut vi
derer pulchra & delcabil. sana
et fortis ad oīa corpis oblecta
mēta. et ideo atremisc̄at mētū
sine asolacōe & dētes colludūt.
q̄ dentū ablatio & labor fuit
inutilis scdm aīe fructū. Flares
v̄o pase sūt. q̄ sicut volūtariū fi
solet illis q̄ in tali casu deliquit
ad maiorē pudorē. sic m̄ cau
terium pudoris mei ipposicū est
i sempiternū. Q̄ v̄o oculi pēdēt
duobz nervis ad genas iustū ē
q̄ sicut oculi gaudebāt de pul
chitudē genaꝝ ppt̄ ostētacio
nē supbie. sic nūc ex multo fle
tu eruti sūt & depēdēt ad genas
cū pudore. Juste q̄ frons īmsa
ē & loco eius sūt īmanes tenebre
q̄ frōtē meā ēcūdedit velū su
pbie. et volui gl̄iari & videri de
pulchitudie. et id̄o frōs mea ē
nūc tenebrosa & deformis. Q̄
v̄o cēbrū ebullit & defluit q̄si
plūbū & sicut pix dignū ē. q̄
sicut plūbū molle & flectile est
ad voluntatē intentis. sic ascia
mea q̄ in cēbro iacuit flectebat
ad voluntatē cordis mei. q̄nus
facieda bn̄ intelligēm. Sz & pas
sio filij dei negligēt figebat ī cor
de meo. sz defluxit sicut illud
q̄d bn̄ scim & nō curam. Insup
& de sāguē q̄ de mēbris filij dei
fluxit nō pl̄ attendebā q̄ de

pice. et fugiebā sicut pice vba ca
ritatis dei. sz ea facilitate exibāt
de corde meo q̄ intrabāt. et ido nūc
celebrū defluit qui pix ardes cū ar
dētissima bullicōe. Aures q̄ mee
obturate sūt cū lapidibz duris
q̄ vba superbe gaudentē intrabāt i
eas. et desēdebāt suauit in cor
q̄ caritas dei exclusa eāt a cor
de meo. Et q̄ ppt superbā et mū
ponu dū oīa fera q̄uz/ido nūc ab au
ribz meis exclusa sūt vba gau
diosa. Sz potes qre an fera aliq̄
opa meritoria. Rndeo tibi. Ego
deniq̄ fera sicut capsor. q̄ pscri
bēs moneta reassignat ea dño.
Sic ego reinunabā et fera eleosinas
et alia opa. sz illa fera ppt tio
rē inferni et ppt aduersitatē cor
pis fugiebas. Verū q̄ caritas
dei pasa fuit in ope meo. ideo
talia nō valuerūt mi ad obti
nēdū relū. nec tū fuerūt sufficie
re munōcōe. Sed potes qre q̄
lis sū intus in voluntate cū ta
ta deformitas ē ab ext. Rndeo.
Voluntas mea ē sicut homicide
et matricide q̄ libenē occidēt ge
nitrem suā. sic ego pessimū
malū cupio deo meo creatori
qui mi optimo et dulcissimo fuit
Ste nepcis mortua pdicte aīe
mortue alloq̄r viuentē mīem
ppa dicēs. Audi scorpio mat
mea. Ve mi. q̄ male decepisti
me. Ondisti ei mi facie leta.
sz gaudēt i cor pupugisti me.
Dedisti qppe mi tā vsilia ex ore
tuo. tāq̄ dedisti ex opibz tuis. et
tres vias mostrusti mi i pcessu
tuo. Primū vsilū fuit diligē car
nalit. ppt aliaria cārle obtinē
da. Sidm fuit expedē tpalia p
digalit ip honorē mūdi. Tciū
fuit. habē reqem ppt cordis de
lectatione. Ista ei fuerūt mi mlt
tū dispediosa. Sta q̄ dilexi car
nalit ido obtinui pudorē et tui
dia spuale. q̄ vo pdigalit ex
pedi tpalia ido puata sū gra
et donis dei i uita et post mor
tē vsecuta sū pudorē. q̄ vo de
lectabar i qete i mea. ido i ho
ra mortis iqetudo aie mee ē
absq̄ vsolacōe. Tcia q̄ didici ex
opibz tuis. sz facē aliq̄ bona opa
nec tū dimittē illud pcm q̄d
delectabat me. Sicut ille facies q̄
mistes veneno mel obtulit in
dica q̄ iratq̄ effudit siep offentē.
sic ego nūc expior i multa a
gustia et tribulacōe. Sedo didici
mirabile modū vestiēdi me. sz
opire oculos lucheo. sadalia hre
i pedibz. cyrotecas i manibz et
collū totū ex nudū. Luchēū i
tuid obnubras oculos meos. sig
nificat pulchitudinē corpis mei.
q̄ sic obnubrabat spuales ocu
los meos. q̄ nō attendebā pul
chitudinē aie mee. Sandalia
vo q̄ muniūt pedes subtus et nō
sup. sufficiāt fidē scam ecclie q̄m
fidelit tenui. sz nulla opa fruc
tuosa sequebāt. eam Cta sicut sā
dalia pmouēt pedes. sic vsciā
mea stās in fide pmouit aīaz.
sz q̄ opa bona nō seqbant. ido

aīa mea erat qī nuda. Cyro
tece vō ī manibz signt spem
vanā quā habui. Ego qppe o
pa mea q̄ sigficat manibz ex
tēdi in tā ɔdensā ⁊ largā mi
scdiā dei q̄ notat ī cyrotecas.
q̄ qn palpaui iusticiā dei nō
sensi eā nec attēdi. ideo nimis
audax fui ad peccādū. Cū at
appropīquarz mors cecidit lin
theū ab oculis meis sup tīā id
ē sup corpꝰ meū. et tūc aīa
vidit ⁊ ɔgnouit se q̄ nuda erat
qr pauca opa bona fuerūt et
pcca mea plīma. Et p pudore
nō potui stare ī palatio regis
etni qr pudōse vestita fui. sz tc
dēones traxerūt me ī durā pe
nā. ubi cū pudore me deride
bāt. Terciū qd didici a mre ē
vestire seruū vestibz dni. ⁊ ī se
de dni positū honorāe sicut dnm
reliqasqz serui ⁊ oīa ɔtēptibilia
dno mistrare. Dns at iste ca
ritas ē dei. seruꝰ vō voluntas ē
peccādi. Itaqz ī corde meo ubi
regnare debuit caritas dna. po
nebat seruꝰ id ē delcātio pcti.
quē tūc vestiui qn oē creatū
⁊ tpale ɔuti ad voluptatē me
ā. Reliqas vō ⁊ pismata ⁊
abiectiora dedi deo nō ex cari
tate sz ex timore. Talit igit le
tabat cor meū de successu ⁊ de
lcātioē voluntatis ppe mee. qa
caritas dei exclusa erat a me
⁊ bonꝰ dns exclusꝰ. seruꝰqz ma
lus inclusꝰ. Ecce mr hec tā di
dici de opibz tuis. Tres etiam

vias demōstrasti mr ī incessu tuo.
Prima fuit lucida. quā cū īgressa
fuisse de splēdore excecabar.
Scda fuit ɔpēdiosa ⁊ labil qī
glacies. ī q̄ cū pcessisse ad vnū
vestigiū relabebar ad vnum
passū. Tcia fuit nimis lōga. ī
q̄ cū pcedēm veīt post me tor
rēs īpetuosꝰ et trāstulit me sb
tus montē ī pfundā fossā. In
prima via notat pgressꝰ sup
bie mee. q̄ fuit lūinosa nimiū.
qr ōntatio q̄ pcedit de supbia
tantū resplēduit ī oculis meis.
q̄ nō cogitaui finē eiꝰ. ⁊ ideo
fui ceca. In scda via notat in
obedia. Denuqz tēpꝰ inobie in
hac vita nō est longū qr post mor
tē cogit hō obedire. Verūptn
mr fuit lōgū. qr qn pcessi p vnū vesti
giū scz ī hūilitate ɔfessiōis. re
labebar ad passū. qr volui q̄
pccm ɔfessū dimittēt. sz fcā
ɔfessioē nolui pccm declinare.
Et ido nō steti stabil ī obie ves
tigio. sz relabebar ī pcco sicut
q̄ labit ī glacie. qr voluntas fri
gida fuit nolēs ab hijs q̄ me
delcābāt resipiscē. Sic ergo qn
pcessi ad vnū vestigiū ɔfitēdo
pcca. relabebar ad passū. qr vo
lui pcca ⁊ delcāntia me ɔfessa
itāre. Tercia via fuit. scz q̄ spe
rabā īpossibilitate. scz posse fa
cē pccm ⁊ nō habē lōgā penā.
posse etiā diu viuē. ⁊ horā mor
tis nō accelāre. Et cū p hanc
viā pcessissem veīt post me
torrēs īpetuosꝰ scz mors. q̄ ab

uno ãno in aliũ apphendes me
⁊ auferr pedes meos cũ ifirmi
tatis pena. Qd at erat pedꝫ
ausi n̄ q̄ appropiq̄re ifirmi
tate modicũ potui attẽdẽ cor
pis utilitatẽ ⁊ mĩg aĩe salu
tẽ. Ideo cecidi ĩ pfundã fossam
q̄n cor qd altũ erat ĩ superbia ⁊
durũ ĩ pcõ crepuit. ⁊ aĩa p
fũde cecidit ĩ foneã pene pdi.
Et ido hec via nimis lõga fu
it. q̄ vita carnis finita. pena
lõga cito ĩchoabat. Ue m̃ ergo
mater mea. q̄ q̄cũq̄ a te cum
gaudio dicta. hen mõ luo cum
ploratu. Ite lõge eadẽ filia ⁊
mortua ad spõsã q̄ hec vide
bat dicẽs. Audi tu q̄ vides me.
Tibi videt qp caput meũ ⁊ fa
ces mea ẽ q̄ tonitruũ fulmi
nãs intꝰ ⁊ extꝰ. collũ vo ⁊ pec
tus q̄ ĩ duro plo cũ lõgis sa
mulis portũ. brachia at ⁊ pe
des mei sũt q̄ lõgi serpẽtes ⁊
vent pcutit cũ duris malleis.
aura vo mea ⁊ tibee sũt q̄ pedes
fluẽs aq̄ de canalibꝫ tecti. pe
dẽs ꝺgelata nil defunt Sz adhuc
una pena ĩtior amarior est
m̃ oĩbꝫ istis. Sicut ei si alicꝫ
psona cet cuꝫ oĩa spiracula
vital sps obturata cẽnt. oĩsq̄
vene ĩplete vẽto artaret se ad
cor qd p violẽcia ⁊ valitudiẽ
vent crepare ĩcipet. sic ego ĩto
dispositꝰ sũ miserabilit ppt su
pbie ventũ. q̄ m̃ carissiꝫ fuit. at
tn sũ in via mie. q̄ ĩ q̄ussima
ifirmitate mea ꝺsitebar melꝫ
qd sciui. Sz tn ex tiore. Appropi
nãte at morte veĩt in mentẽ
mea assidãcio passiois dei mei.
Sz q̄ illa multũ q̄uor ⁊ ama
rior erat q̄ mea. q̄ppt demẽta
mea digna sit pati. Et ex tli
assidãcõe obtinui lacrimas. ĩgeĩ
tes q̄ tãta caritas dei erat ad
me. ⁊ mea tã modica ad rpm.
Respexi ei tuit cũ orul ꝺsue
mee ⁊ dixi. O dñe ego credo te
deũ meũ. miserẽ mei fili vgis
ppt amarã passionẽ tuã. Am
modo ei libent ego emẽdarẽ
vitã meã si habere temp. Et
in illo pncto accẽsa fuit scitil
la qda caritatis ĩ corde meo.
q̄ amarior videbat m̃ passio
xpi q̄ mors mea. Subitꝫ tuit cre
puit cor. et aĩa mea venit in
manꝰ demoniũ pnitanda iu
dicio dei. Ideo at venit ĩ manꝰ
demoniũ. q̄ ĩdignũ fuit q̄ ã
geli pulchitudis appropiq̄ret
aĩe tante deformitatis. In iu
dicio at dei cũ clamaret deones
aĩam meã iudicari ad ĩfernũ.
vndit iudex. Video ego scintilla
qda caritatis ĩ corde eiq̄ ex
tigui nõ debet. Sz ee in ospectu
meo. ⁊ ideo iudicabo aĩaz ad p
fectionẽ donec digne pfecta
venia meruerit obtinẽ. Item
potis q̄rẽ. an ptraeps ero oĩm
bonoꝝ q̄ p me fuit. Video t
p silitudinẽ. Sicut ei si tu vi
res duas scateras pedẽ. ⁊ i v
na ceet plubũ nãlit depmens.
et ĩ alia aliq̄d leue tedes sursũ.

et quanto maiora et plura imponerent statere vacue tanto citius elevarent stateram aliam que pondorosa et gravius est. Sic et mecum est. quia quanto altius fui in peccato tanto gravius descendi in penam. Et ideo quicquid fit ad honorem dei pro me elevat me de pena. et specialiter omnino et bonum quod fit per homines iustos et amicos dei. et beneficia que fiunt de bonis bene acquisitis et opera caritatis. Talia itaque sunt que me faciunt appropinquare deo. Post hec loquitur mater dei ad sponsam. Tu miraris. quomodo ego que sum regina celi. et tu que vivis in mundo et illa anima que est in purgatorio loquimur simul. Hoc enim benedicam tibi. Ego quippe numquam recedo de celis quia numquam separabor a visione dei. nec anima que est in inferno separabitur a penis. nec illa anima a purgatorio antequam purgata sit. nec tu venies ad nos ante separationem corporalem vite. Sed anima tua cum intelligentia tua virtute spiritus sancti elevatur ad audiendum verba dei in celis. et permittitur tibi scire aliquas penas in inferno et purgatorio. malis in cautelam et bonis in consolationem et profectum. Verumptamen scias quod corpus tuum et anima tua coniuncta sunt in terris. sed spiritus sanctus dat intelligentiam tibi qui est in celis ad intelligendum eius voluntatem. Christus reprehendit prelatos superbos ex prelatione dicens. quod exhibeant se subditis humiles et virtuosos in vita et moribus et utiles in iusticia et equitate et mensurando se in seipsos ne super se elevent. addiscant cognoscendo defectus suos compati defectibus subditorum exemplo xpi qui prius voluit facere et pati quam docere et ministrare quam ministrari. corrigant quoque subditos diligenter ne exemplo heli dampnentur. Capitulum. liij.

Filius loquitur ad sponsam dicens. Magna est res ymo magnum monstrum quod ubi rex glorie humiliatus est. ibi homo qui in omnibus deo obligatur. velit inflari superbia. Nam si aliquis proficit aliis non ideo superbire debet quia prelatus est. sed magis timere quia omnes eiusdem nature sunt et omnis potestas est a deo. Quippe si bonus est qui proficit a deo est ad propriam et aliorum salutem. si vero malus est. permissione dei est ad subditorum correctionem. et maius iudicium suum. Nec mirum est. sed dignum et iustum. quod homo contempsit subici creatori suo. dominium inferioris et consimilis expiatur. Ergo cum aliquis vel desiderat vel cogitur presse talem se exhibeat subditis. ut et desiderabilis sit moribus et vita. utilisque in iusticia et equitate. Denique ex equalitate nature omnis qui preest humiliare se debet. et metiri seipsum in seipso. ne elevet se super se. et in seipso addiscat compati aliis. Timeat etiam ne eadem mensura qua metitur etiam metietur ei. Sic ego deus et homo temperavi meipsum quod quamvis defectum hominis agnoscerem per scientiam. patiendo tamen penas et crucem agnovi experiendo. et ideo ut in exemplum me darem aliis prius cepi facere quam docere et ministrare volui non autem ministrari. Sic et mater mea quamvis

esset aplōr dñā. tñ humilitate p̄ oīb; dilexit. & q̄ vna fiunt cū mimis. & ideo ascendit ad sūmā felicitatē. Ergo plam addiscat in ifirmitatib; ppīs subditoꝝ defectꝰ. & attēdat ne vbis & exēplis vl' abusione p̄ātis sue materiā & occasionē alijs tribuat peccādi. q̄ nichil ita provocat ūam dei & hoīes ad peccādū. sicut lasciuia platorꝝ. Hi ei hely sacerdos sicut phynees & moyses stetissē i vigore sacerdotij sui. & dilexissē spūalit' filios suos. tota gñatio sua saluata fuissē. Hz q̄ placē voluit carnalit' filios suis. ideo meritā sui religit i tribulacōe & posteris suis i admissione. Xp̄s dicit q̄ mūdꝰ iste erat an aduentū suū q̄ solitudo. i q̄ erat puteus tribꝰ id ē amor mūdi. ad q̄ me septem pecorꝝ dicebāt steriles & iudeos q̄ ceteros. Hz ipe assūpta humanitate illustrauit mūdū. ondēs vias ad celū. q̄ q̄ ia dissipate fuit ido ipe nūc mittit ista vba sua i mūdū. q̄ q̄ recepint saluabūt et ope seruauerunt. Cap. liij.

Maria loq̄t ad filiū. Benedictꝰ sis tu fili mi. Tu es principiū sine principio tpis. & potētia sine q̄ nullꝰ est potens. Rogo te fili p̄sice potenē. q̄d sapiēt' ichoasti. Benedict filiꝰ. Tu es q̄ potꝰ dulcas sidera. & q̄ fons irriguas arida. q̄ p te oīb; grā fluit. ideo facia q̄d rogas. Iterū loquit filius.

Mundꝰ iste cū incarnatione me a erat q̄ solitudo q̄da. i q̄ puteꝰ erat tribꝰ & i mundꝰ. de q̄ oēs bibēres sitiebāt aplꝰ. & lippientes oculi q̄uꝰ infirmabāt. Juxta hūc puteū stabāt duo viri. q̄ alt' clamās dicebat. Bibite secure. q̄ medicꝰ venit. auferēs oēm lāguorē. Alt' vō dicebat. Bibite gaudent'. q̄ vanū ē m certa desiderare. Ad hūc q̄ puteū septē dicebāt vie. & ido oēs puteū cupiebāt. Mundꝰ q̄ iste bn̄ silāt' solitudi. ubi sūt bestie & arbores infructuose & aque i mūde. q̄ hō ad similitudinē bestie mundꝰ erat ad effundendū sanguinē proximi sui. infructuosus i oīb; iustitie. & i mundus p̄ incontinētiā & cupiditate. In hac itaq̄ solitudie q̄rebat ab hoīb; putens tribꝰ q̄z amor mūdi. & hor eiꝰ q̄ ē alti i superbia. tribus i sollicitudie & cura carnis. Et p septē mortalia pecta q̄ p septē vias admittēs habebat. Duo vō viri stātes iuxta puteū. signāt mgros q̄ talium & iudeoꝝ. Doctores ei iudeoꝝ superbiebāt de lege quam habebāt & nō seruabāt. Et q̄ cupidissimi erāt. ido pplm vbis & exēplis incitabāt ad q̄ rēda tpalia. dicētes. Venit secure. q̄ messias veniet & restituet oīa. Doctores vō sterilū dicebāt. Veritū creaturis q̄b videtis. q̄ ido mūdꝰ creatꝰ est. ut gaudeamꝰ. Cuiꝰ hoīs

retus stat⁹ ut nec deū attēdēt
ner cogitat⁹ fuit. tūc ego cum
prē. & spū sc̄o vn⁹ de⁹ veni i
mūdū. et assūpta hūanita
te. p̄dicās a pte dixi. Qd̄ ds
p̄misit. & mōses scripsit. im
pletū ē. Diligite ergo celestia
q̄ mūdana trānseūt. & eterna
vob⁹ dabo. Ondi q⁹ septē plicē
viā. p quā hō a vanitate sua
auūtet. Hā ōndi paupt̄atē et
obiam. doctū ieunia & ōnes.
fugiebā hōies aliqn & stabā
sol⁹ oīas. et sūpsi obpbria. e
legi labores. & dolores sustinui
penas & ītēptibilē mortē. Hāc
ei viā p memetipm ōndi.
p quā amici mei lōgo tpe i
rēdebāt. Hz nūc dissipata est
via dormitāt custodes. trāseū
tes delectāt⁹ vanis & nouis.
Ideo exurgā & nō tacebo. au
ferā vocē gaudij & loquar vine
ā meā aliis. q̄ faciēt fructum
tpe suo. Veritātē nixta rōē p
uerbiū. inī īimicos īueniūt a
mici. ideo mittā aīas meas ēba
dulcora datilo. suauiora melle
p̄fiora auro. Que q̄ recepe
rit & tenuerit. habebit thezau
rū illū q̄ i etnū felicit⁹ ē & non
defīat. Hāc ageī i vita sēpiterna.
Cap̄ de dicit q⁹ bn̄ pt̄ nom
aurea hora illa i q̄ ipā a pncipio
ītepta fuit. q̄ pl⁹ hor fecerit ex
obia dina q̄ voluntate ppa et
pl⁹ opata ē ibi caritas dina q̄
vobiptas caīnis. Hz voluit ds q⁹
ītepcōis mod⁹ nō staret oīb⁹ no
tis eēt donec vitas clarescēt tē
pe p̄ordīato. Cap̄m lv.

Alter loq̄t. Qz pr̄ meq
& mr̄ mea mīonialit
ueneruīt. pl⁹ fecit hor obia q̄
voluntas & pl⁹ opata ē ibi cari
tas dina q̄ voluptas caīnis.
Hā hora i q̄ ego ītepta fui. bn̄
pt̄ vocat⁹ aurea hora & p̄iosa.
q̄ alij amīcos meos ueīūt ex volup
tate caīnali. mei vō p̄ntes cōme
neruīt ex obia & p̄cepto dei. Hn̄
ergo aurea hora fuit ītepcio
mea. Hā tūc ītepit q̄ p̄ncipiū
salutis oīm & tenebre q̄ festā
bāt i lucē. Deus nāq̄ singulāe
q̄dā & a sclo absconditū facē volu
it. i ope suo. q̄dmodū fecit in
vīga arida floresctē. Hz scīto q⁹
ītepcio mea nō oīb⁹ nōta fuit.
q̄ voluit de⁹ q⁹ sicut aīa legem
p̄scīptā p̄fessit lex nālis & electio
voluntaria boni & mali. & postea
venīt lex scīpta q̄ cohībet oēs
tordīatos motꝰ. sic placuit deo
q⁹ aīa sui pie dubitaret de ītep
cōe mea & q̄bz ondet zelū suū.
donec vitas clarescēt i tpe p̄
ordinato. Virgo maria narrat
q̄lit⁹ natiuitas sua fuit p̄ por
tā eden. & fuit sicut vox gau
diox q⁹ tūc p̄dixit virgula de q̄
p̄fessit flos desiderabil⁹ ortus gēti
bz. In q̄ natiuitate dēones fremu
erūt. usti letabāt⁹ & āgeli gaui
si sūt. Et adiūt de mīribz q⁹ tū de
nocte thia nō attēdūt.

Alia loq̄t. Cap̄m lvj.

Dn̄ mater mea me

genuit p̄ porta cōmune exiui. qa
alio mō aliqs nasa nō debuit. n̄
spreuadit filij meus. q̄ sicut vē oīm
ē aditor. ita eaā mirabilit & ie-
fabilit nasa voluit. Cū vō ego
nata fui nō latuit drabolū. sz p̄
q̄dā silitudinē loq̄bo sic ipi ob-
gitabāt. Ecce nata ē virgo q̄dā.
q̄d fraudem? Ala mirabile ēnet
q̄dā in ea futurū. Si adhibuerīg
oīa vetyna malicie nīe. afrīget
ea q̄ scrippas. Si ūuestigamg oīa
ītrora eg munita ē forti p̄sidio.
nec ūuenīt in ea macula ubi aus
pis petā ifigat. Ideo timēdū ē q̄
mudicia eg torqbit nos. grā eg
aminuet q̄dō ī nob̄ ē fortitudīs.
sstātia eg deiaet nos sub pedib̄
suis. Amica vō dei q̄ ī loga exp̄
tacōe erāt dicebāt ispirāte eis
deo. Cur ā plg dolem? Gaudē
dū porig ē nobis. q̄ nata ē lux
q̄ illūinabit tenebre nīe. & desi-
derū nrm pfiaet. Angeli vō di
gaudebāt. licz eoz gaudiū sp̄ eāt
ī visōe dei. dicētes. Placuit est ī
ēis desidābile q̄dā & spāliś amatī
dei. p̄ q̄d reformabit ī celis & ī
tris pax vā et trāne nīe restau-
rabit. Ve filia dico tibi. q̄ nati-
tas mea tīcū fuit vēroz gau-
diorū. q̄ tūc pdijt virgula de qua
pcessit flos ille sp̄ reges & pphete
desidābāt. Postq̄ vō tāte etatis
fui q̄ aliq̄d intelligē potui de ē
atōe meo. tūc ūdicibili amōe
affectata fui. & desidābā eū toto
corde. Mirabili eaā grā oserua
ta fui. ut nec ī tenā etate oseti-
rē pcō. q̄ caritas dei & sollicitu
do pentū. educatio q̄ honesta et
disciplinata bonor & feruor sacē dei
pseuerabāt mecū. Fuit aūt aīam
q̄ ille femīe q̄ genāt & gene-
rāt cū errore. & nascūt ai im
mudicia & delitant in ea non
attēdūt mūdissimā natiuitatē
meā. sz peiores sūt ītuentes. q̄
viuūt sine tactu. viuūt oīno
sdm carnē. Ideo tūsset ab eis
voluptas. recēdet ab eis spūs
puritatis. fugiet ab eis gaudiū
eternū. & tebriabit eos spūs ipu-
ritatis quē seqbant. ¶ Virgo mā
loqbat in die pificacōis spōse
dicēs. q̄ ipa nō indigebat pifi
tacōe. q̄ sn̄ macula mūda erat
Verūptēn ut adipleret scripture
pphaq̄ voluit ī lege & sdm le
gē vīnē & nichil singulare ī se
ondē sz hūilit̄ ūsauit. dicit eaā
q̄ gladiq̄ pertrāsibit ānam ip̄ius
Dicit loqr. Cam̄ luc.
ad spōsā filij dicēs. Si
lia mea scias q̄ ego
non indigebā purificatōe sicut
alie feīe q̄ filiq̄ meq̄ natus est
ex me ipē mūdauit me. nec e
go aliquā q̄ncūq̄ mīmā ma
culā traxi q̄ filiū mūdissimū
sine aliq̄ imudicia gnāui. Ve
rūptēn ut lex ipleret & pphete
sdm legē & ī lege volui vīre. n̄
sdm pntes sed vīuebā. sz cū
hūilitate hūilit̄ ūsabar. Nec
aliq̄d singulare ī me pferri
volui. sz tanq̄ q̄d erat hūilita

tis diligebā. ¶ Tali eāā die sicut hodie dolor meus augmētatus fuit. ¶ Nā licz sacebā filiū meū ex īspiratōe diuina passurū. tñ ex vbis ꝑmeōis ꝙz dixit gladius ꝑtransiuit aiam meā & filiū meū ponēdū in signū cui ꝛdicēt. cuius ꝓforabat cor meū. dolor iste. quousq; dū assūpta fui ī corpe & aīa in celū nūq; defuit a corde meo. licz ex ꝛsolatōne spūs scī ꝛpabat. ¶ Itaq; eāā te volo q ab isto die dolor meus ſextuplex fuit. Primo fuit ī cogitatōe mea. ¶ Nā quotiēs videbā eius manus & pedes. totiēs aīus meus q̄si no no dolore absorpt̄ē. q̄ cogitabā quō crucifigēt. Secūdo fuit dolor ī auditu meo. ¶ Nā quotiēs audiui obprobria filij mei & mēdacia et īsidias ei posita: totiēs aīus meus motus ē dolore ita q̄ vix se tenē potuit. ¶ Tertio fuit dolor meus ī visu meo. ¶ Nā q̄n vidi filiū meū ligatū & flagellatū & in ligno suspēdi. totū q̄ erat mis: & reassūpto spū steti dolēs & sic pacīēt' sustinens ut nec inimici nec alij ꝙme aliud ꝛpiret n̄ ꝙritatē. ¶ Quarto fuit dolor meus ī tactu. Ego ei cū alijs deposui filiū meū de cruce: & inuolui eū & posui eū in tumulū: & sic ē augebat dolor meus ut vix manus & pedes mei habent robur ad sustinendū. ¶ Q̄n libenē tuē fuisse sepulta cū filio meo. ¶ Tanto pacebar ex vehemēti desiderio ueniēdi ad filiū meū. postq̄ ipe ascendit ī celū: q̄ longa mora quā habui ī mūdo post ascēsionē eius. dolorē meū augmētabat. ¶ Tertio pacebar dolorē ex tribulatōe apl̄oz & aliorū dei: quorū dolor erat dolor meus timēs sp & dolēs. Timēs ne succūberēt tēptatōibz. & tribulatōibz. Dolens q̄z vba filij mei ubiq; habebāt ꝺdictionē. Dz licz gra dei sp ꝓsperabat meū & voluntas mea ēāt sēm velle dei: attn dolor meus ita nus erat ꝓmixtus ꝛsolatōe. Do nec assūpta fui corpe & aīa ī celū ad filiū meū. ¶ Itaq; filia mea nō discedat dolor iste ab aīa tua: q̄ n̄ ceāt tribulatōes. paucissimū ad celestia ueniret. ¶ Mater dei dicit spōse. q nō modicus dolor fuit ille sibi int' cetos. q̄n scz p timore fugiebat cū filio ī egiptū & audiuit filiū ꝓsequi ab herode. & interfici innocētes. & narrat pl' tpe illa q̄ filius fecit ī infācia et adolescētia sua usq; ad tēpus ꝓdicatōis & passionis. Cap. lviij.

Adhuc loquit̄ ad spōsā dicēs. Dixi tibi de doloribz meis. scz ille dolor non erat minus q̄ habui q̄n filiū meū de sirebā fugiēs in egiptū: & q̄n audiui pueros occidi innocentes & herodē ꝓsequi filiū meū. Dz licz sciē q̄ scripta erāt de filio meo. tñ cor meū p amoris mīg nitudinē quē habebā ad filium

meū dolore ⁊ mestícia replebat
Fuit aūt quereꝝ potis ꝙd egerit fi
lius meꝰ in tato illo ꝛpe etatis sue
angꝰ patēt. Vīdeo .q. ipē sicut
euāgeliū loquit. subdiꝫ erat
pntibz. ⁊ sicut alij ifantes se ges
sit donec venit ad etatē maio
rē. Nec mirabilia defuerūt iu
uēcule sue. qñ creature seruiēt
creatori suo. qñ ydola obmutue
runt. ⁊ plēna fuerūt i aduētu
suo i egipto. qñ magi pdixerūt
filiū meū signū fore magnoꝝ
fidē. qñ ecīa misteria āgelo
rū appuerūt. qñ nec aliq̄ im
mūdicia asc̄endit sup eū. nec p
plexitas i capillis eius appuit. Q̄
oia nō ē tibi nōtē scire cū in
euāgelio signa deitatis ⁊ hūa
nitatis sue ꝓmūt. q te ⁊ alios
pnt edificare. Cū vō venit ad
maiorē etatē in oīnibz erat
stimiꝰ et obediēs ascēdit no
bisc̄ ad statuta festa i ihrlm
et alia loca. Cuiꝰ vīs ⁊ loquela
sic mirabilis ⁊ acceptabil' erat
ut multi ībulati dicēnt. Eamꝰ
ad filiū matre. a q̄ possiū cōd
solatiū. Afflictes vō etate ⁊ sa
pia q̄ ab īicio plena erat. labo
rabat manibz q̄nꝫ ea q̄ deerāt
erāt. et loq̄bat nobis sepatim
vba solatoria ⁊ vba deitatis.
ita ut īdicibili gaudio stimē
replēm. Cū vō i paupitate et
tribulacionibz et difficultatibz essemꝰ
nō fecit nobis aurū et argentū
sī hortabat ad patientiā ⁊ mi
rabiliter seruauit nos ab īmdis.
Necessaria q̄ puenerūt nobis q̄nꝫ
ex ꝛpassione pueri meruimꝰ q̄nꝫ ex
labore nr̄o. ita ut habēmꝰ nōn
ad solā sustentationē nō ad sup
fluitatē. q. nichil aliud q̄ssumꝰ
nisi soli seruire deo. Post hec aūt
ofēbat ipē in domo familiarit' cū
amicis adueniēnibz de lege ⁊ a
lijs significacionibz ⁊ figuris. Dispu
tabat ecīa in apto cū sapiēnibz.
ita ut muniret dicētes. Ecce fi
lius ioseph docet magistros. aliq̄s
magnꝰ spūs loq̄t in eo. Cuiꝰ q̄dā
tpe cogitāti m' de passione sua
vidit me mestissimā. vidit m'.
Nō credis mr̄. q. ego i pre sū
et pr̄ i me ē? Aliq̄d tu pollu
ta es ad īgressū meū. aī i egressu
meo ībulata es? Cur melore
aēris? Voluntas ei pris mei ē
me pati mortē. ymo voluntas
mea ē cū pre. Qd aūt habeo de
pre pati nō pt. si caro qua sup
si de te pateret. sit caro alioꝝ ut
dimat ⁊ spūs saluet. Dic ecīa o
bediēs erat. ut cū ioseph casu di
cēt fac hoc vel illud statī ipse
faciebat. q. sic ostendebat deitas
sue potentiā ut n̄ a me q̄nꝫ et
a ioseph scirī nō possēt. q̄ vidimꝰ
lumen admirabile m'tuacēs e
cuīdlisse eū. ⁊ āgelicas voces cū
tātes sup eū audiuimꝰ. Vidimꝰ
q. spūs īmundi q̄ p exorcistas in
lege nr̄a pbatos ecīa nō potāt.
egrediebāt ad visionē pīe fi
lij mei. Ecce filia her sit i me
mora cia stimue. ⁊ vestigare do
sincerius. q. p te ifantia sua

aliis volu patefacere.

Virgo mr narrat spōse qđ sensit
stati ꝛcepto filio ⁊ q̄ senserat
ipa ⁊ elizabeth i aplexu mutuo
⁊ de sca cohabitacōe eaꝝ ⁊ q̄liter
āgelꝰ ꝛsolabat eā fōmidātē. et
īstruebat ioseph admiratē. et
narrat modū vinēdi sāctissimū.
quē ipa ⁊ ioseph tenuerūt. et
multas vtutes nōbiles ioseph.

Alter loquit. Cap. lix.

Dēi angelꝰ nūciabat
m filiū dei nascturū
de me. stati postq̄ sensi. aliqđ
īsolitū ⁊ admirabile sensi i me.
Jdo vehemēt admiras stati ascē
di ad elizabeth cognata mea.
ut eā ꝛsolaret illa i pregna
tā. et cū ea ꝛferē de his q̄ ā
gelꝰ m nūciauerat. Cuq̄ ipa mx̄
fontē ocurrisset m ⁊ mutuis am
plexibz ⁊ osculis fruēm. ifans
in vtō eiꝰ mirabili ⁊ visibili
motu lētabat. Et ego filr iso
lita exultacōe tūc mota fui i
corde meo. ita ut lingua mea
loq̄ret inexcogitata vba de do.
et aīa mea tūc mx̄ p̄letia
se capiebat. Cuq̄ elizabeth
miraret feruorē spūs q̄ loqbat
i me. et ego nō dissimulē in ea
gtiam dei. ābe bndicētes deū ste
timq̄ sil aliqbz dictz. Post hec
at̄ cepit cogitatio qđa pulsare
aīm meā. quo et q̄ devote lia
bēm me ad tāta gtiam i stiam.
qđ eā vndere. si queret quo
ꝛcepi. a qs pr filij nascturi. a
ne forte ioseph īstigāte aduer
sario alīena suspicaret de me.
Et ecce m sic cogitāti. angelꝰ
nō dissilis ab eo q̄ prius vidā
astitit m dicēs. Deus nr q̄ et
nus ē. ipe ē cecū ⁊ i te ē. Ne
timeas ergo. ipe dabit tibi lo
quū. ipe diriget gressꝰ tuos ⁊ lo
ca. et ipe pficiet opꝰ suū tecū
potent ⁊ sapiēt. Joseph aūt cō
mēdata fuerā. eū tacuisset
me ipregnata. admiras et in
dignū se reputās cohabitare m.
ꝛcedere cogitabat. nescies qđ agēt. Cui
āgelꝰ i soīnis dixit. Nō time
das a vgine ꝛmēdata tibi. qa
sicut audisti ab ea sic vere est
ē. Concepit ei de spū dei ⁊ piet
filiū saluatorē mūdi. Ergo seru
ui ei fidelit ⁊ esto predicator eiꝰ
custos ⁊ testis. Deū ab illo die
ioseph seruiuit m qui dnē suū.
et ego eā ad opa sua mīma
me ꝛuiliabā. Post hec ego ꝛti
nue eā in orōne. cauo vidi ⁊
vndē volēs. ⁊ egredies rarissime
m ad festa p̄cipua. Vigilijs q̄q̄
et lectionibz q̄ a sacerdotibz nris le
gebāt intēta fui. habēs cor ea
spa ad labores manuū. ⁊ disc
ta fui ad remunia. put nati
mea ferre potat i seruicio dei.
Illa vō q̄ supfluerūt nobi sup me
rualia dedimq̄ paupibz. dtenta
de his q̄ habebaq̄. Joseph vō sic
seruiuit m. q̄ nūq̄ audiebat i
ore eiꝰ vbū scurrile. nūq̄ mmu
rosū. nūq̄ tractidū. na ipse
pacientissīq̄ erat i paupte sol
licitꝰ i labore. vbi nctē fuit

mansuetissimꝰ ad obtemperates. obedi
entissimꝰ et obsequio meo. promptissimꝰ
defensor et derogantes vigilantissimꝰ
mee. fidelissimꝰ testis mirabiliū
dei. Ipse etiā sic mortuꝰ erat mun
do et carni. ut nichil desiderij n
celestia. sicq; erat credulꝰ promis
sioni dei. ut Johannes dicēt. Ve
nā viuā et videā adipleta volū
tatē dei. Jsta rarissime venit ad cō
gregatōes hoīm. qi totū deside
riū fuit obedire voluntati dei.
Jdo nūc gla sua est magna.

¶ Mat' dei dicit sponse. qꝺ Jheronimꝰ
nō dubitauit de assūptōe sua cor
pis i celū. sz qre dō nō reuelauit ei
apte vitate idō maluit pre credē
qꝺ diffinire nō onsa. et idō scripsit
in epla sua se nescire. Addit hic
vgo alia de laude Jheronimi.

Alter loqt ad Cam lxi.
sponsam. Qd tibi dixit
magist' ille vētilator vo
bor. qꝺ epla Jheronimi mei. qꝺ loq
tur de assūptōe mea nō erat legē
da i ecclia dei. qꝺ videt sibi i legē
da illa. qꝺ Jheronimꝰ dubitauit de
assūptōe mea. qꝺ dicit se nescire
utrū sim assūpta i corpe vl' nō vl'
a quibꝰ psonis asportata? Jdo ego
mit dei i deo magro. qꝺ Jheronimꝰ
nō dubitauit de assūptōe mea. sz
qꝺ dns nō reuelauit apte huiusmōi
vitatē. idō Jheronimꝰ maluit pre
credē. qꝺ diffinire nō onsa a deo
Dixi. sz recordare filia qꝺ tibi pius. qꝺ
Jheronimꝰ erat amator viduaꝝ
imitator mōchoꝝ pfectꝰ. et asser
tor et defensor vitatis. qꝺ et pme

et cor assilia

ruit tibi oronē illā qꝺ me salua
bas. Jdeo nūc adde qꝺ Jheronimꝰ
fuit tibi tuba ductilis. qꝺ quā lo
batur tibi sps scꝰ. nec nō et flāma
iflāmata de illo igne qꝺ venit su
me et sup apłos in die pētecos
tes. Jdeo felices qꝺ hāc tubā audi
unt et sequūt. ¶ Mat' dei dicit
dicit sponse qꝺ pꝺ assēsionē filij
loquēte ipsā vixit i mūdo cū multo
dolore visitādo loca ubi ipe passꝰ
fuat. et mirabilia onderat. et hoc
promisit deus ut ex ꝺo vite et virtu
ti eius multi dicent. apli roborarēt.
et cōna eius augerēt. Et ondit ire
assūpto eius tūc nō multis ante
Alter fuit. Cam lxj.
loqte. Recordare filia qꝺ
olim elapsis aliqbꝰ an
nis extasauit Jheronimꝰ de as
sūptōe mea. nūc aūt vitatē hꝰ
assūptōis indicabo tibi. Ego ꝺns
pe post ascēsionē filij mei longo
tpe vixi i mūdo. et hoc voluit
deus ut visa pnia mea et mo
ribꝰ meis plēs aīe dicent ad
eū. applique dei et alij ecclā robora
rent. Et ecclā nālis dispositio or
pis mei hoc exigebat. qꝺ diutius
viuem ut cōna mea augeret.
Jsta ō tpe qꝺ post ascēsionem
filij mei vixi. visitaui loca in
quibꝰ tpe passꝰ e. et mirabilia su
a ondit. Sic qꝺ passio sua i cor
de meo affixa erat. qꝺ sine cōe
debā sine laborabā. qꝺ vetens
erat i memoria mea. Sic ecclā se
nsus mei abstrēti erat a mundi
bꝰ. qꝺ ingrit qꝺ nouis desideriis

iflamabar. vrassimq; doloribz
excrabar. Verūptē sic tpabā
dolorē ⁊ gaudiū meū. q; nichil
omittebā de hijs q; erāt dei. Nec
q; inē hoīes aiisabar. q; nichil
pt' victū tenuem de hijs q; delec
tabilia erāt hoīm acceptabā
ymo ner sumebā. Q; vō as
sūptio mea nō mlt'is agnita
fuit ner pdicata a plibz. hoc
voluit dō q; ē filig meq. ut pius
ifigēt cordibz hoīm credulitas
ascēsionis eiq; corda hoīm dif
ficilia ⁊ dura erāt ad credēdū
ascēsionē eiq. Quanto magis si
pdicata fuiss̄ stata ī initio fi
dei assūptio mea? Frequē
ter narrat sponse qliter angel' ā
nūciauit ei tēp'. quo ipa debe
bat migrare de hoc scło. ⁊ cor
palit' ascēdē ī celū. dicit etiā vō
go modū misterios sue ⁊ me
ditationē ī q; eiq; aīa cogitabat
tpe obitus sui ⁊ aliq; magnalia
que ostendebāt tūc. ⁊ qn̄ assūpta
fuit corpalit' ad celestia. Ca'.

Alter loq'. Cū q; hrij.
dā die elapsis aliqbz
ānis p' ascēsionē dn̄
filij mei multū anxiaret. ex de
sideria pueniēdi ad eūdē filiū
meū. vidi āgelū fulgētē sicut
ātea videra. q; dixit mi. Filig tuq;
q; ē deus ⁊ dn̄s nr̄. misit me
nūciare tibi q; tēp'g ia ē q; cor
palit' venias ad eū ad recipi
endū cōna tibi ppata. Cui ego
rndi. Quāq; nosti die ā hora
q; migratura sū ex hoc mūdo?
Et rndit āgel'. Veniet inq; ā
ri filij tui. q; sepelier corpus tuū.
Quo dicto. disparuit āgel'. Et
ego paui me ad exitū. cruens
oīa loca more meo. ī qbz filius
meq; passus fuerat. Cuq; ēdā die
aīmq; meq; suspēsa eēt ī admi
rōē dine caritatis. tūc aīa mea
ī ipā ītēplacōe repleta fuit
tāta exultacōe. q; vix se corpe
potāt. ⁊ in ipā ysidacōe aīa mea
a corpe fuit soluta. Dz q; ⁊ qp magna
fica tūc vidit aīa mea. ⁊ qli ho
nore hoīarunt eā p'r ⁊ filig ⁊ spūs
scūs. ⁊ a qli multitudīe āgelorū
elevata fuit. nec tu corpe possis
ner ego tibi dicē volo anq; aīa
⁊ corpus tuū separabit. Nec aliq;
de hijs ōibz ondi tibi ī illa ōra
ne cotidiana. qua tibi filig meq;
ī spiravit. Hij vō q; tūc mecū e
rāt in domō qn̄ tēdidi spm bn̄ no
uerūt ex ī solito lūie. qlia dina
tūc agebāt. Post hec aīa filij
mei dimtq; missi sepelierūt cor
pus meū ī valle iosaphat. cui qbz
fuerūt āgeli ī finitu qi' athomi
solus. maluqm vō spūs nō aude
bat appropiquare. Undecī vō
diebz corpus meū iacuit sepultū
ī tra. deinde cū multitudīe āgelorū
fuit assūptū ī celū. Et hoc tēpus
nō sine maxīo misterio ē. qz ī
septīa hora erit resurrectio cor
pm. et in octaua ad plebē bēnē
dō corpm ⁊ aīaz. Prima quippe
hora fuit ab origine mūdi. usq;
ad tēpus illud qp p moysen dabat
lex. sed ā moyse usq; ad ītroitū

tionē filij mei. tcia qñ filiꝰ meꝰ
īstituit baptismū. ⁊ austeritatem
legis mitigauit. qrta qñ ipe pre
dicabat vbo ⁊ exēplo confirmabat.
qnta qñ filiꝰ meꝰ pati voluit
et mori. et qñ resurrexit a
mortuis. ⁊ resurrectionē suam
ētis argumētis approbabat. sexta
qñ ascēdit ī celum ⁊ misit spm
scm. septa qñ veniet ad iudi
cīū. ⁊ oēs cū corpibz suis surgēt
ad iudiciū. Octaua qñ aplebīt
tur oīa q̄ promissa sūt ⁊ pphāta.
Et tūc erit bītudo pfecta. tūc
videbit dꝰ ī gla sua. ⁊ sā sul
gebūt sicut sol. ⁊ nō erit ap̄hꝰ
dolor. Dixit dat sponse vba hic
dicta ⁊ priꝰ illa mittē ppe de
mēti scz q̄ faceret pacē int̄ reges
frācie ⁊ āglie ⁊ q̄ veniz ī ytaliā
⁊ annunciaꝝ ānū iubileū. Deprehē
dit q̄ eū xp̄s de ētis pcīis et
negligēcijs q̄ibz ⁊ de vita p̄cta
⁊ iordiāta ⁊ aminat̄ ei aī inf
tota nō se correxit. Cap̄m lxiij.

Filius loq̄t̄ ad sponsā.
Hēbe ex pte mea pa
pe clementi hec vba.
Ego exaltaui te ⁊ ascende te fe
a sup oēs q̄dus honorib. Surge
igit̄ ad faciēdū pacē int̄ reges
frācie ⁊ āglie q̄ sūt pricipes
bestie ⁊ aīaꝝ p̄dictores. Veni de
inde ī ytaliā ⁊ p̄dica vbi ⁊ a
mi salutis ⁊ dictāmis diuine et
vide plateas strātas sāguie scō
rū meoꝝ. ⁊ dabo tibi mīcēdē illā
q̄ nō finiet. Attēde eciā ad tpa
p̄ora. q̄bz audaci ad ira p̄uocasti
me et sūm. in q̄bz fensti q̄ volu
isti ⁊ nō debuisti. Et q̄n nō iudi
cās pacies fui. q̄ reparmeim
mic appropiquat. ⁊ exp̄rā a te
negligētiā ⁊ audaciā tpis tui.
Et sicut p̄ oēs q̄dus ascendē te
feci. sic descendes spialit̄ p alu
os q̄ tradꝰ q̄s exp̄ciis vacat in
aīa ⁊ in corpe n̄ obediēs fue
ris vbis meis. et silebit lingua
tua magnilocꝰ. et nomē tuū
qd̄ notasti ī tpis ī obliuōe erit
ī aspcū meo ⁊ scoꝝ meoꝝ. Ex
pta eciā a te q̄n indigne p̄missi
one tn̄ mea ad oēs q̄dus ascē
disti. qd̄ melius ego dꝰ scio q̄n tua
negligēs aīa recordat. Quā
eciā a te q̄ntū in reformacōe
pacis regū te pusisti. ⁊ q̄ntū ī
alia p̄tē declinasti. Insup nō
erit ī oblīuōe. q̄lit̄ cupiditas ⁊
abicio ī ecclīa tpe tuo floruit
et aucta ē. et q̄ mlta emēdāe
⁊ reformare potuisti. sz tu ama
tor carnis noluisti. Surge igit̄
ang̃i nouissia hora tua appro
piquās veniat. ⁊ negligētias
p̄ioꝝ tpm penulto tpe celādo
extīgue. Si aī dubitas cuiꝰ spūs
fuit vba ista. cuius regnū ⁊ pso
na nota fuit. in quibz stupor et
mirabilia facta sūt. Justicia ei
⁊ mia de quibz loquor approp̄i
quāt ubiq; tiaꝝ. Cōsaā q̄ tua
racionāle dicit ee illud qd̄ moneo.
⁊ caritatem ee qd̄ suadeo. Et n̄
pacia mea seruasꝫ te. ia pfun
dius ulē alios successores tuos
desedisses. Ergo ingre in libro

ōsciē tue. ⁊ vide si veritate loq̃r.
Xp̃c dominat̃ fuit q̃ busdam
qui oblitis suis pc̃is ꝓtinus et
via dei viuebāt i securitate io
cūde. dixit tñ q̃ si se emēdare
vīt inuenīet in eo miaz. Cap̃.
Hic loq̃r. Sermo lxiiij.
Attēdas ad ribaldos
istos cruciatores. q̃ ve
niam eis statui suo sicut aīcus
fr̄ sicut q̃ ultionē capiā ex eis.
De eis q̃ tpe pacis sue noluerūt
q̃rē etnū bonū. Dico tibi q̃ sup
rexerūt hoīes gr̃acōis illig de
radice amaritudis ⁊ ingregauc
runt fructū vanitatis ⁊ cupidi
tatis sue. Ideo nūc descēdet et
surget eis paupt̃as ⁊ captiuit̃as
⁊ pudor ⁊ hūiliatio et dolor.
Verūptn̄ q̃ se hūiliauerūt sue
uiet gr̃am i oculis meis.
Xp̃c dat hic spōse nōbilē doctrīā
ad tenēdū vitā actiuā ⁊ item
plaruā q̃ p martham ⁊ mariā
nōbilit̃ designat. ⁊ q̃lē ī cupiat
⁊ ꝓficiat hō in vita spūali ⁊ v̄
tutibz ut ascēdat ad sūmū q̃
dū ꝓfecti amoris dei ⁊ ꝓximi.
et ꝓmo loq̃r de actibz illoz
q̃ sequūt vitā marie. Cap̃.
Hic loq̃r. Duc sr̃ lxv.
vite q̃ assilāt mar
the ⁊ marie. ꝯs qui
imitari volūt faciat puram cō
fessionē de oībz pc̃is suis assi
miēdo veram ꝯtritionē de eis. ⁊ ha
bendo voluntatē ꝯplig pc̃ta nō
faciēdi. Prima igit̃ vita qua tes
tatē dño elegit maria. dicit
ad ꝯtemplationē celestiū. Per eā ē
optima ps ⁊ dicta salutis etne.
Cūs ergo ille q̃ vitā marie tenē
desidat. sufficiat ei solūmodo habē
ntia corpis. scz vestes sine ostē
tatōe. cibū ⁊ potū i pcitate et
nō in superfluitate. castitatē sn̄
ulla delectatōe pua. ieiunia tcīs
bilia iuxta ecclie ꝯstitutionē. Q̃
vō ieiunat. attēdat ut nō ifir
met ex irracōbili ieiunio. ne ex
illa ifirmitate oīones ⁊ pdicta
ones diminuat. seu alia bona ex
hoc omittat. q̃bz pxīo ⁊ sibi p
desse posset. Diligēt̄ q̃ examī
net ne tepidꝰ fiat ex ieiunio. ex
iustitie rigore. vl̄ remissꝰ ad opa
pietatis. q̃ ad puniendos rebel
les et ad subiugādos iugo fidei ī
fideles. opꝰ ē fortitudīe tā corpa
li q̃ spūali. Ido oīs ifirmꝰ cū ma
gis i honore dei ieunare vellet
q̃ comedē. eque magnā mēdē
habebit ꝓt̃ voluntatē bonā. sicut
ille q̃ ieunat racōbilit̄ ex cari
tate. Sil̄r qui ꝓt̃ obediam sanam
comedit voles magis ieunāe
q̃ comedē. eandē mēdē habe
bit sicut q̃ ieunat. Ido maria
nō debet gaudē de mūdi honore
⁊ eiꝰ ꝓsperitate nec dolē de eiꝰ ad
uersitate. ꝙ i hoc gaudeat q̃ scz im
pij fuīt deuoti. q̃ amatores mūdi fuīt dei detōres. q̃ boni ꝓficiū
ut in bono et dectādo i seruicio
dei fuīt deuotiores. Ex hoc etiā
dolent q̃ ē maria q̃ pctōres ca
dāt i deteriꝰ. q̃ dꝰ a creatā non
diligit. q̃ mādata dei ꝯtēnūt.

Tertio maria nō debet ee otiosa sicut ner martha. sz pacto sōmo suo nrārio suffragat. et reflectet dō ex cordis attētōe. qz oīa ex bōitate sua creauit. et ex caritate sua assumēdo cauīe oīa recreauit. ondēs p passionē et mortē suā dilectionē suā ad honem q̄ maior ee nō pt. Reflectet ecīa maria deo p oīb; q̄ ia saluati sut. et p oīb; q̄ sut i p̄gatorio et p hijs q̄ i mūdo sut. rogādo humilit de ū ut ult vires nō p̄mittat eos tēptari. Maria q̄z sit discreta i ōtione. et i laudib; dei ordiata. Nā si habet nēcia vite sue sine sollicitudē debet facē ōtones plixiores. Si vō i ōrādo attendiat et accrescut tēptatōes. pt q̄ dē laborare manib; aliq̄d opus honestū et utile. vl' ad utilitatē ppā si idigeat. aut ad modū alior. Si vō attendiat in utroq;. sc̄z i ōtione et labore. tūc q̄dem pt habē aliquā occupationem honestā vl' vba edificatoria cū oī q̄fluitate. oī scurrilitate r'mota. donec corp9 et aīa abūdora ad op9 dei efficiat'. Si vō maria ē tal' q̄ nō habet sustētatiōnē corp̄is n̄i ex labore suo. tūc faciat ōtionē breuiorē ppt' op9 nrārii. et tpe labor p̄fīo erit et augmētū ōtionis. Si aī maria laborare nō scit à nō pt. tūc nō vēcundet' ner sit ei onōsū mē dicare ymo magis gaudiosū q̄ tūc imitat' me filiū dei. q̄ ut ho ditaret' me ip̄m paupere fecit. Si vō maria subiecta ē obe dīētie. viuat sēd'm obiam plati sui. et duplicabit' cōna eius magis q̄ si ect i lib'tate. Nēc maria nō debet ee amara. sicut n' martha. ymo largissīa. Nā sic martha tbuit tpalia ppt' deum. sic maria debet dist'bue sua spūalia. Si ei maria habet de ū in corde suo cariū. cauēat a vbo illo qd' mlti habēt in ore dicētes. Sufficit m' si iuuare potero aīmā meā ppā. qd m' de o pib; prior? Aut si ego bonus sū qd' ad me quō alij muat? Q filia illi q̄ talia dicūt et reflectūt. si viderīt amicū suū dehonestari et tbulari ēnt usq; ad mortē ut amicis de tbulatōe eripiatur. Sic maria faciat. Dolē ei debet q̄ deus suus offendit'. q̄ fr' suus qui ē proxim9 suus scādalizat'. Aut si aliqs ītrauit pcīm. tenet maria ignēū pt niti ut illū a p̄cato eripiat'. attn cū discretiōe. Et si ppt' hoc psequat' fugat a lim̄ locū tutiorē. q̄ ego ip̄e dē dixi. Si vos psecuti fuerit i vna ciuitate. fugite i alia. Sic paul9 fecit. q̄ alio tpe nrārius erat. et idō dimissū ē p murū i sporta. Ergo ut maria laurea sit et pia nrīa sut ei q̄tuor. Primo dom9 i q̄ dormiāt hospites. sēdo vestēs ad vestiēdū nudos. tcio cib; ad cibādū esurientes. qrto ignis ad calefaciēdū frigidos. q̄nto me dicina p̄fitemis id ē vba salua cōia cū caritate dei. Dom9 ig̃t

maire ē cor eiꝰ. cuiꝰ mali hospi
tes fuit oīa illa aduenientia que
arbāt cor eiꝰ scz ira tristicia cupi
dias supbia ⁊ mlta stulia. q̄ p q̄nz
sonꝰ ingrediūt. Oīa ingrē ista ꝺia
a q̄n aduenīūt debēt ei nare sicut
illi hoīes q̄ dormiūt ⁊ sicut illi
q̄ sūt i requie. Ita sicut hospita
larius recipit malos ⁊ bonos hoſ
pites cū pacīa. sic maria debet
oīa tolerare ꝓpt̄ deū ex virtute pa
cīe. ⁊ ner in mīmo ꝺsentire
vicijs ner i eis delectari. ꝫ a corde
i q̄ntū pt̄. paulatī gra dei co
opante illa remouē. Si aūt r̄mo
ue' nō pt̄. toleret illa pacīēt'
r̄ voluntate tanq̄ hospes. sci
ēs tristie q̄ ei pficiēt ad cōna
maiorē. ⁊ neq̄q̄ ad dāpnationē.
Sed maria habeat vestes. q̄bz
cooperiant hospites. scz humilitatē
itiorē et exteriorē. ⁊ passionem
mētis i afflictiōe ꝓpriozū. Si vō
maria despiciat ab hoīb; retur
rat stare ad mētem suā rogitā
do quō ego ds̄ dereptꝰ ⁊ despectꝰ
pacīēt' tolabā. quō iudicatꝰ obmu
tui. quō flagellatꝰ ⁊ cōnatꝰ spi
nis nō mīmurabā. Tertiō dat ecīa
maria. q̄ nō ondat oburgātibz
se signare vl' ipacie. ꝫ bndicat
psequētibz se. ut videtes bndi
cāt deū. q̄ imitat' maria ⁊ ipe
ds̄ dabit bndictionē p maledc̄o
ne. Maria ecīa caueat. ut non
delhat vel ingerat molestātibz se
q̄ dāpnabile ē et delhē ⁊ detra
hentē audire ⁊ ex ipacia ꝓximo
exbrare. Ptēa ut maria bo
nis humilitatis ⁊ pacīe ꝓfīt possi
deat. studeat intantare vl' aui
sando admonē. delīquētes alijs
de pīculo eoꝝ. ⁊ admoneat eos
cū caritate vbo ⁊ exēplo ad ve
rā humilitatē. Ite vestis maie de
bet ēe ꝑpassio. Si ei vidit pecta
re ꝓxim' suū ꝑpatiat' ei. rogād
deū ut ei miserear'. Si vō vidit
eū pati iuria vl' dāpna vel
cōtūelia. ꝺdoleat ei ⁊ iuuet eū
pībz ⁊ auxilio ⁊ sollicitudīe sua
ecīa apud potētes scī. q̄ vera
ꝑpassio nō q̄rit q̄ sua sūt ꝫ que
ꝓxiozū. Si vō maria tal' ē q̄ nō
exaudīet' apud p̄ncipes ner pfi
cit egressꝰ eiꝰ de cella. tūc roget
deū obnixiꝰ p afflictis. et ds̄ qui
ispector ē cordiū ꝓpt̄ caritatē vo
gratis mitet corda hoīm ad pacē
afflicti. et aut libabit' a tribulacōe
sua. aūt dabit' ei pacīa a deo ut
duplicet' cōna sua. Ergo talis
vestis scz humilitas ⁊ passio de
bet ēsse cordi marie. q̄ nichil
ita actrhit i aiam deū. sicut hūi
litas ⁊ passio ꝓxiozū. Tertio ha
beat maria cibū ⁊ potū p hoſ
pitibz. Sīa q̄ues hospites hoſ
pitat' cor maie. q̄n scz cor ra
pit' ext' se ⁊ appetit vide delecta
bilia trena et possidē tpalia.
Qn̄ aūt desidat audire ꝓpīū hono
rē. q̄n caro q̄rit delectari i carnali
bus. q̄n sps ꝑtendit excusatiōez
fragilitatis id ē leuigationē cul
pe. q̄n accredit tediū boni ⁊ obli
uio fructoz. q̄n opa bona repetēa
tur mlta ⁊ mala fuit i oblīōe.

Cont̃ tales ergo hospites opp̃ē ma
re silio. ⁊ nequaq̃ dissilãdo dr
mitare. Ergo maria fide aãta
surgat fortit'. et talit' ĩndeat hos
pitibz isčis. Ego ĩquiēs nolo ali
qđ possidē de tpalibz. sz habere
volo exiguã mei corpis sustẽ
tationē. ego nec mĩmũ pũctũ
horarũ nec tpm expedē volo
n̄ in honorē dei. sz nec attendē
volo pulchrũ ⁊ vile nec utile cĩ
bus nec ĩutile nec sapidũ christi
meo ꝺ̃ ĩsipidũ. n̄ ad bn̄placitũ
dei ⁊ aīe utilitatē. qz nec delcor
viuē p̃ vnã horã n̄ ad honorē
dei. Talis igit' voluntas ē abns
hospitũ aduenētiũ. ⁊ talis res
pōsio extinguit delcamēta ĩordi
nata. Quĩto maria habeat ignē
ad calefaciē dñi hospites ⁊ ad il
luinādi eos. Iste itaq̃ ignis ca
lor ē sps scī. Impossibile ē aliq̃
posse abnegare ꝓpã voluntatem
vel carnalē affectũ pntũ seu a
morē diuiciarũ. n̄ sps scī opāre
ĩstinctu ⁊ calore. Sz nec ipa ma
ria q̃ntũcũq̃ ꝓfecta ĩchoare vl' cō
tinuare valet vitã bīam sine
ipīo sps scī dilcōne vl' ĩformati
oē. Vt ergo maria lucrat hos
pitibz adnētibz. ꝓmo cogitet
talit'. Deus ĩquiēs ea tractē me
recaut. ut sz ipm sup oīa di
gerē ⁊ timerē. Mato q̃ē de v̄
gie ut vĩã ad celũ ducet. quã
imitãdo ego sequerer cũ humilita
te. Dein morte sua aperuit celũ.
ut illuc desidãndo ⁊ venīedo
festinarē. Cogitet ecĩã maria
et examinet oīa opa sua. ⁊ cogi
tatũ ⁊ affectũ. sz quo offendit deũ
⁊ q̃ placet' ds tolerat hoīem et
p̃ multis modis hoīem vocat ad
se. Tales igit' cogitacões ⁊ sĩles
hospites suit marie q̃ oēs q̃ in
tenebris suit n̄ illuīnet' igne sps
scī. Q̃ quidē ignis tũc aduenit
ī cor. q̃n maria cogitat rōna
bile ēē seruire deo. q̃n magis
ōnem penã vellet sustinere q̃
saeuit' deũ ad ira p̃uocare. aliq
bonitate aīa creata ē ⁊ sāguĩe
bn̄dcō redēpta. Tũc ecĩã cor de
isto bono igne habet luce. q̃n a
nim9 cogitat ⁊ discutit. q̃ ĩten
tōe q̃libz hospes id ē q̃libet co
gitatus aduenit. q̃n cor exaīnat
si cogitatio tēdit ad ꝑpetuũ gau
diũ vl' ad tñsitoriũ. si nullã co
gitationē dimittit ĩdiscussam.
nullã ĩpunitã. nullã sñ mōre
Ergo ut ignis iste obtineat et
obtentũ custodiat'. necē ut ma
ria ꝓportet lugna arcta q̃bz nut
at ignis iste. id ē diligēt' obscurz
carnis motũ ne ĩsolescat cor.
et apponat oēm diligētiã ut opa
pietatis et orōnes deuote augẽ
ant'. q̃bz sps scs delectat'. Sz scīēdũ
⁊ cōsidãndũ ē q̃ ubi ignis accēsus
ē in vase clauso nō lyns exitũ
ĩcipit extinguit'. ⁊ vas frigefat.
Dic ē cãi maria. Di ei ipa ad
nichil aliud velit viuē n̄ ut
possit facē hoīem deo. expedit
ei ut os eiꝰ aprīat'. ⁊ flāma co
gitatus eiꝰ egrediat'. Tũc aũt
aprīt' os q̃n ex feruēti cogitatu

logꝺo filios ſpūales deo ḡenāt.
Ꝫ diligēt' attēdat maria q̄ ibi
apiat os p̄dicacōis ſue ubi boni
fiāt feruētiores ⁊ mali efficiāt
meliores. ubi uſtica. poſſit ad
geri ⁊ p̄ua aſſuetudo abolet.
Sīc paul⁹ apl̄s me⁹ q̄nz loqu
voluit. ℔ ꝓ ſp̄m meū p̄hibit⁹ ē
q̄ tpe accepto tacuit ⁊ tpe ogō
loc⁹ ē. q̄ q̄nz lemoribz vōbis q̄nz
ſeuerioribz uſ⁹ ē. q̄ oīa vba ſua
⁊ opa habuit. ad dei ḡloriā ⁊ fi
dei ꝛfortatiōē. Si aūt maria
nō valet p̄dicare habēs nichi
lom⁹ voluntatē ⁊ ſciām p̄dicādi
faciat ſicut vulpis. q̄ ꝯtriens
mōticulos iquirit plā loca pe
dibz. ⁊ ubi reppert loca meliōa ⁊
aptiora. ibi facit requiē ſue foſſam.
Sic maria attēptet vōbis ⁊ ex
ēplis ⁊ oīonibz corda ml'toꝝ.
⁊ q̄n ūenit corda aptiora ad
recipiēdū vba dei. ibi īmoret
admonēdo ⁊ ſuadēdo q̄ poteſt.
a juna etiā laboret ut ꝺuciēs
exeāt de flāme ſue. q̄ q̄ maior
ē flāma. eo plēs illūnāt' et
iflāmant'. Tuū aūt habet flā
ma exitū ueniētē. q̄n maria
nec formidat uitupiū nec q̄rit
laudē ꝓpā. q̄n nec timet adūſa
nec delectat in p̄ſpis. ⁊ tūc ac
ceptius ē deo q̄ maria faciat
opa bona ī publico q̄ ī occlto.
q̄reng vdētes ḡlificēt deū. Scīē
dū aūt eſt q̄ maria debet em'
tē duas flāmas. unā ī occulto
⁊ aliā in publico. hoc ē duplicē
habē hūilitatē. p̄ma ſit ī cor
de intꝰ. ſcda ſit extꝰ. Prima eſt
ut maria cogitet ſe inutilē ⁊ idig
nā ad oīa bona. ⁊ ut nullis ſe in
cogitacōe p̄ferat. laudari ⁊ vide
ri nō appetat. arrogātiā fugiat.
deū ſup oīa deſidādo ⁊ eiꝰ vba
imitādo. Si aūt maria talē flā
mā emiſit. ſic ignis opm illūi
nabit tuū cor ei⁹ cautate. et
oīa ītīa aduenīētia vitabit et
facilē tolāt'. Secūda flāma ſit
ī publico. Si ei vera hūilitas ē
ī corde. apparē etiā debet ī veſte
⁊ audiū ab ore tuo ⁊ p̄fici opa
tione. Tuū aūt vera hūilitas eſt
ī veſte q̄n magis eligit veſtem
minoris valoris ex q̄ habet calo
rē et utilitatē. q̄ veſtē maioris
valoris ex q̄ habebit ſuppbiā ⁊ oſ
tētationē. Sīc veſtis q̄ valet mo
dicū ⁊ vocat' apud hoīes vilis
et abiecta vē pulchra ē apud
deū q̄ p̄uocat hūilitatē. Veſtis
vō q̄ multo p̄cio vendit' ⁊ emit'
et vocat' pulchra. deformis ē
apud deū. q̄ auſert pulchitu
dinē āgelox. id ē hūilitatē. Ꝫ ſi
maria ex alīq̄ rationābili cauſa
coget' habē habitū modico me
liozē q̄ ipa vellet nō ꝓp' hoc
tbet'. q̄ ex hoc auget' meritis eiꝰ
Itē maria debet habē hūilitatē
ī ore. ſcz loq̄do hūilia. uitādo ſe
rilia. cauēdo multiloq̄a. nō ſub
tiliādo vba. nō p̄fendo ſua ſēſibz
meliox. Si vō maria audiēt ſe
p aliquo bono ope laudari non
eleuet'. ℔ rideat ſic. Laus ſit dō
q̄ dedit oīa. Ad ei ergo ſit miſ

pulius ante faciem venti? ¶ Ut
qd boni a me. q̄ sū sicut tra sū
aqua? ℟ Si vō maria vitupatiu
nō ⁊stet? ſz vīdeat sic. ¶ Dignū
ē q̄ toacēs ī ⁊spū dei petamur
nō penitū. maioribz eī afflicti
ōibz ego digna sū. idō rogate pro
me ut tolēndo obpbria tpalia
fugia sēpterna. ℟ Si vō maria
q̄uocet ad ira ex ipbitate pxi
moz. caueat dilig̃et ne sol
uat līgia trīsionibz idiscretas.
q̄ ira sepe supbia comitatur.
¶ Ideo ⁊siliū ē ut aduēiente ira
et supbia xp̄mat labia tāto
tpe quousq̄ voluntas petē pos
sit auxiliū adeo patiēdi ⁊ deli
berare qd vl q̄lit' īndendū sit.
ut vīcē possit seipm. ℟ Ira
tuit mitigat in corde. ⁊ hō va
let sapiēt' ⁊sipētibz respōdē.
℟ Certo erā q̄ drabolo muleū tui
det marie. q̄ si eā ī pedire nō
pt p tui⁹gressionē mādatoz di
tuit exaitat eā ad facilitatē mg
ne ire. ād ad dissolutionē mg
ne letie. ā ad vba dissoluta
et otiosa. ¶ Idō maria sp petat
auxiliū a deo. ut oīs eius locuti
o ⁊ opatio ab eo regat'. et ad
eū dirigat'. ¶ Itē maria habeat
hūlitatē in ope. ut nichil fa
ciat causa tiene laudis. nichil
attēptet nouū. nichil hūlitā
tis erubescat ī ope. fugiat ſ
gularitatē. oībz deferat. ī oībz
reputet ſe idignū. ¶ Itē maria
eligat magis sedē cū paupibz
q̄ sedē cū diuitibz. magis obe
dire q̄ p̄esse. magis fugere q̄
loq̄. magis ee solitaria q̄ cū
poētibz ⁊ p̄nibz ūsari. ¶ Ha
ria q̄ odiat ꝓpā voluntatem.
moriē sua sp meditet. no sit
tuosa. no nimuerat. nec ob
liniosa iusticiaū dei ⁊ affōnū suaz. ¶ Maria q̄ frequs sit
ad ⁊fessiones sollicita ī tēptaci
ōibz suis. desidans ad nichil ali
ud viuē. q̄ n ut honor dei ⁊ sa
lus aiāz augeat. ¶ Itē maria
q̄ taliē sicut ia dem ē affecta
ē. si eligat' in martha. ⁊ obe
des ex caritate dei suscipit ē
gē aiāz mltoz. dabit ei duplz
cōna. sicut p̄ filiatudinē ondo t'.
¶ Dns q̄da potes erat habens
nauī onāta mcimoris p̄ciosis
q̄ dixit famulis suis. ¶ Ite ad por
tū tale ⁊ ibi erit m lucrū mg
nū ⁊ fructo gratiosū. ¶ Si surgit
vētus laborate vīlit'. et nō atte
diami. q̄ mites via erit mag
na. ¶ Igit' famulis naligātibz pre
ualuit vētus. ītumuerūt ptelle
⁊ naus quassata ē q̄uit. ¶ Ut
at gubnator nauis tepuit. et
oēs desp̄abat de vita ⁊ dixer't.
¶ Ite ad vnū portū q̄ flant
eos vēti ⁊ nō ad illū q̄ dns
eis designauat. ¶ Ad audies
vīs famulos fideliores ⁊ igemis
cēs ex zelo amoris dīn ferues.
arripuit violēt' gubnaculum
nauis. ⁊ viribz p̄duxit nauī
ad portū quē dns volebat.
¶ Igit' hō iste q̄ sic violēt' nauī
p̄duxit ad portū. maiori m

dire q̄ p̄esse. magis fugere q̄
loq̄. magis ee solitaria q̄ cū
poētibz ⁊ p̄nibz ūsari. ¶ Ha
ria q̄ odiat ꝓpā voluntatem.
moriē sua sp meditet. no sit
tuosa. no nimuerat. nec ob
liniosa iusticiaū dei ⁊ affōnū suaz. ¶ Maria q̄ frequs sit
ad ⁊fessiones sollicita ī tēptaci
ōibz suis. desidans ad nichil ali
ud viuē. q̄ n ut honor dei ⁊ sa
lus aiāz augeat. ¶ Itē maria
q̄ taliē sicut ia dem ē affecta
ē. si eligat' in martha. ⁊ obe
des ex caritate dei suscipit ē
gē aiāz mltoz. dabit ei duplz
cōna. sicut p̄ filiatudinē ondo t'.
¶ Dns q̄da potes erat habens
nauī onāta mcimoris p̄ciosis
q̄ dixit famulis suis. ¶ Ite ad por
tū tale ⁊ ibi erit m lucrū mg
nū ⁊ fructo gratiosū. ¶ Si surgit
vētus laborate vīlit'. et nō atte
diami. q̄ mites via erit mag
na. ¶ Igit' famulis naligātibz pre
ualuit vētus. ītumuerūt ptelle
⁊ naus quassata ē q̄uit. ¶ Ut
at gubnator nauis tepuit. et
oēs desp̄abat de vita ⁊ dixer't.
¶ Ite ad vnū portū q̄ flant
eos vēti ⁊ nō ad illū q̄ dns
eis designauat. ¶ Ad audies
vīs famulos fideliores ⁊ igemis
cēs ex zelo amoris dīn ferues.
arripuit violēt' gubnaculum
nauis. ⁊ viribz p̄duxit nauī
ad portū quē dns volebat.
¶ Igit' hō iste q̄ sic violēt' nauī
p̄duxit ad portū. maiori m

rede p̄ alijs ē remunand). Dile
ē ergo de plato bono. q̄ ppt̄ aō
ē dei. ⁊ p̄ salute aīaꝝ suscipt
ons regimiꝫ. nō curas de hōre.
q̄ diplicē mēdē habebit. Primo
q̄ princeps erat olim honor eor
quorq̄ pdijt ad portū. scdō
q̄ glā eiꝰ augebit sine fine. Nec
erit eront de illis q̄ abuīt hōres
⁊ placēs. Erūt q̄ppe principes
olim penaꝝ ⁊ pcor eor quos
suscepīt regere. Sedō q̄ affluo
eor erit sine fine. Glā plati
q̄ abuīt honores filiores sunt
mēbz q̄ plat⁹. q̄ descipuīt aī
mas malis exēplis suis ⁊ vbis
⁊ digni sūt vocari maria vl
martha ꝝ se ope pīe emen
dēt. Quito maria debet dare
medicinā hospitibz suis. id est
eos lerificare vbis bonis. q̄ ad
oīa q̄ euenire posset siue sint
leta siue tristia sic dicē debet. Ego
iquies volo q̄cp̄ me ds velit
velle. et eiꝰ voluntati pata sit
obedire. ecia si ire ī infernū.
Glā talis voluntas ē medicina
dē aduenientia cordi. ⁊ hec vo
luntas ē delectatio ī tribulacōe. ⁊
tpa metu bonū pspitate. Hz q̄ja
maria multos habet inimicos.
ideo itinue faciat affessionē.
Glā q̄ diu sciēt' morat ī pcto
habēs copiā affredi et neglexit
vl nō attendit. tuit magis apos
tata dicēda ē apud deū q̄ maria.

Scīpt̄ de actibz vite
Cito martheCa. lxvj.
ecia q̄ licz ps marie
optima sit. nō tn ids ps mar
the mala ē. ymo laudabilis et
placēs deo. Ideo dicā tibi mine
quid martha ifirmi debet. Ipa
q̄ppe debet habē sicut maria.
q̄rq̄ bona. Primo fidē rectā ecie
dei. Sedo scire pcepta deitatis ⁊
affilia euāgelice vitatis. ⁊ illa de
bet pficē corde ⁊ opacōe. Tercio
cohibē lingua ab oī vbo malo q̄d
ē ꝛt deū ⁊ pxīm ⁊ manū ab oī
illicita ⁊ honesta opacōe. et aīm
debet itinē a nimia cupiditate
⁊ delectacōe. scire q̄ ꝛtētari de ꝛtes
sis ⁊ superflua nō desidare. Quito
pficē opa mie rōnabilie ⁊ hūlie.
ut ppt' affidentia illoꝝ opm in
nullo offendat deū. Quinto dili
gē deū sicp oīa ⁊ plg q̄ scripm. si
cut fecit martha. Glā ipa gau
dent' dedit seipsā m. secdo vba
et opa mea. et postea dedit oīa
bona sua p honore meo. ⁊ ideo
fastidiunt tpalia ⁊ q̄rebat celes
tia. Ideo pacīēt' oīa sustinuit. et
de alijs sicut de seipā curabat.
Ideo semp cogitabat caritatē
meā ⁊ passionē meā ⁊ letaba
tur ī tribulacōibz ⁊ sicut mr dili
gebat vnūsos. Ipa ecia mar
tha seqbat me corde. nichil de
sideras n audire vba vite. Ipa
q̄ displicebat doletibz. affolabat
tristos. nemīnē maledicēs si dis
simulas ipbitates pxīmi ⁊ p
oībz oras. Dis ergo q̄ caritatē
desidat ī vita actiua seq debet martha
diligēdo pxīm ut obtineat celi
si nō fugiēdo vicia eiꝰ. fugiēdo

laudē ꝓpā et oēm ſuꝑbiā et di
plicitatē. iuā eciā ⁊ iudiciā nō
debet ſeruare. Dz nota q martha
rogās p ſrē ſuſcitato mortuo.
ꝓr venit ad me. ſz nō reſuſci
tabat ſr eg ſtacō. Dz verū poſt
ea maria vocata. et tūc ꝓpter
ābas ſorores ſr reſuſcitatē. Dic
eciā ē in ſpiāli vita. qz q ꝑfectē
deſidat ee maria. debet prius
ee martha laborādo ī honore
meo corꝑaliē. Et ſcire debet ꝑius
reſiſtē deſideriis carnis et tēp
tacōibz dyaboli obuiare. ⁊ poſt
ea ꝑt cū deliberatē aſcēdē ad
gradū marie. Et ei nō ē ꝓbā
tus ⁊ tēptatꝰ ⁊ q nō vicit mo
tus carnis ſue. quō ꝑt iugiē
celeſtibz iherē? Illā ē frēr mor
tuus martheꝫ ⁊ marie. n opa
no ī ꝑfecta? Illā multotiēs o
patio bona fit īdiſcreta īcenti
one. ⁊ īdeliberato aīo. ⁊ idō īmiſ
ſe ⁊ tepide ꝓcedit. Dz ut opatio
bona ſit m acceptabil. reſuſci
tat ⁊ reuiuiſcit ꝑ marthā ⁊
mariā. id q̄n ꝓximꝰ ſincē dili
gie ꝓꝑt deū et ad dnm. ⁊ ſolus
deus deſidat ſuꝑ oīa. ⁊ tūc oīs
bona opatio hoīs bñplacita ēd.
Idō ego dixi ī euāgelio q maria
optimā ꝑtē elegit. Illā ꝑs mar
the tūc bona ē q̄n dolet de ꝑcīs
ꝓrioꝝ. Eſt q̄s ꝑs marthe ē me
lior. q̄n laborat quō hoīes ſapi
ent ⁊ honeſte viuāt ⁊ ſubſiſtāt.
⁊ hoc facit ꝓꝑt ſolū dei dilcōnē.
Dz ꝑs marie optia ē. q̄n ipa ſo
la celeſtia ⁊ aīa ꝑ luē ſtēplat.

Tūc q̄s deus domū marthe et
marie īgredit. q̄n mēs replet
affectōibz bonis ⁊ pacīa a ſcla
rūt tumultibz. deū q̄ ꝑnē ſp
cogitat. et ī eg dilcōne nō ſolum
meditat ſz laborat die ac nocte.
Ꝑr oīdit ſpōſe q aīa ē uxor
dei. cuiꝰ dom ē corꝑs. q̄bz vō ſer
uit eis ꝑ q̄bz ſenſ ⁊ q̄bz āicille
ꝑ q̄bz vtutes deſignāt. dic eciā
dns q̄l debet ee bona aīa ⁊ q̄lē
adornata. Oīdit īſup ꝑ quibz
pcīs q̄da aīa cuiꝰda deficiēti ſi
it ad ꝑgatoriū dāpnata. ⁊ ꝓꝑ
ꝑces cuiꝰda ſc̄i dicit q̄bz ſuffra
gijs poſſit a penis liberari. Cām.

Filiꝰ loq̄t. Dns q̄. lxvij.
dā duxit uxorē. cui e
dificauit domū. aſſtitu
ēs ei ſeruos ⁊ pediſſequas ⁊ ciba
ria. ⁊ ipē pegre ꝑfectꝰ ē. Tādē
rediēs dns audiuit uxorē male
diffamatā. ſeruos īobedientes. pe
diſſequas dehoneſtatas. Et intꝰ de
hoc ēdidit uxorē iudicās. ſeruos
tortoribz. ⁊ pediſſequas flagellis.
Ego dns ille. q̄ aīam hoīs a de
cretis mee porēna creatā deſpō
ſaui mi in uxorē. deſiderans habē
ti ea īdiuidualē dilectionē deitatis
mee. deſpōſaui at in fide ⁊ di
lcōne ⁊ ꝑſeuerancia vtutū. huic
at aīedificaui domū q̄n dedi
ei corꝰ mortale in quo ꝓbaret
⁊ in vtutibz exercet. Domꝰ vō
hec id ē corꝰ q̄tuor ꝓpietates ha
bet. ſz nobilitatē. mortalitatē.
mutabilitatē ⁊ corruptibilitatē.
Nobile ergo ē corꝰ q̄z a dō creā

tū ē et ꝑticipationē habet cū oī
bus elemētis. ⁊ resurgꝫ ī nouis
sīo die ad eternitatē. Sꝫ ignobile ē
rspectu aīe. qꝛ de tra ē. ⁊ aīa spi
tualis. Ergo qꝛ corpꝰ qndā nobi
litatē habet ideo debet ornari
vtutibꝫ. ut possit ī die iudicij glo
rificari. Est etiā corpꝰ mortale
qꝛ de tra ē. ideo oportꝫ ꝙ forte sit
ꝯt delcāmēta. qbꝫ si succubuerit
amittat deū. Corpꝰ qꝫ mutabi
le ē ⁊ ideo stabiliri debet ratioē
aīe. qꝛ si seqt motꝰ suos. sile est
iumētis. Quarto corpꝰ corrup
tibile ē. ⁊ ideo sp sit mūdū. qꝛ dy
abolꝰ desidat īmūdiciā q refugit
custodiā angelorꝫ. Habitatrix
ergo huiꝰ domꝰ scꝫ corpis ē aīa.
ī quo qi ī domo tegit. ⁊ viuifi
cat ipm corpꝰ. Sine pntia eni
aīe corpꝰ ipm horridū est et
fetidū. ⁊ abhoīnabile ad ītuen
dū. Habet etiā aīa seruos qnꝫ
q deseruiūt domui ad solamē.
Primꝰ ergo seruꝰ ē visꝰ q debet
ēē tanqꝫ bonꝰ speculator. q dis
cernat int hostes veīentes et
amicos. Tūc at veniūt hostes
qn oculi desidant vide plcijs
facies et delcābiba carnis ⁊ ea
q nociua sūt ⁊ īhonesta. Tūc
vo veniūt amici. qn delcāt vide
passionē meā ⁊ opa aīcorꝫ me
orū ⁊ ea q sūt honoris dei. Scdꝰ
seruꝰ ē auditꝰ q ē qi bonꝰ ostia
rius q aperit aīcis ⁊ claudit ī
imicis. Tūc at apit aīcis qn
delcāt audire vba dei ⁊ sermo
nes ⁊ opa aīcorꝫ dei. Claudit

vo hostibꝫ. qn detractioēs ⁊ scrili
a ⁊ īania ꝓhibēt. Tercius seruꝰ
ē gustꝰ comedēdi ⁊ bibēdi. Hic
ē qi bonꝰ medicꝰ q cibaria ordiāt
ad necitatē nō ad supfluitatē
⁊ delcātionē. Nā alimēta su
mēda sūt qi meditamēta. Ideo
duo ꝯsidanda sūt ī gustu scꝫ ꝙ
cibꝫ nec multꝰ sumat nec modi
cus. Si eī multꝰ cibꝫ sumit ge
nerat īfirmitatē. si minꝰ debito
sumit. facit tediū ī seruicio dei.
Quartꝰ seruꝰ ē tactꝰ. Hic sit qi bo
nus laborator laborādo maībꝫ
iuste ad sustētandū corpꝰ. labo
rādo prudent ad domādū illici
ta carnis. laborādo desidant ad
ꝯsequēdū etnā salutē. Quintus
seruꝰ ē odoratꝰ delcābiliū. Hic
ꝓpt mercedē etnā ī multis pt ab
ēē. Ideo hic seruꝰ sit qi bonꝰ dis
pēsator cogitādo si expedit aīe
si mēt. si sine eo subsistē potest
corpꝰ. Si vo ꝯsidat ꝙ corpꝰ sn
delcābili odoratu ī quibuscūqꝫ
sit stare pt ⁊ viuē ⁊ abstinet
se ab eo ꝓpt deū. mēt a dō mag
nā mercedē. qꝛ vtꝰ illa mltū est
placita deo. qn etiā a licitis a
nimꝰ cohibet. Cū ergo aīa tles
habet seruos. debet etiā habē pe
disseqs qnqꝫ ꝯpositas q dnām cus
todiāt ⁊ incantēt eā de piculis
suis. Prima sit timōsa ⁊ studiosa
ne spōsus offendat ī trāsgredie
do mādata eiꝰ. a ne dnā negli
gēs īueniat. Scda sit deuota. ut
nichil qrat n hōrē spōsi. ⁊ dnē sue
utilitatē. Tercia sit modesta et

stalnis. ut dñā nec ī gaudio dissol
uat: nec ī adūsis succūbat. Quīta
sit pacies ⁊ prudes. q dnām ꝛt
mala aduēticia valeat ꝛsolāi.
Quīta sit pudica ⁊ casta q nec
ī cogitatu nec ī locucōe ā opa
cōe aliq̄d īdecor vl remissit me
niat. Igit si aīa talē habet do
mū sicut dr. ita ꝛpositos suos
⁊ pedissequ honestas. tpe ē si a
nima ipa q dnā ē nō sit pudi
⁊ deuota. Ideo ondē tibi volo ei
ā aīe ornatū ⁊ decorē. Ipā q̄ de
bet ee racionabil in discernēdo q̄d
debet corpi ⁊ q̄d deo. q̄ principat
cū āgelis ī tracōe ⁊ dilcione. Ideo
habeat carnē sicut asinū. dādo
ei nāturia vite modata. exercitā
do eā labore. corripiēdo timore ⁊
abstinēcia ⁊ obseruādo motq eiq
ne sic ddescendat ifirmitati carnis
q̄ aīa pecet ꝛt deū. Sedo aīa sit
celestis. q̄ ymaginē habet celes
tis dei. ⁊ ideo nūq̄ sapiat n̄ de
lectet ī carnalibz ne ymagini
ipi⁹ drabol ꝛformet. Tercio sit
feruēs caritate dei. q̄ sororē āge
loz et īmortalis ⁊ etna. Quīto
sit pudi in oi vtute q̄ pudicia
dinē ipi⁹ dei etnalit. Si vō ꝛsen
tit carni etnalit esse deformis.
Ecia oportz dnām id ē aīam ha
bē abū. cuiq cibz ē meoria bnfi
cioz dei. ꝛsidatio tribulacōn iudi
ciōn eiq ⁊ delcatio ī caritate et
mādatis eiq. Et ido aīa diligetis
sie obsequet ut nūq̄ regnat ā cē
ne. q̄ tūc oia deordinat. Tūc
ecia oculi vidē volūt placēcia
et noxia. aures audire tania. pia
cet ecia gustare suauia ⁊ labora
re tanit ppt mūdū. Tūc racio se
ducet. dnāt ipacieia. minuitur
deuotio. actrescat remissio. lenigh
tur culpa ⁊ fuia nō attendit. Tūc
eaā vlescit ei cibz spūalis. ⁊ oia
q̄ dei sūt videt onōsa. Quō em
delectari pt ibi ingis meoria dei.
ubi delcatio ē carnis? Aut quō aīa
ꝛformare se valet volūtati dei ubi
sola ei placet carnalia? Aut quō
discerni pt verū a falso. ubi sūt ei q̄
nia oia q̄ dei sūt? Ideo de tali a
nīa sit deformata dna pt q̄ dom⁹
dei facta ē tributaria drabol. ⁊ ei
homagiata. Talis ei ē aīa istiq
deficit quia omis. nā drabol⁹ eā
nouē iuribz possidet. Primo q̄ vo
lūtate assensit pcto. Secdo q̄ spre
uit dignitatē ⁊ promissū baptismi
sui. Tercio q̄ nō curauit de gra
ꝛfirmacōis sue ab epo data. Quīto
q̄ nō attendebat tēp⁹ prīe
datū. Quīto q̄ nō timuit me
deū in opibz suis nec iudicia me
a. ⁊ ex idustia recessit a me. Sexto
q̄ nec pfuit pacias mea. q̄ non
eem vl q̄ p iudicare nō vellem.
Septīo. q̄ de pceptis ⁊ aplis me
is minq curauit. q̄ de humanis.
Octauo. q̄ nō regnabat dō ex
corde p bnficijs suis. q̄ cor sūm
totū erat ī mūdo. Nono q̄ pas
sio mea tota erat q̄ mortua in
corde suo. Et ideo nūc patiūt
nouē penas. Prīma ē q̄ oia que
patit. nō ex caritate illa patit
⁊ cū mala voluntate. Secda ē

q̄ reliquit creatorē ⁊ amauit creaturā. ideo oīs creatū abhōnat eū. Tertia pena ē dolor. q̄ reliquit ⁊ amisit oīa q̄ amauit et illa fuit ꝑ eū. Quarta ē ardor ⁊ sitis. q̄ plꝰ desidabat perita q̄ eterna. Quinta ē timor ⁊ ptas deū. q̄ noluit timē benignū deū cū valebat. Sexta ē caecitas visionis dei. q̄ nō vidit tpe suo pacētā dei. Septima ē desperatio de venia. q̄ nescit utꝝ saluabit vl̄ non. Octaua ē remorsꝰ sce fue. q̄ bona omisit ⁊ fecit mala. Nona pena ē frigꝰ ⁊ fletꝰ. q̄ nō desidabat caritatē dei. Decimapten q̄ aīa ista duo habuit vnū q̄ habuit fidē passionis mee ⁊ restitit q̄tū potuit ꝑ eos q̄ oblocabāt m̄. Secūdū ē q̄ dilexit matrem meā ⁊ scōs ⁊ ieiunijs eos honorabat. ideo ꝓpt̄ ꝑces aīe tue meoꝝ oratiōū ꝓ ea dicā tibi quō saluari possit. Primo saluabit ꝓpt̄ passionē meā. q̄ tenuit fidē ecclie mee. Secūdo ꝓpt̄ īmolationē corpis mei. q̄ hoc ē antidotū aīarū. Tertio ꝓpt̄ ꝑces electoꝝ meoꝝ q̄ sunt īter celos. Quarto ꝓpt̄ opa bona q̄ fiunt īter ecclia scā. Quinto ꝓpt̄ ꝑces bonoꝝ viuentiū īter mundo. Sexto ꝓpt̄ eleōsias factas de bonis iuste acquisitis. et si restituat ea q̄ scit male acquisita. Septimo ꝓpt̄ labores iustoꝝ. q̄ ꝓ salute aīarū pegnant. Octauo ꝓpt̄ indulgētias a pōtificib; cessas. Nono ꝓpt̄ penitētias aliq̄s ꝓ aīabz assumptas. quas vinctes nō ꝑpleuerunt. Ecce filia hāt revelatiōnē ꝑme venit tibi patronꝰ tuꝰ scs ericius tui hec aīa seruiunt. q̄ verebat tēpꝰ quo refrigesceret malicia ecclie hui⁹ ⁊ zelꝰ aīaꝝ īmultoꝝ cordibus ꝛsurget. Ecce ꝓpt̄ dicit sponse q̄ mundꝰ iste filius ē nauis habēs tres ptes. scz proā. mediū et puppim. sic mundꝰ iste ꝛcludet filios etatibz hic octōis ⁊ īfine t' a ē etatis īq̄ iā sumꝰ nascet de maledictis feīna ⁊ hō ille horribil' antixpt̄. Cā. xxxvij.

Hug loqt̄. Mundꝰ iste est q̄si nauis. q̄ sollicitudinibz pleng ē ⁊ procellis tēptationū agitat. nec aliq̄n dimittit homines se cauū anq̄ hō ꝓueniat ad portū ꝯtis. Sicut āt nauis habet tres ptes. scz proā. mediū ⁊ puppim. sic etates tres tibi describo ecclie īmundo. Prima igit̄ ab adā usq̄ ad īcarnationē meā. Hec sigt̄ īpra q̄ alta ē ⁊ mirabil' ⁊ fortis. Alta īpuarchaꝝ pietate. mirabil' īpphaꝝ sciā. fortis īlegis observātia. Vñ hec ps paulati tūc descendē cepit. q̄n ꝓphis indaugꝰ cōceptis mādatis meis. misceut se sceleribz ⁊ īpietatibz. ꝓpterea abiectꝰ ē ab honore ⁊ possessione. Media vō ps nauis id ē mundi tūc apparere cepit q̄n ego ipe filius dei vnū īcarnari volui. q̄ sicut media ps nauis depressior et humilior ē ptē reliq̄. sic īadventu meo humilitas ꝓdicari cepit ⁊ oīs honestas. ⁊ multi longo tpe

ea secuti sūt. ¶ Nūc aūt qz ipietas
⁊ sup̄bia mālescit ⁊ passio mea
q̄ obliuia ⁊ neglecta ē. ido etia
ps icipit ascendē. q durabit ad
iudiciū. Et i hac etate misi p
te vba oris mei mūdo. q quūq;
audierit ⁊ secuti fuerit. felices erit.
Sicut ei iohānes dicat i euāglio
nō suo ꝙ meo. beati inq̄t q̄ non
viderūt ⁊ crediderūt. sic dico nūc.
Beati utiq; erūt in etna bītudē
q̄ hec vba audierūt ⁊ secuti. ¶ In
fine vo etatis hui⁹ nascet antixp̄s.
Sicut ei de iugio spūali nascū
tur filij dei. sic antixp̄s nascet
de maledicta fēia simulāte se
sape spūalia. ⁊ de maledco ho
mīe p̄missioe mea dyabol⁹ for
mabit corp⁹ suū. Et tēp⁹ istius
antixp̄i nō erit sicut frater ille
cuius libros vndsti descripsit. ꝙ i tpe
m̄ agnito qn̄ iqtas ulle modū
habūdauit. ⁊ ipietas excreuit
i imensū. ¶ Ideo facto q̄ p̄uscp̄ an
tixp̄s venit. gētibz aliqbz apiet
porta fidei. Deiñ xp̄ianis dilige
tibz hoīes ⁊ iqs aculeātibz clez
⁊ iustīciā. signū ē euidēs ꝙ cito
veiet antixp̄s. ¶ Dubitāte spōsa
de quoda monacho an illudēt. qa
dicebat se vidē visiones celestes.
rīdit xp̄s dicēs q̄ ille illudit a de
mōe sub spē agelī lucis. qd̄ ꝓbat
xp̄s p libros illi⁹ tinētes abici
onē ⁊ ꝓpā laudē. ⁊ p̄cepit xp̄s
q̄ moneat ut se corrigat. aliqn

Hcito ⁊ male mouet. qd̄
pcydolor sc̄p̄ta eue. Ia.
Illi loqē ad spōsā. lxix.

Dico tibi de illo monacho de q⁹ tu
dubitas. Scias ei q̄ ipūcia fecit ū
relīquiē suū monastīū p̄mū ⁊ nō
dacit intēuit sc̄m. Et qz excōicatꝰ
venit i ciuitatē meā ihl̄m. ideo
illudi meruit ⁊ decipi. qz erubuit
ee mōchꝰ hūilis ⁊ stare i vocati
one ad quā fuit vocatꝰ. Audiēs
libōs qōs habet. et inuenies i eis am
bitionē ⁊ ꝓpā laudē. ¶ Ia legēdi
i libris suis q̄ petrꝰ ⁊ paulꝰ dixe
rūt eū dignū sūmo sacdotio. ⁊
q̄ foret simul papa ⁊ ip̄ator.
⁊ q̄ q̄n̄ fuit necessitatꝰ inuenit ad
caput suū quosda denarios au
reos. ⁊ q̄ndā monetā icognitā.
⁊ q̄ michael archāgelꝰ appuit
ei i corpe cuiusdā mercatoris.
⁊ quo xp̄e agregauāt oēs ꝓpās.
Ido facto q̄ ōia ista sūt a dyabolo
q̄ illudit eū. ¶ Dēa dic ei q̄ nec
papa nec cēsar fiet. imo n̄ cito
redieūt ad mōsteriū suū ⁊ ste
terūt sicut mōchꝰ hūilis mouet
mfra breuissim tēpꝰ sicut aposta
ta. idignꝰ cōione sc̄oꝝ ⁊ assōio
monachoꝝ. ¶ Xp̄s dic⁹ spōse
quēdā frem ee decepti sb spē
vtutis q̄ michil i q̄dragesiā cōe
debat ⁊ alias idiscretas abstīne
tias faciebat. ꝙ fides ex hoc posse
obtinē celū. qz nō in nūis bōis
opibz debe⁹ ꝙ fidē. q̄ q̄nticūq; mīs
na sit q̄ nulla vtutē debe⁹ s
cū hūilitate spare debe⁹ i sola
misēdia dei. Explīm. lxx.

Illi loqē. Ego dixi i cuā
gelio meo qz ꝓp̄ duo ce
lū obtinebit p̄. ¶ Hmūē

si hō hūiliauerit se sicut parvulus
dām ē. si hō fuat violētiā sibi
Ille ergo ē hūilis qui q̄ritat pfe
at & bona ferit rep̄uez q̄ nulla
de mitis suis nichil affides. Ille nā
p̄ fuat sibi violētiā. q̄ motibz cō
mis sue iordinatis resistēs castigat
se cū discretōe ne offendat deum
credit nō p̄ iustitie sue opa ob
tinē celū. sz p̄ miseriā dei. Ideo iste
frat' q̄ in q̄dragesiā nichil come
debat & alia indiscreta reuma
ciebat. p̄ abstinētiā suā q̄ ex
iustitia cupiebat obtinē celum
q̄ quidē opa abstinētie & iustitie
magis p̄esserūt ex superbia q̄ ex
hūilitate. Ideo iuste indignabit cū
hijs q̄ ieiunabāt & deiunabāt &
despiciebāt alios. Cui melius fu
isset si imitatus fuisset hūilitatē illig
p̄cōis q̄ nec audebat oculos
leuare i celū. Sed ecce ipe deus
vero hō inuitat cū hōibz comedi
et bibi q̄ nō apponebāt. q̄nus sn
nbo potuisse subsistisse. ut daret
hōibz exēplū viuēdi & ut hōes
sumerēt ncām vitē sue & regra
cent deo. Ipe ondit sponse
horribilē sitiaz dapnacōis aie
vnig cardinalis defuncti q̄ iuge &
i delicijs vixat. & dominat plā
tus & clero cū distincta iustitia ter
ribilit' q̄ delinquentes assumūt ide
bite bona ecclastica fideliū bn
frōz. promittit tn ipis bnfactorubz
i ꝑpla ei'na remuneratione optimā.

Videbat q̄ p̄ ca'm. lxxj.
sona vnig cardinalis de
functi sedē i vna trabe
lignea. cui p ethyopes nigros q̄si
or camē ꝑpabant. p̄ q̄s aiaz fu
p̄dicti oportebat tristie. In p̄ma
at camera erat vestes diuisaꝝ
generaꝝ. q̄s aia i vita dilexat. In
sda erat vasa aurea & argētea
& alia diuisoꝝ utensiliū. i q̄bz aia de
lectabat i vita. In tria camera
erat cibaria & odoramēta diuisa.
q̄bz aia cū corpe reficiebat. In q̄r
ta camera erat eq̄ & aialia. q̄bz
aia q̄n erat cū corpe p̄monebat.
Cū igit aia tristiaz p̄ cameraꝝ p̄
ma sez vestiū. intolābili fetore cō
stingebat. & one horribili dep̄me
batur. et clamās flebiliter dixit. Ve m̄
q̄ magis dilexi pulchra q̄ utile.
Dilexi em laudari & exaltari. ideo
dignū ē ut dep̄mar sub scabellis
drabolor. Tristes vo p̄ sdam ca
meraꝝ. sensit torqrē piceū & flā
mā diffundēte vndiq̄. & tūc cla
mauit aia. Ve igit m̄ ve etnum.
q̄ bibi & rebibi. Quesiui fulgē
tia & terena. & ideo torqrē volup
tatis drabolice digna sit tebari.
Cuiq̄ aia ptinsisset p̄ tria cameraꝝ.
sensit fetorē pessim & ignitos
serpētes. & tūc clamauit horribili
dicēs. O o dilexi acillā & spre
ui dnam. dilexi suauia. ideo dig
na sit gustare hec amara. Tris
tens at p̄ q̄rtā cameraꝝ. audiuit
sonū tribile q̄ tonitruū. & cla
mauit miserabiliter p̄ torē. O q̄
digna ē remuneratio mea. Post
hec aute audiebat vna vox di
cēs. Ideo cogitat hō in tria. an q̄s
lig dei meruet' q̄ dixit q̄ hō de

mūmo quadrāte reddet rationē
i iudicio? Primo dico qd plgē. q. e
nā de quolibz mobēto ⁊ denario
⁊ de cibo ⁊ potu ⁊ de figul' confra
toribz ⁊ locuebz reddet hō ratio
nē. ni abluat ⁊tōe ⁊ pnia. Aliut
nūqd nō credit deus ⁊ cardiales
⁊ epi qp de eleosinis meis ds ipi
nō cū tiore ⁊ deuocōe comedit
⁊ deuorat sine fructu. nō exigo
rationē? Aliut nūqd credit qp a
nie q̄rū erāt illa bona de q̄bz ipi
superbit nō petiit in dspōi meo
dicta? Vē filia iudicabo ⁊ dili
gēt' seruabor q̄ racōe leuat obla
tiōes meas. ⁊ hōres ⁊ āgelu iudi
cabit eos? Ego ego ⁊ ara mei.
dotauit ecclia mea. ut dicā deo
us seruiret mi. Bz nūc nec dicā
viuit ut amici. nec orat ut au
diat? Ideo ego aiabz illoz quoz bo
na illa fuerūt ex mesa grē mee
⁊ passiois pmidebo ⁊ miserebor.

¶ Hi āno jubileo xp̄s p spōsam
p̄cepit cuidā confessori q oēs confi
tentes ei libē absolueret ni ī aptis se
tentijs ecclie. Ca^m lxxv.

Filius loquit. Absoluat
ille bonus confessor oēs p^c
catores q̄ venerit ad ei cū tōe.
donec veniat aliqs quē dico non
absoluēdū. Bz caueat p iudicijs
ecclie aptis. ¶ Xp̄s papā q̄ pru
dent' talit' q̄ p absolucōe p̄cōz
nulla pecūa v'capiat. ⁊ q̄ p̄chi
ales sacdotes possit absolue de
oibz p̄cis occultis. ne p̄tores si
t'mittāt ad superiores nō absolui
ppt' tiorē vecūdie ī suis morbz
p̄cis ī diuers. ⁊ in eis dāpnabi
liter moriant. Ca^plm. lxxvj.

Filius loquit. Que macule
sunt in ecclia mea. Una e
q̄ pauci absoluūt. ni pe
cunia p̄cedente. Secūda e q̄ p
rochiales sacdotes nō audēt absol
uere p̄tores de oibz p̄cis suis oc
cultis. Bz assentes se nō posse ab
soluere illos ī casibz alioz epis re
seruatis. mittūt illos p̄tores ad
episcopos. et tāto tpe discruciāt
donec occulta p̄cta fiant oibz mani
festa. Ideo q̄ habet zelū aiaz. de
bet talibz salubrē ocē. ne aie
vl' pudore vecūdie vl' obduracōe ī
p̄cis mortalibz moriat. ¶ Xp̄s
dicit de quoda p̄mario pape ex
istēte rome q̄ q̄mus multos e. ni
dulomin' absolutio quia facit
confitentibz rata e apud deū. ⁊ p̄di
cit xp̄s eius subitanea mortem.

Ille penitēs Ca^m lxxviij.
Arius lepsus e. ⁊ sicut alius
q̄ vocat' milus audax e ī
mūmis superbz ut leo. Et io
sicut papilio qui habet alas la
tas ⁊ modicū corpus cadet a mi
mo veto. Attn scias q̄ absolutio
eius quia facit confitentibz sibi aliēte
ecclie ītm rata e apud deū. sicut
absolutio iustoz sacdotū. Item
dicit ei sic. Ad scripturas habebis
si nō possidebis. Primo confregata
tua rapiet alius. Qui post hoc
obtinuit archiepatū. ⁊ ipo de
mortuo est. ¶ Videbat spōsa vi
sionē q̄ a castro sci angeli usq ad
scm petrū ī roma erat milia ha

Ista cella ẽrubata muro. ⁊ xp̃c dereliq̃t eã dicẽs. q̃ ille scs̃ papa qui spũalit' ⁊ feruẽt' dilexit ecclam habitabit ibi aũ cardia lubz ⁊ osili

Qdi ẽ arijs suis. Cap̃m lxxv.

Roma a palacio pape spc̃i petrũ. usq; ad castrũ scũ angeli. ⁊ a castro usq; ad domũ scã spũs. usq; ad ipsam ecclĩã scã petri. q̃ q̃ erat vna plamacs. et ipsa plamacẽ ẽrubat fumissiq; murq. diuisaq; habitacula erãt ẽrã ipm murũ. Cũq; audiũ vocẽ dicẽtẽ. Papa ille q̃ spõsã suã ea dilcõne diligz q̃ ego ⁊ aĩa mea dilexiq; eã. possidebit hũc locũ aũ assessoribz suis. ut liberius ⁊ q̃etius adiuuare possit osiliarios suos. Cxpc̃ p̃ ripit p spõsã cuidã deuoto magistro ĩ theologia q̃ p̃dicz fiẽter oportũe ⁊ ĩportune. q̃ aĩe p̃gate videt fraẽ d̃i. dicat eccl̃ã q̃ q̃ sp̃ vellet viuẽ ⁊ sp̃ peccare et̃nalit' ĩ inferno cruciabũt. Cap̃m lxxvi.

Magistro mathia de siena q̃ exposuit istã libz. plogũ p̃dicãte. vng armigẽ ozq; furiosq; clamauit. Si ĩgit aĩa mea nõ venit ĩ celũ. vadat sicut bestia comedẽs ẽrã ⁊ arborũ cacumes. Ideo ẽ ei moza ad iudicũ. Nã ãte illud iudiciũ nulla aĩa videbit gl̃ã dei. Qd̃ audiẽs spõsa q̃ p̃ns erat. ĩgemuit dicẽs. O dñe rex gl̃ie scie q̃ mi seruasti es ⁊ multũ pacies. Dẽs ei q̃ tacẽt vitatẽ ⁊ dissimulat iusticiã laudat' in mũdo. Cui vo zelũ tuũ habẽt ⁊ oñdit despitiũ. Ido dñe da isti magro istam ĩa ⁊ feruoꝛẽ loquẽdi. Cuit spõsa in excessu mẽtis vidit celũ apti et iserũ ardẽtẽ. ⁊ audiuit vocẽ dicẽtẽ sibi. Vide inq̃t celũ. vide aĩas q̃li gl̃ã vestite sũt. Dic ergo isti magro tuo. Hec dicit nõ alius q̃ deus. creator ⁊ redẽptor tuus. Predica secure. p̃dicet. sẽtẽt. p̃dica oportune ⁊ ĩportune. p̃dica q̃ aĩe p̃gate ⁊ bte videt facie dei. Predica feruẽt'. q̃ mꝛes erũt tibi sicut filij audietis vocẽ p̃us sui. Si dubitas qs ego sũ q̃ loquor. scias q̃ ego sũ ille q̃ abstuli a te cẽp tacões tuas. Hijs aũ auditis. vidit iterũ iserũ. ex cuius pauore ĩterita audiuit vocẽ dicẽtẽ sibi. Ne timeas spũs qs vides. Ioñi ei potestates ligate sũt. ⁊ nõ pñt sine me plgi. Stiamẽ aĩ pedes tuos. Qd̃ ergo cogitãt hoĩes p̃sumẽtes de se q̃ ego nõ capiã ultionẽ ex eis. q̃ ecl̃ã dẽonia subicio voluntati mee? Rndit sponsa. O dñe ne ĩdigneris si loq̃r. Nũq̃d tu q̃ misericordissiq; es. petuo punies illũ. q̃ petuo peccare non pt̃? Hoc ei hoĩes nõ credũt ee nire deitati tue. q̃ iudicio misericordia superexaltas. Nec hoĩes petuo puniũt aliqs ĩ se delinquẽtes. Rndit sps̃. Ego sũ ipa veritas ⁊ iustitia. q̃ do vnicuiq; secũdũ opa sua. q̃ corda ispicio et voluntates. Et sicut celũ distat a tra. sic vie mee ⁊ iustitia lõge sũt a mea a vijs ⁊ itellẽtijs mũdanoꝛũ.

Ergo qz hō nō corrigit malū ſu
um cū viuit + pt. qđ mortū ſi pu
niat tibi nichil pt? Aut quō ī
eternitate mea puriſſiā manē de
bēt hij. q̄ ī etnū ſp viuē volūt et ſp
peccare? Et idō q̄ corrigit pcm
ſuū cū pt. manē debet meciū m
etnū. qz ego etnaliť poſſū oīa.
et etnaliť viuo. ℣ Xp̄c corrigit
ſpōſā p ītendū rez ſuaz + dicit
q̄ q̄ nō corrigit domeſticos vtu
oſe ītuerit dei iudiciū + punit hor
ribiliť quēdā q̄ oīa putabat e
neire a fortuna + caſu + qz ta
piebat piſces p ītatationē. Cā.m

HOſpitāte ſpōſa. lxxvij.
ī quadā villa. acciđit
q̄ abuebāť veſtes +
ocalia ſua + fāuliarū. Cui orā
ti xp̄c loq̄t dicēs. Debuit q̄ prin
ceps coꝛu abuſſit tēplū ihēlim.
Qs ē iſte p̄ceps n̄ illi q̄ delicio
ſa carnis plō q̄uit. q̄ amaritudi
nē paſſionis mee? Dic tu q̄ns et
toleras ī fāulia tua pulchras
facies. + mores eoꝛ nō ꝛpiehē
dis. ne videaris eis ḡnis. Ideo
modo acciđit dāpnū qđ ceteris.
ut ītelligas nō ſufficē ad pfec
tionē ſeipm corrigē. ymo etiā
alios + maxīe fāuliares ad ſibia
+ vitā bonā pmouere. Adeni
corrige pīs + dimittis ppť bonū
tpale + fauoꝛē hoīm. hoc tibi ī
putabit in iudiciū + pcm. In
ſup ſcio q̄ ihabitator dom̄ hui⁹
duplici iudicio laborat. ſc. ī fide
lutate. q̄ credit oīa fato regi. id ē
caſu + fortuna. Sed nec ī tā
coibz + ꝑbuſda vbis drabolicis
ut capiat multitudinē piſcium
de ſtagno. Et ideo qz de familia
tua ē. āmone eū vbis ut reſipiſ
cat + emēdet ſe. Alioq̄n. videb
oculis q̄ drabolo cui ſeruiut ī
eū pualebit. Q̄ audies āmo
nitionē ſpōſe xp̄i + rēnues. ſub
ito ī lecto collo reflexo ad doꝛſū
mortuꝰ ē inuētus. ℣ Xp̄c rep
hēdit quēdā religioſū diſputā
tē de gētiliū ſaluatōe. et dicit
q̄ illi q̄ bn̄ viuēdo laborauerit
ut vocarēť ad vineā celeſtis
glōie et nō poterūt effici xp̄i
ami. pꝰ mortē recipiēt conſolā
onē a deo. licz nō imbuť in ḡla;

HIhēloq̄t Cā.m lxxviij.
ad ſpōſam dicēs. Qđ
dixit tibi ſr̄ ille loquax?
Rndit illa. Q̄ gētiles q̄ nō vo
cati fuerūt ad vineā. nullo mō
habebūt fructū de vinea. Rndt
dn̄s. Dic illi. Veniet tēpꝰ q̄ fiet
vnū ouile + vnꝰ paſtor. vna fi
des + vna datio ſacmoꝝ dei. Et
tuū ml'tū q̄ vocati fuerūt ad vine
ā reꝓbabuť. q̄ vō nō vocati fu
erūt + tñ iuxta poſſibilitatē ſuā
laborauerūt ut vocarēť. ꝓpi
ēt q̄dē in ſuppliciis aliqua mi
ſcdia et ḡtiam relenamus. ḡnis
ipſa vineā nō inēbuť. Ite dic
illi. Noli q̄ ē tibi cū deuota ſupli
catate oādo legē pi nr̄. q̄ de tā
ſubtilibz ppť vanū mūdi nomē
ſophiſtice diſputare. Ideo cogi
ta qualis ītraſti religionē. et ſcias q̄
actus alibi panem mēdicabis.

nisi dens mitigauerit sentēciā
suam. ¶ Expellebat ꝑ vba hic
ōtēta reuelata spōse. a q̄dā domo
vn⁹ dyabol⁹ q̄ dabat vīsa. ⁊ ꝑdi
cabat alia futa hītantibz ibi p
dolatīnibz. q̄bz stans vnute di cō
uīsis. demō ihesus cū clamore re
cessit. Cap. lxxix.

Quū sponsa hospitaret in
q̄dā domo vna nocte
ubi dyabol⁹ aptē loq̄bat. ⁊ da
bat vīsa. ⁊ ꝑdicabat mlta. igit ipa
pmīte siluit spūs ille īmūd⁹. Et
tūc ipa in ōne audiuit vocē
dicētē sibi. nēinem tm̄ videns.
In isto īq̄t loco facta sūt mala
alīq̄ ab īhabitātibz ꝓpriis. ⁊ ab hijs
q̄ nūc habitāt hic. Nā coluīt pe
nates. ⁊ nō frequētāt ecclīas nīsi
ꝓpt' pudorē hoīm. nec audiūt ali
q̄n vba dei. Ido dyabol⁹ i hoc
loco dnāt. Ꝑtēa ihesus tuus cō
gregatis oībz īhabitātibz in do
mo ista. ⁊ vicinis. dicat eis ista
vba. Deus vn⁹ ē. ⁊ trinus. p quē
oīa frā sūt. ⁊ sine ipo nichil fi
ꝓt. Dyabol⁹ aūt creatūra ipi⁹ est.
q̄ stāmen vnū aīe pedes nros
mouē nō ꝓt nīsi ipo deo ꝓmit
tēte. Rogo q̄n pl⁹ q̄ritis. ⁊ diligi
tis creaturā. ⁊ mūdū q̄ deū. ⁊
q̄ritis dicari ꝑ deū. tūc dyabol⁹
īapt possidē aīas vās. faciens
vos ꝓmittere iusticia dei. i tpa
libz ꝓspari. Ideo credite i deū. et
dimittite ser pētes q̄bz ꝓpinatis
latet. ne faciatis ꝓmicias pe
natibz de pecoribz vl' de portis
vestris. nec de panibz a' vino
nec de alijs rebz. Nec dicatis q̄
fortuna faciat ista. Rogi ds sic ꝓmi
sit. Nec dicatis q̄ i alterū nichil
aliud īmolat nīsi tortella panis.
Rogo firmit' credite q̄ ibi ē vē cor
pus dei aucifixū i cruce. ⁊ cre
dite vē sacīmētis baptismi. cfir
macōis. ⁊ vnctōis. ⁊ tūc fugiet
dyabol⁹ a vobis. Igit' ōibz cla
mātibz credim⁹. ⁊ ꝓmittim⁹ emē
datiōnē. stātī de fornace ubi dy
abol⁹ dabat vīsa. audita ē vox
dicēs. Ecce hic āplī⁹ nō habebo
locū. Et sic recessit ihesus. nec
postea ibi vox. ⁊ tribulatio dya
boli ē audita. ¶ Quidā mortu⁹
fuit ꝓ iusticiā. q̄ ad sacēdotiū
nō ordiātus celebrabat. de quo
xp̄s dicit q̄ ꝓpt' illā penā. ⁊ cō
trionē quā habuit nō dāpnat'
i aīa. Misse tm̄. ⁊ alia sacīmēta
q̄ stulit ꝓfuerūt fidelibz recipi
entibz ꝓpt' fidē quā habuerūt.

Quidā nō. Cap. lxxx.
ordiātus ad sacēdotiū ce
lebrabat missa. Cui
pīntatus iudex. adiudicatus ē igni.
Ꝓ quo orāti spōse. xp̄s loq̄bat
dicēs. Dide misdiā meā. Nec
homo si dimissus fuisset ipsiūs
nūq̄ obtinuisset gl̄am. nūc aūt
obtinuit ꝛtrionē. Et ideo ꝓpt'
supplicū q̄ patit. ⁊ ꝛtrionē ap
ꝓpinquat gr̄ē. ⁊ regei. Fuit aūt
potes gr̄ē. si ꝓpls q̄ audiebat
missas. ⁊ recipiebat sacīmēta
nō ordinati. si defraudatus. à
mortalit' peccabat. Rīndeo tibi
q̄ neq̄q̄ defraudatus ē. sz fides

audiētiū saluauit eos. qr credebāt
eū ab epo ordiatū esse ī ma
nibz eiꝰ ī altarī. Hic ⁊ fides pn
tū pficit baptizatis ab eo. qr fi
des ex caritate opm̄ q̄ credit dig
na de deo nō erit sn̄ remunacōe
nec fraudabit a desiderio suo.
¶ Xp̄ logit̄ sponse de q̄dā fēa q̄ a
dēone ītubo luxuriose horribilit̄
vexabat. dicēs. qꝰ p confessionē
purā ⁊ suptionē eucharistie ⁊
p orōnes sernoꝝ dei libabit̄. Ca.m
¶ Veda femīa .lxxxj.
vexata a dēone sic
vent̄ eiꝰ ītumuit ut
q̄ pitum eēt subito. ⁊ utrq; pau
latī detumuit. ut q̄ nichil in
utō habuisset. Cuiꝰ diu sic vex
aret̄ ab īmūdo spū ⁊ ptinaē ī
tumescēt more pientis. dnā
illiꝰ assumit sponsa xp̄i suppli
cit. Cui xp̄c orāti dixit. Sicut in
spūibz bonis vnꝰ ē alto subtili
or ⁊ supior. sic ī spūibz malis
vnꝰ ē neqor alto. Sed in isto ēt
no sunt spēaliter tā q̄dā dēonū.
Vnū ē ignēū ⁊ flameū. qđ
dnāt in gulosis ⁊ ebriosis. Secm̄
ē dyabolicū qđ possidet corpꝰ
⁊ aiam hoīs. Tertiū ē ablioa
bilius cetis. qđ incitat hoīem
et ipsā natāz ad luxuriā. Ergo
demon
q̄ ī hac muliere dnāt ppe ifide
litatē ⁊ icōtinētiā suā ⁊ q̄ ex
tribore nō confessa accessit ad sa
cm̄etū altaris. idō confitet̄ pec
catū diu celatū ⁊ aīci dei orēt
p ea. ⁊ postea sumat corp̄s me
ū de manu sacdotis. qr placet
m̄ ut orōnibz ⁊ lacrimis p̄ eo
fusis ab aliquibz aīcis meis
sanet̄. Quibz sic factis. mul.
er sanata ē. ¶ Quant hic ī me
dia a xp̄o p q̄ vnꝰ puer tū an
norū q̄ vexabat a dyabolo sa
natꝰ ē. agat̄ ecīa eiꝰ q̄ illudebat
a dēone p vnitē x̄ ⁊ vbor hic
dētor ab eo libāta ē Ca.m lxxxv.
Puer tnū āno ꝝ ſetatis
nō potat̄ nqm̄ aspge
bat aq̄ frigida. Cui vi
dēs sponsa mirata ē. Cui dixit
xp̄c. Vide iustitiā ⁊ pmissionē
meā. Mater huiꝰ pueri a dēo
ne ītubo diu vexata ē. Sed dya
bolꝰ q̄ sps ē assumit sibi corpꝰ
de aere. in q̄o lasciues ondit se
visibilē exercēdo cū illa fēa q̄
luxuriose malicīa ⁊ neḡa sua.
Et liꝰ puer de semibz prīs ⁊ ma
tris natꝰ ē. maximā tn̄ dyabolꝰ
in eo pt̄ātē habet. q̄ baptisma
te vē nō ē renatꝰ. sꝫ eo modo bap
tisatꝰ. quo mulieres ignorātes
vba tnitatis baptisare solent.
Ideo puer baptisēt ī nōe prīs
⁊ filij ⁊ sps sc̄i. ⁊ sanabit. agat
vē confiteat̄ pcm̄ suū. ⁊ dicat q̄
dyabolꝰ actedit ad eā. Ihu xp̄e
fili dei. q̄ natꝰ es de vg̃ie maria
p̄ salute hoīm ⁊ crucifixꝰ es. et
nūc regnas ī celo ⁊ ī tris. mise
rē mei. Cui mulier facies libā
ta ē. ¶ Xp̄s q̄nt̄ redhēdit hic
cētes spūi phytois pdicēm fuā.
q̄ hoc opat̄ dyabolꝰ ex sbtilita
te nē. pmissioē dī p̄ ifidelitatē
⁊ cupiditatē hoīm. Ca.m lxxxvj.

Omles quidā ysulut phy
tonē. utq; hoīes regni
debēnt debellare ītra
regē suetre vl nō. Et sic eueīt
sicut phytonissa dixāt. Rd fac
tū milite regi narrāte prīte spō
sa xpi. stati ipa cū diūtss a
rege audiuit ī spū voce xpi di
cētē sibi. Audisti quō miles cō
sulut phytonē ⁊ quō pdixit
fugā pacē. Rdo dic regi q; hec
fiūt pmissiōe mea ppt̄ malā
fidē pplī. Nā drabol ex subti
litate natē sue multa ingnos
cē pt̄. q; ut decipiat credētes si
bi ⁊ ifideles m. ītoteſat ysulē
tibz. Ptēa dic regi ut tales ho
mīes extirpēt a sortio fideliū.
q; tales deceptores sūt aīaz q;
ppt̄ lucrū tpale dāt ⁊ homagi
ant se drabolo ut plēs decipi
ant. Nec mirū. q; qñ hō plg
desidāt scire q; deus vult eum
saue ⁊ ditari affectat ꝛ velle
dei. ideo tūt domon reptans
mētē eius ⁊ vidēs ieiunatā ihūsi
ōibz suis. mittit adiutores suos
scz phytones ⁊ alios adiutorios
fidei. qbz decipiat. Et cū modi
cū tpale ysequt̄ qd desidāt. pdit
etnū. Xp̄s dicit q; deuotio gē
tiliū ī fidē plg q; xpianoz p
maxīe augmētabit ⁊ cātabit
oēs. Glā p. ⁊ f. ⁊ ss. Cā lxxxiij.

Hūg loqt̄ ad sponsā di
cēs. Scias q; adhuc tāta
erit deuotio ī gētilibus
q; xpiani erūt spūales qī cor
sern. Et xplebūt septē. q; ppls
nō intelliges glificabit me. ⁊ edi
ficabūt desecta ⁊ cātabūt oēs.
Glā pri ⁊ filio ⁊ spūi scō ⁊ hoz
ōibz sās eius. Xp̄s reprehēdit
onantes se de multis vestibz sic
paulo de pēnis. dicēs. q; si ydēnt
plene ī eo ipe daret eis plēitu
dinē ⁊ calorē ī corpe ⁊ aīa Cā.

Dm spōsa in. lxxxv. ⁊
medijs frigoribz ī regi
no suetre venisset ad qdā
ī sulā nauigādo ⁊ iā oēs dor
mirēt. nolēs īquietare aliqs p
māsit ad diē ī naui. Cuiz simili
le modū patēt de frigore. ip
sa tantū calorē sensit. q; tāgētes
eā ⁊ videtes mirarent. Cui ora
ti cta aurora dixit dns. Q; q;
multi diffidūt hoīes de me. q;
onerāt se vestibz sicut crinacig
pomis. Et sicut paulo pēnis sic
superbiūt ipi de pulchris vestibus
tis. cū tn nec calefieri pnt sine
me. nec pulchri vidēt ni de meis.
Dicāt ipi ponent spem suā ī me
ego dabō eis calorē corpis ⁊ aīe.
et faciam eos pulchros ī aspcu
scoz meoz. Sūt aūt deformes
sūt q; nō dētat de nūtrijs. ⁊ fa
uētibus diligūt creata q; creatorē.
Xp̄s dicit spōse q; q; scīēt den
nēt male acqsita nō mittūt in
regē donec restituāt exo vni aīe
q; diu ī pgnatorio fuāt. q; vō ignō
rāt ea detinēt nō puniēt. De
clāt ecīa de eleōsis bonoz male
acqsitoz. an pficiēt lāt
ghierbz. Cā lxxxvj.
Vidā q; q; magna āīs in

purgatorio fuit & apparuit sponse dicēs. Ego ꝓpt' pcā mea & ꝓpt' illa bona & alia tibi nota diu plagatꝰ fui i ꝓgatorio. Ita audiui frequēt' in vita q̄ iuste a meis pntibꝫ ꝙsita fuerūt illa bona. ꝫ ego nō curabā nec ist̄im ebā. Cū at̄ inspirāte deo q̄dā de pntibꝫ meis habētes sciam post mortē meā restituebāt bona eadē dnīs suis. tūc ego ex hoc & de oīonibꝫ ecclie sce fui libātꝰ de ꝓgatorio. Deinde dicit xp̄c ad sponsam. Q̄d credt̄ hoīes male fidei possessores q̄ obtenta detinēt iuste scīēt. nūq̄d q̄ intrabūt i regem meā? Certe nō magis q̄ lucifer. ꝫ nec e leōsie de male q̄sitis pderūt eis. ꝫ pderūt & nitentes ad solatiōnē eoꝝ dnoꝝ quoꝝ illa bona fuerūt. Illi vō qui habet ignoratē male acquisita. nō punīēt. ꝫ nec illi amittūt celū. q̄ vo lūtate pfectissima habēt restituendi et faciūt ope q̄tū pnt. q̄ dꝰ ꝓpt' bonā volūtatē supplebit vl' i pnti sclo vel i futuro.

¶ Qualit' vidit sponsa descēdēte ignē de celo i altari. & i manu sacdotis vidit agnū. & i agno facie xp̄i humanā. iflamātē. et audiuit expositionē misterij.

Q Vida sac̄ Ca^m lxxxvij.

Dos i die pēthecostes celebrauit pmā missā in quoda monastio. Cui at̄ i ipa elevatōe corpis xp̄i vidt sponsa ignē descēdēte de celo. p totū altare. & in manu sacdotis vidit panē & i pane agnū viuū. & i agno facie q̄ hoīs m flamātē. Et tūc audiuit voce dicēte sibi. Sicut nūc vides ignē descēdentē in altari. p sīle spūs meus descēdit i aplos meos tali die sicut hodie. iflamās corda eoꝝ. Panis vō p vbū fit agnꝰ viuꝰ et corpꝰ meū. Et ē facies i agno & agnꝰ i facie. q̄ pr̄ ē in filio & filius i pr̄e & spūs scūs i utroq. Et itez sponsa vidit i manu sacdotis i ipa elevatōe eucharistie iuuenē mire pulchritudīs qui dixit. Dñs dico vos credētes. nō credētibꝫ ero iudex. ¶ Ad ingressū vnīus excōicati i domo. sēiebat sponsa fetorē horribilē. Cui xp̄c exponēs dixit q̄ sicut ille fetor erat periculosꝰ corpi. sic excōicatio ē periculosa aie excōicati & ei ꝙ

Q Vida die cū sponsa assedisset cuida epō & alijs nobilibꝰ sensit tūc fetorē abhoīabilē q̄ de putredie squamarū piscū. Et mirātibꝫ assedentibꝫ q̄ sentirēt ipa sola fetorē & alij nō. statim ingressꝰ ē in domū vnīus q̄ excōicatꝰ erat. ꝫ ꝓpt' potētia sua nō curabat de vinculo excōicatōis. Ingt̄ finita collocutōe. sponsa dixit sponse. Sicut putredo squamarū piscū periculosior ē alijs fetoribꝫ corpi. sic excōicatio ē spūalis infirmitas nocumēti aliis aie. q̄ nō solū nocet excōicato. ꝫ et assistentibꝫ & cōsentientibꝫ cū eo. Ido cpus laboret

ut tales pmiāt. ne ptip̄acōe eor̄ plēs maculent. ¶ Sponsa dubitāte qđ sīgnificāz ille motꝰ se sibi admirabil' quē sentiebat ī corde. qñ alīq̄ ex ifusione dīna erāt sibi revelāda. mīt deꝰ dedāt ei vīutē misteriꝝ. āmūciās ei. q̄ deus & ipa voluīt p ea mūdo ī dicare volūtatē suā. Cā. lxxxix.

Quēte natalis dñi tā mirabil' & magna adnuit spōse xp̄i exultacio cordis. ut vix p̄ letīa se tenē posset. Et ī eodē momēto sensit in corde motū sensibilē et admirabilē. q̄ in corde eēt puer vīuꝰ volues se et revolues. Cuiꝰ motꝰ iste duraꝝ. ondit p̄ri suo spūali & aliīz āicis suis spūalibz ne forte ēēt illusio. Qui vsus & tactu pbātes vitatē admirabāt. Itaq̄ itez ī eodē die ī sūma miss̄a apparuit mīt dei & dix. spōse filia miraris de motu quē sētis ī corde tuo. Scias q̄ nō ē illusio. sed ōnsio q̄dā silicudis dilectedis mee & mīe in facte. Sīcā sicut tu regnas quō tā subito tibi cordis exultacio & motꝰ adnenit. sic adnēt filij mei ī me mirabil' fuit & festīnus. Sīcā q̄n ego sensi āgelo nūciāti m̄ cōceptionē filij dei. statī sensi ī me mirabile qđdā & vīui dū. Et cū nascēt de me idicibili exultacōe. mirabili festamētia clausomeo ūginali utō pdibat. Sdō filia nō tēeas illusionē. sz grtula te. q̄ motꝰ iste quē tu sentis. signū adnētꝰ filij mei ē ī cor tuū.

Ideo sicut filiꝰ meꝰ ipōsuit tibi nomē nouū spōse sue. sic ego voco te nūc nūm filij mei. Sīcā sicut p̄r & mater senescētes iponūt nurui onꝰ et dicūt ei q̄ facieda sunt ī domo. sic deus & ego ī cordibz hoim senes & fragilia carnalitate eoz. ī dicare volui amicis mīs ī mūdo p te volūtatē nīam. Qđ motꝰ vō iste cordis tui pfectabit et angelus terrā iuxta capacitatē cordis tui. ¶ Xp̄c p iohēm euāgelistā christ sponsam q̄ idē iohes apposuit apocalipsim ispiracōe spūs sc̄i & nō alīq. et q̄ glosa magrī mathie sr̄ bybliā ē ab eodē spū ei dē magro dīnata. Cā. xc.

Cēpe quo magr̄ mathias de regno sueue glosator bybie glosabat sup apocalipsim rogabat q̄dā vice sponsā ut secuz ī spū de tpe antix̄pi. et utrū à bēto iohe apocalipsis eēt scripta. q̄ multi dubiū sentiebāt. Sque ipa sup hoc oratē fuit rapta ī spū. & tūc vidit psonā q̄ vncta oleo sc̄i spūs dēte fulgore magno. Cui loquēs xp̄c dixit. Die testimoniū qđ xpo fuit apocalipsim. Rndit ille. Ego sū iohes cui ī deserto assignasti mīem tuā. Tu dñe ispirasti m̄ mīstia eiꝰ et ego scripsi ad ōsolationē futoꝝ. ne fideles tui pp̄ter futuros casꝰ exterrent. Et ait dñs ad spōsā. Ecce filia dico tibi q̄ sicut iohes scripsit de spū meo futa q̄ vidit. sic matheus ofessor tuꝰ & p̄r de eodē spū intellexit

et scripsit spiritualem veritatem sacre scrip
ture. Insuper dic eidem magistro tuo
quem ego feci magistrum. quod multi sunt
antichristi. Sed quomodo et quando veniet ille
maledictus antichristus. ostendam sibi
per te. ¶ Dubitante quodam religioso
incredulo et disputante de ista gratia
videndi celestia sponse divinitus dignitatis
data. Christus reprehendit eum per sponsam
de loquacitate et intima sua vana
et corripit eum cum infirmitate paralisis. Capitulum xcj.

Magistro
mathia loquente cum quo
dam religioso magne quan
titatis et familiaritatis de ista
gratia visionum celestium divinitus da
ta sponse. respondit ille religiosus.
Non est credibile nec concordat scrip
ture quod deus recessit a continentibus et
abdicantibus mundum. et ostendat secre
ta sua magnificis feminis. Magistro
vero allegante plurima super hoc. ille
non consensit. Cum autem sponsa audis
set ista. et videns magistrum turbatum.
posuit se ad orationem. Et tunc
rapta in spiritu audivit christum dicen
tem sibi. Multorum est ita periculosa
infirmitas. quod de antidoto infirma
tur. ideo non est dandum eis ne gra
vius infirmentur. Ego autem sum medi
cina infirmorum. et veritas erran
tium. Sed iste religiosus loquax non
desiderat medicinam. quia stercus
scientie vanitatis est in corde eius. Ideo
dabo ei unam alapam a manu me
a. et audietur ab omnibus quod ego sum deus
non loquax sed efficax et metuendus.
Hic idem religiosus post hec tribula
tione humiliatus est. et parali
ticus mortuus est. ¶ Christus pre
cipit sponse quod confortet corpus cum ci
bis moderate. ne ex defectu anima im
pediatur in divinis. Capitulum xcij.

Cum sponsa esset nimis
de ieiunio et vigiliis
in capite et corpore defec
tuosa. et loquente cum ea christo ani
mus eius ex debilitate minus per
fecte perciperet verba audita. tunc
addit christus. Vade et da corpori
moderata necessaria. quia sic placet
mihi ut caro habeat moderata ne
cessaria. ut anima non impediatur
a spiritualibus propter eius defectum. ¶
Christus reprehendit cum comminatione quem
dam monachum qui coram rege per vitas
patrum asserebat sponsam esse delusam.
et dicit dominus quod illi patres delusi fue
runt qui superbientes de iusticia. preferen
tes autem se aliis nolentes obedire vi
ris spiritualibus. Capitulum xciij.

Presente sponsa quidam mo
nachus portans librum vi
taspatrum coram consiliariis et rege sue
tie. leges in eo quod multi ex sanctis
patribus fuerunt delusi ex abstinenti
a nimia et indiscretione. Et ideo
dixit se timere ne sponsa similiter illu
deretur. Cumque post hec starent ipsa oran
do. audivit christum dicentem sibi. Quid
dixit monachus ille quod multi sanctorum
fuerunt delusi? Vere iste sanctus
verborum dixit sicut voluit. sed non
sicut debuit. Nam nulli amici
delusi sunt qui me dilexerunt sapi
enter. sed illi qui superbientes de iusti
cia et abstinentia sua preferebant
se aliis. et nolentes obedire hu

milibz hij delusi sut. Et qa iste monachꝰ portauit libꝝ sꝛoꝝ prim ꝛ me quoꝝ imitatoꝛ ipe nō e. ideo ego portabo libꝝ iusticie mee ꝛ eū. Et qa in sapia sua laudat veniet cora sapia mea. ⁊ tē videbit ibi in ascia sua qꝝ vea sapia nō est i vbis sublimibz ꝫ i ascia pura ⁊ hūlitate vera. Q; qꝝ longe pfessores oꝛdis istꝰ recedut a vestigijs patris siu. q; fuit sicut edificatoꝛ sepiū diruptaꝝ. et sicut viā gradiēs semitas pfertorum.

¶ Visio notāda de qda dna. qm vgo maria ⁊ petrus sustērabāt. ne caderet. quoꝝ ascilio mutauit vitā. et ex gra speciali diuina tāuit infimitatē. i q; migrauit purgata ad celū. Cām. xciij.

Sponsa videbat i spū vnā mulierē sedentē i fine. cuj alterū pedē sustēbat vt speciosꝰ aliū vo vgo qda mire pulchꝝ tudis. Et tuc bta maria apparēs dixt. Ver dna tibi nota multis solicitudibz inolita carnis ⁊ mudi ne caderet sernata e. Ipsa qppe multoties habuit voluitatē pꝛ tādi. ꝫ nō locū nec tēpꝰ. Et hꝰ feat oīo petri apli filij mei. quē ista mulier dilexit. Cuj habuit locū ⁊ tēpꝰ ꝫ nō voluitatē. et hoc feat cāritas mea q; si mater dei. Et qr ia appropiquat tēpꝰ eiꝰ. ascilie ei beatꝰ petrꝰ ut aliqua austeritatem assumat i habitu. deponēdo vestimēta molliora. qr ipe suuꝰ apls ecia nudipedē ⁊ cautē ptulit et esurie. qlibus potes cāt in celis ⁊ in tris. Ego vo mat dei q; nulla hora tristiu sine tribulacōe cordis i tris. ascilo ut ipa nō erubescat cē hūilis. et obedire aīas dei. Post hec at stati appuit bīs petrꝰ aplus dicēs sponse. Tu nona spōsa dni ⁊ dei nri vade ⁊ qre ab ipsa muliere qua ego dilexi. et custodiui si forte velit cē ex toto filia mea. Et illa rēgsita assentiēte ⁊ dicēte. volo toto coꝛde. tradit bīs petrꝰ. Ego priu debo ei sicut filie mee petrꝰ ille. ⁊ recipio eā i custodiā meā. Et stati dna illa hijs auditis mutauit vitā suā. Et nō lōge post cepit toto vite sue tpe i firmari. donec purgata ai maxia de nocōe tradit spm. Hec igf dna ai ia supmū agēt spm. vidit petrū aplm i pōtificalibz. et scm petrū martirē in habitu firm pdicatoꝛ. Ambos ei i vita sua dilexat. Et tuc ipa dixt apte. Qd e dni mei? Cuj dne cōsultes qrēt si qd vidisset. tradit. Mirabilia ingt. Nam video dnos meos petrū aplm pōtificalit indutū. et petrum mirem cū habitu pdicatoꝛ qs ego sp amaui. et i adiutoꝛio eoꝝ sp spaui. Et stati clamas bndictꝰ ds ecce venio. obdoꝛmiuit in domino.

Mater dei reuelat spōse ubi fuerūt ille aīe qs xp̄c liberauit de inferno qn̄ descēdit ad īferos usq; diē ascēdit i celū. & eaā ubi ręmanserūt corpa illoz q cū eo mortē surrexerūt. qn̄ eoz aīas secū portauit i celū. & qli in resurrectōe p̄ma se ondit dns eidē sue mr̄i q̄ aliis & doz filiā qlib' resistat tēptatoribz. Cap̄. xcv.

Mater dei loq̄t. Tali die sicut hodie surrexit a mortuis filius me⁹ fortis q̄ leo. q destruit potestatē dyaboli & eripuit aīas electoz suoz q ascenderūt cū eo i gaudiū celi. Dz potes q̄rē. Vbi fuerūt ille aīe qs tūc liberauit de īferno usq; diē i celū ascendit? Rn̄deo tibi q fuerūt i quoda gaudio noto solū filio meo. Nā ubicūq; filius me⁹ erat & ē. ibi erāt et ē gaudiū & glā. sicut dixit latroni. hodie mecū eris i paradiso. Multi eaā i ihrlm sā mortui surrexerūt qs mdim⁹. q̄z aīe ascenderūt cū filio meo. Sz corpa expectāt cū aliis iudicū & resurrectōem. Michi vō q sum mr̄ dei cū post mortē eis tō plensibl'dolore mesta ēem. apparuit idē filius me⁹ p̄ us q̄ aliis. & palpabilē se ondit mr̄i. solas me. & mecū as se vsibiliter i celū ascēsurū. Q̄nis nō est hoc sc̄p tū. ppt̄ humilitatē mea. tm̄ ista ē dei vitas. q filius meus resurgēs p̄mo mr̄i appuit. q̄ alicui alteri. Nunc ergo q filius me⁹ tali die surrexit hodie solacio ē me. ideo ego hodie & deinceps minuā tēptationes tuas et docebo te quō resistendū ē eis. Cū ei mittuis aut tēptatōes accrescāt tibi i senectute. qs nec i iuuētute nec i cōiugio expta es. Rndeo tibi. q hoc fit ut scires te nichil esse nec posse sine filio meo. Etem nisi filius meus seruasset te. nō esset aliqd p̄cm i quo nō fuisses involuta. Ideo do tibi nunc tē tēptationes tā remedia. Cū ei tēptationē sordida tēptaris. dicto. Jhū fili dei. olim agnitor. adiuua me ut i cogitatōibz vanis nō delectēr. Cū vō te delectat loq̄. dicto. Jhū fili dei q̄ coram iudice tacuisti tene lingua mea donec cogitem qlib' & qd loquar. Cū vō delectat opari & comedē vl' q̄escē. dicto. Jhū fili dei q lignato fusta regē manū et oia membra mea. ut opa mea tēdāt ad bonū fīnē. Et hoc tibi sit signū. q ab hac die seruus tuus id ē corp⁹ tuū in dnām tuā id ē in aīam tuā nō p̄ualebit. Quida nobil' p̄ceps & iust⁹ nolebat acceptare unā magnā dignitatē regimis regni ex bona īrentōe. quē dei mat' p sponsā reprehendit. p̄cipies q illā acceptet habēdo i ore sp̄ vba vitatis et i manu gladiū iustīe sit aliq̄ psonarū acceptōe. Cap̄. xcvj.

Q Vm q̄da magn⁹ nobilis regni suecie q dns ysra el vocabat' multis pau

ad dignitatē maiorē regimūs
regni vocaret̄ mulcrcēs a re
ge. et ille habēs desideriū eūdi
dī paganos et ibi ī seruicio di
p fide scā moriēdi. nullo modo
ad suscipiēdā dictā dignitatē
iclinaret̄. tūc orāte spōsa loq
batr̄ ei mr̄ dei dicēs. Si mīgt qui
iustitiā sitiūt et eā desiderant et
facē pnt recusatr̄ pdeo suscipe om̄
et laborē. quo stabit regnū in
vigore suo? Dē illud nō ē regnū
ꝑ latrocinia ⁊ spelūca tyrānor.
ubi iniqui dnāntr̄ ⁊ iusta oculatr̄.
Et ideo homo iustꝰ et bonꝰ ēt
debet caritate dei. et zelo bono
ad regimē se offerre. ut pficiat
multis. Qui aūt dignitates ⁊ re
gimina ābiūt ꝑpr̄ honorē mūdi.
nō sūt pncipes veri ꝑ tyrānī pes
simi. Ergo iste amicꝰ me ꝑsua
el acripiat regimē ꝑpr̄ honorē
dei. habēdo ī ore vba vitatis.
⁊ ī manu gladiū iustīe. nō
respiciēdo nec iclinādo se ad fa
uores hoīm. nec ad ꝺignatos. nō
ficiēdo psonarū acceptionem.
Nā dico tibi q̄ adhuc dicet̄ de
isto ab ore hoīm. Iste eximit de
pria vilit̄. honorauit matrē dei
sicut̄. seruiuit dō fideliter. ꝓpterea
scias q̄ p alia via cum magis
ducā eū ad regionē meā. dic
vō postea oia euenerūt. Nam
tñ factis aliqbz āmis iste dnꝰ
eximit ꝺe infideles. ⁊ venit in
alemaniā ī ciuitatē regē semꝫ
ubi ifirmatꝰ ē. Et sentiēs mor
tē vicinā. ascēdit eū aliqbz in
ecclia cathedrali. et ibi dicto v
magis bīssie marie vgīnis q̄
ubi ī maxia reuētia colit̄ im.
pressit anulū pciosū et reliq̄t
ibi dicēs apte. Tu m̄ dna es et
semp fuisti dulcissia. sup quo
te testē tuoꝝ. Ideo me et aiaz
meā tue puidētie ⁊ nūt relīq.
Deinde suptis sacmētis deuo
tissie moritur̄ ē. Post hec aūt
orāte ꝑ eo spōsa. mr̄ dei loq
batr̄ de eo sic dicēs. Ipe dedit m̄
anulū caritatis sue. desidans me
spōsā suā. Dē filia scias q̄ ipe
eū vrit nō dilexit me dimīdo
corde suo ⁊ toto. ī opibz oībz suis ⁊ iudicijs.
timuit filiū meū. Ideo ego duxi
eū opante deo filio meo ꝑ via
sibi magis necaria ⁊ utile. et
pītauit eū celesti ēxtinti scōz
⁊ āgelor̄ a qbz ipe dilct̄ erāt.
ne si ī manibz pntiū mortuꝰ
fuisset. ꝺsolacōe tpali ī pdeceret.
Eius q̄pe bona voluntas sic pla
tuit deo. ac si ī paganismo more
tur̄ cōt infideles ꝓsequēdo ꝑ fidē
scā catholica ¶ Dū rome ꝺbirent
cāpane ecclie scī petri. xpī
dicit spōse q̄ nō miret̄. qr aliqn
elemēta ordinat̄ signa enētuū
futōz. sic ille cāpane ordinat ꝓpi
quā mortē cuiꝺā pōtificis. cui
ge ifiat iudiciū. n cito ad deū

¶ Paulo ꝺnitat̄. Ca.m xcviij.
ante mortē cuiꝺā pō
tificis mirabili casu
ꝺbirebāt̄ cāpane ecclie scī petri
ī roma. Que audiēs spōsa. stu
pefacta orabat. Et tūc apparuit

ei xp̃c dicēs. Vere filia magnū
signū ē istud. Nā septē ē q ele
mēta oīa mi apparebāt in morte.
qn̄ splēdorē & solitū officiū suū
retraxerūt. Hic elemēta & crea
ture qnq; pugnāt et iudicant
p deo. et ondut ī cēlib; suis nīa
dei et signa enētur fūrōz. Sed
nūc ecce aburūt cāpane. & ōēs
clamāt oēs. Dns mortuus ē. dns
pōtifex recessit. sit dies ista bn̄
dicta. & nō dns iste bndict. O
mirabile. Ubi ei oēs clamare
debēnt. viuat dn̄ & viuat feli
cit̄ iste dns. ibi clamāt & gaudē
ter dicūt. desēdat & nō assurgat.
Nec mirū. Nā tpe quo clama
re debuerat. venite & ūēietis
salute aīaz vīaz. ipe clama
bat. Venite & videte me ī pōpa
& abicōē plusq̄ salomone. vēi
te ad curiā meā & exhaurite
bursas vīas & ūēmetis pditio
nē aīaz vīarū. Hic ei clama
bat facto et exēplo & ideo iā app
piquat tēp̄s ire & indignabō eū sicut
dissipatorē gregis petri. O ḡle
nidicū ifatū ei. Descripsī si ad
huc voluīt aīti ad me ego octīa ei
ī media via sicut prius patet.
Cnalit dns vult q prēdes
moneāt ad cōfessionē oportūe &
ipportūe. & maxīe ī fine vite. ex
vnīq; q xl. āns sīn cōfessiōe vixāt
& ī fine vite qī cognōte īdnīq; cōfessi
ē. & itēōē obtēta salvaq; ē. Cap.
QUida magn̄ dns xcviij.
sēm mūdū q diu nō fu
erat confessus. grīāt ifirma
bat. Cui xpiāes spōsa. orabat p
eo. Xp̃c vō apparēs tūc spōse. lo
q̄batur ei dicēs. Dic confessōi tuo ut
ist̄ infirmū visitet. audiēdo cōf
fessionē ei⁹. Cui veniēti. indut
infirmus nō se indignē confessione.
testāns se sepissīe confessū. Iterū vō
sequēti die iubet a xpō confessorē
redire. Q̄ veniēs ad infirmum.
sīlē sicut prius recepit insū. Ter
tia aūt die iterū veniēs confessor ad
infirmū. ex revelatōe xp̄i sponse
facta. sic dixit ei. Xp̃c filius dei vi
ui & diaboli dns dicit tibi. Tu
habes ī te septē dēonia. Unus
sedet ī corde. ligās illud ne de p̄
ceptis xp̄i gaudeās. Deus sedet ī o
culis. ne videas utiliora aīe tue.
Tertius sedet ī ore. ne loq̄ris ea
q̄ sunt ad honorē dei. Quartus sedet
ī inferioribus tuis. ideo dilexisti
eōem ipuritatē. Quintus ē ī mā
nibus & pedibus tuis. et ideo grāue
dedit⁹ es & ebrietati. Septimus
ē in aīa tua ubi deus sedē de
bēt. et nō ibi sedet diabolus īi
micus ei⁹. Ideo penitē ciat⁹. q̄ ad
huc deus ppiabit̄ tibi. Tunc
infirmus ille cū lacrimis īndit.
Quid psuadē mi potis verū.
q̄ tot publicis sceleribus sīn mūe
titus? Rndit confessor. Juro tibi
q̄ expectus sū. q̄ etiā si maiora
fecisses. p attritōnē salvabēris.
Tunc ille iterū cū lacrimis dixit.
Ego desperatus de salute aīe
mee. q̄ homagiū fecī diabo
lo. q̄ mī multotiēs locutus est.
Ideo iā sexagenarius nunq̄ fe
cī
idō hoīēs spoliāe & īfirmē nō vēbare.
Dextus ē in interioribus tuis.

cōfessionē. nec ſūpſi corpus
xp̄i. ſz finxi mī negocia qn̄ alij
cōtēplabāt. Jam vō ꝯfitebor tibi
pater. q̄ tales lac̄mas quales
nūc hábeo nūq̄ vetordor me
habuiſſe. Igit̄ illo die ꝗter cō
feſſ9 ē. et ſequēti die eciā p9
ꝯfessionē cōtēplauit. Post hec
aūt ſexto die mortuꝰ ē. de quo
xp̄c ad ſpōſā loq̄batꝰ dicēs. Iſte
hō ſeruiuit latrōi illi cuꝫ pe
riculū ondi tibi p̄us. et ab eo
fugit iā drabolꝰ cui homagiū
fecerat. Et hoc fuit ꝑ ꝯtrio
nē quā habuit ī fine. ꝟz po
tes queré. Quare meruit ꝯ
tionē hō q̄ tāt̄s ſceleribz in
uolutꝰ erat? Rñdeo tibi. Hoc
fecit dilēcio mea. q̄ uſq; ad ulti
mū p̄ctū expectō hōis ꝯuſi
onē. et meritū matris mee.
Nā licet hō iſte nō dilexit eā
corde. tñ q̄ ꝯſuetudo ſua fuit
ꝑtē dolori eiꝰ quocies eā cō
ſidabāt. et audiebat nōiaui.
ideo ꝑpendiū ſaluatis ſue ꝗue
nit et ſaluatꝰ eſt. Xp̄c p
ſpōſam ꝛminādo vēphēdit q̄n
dā abbatiſſā ꝑtans eā patre
p̄gnū drabolō q̄ ꝑpū habebat
et utebat mollibz et curioſis veſ
tibz cū ſuperbia et epulabat ſplē
dide p̄bēs ſororibz p̄dictis exē
plū dei. Cap̄m. xcix.

Illꝰ dei ꝗdā loq̄t̄. Illa abbatiſſa
ē de patris p̄gnibz
vadēs in cōtrio. et cauda ſua lu
toſa aſpḡes cēuſtates. Nec aſ
pḡit ſorores exēplo ſuo p̄uo.
cātes. Cuꝫ veſtimētoꝝ ruge p̄hibēt
teſtimoniū q̄ nō ē filia bti bndī
ctī ē ſpōſa hūilis. q̄ timemoꝝ ē
ſpōſioris ſue. Nā regula ſua dic̄
habē veſtē q̄ vilior et rudior in
uenit̄. et ipa habet meliorē. pl̄
chorē et delectabiliorē. Regula
eciā p̄cipit comedē nētara cū
patate et fioꝛe. nichilq; habē
ꝑpriū. ſz iſta habēs ꝑpriū ꝑpiguat
ſe ſicut pacta drabolī ſeqndo
ꝑpā voluntatē. Regula eciā dic̄.
q̄ oīa ſint ī manu abbiſſe. non
attendēs intētionē bti benedicti
mei. Qui ideo oīa poſuit ī ma
nu abbis ut abbas ceēt diſcretꝰ
et exēplū vtutū. et regule p̄fe
ctus imitatoꝛ. ꝟz iſta recipit
nomē et ꝛbū p̄ctis ad diſſo
lutionē ſua. nō attendēs q̄ de
oībz aūabz ſororꝫ ſuaꝝ reddita
ſit mī racōem. ꝑ Peccia ſuas q̄
nō correxit mores ſuos et ſororꝫ
vadet cū patris p̄gnibz ī infer
nū. et laniabit eā coꝝ uiſeri
nū. q̄ noluit cū hūilibz et abſti
nētibz euolare ī celū. Videbat̄
īt̄ moniales vnꝰ ethyops habitu
monachali veſtitꝰ. q̄ xp̄c exponēs
dixit q̄ ille demon cupiditatis qui
ſ̄b ſpē pietatis ꝛducebat mōchas
ad congregādū diuicias ut de illis
facerent alijs largas elemoſinas. que
xp̄c hic ſtuit̄ reprehendit et deplo
rat. Cap̄m. Cēteſimū.

Videbat̄ ethyops tetrimꝰ in
quoda monaſterio int̄ ve
latas moniales exiſtē cū nigro ve
lo et habitu monachali. De quo

admirāte sponsa xpc loq̄t dicēs.
Deprēi est ī euāgelio meo. q̄ ca
uendū ē ab illis q̄ ābulāt sb̄ ves
timēto oniū. intq̄ āt sūt lupi ra
paces. Dic nūc dico tibi. q̄ ille e
thyops q̄ apparebat īt mōiales.
nī habeu mōialiū. ipe ē demon
cupiditatis. Qui suadet eis ag
gregare possessiōes ⁊ castra et
plures diuicias. ut ex illis lau
tius viuāt ⁊ distribuāt largas e
leōsinas. Nā sub tali religiosa
specie recedētes a pauptate mea
dissoluāt paulati. donec
piarūtes regulā ⁊ pōrē obser
uāna. pdāt aias. Ideo sanas q̄m
vigilāter caueāt ab isto lupo
cupiditatis sz ītentādo de his
q̄ habēt nichil plꝰ volēdo acq̄stē
in possessiōibz ⁊ trenis diuicijs.
inficiēt ab eo ecia sane ones
istiꝰ gregis dāpnabilit. et post
ea a lupis dilaniabūt miseri
corditer. Magis ei m placz q̄m in
pauptate q̄ē ⁊ sca quia pfite
bāt viuāt ⁊ dēterent. q̄ q̄ tre
na cura regimis tpalīū implicā
tes se. de distribuēde eleōsinarū
bonoꝝ alioꝝ iamꝰ gloriētur.
¶ Xpc confirmat sponsam dicēs. q̄
nō trēnt q̄ vba ei diuinitꝰ reue
lata in istis libris ītēta possit
infirmari. liq̄ mollit calcar ⁊
exp̄mi debeāt sicut oleū. ⁊ ex
hoc pacta ⁊ hoc dei āpliet. Cap̄m

Quimebat sponsa. q̄. cij.
vba istoꝝ librorū di
uinitꝰ ei reuelata in
firmaret ⁊ calūpniarēt ab
emulis ⁊ malignis. Cui orāti
sup hoc xpc loquit dicēs. Ego
habeo duo brachia. et vno ap
plector celū et oia q̄ in eo sūt.
alio vō āplector tra ⁊ mare.
Dmū extēdo ad electos meos in
celo ⁊ i tra honorando eos ⁊ cō
solādo. sdm extēdo sup ma
lignas hoīm pacē do eos mise
ricorditer et refrenādo eos ne
faciāt malū q̄ntū volunt.
Ido noli timere q̄ nullꝰ potit
ī firmare vba mea. sz veniēt
ad locū ⁊ gētē m placitam.
Veruptn scias q̄ vba ista sūt
sicut oleū. ppter a mollitā et
calcar ⁊ expmi debēt nūc
ab inimicis nūc a sancte volentibz
nūc ab occasionē q̄rentibz nūc
honor meꝰ ⁊ pacta āpliet.
¶ Xpc pōnit sponse q̄ ea q̄ ab
eo audierit ī spū scribat ⁊ mit
tat ad gētes. ⁊ agnoscat ingra
titudinē suā ⁊ pacta dei. Cap̄m

Alig loqt ad spō. cij.
sam dicēs. Ego sū si
cut vnꝰ dns. cuius filii
as hostis sic fasanauāt et de
presserat. q̄ i captiuitate glo
riāt̄s. nec oculos ad pcem et
hēditatē leuare vellet. Ideo ea
q̄ a me audieris scribe ⁊ mitte
ad filios ⁊ ānos meos. ⁊ ipi
ea seminēt int gētes. si forte
agnoscē velit ingratitudinē su
ā ⁊ pactam meā. Ita ego
dō surgē volo ⁊ ondē gētibz
iusticiā ⁊ caritatē meā.
¶ Xpc mouz vnā ifirmā q̄ sit

stabilis ī pacīa. qī p utilitate aīe sue ei dispēsat infirmitat. ⁊ declāt q ī dulgētie ecclīaz ro me maiores sūt apud deū q̄ hoīes cōdūt. Ca.m c iij.

Omina q̄dā de suecia cū lōgo tpe ī roma ī firmaret. dixit q̄ subudendo spōsa audiēte. Fama inq̄t ē. q̄ ī hoc loco ē absolutus a cul pa ⁊ a pena. Sz deo nichil est īpossibile. penā ei expio ego. Cui subsegīte mane spōsa au diuit ī spū voce dicēte sibi. Filia hec mulier q̄ta ē m. et q̄ de uote vsāt ī se. et q̄ filias suas enutiuit m. Sz adhuc nō tāta dāōnē habuit ī penis. q̄ntam delīquōnē habuit ⁊ habuisset ī pēnis. n̄ caritate mea refrena ta fuisset. Ergo q̄ ego dō omi cuiq̄ prudeo ī sanitate ⁊ ī infir mitate sicut vnicuiq̄ expedīe videō. ideo nec ī mimis vbis ab aliquo irritari vl̄ iudicari de beo. Sz ubiq̄ timere ⁊ venāri. Die etiā q̄ dulgētie ecclīarū vrbis rome maiores sūt apud deū. q̄ sonāt. Quia hij q̄ pfecto corde veniūt ad istas dulgē cias nō solū remissionē pēn habebūt. Sz ecclīā glām eternā. Nā hō ecclīā si milliesies se occi dēt p dō. nō esset dign ad mū mā glām q̄ dat scīs. Et licet hō nō sufficiat vnē ad tot mil a ānoz. tn̄ q̄ p ifinitis pēnis infinita debent supplicia q̄ hoī īpossibile ē satisfacē ⁊ imple in hac vita. ideo ppt indigēcias relaxāt multa. et grīussiā pēa et lōgissiā mutat ī mūnam. Et hij q̄ habitis ī dulgētijs cū caritate pfectā ⁊ ītōē vera de cēdūt in mūdo. soluūt nō solū a pēnis Sz ecclīā a penis. Quia ego deus nō solū dabo scīs ⁊ e lectis meis q̄ petūt. Sz ⁊ duplica bo ⁊ cētuplicabo ppt caritatē. Ideo moneas istā infirmā ad pacīetiā ad stabilitatē. q̄ ego faciā ei q̄d utilis ē ei ad salutē.

Qualit' bīs nycolaus ī baro ad sepulchrū eius appuit spōse vncto oleo. declarās ei de oleo manāte de corpe eius ⁊ alia de suis vtutibz dñi vivebat. ⁊ de largiflua bōitate dei ad suos electos. Ca.m c iiij.

Visitaz spōsa relīquas scī nycolai ī baro. ad sepulchrū eius cepit cogitare de liquore illo olei manāte de cor pe eius. Et tūc rapta ext se in spū. vidit q̄dā psonā vnctā oleo ⁊ fragrātissīe odorante. Cui dixit ei. Ego sū nycolaus epūs. q̄ appareo tibi in tali spē sicut dispositus erā in aīa dum vivebā. Nā oīa mēbra mea ita habilitata ⁊ flexibilia erāt ad seruitū dei. sicut res vncta q̄ flexibil' ē ad opus possidētis. Et ideo laus exultatōis sp eāt ī aīa mea. ⁊ ī ore meo pdica tio diuina ⁊ ī ope pacīa. ppt' vtutes castitatis ⁊ humilitatis ijs pcipue dilexi. Sz nūc qa in

mūdo multorū ossa arida sūt ab hu
more diuino. ideo dāt sonū vani
tatis ⁊ stridorē ex collisiōe mutua.
et īhabilia sūt ad fructificandū
fructū iusticie. et abhōiabilia dō
ad ītuēdū. Tu vō scias q̄ sicut ro
sa pferet odorē et vua dulcediēz
sic deus corpi meo emanādi o
leū singularē dedit bn̄dcionem.
Qa ipē nō solū honorat elcōs
suos ī celis. sz ⁊ letificat ⁊ exal
tat ī tris. ut plures edificent
⁊ pticipēt de grā data. ¶ Qua
lit' btā anna appuit spōse ⁊ do
cet eā vnā orōnē specialē ad
reuēntiā eius ad īpetrādū plē
a deo mulieribz ɔiugatis. Cam. cv.

Sacrista monasterij sci
pauli ext' muros ro
me dedit spōse xpi
reliquias de scā āna mre dne
nre vgis marie. Cū igit' dna
cogitarz. quō eas reponēt ⁊ hō
raret. appuit ei scā āna. dicēs.
Ego sū anna. dna oīm ɔiuga
tarū ante legē. q̄ fuerūt. Ego
eciā sū mr oīm ɔiugatarū fide
liū q̄ sūt post legē. q̄ deus vo
luit de gnatōe mea nasci. Ideo
tu filia honora deū isto modo.
Benedcs sis tu deus fili dei ⁊ fili
vgis. q̄ de ɔiugio āne ⁊ yoachim
mrem tibi elegisti. Ideo ppt' pces
āne miserē oībz q̄ ī ɔiugio sūt
ut fructificēt deo. Dirige eciam
oēs q̄ ad cōiugiū tendūt. ut in
eis honoret' deus. Reliqe vero
mee q̄s habes erūt diligētibz me
ī solaciū. donec deo placuerit
eas altius honorare in resurrec
tiōe nouissima. ¶ Mat' dei ɔfor
tat spōsam ad visitādū scūa
ria rome dicēs. q̄ maiores sūt
ibi īdulgēcie q̄ sci credūt hoīes
q̄s sci īpetrauerūt suis pcibz et
ppriō sanguine. Cam. cvj.

Mater loqt' spōse. Cur
turbaris filia? Rn̄
dit illa. Quia dna
non visito loca ista scā q̄ sunt
ī roma. Et mater. Pmittit' in
qt tibi visitare loca ista cū hūi
litate ⁊ deuota reuēntia. Qa
ī hac roma maiores sūt īdul
gēcie q̄ hoīes credē possit. q̄s
sci dei glōso sanguīe suo ⁊ p
cibz a filio meo īpetrare pro
meruerūt. Verūptn̄ filia non
dimittas ppt' hoc scolas tuas
ī gramatica. nec pris tui spi
tualis ⁊ tuā scām obediētiā.
¶ Quidā simulās se mundū
reliqsse ⁊ velle seruire deo ɔsu
luit spōsā in quo statu dō me
lius seruiret. cui xpc dicit q̄
iste nōdū trāsiuit iordanē. idē
nōdū ɔtēpsit mūdū pfcē et
volūtatē suā. ⁊ iō ad nō audiret
rn̄sum secrete volūtatis dei.

Quidā di Cam. cvij.
cebat se velle seruire
deo. et volēs scire in
quo statu magis placēt deo. cō
suluit spōsā. desidans habē di
uinū rn̄sū. De quo xpc loquēs
spōse dixit. Iste nōdū puenit
ad iordanem ⁊ minus ptrāsijt
sicut scribit' de helya. q̄ trāsito ior

dane cū puenisset ad deserta au
duit secreta dei. Et qs ē iste
danis iste n̄ mundꝰ q̄ fluit q̄
aqua. Quia tpalia nūt aste
dit cū hore nūt desæuit. nūt
elevat eū honore ⁊ pspitate.
nūt depmit adiscitate. ⁊ nūq̄
ē hō sine sollicitudie ⁊ tribulati
one. Ergo q̄ desidat celestia. ne
cesse ē ut ab aīa oēs terenas
affōnes amoueat. Quia cū
dulcescat deus. vē ei mlescūt ter
rena ⁊ caduca. Et hic hō nōdū
ad hoc puenit ut oīa ꝺtepnet.
ymo adhuc voluntatē suā ha
bet in manu sua. Ideo adhuc ce
lestia secreta auditui nō ē. do
nec pfectius mūdū ꝺtepserit.
et voluntatē suā dimiserit i me
nu dei. Xp̄s dicit spōse q̄ si
cut aquila ab alto aspicit fi
lios ⁊ fouēt eis i nocitate et
piculo. sic ipē suos aīas i noci
tatibz corpis ⁊ aīe. Despicit eciā
spōse q̄ visitet corpꝰ sā. ande
quē laudat dns hic ⁊ visitatibz
illū promittit miam ⁊ gram. Cam.

Hic loqt̄ spōsa. et vis.
se dicēs. Ecce videt
ab alto qs velut no
ce pullus suus. et puenit vola
tu defendēdo eos. Sic ego pui
deo vobis utiliora. Ideo dico ex
pectate. et iterū dico ite. Et qa
nūt tēpꝰ ē ite ad auxiliū alnal
fie ad aplm meū andreā. cuiꝰ
corpꝰ fuit tēplū meū ornatum
oī virtute. Ideo factū ē ibi depo
sitoriū fideliū. et adiutoriū
peccatorum. Qa q̄ fideli mēte ve
nit ad ipsū. nō solū exoneratur
a peccatis. Et et habūdabit eo
solacōe etna. Mer mirū. Flam
mē nō extinguit crucē meā. Et pot
tauit hylauit. Ideo ego nō cessa
besco audire ⁊ suscipe eos p̄ qbz
orat ipē. q̄ voluntas sua ē volū
tas mea. Cū vō fuerūtis apud
eū. redite statī neapolī ad na
tale meū. Dixit spōsa. Q
dne tempꝰ nim̄ trānsit. et etas
et ifirmitas appropiquat. et sb
sidiū tpale minorat. Cui dns.
Ego mat̄ fui natē adiutor dns ⁊ refor
mator. ego fui eciā i nocitatibz
adiutor ⁊ defensor ⁊ distributor.
Hic enī qui habet equū sibi ca
ri non pōt prato suo eciā de
lectabili ut ibi equus pascat.
sic ego q̄ oīa habeo nullius eg
egeo et oīm mentes inspicio. i
spirabo cordibz dilectōrū me. ut
bñfaciant desiderātibz me. Qa
eciā non dilectes me amoneo
ut benefaciat amicis meis. q̄
tenus bonorū oīonibus mel
iores fiant. Orante spōsa
in roma ad sepulchrū beati
stephani. apparuit ipē nar
rās ei aliquid de vita et vir
tutibus ⁊ passione sua. et offert
se impetrare pro ea gram a
deo p̄dicendo sibi q̄ adhuc ibit
Hierlm. Cam cix.

Orabat spōsa ad se
pulchrū beati stepha
ni in roma sic dicēs. Benedōs
sis tu beate stephane q̄ eiusdē

meruit es cū bto lauretio. Sic sic ille p̄dicabat ifidelibꝫ sic tu p̄dicabas iudeis. Et sicut lauretiꝰ gaudet sustinuit ignē sic ⁊ tu lapides. Ido int' mīres digne laudabis pmꝫ. Cui appns stephanꝰ rndit ei dicēs. Ego a iuuētute mea ꝓ deū habe caru. q̄ omnes habui sollicitos de salute aīe mee. Cū aūt dns me ihesꝰ xp̄s ītumnatꝰ fuit ⁊ cepit p̄dicare. ego toto corde audiebā eū. Et statim post eiꝰ ascēsionē iunxi me aplis seruiēs fidelit' i officio mīnisterii. cū humilitate. Iudeis igit' blasphemātibꝫ deū meū ihm. ego gaudes accepisse occasionē loq̄di aū eis. ostāt' ītrepabā duriciā coꝝ patiens moꝝ ꝓ vitare ⁊ imitari dnm meū. Sz tm opabāt' ad coronā ⁊ gloriā meā. q̄ nūc gaudeo. Primū fuit bona voluntas mea. sedz oro dnoꝝ meoꝝ aplorꝫ. tertiū passio ⁊ caritas dei mei. Ideo nūc habeo tplex bonū. Pmū ē. q̄ i cessant' video facie ⁊ eglām dei. Sedm ē. q̄ q̄cq̄d voluero potō. ⁊ nichil volo n̄ illud qđ deꝰ vult. Tertiū ē. q̄ gaudiū meū erit sn fine. Et q̄ tu de gla mea gaudes. ido oro mea ꝓficiet tibi ad asseqūda maiorē dei ꝑgnationē. ⁊ spūs dei ꝑseuerabit tecū. Et veies ihꝛlm ad locū passionis mee. Cui dei replendit gđa spūale dicēs. q̄ nō ofidat de alio vtute sua ⁊ caueat a mlōquio ⁊ risorio ⁊ leuitate morū. Ite q̄ acceptꝰ ē do q̄ hō iuste viuat i mūdo de suo labore. q̄ i hēmo vl' religiōe. sn caritate dei.

Qui ter loquit. Ca. xxi. ul.

Ubi optimꝰ ē ibz. si infundit in eo aliq̄d a. na ꝓtrudis. vilescit. Sic q̄lescūq̄ ⁊ in tascūq̄ vtute aliq̄s hēat. si delectat aliq̄ peccō nō placz do. Ideo dic illi amico meo. q̄ si desidat placē filio meo ⁊ m. nō ofidat i vtute sua aliq̄ etiā minima. si ꝓpescat lingua sua ab oī multiloquio ⁊ risorio. ⁊ phibeat moꝝ suos ab oī leuitate. Ita ipe debet portare flores i ore q̄bz alliciat insipidos ad fructū optimū. Si aūt int' flores aliq̄ repiant amara. vilescūt flores ⁊ fructꝰ bonꝰ nō desidat. Ite dic ei q̄ sicut vir et mulier q̄libz diligit se ꝓpt' sola corpis sustētationē. ⁊ sicut monachꝰ q̄libz ē in monasterio ꝓpt' corpale bonū. sic ille homo quē ipe monit desidat ee in monasterio ut nichil paciat' set vtū. desidat q̄ ee paup. ut nichil tm ei desit. Ideo dimittat ꝓpe voluntatē. qa deo acceptius ē i mūdo iuste viue ⁊ laborare manibz. q̄ i hēmo vl' religione stare sn caritate dei. Do gs.

Explicat liber sexty. reuelationū di. Date brigide p̄incipisse nericie de regno suecie diuinitꝰ reuelatꝰ. Cōpletꝰ Anno ⁊ M.cc.lxii.

Mapiunt rubrice vltimi libri celestis reuelacionum dei Beate Brigide principisse nericie de regno Suecie diuinitus reuelati.

Reuelacio quā habuit dnā brigida in roma p̄ annū iubileū in q̄ virgo maria p̄nūciauit ei et q̄ ibūa esset ī ierusalem et bethleem q̄n placuerit deo promittens ei quē sibi ostendere modā quo ipa peperit filiū suū bndictū Capl̄m primum

Il roma habuit dnā brigida istam reuelacionem q̄ loq̄t de illo gloriosō gladio doloris q̄ anīā bē virginis ma rie ptransiuit quem sibi nr̄is sym eon p̄nūciauit in templo Capl̄m ij

Reuelacio quā bēs francisc⁹ osse die dnē brigide in qua inuitauit eā ad cameram suam ad manducandum et bibendum Declarans ei spūalīa luter q̄ camera fuit obediencia Cibꝰ eius fuit suscipere animas ad deum Potus autem erat q̄n conuersos vi debat tonꝰ viribus deū diligere et oroī alios q̄ virtutibus cum feruore vacare Capitulum Teraum

Hanc reuelacionem habuit dnā bri gida in ciuitate Orone regni neapolis Cui xp̄istus loquens certificat eam q̄ ibi sunt reliq̄e corpoīs sancti Thome apostoli in altari In quibus reliquijs et aliis sanctoꝝ ipē delectatur suauis sime reputans eas suū pciosū thezaur in tia promittens magnū premium et meritū eas venerantibus cū deuocōe debita Capitulum Quartum

Dnā brigida habuit istā reuelacōē in neapoli ad requisicionem dnī Eliam filij Comitisse de Arriano q̄ iuuenis tūc et scolaris bone indolis erat Et tunc ipē rogauit dnam brigidam q̄ oraet deum p eo Ipsa vēo in oroē existente apparuit ei gloriosa virgo maria q̄ dedit ei istam reuelacionem per quā instruit eum de modis tenendis in vita sua valde pulchre dicens Q̄ talis debet esse hostiarius et custos anime ad expellendum oēs temptaciones et resistendum eis viriliter ne intrent domū interioē hominis Capl̄m v

Anno dnī M°CC°lxxi et in mense maij in die bti Vrbani pape et martiris cum dnā brigida resideret in roma per multos ānos postq̄ exiuisa est de peregrinacionibus q̄ fuit in rēgno neapolis et staret ī oracone die et nocte se quo sup̄ xp̄s apparuit ei dicens q̄ pararet se ad pēgrinandū et visitandū sanctū sepulchrū ierusalem et ad visitandū sanctū sepulchrū roēpiē xp̄i ī altari

Il roma anīā dnā brigida Ca vi uret ultra mare quidā fr̄ minor deuotꝰ rogauit dictā dnam sup aliq̄bus du bijs sue sc̄iencie Cui dnē oranti vgo maria apparuit respondens ei ad ea dubia plenarie Et insup dicit q̄ nr̄i sacerdotes et pbiteri sc̄te penitores dei tamen non sunt hereticī q̄ ille habz claues certe et veram potestatem ligandi et soluendi Et isti plene ofi ciunt et pertractant bndictū sacra mentū q̄mus sint indigni celesti gloria Capitulum Septimum

Postq̄ supdicta fr̄ habuit a dnā brigida supplicauit reuelacionem rogauit eam q̄ deū oraret super materia de corpoē xp̄i et de auctori tate summi pontificis et sacerdotū celebrantiū Cui dnē oranti appa ruit virgo maria vidēns ad omnia vt sequitur Capitulū Octauum

Qualiter cristus loquens dnē bri gide in oroē existenti papie ei q̄ ea vadat ad ierusalem promittens ei

fortitudinē corpalem et necessarias expensas Capitulum Nonum

Virgo maia loquēs dnē brigide dicit q nō mō est voluntas dei q clerici vxores habeant nec statum nē vitio carnis prohibens q nō pp hoc matrimoniū clericoꝝ pmittat fieri nec statu ecclesia dei Cap x

Hic est pncipiū cuiꝺā reuelationis q dnā brigida habuit p dnā regina Neapolitana i eadem ciuitate Ex alia q ibi scribē nō ponūr hic q secreta sūt q ptinent ad statū et psonam dicte dnē regine Cap xi

Reuelatio hec fuit dnē brigide data diuinitus i neapoli ad rēgsationē dnī beenhardi Archiepi Neapolitani q eā rogauit ut sup certis dubijs consuleret ipā oraret deū Et cū ipā staret in oro xps apparuit ei rndēs ad oīa dubia Archiepi Dans eā doctrinā et modos quos ipē tenere debeat tam i regimine sue domus q in regimine subditoꝝ suorum in dvocatsi sua. Capitulum Duodecimū

Hec sequens reuelatio frā dnē brigide incepit in Neapoli statim post mortē dnī Caroli nullatus filii sui et nominabatur visio ista p viaginum iherosolomitanum nūpollatum do nec accessit ad iherusalem et ibi fuit finita in ecclā sancti sepulchri dnī et sanctē i se allegationes factas i iudicio sūdno coram xpō iudice p virginem mariā et p angelū p ptē aūt dicti nullatus et allegationes frāis ntra ipam aiam pro pte diaboli et sententiā xristi iudicis p libellū eius Cap xii

Hanc sequentem reuelationem habuit dnā brigida in sancta ciuitate iherusalem pma vice q fuit in ecclā sancti sepulchri In q xps declarat indulgenciā et grām quam boni pegrini hnt in dcā ecclā cum ibi aduenerint cum vrā intencōe et sancto proposito Cap xiii

Hanc visionē vidit dnā brigida in iherusalē in ecclā sancti sepulchri in capella mōtis caluarie die veneris post octauā ascensionis dnī ubi vidit rapta in spū coram passionem dnī seriose q hō latro stinet Quomodo quitur cristus. Cap xv

sponse de oībus principibus terre et prelatis ecclē qr eo q nolunt hre in memoria nec recordari talium dolorū et passionis sue nr volunt si deāre illa sāc terre sce et ruinare eos nisi se emendauerint Capitulū xvi

Cum dnā brigida existens i iherlm dubitaret vtrū melius esset q ipā hospitare in monasterio frm mīoꝝ montis sion Vel vtrū in hospitali peregrinoꝝ in iherlm. Et tūc in oro apparuit ei ūgo maia Dicens q i hospitali peregrinoꝝ propē bonum exemplum aliorū Capitulū xvii

Dnā brigida cognita in regno cypri a dnā Elyonor regina dicti regni q ipā rogaret deū pro filio suo rege et p illo regno transiuit tunc in iherlm Et ibi quadā die existente in oro cristus apparuit ei et dixit ei ista consilia q deberet scribere dicto dnō regi et patruo suo principi anthiochie Et pcepit ei q scriberet ea illis q ex se et nō ex parte xristi Capitulum xviii

Reuelatio frā dnē brigide in sca ciuitate iherlm sup regno cypri

et eius reformatione quã transmisit
ipã dnõ regi et pñapi antiochie q̃
pub̃ publicarent eam tota regno
Et quia princeps p̃dictus nõ p̃bebat
fidem perfẽ ist reuelationi ꝺeo dãt
dnã t̃ reuersione sua de ihrlm
publicauit eam in ciuitate fama
gust̃ octaua die octobris in presen
tia dicti dnĩ regis et regine et dã
pricipis antiochie et totius re
galis consilij Capitulum xix
In regno cypri quidã frater minor
rogauit dictam dnãm q̃ ipã ꝛsulẽt
ei q̃d deberet facẽ sup aliq̃bꝰ dubijs
sciencie sue et specialiter super obs
uantia regule ordinis sui Que q̃d
dnã ei staret quadã die orando in
scã ciuitate ihrlm p fr̃e sup̃dicto Xristꝰ
apparuit ei et allegãba eã dicens
multa de ordine fratrũ minoꝝ Et
in fine cõminatur oĩs religiosos
p̃ceatores eterna morte Capm xx
Ossio quã habuit dnã brigida in
bethlem vbi virgo maria osten
dit ei totum modũ suũ quis q̃liter
ipã peperit gloriosũ filiũ suum
siue ipã virgo p̃miserat eidẽ dnĩ
brigide in roma anteq̃ iret ad beth
lem per xv ãnos vt patet in p̃mo
capitulo vlti libri Capitulũ xxi
Reuelato in bethlem ad p̃se
pe dnĩ sup eadẽ materia q̃ f Cl. xxm
Huic ad p̃sepe dnĩ hr reuelatio
facta eidẽ dnẽ in bethlem q̃liter
pastores venerunt ad presepe ad
adorandũ xristũ natũ Capm xxm
Hanc reuelationẽ habuit in beth
lehem in capella vbi xristus na
tus est in q̃ reuelatione virgo ma
ria narrat ei qualiter tres magi
reges adorauerunt xristum fili
um eius benedictum Capitulũ xxmi
Mater dei loquens dnẽ brigide nar
rat ei aliq̃ de humilitate sua et filij
sui dicens q̃ sicut humiles fuerũt filij
sui et ipã dñi erant in mundo ita
et nunc humiles sunt licet sint t̃rrelo.
Cum dnã brigida Capm xxv
vellet de ihrlm iam redire ad romã
iuit in die natiuitatis virginis mãe
ad visitandũ sepulchrũ eius et alia
scãaia q̃ ibi sunt p̃pe ciuitatẽ ihrlm
Cui oranti ad dictũ sepulchrũ appari
it eidem dnẽ virgo maria certificans
eam de tempore mortis et assũptionis
sue testificans illud eẽ p̃pe sepulchrũ
suum Capitulum xxvi
Quando dnã brigida in reuersio
ne de ihrlm transiuit per ciuitatem
neapolis trãsita per dnãm reginam
et archiepiscopũ dicte ciuitatis orauit
dnĩm pro habitatoribus dicte ciuitatis
Et xp̃s loquens ei redarguit habita
tores p̃dictos de pluribus peccatis os
tendens eis modũ quo se reconsiliet
cũ eo peccatores promittens eis mise
ricordiã si se reconsiliauerint et emẽ
dauerint Cõminatur etiã eos cũ
seueritate iustitie si se nõ correxerint
et in p̃dõ p̃seuerauerint Quã reue
lacionẽ ipã dnã brigida publicauit
in p̃sentia dicti dnĩ bernardi archiepi
et tociꝰ magistroꝝ in theologia et duoꝝ
doctoꝝ t̃ iure canonico et ciuili et aliq̃
multi et ciuiũ dicte ciuitatis Ca xxvm
Reuelatio ỹginis marie quã habuit
dnã brigida in ciuitate neapolis et dixit
eã dnã brigida dnõ bernardo Archi
episcopo neapolitano Que reuelatio
reprehendit illos q̃ non ꝛstituunt
seruos suos seu sclauos infideles
nouiter conuersos ad fidem t̃ eadem

fide catholica et lege christiana Redar
guit quoq; virgo maria illos dnos q̄
male tractant et exaspant uitra modū
dictos seruos suos Comunat eā cū
magna pena sortilegos et incantato
res et diuinatores et eciam trucntes
eos ad fidem eisdem adhibentes Ca
Quidam episcopus q̄ pitulū xrom
erat rector marchie Anchonitane pro
sancta romana ecclesia residebat dnam
brigidā sup eo q̄ stimulabat a resi
dencia eo q̄ ipē erat absens et uiuus re
moto a dioc̄si sua p̄cer predictū offi
cium Marchionatus in quo ipē reside
bat Et sic nō poterat attendē ad oues
sibi missas in sua dioc̄si et ideo de
sperabat an magis placeret deo q̄ resi
deret in officio marchionatus an q̄
reuerteretur ad regendā oues sibi
cōmissas in sua dioc̄si Et cū dnā su
p̄a dicta sic residua oraret pro pfecto
episcopo tūc xpistus apparuit ei dicēs
sibi uba q̄ infra sequentur Cam xxx
Videre congreditur sponse de omnecisis pā
tribus olim statuū et condicionū narrās
bnficia q̄ fecit eis et ingratitudinem
eoy Comunatur quoq; eos cū sententia
terribili uc sic Admonet tū eos q̄
reuertantur ad eum et suscipit eos cū
misericordia sicut patet Capitulū xxx
Qristus i Roma loquēs sponse sue bte
brigide p̄dicat ei dē et modū mortis sue
ordinās q̄d fiat de libris reuelacōm Dicat
eā q̄ nulla erit in mundo q̄ illas rapi
ent cū deuocē q̄n ei placuerit q̄ obti
nebunt gram eius Disponit eā dns
de corpore sponse sue ubi debeat
sepelire Explicuit capla ultimi libri
mi celestis reuelacionum dei beate bri
gide q̄ apparuisse dicuntur reuelati

Reuelacio quam habuit domi
na brigida in roma post annum
Jubilei in qua virgo maria p̄enū
nat ei q̄ natura esset in ihrusalem
et bethleem quando placuerit deo
promittens ei tunc sibi ostendere
modum quo ipā peperit filium suū
benedictum Caplm primum

Dum esset in roma dna
brigida sponsa xristi et quadā uice
oracōni uacaret cepit cogitare de
p̄a virginis marie et de illa summa
bonitate dei q̄ talem matrem puris
simam sibi uolut eligere Tanta enī
tūc in eo inflammabatur amore ergā
dnam mariā q̄ dicebat intra se Dnā
mea regina cui in tantū gaudet cor
meum ut eo q̄ altissimus deus te pre
elegit in matrem et tantam digni
tatem tibi offerre dignatus est q̄ ma
gis ego michi eligerem in inferno
eternaliter cruciari q̄m q̄ tu uno mi
nimo puncto de tanta excellenti gloria
et tua celesti dignitate careres Et
sic amoris dulcedine inebriata sta
bat supra se alienata a sensibus
in quodā extasi mentalis contem
placionis suspensa Cum tunc
gloriosa virgo maria apparuit dns

ei Attende o filia Ego sum regi
na celi et quia tu me diligis tam
immenso amore Ideo annuncio tibi quod
tu ibis in sanctam ciuitatem ihrlm
peregrinando quando placuerit filio meo
Et iam ibis ad bethleem ibi quoque osten
dam tibi in loco proprio totum modum
qualiter ego peperi eundem filium
meum ihm cristum quia sic placuit ei
In roma habuit dna brigida istam
reuelacionem que loquitur de illo glo
rioso gladio doloris qui aiam bte v
ginis marie pertransiuit quem sibi iustus
symeon pnunciauit in templo. Ca. secdm
In purificatione bte marie virginis
dum esset dna brigida sponsa cristi
in roma in ecclia que dicitur scte marie
maioris rapta fuit dicta dna in
spiritualem visionem videns in celo quasi
omnia ad magnum festum preparari et tunc
vidit quasi vnum templum mirabilis
pulchritudinis et ibi erat ille vene
rabilis senex iustus symeon paratus
ad recipiendum puerum ihm in vlnis suis
cum summo desiderio et gaudio Videbat
quoque btam virginem mariam hones
tissime incedentem et portantem filium puerum
ut offerret eum in templo secundum legem
dni Deinde innumerabilem multitudinem
angelorum et diuersorum ordinum sanctorum
dei et sanctarum virginum et dnarum be
atam virginem mariam precedentium ma
trem dei et eam cum omni leticia in deuocione circum
dantium Ante quam portabatur a
quodam angelo vnus gladius longus
et valde latus et sanguinolentus
qui significabat illos maximos dolores
quos maria passa est in morte aman
tissimi filii qui figurabantur in gla
dio quem iustus symeon propheta
bat ipsam animam pertransiturum esse
Vnde tota exultante celesti curia dictum
fuit sponse Ecce quantus honor et gloria
rependitur in hoc festo regine celi pro
gladio dolorum quos sustinuit in sui dilecti
filii passione Et tunc hec visio disparuit
Reuelacio quam beatus franciscus os
tendit dne brigide in qua inuitauit eam
ad cameram suam ad comedendum
et bibendum Declarans ei spiritua
liter quod camera fuit obediencia Cibus
autem eius fuit conuertere animas ad
deum Potus autem erat quando
diuersos videbat totis viribus deum
diligere et oracioni aliisque virtutibus
vacare Capitulum Tercium
In festo sancti francisci in sua ecclesia
Rome transtiberim apparuit sanctus
franciscus eidem sponse cristi dicens
Veni in cameram meam ad comedendum
et bibendum mecum Quod ipsa audiens
statim parauit se ad iter vt visitaret eum
in assisio vbi dum per quinque dies moram
duxisset proponens tunc romam redire
intrauit ecclesiam vt se et suos sancto fran
cisco comendaret Cui tunc ipsa ap
paruit dicens Bene veneris Inuitaui
enim te in cameram meam vt mecum comede
res et biberes Scito tamen quod hec domus
non est camera quam ego dixi tibi
Sed camera mea est obediencia vera
quam ego semper tenui Ita quod numquam
sustinui esse sine preceptore. Habui enim
mecum continue presbiterum cui in omnibus
precepi[illegible]is humiliter obediri et hec fuit
camera mea Tu igitur similiter fa
cias quod sic placet deo Cibus autem
meus quo delectabiliter reficiebar erat
hoc quod scilicet libentissime traxi prox
imos meos a vanitatibus vite secularis

ad sermendū deo toto corde et tunc
velud dulcissimos morsellos illud
gaudiū gustiebam ¶ Potus autē
meus erat illud gaudiū qđ habui
dū aliquos per me iuuenes vidi
deū diligere et totis viribus suis con
templacōi dei vacare Alios ad bene vi
uendū instruens et veram paupertatē
imitari Ecce filia Iste potus ita lēti
ficat animā meam q̄ oīa q̄ in mū
do sunt dissipiebant mihi Intra
igitur hanc cameram meā et hunc
cibum meum comede et hunc potū
bibe mecum Dixit ergo illud vt
cum deo refiaaris meritemum
Hanc reuelacōnē habuit dnā brigi
da Tātate Ottone regni neapolis Cui
tristus loquens certificat eam q̄ ibi
sunt reliq̄ie corporis sancti thome
apostoli in altari In quibus reli
quijs et aliorū sanctorū suorū ipse de
lectatur suauissime reputans eas
suū preciosum thesaurū in terra pro
mittens magnū premiū et meritū eas
veneratibus q̄ ai devocōne debita. Cimj.

Quidā persone vigilanti in orōe
vigilanti videbatur q̄ cor q̄dā
cor suū esset ardens diuina
caritate et totū plenū gaudio spiri
tuali quo ipm corpus q̄dā deficiebat
a viribus suis Tunc audiuit vocē
dicentem sibi Ego sum creator oīm
et redemptor Scito igitur q̄ tale gau
diū quale nunc sentis in anima
tua talis est thesaurus meus q̄
sicut scriptum est Spiritus vbi vult
spirat et vocem eius audis sed nescis
q̄ veniat aut quo vadat Istū autē
thesaurum tribuo ego amicis meis
multipharie multis q̄ modis et mīs
donis Verūptāmen tibi dicere volo de
alio thesauro q̄ nondū est in celis
sed est vobiscum in terra Hic thesau
rus est reliquie amicorū meorum
et corpora Nā vere corpora sanctorū
meorū sive putrida sint sive vesti
ta sive consumpta sint in cinerem
et pulverem vel non ipsa sunt
certissime thesaurus meus ¶
Sed quare poteris ait loquitur scriptura
vbi est thesaurus tuus ibi est cor
tuum quō ergo est cor meū cum
cum thesauro meo isto scilicet cum
reliquijs sanctorū Respondeo tibi.
Summa delectatio cordis mei est
omnibus visitantibus loca sanctorū
meorū et honorantibus reliquias
eorū scilicet q̄ miraculis glorificati
sunt et a summis pontificibus ex
nouzati retributuere cerena p̄mia
secundū voluntatē et fidem et labo
res visitantium ea Ideo cor meū
est cum thesauro meo. propterea
scire te volo pro certissimo q̄ in is
to loco est thesaurus meus clec
tissimus scz reliq̄e sancti thome
apli q̄ in nullo loco sunt ita inte
gre sicut in isto altari incorrupte et
indimise Nam cū illa ciuitas vasta
ta esset vbi corpus Apostoli mei p̄mo
depositū fuit. nunc translatus est
iste thesaurus meus p̄missione mea
per quosdā amicos meos in hanc
ciuitatem et positus in altari isto
Nunc autem iacet hic q̄ occultus
quia princeps huius terre anteq̄
corpus apli mei hūc venirent erant
dispositi sicud scriptū est. Os hūt
et nō loquentur oculos hūt et nō
videbunt Aures hūt et nō audiēt

manꝰ ſunt et nō palpabunt Pedes
habent et nō ambulabunt ¶ Dnō g̃
tales et taliter arcta me deū ſuū af
fectu impendere poſſent tali thezauro
debitū honorē Ergo q̃uis diligit me
et amicos meos ſup oīa mallens mo
ri q̃ me ꝯminimo offendere habens
eā voluntatē et aūctē honorādi me
et p̃apiendi alijs hic talis q̃ꝫ mos
fuerit exaltabit et honorificabit the
zaurū meū ſaluet reliq̃as ſtuis apli
mei thome quē ego elegi et p̃elegi
Deo dia et p̃dicare debet pro certiſ
ſimo q̃ ſicut corpora apoſtolorū pet̃
et pauli ſunt ꝯ Roma ſic reliq̃e ſanc̃
Thome apoſtoli ſunt in ortona ¶
Reſpondens aūtē ſponſa dixit D dnē
Nāḡ nō p̃naꝑes regni huius edificā
fecerunt eccleſias et fecerūt elemoſinas
magnas ¶ Cū dñs fecerunt tāt
multa et obtulerūt michi magna de
cet ad placandū me Verūptū mul
tor de eis elemoſine fuerūt michi
munus acceptabiles et delectabiles
propter ꝛuꝛia cor contra ſtatuta
ſanctor patrū copulata Et q̃uis
ea q̃ ſummi pontifices p̃muſerunt
rata fuerūt et tenenda. tū q̃ volū
tas cor corrupta fuit et nitebatur
contra ſtatuta eccleſie Deo hō in iudi
cio meo diuino diſcuti et iudicā debz.
Dnā brigida habuit iſtā reuelatio
nem ꝯ neapoli ad vēſiaonē dñi elia
ti filij comitiſſe de arriano qui tūc
iuuenis et ſcholaris boē indolis erat
Et tūc ipē vocat dnām brigidā vt
oraret deū p eo ipā vēo in oroē exiſ
tente apparuit ei gloꝛioſa virgo ma
ria q̃ dedit ei iſtā reuelatiōnē per
quā informat eū de modis tenēdis
ꝯ vita ſua valde pulchre dicēs q̃ oro
debet eſſe hoſtiarius et cuſtos aīe ad
expellendū oēs temptatiōes et reſiſte
dum eis viriliter ne intrent domū
interioꝛis hominis Capl̃m Quinꝯ

O Mnipotenti deo a quo cuncta
bona procedunt ſit laus et
gloria et ſpecialiter p̃ hijs q̃
vobiſcū fecerat ꝯ ante iuuenili a quo ſtā
poſtulandū eſt ut caritas quā ad eū
habens corde uſq; ad mortem augea
in vobis ¶ Rex q̃dā potens et magnꝰ
fecit domū quandā conſtruere in q̃
dictam filiā ſuā collocauit aſſignās
eam cuſtodie ſic dicens
filia mōꝛtes mea habz inimicos et id
circo oī cura eam cuſtodire debes ¶
Quatuor igitur ſunt ad q̃ diligenꝫ
p̃meditatione et aſſidua ſolicitudine
teneris aduertere Primū eſt q̃ nul
lus fundamentū domus ſuffodiat
Secundū eſt q̃ nō muroꝝ altitudinē
tranſcendat Terciū eſt q̃ parietes
domus nemo frangat Quartū eſt
q̃ nemo ꝯinuoꝝ per portas introcat
¶ Ni dñe Spūaliter debz intelligi hec
parabola quā ex dīna caritate vobis fa
bo teſte deo oīm cordiū ſcrutatore Per
domū itaq; intelligo corpus hūm qd̃ vel
de terra plaſmauit Per filiā regis intel
ligo aīam tuā ex virtute altiſſimi ꝛa
tam et in tuo corpore collocatam Per
cuſtodē vero ꝛationē q̃ animā
tuā ducta eterni regis voluntatē cuſto
diat Per fundamentū bonā et firmā
ſeu ſtabilem ~~firmabilem~~ humilitatem Super
ipam nāḡ oīa bona opera conſtruē
da ſunt q̃b9 aīa optime defenditur
Igitur tū talis eſt voluntas tua ut ad
nichil aliud viuere velis niſi vt deī

voluntatē sequeris ad exhibendū ei oem q̄ poteris
honorē per verba et opera ei q̄ corde
et corpore et bonis totis q̄ tuis viri
bus q̄ diu vixeris obsequendo vt
animā tuā ab oī carnis spurcitia
seruatā recōmendare valeas suo cre
atori. O q̄ violanter hoc fundamē
tum id est voluntatē tuā cū custode
id est cū ratione te oportet custodire ne
aliquis machinamentis suis ipsum
suffodere valeat ad aīe nocumentū
Per eos q̄ huiusmodi fundamentum
suffodere nituntur intelligo eos qui
te alloquūtur sic dicendo Dnē mi esto
laicus ducendo vxorem venustam
nobilem et locupletem ut de sobole
gaudeas et hereditate et carnis tribu
latione non graueris. Alij quoq̄ forti
ter sic referunt si vis fi clericus tuc
ad illū finē artes liberales addiscas
vt mgr̄ appelleris De bonis vero
seu redditibus ecclē q̄ntū poteris tibi
pro preces seu pro munera procuran
do Tunc enī mundanū honorem
habebis pro sciā et ab amicis mundia
libus multis q̄ seruitoribus gloria
beris pro diuiciarū habundancia
Ecce si forteter tibi aliquis talia ꝑsua
serit tunc ꝯtinuo custodem id est ra
tionem illi facias respondere dicēdo
q̄ potius oēm tribulationē sustinē
carnis velis q̄ castitatē tuā perdere
Respondeas etiā q̄ ad honorem dei
et catholice fidei defensionē et ad bo
norū hoīm confortationē et ad errā
cium correctionē atq̄ oīm tuo con
silio et doctrina indigentiū vis
scientiā atq̄ artes acquirere Nichil
enīā preter corpis tui sustentacioēm
et familie tibi vere necessarie et

non propter vanā gloriā superflue
vis aliquid desiderare in hac vita
Dicas etiā q̄ si forte dīna prouidē
cia aliq̄ dīnitatis tibi superaddide
rit oīa desideras ad vtilitatē proxi
morū et ad honorē dei sapienter or
dinare Et sic vtiq̄ custos id est rō
illos expellere poterit q̄ fundamentū
id est bonā voluntatem tuam suffodē
moliuntur Animaduertē debet etiā
racio assidue et diligenter ne aliq̄s
murorū altitudinē transcendat per
quā altitudinē murorū intelligo cari
tatem q̄ omnibus virtutibꝰ est sub
limior Certissime igitur scias q̄
diabolus nil magis desiderat q̄ su
per istū murū saltare Vnde inces
santer q̄tū potest conatur ut mūda
na caritas et carnalis amor dīnā
progrediatur caritatē Vn̄ dnē mi
quocienscumq̄ mundanus amor di
uine caritati se ꝑferre in tuo corde
temptauerit confestim custodē id ē
rōnē ei obuiam mitte cū ꝑceptis
dei dicentē Q̄ magis vis vtrāq̄
in aīa et in corpe mortē sustinere q̄
ad hoc viuere vt tam benignū deū
verbo vel opere prouocares Immo
q̄ nec proprie vite nec bonis nec
possessionibus tuis neq̄ ꝓpinquorū
aut amicorū fauoribus vis quoquo
modo ꝑcere ut soli deo possis tota
liter complacere ipsū q̄ in omnibꝫ
honorare Magis q̄ tribulacoībꝫ
omnibus eligis te voluntarie sub
icere q̄ alicui tuo proximo maiori
vel minori dāpnū aliquod seu scan
dalū aut tribulacionē facere Sed
q̄ vis potius oēs iuxta preceptū dnī
oēs proximos tuos fraternaliter

pamare Et si sic dñe mi feceris deū
plusq̄ te ipm̄ et proximū tuū sicut te
ipm̄ diligere cōprobaris Time igit̄
custos id est ratio secure potest ōcle
ex eoq̄ nullus emulus aīe tue muro
rū altitudinem potest transcendē Per
parietes vero intellige ciuitatem celestis
ture delectationes quas dū attenta
meditatione intrinsecus homo desidera
re Prima est desiderare ferventer in corde
videre ipm̄ deū in eterna gloria sua illas
q̄ inde sanctas animas q̄ numq̄
illu q̄ eas adeptas fuerit auferuntur
Secunda est indesinenter velle audire
illas dulcissonas angelorū voces absq̄
fine fine et tedio deū collaudantes et
incessanter adorant Tertia est toto
corde et ferventi desiderio concupis
cere sicut et ipsi angeli deū eternaliter laudare Quarta est desiderare
angelorū et sanctarū animarū in celo
rum solationibus sempiternis Dū
noīdū est q̄ sicut dñs in domo assistens
quocūq̄ se verterit semper eū arcūstāt
parietes Ita eadē q̄madmodū illa q̄tuor
salucet deū videre in gloria sua An
gelos deū laudantes audire deum
una cū ipsis collaudare et ipsorū
pium consolationibus die noctu q̄
sumo desiderio concupiscit Rursum
quoadmodū se verterit et q̄ cuiusq̄ opi
nionis fuerit tunc inter fidelis
paretes semper conuersatur Ihesus
Ita eadē q̄ inter ipsos angelos in
hac vita degens conuersationem
dei assecutus Q̄ quātum desiderat
tunicas tuas dñe mi huiusmodi
parietes transfodere et tales delec
tationes internas a corde auferre
atq̄ alias ipis contrarias tuo de
siderio imittere et implicare q̄ aīe nocere
grauiter possent Dua propter oportet
custodem id est rationē in duabus vijs
per quas hostis aduenire solet diligē
tem cautelam habere Prima est via
auditus Secunda visus per auditum
quidem venit imittendo cordi secularium
cantionū delectationes et diuersorū in
strumentorū suauiter personantiū fabu
larū inutilium atq̄ p̄e persone laudes
narrationū ex quibus ōtio homo per
superbiam inseipso extollitur tanto ab
illo ihū cristo se longius sequestrat
Tali igitur delectationi custos id est rō
resistat sic dicendo Sicud diabolus odiū
humilitatem odio habz quam spiritus
sanctus inspirat hoīm cordibus ita operan
te dei adiutorio ego odio habebo omnem
pompam et mundi superbiam quam
malignus spiritus sua pestifera iflam
matione cordibus infundit Eritq̄ mun
ita odibilis sicut fetor puteoꝝ cadauer
um quem naribus patientes protinus
suffocantur Ne visum quoq̄ si per
viam secundū aggredi solet inimicus ad
transfodiendū predictos parietes scā
deferens plurima instrumenta videlz
omniū metalloꝝ generū in diuersas
res et formas fabricata preciosos lapi
des vestimenta honorabilia ygrilia pa
laaa castella predia. stagna. siluas.
vineas atq̄ alia q̄mplura multa mul
tarū pecuniarū lucratiua Hec enī oīa
si ferventer desiderantur predictos pa
rietes id est celestes delectationes proban
tur dissipare Oportet igitur custodem
id est rationem prius p̄ in cordis delec
tationem et dilectionem ista talia ve
nerint p̄cauere quatenus ortuerit dicendo Di
quidq̄ extrinsecus possessionibus t mea

potestate habebo in illa arcta reponā
vbi fures uel tinea non tinerue Et
auxiliante me dīna gīa per alienum
alienarū possessionū concupiscentiam
deū meū non offendā nec a sanctate
cristo famulantiū per alienarū rerum
ambitionem me q̄libet separo Per
portas vero dicte domus intelligo oīa
corporis necessaria q̄ q̄dē corpus non
potest euitare sz sm̄edere. bibere. dor-
mire. et vigilare q̄nq; eā turbari et
letari Oportet igitur custodem id est
custodem rationē aī sollicitudine hmōi
portas id est corpis necessarijs assistere
Et aī dīno timore timias ne ad aiām
introeant sapienter et assidue resistere
Igitur sicut in sumptione abi et potus
cauendū est ne timias per superfluita-
tem introeant q̄ corpus ad seruiendū
deo acciosū reddant Ita eā cauendū
est ne p abstinentiā nimietatem que
corpus ad oīa faciēda defectuosum
reddit hostis ingressum habeat Ad
tertiam eā custos id est ratio ne prosit
mundanū honorem et hoīm fauorem
siue solus siue aī familia tua fueris
siue aī hospites aduenerint continuet
pluralitas ferculoꝝ Sed q̄ dīna mīa
te vnicuiq; bīfaces ccdusis pluribus
abarys et nimiū delicatis Deinde vi
gilanter et attente ne custos id est ratio
q̄ sicut abus et potus moderandi sunt
ita eā aī timore taliter moderandus
est somnus ut corpus ad oēm honorē
dei pagendū leue sit et melius ordina
tā ut oīa vigiliarū tpa in dīnis offi
cijs et honestis laboribus utiliter ex
pendātur quatinus somni grauedine
procul mota . Aduenientē autē turba
tione aliqua uel timore custos id; id

comitante se bono suo sz timore dei
celeriter occurrat ne per eā uel inue-
tam contingat te diuina gratia ex
rere Deū q̄ ira te grauiter prouocare
Insup consolatione alīs uel letitia ex
tuū implente cista timorē dei custos
id est ratio cordi aīe q̄ imprimat q̄ optu
lante dīno cristi gīa sicut tibi magis
vtile fuerit consolationē siue letitiā
illā moderabit Anno dñi M°CC°
LXXI° et in mense may in die bea
ti vrbani pape et martiris aī dna
brigida residerat t Roma p multos
annos postq̄ reuersa est de peregrinatio
nibus q̄ fuit in regno neapolis et
staret in oratione die et mense quo
supra xpristus apparuit ei dicens q̄
placet se ad petendū t hierusalem
et ad visitandū sum sepulchrū Ca. VI

Cum dna brigida esset t Roma
continue residens et quodam
die orando staret in elevatio
ne mentali tunc cristus apparuit
et loquebatur ei sic dicens Placeat
vobis tam ad peregrinandū in hieru
salem ad visitandū sepulchrū meū
et alia loca sancta q̄ibi sunt Et rea
detis de roma aī ego dicto vobis
In roma autē dna brigida uer vir
mare quidam frater minor deuotus
consulut dictā dnam sup aliquibus
dubijs sue scie Cui dne dīa vgo
maria apparuit rndens ad ea dubia
plenarie Et in sup dixit q̄ ānūtiās
papa et presbyteri sunt predicti dū tā
nō sunt hereticā q̄ ille hz claues eccle
sie et veā potestatem ligandi et
soluendi Et isti plene sciunt et q̄ recipiunt
tractant bñdictū sacramentum q̄
nus sit indignu celesti gloria Ca. VII

Honorē et gratiarū actionem reddendo deo oīpotenti et bē marie vīgini sue dulcissime mātri michi indigne psone orationi vacanti videbatur q mater dei loquatur hec subsequa vba michi peccatrici Die illi fratri amico meo q pte suppliacaone sua michi transmisit Qui vero fides est et pfecta caritas q si aliq pcona instigante diabolo contra deū oīa peccata cōmisisset q postea cū vera intentione et voluntate emendandi veraciter penituerit et humiliter cū ardenti caritate a deo misericordiam postularet nullū dubiū est q statim ipe benignus et misericors deus ita paratus esset ad recipiendū illā pconā in gratiā suam cū magno gaudio et letitia sicut pcaritatius qui videret unicū filiū suū dilectissimū ad se redeuntem ita liberatū de maximo scandalo et turpissima morte Et vere multo libentius ipe pius deus q aliquis pater carnalis oīa peccata dimittit servientibus sibi q assidue penitent et ab eo humiliter postulant misericordiam et peccata ulterius cōmittere pertimescāt atq dei amicitiam super oīa toto cordis desiderio concupiscant Igitur die eidem fratri ex pte mea q ppt suā bonā voluntatem et meā orationem ex dei bonitate oīa sunt iam sibi indulta peccata sua que ipse cōmisit oīb diebus vite sue. Die eā illi q pro orationē meam caritas quā ipse habet ad deum semper ei augmentabitur usq ad suā mortē et nullatenus diminuetur Ite Die ei q placet deo filio meo q ipe in Roma pmaneat predicando penitentibus bona consilia dando confessiones audiendo et salutares penitentias iungendo nisi prelatus sui propi aliquā necessitatem legitimā ipm aliqn mittere exire vibem Arguat eā idem frater fratres alios suos caritative pro transgressionibus suis cū bonis verbis et salutaribus disciplinis et eā cū instis correptionibus ubi corrigere poterit ad hoc ut se et ipsi regulā servent et se humiliter emendent Dicatur etiam notifico ei q misse ipsius et lectiua atq orationes deo sunt acceptabiles et grate Et ideo dicat ei q sicut nisi sedit se ab oī superfluitate cibi et potus atq somni ita nisi dicat se ab omni dulcedine abstinentia ut ipse et diurnis laboribus et seruentis nullū defectū patiatur Habeat eā ipse nō superflua sed necessaria indumenta secundū regulam sancti francisci ne superbia et cupiditas inde sequantur Quia eo copiosior erit merces quanto vestes minores pauperes et valoris fuerint Obediat quoq humiliter prelatis omnibus q poterit ei q non sint contra deum et q ipe frater perficere poterit Die eā illi ex pte mea q respondebit illis qui papā dicunt non esse verū papam nec illud esse verū corpus dñi xpi filii mei quod sacerdotes in altari conficiunt Qui ipe respondeat illis hereticis sic Vos veritatis oppugnatis ad deū et ideo nō videtis eū Veritatis ergo ad deū facte et tunc poteritis eū videre Nam vera et catholica fides est q papa q est sine heresi quātūcūq alijs peccatis sit contaminatus nūq tū est ita malus ex alijs peccatis et ex alijs suis malis ope

ribus qui semper sit in eo plena auctoritas et perfecta potestas ligandi et
soluendi animas Dnā auctoritatem ipse p beatū petrū habuit et assūpsit
a deo et quidā sūmi pontifices fecerūt
an Johānē papā q̄ sunt in ſferno Nullus
hominus tñ ipōz usta et rationabilia
iudicia q̄ in mundo fecerūt stabilia et
approbata sunt apud deū Dū eam
rationē dico q̄ vere presbiteri sunt et
vere conficiunt corpus christi filij mei
omnes illi sacerdotes q̄ non sunt hy
retici q̄ⁿ⁹ alias sint pleni multis
aliis peccatis Et vere tractant deū
in manibus suis in altari et alia
sacramenta ministrant q̄ⁿ⁹ propter
sua peccata et mala opera sint
indigni celesti gloria apud deū
Postq̄ supdictus frater habuit a dnā
brigida suprapriā reuelationem ro
gauit eam q̄ deum oraret super ma
teria de corpore xpisti et de auctorita
te summi pontificis et sacerdotum
celebrationum Cū domine orarent
apparuit virgo maria respondens ad
oīa vt sequitur Capl̄m viij

De illi fratri āico meo q̄ non
est tibi licitū scire vtrū alia
pape Johānis xp̄i sit in in
ferno aut in celo Neq̄ enā est tibi
licitū scire aliq̄ de illis peccatis que
idē papa tulit secū q̄ post mortem sua
venit ad iudiciū dei Hz dic eidem fri
q̄ ille decretales quas sup̄ scripsit et
fecit seu statuit idem papa iohānes
nullū errorē continent catholice fidei
neq̄ aliquā hereſim Ego quidem q̄
ipsum verū deū frequenter testimoniū
perhibeo q̄ vnū proprium habebat id
ihesus xp̄istus filius meus et illud
ipse solus possidebat hoc enī proprium
fuit illa tunica quā ego p̄ſis ma
nibus meis fea Et hoc testificatur
propheta T ꝑsona filij mei sic dicēs
Super vestem meam miserunt sor
tem Ecce attende q̄ nō vestem
nostrā sed vestem meam dixit Dnās
eam q̄ quamq̄ ego induebam eā
illam tunicam propter veneratem
sui sanctissimi corporis tunc oculi
mei statim replebantur lacrimis
et totū cor meū torquebatur tribulatio
ne et dolore et affligebatur intensa
amaritudine ex eo videlicet q̄ ego
bñ noueram modū quo infuturū illa
tunica ab eodem filio meo esset sepa
randa scilicet tempore passionis eius
q̄n ipse nudus et inermis a iudeis
crucifigeretur Et hec tunica fuit
illa vestis super quā crucifixores eo
miserūt sortem Nullus q̄ⁿ⁹ vita eo
candē tunicā habuit nisi solus ipē
Dnās eam q̄ omnes illi q̄ dicunt
papam non esse verū papā neq̄
presbiteros vere presbiteros et inte
ordinatos neq̄ verū corpus bñdictū
filij mei illud esse q̄ in celebratione
missarū per presbiteros consecratur
Ipsi omnes tales errores asserentes
inflati sunt spiritu diaboli inferna
lis quia vere idem hereticā aliquā
tam graues malicias et peccata hor
renda cōmiserunt contra deū q̄ ꝑ
sua demerita maxima Diabolica
nequitate repleta dampnabiliter per
fidiam hereſium sunt exceptā et ꝑpul
si a numero gregis totius xp̄istia
nitatis apud iudicium iustitiae maies
tatis dñe Dicāt Judas exclusus

et exceptus fuit a sacro numero apos
tolorū propter sua demerita pessima
qua prodidit xpistū filiū meū Deus
tamen q̄ omnes illi q̄ se emendare
voluerint a deo misericordiā consequē
Qualiter xpistus loquens dnā brigi
de t̄ orōē existenta et preapit ei q̄ iā va
dat t̄ nihilū promittens ei fortitudinē
corpalē et necessarias expēsas Ca. ix
Filius dei loq̄tur beate brigide
sponse sue dicens Vade iā et
recedite de roma ad hierusa
lem Quia causas de erate Ego
sum nature conditor Ego possum ifir
mare et roborare naturā sicut michi
placet Ego ero vobiscum ego dirigā
viā vestram ego duā et reducā vos
ad romā Et procurabo vobis necessa
ria sufficienaus q̄ vmq̄ habuistis
Virgo maria loquens dnā brigide
brigide dicat q̄ nullomō t̄ voluntas dei
q̄ clerici habeant uxores ne stami
nent de viro carnis Prohibens q̄ n̄o
papa hoc matrimoniū clericor̄ pmit
tat Ca. p̄s statuit t̄ ecclesia dei. Ca. x
Laude eternaliter benedictū
corpus dei in pretuo honore
et imperhenni victoria ac in
sempiterna omnipotencia tua una cū
tuo p̄re et spiritu sancto atq̄ cara cū
tua benedicta matre dignissima et
cum tota gloriosa celesti curia Vir cara
tibi laus eterne deus et infinita g̃
rarū actio pro eo q̄ homo fieri dig
natus es Et nobis t̄ mundo tuum
venerandū corpus ex pane materia
li consecrare voluisti ipse q̄ t̄ cibum
et nostrarū salutem animarū cari
tatiue nobis tribuisti Contigit uni
persone oratiōi vacanti q̄ audiuit
tunc vnam vocem dicentē sibi O
tu an datum est audire spiritualiter
et videre Nudi nunc ea q̄ tibi mani
festare volo videlicet de archiepiscopo q̄
dicit q̄ si esset papa ipe daret licentiā
omnibus clericis et presbiteris maxime
nū contrahendi carnaliter Cogitans
et credens q̄ hoc esset acceptabilius deo q̄
q̄ clerici uiuerent dissolute sicut modo
uiuūt et ipe credebat q̄ ex hoc maxime
meo cuitarentur maiora peccata carna
lia Et q̄uis in hoc non bñ intellexit
dei voluntatē nichilominus tñ idem
archiepus amicus dei erat Sed ego nō
dicā tibi in hoc dei voluntatē q̄ ipsi
deū genui Et tu hec nonficabis epo
meo dicendo sibi sic Cū abrahe fuit
data circūcisio longe anteq̄ daretur
lex moysi Et illo tempore abrahe ho
mines regebantur quibus secundū suū
intellectū et secundū arbitriū sue p̄pe
voluntatis Et in multi ex illis erant ter
amici dei Postq̄ ergo data fuit lex mo
ysi tunc magis placuit deo q̄ homines
viuerent sub lege et secundū legem
q̄ secundū suū proprium arbitriū huma
nū et intellectū Simili modo fuit de
benedicto corpore filij mei Nam p̄q̄
ipe in mundo ifstituit hoc nouū eccla
stice sacramentū et ascendit in celū
tunc lex ipā annq̄ ad hinc seruabat
sez q̄ xpistiani sacerdotes viuebant in
carnali matrimonio Et nichilomi
nus multi ex eis erant amici dei quia
credebant cum simplia puritate q̄
hoc ita placebat deo scilicet q̄ xpistia
ni sacerdotes tenerent uxores et viue
rent in matrimonio sicut placuerat
hoc sibi antiquo tempore Iudeorū t̄
Judeis sacerdotibus Et hoc sic per
sacerdotes xpistianos per multos an
nos fuit obseruatum Sed ista obser

uancia et consuetudo antiqua videbatur
multum abhominabilis et exosa toti
celesti curie et michi quod corpus eius
genui videlicet quod sic obseruaretur
per sacerdotes cristianos tangentes et
manibus suis tractantes hoc nouum et
immaculatum sacramentum sanctissimi cor
poris filij mei Nam iudei in antiqua
lege veteris testamenti habebant um
bram id est figuram istius sacramenti
Cristiani vero habent iam ipsam veritatem
scilicet ipsum verum deum et hominem in
illo pane benedicto et consecrato Sed
postquam aliqua tempora illorum sacerdotum
xpianorum hec obseruancium ipse deus per
infusionem sancti spiritus sui dedit
in cor pape regentis ecclesiam tunc tem
poris aliam legem super hoc sibi ma
gis acceptam et gratam Infundendo
videlicet in corde eius quod idem papa
statueret in ecclesia universali quod sacer
dotes xpristiani qui tam sanctum et tam dig
nissimum haberent officium scilicet consecrandi
hoc sacramentum preciosum nullomodo
viuerent in matrimoniali contaminio
sa delectacione carnis Et ideo ex pro
dinacione dei et iudicio suo iuste
ordinatum est quod sacerdotes qui non viuunt
in castitate et continencia carnis
sunt maledicti et excomunicati apud
deum et digni carere sacerdotali of
ficio Attamen qui se veraciter emen
dauerint cum vero proposito ulterius
non peccandi ipsi a deo misericordiam
consequentur Hoc etiam scias quod si a
liquis papa concesserit sacerdotibus
licenciam contrahendi matrimonium
carnale ipse a deo tali sentencia spi
ritualiter condempnabitur sicud ille
homo qui tam grauiter deliquisset quod
secundum iusticiam iuris deberent

corporaliter erui oculi eius et abscidi
lingua cum labiis et nasus cum nari
bus amputari quoque eius manus et
pedes ac etiam quod totus eius corporis
sanguis deberet effundi et totaliter
frigefieri Et insuper quod deberet to
tum illud corpus ex sanguine ad de
uorandum proici canibus et aliis bes
tiis feris Similiter vero fieret spiritua
liter illi pape qui talem licenciam contra
hendi matrimonium concederet sacerdo
tibus contra prefatam preordinacionem
et voluntatem dei Nam idem papa
visu et auditu spirituali verbis etiam
et operibus spiritualibus totaliter
priuaretur a deo Et tota sua spiritualis
sapiencia frigesceret omnino Et insuper
post mortem suam anima eius proiciretur in
inferno perpetuo crucianda ut ibidem
fieret cibus demonum eternaliter sine
fine Immo etiam si sanctus gregorius
papa hoc statuisset numquam in predicta
sentencia misericordiam obtinuisset a
deo nisi ante mortem suam humiliter reuo
casset ‖.

Hic est principium cuiusdam reuelacionis
quam dominam brigida habuit pro domina re
gina neapolitana in eadem ciuitate Sed
alia que ibi continentur non ponuntur hic quia se
creta sunt que pertinent ad statum et
personam dicte domine regine Ca xi

Ego sum deus creator omnium
Ego dedi angelis et homi
nibus liberum arbitrium ut quod
vellent facere voluntatem meam ma
nerent mecum eternaliter Qui vero
contraria michi sentirent a me se
questrarentur Ideo autem quidam
angelorum facti sunt demones quia nec
voluerunt me diligere nec michi
obedirent Deinde creato homine dia

bolus videns dilectionem meam ad illum non
solum factus est inimicus meus sed
moverit contra me bellum incitando adam
ad prevaricationem mandatorum meorum
et tunc diabolus prevaluit permissio
ne mea ex iustitia mea Et ab illo
tempore ego et diabolus discordamus
et certamus quia ego volo quod ut homo
vivat ad voluntatem meam Diabo
lus vero nititur ut homo sequatur
desideria sua Propterea in illo punc
to quo ego aperui celum sanguine
cordis mei Diabolus privatus est
iustitia quam videbatur habere et
anime que digni erant saluate sunt
et liberate Tunc etiam lex statuta
est ut sit in hominis arbitrio sequi
me deum suum ad optinendam perpe
tuam eius coronam Si vero sequitur
diaboli desideria habebit supplicium
sempiternum Sic igitur ego et dia
bolus certamus desiderantes animas
sicud sponsi sponsas suas Ego enim
desidero animas ut tribuam eis eternum
gaudium et honorem Diabolus vero
ut tribuat eternum dolorem Audi quam
regina fecerat michi ego permisi
eam exaltare in regnum etc Revelacio
hec fuit data domine brigide divinitus
in neapoli ad requisicionem domini Ber
nardi archiepiscopi Neapolitani qui eam
rogavit ut super certis dubiis conscien
sue ipsam oraret deum Et cum ipsa
staret in oratione xpus apparuit ei respondens ad
omnia dubia archiepiscopi Dans etiam doc
trinam et modos quos ipse tenere debe
at tam in regimine sue domus quam in regimine
subditorum suorum in diocesi sua C. xij

Christus loquitur domine bri
gide dicens Dic illi quod si
vocari voluerit episcopus
in illa iustitia divini iudicij non debet
imitari mores et consuetudines plerumque
eorum qui nunc sunt rectores ecclesie Ego
quidem assumpsi corpus humanum de
virgine ut legem illam verbis et operi
bus adimplerem que in deitate ordina
ta erat ab eterno aperiendo portam
celi sanguine cordis mei viam quoque per
verba et opera ita illuminando quod om
nes uterentur in eo exemplo ad pro
merendum vitam eternam Sed vere illa ver
ba que dixi et opera que feci in mun
do iam quasi prorsus ~~neg~~ oblita et neg
lecta sunt Ad quod nullus tantum
operatus est sicud ecclesiarum prelati qui
pleni sunt superbia cupiditate et pu
tredine corporalis delectationis Que
omnia mandatis meis contraria sunt et
honestis statutis sancte ecclesie que
statuerunt amici mei ex magna de
uocione post ascensionem meam comple
ta voluntate mea in mundo Nam
illi mali prelati ecclesiarum repleti ma
lignitate spiritus mali reliquerunt
hominibus nimis nociua exempla a
nimarum Et ideo oportet me ab
eis plenariam exigere iustitiam super
eos iudicia faciendo eos quoque de libro
vite abolendo in celis et iuxta inimi
cum meum luciferum collocando eos in in
ferno in sedibus infernalibus perpe
tuo cruciandos Tu debes scire tamen
quod qui se ante mortem emendare volue
rint diligendo me toto corde et a pec
catis abstinuerit illi ego prumptus
ero ad exhibendum misericordiam
meam Dic ergo ei quasi ex parte
tua ista verba que sequuntur Do
mine mi aliquando contigit quod de nigro
camino exit pulchra flamma utilis
et valde necessaria ad pulchra opera

facienda uel fabricanda Et tn̄ tunc
non oportet laudari caminū pro sua ni
gredine sed illi debetur laus et gloria
et graciarū actio qui illoꝝ operum
est artifex et magister Simili modo de
me indigna est si in consiliis meis ali
quid inueneritis utile q̄ tunc non ē
michi sed ipi deo qui oīa fecit et facit
et bona faciendi perfectam volun
tatem habet infinitas gracias et
beniuolum seruitiū continue exhibē
debetis Dn̄e mi ī primis incipio lo
qui illa q̄ multarum tangunt salu
tem animarū consulens vobis si dei
amicitiam habere volueritis q̄ neq̄
per vos neq̄ per aliquem episcopum
aliū ad sacros ordines promouere ve
litis aliquos nisi prius per bonos clericos ex
aminati fuerint diligenter et ita ap
ti in vita et moribus reperti fuerint
q̄ digni ad tale officiū recipiendum
existere asserantur testimonio sapientū
et veridicorū viroꝝ Attendentes diligē
q̄ similiter faciant omnes episcopi a
lij subditi vestri et archiepiscopatui vr̄o
suffraganij Nam nullus posset credē
quanta indignacio dei est contra illos
episcopos q̄ non curant scire et diligē
ter examinare quales illi sunt quos
ad tam dignos ordines promouent
in suis episcopatibus Quod siue hoc
propter negligenciam siue propter a
liorū supplicacionem siue propter
negligenciam et desidiam saue prop
ter timorē fecerint oīno ī iudicio dei
reddent de hoc districtissimā racio
nem Consulo eciā vobis inq̄rere
quot sunt et q̄ sunt in vr̄a diocesi
beneficiati animarū curam habē
tes Et adminus semel in āno cō
quotauet ad presenciam vestram eos

cōuocate vt tunc tractetis cū eis tam
de ipsoꝝ q̄ animarū suoꝝ salute sub
ditoꝝ salute Et si forte in vno die
ōnes non possent cōuenire prefigantur
eis tri : dies ī quibus quolibet āno ad
vos cōueniant ꝑticulariter ita q̄ nō
eoꝝ de consilio vobiscū habendo per
integrū ānū se q̄nolibꝫ valeat excu
sare Vos quoq̄ eis ~~precedetis~~ predi
cetis qualem vitā ducere debeant
illi q̄ tam dignissimū officiū habēt
Sciatis eciā q̄ presbiteri q̄ cōcubinas
habent et missam celebrant ita grati
et placentes deo sunt sicud habitato
res zodome quos demersit deus ī infer
num Et q̄uis missa in se semper est
eadem est et eiusdē virtutis et efficacie
tamē osculū pacis quod tales presbi
teri fornicatores dant ī missa ita est
placitū deo sicud osculū Jude quo tra
didit oīm saluatorē Igitur q̄ntūcūq̄
potestis verbis et operibus alliciendo
corripiendo cōminando cooperari conti
nue conemī q̄ ipsi studeant castā
vitā ducere presertim cū tā sanctissi
mū sacramentū debeant pertractare
et aliis fidelibus xpristianis suis
manibus ministrare Preterea omnibus tam
maioribus scz prelatis et canonicis
q̄ eciā minoribus clericis vr̄o regimī
subiectis ecclesiarū redditus hn̄tibꝰ
salubriter ꝯsulatis ut se oīno corri
gant Nec credat aliquis q̄ ꝑ sodo
mie euitacionem licebit eis aliquomō
fornicacio nec eciā sustineatur eis
propter hoc cū mulieribus cōiq̄na
ti Quia q̄cumq̄ xpristianus ha
bens intellectū q̄ de vita eterna
non curauerit dū vixerit sine dubio
grauissimas inferni penas post
mortem eternaliter sustinebit.

Consulo eaꝫ de familia vrã ut non
sit nimis magna propter superbiam
seꝺ sit bñ moderata secundū necessita
tem regiminis vr̃ officij et uiꝫ exigen
tiam vr̃ status Igitur illos clericos qui
sunt vr̃ vocantur ubicuꝫ fuerint potius
pro bono testimonio vr̃o non pro vana
gloria sine pompa vobiscū habeatis qꝫ
et sine magis pauci numero qꝫ multi
Illos vero clericos quos ad nichil aliud
sustentatis nisi ad cantandū diuinum
officiū aut ad diſ aliqꝺ addiscendū
aut ad docendū alios aut ad scribendū
tot habeatis quot vobis placuerint Et
nō expedit vobis q ꝙ melius
potestis de eoꝝ correctione curā habeatꝫ
diligenter et deꝰ salute animarū Et
tendatis de reliquis seruitoribus vr̃is
vt ꝙlibet eoꝝ habeat officiū suū Et
si aliq̃ fuerint superflui propter vanā
gloriā non teneantur ne eleuentur
ꝛ vrm habendo maiorem familiam
ꝙ alij pares vestri Illos quoꝫ quos
vobiscū habetis familiares vr̃ necessa
rios expedit q semp̄ mente habeatꝫ
illoꝝ vitā perscrutando solliciti vt
veros pr̃familias eoꝝ quoꝝ actus vi
tam et mores corrigendo eos ꝙ pēna
litet et bonis informationibus foue
do et amonendo vt ipi peccata et vi
cia fugę addiscant deū ꝙ sup oīa
amare studeant Deo quippe magis
acceptū est vobisꝙ magis utile ut
nullomō aliq̃ vobiscū familiarem
habeatis q̃ sanis oculis noluerit ac
ꝙ desiderare neꝙ suas transgressiones hu
militer emendare ¶ De iumentis
vestris consulo q̃ nuꝫ plus ꝑ simul
ꝙ tria paria ꝑ possessione habeatis
Et omnes q̃ superfuerint deo statim
ipsi deo tribuatis ¶ De lectisterniis vr̃o et manutergijs et mensalibus
tm̄ pro vobis tenere q̃tū vobis neces
sariū et utile est Reliq̃ autē deo date ¶
De vasellis argenteis tantū pro vobis
reseruate q̃tū psone vr̃e et hospitibus
in p̄a mensa comedentibus vr̃ā suf
ficiat Et illa q̃ superfuerint hilari men
te deo donate q̃ alia familia vestra
et hospites ꝑ alios mensis sedentes bñ
possunt in vasis stagneis et terreis
aut ligneis siue uitreis absq̃ vlla
erubescentia manducare et bibere vr̃ā
illa consuetudo q̃ nunc est in domibus
dnoꝝ et episcoporū ꝑ q̃bus auri et ar
genti nimia habundat superfluitas
valde abhominabilis est ipsi deo qui
se pro nobis oī paupertati se subiecit
et eaꝫ talis predicta superfluitas aiā
bus est multū dāpnosa ¶ Item ca
uete a pluralitate ferculoꝝ et nimiꝫ
delicatorū Itē ne nimis magnos eq̃s
et preciosos habeatis s moderatos in
magnitudine et preciositate illi ta
libus equis indigent q̃ pro defensione
iustitie et rationis vite non pro su
perbia guerrarū se exponant periu
lis ego enī dico vobis q̃ prelati qui
super magnos equos ascendunt prop
ter superbiā et vanā gloriā torquent
super illoꝝ colla Diabolus ascendit
Nā quo persona q̃ vidit demones q̃
ethiopes q̃ q̃n prelati et cardinales
pedes leuabant et superbia ad celū
dū sup dorsa magnoꝝ equoꝝ suorū
Illi ethiopes tunc sup colla prelatoꝝ
pedes leuabant et ascendebant ac
ibidem irrisorie sedebant Et quo
tiens illi plausu et pompa calcaribus
equos pungebant totiens ethiopes
in gaudio suo capita sua leuantes

illoꝝ cẽtaneũ pectora ſuis calcaribꝰ impellebant ¶ Item conſulo quatenꝰ faaatis q̃ viratꝝ vñ promittant ſub iuramento q̃ ex parte offitij vñ nullã facere p̃ſumant cõ̃ uſtriaã ¶ Et ſi poſtea contrariũ fecerint ſecundum uſtriaã coꝛripi faaatis eos ¶ Nec ſi vos ita vt dictũ eſt fecerit⁹ conſaẽ tiam viã bñ ſanam exiſtere confidatis ¶ Item conſulo pro conſolatione illarũ aiãrũ vñ defunctoꝝ de q̃bus interrogaſtis me ſi erant in purgatorio añ non . et de elemoſinis pro eis faciendis ꝛc ¶ Reſpondeo et dico q̃ oĩ die vnius añi duas miſſas pro eis celebrari faciatis et duos pauperes oĩ die paſcatis et oĩ ſeptimana vnũ florenũ ĩ mone ta amate pauperibus erogare ¶ Dicatis eaã prochialibꝰ ſacerdotibꝰ q̃ corrigant pꝛochianos ſuos et pro manifeſtis peccatis eos coꝛrigant in caſibus ad eos ꝓtinentibus ut poſſint melius viuere ¶ Cum ſi coꝛripi noluerint tunc coꝛripiantur p̃r vos Si autem aliquos noueri⁹ contra deũ et uſtriaam manifeſte delinq̃re et ſi tam magni ty tanni fuerint q̃ ſuper eos uſtriaã non poſſitis facere tunc leuibꝰ verbis et dulcibus dicatis eis q̃ ſe corrigant ¶ Et ſi obedire noluerint iudicio dei eos relinquatis q̃ uraã hemmolam reſpuat voluntatem . Non enĩ oportꝫ manſuetũ agnũ inter feroces lupi iactare dentes q̃ lupus ex hoc rapacior fieret Tamẽ deceat eos p̃ſulere de paulo aũꝫ ſuarũ cũ caritate ſiaid p̃ facat finis q̃os ſibi contrarios Nec eaã dimittere tenemũ coꝛrectiones ꝓp̃ timorem coꝛporis vñ niſi forte aiãrũ periculũ ex hijs poſſet aliq̃tenus p̃uenire.

Hec reuelaao fr̃ã dñẽ brigide inci pit in neapoli ſtatim poſt ꝓ mortem dñi caroli mulieris filij ſui et conti nuabatur viſio iſta per viaginm ieroſolomitanum interpollatim do nec acceſſit ad ieruſalem et ibi fi it finita in eccleſia ſancti ſepulchri dñi et ꝺtinet ĩ ſe allegaaones fac tas ĩ udiao dño coram xp̃o udice p̃ ỽgine mariam et p̃ aãgelũ p̃ pte aũ deũ multas et allegaaones fr̃as ĩ ip ſã aiã p̃ pte diaboli et ſentenaam ꝯra ipſã udicatã p̃ lꝺeaaõe ei⁹ Lam xiij

Virgo maria loq̃ꝫ dñẽ brigide dicens Ego tibi dicere volo ãlitter ego fca illi aũ filij tui karoli q̃ ſeparabatur a ſua uxꝛe fca q̃ꝺ ſicut mulier alteri mulieri pa rienti aſtans vt iuuaret infantem ne ex fluxu ſanguinis moꝛeꝛet et ne ĩ illo arto ſpaao q̃ quod exiret ĩfans ſuffocaretur Cauens eaã ne ĩfantis hoſtes q̃ in eaꝺ domo eſſent ipſũ mi fieri poſſent Simili modo ego fca Ego enĩ ſtem prope eundem filium tuum karolũ paulo antea emittẽ ſpiritũ vt carnalem amorem non ſit in memoriam haberet q̃ propter eũ aliq̃ deo ſtrariũ cogitaret nel loq̃ꝰ Nec aliq̃ deo placentia vellet omitte nec illa q̃ poſſent eſſe q̃nolibꝰ dñe poteſtati et voluntati contraria vellet profiteꝛe ad ſue anime noamentũ Ego eaã taliter Filium eũ in illo arto ſpaao id eſt in exitu anime ſue a coꝛpoꝛe vt non tam duram penam in morte ſuſtineret q̃ ex ea maſtãs fieri poſſet aliq̃ fiducie deſperando et ne deũ ĩ morte oblinſceretur Ego

etiā custodiui taliter animam eius
ab ipsis mortalibus inimicis id est de
monibus q nullus eorum eam tangere pos
set Sed statim cū egressa fuit a corpe
accepi eam in meā custodiam et defen
sionem quo facto tota turba demo
nū festināter fugit et recessit q ex
sua malicia ipsam cupiebant deglu
tire et eternaliter cruciare ¶ Sed
qualiter post mortem dicti Karoli fac
tū est iudiciū aīe eiusdem dū michi
placuerit prorsus ostendetur tibi Secun
da Reuelacio super eadem materia C xiiij

Deinde post aliquorum dierum
interuallū ipsa eadem virgo
maria apparuit eidē dnē
brigide vigilanti in oracione dicens.
Tibi iam licitū est ex dīna bonita
te videre et audire quō factū est iu
diciū sup aiam supradictam quādo
de corpe egressa fuit Et quod tunc fac
tū fuit in uno momento corā inprehen
sibili maiestate dei monstrabitur tibi
seriose p interualla similitudine cor
porali ita ut ea capere valeat tuus
intellectus ¶ In eadē igitur hora
dnā brigida in quoddā palaciū mag
nū et pulchrū raptam se videbat et
dominū ihm xpm pro tribunali ibi
sedentem quasi coronatū imperatorē
cū infinito famulanciū exercitu an
angelorum et sanctorum et prope eam
videbat suā dignissimā matrem
stantē et ad iudiciū diligenter au
schultantem Videbat etiā corā iu
dice quedā aīa astare in magno
timore et pauore et nuda sicud infans
tunc natus et q̄i totaliter ceca Ita
q nichil videbat in conscia tn intel
ligebat quid in palacio dicebat et
agebatur Angelus autem quidā
stabat ad dexterā ptem iudicis prope
animā et qdā diabolus ad sinistram
eius Sed neuter eorum animā tangebat
uel attrectabat ¶ Tunc denique dia
bolus clamauit dicens Audi tu iu
dex oīpotentissime Ego corā te conq
tor q una mulier que ubicūq est
mea dnā et tua mater quā tu tantū
diligis q eā potentē fecisti sup celū
et terram et sup oēs nos demones in
fernales Ipsa quippe michi iniusticiā
fecit de ista aīa q nunc hic astat.
Ego enī secundū iusticiam postq̄ egres
sa fuit de corpore hec aīa statim debui
michi assumere eam et cū mea societa
te an tuū iudiciū presentare Et ecce
o iuste iudex Illa mulier mater tua a
nimā istam q̄i antequā exiret de ore ho
mīs manibus suis apprehendens in
sua forti tutela ad tuū iudicium ptu
lit ¶ Et tunc maria dei mr̄ glorio
sa et virgo respondit sic Audi tu dia
bole responsionē meā Qn̄ tu creatus
fuisti intelligebas illā iusticiā q erat
in deo ab eterno et sine principio. habuisti
etiam liberū arbitriū faciendi quod ti
bi magis placeret Et q̄rius potius
elegisti deū magis odire q̄ diligere
bn̄ tamen intelligis semper qd secun
dū iusticiā fieri debet Dico igitur
tibi q ad me ptinebat potius q̄ ad te
ante deū verū iudicem istā aīam prese
tare Nam dū hec anima in corpe erat
magnā caritatē habuit ad me reuol
uens hoc sepius in corde suo q me deus
suā matrem dignatus fuit facere et
q sup oīa creata me sublimiter voluit
exaltare et ex hoc tanta caritate cepit
deū diligere q in corde suo dicebat sic
In tantū ego gaudeo q deus virginē
mariam matrem suam habet sup

oiā tm̄ssimā q nulla creatura uel tē
porālis delectaco est īmundo quā ego
īpmitaconem illius gaudij recapem
primo illud gaudiū oībus terrenis
delectaconibus p̄ferrem Et si possibi
le esset q ipā Tuno puncto mīmo a
dignitate in q̄ est et a deo remotus fi
eri posset ego magis michi īpmita
conem eligerem in profundo inferni
eternaliter cruciari Et id uero sit ipi
deo pro bñdicta graaa illa et in mē
sa gtā illa quam dedit sue dignissi
me matri infinita graaaz actio et
gloria tfinita sempiterna Ergo o
Diabole vide modo cū q̄ voluntate
iste obyt Quid itaq tibi videtur
vtrū magis iustū erat q aiā eius ī
meam veniret defensionem añ iudi
caū dei aut in tuas manus īpie tua
anda Respondit Diabolus Non
est mei moris q illa aiā ī manus me
as veniret q̄ te diligit plus q̄ se añq̄
iudicaū factū sit Deo q̄nus dicante
iustiaa illam graaam ante iudicaū
secū fecisti tamē post iudicaū opera eē
in manus meas ipsam iudicabunt pu
niendam Nunc o regina interrogo te
q̄re nos oēs demones a p̄naa corporis
sui in illo exitu aie ita expulisti q nō
nostrū ibi facere posset aliquē terrorē
uel inuenire illi aliquem terrorē seu
timorem Respondit gloriosa virgo
maria Hoc ego fea pro illa ardenti
caritate quam ipse habuit ad corpus
meū et pro illo gaudio quod habuit
ex hoc q ego sum mater dei Feco il
lam graaā impetraui a filio meo q
nullus malignus spiritus corpori
appropiquaret vbiaq̄ esset et etiam
vbi nunc est Post hec loquitur
Diabolus ad iudicem Dicens Ergo
tuo q tu es ipsa iustiaa et potenaa Tu
vera non magis iudicas iniustiaā dia
bolo q̄ angelo Iudica ergo michi
istam aiam In illa enī sapiencia
quā habui q̄n me creasti scripseram
oiā peā eius custodiebaā eaā oiā pe
caa eius in illa malicia mea quam
habui q̄n creadi de celo Iam q̄n p̄
mo aiā ista ad illā etatē discreaonis
pervenit q iam bñ intelligebat esse
peccatū illud quod faciebat tunc pro
pria voluntas ipsum trahebat ad
vsendū magis in mundana superbia
et carnali dilectione q̄ talibus resis
tere Respondit angelus Iudicado
primo eius matre intellecta ipsius volū
tatem esse flexibilem ad pām statum
ipsa succurrebat ei misericordie operibus
et precibus Dicimus ut ei deus mi
sereri dignaretur ne ab ipo se elonga
ret Propter ista deuq̄ matris sue o
pera obtinuit dñi timorē ita q quo
cienscūq̄ cadit in peccatum confestim
ad faciendū confessionē properauit
Respondit diabolus Me oportet
peccata sua narrare et statim volens
inpere in eadem hora clamare cepit
et plangere et in scripsō diligenter
inūere in capite et membris cunctis
q videbatur habere totus q̄ videbat
tremere et ex turbaone magna da
mant Ve michi misero quō potui
meū longū laborem q̄ non solum
oblitus est textus et exolutus vetū
eaā materia tota combusta est in
qua oiā fuerunt scripta Materia
autem significat tempora in quibus
peccauit que non magis recolo q̄ peā
in eis scripta Respondit angelo Ho
rerunt lacrime et longi labores
multiq̄ oraciones matris sue Ita q

q deus cōpaciens suis gemitibus de
dit eius filio talem graciā scilicet q
pro quolibet pcto qd omisit contricio
nem obtinuit humilem confessionem
faciendo ex dīna caritate et ideo illa pc
cata abolita et neglecta sunt in tua
memoria ¶ Respondit diabolus asse
rens se habere adhuc saccū plenum
illis scripturis q̄bus supradictus mi
les ꝓposuerat q pcta sua emendaret
sed nō curauit cruciare eum quousq
per penam fuisset ~~factū~~ satisfactum
q̄ q̄dem peccata idem miles ad huc
emendare non curauit ī vita sua.
¶ Respondit angelus d Aperi saccū
et pete iudiciū sup illa peccata pro
quibus oportet te eam castigare ¶
Quo dicto clamauit diabolus sicud
amens dicens Ego sum spoliatus
in mea potencia Nam non solum
ablatus est michi saccus verū eciam
peccata quibus erat repletus Saccus
quippe erat segnicies in quo oēs cau
sas posui pro q̄bus oportebat me ipm
punire q propter segniciem multa bo
na omisit ¶ Respondit angelus Te
spoliauerunt lacrime matris sue et
ruperunt saccum et destruxerunt scrip
turam in tantū deo lacrime eius pla
cuerunt ¶ Respondit diabolus Adhuc
habeo hic aliqua proferre videlicet eius
venialia peccata ¶ Respondit angelus
Ipse obtinuit voluntatem de sua patria
pegrinare dimittens bona et amicos
in multis laboribus sancta loca visitā
do et hec ꝯpleuit, se eciā ita parando q
dignus fuit a sancta ecclesia indulgē
ciam consequi Desiderabat quoq p
peccatorū emendacionem deum crea
torem suū placare Unde oēs ille cause

quas iam dixisti te scripsisse sunt īdulte
¶ Respondit diabolus Ad huc opor
tet me tn̄ pro oībus illis venialibus
q̄ omisit ipsum punire et ideo p indul
gencias mīme sunt deleta Sunt enī
milia et milia que oīa in lingua mea
sunt conscripta ¶ Respondit ange
lus Extende linguam et monstra scrip
turam ¶ Respondit diabolus cum
magno eiulatu et clamore sicud de
mens et dixit Ve michi ego nō habeo
vnū verbū ad dicendū Nam michi
radicitus lingua abscisa est cū viribus
suis ¶ Respondit d angelus hoc fecit
mater eius assiduis oracionibus suis
et labore q aiam eius dilexit toto
corde Ideo placuit deo propter ipsius
caritatem oīa venialia eius peccata
indulgere q ab infancia vsq ad mor
tem omisit et ideo lingua tua suis
viribus dicitur caruisse ¶ Respōdit
diabolus Adhuc vnū habeo ī corde
meo diligenter custoditū quod nullus
potest abolere hoc est q īuste aliq̄
acq̄siuit ea reddere non attendens.
¶ Respondit angelus pro talibus
mater sua elemosinis orōnibus et mise
ricordie operibus satisfecit Ita q iu
sticie rigor se ad misericordie blandiciē
inclinauit Dedit q ei deus perfectam
voluntatem sine oīm bonorū pcitate suorū
oībus plene satisfacere iuxta facultatem
suam quibus aliquid īuste ab attulerit
Istam enī voluntatem accepit deus p
effectu q diucius viuere non valebat
Oportet igitur heredes suos pro talibus
satisfacere pro ut possunt ¶ Respon
dit diabolus Ergo si non habeo po
testatē puniendi eū pro peccatis tn̄
oportet me ipsum castigare quia nō

exaut opera bona et virtutes quando
plenū sensum et sanū corpus habuit
iuxta posse suū Virtutes enī et opera
bona sunt illi thezauri quos secum ad
tale regnū ~~portare~~ ferre deberet scilicet ad regnū
nū dei gloriosum Permitte ergo me id
supplere cum pena q̄ q̄d sibi deficit ī
virtuosis operibus ¶ Angelus respō
dit Scriptū est q̄ petenti dabitur et
pulsanti aperietur cū perseuerancia
Audi ergo tu diabole Mater eius ca
ritatiuis precibus et pietatis operibus
ad portū misericordie p̄seueranter pulsa
uit pro eo plusq̄ xxx annis fundendo
multa milia lacrimarū ut deus cordi
eius spiritū sanctū infundere digna
retur Ita q̄ bona sua corpusq̄ et ani
mam idem filius suus ad dei seruī
cium libenti animo exhiberet Sic eciā
fecit deus Nam ita ardens iste miles
effectus erat q̄ ad nichil aliud placeret
ei viuere nisi ut dei voluntatem ꝯseq̄
retur Et ecce deus sic diu rogatus
in ipsius cor suū benedictum spiritū
infudit Virgo vero mater dei dedit il
li ex virtute sua quidq̄ sibi deficit
in armis spiritualibus et indumentis
q̄ pertinent ad milites q̄ debent in
trare in regno celi ad summū īpera
torem Sancti eciam in celesti regno
collocati quos iste miles ī mundo viuēs
dilexit de suis meritis ipsi ꝯsolacionē
addiderunt Ipse namq̄ thezauraiut
congregauit sicud illi peregrini qui
cotidie caduca bona cōmutant ī eter
nales diuicias Et quia ipse sic fe
cit ideo gaudiū et honorem perpetu
um obtinebit Et specialiter pro illo
ardenti desiderio quod habuit pere
grinando ad sanctam ciuitatem ihe
rusalem Et pro eo q̄ desideraiut

feruenter vitā suā libenter bellando
exponere ut terra sancta reduceretur
ad ~~dnm~~ cristianorū dominiū ad hoc
ut illud gloriosum dei sepulchrū ī debi
ta haberetur reuerencia si ad tm̄ opus
sufficiens extitisset Et ideo tu diabo
le nullam iusticiā habes illa no supple
re q̄ ipse personaliter non perfecit ¶ Res
pondit diabolus Ad huc deficit ei
ei corona Nam si ego possem aliquid
ad eius imperfectionem fabricare hoc
libenter facerem ¶ Respondit ange
lus hoc certissimū est q̄ oēs q̄ se
ipōs vicerint de īferno peccata vere
penitendo et dīni voluntati se volū
tarie confirmando ipm̄q̄ deū toto
corde diligendo graciam dei conseq̄
tur Placet quoq̄ ipī deo ex triūphali
sui bn̄dicti humani corporis corona eis co
ronam dare si secundū iusticie rectitu
dinem purgati fuerint Et ideo tibi
o diabole nūme conuenit ad eius coro
nā aliq̄ fabricare ¶ Tunc diabolus
hoc audiens clamauit īpacienter ru
giens et dixit Ve michi quia tota
memoria mea michi ablata est Jam
enī non recolo in q̄bus iste miles meā
secutus est voluntatem Et quid est
mirabilius eciā oblitus sum quo nomi
nē vixit vocabatur ¶ Respondit an
gelus Scito q̄ modo in celo vocatur
filius lacrimarum ¶ Diabolus vero
vero clamans alte respondit O q̄ ma
ledicta est illa stropha seu porca mater
eius q̄ tam prolixū habuit ventrem
q̄ tanta aqua in ipsa infusa fuit q̄ oīa
ventris eius spacia impleta fuerunt
humoribus lacrimarū Sit ipā male
dicta a me et a tota mea societate
¶ Respondit angelus Tua male
dictio est honor dei et oīm amicorum

suorum benedictio ¶ Tunc autem loquebatur
iudex cristus sic dicens Recede tu inimi
ce diabole Deinde dixit illi militi Ve
ni tu o mi dilecte Et sic statim fugit
diabolus ¶ Tunc sponsa hec videns
dixit O eterna virtus et incomprehensi
bilis Tu ipse deus et dominus ihesus xpe Tu
omnes cogitaciones bonas cordibus infun
dis oraciones quoque et lacrimas Tu oc
cultas tua gratiosa dona conferens pro
eis eternaliter premia gloriosa Sit igitur
tibi honor seruicium et graciarum actio
de omnibus que creasti O dulcissi
me deus meus tu es michi carissimus
et vere carior michi quam corpus et anima
mea ¶ Angelus quoque tunc loquebatur
eidem sponse xpi dicens Tu
scire debes quod hec visio non solum pro
consolacione tua a deo tibi monstrata
est sed etiam vt amici dei intelligere
possint quantum ipse facere dignatur
pro amicorum suorum oracionibus et la
crimis et laboribus qui pro aliis ca
ritatiue orant et laborant cum perse
uerancia et bona voluntate Scire
eciam debes quod iste miles filius tu
us talem graciam non habuisset
nisi quia ab infancia voluntatem ha
buit diligere deum et eius amicos
et peccati casus libenter euitare

Hanc reuelacionem habuit domina
brigida in sancta ciuitate iherusa
lem prima vice qua fuit in ecclesia
sancti sepulchri In qua cristus declarat
indulgenciam et graciam quam boni peregri
ni habent in dicta ecclesia cum ibi adueniunt
sancta intencione et recto proposito

Filius loquebatur sponse Ca xv
Quando intrastis templum meum
dedicatum sanguine meo sic
mundati estis ab omnibus peccatis ves
tris sicud si tunc leuati essetis de fon
te baptismatis Et propter labores et
deuocionem vestram aliquae animae consang
uineorum vestrorum que erant in purgato
rio hodie liberate sunt et intrauerunt
in celum in gloria mea Nam omnes qui
veniunt ad locum istum cum voluntate
perfecta se emendandi iuxta meliorem
conscienciam suam nec volentes recidi
nare in priora peccata His omnia pecca
ta priora totaliter dimittuntur et
augetur eis gracia proficiendi Hanc
visionem vidit domina brigida in ihe
rusalem in ecclesia sancti sepulchri in
capella montis caluarie die veneris post
octauam ascensionis domini vbi vidit
rapta in spiritu totam passionem domini serio
se quod hic latius continetur Capitulum xvi.

Ad montem caluarie dum esse
mestissima plorans vidi dominum
meum nudum et flagellatum
ductum per iudeos ad crucifigendum quod
diligenter ab eis custodiebatur Vidi
quoque tunc foramen quoddam excisum
in monte et crucifixores in circuitu pa
ratos ad operandum crudelitatem Dominus
autem conuersus ad me dixit michi.
Attende tu quia in isto foramine petre
infixus fuit pes crucis mee tempore
passionis Et statim vidi qualiter
ibi crux eius a iudeis figebatur et fir
mabatur fortiter in foramine petre
montis cum lignis confixus cum mal
leo valentissimo circumquaque ut crux soli
dius staret ne caderet Cum igitur
crux ita solide firmata esset ibidem
statim adaptabantur tabule lignee
in circuitu stipitis crucis per modum
graduum usque ad locum vbi pedes eius
crucifigi debebant vt possent per illos
gradus tabularum tam ipse quam cruci

fixores eius ascendere et super tabu
las illas aptiori modo stare ad cruci
figendum eum. Post hec autem ascende
runt ipsi per illos gradus ducentes
eum per cum irrisione et vituperio
maximo. Qui gratanter ascendens
velud agnus mansuetus ductus ad
immolandum cum esset iam super tabu
las illas non coactus sed statim volun
tarie extendit brachium suum et aperta
sua dextera manu posuit eam in cruce
quam illi seui tortores immaniter cru
cifixerunt et perforabant eam clauo
per illam partem qua os solidus erat.
Tunc etiam trahentes cum fune vehe
menter manum eius sinistram cruci
affixerunt eam simili modo. Deinde
extento corpore vltra modum in cruce
posita fuit vna tibia eius super aliam
et sic iunctos pedes affixerunt in
cruce duobus clauis. Et in tantum
extenderunt illa gloriosa membra
in cruce vehementer quod quasi omnes
vene et nerui eius rumpebantur.
No Quo facto coronam spineam de
spinis quam deposuerunt de capite
eius cum crucifigeretur iterum impo
suerunt et aptauerunt capiti suo
sanctissimo. Que tam fortiter pupi
git reuerendum caput eius quod oculi
sui repleti fuerunt illico fluente sang
uine. Aures quoque obstruebantur
et facies et barba quasi tegebantur
et intincta erant illo roseo sanguine.
Et statim illi crucifixores et milites
amouerunt violenter omnes tabu
las illas que adherebant cruci et
tunc remansit crux sola et alta et
dominus meus crucifixus in illa. Cum
que ego repleta dolore respicerem
crudelitatem illorum vidi tunc matrem

eius mestissimam in terra iacentem et quasi
trementem et semimortuam quam conso
labantur iohannes et alie sorores eius.
que tunc stabant non longe a cruce ad eius
partem dexteram. Dolor igitur nouus
compassionis illius sanctissime matris in quantum
transfixit me quod quasi senciebam quod me
um pertransibat quidam gladius acutus
importabilis amaritudinis. Surgens tan
dem illa tunc eius mater dolorosa quasi
exinanita corpore respexit ad filium suum
et sic sustentabatur a sororibus tota stu
pore suspensa et velud mortua viuens
gladio doloris transfixa. Quam cum
filius respexisset et alios amicos plorantes
voce flebili commendabat eam Johanni.
Et bene cernebatur in gestu eius et voce
quod cor ipsius ex compassione matris pene
trabatur acutissima sagitta doloris
immensi. Tunc autem oculi eius a
mabiles et decori apparebant semimor
tui. Os eius erat apertum et sangui
nolentum vultus pallidus et submersus
totusque liuidus et intinctus sanguine.
Corpus quoque totum erat quasi liuidum
et pallidum et languidum valde ex conti
nuo fluxu decurrentis sanguinis. Cu
tis etiam et caro illa virginea sanctis
simi corporis eius ita delicata et tene
ra erat quod ex modica percussione illa
ta signum liuidum exterius apparebat.
Aliquando conabatur ipse extensiones fa
cere in cruce pre amaritudine nimia
quam senciebat intensi doloris acutis
simi. Nam quandoque dolor de membris
eius et venis perforatis ascendebat
ad cor et vexabat eum crudeliter inten
so martirio. Et sic mors eius prolon
gabatur et dilatabatur cum tormento
graui et ingenti amaritudine. Tunc
igitur ille anxius pre nimia doloris

angustia et vianus iam morti ad pcē
clamauit alta voce et flebili dicens ¶ O
pater quare dereliquisti me Habebat q̄
tunc labia pallida et lingua sangu
nolentam ventrem subtussiam tolere
tem dorso ac si nulla intus habuisset
viscera Secundo quoq̄ clamauit iterū
cū acrio dolore maximo ¶ O pater In
manus tuas cōmendo spiritū meum
¶ Et tunc capud eius erigens se aliqua
tulū statim reclinauit se et sic emisit
spiritū ¶ Hic tunc mater eius videns
tota contremuit pre immensa amaritu
dine volens cadere in terram nisi q̄
sustinebat ab aliis mulieribus In illa
ipa hora manus illius retraxerunt se
aliquantulū a loco perforacionis cla
uorū pre nimio pondere corporis et sic
corpus eius q̄si sustentabatur a clauis
quibus pedes crucifixi erant Dicta
autem et manus et brachia magis
iam extenta erant q̄ ante Scapule
vero et dorsum eius q̄ strenchebant
ad crucem ¶ Tunc Denios videns circumsta
tes ardentes clamabāt contra matrem
eius multa dicentes Alij namq̄ dicebāt
Maria iam mortuus est filius tuus
Alij vero dicebant alia verba irrisoria
Et sic stantibus turbis in circuitu ve
nit unus armiger cum furia magna
et infixit lanceam in eius latere dextro
tam vehementer et valide q̄ usq̄ ad
aliam partem corporis lancea voluit
pertransire ¶ Et cum extraheretur
lancea de corpore statim habundan
ter exibat de vulnere illo aq̄ tepida q̄
quidam fluuius sanguinis effluit
vero lancee et aliqua pars haste eu
branda exibat de corpore et intincta
sanguine ¶ Hic videns mr ita vehe
menter contremuit cū amaro gemi
tu q̄ vix cruciabat in eius facie et pec
tu q̄ aia eius tunc penetrabatur a
tuto doloris gladio Hys autem exple
tis cum turbe multe recederent, depo
suerunt dnm quidam amici eius qui
tunc pia mater recepit inter sua brachia
sanctissima et recumauit cum sedens t
genu suū totum dilaceratum vulnera
tum et lividum quem lauabant cum
lacrimis ipsa et iohannes et alie mu
lieres plorantes ¶ Et tunc tersit eius
mater mestissima cum linthio q̄ suo
totum corpus eius et vulnera ¶ Clausit
q̄ eius oculos osculando eos et in
volui cum in sindone munda ¶ Et sic
dixerunt eum cum planctu et dolore
maximo et posuerunt eum t sepulchro.
Congruit christus sponse de omnibus
principibus terre et prelatis ecclesie
ex eo q̄ nolunt habere in memoria
nec recordari talium dolorum et passio
nis sue nec q̄ volunt q̄ considerare illa
sacra loca terre sancte et cōminat
eis nisi se emendauerint Capitm xxvi

Loquebatur post hec xps in eadē
hora eidem sponse sue domine
brigide dicens hec cui que tu
vidisti nunc et alia que ego sustinui pn
cipes mundi non attendunt nec etiam
loca considerant in quibus ego natus
et passus sum ¶ Quia ipsi similes sūt
hoī habenti locum designatū pro bestijs
feris et indomitis in quem dimittens
canes venaticos delecta in aspiciendo
cursum canū et feraciū Sic q̄ simile pn
cipes terre et prelati ecclesiarum et oēs
status mundi audius et libentius aspi
ciunt delectamenta terrena q̄ mortem
et passionē meam et vulnera mea Ideo
inquam eis adhibe te verba mea qui
nisi mutauerint corda sua et ea convertere

runt ad me condempnabuntur cum illis q̄ ptis sunt vestimenta mea et super vestem meam miserūt sortem

¶ Cum dñā brigida existens ī iherusalem dubitaret vtrū melius esset q̄ ipā hospitaretur in monasterio fratrum miorū montis syon vel vtrum ī hospitali peregrinoꝝ in ihrlm ¶ Et tūc ī orōe apparuit ei virgo maria dicens q̄ ī hospitali pegrinorū propter bonū exemplum aliorū ¶ Capitulū xvij

Aliter dei logitur In isto loco sancto montis syon sunt duo genera hoīm Aliqui diligūt deum toto corde Alij volunt habere deum sed mundus est eis dulcior q̄ deus Et ideo ne scandalizentur boni et ne detur occasio tepidis et futuris exemplum loco melius est residere in loco peregrinus deputato. filius enī melius prouidebit vobis de omnibus simd sibi placet Dñā brigida rogata in regno q̄dam a dñā Eluonor regina dicti regni q̄ ipā rogaret deum p̄ filio suo rege et pro illo regno transmittunt tunc in iherusalem ¶ Et ibi q̄dā die existente in orōe cristus apparuit ei et dixit ei ista verba q̄ debēt scribere dicto dño regi et patruo suo primapi anthiochie ¶ Et precepit ei q̄ scriberet ea illis q̄si ex se et non ex pte cristi ¶ Capitulū xij

Sponsa scribit regi apis et primapi anthiochie ¶ Primum consilium est q̄ glorie vestrum cū confessore suo veram et plenariam confessionem faciat de oīb⁹ q̄ dimisit contra dei voluntatem et sic recipiant b̄n̄dictum corpus domini nostri ihū xp̄i cum timore et caritate dei ¶ Secundū consilium est q̄ ambo simul vnita in vero amore ita q̄ sitis coram vnū ad deū et honorem eius regendo regnū ad dei honorem et subditorū vtilitatem ¶ Tercium consilium est q̄ ambo sitis vnita in vera caritate cū subditis vestris indulgendo et parcendo solummodo propter reuerentiam passionis et mortis ihū xp̄i oībus q̄ aliquo facto vel fauore dederunt operā p mortē p̄fati regis petri accipiendo illos toto corde in vestrā caritatem ad hoc vt deus p̄ suā misericordiam reapere vos dignetur ac eam vt ipse ad regendū regnū velit vos roborare ad sui honorem ¶ Quartum consilium est q̄ ex quo dīna prouidentia vos constituit gubernatores regni ad habeatis omnem diligentiam quam poteritis in colloquendo et efficaciter caritatiue cū consulendo oībus prelatis tam ecclesiarū q̄ religionū q̄ vb ipsi et eoꝝ subditi se corrigant ordinibus in q̄bus a sancto statu priorum sanctorum p̄fatorum suorum predecessorum q̄ndu bet demanerunt spiritualiter et temporaliter Et ad quemcumque pure in pristinū statū suoꝝ predecessorum celeriter se reducant ut status ipsius totaliter reformentur ut sic ipsi et eoꝝ subditi veraciter emendati obtineant animarū dei et digni efficiantur ad regendū deū q̄ ipse digne statū vniuersalis ecclesie in sanctitate virtutum misericorditer tenere ¶ Quintum consilium est q̄ propter illam caritatem magnam qua deus dilexit animas vestras vos velitis diligere animas subditorum vestroꝝ consulendo vestro populo ne litari q̄ omnes q̄ in aliquo deum offenderant celeriter et humiliter se corrigant Et omnes q̄ sunt sub obedientia romane ecclesie qui ad annos dis

disacoīs puenerunt humiliter confessiones exercant. Cum proximis quos offenderant se reconcilient et concordiā faciant. Reuerendum ac corpus emendationi adimpiant. Post hec autem catholicā vitam ducant. viuendo scilicet fideliter in matrimonio aut in viduitate aut in statu laudabilis virginitatis. Dīa quoq; illa que sancta ecclesia p̄ capite obseruando familiares et domesticos et subditos et cēs alios quos poterint ad sic faciendum suo bono exemplo ac verbo et opere caritatis visceribus indiuidendo ac eos in talibus stadus suis bonis admonicionibus roborando. Et sciatis certissime q̄ cēs q̄ in hijs noluerint obedire in corpore et in aīa dispendiū patientur. Certum consilium est q̄ loḡnū aum oīb̄ prelatis q̄ ipsi efficaciter et frequent amoneant cēs clericos suos scilicet rectores ecclesiarum q̄ q̄libet in parochia sua inquirat diligenter si aliq̄ parochianorum sint q̄ in aliq̄bus peccatis publicis male viuendo p̄sistant et in dei offensionem et sancte matris ecclesie contemptum. Et quos taliter inuenerint in suis peccatis publicis t̄pidenter viuendo eos efficaciter amonendo precaueant de periculo animarū suarū. Et doceant eos tales modos et talia remedia per que se valeant et debeant humiliter emendare. Si aut̄ aliq̄ in publicis peccatis viuentiū obedire humiliter noluerint tunc idem rectores non differant nunciare suis superioribus et episcopis ut talium obstinatorū protervitas per prelatos censura ecclesiastica meridie coerigantur. Si vero predicti episcopi et prelati prop̄ter cor. pertinaciam et superbiam a propter eorum temporalem potentiam illos corrigere neglexerint et punire tunc vobis dīs mea ysidi q̄ vīa potenti manu sua cooperatores dīorū predicatorum ut auxilio vō dā peccatores inducti corrigantur et emendati misericordiam dei consequantur.

Reuelacio facta dīe brigide in sancta ciuitate iherusalem super regno cypri et eius reformacione quā transmisit ipsi dīo regi et principi antiochie q̄ publicarent cum toto regno. Et quia princeps predictus non prebebat fidem perfecte isti reuelationi sō dā dīa t reuersione sua de iherusalem publicauit eam in ciuitate famagusti octaua die octobris in presencia dicti dīi regis et regine et dicti principis antiochie et toaus regalis consilij. Capm. xx.

Quidam vir persone vigilanti et oracioni vacanti q̄ nō staret in extasi templacionis suspensa videbat se raptam esse t̄ spiritu in vnū palacium quod erat t̄ pretiosibilis magnitudinis et pulchritudinis indicibilis videbat quoq; sibi ihesus xp̄s sedere inter sanctos suos t̄ spiritali sede maiestatis q̄ suum benedictū os aperiens proferebat hec verba que inferius anotantur.

Ego vere sum ipsa summa caritas. Dīa enī que ab eterno feceram ex caritate fca. Et similiter oīa q̄ fiao et in futurū fiā totum ex mea caritate procedit. Nam caritas ita est inprehensibilis et intensa nunc in me est sicut erat in tempore passionis mee q̄n̄ per mortem meam ex nimia caritate liberam te ab inferno et omnes electos qui hac redempcione et liberacione digni erant. Tunc si ad

hinc possibile esset q̄ ego toties mori
ter quot sunt aīe in inferno ita q̄ pro
qualibet earum iterum talem moram
sustinerem qualem tunc pro omnibus
sustinui ad hinc corpus meum paratum
esset subire oīa hec ac libenti voluntā
te et perfectissima caritate Sed vere ita
impossibile est q̄ corpus meū possit am
plius mori seu aliquam pēnā uel tri
bulationem pati Et sic ea impossibile
est q̄ alīq̄ aīa que post mortem meam
est uel fuerit in inferno condempnata
inde umq̄ amplius liberetur neq̄ fruc
celesti gaudio quo fruuntur sancti et
electi mei ex corporis mei glorifica vi
sione Sed semper infernales penas
in eterna morte quia voluerunt fru
bīficas mortis et passionis mee neq̄
voluerunt seq̄ voluntatem meam dū
viverunt in mundo Ceterū q̄ super
offensas michi factas nullus est iudex
nisi ego ipse et propter hoc caritas
mea quam hominibus semper ostendi
congruitur coram iusticia mea Ideo ad
iusticiam pertinet super hoc iudicare sedm
meam voluntatem ¶ Modo ego dicor
super habitatores regni cypri quasi
super unū hominem Sed non congruit
de amicis meis ibidem habitantibus
q̄ me toto corde diligunt et meā in om
nibus voluntatem sequūt Sed ad illos
q̄ ad unā psonā dicendo loquor qui
me contempnunt et mee voluntati
semper obsistunt michi q̄ per maxime
adversantur Et idcirco nunc ingrio
logui omnibus eis tamq̄ uni q̄ O
populo cypri michi adversarie ausculta
et attende diligenter que tibi di
co Ego te dilexi sicut pr̄ unicū filiū
suum quem ad omnem honorem vo
luit exaltare Ego disposui tibi ter
ram in q̄ habundanter posses habere
oīa necessaria ad sustentationē corporis
tui Ego misi tibi spiritum sancti calorem
et lumen vt intelligeres rectam fidem
christianam an tu fideliter te obligasti
et sacris statutis ac obediencie sīe cath
sie similiter subiugasti Ego eciam lo
catum te i loco q̄ bñ decens esset fide
li seruitori videlicet inter timidos me
ob ut pro tuis laboribus terrenis
et corporali certamine preciosam obti
neris in meo regno celesti pulcriorem
coronā Ego quoq̄ portavi te diu in
corde meo in caritate deitatis mee et
custodiui te sicut pupillam oculi in
oībus aduersantibus et tribulacoīb
tuis Et q̄ diu tu p̄cepta mea seruas
ti ac obediencīa et statuta sancte ec
clesie fideliter custodisti tunc certis
sime q̄ infinite aīe regni cypri que
nerunt ad regnū meum celeste eter
na gloria meā phemuer fruiture
Sed q̄ tu ita sanus tua propria volū
tatem et oīa illa q̄ delectant cor
tuū non times me q̄ iudex tuus si
nec Diligis me q̄ creator tuus sum
q̄ eciam te redemi duriss̄a morte
mea et me ex ore tuo expuisti sicut
rem fetidā et insipidam Et q̄ ea
inclusisti diabolum simul cū aīa tua
in camera cordis tui me quoq̄ in
de expulisti tamq̄ furem et latro
nem Necq̄ magis erubescebas in isp̄
tu meo peccare q̄ irrationabilia aīa
lia in similitudine sua Idcirco digna
iusticia est et iustum iudicium q̄
tu in celo expelleris ab oībus amicis
meis et collocaberis p̄petuo i inferno
in medio timidorū meorū Et hoc
indubitanter sciab q̄ p̄ meis qui

est ī me et ego in eo et spūs scūs
in nobis ambobus ipse est mihi testis q
nūq nisi veritas de ore meo exiuit propter
q veracitate suas q ḡtiq ita disposuit fu
erit siad modo ti es et se emendare no
luerit ipsius aīa ibit eandem viam quā
luafer iuit propter superbiam suā Et
indis q me vendidit propter cupiditā
tem suam Et Zambri quē finces in
terfecit propter luxuriam suam Ille
quippe pectaut cum muliere contra
preceptū meum et ideo post mortē suā
aīa eius dampnata fuit ad infernū
Propterea populo cypri annuncio tibi
q si nolueris te corrigere et emendare
tunc ego generacionem et progeniem
tuam ita delebo in regno cypri q nec
pruperi partam psone neq domita Ita
eciam delebo eandem generacionem
tuam q in breui tempore ita labetur
memoria tua a cordibus hoīm ac si
nūq fuisses nata in hoc mundo Postea
autem placet michi plantare nouas
plantas in hoc regno cypri q preceptū
mea phaent et toto corde me diligēt
Deo tñ scīs q procerto q ḡtumq
vīm voluerit se corrigere et emendare
et ad me cum hūilitate reuerti ego et
gaudenter occurram ut pius pastor
leuando ipsum sup humeros meos et
ad oues meas cum psonaliter reportan
do Per humeros enī meos hoc intelligo q
beneficio passionis et mortis mee quam
corpore et humeris meis sustinui q se emē
dauerit peccatis ceit meis peperitus et
nam ysolacionem in regno cloriū No
ueritis eciam certissime q vos tūma
mei in dicto regno habitantes non era
tis digni ut talis visio seu dīna me
a reuelacio vobis mitteretur Deo ali
qui anima mei in eodem regno cristē
istentes q michi fideliter seruiunt et me
toto corde diligunt laboribus suis et
precibus lacrimosis inclinauerunt me
ad hoc ut facerem vos intelligere per
istam meam reuelacionem grauie ves
trarū pialiū animarum qa aliqbus
dictoq meoq amicorū ibidem dīnitus
a me monstratū fuit q innumerabiles
anime de dicto cypri a celesti gloria
excludantur et ad gehennalem mortem
eternaliter condempnantur ¶ Ista
autem supradicta verba loquor ego ad
illos cristianos latinos obedientie Ro
mane ecclesie subiectos q michi ī bap
tismo rectam fidem romanam catholicā
denouerunt et pre opera michi contraria
a me totaliter recesserunt ¶ Ulrea
autem q sciunt q oportet omnes xpi
anos tantum vnam fidem cristianā
catholicam tenere et uni tantūmodo
subesse ecclesie scilicet Romane vnūq
soli vicario meo generalem ī mundo
videlicet romanum summū pontificē
supra se spiritualem habere pastorē
et tñ nolunt se eidē ecclesie Romane et
vicario meo se spiritualiter subicere et
humiliter subiugare propter eoq ptina
cem superbiam aut propter auiditatē
aut carnis petulanciam siue propter
aliq aliud quod ad mundū pinet indig
ni sunt post mortem veram a me misera
cordiam obtinere Alij vero grea q desi
derantes vellent sed sane non possunt
fidem catholicam romanā et tñ si sa
pere et possent eā deuote et libenter
reciperent et romane ecclesie humiliter
subiugarent Et nichilominus sciam
dū ipsoq consciencias in statu et fide
sua iniq sunt abstinent a peccato et
pie viuūt Istis talibus post ipsorum mortē
in suppliciis misericordia debetur qm

ipsi ad iudicium meum vocati fuerint
Dicant eam grca q̄ eorum imperium et regula
sine domina nra stabunt scandala neq;
in pace tranquilla Deo timentes sub
subditi erunt a quibus sustinebunt
semper grauissima damna et miseri
as diuturnas donec ipsi cum vera hu
militate et caritate ecclesie et fidei Romane
se deuote subiecerint eiusdem ecclesie
sacris statutis ordinibus et ritibus se tota
liter reformando
Ipse autem sic vir
et audiens in spiritu ut preferur dum
visio discussit et remansit in ore
dicta persona non modico stupore et
admiratione suspensa

In regno cypri quidam frater minor
rogauit dictam dnam q̄ ipsa consuleret
ei quid deberet facere sup aliquibus du
bys conscientie sue specialiter sup obs
uantia regule ordinis sue Cui dne
dna cum staret quadam die orando
in scā ciuitate iherusalem p̄ fuit supdcta
xps apparuit ei et alloquebatur eā dicēs
multa de ordine fratrum minorum Et
in fine iminatur omnes religiosos
proprietarios eterna morte. Cap. xxi.

Infinita gratarum actio et humile ser
uicium laus atq; honor sit deo in sua
potestate et maiestate eterna q̄ est
vnus deus in tribus personis equus
Immense bonitatis pietatis ut sua dis
missima humanitas ad vnam personam
in ore existentem loqueretur sic dicēs
Audi tu an datum est audire spiritu
aliter et videre et diligenter tene
memoria tua hec verba mea Homo
quidam erat nomine franciscus q̄ dum se
conuertit a mundana superbia et
cupiditate et a cecis vanosq; delec
tationes ad spiritualem vitam penitentie
et perfectionis tunc obtinuit de
um ymaginem omnium peccatorum suorum et p
fecta voluntate se emendandi dicens Ve
mihi est Video mundo q̄ nō volo libenter
dimittere propter amorem et honorem
dni mei ihu xpi sed Videtur mihi est tam du
rum in hac vita q̄ non volo gratanter
sustinere pro eius caritate faciendo pro
eius honorem omnia q̄ ego potero mis
meas vires corporis et ac Et oes a
nos quosumq; potero volo ad hoc
Ducere et roborare ut deum sup omnia dil
gant toto corde Iste
regula quia xpc incepit non fuit Dic
tata et composita ab humano in
tellectu et prudencia sed a me sem
dum meam voluntatem Quodlibet eum
verbum quod ea scripsi est a spu meo
fuit sibi aspiratum et posita xpc alios
regulam illam protulit et posuerit Ita
eam oes alie regule quos amica mea
inceperunt et ipsi personaliter tenue
runt et seruauerunt alios q̄ efficaci
ter eas seruauerunt et posuerunt in
fuerunt dictate et composite ab ipsorum
intellectu et humana sapiencia sed
aspiratione eiusdem spus sancti Iste
franciscus fratres q̄ minores Dicunt
tenuerunt et seruauerunt bn illam
regulam eius p aliquos annos et
valde spualiter et deuote secundum
omnem meam voluntatem De q̄
diabolus hostis antiquus magna
inuidia et ptinebatione habuit
er eo q̄ Dictos fratres temptationi
bus et fraudibus suis denuncare no
valebat Diligenter igit Diabolus
Diligenter ut posset vnum hominem
inuenire in quo suum malignum spm
tum ipsius hominis voluntate posset
commictere Cum tandem vnum cleri
cum inuenit sic intra se cogitantem

Ego libenter vellem esse instatu tali
vbi possem habere mundi honorem
et corporis mei delectationem Et vbi
possem tantam pecuniā congregare
q̄ michil deficeret m̄ de ōibus q̄ ad
necessitatem et delectationē meā pūnerent
Ego ig̃r intrare volo ordinē franasa
et fingā me valde hūilem et obedi
tem et sic cum ista intentione et vo
luntate prefatus clericus intrauit
dictū ordinē Statim q̄ Diabolus
intrauit in cor eius et sic Dictus cle
ricus factus est frater in Dicto ordi
ne Considerauit autem Diabolus m̄
fer intra se Dicut franasais multos
vult trahere de mundo aī sua hūi
li obediencia ad recapiendū magna
pmia T celo Ista iste frater meus q̄
aduersarius nōmabit ex eo q̄ fran
asi regule aduersarius erit multos
de ordine francisi trahet de hūilita
te ad superbiā De racionabili paupta
te ad cupiditatem De vera obedie
ncia ad faciendū propriā voluntatē
et ad sequendū corporis delectacio
nem ffrater aduersarius aut̄ pre
Dictus cum intrauit ordinē franas
i statū cepit sic intra se cogitare
et diabolico instinctu Ego ostenda
me ita hūilem et obedientem q̄ oēs me
reputabunt me sanctū Et cū alij si
lentiū et silentiū tenent tunc ego
cū specialibus sotijs strariū faciā
videlicet iniedendo et bibendo et
loquendo ita occulte q̄ nullus ali
orū hoc sciat nec intelligat Ego eciā
secundum Dictam regulam non pos
sum licite pecuniā tangere nec
aurū uel argentū possidere Et ideo
aliquem aliū specialem habere vo
lo qui pecuniā et aurū meum te
neat scarte scīm ex pte mea ut illa p̄
cuniā vtar ego ad voluntatē meā Ego
eciā addiscere volo artes liberales et
sciencias ad hoc ut ex illa honorem et
dignitatem aliquā habere valeam
in ordine habendo equos et vasa argē
tea ac pulchras vestes et preciosa
ornamenta Et si aliquis me pro ip
sis arguerit respondebo ei q̄ faciam
hoc pro honorem ordinis mei Deinde
ego ad hoc tm̄ laborare et facere
possem q̄ fierem episcopus tunc
ego vere felix essem et beatus pro ta
li vita qualem tunc Ducere possem
et tunc ego essem t̄ p̄pria libertate
mea et haberem omnem delectacio
nem corporis mei Audi nō
tu quid Diabolus faceat in predicto or
dine franasi Nam vere ita est q̄ plēs
sunt illi fres in mundo q̄ tenēt à ore
aut voluntate et desiderio regulā predic
ta quā dicunt Diabolus frem aduersa
tiū et illi q̄ seruant regulam illam quā
ego ipe dicam fremi franasium Dicas
tamen q̄ quatuor isti fres satis franasa
et fres aduersarij inuisti sunt et Dis
uulgati in mundo Vtiū ego scribo eos
post mortem et videbo cor sum Et vide
bo fres regule franasa ad pmanen
dū meā simul cū franasco in eterno
gaudio Illi autem q̄ sunt de regula
fres aduersarij iudicabuntur ad penas
eternales inprofundo inferni si ān
mortem noluerint se corrigere et hui
liter emendare Hic est mirandum de
hoc et illi q̄ deberent mundanis hoc
nibus dare humilitatis et sanctitatis
exempla ipis prebent eis exempla
vilia et ribaldica cū sua superbia
et cupiditate Et ideo sciant certissi
me dicti fratres q̄ tam ipi q̄ alij

rctcri religiosi q̄bus regula prohibet hec
proprīa et tamen hnt aliquod proprīm
con regulā suā volentes per hoc me
placare q̄ inde aliquā prem michi ofe
runt eoz munera abhominabilia m̄
sunt et exosa nec aliq̄ remuneracione b̄
sunt digna Magis em michi gratū
et placitum est q̄ paupiatem beatam
quā ip̄i professi sunt secundū regulas
suas diligenter obseruent q̄ si totū
aurū et argentū ac eā oīa metalla
q̄ in mundo sunt michi presentarent
Quas eā q̄ tu q̄ verba mea au
dis q̄ non fuisset tibi datum istam
prefatam visionem sine nisi propter
unū bonū serm̄ meum q̄ ex toto cor
de suo pro illo fit minore sinceriter
me rogauit q̄ desiderabat eidem fratri
consilere aliqua vtilia aut sue
ex dīna caritate hns autem visis et
auditis dulcio disparuit

Visio quam habuit dna brigida in
beetleheem vbi gloriosa virgo maia
ostendit ei totū modum sui partus
glorie ipa peperit gloriosum filiū su
um sicut ipa vgo promiserat eide dne
brigide in roma antequ iret ad beth
leh̄em per xv annos vtpz in primo
capo istius libri vltimi Capm xxij

Dum essem ad presepe dīi in
bethleem vidi quandam vgi
nem pregnantem pulchrimā
valde indutā albo mantello et subtili
tunica p quā ab extra eius carnes vgi
neas clare cernebam Venus uterus
plenus et multum tumidus erat q̄
iam parata erat ad pariendū Cum
qua senex honestissimus erat et secum
habebant ambo unū bouem et azinū
Cum cum intrassent senex speluncam
senex ille ligatis boue et azino ad pre
sepe exiuit erexit et portauit ad vgi
nem candelam accensam fixitq̄ eam
in muro et exiuit extra ne ptm pso
naliter interesset Virgo ihc illa tue
discalciauit calciamenta pedū suoz
nec discooperuit mantellū albū quo
cooperiebat Nmoint z velū de capite
suo et iuxta se reposuit ea remanēs
in sola tunica capillis pulchrimis
q̄si de auro extensis super spatulas.
Tue tunc duos panniculos lineos et
duos lineos mundissimos et subtiles
extraxit quos secum portabat ad t
voluendū nascturū infantem Et
duos alios paulos lineos ad coope
riendū et ligandū rapid illig ipos
q̄s posuit iuxta se ut eis uteretur
tempore debito Cumq̄ hec oīa sum
ta essent tunc virgo genuflexa est aī
magna reuerencia ponens se ad ora
cionem et dorsum versus presepe tene
bat faciem vero ad celū leuatam ver
sus orientem Erectis igit manibus
et oculis in celum intentis stabat ōsi
in extasi contemplacionis suspensa
inebriata dīna dilectione Et sic ea
indiacione stante vidi tunc ego, sine timore
iacentem t utero eius Et illico t mo
mento ictu oculi peperit filiū a q̄o
tanta lux ineffabilis et splendor exibit
q̄ sol nō esset ei oparabilis neq̄ can
dela illa quam portauerat senex quoq̄o
modo lumen reddebat q̄ splendor ille
dīnus splendorem materialem candē
le totaliter anichilauerat Et tam
subitus et momentaneus erat ille mo
dus pariendi q̄ ego non potera ad
uertere nec discernere qnō uel in q̄o
membro prodibat Verūptm statim
vidi illū gloriosum infantem iacen

tem interra nudum nitidissimum cuꝰ
menes nitidissime erant ab oī sorde et
inmundicia Vidi etiam secundinā la
tentem pellem prope eum involutam
et valde nitidam Audiui eāā tunc can
tus angelorū mirabilis suauitatis et
magne dulcedinis Et statim ventre
virginis q̄ ante partū tumidissimus
erat retraxit se et videbatur tunc to
pus eius mirabilis pulchritudinis et
delicatum Cum igitur virgo sensit
se iam peperisse statim inclinato ca
pite et junctis manibus cum magna
honestate et reuerentia adorauit pue
rum et dixit illi Bene veneris deus
meus dn̄s meus et filius meus Et
tunc puer plorans et quasi tremēs
pre frigore et dura pauimenti
ubi iacebat volucbat se paululum
et extendebat membra querens hu
mere refrigerium et matris fauorem
Quem tunc mater susceptit in ma
nibus et strinxit eū ad pectus su
um et cū maxilla et pectore calefa
ciebat eum cum magna letitia et
tenera compassione materna Hoc
tunc sedens interra posuit filū in gre
mio et recepit cum digitis subtiliter
umbilicum eius q̄ statim absciscus
est nec inde aliquis liquor aut san
guis exiuit Et statim cepit eū inuol
uere diligenter Primo in pānulis
lineis et postea in laneis et strinxit
corpusculū tybias et brachia eius
cū fascia que sicta erat in quatuor
partes superioris panniculi lanei
Postea deo inuolut ligando in capite pue
ri illos duos panniculos lineos qs
ad hoc paratos habebat Ipse
igitur repletus intrauit senex et pstr
nes se ad terram genibus flexis

aliq̄ exemplar

adorando eum tamen plorabat pre gau
dio Nec tamen in ea virgo illa timida
ba dolore nec infirmitate Nec in ea de
fecit fortitudo sicut in aliis mulieribz
parientibus fieri solet nisi q̄ venter eius
tumidus retraxit se ad priorem statū
in quo erat anteqū puerū pareret Et
autem surrexit ipa in hōs puerū in ulnis
suis Et simul ambo salutet ipa et Joseph
posuerunt eum cū gaudio et hilaritate.

Reuelacio in bethlehem ad presepe dn̄i sup̄ cadē materia q̄ sup̄ C xxm

Postea iterū in eodem loco ap
paruit michi gloriosa virgo
maria Dicens filia mea du
est q̄ promisisti mihi in roma q̄ osten
derem tibi in bethlehem hoc modū pto
mei Et licet alioq̄ ostendi tibi in presepio
li sup hoc scilicet qualiter stabam q̄n
peperi filium meum In quas certis
sime q̄ ego sic steti et talimodo pepe
ri sicut nunc vidisti flexis genibus
orando sola in stabulo peperi eum cū
tanta exultatione et letitia aie q̄ no
sensi aliquod grauamen q̄n ipe exiit
de corpore meo nec dolorem aliquem
sed statim tholum cū panniculis mun
dis quos diu ante preparaueram Hoc
q̄n vidit ioseph mirabilis est cū mago
gaudio et letitia ex eo q̄ sic sine ad
uitorio pepereram Verum q̄ magna
multitudo gentium in bethlehem terra de
scriptionis occupata erat Ideo nin ipi
attendebāt ad id quod non poterat in
ter eos mirabilia dei diuulgari Et
ideo suas veraciter q̄ ihūs hoīes
secundum humanum sensum conat
asserē q̄ filius mei nasceretur p modū co
munē verū tū et absq̄ dubio aliquo
q̄ ipe natus sicut ego dixi alias tibi et

sicud nunc tu vidisti

Fuit ad presepe dñi hec reuelacio facta eidem domine in beetlehem qualiter pastores venerunt ad presepe ad adorandum cristum natum Capitulum xxviii

Vidi eciam in eodem loco dñm gloriosa virgo maria et Joseph starent puerū adorando ī presepium q̄ tunc pastores et custodientes gregem venerunt vt viderent et adorarent infantem Quem cū vidissent prius voluerūt inquirere vtrū masculus vel femina esset ex eo q̄ angeli eis annunciauerant q̄ saluator mundi natus erat et non saluatrix dixerant Tunc igitur gloriosa virgo et mater eis ostendit naturam et sexum masculinū infantis quē ipsi statim adorauerunt cū magna reuerencia et gaudio Et postea reuersi sunt laudantes et glorificantes deū in oībus hijs q̄ audierant et viderant.

Hanc reuelacionē habuit ī betlehem in capella vbi cristus natus est in qua reuelacione virgo maria narrat ei qualiter tres magi reges adorauerunt cristum filium eius benedictum Capitulum xxv

Dixit eciam michi eadem virgo mater dñi filia mea scias q̄ qñ tres reges magi venerūt in stabulū ad adorandū filiū meū Bene ego ante presciebam eorū aduentū et qñ intrauerunt et adorauerunt eum exultauit tunc filius meus et pregaudio habebat tunc faciem hilariorem Ego eciam nimis gaudebam et letabar mirabili gaudio exultacionis īmente mea attendens ad verba eorū et actus conseruans ea et ꝯferens in corde meo

Mater dei loquens domine bugide narrat ei aliqua de humilitate sua et filij sui dicens q̄ sicud hūiles fuerūt filius suus et ipa dū erant ī mūdo ita et nūc hūiles sūt lz sit ī celo Capitulum xxvi

Mater loquitur Eadem hūilitas est nunc ī filio meo in potencia deitatis sue sicut tunc fuit qñ reclinabatur ī presepio Quiescens inter duo animalia licet oīa faceret secundum deitatem nichil tñ loqbatur secundū humanitatem Sic eciam nunc sedens ad dexterā patris audit omnes loquentes ad eum cū respond caritate et respondet quibus p infusionem spiritus sancti q̄busdā verbis et cogitacionibus q̄busdam q̄ore ad os loquitur sicud ei placet Similiter ego q̄ sum mater eius ita hūilis nunc sum in corpore meo qd̄ est sup oīa que creata sunt exaltatū sicut tunc fui qñ Joseph desponsata eram Verūptñ pro certissimo scire debes q̄ Joseph antequam desponsauit me intellexit in spiritu sancto me vouisse virginitatem meam deo īmaculatamq̄ esse cogitacione verbo et opere q̄ ea intencione desponsauit me ut seruiret michi habendo me pro dñā sua non pro vxore Ego eciam in spiritu sancto scivi certissime q̄ virginitas mea perpetuo pmaneret illesa licet ex occulta dispensacione dei viro desponsabar Sed postquam ꝯcēsi nuncio dei Joseph videns vterum meū spūs sancti virtute intumescere expauit vehementer non suspicatus contra me sinistrū aliqd̄ sed recordatus dicta prophetarū prenunciacionū filiū dei nasciturū de virgine reputabat se indignū tali seruire matri donec angelus precepit sibi ī sopnis non timere sed cum caritate michi

ministrare De cetero vero ego et Jo
seph nichil reservavimus nobis nisi
necessaria vite ad honorem dei Relq
Diximus propter amorem dei Insta
te vero hora nativitatis filij mei qua
ego optime presciui venisse secundu pre
scientia dei t bethleem Deferes me
cu mundissimam vestem seu pannulos
pro filio meo q bus nemo umq usus
fuerat ante in q bus p mo involu illu
q natus est ex me ac ol puritate Et
licet ad eterna promissa sum sedere t
sublimissima sede et honore sup oes
creaturas tas et sup oes hoies nichilo
minus tn ex humilitate mea non dedig
nabar parere et ministrare ea q erat
necessaria Joseph et michipi Similiter
et filius meus subditus erat Joseph
et mihi Sicut q humilis fui t mundo
cognita soli deo et Joseph Sic eam nc
sum humilis sedens in sublimissimo tro
no pata pntare deo oim orationes
racionabiles Sed aliq bus respondeo
p infusionem dinas aliq bus aut
loquor secretq sicut bn plantat deo

Cum dna brigida vellet de ierusa
lem iam redire ad romam venit in
die nativitatis virginis marie ad vi
sitandu sepulchrum eius et alia sanc
tuaria q ibi sue pre etate ierusalem
Cu orans ad dictu sepulchrum apparuit
eidem dne ego maia certificans ea de
mortis tempore et assumptionis suc tcstis

Quans id et pre septimu Cxxvii
Dm essem in valle Josaphat
ad sepulchrum gloriose virgi
nis marie orans apparuit
mihi eadem virgo choruscans splen
dore nimio Dicens Attendas filia
Ecce postq filius meus ascendit ad
celos vixi in mundo p xv annos et tan
to tempore plus quantu est a festo As
sumptionis eiusdem filij mei usq ad
mortem meam Et tunc mortua iam t iusto
sepulchro p xv dies dnm filium assumpsi
in celum cum trinito honore et gaudio
Vestes aute mee cum q bus filius sepulta
remanserunt tunc t sepulchro isto et ego
filium tunc induta talibus vestibus qua
libus indutus est filius meus et dns
meus ihesus cristus Item scias q nm
corpus humanum in celo est nisi corpus
bndictum filij mei et corpus meum Vos
igitur recedite ad terras christianor
vitas veras semp melius emendate
Et cu summa custodia et attentione de
cetero vivite ex quo iam visitastis is
ta sancta loca ubi filius meus et ego
vixim corporaliter et mortui et se
pulti fuimus

Quando dna brigida in reversio
ne de ihrlm transiit per civitatem
neapolis recepta per dnam reginam
et archiepiscopum dce civitatis oium
dnm pro habita coribus dicte civitatis
et cristus loquens et redarguit habita
tores predictos de pluribus peccatis os
tendens eis modu quo se reconsilient
cu eo peccatores promittens eis miseri
cordia si se reconsiliaverint et emen
daverint Cominatur eam eos cum
severitate ultrice si se no convexerint
et in pcis perseveraverint Qua vene
racone ipsa dna brigida publicavit neapolitat
t pnca dni dni bnardi archiepi et
triu inglor in theologia et duor doc
toru t iure canonico et civili et aliq
multitu et aliu dce civitatis Ca xviii

Ali psone in oratione vigi
lante et templatione vacan
ti dm staret t raptu elevato

nis mentalis apparuit ihesus xristus
sic ei dicens Audi tu cui datum est audi
re et videre spiritualia Et attende di
ligenter et t mentis tue quoniam ea q
modo audies q tu expte mea anima
abis gentibus non loqris ea pro ac
quirendo tibi honorem aut humanam
laudem Nec ea ea fileas propter a
liquem timorem humani yperij et inp
tus q non pte te tim sed ea propter
preces amicor meor tibi ostendu
que modo ea auditura Nam aliqui
electi amici mei cautius neapolita
ne multas anis rogauerunt me ex
toto corde suo precibus et laboribus
suis pro inimicis meis in cad ciuitate
habitantibus ut ego gram aliquam
ostenderem eis p qua ipi a peccatis
et abusionibus suis possent retrahi
et salubriter reuocari quor preabz
inclinatus do tibi nunc hanc uba mea
Et ideo tu diligenter audi que loquor tibi
Ego sum creator omnium et dns tam
sup diabolos q sup omnes angelos et
nullus effugiet iudiciu meu Diabolus
denique repleuerit pectus contra me superbia
scilicet inanis gloria et arrogantia id est amore pprie
voluntatis Tandem quippe superbiuit ipe
q voluit super me esse dns ut ego esse
subiectus sibi Inuidebat quoque michi
in tm q si possibile foret libenter omni
set me ut ipse esset dns et sederet in
throno meo Tantu etia cura fuit ei
ppa voluntas q michil curabat de vo
luntate mea dm tm ipe posset pficere
voluntate sua propter qd ipe recidit de
celo et de angelo factus est diabolus
in pfundo inferni Post hec autem ego
videns maliciam eius et magna tu
diam qua ipse habebat contra homines
ostendi voluntatem meam et dedi
mandata mea hominibus ut ipi faciendo
ea possent placere michi et displicere
diabolo Deum propter caritate qua
habeo ad homines veni in mundu et
assumpsi carne de virgine Domu etia
eos personaliter vera via salutis ope
et sermone Et vt perfectam caritatem et amore eis ostenderem aperui
eis latus sanguine meo proprio Sed
quid faciunt michi nunc illi homines
qui sunt inimici mei Vere ipi contemp
nunt precepta mea eiciunt me de cor
dibus suis tamq virus abhominabile Expuunt etia me de ore ipsor
velut rem putridam et abhorrent
me videre q si leprosu pessime fetentem Diabolu vero et eius opera ap
tantur toto suo affectu et opere Hunc
eum introducant in cordibus suis fa
ciendo delectabiliter et gratanter ei
voluntatem et sequendo eius inmissiones malignas Ideo iuste iudicio meo
remunerabuntur in inferno cu diabo
lo eternaliter sine fine Nam pro superbia qua exterent habebunt confusione et eternu pudorem in tantum
q angeli et demones de eis dicent
impleti sunt confusione vsq ad summu
Pro nuptialitate vero ipsor insaciabi
li q libet diabolus inferni replebit
eos suo veneno mortifero In tantu
q in animabus ipsor locus vacuus no
remanebit q non sit diabolo vene
no repletus Pro luxuria vero
qua ardent simul animalia insensata
numq admittent ad videndu faciem
mea sed separabuntur a me : puabu
etia sua voluntate inordinata Le
teru scias q sicut ois pena mortalia
grauissima sunt ita etia pena venia
li homo delectatur deo au voluntate

pseuerandi effiatur mortale Propterea
noueris q̄ duo prā exerent que nolo
tibi modo videntur q̄ trahunt scam
alia peccata que oīno vident q̄ vel
alia Ded q̄ gentes delectantur ī eis
cū voluntate pseuerandi Ideo effiaūt
mortalia Et multa alia peccata ab
hoīabilia cōmittunt gentes tanta
te neapolis q̄ volo tibi nōnare Pa
mū de duobus prīb est q̄ facies hūane
rationabilis creature depingūtur diuer
sis coloribus quibus colorantur ymagi
nes insensibiles et statue ydolor ut
videantur ab aliis pulchriores q̄ ego
fea eas Secundū prīm est q̄ inho
nestas formas ~~detor~~ vestimētorū hōr
gentes vrūtur corpa hoīm : mulier
deformantur a statu suo Et hoc gen
tes propter supbiā faciunt et vt vide
antur pulchriores et lasciuiores ī cor
poribus suis q̄ ego deus creaui eos
Et etiā ut sic videntes strauis prouo
centur et ī flāmentur ad carnalem lu
pisentiam Ideo certissime scias q̄ quo
tiens delinunt facies suas colore sti
bio et cestranco totiens diminuitur
eis ifusio aliqua spūs sancti et dia
bolus magis appropīquat eis Quo
tiens vero se ornant vestibus indecē
tibus et inordinatis et carnaliter de
formant sua corpora totiēs ornatq
aiē Diminuitur et diaboli potestas
augmentatur Timia mei q̄ talia
facias et alia prā mee voluntati ītrāia
effrōnte emittas aīe negleristis passi
onē meā et non attendistis ī cordibus
vestris q̄m ego nudus stetī ad colump
nam ligatus duris flagellis crudeliter
verberatus q̄m nudus stabā et fla
mabam in cruce repletus vulneribus
et vestibus sanguine Et q̄ vos depī
ctis et vngitis facies vrās cur non
aspiratis ad faciem meā q̄liter sāg
uine repleta fuit Non eriā atten
ditis ad oculos meos q̄m caligaue
runt et opiebātur sanguine et lacre
mis et palpebre mee colore liuido Qua
re ad hūc non aspiratis ad os meū
Aures quoq; et barbā non ītuemini
qualiter erant colorata et intincta
sanguine Non respiratis reliq̄ mem
bra mea diuersis penis īmaniter saucia
et q̄liter liuidis et mortuis pependi in
cruce propter vos et ibi ab oīb deri
sus et abiectus despiciebar ad hoc vt
ex tali recordatione et attenta memoria
me deū vrm diligeretis et sic diaboli la
queos effugeretis quibus estis horribi
liter colligati Veruptīm ys oīa in ordī
et cordibus vrīs oblita et neglecta sīt
Ideo facias simul meretrices diligentis
voluntatem et delectationem carnis
non autem prolem Cum em̄ senserit
infantem vnū in vtero suo statim
procurant abortiū herbis et alijs
rebus ne careant carnis voluptate
et tanta delectatione pessima ut sic sp
vacent luxurie et fetide īmixtioni car
nali Sic facias Nam ego deus creato
et redemptor vr omnes visito grā mea
pulsando saltem ad cordā vrā q̄ omēs
diligo Ded cū vos aliquā pulsionē
infusionē saltem spūs mei in corde
vro seu compunctionem sentitis vel
audiendo verba mea aliq̄ bonam
voluntatem concipitis statim q̄si ab
ortiuū spū aliter procuratis exaisan
do saltem prā vrā et delectando vos
in eis ac eam volendo ~~in eis~~ dap
nabiliter in eis pseuerare Ideo

Drabole fautis voluntatem et inclusendo
ipsum in cordibus vestris et me sic inha
bitabiliter sic expellendo propter quod vos
sine me estis et ego non sum vobiscū
et in me non estis sed in Diabolo ex eo
voluntate et suggestionibus obedistis
Igitur ex iam dixi vobis iudicium
Dicam et nunc misericordiā meam
Misericordia autem mea hec est vide
licet q nullus ipōz timorōz meorum
est tantus et tam magnus peccator q
ei negetur misericordia mea si eam pe
tierit humili et pfecto corde Propterea
tria debent facere timia mei si ad gr̄
am et amicitiam meam se reconsilia
re voluerint Primū est q peniteant
et habeant contritionem de toto corde eo
q me creatorem et redemptorē suū offē
derunt Secundū est confessio pura fir
quens et humilis quā debent facere an
confessorem suū et sic emendare oēs pcā
sua faciendo penitentiā et satisfactio
onem secundū consiliū confessoris consilium
et discretionem Tunc cū expinguabo
me eis et diabolus abipsis elongabi
Teritum est q postq̄ hoc sic pfecerint
cū devotione et pfecta caritate Secundo
accipiant et sumant corpus meū hu
biendo voluntatem nunq̄ recidivandi
in priora pcā sed pseverandi in bono
usq̄ in finem Ducitq̄ ihc isto nō
se emendaverit statim ego oblivisca
ri sicut sicut pius pr̄ eterni filio et
libenius eū suscipiam ad graciam
meā q̄ ipse cogitare et cogitare potest
et tunc ego in eo ero et ipse in me et
meū vivet et gaudebit in eternum
Qui vero pseveraverit in pēis et
malicia sua veniet sup eū indubitā
ter iustitia mea Nam sicut sanc pis
cator q̄ videns pisces in aqua ludentes
in delectacione et iocunditate sua et in
ipse mittit hamū in mari et extrahit
capiendo pisces viciissim nō ocis nunc
tum sed paulatim per vices et tunc
mittit eos in mortem donec oēs insimp
serint Sic eadē ego facia inimicis meis
in pdō Pseverantibus Nam paula
tim insimabo eos de hac vita munda
nūs seculi in q̄ ipsi temporaliter et
carnaliter delectantur Et qua hora
ipsi non credidierint et in maiori delec
tacione vixerint tunc rapiam eos de
vita terrena et mittā eos in mortem
eternā ubi nūq̄ amplius videbunt
faciem meam ex eo q ipsi dilexerunt po
tius facere et adimplere inordinatā
et corruptā voluntatem suam q̄ pfi
cere mandata et voluntatem meā
Hec autē sic visis et auditis hec visio
disparuit

Revelacio virginis marie quā habuit
dnā brigida in cīvitate neapolis: dixit
eam domino bernardo Archiepisco
po neapolitano Hec revelacio re
prehendit illos qui non instruunt
servos suos seu scīlanos infideles
nouiter conversos ad fidem in eadē
fide catholica et lege cristiana Red
dunt quoq̄ virgo maria illos dnōs
q̄ male tractāt et exasperāt vltimo
diū dōs suos cōmina eadē ai
mar̄ pcā sortilegos et incantatores et
divinatores et eadē tenentes eos et fi
dem eisdem adhibentes Capitm xxxix

Ponsa cristi scribit dnō
bernardo archiepō neapolita
no dicens Reverende pr̄ et
domine illa psona quā vos bñ nos
nosatis cū staret orando in raptu ihem

plagonis suspensa apparuit ei gloriosa
virgo maria sic dicens ei ¶ Ego sū
regina celi que loquor tibi Ego sum
ꝙ ortulanus hujus mundi Nam sicut
ortulanus qui videt insurgere ventū va
lidū nocuū plantulis et arboribus
orti sui statim accurrit festinanter et
tanū potest ligat firmando eas firmi
bus sustentaculis et sic eas sucurrit di
uersimode mixta posse ne vento verum
te frangantur et miserabiliter eradicē
Sic ego mr misericordie facio in orto
meo hūus mundi qr qui ego video pe
riculosos ventos temptacionū et ma
larū suggestionū diaboli flare
in corda hoīm statim ego accurro ad
dnm meum filiū meū ihm xpm et
deū meū tū orationibus meis una
do eos et impetrando ab eo ꝙ xpc insi
dat in cor. cordibus aliquas sanitas
tiusiones spiritus sancti Quibus
fusis et salubriter firmati a dia
bolo temptacionū vento illesi spiritu
aliter teneantur ne diabolus contra
hoīes ꝓualeat frangendo cor. animas
et eas mixta suū malignū desideriū
dapnabiliter extirpando Et sic hoī
nes capientes dicta mea sustentacula
et animina cum humilitate cordis et
creatione operis statim a diabolico
temptacionū incursu defenduntur Et
ꝓmanentes firmi in statu grē afferūt
deo et michi fructū suauitatis t tēpore
opportuno Illi vero q̄ contempnunt p̄
dicta filij mei et mea sustentacula spi
ritualia et inclinantur a vento temp
tacionū p̄ diabolicum sensum et ope
ipsi eradicantur a statu grē et dnī
a dyabolo per illicita desideria et opa
usq; ad profundas eternales penas et
tenebras infernoū Nunc autē suas q̄
t auctate neapolitana omittuntur diuersa
et multa peccata horrenda et occulta q̄
tibi non refero Hec tū loquar tibi nē
de duobus gr̄ibus peccatoū manifes
toū que valde displicant filio meo et
michi toti q̄ celesti curie ¶ Primū
est ꝙ in dicta auctate multa emunt
paganos infideles ad seruitutem suam
Et alii cor. dnī nō curant eos bapti
zari neq; volūt ad fidem xpianā eos
conuertere Et si aliqn baptizantur alii
cor. post ipsor. baptismū dnī cor. non
curant plus de faciendo eos instruere et
informare in fide xpistiana et informando
eos in sufficiendis sacramentis ecclesie
q̄ am ipsorū baptismū et conuersionem
et sciencie ꝙ dicta seruī conuersi post fidē
susceptam omittunt multa pia et nec
cessaria redire ad sacramenta penitencie
et confessionis et restaurari in statu salua
cionis et dīne reconciliacionis et gracie
Item alii tenent suas seruas uel scla
uas in tanta abiectione seu ignomi
nia ac si essent canes videntes eas
et ꝙ deterius est exponentes eas fre
quenter in lupanari ad lucrandū pre
cuniam turpitudinis et abhominacio
nis Alii vero tenentes eas in suis do
mibus ut meretrices et pro se et pro
aliis et hoc valde abhominabile et odi
osum est deo et michi ac ecclā tocā et
celesti curie Aliqui ecclā dnī in tm
grauant et exasperant dictos seruos
suos vobis humeliosis et passionib;
q̄ alii dictor. seruorū veniunt in sta
tu desperacionis et t voluntate inter
faciendi seipos Hec q̄ de peccata
et negligencie displicent deo et toti

celesti aure multū q̄ ipse deus amat
eos eo q̄ ipse creauit eos et vt omnes
saluaret venit t mundū assumens car
nem de me et sustinuit passionē et
mortem t crucē Isaac eā q̄ ꝯsumaꝯ
emunt tales paganos et infideles ea
intentione ut faciant eos xp̄istianos
et voluntate instruendi et informando
eos in fide xp̄istiana et virtutibus et
intentione dandi eos libertati in vita
sua uel in morte ita q̄ dicti serui nō
transeant ad heredes Isti tales dñi
d eoꝝ multū ex hoc merentur et actp
tabules sunt apud ~~dñm~~ deū Et sic
terribiliter q̄ illi q̄ seruū faciunt a deo
grauiter punientur ¶ Secundū q̄
mus p̄m est q̄ multi homines et femine
hñt scām et assumunt aliquos malignos
sortilegos et diuinatores et aliquas pessi
mas incantatrices diuersis respectibꝫ
inordinatos Nā aliq̄ petunt ab eis q̄
ipi faciant aliqua maleficia et incā
tatores ad finem vt possint habere et
generare prolem Alij req̄runt eosdē
q̄ ipi aliquas incantationes et fac
turas faciant ad hoc vt ab aliq̄bus
hominibus uel mulieribus seu eā ab eo
rum dñis temporalibus distincte a
mentur et cordialiter diligantur
Alij vero expectant ab eisdem maledictis
maleficis de p̄sentia futurorū Multa
eā querunt ab eis ut arte sua incā
tatoria et maleficia tribuant ipsis sa
nitatem in infirmitatibus suis ¶ Om
nes eosdem omnes tam tenentes eosdem
maleficos diuinatores seu eā incan
tatrices in familia et expensis suis
q̄ omnes petentes a talibus talia
maligna consilia et remedia diabo
lica q̄ eā eosdem maleficos diuinatores
et incantatrices supdicta p̄mittentes
maledicti et execrati sunt apud deū et q̄
diu in statu tali et p̄posito p̄severave
rint nūq̄ alicui infusio seu gracia spūs
sancti descendet neq̄ introibit in cordi
ipsorū Verumptū q̄ penituerint et humili
se emendauerint aut vero p̄posito viterius
non reassumendi a filio meo gratiam et
misericordiā consequentur Ipis autē
sic auditis hec visio disparuit

¶ Quidam episcopus qui erat rector
marchie anthonitane pro sancta ro
mana ecclesia requisiuit dominam
brigidā sup eo q̄ stimulabā a sacer
cia eo q̄ ipse erat absens et nimis de
motus a diocesi sua propter p̄dictū
officiū marchionatus in quo ipe resi
debat ¶ Et sic non poterat attēdē ad
oues sibi ꝯmissas in sua diocesi et ideo
dubitabat an magis placeret deo q̄
resideret in officio marchionatus an
q̄ reuerteretur ad regendū oues sibi
cōmissas in sua diocesi Et cū dicta su
pradicta oraret, sic requisita, p̄ p̄fato
episcopo tunc christus apparuit et dixit
sibi verba q̄ infra dicunt Ca. xxx.

Sit deus benedictus meritis
propter oīa bona sua dulcis
Dne mi reuerendissime pater
humili recōmendatione p̄missa Scripsistis
michi cū humilitate q̄ ego quedā femina
vobis ignota deū pro vobis humiliter
exorarem Ad quod respondeo et vobis
dico verdicte in presentia mea q̄ ad ta
lia faciendū sum insufficiens peccatrix
proch dolor et indigna Scripsistis eā
michi q̄ aliq̄ subsidia spiritualia vobis
scriberem ad salutem aie vre Et ideo
deus attendens ad fidem et humilita
tem vram vestris desideriis et fideli

pio amore pr̄no voluit satisfacere nō
attendens ad pcā mea sed ad cordialē
affectū humiliter postulantis Nam cum
ego peccatrix ad talia indigna pridie
p vobis orarem dn̄m meū ihm̄ xp̄m tū
ipē michi apparuit in spiritu et p simi
litudinē loq̄bat mecū sic dicens O tu
cui datū est audire spiritualiter et vide
attende nunc et scias certissime q̄ oēs
episcopi et abbates ac eciā ceteri eccle
siarū prelati et beneficiati aīarū curam
habentes q̄ dimissis suis ecclesiis et o
uibus meis sibi cōmissis recipiunt et
tenent alia regimina et officia ea ī
tencione et voluntate vt in illis offi
ciis ab hominibus magis honorentur
et ī altiori statu mundi exaltentur et
subleuentur q̄uis in illis officiis ipsi
rectores nichil furentur vel predent
uel q̄uis aliam ī iusticiā ibidem nō
committant Nichilominus tn̄ q̄ in illis
officiis et honoribus ipsi gloriantur et
delectantur et propter hoc dimittunt
oues meas et ecclesias suas isti talia
facientes similes sunt coram me por
cis ~~po~~ indutis pontificalibus seu sacer
dotalibus ornamentis Sicud p simili
tudinē dicere tibi sic q̄ vnus magnus
dn̄s q̄ habebat inuitatos amicos su
os ad cenam et hora cene intrauerūt
illi porci sic induti in palaciū corā illo
dn̄o et corā discūbentibus qui sedebāt
in mensa Dn̄o autē volente eis dare
de illis preciosis cibariis mense sue tūc
porci predicti clamauerunt cū magno
sonitu voce porcina et refutatoria grū
mentes recusando cōmedere illa pre
ciosa cibaria appetentes tn̄ aiude cōme
dere viles siliquas porcinas suo more
solito Tunc autem p dn̄s hoc videns

et intelligens abhōinatus est vilitatem
eorū et īmundiciam et statim dixit ad ser
uos suos cū ira magna et indignacio
ne Expellite eos de palacio meo et eici
te foras ut reficiantur et saturentur sor
dide siliquis porcinis q̄bus digni sunt
q̄ nec ipsi volunt nec digni sunt cōme
dere de cibariis meis q̄ pro amicis meis
parata sunt Ex quibus reuerendissi
me pr̄ et dn̄e mi tunc intellexi ī spū
q̄ vos debetis facere sic scilicet q̄ vos
discernatis in cōsciencia vestra utrū ille
oues xp̄i scilicet episcopatus vr̄i vobis
cōmisse bene et spiritualiter reguntur
in absencia vr̄a vel non Si autē sic
bn̄ reguntur secundū q̄ decet spirituali
ter in absencia vestra ad cōmodū et vti
litatem aīarū ipsarū Et vltra hoc vi
detis vos q̄ in rectoria marchie potestis
facere maiorem honorem deo et vtilita
tem aīarū q̄ in episcopatu vr̄o et tūc
dico q̄ potestis in officio rectorie mar
chie bn̄ et licite stare secundū volun
tatem dei dū tn̄ non seducat vos ad stan
dū ibi desideriū honoris neq̄ vana ip
sius officii gloriacio Si vero consciencia vr̄a dic
tat vobis contrariū tunc ego cōsulo q̄
dimisso marchionatus officio redeatis
psonaliter ad residendū in ecclesia vr̄a
et in episcopatu vobis cōmisso ad regē
dū scilicet oues vestras uel potius xp̄i
specialiter vobis cōmissas et ad pascē
dū eas verbo exemplo et opē non neg
ligenter et viciose vt malus mercenna
rius sed sollicite et virtuose ut verus et
bonus pastor p Peccatis michi dn̄e
mi q̄ eo q̄ talia vobis scribo cum sum
ignara femina et indigna peccatrix
Rogo illū nostrū verū et bonū pasto
rem qui pro ouibus suis mori dignatus

est q ipse vobis tribuat gratiam sancti
spiritus qua oues suas digne regatis
et usq ad mortem sp faciatis eius glorio
sam sanctissimam voluntatem

Iudex conqueritur sponse de vniuer
sis pctoribus oim statuum et odicionum
narrans bnficia que fecit eis et in
gratitudinem eorum Cominatur quoq
eos cum sentencia terribili ire sue Ad
mouet tn eos q conuertantur ad eum
et suscipiet eos cum misericordia sicud
pius pater Capitulum xxxi

Vidi palacium grande simile ce
lo sereno in quo erat exerci
tus celestis milicie innumera
bilis quasi athonij solis habens fulgo
rem sicud radij solis In palacio vero
sedebat in throno mirabili qsi psona
quedam hominis incomprehensibilis pulchri
tudinis et immense potencie dns Cuius
vestes erant mirabiles et indicibilis cla
ritatis Et quedam virgo stabat ante
sedentem in throno q erat fulgencior
sole quam oes illi assistentes celesti
milicie honorabant reuerenter ut regi
nam celorum Ille vero q sedebat in
throno aperiens os suum dixit Audite
oes inimici mei in mundo viuentes qr
ad amicos meos non loquor q sequuntur
voluntatem meam Audite omnes cle
rici archiepiscopi et episcopi et omnes
inferiores gradus ecclesie Audite oes
religiosi cuiuscumq ordinis estis Audi
te reges et principes iudices terre et oes
seruientes Audite mulieres regine prin
cipisse ac omnes dne et ancille et oes
cuiuscumq odicionis et gradus estis mag
ni et parui q habitatis orbem verba hec
q ego ipe q creaui vos nunc loquor ad
vos Ego conqror qr recistis recessistis
a me et dedistis diabo fidem diabo
lo inimico meo vos dereliquistis man
data mea et sequimini diaboli volunta
tem et obeditis suggestionibus eius
Non attenditis q ego immutabilis et eter
nus deus creator vr descendi de celis
ad virginem sumens ex ea carnem et
conuersatus sum vobiscum Ego per me
metipm aperui vobis viam et osten
di consilia per que iretis in celum Ego
fui nudatus et flagellatus spinis co
ronatus et ita fortiter extensus in cruce
q qi omnes nerui et compages mei cor
poris soluerentur Ego audiui oia
obprobria et sustinui contemtibilissi
mam mortem et amarissimum cordis
dolorem pro salute vestra Hec omnia
o inimici mei non attenditis quia
decepti estis Ideo portatis iugum et
onus diaboli cum suauitate fallaci
et nescitis nec ista sentitis antequam
dolor sup onus inestimabile appropin
quat Nec sufficiunt vobis ista Sed et
tanta est supbia vestra q si possetis
ascendere sup me libenter faceretis
Tanta q est vobis voluptas carnis q
libencius velletis carere me qm dimitte
re inordinatam delectacionem vestram
Insuper cupiditas vra est insaciabilis
quasi saccus pforatus qr nichil est
qd saciare pt cupiditatem vram Ideo
iuro in deitate mea q si moriamini
in statu in quo nunc estis numqm vi
debitis faciem meam Sz pro supbia
vra sic profunde demergemini in infer
num q omnes diaboli erunt super
vos inconsolabiliter affligentes vos
Pro luxuria vero implebimini horri
bili veneno diabolico Et pro cupidi
tate vra implebimini dolore et angustia

et pauper eritis toaus mali qd est tm
ferna O tumia mei abhoīnabiles et ī
gratia et degenerātes ego videor vobis q̄
vermis mortuus in hyeme Ideo facius
gamq̄ vltis et prosparī Ideo ostē
dā ego testate et tunc vos silebitis et
nō effugietis manū meam Veriptī
o tumia mei q̄ ego sanguine meo redemi
vos et nichil q̄o nisi aīas vestras.
Ideo redite ad me cū humilitate et gra
tiarum ut filios accipiam vos Exau
dite grauē ingū Diaboli a vobis et re
cordēmī caritatis mee et videbitis in
consaentia vestra q̄ ego sū suauis et
et mitis

Cristus in roma loquens sponse sue
beate brigide predicat ei diem et mo
dum mortis sue ordinans s quid fiat
de libris reuelaaonum Diat eaam
q̄ multa erunt in mundo qui illas
reapient aī deuoaone qm̄ ei placuerit q̄
obtinebunt graaam eius Disponit
eaī dns de corpore sponse sue vbi
de beat sepeliri Cam.xxxiij.

QUintigit quinq̄ diebus aī
diem obitus dnē brigide se
pdicte sponse cristi q̄ apta
uit ei dns noster ihesus cristus ante
altare quod erat in camera sua et leta
faae se ostendens ei dixit Ego sea ti
bi sicud sponsus solet facere qui absco
dit se a sponsa sua ut ab ea arden
tius desideretur Dic ego nō visitau
te solaaonibus isto tempore qua tē
pus tue probaaonis erat Ideo nunc
iam probata procede et para te qua
iam nunc tempus est ut adimplea
illud quod promiseram tibi scilicet
quando ante altare meum ī monas
tham vestieris et consecraberis et
āmodo reputaberis non solū sponsa
mea sed eaā monacha et mater in
in vatzstenū Veriptī scito q̄ corpus
tuū depones hic ī roma donec veneāt
in loaī sibi paratū q̄ placet michi
pcre tibi a laboribus tuis et volun
tatem tuam reapere pro effectu Et
cōuersus ad roma quasi congirendo
dixit O roma mea O roma mea pu
pa contempnit te et non attendit ad
verba mea sed reapit Dubia pro re
tis Ideo non audiet amplus fistu
lam meam q̄ tempus misericordie
mee ponit in arbitrio suo De
inde dixit sponse Tu autem dic pro
ri q̄ tradat oīa ista verba mea oīm
reuelaaonū fratribus et episcopo meo
Tm dabo feruorem spiritus mei et
conplebo ei graaam meam Et scias
q̄ venient homines illi qm̄ michi pla
cuerit qui cum suauitate et gaudio
reapient verba ista celestiū reuelaao
nū que hactenus tibi facte sunt Et
licet multis subtracta est gratia mea
propter ingratitudinem eorū Alij tm
venient qui surgent in loco illorū
et obtinebunt gratiā meam Inter
Vlama vero verba reuelaaonū tibi fac
tarū ponatur illa communis et vniuersa
lis nete reuelaao quam tibi dedi in ne
apoli qua iudicium meum adimple
bitur super omnes gentes que ad me
tum humilitate non reuertuntur sicud
ibi ostensum est tibi Hns aute
dictis et multis alijs que hic non
scribuntur menaonem fecit et ordina
tionem dicta cristi sponsa aliquarum
personarū scaum existenaū quas aī
mortem coram deo se vidisse dicebat

Post ista audita subiunxit dns

dicens In mane diei quinti postq̄
sumpseris sacramenta ꝯuoca singila
tim ꝑsonas p̄ntes tecū existentes q̄s
tibi nominaui modo et dicas eis illa
que facere debent Et sic inter v̄ba
et manus eorū venies ad monasteri
um tuū .i. in gaudiū meū et corpus
tuum locabitur in Gatzstenū ¶
Deinde appropinquante die quinta
et in ipsa aurora iterū apparuit ei
cristus ꝯsolando eā dicta vero missa
et sacramentis perceptis cū maxima
deuotione et reuerencia inter manꝰ
predictarū ꝑsonarū emisit spiritū.

Explicit vltimus liber celestis reuela
cionum dei bt̄e brigide principisse ne
ricie de regno Suecie diuinitus reuela
tus

Incipit epistola solitarij ad Reges. Reprehenduntur hic illi qui ex abrupto et improuise nullo ex amme precedente appbāt aut reprobant psonas se asserentes visiones et reuelationes diuinas. Capitulum primum.

Demissum Reges. et iubet veri reges mi xpō dō mei pterrissimo supplicia et hūi mā recommendationē p̄missa ante pedes uē maiestatis regiē. Quoniā mores regū existit uelle cuncta se discutere et discretionē agnoscere qualitates psonarū eis scribentiū aliq̄ insolita secreta uoluntatis diuine. Et q̄ iustis modis tpib⁹ densa caligine tenebrosis surrexit q̄ dā illustr gnis et spāl dnā. Gemma brigitta de regno sweciē dēcā feria iii. Que uelut stella clarissima sanctitatis radios fulgentes diffudit p diuisa climata uasti orbis. Quemadmodū vob scribit precepto celestis imperatoris altissimi p̄sentem libru infra scriptū ei dimittī reuelatū qui quodā preclarū speculū ad ornamētū regalē et correptionē morū uitiorū ac subditorū regni sanctū regimē exercendū. Ppterea mei dō metuendi ne subitū et improuisū aliquorū indiscretorū mdiscretū iudiciū indurando vos ad incredulitatē et duritiā phāsmatis uelut uētī turbinis euellat a cordibus uēis semē meritorie dulitatis et fidei accipiendi humilit' et credendi istū libru gloriosū scriptū in corde p̄dē dnē digito dei. Datur

uiui

co decreui ne tali mō illudaniū b' uiter et plenarie uobis oīa' gdā nes et qualitatē aīe p̄fate beatissime dnē et modū quo ipā hēbat uisiones a do Intendo etiā uobis aliis tractādo scribe et scribēdo de' modū breuē discernendi uisiones diuinas ab illusionib⁹ pessiū sathane. Duo igit dō mei breuit' p visionū gnā multa et diuisa sūt. Et qua materia qua pegina et ingenta ē apud hoīes ppt' ignorātiam et ipitiā scie sacre scripture et inexpiētiam sēnū meritorū mē talis oīs et gtē plationis uite spiritualis. Ideo ego sepe dēfidelū uolo explogare vnū breuē tractatū qui ēt quasi quoddā uētulabrū ad discernēdū uisiones ppt' magna parula q̄ multis psonis meo tpe prochdolor euenerūt. ex ipitia istius tā secrete et tā īscrutabilis materie. Et quia istu beata dnā tuu p̄ns liber diuinitus reuelatus fuit īuisionē diuat īpmo tpio eius q̄ vidit īuisione palea tū grāde īcōprehēsibile magnitu dnē simile celo sēno et. Idcirco ego nūc decreui p̄dictū tractatū seu uētulabrū hic p modū explē cōpilare quo visiones bōe et diuine a dyabolicis et malignis uelut granū a palee exercitiant et subtilit' sepent ut sit gnū purū et mūdū in horreo spūalis et catholicorū hoīm recōdat' et uenētur palea uēo dyabolica illusionū a uēto flāte diuine scripture lōgius īsterq̄linū proiciat' et pedibus cōculcet. Incipiēbigit in xpi noīe sp subiectēs oīa q̄ dixero correctorio mi sācte mris ecclesie et gsilio sanctorū. Duo p q̄ spēs visionū seu reuelationū iuste et discrete examinace' et discute' et iuste iudicare

ac discē

vult. oportet q̄ habeat duo sup̄dc̄a
s theoricā sc̄e sacre scripture. i ma
teia visionū quā sti prēs et doctō
res subtilit̄ et luade dispserūt Et
practicā expiene vite spūalis et
senti mētorum q̄ solatōnū et usio
nū mētaluū spūtualit̄ a intellec
tualit̄ s̄ duumt̄ ifusorū Et q̄a
qt̄ hodie m pauis psōms ista theo
rica et practica supradicta dis
nēdi et uste uidicandi uisiones.
et spūs prophetar iuenit̄ ideo
multi celut ceci obtrātes p̄uaī
ista materia porci ex arrupto ad
g̃tepnendū simplices et sanctas
psonas deo quotas cōuertūtur
quā ad pfēc discrēdū et uste ap
probādum aut rpbandū ea q̄ po
ci approbāda uel rnobada fo
rent mihil racoabile i suis ipu
dis uditys et subitaneis dictis.
seu porci detractoib⁹ allegātes
n̄ p angelū satyane sepe sub an
geli iuris spē setiffōrt Et pferūt
in mediū exempla aliquarū p
sonarū spūaluū q̄ p treīs tpib⁹
in suis visiomb⁹ a dyabulo dclu
se fuerūt Immēores tn̄ illarū qu
p duumas visiones et ifusiones
a deo illuiati fuerūt et p illas
etiaz dei et alios illustrauerūt
et direxerūt Ad dēpnantes p̄ci
pue simplices psonas spūtuales
p̄etas et serū feleum quasi ig
narū et leuis capacitatis et re
putacoīb Et ideo idignū ad visio
nes duumas seu pphetias impes
cēdas n̄ō attēdentes q̄ dei apt
tā i vetei q̄ i nouo testamēto ad
ostēdendū oipotēcia suā sepe m
firma mūdi elegit sibi tā m seru
feico q̄ i masculo ut q̄ fidat sa
pientes Nōne de pastore fecit pro
phetā et iuuenes idiotas rple
ut spū pphetie Et nōne nō doc
tores sed piscatoēs et rudes ho
mines elegit i aplos q̄ spū sto
rpleti sūt. Numquid no etiā maia
soror aaron Iudith et hester spū
pphie dotate fuerūt Nūq̄ non
p oldan mulierē pphetissa rex
iosyas i agendis directus est
nōne rdordauis p deboza pro
phetissa rexit pplm israhel Anna
quoq̄ mat samuelis agar et ux
or manue mr sapsom et alie feie
i vetei testamēto pphetie spm ha
buerūt In nouo etiā testamēto
anna samuelis filia pphetauit.
Elizabeth zacharie vxor lucā ego
ut habet in libris suis Sybilla tr
burtina sibilla eritrea Et multe
alie de q̄b⁹ sacre scripture et stōrū
copiā magnā inuemes Et idcirco q̄
piculosū e ex iprouiso q̄dp̄nare
uel approbare spūtuales visiones
et psonas asserētes se usiones
duumas habe aīaq̄ subtilit̄ exa
minet de q̄litate psonarū et
etiā de mō uidendi et de qualitate
materie usionū et p spiritū ex
probrent ista oīa p duumā scptu
rā et p scpta stōrū dctorū veru
ab illusione an a spū veritatis i
fuse siue mīstrate sint Quia vi
dem⁹ q̄ pharo nō credidit mosi
q̄ hō simpler eāt et deū viderat
Et io ei⁹ usiom et dictis ul' porci
dei nō credens i duritia incredulī
tatis ptinacit̄ statuit ppt̄ quod m
mari rubro cū pplo egipti inse
bilit̄ papitauit Et multos etiā ali
os tpib⁹ meis q̄ tales spūales p
sonas simplices et idiotas et vi
siones earū spūales dcmnab et
ipsi q̄ fictas aut fantasticas rputā
tes i obedictes deo. effecti sūt ppt̄
quod sup se et subditos suos. sen

tenaas dei crudelissimas sibi p illas psonas et illarū visiones annunciatas miserabiliter expti fuit Exemplū unde in destructione regni xpti qr no credidit pceps visioni b̄ bte birgitte cui pns liber extitit relatr ut habet in veltro libro celesti xix^o ca^o. Alios etiā vidi et audiui qui credebāt illusioni b̄ et ex hoc periculose corruerūt Exemplū huius unde in vet libro celesti lxvm cap^o Et in libro collationū pris in tomo habens cassiam. collatione ij^a Et ut habet eadem cū multis aliis Ideo ostendi ē visiones et psonas tales cū magna maturitate discutere et eas cū bene et cū deliberatione et maturitate discussas et discrete iudicatas aut approbare aut reprobare Aut em aplus Abbate spē utrū a deo sint Et si cui in examine euentum est p a deo sint debem̄ in iudicio illas credere et eis totaliter obedire si vero a diabulo sint ut illusiones pessimas illas debem̄ despicere et eis nullatenus fidem dare

Pomit hic in theorica modū examinandi facultatē de qualitate p̄sone videntis visiones Et de modo iudicandi eas ac de qualitate materie visionū et reuelationū Cap^m ij

Dicunt sti patres et doctores ecclesie q̄ p̄sona visiones videns debet tali modo examinari An saluz sit p̄sona spualis ut an sit mundana et secularis An etiā unit sub disciplina et obediencia spūali qui ma spūali alicui^s seniori discreti virtuosi maturi catholici et expti patris spūalis Vel an in p̄pō arbitrio et voluntate Item utrū tēptationes suas et illas tales visiones q̄s hic statim suppono fuit exam̄ et iudicio sui p̄ris spirituales uel aliorū discretorū seniorū prius spūaliū cū humilitate timēs illudi Vel an eas occultaueit nulli^s q̄ exam̄ et iudicio eas suppo fuit aut ex illis de se sup̄sedit et se iactauerit ut se reputando alias despexerit Item examinari debet utrū ab ista p̄sona visiones resultet veri actus et virtutes obediēte et humilitatis et caritatis et dēte oīoms Vel an p̄cedāt ab eo actus reputacionis et iactātie aut superbie seu ostentacionis et elacionis uel appetitus laudis humane aut negligē a oīoms sue cambucio honoris ut dignitatis Item utrū p̄sona ista apud veros spūales reputet se catholicū et fidelis et obediēs platis et eorū ecclie Vel an sit suspecta de fide ut de obedie a platorū et eorū ecclie Item utrū in vita spirituali virtuose et dēnte a et in ea habeāt fre q̄ntes visiones humilit et diu p̄seueraueit Vel an in ea sit recens et nouicia Item an ista p̄sona visiones videns habeat bonū intellectū naturale et spirituale et verū et discretū iudicium oīoms et spūs Vel an sit leuis intellectus ut subita an fantastica Dicit em Gregorius in dyalogo q̄ sti viri me illusiones atq; reuelationes p̄as visionū voces aut ymagines quodammodo sapore discernut. ut sciat vi^t q̄ a bono spū q̄ripiat uel quid ab illusore patiant Et utrū ista p̄sona fuit alias examinata de materia et modo visionū p veros tractatos et spūales et approbata uel an no Et hec sufficiāt videnti quātū ad examinatione p̄sone Quantū vero ad modū videndi et audiendi spūalit et recipiendi visiones seu reuelationes dicit sti

prēs et etiā ſc̄ doctōes ꝙ debet exa
mīari ſubtilit⁹ vtrū iſta ꝓſona vi
dēs viſiones et audiēs locutiōes
eaz̄ videt eas vigilādo v̄l an dormiē
do et ſompniādo Et vtrū in viſio
ne rozpali ul' an in viſione ymā
ginaria et ꝓpriali v̄l vtrū forte
in viſione ītellectuali ſup naīali et
vtrū in illo raptu mētali qui extā
ſis vocat⁹ ſ. qñ talia videt ſenſit
aliq̄ mē talem ſup naīalē dulcedi
nē amoris duim ul' an nō et vtr̄
tuē videt et audit aliq̄ ſibi aliq̄
mſteria loq̄tem aut duumas doct
nas et ꝓpriales demōſtrātē uel an
nō Et vtrū tuē ſentit illuīatiōez
ſeu ꝙdā illuſtratiōez ſup naīalis lu
mis mtelligēcie manifeſtatiōis
veritatis duine illi⁹ materie illoz̄
viſoz̄ uel an non Q De qualita
te etiā ēt et materia ꝓpriaz̄ viſio
nū debz̄ examiāri vtrū viſiōes
ille cōcordāt cū diuina ſcḡptura ul'
an diſcrepāt ab ea Et vtrū viſio
illa ſit ad huānoꝝ actuū virtuoſā
ductiōē et ſalutē animaꝝ uel an
inducat ī errorē catholice fidei
uel an inducat aliquod mōſtruē et
nouū ul' aliq̄ quod a rōne diſtoz
det aut a bonis virtuoſis et hūili
b⁹ morib⁹ nos auertat Et an iſte
viſiones ſpāles ſint an aliqñ mē
daces et falſe ſ. qz illa q̄ ꝓdicit
aliqñ ſint vera et aliqñ nō Et an
ꝓdicat nobis futuros honoꝝ aut
diuitias aut laudes humanas an
humilitatē ꝙ obibus An etiā inducat
nos ꝙ extollam⁹ aut ꝙ ꝓſumam⁹
et ꝙ fidam⁹ de aliqb⁹ virtutibus
noſtris an ꝙ humiliem⁹ Item vtrū
nos mouet ad obediēdū et ſimpli
b⁹ virtuoſis ꝓſonis ſpūa
lib⁹ et ꝓpoſitis mris an ad contra
riū Et cauſa breuitat⁹ ſmalit⁹
dico. ꝙ ad ꝓfatā examinatiōē

ſanctā materia tā de q̄
litate ꝓſone videntis viſiones q̄
de q̄litate et mō videndi q̄ eaz̄
de qualitate materie viſionū Et
de mō diſcernēdi ſpē q̄ illas oſten
dat m̄ fundat ſeu mīſtrat vtrū
bonī ſpē an mali ſint vide plenis
ſime m libro celeſti reuelatiōm
di ad iſtā beatā birgittā de ſue
cia de qua hic agit⁹ m libro p°
mo ca° et 2. mo lib° x°. ca° Et m
2° libro xxmo ca° et cro ca° Et
m vio libro lxo ca° et lxvmo ca°
Cū multis ſimlib⁹ Vbi ꝓdicta dna
a xpō et a v̄gine maria plene ī
ſtruebat⁹ de iſta materia diſcḡnēdi
ſpūs et viſiones et mētalia ſenti
mēta Nam ſi talis ſubtilis exam
natio nō ꝓceſſit error periculoſus
poterit euenire m approbante uel re
pbāte ꝛ diſcuſſe et ex abrupto ta
lia videntem et eius viſiones et re
uelatiōes q̄ forte iſte ſ̄bitus ꝛ m
diſcreti⁹ ex abrupto approbās talē
videntem et eius viſiones v̄ritet
falſa pro veris et vera ut falſa
periculoſiſſime reputabit Et ſic bo
na et vera viſiones ſeu locutiōes
diuine reſpuient⁹ et nō credet⁹ nec
eis obediet⁹ Ex quā ſi veritas⁹ a vo
luntate dei ꝓcederit falſis veris
illuſionib⁹ fides ꝓſtabit⁹ et obedie
tur⁹ ad dāpnū audentis et ſubito
approbātis a reprobantis ꝛ diſcuſſe et
ex ꝓpoſito Quod ſepe ocurrit tam
in veteri teſtā. qz in nouo et adhuc
talis error ſepe occurrit ꝓpter defec
tum diſcreti et maturi examis Con
tinet⁹ in qualitas ꝓſone et virtutū be
brigitte tue in ſeptē lib⁹ reuelatiōē

Hinc ortum habuit in theologia uſus nec
nō practicādo ad materiaz
qualitatis ꝓſone tue reuelatus
fuit ꝓmus liber veniam⁹ Q Hiendū

ergo ē quod illustr dnā ste mēorie
beata Birgitta que visiones pntf
libri et etiā illi magni celesti libri
et alia multa i spū vidit et audiuit
Et ex pcepto dei illas assūpsit ut ha
bet m vo libro celesti ca° Cl° de gnē
rōne gothorū exorta et i regno suc
cie quod ē ad aqlonē nata fuit Cui
parentes nobiles et vtuose vixerūt
Que ad tuc i gugio vuees. mari
tū suū ad qtmēcie pfectōem adduxit
ut multis āīs sine cārnali copula
vuent Et sic ābo ad stūm Iacobū de
galicia pgre pfecti sūt m magnis la
boribus et expensis et cū deuotione
maxima Et postea ad pcuām suā
regnū suecie redierūt. ubi tuc pdcus
maritus mgr aut ad dnm hpā vocō
tūc accēsa pfectō castitatis amore
totā se xpō tōlut tradidit q eā illi
co m sponsā suā beingne sius vbis
āplectendō susceptū ut habet m pmo
lib° celesti ca° ij° Ex tuc ipā cepit
clarij hre visiones diuinas ēse sta
tim suppositū humlt exāmi cuiusdā
sui pris spūalis sti viri q erat mgr
in thēlo s. aygri ayathue de suecia
canonici lincopēsis ecie q glosauit tōta
byblia ut habet m vo° lib° celesti
lxxxix° ca° Et exposuit etiā domina
istas visiones suas humlt exāmi
et iudicio aliorū platorū et religio
sorū spūaliū virorū. ut habet m
eo libro celesti lxxvm° ca° et expl
sius i prologo regule saluatoris ei
dem mi revelate Postq vo p
dicti viri puri in fide et spūalēs in
vita visiones et infusiones et re
uelationes pdce dne reuelatas ipp
bauerūt et sentētiauerūt eas pro
cedē a spū sto veritatis et nō ab il
lusore spū falsitatis tuc ipā deside
ras xpm pauperem paup sequi et ei
quodāmō vestigia imitari de oībus
bonis suis sibi n simplicissimā vic
tū et vestitū humilem reseruauit
Et sic cetis alijs suis bonis distribu
tis me filios suos et xpi pauperes
habūdat et a mūdi retinaculis se
expedies. ex pcepto xpi egressa ē
exemplo abrahe de tra sua et ge gna
tione sua ut pz in legenda vite ei
et sic Roma pegrinando deuenit
ad standū ibi in vita pmē et ad vi
sitandū humlt limina aplorū et
reliquas aliorū stōrū donec xps ei
aliud pcepit habēs sp secū duos
alios semores antiquos et matu
ros virtuosos ac vgines et exptos
pres spūales qui usq ad mortē
eā secuti sūt Congruū em erat
q ille castitatissimi sponsi q suam
mrem vginē discipulo virginis cō
medauit q sua noua sponsa etiā
egrēdā virginib et virtuosis pribus
q mēdaret Quorū vnus mōchus et
prior tyrstrensis religiosissimus erat vi
go carne et satis sua ītātus Et q
ipā dnā revelationes scribebat ut
pfert ex pcepto xpi in lingua sua.
gothica ideo ex eodē pcepto xpi iste
prior trāstulit de illa lingua sua in a
terna in latinū oēs libros et istum
pntē eide dne duimtes revelatos De
quo quidē religiosi mētio fit m prologo
lib celesti m fine Alter vo spūalis
pris isti dne erat q dā pbr de
suecia vigo etiā veneabilis et sāc
tissime vite qui totū domū pdce dne re
gebat et eā cū filia sua gēmatica
et cūctū ex pcepto xpi docuit et m
via virtutū qrnalibus corrigendis vir
tuose corrigendo direxit Quibus
pribus ipā in tō vita sua i oībus vir
tutibus ita humlt obediuit sicut ve
re mōchus humlis obedire solz pla
to suo Inter quod ipā i tātum humilita
tem et obedientiā et pfectum mortifi
cationē sue gre volūtatis deuenit
q ibat p mdulgērias et sanctuaria

sonata sp̃ cū p̃dco p̃sbitro suo p̃cē
spūali non audebat eleuare aspectū
oculorū suorū de tra ñ p̃ requisisset
et obtinuisset ad hor spēalem lectionē
eiusdē suu p̃bis spūalis ¶ Omnī etiā
die ip̃a q̃sitebat bis uel ter et oī
die dñica ip̃a et p̃dcā fuerēda filia
sua q̃ secū laudabiliter uixit et usq;
ad mortē m p̃mā et castissima uidu
itate honestissime p̃seuerauit corpus
xp̃i cū maxima deuotione et humilita
te sumebāt sp̃ uigiles i magnis sec
tis petitēcie cruciatib; quas non oculis
hoīm ad uanā gloriā sz soli deo hu
liter offerebāt in simplicitate cordis et
puritate spūs sub p̃dcōrū dnōrū prīm
spūalū humili subiectiōe et q̃tmua obe
dīētia spūali ¶ Quib; p̃dcis reuisiōes
quas ip̃a beata burgitta habebat
statim detegebat et reuelabat ei⁹ hui⁹
eorū audito et discretiōm Et nō
solū ip̃a erat humilis exteri; apud ho
mines sz etiā mtr̃ secr̃ apud deū
tū indignā et peccatricē se reputa
bat q̃ d oīōē sepe loq̃ēdo xp̃o q̃ de
eo stupēdo mirabat et quodāmō eū
redarguebat. q̃ eā tū indignā ad
videndū visiones diuinas et ad au
diendū et scribēdā sanctissima ei⁹
ei⁹ ip̃e sibi eā elegāt ut clare videt
poteris in p̃o li⁹ celesti ca⁹ xv⁹ z in
vj⁹ li⁹ ca⁹ liij⁹ in p̃ncipio ¶ Qua
le autē p̃nam et exinanitatē habe
bat p̃fata dna. nō ego rñdē volo
sz potiꝰ t̃spondeat tibi de hoc illa
gloriosa virgo sancta agnes. q̃ de hoc
testimoniū phibet in mo li⁹ celesti
Exemplū quod narrat Agnes loq̃t
ad sponsū d. Veni filia et ponē tibi
cōnam factā ex septē lapidib; pci
sis et de hoc inde latius in legenda
vite eiusdē dnē btē brigide ¶ Qua
le etiā ardorē caritatis habuit ad
xp̃m et ad ei⁹ matrem virginē vide
in mo li⁹ celesti lxmo ca⁹ et in vj li⁹
liij⁹ ca⁹ et i volumē li⁹ ca⁹ c⁹ et ca⁹ xmo

in fine cū multis aliis ¶ Quomodo et
ita mīna cōpassiōe diligebat q̃ pro
multis i spē et pro oīb; in gñe ad
xp̃m orādo infinitus p̃ces et lacrimas
fr̃eq̃ter deuotissime effundebat ut p̃z
in li⁹ mo xxmo ca⁹ et i multis aliis
caplis lib⁹ celest ¶ Imo quodā tpe cū
rex suecie Nicholaus vellet subditos suos in
toto regno magnis exactoīb; p̃turbare
si nō solueret quādā pecuniē q̃ntitatē in qua tenebat creditoribus
Tūc btā brigida dixit regi Dñe
noli hoc facere sed retine duos filios
meos et pone eos obsides donec sol
uere poteris et sic offendas deū et sub
ditos tuos Et hoc clarius habet in
legenda vite sue ¶ Quib; aut aliis v
tilib; p̃dicta dna i tūtū adornata
et repleta erat q̃ xp̃us eā in sponsā
mirabiliter recepit Et ipam mirabilis
q̃ssolabil; et duuis gratiis freq̃ntis
sime visitauit dicens ei Ego elegi
te mihi in sponsā ut ostendā tibi
secreta mea q̃ mihi sic placuit ꝓpterea
assumo te mihi in sponsā et in mea
p̃cia delectatiōē qualem decet deus
habere cū anima casta ut p̃z hoc in li⁹
celesti ca⁹ ij⁹ cū multis aliis q̃ue
q̃ebus in libris eidē dne reuelatis
diuinitus ¶ De q̃b; quidē diuinis fa
ctis ip̃a nūq̃ superbiebat imo tota
die humiliando se me teste cū lacrimis
et magis debitrem deo se reputādo
q̃m iudicū de hoc sibi superesse timēs
latē quidē ip̃a et thesaurū istius
diuinarū reuelationū absconde
ob humilitatis custodiā maluisset
sed xp̃s eā ipso uberi suorū pluies
astrinxit ad scribendū et loquendū
diuina sua in tripode sūmis pō
tificib; imperatoꝝ et regib; et p̃cipi
b; ac aliis gētib; ut ex istis diuinis
libris sc̃i libri celestis et p̃ntis libri oēs
p̃dictos ad deū se gubernēt bonis aut
et iustis in melius proficerēt ut patz

∧ et i Tūc ego Et i sedo lib⁹ xmo
caplo Cū mlīs aliis

× Et post paulū subiungit dicēs

hor dare m̄ voluit lr̄ celesti ca° xxvm° et in qᵈ lr̄ ca° q° tū multis plibꝰ et ī isto pnti libro celestis mpatoris ad ꝺ̄ges mplibꝰ caplis ¶ Quis enī tale vi tū existimet ludibus patr̄ dēmoniū xp̄m q̄ tāte ꝓfectus argue' audebit ut nō tuēt̄ m se spantē et nō se ꝑ xp̄m ex dilēcōib⁹ eiꝰ plenitudine glorifican tē vel nūquid bonꝰ spons sꝰ castā cō uge et fidelē exponit adulteris illud Dam. hic ondit quibꝰ modis bt̄a brigida hēbat reuelacōes ¶ capm̄ Preterea q̄ tā dyni sup̄ et patefe ci nestrētibꝰ aliqua de quali tate ꝑsone et virtutibꝰ bt̄e brigide. Nunc aut̄ q̄ multi mirāt̄ et dubi tāt de ista gr̄ia videdi et audiendi visiones spuales ꝑfate bt̄e brigide da ta et certificat̄ desiderantes demodo quo ꝑfata talia videbat et audiebat sepe requisierūt me quod ego eis hꝰ seruose dicēm et de pura veritate eos clarē tificarē. et tuꝰ mssione spūs scī ista reuelata exstitit Ideo ego ad honorē dei et ꝯgrūb⁹ male et ꝑdicte beatissime dn̄e ac etiā ad rēmouēdū dubiū de cordibꝰ ꝓpre ductorū dubitātiū ostendā eis ꝑ qualit̄ et qbꝰ modis ꝑfata visiones et reuolationes videbat et audiebat et postea p ventilabrū diuine scr̄p ture probabo q̄ a spū sc̄o hꝰ et nō a spū illusionis ētissime ꝓcedebāt ¶ Ad ꝓmū igit̄ dico q̄ ipe possit de modo quo ꝑfata visiones videbat tificari nō solū p mea sꝫ etiā p ꝑfatā ipēmet bt̄e brigide que m plibꝰ caplis libroꝝ hꝰ ꝑfata hystoriā satis cla te notificat et ꝓsertī m quarto libro celesti lxxvm° ca° et m libro sexto ca° lij° vbi cū xp̄o loquit ꝑfata m hꝰ vba O carissime deꝰ et om dilectissime mirabile oībꝰ audiē tibꝰ ē illud q̄ tu mecū fecisti Nā q̄n placet tibi tūc sopis corpꝰ meū nō in sopore corpali sꝫ quadā quete spuali Aliaz aut̄ mea tūc quasi a sopno excitas ad videndū et audi endū alīz sentiēdū spualit̄ O dn̄e deꝰ o q̄m dulcia sūt oris tui vba vidē ve m̄ quoties vba spūs tui audio q̄ aīa mea illa m se deglu tiat cū quodā sentimēto meffabi lis dulcedis sicut suauissimū cibū sc̄ti vidē m cor corpis mei cum magno gaudio et meffabili con sola/ammirabile tn̄ hoc ēē vidē q̄ dū vba tua audio tūc veraciꝰ es sitor sc̄iata et famelica ꝑ hoc aut̄ satiata q̄ tūc melius ali ud m̄ libet n̄ illa ꝑ hoc. vē fa melica. q̄ sp̄ augēt appetitꝰ meꝰ ad illa ꝛc. Et ꝺ hoc m plo° et ex m fine regule saluatoris ēdē dn̄e di uinitꝰ reuelate cū aliis sīmlibꝰ. Ego etiā deo teste pluries vidi ꝓdictam dn̄am aliquādo sedendo a liqñ ꝓstratā stare m oratione totā absorptā et quasi examinem alie natā a sibꝰ corpus rapta ī extasi spī mtuli videntē nec audientē de hijs q̄ agebant m loco illo vbi ꝑfata cor palit̄ erat Que q̄n reuertebat ad se ad se n̄rabat m̄ modi no ad talia et ꝑfatus duobꝰ confessoi bꝰ suis visiones quas tūc habuerat et secreta magnalia et archana dei Habet etiā ei⁹ modꝰ viden di visiones satis clare m quadā vi sione et reuelatione secreta q̄ ꝑfatā dn̄am trānsmissa dn̄o pape Gregorio xp̄o vbi narat qualit̄ ꝑfata existēte m oratione vigiliarū rap ta fuit in spū Et tūc oēs corporis ei⁹ vires quasi deficere videbant sꝫ cor ipsi⁹ dilatabat̄ et exultabat mentis ardore ei⁹q̄ aīa consolabat et q̄dā dulcedine confortabat spūs ei⁹ ac etiā tō ipsi⁹ xp̄i et intelligē

replebat intellectu spuali ut ibi
ytinet Aliqñ quoz ipā sensibilit
sentiebat cū iocunditatis exultatiōe
spūs ipsā spūalē corpalē motū in
trabilē in corde suo quasi si ibi eēt
infans vīuus se reuoluēs ipse motus
ab ex videbat Et de hoc dubitās
ipā cū eēt illusio dyabolica ostendit
se puer spūalib; q videbēs et tā
getes in stupore admiratōis re
datti sūt ¶ Hoc tñ dubiū declāue
rūt ei xpūs et virgo maria satis
pulchre dicētes q ille motus cor
dis nō eāt illusio sz diuina gra
et opatio spūs sti ut habet in vi
li xxvmo ca et in vio li lxxxvmo
co ¶ Ite scias q aliqñ ipa dna
brigida oīas vigilādo in extessiu
mētis videbat in spū aliqs species
seu formas nec tūc declarabant ei quid
significarēt ea visa. sz remanebat
dubia et incta de significatoīb
illarū visionū ut habet in iiio
li celesti xxmo cū multis silibus et in
fra in isto primo libro celestis inspira
tōis ad regē xxxio ca ¶ Que vi
siones aliqñ postea declarabant ei
a xpo pressu tpis ut habet in dcō
co xxxio isti libri Et in vltimo ca
libri isti Et aliqñ nō omnia de
clarabant ei de significatīb illarū visio
nū sz sp remanebat de illis incta
ut habet in aliqbus ca libri celestis
Aliqñ ved in spū videbat vigilās
visiones in specie alia et qñ sp stu
di in eadē hora declarabant ei
visiones ille a xpo locute ul a sua
matre virgine ul ab angelo ul ab a
liq sto et manifestabant ei tūc
diuinitus intelligēda sua significones illo
rū visoz ut habet in mo li vio
co Et in vio li xxxvo et lio ca.
Et in isto libro primo infra scripto xlmo
co cū multis silibus qm in libro celesti
et in isto duemes ¶ Sed potest
igr quomō pt ee q ipse btūs dnūs bigida
i oratione vigilādo potuit vide sicut
sepe videbat rapta d spū xpm et
eius matrem virginem et angelos et san
tos qui sūt immutabiliter et eternaliter
stant in celo et deode ministrāti vide
ndo eas crucias ac eas et eos demones
loquētes d purgatorio et dmno et
etiā personas adhuc viuētes d hoc
mundo Et oēs istos videbat ordia
te deode ministrāti adducē et simul
loquētes Et utrum qñ hec videbat
dcā dnā suā ei eāt in corpe ul
an ex corpe ¶ Ad qd questionē no
ego sz ipa speculū sapiētie filius et
sponsa regina celi maria tibi respō
det valde pulchre in vio li liio ca
in fine cui simili ubi declarat qd
hoc fiebat mira eleuatōe et illus
tratōe mentis et intelligētie eiusdē
beate brigide ad magnā voluptatē
totius corporis ecclie cooperātē et
ministrāte spūs sti. Aliqñ quippe in
sa mentis extasi aliq spē xpi ul sti
cui infudebat a momento dilectōis
eiusdē beate dnē aliq magnalia so
lutiones questiones reuelationes
misteriorū et directiones actuū mo
tuū eorū et regula stē vite p qdā
influxū spūalis luis dni Et tali
modo habuit qñ a momento totius li
bri ipius questionis qñ et qñ libri a nullo
ter libros celestis voluminis et re
gula etiā salvatoris vniuersi modo
malui ei revelata ut ibi habet in
fine xxixo ca ¶ Aliqñ etiā adhuc
lo corpis oculis ipa videbat qu
ex dei precepto sermonē pulch
rimū patris plurimū paulati et pio
se ductabat et ipo ductante meoꝝ

mstanti xpā sēbebat et sic fiunt scp
tus p dēuallā tpm ille excellen
tissm ſ hmā angelicq & excellē
cā matrē dñi ſ dnudat p locos
q xbet p ebdō nocturnali legi a
monialib ſ m matutinis d dēā r'lione
monialiū r'gule saluatoris ¶ ali
quoties quoq vidit p dēā beatā bgda
dnā nō solū d ppa ymo eaā blīs
oculis suis corpalib ſ dmm ihm
xpm et mrē ei glosam virginē et p ser
tū m fine vite sue ut dēra patebit
p tuā de pā testabat filie sue et
suis prīb ſ spualib ſ ¶ porro maiori
tū pte pā neiem videbat audiebat
vocē filij dei ut vdis mris uel alicui
dngeli ul' sancti loqntis sibi ūa mi
rabilia ad vtilitatē pximoz di
ctem morū qūsanctoz gestū et
reuelationē mstēioz vt patet
i oīb ſ supdictis libris ubi maior
pē capldrū deputic hilius loqt
ul' mater loqt ad sponsā zc
Et aliqn tali mō pdicebant ei
mlta futa et pphetica de futuris
et alia nō pphetica p ūa obscura
quoz signficatiō pā nesciebat
an mtelligēt textualit an fi
gualit uel an spualit ul' p qmo
dū ymo sepe pā aliq talia vba
dtelligebat textualit sicut fecit
beat fr'ancīscus cū tū xpc loqs ul'
mr ei illa uolebat debē itelligi
spualit ut pz i mo li celesti xvo
et lxxvo ca et i pnti libro celes
tis mpatoris ad r'ges xlvmo ca
cū multis silib ſ caplis qtentis in
dīs libris. Et aliquoties loqba
ei tali mō duumtq ūa cla quoz
veritas et signficatio ei clare tūc
pandebat et apiebat ut habet
in multis caplis libri celest. Et
vide de hoc in libro ifra septo ad re
ges xlvmo ca pe pncipiū ¶ Et
ab tū p p ut ego mdugn ſ sepe au
diui ab ore ei ip i oīb ſ istis supdictis
modis visionū maxima dulcedi
nē amoris dei et ineffabilis ſo
latiois dulcine pā sentiebat in
aīa et mēte sua i tūtū q q nul
latenꝰ ni cū suspitus a laqueis in
hoc r'ferre poterat ¶ Hic exami
nat p sacrā scripturā sub qua spē
cie visionū qlibet cant visiones
istius libri et alie r'uelate beate
brigide ¶ Capitulū quītū

Ex quo igit eā certificatum
dubitantes de qualitate
et virtutib ſ psone pfate dñe bri
gide beatissime et de modis du
ū sib q'b pā dnā visiones et r'vela
tiones pntis libri et aliorū libro
rū uidebat et audiebat atq sen
tiebat ut sup patz Nūc aut r'sta
ret videre de qualitate materie
pātū visionū et r'uelationū dz
q satis de illa tetigi supra et tan
get infra Ergo o nos ipatores
et eā ex pdicte huius libri ma
teria et aliorū librorū suoz patz
euidenter Ideo nō figo pl ſ pedem
i hoc ſ eā m r'stat examinare et
declarare p hāc sdm scripturā et
dēā sanctorū doctorū sub q spē visio
nū qlibet sue visiones et r'ue
lationes qlibet cant ¶ Circa
quod sciendū e gd
de p q augustinus ſ m li xiio sup
gen ad litram z simm ſ i pncipio
apocalyps tria pncipalia genera
visionū describit ſ corpale spuale
et itellectuale Visio em corpalis
e qn videt corpalib ſ oculis aliqd
videndū Spualis seu imaginaria
visio d cū videt dormientes ul vi
gilantes i spū ymagines rerū cer

i ſ hoc eaā et i ſ

mmi⁹ quib⁹ aliq⁹ aliud ꝓfigur sicut
vidit phaō ꝓphetas et moyses tu
bū audere. Ille dormiens et iste
vigilās Intellectualis aut visio ē
qñ videt⁹ spū sancto reuelante m
tellectū mētis veritatē mysteriorū sicut
z eapmi⁹ quos vidit Johēs illa q̄
m libo apocalyps referunt. Nō em
figuras tm̄ in spū vidit ꝙ et eorū
significata mēte intellexit. Omnū
namq; gen⁹ visionū ſ corpale nō
multū tangit materiaz mam̄ licet
tm̄ aliqb⁹ vtilib⁹ ꝓpā bt̄ brigida
glorioſa mr̄i dei et ei⁹ filiū cor
palib⁹ oculis vidit ſ qñ eā puel
la vidit em altare z mr̄i dei sup
sedēte q̄ vocauit eā et ꝓposuit ei co
ronā Et uterq; qñ recitabat ī ptu
et mr̄ dei ī traxit ad eā et videntib⁹
b⁹ dnāb⁹ cunctis q̄ aderāt tetigit
mēbra ei⁹ et statim libeata ē ut
ipſe habet in legenda vite ei⁹. Et
itm̄ qñ vidit agnē de sede de celo
sup altare et ī manu ꝓsbri celebñ
tis hostiā et ī ea agnū et fuisse
hoīs in agno et agnū in fuisse Et
itm̄ vidit ī manu ꝓsbri ī hostia m
fantē vnū qui signādo astātes
signo crucis dixit Benedico vos
credētes nō credētib⁹ ecce iudex Vi
de hic in sexto libro celesti lxxxvi
co. Cuiq; eaā ipā agere et ī extre
mis vidit itm̄ corpale xpm̄ eā co
solāte ut sup̄ dict⁹. Talis em vi
sio credēdū ē q̄ ab ipo xpo eidem
sponse sue spūi sti misterio ei⁹ q̄so
lacrez fuerit onsa et nō a malig
no spū illusore ministrata et hoc pa
tet clare q̄ ipe dns xps ihesus pre
dixerat ei die exitꝰ sui quib⁹ die⁹
anūq; ipā expiaret ꝓpries ei sacra
mēta ecie susape et de fructib⁹ suis
et monasterij sui aliq⁹ ꝓ eū tuc ī lue
lata disponēdo ordinare. Quod ꝙ
ceptū in fine vite diabol⁹ ei non
dedisse sic illusio dya extitisset
Probat eaā q̄ ea visio fuit a
deo et hoc q̄ ī illo extimo puncto ante
ipā ymmonē strm̄ et extremā
unctionē pūtib⁹ ꝙsonis multis multis
deuote ꝛcepit. Quib⁹ susceptis
et xpm̄ xpm̄ oculis corpalib⁹ tue
eā ꝙsolante vidit et in ei⁹ mamb⁹
spm̄ hauſit q̄mēdando expirauit
Et hoc patet m vltiō libro celesti.
ca vltiō et ī fine legēdē vite ei⁹
In hoc tm̄ mō videbi visiones sci
tas corpales nō ſigo pedē ꝙ nūc q̄
ipā dnā paulas oculis⁹ videbat vi
siones oculis corpalib⁹ De sedē
a gnē visioib⁹ ſ spūalis sue ima
ginalē dormiētis nō loquam q̄
ista sompnia suspectissima ꝛputā
tur ꝙ Gregorius d mo lo dialo
gor xlvmo ca. Et habet eaā idē
m libo qrto celesti xxxvmo caplo
Quidam aliqñ sompnia sint vera
et bona et a deo ut ibi dr. Et ibi
m libro celesti uide modū q̄ debes
tenere qñ talia sompnia euenūt Et
tali mō dormiēdo vidit ecie ista
bt̄ dnā cū ad hec puella eet sel
xpm̄ quasi tue ipis crucifixū et
ab ea hora sp affectu fuit cordialit
ē ad passionē xpi Nec talis vi
sio sompnialis tangit materiaz nos
tra q̄ ipā dnā quasi oēs visio
nes videbat ī oratione vigilādo et
nō dormiēdo ut ꝙ multis caplis
pdēt libri celest hoc patet euidē
ter. Ad venēdo mō ad istam
sedam speciem ꝙ dixi ſ visiois spūa
lis seu ymaginarie vigilādo que
tangit materiaz mam̄ Dicit sic
btus Aug⁹ d lo xii sup gen ad
lit. Non aut ꝓpemodū autem aliz
arripit ad intendō a sensib⁹ corpis

tūc mag' dia extasis solet. tūc ēm
oīo q̄libꝫ fuit pn̄a corpa ecīa pu
tēbꝫ oculis nō videt̄ nec ulle
voces audiūt q̄ tot̄ aī q̄ tut̄ ī
corpm ymaginibꝫ ē p spūalem
aut m rebꝫ ī corpeis nulla topis
ymagne figūatis p mtellēcīalem
visionē ¶ Ex hīs ergo vbis patz
mānifeste q̄ spūs dei dna stabat ī
visione sopita gaudio et sopore
dulcedīs amoīs dnm alienata
a sībꝫ corpis ut sup̄ ipa narrat
p tūc stabat m extasi alienata
sup̄ se. Nec tāle dulcedmē et ebe
tatē amoris Dnm m alicuꝫ mē
tē dyabolꝫ mfūdē pt ut ifra pate
bit. q̄ quod ipe nō habet alīs m
fūdē neq̄t ¶ Tū veō ipa dicit sū
et ī libꝫ p deꝫ aūz sunt tūc quasi a audiēdū
a sōpno exurgebat ad videndū at
q̄ sentiēdū celestia dnna et spūa
lia et q̄ tūc ipa visiones videbat
et voces loq̄tis audiebat ī spiritu
Tūc ostendit clare p illud dm̄ Au
gustīnī sup̄ scīptū. q̄ ipa tūc stabat
rapta m spū p spūalē seu ymagi
nariā visionē q̄ s videbat ī spū
illas ymagines seu spēs et audie
bat locutiōēs illoꝝ visoꝝ ¶ Tū aut
ipa dixit ut sup̄ habet q̄ tota tō
sīa et ītelligēcia eiꝰ in illo rap
tu extasis ēplebat et illuīabat
quodā mtellū spūali et q̄ ī mome
to erāt x̄e loq̄te ifusa ītellū eiꝰ
multa ut s tota regula saluatoris
et libꝫ q̄stionū et multa alia p q̄
dā īfluxū lumīs ītellūalis sup
nālis Ecce q̄ p hoc clare ostendit
nobis q̄ ipa tūc stabat rapta m illustrabat
illo extasi et tūc illuīabat mens
et ītelligēcia eiꝰ dnnt̄ p sup nāle
ītellūale visionē Et scīas q̄ hāc
illuīationē seu illustrationē men
tis dyabolꝫ nullatenꝰ pt mfūdē
alicui q̄ īfusione ītellūali mīp̄
pt aīa illudi a dmōe ut ifra clarꝫ
patebit p Augustīnū et thomā de
aquio et m hoc oēs doctores cōcor
dāt ¶ Cū ecīa ipa dicit q̄ ī ipo rap
tu seu extasi ea erīte filiꝫ dei ul' glosa
vgo maīa ul' aliqs āgelꝫ ul' spūs
sibi loq̄bant ea q̄ sup̄ m celesti lo
gnet et ifra ī pīn lib̄ q̄ p to
tū ¶ Tūc p hoc clare colligmꝫ q̄
ipe miscatoꝝ deꝫ ad ipiꝫ dnē et
mrām vtilē duerterēt ysrāl nos
tras p ea dctne sue dignatꝫ ē
illustrare et q̄ de secretis suis mi
teriis ac de rebꝫ futuris et alīs
dctmētis sanctissimis sua q̄dā
dnna ītna locutiōe p mtellūā
lē visionē mstruē nos p ipam
dnāz voluit et dcte. De qua qui
dē locutiōe beatꝰ Gregoriꝰ in
xxvmo libo moralīū ca. ixo ple
ne et pulchre nos īstruit ī hec
vba Sciendū maīt p̄tea ē q̄ m
duobꝫ modis locutio dnna dsti
guit. Aut p semetipm dns loq̄t
aut p creaturā angelicā eiꝰ ad
nos ut fiāt. Sed cū p semet
ipm dominꝫ loq̄t sola m nobis
vis mtne īspiratois agit. Cū
p semetipm loq̄t de verbo eius
sine vbis z sillis cor dcet q̄ vtq
eiꝰ mtima quadā sublevatione
cognoscit ad q̄ mēs plena sus
pendit natura gīuat. Pondꝫ em
quoddā ē quod oēm aīaz q̄ re
plet leuat In corpeū lumen est
quod et mteiora repleat et re
pleta extiꝫ circūscribat Sme stre
pitu fmōe q̄ et auditū aperit

et habe somnū nesciū Et subdit Spi
tū n di quasi q̄da nobis bā dice
z occulta vi ea que agēda sūt mti
mae Et cor hoīs ignaruū nō adhi
bito streptu et tarditate sermo
nis peritū repete & abstondetis red
de Et postea subūgit dicēs Dei
n loquiō ad nos nr̄isicq factu vi
det potes q̄ audit qz dū semetip
sa sine moā fmoīb⁹ nr̄is imiuat rpē
tua luce mē ignorāte tenebr̄
illustrat hr̄ Gregoi Tali em i
tēa locutōe ista sta dna & hys
q̄ stmiet in hō lib⁹ et i lib⁹ celes
ti ad spualē doctinā nr̄patorū et
regū et sūmorū pōtificū ac pla
torū et oīm gēaū et etā ad qū
sionē fidelū a spōso suo xo loq̄
te docebat et istruebat ut patet
p totū librū celestū et p pn̄tem
subdit etā Gregoi i precalle
gato ca dr̄ sp alū ymagnib⁹ et
aīe corpeos oculos ad tpē ex ac
te assumptus p angelos loquit
nobis deus sicut abrahā q̄ nō so
lū tres viros vidē potuit ꝑ etā
habitaculo tentoꝝ suscepe Et sub
dit dr̄ Nisi em angeli quedā no
bis mtia nūciātes ad tempus
ex aere corpa sumēt ex teloꝝ
b⁹ pfid nr̄is optutib⁹ nō apparet
Vsq̄ hic Gregoi. Tali etā mō dr̄
sepe p angelū loq̄bat sue spōse
p̄dicte Et pserti qñ i visiōe spūali
exīte agelū s fmonē & excellē
tā vgnis dictaret et mīsit. quē
rpā etā corpeis oculis cotidie vi
dit et qē illū dictāte p mteruall
la tpm rpā fmonē eiusdē q̄sc̄psit
ut patz sūa. Dz potis querē qua
re ei⁹ dei aliqñ ita obscure ab p
so dicūt q̄ diuīssimo & itrīseco pos
sūt Et qñ alt⁹ a pheta audiēte
et ab alijs hoīb⁹ et alt⁹ a deo lo
q̄te mtelligūt ut pz m beato frā
cisco qui ei dēm fuit a xpō Vide
et rpa ecclesiā meā et i multis
alijs s ita q̄ spualit⁹ mtelligi de
bebāt materialit⁹ et textualit⁹ m
tellexerūt ¶ Respōdeo fm qđ di
cit Augi i lio xpi sr̄ geneseos tho
mas de aq̄no m secūda secūde m
tytulo de gphia et alij doctoēs & ꝓ
nō sp gphiā trē mtelligit q̄ sibi m
visione dicit̄ et revelāt Et sup
hoc vide solutionē q̄ dat ista btē
dne glosa vigo maia i isto pn̄ti
libro mfrascripto hmpatoris ad re
ges ca xlvm quasi i pn̄o Hed
potis q̄rē Et vide m q̄rto libro
celesti xvo z lxxvo ca cū multis
similib⁹ Et tali mō dicta dna bri
gida aliqñ mtelligebat ūa visio
nū corpalit⁹ et realit⁹ Et cū xpō
ut mr eius loq̄tes itelligebant
illa spualit⁹ aut figualit⁹ ut sup
patet i prīs allegatoīb⁹ ¶ Liquet
ergo ex p̄dictis euidēt et ex pacte
te materia librorū istoꝝ veneāde
dne duimtq revelatoꝝ q̄ rpā ha
buit a deo singularissimā gratiā
spē gphie p mtriā dei locutionē
et p spualē et itellectualē visio
nem ei duimtq gtis datā Quia
vēs et gna gphia et revelatio ac
tiua et doctrina causant ex visioē
spuali seu ymaginaria aliquorū
corpm seu signorū aceptē tūc ibi
influxu lumīs itellectualis et su
p naturalis veritatis diuine ut
patz ex modis et sentētijs sup
dictis quib⁹ rpā visioēs audiebat

Et ex dictis aug̃i m li° xv° sup̃ gen̄ ad tra3 ubi ē textꝰ clarꝰ de hoc Quia ymagines corpales n spū ecti ex pfesse sut et quasi sp eaꝝ ītuitus duūtꝫ reuelatꝰ ī mēte pmo audit ter dico sedm beatū thomā de aq no m ha scā q clxxvm et sedm alios doctores q iste gradꝰ gplic̄ isti btē dnē duumtꝫ gratis datꝰ mt oēs alios gdꝰ gplic̄ alios uidetꝫ gñ sꝫ gplia non solū videt signa vbozū ul' frōzū sed etiā videt cogitatū aliq̄ sibi collocutū ā aliq̄ dmōstrātem Et pserti' ille loqs ul' dmōstrās sit m spē dei q dicit q p hoc magꝫ ille gplia agn quat ad tam reuelantē q̄ si ē loqs ul' dmōstrās se ostenderet m spē hoīs uel ī spē angeli sm illud ysa° vj° ca° Vidi dnm sedē ē Et maxie ex eo q mt° oēs scr turas om̄ gplias clariozi modo mtelligēdi ad eas septuā ista pfa te dnē q̄ alie septure alijs gplie bus fuit reuelata Quia dicit Ni colaus de lyra ī plogo sup psalte rū et alij doctores id dicūt sꝫ q ille gradus gplie ē excellēcioz vbi cetis pib⁹ ē mtelligēcia clarioz Hic probat p duuna scripturā q visiones et reuelationes isti⁹ lib' et aliozū btē brigide emanauerūt et pcesserūt a spū sto et nō ab illusione dyabi Et hoc pbat ex vno signo siue rōmbo hic cō tento

Capitulū Sextū

Hanc q tā sup̄ pmo clare ostensū est subtilit sub q gnē visionū cōtmeat iste pmus liber et alij reuelati pfate beatissime dnē brigide Ideo nūc videamus sedm dea scōzū an a spū sto veritatis uel an ab illusore spū falsitatis visiones et reuelationes istozū libroꝝ illi fuerit mstrate Dico igitur q multe differētie sut m q̄bus clare pt discerni reuelatio ul' visio bonꝰ spūs a malo tā ī qualitate pso ne talia videntis q̄m sentimētis mtionibꝰ nē ipsi⁹ q̄ etiā ī modo uidi Et ī matia visionū discernendo subtilit ad quid ea visio nob⁹ pmouet et īducat Ad quoꝝ notiaꝫ et practicā discernēdi ne illudat pfata dnā beatissima pli cib⁹ et sanis clare duumtꝫ fuit e dicta Et p visiones et reuelationes duina plenit istoria ut habet ī p° lib° celesti ī m° ca° et ī fo li° xxvm° ca° et ī 2° li° xo ca° Et vide de hoc septē differētias q assignā tur isti dnē brigide sponse xpi a vgie malia mt visiones bonꝰ spūs et mali satis pulchre m mo li° xxm° ca° et cxo ca° Et m vj° libro lxvm° Et xcmo cuplis cū multis ali' bꝰ Et licet tū clare et notorie ma nifesta ē ista grā duuna pfate btē dnē duumtꝫ gratis data q nulli suspitione fallatis spūs valet of fuscari maxie cū pā de hoc alias fiet m regno suecie diligēt exa mināta p platos ac viros spūales et magistros m theologia Et licꝫ p eos fuit dtminātū q ista gratia sit duuna et a spū sancto duumtꝫ ei data ut sup̄ dixi Et licet etiā idē ī neapoli ī pñtia dñi b'nardi ar'epi et trium mgrōzū ī theologia et aliozū pluriū milium et pitoꝝ viroꝝ ne teste ista grā fuit appro bata p̄mo q̄da reuelatio q̄ tuc spā dnā eis pntauit p vnū dictorum

nigrorū ex p̄cepto dn̄e regine et
ar'epi tota toto ꝑlō tumultus ad ho
vocato speciale fiat i ecia cathedr
publica et sollepnit' ꝑdicata mchil
omnino tū ad maiorē habūdāciam
et ut mordaab' detractorib' et ca
lūpniatorib' silēciū ponat et pie
de ho dubitātib' plena satisfiāt
ipendat. uolo ꝓbare ꝑ dīa decretoꝝ
sacre scripture et sanctorū p̄m q̄ ista
sint a deo ifusa et data ꝑfecte dn̄e ad ⁊ rebro
ifōrmacōnē et voluntē tocius
pis ecie et directōez oīm electo
rū et nō a spū maligno illusorie
mīstrata Et hoc ꝓbo ꝑ septē signa
seu roes ifrascriptas quib' discer
vīsio bona spūs ab illusioe dyabi
Primū signū certissimū e q̄ visio
sit diuina q̄ illa ꝑsona visiōes
videns e valet' humilis et vult sub obe
dīcia et disciplina gīnum alicuius
pīs spūalis discreti semoris et v
tuosi et expti ꝑ vitā spūalē Et
q̄ nō ꝑsumit iusta ꝑsona videns
nec extollit nec se iactat nec appe
tit laudes humanas nec occultat vi
siones si ex humilitate vel oēs visio
nes et temptacoēs suas statī de
tegit et expont humilt examī et
iudicio sui p̄is spūalis aut alioꝝ
semoꝝ p̄m spiritualiū Et tūc ut
appbatū recipit q̄ ille vel illi app
bāt et ut ꝓbata ꝑpudiat ea que
illi ꝓbanda diffinūt Talis enī
aīa dico q̄ nō pt illudi et de hoc
e textꝰ clarꝰ in libro collōnū pa
trū Iohīs cassiani collōe xi ca Et
ut hāt eādem i loqt de illo mōcho
sub spē angeli lucis delusō a dya
bolo Et eade collōe ca Tūc mo
ses ubi ade abbas moyses de hoc lo
qt i hac 2a Nullaten⁹ unq̄t decepi
quisq̄ pt q̄ nō suo iudicio firmato
cū venit exēplo Nec valebit q̄
noīa cie eius callidꝰ hostis illude
q̄ vnūsquis cogitacoēs corde nasce
tes p̄nciosa vel tūdia nesciat obte
gē sed eas maturo examē semo
cū ul' ꝓbat ul' admittit Iuco nā
q̄ ut pate fuit cogitato malig
na marcessit et aīaꝑ distrectōis
iudicū ꝑfecta hꝑens tetrimꝰ ne
lut a subterraneo specu ut cō
fessionis protr̄tus ad lucē et tra
ductus quodāmō ne de hoc status
abcedit Tamdiu enī suggestio
nes noxie dnānt in nobis q̄ du
celant in corde hic moyses et
inde ibidē in ca septi . Igit tū
ꝑfecta dna beata brigida vide
bat se sub spūali obedie a et doc
trina p̄m spūalū semoꝝ et v
tuosoꝝ se habuit i se ꝑfidissi
mā veram humilitatē et oēs vi
siones et temptacoēs suas ac etiā
alia facienda humilt supposuit
obedie examī et iudicio p̄dcoꝝ
et etiā aliorū semoꝝ ut sū dixi
Ideo clare concludit ex p̄dicta det
mīacōe illi sti p̄is moysi et alio
rū p̄m stoꝝ q̄ dīa sibi revelata
i libis p̄cesserit a spū sto et nō a
dyabolico illusore Et hoc e clarū
et manifestū signū apud oēs ve
spūales et doctrina gīnalis oīm ad
euadendū temptaciones et dyabol
cas suggestiones et illusiones De
cimū signū visionis diuine i q̄ nō
pt aīa decipi e q̄n aīa tpe q̄ vi
det visionē sentit se totā repleri
et quodāmō dulcit inebriari et ifla
mari igne ifusionis dulcedis ca
ritatis diuine et quodā sapore

mtĩe dulcedĩs amoris dei Dicit n
p ispũ dñã caritatẽ et dulcedĩnẽ
ameis duum q̃ dyabol⁹ nõ habz
nullomõ pt ea mfũdẽ t auãm ali
cui⁹ q̃ nulli⁹ dat q̃ nõ habet Et iõ
cludit⁹ p qu talia opat⁹ in auã
dei ẽ. Preserti si tũc illa aia tota
roboãt et rplet illuãcõe quadã
fme credulitatis et obediẽcie et
reuẽcie fidei catholice et stẽ ma
tris ecie ut habet q̃rto libro celes
ti lxxvmo capo cũ simlib⁹ Et pro
bat⁹ eciã hoc pulchre p hugonẽ de
sto victore in soliloqo de erra aie
in fine totius tractat⁹ ubi aiã lo
quit ei sic dicẽs Hoc mgt ultimũ
interrogacõis mee suscipias queso
Quid ẽ illud dulce quod ei⁹ me recor
dacõe tangẽ solet et tã vehement
atq suauit⁹ afficit ut tã to quodmõo a me
alienari et nescio q̃ extẽi mapiã
subito inmutor Dñe ẽ mapio ultra
q̃ dicẽ sufficiã. exyuleat q̃ssiã oblĩ
uionẽ venit preteritorũ dolorũ exul
tat aĩm⁹ clarescit intellectus cor il
luãt⁹ desideria tota ardent Et Au
aie q̃ vẽnit hugo sic pulchre respon
dẽs ait Ve ille ẽ dilectus tuus qui
visitat te id ẽ dei Et vide dicit bẽ
anthoni⁹ valde late et pulchre do
cẽdo discipulos suos discrẽe visiones
bonas ab illusionib⁹ ut habẽ in ci
tas prima ma⁹ lo in legẽda beati
anthony ibi Nũc iã cetus nobis de
monũ expugnabo fallacias ꝛc. Et ibi
vide plene Dicit ecia Gregor⁹ in mo
lib⁹ li xxvmo ca⁹ ix⁹ Qui cũ dei⁹ p
semetipm aiẽ loqit⁹ sola in nobis
nis mẽte mspiracõis aptit⁹ p vtq
eius intima quadã dulcissima sub
leuacõe agnoscit⁹ ꝛc Et vide hoc
clarius in q̃rto libro celesti lxxvm⁹
ca⁹ et in volũ li⁹ iim⁹ ca⁹ Et in ca
plis eiusdẽ libri celest sũpxrimo p

allegatis cũ multis alĩb⁹ Ex q̃b⁹
patet q̃ oiã revelata bẽ brigide q̃
in istis libris cõtinẽt nõ ab illusore
terribili sz a spũ stõ consolatore suo
ussimo fuit ei mistrata Adpatz
q̃ istus allegationes supdictas et p
ia consolatoria sentimẽta filia q̃ ipã
sentiebat tpe quo visiones videbat
et diuinas locutiones audiebat ut pz
sup̃ p ilã ei⁹ q̃ibi q̃nẽt Certũ
signũ ẽ in quo cognoscit seu discer
nit diuina ab illusione dya
bolica q̃n⁹ aiã extis mavisione
sive corpali sive ymaginaria et spi
rituali sentit influxũ intellectual⁹
sine signalibus humẽ intelligibilus vel
tãtus et apprehendit tũc significatiões
veãs illoz visorũ et vboz et a
quit clare tũc intellectus ei⁹ ac ostẽ
dit seu manifestat ei veritas illus
materie Iste cũ influxus intellectua
lis sine signalibus luis seu visionis sive
precedat visio corpalis aut ymaginaria
sive nõ nũq̃ a dyabolo pt in
fidi in aiaz sz solũ a deo ut aut tho
mas de aq̃no in 3a 3e e de gphia q
clxxmo ubi dicit sic Demones mgt
ea q̃ sunt in ymaginib⁹ manifestat nõ q̃de
p illuciões intellectus sz p alique yma
ginaria visiões aut etiã sensibilit⁹
colloq̃do sz nõ intellectum alĩ⁹ illumi
nãdo Et in hoc deficit et differt hec
gphia a veã Iudic⁹ ecie in lo xmo ca⁹
gen ad literam sic ait Illudit autem
aiã et fallit in corpali visione ꝛc.
Et p⁹ subdit In visione alit spuali
seu ymaginaria i in corpm glitiudi
bi⁹ q̃ in spũ vident vident fallit
etiã aiã cũ ea q̃ sic videt p̃ia corpa
ea arbitrat ꝛc. Post hec autem subdit
dicit veo in illis intellectualib⁹ vi
sib⁹ nõ fallit aiã ꝛc Et postea sub
ungit Et si vident futura ita ut
eo futura noscant quoz ymagi

nes pñtes uidet sue ipā duumtꝫ
aduita siue aliquo mō ipā exponē
te ꝙ significet sicut ī apocal' Johis
exponebat magna r̄uela⁹ ē. etiā
si forte ignoret ille cui hꝰ & mōstrā
tur utrū ē corpe exierit an adhuc
sit ī corpe ꝓ ꝑū a sensib⁹ alienato
ista videat usꝫ hic Aug⁹ ¶ Ded etiā
hoc quer pt quē drā ē mt r̄uela
tioēꝫ ꝙ fit ꝙ fiette humano intellū
seu p illusionē m ymagmacōē et
mtellectu hoīb et cū ꝙ fit duumtꝫ
p mtellectuālē visionē ¶ Rñdeo ꝑm
thomā m ꝓ ꝓe ꝙ clxxm⁰ar⁰ vj⁰
¶ Quod ꝙ ꝑ seu reuelacō ꝙ fit
ꝑm ymagnōez et uidicū humane
mētis. fit ꝑm vim ītellectuālis lu
mis nālis ¶ Ded p dnū ꝙ ihc duu
ne yfert aliquid humāne mēti. sup
illud quod ptinet ad naturālē fmul
tatē quātū ad vtrūqꝫ scilicet quātū ad
iudicid p influxū intellectuālis luis
et ꝙtū ad acceptacionē seu r̄ptiua
nonē rerū ꝙ fit p alios ꝑes ¶ Et
ꝙtū ad istud secūdū pt assilāri
reuelacō ꝙ ficta humāmtꝫ aut dya
bolica reuelacōm duume ꝙ ihc ꝙ
nō ꝙtū ad ꝑmū vsqꝫ hic thomas
& aqno ¶ ex quib⁹ patz ꝙ cū intel
lectuale lumē supnāle influat
aliē exīti in ymagmaria visione
siue nō exīti. nō a dyabolo ēē pt
ꝙ a deo ¶ Concludit ergo clare ꝙ cū
ꝑfata btā dnā in visionib⁹ suis sup
cepit influxū luis intellectuālis et
supnālis ¶ Et ꝑ fuit ibi aliq⁹ expo
nens ut xp̄s aut mr ecc̄ vl' ange
l⁹ aut alios sanctos a q̄b⁹ ꝺ declārā
et exponebant ei sm̄ hmōi dmes
ille et ea figurāl sibi drā et ostēn
debant illi ꝺ̄ signficacōēs illorū
visorū ut patz ī libris suis ¶ Hec
ꝙ oēs iste siue ⁊ alie reuelacōēs
et scptura istorū librorū a deo mi
nistrate sint que talia experiri po
tens ē nō aut ab illusorie aiu hoc
facē ꝓpone ē ut sū patz ꝑ augusti
nū et thomā ꝙ in hoc differt vi
sio illusoria a visione diuina ¶ Et
ī hoc oēs sci pres et doctōres gen
dant ¶ Quartū signū ē et in q⁹
differt visio seu reuelacō ab il boī sp̄
lusione dyabolica sci. ille ꝓphā seu
videns ꝑdicat et catholica
mstēia et documēta loquat et ho
nestos actꝰ uirtuosos mores inducat
Et hꝰ sūt signa q talia a deo sint
& dyabolo in illusionib⁹ suis mēdu
dicat ꝙcēd ut decipiat et aliq̄n falsa
ꝺz sp̄ub suis ꝑmixta ꝛ nūq falsa
ꝑdicat ¶ Quod dicit ꝓbat beatus
thōs ubi sū sic dicēs In aliq⁹ eni
sigmis discrn̄ ꝓtā extiorib⁹ ꝙphā
demonū a ꝙphia diuina vñ dicat
ꝺs⁹ sup ayath quē ꝙphetat ī ꝑsū
dyaboli quales sūt duinatores
Et sic discrnit quēm dyabol⁹ mēdu
falsa dicat ꝙ sp̄ub suis nūq vñ
d⁹ deutronomij xviij⁰ cap⁰ Si tac
ta cogitacōē r̄ñdetis quomō pos
sū intelligē vbū quod nō locut⁹
ē dnūs hoc habebis signū q ī nō
mē dñi ꝙphā ille ꝑdixerit et nō
euenit hoc dnūs nō ē locut⁹ ꝛ ī
Dicit ergo Aug⁹ m li⁰ xij⁰ sup ge
nesim ad lrām q quis aliq⁹ m extā
si eleuatoīb⁹ mentalib⁹ videtes in
ymagmaria seu ꝑpūali visione
aliq̄ signa uel ymagines corpm
q si in hoc eos malus arripuit spūs
aut demoniacos faciat aut arrep
titios aut falsos ꝙphas ¶ Cū aūt bo
nus faciat eos fideles mstēia log⁹
tes aut attendēte duum lumīe in
telligētia veros ꝙphas aut ad ꝙd
ad quod q eos oporteat ostēdi vi
dētes atq narrātes hoc Aug⁹

Et ideo ai ista btā dnā sp si bñ mtel
ligant veā p̄dixit nec m oib⁹ libꝫ
sius aliquod falsū ul' mēdacū ul' i
honestū ul' nō catholicū dixit sed
oia veā āmūnauerit et gfirmāta
fidē catholicā ac dāpnāta hēticos
et sp. vtutes mouerunt ut p̄ m̄sto
libro et alijs libris ei r̄uelatis deo
gr̄ludit dare p oia ista duuma gr̄a
infusa et ostensa ei sint et nō illu
sione dyaboli ¶ Quartū signū m
quo discernit visione m̄strāe a bo
no spū uel a malo e fr̄ibus ille et
opa q̄ p̄cedūt ab illis visionib⁹ seu
r̄uelationib⁹ q̄ sm euglin nō p̄t ar
bor mala fructꝫ bonos facꝫ r̄c il
fructib⁹ em eorū gnoscet hos ¶ Ma
gnifica veā ordinata et data fuit ho
mīb⁹ ex magna mīa dei ad hu
manorū actuū directionē et ad r̄gimē
agēdorū aut ad r̄uelatores m̄steio
rū q̄ quodda lumē diuinū q̄ tho
mistes diligent et m̄struent tam m
gnitōe fidei q̄ i oib⁹ q̄ib⁹ vtuo
sis secdm q̄ eat expedies ad salutē
electorū Et diuisiua fuit sp sm diu
sificatōes tpm et negotiorū sicut
ponit thomas m sa he ti de gnifica
tiua q̄ta vltio ¶ Ma dicit pbiorū
xxxv° ¶ Cū deficat gnifica dissipabit
plus Et ro q̄n videm⁹ q̄ ex talib⁹
visionib⁹ seu vbis r̄uelatis mens
illuabit mtellectus et gstia vdtis
illustrat et vita eis corrigit et emē
dat cōtingit oēs vitiosi ad vtuosi
et r̄ligiosā vitā et de guerra et odio
ad pacē de superbia ad humilitatē et
obediētiā et de malo ad bonū et
hoc i multis psonis et diu pseuat
tut certissimū signū e q̄ tales visio
nes et r̄uelationes que tale fr̄m
firmauerūt et p̄duxerūt nō a
dyabolo sā a spū sancto ponit pro
fessores q̄ facē dyabolo i possibi
litē e vno toti gr̄a p̄cedit a visio
nib⁹ seu potius illusionib⁹ suis. cōsue
uerūt ei dem̄tare thoriem a fide ca
thoca a bonis moribꝫ a sana doctrina
et ab obedia plato q̄ et sancte scr̄p
ture ac ecīa a subiectōe sce mris et
ecclesie r̄c ¶ Cū agit ab istis visionib⁹
et r̄uelationib⁹ et vbis istoq̄ libroq̄
r̄uelatis p̄fate dne beatissie sp q̄
ressnt vt q̄ dei sūt et ois vtus et
mūditia morū et quies et eme da
gr̄mor̄ū r̄uelatō m̄steiorū robo
rato fidei dāpnatō hēticoq̄ mi pa
tio vitioq̄ et pphia veā futoq̄ r̄c
¶ Que oia m libro hō et m alijs suis
libris et p̄ experiencia notoria et
manifestam m multis pfonis et mūdi
partib⁹ sūt patētia Ideo gr̄ludit nr̄o
ep a fonte purissimo et lapidissimo
sp̄ scō et nō a tenebroso lacu fetu
do illusionis hūs oia flumina p̄cesserūt
ut i isto modo no tpe vitioꝝ caligie
tenebroso q̄ ista doctrina doctrina sua
magendis suis hoies r̄struent
et sic fugeret a tribulis et destructa
iustitia duuma i hūs libris q̄tenta
ad q̄rennū quietatis et mē dei ¶
Decimū signū e q̄ hūs a deo sint et
nō a maligno spū mozb seu sīms
laudabilis et vtuosus p̄sone vi
dētis visiones ¶ Ma sciendū e q̄
q̄n aliq̄ p̄sone a visionib⁹ seu po
tius illusionib⁹ sub spē lucis lōge
ue decepte fuerūt ostendendo eis
dyabolus multa veā vt i sme m
vno falso eas decipet cōiter sp i
uenim⁹ in septua scōrū prīm q̄ isti
sic delusi in aliquos errores ul' mor
te mala a' subitanea a' sine p̄cep
tōe sacmētoq̄ in sme p̄dō q̄ a dya
bolo extincti sūt Et ho voluit de⁹
sp alios patefacē ut a fallib⁹ illu
sionib⁹ cōlatus deret eos caue
Sed p̄ q̄tuariū in scīs suis q̄ diuis

visitacoib⁹ ī vita eorū qsolabant⁹
et illuīabant⁹ deus ī eorū morte qpi
ri solut⁹ ē ¶ Nuīa ī vita eorū sp eos
p tegēd⁹ direxit ac eos multis vtu
tib⁹ et miraculis adornauit ⁊ in mor
te quoq; p aliq; singulare gram ꝑ
quodā appbacois indicio eos mirifi
ce clarificauit sicut pz m iohe euā
gelista ⁊ ī multis silib⁹. sic etiā
fecit cū ista pfata sponsa sua bti
ssima xpē bon⁹ ihesꝰ ¶ Nā puenta
fuit ei⁹ mira supna grā qr ordiā
to pcessu ab ipsimb ascendit ad sid
ma ¶ fuit enī humilitate sublimis
mortificatiōe mūda simplicitate
prudēs omi q; mor⁹ honestate
cōspicua qđ⁹ quod xpē eā ī vita
sua miracūis grīs supnālib⁹ ex
tulit. et duumb⁹ visiomb⁹ et locu
cionib⁹ ad vtilitatē eccīe seraphi
ce dr̄oauit ¶ Nec nō m vte sine sue
morte ei añ pdixit et m exitu
suo d signū appbacois ei⁹ corpa
lib⁹ oculis q̄ solutoie se ostendēs
ut dilectā sponsā ad celestes nup
cias xpi⁹ alūm dulcissimo aplexu
r̄cepit ut sup̄ dom̄ ē ¶ Et vide hoc
clare m vltio lib⁹ et ī legēda vite
ei⁹ ¶ Tali enī appbacois sigillo vo
luit xpē de⁹ scripturā istor⁹ librorū
eide sponse duumt⁹ reuelatam
quod⁹mō autēticē et ad vtilitatē
eccīe et fideliū eā mirifice sigilla
re qr ei tm ī vita tor mēb⁹ p phīcā
spūalē et itellectūalē visionē ap
parui⁹ añ ei⁹ exitū morte ei p
dicēd⁹ se p pl⁹ ꝑm ꝑphīcā ⁊ corpa
lē visionē mostrauit ¶ Septimū
signū bom spūs clarificatis mira
culor⁹ post morte videtis visioēs
¶ Nā q; usq; ad morte p visiones
a dēmone illudit⁹ dignū nō ē q
post morte duumb⁹ miraculis cla
rificet⁹ Et qr ista xpi dignissima
sponsa a dyabolo ī visionib⁹ suis
ī vita dilusa nō fuit ideo p⁹ eius
exitū multis et ōmiraculis mira
culis eā xpc clarificauit q t⁹ sus
tacoēs ⁊ multor⁹ mortuor⁹ et
p illuīacoēs eor⁹ et sanacoēs
surdor⁹ et p ōnuās curacoēs m
rificas de diuersis infirmitatib⁹ ms
mor⁹ ut qr xpē ī vita fecerat cla
ra p⁹ morte nobis ostenderet cla
riorē ¶ Que oīa m tm sūt notoria
et manifesta et p ocumēta aute
tica diuulgata et pbata tā m
regno sicie qr̄ d roma et d regno sicilie et d alijs multis ptib⁹
mūdi ubi ad ei⁹ memoriā et re
uerētiā a fidelib⁹ ymago eius
depicta p multas etnas diuersas
p alia nō mdiget pbacoē nec
aliq; possūt iā tēguisacoē celare
¶ Hoc etiā mētes oīm ista duu
mtus reuelata legēti⁹ ꝑparare
debet adfaciliorē credulitatis
acceptionē et veritatis q tota ui
ba tota q; miracula dictis celes
tib⁹ libris tā seriose cōtenta.
nō aliā fidē pdicāt⁹ nisi qr̄ xpc
pdicauit ¶ Nō nouū nobis xm
nec etiā an xpm ddicūt⁹ qr eide
credēdū amandū seruand⁹ et ti
mēdū nos admonet q⁹ pro nobis
passus d cruce fuit ¶ Nichil veritā
tis q̄d xpō ē subtrahit aut addit
sed mīa cordia et iustitia ei⁹ ad
pfectū salutis nrē d eis qr̄ d alijs
libris pphār⁹ duūt⁹ clarius ostē
dit ¶ Docet enī nos vba ista te
stia istor⁹ librorū deū timē
re dilige⁹ pre et desidea⁹re celes

tra sapientē p̄bate ergo uos ista p̄dicta legētes et si aliū ūeneritis audacē ȳtraditate hoc habet⁹ m⁹ li⁹ celesti xm̄ ca⁹ m fine ¶ edat ḡ temptās suspitiois fallacis spūs ac detractio superba et ūana stulti iudicij et dēt⁹ totus gl̄orie et grē dei q̄ tanto maior ē dmo sat⁹ q̄to ignorāte et modice fidei nr̄ē vi dēt⁹ incredibilior ¶ Breuāb ergo p̄ mām et deo totus q̄ solōmis agat⁹ q̄m tot seneste tis mūdi miseryb⁹ tot miseriordys succurrerit miseris ne labāt⁹ in baratrū desp̄acois

Recapitula⁹ oīm p̄dictorū ¶ cap̄ vj

REcapitulacio g⁹ sup̄ dicī mod⁹ examīs faciendi in p̄sonis q̄ videt⁹ visiones et reuelacões dico breuit⁹ q̄ p̄sona q̄ examīē reputē⁹ ve hiculis et p̄sertī si uult sub obedie tia prīs spiritualis ȳtinua cui⁹ dis cretioī oīa subiciat et meb⁹ ei⁹ totē capta ī ex tasi sentit singulare dul cedīne amoris dulcīm z tūc ī ymaginala visioē exīs ¶ aut sola ītellectuali simplici sentit influxū sup̄nālis luc⁹ intellectualis veritatis diuine et mā festat⁹ ei tūc veritas illi⁹ materie et sp̄ veā p̄dicat ī visionib⁹ q̄ sius a q̄b⁹ visionib⁹ fructus edificatois et emēdatois sui et p̄xi morū sp̄ p̄cedit Dico q̄ talis p̄sona nō illudit⁹ a dyabolo nec visiones ei⁹ sūt illusorie et despicēde ymo totalit⁹ sūt diuine et humilit⁹ tā q̄ de mādi dei ēcipiende et credende ac oīnde obediende et exeq̄de ut ex oīb⁹ q̄ sup̄dictis patz breuit⁹ et ex dictis oīm doctorū et stōrū p̄tim sup̄ hac matīa multifarie diffuse lo quentiū

Incipit prolog⁹ lib⁹ celest⁹ impatoris ad Reges In quo tenet⁹ modus cōpilatois ei⁹ Et admonentur Reges et p̄ncipes q̄ ēcipiant hunc librū deuote et humilit⁹ de manu dei et cū tor de et ope sequāt⁹ hāc doctrīā feruēter Vn ca⁹

QUintus quippe liber nūc iam materiam desendēdo stendū ē q̄ iste liber mistica sc̄ptus intitulat⁹ celestis impatoris ad reges Qui reuelat⁹ fuit diuit⁹ p̄ spiritualē et ītellectualē visionē plibate beatissime dnē brigide quodā sēnsitime p̄cipisse neruie de regno sue tie q̄ nata fuit ut sup̄ dixi de illust⁹ p̄sapia et pua ēgū gothorū Dig⁹ nāq̄ erat ut q̄ impator xp̄ī in spon sā ampet ecīa ad reges et ip̄atores specialem nūciā et quasi quodā nō aplām cū suis nouis ītās et ubis e wāgelicis mittet nō plebeia d̄ rus ticalis p̄sapie sī regalis p̄agis et nationis stirpis Ac veb⁹ q̄ in illo mag no volumīe libri celest⁹ in quo sep tē libri ḡtinēt⁹ multe reuelationes ad reges et ip̄atores ptinētes inclusē iacebāt ¶ ecīa ex illud quā plures ei⁹dē materie ī vno eodē q̄ volumine texerēt⁹ saxo de illo spacioso ve tidario p̄dicī libri celest⁹ illas ad hoc ptinētes mīs sup̄tue extraxim⁹ ¶ et quasi flores ad fabricā dū nouā cōna regalē cū alijs ex vagātibus cōtexendo m istū librū cōpelando posuim⁹ ¶ beatus em q̄ legit et q̄ audit uba p̄phie huius libri et ser

vagabāt. et ut oēs ei⁹dē materie

uat ea q̄m eo scripta sūt tp̄e em̄ ppe
e. Ergo o vos Impatores et r̄ges
ac oēs r̄gne et ceti p̄ncipes Inclita
te capitu vrā deo id e humilitate mē
tes vras supbas ambitioe et capi
dne plenas et susapte humilit̄ istā
noiā p̄cio sū celeste r̄gale cōnā
de manu tā r̄gali et pulchrime
spōse xp̄i q̄ ipe vobis p ea tu be
mgne et mseicordit destinauit
hoc e istū stam̄ p̄ntis libri doctrinā
q̄ tractat q̄le habitū et q̄bus diebus
r̄ges cōnam debeat apportare
ac etiā q̄le mortis am vitā deo
tā et honestā debeat r̄ges face
Quales q̄ r̄gne uxores eorū es
se debeat Quales horēs reges
xp̄i r̄ q̄siliarios sibi assumat et te
neat et quales a se remoueat et
expellat Qualit̄ milites creae
et nobiles ac etiā subditos et ple
beios tractare debeat qualit̄ sua
regna r̄gat et r̄publicā p̄mouea
t et ea zelādo teneā appassione
custodiat Qualit̄ passagiū et
guerras q̄ infideles discreto et us
to et melioro mō faciat Et ultiā
tā in hoc libro ostendit eis ex oe
sedntis in throno gladius bis acu
tus q̄ est iustitia dei terribilis super
aliquos r̄ges q̄ in vita sua regno
et cōna ppt̄ petā eorū p̄uati r mor
te mala et vituperosa isto dne us
tice gladio occisi sūt Et etiā iusti
tia dei terribilis q̄ alios r̄ges mor
tuos quorū alias p̄fata sponsa x̄
i diuino iudicio nmro et districto
mō iudicū et gdēpnaī videbat
Vt r̄gib⁹ ex hoc ostendat modus
q̄ acutus et seuer q̄ iste gladius di
n⁹ quātū vna actē acuta semēdo
punit aliquos t hore et vita p hu
militatē et morte alios deo cū a
actē exactiōi punit p⁹ morte m
aiā p pena horribile et dap na
tione etnā Vt sic oēs r̄ges et p̄n
apes sciat quod apud deū nō est
acceptio p̄sonaꝝ sī oīs intelligat
q̄ districtu aī et post mortē iudi
cū diuinū expectāt Quatinus
et qualit̄ in suis agendis deū for
mīdando timeat docto nūt r̄ges
intelligute et erudim̄ existis oēs
q̄ iudicatis tra Seruite dnō in ti
more et exaltate ei cū tremore ap
prehēdite disciplinā ne q̄n⁹ dn̄s de
Quia cū exarserit in breui ira eius oēs q̄ pure cor
de et iusto opē p̄auerūt in eo q̄
e rex r̄gū et dn̄s dn̄an cū in se
cula seculorū Amē Explicit p
logus qui intitulit lib' celestis im
patoris ad Reges. Reuelatus
diuinitus beate brigide p̄ncipis
se neene de Regno sueie

Dūnus Impator xp̄us p spōsā
suā loq̄t ad reges ostendens se
ee verū om̄ creatore et r̄gē in
trinitate et vnitate regnāte Et
dicit qualit̄ mūdū ordinauit re
gendū diuīa potestate q̄ ecclīasti
ca et laycali que in apl̄is petro
paulo p̄cipaliter designat

Vidi palatiū Capl̄m 1
grande i q̄ plyensibile mīg
in studie silē celo seno in
quo erat inumerabiles p̄sone sedē
tes in sedib⁹ i dute vestib⁹ albis
et fulgidis quasi rady solis In
palatio vō vidi thronū mirabilē
in quo sedebat quasi vnus ho
fulgētior sole in q̄ plyensibilis pul
chritudis et dne sue potētie dn̄s tan⁹
splendor erat q̄ plyensibilis in lō
gitudie et p̄funditate et latitu
dine Virgo aut̄ q̄dā stabat ux̄

sedē thronū mirabili fulgoē cho
rustās ymnis ī capite psonā tōnā
et oēs illi assistētes seruiebāt se
dēti in throno laudātes eū in ym
nis et cānticis et honorabāt illā
vginē ruthenī ut reginā celorū
Ille ergo q̄ sedebat in throno vo
ce honestissima dixit mī Ego sū
creator celi et terre omnī cū prē
et spū stō verus deus q̄ deus ē pr
deus filius deus spūs stūs nō tres
dii sed unus ps̄one et unus deus Illud
aūt hre potuīs si tres sūt ps̄one
ḡre nō tres dii Respōdeo tibi q̄
deus ipā potēa ē ipā sapiēa ipā
bonitas a quo ē oīs potestas m
fra celū et sup̄ oīs sapiēa et oīs
pietas q̄ possit cogitari Itaq̄ deus
trinus ē et unus trinus dīps̄one
unus ī natūa Illā potentia et sa
pientia ē pr a quo sūt oīa et q̄ est
ait oīa. potēs nō aliunde q̄ a se
ipō et etiā alit potēa et sapiēa
etiā filius eq̄lis prī nō a se ipso
potens q̄ a prē potēa et ī essubi
lis genitus principiū de principio et a
prē nūq̄ sep̄atus Potentia et
sapiēa etiā ps̄ūs stūs a prē et
filio eq̄lis ī maiestate et ptāte
Unus ergo deus et tres ps̄one q̄
una natūa trīa una opā et vo
luntas una glā et potestas Tri
nitas ē omnī in sentētia q̄ etiā sūt
distincti ip̄etate ps̄onaī Quam
totus prī ē in filio et sp̄ū stō et fi
lius in prē et sp̄ū et sp̄ūs in ve
q̄ in una deitatis nā nō sicut
pius et posterius q̄ in effabili vbi
nichil ē prius aut posterius q̄ nichil
alio maius aut minus ul' alcius q̄
totū ineffabile et equale Propt
ea bñ sēptū ē q̄ deus ē mirabilis

predēs, et unus cū prē et filio et

et multū laudabilis Deitas q̄p
pe misit vbū suū matē vginē q̄
angelū suū gabrielē Nichil loq̄
tur deus deus mittēs et missus a se
ipō eāt cū angelo eāt in gabriele
et ānū gabrielē in vginē Deus āt
vbo ab angelo vbū factū ē et ho
ī vginē hoc vbū et ego sū q̄ loq̄r
tecū Pater eī misit me p semet
ipm cū sp̄ū stō in ventrē virginis
nō sic q̄ angeli ceruerūt visione
et pictura ymaginibus nec q̄ ego
filius q̄ fui cū prē et sp̄ū stō ī vē
tre virgineo Deus erā in celo cū
prē et sp̄ū ī ovisione angelorū
oīa gubernās oīa q̄ sustentans
licet humanitus mea a me solo
assūpta requieuit ī ventre matris
Ego q̄ ī deitate et humanitate
unus deus ad ostensionē cautelis
nec et ī robur xp̄iane fidei stre
nō dedignor loq̄ tecū Et licet
humanitus mea videat iuxta te
ee et loq̄ tecū verus tñ ē q̄ aūa
tua et intelligētia mecū ē et in
me Nichil eī mihi ē impossibile
nichil difficile ī celo et in tra
Ego quippe sū sicut rex potens
q̄ cū exercitu suo veniēs ad ci
uitatē oīa loca implet oīa occupat
Sic gra mea oīa membra tua ip̄
plet oīa fortificat Ego denq̄
sū in te ex te Ego q̄ius loquor
tecū ide tñ sū in gloria Ideo mi
nichil difficile ē q̄ potēa mea
oīa sustento sapiētia mea oīa
dispono virtus mea oīa
supo Ego q̄ cū prē et sp̄ū stō
sine principio et sine fine unus
deus q̄ pro salute hoīm in humā
nitate assūpta. deitate illesa
permanēte vē passus fuit et surrexit
et ascēdit nūc vere inter loquor

Ego sū verꝰ et pūmꝰ ympator et dñs
mnꝰ Nullꝰ em dñs ē me excellē
tior nec ante me fuit nec post me
erit sed dō dominū ē a me et p me
ꝙ deo ego sū verꝰ dñs nr aliquis
vē dns dicēdꝰ ē nisi ego solꝰ. qꝝ
a me ē oīs potestas et dnātio et
potētie mee nullꝰ rēsistere poteīt
Ego etiā sū rex coronē Quidquid
sponsa mea tu scis quāe dixerim
rex cōne Certe deitas mea sine
pncipio eāt et sine fine erit et ē
hec ergo deitas meīto cōne assi
mlat qꝝ cōna sine pncipio et sine
fine ē Erunt em in regno cōna ser
uat regi futō sic deitas mea fua
bat humanitati meē q̄ pā coronat
tur Ego aūt habui duos optimos
famulos vnꝰ eorū eāt cleric alt
laicꝰ pmꝰ eāt petrꝰ apostolꝰ me
us clericū officiū habēs secūdꝰ fuit
paulꝰ quasi laicꝰ petrꝰ fuit alli
gatꝰ ymagio q̄ videbāt ymaginē cū of
ficio cleri nō posse queīre et cri
tudinē mētis suē in cōtemētia pecu
tai ꝓpēdēs sepauit se quātū ad cō
mixtionē carnalē a cōugio ꝑfus
licato et ꝑfta mēte adhesit in pau
lus aūt castitatē seruauit et se d
maculatā a thoro custodiuit Erat
qualē caritatē cū istis duob fecī
Cā petro dedi claues regni celorū
vt quīq̄ ligauēt et solueīt in tra liga
ta et soluta eēnt in celis paulo
vēdedi ut filis petro fiēt i gloīa
et honoē Et iō scias qꝝ sicut in
tra paēs fuerūt et quīti fuīt et glo
rificati Sed luceīt istos duos exꝑs
se nouāu tñ i eis z tā eis alios
pōtifices et reges et amicos meos
intelligo qꝝ sicut olī in lege ad so
lū istī qui ad cōmū hoiem loqbar
cū tñ totū istelīticū populū nota
bā Hic nūt in istis duob pluēs

scē mīs

intelligo quos gloīa mea et cri
tate mea repleu ꝓcedente aūt
aliq̄ tpe ceperūt mala multiplica
ri et cād mfirmāi et pcliuioꝝ so
luto ad malū eē ꝓtēa vtriq̄ sta
tui cleicoꝝ ꝙ et laycoꝝ quos in
petro et paulo intelligo misericordi
ē q̄ soleīs ꝓmissi cleicos bō eccie ad
vtilitatem corpis modāte yrē ut
eoꝝ frequentiōrēs et feruentiōres es
sēt in fructus meos placuit eri in q̄ laici
honeste viuēt in quagio suo ux
tra rectū eccie. ¶ Quia ympator
xp̄s disponit hic ꝙmo de regib
qualēs q̄siliatos debēt yrē et dēt
eis dece q̄silia utilissima et mōlia

Capitulū secūdum

Ego sū verꝰ rex et nullꝰ est
dignꝰ vocū rex nisi ego qꝝ a
me est oīs honor et potestas Ego
sū q̄ iudicauī pmū angelū q̄ ceci
dit ꝓtꝰ superbiā cupiditatē et du
diā Ego sū q̄ iudicauī adam et ya
ym et totū mūdū immittēdo ꝓpter
petā homīs diluuiū Ego idē sum
q̄ plūs istelīticū ꝓmisi in captiui
tatē venire et eū in signis mā
bilib de captiuitate mirabiliter
eduxi In me ē oīs iustitia et eāt
sine pncipio et sine fine eīt nec
aliqn iustitia minuī apud me si
sp̄ vēā in me ꝑmanet et i mutā
bilis Et qꝝ rex iste (vere) dicit a te yaili
ter quomō in regnīe vuult uiste
et prudēter iō ego indicabo ei
Decē ergo fuīt faciēda pmū ē q
primoueat a se illos q̄siliatos quo
rū corda sūt ambitiosa et cupida
quoꝝ lingua dulcis et dolosa quoꝝ
oculi sūt ad ꝓcacia lippientes Eli
gat vēā illos q̄ nō vendūt iustitiā
ꝑ pecunia q̄ erubescūt menda
cia et assentationēs qui diligūt
deū nō ꝓtēr carnalia et q̄ primo

∧ sic nē i celo i gla ꝓpetua Amēn

ri miseryꝰ ꝑpacuꝫ ¶ Secūdū
ē volo ꝙ ꝓpē rex aduūet suo sub
sidio ad edificacionē mōstri tui cui
ꝓpē r̄gulā ego ꝓpē dictaui ¶ Ter
tiū ē ꝙ ꝓpē mittat vasallos suos
ad gētes ad illa loca ꝫ fidelitū ubi
fides catholica et cultus pī auge
ri ñā ideo uasalli sui ꝫfecti fue
rūt ꝫ cautate hamꝫ ꝑ ꝓpē ambi
uit ptē regni alienī xpiānorū ¶
Quartū ē ꝙ ꝓpē rex legat cotī
die horas bte v̄gis mris mee Et
aī audita et aliq̄ ardua mt̄ manꝰ
habuerit dmittē pī horas diei
audiat etiā duas ꝑuatas ul̄ vnā
cantatam oī die Recordet quoq̄
oī die quīq; viribꝰ de quīq; vul
neribꝰ meis que pro eo sustinu
erunt ¶ Quītū ē ꝙ ieiunet vi
gilias sctōrū et mris mee que ab
ecīa stā ꝙstitute sūt ¶ Sextum
ueò feriā ꝫ dūmet piscibꝰ et sabatū si
voluerit ꝫ lacticiniis ¶ Quadrage
simā obſuet uxr morē ꝑuē Sed
hꝰ mtē dat ī ieiunio suo ꝙ sit moda
tus et ꝑatꝰ ne ꝓpē īquiemētia le
uma aut ꝓpt̄ ꝫ discretas vigilias
et prolixas oroēs ꝑuatas sit tepi
dꝰ ꝫ ꝙsilys aut ī ꝫmissꝰ ī audiendis fa
cēdis sed ꝙñ labor ei maior ꝫue
nerat tūc obiat ꝙsilio et potestati
et dispēsatoī platorū ecīe mee
¶ Sextū ē ꝙ ꝙlibet dnmū de
narū ꝙ fisco regio debet ꝫbuat ī
elīam pauꝑibꝰ Si veò aliꝙ alia
pie superogare ob amorē meū
voluerit ecīa de eā maior tūc eīt
ei merces ¶ Septmū ē ꝙ oī fe
ria sexta colligat xm pauperes
et lauet pedes eorū et ꝫbuat eis
victū et pecūiaz manū sua ñ forte
fuerit ꝫ via ꝓpē ꝙ talia sūt omit
tēda Ipā quoq; sexta feria exor
cizet se totū quādo habet r̄si dē
tia quietū et audiat ia die quie
momas subditorū cōtritis fue r̄g
m Et tūc ecīa īq̄rat de fidelitate
et r̄gimīe ꝓpositorū et uditū reg
m et vasallorū et de exactoribꝰ
et collectoribꝰ ꝫbutorū et reddītu
ū r̄galiū ¶ Octauū ē ꝙ ꝓpē rex
sit distrctꝰ ī domib suis ut sic ꝫm
tribuat ꝙ alioꝙ nō sit auarꝰ Et si
aliꝙd pro vte meo et ꝑfectiori la
bore plusq̄ alys donaē volueīt
ecīa hoc faciat cū maturitate et
cautela ne notet ꝫ m rege īcōstantiā
ul̄ occasio ꝫminuratois ꝙ nichil sit r̄
ꝓhēsibile ī potētibꝰ dmīs ē sicut ꝙ
digalitas et mīma tenacitas Et
nichil itq; decet et ornat r̄gē sicut
ꝙpare cū modestia et laboriosꝰ ī
seruitio r̄munerare cū cautate ¶
Potest ecīa rex daē dona sua ecīe
exīneis ꝙ seruātibꝰ ꝑatē regno
suo et hys ꝙ necessitatē ꝑatūt
sic tñ hoc faciat ꝙ vasalli et fa
miliaēs ꝓpr̄i nō negligant aut obli
uiscant ¶ Nouū ē ꝙ legē dei nō
tñ ꝙgrediat nec nouas ꝫducat cō
suetudies ꝙ statuta laudabilia nō
ptātue disponat et uidet ꝙ ocur
rūt mēti eīt sed iuste ꝫm legē dei
et regni agat oīa ꝙ nō dez multa
rē ꝑpē ꝫ huge iustitiā ꝙ r̄liq̄ue
et crudelit ī ꝙtare ¶ Decimū est
ꝙ rex se talem opib exhibeat
quātꝰ dignꝰ sit nōie regio fugie
do imprudentē et diligēdo vēdt
humilitatē ꝙ ꝙto rex maior ē ꝛ
tāto humilior sit coram deo a quo
oīa ptās ē quāto ī audito roēz erī
get a t̄re sicut a ꝓlō et plebe ¶
Sūmus Imperator xps dispōmt hꝰ
ꝙ r̄ges ꝑ cētū portēt honestū
habitū et nobiliorē ꝫ signū dig

mitatis et p̄emmētie Et dicat q̄b⁹ dieb⁹ et solēpnitatib⁹ debeat por tare t̄gnale corona Capl'm tm̄.

Filius dei loq̄t Quia homo q̄ tepsit obedire deo ꝯ ne tesse ē obediat hoī simili sibi Et q̄ rex a deo ꝯstituit ad uidicādū et rēgendū iuste deo dignū ē ut honoet et tmeat a subditis Ergo ut rex discat ab alijs nēcē est ut habitū honestū et distre tū et honoabilē habeat p̄ alijs Quia sicut honor regis ē iustitia et uidicū sic honor plebis ē pul chritudo regis et honestas eius Propterea p̄mittit regi habiti honoabilib⁹ et honestis q̄ ei p̄ue ueit nō superbiat ex p̄missione ꝑ humiliet se ꝯsiderando onꝰ officij sui ¶ Hijs aūt diebꝰ potest rex portare cōnam in capite s̄m de natiuitatis mee Ypocois paschę et surrexionis pēthecostes Ascensionis Assūptionis meis mee vgnis Exaltacionis crucis Dñm stōrū. Et oīb⁹ illis diebꝰ quib⁹ uidicia gra lia tenet et diebꝰ illis q̄b⁹ fieri debet milites. Rā sicut in diebꝰ fes tis iuamtatis mee et gloificatōnis stōrū meorū totꝰ exultat ce lestis exercitus p̄pter beneficia mea sic de iustitia regis q̄ notat in cōna gaudere debēt iusti in terris Et de retributione regis iusti exul tat tota curia celestis ¶ ¶

Dūmꝰ impator xp̄s dat hꝰ decē ꝯsilia salubria regib⁹ quib⁹ de beāt regere se et regna Cap̄ m

Filius dei loquit ad sponsā. dicēs Dixi regi p̄ꝰ quosdam gradus p̄ quos ascendā pt ad ce lestia quos si tenuerit et fuerit tāta facilitate ascendet ad ce lū sicut ille q̄ uitā tenet cōtepla tiuā Nunc aūt ysaie regi volo dece ꝯsilia ¶ Primū ē p̄ i mēsa sua nō sit solꝰ ꝑ tū alijs subditis suis sedeat q̄ ex p̄tia cōsolabit cor palit et spualit q̄ ex hoc a prīs et inhonestatib⁹ abstrahit ¶ Se cūdū cōsiliū ē q̄ p̄ mēsā stare poterit et honeste modicū solatia ri q̄ exhuiū collocutōe et collatō ne domestica subditorū accipiat gratiā et amorē Et tuc audiet mi torū rōnes et opiones ꝯ ymitan das aut rēprobandas ¶ Tertiū cō silium ē q̄ i oībus udicijs et opib⁹ suis sit inscitors et iustus ut nec p̄ ter amicitiā uel fulsil cōpassionem nec p̄ priuatū bonū suū aut p̄ pīquos uolutatē seu tiorē dimittat exercere iustitiā nec p̄ ura seu ipi tiēā negligat aut obluscat in scitordiā quia inde ē regi vna ab ira et udicemudicare subito aut p̄cipi a via iustitie deuiare. Quar tū cōsiliū ē q̄ rex nō ymittat re gimā et udicia sua faciēda illis quos sciuit ee p̄uales et cupidos aut illos q̄ fraudulent sciūt extor quere pecunias q̄ tles facilē deuiāt a iustitia Sed magīrat rex illos q̄ a natiuā bñ ordinati p̄ gentiorū suo rū imitant bō vestigia et sī magī iustitie opa diligūt q̄ dicari ¶ Quar tū cōsiliū ē q̄ omne iniquitat rex quale obstinat lex et iustitia in regno suo et illos quos delinq̄tes cor rige potest nō dimittat impunitos ¶ Et caueat q̄ nō inimīcos emūgat pe cūnias et emēdas a delinq̄tib⁹ nec alicui calliditate oppimat innocētes sed cū humilib⁹ agat mitis et se uerib⁹ pumat indurātos seruā ta in oīb⁹ iustitia et inscitordia Et ubi humilitatem maiorē inue

ueū mām superaltet eq̄tati ¶ Sextū ē p̄ continue rex disputat
udina et opa sua et si ex fragili
et subito mētis ꝑpulsu erraſſe
ſe uideū nō erubeſcat corrige
uel ꝛtractaē q̄ mala acta sunt.
nō em̄ ip̄e sapiētior ē dauid q̄
eā errauit nec sanctior ꝓphā
q̄ tredēs mēdacio occisus est a leo
ne ¶ Septimū ē p̄ nō sit nimis
subitꝰ in agendis ſ̄ prouidꝰ et cu
tūspectus q̄sideando finē negotio
rū ¶ Inuitat etiā q̄silys sapiētū
et exptorū et timētiū deū q̄bꝰ
obediat et ſe ip̄m nō abſcondat
ab eis q̄ degētes et ſuſpitiosi ē
amm q̄siliatos ꝑbatos ꝛrē ſuſ
pectos et cōſilia mature et sobrie
tractā cū adulātibꝰ et aſſentiē
tibꝰ ꝛtractaē ¶ Octauū cōſiliū ē
p̄ caueat leuitatē uboꝝ et mo
rū i oibus et apud familiares
et domesticos suos ¶ fugiat q̄ adu
latores et aſſentatores q̄ scorpio
nē q̄ eū fouent i petris et scandā
lizant bonos ꝛrā talē quem ee
regē p̄ timeat a uuemb̄ honore
tur a semb̄ laudet a sapientib̄
diligat a uiris et ab opp̄ſſis cor
dialiꝰ desidēt ¶ Nonū ē q̄ rex
nō ſiuet ynū q̄ ab ecīa excomu
icati ſūt nec foueat illos qui
deū et mādata eiꝰ derideāt ſ̄
i formet eos ꝙbus et āmonitio
nib̄ caritatiuis Et ñ reſipuūt
ostendat eis seueritatē ſuā et
subtrahat eis būficia ſua ¶ Ma
honor regis ē diuina sup oīa
diligē et dei honorē suis uiribus
augmētare ¶ Decimū cōſiliū ē
p̄ pplm̄ et cōtratē regni ſiu dili
gat miles suos clemēter ꝑtrac
tet et būficia ꝑtū in filys ꝛrordet

¶ Impator xp̄s q̄sulit ꝛgib̄ q̄
aliq̄ legāt exēpla ſtoꝝ q̄bus
corda exacuāt ad deū Et dat vm
ꝛgi duos q̄siliatos q̄uales opti
mos ut eis obediat et ut alij re
ges ad similia p̄uocent ¶ Cap̄ v.

Helius dei loq̄t ad ſponſam
¶ Septū ē de quoda ꝛege
q̄ dormiē nō valēs ferre ſibi aſſ
ri ānalia seu cromatas Dic rex
iſte p̄ro quo tu oras q̄ puellis
ē facīat ſibi legi ſtoꝝ opa et ex
empla et gesta foꝝ in quib̄
exacuabit ām̄ ſuā ad deū et
addiſcet quomo mdū me turas
regm honeſtis solacys ſe possit
occupaē Insup q̄stituo ei duos
ānos meos qui sint ei due mres
De uno eoꝝ habebit p̄ lac et
panē De alio ued uinū et me
dicinā Et p̄mus īdicabit ei q̄
mō et q̄ quib̄ peccat quomō sa
tis facīat de erratis quomō cō
solari possit in tribulacōe q̄modo
mitigaē me possit ꝛatū Et de
ſecūdo habebit sapiētiā in du
bys et solutiōem mſteioꝝ et p̄
dentiā regendi et defendendi ꝛg
nū ſuū Igit̄ si iſtis obedieāt p̄fi
ciet ad deū et ad honores Nec tñ
sit iſtis duobꝰ obediat q̄ alij cō
siliarij cōtēnāt ſ̄ tu iſtis audiat
plurimoꝝ cōſilia et eligat tu de
lib̄acōe meliora &c.

¶ Impator xp̄s docet reges dili
gē populos ſubditos tenēdo cer
tos modos ꝛgimis p̄pries eis q̄
amoueāt q̄suetudines iniquas
et prauas ¶ Cap̄ vj.

Helius dei loq̄tur ad ſponſā

Dixi plus q̄ rex dilig̃ēt populū
et cōmunitatē regni sui Dum
ostendit se dilig̃ē eā q̄ē pmt
tit legib⁹ voti approbatis Si sup
plm et q̄titatē crūdeles nō do
mmāt exactōēs et collectores
Si nouis adiūēcionib⁹ et ipositio
nib⁹ tbutorū nō oneāt populū
Si hospitalitate onōsa et ī solita
nō aggrauat potit tm rex ad m
pugnationē m fidelū hūlit pe
tē auxiliū a pplō et cōitate rēg
m si necessitat Sed caueat q
necessitas nō veiāt m q̄suetu
dinē et legē Studeat eā rex
amouē q̄suetudines grias sa
luti aīarū et maxime illā diuti
ne ātiq̄tū q̄ ytmet q̄ qñ naues
d lutore ptātis sue pculcant tem
pestatē dm nauiū et mrimoniorū
q̄uant bonis q̄ lutori aduehunt
q̄ q̄ ipissima crudelitas ē af
flictio afflictionē addē Sufficiat
em afflicto ad cumulū dolorū
sua pdē naue ut bona alia nō dis
trahant Ergo rex ista q̄suetudi
nē et alias prauas et monstras
auellat a regno suo et tuemet
maiorē grām et pfectū in oculis
meis

Xp̄s impator dicat Regib⁹ q̄ si
eū volut honorare seruet p̄cepta
et vi eius et augeat eius honorē
amādo audo subditorū quas ipe
redemit suo p̄cioso sanguine Cap
Heluis dei loquit vij
ad sponsam de quodā rege
suetie dicens Si iste rex velut mo
nuit minuat p̄s deuotus meus caueat
Dedecet q̄ppe meū ē q̄ p̄cepta me
a q̄ prepi ea q̄ psonalit loqui
tq̄ sua q̄tempnāt et q̄ ya plurib⁹

p michil r̄putāt Si ergo ipe vel ut
me dilig̃ habeat de cetō maio
rē caritatē ad alias oēs p q̄bus
ego apui celū cū sanguine cor
dis mei Si aut plus desiderat
requiē q̄ē cū deo q̄ dilatare pa
triniū suū habebit p fidē maio
rē deleccionē et auxiliū a deo
viuēte loci vbi dulcius ī quo iacuit
corp⁹ meū mortuū Dic ei mssu
q̄ tu q̄ hec audis Ego deus pmi
si eū cōnai Ideo ad ipm ptinet
plus sed voluntatē meā et me
sup oia dilig̃ et honorare Qd
si nō fecerit breuiabit dies eius
hūj quoq̄ q̄ carnalit eū dilexit
sepabit ab eo aī tribulacione
et regnū eius m plēs dūdet

Oīm impator xp̄s ad ostendē
dū regib⁹ q̄ Regine debēt eligi
deuote et virtuose ondit h⁹ exē
plo suo q̄ elegit mr oēs femmas
d uiosiore oīm virtute ī matrē
et rēgīnā celorū Caplm viij

Heluis dei loquit sue matri virgi
nali Ego sū coronatus
Rex ī dextrate mea sine principio
et sine fine Nec micū habet co
rona mea nr fine signi fictās po
testatē meā que nō habuit pn
cipiū nr habebit fine Verū ego
aliā cōnā habui custoditū in
me q̄ q̄dē cōna sū ego ipe deus
hec aut cōna spūta fuit illi re
gine q̄ sup oēs maiorē caritatē
habēt ad me Et hanc cōnam o
dulcissima mater mea venisti
et traxisti ad te mi tū iustitia et ca
ritate Ita de hoc testimoniū p
hibet angeli et alij sancti qm
te fuit ardentior caritas ad me
et caritas tua pūior oīb⁹ q̄ pla

caueat
dōre meū

aut nō sup oēs ¶ Caput quippe
tuū fiut quasi aurū fulgēs et ca
pilli tui quasi radij solis qua tu
a mūdissima vēgmtas q̄ ē in te z
qmētia oīm illicatorū motuū pla
acerūt et fulserūt in cōspectū meo
tū oī humilitate ¶ Et ideo meita vo
caris coronata regina sup oīa q̄
cōta sut ¶ Regina ppē mūdicia
cōnata ppt excellētem dignitatē
¶ Frons tua fiut ēgpabilis albe
dims signis vētūdia q̄ sctē tue m
qua plenitudo ē huane sctē et
dulcedo diuine sapiētie lucet m
ea sup oēs ¶ Oculi tui erāt in con
spectu prīb mei sic lucidi q̄ se
speculabat in eis q̄ i spūali vi
su tuo et intellectū aiē tue vide
bat pater oēm voluntatē tuā q̄ sic
nil volebas nisi xpm et michil de
sideābas nisi secdm xpm ¶ Aures tue
erāt mūdissime et apte tanq̄
fenestre pulchrime q̄n protulit
tibi gabriel angelus velle meū
et q̄n ego dei factus sū in te caō
¶ Gene tue erāt de optīo colore
s albo z rubicūdo q̄ fuma opm
tuor placuerūt in quib⁹ cotidie
inflāmabaris ¶ Nec ex pulchritudi
ne morū tuorū grauebit deus
pr̄ mei et mīq̄ auertit oculos su
os a te et ex caritate tua oēs ob
mmuerūt caritatē ¶ Os tuū erat
q̄si lāpas mtq̄ ardēs et lucēs ab
extīq̄ a⁹a et affectuoēs aiē tue
erāt ardētes mtei diuina mi
telligētia et exteri splendētes
exdispōne laudabili tuorū mo
tuū corpalīū et grordātia pul
chritrma tuarū vtutū ¶ Vere
mater caritissima vbū oris tui
traxit quodāmō dōnitatē meā
in te et fecit diuine dilēōnis

laudabiliū et pulchritudo morū tuorū

tue nūq̄ sepauit me a te q̄ vba
tua dulcia sunt sup mel et fluū
¶ Collū tuū erat nobile erectū
et pulchrime elevatū q̄ iustitia
aiē tue plene erecta ē ad me z
sedn velle meū mobil q̄ nūq̄
mclmatu fiut ad aliquod malū
supbie ¶ Sicut em collū curuat
ad caput sic tota intentio et opa
tio tua flectit ad volūtatē meā
¶ Pectus q̄ tuū plenū erat oīm
virtutū suauitate in tm q̄ nō ē
aliquod bonū in me q̄ nō sit in te
q̄ traxisti de bonū in te ex mor
tuorū dilectōne q̄n dilecti mee
placuit intrare ad te et habitati
mee habitare secū et bibere lac
mamillar tuar ¶ Brachia tua
pulchra erāt in mīs q̄ vera obedie
tia et toleātia laborū ideo cor
pales man tue tractauerūt hu
mātatē meā et quieti sui mē
brachia tua ad deitate mea ¶ Ve
ter tui mūdissimi erat sicut ebur
et sicut lapis preciosi chrysolitis ex
virtuosis lapidib⁹ splendidissis
q̄ cōstructa cōscie tue et fidei mē
q̄ teput si net in tribulatione po
tuit vitari ¶ Humi utiq̄ venit de fi
dei tue pietes fuerūt q̄si aurū ful
gētissimū In quib⁹ notat fortitu
do virtutū tuarū et prudētia
tua et iustitia et tpantia ad p
fectū p seuerātia q̄ ipē oēs virtu
tes tue p fidē fuerūt diuina cari
tate ¶ Pedes tui mundissimi et
lote erāt et q̄i plem libris odoris
q̄ spēs et affectus aiē tue erant
red ad me deū tuū et odoris ad
aliorū exēplū et imitatione ¶
Totus q̄ ventris tui tā spūalis q̄
corpalis tui in erat desideābilis.

et tñ aiã tuã ñ placita q̃ a sũmo
celo descendẽ ad te et m te morai
nõ ab horrꝛu ỹmo suauissime delec
tatus sit ideo mater carissima co
rona ulla reginalis p̃ciosa q̃ cuiꝰto
diebat m me que quidẽ corona ego
sũ dei q̃ debebã m carnali nulli fẽ
mine debui ipom nisi soli tibi q̃
es vꝝ mr et vgo et mpatꝛix om
regnarũ

Impator xp̃s loq̃s sponse de q̃dã
regina nouit desponsata regi di
cit q̃ ex illo quugio oriet nõ sal
regno sz tbló q̃ ipã de dapnato se
mine ab etnã nata ẽ et mf etna
te legitimã desponsata Capl'

Filius dei loquit xp̃s
sponse de quadã regina
q̃ rex accepat m quugẽ de semi
ne dapnato ab etnã et mfra etna
te legitimã d attende filia et
scias q̃ tñ oĩ quugio xp̃iano teneꝝ
ẽe etus et q̃ sensus legitimꝰ q̃ Ezm
ysꝝ nil horꝛ z Et ideo q̃d mr lom
id silẽ ẽ puꝑis et ludꝰ pueili ex eo
q̃ gla q̃alis ab ystis queiꝝ et nõ
lex xp̃iana ac honor dei Et ideo
ex isto quugio oriet tbló et nõ sa
lus regno Et licet ista nouella
regina filia putũ dapnatorũ ab
etnã nõ portauit mystatẽ prius
nuq̃ tñ de semine ystius p uocatus
me ad uã uenet p̃ plò salus z fruc
tus Et ideo ysaac momut filiũ suũ
r'epe uxorẽ de gñatione sua ne pe
grammaet'a p̃ plò cui uocatus eãt
deus

Mater dei monet quadã re
gnã mudanã morib⁹ q̃ cõuertat
se ad deũ dãdo de se folia flores et
fructũ uirtutũ i loq̃do et audiendo
bona et amando deũ et proxmũ
suũ Capl'm decimũ

Mater dei loqꝝ sponse d
Dic regine q̃ ego mr m
sericordie recepi eã tuq̃ nucleũ
m pomo corrosiũ q̃ nõ eãt pulch⁹
ad uidendũ sed amar q̃ ad gustãdũ
dũ et nsipid⁹ ad gluctiendũ ũm
tñ plãtauu eã m tra longi quã ut
portaet fructũ bonũ Ergo sicut
arbores p̃ferũt de se folia floꝛes
et fructꝰ sic ipã debet portare
folia uirtutũ s audiendo libent
ꝝa dei q̃ utilia sũt aie et silia fo
liis arborũ loquat etnã illa que
thorus sũt dei et utilitas ꝑmoꝛ
quia tuũ portat pulchꝛos flores
Diligat quoq̃ deũ et pximũ et
tuũ habet optimũ fructũ Ez ipã
nũc libent loqꝝ strutrilia z ea q̃b⁹
acq̃rẽ pt mundi honorẽ et fauoꝛẽ
Et ideo cõuertit se ad me portado fi
lio meo auditu et locutiõe et ope
ratiõe fructũ illũ q̃ ei dulcꝰ sa
pit horꝛ ẽ aiã sua q̃ q̃ pcordia
lit desideãt possidẽ

Xp̃s reprobat omnũ uotũ q̃mcn
tiẽ quugulus quod quidã rex et
regina cõiugẽs uouerũt sine cõ
silio et deliberatiõe matura ne m
de malo malũ et detractio oriat

Postq̃ quidã rex et regina habuerut
duos filios uouerũt uo
tu cõmũe et castitatis mꝰ se
Cui quo rq̃sita sponsa q̃ oraet
deũ xp̃s apparens dixit ei Scꝑ
tura dicit q̃ tyo nõ p̃sumat sepa
re quod deꝰ q̃iuxit Quis em
audeat mutare illud quod rõnabi
liꝰ d lege dei approbatũ ẽ et sãc
tũ ẽ Veritẽ ex ista causa car
nale bonũ q̃q̃ mutari pt d spuã
le bonũ et tuũ nõ ẽ soluere cõ
uugiũ sed mãsiacio queda q̃ duo
cũ deliberatiõe matura et q̃silio

gsentiūt m melius bonū ex cal
tute dei ¶ Sed iste rex et regina
gsenserūt manū appens bonū
sed nō distretū qr altā ps gsentit
voto gmētae ex feruore nouitis
et ex zelo m distreto et leuitate
aī alia veō ps ex quadā placē a
et ꝑpulsu subito et cā fugiēdi do
lorēs deo tuas ē et laudabilius
redire ad pmā legē matrimonial'
copule ne forte si m distreta cōmua
uerit et tepitatiōes areuerit et pen
tidō assūpti ꝓsitu actessit oratr
mdē mal' malū et ostasio dehyen
di verūtn m ipis faciāt ipi duo se
tūdū gsiluū sapientū quia nō est
ptm retractare sapient' qm m dispo
te ichoatū et attemptatū est
¶ Xpc docet hic reges cū qb distre
cione debent reprehendē uxores suas
et monet pulchre Vnā regina de
uota qr sit humilis et qpassiua m
scib' plena caritate prudēs et mo
desta Capt xm ¶ xm
Hlius dei loquit ad sponsā
dicēs Vbi aristā eēt curta
cor. nō ē subito et ꝓparant' auel
lenda sed paulati et leuit' resp
canda ¶ Hic mulier bona ē et ad di
lige̅da: qz tm hoī tendēti ad ꝓfectū
qnq; impedimētū ē ¶ et ideō hō q'
legatus ē ad uxorē ꝑ mrimoniū.
vbi videt periculū suum. qnq; leuib'
vbis utat' moē monitoris. qnq; mo
deate senēb' more doctoris. qn
qz moē media resecatiōib'. qua
mulier prudēs audienda ē. ut
gsolet' modeste et secrete argue
da ne gtēpnat' honeste erudiēda.
et qnq; nō audienda ne iustitia di
mittat' qpropteā ad regimā pti
net humilitas aī. modestia opm.
prudētia agēdorū. qpassio mseō
ad nrā prudē'a mulieb' mitigatr
ē dauid ne facet' petm. humilitate
quemt hester ad regnū et pseue
raut. qz superbia et cupiditate de
iecta est iesabel ¶ Et maia mater
mea: ꝓpt' qpassionē et caritatē fili
ē mater omn' m celis et m terris ¶
Ergo qr regina ista pro q' tu oras
per te queut a me gsiliū: respōde
ei ex pte mea et dic ei: q' ipā ha
bet alios ifusiones et suggestio
nes a duob' spiritib' quas ego ī
dicabs tibi alia vite ſz a bō a malo spū
¶ Xpc ondit sponse cogitaciones
suggestionū bōm et mali spūs. q' m
corde regine sup' primo dicte erā
bat mt se ¶ Et determinat do' qr ipā
de illis debeat eligē Capt xm
Qristo loqtur sponse dicēs ā
duob' spiritib' suggerunt' ē
mfundūt cogitaciōes et mfusio
nes m cordib' hoīm: a bono spū sa
lutet et a malo ¶ Hoc' nempe spūs
suadet hoī iusta celestia cogitare.
et ipalia nō amare ¶ spiritus veō
mal' suadet hoī diligē' ea ꝑnicia
q' hō videt. leuigat peccā allegat
infirmitatē: et ꝓmt exēpla mor'
morū ¶ Ecce duo t' exemplū qmō
vt' spūs mflāmat suggestiōib'
cor ulis ¶ regime. de qua iā alias
tibi dixi ¶ Spūs quippe bonus
dicat ei ista suggerēs cogitaciōib'
suis Dulcie mat' sūt onēse. yo
nor mūdi quasi vent'. et delecta
bilia carnis q' sēpnū letitia trāsi
toria et oīa mundialia. ramitas
Judicū quoq; futurū ineuitabile:
et cor mmis durū ¶ Et iō videt
m' ee mmis durū obligaū ad red
dēdā strictissimā rōem in iudicio.
pro diuicys tristitys spuale de
dec' et vituperiū ēportune. p ae'
et vento longā tribulacionem sus

tmē ꝓ delectameto mometaneo
ei quoq; roēm reddē: tu oīa nota
sūt añi ꝙ fiat ꝓpter tā tuꝰ est
dmittē multa et obligat ad red
dendū mnorē roēm: ꝙ multis
tuolui et tenet ad reddendū lō
gā et onōsā roēm Respondet
egtra spūs malus suus suggestio
nib⁹ et malignis tmissionib⁹ Di
mitte mqt tales cogitacoēs qua
de⁹ mtis ē et facilit placat pos
side bona audact et da ꝙ possides
largit ꝙ ad hō natu es ut habeas
diuitias et ad hō ē diuine date ſt
ut ex eis lauderis et tribuas te
petēti Si em dmittis diuitias
tu seruies illis ꝙ tibi seruierūt:
minuet ex hō honor tuus et auge
tur desptō quia ꝑsona paup va
dit sine ꝙsolacoē: durū ꝙ ē tibi no
uus assuesci ꝙsuetudīb⁹ et aliens
moribus et extraneis domat tar
nē et sine seruitorib⁹ et seruicio vi
ue Deo stabilis esto i hoīe acep
to tene statū tuū t galit dispone
domū tuā laudabilit ne si mutaue
ris statū tuū ar guaris mobstadie
ꝙ pot manē inceptis: et ens ap
deū et hoīes glōsa Iterū spūs
bonꝰ suadet menti illi regne sic
dicēs Duo sunt duo ē etna celū ſ et
nfernū Quib em hō ꝙ deū ex tā
to diligit sup oīa nō intrabit in
fernū Qui vō nō diligit deū nō
habebit celū Q via ergo ad celū
ncessit ꝑ deus: fr⁹ homo ꝙ finab
eā signis et mortes sua Q ꝙ glo
riosa sūt celestia ꝙ amara ē dya
bolica malicia et ꝙ vana sūt tre
na Ipse em deū imitatꝰ sūt mat
eus et oēs sancti ꝙ oem penā sus
tinē oem ꝙ amittē magis volue
runt ꝙ ymo etiā se ꝓb⁹ ꝑ ſe
rūt ne ꝑderet celestia et etna
Et hō tuꝰ ē dmittē honorē et di
uitias tempestiue ꝙ tenē eas us
q ad mortē finē ne forte cresce
te dolore in extremis. detestat
tūr medica delictorū. et tūr illi
piēt oēs diuitias quas gregatim q
de salute aīe nec mehl curat
Respondit ei egna mala mfusio dya
Dmitte mqt ista cogitacoēs nā nos
sumꝰ oēs mfirmi: xps vēo ē deus
et hō Nō debemꝰ eligere opa
mra ad opa sororū quibꝰ z maior
gra et fmmliaritas eāt cū deo
Sufficiat em nobis sparce celū et
uxta ifirmitatē mram vuln et pcm
mra elis et orōmb⁹ rōmē: pueri
le nāq ē et mspiciū hoīm mſoli
ta assumē et ea nō posse cōsuma
re Cui rēspondit bona mfusio In
digna sū mquit assilāri sanctis
ꝙ tñ valde tutū ē tonaī ad pfuoē
paulatī Quod em obē aggredi
mſolita Illā potēs ē de adutorio
Sepe aūt gingit ꝙ via dñi po
tentis et ditis paup homo sequit
Et licet dns ille potens rebus p
ueīt ad hospitiū deliciis q abūs
fruit et molli q esat lecto Pau
per mchyloīm ꝙ ad idē hospitiū pue
nit lz tarde et ibiq; tū reliquis
aborū dñi ꝑticipat Nisi via
dñi secutus fuisset hospitiū q dñi
rāsisset: ab⁹ dñi usus nō fuisset
Sic et ego dico nūc ꝙ quibus idig
na sū silāri stis nolo tñ via ag
gredi post eos ut salti possim
ꝑticipāe meritis eorū Nā duo
sūt que sollicitāt me ī aīo. ꝓmo
ꝙ si mansero ī ꝓpria superbia dnā
tur mi. Amor ꝓximi ꝙ imitari pe
tūt deꝑmt ꝓsentem meā Cup
fluitas familie et vestiū est m

onósa ¶ deo delectat me et ꝙsulcꝰ
ē destendē de sede sup̄bie et pē
grīādo humiliaē corpus meū ꝙ
pmanē in statu honoris et pcīs
ptis cumulaē ¶ Secūdo sollicitat
me pauptas populi et eoꝝ clamor
ꝙ ubi uuare debēm cotidie pñ
cia mea grauo: ideo necesse ē
mi ihē ꝙsiluā bonū ¶ Respondit
mala mfusio et suggestio dya
pēgrmāi ñ ē nī status aī: cum
mā acceptor ē deo oī sacrificio Si
em ēt edis de p̄da cupidi honōrēs au
dita fama tua spoliabūt et capi
ent te et tuā p lubītate sencies cap
tiuitatē pro diuciis pauptatē p
honōē dedecꝰ et p quietē turba
cōēs ¶ Respondit utīm inspirādo
bonꝰ spūs Audui maīt quēdā
captiuū positū in turri ꝙ maiorē
ꝙsolacōēz habebat in captiuitate
et tenebris ꝙ nūq̄ prius habuerāt
in habūdancia et ꝙsolacōe tpali
Et ideo si placet deo tbulaī erut
mi in manꝰ meū ihē em pius ē
ad ꝙsolandū et promptꝰ ad sub
uemendū maxime si ego nō eg
dior de prīā ñ pro purgandis
ptis meis et ad pmiendā dīnam
mītatē Respondet utīm mala in
fusio et dyabolica suggestio Quod
maīt si tu ī digna fueris ī pacīens
ad pauptatē et hūmlitatē Tuc
em pemtebit te assūpsisse rigorē:
tuū habebis baculū in mambꝰ p
anulo pāmculū in capite p coro
nā et vilē sacū p purpēo īdumē
to ¶ Unt utīm bonꝰ spūs ¶ Eliza
bethꝰ filia regis vngūe delectate
emulta et nobilit mupta magnā
sustinuit pauptatē et adiectiozē
que maiorē ꝙsolacōez a deo ob
tinuit in pauptate: et sublimiorē
coronā ꝙ si mansisset in oī honōre
mūdi et eiꝰ ꝙsolacōe ¶ Item

respondit mala mspūs Quid
miīt faciēs si tradideīt te deꝰ
ī manꝰ hoīm fueris ꝙ violata m
corpe Nūquid p pudōē subsiste
poteris? Nūquid nō mgsolabilis
dolebis de pt̄inacia tua et tō gnā tua
standalizata lugebit Tuc ēte con
surget t mpatiā tuā anxietas m
corde et mgratitudo ad deū Tuc
optabis mortē et tū ī ore oīm fue
ris diffamata mūq̄ audebis appe
re ¶ Item t mīt bona cogitatio
Audui maīt ex scīptura ꝙ vgo btī
lucia ducta ad lupanar constab
mfide et ꝙfidēs de bomtate dei dix
it Quātuciūq̄ verat corpꝰ meū
mchiloiꝰ virgo sū et duplicabit
mi cōna Tuꝰ fidē respicies deꝰ
suauit eā ulesā ¶ Sic ego dico
Deꝰ em ꝙ nec iem pmittit tēptū
sup̄ vires: custodiēt aīm meū fi
dem et voluītatē meā Ego autē
totā me gmitto ei fiat voluītas
eiꝰ de me ¶ Ergo ꝙ regina tyis
pulsat cogitatiōib ideo moneo eā
de tribꝰ pīmo ꝙ īducat ad medīū
ad qualē honorē ē electa sēd ꝙ
lē cuītatē deꝰ m gugio suo ei oſ
tendēat tertio ꝙ benigne m hac
mortalitate suata ē Et utīm ī cun
to eā de tbus pīmo ꝙ cōnē red
dituā ē duo de oībus bois suis tpa
libꝰ et adhuc ecꝰ de quolibet obu
lo ſ quomō habuit et quomō ex
posuit ¶ Sēdo ꝙ tpī suū valde bre
ue ē et nescit anꝰ cadat Tertio
ꝙ deꝰ nō petit ī iudicio plꝰ dnē ꝙ
ancille ¶ Ideo ꝙsulo ei trua pīmo pe
mtē de gmissis et ꝙ emēdet fruc
tuose ꝙfessa et studeat deū dilige
toto corde ¶ Sēdo ꝙsulo fugē cōna
bile penā purgatoīi ¶ Sicut em
qꝰ nō dilexit deū toto corde dignꝰ ē
supplicio. sic qꝰ nō emēdat pcīm suū

pacīa

ꝙsolacōe dīna et fructs

cū pt dignꝫ ē purgatoio ¶ Tertio
ꝙsulo ei dmittē aīas carles ad
tēpꝫ ppt deū ad romā ubi cōpē
duī ē mt celū et mortē ad fugiēdū
penā purgatorij ꝙ ibi fuit mdul
gētie ꝙ fuit eleuatiōēs. et rexpo
nes aīaz quas sti pōtifices gtes
serūt et sti dei suo sāguine pro
metuerūt

¶ Exps dicit spōse de regna supi
primo deū ꝙ illa rputat gne dam
ꝙsiliū dei ideo āmutat ei ꝙ nō obe
dierit cito vita eius cū breuib⁹ ꝓ
m udicio redꝺa gnis et fmis d
lorosus Caplm xmj

Christus loquebat ad spōsam
de regna supi primo deū
dicens Regna illa de qb⁹ pmis
dixerā t cōsiliū ꝙsiuit a me ꝙ te
et audito ꝙsilio quod dedi ei vide
tur sibi grauissimū et iō mō dic
ei ꝙ eāt queda regna tpe helye
ꝓphete ꝙ dilexit quietē suā plꝰ
me et ꝓsequebat vā veritatis
et credebat stue p prudētiā suā
ideo ꝙtigit ꝙ nō solū gtepta et
despecta fuit ab oībus sicut ꝓ
honoratu sed etiā m morte sua
tribulata fuit Et ꝓptea ego dꝫ
ꝙ clare video et stio futura di
co nē isti regne ꝙ tempꝰ suū be
ue ē cōputatis ꝙ redditā est m
die udicij gnis ē et fmis suis nō
sicut principiū erit nisi obedierit
vbis meis

Beata agnes exposuit spōse
spualit omnē curru materiale
pōposiū m quo queda regna
superba sedebat dicēs ꝙ ille est
curꝰ superbie cū rotis vitioꝝ et
auriga est diabolꝰ Et destribut
aliū ct spuale cū rotis vtutū
cuꝰ auriga ē angelus Cap xv

Beata agnes apparuit spōse x
et loquebat ei de quada re
gnia superba et pōposa dicēs vi
disti filia dnam superbiā m curru
superbie hodie Cui rñdit sponsa
vidi inquit et tabescebam ꝙ tuo
et sanguis pulsus et sterctꝰ se ibi
laudari querit ubi meito debet
se humiliare Quid em ē talis on
tuno nisi ꝓdigia dnoz dei ꝙsipao
uulgi admiratio ustoꝝ ebulatio pau
peruꝫ desolatio et dispendiū aīaz
¶ Dixit cui beata agnes Gaude
filia ꝙ a talibꝰ vanitatibꝰ erep
ta es ꝓptea volo tibi describe
quedā curruꝫ in quo secure tepo
reis ptimae Curꝰ itaqꝫ in quo
sedē debes ē fortitudo et patiēa
in tribulatiōibꝰ Cui em ho cur
ne refrenare cepit et totā volu
tatē suā deo ꝙmittere. cui aut
sollicitat metem superbia ꝙ homi
eleuat a se et sup se. qi ꝙ filiis
deo sit et hoībus ustis Aut cte
frangit impatiēa z in discretio ut
uel redeat ad solutā uel deficiat
in viribꝰ ut meptꝰ sit in labore
dei ꝓptea ē opus quada discretiā
ut nec ipatiēs extrocedat nec in
discrete pseueret ꝓ viribꝰ et
qbꝰ se ꝙformet ¶ Prima vero
rota ipius curruꝫ ē voluntas pfa
relinqndi oiā ꝓpter deū ml desidea
re nisi deū Nam sūt multi ꝙ tpa
lia relinquūt eo fine ut adueꝛsi
tatibꝰ careāt et tñ melius eis de
sit ad vtilitatē et voluptatē ꝙ
cui rota nō ē bñ ductil et ꝙstitꝰ
ꝙ cui pūgit eos praupertas deside
rat sufficiētiā cui grauat aduer
tas requirit ꝓspera cui tēptat eos
decretio minuratꝫ dispositiōe di
uina et affectat honores. cui prepu
tur gloria. queruꝫ ꝓbas lubtates

di ꝓuocatio suiipsiꝰ oblitio udicij futuri
ꝙtio di iudicatio.

Ergo illa voluntas ē deo placita
q̄ mihi de suo hȳe desideāt nec m
p̄speritate nec maduersitate ¶ Secū
da rota ē humilitas qua hō ēputat
se ad oīa bona mdignū ponens
añ oculos suos oī hora peccā sua
reū se estimādo in cōspectu dei ¶ Ter
tia rota ē diligē deū sapienē Il
le plane sapienē diligit q̄ se p
sū arūspiciēdo odit vitia sua *ymmō
q̄ vt statuat de peccīs p̄xmoꝝ suo
rū letat̄ veō de spūalib eoꝝ pro
fectu ad deū ¶ Deū amicū suū nō
optat ouē ad ptale et ad ꝯmo
dū suū ꝓpriū sed ut deo seruiat
et ymet ei plꝰ de mūdano p̄ces
su ne forte offendat deū ¶ Talis
ergo ē sapiēs dilectō odiēdo vitia
nō fouēdo ꝓpt̄ fauorē ut hȳe ē
eos q̄ plus diligēdo quos ī amo
re dei ardēt feruēciores ¶ Quar
ta rota ē rēfrenatio di carnīs dis
creta ¶ Quicūq; em ē i quagio
cogitat sic ¶ Ecce mq̄t trahit me
caro ī ordinate si vixeō sēdm̄ mmic
q̄ctissimo q̄ trasiit cōditor car
nis q̄ plagare pt̄ ea et dīmare
q̄ omōdet et iudicabit Ideo ob a
more et amore dei refrenare vo
lo benuole carnē meā et vitā
modo debito et ordinato ad hono
rē dei ¶ Quicūq; ergo talis cogi
tat petēs adiutoriū dei ei⁹ ro
tu acceptat eūt deo ¶ Si veō rēlā
sus ꝯcogitat sic ¶ Ecce trahit me
caro ad delectosa. offert se etiā lo
tus et ꝓpt̄ ad bona et etiā ad de
lectādū. attamē adiutorio dei no
lo peccare ꝓpt̄ p̄fessionē sanctam et
mometaneū delectacionis ymagiū
quippe bonū ē quod nolo deo. pau
p̄ in mūdo in gressibus sīc et pau
p̄ores egredīare iudiciū de cūctis
sū factur⁹ Ideo ne offendā deū meū
ner scandalizem ꝓximū meū ne
me ipm̄ faciā ꝓcurū abstinē vo
lo ¶ Talis em abstinēcia digna ē
mercede magna ¶ Si veō aliquis ē
in honore et deliciis et cogitat
sic ecce ego abundo ī oīb⁹ et pau
p̄ defici et mi⁹ nō⁹ de q̄ ē omī quod
p̄meruī ego et demeruit alle ¶ Nō
veō ē caro mea nisi cib⁹ vermiū ¶ Nō
veō sum tot delicie q̄ fastidiū et
nausea et oīo mfinitatis q̄dam
tpis et ītuitiuū pectī Ideo refre
nabo carnē meā ne mea vīnes
lasciuiat ne ḡiū⁹ iudiciū pubeam
ne tpī penitēcie ī amaritudīe expēdā
¶ Et forte mea caro male et lasciue
educata nō poterit fraudē flecti
ad grossiora ut pauca subtrahā ei īnī
pulati aliq̄ delectacionis q̄me quib⁹
bñ pt̄ subsiste ut necessitatē ha
beat et nō superfluitatē ¶ Quar
ta ergo sic talis cogitat et fortē
do opē conat̄ q̄tū pt̄ tuc et con
fessor et martir votū pt̄ qua
mar⁹ gen⁹ ē delicias habē et
deliciis nō veri ihi hȳe ēe et hȳe
q̄tēnē magnū ēe apud hoīes et
mīma sentire de se ipō Ista q̄ talis
rota multū placet deo ¶ Ecce filie cur
tū figuāui tibi cui⁹ auriga ange
li⁹ tuus ē si tū frenū cuius et ingū
a collo tuo nō excussib⁹ si dīpera
cōes ei⁹ salubres nō dimiseris sen
su⁹ tuos et cor tuū ad vana et sur
rilia relaxando ¶ Huic ecia curruī
in quo t̄gma ei⁹ sedebat exponē t
volo ¶ Curr⁹ plane mpacie⁹ eius
ē. s. q̄ deū et q̄t̄ ꝓximū et q̄t̄ se ip
sa ¶ Contra deū s. iudicādo occultū
iudicia ei⁹ q̄ ipā nō p̄spat⁹ ad vo
tū ayalignādo q̄ ꝓximū q̄ nō cō
sequt̄ bona ei⁹ Impacies q̄ m se
ipam s. occultos cordis dpacie t̄ oste

dendo huius enim turpis rota prima
superbia est pfendo se alios et alios u
dendo qtepnedo humiles et ambic
do honores ¶ Ita rota est mobedientia
preptoru dei q mduxit in cor eius ex
asperatoes mfirmitatis sue leuitatoes
culpe sue. psumptione cordis et mali
tie defensione ¶ Tertia rota est ca
piditas mundialiu q mduxit ei pdi
galitate i expendendo q habet negli
gentia oblione sui z futuroru anxie
tate cordis et trepiditate ad amo
re dei ¶ Quarta rota est ip superbi
amor p q excludit a sede dei sui re
uerentia et timore finem enim suu
et iudiciu no attendit huius vero curr
curr auriga est dyabol qui ea ad ouia
q spe mseit in cor eius fraudulenter
et audatem Duos vero equi qui tra
hut curru istius regime. spes est lon
ge vite et voluptas peccandi usq; in
finem frenu vero est pudor q fessiones
qui quide pudor sic p spem longe vi
te et voluptate p seuecandi i pceps
trahit animam a recto tramite et i pceps
sic onat q nec timore nec pudore nec
amonitoe surgere pt si cu studio fir
miter se credit in uanitate gre dei descen
dendet in profundu

Qui pbet cuida regi ne rem
piat quedam adulatore et sagacem
q sciliarum q cupidu et dolosum est
et animat regi si gruu fuerat xvi

Illuus dei loquit Cap xvi
ad sponsam de quoda sagaci
uoce adulatore Que rex quida
volebat exaltare et i sciliarum re
cipere Dicit Ille uox q tu ignosces
que nunc rex in sciliarum recipe
re vult lupus est Et q aliud facturus
est nisi ut rapiat ut glutiat et fallat
Ideo dico q si amicam meam q rui
mu tenere rex cupiat et credat ab
amicam et quasi de illuus Non
tribuat ei unu minimu passu tre
q ille fugit ab eo no munere cu boi
bus ut muneribus sunt quia ille
habet vna omina sin mexstinguibi
lem et fraudis venenu in corde
Si vero rex audierit q sciliam eius
et vult amicam ei et dissoluit
se cu eo q sidendo de eo plenarie
reprobabit a me et erit in pblicu
et ridiculu multoru dicendu Vere
rex similior est asino coronato q
principi Et ecia timendu est ne ca
doloze amittat regnu

Qui pbet cuida regi ne reci
piat amicam cuiusdam magni dni
alienigene introducendo cu in regi
no suo Que apparet vulpi q dolo
sus et superbus est et deputatur sim
plicius

Capm xvii

Orestus loquit sponse dicens
Rex querit auxiliu et am
icam vulpis Sed q est q suetudo
vulpis. nisi similare se mortuu ut
rapiat simplices aues Si itaque
rit cubile anseru no quentat
comedere nisi et ut fugiat oes Sic
ne si obtinuerit ptem vere no quie
et donec habeat maiora et tuc
seminabit discordia q indignetur
ceteris no gredabitur Et io fugia
quisquis ei sibilus serpentis veme
nosi q si gscat rediget tra in
ruina et ansere simplices deplu
mabit Consiliarius vero regni et
rex laboret ut pecunia q roe de
tu debet sibi q sedm communem p
bum ayelus est cautus q post
paula prudentem

Qui dat audacia regi duos consilia
rios optimos habentes diuina
cautela et zelu iustitie ostendet
p hoc regibus q tales consiliarios
recipiat et no negligentes et mu
dum amantes Et declarat quare

amicos suos dñs exposuit tbulobus

Filius dei loquit Capl xxvm

Respondens dñi rex iste laborare voluit pro extendis auab ꝓpriis possessionibus et statuo q regnū regēt ꝑmissi dilexit me plasse et sua patri ē etiā mori pro me Cetudus ia assiep sit cornua agni patus obedie mihi no ~~sed sire potius tur animos~~ carnis spūi obedie Sed sire poteis tur animos meos expono tbloibus respondeo tibi p exemplū quasi si alius dns esset q habet aliqs siluā ul' hemū vallatā muro iuxta murū veō eent animalia mundita extra veō murū oues et murus yret apturas multas et iuxta quodlibet apturā duo spatia et iuxta quodlibet spatiū eent tria foramina occultu Dns utiqs ille solluat de oubus aut seruus seus Si seruus mei vos status p oues mee simplices sūt et bestie ille fere rapaces sō state et auscultate foramina et apturas ne bestie fores exeūtes de abitu noteāt oubus nō sit vobis tedium laborādo nō actenus i vigilādo vox vra sit quasi tuba baculus sit cōtinue in manibus quo bestie rapaces appropiantes oubus detrecent Pius ergo accepto mādato dñi libenter obedierūt Tamdē dns vocato venatore suo aut ad eū Egrede in silua mea cū canibus et fac auditū audire sonū tube et detre ea clamore tuo Seruus ergo audiētes sonū tube dixerūt Este nec vox venatoris dñi nri surgamus ergo festinat nō sumus ad timidi nec negligētes Quanquā mra tam sit ꝓmptior ꝑcutiēdo vox altior et clamādo oculus vigilātior ispeculādo Et ubi prius statuimus alios pro defensione ouiū ibi nō ponamus nos ipos Cigit ego pe dñs filius sui ipsi dnō nēmus seu silua in mundi habitādas auditus fortissimus et indomitus curis sine lege sine cultate sine ssu dei ad oia mala ꝓpatus Huic mudi muri nimie ꝑsuasionis et obstinatois credat q hoies pacta dei abutūt et ꝑsistentes in malis obdurant Extra vō huius murū sūt anime mei q cultate mea sustēsi ymitant vestigia mea et querūt pascua mea Intra veō murū sūt illi quorū cupiditas nō habet modū q creaturā pferūt creatori corpus diligūt et no aiaz ad pmia aspirat et nō ad futura bona Capertura veō huius muri sūt fraus et symonia et malicia q nec patri pcut nec filio Et ista dominat in apud multos et reputat suma felicitas obtinē tpalia et nō curat de etna gloria Duo vero spatia uxi apturas due sūt abusiones i mūdo seu duo mala Prima e spualis fides veō corpalis Prima e dare aliqs exemplū p eendi vo aut opandē Secunda s corpalis dux e prima e dissiliare petit quod corrigē dū e ppt munera ppt favorē et honorē seu ppt mundanū timorē Se cunda e nolle penitē petiū mansestū ppt suā utilitatē seu ppt media le bonū Tria veō foramina occulta sūt tres affectus maligni aut em appetit notē vite primoru aut derogat honori aut dapna inferre in bonis suis et amici Vena vox nō sigit ustinā dei manifestū cuius vox e talis Da duris dura et mollibus mollia Canes aut sceptres sūt viri miquitatis qbus dñs qbus

sunt mali ut ad bonū nō sibi ipis
si purgādis Ly ut qui sūt quasi ca
nes īsanabiles q̄ q̄ fuerūt odire
dei oues īpingē eas superbie tor
mentis dīpe eas velle et pedib⁹ cō
culcare ¶ Et nō q̄ t̄ranquēs ī stuis re
gis ē t̄ hyemo et silua ista habens
bestias fōtes et mōtanas pluēs
q̄ oues ꝓtēa q̄ situo aditos meos
custodes suū mearū q̄ pati sūt di
ue mat̄ habilib⁹ mduratis vēo ush
ra et oīb⁹ fracē equitate ¶ Letā
amici ista caueāt sibi a custodibus
illis q̄ stantes uxta fortāmā et la
eas tenētes ī manib⁹ suspendant
eas mīsentib⁹ bestijs et hostib⁹
ab⁹ euasis ꝓmunt erā nī clamoē
valid⁹ ut videāt fortat⁹ egisse hy
em̄ sūt custodes q̄ suas non ista
si velleā q̄ petrā dissilāt a leuit⁹
ī preceptū ut placeat Assidua mq̄
sicciis de petis dormitat Sed ista
amici mei laboret solliciē ut ust
tia obseruet⁹ et teneat⁹ cōtas
diligat⁹ honor dei augeat⁹ et re
belles et īpij puniāt⁹ Verū aut
uox iustice mee veniet in diebꝰ
istoꝝ am nō tantū nō ē eas stare.
Et ipī stent firmē et viriliē cla
ment ego em̄ dīs veritas dabo eis
mercedē veritatis

¶ Regina celi dicat quae aliqn ip
sa loquit dicit nos et qn̄ loq̄tur x⁹
dicit ego Et cōminat q̄ut⁹ cuidam
regi si nō sepauit a se vnū maquū
q̄ siliarū Et monet regē ꝓ sit ui
gilāt⁹ et solliciti⁹ in dei tūtate xix

Mater dei loquit Sap xix
ad sponsam dicēs iuratis
cur ego aliqn dico nos qn̄ loquor
tibi et tū fili⁹ me⁹ loq̄t⁹ tibi dicat
ego Quas q̄ hoc ideo ē q̄ qn̄ filiꝰ
me⁹ loquit⁹ tibi ipē expte deitatē
loquit tecū q̄ trinitas vn⁹ deus
ē Cū vēo loquor ego ex virtute
eiusdē trinitatis loquor et vbū ei⁹
psonarū vnū et idem vbū idē di
co nos ¶ Dic itaq̄ ista regi ꝓ quo
tu mō oras q̄ mr cūctaris trahit
et ꝓtrahet eū de pudre et fe vē
midia et dāpno suo Pudr vēo et
vē midia ēēt si dīs loco sui ystrue
ret seruū suū Dapnū aut ēēt si
aliquis archā plenā auro cābiz
seu q̄ mutaret ꝓ archa vacua ul
quid valeis Dic iste rex ꝓmptꝰ ex
altare suū dyaboli cupiēs obedie
ei quod vtiq̄ spūalis pudr ē Ido
uro ꝓ ihm xp̄m filiū meū q̄ ni
sepauit illū cū ysilio sapiētū a
se fraudēs eū simplicē sedm gna
tionē suā ꝓpriā nec tribuēs ei pōtes
tatē erā vm̄ obuli omī q̄ eg̃a
lui sūt ego flagellabo eū a ver
tice capitis usq̄ ad calcaneū do
net dicat ex dolore ayserē mei
ayaria q̄ pronocius tē ad tram
¶ Do ꝓmeo eū de dapno q̄ s nō
attendat ad modicū q̄ tē vt mi mur
rat longā mē studiē si magis
laboret solliciti et fortit⁹ in dui
na tūtate ut obtineat illud au
riū ꝓciosū et etnū ¶ Si vēo obedi
re noluerit sicut filꝰ me⁹ dicat
sibi dimittit q̄ nos bn̄ mueiem⁹
dias q̄ quas sine opprio midi et
dāpno potūt mehoata decimae

¶ Mater dei dicat regib⁹ q̄ nō re
nuciāt cōsilia ab hoīb⁹ istis et sur
dis et mutis et in fīmis tūa fa
sanis spū et curatib⁹ Sap xxi

Mater dei loq̄t sponse dicēs
Dic regi pro quo tu supli
cas q̄ ipē habet quīq̄ famulos
quoꝝ pīm ē cert⁹ attn̄ matia q̄
da ē x qua ymago ꝓt fi pulch⁹
dos q̄ silua nō sūt querēda a re
to añ q̄ habeat clarū visū ¶ Te

cūdus ē surd⁹ q̄ ⁊ aures eius nul
la ingredit cultus et ō nō fuit cū
eo q̄ferēda spūalia ⁊ habuerit
auditū meliorē ¶ Dereli⁹ famul⁹
⁊ mut⁹ q̄ cultus dñna nō est
⁊ aug eius et ō totū quod loq̄t
aut q̄ put tmorē pene aut q̄ put lu
cru audi aut ad placēdū loq̄t
¶ Quart⁹ ē paluti⁹ ⁊ oīb⁹ mē
bris et ō tabulis ē ad op⁹ spūa
le ¶ Quint⁹ ē tot⁹ leprosus spūa
liter et ō fugiēda ē eius pūrsa
ne alij ab eo maculent ¶ pro
hijs vēo quīq; famulis quos
ei dissuadem⁹ disponim⁹ et
aliis quīq; q̄ sunt bñ videntes
et audientes spūaliter et sme spi
rituali macula sōb⁹ si obedierit
aīam filij mei retinebit ¶ Ite
dic ei q̄ obediens stet in cōna
alioquin filius me⁹ vocabit eū
sub cōna Istud em̄ verbū expo
nā tibi tpe suo

¶ Duda nobilis deridebat de
dō tōrā vno rēge et xp̄o ammo
tur eidē regi n̄ illud corripiat
q̄ audiet corripientē pretōre q̄ter
deū duplicabit cōna dissimula
ti vēo duplicabit pena

Huius dei loq̄tur Cap xxi
Sponse ¶ Cur turbaris q̄
illū q̄ deridebat me tā patienter
supporto Nescis q̄ gēne est ar
dere et malis ¶ Nam ubi coloris
duplū semīat si ante tpe de
bitū sumendum nō ita valent
rei colorāde sicut si debito tpe
colligat ¶ Hec vba mea q̄ tam
austera et mā manifestāda sut
usq; ad plenitudinē matuitatis
vestre debēt et tue rei fili⁹ apponē
de sut magis quietē et vtu
tem meā quietent colorabunt

Et ideo caveat rex ne aīa sua sit
pro aīa illius derisōris me q̄ qui
corripit pretōre q̄ter deū ne puniat
a deo sicut fecit moyses duplicita
tē ei cōna eius et q̄ placuit ura
dei et q̄ minuit auditū delinq̄n
tis ne iterū puniat ¶ Qui vero
dissimulat delinq̄tē corrigē⁹ du
plicabit penā ⁊ augēdo penā ni
sutin et austeritā nō extendo ¶
Requisita sponsa a regulib⁹ ⁊ reg
no rapti q̄ orauit deū p̄ regē ⁊
regno xp̄o apparuit eidē sponse
exnti ⁊ zelū et dat ei notabile
documētū q̄ scribat regi et pa
truo suo q̄ncipi Cap xxii

Q Cristus q̄ sponsā iosue regi
cypri q̄ueo xm̄y amore et
patruo suo p̄ncipi gubnatori rēg
ni p̄dei d Attende filia ad q̄silia
q̄ dabo tibi q̄ isti puo regi et p̄n
cipi patruo suo Et scribe eis
illa q̄ ex pte tua dicēs eis sic
Vno q̄sulo vobis q̄ quilibet ves
trū cū confessore suo pura et ple
na confessione faciat de oībus
q̄ cōmisit q̄ dei voluntatē et sic
statū recapiat corp⁹ dñi ihu xp̄i
in altari tū tmore et caritate dei
¶ Secūdū q̄silū ē q̄ ambo situs
unit⁹ mecū amore ita q̄ sit cor
vnū ad deū et honorē eius regē
do regnū ad dei honorē et sub
ditorū vtilitatē ¶ Tertiū q̄silū
ē q̄ ambo situs unit⁹ vera caritate
tū subditis vtis mulcendo et p
cendo solūmō q̄ p̄ reverentiā pas
sionis et mortis ihesu xp̄i oīb⁹
q̄ q̄silio seo ul fauore dederūt
opam i morte p̄ris tui regis pe
tri accipiendo illos toto corde
i vera caritate ad hoc q̄ deus in
sua mia vos dignet

at etiã ut ipe ad regẽdũ regnũ
velit nos roborare ad su honorẽ
Quartũ qsiliũ ẽ p quo diuina prouidẽcia qstituit vos gubernatores regũ adhibeatis oẽm diligẽciã q̃ poteritis in colloquio et effectuat cũtatiõ aiõ qsiliẽ oĩb⁹ platis tã etiã q̃ regionũ q oẽs ipi et eorũ subditi se corrigũt ĩ oĩb⁹ in quib⁹ a sto statu p̃oris stoz̃ primi suoz̃ p̃decessoz̃ q̃ molibz deuiauerũt spualit⁹ ul tpalit⁹ Et ad unitẽdũ pure in pstinũ statũ p̃decessoz̃ suoz̃ celeriter se reducãt. ut sic status ip̃oz̃ et totalit⁹ reformet ut sic ipi et eorũ subditi veraĉ emẽdati obtineat amicitiã dei et digni efficiãtur ad rogãdũ deũ p ipe dignet statũ ecclie in statute virtutũ in secula seculoz̃ renouare Quartũ qsiliũ ẽ p ppt⁹ illã cũtatẽ magnã qua deus dilexit alias vrabe veletis et nos diligẽ nias subditoz̃ vroz̃ qsiliẽ vro pio miserũ p oẽs q deũ in aliquo offenderũt relict⁹ et humilit⁹ se corrigũt Et oẽs q sũt sub obiã rõne ecclie q ad ãnos distrectoĩs puenerũt humilit⁹ confessiõẽs exerceãt cũ p̃mis quos offenderũt se reconciliẽt et verdiã faciãt restituẽdo q corp⁹ xpi emẽdati acceperãt Post hec aut catholicũ vitã ducãt vnitẽdo se fidelit⁹ in mrimoniũ aut in diuturnitate a ecclia in statu laudabili vigilantes

Quã quoq; ei⁹ q̃ sta ecclia p̃cipit obseruãdo familiares et domesticos et subditos et oẽs alios quos poterũt ad sic faciẽdũ suo bono exẽplo ac vbo et ope cautius circũspiãt inducẽdo ac eos in talib⁹ statutis suis bonis admonitionib⁹ roborãdo Et statuis certissime p oẽs qui mandatis noluerũt obedire in corpe et aia dispẽdium patiẽt

Certũ qsiliũ ẽ p loĉm in oĩb⁹ platis q ipi efficaciter et strẽgiter admoneãt oẽs electos suos et rectores ecclie ad q libet eorũ in parochia sua diligẽter si aliq̃ p rectiũ sine q̃ aliq̃b⁹ p̃cibus publicas male viuẽdo p sistat in dei offensionẽ et sue matris ecclie ĩceptũ et quos talit⁹ duxerũt in suis p̃cibus publicis diuidit⁹ viuendo eos efficaciter admonẽdo p cauceãt de puncto aiã tũ suarũ Et doceãt eos tales mõs et spuali remedio p̃sicaleat et debeãt humilit⁹ emendare Si vẽ aliq̃ in publicis p̃cibus inuẽti obedire humilit⁹ noluerũt tũc de ecclie rectoẽs nõ diffeãt denũciare suis platis sup̃ioĩb⁹ q et epis ut talib⁹ obstinatoz̃ ĩcursibus p eos de platis cessura ecclia sancta uiri dice corrigat et q̃ primat Si aut p̃dci epi et platis ip̃e ip̃oz̃ p̃tinacia et sup̃bia aut ip̃e eorũ tpalẽ potẽciã illos corrigere nequierit et p̃munire tũc uobis de mmis meis qsiliũ ex pte dei p vra poteciã manutis coopatoẽs dcoz̃ platoz̃ ut auxilio vro et fauoe dei p̃coes ddurati corrigãt ut sic dei miseiõe diã dei qsequãt

Reuelacio sedã sctã d Jhrlm et xp̃s p̃cepit p sponsã deo regi et p̃cipi q̃ statũ publicarent eã toti regno sine moꝛa ut se emẽdaret Et q̃ nõ fecerũt uidit p̃mo destructi sunt q̃ famen ses terribilit

Capl̃ p̃m xvi

Qũ sponsa staret orãdo mente si cõtemplacioĩs suspẽsa

videbat rapta in spū vnū palatiū
ꝯprehensibil' magnitudiē et pul
chritudiē mōstribilis Et ibi videbī
xpm̄ ut sūmū ꝑpatorē mr̄ stōs su
os in throno excelso ꝑpalī sedē
tem suū bndēm̄ os ꝓpiens ꝓfe
bat hr̄ vīa q̄ mſci q̄ amotā
Ego vē sū ipa ſſima cr̄tas Qua
em̄ q̄ ab eterno fecerā ex caritate
fec Et ſmiliter oīa q̄ fuāo et in
futurū fuā totū ex mea cā te
procedit nā cr̄tas ita ꝯpyēbil'
et mcōſa nūt in me ē ſicut erat
in tpe passiōis mee qñ p̄ mortē
meā liberauī de infno oēs electos
q̄ hac rōne et liberatōe dignos
erāt Tu adhuc si possibile ēet
q̄ ego toties morer q̄ sūt aūe in
ferno ita q̄ pro q̄libz earū talē
mortē itm̄ ſustinere quale tūc
p̄ oībus ſustinui. adhuc corpus
meū patī ēet subire oīa hr̄ cū li
bēti voluntate et p̄frissima cr̄ta
te Sed vē nā ꝑpossibile ē q̄ corpus
meū possit amplius mori seu aliq̄
penā aūt tribulatiōnē pati Et sic ēet
ꝑpossibile ē stante lege cr̄ete q̄ ali
qua aīa q̄ p hr̄ mortē meā ē uel
fuit in ifnū dāpnata mō vnq̄
āplius libēt Nec fruet celesti
gaudio quo fruūt sti et electi mei
ex corpib mei gloiosa visione
si sentient ifinales penas i eter
na morte q̄ noluer̄ frui bn̄
fnis mortis et passiōis mee ne
q̄ voluer̄ ſcm voluntatē meā
du vxer̄ in modo Letm̄ q̄
sup offensas m̄ fras nullus ē iu
dex n̄ ego ipe et ꝓpt hoc cr̄tas
mea q̄ hoīb sp oīdi q̄rit
rōnā iustitia mea sē ad iustitiā
ptinet sup hoc iudicare ſcdm volū
tatē meā Ipse ego q̄ſtor ſr̄ya
batoēs regni xpi quasi sup
vnū hoiez ſed nō q̄ſtor de armis
meis ibidē habitantib q̄ me to
to corde diligūt et meā i oīb vo
lūtatē ſequūt Sed ad oēs illos
quasi ad vnā ꝑſonā q̄ſtrendo lo
quor q̄ me q̄tempnūt z mee volū
tati sp obsistūt mlq̄ p maxie ad
uersant Et idcirco nūt dupio loq̄
oīb eis tāq̄ vni Q ꝓplē xpe
m̄ aduſac auscultā et attēde di
ligēt ea q̄ tibi dico Ego te dilexi
sicut pater vnicū filiū suū q̄ ad
bēn honorē suū voluit exaltare
Ego dispoſui tē terrā in q̄ habi
dant possis habere oīa nrā ad ſuſ
tentatiōez corpis tui Ego misi t
spūm ſcm calorē et lumē ut intelligēs
ream fidē xpiānā cui tu fidelit te
obligasti et sacris statutis ac obe
dientie ſtē eccle humiliter subiugasti
Ego etiā locatui te i loco q̄ bn̄ de
cēt ēet fideli ſeruitori videlicet
mr̄ mmitos meos ut p tuis labori
bus tremēs et corpali certamē plu
riū obtinēs in meos regno celesti pro
sorte corōnā Ego quoq̄ portauī te diu i
corde meo cum caritate duumtaxat
mee et custodiui te sicut pupillam
oculi i oīb aduſitatib et tribulatiō
bus tuis Et q̄ tu p̄cepta mea ſer
uasti et obedientiā ac statuta ſtē ec
clesie fidelit custodisti. tūc clarissime
q̄si infinite alē regni xpi quenert
ad regnū meū celeste. eternā glām
meū pyēnt fruiture Ez qua tu
iā fruis tuā plam voluntatē et oīa
illa q̄ delectāt cor tuū nō timēs me
q̄ vnder tuus ſilq̄ eternā redemi te
dignissima morte mea et me ex
oc' tuo expulſti tāq̄ furē et latro
nē Recte magis erubescebas i cō
ſpectū meo pectrae q̄ irronabilia
aīalia i gmixtiōe ſua Idcirco digna
iustitia ē et iustū iudicium q̄ tu me te

n̄ diligens me q̄ creatore tuū ſum

sicut rē feudā et īſipidā Et q̄ etiā ītu
listi dyabolū ſil' tū aīā i camea cordis tui
me quoq̄ inde expulisti

lo expellais ab amicis meis et col
loceris ꝑ me uo ī mſmo ī medio ūm
coꝝ meoꝝ ¶ Et hoc ī dubitāt̄ ſcias
q ꝑ me ſ̄q ē ī me et ego in eo
et ſpūs ſc̄us ē ī nobis ambob ſ̄q
ꝑ ē mī teſtis q mūd̄ ni uītas exuit
de ore meo ꝓpt̄ q ꝓcēdat̄ ſcias
q ſ̄cūd̄ ſic diſpoſit̄ fuit ſicut tu
mo es et ſe emēdare noluit ꝑ ſ̄q
aīa ibit eādē uīa q̄ lucifer uit
ꝑ ſuā ſuꝑbia ſua ¶ Et iudas q me
uendidit ꝑ ſuā auꝝitate ſua ¶ Et fa
bri q ſimeon meſſent ꝑ ſuā luxuria
ſua ille q̄de peccauit cū mulie
ītra ꝓceptū meū et ideo poſt mor
tē ſua aīa eiꝰ dāpnata fuit d mſ
mo ¶ Ꝓterea ꝑ ē ecclī admodo tibi
q ſi noluerīs te coꝛrigere et emēdare
tuā ego ḡiaciōē et ꝓgeniē tuā
ita delebo ī regno cꝛi q nō ꝑſone
pauꝑi ꝓcam ner duuti Ita etiā dele
bo eandē ḡiaciōē tuā q ī mūdo ꝑ
uti (habet) meoꝝ tua a coꝛdib ſ̄q hoīm ac
ſi mūd̄ fuiſſetis nati ī mūdo ꝑ
tea ideo placet mī ꝑ plātare nouas
plātas ī hoc regno cꝛi q ꝓcepta
mea ꝑficiāt et toto coꝛde me dili
gāt ¶ Sed mī ſciatis q ꝑ dco q q̄q
uīm uolūt ſe coꝛrigere et emēdare
et ad me cū humilitate uerti ego
ei gaudeā et ꝛeuocāre ut pius paſ
tor leuādo eū ſup humeꝝs meos
et ad oues meas eū ꝑſonaliter re
portādo ¶ Per humeꝝs aūt meos ī
telligo q ꝑ ſ̄ bñficia paſſionis et
mortis mee q̄ coꝛpe et humeris
meis ſuſtinui q ſe emēdauit ꝓcep
tum q̄ erit mecū et etna conſolatiōem d
regno celoꝝ ¶ Nouerītis etiā etiā
ſime q uos dūmō mei d dco reg
no habitātes nō eratis digni ut
tales mea diuina reuelatio uobis
mitteꝛet ſed alīq amici mei d̄ dei
regno exiſtētes q mī fidelit ſ
uiunt tme toto coꝛde diligunt la
boꝛib ſ̄q ſuis et ꝓcib ſ̄q lacrimoſis
delmauerunt me ad hoc ut facerem
uos itelligē ꝑ iſtū meū reuelato
rē q̄ uidelicet ꝓcul dubio audiui
q ab aliq ſ̄q d coꝛde amicoꝝ meoꝝ
ibi d̄ dūmō ſ̄q ſed fuit ꝑ dīna
biles aie d dco regno xpi a celeſti
gla excludīt. et ad ihēm mortē etnalit̄ dāpnāt ¶ Iſta aut
ſup dicta uba loquor ego ad illos
xpianos latinos obie tōne eccie
ſubiectos q mī d baptiſmo recta
fide rōnam catholicā deuouerūt
et ꝑ ea mī ḡiam a me tollere re
eſſerunt ¶ Freri aut q ſcitis q
oēs xpianos tenē oꝑtet una
fide tm xpiana catholica et um
quidmodo ſubēe eccie ſ. rōne uno
q ſolo uicario meo ḡnāli mi
nidō ex ſumo rōno potiſſime
ſup ſe ſpūāle ire paſtore et
tm uolūt ſe eidē eccie rōne et ui
cario meo ſpūali ſubiicere et hoc
ut ſubiugāre ꝑ eoꝝ ꝓtinaciā
ſuꝑbia aut ꝑ cupiditatē uel
ꝑ carnis petulāciā ſiue ꝑ ter
aliq aliud quod ad mūdū ꝓtinet
indigni ſunt uenia a me et mai
obtinē p ſ̄q mortē Ille uō ḡi q
deſideāt uellet ſi fide nō pnt
fide catholica romana et tm ſi
ſcirēt et poſſēt ea libenter et de
uote ꝛeꝛipere et romane eccie
ſe humili ſubiugarēt ¶ Et mihi lo
minī ſm ꝑdicta q ſtatuī
et fide ſua q ſiue abſtinet a pec
cādo et pie uiuūt iſtis talib ſ̄q
ꝑdicta mortē m ſuppliciis mīa mea
debet ſ̄q ꝑ xpi ad iudiciū uocati
fuerint ¶ Creant eī gręci q

eorū ꝓpeiū et regna siue dīna
nūcꝫ stabūt secura seu mo vera
pace tñ qlla ꝑ dmicas suas ꝑ sub
certi erūt a quib⁹ ꝑ sustinebūt
gūssima dāpna et miseiab⁹ du
turnas donec ipī ad vcā hudita
te et ūtate se subiecterit ecīe
et fidei ecīe rōne eusdē sanctis
ꝑstitutoib⁹ et rebus se totalit cō
fortō Hyps aut sic visis et au
ditis d ꝑū ꝑ sponsā dei visio
dispuit et tūc t̄ma sit sponsa magno
pauoe et admratōe sustinēs
Expūs dmuit hꝰ ꝑ exm qꝫ Reges
humles et ꝓmpti debet esse
ad audiēdū secreta ꝑsilia amī
corū dei. etiā si nō sint adorti ex
teiori uboꝝ eloq̄tia. qꝫ sepe
q̄ apud mundanos videt ustalt
pbata sūt apud deū Capl xxmj

Filius dei loqtur xxmj.

Sponse q̄ dicꝫ qđa ueīt
de regiōe longiq̄ et de gnota
d q̄ rex nō regebat ꝑ regebat
qꝫ eor habebat leporinū Et cō
sedē in throno regali qi cōnatꝫ
asmꝫ appebat Depulꝫ ues suub
uabāt qmessariob⁹ et sic eq
tatis et honestatꝫ oblitꝫ oēs de
futuris boms celestib⁹ q̄ sulētes
odiebat Cuiqꝫ medicꝫ se pn̄taret
regi et de tra delectatoīb⁹ sue
diet et cū ggtatōe d ꝑmittrid
hom se affirmaret vedsse. rex
admratꝫ de hoīe et de loq̄la eius
rūdit Ego habeo duos hoīes d
tarē tras decollados et alt eor
uꝫ ꝑspuac ꝓt. alij ues robus
tior et corpulētior d nūc ꝑ ni ī
tarē gressꝫ ē Ingred ergo
ad eos et q̄ placē vultꝫ eorū
quis eor melioꝝ qplexioē sit
Cuiqꝫ dixꝫ fuissꝫ medicꝫ ex vi
disset eos dixit regi hꝰ quem
robustū statis silimꝫ mortuo ē
ner uiuē poteū. de alio ues bonaē Cui rex unde mq̄ tu nosti
hꝰ Et medicꝫ Quia alijꝫ dq̄ mu
pletꝫ ē hūoꝝ et ues nocuo
net curaī poteū. Ille exinanitꝫ
facilē poteū sanaī. mediāte le
nitate aeris et tūc aut rex Cō
uōbo sapiētes et nobiliores meos
ut uisa supūa et ꝺdustria tua glo
riosus appeas d qspeū eor Cui
rndit medicꝫ Neq̄ꝫ mq̄t hꝰ fra
cto Ceris end pplm tuū audeū
ee gloue et ꝑ nō potū aqe ꝑse
q̄t et dēpuat ebo Sed expecta
et ostenda tibi soli d gladi sapi
ēiaī mea sic end dstructus grd r
doctus s sapiam mea pludma
habē d secreto r modicū d apto
Ner qro gloriaī d tenebris tuis ad
d lucē patē mee glorior Sed nc
tpī sanitatis adhuc ē donec uetus
ilustralis afflaueit r sol d mei
die appebit Cui rex Quo pos
set fieri ista d tra mea In ea ein
sol rarissie orit qꝫ exē climata su
mꝫ et ventꝫ aq̄lonalis ꝑ dnāt
nobis Sed quid mī sapientia
tua prodest et tāta mora sanita
tis Video n te satis ubis hya
bidae Respōdit medicꝫ Sapiē
tis ē nō ee subitū Ez ne t ꝑ sup
bus et dgratꝫ appeam da michi
istos duos hoīes d ptāte et du
cū eos ad fines regni tui ubi a
er ē q̄petētior et tūc debis ꝑ
tu opa ꝑtudue ualebit ad Cui
rex alcubꝫ mq̄t et vtilioibus
occupati sumꝫ qđ nos distiuis a
quid qfert nobis magisteriū tuū
In ꝑtubꝫ eīm hoīs delectam que

videm⁹ et possidem⁹ ad futā uō
et ītā nō aspuram⁹ Verūtī sus
pe hoīes illos ut petis et si ōn
deis ī eis aliq̄ magnificū et dignū
admrōe p̄ducabm⁹ te et p̄dicā
faciem⁹ glōsiā Susceptus g⁹ ame
dico hoīb⁹ illis et ad tempeiem
aeris deportatus alius tī sit ad
mortē alius veō blandimēto ae
ris ꝛ̄sp̄ollatꝰ ꝓduxit Cū ediscus
ille ego sū q̄ medi supiēs hoīb⁹
ūba mea mīsi mūdo p te Quā
uis aūt nīsimtates multoz vidi
duos tī oīdi ē m ꝯb⁹ et iustificā
et mīam meā poteis ānmrai
Vnū em oīdi tibi q̄ dyabol⁹ pos
sidet occulte sed etiā alios pumēdu
tus th opa hoībus videbāt et
laudabāt tamē iusta Alterū
veō oīdi qui apte dnābat dyal⁹
q̄ sanādū dixi tpe suo luz non
hoīb⁹ apte ut tu credebas Nā
sut iustica diuina ut sicut spūs
malign⁹ paulatī ī eū dnāti te
pat sic eadē ductabat iustica ut
paulatī egredet sic et egress⁹
ē donec aīā carne solutā quem
tī ea dyabol⁹ ad iudicū Tu
dixit iudex Tu purgasti eā et
ābrasti sicut triticū nūc aūt per
tinet ad me p confessiōe sua du
cōna cōnare eā Recedē g⁹ ab ea
q̄ tāto tpe p̄gasti Et aut ad aīaz
Vem o felix aīā et vide sensib⁹
spūalib⁹ gloriā meā et iocūdi
tatē meā ād alterā aīaz dixit
Quia fides veā nō fuit in te nī
q̄ fidelis glābaris et laudabais
et q̄ opa iustorū p̄sūm nō sūt m
uēta in te Propterea mīēs fidelis
nō eīt in te Tu veō in vita tua
fassus es cui volui mori p te et
humiliasti tāto pro te Ideo r̄spon
deo t nūc q̄ fides etne stē vera
ē q̄ sursū trahit aīas Et passio
mea ꝛ sanguis meq⁹ introducit
eas ī celū Ideo fidelitas tua
et amor tuus Vana⁹ dep̄mēt te
ad michilū ꝛ michil eris r̄spū
spūalium et nouū Quod vero
dyabol⁹ nō egrediebat videntib⁹
cūctis de hoīe illo. r̄ndeo
q̄d⁹ iste ē quasi vile tugurium
r̄spū tabulati quod habitat de⁹
ppūis q̄ dēū exaspans Io paulatīm sicut ingrediebat sic eg
diebat

Johānes euglista dicit spon
se q̄ reges q̄ iustos hoīes di
ligūt et iustos dep̄mūt excess⁹
corrigēdos dissilānt subditorū
bona auferre p̄mittut. guam
na ī̄ponūt ꝛ dēū cpe nō hono
rāt ponus sūt coram deo p̄dones
ꝛ proditoēs q̄ reges Et dicit
modū qualiter se emendent

Apparuit Capl' xxx

Hsponse psona quedā hoīs
cuiꝰ ītnes videbāt cūctis in
opprobriū. ꝛ corp⁹ q̄ unctū erat
oleo totꝰ q̄ nudatꝰ q̄ michil eru
bescēs Cui aut ad sponsa dēt
turā q̄ nos vocatis strām dicit
sic q̄ nullū op⁹ sine ī̄munda
tiē eīt hec ē illa septua que
apud nos biblia vocat. si ap⁹
nos ē fulgida q̄i sol r̄splendēs
ī cōpabilib⁹ auro fructificās
quasi semē quod centuplū ex
se p̄fert fructū Sicut em au
rū cetera p̄cellit metalla sic
septua q̄ vos dicitis strām nos
veō vocūm⁹ de celo aurea pre
cellit oēs septuas q̄ dp̄ā hono
rat et p̄dicat verꝰ de⁹ p̄miat
clarū r̄plicat opa et pph̄arū

explanāt mfusiões Ergo q̄ nullū
q̄ sine rmuneratione t audi q̄
loquor ℣ Rex iste pro quo tu ꝓdito
supplicas cora deo ꝓdator t auā
ad ꝓdig̃ q̄ effusor diuicia
rū ℟ Itaq; sicut nullꝰ ꝓditor est
peior illo q̄ dilegēte se ꝓdit sic ite
multos ꝑalit ꝓdidit carnalit di
lugēdo tuos muste exaltādo o
pios ustos dp̄mēdo et exte ſſ
corrigēdos dissilādo ℣ Eō nul
l q̄ predo peior ē illo q̄ ꝓdit eū
qui t sinu et caput rēlinat sic
popul q̄ rēgi q̄ in sinu suo ēat q̄
iste rex mſabilit depredatꝰ ē
aliorū bona auferri ꝓmittēdo
alijs tolleabilia ꝺponēdo alioꝝ
diuicias dissilādo et ustitia ſſ
negligēt et rēmisse exterendo
Tertio nullꝰ fuit peior q̄ tre
dens sibi obq̄ et acceptis clauī
bꝰ furat dnō duto ℣ Sic iste rex
accepit claues ptātis et honoris
quib̄ duste et ꝓdigalit usꝰ ē no
ad honorē dei ℣ Sed q̄ aliq̄ sibi
placita dmisit amoē mei ideo
q̄ solo sibi tria ꝓmo q̄ sit sicut
ille euāgelicus q̄ rēlictis filijs̄ poꝛ
cora redijt ad prem. sic ipe cō
tēpnat diuicias et honores q̄ ref
pāi et honorē nō fuit nisi filiq̄ poꝛ
coꝝ redēdo ad hylaritate et de
uotioē ad prem suū deū ℣ Sed
dmittat mortuos sepelire mor
tuos suos et seq̄t vīa aurea q̄
ſixi dei ℣ Tertio rēlinquat gra
ue pondꝰ ꝓcorū suoꝝ et dgre
diat p̄ viā illā q̄ d̄ ꝓcepto est
arta sed m fine gaudiosa Tu q̄
q̄ vides me dtellige q̄ ego sū
alle q̄ ſcriptura aurea plenꝰ ag
noui et agnoscēdo augumē tuū
Ergo fiu mudatꝰ ignoīose ſſ q̄a
patient sustinui deꝰ vestiuit
alaz meā veste dnōrū ℣ Eo fiu
etiā mtmetꝰ oleo nūc gaudeo
oleo letitie sempiterne Ego etiā
ꝓ matrē dilectissima morte d
mudo trāsiui qua custos matris
dei fui et corpꝰ meū ē m loco q̄
tissimo et securissimo Q. d.
Videbat sponsa qualit beatꝰ
dyonsiꝰ orabat matrē xi pro
regno francie Que crauditēs
eū orabi filiū eū eo ymolat xxvj

Quom cem orādo Cap xxvj
sola vidi qualit beatus
dyonsiꝰ loq̄bat ad mrem dnī dicēs
Regina mē tu es cui data ē sub
mia et mr dei fra eis ꝓpt mſcō
rū salutē Miſerē ergo regno
fratrie tuo et meo Tuo quidē q̄
habitatoēs eiꝰ te pro modulo
suo honorat Meo aut q̄ ꝓpriꝰ
corꝰ sū et i me habet fiducia
Tu quippe vides q̄nte aie pieli
tant od horā et hom corpa q̄
bestie prosternūt Et q̄ grauꝰ
ē aie mſimite quasi mx descen
dūt m dfernū Consolare ergo
eos et roga p eis ad filiū quia
dnā eis et aduitrix oim Respō
det mr mē Proredas ad filiū
meū et audiam q̄ ꝓpt sponsa
q̄ astat q̄ ipē rēspondebat ℣
Mater mē orabat filiū cū
bto dyonsio pro regno fratrie
et anglie et sup guerra ſtorū
duoꝝ rēgū qui assiliant duab
bestijs fortissimis Cap xxvij

Mater dei loq̄t ad filiū
dicēs Bñdictus tu fili m
Scribit q̄ ego dicebar bñdicta
q̄ te portaui d̄ vtero meo Tu
vero respondisti q̄ vē ē etiā bene
dictus qui vba tua audiret z
seruaret illa Ergo fili m ego

ego sū illa q̄ ūba tua memorut dcor
de meo seruaui ¶ Deo ē ducto vnū
vbiū quod dixisti petro q̄ ēti si di
mittēt p̄ccāti usq̄ septies et ēs
pōdisti dmittēdū usq̄ septuagies
septies notāb⁹ p̄ hoc q̄ quotiēs se
aliq̄s se ymiliāt cū volūtate emē
dādi totiēs tu patus es dare māz
¶ Ānt filij testiū mū plybeo ē q̄
ūba mea fuerūt rudicatū de te sicut
semē q̄d semāt dmigui ētra dāb
ex se fructū cētesimū sic z vnus
sā opa tua odb⁹ facūt letenie
fructū ¶ Deo pete q̄d vis ¶ Respon
dit mī rogo te cū dpomsio z alijs
stib⁹ quoz corpa dyac ētra istius
regni fratie st aiē veō d celis m
serē isti regno ¶ Ego em̄ p̄ sūdtudi
nē loq̄do ppt̄ istā spōsam q̄ pnē ē
spūd video q̄ duas bestias fōtissi
mas q̄libet de gnē suo altrā em̄
ē cupidissima deglutire q̄ppt̄ ire
et quo plꝰ q̄medit eo magis esu
rit nec saciat fames eiꝰ. bestia
veō sēdā mutt sup eā destendē
¶ Iste beste habent tria mala p̄me
terribilē vocē sēd̄ sūt plene pietā
tis so igne tercio q̄libet desideat
alteriꝰ cor d se deglutire ¶ Et ama d
quirit d dorso altrīꝰ d ūtib⁹ q̄ sub
duedre dgressū ad cor ut morden
do ocidat altrā veō habet ob aīm
petrus alteriꝰ volēs ibi dquirē d
gressū ad cor ¶ Vox tribulis istarū
bestiarū audut longe ¶ Et eā bes
tie q̄ apto ore vomut erut ardētes
igne istaz bestiaz ro cadē d mor
tē ¶ Ille veō bestie q̄ clauso ore ve
mut p̄iudt vellē et dscēdut mul
ti ¶ In istis duabus bestijs mtelligūt
duo reges ſ francie et anglie rex
alt nō faciat q̄ bellū sūd ex cupi
ditate ¶ Rex aliꝰ mtt ascēdē z
ro abo[ī]ēt ignē ire et cupiditatis
¶ Vox bestiarū ē talis ¶ Recipe au
rū et diuitias mūdi. ut nō p̄ns
sanguim xp̄ianoz ¶ Quelibz istarū
bestiarū desideāt morte altrīus
z ro q̄rit q̄libz alteriꝰ lonū ad nocē
dū ille ueō q̄rit d dorso nocē q̄ d
ustriā sūd desideāt audiri ē us
triā et ut alteriꝰ ustria dicēt ē
dustria ¶ Aliꝰ veō querit d pectō
re nocē cordi q̄ sūt se ire ustriā
et ro facūt multū dāpnū. nō curāt
de p̄dictis et mseria aliorū nec
d sūa ustria habet cautelā ¶ Deo
gr̄ q̄rit d pectore alteriꝰ d gressū
q̄ ipā maiorē ustriā habet ad
regnū z cū ipā ustria habet su
p̄bia et ira ¶ Aliꝰ veō habet m
norē ustriā ideo ardet cupidita
te ¶ Bestie quoq̄ alie q̄ apto
ore vomut hyn sūt q̄ ppt̄ cupidita
tē vemut ad eos z istorū ora ap
ta dplet hyn q̄ vocāt reges sed
sūt veri produtores ¶ Procurāt nā
q̄ pecūias habūdant z dona m
orē ꝓxīoz et sic facūt eos ardē
ad bellū ut cadāt d morte quoz
bona r̄manēt et corpa r̄ipiūt
t̄ra z corrodūt vīmes dyaboli
eorū aiāb⁹ ¶ Et sic isti duo reges p̄dūt
mīt̄ aiāb⁹ de filio meo q̄ eas r̄de
mit sanguine suo ¶ Ille veō bes
tie q̄ p̄uant velle sūt holes sm
plices et q̄ cōtentant de bonis
suis q̄ hyac dtentōē p̄cedūt ad bel
lū q̄ credūt se hrē iustriā z beñ ē n
dō p̄uāt vellib⁹ q̄ p corpib⁹ q̄ mor
tē aiē[corz] veō nudate a corpe r̄ipi
unt in celū ¶ Et ideo bñdicte fili m
mserē ¶ Ānt filij ¶ Quia mat
mea carissima oīa videbs d me
dic ista spōsa mea audiente
q̄ astat spū que ē ustria ut re
ges isti exaudiātur ¶ Et mr ānt

Ego mgt audio tres voces pma
e ystoriū r'gū quorū vnus cogitat sic
Si habere mea nō curare nā tya
be alia et timeo care oibus Ex
stoc timoe sp timet ogbreud mu
di utut se ad me d Q maia roga
p me Alt' veō cogitat talit' dmā
cem d statu pozi mi fessi nā sū
z iō ipe etiā se q̄rit ad me Se
cūda vox e gūtatis z pli sq̄ coti
die me rogāt p patre Tercia
vox e electoz qui clamāt dicēs
nō ploāmus corpa mortuoz nō
dāpna nō pauptatē sz aiāz ea
sum q̄ cotidie pclitat Et iō d
dnā roga filiū tuū ut aiē saluē
tur Propteā o fili mi mſere eis
Dnt filius Ecptū e p pulsāti
apiet oratī r'spōdendū e et pe
enti dabit Sed sicut oīb q̄ pulsat
ex ostiū e sic z isti r'ges ex ostio
sui p me nō habet mse sz pte
te petentibus e apiendū Et d.
Xps dat sponse modū p q̄ fi
at pax int reges francie et an
glie Dz si reges nō obedierit
grauissime puniet Cap xxxvi
Item filius dei loqt xxxvi.
Ego sū rex meticulos et hono
randus deo p̄ces meas mittā r'gib francie et anglie
ba mea Ego sū pax ved z ubi
pax e ibi pro eo ego sū Si iter
isti duo reges francie et anglie
habe volue pacē Ego dabo eis
petuā pacē Sed pax vā habei
nō potit n veritas et ustitia di
ligant Et iō p alt' regū habz
ustitiā placet mi ut p mrio fi
at pax z sit regnū ad legitimū
hedē puenire poterit Sed volo
p sit coz vnū z aīa vna d auge
do fidē strum xpianā ubi q̄modi
us si potuit ad hoze meū Ter
cio deponat drolleabiles exac
tiones et fraudulētas adquisitio
nes suas et diligat alios subdito
su suoz Si alt' rex q̄ mit te
net regnū obedire noluit suas
p etissimo p nō pspabit in fac
tis suis sz in dolore ſmet ptā
suā et regnū dmittet d tribula
cōib Et filij z gnā sua eū in
ira et ogbrio et q̄fusione ita q̄
oēs admirabūt Si alt' rex ire q̄ hā
bet ustitiā obedire noluit adiuua
bo eū et pugnabo p eo Si veō
nō obedierit nr ipe pueniet ad de
sideriū suū sz puabit obtētus z
pūpuū grauiosū doloroſq exitū
obscurabit Vnitū q̄n hoies reg
ni fratie assumpserit veraē hui
litatē regnū pueniet ad legiti
mū hedem et bonā pacem Ex
Regna rei dicit p sponsā tu
dā pncipi suo deuoto q̄ pncipes
usti et bom q̄n a r'gib vocat
ad r'gimē rei-publice debet oīo
acceptare illud onis r'gēdi ppt ho
noze dei et vtilitatē multoz
Olim quidā magn Cap xxxvi
pncipis et usti regni suetie
q̄ dns Israhel vocabat multis p
ab ad dignitatē maiorē r'gnis
regni vocauit multotiēs a r'ge
z ille habēs desideriū eūdi ad pa
ganos z ibi d seruicio p fide sta
monied d bello et nullomō ad
susciendā dignitatē delinatur
declin Tuc orāte sposa loqbat
ei ns dei d. Si mgt illi q̄ ustitiā
seruāt ut eā facē desiderant et pos
sūt r'eusat pro deo suscipe onus
et laborē. q̄mō stabit regnū m
vigore suo Vē d nō e r'gnū sz la

trotamū z spelūca tyrānorū ubi mq̄
dnant et usti gaudēt Et iō hō
ustq̄ et bonq̄ trahi debet cāritate
dei et zelo bono offerre se ad re
gimē publice rei ut p̄ficiat multis
Hr' aīe dignitates et r'gimīa am
biunt ꝑpt honorē mōdi nō fuit p̄n
apes vel ꝑ tyrānī pessimi Ergo
iste amicꝰ meq̄ ſil' accipiat ꝓtam
dignitatē r'gnīmb r'gni ꝑpt honorē
dei habēdo ꝑ ore ꝛ̄a veritatis et
i manu gladiū ustricie nō r'spuē
do nr' mandato se ad fauores hom
nr' ad ḡnatos et domesticos et a
nnos nr' faciēdo ꝑsonarū accepcio
nē Ad duo ē ꝙ ad hoc dicet de isto ab
oē hom Iste exiuit de prouincia iuri
lē honestatē mētem dei ſm̄ cōit. ſet
iuit deo fidelit ꝑpteā ſtas ꝙ ꝑ
aliā viā ad magis ducta eū ad re
gionē meā Hic vē postea oīa eue
nerūt Nā tñ factis aliqb ānis te
dñs ſil' exiuit de prouincia fideles z
veīt ñ alamannīam i cāritatē r'gē
sem ubi dñs mansit ē Et p' sentiens
mortē uicinā ascendit ad aliqlus
t ecclām cathedralē Et tribi digito
ymagis bēatissime male v'gis ſ ibi
t maxima r'uerētia colut ꝑ ipressit
anulū p̄prīū et r'cept ibi d apte
ad ymaginē v'gis Et tu mi dñā eis
et ſp fuisti dulcissima sup quo te
testem duco Ideo me et aīam
meā tue prudētie et mē delinq̄
De m̄ suptus sacm̄ētis deuotissi
me mortuꝰ ē Post hō aut orāte
spōsa p eo mr̄ dei loquebat de eo
sic d ihē dedit m̄ anulū cāritatis
sue desiderāns me spōsū suū vere
filia stas ꝙ ihē dū vivit no di
lexit me Dnīdio corde suo ꝑ toto
et t odb̄ apib̄ suis et iudicijs ti
mui filiū meū Et iō duxi eū ape
rāte meo filio deo ad celū ꝑ viā
sibi magis ne cessariā et utilē et p̄ntauit
eū celesti exercitui ſtorū angelorꝰ
a q̄b ihē mīrū dilectꝰ erat ne
si d mādb̄ p̄ntū mortuꝰ fuisset
cōsolatōne qualē p̄dicet Cuius
quippe bō voluntas sit placuit deo
ac si i paganismo moēt pugnan
do ꝙ infideles ꝑ fidē ſtā catholicā

Ihē dicat hic q̄ Reges debet
tonari cū q̄silio ſpālud et sapie
tū virorū ustoriū q̄ r'pareī ſpi
ritualiū muri ihrlm i ecclie Et
q̄ r'formēt oēs status luxoriū et
deliciorū et r'ligionū d q̄stmū et
antiquū statū obediēcie et obſ
uancie mādatorū dei et ecclie

Q uistus logbat Capl' xxv
spōse orāti p̄ro quoda r'ge
sueuie d ihē q̄ de dyaboli mēbro
trus ē mēbr̄ meū laboret sicut
illi q̄ reedificabāt muros ierusa
lē q̄ p̄ro legis destructe r'panā
ne laborāt q̄ utēsilia dom̄ dei
abducta ḡgregabāt t totū pris
tinū restituebāt Hē cōgror de
trib̄ ꝑ̄o q̄ murꝰ ihrlm destructꝰ ē
Deus ē murꝰ ihrlm r ecclie mee
n̄ corpa z aīe xp̄ianorū Et hyb
em̄ edificari debet ecclia mea Cuiꝰ
murꝰ nā corruit q̄ voluntatē ſuā
oēs p̄ficere q̄rūt z nō meā. auferēt
em̄ oculos ſuos a me et nolūt me
clamātē audire Verba mea ſūt eis
īportabilia. opa mea vana passio
mea abhoīabilis ad cogitandū
vita mea intolleabilis et oīno eis
īpossibilis ad imitandū Ecclie
do cōqueror q̄ instrumēta dom̄
mee asportata ſūt i babilone. Que
ſūt instrumēta dom̄ mee et ecclie mee
diuisa z n̄ dispō et q̄ſatio cleri
ci z religiosorū honorū bō dispo
sitio z ornatꝰ asportatꝰ ē a tem
plo meo i babiloē z ad superbiam

mūdi et ad voluptatē et delectōēz
ppām Sapiēna mea et doctrina est
eis vana ayanda mea medsa p
missionē mi facta irritāt legem
meā et ḡstitutiōēz aītoz meoz
pdecessoz suoz yphanauerūt et
suis nouas aduentiōēs fecerūt et habēt
p lege Certo ḡfitor q̄ lex x
mādatoz meoz pdita ē Nāt
q̄ no legit eā q̄ cū un mter
rogaēt me d magister q̄ facta
ut vitā etnā possideā Rndi ei
Serua mādata mea q̄ tā nāt p
dita et neglecta sūt et obliti sūo
pex iste p quo tu oras debet con
gregaē viros spirituales sapiē
tes sapiēna mea Et eos q̄ spm
meū habēt mtroget et mquirat
diligent stdm q̄silia eoz quomō
murꝰ ecclie mee reedificet m xpiā
mb et honoz deo exhibeat fides
rta catholica reflorēat caritas
diuina fūeat et passio mea i cor
de hoīm ipmat Inqrat ecclia rex
quomō uasa dom mee r̄stituāt
i pristinū statū s ut cleri religio
si relicta superbia reassumāt hu
militatē i cōtinētes diligāt cas
titatē cupidi et mūdiales absti
neāt a nimio mūdi appetitu ut
luce possint alys laborēt etiā
rex fortis et sapiēs ut mādata
mea attēti diligāt Et cōgreget
ustos xpianos ut aī eis diruta
spualit reedificet Vē etnā mea
mmb lōge ēcessit a me m tui q̄
n pres mrīs mee meluerit et nō
eēt spes mē Sed mlt oēs stricti
laycoz tu milites plus alys apos
tauerūt Quoz apostatacū pri
uilū et pena t̄pnus ostēsa fuerūt
Videbat spōsa iusiōe mdē so
lem et lunam tabissu amisso
splēdore solito Hoc signū q̄d
regē et regnā mutātes bonos
moēs i malos q̄ rex amisso
regno captus mortuus ē Capl'
Ou statē oratōe vidi
i spū celū quasi turbulentū
et solē et lunā fulgētes m seīnta
te clarissima Quoz lux eciā ult
celū se extēdebat Cuz attētē aspi
cem vidi q̄ angeli bom et mali
pugnabāt ītra solē et lunā sed
nō ꝓualuerūt donec draco magn
us et tribulus ascendit m celo Cui
sol et luna dederūt p̄tatē et clari
tatē suā et tuē stratū sol factus ē
pallid et niger et fugit luna sub
tꝝ trā Cū aspicerē ad trā vidi
eā plenā reptilib et serpētib
q̄ ꝑmedebāt superficiē tre et orti
debāt horēs caudis suis donec sol
ascendit m abissū et loco lune non
ē iuentꝰ amplius Misactus a p
hc xp̄i dns audiui vocē xpi dicē
tē m Recordare spōsa q̄ ondi t
m ciuitate stochelmīs de celo tur
bulēto Huic aūt exponā ē q̄ illa
significāt Celū mgt ondi tibi tur
bulētū regnū istud fuerit ē nā
regnū istud quod ꝑi celeste et q̄e
tū et ustū ee debēt ita turbme tri
bulatiōm agitā a dstrctib exac
toīb quietat Nec mirū nāt ex
et regna q̄ tāḡ sol et luna ful
gebāt ita dmgti sūt sicut turbōēs
p̄ moīb et voluptatē sūt imuta
ti hoīem quoq̄ de radice cupea
eleuauerūt vt prosternāt amicos
et simplices meos Ds straꝫ q̄ dra
co ꝑē q̄fusus celūs descendet q̄
ascendit Et amici mei quoz qui
dē vita sūt angelici mlt quos eciā
alios sūt tāḡ mali angeli ūita sor
didi eleuabūt et lebeabūt a tbu
lacoīb suis Solocēs pallescat &

ner veneit sub cōna qz volunt us
te stare in cōna Et dicet de eo q
sedm splendorē eius multiplicate st
tenebre eius

Ipse docet ut reges nouū et deuo
tū modū creandi milites tunusda
nouę milicie ad expugnationez infi
delium et defensionē stē fidei et
ecclesie Capl xxxvii

Christus loquebat ad sponsa
nie alia. Attende sponsa z
sias q status layconū hui⁹ eāt a
pe alīquo dispositi Ad quda
eorū excellebant cīa et labori
agrorū vilius mistrabat Alij velifi
cabat nauib⁹ et mercimonia ad ali
as regiones deferebat ut omn⁹ regio
nis fructus alterius subleuaret do
pia Alij ministrabat epi manuū z duc
sarū arauit Et istos erat quida de
fensores fidei et ecclie mēe q milic
die aurales seu armigeri Ut
assistentes p arma ad vlacez ec
clesie stē et fidei et expugnationez
inimicorū eius In istis curialib⁹ ap
parui quida bonū ho et amicū
meū q cogitabat apud se sic Ego
nō get nō excolo terā ut agricultor nō
desudo fluctib⁹ nauis ut mercator
nō assisto epi manuū ut operetur
egregiū Quid ergo faciā aut q
bus opib⁹ placabo deū meū Ez
nec vilis fui in labore ecclie Cor
pus meū debile ē et molle ad pa
tiendū vulnera aiam⁹ remissa ad
fugiendū inimicos Mens frustrio
sa ad cogitanda celestia Quid ga
faciendū ē nō scio ecce scio q faciā
Surgā end et obligabo me cum
uramēto stabili sub principe terali q
defēdat⁹ fidē vīb⁹ et sanguine meo
fidē stē ecclie Veniēs ad ille am
icus meus ad principē seu regē aut
Dnē ego fui de defensorib⁹ ecclie
corpus meū inme molle ē ad pa
tiendū vulnera. manus remissa
ad fugiendū mens instabilis ad co
gitandū bona et laborandū volū
tas mea placet ppa. timques nō sinet
me fortuna p domū dei stā Ideo
astringo me ad uramētū sub obe
dientia stē ecclie et tua o princeps q
ea defensuri sum. odio⁹ diebus
vite mee ut si forte tepida mens
et voluntas fuerit ad credendū pter
uramētū teneor z apelli possim
ad laborandū Cui respondit prin
ceps Vade tecū ad domū tuā z
ero testis iuramēti tui et promissionis
tue Veniētes aut ibo ad alterius
meū amicū meus flexo genu an
altare meū dixit Ego inme⁹ cor
meū sum de carne mea ad patiendū
vulnera voluntas ppa inme⁹ est mi
tra manus tepida ad fugiendū io
dimitti permitto obediētia deo et t⁹
qui caput eius ad iuramēto meo
firmit astrictū me stare certus
q inimicos eius defensurus inimicos
dei expugnaturus. vidus et orpha
nis et fidelib⁹ dei iniuriā
contra ecclesiā dei et fidē eius nūq
aliud agere actur⁹ Et insup obli
go me correctioni tue si errare
me contingat ad ho. ut obligatus
ad obediam tanto magis caue
possim peccata et voluntates ppa
et tanto seruet⁹ et fulcit⁹ in
sistere voluntati dei et tue Sed q
tanto mihi est dampnabilis retis et
reprobabilis si violata obediētia
mandatis tuis gere presumpsero Cer
ta aut ista professione ad altare
meū princeps sapiens consideras
dispositionis sibi habitū ab alijs se
cularib⁹ distinctū insignū abdi
cationis ppe voluntatis et ut scirēt
se superiorē habere et debere ei ob

tpare ¶ dedit etiã pñceps ī ma
nu eius gladiũ ꝺ hoc gladio m
mos dei ꝯmunes et mꝰ fiaes
¶ dedit et ꝺ brachiũ eiꝰ clipeũ ꝺ
hoc clipeo defende te ꝙ ꝺmnes ꝯ
iacula et pacietꝫ tollẽa illata ut
ꝓꝰ crepat clypeꝰ ꝙ fugias ¶ iste
ved̃ amicꝰ meꝰ ihꝰ oiã audiente
cleiro meo ꝙ pñs eãt firmnt̃ se
huaturũ ꝓmisit ¶ cleiroꝰ facta
ꝓmissiõe dedit ei corpꝰ meũ in
robur et fortitudinẽ ut amicus
meꝰ ꝓ corpꝰ meũ nõ vmꝰ nãq
a mẽ separet ¶ talis fuit amicꝰ
meꝰ georgius et plẽs alij ¶ ta
les et debent̃ ee mlites q̃ nomẽ
deberet ihũ gꝓ dignitate · habi
tũ gꝓ opatiõem et defensionẽ
fideiꝰ stẽ ¶ audi mũ sponsa quid ꝺ
mici mei facuit ytta ¶ ea ꝙ a
mici mei plus fecerũt ¶ milites
ipse ꝙ mea portabat arma erãt
pati dãe vitã pro iustitia et ef
fidẽ sanguine suo gꝓ fidem
strm ꝺligentes ꝓmouẽdo ad ius
tiã malos q̃ dꝑsme et iudiciũ
eꝝ mũ audi quomõ auꝭ fuit ꝓla
tet mũ quippe eis magis mori ꝺ
bello ꝙ superbia et rapiditate et
audia iuxta ꝺyaboliras suggestio
nes ꝙ ꝝ mãdata mea vilipẽ ad
obtmẽdũ grauiũ ꝑiculum sẽpit̃
mꝰ ¶ ergo oẽs mlites ꝙ m tali
voluptate moriũt̃ dabit̃ eis sti
pẽdiũ eiꝰ celesti exercitu sine fine
hereꝫ ego ihus xꝑs loquꝰ qui
verꝰ deus et homo vnꝰ ad prẽ
et ꝓpa stõ gꝓ ꝺs ꝯ ꝯ ꝺ.

¶ Verba xꝑi ad ꝓpositã de occur
su demonũ ad alias mlitis q̃ apos
tauat a veã mlicia virtuosa et
sancta et militabat modo ꝛ ordine
et de eiꝰ tribulo iudicio dãpnacio

a iudicio ꝺãne iustiãe ꝙ alibi cor ī etna
ꝺyaboli ꝛuptoẽ ihu ꝯ ꝙ m seruiũt te
nẽt̃ ihrẽ stipendiũ

mis · Capitulũ xxxvij

Omne tpe huius vite nõ ẽ ni
si vna hora apud me ꝺõ
ꝙ dico tibi mũ gꝓ fiue ꝺ pdicta mea
dixi tibi plus quã vnꝰ eãt ꝙ deput
ved̃ milicie ¶ Tue aut dico tibi
de alio q̃ mihe decessit ab ea ꝙ e
mũbiles alij postea seruti sũt ꝛ
cotidie sequũt̃ · Ille ved̃ ꝙ discef
sit a veã milicia egressus ẽ de te
plo iudiciatis. mee ꝛ reiecto clipeo
fidei stẽ. et gladio timoꝛis mei ar
tendit ꝺ eã pcd tiã ꝺ superbia ex
aut se ioꝺ voluptate et delectacõe
ac ꝺ ꝺ appetitu voluptatis gꝓe. cõ
tepto timoꝛe meo pcipiẽs ꝺ pcãd suo
et voluptate ¶ Tu a venisti ad ex
mũ finẽ vite sue et aiã exiuet de
corpe demõẽs oculꝰ reiũ ei tãd
petu ꝙ ꝙ alaꝫ tres voces strum
de dño sonuerũt ꝙ una dixit nũd
ꝙ nõ ẽ iste ꝙ recessit de iudiciate (adl' duobꝫ pedibꝫ alat
et seqbat nos ꝺ ꝺ superbia · ꝛ si sui (ī superbia)
ꝙ nos a stẽ ꝺ potuiss̃ vt exercitissẽt
nos ꝛ ꝓnatũ habẽ potuiss̃ ꝺ sup
bia libenꝰ fecissẽt ¶ Tui voci aiã
illa mnsã rndit vẽ ego sũ ¶ Tu
rndit ꝺiuina iustitia hec ẽ ultri
bucio tue superbie. vt de vno ꝺmõe
tradas ꝺ aliũ ꝺ ner veãs ad no
uissimũ dñm ¶ Et sicut nullꝰ ꝺmo
nũ eãt ꝙ nõ strebat tãd suã pe
nã et supplicium gꝓ ꝺ cogitatu ꝺ uti
li et ope dfugiendo sic nullꝰ sup
plicium effugies. qñ oĩm malicie ꝛ
neqie ꝓtceps sis ¶ Et audita uox
demonũ clamabat ꝺ rudꝰ nõ ī te
ẽ mlis. q̃ de milicia dei gꝓfessa se
pauit se et adhesit milicie ¶ rndit
aiã mlis vẽ ego sũ ¶ Tue ꝺr
ꝺiuina iustitia hec ẽ sors ꝓmissa tu
ur q̃ rudꝰ milicia tua sequt̃ mili
tia tua ꝛ pena dolorem tuũ et pe

nā augmētab[illegible] et ī aduentu
suo ad te q̄ letali vulne p̄curet
te ℣ Sicut em̄ dle ē habet vuln̄
seuu si ei vuln̄ sup vuln̄ usq̄q̄ cor
p̄ vulneib̄ plenū eet deferret
intolleabilē affligēt et clamaēt
ue sup ue sic miseia sup miseiā
Veniet ℣ Dolor tu⁹ sup oem dolo
rē renouabit pena tua nūq̄ defi
ciet et ue tuū nūq̄ minuet ℣ Ter
ra uox de ⁊fino clamaut D⁹ ℟ Quā
q̄ nō ē iste q̄ vēdidit suū creato
rē pro creatura cūctē creatōis
p amore sui ℣ Vndiq̄ iustitia Vtiq̄
ipē ē so apient ei quasi due ap
tare ℣ vnā ingrediet oīb pena
ḡstituta p mīmo p̄cō usq̄ ad maxi
mū q̄ vendidit creatorē suū pro
voluptate sua ℣ Iō dām vēo mg̃
dict ei oīb dlor et ḡfusio nc idē
ingrediet ei ḡsolac et cūctas di
uina q̄ dilexit se p creatore suo
ſō sine fine durabit vita et sine
fine durabit pena q̄ oēs sti aū mea
tertfactē ab eo ℟ Ecce sponsus ī
seri erūt q̄ me ingrepnuit et q̄ñ do
lorē emuit pro modica voluptate
℟ Xp̄s Impator ad p̄tes Johīs bpte
et vēstis male credit q̄ armet vñ
milēs eorū deuoto spualit q̄ ipā
et petri et paul ℣ Karmat splendide
p̄ciosis armis spualib⁹ virtutū ī gte
tib⁹ notabile ornamētū p milituⁿ
Q Xristus loq̄bat ℟ Capl̄ xxxiii
Spōse d⁹ ℣ Tu d ḡmatem tua
apposuisti hodie p̄būū q̄ meli⁹ ē p
uere q̄ puerī ℟ Sic ego quem te
dulcedne gr̄e mee ne dyabol⁹ dna
ret aūe tue ℟ Et statī appne Johēs
bptā dixit ℣ Benedicti sis tu de⁹ q̄
eb an oīa tū quo ull⁹ nūq̄ fuit de⁹
℟ p̄t q̄ nullus ℣ p̄ nullū ℟ Credit q̄ tu eras et
eb et nalit vñ⁹ de⁹ ℣ Tu es veritas
p̄missa a ꝓphis de quo ego nondū
natꝰ exultauu et q̄ demōstrādo
plenū agnoscebā ℣ Tu es gaudiū
mrm̄ et gloria ℣ Tu desideabile
nrm̄ et fructus q̄ vide te r̄plet
nos suauitate ēditibili q̄ nemo
agnoscit nī q̄ degustat ℣ Tu q̄ es so
la dilcō mrā ℟ Nec mirū si dilegi⁹
te q̄ tu cū sis ipa caūtas nō solū
dilegētes te dilegis ſ̄ etiā oēm
sue creatōr etiā ynis factis caūtatē
q̄ te dedignāt sure ℣ Vnde ergo
dnē im q̄ duntes sum⁹ de te et ī
te rogam⁹ te ut deꝰ suis ꝓbis
spualib⁹ ynis qui melꝰ spuā dun
taxat habēt vt sicut nos gaude
mꝰ in te nō mrīs meritis sic plures
ꝓficiāt bonis mrīs ℟ Ait xp̄s Tu
vē es membrū tū capite et unita
caput ℣ Vñtē fructēs sūt ꝓficuo
res et excellentioēs ℟ Sic ego om
caput sū Mater vō mea q̄ fau
tēs dēm angeli ℣ Tu vō ⁊ apli mei
q̄ ꝓdilia dixi q̄ nō solū dilegi
tis me ſ̄ et dilegētes me honorā
tis ſdes fixū ē quod dixi ℣ Opa q̄
ego facio ⁊ uos facietis et volū
tas vrā ē voluntas mea ℟ Sicut n̄
nō mouet caput carnale sine mē
bris sic nec d spuāli vrā quictōē
et unione ē aliq̄ cella ⁊ nō posse
ſ̄ totū ē posse quod cōſq̄q̄ vel
trū velut io fiat quod velis ℣ Tu
bus dūs Johēs ꝓdā militē q̄ semi
mortē ꝓduxit ī medū ⁊ dixit
ad xp̄m ℟ Ecce dnē ecce iste q̄ nūc
astat deuocat ē militiā q̄ conatur
ad pugnādū ſ̄ nō ꝓualet q̄ ar
mis ē ⁊ dñs ℣ Ego vēo duplici
de causa eū unitae teneor tū ꝓp
mitā ꝓnitū tū etiā ꝓp caūtatē
qua affici ecclā honorē meū et
ſō ꝓp̄ temetipm̄ da ei vestes m
litie ne appeat confusio nuditatis
sue ℟ Ait dns Da mihī quod vis
et vesti eū sicut placz ℣ Tūc aut

molliꝰ ⁊ leuis. sic spūal' dyploid

Johēs ad mlitū illū Vem fili et
accipe a me pmū vestimētū mi
litie tue. q̄ adepto facili⁹ accipe
et tolleāte potis reliq̄ mlitūa
dumēta ād mlitē ita q̄ ptmet
tre uitiū⁹ ad carnē vestimētū
quod molle ē et leue ſ dyploydē
Hanc ergo idūā te q̄ sic placet
deo Sicut n corpalis dyploꝰ ē
hīe dm tarū d aīa ⁊ suauē d af
fectu dulcedo quippe ad deū pro
uect ex duob⁹ ſ ex q̄sideatōe bn̄
ficiorū dei ⁊ ex recordatōe p cēt⁹
q̄mssoꝝ Hec duo ego habui q̄n
eram puer q̄sideāu quippe q̄li gra
me pueneāt de⁹ nondū natū q̄tū
bn̄dcōe bn̄dixit me post natiuitate
meā et q̄sideaīdo dgemu cogitab
q̄ possem digniū reddē deo meo p
talib⁹ bn̄fitijs Ō sideāu eā d
stabilitatē mūdi et ō fugiēs a se
aulo aueuri dyēmo ubi tm̄ dulces
cebat m̄ dn̄s ih̄s meq̄ p oīa desi
derabilia mūdi erāt m̄ m fastidio
ad cogitādū et oneōsa ad q̄ cō
cupiscendū Vem g⁹ o miles et d
duc ista dyploide q̄ r̄ēq̄ dabit
tibi q̄e suo Dem̄ apparuit beat⁹
petr⁹ aplūs d. ad mlitē Johēs
dedit tibi dyploidē ego aut̄ q̄
ḡiut⁹ tendi ſi fortē surrexi dpet
bo ē loricā ⁊ diuinā cāitatē Si
tut em̄ loricā q̄stat ee ex multis
ēculis ferreis sic cāitas defendit
q̄ tela dmōi et aduersoꝝ ē reddit
holetz ad tolleāndū mala dggruē
tia agiliorē effīat ad honorē dei
et feruēciorē ad diuinos labores
ductū facit daduāsitatib⁹ lōgam
nē dspe et p̄seueāntē d mceptis
hꝫ itaq̄ loricā fulgē debet ut au
rū fortis ee ut calibs ⁊ ferrū q̄a
oīb⁹ hō cāitatē hīs ductilis debz
ee ut aurū p pacientiā q̄ra adu
sitates fulgēs q̄ p patiēnā sapi
enciā et discretionē ne hēsim r̄
capiat dregitate fidei dubia q̄ pro
ētis Sic quoq̄ loricā p̄ualis for
tis ut ferrū ut sicut ferrū domat
oīa. sic hō vtēs cāitatē studeat
humiliare eos q̄ r̄sistūt fidei et bon̄
morib⁹ nō r̄troḡdat ppt allocutio
nes nō flectat ppt amicitias nō
tepescat ppt ḡmoda sua tpalia nō
dissiliet ppt q̄sētē carnis nō vēat
ppt mortē q̄ nemo pt auffre vitā
ni ymittēte deo Veriūtn̄ q̄nis lori
cā ex multis q̄stat ee ēculis tm̄ duo
sūt p̄cipales ēculi q̄b⁹ loricā cā
tatis cōtexit q̄m⁹ igit cāitas au
tul⁹ ē q̄gnicio dei et freq̄s q̄sidera
cio diuinoꝝ et p̄ceptoꝝ bn̄ficio
rū ut sciat hō quid facēdū sit de
quid ꝓximo quid ue mādo Secū
dus arcul⁹ ē r̄frenatio q̄pe volū
tatis ppt deū Dus q̄pe hō q̄ deū
diligit p̄sētē et dregre ml sibi de
volūtate sua q̄ q̄ra deū ē r̄sist
uere Tertē fili hāc loricā dat ē de⁹
et ego ea ꝑmerui tibi p̄uēt⁹ cā
tate dei Dem̄ apparuit beat⁹
paul⁹ aplūs dicēdo ad mlitē O fili
petr⁹ sum⁹ pastor ouiū dedit t̄
loricā ego ved ex cāitate dei da
bo t̄ thoracē q̄ ē cāitas ad ꝓximū
velle ſ p salute ꝓximi libenter o
pante dei grā mori Sicut n̄ m
thoracē multe sūt lamine q̄bmate
et clauū quigētes illas. sic ē cāl te
ꝓximi multe q̄ntitat⁹ v̄utes Dis
quippe hō q̄ diligit ꝓximū tenet
p̄o dole p q̄b⁹ illi q̄ sūt r̄cepti sā
guis ihū xp̄i nō r̄pendit deo di
lectionē Secū dolendū q̄ sīt eccla
sponsa dei nō stat d sua laudabili
dispone Tercio q̄ pauissimi sūt
q̄ passionē xp̄i r̄troḡdat tū ama
ritudine et cāitate Quarto at

tendē debet ne pximꝰ suus corꝝ
pat aliquo exō suo daē bona sua
prauo ¶ Quīto pximo suo daē bō
sua hylarit et oraē pro eo deū ut
t oī bono ꝓficiat et ꝓficiat
¶ Quinto vēs q̄ uigētes lammas fuit
vā diuina nā ys cultatuꝰ ubi vi
dit pximū tribulatū debet eū con
solaē ūbis cultatuus. dpugnatō uō
q̄ iustiā defendē. dfirmos visitē
captuos redimē. paupes nō erubes
cē veitatē sp amaē cultuti dei michi
ꝓponē et a iustia mūq̄ deuiare
¶ Hac ergit hyorate ego fui ddutus
q̄ dfirmꝰ fiu cū dfirmis q̄ d gspeū t
gū et pncipū nō erubui veitatē lo
qui et pro salute pximi mori paꝝ
fui ¶ Dem appuit mater dei et dix
it michi ¶ Quid mḡt fili adhuc de
est ē ¶ Et ic Dnā mea caput dquit
nō habet galeā ¶ Tūc mr mie dixt
ad angelū custodē aiē ei ¶ Quid d
quit ꝓfuit aiē ei istꝰ multis cus
todia tua a q̄ habes pntaē dno
nrō ¶ Rñt angeli habēs aliq̄ lucꝝ
modica sunt ¶ Ad q̄q̄ iste miles
fecit eliaz et legit aliquas orōes
ex cultatu dei ¶ Q̄q̄ etiā dimsit
voluntatē ꝓpā ꝓpt deū sncēter ut ei
uilesceē mundi ut deq̄ fieret ei sup
ora tur ¶ Rñt mr homi ē aliq̄ ap
portaē ¶ Ergo volumꝰ facē sicut bo
nꝰ aurifaber facit q̄ facit facit a
liquos ep̄os gradē ex auro si neces
sitat et de fiat d auro petit auxiliū
ab amicis habēti bꝰ q̄ oēs habē
aurū iuuāt ut ꝓficiat ep̄o ei ¶ Et
veō facit ep̄o luteū q̄s dabit ei de
auro suo cū ddignū sit aurū mis
cei luto ¶ Ergo oēs sti diues auro
ꝓmēbūt tibi meū galeā q̄ habi
tatur ꝙ eb Ista aut galea ē volun
tas placendi soli deo ¶ Sicut em ga
lea defendit caput a ictibus et ict
ibus sic voluntas bona et sola ad de
ā defendit aliaz ne tēptationes dya
bolice ꝓualeāt q̄ eā et deū d aliaz
deducit ¶ Hanc habuit ie bonꝰ ex
ercitꝰ et mauriciꝰ et plēs alii mul
ti latro pēdens d cruce sine q̄
nemo fiduciāē tui bonū iacet nec
ꝓuēiet ad cōnam ¶ In hac q̄ galea
debēt ee duo foramina aīa oculos
q̄bꝰ ꝓuideāt aduēientia q̄ fugiē
tecto frendere et cauto omitten
dorū q̄ sine discretiōe et pmeditati
one multa fiūt d fine mala q̄ mpi
i apis videt bona ¶ Item ū loq̄t
dei mr admlitē ¶ Quid adhuc t
deest fili ¶ Et ie rñdit ayaꝝ dixt
mee nude fuit et nō habet arma
turā ¶ Cui mr ego mḡt uuiabo ut
manꝰ nō sint nude ¶ Ergo sicut due
fiūt manꝰ carnis sic etiā due fiūt
manꝰ spuales ¶ Dextera aūt ma
nꝰ q̄ tenendꝰ ē gladius significat ꝙ
iustice in q̄ debēt ee q̄q̄ virtu
tes q̄si q̄q̄ digiti ꝓma ē ut oēs
iustꝰ ꝓmo sit iustꝰ sibi ꝓximꝰ
do. ꝙ neq̄d d lotuciōe seu operatiōe
a exēplo aliq̄ appeat quod ꝓxi
mū possit offendē ¶ Sinistra ex ius
tia explyendit ul' docet d alys
destruat moribꝰ inordinatis ¶ Sed a
vtꝰ ē nō facē iustiā seu iusti
opa ꝓpt favorē hoīm seu ꝓpt cu
piditatē mundi sp amorē solꝰ dei
¶ Terna ē nō timē aliq̄ q̄ iustiā
nec dissiliare ꝓpt amicitiā nec
flecti a iustia p paupe ul' diui
te aūo seu dmno ¶ Quarta ē
libent' etiā velle pro iustia mo
ri ¶ Quinta ē nō solū facē iusti
ciā sp etiā sapient' diligē iusti
ciā ut ꝙ ī oī iudicio sit mā et ius
tia ¶ Et ut alt' corrigat q̄ mmꝰ
peccat et alt' q̄ ḡuꝰ alt' etiā q̄

pectat exigmoderata z alie q̄ pec
cat ex iduſta ſeu malegnitate
Quicūq; aūt uſtos quīq; digitos
habuerit cauē dz ne gladiū exerat
et ꝺ mpatiā ne delectō humana
ebetet ne ipudēcia exeruiat ne
leuitas aī ꝺmgret Ꞩmiſtra veō
manꝰ ē orō ꝺuina q̄ ecc̄ quīq; di
gitos habet p̄mꝰ ē fiermt̄ credē
articulis fidei ꝺtatis et humā
tatis. oīā q; opando Credē q̄ ſtū
etiā ſponſa ꝺi q̄ſitet Ecce nolle
ſnēt̄ pectare q̄ ꝺnō et uelle gmiſ
ſa oīa q̄triōe et ſatiſfactiōe eme
dare Tertiꝰ digitꝰ ē orare ꝺnō
ut amor carnis q̄ſtat ꝺ amorem
ſpualē Quartiꝰ ē nō aliud vue
ꝺ mūdo ſ̄ ut ꝺo faciat honorē et
ut amuat petā Quīti digitus
ē nūl ꝺ ſerpo p̄ſumē ſ̄ ſ̄p timē ꝺnō
et mortē od hora exſpectare Ec
ce fili hec ſūt due armature ma
nꝰ q̄s hre ꝺbes Dextā ſ̄ q̄ vi
brādꝰ ē gladiꝰ uſtitie q̄ tr̄ſgres
ſores uſtitie Ꞩmiſtra veō orōis
qua petendū ē auxiliū a ꝺo ut
mūdꝰ q̄ſidas ꝺ tua uſtitia nr̄ ꝺſo
leſtas q̄ ꝺnō tuū Item apput ꝺ
go maia et dixit mlti Quid ad
hur tibi ꝺ eſt fili Erūt mlēs ille
armatura mḡt̄ pedū Et audi
ꝺḡt mlēs old mūdi. ſ̄ ia meus.
p̄ia q̄dē ſūt ꝺ celo z ꝺ tra ēauut
ꝺnō ſ̄ me old ꝺ ſeiora digōr z pul
chriōr creatiā ē aīa q̄ ſilis ē yma
ginacōib; ſuis voluntati bone
Sicut end ꝺ arboꝝ multi p̄cedūt
palmites ſic ꝺ aīa ſpuali exūtia
tione et opatiōe oīa p̄ſtio obtutu
procedūt Ergo ut obtineat ſpua
lis armatura pedū voluntas bona
mediāte gra ꝺni dz eē mtuū ꝺ q̄
dz eē duplex q̄ſideratio tūq; duo
pedes ſup baſes aureas p̄mꝰ utiq;
pes aīe p̄ſtē ē q̄ſideratio talis ſ̄ p
nollet peccare q̄ ꝺnū ecc̄ ſi nō ſeq
retur pena Secūdꝰ pes ē bona
opatio ſi ſtaret ſe ꝺapnādo ꝓpt̄
magnā patiētiā ꝺ et caritatē ꝺi Be
nūa veō aīe ſūt hylaritas et forti
tudo bone voluntatis Sicut em̄ ge
nua deuiāt̄ et flectūt ad uſū
pedū ſic voluntas aīe flecti et r̄
frenari dz ſedm vōez ad uelle ꝺi
Ceptū ē em̄ ꝙ ſpūs et caro ſibi ꝺ
uersē aduſant Ideo z paul ꝺicit
Nō ꝙ volo bonū hoc ago. q ꝺ
Rueda bona volo ꝑfm aīaꝫ ſed
nō ꝓualeo ꝓpt̄ infirmitatē carnis
Sed ſi q̄ſq; poteō facē ſ̄ nō ad
hylaritate Quod go dicō ꝙ ꝓbabi
aplus mētē ꝙ voluit et nō po
tuit a ꝙ ſcat bona ſ̄ nō ad hyla
ritate Neq; ſ̄ magis augeba
ei cōna duplicē ꝑmo q̄ ab ex
teriori hoīe erat ei laboriosa opa
ꝓpt̄ carnē eluctatē bono Pedō
ab hoīe ꝺteriori q̄ nō ſ̄p erat ei cō
ſolatō ſpualis Et iō multi ſeru
antes laborāt ꝙ aluē ſ̄ nō ꝑ hyla
cōdat̄ q̄ laborāt motu carnis
Cui q̄dā labor ſi eēt ꝓceptū ꝺi
ne q̄ſ̄ ſic feruent ꝺ labore ꝺo Iſti
taq; duo pedes aīe ſ̄ nolle pec
care q̄ ꝺnō et velle bona opa fu
tē etiā ſi ſeq̄ret ꝺapnatio ar
mādi ſūt duplici armatura ſ̄ diſ
creto uſu ꝙ aluē z diſcreto deſidio ad
celeſtia appetenda Diſcretꝰ aūt uſꝰ
ꝙ aluē ē hre bō ad ſuā modēatā
ſuſtētōez et nō ad ſuperfluitatem
Diſcretū veō deſideriū celeſtiū ē
celeſtia bona q̄ſib; et labore z
velle ꝓmēri Homo ſ̄pe ꝑ dḡti
tudinē z deſidiā aūdū ē a ꝺo et

ideo p̄ labores et humilitatē ad deū
redeundū ē Ergo filia sta nō ha
buisti rogem⁹ stos martires z ḡfo
res q̄ talib⁹ ducibus habūdabant
ut t auxilient Tuc strati dnabi
les sūt appetes dixerūt p dnā
bndictā tu portasti dnm uitē et tu
dnā om̄ es quid ē q̄ nō poteris eē
eū tu vis hoc factū ē Voluntas n
tua sit ē nra Tu meito mat cū
tatis es q̄ oēs visitas cū tute
rē applit mater et dixit mlti fi
li adhuc clipeus deficat nobis sta
q̄ ad clipeū duo p̄tinet s fortitu
do et signū dn̄ sub quo militat
Ergo clipeus spūalis sign̄ q̄ sideā
tes: amare passiois xp̄i filij mei
q̄ debet eē in sinistro brachio ux
tis cor ut quoties am̄ delent volup
tates carnis q̄sidēt luores ihu xp̄i
Quoties veō pūgūt et affligūt tristat
am̄ despectus et aduersitas mūdi
rememorent paupertas et egpba
xp̄i Quoties etiā delent honor
et longa vita carnis recogitet
amara mors et pas xp̄i Talis
itaq; clipeus debet hre fortitu
dine p̄seuerāte i bono et latitu
dine caritatis Signū vō clipei dz
eē de duob⁹ colorib⁹ fulgetibus e
quitū Duo aut colores sb⁹ cli
pei q̄sideātib⁹ passiois dnice
debēt sūt ignea affectionis dor
dinatus z puritas et infrenata mo
tuū carnis ignis em duob⁹ illustr
telū et angeli videtes gestulan
do gaudēt dicētes Este signū pu
ritatis et societatis nre Si adhuc
tenem⁹ militē istū Demones vō
videtes militē istū talib⁹ signis cli
pei decoratū clamabūt Quid fa
cie⁹ o socij iste em̄ miles tribulis
ē d aggressiōe decor⁹ d arm̄is d la
teribus eius sūt arma virtutū de ḡo
rastra dgelorū a sinistris vigila
tissimū habet custodē s deū dar
tutu plen⁹ ē oculis q̄b⁹ despiat ma
lignā nrām impugnāe q̄dē cū pos
sum⁹ ꝑ d cōfusiōe mūdi q̄ neq;
p̄ualem⁹ D q̄ felix ē talis
miles q̄ angelis honorat et cui
nnoē dēmones ḡtremiscūt Verū
filij q̄ istū clipeū nondū obtinuisti
rogem⁹ stos ā gelos puritate spūali mē
tes ut te muniāt Ite adhuc loqt
mater dei d filio adhuc deficat nobis
gladius Ita q̄ ad gladiū duo p̄ti
nēt Primo q̄ habeat duas acies
fortes q̄ sit bn exactus Gladius ḡ
spūalis ē q̄sidētia dei ad q̄ duas
dei p iustitia h duab dz hre aies
s rectitudinē iustitie d p̄ceptis tāq̄
a dextris et gratia q̄ actionem d adiu
tis tāq̄ a sinistris Talē gladiū ha
buit alle beatus Iob q̄ i p̄ceptis ob
tulit pro filijs q̄ pr̄ eār pauper
tate ostiū eius patuit viatori q̄ d na
turitate nō ambulauit nec q̄cupiuit
aliena ꝑ timuit deū sicut homo
sedēs sup fluctus maris Habuit
quoq; gratia actiōez i aduersis. q̄
p̄duis filijs et bonis q̄ quotidie
ab uxore et p̄cussus vlcere pessimo
sustinuit p̄cipit dicēs Dns dedit
dns abstulit sit p̄ benedict Hic
quoq; gladius dz eē bn exactus
extendo dpugnātes iustitia ut
moyses et dauid habendo zelū le
gis ut phinees. loq̄do ḡstant ut
helyas et johēs D q̄ multorū
gladius nūc omnibus ~~nūc omnibus~~ hic
vbo
betatus ē q̄ si loquit digito se nō
mouet q̄rentes actiā hom̄ et

q̄ nuchil claius et lōgius ꝑspiat q̄q̄ de
duobus coloribus

glorią dei nō attēdūt ℣Ergo q̄ gladiū talē nō habuisti rogem⁹ p̄archas et ꝓphas q̄ talē gladiū fidē habuerūt et dabit nobis cō fidentē ℣Item aput mōtē dei d̄ milli ℣Adhuc filii necessarium ē ℣ equo sup arma quo arma defendūt a rubigine et ne a pluuia maculent hoc aūt cooptorium ē caūtas velle mori pro deo et ecclā si possibile eēt sine dei offensa separari a deo ꝓ salute fr̄m ℣Per caūtas equit oīa p̄ca q̄uat uirtutes mitigat ira dei oīa faciat possibilia detereret demonia gaudiū ē angelorū hoc ueō equitē tū debet eē mitis albus et aberēt filii grēs q̄si aurū ℣Quia ubi zelus dei amoris ē ibi utiq; mundicia nō est neglecta q̄ hac utiq; caūtate habuit dabat apl̄o et ideo rogandi sūt ut ꝓ auxilient ℣Item aput dei mat̄ d̄ multi ℣Adhuc filii necessarium ē ℣ equus et sella Ira ꝓ ꝓ equus spūalit̄ intelligit baptismatis ℣Venit ēnd equus quehit hoiem ad aliq̄ quo ꝓficiendā hinis q̄tuor pedes sūt baptisma quod ꝓ equus designat̄ quehit hominem ad gr̄am dei hinis effectus spūales q̄ baptizati liberatur a dyabulo et obligat̄ admandata et iustitia dei ℣Secundū ē q̄ ꝓ gdat̄ a pcō originali ℣Tertiū ē q̄ filii dei efficiūt et cohēdes dei ℣Quartū ē q̄ celū ei aperit ℣Sed heu multi sūt qui eū d̄ nos distrectionis ueniunt ꝓponūt equo baptismatis frenū et abducūt eū ꝓ uia falsa ℣Tertio q̄ ꝓpe uia baptismatis recū ē q̄n ho ℣ annos distrectionis destruit et q̄uat a bonis moribus et q̄n ho ꝓueūt ad annos distrectionis et rogitat sedule quid de fonte ꝓmissū ē et tenet fidē et caūtatem dei inuiolatā ℣Et tūc abducit a uia rectā et ꝓponit frenū q̄ mundū et cū ꝓponit deo ℣Sella deo eq̄ i baptismo ē effectus amaē passionis et mortis ihū xp̄i filii mei q̄ ꝓ baptismū obtinuit effectū operationis stē ℣Quod n ē aq̄ nā elementū p̄ q̄ deo effusū ē spūs dei ueni ad elementū aquē et deitus effusi sanctus dei et sic aq̄ baptismū ꝓ uirtutē dei frā ē reconciliatio hoīs et dei porta mundē expulsio demonū uia celi et uenia peccatorū ℣Ergo q̄ d̄ uirtute baptismi clāri uoluerit cogitz ꝓmo amaritudinē destructionis baptismalis effectus ut eū mēs humana q̄ deū diuinit̄ cogitet q̄ amaē redēpta sit ℣Quoniēs ecclā uotū baptismi trāsgressū sit ē quid ueꝓ tanta reinduatōe ꝓmēt̄ Ite ut hō fiat mūd̄ sella baptismalis effectus sedeat nitē sūt due strigiles s. dux q̄ sideā in oratione ꝓmo n̄ oratē debet deū talut ℣O dne deus omnipotēs benedictus sis tu q̄ me creasti et redemisti et tū dignationē dignus eem ꝑ quē me tolleasti et ad penitentiā reduxisti ℣Recognosco dne coram maiestate tua q̄ oīa q̄ dedisti mi ad salutē dutulit̄ et dampnabilit̄ expendisse uidelicz temporibus pmē mee quamtatibus corporis d̄ superfluitatibus gr̄am baptismi d̄ superbis et oīa dilexi plusq̄ te creatorē et redemptorē et nutritorē et q̄uatorē meū ℣Et in māz tuā peto q̄ miser sū ex me et q̄ nō aggnoui benignā patientiā tuā d̄ me et nō timui horribilē tuā iustitiā tuā nō attendebā quid t̄ pro d̄ mirabilibus bonis tuis rēspondem. sed eg̃ de die d̄ die te malis meis ꝓuocabā ꝓpterea dne nō habeo nī unum ꝙd dicā s. miserere mei f. m. mi tua Ite secunda oratio sit talis ℣O dne deus

ompē. tu scis oīa me hzē a te et
sme te mihi dē nō posse nī solamō
hō quod ego pē met fecī ꝙ petiī Jō
precor hūiliter pietatē tuā ut nō
ꝑm peccatū mea facias mī ꝙ ꝑm
magnā mīaz tuā Et mitte in sp̄m
tuū scm̄ q illumiet cor meū et con
firmet d vīa mādatoz tuoz ut
d hyīs q te d spīrāte ygnoīa ꝙscue
tē valeā nullis q tēptacōīb q
a te sēpari Ergo fili q ista desi
dauī t vogem illos q passionē di
amauī fixerūt d corde suo ut tibi
tribuāt de caritate sua Qubꝫ dic
tis stetit appuit ql vnꝰ equꝰ ꝓpatus
cū ornamentis de auratis Et tūc
rīspondit mī dei ista mq̄ ornatus
equi sigt dona spūtꝰ scī q d bap
tismo largīt in baptismo quida
suis ꝑ bonū suis ꝑ malū mīstret
mīstriū trāmittit primū delectū auge
tur grā. Dimittit quedaz peccatū
dat spūs scūs d pigmꝰ agēli d cus
todia et celū d hēditatē Este fili
hec sūt ornamēta spūalis militis
quibꝰ q mduti sūt acquiet stipē
dū illud ddecabile appetitui honor
q̄tissimꝰ et nalis habūdātia vita
sme fine

Expē nerrat bnficia q fecat et fuat
mlitib et q̄rit de ꝓzīo dgitatu
dme et dicit vegeb vnā nouā for
mā sibi grā petendi militēs ad de
fensionē et aplīatōez fidei et sāc
te ecclesie Capl̄ xxxv

Ego sū cū prē et spū sto vnꝰ
deꝰ Dixī t prūb de militia
q m quoda gtissima fuit ꝙ vēri
lo cauitatis nī collīgatu fuit ꝙ ad vo
to suo obligabat se militēs dare
carnē suā pro carne mea et sāgui
nē suū ꝑ sanguine meo Jō et ego
ꝙsensi d eos et qudā eos nī in vnū
vtilitatē et d vnā societatē Ez nūc
q̄ꝝz supīpōb militēs q tenēnt
et deberēt cē mei q̄ ausi sūt ego
quippe sū creatoz eoz et rēdeptoz
ego et auxiliatoz Ego creaui eos
corpa et mēbra Ego oīa q d mūdo
sūt ad vtilitatē eoz fēa ego
redēmi eos sāguine meo ego em
eis hēditatē eternā passione mea
ego d odiꝰ pīculis defendo eos et
do eis fortitudinē ad agēdū et
laborādū Nunc aut ipī ausi sūt a
me ducāt ꝑ melotē passionē meā
obliuiscūtur et neglegūt vba mea
sbꝫ aīe eoz̄ delectāt ꝑ pasci debe
rēt q tēpnūt me eligētes aīe et
toto affectū cū nē suā dare et lacerā
re ꝑ laude hoīm sanguinē suū
fūdē ꝓpter explendas cupiditatis
sue libēnē mozi ꝓpter mūdana et
vā dyabolica et mania Adhuc
tū licet sic ausi sūt mā mea et
ultrix ē in eis Nā ꝑ mām eus
todio eos ne tradātur dyabulo
ꝑ ultricē tolleō eos ꝑ acīē Et
si adhuc reuerti voluerīt ego gau
denē suscipio eos et offerō eis
letāt Dic ergo illi q militiam
suā ad me querere vellet ꝙ sub
hac forma mī denuo placē posset
Nuncīa ei em miles fieri vellet de
bēt cū equo et apparatu suo ad ci
mitelū ecclē ꝓcedē et ibi equꝰ im
que ꝙ equꝰ nō ē creatꝰ ad superbia
hoīm sī ad iuste vtilitatē et defen
sionē et ad inimicoz̄ dei expugna
tiōez Dem assumat mātellū
cuꝰ ligatura ponēda ē sup frōtē ut sicut dyacon ꝙ assumat stola
in signū obiē et pacē dnūe sic
ipe miles assumit mātellū et
ligaturā pont sup frōtē in sigm
ꝙ fesse militie et obediēcie prō

cruis mee defensione assumēda
Quē mlutē p̄redat vexillū ptūtis
scrūalis ut sciat se ptūti mūdane
d oīb⁹ q̄ nō fuit ⁊ deū debe' obe
dire ingressso aūt eo tymtellū
cleri occurrāt ei cū vexillo ec
clesie īquo depicta sit passio mea
et vulnerā mea in signū q̄ ecciaz
dei et fidē defendē debz et pl'atis
eiⁿ eciā obtpare Cū aūt mgr
dict ecciaz vexillū tpalis ptūtis
foras ecciaz īmaneat et vexil
lū meū p̄redat eū ī ecciaz ī sig
nū q̄ diuina q̄ tās p̄redat secu
larē et q̄ de spualib⁹ plus ē au
rādū q̄ de tpalib⁹ Dictu vero
missa usq; ad agn⁹ dei. tūc rex
ul' ille dūs stlāris p̄redat ad m
lutē cū altare et dicat vis tu fi'
miles Quo r̄spōdente volo sub
iugat p̄mitte magī deo et mī te
fidem stē ecciē defendē et pl'atis
eiⁿ ī oībus q̄ dei fuit obedire Q⁹
r̄spōdente p̄mitto tradat gladiū
mādb⁹ eiⁿ et dicat Accipe gladiū
de manib⁹ tuis ut nō ptas
vite tue p̄ fide et ecciā dei ut d
mnicos dei p̄ depmas et ut amicos
dei defendas Postea p̄mittat
clipeū et dicat Accipe clipeū ut
defendas te q̄ ī mnicos dei et vidu
as et orphanos ecclīas auxiliū et
ut honorē dei ī oībus augmētes
Postea veō dyonat anulū dicens
eiⁿ d. Accipe obediētie (bierrq; eō) et potestā
ti Vide go ut sicut fugasti p̄fes
sione sic dpleas et ope Post hec
aūt mātellū adaptet sibi et fugā
turū ut totidie habeat ī mēoria
quid deo vouit et q̄ ad ecciē et fi
dei defensionē plus q̄ alius se pfessio
ne ī facie ecciē obligauit Hinc

ergo pactū et deō agn⁹ dei sac
dos q̄ missā celebrat tradat ei
corp⁹ meū ut fidē stē ecciē defen
dat Ego ero ī eo ⁊ xp̄s ī me Ego
mīstrabo ei auxiliū ⁊ robur et m
tendā eū flāma caritatis mee ut
nichil velit nī me nichil timeat nī
me dīm quid Q⁹ si forte fuit d tēp
po et ibi pro honore meo et fide
mea defendēda sup̄sit mlitia nī
chilominⁱ ei p̄erit si detencio fuit
tēp Ego dem q̄ d oī loco sid p
potenciā meā et oēs mī detencio
ne rēi et voluptate bō placē pmit
Ego aūt fui caritas et nullⁱ ad
me venire p̄ nī q̄ habeat cau
tatē Et iō null' p̄cipio t⁹ facē
quod dem ē q̄ tūc huiusmī ex ti
more Q⁹ sūdq; vellet sic assumē
militiā ut dem ē mī placē pos
set Dignū quippe erit ut sicut p
superbiā a veā p̄fessione mlitie
exteriū ē sic p humilitatē ad vē
militie cultū se reūti velle ondere
Ipse vero dpator et rex benig
ne et humil' ut p̄ et fr̄ et dūs
monet mlites q̄ r̄uūtant ad eū
narrādo penas quas passⁱ ē q̄
eis et p̄mittēdo illis īstipēdiū si
r̄uūtant q̄ntū p̄ma glōsa celestia

Ego sū verⁱ Capl' xxx vj
rex et nullⁱ ē dignⁱ vōtī
rex nī ego Ad me ē oīs ptas Ut
ego q̄ iustⁱ et mī scitores sū mo
neo eos (q̄ dicūt mīchees) ut q̄rat miserīcordiā mea
ne tueāt eos iustitia mea q̄ est
stabilis sicut mōs arcēs q̄ ignīs
horribilis q̄ tonitruū subita q̄si
arcⁱ extensⁱ ad fugittandū Ego
moneo eos tplicē primo sicut p̄
filios ut r̄uūtant ad me q̄ ego p̄
et creator eorū sū Reuūtant et da
bo aspōnū quod paēno iure debetur
eis Reuertantur qua hic

licet q̃ tẽpt⁹ sed actū cū gaudio sus
cipiã eos et occurrã eis cū caritate
¶ Secūdo rogo eos sicut frat⁹ ut
recordent⁹ vulnerū meoꝝ omm
tant⁹ ad me et ego suscipiã eos si
cut frater ¶ 3o rogo ut dñs ut fi
tant⁹ ad me dñm suū cu⁹ dederūt
fidē cui obsequiū tenet⁹ et ueracī
to se obligauerūt Ergo o mlites
vltimī ad me p̃cm vr̃m q̃ ad cari
tate eduxi vos ¶ 2o sideate me
fr̃m vr̃m q̃ nobis et vobiscū fac
tū filēm ¶ 4o ultimū ad me piū
dñm Inhonestus quippe magna
e alij dño dare fidē z alij obsequiū
vos em̃ nō dedistis fidē q̃ defen
dere tis fidē catholicā et eccl̃iā me
ā q̃ mfelix subuenietis ¶ 5o ecce meo
dñico datis obsequiū ¶ 6o ponen
tis eciā vexillū meū et vexillū
dñici erigetis Ergo o mlites ēdi
te ad me cū vera humilitate quia
me q̃ superbiā discessistis ¶ 7o in
durū vobis videt⁹ aliquid q̃ me
pati q̃ sideare q̃ ego ferā tm̃ pro
vobis ¶ 8o go nū q̃ vos sanguino
lētis pedib⁹ ad crucē Ego habui
q̃ vos manꝰ et pedes q̃ foratos
Ego nullū mēbꝝ meoꝝ q̃ pro
vobis et tñ 9o totū negligetis r̃
cedere a me ¶ 10o dite ergo et da
bo vobis ī auxiliū terā q̃ mo
fortitudinē q̃ dñm eos corpales
¶ 11o magnitudinē quia mēbꝝ nō me
timebitis qua delectabile videbi
tis vobis pro me laborare ¶ 12o da
bo sapiēciā q̃ dilligetis veracī fi
dē et ī voluntate Ergo redite
et stute veniet⁹ Ego em̃ q̃ moneo vos
sūt ille cui angeli seruiūt q̃ pręs
vrōb obedietes libeāt obedie
tes ver̃ audientiū et superbos humilia
tis Ego sum pn̄s q̃ bello pn̄s ī pa
ssione sequim̃ ergo me ne sicut

ꝑteā boni mlites solūt ꝓmissū

cera ab igne dissoluam̃ 13o re
stituitis promissione vrām tu
ramētū q̃ tẽpnitis quidquid ego
minor et indignior sū amico vro
q̃li 14o si datis fidē soluitis
mī aut datoi vite et honorū con
suetoi sanitatis nō redditis pro
missa ¶ 15o si nō suffratis ope saltē
tenuī voluntate Ego n̄ q̃ pati
ēs fututi vrē q̃ diabol⁹ opp̃mit
vos voluntatē et rapiā q̃ ope ¶ 16o
ver̃ reditis ad me cū caritate labo
rate cū q̃ fide ecclesie mee et ego
cū oī exercitu meo sicut pi⁹ pater
occurrā vobis et dabo vobis pro
ꝑmio quāq̃ bona dño honor et
n⁹ nūq̃ vr̃edet de auditu vro ¶ 17o
facies et gloria dei nūq̃ vr̃edet a
visione uestra ¶ 18o laus dei nūq̃
vr̃edet de ore vro ¶ 19o aīa vra ha
bebit oīa q̃ desideabit et michil a
liud desideabit n̄ q̃ habet ¶ 20o nū
q̃ separabim̃ a me deo vro q̃ sine fi
ne durabit gaudiū et sine fine m
gaudio viuet aīa vra ¶ Ecce o m
lites talis erit retributio vra si fidē
meā defenditis et q̃ honorē meo
pli⁹q̃ vro laboratis ¶ Recordem̃ si
mtellectus ē vobis q̃ ego pacies m
vos sū et q̃ offertis m̄ tale q̃ tume
liā quale vos ipi a vrīs nō vultis
pati ¶ Sed licet ego oīa ex potē
mea possiī et licet ultricia clamat
sup vos vindicta ad hoc tñ mīa mea
que ē a sapiā et bonitate pcedi
bus ꝓteā queīre māz Ex caritate
n̄ prebeo illi eā a quo rogari
humilit⁹ debere ¶ ¶ ¶

¶ Xp̄o ondit⁹ q̃ glose bom et usti
mlites rapuit ad celestē gloriā
p̄ exēplū vm̄ aīe bom mlitis de
functi cui occurrebat angeli cū
ubilo et tota trinitas cū mrifico
gaudio Capl̄ xxxvm ¶ ¶

uppator xpc loqr ad sponsā d
Dixi tibi prius de fine et pena
multis q̄ primo t̄cessit a milicia
n̄ pfessa Nunc ergo dico t̄ p fili
tudine q̄ alit̄ spualia nō posses
mtelligē de gloria et honoē illi
q̄ virilit̄ milicia vera p̄ deput
et virili gsidnaut Iste amicus
meus cū venit ad finē vite sue et
aiā de corpe exiret strati quidē
legiones angelorū mittebant̄ i
occursū eius int̄ quos venerut
dnūabiles demones ut aliquod
sui uris duemitet q̄ alias illā q̄
plem malicia sua et ab ea nūq̄
cessat Tunc aut ona vox clare
luide sonuit de celo d Nūq̄ nō
iste ē q̄ se ad voluntatē tuā alli
gauit et eā pfectē apleuit Et tunc
pd aūd p sonalit̄ venit i mtelligē
et gsciā sua Ve ego sū De mde
tres vores strati audiebāt ona
ex pte deitatis dicēs ad alias Tu
ergo es filius meus et voluntatē
p̄is tui fecisti Veni ergo mūc ad
me potētissimū creatorē tuū et
dulcissimū p̄em Tibi em debē
etna hēditas q̄ filius es Tibi de
bet hēditas p̄ius q̄ ei obedisti Ve
ni gē dulcissime ad me et ego t̄ri
pia te eū glā et honoē Secūda
vox audiebat ex pte humanitatis
dicēs Frat̄ mi veni ad me frēm tu
um ego em optuli me pro te d bel
lū ego fudi sanguinē meū pro te
Veni gē ad me q̄ secutus fuisti vo
luntatē meā Veni ad me q̄ repen
disti sanguinē pro salute ne q̄ patus
fuisti dae morte p̄ morte et vitā
p̄ vita Deo tu q̄ sequebaris me in
vita tua veni mūc de vita mea et
gaudiū meū quod nō finet Vera
tu em es te confiteor frem meum Ter
tia vox audiebat ex pte spūs sci qui
nūqd nō ego te creaui et dedi t̄ corpus et aiam
nō tres dii sed unus deus dicēs Veni
mūc miles meus q̄ fuisti sic desidā
bilis mihi q̄ ceteris habitare tecū
Tu em fuisti sic volūs ext̄ q̄ dig
nus eas q̄ ego defendem te et ideo
pro corpis tui quietudine intra i
requiem pro metus tue tribulatione
ingredere consolatoez desiderabilē pro
cruciatu tua et illi extra mēnia int̄
in mercedē et ego habitabo de te et
tu de me Veni gē egregie miles.
ad me q̄ mihi desideasti n̄ me ve
ni et t̄ plebeis duuma dulcedine
Post hec aut quidē legiones ange
lorū quasi quidē vocib⁹ simul erut
p̄ra vox loquebat de p̄ria mea istud
egregiū militē et portem⁹ am
eū arma sua in p̄sentem⁹ deo nō
fide sua q̄ de cōcussa fuauit et ab
inimicis iustitie defensauit Tra vox
aut Feram⁹ am eū clipeū suū in de
demōstrem⁹ deo nō patientiā suā
q̄ p̄ius deo nō nota sit tū glōsior
fit erit ex nō testio Patientiā
em nō solū aduersa sustinuit patiet̄
sed p̄ro adiūsis gras deo t̄ferebat Tra
vox aut Credam⁹ eū et p̄sentem⁹
assp̄tū dei mi gladiū eius i demōstr
mus obedientiā eius q̄ de duris et de
ubus uxē modis p̄fessionis sue obe
diuit Quinta vox angelorū aut Ve ei
ondam⁹ deo equid istis mūnis i testio
nium p̄hibeam⁹ humilitatis ei Si
tut em equus portat corp⁹ hoīs sic
humilitas ei p̄cedēs eū et subsequ
ad de q̄ bonū fecerat eū Nichil
quippe de eo duemit superbia suum i
o secure equitabat Vera vox aut ve
te et p̄sentem⁹ deo nō galea eius
testio⁹ dem⁹ de duuno desiderio
quod habuit ad deū sed nēq̄ ad
hora meditabat eū de corde ipsius
habebat de ore ipm de opib⁹ ipm sed
oīa desiderabat et p eius amore et

honoc̄ exhibuit se mortuū mūdo
Ergo p̄sentē hēr deo mō q̄ dign
nē ē iste p̄ modico labore hīc̄ et
mūq̄ quietē et cū dnō suo lētāt̄ q̄
tātū et toties desideābat Cū tali
bus n̄ oculis et mābili choro āge
lorū fēbat̄ amicꝰ meꝰ ī regem p
petuū Que videns aīa exultans
ait me aut felix ego q̄ umq̄ creatū
fui felix ego q̄ deo meo seruui q̄
nūc video nūc felix ego q̄ gaudi
ū habeo z glām q̄ nō finiet Ecce
talit̄ amicꝰ meꝰ veīt ad me et tl̄
p̄mo t̄municāt̄q̄ ē Et q̄us nō dēs
effudereūt sāguinē p̄ nōe meo michi
omniꝰ tūc eandē mercedē habebūt
si habēt voluntatē dāc̄ vitā suā p
me· tpe se sic offerēte et necessitate
fidei mgruēte Ecce q̄m uoluntas bo
na facit

Xp̄s p̄cepit r̄gib⁹ q̄ extirpēt de
regno suo phytones z sortilegos z
diuinatores q̄ arte dyabolica decepi
unt aīas et omagiāt se dyabolo p̄ lu
cra tpalia Capl̄ xxxvm

Quidā q̄dā de regno suecie cō
siluit phytonē veterē hoies alie
nus regn̄ deberēt debellare q̄ regē
ul' nō Et sic euenit ut phytonissa
dixerat Rex' sōn̄ milite nerrūte r'
gi p̄ntē x' sponsa strati ipā cū dulci
set a r'ge audiunt d spū voce xp̄i di
centem sibi Audisti quomō miles con
siluit phytonē et quo⁹ p̄dixit futu
ra patēt Ideo dic regi q̄ hī fiūt ex
p̄missione mea p̄ter malā fide populi
Nā dyabolꝰ ex subtilitate nē suē
multa futura ognoscēt p̄ter q̄ ut decipiat
credētes sibi z fideles m̄ dnoteset
cōsulēt ubꝰ p̄ropterea dic regi q̄ tales
hoies extirpēt a cōsortio fideliū q̄
tales decepti sūt aīarū q̄ p̄ter lucrū
tpale dāt et homagiāt se dyabolo
ut pluēs decipiat̄ Heret mirū q̄
q̄ hō plꝰ desideāt surgere et dnari
affectat q̄ velle deū nūc deuio tēp
tāt̄ mētē eiꝰ et videēs eū deliquatū
d̄ fusionibꝰ suis mittat aduersarios suos
s phytones et alios aduersarios fidei
quib⁹ decipiat̄ Et cū mōdiū tpa
le q̄sceāt̄ p̄dit quod ē etnū Ex

Xp̄s dixit hīs regibꝰ q̄ q̄ volūt pas
sagiū facē dēcē vrā s̄ p̄ē mi
tatē dei et aīarū salutē corrigēdo
se p̄us et r̄formādo regnū suū xxxix

Rex quidā suecie Capl̄ xxxix
rogauit sp̄osū xp̄i q̄ ostēdat
dn̄s si placet ei q̄ uret d exercitu cōt
pagnos q̄ habebat d uoto Cui
quo sponsa orāte apparuit ei xp̄s d
ei rex exiuit uolūt ad pagnos
ostulo nō p̄cepto q̄ mali meliꝰ ē
facē p̄m q̄silud q̄ ex p̄cepto ydeo
q̄silo ei duo p̄o q̄ habeat cor bonū
et corp̄ aptū Cor s bonū ut nulla
sit cētio alia exeūdi n' p̄ter cāritatēdi
et salutē aīarū Corp̄ veō aptū
ut s rōnabilis sit d ieunio z labore
z laboret q̄ vasallos et milites ha
beat uoluntarios et correctos ideo ē
necat p̄o regnū suū dstrēdo q̄mo
ultricia fuāta ē q̄lit̄ z p quos frā
sūt iudicia z r̄gimina Crua q̄ alios
conat̄ mittē d celū necesse ē ut de
piat a sepo corrigēdo errores p̄pos
et p̄ī hꝰ subditos admonēdo et cor
ripiendo et uirtuosis exemplis mi
tando

Xp̄s dixit q̄ reges p̄cēt volē
tes q̄t̄ d fideles p̄mo admoneat
eos q̄ quārant cū benignitate et
pace Et si renuerīt d fideles tur
gel̄ et manꝰ extēdē sup̄ eos

Cristus loquebat̄ sponse d Dixit q̄ neō Capl̄ xl
duq̄ appelli debet ad regnū celo

rid ¶ Indeo⁹ ubi flores bom̃ pcedut
a zizania nudꝫ nõ ẽ melꝰ q̃ fuerĩ
dant zizaĩe ne flores astendẽtes
pcedant ꝓptꝛea ꝙ vadũt ad ter
ras ꝺfideluꝫ eis offerãt ꝙ⁹ patẽ
et fidẽ et ũitatẽ libtatẽ ¶ Et si ifi
deles nõ rũpuĩt q̃ filia eoꝝ et a
monciões tũ zelꝰ et manꝰ sue ex
tenda ¶ Deꝫ n. ꝙ ꝓ ũitate mortuꝰ
fuerũ ego deꝰ q̃ ꝓ ũitas reddã eis
rẽplũ et etiã ipi ꝺfideles ad mꝰ
nora supplicia ꝙuement ꝙ si diuꝰ
vuerẽt ĩ patẽ morẽnt ꝙ si ꝺplꝰ
vuerẽt amplus petrãt ¶ Tantũ
n bomũ ẽ ũitas q̃ nr̃ mĩma cogitꝰ
ao eũt sine rmuneatõe q̃ tomagꝰ
apus bomũ

¶ Colloquio me⁹ deũ et sponsã de
rege et ure ẽ detuꝫ rẽgis ꝺ regno
et utrũ rex possit aliq̃ alienare ꝑ
tmẽcia ad cõna ¶ Et que et qlit̃
possit alienata rꝑete et rhabe

Loquebat̃ spon Capꝯ xh
sã ad xpm oratõ ꝓ regno
suerie me⁹ alia ꝺ ¶ Dne mꝗt ne ꝺ
dignerꝭ si ꝙ⁹ audiui ex scptura
ꝙ michl archãgel ẽ cũ ꝺuꝰ stria
nr̃ tenẽdũ ẽ aliq̃ acꝗsitũ q̃ ꝰ
tinã ¶ Nũc aũt rex iste habet tra
q̃ quida ꝺicũt ĩre eũ ex ꝰtria a
alq̃ veõ rsponꝺet q̃ tractꝰ et lo
nitꝰ ẽ si ꝺisto ꝙ⁹ tolleãs q̃ ꝺ a
lqꝫ rꝓbat ¶ Dne deꝰ ꝓst di
luuiũ multi homĩes rmãserũt
n illi q̃ erãt ꝺ archa noe et ex
eis vna ꝙgenies nata ẽ q̃ venit
ad orientẽ de q̃ etiã q̃ꝺa vene
rũt ꝺ suetiã ¶ Et alia ꝑtꝭ ad oc
aꝺẽtem de q̃ q̃ꝺa ex orti venerũt
in daciam ¶ Sed q̃ ꝓmo reperũt to
le tra nõ erãt uallata a q̃ michl
appropãbat ſ ꝺe tra eoꝝ q̃ habi
tabãt ultra aq̃s et ĩ ꝓmissis sed
vnꝰ ꝰ q̃ q̃ tenebãt de eo quos ꝺ
uenerat sic̃ scptũ ẽ de loth ¶ Et ꝺ
quit tu ad dextrã uadis ego sinistrã
tenebo ¶ Quasi ꝺicẽt ¶ Quidq̃ tuꝰ
propinq̃s hoꝝ eũt tuũ et hẽꝺũ tuo
rũ ¶ Deinde procedẽte tpe venerũt
iudices ꝛ reges q̃ q̃ genti rẽmmẽ sue
nõ occupabãt tra eorũ q̃ ꝺ mssibus
et ultra aq̃s habitabãt ꝛ stabat vnꝰ
quiq̃ in tis et limitib⁹ antiquoꝝ
erãt sposa ¶ Quod si ꝙ⁹ aliq̃ reg
m alienaet ꝺonatõe aliq̃ a regno
nũq̃ a suꝯssorꝫ repetẽꝺũ eet
¶ Nũ deꝰ in regno quoꝺa mquit h
uabãt cõna ꝓtinẽs ad regẽ ꝙplẽ
tuq̃ regm q̃sideratꝫ se nõ posse sta
re sine rge elegerũt sibi rgẽ tra
ctes cõnã regi electo custoꝺiẽꝺũ
et rẽsignãꝺã rgi futuro ¶ Si q̃
iste rex sit electus aliq̃ ꝑtẽ de cõ
na alienare ul mumre vellet ꝛte
rex fuũ rpete posꝭ et ꝺeret q̃a
nulla ꝺmmuta debet eẽ ꝺ cõna
nr̃ rex ꝺmmuẽ ul alienaẽ ꝑtẽ cõ
nã nisi forte rõnabili causa ad di
es suos ¶ Quod em̃ ẽ cõna regm n
ꝑtes rgales ¶ Quãꝺo veõ regnũ nisi
populꝰ ei subiectꝰ ¶ Quãꝺo rex
n mediator et q̃ſuator regni et po
puli ¶ Ergo q̃ſuator et ꝺefẽsor cõne
nẽ ꝺmmuiaẽ ꝺbz ul mmuẽ cõna
ꝺ ꝓuiꝺitu futuri rgis ¶ Nũ sposa
¶ Quod si rex ex necessitate uel uo
lẽta cogẽt alienaẽ ꝑtẽ cõne ¶ Tu
ꝺeꝰ ¶ Si mqꝫ duo homĩes ceũt ꝺs
cordãtes. alter q̃ potẽcior nolꝭ
ꝺare gratis n abaꝺẽt ꝺignꝰ alteꝝ
cuiꝰ n eẽt ꝺignꝰ alteꝝ abeꝝ abeꝝ
ni ei⁹ q̃ ꝺapnũ passꝰ ẽ ¶ Et sic̃ eſſ
ꝺe regno ¶ Si rex aliq̃s ꝑt necess
sitatẽ ul captiuitatẽ ꝺmmuẽt
ꝑtẽ aliq̃ ꝺe rgẽ ꝛte rꝰ futurꝰq̃ re
pete ꝑt q̃ rex nõ ẽ ꝺnꝰ cõne ſ

rectoz. nec necessitas fuit legē ferre
¶ Quod si rex alicui dnō successisset
ad dies suos ptē aliq̄ cōne et mor
tuo rege. dnō ille et successores ei
detinerēt illa successa tuīt̄ ꝓpa nūd
q̄ r̄petenda essent ¶ Cui dnō vtiq̄ tra
illa r̄dire debet ad legitimū dnm
i ad illud r̄gnē hēdē ꝑdecessorū legis
credentis ¶ Nec ei ¶ Quod si ꝑs cō
ne ꝓpignorata esset alicui ꝙ debita
illo q̄ leuatis et ꝑceptis fructib⁹
multis dnō mortuo tra postea ue
nit dnō manū alterius q̄ nullū ius ha
beret ad terrā ex eo q̄ nec successio ei
fuisset nec ꝓpignorata. ꝑ occasionē qua
dā occupasset illā nec dimittē vellz
nī accepta pecunia ¶ Quod dicitur casu
fructuū esset ¶ Cui dnō ¶ Si magt aliq̄s
habet globū aureū d mauro dicet
aliquis ¶ Globus magt iste tuus est si ꝑha
bē mediū ita nī tot libras ¶ certe
dari sibi debent tot libē q̄ ubi ꝑdi
ue aliq̄s tra occupata fuit et pacifice
possessa fuerit repetenda est et cō
putatis sumptib⁹ r̄duenda ¶ Nec aut
sic rex electus eleuatus sup lapidē
ꝓdā ad spectaculū populi designat
dominiū sue hīe et possessionē etiam
de singulis ptib⁹ regni ita quod ē
tra ista de ptibus illis et ture
hēditatis et emptionis ptinet ad hoc
quod ille rex obtenta asseruet ne for
te si alie fecerit et dominiū ꝑdat et
sub cōna reducet ¶ Item loquebat
ꝓsa ad dnm ¶ Dne magt ne de dig
nitate si adhuc ero semel iste rex
habet duos filios et duo regna in
alio regno eligunt reges ture hēdita
tis in alio sm̄ fauore populi ¶ Nec
aut ḡrui fuerit ē ¶ Ad filius iunior
assumpti ē de regno hēditario maior
vero de regno quod ꝑ electionē debe
¶ Nec deus ¶ In electis eoz tū erat
ꝙquedentia et quartus sup excellat

ꝓpterea ad prudentiam pacis et ꝑsuasionem vtilita
tis ciuitatis ab apostolorum regni nostri e

In cor mathei amor prudentia stultas
adulatio stultorum et diffidentia de deo
de tute regni ¶ Et ideo electio eorum fuit
ꝙ iustitia qua deus et ꝙ bonum rei publi
ce et vtilitate cōtratus et populi
regni nostri ē ꝑ seniorem filium transiret
regnum hēditarium maiorem vero ad elec
tionem veniat aliquis ni⁹ tractent
ꝓcera istius regni parent dispendium
ꝙ status regni affligeret discordia oriē
tur dies filiorum erunt damnatiui
ne et regna eorum ad nos erunt regna
ꝑ sicut scriptum est potentes tuīs mag
nus a sedib⁹ suis et ꝙ exaltabat hu
miles eleuabit ¶ Ecce deus tibi ex nu
de duobus regnis in uno electio
dalio vero hereditas. ¶ Quod ubi electio
est destructum et afflictum est qz verus
hēs nō eligebat ¶ Et hoc fecerunt ꝑ
tes eligentium et auiditas abientes
regnum ¶ Ergo deus nō affligat filium
ꝓ patris ꝓtus nec dedecus irasci
ꝑ iustitia fiat et fiat de tribus et de
celis deus regnum illud nō veniet
ad priorem gloriam et felicitatem statum
donec verus hēs ꝙsurgat aut ex pa
tria successione aut ex matria

¶ Expō ꝑ ex nu ꝙ hugo graualt de ꝓpin
quis et ideo iuuens se ad fideles et
paganos ꝓcurat suus et amicis
suis ꝙ uadat ad iuuandum eos in ca
ritate benigna ꝙ bis dictis hugo cō
tenuit

Capitulum xlij de

Christus loquebat ꝓ se ad ꝑ Ego
sum similis regi ꝙ stabat de cō
po ad cuius dexteram stabat ami
ci et ad sinistram inimici ¶ Quibus
stantibus ꝙ vox una cuiusdam clamantis
venit ad dexteram ubi ceteri armati
stabant galeas habebat ligna
tas et faces iussas ad dnm ¶ Cla
mabat aut vox sic Veritatem vos
ad me et cōdite in Ego enim habeo

per q̄ vidē deberet̄ stat̄ ī occipite & ī fronte
tēbr̄ st̄ Que eī st̄ foramīa galeaꝝ

aurū dat̄ vobis ¶ audiētes uterē
se ad eū ¶ rubꝫ ūsis dixit vox ꝓ
¶ Si volueritis vidē aurū solute ga
leas vrās et si possidē desideat̄
tuū lugubo galeas vras ad volū
tatē meā ¶ rubꝫ fauētibꝫ ei lugu
ut galeas eoꝝ extīsuꝫto ura q
ātiora et foramīa ꝑ q̄ vidē debe
bat erāt d occipite et posteriora ga
lee obūbrabāt oculos ne viderēt
et sic ille clamās eos duxit eos
ꝑ se ¶ rubꝫ gestis audeiauerūt
quidā amici regis dnō suo regi
q̄ yoiēs sui ab inimicis suis cēt
supplātati ¶ Qui aut ad amicos su
os Exite mīt eos et clamate sic
Soluite galeas vras et videte
q̄ decepti estis ¶ Nouissim ad me z
ego rapiā vos d pace ¶ Nolue
runt audire. ꝫ habuerūt ꝓ deri
su ¶ Quod seruꝰ audiētes nūcia
uerūt hīs dnō suo ¶ Qui aut ¶ Ergo
q̄ ipi ꝓcepserūt me credite eis
ad sinistrā ꝑtē et dicite eis q̄ ad
sinistrā stant hī ta via q̄ ducit
vos ad vitā ꝑata ē uobis porta
aptā ē et dominꝰ ꝑ sonalit cū vult parc
oriri ē vobis ¶ Ergo credite sic
mīt viā ee ꝑatā spate stabilit
portā ee aptam et alba ei ee
vera ¶ Peruenite cū celitate dnō
et ꝓcē cū celitate et pace suscipiet
vos et ducet ī ꝑpetuā patē ¶ Qui
audiētes ūba nunciorū credide
runt et susceptī sūt d pace ¶ Ego
sū ille rex q̄ xpiānos habui ad
dexterā q̄ eis ꝓmisi etnū bonū
quorū galeē lugate et facies ad
me ūse erāt ꝙ voluntatē ꝑ fectam
habuerūt facē voluntatē meā obe
dire mādatis meis et desideriū to
tū eāt ad celū ¶ Tandē vox dya. la. ꝙ. supbi.

sonuit d mūdo q̄ ondebat mūdi
diuitias et carnalē voluptatē ad
q̄ se tūt uterūt cū affectu z ssbm
supbie dederūt ꝓ q̄ et tūc ga
leas deposuerūt cū affectu que
q̄leuerūt et ꝙalia ꝙalibꝫ ꝓ
fuerūt ¶ Depositis ergo galeis
diuine voluntatis et armis uirtu
tūm nūc supbia ꝙualuit d eis z
tm eos sibi obligauit q̄ libent
usq̄ d fmē volūt petrē et libēt
metuū vellēt vnē ut ētinū pos
sent petrē ¶ Que etā sic obūbra
uit eos q̄ foramīa galeaꝝ nisi
q̄ sideātis futuroꝝ et pudi cū
spectu q̄tuū ꝑtuū foramē dēret
q̄ sideāre prima etnā q̄ delectā
bilia sūt et futura supplicia q̄ hor
ribilia ac dei iudicia q̄ tribulia p
sedm vō foramē dērent q̄ sideāre
q̄ cent ꝓcepta a deo et que q̄ hibi
ta et quātū excedrēt a mādatis
dei et quomō emēdarēt ¶ Sed hī
foramīa tā stant ī occipite ubi ni
chil vidē q̄ q̄ sideātis celestiū et
dita ē obliuiom amor dei ꝑ fruit
amor aūt mūdi tā suauit q̄ sideā
t et ꝙplectit q̄ eos ducat trīq̄ ro
tū bn ūuetā ad q̄dq̄ velut verū
tū amici mei videtes dehonestatē
tionē meā. aūarū rapiū et dyaboli
dominiū cotidie ꝓ eis ad me ꝓ
bus suis clamāt quoīd ꝓtes pene
fuerūt celū et dtrauerūt aures
meas ¶ Et ego flexus ꝓbꝫ eoꝝd
misi eis cotidie ꝓdicatoēs meos
ostendi signa et multiplicaui eis
gram meā ¶ Et ipi oīa spnētes
petā petis addiderūt ꝙpteā nūc
dicā suis meis et ī veritate cō
plebo ꝙ credite sui mei ad simis
trā r ad paganos q̄ tūc ad simis
trā r ad q̄ptū usq̄ mūc fuerūt

Atrodite mḡ et sic dicte eis dñs
celi et creator oñm fauit uobis di
ci Ecce celi apta ē uobis habete
voluntatē mtradi cū firma fide
porta celi stat uobis apta ꝑpate
firmit' z dtrabitis d eam Rex re
li et dñs dgelorū vult ꝑsonalit'
ostrē uobis et dare pace et ꝑpetu
a bnduōēz Ostrite ei et susci
pite eū cū fide eius q̄ uobis ostē
dit q̄ una celi ꝑpatur Susciptte eū cū ſpe
q̄ ſpatis eū ꝑpē habeat ad velle dare
uobis celū Diligite eū toto corde
et ope ꝑplete et dgredim̄ por
tas dei a q̄b⁹ xp̄iam q̄ eas dgre
di nolut et se dignos ꝑ opa sua
fecerūt r'pellent' Jn veritate mea
dico vobis q̄ plebo aba mea et
nō dmittā Susciptd uos d filios
et ero uobis d̄ prem q̄ xp̄iani
gtepubilit' gtepserut Vos ergo
amici mei q̄ estis d mūdo procedite
securi et clamate admdrate eis
voluntatē meā et imitate ut pos
sint ꝑple' Ego em ero d corde z
d ore vrō Ego eō dux vr̄ d vitia
et q̄ fuator d morte Nō r'limq̄ uos
procedite audacr ꝑ ex labore ē
ad gloria Dia em possem dno
pacto et ubo ꝑ volo q̄ ex itam
ne trestat uobis mercēs et ex vi
litate ura trestat hōr me Vide
mirem q̄ loquor Nā si sapietis
simi d mūdo possē cōsiderare quot
ale destrūt cotidie dnīm plēb
cent q̄ arena maris dmutata et
lapilli triparū Hec em ē iustitia
ꝑ se a deo z dño suo sepauerut.
Ꝑtea ut mmuat mūs dyabli stra
tur populū et dpleat exercitus meq̄
loquor si forte audierit et resi
pisant

Xp̄s mstruit reges q̄ qñ va
dut gtra paganos habeat duo
vexilla ſ passionis et iustitie dei
et q̄ deferat secū electos et reli
giosos duisorū ordinū tractos et
virtuosos et deuotos Capl' xlvij

Filius dei loqtur sponse d
Rex q̄ luc audrū querit et
ad paganos egredi voluerit ha
beat duo vexilla In p̄o vexillo
depicta sit passio mea que notat
mām In scdo gladi⁹ iustitie mee
venies igit rex ad paganos eri
gat p̄o p̄imū vexillū nē offendo
pacem eis Cum si r'petere voluerit
erigat postea vexillū iustitie Et
q̄ fidēs de bonitate mea nō timeat
multitudinē dmicorū nr̄ r'troedat
ex pusillanimitate nr̄ audiat vocē di
cētis Quer tram quod ulr̄ ē labo
rādū Dri p. rex d p̄ncipio q̄n vult
guerrā incipe timuit p̄cedē et
q̄ timuaē tū p̄seuerāta vīlit' usq̄
ad dfinē tunc nō attēptet ner dri
piat illā ſtam guerrā q̄ melio
ē nō assumē ardua q̄ dchoata nō
pfice tū cautate Assumat em rex
secū electos p̄bate uite et r'ligiosos
duisorū ordinū q̄ veāt' q̄ tēpus
mūdi q̄ multi sūt d paganismo
et de gentilitate q̄ pferūt sectas su
as quib⁹ sapiēne ē r'spondēdū
Clerici ecīa dstruat populū et
admoneat ne ꝑpt' cupiditatē dur
rat anathema ne ꝑpt' mūnera
tionē et vitā dctinētem moriat'
Xp̄s r'plyendit quēdā regē q̄
tū dmodeāta multitudiē gētiū
ibat q̄ dfideles nō hydra pūs mutila
pudencia futurorū euentuū
Et r'plyendit illos q̄ victorias p̄ce
lioris attribuūt sibi et nō dō

Loquebat xp̄s Capl' xlvij &
ad sponsā de quodā rege
siccie dicens Dixi tibi pus q̄
puer ē iste rex et hō ex duob⁹ po

tem dtellige primo ex regimine suo
sedo ex tritu suo i mutabili Quod
no pastor dauid vicit gygantem
si quomo Quod potentia et sa
pientia No utiq. sed virtute diuina
Nisi em dei dfatuasset audaciam gy
gantis et auasset mente puer dd q
mo puer aggressus fuisset gygan
tem et quomo lapis pstruisset cui for
te et attigisset tu doctrina msi de la
pide fuisset virtus dei Ideo facultas
vincat qui deu habz cooperatore n
ei q deo pste inuocat opa e multa
togis fortitudie si fide et cautela
te Quales em hoies fortitudie
sua corpali videt se arbitrat et exi
stu pugne ponut d hoib ddustria
et cui victoeb extribut plus assi
but et attribuut ddustrie hoibus
q virtuti dei Quadus ner bom
ner mali sit promissioe dei et iusti
victoeb sut Na q3 bom pspan
sup malos et egrio mali sup bo
nos promissione occultu dei Et qa
patiena z iustia dei pauci ho
mines ppt vmusale negligentia d
no fideare volut in virtus dei de
honestat et ho si potes et fuci
ens victorias sua virtute laudat
et exaltat Ner sme cui dixi q puer
e iste rex Ad puer cui videt
duo poma aliud quod totu de au
ratu e extius z dri vanu et cor
ruptu Aliud vo qd extei e pul
chru z extius corruptu mm si mei
r tetissimo puer magis eliget po
mu quod extei e pulchru et e
tius corruptu q nesciat fideare
n illa q extei vidz Sic iste rex
faciet pulchru Deniq q vide
bat pcede cu magno extitu sed
nesciebat nc q fideabat q miseria
batebat mei. no attendebat pri
fames z dolor segret z q na
salli sui miseri egredent et m
seabilioe ruerent Vide vo et fu
tuu videt cui pauco p cede extitu
si magna latet mei utilitas Do si
ipe sic uadat s cu humilitate et
pauco extitu ego iplebo q sciam
et dtellectu ei diuina sapiena
Ego corp ei fortificabo diua for
titudine Ad ego possit fiat for
te de dfimo sublimie de humili z
honoabile de abiecto Igit dicei
q no vult si ponat spem suam d
me et faciat cui diuina sapie a
et humana pmeditatoe que pt z
sic ubi humana sapia deficiet cui
tas et voluntas bona eu extusabit

Mater dei qsulit regi euti qtra
paganos q habeat num gentu
psumtu et q no qfidat de pmissio
mb sibi diuinit strb si ipe non
huauit q promiseat deo cap xlv

Mater dei loqbat sponse d
Si rex exierit qtra pagano
nos habeat num qpli psumtu q
ego seo egressu et egressu ei
et q multi vadut q no mm tre
belles eruit deo q illi q cui moyse
egressi sut Et sicut moyses no d
troduxit populu i tra promissa
ppt eoru igratitudine sic illi qui
nondu nati sut pficiet velle dei
Ner qfidat rex q dixi eu filiu
meu et q nuq separe me vel
le ab eo q si ipe seruaueit pro
missu suu mi huabo z ego pmis
su meu sibi Et si ipe qtempserit
me timeat ne ctemnat eu

Virgo maia prapit q sponsu
cludat ego euti cui rege qd guer
ra qtra dfideles q qui aliqua
patria dfideliu acqsita fuerit
dstruat strati etiam cathedle

ubi xpiām spualiē cōsolent Capl' xlvj

Regina celi loquebat xlvj

Responsē d' Sigfridj ad eppūs exiuit de anglia et fecit voluntatē dei d suetia Sic iste epc̄ pro q̄ tu oras q̄ vadit cū rege gētia dfideles cū veneīt ad paganos et fiunt alique hre ꝓrid accessite p xpianos q̄stituat ꝓ ecclām cathedrale d aliquo loco honesto et cōgruo ut tā ꝓ ad mrem possint xpiāni p ne cessitatib⁹ aīe ad eā habē refugiū et īcatholice resti et spualiter ꝙsolai Et si nō possē epc̄ n' vnū ul' duos clericos ibi dstituē et sustētare seu gtenty sit. q̄ filij mei potes augē dona sua et epatū dilatare Et vedē ꝙ ul' alij amici mei moriat' andē ꝓficiat' siba ista tua voluntas bona reputabit eis ꝓ opē et mercedē habebit unde Et ideo nulli ꝙsidat de lōga vita sed omnes semꝑ expectet velle dri quare ter

Mater dei narrat quomō ꝓpā est vas repletū et repleē grā Et repre hendit ꝙdā magnatū regē suetie qui nolens obedire d guerra sua q̄silijs dei et spualiū virorū gtra dei voluntatē retrocessit de guerra dfidelū q̄silio nūdanoz ihesu cū q̄fusione sua et regni dispendio

Regina celi apparuit Capl' xlvij

Responsē d. ei ludi tui q̄ spuā lia videb et veni meā d spc̄ sancti collocutōē Ego sū vas repletū et repletum Exiuit n' vas strans subtꝰ tortētē rplet aq̄ et sicut aq̄ effluit ti vas ꝓ ē rpletū de tortētis de rursū sic aīa mea q̄n creata fuit et quieta corpi rplebebat ex dcursu tortētis ꝙ ꝓc̄ sīi quo nūdq̄ postea euacuata est ꝓpter quā nūdq̄ ve nerit ad me nī humiliate et mūdo corde habebit auxiliū de spū sto Itaq̄ bñ possid vocē vas rpletū ꝙ tū eē d mūdo d decursu tortē tis eiꝰ filij dei vent d corpꝰ meū et sāguīe mortalꝰ ē d me donec natꝰ ē de me ea natiuitate qua nasci dignū fi lium dei Natus ergo et venerē dna mꝰ meas angelꝰ gauisi sūt et nūcia uerūt gaudē d tribꝰ Post hꝰ aut filiꝰ meꝰ cepit graui pena mortis q̄n tu tis eiꝰ rūpebat a flagellis ossa cōstrigebant a clauis et q̄n tē tre puit mortuus oībꝰ mēbris Ita ꝙ iste casus mortis tā magnꝰ fuit q̄ ex eo minuebat ptās dyaboli et por te celi aperiebant Ergo passionē filij mei apparo tomtuo cuiꝰ aduē tus pnus audit et longe postꝙ sonꝰ audiū Sic passio filij mei du ante āmūciabat ꝙ ora ꝓphāta ān ꝙ venit ꝓpter vero filiū meū mor tuus ē tuū maxīmū fragor et sonꝰ frūs ē q̄ deus ꝓ passionē eiꝰ audie bat et ꝓdicebat et pro ea multi gaudent dederūt vitā suā Aut aut filiꝰ meꝰ sit oblitus et neglec tus ē q̄ quidā dicūt mortē eius pro mchilo Alij dicūt se nescire vtrū fuit ul' nō Alij sciūt ꝙ nō fuit Itaq̄ ut passio filij mei reducēt ad mētē Ideo āba dei ē data dimitꝰ venerūt d mūdū ꝓpterea z tu mis sa es ad regē istū suetie q̄ ureti tus multas ptēdo laqs postꝙ se patus fuit a dyabulo suscepi eū michi ī filiū desideras eū face pugnatorē egregiū ad honorē dei Quod videb dyabolꝰ dudū ei sicut quōdā moysi quetto daq̄ cuiꝰ fiscellā deꝰ direxit ad tēā Cui postea lucet adustus fuit d lingua tū loqbat q̄ voluit deus Et fugiēs ex timore de egipto re

ſ nō fuit Pauci vō sūt q̄ morte eiꝰ recor dant cū caritate

dyt ex diuina prouidencia ad phjam
nē. Simili mō fecit regi dyabol⁹.
attraxit em̄ d cor eiꝰ p̄cellā q̄dā
ut aggregata multitudine hoīm a
guerra retroceder̄ p̄ paupt̄ate et
fame. Et ō q̄stituebat ei chūs nūs
psonarū. Ite rex suggente dya-
bolo cogitauit sic animā mēt̄ dei nō ha
bere suam pugnādi ō dsiderā hoīes
doctos ad pugnā. Cui postea dya
bolus misit mltos de suis quorū
cōsilio regeret. Propterea ostensū eat
regi quorū q̄silys obiceret. Cōsul
tū erat fuit regi p̄ cleros et religio
si approbate ute segregēt eos. et hoc
futurū fuit ex prudencia spūs sci q̄
astutia dyaboli. Spūs quippe bn̄ scit
p nō e longū tēp⁹ quo dei ostēn
de velut quomō sua pugna aggre
dienda e. Scit etiā dyabol⁹ multos
dpagamismo ee q̄ se magnos d sua
secta reputāt nō ignorāt q̄ multi sūt
q̄ desiderāt sanctā fidē suam catholi
cā. Preterea desiderāt dyabol⁹ ut tpe
gre aduenīente illi mittent ad pa
ganos q̄ eent idiote et plem aua
ricia. Ergo amici dei clerici et re
ligiosi pati ee debēt cū q̄uali sa
pientia pagānis uenientibus cū sua ser
ta trādere. Multa etiā alia dutā
sūt q̄ nō statū p̄fitēt si ea custodi
ri debēt ad tempus p̄fmittū. Nā plā
ostendit deus moysi que nō appleta
sūt vna hora. Sic et dauid longo
tpe ostensus fuit rex ānoīt̄ puenit ad
p̄fectū. Et ō amici dei expectēt
sapiēt̄ et nō attendēt̄ d̄ quando
Dyonisius etiā q̄ fres ordinis domi
ci et franciscī et bernardite curret
cū rege ad paganos q̄ illi tres or
dines ad paganismū sūt vocandi
primo q̄ monasteria p illos dehodi
debēt q̄ vacāt q̄ tepnūt mundū et
qui nō habēt aliud voluntatē ni ho

x Et caueat hīē clericos cupidos sic anes rapaces

nestare deū et eius ancillā ducere
uerū q̄d de deo scribūt cogitāt sic
ubi dēqui e populus ad pdicandū e
ubi loca sūt edificāda. Similiter dixit
israēl moysi. Ubi dēquit e tra promissa
melius em̄ fuisset sedisse degypto
sup ollas carnīū q̄ d desto pcli
tari fame et tribulacōe. Attamē p
ueīt israēl tpe placito ad tra promissā
licet aliqui murmurabāt. Ergo rex
habeat scōs clericos deuotos et tales q̄
sequāt eū uoluntarie ex diuina
cultate. Et audiāt q̄ ego mr̄ mea
dictura sū. Ille rex q̄ ego pruus vo
cauī filiū meū nūc ad scōs e filius
dobedīcie. Cui exīti pūo custodie
bant duo regna. Et cū ad annos
discretiōis venisset regebat duos te
et quid agebat sine discretiōe. Attēn
dens pactū agens cū eo et sp̄ualia
bona secūt cū eo q̄n cultate cor
dis sui ūtit ad deū. Insup tra p̄du
cto ei ad meridiē q̄ dei fecit ei. Ex
pe em̄ ḡtingit q̄ dfans duos mrēs
uxa sortit cū mrē legitimū e q̄ nullo
mō separare p̄t ab eo. Quod obste
trix prudēs pendēs cogitat secū
dicēs. Si dfans ultē⁹ moābit mu
tuō mrīs moriūt albo. Si vō se
pabit ab duce mortua q̄dē mrē
vuē p̄ dfans. Et sic obstetrix procte
dēs sepat dfidē a mrē. Similiter
iste rex allegat⁹ erat mrē sue. Simi
do q̄ si duci⁹ deo stetiss⁹ utiq; mor
tuus fuiss⁹ ad dfm. pena. Ergo vō
regna celi uti ad regē sepans eū
ab amore mundi p̄gressū at q̄ uti
ad regē intelligo detortū sp̄ sīt
deo cui. Quia ubicūq; degredit
spūs dei ibi dtrat p̄ cū q̄d sīt et
filius cū pre⁹ spū et mr̄ cū filio
qua oīs hō q̄ habet deū d corde
suo habet et me. Sicut dpossi
bile e q̄ tres psone dtrmitate se

puri possent sic dposse le ẽ stũte le
ge tutrente q ego que sũ mr dei
separi possim a deo Ego quippe ha
bui filiũ dei d me eũ dilute et hu
manitate Jo dei pr habet me d di
tate sui et ẽ vnitũ dilcõnis mr ẽ
spus stus ille q ẽ d pr̃ z filio et q
se eũd ẽ d me et nũq possit sepa
ri Isto ergo mõ q ego ui ad regẽ
deq dedit cordi eiꝰ q̃trictionẽ et ocu
lis eiꝰ lacrimas spuales q nulli ob
tnẽ pl n er duuna grã eiꝰ Ego
reduco regi ad meoriã qualis grã
fuit ẽ in regno eiꝰ Nã filiꝰ meꝰ
q sedet d sidmo thzono maiestatis
excelse loq̃t freq̃t t q ex nata de
regno eiꝰ Et hanc gram ego pro
merui regi ut faceret honorẽ deo
et fructũ aiãe sue Tu eũd p te os
tendi quomõ regnũ ter̃ get sapiencie
et pfin sui regni tractatue diligẽ
ter et qualit̃ vitã suã gubnaret
corpalit̃ et spualit̃ ad honorẽ dei
Ego reduco ei ad meoriã quomõ
electus est ut fidẽ stram catlicã
defendẽt si vellet ad pagranismũ
Ez audi nũc q̃ fecit iste rex Ego
eni mr̃ mẽ vocaui istũ regẽ filiũ
meũ nomẽ q̃ nouit et ideo nomẽ
veneãt ad o
bedienciã stram Tu pmissi p te q
velle ee dnã et defensatẽ ex̃atq
sui et regni sui. et p strue ante
eũ d tra dnicoꝝ eiꝰ et ita fuc
tũ ẽ Nã pax erit d tra sua ex di
uina pudẽcia ppẽ pces meas et
an̄ ipm fiũ d tra dnicoꝝ eiꝰ qñ
maiores dnicos eiꝰ cõgregaui d
vnũ locũ tre quos ei traditura
erã Quo q̃ tpe elapso acceperunt
ad regẽ istũ instrumeta dyaboli
plena corde malo et malignio spũ
q̃ insidebat d mãb hom plisq̃a
d auxilio creatoris Quoꝝ cupi
ditas maior fuit ad possessiones t
renas q̃ ad adiuuandã aiãs Quo
rũ lingnas ille extraxit ad loq
dũ qui mouit lingnã mãe ad ven
dendũ creatorẽ suũ Quoꝝ dẽ
tes eleuabãt digitis dyaboli
quoꝝ frigida labia plenta fient
venenis dyaboli ppẽa duuna cri
tas nõ sapuit eis si expuẽtes q̃a
exercitus falsitatis d ore habuerũt
quoꝝ malignus spiritus obediens
rex cucurrit et distraxit de ma
bꝰ meis cõgregatos dnicos me
os rsistẽtes fidei stẽ Et tuc ego
vacuus sum ipmadsi sola ppẽ quoꝝ
rex fecit discurrẽ lupos assignas
agnos d mani serpẽtiũ q̃ patris
dirupe oues et maiori nũc vene
no malicie sue dpleti Talia ꝛ
gressi sunt de dolosis suggestionibꝰ
dyaboli q̃ ingressus q̃ spus amicoꝝ
dei rex obediuit q̃ spus carnalia
homm et nõ attendens fortitudiẽ
dei nr̃ cogitauit q̃ sibi meũ regnũ
sine aliquo fructu Et q̃ uaut cõ
tatẽ et p̃pulũ regni sui stũ debe
diẽt deo et hoibꝰ et molatoꝝ p
missionis militie sue Ez sicut mr̃ facere
placuit solꝝ filius petri mag̃ sic ego
nũc dico ei fili q̃rẽ ad me et cõ
uertar ad te Surge de cinisu tuo
sedẽ q̃ filia dilectoꝝ dei Hr ergo ẽ
ultiã tra q̃ ego mittã ei
Mater dei declat sponse quae
diba dei ita sibi obscure proferẽt
p duissimodi dispensatiõi q̃nt et q̃q
diu a deo et aliq̃ ab hoibꝰ intel
ligit̃ Et qualit̃ tota trinitas os
tendit se sponse mirabilit̃ sub
forma pulpiti et libri aurei et
trini radioꝝ tri coloꝝ declans
visionẽ sponse notabilit̃ de ppetua
te et ecia trinitatis et libri vi
te et qualit̃ videbat sponsa ad
diuum tribunal iudicis mirabile iu
dicii aiarũ tri et ẽ quoꝝ vnus

eāt vues et alb ad ī ſeīm aluꝰ
veꝰ ad purgatoīū dāpnabāt Et
ſūt hī multa notabilia de laudabi
li uſtīa et miſeīcordīa dei

Capl' xlvm

Mater dei loquit ad ſponſā dicēs filia/dixi ⁊ pus
q illa cēt ultīā trā mea mitten
da alli regi amico meo q dtelligē
dū ē de ijs q ſtangūt ꝑſona eīj
ſingulaīē atq; mea Si em aliq;s
ſeēs audiret aliquod utile dcīd
tari quod ꝑtīnēt ad amicū ut re
ferret eidē ſiue cēt illud cāutelena
letīe ſiue trā t̄ꝑhēſioīb ſalutīa
ris. Vterq; cēt dignꝰ ī munerādē
ſet q dctrubat et q decīdtrubat
Sic etiā uſtīa dei iudicīb deꝰ
tate et uſtificīb d mīa dctrīe
mult uſtīā et mīaz Ergo q cūq;
audiē voluerīt audiat qz nō ē trā
t̄ꝑhensioīb ſi cāutelena uſtīe ⁊
cāutatīs Tū em olim mittebat
trā alicui q ītmebat t̄ꝑhēſioēz
et āmonitioēz arguebat de ingra
titudīne bñficiorū et āmonebat
de ꝓfīone moꝝ Sed mūt uſtīa
diuina detīnet pulchrā cāutelenā
q ꝑtmet ad dēs q audierūt et
credēdo tū opatioē recepit diei
et fructū ſalutis et fructū etne
vite Sed potīs ſīre quare uba du
ta obſcure dicūt q duſſimode
dſpcāi possūt Et q̄z aliq;a deo
et aliq;ab hijs intelligūt Resp
ōdeo Deus ſimilis ē hſectorī q
hſicat vnū ardēs ſeu aquā ar
dētem q de vino hſicat ille em
hſector habet plures fiſtulas iſſ
dā aſcendētes quaſdā veꝰ deſ
tendentes ꝑ quas vnū mūt ſur
ſū mūt deorſū coopante igne
caloꝝ dcīt donec fit ꝑfōm Sic
deꝰ ī ūbis ſuis facit. qz q̄z aſce
dit ꝑ uſtīā q̄z ītm deſcendit
ꝑ īmām Sicut patuit d regē ma
ſſlā ex uſtīa dixit ꝑ moīēt
et tū p̄ſtea mīa addidit ei plēs
dnos ad vīuēdū Nūq; etiā deſ
ſēdit deꝰ p ſimplīe ūborū gla
tioēz et corpalē exp̄ſſionē. ſed
aſcendit ītrīū ꝑ ſpūalē intelli
gētīā. ſicut d dauid cui mlta dcā
ſūt ſub noīe ſalomōis ſz ꝑpletā
ſūt ſicut z dtellexī d filio dei Sed
q̄z etiā loq̄t deꝰ de futuris iſſi
de p̄tēitis. et p̄īna ſīl tāgit et
futurā q̄ſi vnū punctū Nec mīaꝝ
debes ſi obſcuris modis loquat
deus. quia hꝰ fiūt quadruꝑ de
cauſa p̄mo ut oīdat deꝰ magī
nā miſeīcordīā ſuā ne q̄ſ audi
ēs uſtīā dei deſperet de mīa
eiꝰ qz ꝑ hō mutat voluīatem
peccādi tūc etiā deꝰ mutat diſpoſi
tioēm ſententie ſue Secdā ē ut cru
delis uſtīe et promiſſionū dei ad
plus tēnent ꝑ fidē expectatio
nē Terīa rō ē qua ſi q̄ſ illud dei
cto ſtaret ꝑ ſpē q̄dā ꝑ ꝑſcutoēs q̄
rios casq; multū ꝑturbarēt alij
ex tedio a deſiderio et feruore
ſuo deſiſterēt Et ꝑ ꝑ iſta q̄z ali
cui ſēbo aliq; uba nō exp̄imīt ubi
d gelōne utrū ī uba excipient
et credent tū effectu ab eo uel
nō Nec etiā tibi declāt hoc an
ille credet et ꝑficiet ope illa an
nō quia nō licet t̄ ſcire hō Ter
ta cauſa ē ne aliq; p̄ſumat d
probe diſcutē ūa dei ꝑ em ē
q de ſublimi frīt humilē et de d
mico frīt amicū Quārtū ē ut q̄
occaſionē diſcrēdi q̄rat duematī
et q ſordeſcūt ſordeſcat ad hꝰ bo
nī quoq; fiat manifeſtiores Sic

aut sponsa Dem̄ filius dei loq̄bat ad me dicēs Si aliq̄s loq̄ret p̄ fistulā habentē tria foramīa et dicēt audiēti Nūq̄ exisso foramīe audies vocē meā nō eēt arguēd si postea loq̄ret p̄ reliq̄ duo foramīa Sic etiā ē mūt locutiōe mā Nā licet mr̄ mea vḡo dixerit q̄ ea eēt ultrā brā mittēda regi hoc intelligēdū ē de p̄sona sua Sz nūc ego dei q̄ sū m mrē et mr̄ d me mitto mūdū meū regi tā ppē eos q̄ nūc sūt p̄ntes unu q̄ ppē eos q̄ nondū sūt nati Ab eterno utiq̄ ustricia mea et mā d deo fuit Nā ab etrno ista d deo fuit ustricia ut cū deus aīa luciferū plen̄ eēt sapiētia et bomitate et potētia voluit q̄ plures participarent bomtate ei Et iō creauit ag̃elos quoru q̄da attēdentes pulcritudinē suā desiderabāt ee sup̄ dm̄ ppt̄a corruerūt et facti sūt sub pedib dei demones malī Et etiā d istis quod mō habet māz Nā cū dyabol ex ustricia et p̄missione dei p̄fiat malū quod cupiēt q̄ quodmō gsolat ex p̄sumptute malūe siue nō q̄ pena dyaboli minuat ex hō si sicut eger hinc dimittū fortissimū gsolat de auditu mortis ei licet dolor ifirmitatis siue nō minuat ex illo auditu Sic dyabol ex duidia qua ardet deo faciēte ustriā q̄ homēs exhilarāt et letat et quasi sitis malicie siue refrigerat et limit Ve rū postea dei videns d exercitu suo diminuēdū creauit post p̄sumptionē de nouū hoiem ad obediendū p̄ceptis suis et ut fructificaret donec hoiēs ascendēt celū q̄ angeli de celo cederēt Hō ergo p̄fectū creatus ē q̄ cū posset mādata vite nō attendit ad deū nec ad honorē

suū sed suggestiōm dyaboli cōsensit eis p̄uaricatus ē dicēs Foedam de ligno vite et scient oīa sicut dei Ista em̄ em̄ s adā et eua noluerūt deo malū sicut dyabol sed nec etiā voluerūt ee sapiētes sicut dei idco tenderūt ḡ nō sicut dēmō Nā dyabol dubebat deo idco nō erubuit mīs mīsēie ei hō vō q̄ voluit a laud q̄ dei eū velle Ideo meruit sustinuit ustriā cū mā Tuc vero illi prothoplasti senserūt ustriā q̄ nuditatē obtinuerūt pro vestitu glorie fame pro habūdā tia p̄ruritu carnis pro vḡnitate tmorē pro securitate laborē p̄ q̄ te Deus etiā statī obtinuerit māz s vestitū q̄ nuditatē tibū q̄ famē securitatē ~~q̄ tmorē~~ quictiois mutue ppt̄ posteritatē gnatiōis augmētandā Nempe adā honestissime vite fuit q̄ nūq̄ uxorē habuit ni eua ḡ nō alia mulierē n illa solā dei etiā ustriā et mām habet d aīalib Deus nāq̄ fecit tria egregia p̄mo ag̃elos q̄ spūs habent sed nō carnē 2o homīnē q̄ habet aīaz et carnē 3o aīalia q̄ carnē habēt ḡ nō aīam sicut homō iō hūano nō mdiget adutorio homo veō q̄ rō ē deo dessare adhere nō pt aīq̄ mortale sepat a spū et iō ut subsistat hō creauit ei dei adutoriū aīal irrōnāle ut obediat et fuiat suo meliori Itaq̄ mīstis aīalib irrōnalib dei magnā habz māz q̄ nō habēt pudorē de membris suis nec dolorē mortis aīq̄ veniat simplicit quoq̄ virtu q̄ tentant Ve mīhi cū p̄trissē diluuiū dei etiā fecit ustriā cū mā Nā bn potuisset deus introduxisse populū isti

Angeli q̄ ḡ ag̃ē d hō īcessāt adhēt

sui ḡ dī volue

m terrā promissiōis d bñoz tpe
Ez ustina fiut q vasa q optimū po
tū tenē debeāt p̄o probarēt et
purgarēt et de nō sanctificarent
Quib⁹ ead dē fecit mām magn
nā q̄ uno hoie s moyse orāte per
cussū eoz deletū fuit et diuina gra
ia data Simlit 2 p̄ d carnatiōnē
nē mea nūq̄ ustina sine mā nr
mā sine ustina exēret Tuc alt
uor vna tsonuit dalid dicēs p
mater mē mat⁹ etīm t̄ gib⁹ dpetra
mām ād te quippe venerut p̄ces
et lacrime famuli tui regis Cum
q̄ p ustina t ut punīat petā ei⁹
ß dpēt mām ut cōuertat et agat pe
tenā et faciat honorē deo Ñ dit
spūs scm deo quadruplex ē ustina
ma ē ut ē q̄ de ea⁹ ē et et nalit
ē honōēt sup oia q̄ ab p̄o fuit oia
et ī p̄o vnūt et subsistūt omnia
Secūda ustina ē ut ei q̄ sp cāt 2 ē
et q̄ tpe diffinito qualit natꝰ ē ser
uat⁹ ab odō⁹ et tpe d od pūtate di
lgat Tia ē ut ille q̄ ē ex se t pas
sibilis et q̄ pro mōtalitate assūpta
pmerut hoc d mortalitate desid
t sup oia q̄ desiderāri pūt et q̄ nō
fuit desiderādi Ca ustina ē ut q̄d
stabiles fuit dgrat vera stabilitate
et q̄ d tenebris fuit desiderat lucē
a spūs scī petēdo auxiliū ei⁹ ad cō
tritione et vā humiliatē Sed de
illo rege seruo mīs dei p quo nūc
mā petit dicat ustina q̄ tēp⁹ nō
suffecit ei ad purgādū digne scm
quod exigit ustina petā illa q̄ cō
mīsit q̄ mīas dei nec corp⁹ ei⁹ sus
tinē posset pena q̄ merut pro petīs
veritū mā mīb⁹ dei promerut 2
dpetra aut mīas pro eod⁹ suo suo ut
pē audiat alla q̄ue egāt et quomō se
emendare potē si forte appungi vo
luerit et queri Ctr strictem d eod⁹
et q̄ qualitate frē est passibilis

puncto vidi de celo vna domus mire
pulchritudīb⁹ et magnitudīb⁹ Et d
domo eāt pulpitū et d pulpito li
Et vidi duos stantes sup pulpitū s
angelū 2 dyabolū Quorū alter
s dyabol⁹ loq̄bat⁹ dicēs Nomen
meū ē heu Iste ut ag̃el⁹ et ego in se
q̄m vna rem desideabilē nobis q̄
videm⁹ q̄ p dñs potētissim⁹ edifica
re gyomit rē grandē 2 io laboām⁹
agel⁹ ad rei p̄fectōē Ego veō ad
eius destructōē Ez cōtigit nobis q̄
rēd res illa desideabilis veit ab⁹
man⁹ meas tādi feruoris et caloris ē
q̄ nō valeo tenē ead Cui veō veit
aliq̄s d man⁹ ag̃eli ura frigida et
lubrica ē q̄ statim t labunt de ma
nib⁹ ei⁹ Et ad ego attēte inuerer
ad eādē pulpitū tota q̄ sideratione
mētali d telleui⁹ me⁹ nō sufficiebat
tape sicut eāt nr⁹ ei⁹ pulchitudēz
volut sphēdē aiā mea nec lingua
exp̄mere Cui⁹ pulpiti aspect⁹ eāt
quasi radi⁹ solis habēs colorē ru
beū et albū et aureū fulgētē Co
lor veō aure⁹ eāt quasi sol ful
gēs albꝰ aut color eāt quasi rosa
rubēs et qualibz color videbat⁹ da⁹
illa ad aspicerē colorē aureū inde
bā albū et rubeū d eo et ead vide
rē albū videbā deo t aliquos duos
coloēs Et simlit eāt q̄n aspiciebā
colorē rubeū ita q̄ qualibz videba
tur d alio et in qlibz eāt discretꝰ
ab alio 2 p̄ se et null⁹ a⁹ prior a⁹
posteriōr null⁹ alio minor a⁹ maior
ß d odō⁹ et ubiq̄z equales videba
t⁹ Cui⁹ aspicere sursū nō valu
ī p̄hendē longitudīnē et latitu
dīnē pulpiti Respicēs veō deorsū
nō valui videē et apphendē d men
suratē profūdi ei⁹ q̄ oia erat d eo
p̄hensibilia ad q̄s dicēdū Post

mx cādidissiā l'ubeꝰ & color eāt quasi

hic autē vidi ī tpō pulpito librū ē splendētē qī aurū fulgētissimū z habentē formā libri ¶ Cui quidā liber aptꝰ erat et scriptura eiꝰ nō erat scripta ab initio. sz mūquodqꝫ vbi libro erat vacuē et se ipm loqbatꝰ qñ alicui quis diceret ¶ Hic hꝰ ut illud et statī ea plana erāt vbi erat scriptura ¶ Quoqꝫ libri nullī legebat sz qdqd ꝙtuebat scriptura hꝰ totū d pulpito et nullis foliis videbatꝰ An ustud autē pulpitū vidi qda regē vincētē d modo ad sinistrā vero ptē pulpiti vidi aliū regē mortuū qꝫ erat d mō ad dexterā vero pulpiti vidi tertiū regē qꝫ erat d pergamolo ¶ Rex itaqꝫ supdictus vacuē erat qī d globo nitreo sedēs corōatus ¶ Supꝫ globū vero dependebat vnꝰ gladius triacuspis horribil apparētq̄ singul motibus globo sicut pendulū ī horologio ad suū signū ¶ ad dexterā quoqꝫ eiusdē regis quietis stabat angelus hꝫns vas aureū et sinum ad sinistrā vero eiꝰ stabat dyabolꝰ habēs forapē et malleū ¶ Et ambo dextrabat cuiꝰ manꝰ utrumor fiebat globo nitreo qñ a gladio tangebatur et rapiebat ¶ Hic audiui horribilē uocē dyaboli qui dicebat ¶ Ve usqꝫ mqꝫ ēst istud ¶ Cui abbas respōdit Ista preda una sz ignōmꝰ qē mihi est metuor ¶ Et statī loqbatur mihi ustutia diuina d. Ista mqꝫ qī ē ostēdit nō corpalia sz spualia sunt ¶ Rex igitur uel dyabolꝰ corpales sunt ¶ Ego hꝰ fit qꝫ tu spualia dintelligē nō vales nisi p similitudinē corpales ¶ Rex itaqꝫ vacuē ideo erat apparet d globo nitreo qꝫ uitā eiꝰ nō est nisi nitrū fragile et d puncto finitura ¶ Gladius veo triacuspis mors ē qꝫ tū uenit operatur tria ¶ Debilitat quippe corpus diminuit ystriam mortificat oēs vires diuinus sicut gladius animā a carne ¶ Ad vō angelī z dyabolī certatī videntur sup globū uitreū sigt qꝫ vtriꝫ eorū desideat tyrē animaz regis qī illi adiudicabit cuiꝰ ystilys magis obediret ¶ Ad veo angelī habet uas z sinū sigt qꝫ sicut puer quesiit d sinu matris sic angelī laborat ut a mma pcedat deo qī d vase et sinu etne ystolacois requestat ¶ Ad veo dyabolī fortipē habz et malleū sigt qꝫ dmō animaz trahit ad se fortipe pue delectacois dissolutiq̄ ead malleo id ē ystensu et pcessoē delectoīs ¶ Ad globi uitreus qñqꝫ nimis ē ardens qñqꝫ satis lubricꝫ z frigidꝫ sigt d tēstantia regis ¶ Ad rex d tēptatiōe positꝰ cogitat sic dicēs mihi se dicet ego scīa meethi dīm offēdē si nūc grauiter metus mee addplebo qꝫ nūc ab hac hora retrahē me nequo ¶ Et sic scienter peccat d deū sibi ptēa scienter peccatis addit manꝰ dyaboli ¶ Et nō dicit d ptāte angeli boni ¶ Et ideo nī rex dimittit d ystantia ad sibi periculose stat qꝫ debilis habet fundamētū ¶ Post hꝰ vidi ad sinistrā ptē pulpiti illud aliud regē mortuū qꝫ damnatꝰ fuit ad ifernū uestitū uestib⁹ regalib⁹ et sedētem quasi d throno ¶ Ad erat mortuꝰ z pallidꝰ et nimis terribilis ad faciē veo eiꝰ erat qdā rota ignis quatuor limeas in extremitate ¶ Hec quidē rota sedm flatū regis uoluebat et quelibz limea ubi erat surgit ul descendit

X Cū ista vice sceptū mētis mee occidisset

‡ Dem ex ipe assumēs confessoꝝ z martiꝝ i templū euadit manꝰ dyaboli

sedm voluntē regis

ſtēm voluntatē regis ¶ Tres ꝙꝫ li
nee illarū habebāt ſcripturas ſꝫ d
quarta linea medijl oīd erāt ſcriptum
Vidi etiā ad ptē dextera ipius regis
quēdā angelū quaſi hoīem pul
cherrimū cuj⁹ manj⁹ erāt vacue
ſꝫ ipē ad pulpitū ſeruiebat Ad si
nistrā veō ptē regis appebat vnj⁹
dyabolj⁹ cuj⁹ caput ſile videbatur
cum veter eij⁹ erāt ſcariabilis et v
belicj⁹ aptus ebulicēs veneno colo
rato orribus coloribus venenoſis ꝛ
dquolibet pede habebat trēs vn
gulas magnas fortes et acutas
¶ Tūc aūt vnj⁹ ſplendidiſſimj⁹ quaſi
ſol et ad tuēdū p̄ fulgore mirabil'
dixit mi Iſte rex ꝙ tu vides miſeā
bilis ē ¶ Cuj⁹ ꝙſtā mō aquet tibi ꝙ
lis fuit dregno ꝛ dmtenēdo qm mo
uebat ¶ Qualis veō ꝙſtā eij⁹ fuit
añ regnū nō ē tuū ſcire veruꝫ
ſtas ꝙ auā eij⁹ nō ē añ oculos tuos ꝫ
ꝙſtā eius Et qz auā ꝛ dyabolj⁹ non
corpales ſꝫ ſpūales ſunt Ideo cepta
tiones dyaboli ce et ſuplicia ꝙ ſili
tudines corpales ondūt Et ſtatī
ille rex mortuj⁹ cepit loq̄ nō de ore
ſꝫ quaſi de cebro et dixit ſic O con
ſilarij mei talis ē dtenō mea ¶ Dūc
dū ſub ē tōne regni mei tenē et cuſ
todire uolo laborare etiā uolo ꝙ au
ferat obtēta et nō diminuant ¶ Qua
li aūt nō obtēta ſunt que teneo ꝙdā
me querē Sufficit enī mi ſi adepta
defendē ualeo et augē Et tūc dya
bolj⁹ clamauit d Ecce p̄ forariū eſt
quod faciet inimicj⁹ mej⁹ ¶ Dūc tūc mul
titudo de lubo ꝙ erat dpulpito dicenē
dya lo Impone foramē unicūm et
attrahe tibi et ſtatī prolato ubo mul
titudo poſitus fuit unanj⁹ Ex illuco d
tpō mōcto uenit añ regē malle ꝛ ſ
mē quo deō rex exequī potuiſſet et
unicūm ſi veritatē dquiſiſſet de od
bus et fructuoſe mutaſſet voluntatē

Item loqbat ide rex d. O conſilia
rij mei et hoīes mei uos aſſumpſiſtis
me mi dnm et ego uos dgiliarios
Ideo indico uobis hoīem quēdā ee m
regno ꝙ proditor ē honoris mei et
uite ꝙ inſidiator ē regni et p̄ſecutor
patris et cōitatis populoꝝ regni Et
ergo talis hō ſuſtineat et tolerēt
dampnificabut respublica dualeſ
et diſcordia et deteſtima mala aug
mentū in regno ¶ Credebat em michi
docti et īdocti potētes et vulgus pō
puli īpdēs ubis ꝙ eis loqbar dmi
ꝙ hō ille ꝙ ego diffamau de pdi
tione obtinuit dāpnū maximū et
pudorē Et ſima et exilium ꝙ eū fere
bat ¶ Cū bñ ſciebat ꝙſcientia mea ꝙ
lis erat rei veritas dicto negotio et
ꝙ multa ꝙ hoīem illud dixi ꝙpt abi
cōez regni ꝙpt timorē amiſſionis eij⁹
nec nō ut honor mej⁹ dilataret et
ut regnū mō ꝛ poſtis meis firmij⁹
adhēret ¶ Cogitauī etiā mecū tuter
ego ſtatī veritatē quomō acciſitū ē
regnū et quos illi dutriatus ē Et ti
rpm recepo uterū dgrām meā et
veritatē pdicō. oē ꝯpbrium et dāpnū
redūdabit dme et cō firmau dalo
mē ꝙpt velle mori ꝙ veritatē dicē et
ūba mea ꝛ opa duſta vuocatē ¶ Dūc
tūc dyabolj⁹ O Iudex ecce qualis rex
iſte ꝙbet mi lingua ¶ Dūc diuina
uſticia Impone laqū ¶ Quod cū fe
ciſſet dyabolj⁹ ſtatī dpoſito laqueo
pendebat añ os regis ferrū acu
tiſſimū quo potuiſſet ſi voluiſſet la
queū p̄cidiſſe et ꝙmnuiſſe ¶ Item
loquebat ide rex d. O ꝙſiliarij
mei ego ꝙſului electos et lectos
de ſtatu regni ¶ Qui dicūt mi ꝙ ſi
aſſignarē regnū dmanj⁹ alioꝝ
fierem multis dāpnū uite ꝙ et
bonoꝝ proditor uſticie et legū
uiolator Et ideo ut regnū retinea

nr illud qz ab deursdrib⁹ defendad oz
nob quedā nouā cogitāe qz ānq⁹
reddit⁹ fiscales nō sufficiūt ad gub'
nādū et defendēdū regnū Itaq; ex
cogitatu quasdā nouas dposicoēs
tributoꝝ et exactionū fraudulētas
ipone'd regnis t dapnū multoꝝ ciu
ū regni et etiā ꝑsecūciū uatoꝝ et
nūciatoꝝ In q̄bus adduē nos⁹ ꝑse
uerare ꝓpōsuī usq; ad mortē luctꝫ q̄sta
nr dxit qm ista erāt q̄ deū et oēm
iustiā et publicā honestatē Et tūc
clamauit dyabol⁹ d Q uidex esse
ambas suas delmauit iste rex sub uas
meū aquatici Quid ergo fuit q
sū ego Pūt iustitia de libro Effun
de sup eas venenū tuū Et tūc effu
so veneno a dyalo stati ueūt añ re
gē unū uas vnctoꝝ quo rex illud
venenū bñ potuiss̄ ⁊ sibi xisse Et tūc
demō clamauit ualent' d Este uideo
mirabile nr dp strutibile Ad unian⁹
me⁹ dposit⁹ ē cordi ist⁹ regis Et
stati oblatus ē ei malle⁹ d smud la
queus quo ꝑ me⁹ ꝑpositꝰ ē ori eius
et ferrū acutissimū ei ꝑbet Vene
nū etiā meū dfusū ē d mādb⁹ eius
et offert adys ei uas unctoꝝ Pūt
iustitia de libro q̄ eāt d pulpito d
Dīā tpr habēt et mīā et iustitia ob
uiabit sibi Post hec aut loquebat
nr mater dei d Vem filia et inde ⁊
audi q̄ suggīt aīe spūs bon⁹ quid ne
mal⁹ Nō oīb hōib⁹ fusiones et iusiones
ips q̄ a bono spū et q̄q; a malo
flect ē aliquos q nō iusitat a deo q̄
diu uiuit Et stati utiq; dē rex mor
tuꝰ apput aī aīe cū uiuet spūs bo
nꝰ talit ispirabat d amice tu totis
uirib⁹ obligaris fruere deo qz dedit
tibi uitā q̄ciam intellectū sanitatem
et honorē dsup tollāt te d petis tuis
Pūt q̄sta regis p silitudinē loquē
do uerū ē mquit q̄ seruire teneor
deo cui⁹ potētia creatus et ido⁹ q̄
tus sū Cui⁹ et mā et uius et sub
sisto Sed eq̄ spūs malus suggrebat
eidē regi frater mqt qsulo tibi cō
silium bonū Facito n sicut ce q̄ pue
re solet poma Ille nāq; piscina
tis seu cortice pom procul medul
la uōr utiliora fuat sibi Emulg⁹
fac et tu Deꝰ enī hūilis et mīsē
cors ē pacēs et nullis egēs Da
ergo ei de bonis tuis ut gubꝰ qmo
de care potiꝰ utiliora ueō et qtu
piscibiliora rebus tibi fratꝰ erāt
quod cū q̄ delectat te ad carnē q̄
facilius ēmēdāt pt et quod tenō de
lectat face' licet nō tenearis face'
dmittere et loco ei⁹ tribue elmosi
nas q̄ mde plēs qsolaī pūt Pūt
qsta regis Istud mqt ē utile cōsi
lium potō quid aliq̄ dare de meis de
q̄bꝰ nullū habeo dāpnū q̄ mi deus
reputat maxima Certū uō habeo
dūsus ꝓpos et adacte rendā amica
tiā multoꝝ Post hec aut ūm lo
quebat āgel⁹ qui regi datꝰ fuat
ad custodiā q̄ dspuēs d regi d
amice cogita q̄ mōrtis es et ato mo
riturꝰ Cogita etiā q̄ uita ita bre
uis ē et deus iudex iustus et patiēs
si examīat oēs cogitatiōes tuas
et locutiones et opa a pūcipio dtel
ligibilis etatis tue usq; ad finē Et
etiā oēs affectus et dtentiones tuas
iudicat et nichil dmittit idiscussū
et iō utē tpe tuo et uirib⁹ tuis rōna
bilit rege mēbra tua ad utilitatem
aīe tue modeste nō fastidēs volup
tatē carnis ī desideriis. q̄ q̄ sēm car
nē uiuit et ḡm uoluptatē suā nō
ueniet ad patriā dei Ecce tra oēs
suasit stati regi spūs dyabolicus
ispiroīb⁹ suis D fr mqt si de odiꝰ
horis ac momentis redditurꝰ es

Nouerit

et nō hūs vñ rōdēt vēit ad aīaī p ōsiliū Qui
ōsiliat ei sumē vigīti libras rupri
deo roēm qñ ergo gaude debes
Sed audi ōsiliū meū Deꝰ miseī
cors ē et facilis placat nō em te
demsſſ te si te pdē vellet Jō dicat
ſcptura p oīa petā dmittit p
ytrionē Fac ergo sicut ergo sic
quda astuti fecit q̄ soluitur eāt
quda creditoī ugīti libb auri Et
deauratē eas vna lib auri z sic de
auritas solue creditoī Tm fraudēs
uxta ōsiliū sibi datū soluit credi
tori ullas xx libb auri puri ētmut
sibi Fac fac et tu xix hoēs tpis em
dispoē ad delectionē et voluptā
tē tuā et ad gaudiū tuū et una tm
hora sufficit ē ad gtstandū et ad
aplīgend Audacter go añ et post
gfessionē frauto quod delectāt te q̄
sicut cupr ū plenitū auro totū ap
parui aurū sic opa petā q̄ desig
nat d cupro de āurata gtrionē
delebīt et oīa opa tua fulgebunt
sicut aurū Fmīt tuc gstā regis
Istud ōsiliū videt delectabile et rō
nabile q̄ sic oīa tpa possīd dispo
nē ad gaudiū meū Ite loqbat
angel bonꝰ regi dspuddb suis
d O amice cogita p quē magis
telo eduxit te deꝰ de angusto v
tero mris tue . 2o cogita q̄ tu pauā
pati te deꝰ nunc . 3o cogita q̄ tu
amaritudīe vedemnt te de etna
morte Sed eḡ ispirabat dyabol
dicēs regi O fr si eduxit te deus
de angusto mris uteō d latitudiē
mūdi cogita etiā p educet te ūm
de mūdo p dura morte et si deus
pati te diu viuē cogita etiā p ha
bes diuīa ista cōmoda et tribula
aoēs tōt uolūtatē tuā Et si deus
vēdemt te dura morte qb̄ q̄pulut
eū Nō eū tu t̄ogusti eū Fmīt
aut q̄ loqdo venit rex d gstā sua
mtū sicq Verū mgt ē quod suggis
lā plus doleo p moritur q̄ sū
p natq̄ sū de uteō mris Et auq
erā nī ferre adūsitates mūdi et
qtrarietates aī mei q̄ aliquid ali
ud vellē utaq̄ si daret nī optō
mḡ uiuē d mūdo absq̄ tribulatoē
et d eis q̄ solatioē gaudē et pmanē
q̄ separi a mūdo q̄ magis quoq̄ op
tarem uita ytrē ppetuā d mūdo ad
mūdana felicitate q̄ p xp̄m dē
missū p̄pō sāguine suo nec curarē
ēe in celis si mūdū possīd ytrē ad
uotum meū d tris Et tūc audiui
ubū de pulpito sic dicēs Auferātur
a rege uas unctionis . q̄ pectant
d deū patrē Deꝰ em pater q̄ et
natus ē d filio et spū sto dedit legē
uetā et pfectā p moysen Ez ite
rex q̄ stituit legem qtratā et p
ūsa Verū q̄ iste rex aliq̄ bona
fecit luce nō bona dtionē ideo p
mittit ei possidē regnū ad dies
suos ut sic d mūdo remuet Ecce
loquebat ubū de pulpito sic dicēs
Auferātur ferrū acutissimū ab oculis
regis q̄ pectant q̄ filius dei p̄pē
em dicit deū q̄ iudicū sme mā
fiet ei q̄ nō fecit maiꝰ Iste em rex
noluit dūste affluēto fratē maiꝰ
nec corrigē errorē suū ſſ nec mutare
pūsā uoluntatē Vmtū p̄ aliqua
bona q̄ fecit det ei dē munerātē
ut ūa sapiē habeat d ore et aplī
bꝰ sapiēs ꝑputet Et ecce loq̄
bat ubū iustitie dicēs Auferātur
a rege malle q̄ pectant d ſſimū
stū Epūs em stūs odbꝰ penitēti
bus ēmittat petā Iste uō usq̄ ad
finē pseuerare ꝑpōnit d pcto suo
vmtū q̄ aliq̄ bona fecit iō det ei

hor quod ferueri appetit ad corpis
delectamētū si illa mulier q̄ appetit
uxorē delectabile oculoꝝ suoꝝ et
ut obtineat pulchrū et optabilē fine
ulte sēm mūdū Post istu aut app
propīte penultio tpe finis regis cla
mauit dyal⁹ d Ecce ablatū e uas
unctionis ideo ut ego aggrauabo manū
ne faciat fructuosū opa Et stat pro
lato ei⁹ dyaboli rex priuati sunt for
titudine et sanitate Et tuc stat cla
mauit dyabol⁹ dicēs Ecce ablatū
ferrū acutū ideo aggrauabo laqueū
meū et stati rex priuati e loquela
Et d isto puncionis puncto ustina lo
quebat angelo bono q̄ regi datus
fuat ad custodiā d Inquere dextra
et unde q̄ linea tendit sursū et lege
scripturā ei⁹ Et ecce q̄tā linea ten
debat sursū d q̄ medietas orio scriptū erat
ſ erat q̄ tota rasa Et tuc erit iusti
tia Tunc dicit ad istu illud quod
mutuū e dilexit ro nūc mandat ad
suū cōmunē atorē dilectē Et stat
separata e anā regis a corpe Tunc
egressa erat aud stat clamauit dya
bol⁹ dicēs Ego ad durādā cor istu⁹
regis q̄ possideo anāz ei⁹ Et tuc
mdi qualit rex dmutabat totū a
uertice capitis usq; ad calcaneū et ap
parebat horribilis q̄ ante totū decu
tatu Oculi quoq; ei⁹ erat eruti et
cauo tō q̄ globata Et tuc uox ei⁹
tal audiebat Ve mihi dic̄t q̄ creq; fac
tus sū sicut catul⁹ decretate natus
qrēb postiora meis ppt dignitudinē
meā no mdo ia meis Ve mihi q̄ ui
deo decretate mea p mēbra uisus⁹ sū
deū q̄ q̄ strā mea mutat dtellat unde
erepi et q̄ facē debuera et no fe
ci Ve quoq; mihi q̄ dei pudentia na
tus dnudeo et innatu baptismo obli
tus fui et neglexi deū Et q̄ nolu
bibē de lacte dulcedinis dīne ro si
milior sū ad cauu ceco q̄ defunti mu
ti et muti Ez nūc erad q̄ no
ladratē mea lucet cer fuerō appel
lor dicē veritatē Ego n q̄ trib⁹ sū
mb⁹ q̄ allegatu et obligatu erad ser
uire deo ſ ppt baptismū ppt quigud
et ppt cōnā regni Ez primū q̄ tēpsi
q̄ affectū meū ūti ad uanitates
mūdi Deinde no attēdi q̄ desidera
bā aliena uxorē Tertiū spreui
q̄ superbieba de pulcrate trena ere
testem potēna no cogitau propt
tēa lucet nūc erep sum indeo tū in
q̄ strā mea ppt ppt tēptū baptis
mi debeo allegiū ad odiū dyaboli
et ppt carnis dordinatū debeo
sustinē dyaboli uoluptatē Q̄ su
perbiā ned debeo pedib⁹ dyaboli
allegari Tuc aut erit demo p fi
nūc tpe ut ego loquar et log⁹ do
ppabor Veni ergo ad me no ūdem
ritate sī tū odio Ego dem q̄ angelo
tuo pulchrior sū tu ved ho mortalis
Et potētissim⁹ dedit mihi libertū ar
bitriū sī q̄ illud dordiate mouī et
magis volui odire deū ut excelle
tē eū q̄ diligere Ideo erudi sicut
q̄ lz caput deorsū et pedes sursū
Tu ved sicut et oēs ho p q̄ crasū
meū creatu fuisti et obtimisti spea
le pulegiū sup me ſ p sangui
ne filij dei redempti es et non
ego Iquit q̄a tu spreuisti cultate
dei tō ūte caput tuū ad pedes me
os et ego suscepiā pedes tuos me
os z sic sum⁹ quieti adduct sicut
illi quoꝝ alei habz gladiū deor
de altei⁹ alius ved cultrū de vis
ceib⁹ altei⁹ Tu ved pdige me

q̄ redēptorē tuū. sicut & ego pl̄ dilexi meū-
ra tua ego ā pugnā te malicia me
a Et quia caput habui & dtelligē
ad honorādi dēū si noluisse tu
vel pedes & fortitudinē cēdi ad
deū habuisti et noluisti tō tibi
le caput meū q̄ sumet ſgridos pe
des tuos Vorabeis q̄d mee ſtante
ſ nō q̄ sumeris ꝓmo & nouabeis d
idipm. Cōuigram ſ gō nos tbſ fi
mbus p̄m ſ fumus ſit dmedio q̄
dbelicſ tuſ et meſ quātat ſil
Quate ſ me ſpurādte tralis dte
venenū meū Te vel ſpurādte ego
atīhād d me dtelora tua et meito.
dilexiſti q̄ppe pl̄ te ipm̄ q̄ creato
rē meū. Cū ſtō vō fune quīgra ſ
caput tuū et pedes meos ✣ Dem̄
vidi eūdē libū habentē tres un
gulas acutas ī quolibz pede et dix
it ad regē Quia tu frā habuisti
oculos ad vidēdū vnā vite et ſci
entiā ad diſcnēdū bonū et malū
tō due ungule mee mtrabut & p
forabut oculos tuos & tria nō ungu
la dtrabit cēbrū tuū q̄b ſ dtū ſuſ
fombeis q̄ tot ſis ſub pedib ſ meis
quia tu ad hoc creatus fuisti ut
cēs dnīs meſ et ego ſtabellū pe
dū tuorū Accepisti quoq̄ duas
aures ad audiendū vnā vite et
os ad loq̄dū utilia aīe Sed qua
ſpreuisti audire et loq̄ ſalutē aīe
tue tō due ungule altei ſ pedis d
trabut aures trab et 3a vngula d
trabit os tuū d quib ſic cruciabe
ris q̄ oīa illa erūt tibi amaūſſima
q̄ tibi plus q̄n offendisti ✣ dulcia u
debant Ignis aūt dictus ſtratim
q̄ctra ſuit mō ſup̄dō caput & pe
des et vmbilicſ regis cū capite &
pedib ſ et umbilico dyaboli Et ſic
abo tolligati descendūt d abyſſum

✣ Cū ēno vō caput meū & pedes tuos

Et tuē audiui unā vocē d. ō. q̄d
habet mō rex de ōib ſ duicnīs ſius
Cte nō mſi dapnū Quid vō de ho
nore ēte nō ſi pudrē Quid vero
habet decapitate q̄ ambiebat regi
nū uē nō ſi pena Ipē vel fuit unc
tus oleo ſtō et q̄ſecratꝰ ūbis ſanctꝰ
et cōnatꝰ cōna regia ut uīa et frā
dei honoāret defendēt quoq̄ popu
lū dei et t̄gēt Cauet ſe etiā cē ſp
ſub pedib ſ dei dīnq̄ ꝛmuneāto
rē ſuū Sed quia qtempſit cē ſub
pedib ſ dī nō nūt ē ſub pedib ſ dyali
Et q̄ tpē ſuū fructuoſiſ opib ſ rdi
mē nolut cū potut tō dnō nō ha
bebut tpē fructuoſū ¶ Poſt hīc aūt
loq̄bat ꝛ uſtucia de libro q̄ eāt d pul
pito d mō Quā iſta q̄ t tā ſenoſē
ſuit oīſa d unico puncto ſuit apud deū
Ex qua tu corpalis es tō neceſſe ē
q̄ ſpuales dtelligēne ē p corpales
ſilitudiēs apiant ꝛ ita q̄ rex et an
gel ſ et dyabol ſ tibi uſi ſunt loq̄ ad
dutē hoc meyil aliud ē nī p dſpura
tiōēs et dfuſiōēs bom et mali ſpūs
ſtē ul p ſe ipos ul p q̄ſilūatos et a
micos eorū ad aūa rīgis ¶ Et q̄ nō
dyabol ſ clamabat d p foātū eſt
rege dicēte ſe uelle tenē q̄q̄ ſue
ſub eēt cōne qualitatīq̄ mō eēt aq̄
ſitū nē curāē de uſtucia hoc ſic dtel
ligendū ē ſalicz q̄ tue q̄ſcia regis
p foābat ferro dyaboli & peti ob
duratiōē q̄n ipē nolut diſcutē et d
q̄rē q̄ erat ꝛ q̄uſte ptinebat ad
regnū et q̄ nō. Et q̄n qualē uſtuciā
ipē habebat ad regnū nō curauit
examinaē Tue vel dpoſitꝰ fuit
unctꝰ aīe regis q̄n tēptaē dyabo
tīn d aūa regis p̄ualuit q̄ duſtucia
ſua p̄ duraē volut uſq̄ ad mortem

Et vō malleg ueit m sinū tēgis pl
uentuū sigīt tēp g tiranois datū re
gi. Ad si rex tale cogitatū habuiss
Certaū dēns nolo aplus strenē
male acquisita tenē. emēdabo ergo me
de tetō. strati uncing ustice qmmutg
fuiss malleg g tiranois et rex redisset
ad bonā uitā et uiā Et uō dyabolg
clamauit cōte rex pbet mī lingua et
strauī laqueg dposuīg fuit tēge nolē
te facē grām ipsog q diffamaueāt ipm
sic mtelligendū ē q q tidqz pximū
suū uituperat et dfamat ut famā
ip'am dlātet ipē dyabo r'git spū.
t sicut fur nr̄ecuendg ē laqo Et
uō ferrū acutū ueit ass regē p
laqū sigīt tpē dmutationis et cor
rectionis priuate uoluntatis et opōis
Ergo qñ corrigit ipm bona voluntā
te et emēdatiōe rectū suū talis uo
luntas ē qñ ferrū acutissimū q in
cidit laqus dyali et ēmissio petitū
optinet Si ergo rex iste mutasset
voluntatē suā et fecisset alii ipi mi
nistrato et diffamato grām statim
priusq finiss laqus dyaboli Et qa
firmauit dpōsito suo malo volun
tatē suā. cō ustricia dei fuit ut ma
gis mduraret Tercio audisti q
rege excogitāte dponē d regno na
uas exactiōis tributoū infinitū fuit
madb̄g ei uenenū sigīt q opa r'gis
r'gebāt dya spūs et pius sugges
tionib̄g Ad siat uenenū fiat dfe
tationē et dfrigidationē d corpe
sic r'ex sollicitabat et dquietabat
malignis suggōnib̄g et cogitatiōib̄g
s duestrgēdo mōb quō obtinet pos
sessiones et bō aliorū et aurū ua
troū Ad qñ uatoēs dormientes ē
debāt aurū suū ēē d bursa ppa. ex
p̄gressū uidebāt d ēē d pūte regia
Et ei uas uitreis ueit p̄ue
nēnū sigīt sanguinē xpi ihū quo
dīs eger unusquisq̄ trabat Itaq si rex
dormisset opa sua d qsidiatōe sa
guīs xpi et rogauss deū d aduto
rio et dormisset p dnē deū q me
creasti et redemisti sīo q ex per
missione tua ego uenī ad regnū r
tōnā ex pugna gr hostes dpug
nātes et solue debita mea qr nō
sufficiunt facultates regni Ego uti
p̄ fecisse opa et oneā ei leua ad
portandū Sed qr ipē corrupuit a
lena uolēs udī ustus ubi saut se
duisti lo dyabol rexit cor eius
q suasit ei facē gr statutiōes eccie
mouē ecia bella r mouētes fraū
dac donec ustricia de pulpito ma
iestatis diuine clamauit sup eū
iudiciū et eqtatē Nota uō q
mouebat him statū regis sigīt
q fraām regis. q more vote mūt ad
letitiā mouebat mūt ad tristiā
Quatuor uō lmee q erāt d ro
ta sigīt q duplicē voluntatē q
dīs hō habē tenet s pfectam. for
tē. rectam. et rōnabilē Prima gr
voluntas ē deū diligē et eū uelle
hīē sup oia et hc dz ee d prima r
d sedma lmea Ta voluntas ē de
sidēre et facē pximo bonū sicut
sibi ipi ipē deū hc aut voluntas
sit fortis ne odio ul'auaīcia ifrī
gnat Ta voluntas ē uelle absqne
a carnalib̄g desideriis et desi
dēre etna Et hc voluntas sit rec
ta ut fiat nō ad placitū hoīb̄g
s deo et ita debet ee septa d tra
lmea Ca uō voluntas ē nolle
hīē mūdū n rōnabilē et ad sola
necessitatē Versa ergo vota ap

In 2a linea cat spēm q̄ delex^t hoc̄s mūdi

parut m linea q̄ tendebat sur
sū q̄ rex dilexit oblectām̄ēta mū
dī temptamēta dilcō dei In 3a
linea sceptr eat dilcō q̄ dordma
te habuit ad possessiones mūdi z
diuicias In e^o uō linea michil eat
scēptū ꝑ totū eat uacuū d̄ debuiss
fuisse scēptū dilcō dei sup oīa Mu
tatus go e^o linee sigt defectū
dilcōis et timoris dei Ilad q̄ timorē
attraluit^ dei d alīs q̄ dilcōnē uō
sigt dei d aīa bōna Ilad si hō m
uita sua mūq̄ dilexiss dcm et iā
dextremis positꝰ dicēt toto corde
q̄ dei pemtet me toto corde pec
casse gr̄ te da mi dilcōis tuā. et
emēdabo me de cetō hō talis di
lcōis nō uret ad ꝑfectū Ergo rex
nō dilexit quē debuit uō habz
ad ꝛtributōēz dilcōis sue ℣.

Post hr aut audi illud aliū ꝛgē
ad ptē dextera d iustic q̄.
eat dpurgatoīo q̄ filis eat puer
ad nato nō uult ꝛe mouē n̄ q̄ so
lūmō oculos leuabat In sinistra
eius pte regis vidi q̄ stabat dpal
cuius caput silē eat sufflatoīo cui
longa fistula cuius brachia q̄ duo
uolubr et genua eius q̄ plum pe
des quoq̄ longi uncꝰ Ad dexte
rā uō regis stabat dgelꝰ pulch
rimꝰ patus ad uuuddm ℣Et tūc
audiui voc̄ dicēt̄ Iste mḡt rex ta
lis nūc appatz q̄lis aīa eius dispo
sita fuit q̄n d corpe egrediebat
Et statī clamauit dyabolꝰ ad li
brū q̄ stabat d pulpito d aura
bile cīnt hr. Angelꝰ cui iste z e^o
exspectabam hui puer natiuita
tē Ille quidē tū tū pūitate sua e
aut tū od dpuritate mea Ilato
utiq̄ puer nō ad tarnē ꝑ de carne
apput d ea d mūditia q̄ angelꝰ
ab horrēs nō valuit tāḡe puer id
Ego ved q̄ dicit d manꝰ meas ꝑ
tango eū ꝑ nescio quo ducturꝰ sit
eid q̄ tenebrosi oculi mei nō uidet
eū gr̄ fulgorē cuius claritatis q̄
rectis de pectore eius Angelꝰ vō
uidet eū et scit quo ducturꝰ sit e eid
ꝑ nō valet tangē eū Ideo tu qui
iustus iudex es dissolue cīrumen
mm̄ Finit dbo de libro q̄ stabat
d pulpito dicēs Tu q̄ loquis ueri
to q̄ de cīo ista dicit ista aīa r̄gis
d manꝰ tuas sint dpalꝰ Tu qui
es ipse iustitia dxisti nullū dgre
di celū q̄ nō ꝑfect fuisse ablata ve
stis tua Ez hr aīa tota maculata ꝑ
de fuisse accessus in tuū q̄ ocēb ue
ne et medulle et cāō et sanguis
eius nutriebat^ et creuerat de ci
bis fuisse accessus ℣ dxisti nō con
gregādos thesauros nō ee quos
erugo et tinea demoliūt^ ꝑ qui
ꝑmanēt detinēd In ista uō aīa lo
tus e uacuus eat i quo celestis the
saur recōdi debeat et ille locꝰ
plenꝰ eat ubi ūmes et tranc nu
triebant ℣ dxisti ꝓxmū dile
gēdo gr̄ deū Sed hr aīa corpi di
lexit plusq̄ deū et de ꝓxmo di
lcōē michil curauit Ilad habitās
d carne ꝑsolabat^ de ablatiōē bo
noꝝ ꝓxmi sui Vulnābat corda
subditoꝝ suoꝝ nō attēdēs dap
na aliorū dūmō ipe habūdaret
fecit q̄ q̄d̄ placuit sibi z q̄d̄ vo
luit ussit et modicū curauit de
estate Iste utiq̄ sui cause ꝑūpa

les qbalie ꝺ muabiles sequebat
Tuc aut tulit ūm de libro ustucie ꝺ
angelo ꝓ tu angele custos aie qui
es ꝺ luce et undes luce ꝓ uirtus a uir
tutis habes tu ad uuadū uiam istā
Venit angelꝰ ꝓā mgt habuit fidem
stam et credidit et spauit de pmi ꝓ
gtionē et confessione dilendū timuit
quoꝫ te dñs suꝺ diget nmꝰ ꝓ debuit
stm eiā loquebat ustucia de libro
ꝺ Q tu angele meꝰ ꝓ uā ꝓmittat rā
ge alam et tibi dyalꝰ ꝓmittat mo
vide luce aie Ingrite ergo abo ꝓ
dilexit aiā ista qm uiuebat ꝺ corpe z
habuit oīa membra sana Respondert
abo angelꝰ s et ꝺmo hoīes et duu
tas dilexit Et tuc aut ustucia de li
bro Quid mgt dilexit qm anxieba
t ꝓ ssura mortis Respondert am
bo Ceptm ihesus dilexit Ad plus
anxiebat de firmitate carnis et t
bulatiōe cordis ꝙ de passioe redempt
oris sui Ste loqbat eis ustucia ad
hoc mistute quid dilexit et cogitant
ultiꝰ puncto vite qm habebat adhuc
ꝺ se sanā ystam et dtellem Dixit
angelꝰ solus ꝓā uā cogitauit
talis Ve mgt mi qꝛ multū audax
fui sꝫ ꝺ redemptore meo Ita inā
qđ hyrem quo possem regratiari deo
meo ꝓ beneficijs suis plus end angst
me pertasse ꝺ deo meo ꝙ doloꝛ ri
mis mee Et etiā si nō obtinere te
lid tñ fuere velle deo meo Intus
tuta de libro ꝺ Quia tu dyale no
pt inde aiaz ꝓpt claritatē fulgoris
eiꝰ Nec tu angele meꝰ pteā tan
ge ꝓpt inmunditiā eiꝰ ideo audiuid est
q tu dyale purges eā Tu uō age
le ystae eā donec ad claritate glo
rie introducat Tibi uō aiā ꝓmitti
tur respice ad angelū et ab eo hoīe
ysolaclocē eius ꝙ particeps sangu
mis xpi et oīnū mrū eiꝰ et ecclesie
Christ aut audit dyalꝰ dixit ad aiaz
Quia venisti ad manꝰ meas ple
na tibis et bonis male acquisitis ideo
ego nūc euacuabo plo meo Et nūc
ꝺmō posuit rex mi grenua
suā silua plo et strigebat fortit in
longitudie et latitudine donec me
dulla tō grilla fieret sicut solidū ar
borus Item ꝺ dixit dyalꝰ ad aiaz
Quia loꝰ ubi ututes ee debēt
uacuꝰ e ideo ego replebo eū Et tuc
posuit quasi fistulā sufflatoriū
ore regis et insufflauit fortit in
plebe eius valent horribili uicto in
tm ꝙ oēs vene et nerui regis in
scabuit rudebat Ste ꝺ dixit
dyabolꝰ uxe regis Quia ꝺ subditos
tuos ꝙ ipsi filij tui ee debuerat in
pi z inmisericors fuisti ideo bellū mea
mordeo stringet te qꝛ sicut tu pupu
gisti subditos tuos sic brachia tua
silua serpentib lamabit te ad dolo
re maxio et horrore Post istas
aut tres penas s plu et sufflatoriꝰ
et serpentiū ad dyalꝰ vellet inde ag
gravare penas et a ꝙa die tuc
vidi angelū dei extendē manū su
as sup manꝰ dyali ne aggrauaret
tātū penas Quā uō pꝰ qualibz
pena eleuabat oculos suos ad an
gelū michael tñ loqbs ꝛ inuens in
gestu suo ꝙ ꝙ eū ysolabat et ꝙ ti
mus saluaret Ste loqbat ubi
de pulpito ꝺ m Quid mgt ista q
tam horrosa onia t sunt apud deū fi
lii ꝺmico puncto Ez qꝛ tu corpalis
es ideo ꝙ similitudines istas t ondidit
stas ꝙ pius rex iste cupidus fuit ad
honoēs mundi et ad rapiendū q no
erāt sua vanitū qꝛ timuit deū zali
qua delectabilia sibi dimisit face

sicut i ꝓa vie Et sic i qlibz vie angelꝰ
dñi mutagabat penas

ppt timorē illū ō timor iste traxit eū
ad cultatē dei ¶ Propterea suas q
multi ɨplicant multis sceleribus
obtinēt maxima q̄tione añi mor
te ¶ Quorū cōtrario tanta pt̄ ē q
nō solū dimittit eis pen̄ sz etiā pe
na purgatory si ī tpe cōtritione
moriūt ¶ Sed iste rex nō obtinuit
cultatē añq̄ vltimo puncto vite
q̄ tūc defecerūt sibi uiri et con
silia obtinuit tm̄ ex grā mea ¶ Pura
tione duma q̄ plus doluit de dampno
ratōe dei q̄ de dolore et dapno suo
Et iste dolor significabat luce illa de q̄
dyabolus obtenebratus ignorabat q̄
alam regis ecce ducturus ¶ Nec ō dr̄
se obtenebratū qui nō habet ppria
les ītelligētias sz q̄ admirabat
ī illa alia tātā lucis claritatē et
tātā dulcedinē ¶ Angelus vero sede
bat bn̄ quo ducet alias sz nō uale
bat eā tāgere añ ecce purgata sicut
scriptū ē Nemo ualebit ad fruendū dei
nisi prius mundificatus fuit ¶ Iste log
batur m̄ ibi de pulpito dicēs ¶
aut audisti angelū extendē manus
suas sup manus dyaboli ne aggraua
ret penas sicut pcātē angeli sup
pcātē dyaboli qua ē frenat mali
tiā dyaboli. q̄ demō nullo modo
nullū q̄ ordinē habet ad puniendo
nisi iutute dei ē frenaret Et ō dei
ad dnm̄ fuit misericordia ¶ Ita q̄ius
dapnatus nō erit redemptus seu rem̄s
sio ul' ysolatō tm̄ q̄ nō punit̄ nisi
secm̄ meritū et iustitia ō ī tm̄ magn
na ē dei mia ¶ Alias dyabolus nō ha
bet tpantia nec modū ī malignan
do ¶ Ad uō rex iste audebat q̄ pu
er tuc natus sicut q̄ nasci uoluit
de mundi iuuentute ad celeste uitā
q̄ ē innocens et grā dei crescens ad
uirtutibus ad pfectionē ¶ Quod autē
rex leuebat ad angelū oculos suos
sicut q̄ q̄ angelus custodē suū habebat
ysolatōē et de spe gaudiū eo q̄
q̄rebat se ad etnā uitā puenturū
Et g̃ spualia q̄ corpalia similitu
dines intelligit ¶ Nā dyabolus ul' ange
lus nō habet talia mēbra ul' colloquia
nes cū sint spūs sz q̄ tales similitudines
eorū bonitas uel malignitas corpa
libus oculis declarat ¶ Item loquebat
sibi de pulpito. d. m̄ pulpitū quod
tu audisti significat ppm̄ deitatē spūm
et filiū et spm̄ scm̄ ¶ Ad uō nō potuis
ti apprehendē pulpitū longitudinē et
latitudinē nec profundū nec altitudinē
significat q̄ deo nō ē timendū principiū ne
q̄ finē q̄ dei finē principio ē z finis
finē erit ¶ Ad uō quilibz color decoru
tum colorū audebat a alto et ibi unus
color discernebat ab alto significat q̄ dei
pr̄ eternalitē a filio et spū scō. et filius pr̄ē et spūs scōet
spūs scūs a utroq̄ unde ecclā nā
et distincti ppetate psonarū ¶
Ad unus color audebat sanguineus
et rubeus significat filiū q̄ illesa deitate
quando naturā assumpsit a sua ppria
nā Albus ad color significat spm̄ scm̄ p
q̄ fit ablutio peccatorū Aureus aut co
lor significat patrē q̄ ē principiū et pfectio
omnium Ideo q̄ aliq̄ ppria ē a pre magis
q̄ a filio nec q̄ prius ē pr̄ q̄ filius
Et ut intelligas q̄ nō ē idē pater q̄
ē filius sz alius ī psona pr̄ alius ipse
filius alius ī psona spūs scūs Unus ad
a nā Ideo ostendit tibi tres co
lores discreti et quatuor Discretio ppter
discretionē psonarū unitio uō ppter un
tatē nature Et sicut a uno quoq̄ co
lore audisti reliquos colores nec
unū sine alio inde potuisti nec de co
loribus aliquid plus aut postea nisi

nus aut mm̃ ¶ Hic in trinitate mchil ē
plus ul' postea mai' ul' mm̃ dīcum
ul' q̃ dicū ¶ vna voluntas vna ebnitas
vna pt̃as vnaq̃ gloria ¶ Et licet filius
sit a pr̃e et sc̃o spū sub utroq̃ nīq̃ tn̄
tri pt̃ fuit sine filio et spū sc̃o nec
filius et spūs sc̃us sine pr̃e ¶ Iste loq̃
batur ubi ad me dicēs liber q̃ dpulpi
to videbat sigīt q̄ deitate ē etna ma
tua et sapiēcia cui michil addi ul' mi
nui pōt ¶ Et iste ē lib' vite q̃ nō ē scriptus
sine scriptura q̃ ē et nō fuit ¶ Scriptura
ihus libri sp ē In deitate quippe est
semp' nūc est et stellatus omn̄ pcedū
pteritorū et futurorū absq̃ tn̄smutac̄
vl' uicissitudīe et michl dicit sibule q̄
oia audet ¶ Qui ubi loqbat ad se p
sū sigīt q̄ dei ē ubi eternū a q̃ fuit oia
uba et in quo manifestat et subsistit oia
¶ Et pm̃ ubi tuū visibiliter loquebat q̄
ubi factū ē cho et cū hoīb ihs q̃ salua
Ecce hīat visionē diuinā pmeruit ma
ter dei ¶ Et hr ē miserēcordia pmissa
regno sucre ſ q̄ horēs habuerūtes i
eo audiret ia q̃ procedit de ore dei
¶ Et no pauci erupuit et credit ia
celestia diuinitꝰ tibi data hoc nō ē
culpa dei ſ hoīm q̄ nolūt dmittē fi
gūs nīcis suis Nā etiā ia euāgl nō
fuit pleta cū p̃mb i'gib ihs illuc tps
sed ad̄ veniēt tpa quo applebūtur
Cxp̃us declat sponse quāe dei pla
gauit populū isr̃l in deserto et non
i egypto et de pbatoe moysi ¶ Et i p̃
hendit q̃ dā regē cū comitatoe q̄ nō
placebat subditus ¶ Et regebat per
malos gsiliatos Ne q̃dat i hr q̄ an
tea vocauerat eā amicū Capt xlvi
Loquebat dns ad sponsā dicēs
Tua quā hoīm erat i populo
isr̃l ¶ Quoda illoru dilegebat deū
et moysen Illy plus se q̃ deū ¶ Illy
vo ner deū ner moysen ſ terrena
sola ¶ Cuq̃ populꝰ iste exīt de egypto
dēs uocabat filiꝰ dei et filiꝰ isr̃l
ſ nō dēt eccl̃e mēte fuiebat deo
Huic etiā cū deo plantat educt̄ po
pulū de egypto quib̄ credidert
deo et moysi illy aut exacbabat
deū et moysen Io deꝰ ondit m
sericordiā suā magnā et ustricā
suā induratis ¶ Et potēs queret
ur deꝰ eduxit populū et nō ma
gꝰ plagā aut eū de egypto cū ipse
ꝑstruit nōdū ēt tpt̄ miserēdi nec
malitias hoīm ēt applet̄as Rnō
ego ipe Deꝰ elegit pplm isr̃l q̄
scolares ad mstrūedū et pbādum
eos in deserto quib̄ necessariꝰ ēat
pedagogꝰ q̃ cibo et epe p̃dēt eos
Ut ergo discipuli p̃fīm dstruēnt
magr̃ necm fuit desr̃t q̄ egyptus
ne forte i disciplina ustrine dei i
quietarēt mimū ab egipcijs d'
ne int signa mīe obscondenda cū
bꝰ i p̃zobe eleuaret ¶ Moyses ꝑ
trāsp mgr̃ populi pbat debuit ut
q̃ deo manifestꝰ fiāt eā discipu
lis ad ymitandū notꝰ fiēt ¶ Cui
ex pplī i sipīa fidēs ē probatoꝝ et
ex signis nō signoꝝ notusq̃ ēt vm
ipsis Ve dico q̄ eā sine moyse
eductus fuiss populꝰ et sine moy
se moritur ꝰ eat pplus ſ xp̃t bom
tatē moysi leuꝰ mortuus ē po
pulꝰ et xp̃s cū tatē moysi sibli
mꝰ ē populꝰ cōnatꝰ Nec mirū
q̄ i omn̄ morte passꝰ ē moyses
ex ꝑpassioe ¶ Ergo dns dissulut p
missū suū ut pbaēt populꝰ et de
us notꝰ fiēt ex signis et mīa et
pacē sua pplī quoq̃ ingratitu
do et uolūtas ondēt i tantū
futuroꝝ sic eā mlti sacīn i tus

fidelū dūcerūt ex īspiracione
spūs sci q̄ nō q̄secuti sūt quod uo
luerūt et ꝑ uolūtatē bonā sub
mīt cōnati sūt ꝑ quorū patien
cā et bonā uoluntatē deus acce
leauit tpe miserēdi. et uā nouā
q̄ ꝑ attēptabāt eo celeri ꝑduxit
ad effm Ex ergo iudicia dei sp
veneāda et timenda sūt Et sīc
me cauēdū ē ne uolūtas ꝑoīb cō
traīa sit uolūtati dei Verū rex
iste de quo ē loquor q̄ tu nosti nō
sic affuīt eāt sicut moyses q̄ iste nō
cūbat si totꝫ ꝑplus suus moret
dū ī tpe sol ꝫ saluāret et honorā
ret Ex et dyabus q̄silys regebat
q̄ noluit dmittē ꝑtīnacīā et īsta
bilitatē mētis suē nec uoluit obedi
re īq̄silio ihīu q̄bꝫ debuit de q̄bꝫ
ire potāt lac dūme sapie et bo
ne conuersōis Nec mīrū nā tpe ꝑcessit
de radice ihōb exasperatis deū et
ō nō cōtigit nisi ꝑ flagella Ca
to etiā q̄ ī isto regno quadruplex
gnācio regū fuit In ꝑma fuit abi
as et crudelitas q̄ colebat deus
ꝑ queda opa bona et ꝑ ꝑtē pecū
pauli In 2a fuit dgtīa et duc
tūa q̄ mīsericordiā ihūliauit deꝫ
et uīuit sub corona .3a gnācio p
cessit de abīnosa radice et duro
stipite In q̄ erat cupiditas et amor
sui Io punīuit eā deꝫ tpalit ut le
uiꝫ habet m futuro In 4e ē filāta
humilitas et defectus iustīe et pro
digalitas Io ex cultate oīa dā ei
mādā et iudiciū Et si nō audierit
flagellabo eū a capite usq; ad cal
cāneū mtm̄ q̄ oēs q̄ audierīt mi
rabūt et q̄mīscet de dei iustīa z
ēstate Nec q̄fidat q̄ dixi eū amo
ad ꝑ attendat ad q̄clusionē uboz
ꝑ si tenuerit fidē suā meā et tuā
ego tenebo ꝑmissiōez meā

Xpī uba īuelata sponse pro ipato
re alamanie q̄ ipe conet īfozare d
cīā dei q̄tuor sorores 4 q̄tuor ūtutes
que expulse sūt de sedib ꝫ suis et q
exponāt et extirpent q̄tuor vicīa tīa
que pei dolor d cīā dnāt

Q uāstus ꝑcepit sponse q̄ q̄ a
sse ipā scīret mpatōr ūa īuela
cionis dūme d ipēr uerba Con q̄oz
nō solū ex pte mea ꝫ ex pte mul
toīd electoīd dei coīā impiali maiest
tate ura q̄ erāt q̄tuor sorores filie
potētis t̄ēgis quarā quelibz habebat
sedē et potestatē d ꝑmonio suo Et
quecūq; uolebat dspicē pulchritudi
nē ist̄aīū sororū obtinebat q̄ soloez
ex pulchritudīe earū et bō exepsa
ex earū deuotiōe .1ma uocabat
soror humilitas īoīm agendaū id reū
dispositiōe . 2a uocabat nbstīnētia
soror. ab oī dq̄nata gūsatōe 3a uo
cabat soror cōtentio sine alīq̄ super
fluitate 4e uocat soror cūctis d ꝑxi
mozꝫ tribulatiōe Iste q̄tuor sorores
sūt id d ꝑmonio suo dmchilate et q̄
ab oībꝫ q̄tempte In quarto sedibꝫ
sūt q̄tuor alie illegitīe sorores dsti
tute q̄ a formatiōe q̄gremite sūt et uo
cant uā dnē Quarū ꝑma uocat
dnā superbia q̄ ē ꝓplacendi mundo 2a
vocat dnā delectatio ꝑm oēm cārnē
appetitū 3a vocat dnā superfluitas
sup oēm necessitatē 4e uocat dnā
symoīa a cuiꝫ decepciōe se q̄ nullꝰ
custodire ꝑt q̄ utrū iuste uel īiuste
acq̄sitū sit quod ēripit nescit. tri
oīd ēripit cū cupiditate Iste uō dnē
loquūt cōtra ꝑcepta dei uolētes ea
dmchilare Et tribuūt occasionē mīl
tis aūabus ad etīā dāpnatiōez

Propter dnē fruite ꝑpe cultate q̄
deꝫ uobiscū fecit q̄ uinetis q̄tuꝫ q̄

tuor sororeb̄ p̄mas que uocant⁹ uir
tutes q̄ processerūt de p̄ā vtute ihe
su xp̄o sidmo ip̄atore et rege q̄ ia de
pssa fuit ī sancta ecclā q̄ē p̄dom⁹
xp̄i ut exaltent⁹ ritus ⁊ ut uota q̄
uouerūt⁹ onē ī mūdo dep̄mant⁹ q̄ fuit p̄
dictes aūtū p̄ nate fuit de p̄d̄o uiro
dyabolo produtoe' ⁊c ⁊c ⁊c

Impator xp̄s scribit dpatori alama
nie notificās ei qualit⁹ p̄ē ore ꝑ̄o
multa locutꝰ ē cū sponsa q̄ m libro
celesti scptm fuit ⁊ p̄cpit ei q̄ ude
at ⁊ pscriberet⁹ ea et conet⁹ eū sidmo
pōtifice ad confirmacoēz r̄gule quā
p̄ē dictauit sponse. Capl'm ij ⁊c

Loquebat⁹ xp̄s ad sponsā dicēs
Scribe ex pte mea dpatori
uba hec ⁊go sū lux illa q̄ illumi
nauī oīa q̄ tenebre opiebāt⁹ oīa
⁊go sū etiā lux ia⁹ q̄ mulsibilis p
deitatē. insibilis⁹ uō appeu p humanita
tē ⁊go sū etiā lux q̄ te quasi spe
ciale lumē ꝑstitui ī mūdo ut m te
inueniret⁹ maior ustricia p alios et
tu dirigēs oēs ad ustriciā et pietatē
Ego significo t ego uā lux q̄ te astē
de feci ad sedem dpiale ꝑ quā ego ꝑ
sic placet m⁹ loquor tu una fetā ā
ba ustricie⁹ mee ⁊ suscipe ergo ia⁹ ia
librorū q̄ p̄ā mulier scripsit de ore
meo et pscrutare ia⁹ et labora ut
ustricia mea trnseat⁹ et mā mea
discrete desideret⁹ ⁊cias etiā tu qui
dperūt tenes ꝑ ego omn̄ gdutor du
tui unā r̄gulā monialiū ad honore
me amātissime v̄gīs mrīs mee et
dedi illā isti mulieri q̄ scribit tibi
⁊ lege ꝑ eā et conare cū sidmo pō
tifice ut dicta r̄gula ore meo ꝑ̄o dic
tata ꝑ eū q̄ d mūdo uitrū⁹ meq̄ ē ecc
apud hoīes approbet⁹ quā ego deq̄
corā exercitu meo celesti approbaui

Xp̄s ꝑsulit eid̄ r̄gi q̄ dobedies
fuat⁹ ꝑsilys alīs maie ꝑ uadat ad
papā et petat ab eo absolucoēz de
ctis q̄ubꝰ⁹ petrus suus ī q̄tenuit⁹ no
occultādo petā nec excusādo ⁊ hu
miliādo se toto corde ꝑ sidma per
tata ꝑ sidmū pontificē fuit abole
da Capl'm ij ⁊c ⁊c

Hilius dei loquit⁹ sponse. d
q̄ rex dobediēs fuit cōsili
o matris mee ic nat⁹ filiꝰ dei q̄
sid d mrē cōsulo ei ꝑ egrediat⁹
et uadat ad sidmū pontificē pe
tēdo humiliter⁹ absolucoēz a petis suis
ꝑtā sidma petā emēdāda fuit eid̄
sidmo pōtifice habēte potestatē
sidmā Ille em̄ ē sume potestā
tis q̄ m sede mea sedēt⁹ d mūdo
potestatē habet⁹ ligādi et soluē
di noīe meo Igit⁹ si rex acq̄escat⁹
ꝑsilio meo dabo ei prosperitatē
thesaurū et defendā eū ab om
nibus suis. oīa q̄ debita sua sol
uā ut corpalit⁹ ut spūalit⁹ si ipē
nō sit solue' ⁊ q̄libz passū pedis
ꝑ laborauit amore meo mūdabo
⁊ remetiar ei decima uita ⁊ iduō
ipē rex ꝑuenit ad sidmū pōtificē
humiliet se ei ex toto corde nō oc
cultādo petā nec excusādo ⁊ petē
do absolucoēz de d obedientia con
stitutoīm sce ecclē dei De excōmuīcē
q̄ donatus ē et publicet⁹ p uirtutē
de solute gūamē statutis ꝑ̄o⁹
regni sui ⁊ de promocoē d digno
rū clericorū ad ecclesiastica bñ
ficia occasioē sua ⁊ de hys q̄
idē rex acceptauerat⁹ q̄ lauda
bilia statuta regni et eporū

Xp̄s ꝑ spōsā suā ihulit⁹ sup̄plio
deo regi ꝑ uadat ad papā nō ai
pompa et magna familia largi
endo dona sua ꝑ digalit⁹ ut laude
tur d eius. ⁊ ꝑ uadat humiliter⁹ et sa
pienter⁹ habendo familiā necessa
riā honestā et deuotā Capl'm ij ⁊c

Loquebat dñs ad sponsā
Cū rex egrediat et mu
dat ad sūmū pōtificē et pertra
sua r̄putat magna caueat sibi
de adulantib⁹ q̄ ysaiē p egdia
tur et uadat cū ꝓpa ad hō ut
laudet nomē suū d terris Et ab
illis q̄ ysaiē ei dare bō sua largi
t ut publicet fama sua Et con
gregac familiā multā ne capi
at ab hostib⁹ Sed egrediat
sapient et humilit habendo fru
ua necessaria et nō superflua
hūdo famulos deuotos et hoēs
tos. expēdēdo sua nō ad ostentatiō
nē sd ad utilitatē et honorē dei
Caueat aut prudēt ab illis qui
ei nocē appetūt Cruia licet ego
oīa possiē tri q̄ hūanit⁹ ysaiē
et auxiliis agendū ē sēd q̄nus
ego tū moysē loqbat tri pē etna
ysaiū pagum hoīb quod bonū
erat audiuit et seqbat

Xp̄s p spōsā monet Regem
q exponeret se a prīs et exē
plo ageli q̄ ꝓnctus ad uā ap
parut thobye pongat se zonā
cōtinēta ūborū et opm bonorū
ang̃ exeat de mūdo et p portet
uestes nō detructatus sd honestas
et gestus modestos Capt lxxxvi

Dominꝰ loqbat ad sponsā
de sup̄ pximo duto t̄ge d
ceptū ē q̄ agelꝰ dī apparuit pōne
tus thobye volēti pēgrinari ho
nōt figurā hoīb iusti Nā hō q̄
assequi desideat r̄missionē pctō
rū suorū debet exonerāre se con
tritiōe et ysessiōe a prīs suis z
pongē se cōtinēta ūborū z opm
bonorū Cui gō fuuat ire rex ro
gat em oēs actus suos an̄q̄ exe
at de mūdo habēdo ꝓsiliū sic ab
oēs leuitates p̄ores q̄ a pluus i eis
nō delectet Turpe quippe ē no
uē pulchr̄imo dño seq̄ci pulchri
tudinē et uerū deformia imitari
Nā famuli dauid rasi turpit barba
et detructatus uestib⁹ nō potuit d
trac ihrlm trestitiē nisi prius emen
datis uestib⁹ et r̄nascentib⁹ bar
bis sz r̄mānserūt i loco tbulationis
et despecto Quadromagis ego de⁹
pulchrior et fortior ei dauid qro
pulchr̄ū i hoīb⁹ Nō em uolo q̄ por
tēt detructatus uestes more seuera
rū nō gestus mulierebres more effe
minatorū. sed q̄dō hoīb⁹ utilia
et honesta ut uestes sint ad utilita
tē et honestū ad honorē meū z pa
tri redde rōnem q̄r m placuit uoca
re eos de mūdo

Xp̄s q̄solat spōsā et dicit ei q
nō sileat ūba dei sibi r̄uelata etiā
si ex hoc ꝓbet nec ea loqbat
ꝓt laudes laudes hoīm q̄ qbz di
uina q̄silia dant si eis obedierit
obtinebit mīam p̄missā Si uero
q̄tēpserit tacuerit iustitiam

Hilus dei loqbat Capt lv
ad sponsā Tu que spūa
lia uides nō ro sile debes q̄ utu
pauis nr̄ro loq q̄ laudabis ab hoī
bus Nec time debes ex eo q ūba
mea tibi diuinit⁹ r̄uelata q̄tēp
nūt et nō studiū p̄fectū Nā illū q̄
me q̄tēpnit iudicat iustitia Illū a
q̄ obedit m r̄munat misericordia.
Et hoc duc primo q̄ pena pctī abolet
de lib⁹ iusti⁹ do q̄ mītes augebit uir
tutes p̄fectū pctōrū Et ro dicit ūba
mea sub hac ꝯclusiōe mittit Videlz si
hīs q̄bz ūba mea mittit audiente

et credidert̄ et ⁊a ope ad ꝓpleuert̄
ꝙ tuꝰ ꝓmissa mea ꝓplebit̄ ꝓptea
⁊ iſt' noles p̄cepta mea sequi dmn
sit uia ꝛ̄ra et ꝓpediosa et unt ꝓ
via p̄ua et laboriosa et ſtus ē oib⁹
odiosus Nuoꝛ̄ multi sut dmſno pl'
res uo sut d celo Hic ert ē et nūc ꝛ̄a
popul⁹ istus regni ꝙ ego plagaue
ra no ē ꝓpt plagā humiliꝰ factus
nr obediencioꝛ ꝙ factus ē audacioꝛ
q̄ me et magis ꝙtrai⁹ nī Post hec
aute audiui voce dicentem mſt fili dei
ſ̄ hūanū genꝰ liberaſti morte tua de
inferno surge et defende te qꝛ multi
uri et mulieb⁹ exclusert̄ te a tor
de suo Ingredere go regnū sapient
sicut salomō ⁊ ſer de postib⁹ ſidnas
portas fortt̄ sicut sampſon pone
obſidionē gē cleri et decipulas m
ſenitus aī pedes nrī ut̄ detre mu
lieb cū armis et dice pōtes coꝛd cōi
tate populoꝛd Nullus q̄ dmnoꝛd
tuoꝛd euadat aīq̄ cū ea tyrannide ꝛ̄a
petat nīaꝰ ſ̄ ytra te mduret

¶ Deus pat̄ declarat ſpōſe et ondit
ei hoſe pressū tribule dīm iudicij
ſm̄ gtra p̄dā dgrutū regē ad nu
uēteni et dobedietē duumis affligꝰ
Et qui⁹ ſponſa iudebat agnū et fuer
em d altrū diuine maiestatis d celo
et t̄eodē dſtanti iudebat eū d mau
ꝓſbiteꝛ celebrātis dmūd Et qui⁹
famuli et ſubditi regū affluctī exn
tert̄ t̄ mūdo et dmſno ⁊ purgatoꝛd
q̄rebant⁹ deo grauet de eiſd⁹ egib⁹
et p̄ncipib⁹ ſuis et q̄s ſū petebat
ſup eos ustricā dr̄ nobile documentū

Cap lvj

Deus pr̄ loquebat ſponſe dicēs
audi q̄ loquoꝛ et q̄ loq̄re q̄ pa
pio tibi no ꝓpt honoꝛē tuū nec ꝓpt
uitup⁹ eoꝛd tuoꝛd ſ̄ equanimit̄ et eq⁹
lē tene t̄ aio tuo laudantē et vi
tupantē ut nr̄ ꝓpt utuperud mo
uearis ad uā nr̄ ꝓpt laudē ex
tollar⁹ ad ſupbiā Nā ille dign⁹
ē honore q̄ etnalit̄ ē t̄ se ꝓ
fuit Et q̄ ex caritate creaut ag
los et homēs ad ih̄c ſolū ut plures
creature participaret̄ gloue
eiꝰ Ego quippe nūt ab et ē ſpūs
d potentia et usia ꝙtate q̄ tuꝰ fu
q̄n filiꝰ meꝰ carnē ſuā aſſūpſit
in quo ego ſū et fu et ꝓpē d me
et ſpūs m ambob⁹ Et luꝛ nūdū
fuit occultū q̄ eat filiꝰ dei tū ab
ſbus quidut pauris notū fuit
tarꝛ ſcias q̄ ih̄c ē ustricia dei que
nūq̄ habuit mitia ſicut nr̄ ꝓpē de
us ꝙ p⁹ angelis onſa fuit ꝙ vi
deret deū Et nō ideo creditū
q̄ ignorabat legē et ustriā dei ꝙ
quia eā tenē et hūare noluerut
ꝓpē quippe intelligebat q̄ oēs di
ligentes deū videret deū et ma
neret in eo ꝙetuo homines deo
deū punirent et etnaliter nūq̄ vi
ſuri eiū d glā ſua Et in eoꝛd au
ꝓditas et arbitrio elegit magſ
odire deū et locū ubi punirent
q̄ diligē ut ꝙetuo letaret̄ Ei
milit̄ et in⁹ ustricia ē de homē ſicut
de angelis hoīppe tenē p⁹ dili
gē deū et postea vide⁹ ꝓpter
rea filius meꝰ ex caritate nasci
uoluit post legē ustriae ut ex
humanitate uisibil̄ et ꝙ d debita
te sua no potuit videri libꝛū q̄
arbitriū ita datū ē homib⁹ sicut a
gelis ut desiderēt celestia et con
tēnant trena ¶ Propter e⁹
dei usito multos multis modis li
ceras mea no udert et d multis

ptib⁹ tragedi multus p̄sonis quomo
p̄cm emendabilis fore emendari potu
it et quo⁹ mia obtinere debuit p⁹
q̄ d eisd̄ p̄tib⁹ fecit iudicii et iusti
tiā meā Audiebat ista nō attē
dit nec curauit Ista ecclā iustitia
em deo q̄ audiebat q̄ fuit sup terrā
p⁹ sperabat firmit eā q̄ nō videbat
nec credat ecclie dei et sto euāg⁹
Deū diligit eū sup oīa q̄ eius
dedit oīa et se ipm̄ pro eius amore
tē ut oēs cū eo eternaliter letarent
Propterea ego ipe dī loquor
ihū q̄b⁹ nō placuit ut starent quo⁹
p̄cm emendabilis poterant et quomō
minuat⁹ pena et cōdna augeat⁹
Post hec audiuit hec oēs celi ecclīe una
domus in qua sedebat iudex in thymo
et domus plena erat seruitoribus et
laudantib⁹ iudicē unusquisq; voce sua
Audiebat ueō celū iudebat⁹ unū regē
unū et statim audita ē uox oīb⁹ au
dientib⁹ dicentē magistros uos albos an
gelos et dyabolos ad iudiciū Tu
o angele q̄ custos es regis et tu
dyabole q̄ rector es regis et statim
placuit ubi assistebat angelus et dya
bolus erat iudex iudicare angelus iudebatur
sicut homo turbatus dyabolus uō
sicut homo gaudens Et dixit iudex
Ad angelū ego posui te custodē re
gis q̄ ipe dedit pactū meum et feci
et sessionē de oīb⁹ peccatis q̄ emen
darat a iuuentute sua ut eccē ego in
quinos dyabolos quos ergo nec es elon
gatus ab eo Dixit angelus Ad iudex
ego sū ardens igne caritatis tue q̄
et rex ad ipe caleffactus ē et quemp
sit eā q̄ amici tui dixerunt ei et at
tediati sunt facere eā q̄ tu q̄sulisti
ei Dixit iudex sicut ego dilexi

attraxit eū et elongauit se a me ap
propinquiuit oīb⁹ horis dimisit dixit
dyabolo Iudex ego sū ipm̄ frigidus et
tu es ipe calor et ignis Dimitto dixit
te q̄libz apprimquā fuit ardentior
ad opa bona sic rex appropiquabit
ni frigidus ē frigidior ad caritate tua
et caldior ad opa mea Dixit iudex
persuasit fuit regi diligere deū sup oīa
et proximū sicut se ipm̄ Tu ergo tu
surrexisti hominem q̄ ego redemi meo
pio sanguine et fratres eius noctē proximo
suo nō solū ad bō tpalia sz etiā ad
uitā Dixit dyabolus Iudex nunc
ē meū loqui et angelū ē tacere Ne
pe q̄n rex discesserit a te et a q̄silibus
tuis et uenit ad me tūc ego q̄sulium ei
diligere plus se ipm̄ q̄ proximū et q
nō curaret de quomodo manere si habe
ret honorē mundi Nec attendit q̄ eger
ret ul' fraudaret⁹ si amici sui habu
darent Et tūc dixit iudex ad dyabolū
Quā magis qui discredere uoluit a tepo
reus quidē nec tu violenter deq̄ retinere
potes Ideo ego mittā regi alios
quos amicorū meorū q̄ eū de pecu
lio suo deuiuabit Dixit dyabolus iusta
ē q̄ eis ille q̄ obedire uelit mihi regi
sz q̄ me Et ideo ego mittā regi etiā eō
silialios meos et iudebit⁹ quib⁹ q̄silibus
magis acquiescet Dixit iudex dixit iudex
Vade q̄ iustitia mea ē ad iudicandū
manifesti quod sum ē sicut et actori
quod ei debet⁹ in causa sua Q̄b⁹
aliquos aut annos imo iudicii q̄ iudi
cē cū exercitu suo celesti plus soluto
quoniā et q̄ iratus et dixit ad angelū
et ad dyabolū Diuate magis
q̄b⁹ iurem iuuit Dixit angelus Ego ē
ueni ad regē cū duumuiris disperatoribus
mib⁹ et amici tui cū albis spiritalib⁹

fuit sz q̄ rex abhorrata

ſtatū nūm dyabolꝰ ſibilauerūt ī au
res eiꝰ dicētes ¶ Quęq; pre pie bonꝫ
tpalibꝫ et honori tuo aut aūbꝫ uel
corpibꝫ ad hꝰ ut animi tui quos plus
diligis qꝫ te ipm̄ pſpari et honorari
poſſint ¶ Cūbꝫ rex ꝙſentiēs rndit
dſiſionibꝫ adorū tuorū ¶ Satis mąt
ſum ſufficiēs et ſapiēs ad gſilia et
ſine uoꝛbus ¶ Diſcedite ergo a me
ī tuboꝛe ¶ Et ſic rex utens ad te oc
tput et facīē ad dmicū ꝛpulit a ſe
amicos tuos dehoneſtatos et duct
ſcos et ab aūis mūdi deriſos ¶ Tuc
ꝛ clamauit dyabolꝫ ¶ Vudex ecce
ad meū ē regē regē et dat ei gſi
lia p aūcos meos ¶ Cui udex Vade
et mꝫ ꝛ ꝫmittuꝫ plagā regē ꝙa
puocauit me ꝙ ſe ad ꝺdignatione
¶ Cuibꝫ uaqꝫ aūbꝫ pꝫ hꝰ cōſactis
appuit uīm udex ¶ Cui aſſiſtentibꝫ a
gelo et dyalo loqbat dyalꝫ dicēs.
¶ Vudex udica ad ego ꝓmittabo uſ
ticiā ¶ Tu quippe es dā pa aūtus
ſo nō ꝓmittet ad te manē ī corde ſo
ī quo iudicā ē dudia atqꝫ ira ¶ Tu
etiā es ipā ſapiēa et ſo nō debes in
corde illꝫ ꝙ reſideāt noce aute pꝫ
ſo et bonꝫ et honori ¶ Tu quoqꝫ es
ipā ueitas et ſo nō decet te moraī
tō hoīe ſo ꝙ uire uiraūo ꝓmſeratꝫ
facē ꝓdictōes ¶ Ergo iſte rex expuꝫ
te ſicut ꝛ expuꝫ quod abhoīaūle ē ſo
ꝓmitte me ꝛmouē et oppme eū ut ſi
at totus exanimis ꝙ gſilia mea re
putat ſapiētiā et gſilia tua pro de
riſu ¶ Deſideo quippe tali mīcā tīmu
neare eū ꝙ frētꝫ uoluntatē meā ¶ Ve
ruptm̄ mihil ei facē poteſt ſine ꝓmiſ
ſione tua ¶ Et ecce ipſe auditis u
debatꝫ udex ꝙ ire mutationē nmra
bilē ¶ Et appuit tuc fulgēs quaſi ſol
et ꝺpo ſole udebant tria ūa ſ ſur
tus ueitas et uſticia ¶ Cui tus
ueo loqbatꝫ ꝺ ¶ Ego oīa tr eaui
nullorū ꝓcedentibꝫ meritis et ideo
dignꝫ ſū honoraī a treatura mea
et nō qtēpm ¶ Dignꝫ etiā laude ſū
ab aūis meis ꝓpt mūtatē mea ¶ De
beo etiā honoraī et tmeī ab oīm
tib ꝙ ſupporto eos pacīēt ſine mī
tib eoꝝ cū iudicio digne ꝓmeruiſ
ſēt ¶ Et ſo o dyale meū ē iudicare
oēs ſēm uſticiā meā et nō ſēm
malicia tuā ¶ Loqbat etiā veri
tas ſtatī dicēs ¶ Ego ꝺ deitate mea
aſſumpſi humanitatē de vīgine ī qua
humanitate loqbar et ꝓdicabā gē
tibꝫ ¶ Ego etiā miſi ſpm̄ ſcm̄ aplis
et loquebar ꝓ lingnas eoꝝ ſicut
et quidē quibꝫ mihi placet mſu
ſioē ſpuāli loquor ſo ſciāt anmi
mei ꝙ ego ipē ſū ueitas miſi ū
ba mea um regi ſ ipē qtēp ſit Er
go tu dyabole nūc auſculta ꝙ ꝛ
loq uolo ut ſciat utrū rex meis
cōſilijs an tuis ſuaſionibꝫ obediat
loquar aut oīa gſilia deū rēgi nūc
repetēdo ūbis paucoꝝibꝫ ꝙ pius la
tus explicuerā ¶ Itaqꝫ regi ꝓ ſua
ſūd fuit cauē ab oīb ꝓtis ꝓhibꝫ
ab etiā ſcā et moderata yrē ire
ma ut audiret et ꝛſponderet ſubdi
tis ſuis qꝫrentibꝫ et patus ēet fa
cē uſticiā duitib ꝫ et pauꝑibꝫ pe
tentibꝫ ne forte ꝓpt mīmā abſti
nētiā diuumet bonū qūtatis po
pulorū regm̄ et rēgmē reipubli
te ¶ Ꝉ ꝓpt excessū ꝺordiatū fiet
īmiſſior ad dandū audiētiā oīb
Ite ꝓſuaſū fuit regi qualt ꝓuret
deo et oraret. et qbꝫ diebꝫ et tpib
occuparet ſe ad utilitatē gētis rēi
mi ſuę ¶ Item ꝓſuaſū fuit regi qbꝫ
diebꝫ ꝓcaret corona regia ad
honorē dei et ꝙ oīa gſilia ſua trac

† ꝑſũdiꝯ ꝓgãdi ī ꝓgnõrio affligerẽtur

turet cũ ꝟoĩbꝫ diligẽtibꝫ veritatẽ
et amicis dei nr̃ oĩmꝑ ſcient tũſꝫ
det ueritatẽ et legem ℣ nr̃ gĩtati
populoꝝ regni ſui ꝓponẽt aliq̃ ſi
uamiã abſoluta n̄ pro defenſiõe reg
m et ꝑpugnatiõe pagnorũ ℣ Itẽ
ꝑſuaſũ fuit regi ꝟtẽ mim familia
rũ et ſeruiẽtiũ uxtra facultatẽ
obuẽtiõũ et redituũ fiſcaliũ regꝫ
ñ ſui et ꝙ quidq̃ ſup eẽt duudet
eid adꝰ ſuos et militibꝫ ℣ Itẽ ꝑſua
ſũ fuit regi ꝙ aſoliẽtes et ꝺſipien
tes ꝺmonẽt ſapientẽ eid ũbis et
ciuitate et correpet uilit ℣ Et ꝙ dili
geẽt prudẽtes et maturos ꝺ caritа
te diuina habitãtes ꝺ regno deſẽ
dẽt et dna ſua cũ diſcretiõe dona
ret ℣ Et oĩa ĩa q̃ ſpectãt ad cõmun
nõ diminuẽt nr̃ alienaẽt indige
mis et exiciis iuſte iudicaret eleẽ
uuaret miliciã ſuã ſibi ciuitatue
aſſonaret ℣ et cõtratẽ regni ſui m
pace q̃ſeruẽt ℣ Hꝫ aũt audit ꝙ
dixꝫ iudicij dicẽs ℣ Et ego q̃ſuluꝫ
regi quedã petã facẽ ꝺ occulto q̃ſ
ſe ſõ audebat ageꝫ ꝺapto ℣ Cui et
ꝑſuaſi duꝫ et multas orõẽs et ꝓſal
mos legẽ ſine attẽtione et deuotio
ne cordis ut ſic mamt prolõgãdo
et occupando tpꝰ nullos q̃ſtentes
audiret nr̃ alicui iuſticiã faceret m
uriã pacienti ℣ ſuaſi quoq̃ regi
ut cetꝫ bonis uiris regni deſpectis
unũ ꝟoĩz ſup eos eleuaret et pre
oĩbꝫ ꝓficẽt et eũ pl̃ q̃ ſe toto cor
de diligẽt filiũ etiã ꝙd oderet cõ
munitatẽ populoꝝ regni ſui ex
amoĩbꝫ ſuis faceret ꝟoĩes mẽficẽt et
ecclẽſias ſpoliaẽt ℣ Item ꝑſuaſi re
gi ut diſſimlãdo iuſticiã ꝓmittẽt
omnibꝫ q̃q̃ noctẽ alti ℣ Et ut audad magꝫ
no ꝓncipi alteri regni fratri meo
adurato alienãdo donaẽt tras ꝙ
timẽtes coronã ſue ad illud fmẽ ut
ꝓditoẽs et bella ſuſcitaret boni a
uſti ẽbularet mali ꝺ miſſũ nigent
gnis. mulieꝝ quoq̃ uiolaret naues
d mari depꝺaret. ſacrilegia ecclie cõ
tẽpneret et ut uita luxurioſa luce
ret q̃timuaret oĩbꝫ q̃ uolũtas mea
libꝫ q̃ficẽt Ita q̃ o iudex exiſtis
ad factis et ꝙ regẽ epe ad ꝓpletis
et plurimꝫ alijs ꝓmis ꝙbat et ſcire
ꝓt utrũ rex q̃ſilijs tuis an meis obe
diuit ℣ Poſt hꝫ aũt loq̃batꝰ iuſticia
et r̃ndendo dixit ℣ Quia rex ꝺuit
ũtutẽ et cõtẽpſit ueritatẽ ideo ꝑti
net ad te augere aliq̃ regi de malis
tuis et ego debeo ſm iuſticiã dmi
nuere aliq̃ illi de gr̃ijs ſibi datis ℣ Cui
dyalꝫ ℣ Ego mgt̃ o iudex augebo et
multiplicabo regi dona mea ℣ Et
ꝑ dmittã ei negligẽtiã ut non
extendat opa diuina ꝺ corde ſuo
nr̃ r̃cogitet opa et exẽpla ꝺcto
rũ tuoꝝ ℣ Cui iuſticia ℣ Ego dgt
diminuã ei ꝺfuſiões ꝓpis mei ſti
et ſubtrahã ei cõſolatiões et r̃cor
datiões priores q̃s habuit bonas
℣ Et tũc dyalꝫ ℣ Ego mgt̃ dmittã ei
audaciã cogitãdi et opandi petã mor
talia et uenialia abſq̃ rubore et uẽ
ꝺia ℣ Tũc dixit iuſticia ℣ Ego di
minuã ei r̃uoꝝ et diſtrenões ne
diſtringat et diſtruciat retributiões
et iudicia mortaliũ et uenialiũ pec
catoꝝ ℣ Tũc dixit dyalꝫ ℣ Ego m
quit dmittã ei timorẽ ne audeat
loq̃ ul̃ facere q̃ iuſticiã dñi cos dei ℣ Cui
iuſticia ℣ Ego diminuã ei pigꝝ
tiã et ſtiã agẽdorũ ut ſimplicior
uideat fictiũ et ioculatoꝝ uer
bis et opibꝫ ſuis q̃ ꝙd ſapienti
Dixit tũc dyabolꝫ ℣ Ego apponã

ei anxietates et tribulacões cordis eo
q̄ nō ꝓspat̄ ꝑm voluntē suā ¶ Int
ustitia Ego mg̃ diminuā ei ꝙsolacões
spuales quas olim habuit i ozom
bus et fructib⁹ suis ¶ Dixit aut dya
bol⁹ ego apponā ei astutiā extogi
tac̄ sollertes adducēdes sb⁹ ꝯ cū
uemat et decipiat eos quoꝝ desi
derat ꝓdictōes ¶ Int ustitia Ego
diminuā ei otellcm d tm q̄ nō at
tendat ꝑ̄ honorē et ꝙmodū suū
Diabol⁹ dixit Ego apponā ei tale
mētis exultacōes q̄ cā de uētu
dia sua et dāpno et ꝓculo aūe suc
ꝯtudebit dū tm possit ꝙcul⁹ ꝓspat⁹
ꝑm velle suū ¶ Int ustitia ¶ Ego
diminuā ei ꝓmeditacōes illa et cō
sideracōes q̄ sapiētes habēt d ūbis
et actib⁹ suis ¶ Dixit tūc dyabolus
Ego apponā ei audacia fūcā et
timorē mdētē gestus q̄ tales q̄ si
milior udeat̄ irbalo q̄ regi coro
nato ¶ Int tūc ustitia ¶ Tali mg̃
digm⁹ ē udi⁹ q̄ se sep̄at a deo Nam
debet gtēpm ab amicis suis et odiri a
populo cōitatis suc et ab amicis dei
deinde q̄ dōms cālitat⁹ duime tū spi
tualib⁹ q̄ corpalib⁹ abusus ē ¶ Item
loq̄bat̄ virtus ꝟ ſ ıq̄t q̄ oñsa ſt̄ n ſt̄ ꝓpt
meīta r̄gis tui aūi nudio udictatē
ꝑ d extīno puncto nōcios suc udicti
da eīt ¶ Post ista dcm udi q̄ ꝑ ea
ſ virtus veritas et ustitia ſilia erāt
udici ſ antea loq̄bat̄ ¶ Et tūc audi
ui uyā voce q̄ prōis sic dicēt̄ uos
celi cōs aūi planetis odi⁹ date silētiū
dēs q̄ dya⁹ ſ estis in tenebris au
ſultate ¶ Et dēs uos alij ſ estis dob
ſturis audite ¶ Quia sidm⁹ imp̄ator
audire ꝓpōit udicia sup̄ p̄ncipes
terraꝝ ¶ Et stulti q̄ udi nō erant
corpalia ſ spualia et oculi mei
ſpirituales aperiebāt ad audiēdā
et udendū ¶ Et tūc udi abrahā
venire ad odi⁹ ſtis q̄ de ei⁹ gnā
cōe natū fuit desq̄ ꝑ̄ archie ve
neruī et ꝓphete ¶ Deinde udi mg̃
engelas quoꝝ fōr̄ ſimilis eāt q̄tuor
aūlib⁹ ſicut d paletib⁹ deꝑmgdū
m nūdo ¶ Quoꝝ tm vultus et mon
mortuū apebat ¶ Post ista udi se
des xp̄i et d eis aplos xp̄i exſpec
tātes potestatē uedentē ¶ Deinde
videbat adam et eua ad mīb⁹ et
cōfessorib⁹ q̄ et odi⁹ alios ſtos ab
eis descendentib⁹ q̄uamtus uō x̄
nūdo iudebat ¶ Nec corp⁹ būdē
mtis⁹ eoꝝ sed exſpectabat ꝙ vemret
¶ Terra quoq̄ et aq̄ udebant ele
uāi usq̄ ad celos et ora q̄ erat m
eis ymūabat se et ad t̄uestita m
utuabat se ꝓdi ¶ Post hc audi
vocē altē q̄ erat in sede maiestatis
et altāre ad amos et aq̄ ꝑ̄ d silitudiē
hostie oblate in altrī ¶ Et tūc udi
alt⁹ duna ecclā mīq̄ quidā sacerdos d
dyo abat missā dicēt⁹ uestib⁹ sac
dotalib⁹ ¶ Cui pactus odi⁹ ptinētib⁹
ad missā aī puerū ad ūba q̄ bñ
diceret panē Videbā ꝙ q̄ sol et
luna et stelle ad planetis odi⁹ et
des celicī ursib⁹ et motib⁹ suis alt
nātib⁹ noctib⁹ aī dulcisona nota r̄
sonabat dib⁹ q̄ cantū et modulatio
audiebat̄ ¶ Inabilia quoq̄ ꝑ̄ musico
rū udebant̄ quoꝝ dulcissimū sonū
sensu q̄phendē ꝓpterea nō ꝑcipere et d effari
Illi uō qui d lucē erāt aspiciebat sa
cerdotē et delinabat se ꝓdi cū re
uētia et honorē ¶ Cui uō erat m
tenebris horrebat et timebat ¶ Po
latis ergo ūbis dei a sacerdote super

pane ꝛ̃debat ꝛ̃ ꝙ ide pans erat d
sede maiestatis d tribꝫ figuris mihi
ssmꝫ manes d mani sacerdotis
et ꝙ pans fiebat agnꝫ mundꝫ et
ℓ agno appebat flames una ignis et
ardes flamma ꝛ̃debat ꝛ̃ et ex
tra agnꝫ et frem ℣ Quꝫ diligent
mutuꝫ d eu figere d aspiciendo
frem ꝛ̃debā agnꝫ d ea aspicies
ueꝫ agnꝫ ꝛ̃debā frem ipam d eo
et conatu ꝙ sedebat agno et oes
agli seruiebat agelis eis ℣ Mul
titudo multitudis erat sicut acꝫ om
d sole et fulgur mirabilis prede
bat de agno ¶ Tanta etiā erat mꝫ
titudo audiendi ꝙ tra druꝫ meꝫ aspi
ci ne ualebat ℓ longitudine et la
titudine et altitudine et profundita
te ℣ Queda etiā loca audiui natura
ꝙ ad honorem dei ad ihs sicut dylen
da ¶ et tuc audiui uocem de tra dsi
mitoꝝ mihi clamantem et dicentem
℣ dne deꝫ index iuste audiens sup
reges et principes nros et atte d
effusione sanguis nri et dolores
et lacrimas uxorum et filiorum nro
rum respice famem et pudorem nr̃m mul
ta et captiuitates nras. ecce uia ꝙ
domorum et molestias et pudorem
uiduarum et mulierum ihtem de m
uris etiam et tot clerꝫ et u
de principio et regni fallaces pmiſ
siones et predones et exactiones quas
ad uacuidia et molente extorquent
ꝙ ne curat ꝙ multa mouunt de
ui ipi possint superbia sua dilata
re ¶ Dem clamabat de dmino ꝙ
dsimta multa dicentes ℣ Index iu
stꝫ ꝙ creator omnium es audiens sup
dnos qbꝫ d tra seruimus ꝙ nos
prosidꝫ dmisimus deuiserunt et
licet cognꝫ tibi malum tuum iustꝫ
ꝙ
ppellat nos torquet et dicit ueritate ¶
Ipse quippe dns nr̃ trem absq; cautate
dilexerit nos ꝙ ne plus curabat de
aiabus nris ꝙ de cambꝫ ℣ Quibꝫ dns
noster dixerit uterq; dilectissimꝫ te din
creatore omnium an no ℣ Cupientes diligi
et fruiꝫ a nobis ppter a dignus fuit celo
ꝙ ne curat de te et dignus fuit ihs
nisi eis fecturat gram tuam ꝙ nos ꝙ
derunt ℣ Deus et ihs genitor patri uel
lem ꝙ ꝙ patrum ne ꝙrat pena simile
℣ Dem ꝙ erat d purgatorio ꝙ simi
lituditer loquendo clamabat ℣ Index
nos iudicati fuimꝫ ad purgatoriū
ꝙ ꝙtritione et bona uoluntate ꝙ
habuimꝫ d fine uite ꝛ̃ ꝙquam sup
dnos nros ꝙ ad uenit d tra ℣ Ipsi nos
ꝙ debebat rexisse et admonuisse nos
ubus et cortecoꝝbꝫ suis et docuisse
nos ꝙsiliis salutribꝫ et exemplis ¶
ipi magis ꝙfortabat et pronocabat
nos ad opa et pcta mala ¶ et ꝛ̃ ꝙ
eos pena nra nuc e grauior et tempꝫ
pene longꝫ e pudor quoq; et tri
bulatio maior ¶ ℣ Demiꝙ abraham
cum patriarchis ihsꝫ locutꝫ e d ℣
dne nos me desidabilia oia desi
dabuimꝫ ꝙ filius tuus nasceret de ꝙ
genie mea qui nuc a principibꝫ ter
retur ꝙteptꝫ e ¶ Deus ꝙ audiens peti
mꝫ sup eos ꝙ nec attendunt mala tu
a nec iudicium tuum timent ¶ et tuc ꝙ
phete locuti sunt dicentes ¶ Nos de ad
uentu filii dei ꝙsumimꝫ et dixmꝫ ꝙ
nec erat eum pro liberatione populi nat
i de uirgine et predicari pati. capti
ui et flagellari coronari spinis et
ad extremum mori d cruce ut celum apa
reret et penam deleret ¶ Ego ꝙ ad ꝙpleta
sunt ꝙ dixmꝫ ihs petrum ꝫ iudicium sup
principes fore ꝙ filium tuum ꝙtigisse ꝙ
ex ciuitate mortuum e ꝙ eis ¶ Cuiusꝫ

te quoq; tuā loq̄bant. d. Nos testes
sum⁹ q̄ filius tuus oīa q̄ p̄dixit fie
rūt in se ꝙ̄ applent. Apli etiā loq̄
bant. dī. Nos iudices sum⁹ ꝛ̄ nos
tru⁹ ē. Ip̄m veritatē iudicare. Ideoq; illos q̄
corp⁹ dei et p̄cepta ei⁹ ꝙtēpnūt iu
dicauit. Adq; dicit. ℣ Post hꝫ aut vi
go aſedens agno dixit. O dulciſſime
dñe miſerē eis. Cui iudex. Nō ē
mag⁹ iuſticia t̄ ad regnā. Nā q̄ de
ſiſtit a p̄cō et p̄mām ꝺigna ege
rit. dicēt. Mag⁹ et iudicū auferet
ab eis. ℣ Post hꝫ iudi. q̄ faciēs ei⁹
q̄ iudebat. ē agno loq̄bat. ad regē
dicēs. ℣ Ego magnā graciā feci te
ri. Tā oſtendi tibi uolūtatē meā
quo⁹ tegeres ꝺiſcipline tue et quo
mō te ip̄m regēs honeſte et pru
dēt. Te ceteri q̄ mīr ubis ꝺulcibus
cāticis allucebā et q̄ p̄ceptis p̄ tri
te admonicōib⁹. ſi tu obediēs dñi
p̄ceptis me a te ſicut mīr patiens
abortiuū q̄ nō dignat tangē nec
ibi ponē oīa ei⁹. ℣ Et iō oēs bonū q̄
ē promiſſū ē auferet a te et addet
cuda poſtō tuo. Post hꝫ aut vi
go q̄ ſedebat cū agno loq̄bat. ad me
dicēs. ℣ Ego ꝺicite ē uolo quo⁹ tibi
data ē ꝺeſligere ſpūalē uſionū
Mā ſcī dei ꝺuſſimo ꝺe acceperūt
ſpm̄ ſcm̄. Cuda q̄ eoꝝ p̄ſcribat
tempꝰ quo eueniret ea q̄ eis oſte
debant ſicut ꝙphete ſcī. alq; ſcri
bat ꝺ ſpū ei⁹ q̄ p̄ſonis ad ſe uenē
tib⁹ q̄ rūdēt q̄m ab eis aliq̄ ꝺeter
rogabant. Alq; nō ſcribat utrū
illi erāt uiui uel mortui q̄ t̄moꝝ ab
eis erat. Cuda eciā p̄ſcribat
qualē finē et exitū ire poſſet
plen⁹ aliquod aīal q̄ pleniꝰ nu

X ſcr̄ luctū et ſcā vtr̄ illi viui vl mortui
ſt quibus tibi p̄pit⁹

co mitaret. ℣ Et tibi nō ē licitū ſcri
te alia nī ſpūalia audire et iudi
ce. et ea q̄ iudex ſcribe. et dice illis
p̄ſonis quib⁹ ē p̄cept⁹ ſēbi uel
utrū obediret uel nō q̄ſilys ſa
cre ſcripture tue ꝺiuiſione ſpūali
q̄ eis ꝺuxit ē ꝺatis. ℣ Et licet te
ri⁹ ꝙtempſit ei⁹ mea uellet uti
q̄ alicui q̄ receptur⁹ ē ea ad re
uerētiā et honore et fructu⁹ ē
eis ad ſalutē ſuā.

℣ Mater ꝺei ꝺicit ſponſe q̄ ꝙp̄
tria p̄cā plaga ꝺei uenit ſup regnū
Et iō ꝺe⁹ ꝙp̄ alia tria bona
placiti p̄t p⁹ q̄ gentes aſſumāt
uera humilitatē et honeſtatē m
habitu. t⁹ ꝙp̄ ꝺns elemoſinas t⁹
ꝙp̄ p̄ceſſiones et miſſas q̄ ꝙtem
tas.

Capl̄m lvij lvij

Mater ꝺei loquebat ad ſponſa
ꝺicēs ꝙp̄ ea p̄cā plaga uenit
ſup regnū ſ ꝙp̄ ſuperbiā et ꝺēti
nenciā et cupiditatē. Et iō ꝺe⁹
placati p̄t p ea ut cep⁹ plage ab
breuiet. Primū ē q̄ oēs aſſumāt
uera humilitatē ꝺ ueſtib⁹ hon̄ ue
ſtes modeātas nō mīmas longas mo
ꝛe feriāꝝ nec mīmas ſtrictas more ſeꝛ
uāt⁹ nec ſciſſuras et riſſuras neſtu
diſpēdioſas et uanas et ꝺutiles
q̄ tlia diſpliceāt ꝺeo. ℣ Cozra eciā
ſua ſic honeſte gerāt ut nec p̄mīnē
tōra appareāt q̄ ꝺe⁹ creauit ea ꝙp̄
ornamētōꝝ nec breuiora nec ſubtiliora
q̄ aliq̄s ligaturas nec nodos nec filia
artificia. Et oīa ſint ad utilitatē
et honorē ꝺei. ℣ Aurilegē eciā depo
nāt ueſtes oſtentacionē q̄ē ꝙp̄ ſup
bia et uana gloria aſſūpſerūt q̄
ꝺyabol⁹ ꝺedit mulieribus ꝙtēpnen

tab⁹ more⁹ p̄ie⁹ sue antiq⁹ et laudabiles quāda nouā abusiōez ⁊ ornamēta dēcēna m capitib⁹ et pedib⁹ et relīq⁹ mēbris ad quocūdā luxuriā et uanitatē dei ¶ Ecclīa ē q̄ fidē elige cū hylaritate mētis ⁊ mq̄ q̄libz p̄bōlis sacdōs semel d̄ mē se p̄ anū dīegriū cātet missā de sancta trinitate. ad q̄ totꝫ ei⁹ plius cōueniat q̄fessꝫ et cōtritꝫ Et ieiunet i⁹ die ordōis et obseādis d̄ tenta ut petrā ēmittāt⁹ et ira dei mitiget⁹ Epī q̄ fllīr d quolibet mēse fraud p̄ se p̄ob⁹ ul p̄ suos d̄ gtibz⁹ lib⁹ cētib⁹ suis p̄cessioēs celebrādo missā d̄ sācta trinitate et collgāt paup̄ib⁹ lauēt q̄ pedes eoꝝ

¶ Celestis impator xp̄s p̄ ebunali sedē aīgut q̄uit⁹ regēs et p̄ncipes tre et oēs stratꝫ de magnitudie p̄dō ad gmmatōe tribuli sētētie⁹ sue Ammonet tñ eos q̄ ydolatrāt⁹ et recipiet eos cū mā sicut patet

Vidi palatiū grādē Cap lym

Simile celo sēno d̄ quo erat ornatus celestis mlierē d̄uābul⁹ q̄ athomn solis tm̄s fulgorē sicut radius solis ⁊ palatio ueō sedebat d̄ thrōno mūdi q̄ p̄sona q̄dā thomas d̄ pp̄he sibille pulchritudiē et dīese potentie dñs ¶ Cuj uestes erāt mrabiles et dīcibiles claritatis ¶ Et queda ugo stabat ante sedē d̄ throno q̄ erat fulgētior sole q̄ oēs alii assistētes celestis mlierē honorabāt r̄uerent⁹ ut regīna celi Ille uō q̄ sedebat d̄ throno apiens os suū ꝛ dixit Audite oēs mea mei d̄ mādo tuētes q̄ ad amicos meos nō loquor q̄ sequāt⁹ uolūtatē meā Audite oēs dei⁹ ap̄i et epī et oēs dei⁹ ordines gradus eccīe Audite oēs t̄ligiosi cuj⁹cūq̄ ordīis estis Audite reges et p̄ncipes et uidices t̄re et oēs q̄uētes Audite mulieꝝ p̄ncipisse et oēs dñe et ancille Et oēs cuj⁹cūq̄ gdicionis et q̄dus estis magni et pui q̄ habitatis orbē Verba ih̄u q̄ ego q̄pē q̄ treum uos mitto loquor ad uos Ego q̄q̄or q̄ t̄ꝛessistis a me et dedistis fidē dyabolo ⁊ inimico meo Vos dēliquistis mādata mea et secūm dyabolī uolūtatē et suggestiōēs ei⁹ Vō attenditis q̄ eo⁹ tēnūbilis et etnus dei⁹ creator nr̄ descendit de celo ad uginē sumēs ex ea carnē et q̄ sacrū sū uobiscū ¶ Ego p̄mem̄ipsum aperui uobis uiā et ostendi q̄silia p̄ que uetus mortis Ego fui nudatꝫ et flagellatꝫ et ꝑcussus cōnatꝫ et ira fortis⁹ extensꝫ d̄ cruce q̄ q̄ oēs nerui mei et cōpagēs corp⁹ mei soluerēt⁹ Ego audiui oīa obprobria et sustinui contēptibilissima morte et amarissimū cordis dolorē pro salute uestrā Heu oīa o ītimici mei nō attenditis q̄ decepti estis Ideo portatis ingū et onꝫ dyabolī cū suauitate fallaci et nesciis nec ista sentitis aīaꝝ dolor sup onꝫ mēmmabile approprinquat Nec sufficit uob⁹ ista sed et tāta ē superbia uestrā q̄ si possetis astendē sup me libenē faceretis Tanta q̄ ē uobis uoluptas carnis q̄ libenci⁹ uelletis carē me q̄ dimittē ordinatā delectationē iuxta Insup cupiditas uestra ē d̄ stabilis quasi sacra ꝑforatꝫ q̄ nichil ē q̄ facias p̄ tua p̄ditate uera Ideo uero q̄ m dextra te q̄ si moriam̄ in strata d̄ quo nūc

estis nūq̄ udebitis fraē meā ℣ pro
superbia uirā sic pfunde denigrōi m
fernū p oēs dyaboli erui sup uos
dgsolabilē afflictōes uob ℣ pro luxu
riā ueō dplebmī horribili ueneno
dyaboleo et pro cupiditate uirā dple
bmī dolore et agustia et ptiipes
erutis torq̄ malis quod ē dmfio ℣ d
mmis mei abhoiābiles et dgrati et
degnātes ℣ ego udeo uobis q̄ uer
mis mortuis ī hyeme Jdeo fratres
scūq̄ vultis et pspam Jdeo cōsur
gā ego ī estate et tuē uos silebitis
et nō effugietis manū meā verūm
o dmne q̄ ego sāguine meo r'demi
uos et melius q̄ō n' auās uirās ideo
redite adhuc ad me cū hūlitate et
gratiar' ut filios suscipiā uos ℣ ex
cuate sīte ugū dpa'' a uobis et r'
cordam' caltatis mee et udebitis
ī gstiā uirā q̄ ego sū suauis et mit

℣ Ego Explicit liber celestis
dnatoris ad reges ad honorē dei et
beate maīe virginis et btē brigide pm
apisse hibernie de regnis scotie eid
dnumq̄ revelatis Deo gras Amē

Incipit prologus in sermone an
gelico de excellā vgīs

Cum beata Brigida prin
cipissa hibernie de regno
scotie p plures dnos hu
biaret in Roma d dnis
cardinalib' q̄ē gtigua
ecclie sti laurēcii ī damaso. tuc spā
ignoriate q̄les lēones debeāt legi
p moīales d monasteio suo quod
xp̄s cōstruxit prepat d scotia cuius
regula ipē met dictaueāt ad hono
rē btē vgīs mris sue Illuc ipa ora
te et sup h' dubitāte apparuit ei
xp̄s d ei ℣ ego mittā tibi āgelum
meū q̄ leāt ad ī matutīs legēda

Et ipē cā t' drābit

p moīales d monasterio tuo ad ho
norē vgīs mris mee tibi r'velab'
℣ Et tu scribe eā pro ut ipē dixerit
℣ Igit' btā brigida ītrās camām cui'
fenestra ad altare maī r'spiciebat
vbi corp' xp̄i rondē potāt spabat
se cotidie m eadē camā ad scbendū
cū pugillar' et carta et pēna d
malib' postq̄ pcabat et orōes suas
legebat et sicut patri āgelus dm
exspectabat Quo uēiens ponebat
se ipe eā a latere ei' et stabat erec
tus honestissīe ītus sp cū r'uerēti
gestu furtē r'spicietem ad sus altare
ubi corp' xp̄i r'conditū erat ℣ Et sic
stans decē lectiōes legendas ī matutīs m deō no
nasteio q̄ tractāt de excellentissīa
excellētia ab etno btē maīe vgīs
ipē dictabat distincte et ordinate m
lingua matrna btē brigide ℣ et pa
llas cotidie devotissime scribebat
ab ore angeli et prī suo spūali cot
die illa q̄ spā die scripserat humilt'
ostendebat ℣ cōtingebat aliq̄b'
diēb' q̄ āgel' nō ueniebat ad dic
tandū ℣ et 1° die interrogatu a prē
suo spūali de scptura q̄ dei sigīm
scripserat tuc spā r'spondebat humil
ter dicēs Pater hodie melius scripsi
q̄ expectauim dm āgelū dm q̄ dic
tauerat ut ego scriberē et ipe nō ueīt ℣ Et
tali mō ab ore angeli iste ifra scp
tus sīmo angelico de excellētia
btē maīe vgīs dictatq̄ et gscriptus
fuit ℣ et cētā dum' fuit ab āgelo p
lēones ad legendū ī matutinis p
ebdōdā p totū ādm tenuit ut infra
sequit Postq̄ vēo idē angel' p
fecit dictamē istū sīmonis aut ad spō
sū scribentē ℣ Ego ēgo iā sarsi tum

cū regne celi matre dei uos ꝙ eā
sicut poteritis ꝙsuatis ¶ Ergo o bea
tissime moniales religiosissime
regule saluatoris ih̄u xp̄i omī saluā
tor et ḡdītor ore ꝓpio uobis ꝛ mūdo
p sponsā tā benigne et humilt̄ mis
trauit ꝙrate manū stē opatoribꝫ
ad suscipiēdū cū maxīma rueriā
et deuocōe huc sacrū sermonē que
mr̄i ure bte brigide angelꝰ dñi
ex dei p̄cepto dictauit ¶ Ipse aurēs
uestras ad audiendū tā sublimē ꝛ
tauditū laudē nouā matre beatis
sime v̄ginis et eiꝰ excellētiā ab et
no hꝰ ḡtentā humili mēte cogitate ut
ea ruminādo diligēt̄ fructuosꝰ medi
tationibꝫ deglutiatis eiꝰ dulcedinē
suauit̄ gustu ḡcēploꝝ ¶ Et postea
manū et corda ura toto affectu cordis
dō expandite ad reddēdū ei de tā
to bñficio uobis singulariter hō humi
les et deuotas grāraꝝ actiōes ¶ Quod
uobis ḡrē dignet̄ eiꝰ beatissimꝰ
filius rex angelorū ¶ Qui uiuit et ꝛg
nat ꝙ hēmt̄ cū eadē i seculā seculo
rū Amen Explicat ꝓlogꝰ m sermo
ne angelico de excellencia v̄ginis
Incipit sermo angelicꝰ de excellēcia
beate marie virginis ¶ ad

¶ Qui xp̄e angelꝰ dictauerat beate
brigide ex p̄cepto dei et ipa ex eadē
p̄cepto deuote ḡscripsit ¶ Qui debz le
gi i matutinis diuinum p festas ebdō
de p totū añm circulū ut dicta sequat

In die dominica Rubrica

In istis tribꝰ lectionibꝰ subsequentibꝰ os
tendit angelꝰ qualit̄ deꝰ beatā glo
riosā virginē mariā mr̄ez suā ab
etno dilexit super oēs creaturas angla
liḡ exaltauit absolutione

¶ Ipsius tantarū virgo gratissima nos
iuuet̄ sub precē dignissima Amē

In die dominica ad matu
tinū Lectio prima Verbū

¶ Verbū de quo euāgelista Io
hannes in euāgelio suo fa
tur mēq; ab etno erat
cū p̄re ꝛ ipse deꝰ ¶ Tres
em sūt psone et una i eis ps̄a diui
nitas hec siḡ tres psone d oī
bus erāt coeq̄les ¶ Erat nāq; omnibus
eis una voluntas una sapiē una
potētia una pulchritudo una virtꝰ
una caritas unū gaudiū ¶ Impossi
bile utiq; foret hꝰ ubi eē dm̄ si a p̄re
et spū sto eēt separabile sicut ab hac
dōne stā veritatē videt̄ sonare ꝛ
tres d se hīās ḡtiē exēplū hīi pt
¶ Que admonem em si aliq̄ illatiū true
tratiū subtilit̄ ab alīs tuc eisdem
effectū q̄ prius habebat nō habēt
q̄ eādem dōnē nō efficeret ¶ Omni
li mō intelligēdū de tribꝰ d una diui
nitate p̄sonis ¶ Ad si aliq̄ illatiū sepa
rabilis eēt ab alia aut alīs eq̄lis aut
i aliquo deficiēs q̄ habet alia tuc
i eis nō videt̄ eē diuinitas ¶ Ipse
nāq; i se i diuisibilis ē ꝙ tm̄ natu
ras etiā susceptionē ubi. s. dei filii
a p̄re et spū sto fuisse diuisid nephas
ē credē ¶ Sicut em ubi quod locꝰ
mēte q̄uis corde cogitat̄ et ore profer
tur nūme tāgi pt ul' uideri n' alicui
rei matiali inscripto aut expresso
fiat ita etiā hꝰ ubi. s. dei filii pro
humāe gnis saluatiōe tāgi ul' ui
deri fuisset i posse n' humāe carnis
unitio extitiss ¶ Que admodū est
dū ubi ad' d codice scripto q̄ spiritꝰ
tuꝰ etiā i mēte cogitari pt pteꝰ et
ore proferri ¶ Sic utiq; dei filii i
assumpta carne visibile ad p̄re et
spū sto existe nullatenꝰ dubitand'

ē. Cui igit̄ nēcat tres ꝑsone mse
pabiles īmutabiles etnalit̄ d od
bus coequales vn̄ deꝯ In q̄o ita q̄
deo oīa erāt ab etno ꝑscita oīa eiꝯ
aspectu cū pulchitudme t'ueñter as
sistēta vpi ad gaudū et honorē q̄
postmodū cū sibi placuit p cōtione
sapiētissime t' ee produxit Nulla
nāq; necēsitate nullo gaudij seu gmo
di siu defectu deꝯ ad aliq̄ creādū
coḡebat Impole nāq; erat q̄ ipse
dse aliquos defectus patēt Sola
ff sua feruētissima cāritas ipm trax
it ad creādū. ut plēs cū ipo ex eius
effabili gaudio etnalit̄ letarent
Vñ oīa illa q̄ creāda erāt ea forma
coq; mō postra pulchrime creauit.
sicut ab etno ipi aspectu pulchrime
astrabāt dcreata Fuit oīa tñ que tūc
erāt dcreata vnū erāt corā deo q̄
sūme cētā excellebat de quo t̄ ipe
maxime letabat In illo nāq; dcrea
to q̄tuor elemēta s igne aer aq̄ et
tra q̄rū erāt dcreata tūc cēnt in
hūc modū dīno aspectu etnalit̄ ap
pebāt Q̄z f aer deo ita leus fieri
debēat q̄ cōtra spūm stm̄ adq̄ nō ef
flaret Terra quoq; nullo dcreato
creari debeat tā bona et tā fructife
ra q̄ nichil d ea cresce posset q̄ ad
oīa nēcā utile nō eēt Aqua utiq; sic
tranquilla q̄ undendiq; ventoq; turbi
nes efflaret nulla adq̄ procella de a
penitꝯ movēt Ignis erāt ita aleus
q̄ eiꝯ flāma et calor mānsionē dq̄ ipe
deꝯ eāt appmquaret Q̄ maia vꝝ
go puerissima et fecūdissima matet
hō ipm̄ tu es Huc nāq; et illis ab et
no dīno aspectu dcreata astitisti
ac dem̄ de supdictis tā puris et clu
ris elemētis matēliz tui bñdcti cor
pis habuisti Talis ēm q̄ corā deo
am̄ creatione tuā īcreata assistebas
qualis postmodū effici meruisti Et
ideo a pmo oīa creāda d deꝯ q̄ specā ad
eiꝯ maximū gaudiū plurimū ex
cellebas Deus ēm̄ pater de tuis
fructuosis opib; q̄ ipō opitulāte fu
tura eras exultabat filius d de tua
virtuosa cōstantia et spūs stūs de
tua humili obiā Erat tūc patri gau
diū filij et spūi filio q̄ gaudiū pris
et spūs atq; sto spūtui gaudiū
pris et filij Vñ sicut odbꝯ eis de te
vnū erat gaudiū ita ad te oēs vnā
habēt cāritatē Tu aut dñe mise
re nobis Deo gras

℣ In die dnica ad matutinꝯ Absolo
Fuctēre nobis mat̄ xpi q̄ mūdo
flebili gaudio exultasti Ame

Eodē die lectio secūda

Q̄ quoq; o maia creatura ꝑ
omīa dignissima ab ānō sic
eras corā deo adq̄ te creauit sicut
archa noe corā ipō noe postq̄ de
eiꝯ fabrica sibi dnotuit adq̄
rpām ut sibi usū fiāt q̄sūmauit
Vnouit eūd noe d tpe q̄ deo placuit
qualis sua archa fieēt Vnouit de
us ad tpa q̄bus fieēt archa sua q̄bus
eūd videlicz corpꝰ Gaudebat
noe de sua archa anq̄ fabricaret
Gaudebat sūme de te o virgo ipe
deꝯ anq̄ te crearet Gaudebat noe
q̄m archa sua tā firmꝰ q̄ solidāda
erat q̄ nullā procellarū dissoluēt d
pulsibꝯ Gaudebat deꝯ q̄ corpꝰ tuū
tā virtuosū et forte fi debebat q̄
ex nullius malicie duricia q̄ dmser
no futura eāt ad peccatū ad flec
teret Letabat noe eo q̄ archa sua
intei⁹ et exteiꝯ ita bituminada eāt
q̄ sētma aliq̄ d eā neq̄ret dstillare

lemba er e dꝯ

letabat ex eo deꝰ q voluntate tua
fiebat tã bona debẽ fi ex sua bo
nitate q unctoẽ spũs sti mtꝰ et fo
rtes ita pfundi mereris q vere tpa
lia i mũdo treandaria ambitiõm o
tuo corde neq̃a patet introut ita
em odiosa ẽ deo mũdana reprõo.
i hoc sicut noe sentina d archa sua
letabat noe de archa spacioſa latitu
dine letabat deꝰ de tua aplissima
et misericordissima pietate qua oẽs
pfectissime amatura erat Nullũ q
creatũ irrõnabile oditura pser
tim ueõ q ea benignissima tua pie
tas in tm dilatari debebat q ẽ imẽ
sus deꝰ tuꝰ magnitudo cõplyen
sibilis ẽ i tuo bndcto utero iacẽ et
ulsari dignaret letabat etiã noe qm
archa sua fabricãda erat satis lucida
letabat deus q virginitas tua usq
ad tuã mortẽ ita clausa seruãda erat
q nullus pcũ cõtagiũ eã ualet of
fuscare letabat ex hoc noe q ouã sua
corpis natura hitus erat i archa sua
letabat ex hoc deꝰ q totũ suũ corpꝰ
de tuo solo corpe sine aliquo defu
erat acceptur Magis q deꝰ de
te o castissima virgo q noe de ar
cha sua gratulabat Nã sicut se
noe de archa sua cũ eode corpe quo
ipam dreant exiturũ ita fiebat at
etiã se deꝰ d archa tua honestissimi
corpis sine corpe digressurũ Nouit
se noe i lucturũ archã suã uacuam
ipi ab ipa discedẽt et ad eã de deꝰ
nisi me fuerit reuersurũ nouit etiã deꝰ an
tea q ipi de te ex humanitate nasceret
tu virgo et mater gloriosa nõ ua tua ut
archa noe sed obꝰ sti spus domꝰ
plenissima emanes et spus corpꝰ suũ
a tuo corpe a sua natiuitate sepa
retur melius ita te sicut secũ sine
fine dsepabiliter ymaginat Tu at de
atq̃ de ipa cã corpe de tua mũdissima
carne et sanguine puissimo assumpto egressa

Qui die dominica ad matutinũ Absoluat
deus nobis fiat pietas q ipius sit
tio fiat hospitium / Amen Eode die
Diligebat abraham. lõ iiij
patriarcha suũ filiũ ysaac
strictim cui ei deꝰ filii nascituri pro
misit multis annis aiãp corpet Ex
maxima caritate te o dulcissima virgo
multa animãp alioꝝ creabat ipe deus
omnipotẽs diligebat q p̃ fiebat ab etno
te sibi ad maximũ gaudium nascituri
itidem p̃ sicut patriarcha q p̃ promis
sum sibi filiũ suũ magna caritas quã
ad deũ habebat eẽt manifestanda
Ex fiebat p optime deꝰ abrahe q
p te sua maxima caritas q ad genꝰ
humanũ habebat debet obꝰ eundẽ
patefieri Nouit abraham suũ filiũ cũ
pudore debẽ genui. ac de muliere sibi
carnaliter copulata nasci Fiebat
ueõ deꝰ p me o castissima virgo sine
viri corpatione debebat genui cũ ho
nore et q tua virginitate deflorata ser
uata de te debebat honestissime nasci
Intellexit abraham q eius filiꝰ suꝰ
postq̃ eũ genuerat a sua carne eẽnliter
debebat separari Fiebat nõ deꝰ p̃
q ad illa benedicta a sua maiestate
neq̃q̃ debebat separari q̃ pdilis filiꝰ
a te o seminissima mater decreuat assu
mi Nã filiꝰ de pre et pr de filio eẽnliter
dsepabiles existũt unꝰ deꝰ Intellexit
ut abraham carnẽ a sua gentis puluere
debẽ atq̃ dpuluere redigi uelut
et sua carnẽ q̃ fiebat ade deꝰ tuã
mundissima carnẽ nõ magis resolui
debẽ ul putrescẽ q̃ carnẽ sua sanctissima
a tua virginali carne gnãnda Edificauit ea voluntate abraham
filio suo habitaculũ animã q̃ quet ut
videlz q q̃ natꝰ eẽt habitaret deo
tibi ueõ o dcopabilis virgo domꝰ deꝰ

habitaēs etnalit̄ ꝓordinata eāt ſ.
ꝑē dei omp̄s ⁊ deffabilē dom̄ū que
nō ſolū deforis ⁊rudedit te ab oīb⁹
ꝓculs defendēdo te verū etiā mēte
mā̄ſit ad oīm vtutū ꝓfectū corroborā
do te ¶ Tria dem abraha filio ſuo
nundū ꝙcepto vz frumētū vinū et
oleū ꝓuidebat ut ex eis did natꝰ ſuſ
ſet refic̄et ⁊ hec em tria a ſe erāt diſ
ferētia ꝺ aſpectū ēētia et ſapore ⁊ i
bi vēs o deſidēabilis vgo ad tuā dei
mmnabilē r̄ſōnē ab etno pudebat
ꝑē deꝰ ꝺ tribꝰ ꝺ ꝑſonis a ſe ſcīm di
uinā ēētiā mīme diſſentib⁹ ⁊ ꝺ ꝺ
ide deꝰ ꝑte o maia alterꝝ pauꝑm
paupi humāno gen̄ ad etnā nutrimē
tū ꝓuidebat ⁊ ꝑ ea em tria q̄ prius
etna ſuo ꝓuidit filio ꝺtelligi ꝑt tres
ꝑſone ſ ꝑ et filꝰ et ſp⁹ ſc⁹ ¶ Ad
ſicut olei ꝓmiqdo ardē nō ꝑt adꝙ
ſcīam ꝰ apponat ſic et ꝑ⁹ feruētiſſima
⁊ caritas manifeſte nō lucebat ꝺ mūdo
anḡ ſuꝰ filꝰ a te o ſponſa dei ꝓlecta
humāno corꝓ quod ꝑ lētinū ꝺtelligi
aſſumet ¶ Nec admodū etiā frumē
tū nō ꝑt pan̄ eſſici anḡ ꝙtū fuit
pluꝛꝰ ꝺſtrumētis uua et filꝰ dei q̄ ē
ſ ſeruo angelor⁹ ſub ſpē panis ad ho
mīs ⁊ſeruōēz nō appuit anḡ corꝓ ſ
ſuū ꝺ tuo bndēto utero ex pluꝛꝰ me
mbris et lmamētis ꝓpoſitū fuit ſic⁹ ecc
dīnū portaī nō ꝑt hi uaſa ꝙꝰ fuerūt
ꝙcta ¶ mūli mō grā ſpē ſ ꝑ q̄ p vīm
dēnt hoīes ad etnā uitā donari non
debuit anḡ corꝓ tui amatiſſimi filij q̄d
ꝑ uas ntelligit ꝑ mortē et paſſionē
fuiſſe ꝙctū ꝺ hoc end uaſe ſalutifer⁹
oīm dulcedo gr̄ar̄ū copioſiſſīe ange
lis et hoīb⁹ ꝙtur ¶ Tu ait dñe ꝛ
In qbus tbi ꝛcōmbꝰ ſubſeqntib⁹ ont
angeli qualit̄ angeli ꝑ lapſū lu
cifer beatā vgīnē debē creāt̄ nouē
rūt et q̄tū de ꝑfectiōe ſuā creatōe gr̄ā
debāt ⁊ qualit̄ ꝑ mūdi creatiōē
coram deo et angelis ꝑā vgo aſſiſte
bat ferria vi ad matutinū ¶ D
Abſolo ¶ ad ſocietatē cuius ſuppo
ad ꝑducat nos vīgna angelor⁹ dñe
Scīens ·Eodem ·die ·lectio ·j·
ntiaq̄ deꝰ oīa ſibi d ſe ꝑfecta ad
ſuam exultatiōēz etnalit̄ ſufficere
ex ſolo ſue caritatis feruore ad alia
creandū mouebat ut alij ſui deffabilis
gaudij poſſet fieri ꝑticipes ⁊ creauit
ergo d enarrabilē angelor⁹ multitu
dinē cōſeruās eis libꝝ arbitriū ſuāe
di uxta ſuū poſſe quod eis placet ut
ſicut ꝑfecta nulla coactiōe neceſſitate ꝑ
ex ꝑfecta caritatis ardore eos ſibi ꝑpetuis
ad dīnabilē delectatiōēz creauerat
uta et ꝑpī nō dubiū ꝑ libeā voluntate
caritate ꝙ caritate et reuerētia ꝙ dei
ſimēti cōſolatiōe ſuo fruī ꝺſimēt ex
hibēnt ¶ In eode demū puncto q̄ fue
runt creati quid ꝑfecti libi arbitrii
gratiſſimo dono peſſime abutētes ꝛ
perūt malitioſe creatori ſuo dubē
quē pro ſua maxīa dilectiōe ſūme
debuiſſēt diligere ¶ Vid protinꝰ de ſe
lucifer etna d mſeriā d īmmabile
cid ſua mlicia meīto corruerūt alij
uēo angeli d glām ſibi ꝙcta cid ſua
caritate ⁊ma ſeruāt qui deū ꝙ ſua di
lectiōe ardent diligebāt cōtemplātes
d eo oēm pulchritudiēz oēm potē
tiā oēm q̄ virtutē ntellexerūt etiā
angeli ex dei q̄templatiōe ſine ꝓncipio
et ſine ſine ꝑm ſolū exiſtē ſcīq̄ ꝑos
ab eo creatos et q̄q̄ bonū habebāt
ex eius bonitate et potētia ſe ꝛhē
Monēt etiā d eius glorificā uſiōe
ex eius ſapiā ſe uta ſapientes effectos
ꝙ oīa futura uīx diuine ꝓmiſſionis

modâmen clare ꝓspicẽt. ex quib⁹ ỹ mmo ꝑplectebant affru et ꝓnos
tebât deũ hũlitate et cũitate sua il
las celestes mãsiones ad suã gloꝛi
am suq; exitus ꝙsolos utm velle ẽ
plere a quib⁹ dobediẽtes angeli ꝑ
sup̃bia et ũdia sua mseabilit cor
ruerũt Intuebant quoq; mllo bene
dõ speculo ſ deo creatoꝛ suo sedem
quondã tueñdã ꝑpi deo uta ꝓpmquã
ꝑ dpossibile ũdebat aliq; aliã se
dẽ sibi fi ꝓꝛẽ Et hoc tm adiuto
creatiõ eẽ nouũt cu ab etno sedes
illa exitit ꝓpata Et diutu etiã cla
ritatis dei oẽs eos sine dubio dmo
puncto utꝛa diuina cũitas dflama
bat q; q̃libz aliud sicut se ꝑpm diligẽ
bat Veritñ dm maxiẽ et sup oia
atq; ꝺ creatiõ pl⁹ se ꝑpis dilabat
bat quod d sede deo ꝓdquoꝛi eat
collotandũ Videbãt nãq; deũ
illud creatiõ side dilige ac de il
lo p maxiẽ gratulaꝛi Q oim cõ
solatio virgo maꝛia hoc ꝑpm tu es
ad quod ãgeli a pncipio sue crea
tõis tãta arserũt cũitate q; lucet
ex suauitate et claũtate q; ꝑpi in
dei visiõe et appꝛeꝺquatiõe habe
bãt dffabilit letabant plimũ tñ
ex eo grauiꝛi sũt q; tu ꝑpi dõ eis p
ꝓdquoꝛ fiei debebas et ex eo q
maiorẽ cũitatẽ maiorẽ q; suauita
tẽ q; ꝑpi habebãt ẽ nouerũt ẽ ser
uaꝛi Videbãt etiã sup sede il
la cõa quãda tante pulchitudi
nis tõte q; dignitatis q; nulli⁹ ma
iestatis n̄ soli⁹ dei ꝑdm debebat
excelle Ñ q̃ nus nouũt deũ magꝛ
nũ honoꝛẽ et gaudiũ ex hoc cea
tit habe q; ꝑpos creasset maiorẽ
tñ honoꝛẽ et gaudiũ maiꝰ ex hoc

deo debe q̃uedꝛe ũdebat q; tu ad
tã sublimẽ cõa creaꝰ debebas Et
tõ ꝑpi ãgeli de hoc magis exultabãt
q; te deus creaꝛe uolebat q; ex eo
q; ꝑpos creauãt Et sic o tu vgo sti
ssima ãgel mox ut creati sunt grau
diũ fuisti q; ꝑpi deo sine pncipio sui
ma delectio extitisti Et sic vẽ deꝰ
tũ angelis et ãgeli tũ deo de te o
vgo creaturaq; oim dignissima ãm
q; creareis mtume q; gaudebant Tu ãt

Feria 2ª. Ad matutinũ Absolo
Ꝺn matꝛẽ dei vgo ꝑcẽ nobis os
tendat q; sit ad ꝑtam via tuã. A
men Eodẽ die lectio 2ª Ego

Intendeb ergo deꝰ mũdũ
creaꝛe tũ alys creaturis q; i
eo sunt ait. fiat Et statim ꝑfẽ sum
erat quod ꝑpẽ creaꝛe dtendebat
ꝺuobo utiq; et creaturis odꝺ ꝑ
solũ hoiem ꝑsus et diuino aspec
tui tũ pulchitudiẽ cueꝛẽt assistẽ
tib⁹ ad hꝰ vñ⁹ mꝺ mũdꝰ coꝛa
deo tũ od venustate dcreatꝰ astu
bat a q⁹ maiꝛ gloꝛia deo et an
gelis maiꝛ letitia atq; oĩ hoi ei⁹
bonitate frui volenti maiꝛ vtilitas
q; de hoc maiꝛi mũdo q̃uẽre debe
bat Ꝺ ꝑdulcis dna vgo maꝛia
oibus amabilis. odꝺ utilis ꝓ hui
mꝺi mũdi nõ dcõgrue tu dtelli
gis Ex scptura etiã colligit ꝙ
platuit deo lucẽ a tenebris dhoc
maiꝛi mũdo diuisisse Ez vẽ illa lu
cis ac tenebraꝝ diuisio q; dte p ỹ
tua creatiõẽ fi debebat multoma
gis ei platuit. qñ ſ teneꝛis dfe
ctꝰ ignoꝛãtia q; te tenebꝝ ꝑpat a
te pemtꝰ debeat abꝛedẽ et dei cog
nitio tũ voluptate et dtelligẽtia vue

di sedm ei velle q̄ luti assilat tu
feruentissima cultate ī te debebat
plemssime ymanē ¶ Couement utrq;
tenitudo ia ifantie tenebs silat qua
dei nō agnoscit et quod agendū sit
nulla roē discrim ¶ Hanc utq; etatis
ifantie tenitudinē tu o vgo oīb pīi
exps ī noctissime tūsegisti ¶ Dem
q̄ admom dei duo luminaria sil tu
stellis huic mūdo necessaria creari
ut dīnū ut pesset diei et altm ut
peet nocti. ita et ī te alia duo luīa
tua clariora fi puidit ꝓmū nāq;
eat tua diuina obia que istar solis
coā agelis ī celo et boīb hoīb m
mūdo sb ue dei sepiēs dies ē lu
cidissime radiaret ¶ Secdm vos luīa
te eat tua gstantissima fides q̄ multi
nocīo tpe hi ē ab ia hora q̄ eator
ī carne pro creatua patri debebat
usq; ad ei ī surrectionē ī tenebris
desparois et ꝓfidie imbe puagā
tes ueluti quodā lunat ubare ad
veritatis appnioēz ducēdi erāt ¶ Sicel
lis quoq; cogitacoēs tu cordis m
hi silēs appebāt q̄ a tpe ie quo ꝓmo
dei ggnicionē hūisti ita feruēs ī di
uina cultate usq; ad mortē ꝑmānisti
q̄ dei atq; agelorū aspectu oēs co
gitacoēs tue mitidoēs q̄ stelle luā
na visu appebāt ¶ Volucū utq; di
ūsi gnis sublimes volatus et dul
cissimi gentiū oīa ia labiorū tuorū
figuabāt que a tuo treno corpe usq;
ad aures sedētis ī throno maiestatis
ad sdmā agelorū exultacoēz cū oī
suauitate cosendē debāt ¶ Preted
toti tre ī eo silis extitisti q̄ situi oīa
ī hi maiori mūdo treno corpi habē
cia ex tre fructib debāt enutri
ita oīa ia nō solū nutrimētū ymo et
ipāz vitā ex tuo fructu debāt obtinē

¶ Horigis vos ac fructiferis arboīb
meito copari pnt opa tua Ad cū
tāta cultate ea fuera eās q̄ pli oīm
florū pulchitudine et fructuū suauī
tate deū atq; agelos delectare debat
pfectm cū sīn oī ambiguitate credēn
dū sit dm̄ m te an tuā creatoēz plēs
vtutes p̄uidisse q̄ ī oīb herbarū
florū arborū fructuū lapidū gēma
tū seu metallorū grīb q̄ duemi
possent ī toti orbis aplitudie ¶ Pn
minimū si dei ī te o mior mūde q̄ ad
creādi eās magis delectabat q̄ dei
maiori mūdo sua licet an te mūdi
creati extitit peritus cū eat cū oī
bi q̄ d eo essent ¶ Tu tn ī tua ī mēte
sibili pulchitudie uirtu etna dei p
ordmacoēz ī pi amātissia dilone
ī sepabilit ymanē debas In nullo
em alle maior mūdi meruit nec
mēri potuit ut sepīēs fiet ¶ Sed
tu o felix mala ututū plemssima
pi tua creatoēz diuina opitulāte
gra oīa q̄ tenū dei face dignari e
eū oīm ututū pfice dignissime me
ruisti fia ij ad matu absolō
¶ Corona virtutū regina decōta
sit nobis ī tutame ingit pata ame
Eodem die lectio .iij.

Virtutū oīm opator ī opa vir
tus dei ē ymo etia oīb cā
turis q̄ create sūt ꝑ possibile ē vir
tute aliq̄ dlas sn pi admiculo
choruscare ¶ Cum a pīo postq̄ mū
du pfecit creare et oēs creaturas
ultiō virtute sua creuit hoiem tri
buēs ei libū arbitriū ut p eū m
bono pseueraret staret ad bonū p
mū et ī malū nō caderet ad retributo
nē malā Nā sicut apud hoīes illoq
opa pro modulo i putat qui operari
renuūt donec ī capo ut apeāt ad

opandū deberi fuerit. Illorū vō
opa dilcōne et optimo digna sūt
primo q̄ nō tantū ꝑ voluntate spon
tanea faciēda sua ex sincerā cā
tate ꝓficiunt. Tali mō si deꝯ ange
lus et hoīb⁹ librū arbitriū nō de
disset. audent quodāmō q̄ ad ea q̄
agēnt coartari. atq; eorū opa mo
dica remuneratōe digna existere. pla
cuit ergo virtuti q̄ deꝯ e faciendi q
eis placet libertate donare. fecit q̄
eos plēe. debite quale retributionē
diuina obtā mereret. et q̄libz premiū
quamuis debita suos imitatores dig
nos efficeret. Magnā utiq; virtute
deꝯ ondit q̄n. ꝑ maiam hoiez ad ymā
de tra plasmauit. Ꝑ p̄ cruciatū et
humilitatē celestiū mansionū habi
tatio meret. effici a quib⁹ angeli
diuine voluntati ingrati pro superbia
audacia defluant. sunt eiecti. Erat n
pnis virtutes debiles. ꝑ q̄b⁹ potuis
set sublimit⁹ coronari. Nā nulli du
bium est. q̄ sicut rex ex regali corona
honorat. et gloriat. ita q̄libz virtus
nō solū creatē suū mō hoiem honori
ficat. imo etiā coram deo et angelis
veluti fulgida corona ipm excelle
ter decorat. et ideo q̄libz virtus corona
fulgida nō dicitur. ꝑ appellari
vel estimabil⁹. nec credendū est co
ronari nisi q̄b⁹ ipe deꝯ sublimis
sime fulget. Quib⁹ virtutes omia que
fuerūt. q̄ sūt. et erūt. ꝑ humilitate et
magnitudine et dignitate decēpa
bili excedit. Nichil em aliud nisi
virtutes epati e. quē tm specialiter
tres virtutes veluti fulgidissime
tres corone gloriosi⁹ exornat. Ꝑ
nātq; ita que creauit angelos erut
ipius corona prima q̄ ipsorū aliq⁹ dei
glorie audentes se ipos defluere ꝑ
uauerūt. Illa quoq; virtus q̄ creā
uit hoiez erat ei corona secūda q̄ et ipe
ho ex ruina sua hostili suggestio
ne q̄ sentiens subito ꝑuari e. veritu
tem ꝑ illorū angelorū aut hoīs ruinā
virtus dei aut virtutis ei⁹ gla mi
noratā nō valuit. q̄nus ipe ꝑ sua di
stricte dignitatis a gloria ceciderit. ꝑ
deo ipe hō ꝑ eis ad sua ac ipsorū
gloriā creauit gla. ꝑpetuā nō
dubium primo dei sapientissima sapia
ipsorū negotia. sue virtutis gloriā cō
mutauit. Virtus vēo ita q̄te o vi
gō desiderabilis ad suā eternā gla
creauit ipm. glorificauit. q̄ corona
tertia ꝑ q̄ angeli ruptura ipsorū
coronā redemptā debē. aggnoscē
bat. Vñ o dna spes mea salutis hu
manis dei corona iuste appellat. potis
Nā sicut ꝑ te summa virtute ꝓficit
ira et ꝑ te sidm⁹ honor. ꝑ odib⁹ suis
creaturis sibi proficit. Clare utiq;
ꝑ dnotat angelis q̄n dei aspectui
astabas detecta. ꝑ diabolū q̄ serpm
sua superbia q̄dēp nauat. et ex ma
litia sua hoiem ꝑdidit tu debe
bas tua humilitate sanctissima su
pare. Igit ꝑquā angelis audisset hu
mane ad magnā misericordiā tortue
ꝑ gaudio tm diuine visionis dolere
ne sueruit. ꝓfecto q̄ ipis salutis huiq
bat que et q̄tū cū tua humilitate ꝑ
tuā creatione fuerē dignat.

Finis ēb⁹ leombi⁹ sub septē
tractat angeli⁹ de prima feria 3ª ad
ade et de ysolone q̄ ita matu⁹ in loco
biut ex ꝑscia future creationis hu
manis et eius magne humilitate et dignitate

Et quomō ysolatꝰ ē abrahā patri
archa ysaac qꝫ et iacob atq; oēs
pphete ex tuende dei matris futu
ra natiuitate Absolo ab hoste
maligno defendat nos pra virgo
Amen Eodem die lō v
Protestat sac pagina adā
i paradisi felicitate exīte
mādatū dei ptrasse ⁊ eo
postq; d miseria deuexit diuine vo
luntati ipm obediētem fuisse nō
ignorat Vñ vē patet adā totis
pcordijs deū dilexisse ex eo qꝺ post
qꝫ suum filiꝫ fratricid ꝓpetrauit cur
rale ysortiū sue iugis deuitauit
Iudeo ait pcea dei mādato obedi
ter itrā eide iugi se mrimonialit
copulauit Grauiꝫ quoq; eū pen
tuit offendisse deū suū frēre qꝺ
se ipm dimisisse i pēs gīuissimis.
trucidādū Datreo nō dubiū fore
dinoscit qꝺ sicut ira dei sup eū ue
nit pro superbia qꝺ d sua felicitate
deū offendāt ita et d ipi d mise
ria exīti magna dabit ysolatio.
eo qꝺ ffuissima penitudie et vera
humilitate dgemuit qꝺ tā benigm
creatorē ad ira prouocauerat ⁊ ma
torē aut ysolatioēz neq; qꝺ potuiss
adā precipe qꝺ si crucifixaret qꝺ deus
ex eiꝰ gratioē nasti dignabit ad
auas illas humilitate et caritate
redimēdas qs ꝓpe adā d diabolo
nudia depuiatꝰ ꝓ sua superbia a
vita ꝓpetua dimittat Hꝫ qꝺ odꝫ
sapientibꝫ dpossibile fore audet si
cut et ē qꝺ deꝰ qꝺ nō decuit natiui
tas n honestissima iuadid corpꝫ
ꝓ carnis cōcupiscentia ut alij d fi
lies sibi assumēt. magis hoc adā
dpossibile credidit qꝺ sine carnis
delectatione creatꝰ extitit Ergo
dolleuit adā qꝺ creatoꝝ oīm nō
placet eo mō sibi ipi iuadid coe
pꝫ creaē quo suū aut eue corpꝫ
creauerat Credebat adēto adā
qꝺ de vna ꝓsona d corpe sili eue
que sup cūctos ex uiro et mu
liere gnātos et gnāndos oīm v
tutū ꝓfrone floret iuadid car
nē deꝰ vellet assumē ac de ea
sua virginitate salua cū deitate
et humanitate honestissīe nasci
oīm sine oī pcupiscētie credendū
ēe dinoscit qꝺ sicut adā cū sen
sit deū sibi qꝺ placatū habuit
de ūbis q dixerat eua exīlo cruciē
diaboli magnū dolorē Sili mō
cū d dolorē et miseria vett habuit
de ūbis q tu o oīm spes maria
angelo respōsuā eās magnā
leticiā et ysolatioēz Volebat qꝺ
adā qꝺ corpꝫ eue a suo corpe crea
tū ipm ad ꝓpetuā dferm mortē
decreptorie traxerat Gaudebat
aut qꝺ de tuo corpe o virginū ho
nestissima corpꝫ illud venerabi
le nasturiū ꝓsciebat qꝺ ipm
suū ꝓpetuā ad vitā celicā
potenter reducē debebat Ad
trahebat eciā adā qꝺ eua sua dilec
ta ysors ex maxīa superbia frē
ri suo obediēs exister cepat
Exultabat vēo qꝺ te o maria sua
castissima filiā cū sūma iuditia
te deo d odiꝫ obedire velle pu
debat Volebat adā qꝺ eua ex
superbia d mēte dimittat qī qꝺ deo
vellet coequari. ꝓpter quod ad magm
scandalū ⁊ i dei et angelorū cō

spāī corruāt ¶ Letabat vēō q̄ dīpō
zū p̄sōā tuū ūbū quo dei ancillā
te hūdūt p̄fitei debebas ad magnā
tuā gloriā lucē exultabat ¶ Tri-stā
bat etiā adā q̄ sībī eue deū ad
urā prouocaueāt sibi siue q̄ posteritati
ad dāpnatiōēz ¶ Exultabat aūt q̄a
tuū ūbū ad te et ad oēs ūbo eue
dāpnatos dei caltatē allice debebat
ad magnā ḡsolatiōēz ¶ Vbū em eue
q̄dām tū uerō i magno dolore ehm
nauit a glā. et portas celi sibi siue
q̄ soboli p̄clusit ¶ Tuū aūt ūbū be
nedictū o mater sapiēcie ad mag
nū gaudiū te p̄duxit portas q̄ ce
li oīb⁹ dḡredi uolentib⁹ aperuit ¶ Vñ
siat ag̃eli i celo ex hoc letabant q̄
te o mater dei añ mūdi ḡstitutiōēz
nasciturā p̄uidebāt ita et adā ex
p̄sōā tue natiuitatis magnū gaudiū
et exultatiōēz habebat ¶ Tua ät.
¶ Fiat ētia ad matutinū ¶ Absolutiō
¶ Diuina nos o v̄go amabilis i hui⁹
mūdi fluis gr̄aibus Amen
¶ Eodem die · lectio ·vi· ¶ Domine

Electus dem q̄ adā de pradi
so iustitiā dei et mālz in se
ipo exptus ē tmnēs deū gp̄t iustici
am atq̄ oīb⁹ sue utē tpib⁹ xpm
intime diligēs gp̄t mām ¶ Bene
utq̄ mūd⁹ dispositi eāt q̄ dū sua
posteritas similē faciebat ¶ Cessā
tib⁹ vēō hoīb⁹ iusticiā et mām dei
ḡsidcāre oblati sūt multi eoīd sui
ḡditoris ¶ Nā credebat hoīes illu
q̄ eis placebāt et diurnitudiē car
nalis ḡcupiscētie tpa sua ab hoīa
bilē deducebāt ¶ Quod dei velge
mēt abhorrēs omnēs mūdi i
habitatōēs p̄ diluuiū mūdauit p̄t
eos quos p̄ archā noe ad mūdi r̄
stauratiōē; sua p̄ordinatiōe saluauit
ampliauitq̄ sicuidē de uno uirū
p̄pul⁹ a vī dei aliena p̄ prolatam
apostōūt ex malign⁹ q̄us dstrictē
legem sibi dictā do diuine uolūtati
q̄riam ¶ Ez dei ex sua miscp̄na pie
tate q̄ mot⁹ uerū sue fidei emulato
rē abrahā usitauit et cū eo sua q̄
ḡpagine fed⁹ peperit ¶ Cōpleuit q̄
dei abrahe desideriū dōnādo ei fi
liū p̄sāac ex au⁹ ḡgeme nasciturū
p̄misit filiū suū xpm (vñ bene cre
dibile fore ꝓnoscit etiā abrahe di
uinit⁹ fuisse p̄ostē sid q̄ vna filiaz
sue stēpis i macūlata ago dei filiū
pturitz ¶ Credit quoq̄ abrahā de
hac futura filia magis q̄ de ysaac
filio suo exultasse atq̄ maiori cau
te q̄dām q̄ ysaac filiū suū dilexisse
¶ Intelligēs ē etiā adeo dei abra
hā gr̄e sup̄biā ut cupiditatē nō ac
cisse bona q̄dā nō desideāsse filiū
p̄ ḡsolatione sua corpali sed fuit
sicut bonus ortulanus q̄ dnō suo fide
liē deseruiēs transmittēdo mutus i eis
plātauit tritoīo intelligēs ex eo
ipsum tas mutes plātari posse atq̄ e
lectā uineā mūdi fieri p̄ficī ¶ Et ideo
finū collegit ut mutes ex eo ip̄i
gnate nō manerent q̄ ad fecūdā
fructus fecundiores fieret letabat
quippe ortulanus ille arborē quādā
mē suas plātulas tā excelsā et tā
delectabile debē fi p̄nosceās q̄ dnm
suū sūmo pe delectaret q̄t arboīs
pulchitudine uineā spaciaū et q̄
pus fron dulcedinē ide dnō deguā
taret et sub ab suauit sedendo
q̄esceret ¶ Per hūc em ortulanū in
telligit abrahā p̄ ramuscūlū mutis ysaac
suum filiū q̄ plures mutes in plātari

✠ Cuius opa sūme dō placēra p fructuū
suauitate ītelligīt. P ūbra ār eius ūgi
nal' uteri q̄ ūbra obumbrabat altissimi
das. Vmusa sua progenies. P firmū
quoq; mūdane duratē denotant.
quas nō deserebat deus dilectus abra
ham ad ꝓpli dei sustētaculū. P illā
pulchrīmā arborē. ūgo maūa designat. P dñm aut deū ōipotēs qui
tunicā i progeniē abrahe ueīre
nō dēsinit. aīq̄ arbor excelsa illi fie
ret. i gloriosa ūgo maūa sua cari
ssima mater ad etatē debitā puen
ret. Cuius inocētissima uita pulchri
tudini ip̄ delectabat deus. Vide similitudi
nē. Ostēdit itaq; abrahā hāc ūgine q̄
deū p̄eret de gñatione sua debe
re plus de ipā sola gsolatiū ē
q̄ de oīb⁹ filiis et filiab⁹ suis. Qui
sue hāc demū fidem et sanctā spē
future natiuitatis filii dei de progenie
eiusdē abrahe pro hēditate cum
magna fide reliquit idē abiā suo
filio ysaac. Quod ex eo bñ ꝓbat
q̄ suū suū q̄ pro uxore filio mitte
bat uitare fecit sup labios suos. i.
p eū q̄ de suis labiis in futurū egredēt
P hoc dñs. Q̄ dei filius ex eius
nasceret ꝓpagine ysaac quoq; p bñ
dictionem q̄ dedit filio suo iacob eā
dem hēditatē. i. supdictā fidem
et spē sibi reliquisse dñs ostēdit. P bñ
dicens aut iacob smgillatim suos
xij filios eadē hēditate suū filium
iudā gsolatū nō omisit. Vñ ne ꝓbā
deū mirem suā ab ūtio uita dilexis
se q̄ sicut ipse aīq̄ ad creatē ex
ea maxīe gratulatus ē. Ita etiā
aīas suas ex hoc q̄ ipā nasceret mag
nā gsolatione ꝓpendit. Et sic utiq;
sicut p⁹ angel' et dñs p⁹ hoc uita
et postea ꝑticulis ex glosa dei
me natiua magna dabat ex
ulta. Tu Feria m ad matu m

Absolon q̄ pater ne cautatis dis
soluat uincula mē piuratis Ame
Eodem die lectio · m

Vere cautatis amator et ꝑā
cautas ē. Is etiā suus magnā
cautatē ondit. q̄n ꝓphm isr̄l de egip
tiaca seruitute sua potentia liberā
uit. opulentissimā terrā eis q̄ fēnus i
qua cū oī libertate felicit habitarēt
horū quippe ꝓspitati callidus hostis
plimū inudens caullacoribus suis
traxit dimicies ad pectādū illi
aut machymamētis dyabolicis mūne
structuri conātes. ad ydolorū cultū
rā misse ducti sūt pro michilo re
putātes legē mosayca fedus q̄
illud obliuiscentes et stultissime
negligentes quod pepigit deus cū
abrahā. Despiciēs ued ꝓ hoc de
us miserētus animos suos rectā fidē
et ueā cautatē una cū legis obser
uatiōe ei deuote seruientes ꝓpitius de
mētē uisitauit et ut ꝓpitius diuino
furio ardentiores fierēt ꝓphās in
medio eorū suscitauit. ut p eos si
uellēt etiā omnes dei ad eius amo
rē et ad rectā fidē reuerterent. Vñ
ue ē notandū q̄ sicut torrētes q̄ de
montibus cacumine ualle profundā
labēt. ita dyabolo grassante
ualle ꝓducēt que post aque mo
tū eminē uidēt. Ita spūs sūs
ꝓphāt cordibus illabi dignabat
ex eorū labiis illa secū ꝓducēs
eloquia q̄ ad correctōē iniq̄ erranti
ci mundi uoluit diuulgare. Int
ota ueō q̄ p hūc mellifluū tor
rentē spūs sc̄i illapsa sūt hoīm ꝓpe
cordibus dulcissime influxit. h
quoq; ex eorū labiis delectabili
emanauit q̄ s omn creator deus

de ītemeãta vgine nasti dignaet
et p emẽdatione et satisfactiõe sua
aãs ãlas ad glã etiã redimeret
quas sathanas p pcm ade precipita
ut m mseriã ¶ Mouerũt etiã ex
hui⁹ torrentis ifluẽtia deũ patrẽ
ad hoĩs liberatiõẽ ita bemuolũ
velle existẽ p suo vnigẽito filio nõ
pẽt filiũ quoq; pĩ ita obedientem
velle ee p eũ mortalẽ assumẽ
nõ negaret ãtq; spm stm cũ filio li
bẽtissime uelle mitti q tũ a pẽ neq;
q̃ separãtus fuit ¶ Ideo hoc etiã pphis
satisfaciebat q p ille sol iustitie
dei fili⁹ nõ i mũdũ nõ ueniret an q̃
stella ex ist' oriret que calore suo fer
uori solis posset appm quae p hac
ergo stellã intelligit vgo q deũ por
tãe debebat p calorẽ uõ sua feruẽ
tissima caritãs q̃ deo ita appropiq
re debebat et dei ei p oẽm suam
voluntatẽ dei tũ ipã pficeret ¶ Et ue
sicut pphete ab hoc sole decreto et
oĩa creãte i ãbus et apib⁹ q̃fortato
nẽ adepti sũt ita et dei p hãc pfiã
qua sciebãt hãc stellã q̃ matrã ee
creandã i ppetu tribulatiõib⁹ mĩ
nã q̃solatiõẽ eis largiti ẽ ¶ Dole
bãt eã vehemẽt pphete videtes
filios isr̃l p superbia et carnis petulã
tia legẽ moysi deser̃e et elõgata
ab eis diuina caritate ira dei super
eos irruẽ ¶ Exultabãt aũt p̃nosten
tes q ipẽ legiũ dictatore et dnũ ex
tua humilitate et tue ute puritate
p maĩa stella pfulgidi placaet
et p ẽ̃ipet eos in suã grãm q ipm
ad iraã puocauerãt et suã indignatiõ
nẽ inseãbilit' iacuerũt ¶ Dolebãt
insup pphete q̃ replũ in quod obla
tiões dei offire debebãt eãt desola
tũ ¶ Exultabãt uõ pudentes q replũ
tui bñdicti corpis creari debebat q ipm
deũ tũ oĩ consolatiõẽ i se susceptuꝝ
eãt ¶ Dolebãt etiã q̃ destructis mu
ris et portis ihrlm immo dei fuerãt
ingressi expugnãtes eã corporalit' sa
thanas aũt spualit' ¶ Sed exultabãt
de te o maĩa porta dignissima p̃ficiẽ
tes i te ipm deũ fortissimũ gygantẽ
assumpturũ arma quib⁹ diabolũ et
oes inimicos deuincẽ debebat ¶ Et sic
ve pphete sicut et pr̃iarche de te o
dignissima mater p maxie ẽsolati
fuerũt ¶ Feria iii ad matutinũ ℣
In lectionib⁹ tribus subsequẽtib⁹ tractat
angelus de vgine generatiõe et de eius
natiuitate ¶ Et quomõ pr̃am dei di
lexit adhuc etiã dũ eet i utero mris
sue ℣ Absolon ℟ Mẽ tenebẽ ignoraã
tie et illumiet vgo mẽ sapiẽtie ãmẽ

Eodem die lectio p

Erant hoies an legẽ datã
moysi longo tpe ignorãtes
quomõ se et actus suos i hac uita
gererẽt Vñ illi q̃ diuine caritatis ar
dore flagrãbãt sicut deo placere opta
bãt opa sua et moes solliciti ordi
nabãt Aly uõ q̃ amore dei nõ habe
bãt timore dei q̃cepto q̃ placebat
eis faciebãt Horũ go ignorãtie di
uina bonitas miserit' condescẽdẽs p
moysen suũ suã legẽ q̃stituit p q̃
ad oẽm dei voluntatẽ regent hec
dem lex q̃ dei diligeret et proxim⁹
et q̃ quisq; mr̃ uirũ et mulierẽ
honesto et diuino ritu tenẽt edoce
bat ut ex tali cõiugio alii procrearet
q̃b deus voluit vellet suũ ipm ¶ Et ue
hui⁹cemodi cõiugiũ deus tm diligebat
p ex eo decreuit humanitatis sue ho
nestissimã genitricẽ accipe Vñ q̃ ad

modū aq̄la q̄ m sublim̄ aere uolitas
plusq̄s pluribꝫ neq̄ribꝫ una ar
bore tā firmē radicatā emin⁹ r̄s
picet p ex vētorū ipulsibꝫ euelli
nō possꝫ stipitem quoz ei⁹ ita pre
ciū q̄ p ei nemo valet assēde' q̄
etiā in tali loco stare p dpossibile
uidet q̄ ad sup eā a pte supiori ca
dēt ¶ Et hanc arborē aquila dilegē
tius dnicē modū i quo sese uellet
i ea ꝯstruēt ita dei q̄ tunc aquile
q̄at cui⁹ cōspectui oīa futura sicut
et p̄nta clara sūt et apta dū vn
ū sēl usta et honesta quigia q̄ a p⁹
mi hoīb⁹ creatōe usq̄ in die nouissi
mū fi' debebāt ꝑspicet nullū silē
Joachim et anne quigio i oī diuina
caritate et honestate p̄udit ¶ Et ad
uerto ei placuit de hac sto quigio honeſ
tissime sue matris corpꝫ quod per
medū dtelligit gnātri i quo ipe eū
oī ꝯsolatōe dignaēt quiescē ¶ Ds
grue quidē decorus arboīb⁹ ꝯpant
cōugia querū radix ē unio talis duo
rū cordiū ut s̄ pro illa sola vōe cō
iugant p qui deo honor et glā inde
proueiat ¶ Coueient etiā fructife
ris vanis uoz cōugū uolitas silā
qui i oīb⁹ suis q̄b⁹ ita timorē dei
obseruāt p etiā tātūmō eā prolis
ad laudē dei protreādē uxta dei p
ceptū sēm̄trem honeste diligāt ¶ Ta
lis demū quigioꝝ sublimitatē vi
rtutū uel artibꝫ suis mſidator neq̄t
attigē qui uoz gaudiū nō ē ad ñ
ut deo rependat honor et gloria
¶ Et qui nulla etiā eos q̄molestat tri
bulatō si dei offensa et ignominia eo
¶ Aut a m tuto loco stare uidet quādo
honor mundialiū siue diuitiarū af
fluētia uoz alios ad suū amorem
seu superbiā nō valet allicere ¶ Qui sic
tale ioachim et anne quigiū deꝫ p
nouissi' debe' q̄ p dom̄ale suū vide
licet corpꝫ sue mris ex quo colligi p
ordiāuit ¶ Q anna mater ꝓuidā q̄
p̄uisit thesaurū m tuo baulasti vtero
qui maria q̄ mater dei fo' debebat m
quo sicut ve sine oī ambiguitate
credendū ē q̄ materia illa stratum
qui i anne vtero cōcepta et collecta
fuit de q̄ maria fōri debebat ipse
deꝫ plus dilegebat q̄ oīa iuuana
corpa a vio et muliere gnata et
gnanda p mundū venusti ¶ Qui ve
nedibus anna ve mutuat p̄t omnipotēs
dei grazoplilactū q̄ puus thesaurū
sup oīa sibi amabile m suo vtero c'
condebat ¶ Q ipe cat augt cor dei
tunc thesauro ¶ Q ipe et alacrit
tunc thesauro oculos sue maiesta
tis mſixit si postmodū i eug⁹ suo su
aut vbi ē thesaurꝫ tuus ibi ē cor
tuū ¶ Et io ve credibile ē agelos ex
hoc thesauro nō modicū exultasse
qui q̄ditorē suū pl̄ q̄ se npōe dilige
bāt ita illū thesaurū dilegē ꝯgios
cebāt ¶ Qua ꝑ bñ ceēt quenies q
dignū q̄ dies ea ab oīb⁹ i magna
reuēcia habēt qua matia dlq m
anne vtero q̄cepta et collecta fuit ex q̄
bndem corpꝫ mris dei fōri debebat
q̄ ipe deꝫ et oēs agēli ei⁹ tāta ca
tate pamabāt ¶ Feria iij ad matu⁹
Absolon ¶ Stella maria matris
succurrat pissima nobis Amen

Code. die. lectio. ij.

Dem̄ postq̄ illa bndicta maia
cōgruo tpe fortū corpꝫ hu
buit m aluo mris sicut eā decuit
tūc auxit thesaurū suū rex oīs

2 deuota

glorie ſmfundēdo ei vuētē aiam
¶ ꝙ admodū apis arua floꝛida
cauiolās vmusa melliferā gēmā
diligēti ꝑſcrutat ꝙ ex nāli ſcīa
nouit diſcernē ubi pullulat flos
ameloꝛ quā ſi forte ex folliculo ad
erūpe nō uideīt melylomꝰ tū ei
ortū tū deſideīo delectabilē ꝓſto
lat ut ad ſuū placitū ipi dulcedi
ne ꝑfruat ¶ Simili mō celeſtis deꝰ
ꝙ oīā oculis ſue maieſtatis clariſſi
me intuet qui matrē in ſecreto ma
tīm uteꝛi adhc lutulentā ꝑſpiciebat
au itēma ſuā ꝑſciā nullum hoīem
totꝰ mūdi i oī ūtute ſimilē nouit
debē exiſtē tū oī ꝙ ſolacioē et gau
dio ipi ortū expectabat ut ꝑ vīgīs
ipi cantāti dulcedinē ſuā ſuꝑhabū
dās duuina bonitas pandēt ¶ Ad
q̄ clare emicant i ame uō aurora
cōſurgēs qui i eo male cōꝛpuſculū
ꝑ aduētū aīe uiuificatū exiuit ¶
Cuiꝰ ortū uidē angeli et hoīes tā
to deſideīo deſiderabāt Vīm nouū
dā e ꝙ ſicut hoīes illas tras dya
bitātes ubi ſol noctīno eāq̄ ſiant et
diurno tpe ſuis radiis eos illuſtē
aurore ortū nō ꝓpiāt tū lucis cū
ſolis ſplēdoꝛ aurore lucē lōge ſit
clarioꝛ ¶ Sed ꝙ apte aurora m
tellus ſolē alteꝰ debē aſtēdē ſuos
ꝑ fructꝰ quos i hoꝛtea ſpant colli
gē ex eiꝰ caloꝛ bñficio ꝑfectos et
tuꝰ debē matureſcē Illarū aut
ꝑeū habitatoꝛes ubi noctis tegit
caligiē ex eo nō ſolū gīulant ꝙ
aurore ortū ſolū debē oriri ignoꝛā
dūt ꝙ eāq̄ ex hoꝛ mīmā gratulat
ꝙ ꝛtellus ꝑ ſurgēte aurora agen
da ſua uidē ſufficiāt ¶ Poſſit mo

ſtī angelī regīm celeſtis habitatoꝛis
auroꝛe ortū hoꝛe maie natiuitatē
nō deſideābāt cū luce q̄ verꝰ ſol
ſpē deꝰ e ab eoꝝ aſpū nequaq̄
ꝛeceſſit Ideoꝛo ipam aiplebāt i
hoꝛ mūdo naſcendo oriri q̄ ꝓnoſce
bāt deū q̄ ſoli aſſilāt ꝑ hāc auꝛo
rā maxiāz ſuā cāritatē q̄ ꝑ talo
rē intelligīt uelle manifeſtiꝰ oſtē
dē atq̄ hoīes q̄ deū diligēt per
bona opa fructifeōs debē eſſici et
ꝑ iſtantē in bono ꝓſeueꝛātiā eos
maturos ſi ut eos angeli i ꝛa etna
hoꝛtea q̄ celeſti gaudio cōpāt va
lēnt cōgregare hoīes veō hui tene
broſi mūdi matris dei ortū ꝓſciētes
nō ſolū ex hoꝛ gauſi ſunt q̄ intelligē
bāt q̄ ipoꝛū libeāt ex ipa naſci
debebat veꝝ etiā ex eo gaudebāt
ꝙ iſti gloꝛioſe vīgīs honeſtiſſimos
moꝛes uidēt et q̄ agendū ſue fu
giendū ceēt ex ea plenius addiſce
rent ¶ Hec etiā vīgo vīgīs ia ex
tant q̄ iſaias de radice peſſe e
greſſurā ꝓſtruunt florē q̄ ex ea de
bē aſcēdē ſup q̄ ſpūs dñi requieſcēt
grīa dant Q virgā deſſubilē q̄ did
m ane uō creſcebat medulla eiꝰ
i celo gloꝛioſi ꝑmanebat Hec
utiq̄ virga tam grēulis erat q̄ ima
tris aluo facultē uſurbat ꝛa medul
la uō ipi i lōgitudine et latitu
dine tā d mēſa et gradis erat q̄
nulla mēs ipi magnitudiēz ex eo
gutae ſuffitiāt Non em valuit u
gra flore ꝓferre anīe medulla per
ſuū diuoꝛtiū ſibi ūtutē gīmiddi
ꝓferret Hec etiā ūtꝰ medulle
maꝺfecte apte anīe ūgra ſuū hu
moꝛe medulle addidit Hec dem
q̄ medulla ꝓſoā erat filiꝰ dei que

lz pater aīa luaſm gemut m flore
bi r m humano corpe nō apput do
nec de ꝙſensu virgīs que p vīgīa
deſignat lyui flores materiu ex
ex ei puriſſimo ſanguine d eius
vīginali utō accepit Et ꝙius hec
bndcā ugula ſ gloriosa maīa a
matho corpe ſepabat d ſua natu
uitate vmtū dei filij nō magr a
prē ſepat ꝙ ꝙn vīgo ꝙm m tpe cor
palit pcpit ꝙ ꝙn ei ſme corpe m
tpalit ꝛ genuit Et ꝙius quoꝝ ſtus ab
etno d ſepabilit eat d pre et filio
ꝙ ſut tres pſone et vna dumitas Tu
Fia · ℣ · ad · matu · Absolon
uiatrus xpi gloriosa natiuitas ſit
nobis ꝓpetua uoluptas ame

Eodem · die · lectio · iiij

Iegit ſicut etnalit pri et filio
et ſpui ſto una eat duinitas
ita et eis nūꝙ fuit duſa voluntas
vn quadmodū ſi de vno attenſo
rogo tres flame p cedent ita ex
diuine voluntatis bonitate tres ca
ritatis flame ad vnū ꝙos ꝓfectoz
equalit ꝓtſſut flama em caritā
tis a pre procedēs luaiſſime ar
debat coram angelis qn pri uoluita
te ee nouit ſuū dilm filiū p cupti
ui ſui libeacioe velle hemgnit ex
ponē caritatis flama procedēs
a filio nō latuit qn ad prīs nutu
ſemetipm ex mamre uolut acti
pied forma ſeruj flama ꝙ caritā
tis procedēs a ſpu ſto nō mnī fer
uēs iudebat qn prīs et filij ſui ꝙ
pri uolitatē manifesta opa demoſ
trat patrī ſe exhibuit Et ꝙius hu
i diuine uolūtatis feruētiſſima
caritas ꝙ oēt celos r adiabat dcia
bilē ꝙſolacioe ex ſua claritate
angelis cōfert ex hō hūano
gn r dep no ſedm etnā dei por
dnacioez uere nō potrat anḡ
maīa eēt gemitu hn q tā feruēs
caritas ignis accēdi debebat ꝙ
ei odorifō fumo ſublimj aſcen
dēte ignis q m deo eat ſerpm m
ei dfundēt z pe eū tuur ꝙ geſcti
mudo illabēt Hec demq ve
ro pri ſuā natiuitatē noue lune
h nādū accēſe ſilie eat ꝙ ita tū
accēdi optuit ꝙ ſicut dei caritas
q eb flāmis aſſilat in celis ra
diabat Immli nō hc elcta lucma
maīa alys eb caritatis flāmis
hō tenebroſo mudo radiaret
ꝓma appe flama made cota de
ſatis lucide r ſplēduit qn ad dei
honorē ingnitatē dmaculatam
usq ad mortē fim ꝙuaē ꝓmisit
thaure itaq honestiſſima ardo
tate ita dei pre ꝙaꝓuit ꝙ ſuū
dilm filiū ad ſua filij ꝙ ac ſti
ſpus duinitate ſ mitte dignat
o Secda maīe caritatis flāma
hō appuit ꝙ d odorj hūditate d
excogita ugit ſe ꝓdm depſſit
Quod etiſſimo dei bndco filio
ſic placuit ꝙ ex ei hūlimo cor
pe uenerabile illud corpj digna
tus e aſſume quod q̄da ſup oia
m celo et d tra deaut etnalit
ſublimat Tercia quoꝝ flama
eat ſua ꝙ oia laudabilis obia
q ſpm ſanctu ita ſ attraxit ꝙ ꝙ
ei oim gratiaꝝ dons r ꝓpleta ſut
Et ꝙius hc bndcā noua lucma
hyſe caritatis flāmis no ſtatiꝙ

natiuitate sua accensa fuit ꝙ eat ei sicut alys infantulis corpi exigua et tenerr intellus ꝓpt quod voluntate dei itelligere no poterat deus tm de ea ꝙꝙ ad cor meum muſſitabat gis gratulabat de ꝙ de omi hominu bnficijs q̃ ad ea fuerat geſti p mundu vmuſu Nam quadam bone memorie citharistria citharam no ꝓpter dulcedinem ꝙ tm verum ꝓpter dulcissime resonare ita omi plasmatori marie corpi et mentis i ei infancia summe diligebat ꝙ ipius laba et opa super oem melodiam sibi placere presentiebat Incredibile etiam forte videbit ꝙ sicut matre filij statum ꝓfectum sensuum habuit ꝙm i ei vtero humanu exstatut Huic etiam matri ꝓpi sue natiuitate i minori etate ꝙ alij infantes sensu et intellectu adepti fuit Cum gaudeo dei et angeli de ei gloriosa natitate i celo gauisi fuit hodie et ipius natiuitate i mundo cu gaudio celebrat celebrando pro ea omi creatori exultantes cordib laude et gloria q̃ ea ex oib q̃ creauit pelegit Ip sa q̃ me ꝓpos petitionibus misericorditer audiat que petitoru libeatore sit sime gratanter Fia Vt ad matutinu In istis tribus lectionib subsequentib ostendit angeli quomodo se virgo maria gerebat ꝓ ipius dei filium et dei notitiam habuit et de ei anie et corpis pulchritudine Et quomodo eius voluntas dei sensus suos edomuit et de inde filij dei i virginis utero ac de ipius gloriosa natiuitate i hoc mundo Absol Alma virgo virginum mediatrix pro nobis ad dominum Amen

Eodem die lectio pma

Benedictu maie corpi egregie mundissimo uasculo filiari co ueit ei quoq; alia luciferissime ipius quoq; cerebru aquilu puteo Dulcu saliencium ac demu vallis profunda descendentiu Ita ei virgo ad illa etate deuenit q̃ deu vere mtelligere potuit in eius existere et ꝙ ipse ola et hostiem spealit ad suu creatoris honore ꝓpetuu iudex q̃ om̃ eet iustissimi tuc sensi et intellectu a cerebro virginis instar aqe de scatiente fonte decurrentis i cellu fastigiu salebat ac demu vallis i thalamu ei corpi decurrebat Ita sicut catat ecclia egressu filij dei a pre et ei regressu fuisse ad prem ꝙꝙ neuit iporu ab alio nuq̃ disiunctus fuit Ita sensus et intellectus virginis i celoru celsitudine frequenter ascendens deu constanter fidem applyendebat Cuius dulcissima caritate sua mente amplexata in septem redibat Hanc q̃ caritate cu rationabili spe et diuino timore ꝓa firmissime tenuit ꝓ quam caritate ita inflamabat aliam ꝓ ꝓxia quevelut feruentissimi ignis in dei amore flagrare cepit Hic est virginis sensus et intellectus corpi sui ad obsequiu deo ita subiecit aie ꝙ ex tuc corpi eu omi humilitate obediuit eius ꝙꝙ celeste sensus et intellectus virginis dei caritate comprehendit Quam prudenter ipa sibi thesaurizauit Vnde sicut alicui tm̃ plantatu eet ꝙ trib radicib se tre figet ꝙ ipam eam soliditate efficet tres quoq; flores delectabiles ad fructu consolationis surgere expandet sic utiq; diuina caritas huic gloriose tre virginis mentis dominice ipius

corpi tribus fortissimis uirtutibus
quasi tribꝰ radicibꝰ se mfixit p qꝫ
eam ipm corpꝰ uegib fortificauit ¶
Tribusqꝫ ornamentis ueluti tribus
pfulgidis floribꝰ uirginē quo ad
animam ad dei ac agelorū ipam diuē
tam letitiam honorifice adornauit ¶
Diuina q ipius corpis fortitudo disce
te abstinē ita cibū et potū i pa tpa
bat q ppe aliqꝫ supfluitatē a dei f
uicio nequaq ipam retraxit illa
segnitiē nec ppe dmodeatū psi
moniam ad agenda sua nūq fiebat
tbeatll' ¶ Ita ueꝝ fortitudo quantic
uigiliarū ita corpꝰ suū modabat q
ppe sopnī bīuitatē nullo tpe quo
ipam uigilare optauit aliq torpebat
grauedine nec ppe sporis mmoratē
statuta uigilie tpa d mimo puncto
breuiabat ¶ Ita quoqꝫ fortitudo
fortis coplexionis corpis uigib ipam
uigine tā q strantē effecit q laborē
et corpalē aduersitatē et tristiciā cor
pis feliciratē equanimit ferebat de cor
pis aduersitate nō dolebꝫ et de eius fe
licitate neqꝫ exultabꝫ Hō msup p
mū erat ornamentū quo diuina cae
tas uirginē sibi ad aliaz exornabat
q spōsa ihū que deꝰ amicus suus lar
gitus erat omī rerū pulchitudinī i
dio suo pferebat Et ideo mūdane
diuitie uelut fetidissimū lutū sibi
uilescebāt Hor demqꝫ qi secdm or
metū ipius aliaz decorabat q sū mitel
lū suo pfectē diiudicabat q ī corpabil'
honor mudanꝰ existit gle spuali
ipi quod mudanā gloriā audire sic
abhorrebat sicut corruptū aerem q
suo fetore multorū uita breuit extin
guit ¶ Illud utiqꝫ ipius aliaz glorifi
cabat quasi ornamentū tercium q o
deo placentia ī corde suo ipsius
bat pulcissima ¶ Illa quoqꝫ felle
amatora q deo erat odiosa et co
trua Et ideo ipā uoluntatis vigib tā
efficaciter ipius animaz trahebat ad de
sideandū uidm dulcedinē et pcst
hāc uitā eā gustare nō optauit spi
rituale amabilitudinē Et ihs quip
pe ornamentis sup oīa q erat tota
vigo ipa tā pulchre ī aīa sua dmm
tā optauit q creatoꝛ placauit oīa
sua ymissa ipā mediante pfice ¶
Erat em ex cuctarū uirtute ita ro
boratus q ī nullo bono ope tabes
cebat nec quidē ī mīmo puncto u
spī ī ea īmicus pualebat Vē pau
dꝰ ē credēdū q sicut ipius cura co
ad deo et angelis erat pulchra
ita et eius corpus ī cuctorū oculis eē
tuebatur fuit gratissimū Et q admo
dū aīe
dū deus et angeli de eius venus
tate gaudebant ī celis ita et eius
gratissima eius corpis pulchitudo oī
bus eā ire cupientib ut ibi fuit
et gsolatiola m tris Videntes
eam deuoti ī quito fuore ad deo
famulabant ad dei honorē fer
uentiores efficiebāt In ihs autē
sic ad petendū promptissimi erāt
ex eius ubore et gestuū honestā
te statum petri feruor extinguebā
tur quā dū ipam aspiciebāt Tu
fia ad matu m absolu
Virgo ab angelo salutata mra
dignet absolui petra Amen

Eodē die lcō n

Nulla lingua narrare sufficiat q prudens sensus et
dilectus gloriose uirgib ipius deus
ī eodē puncto apprehendit quos ho eius
agnitionis habuit presertim ad ob

hūana mens ad excogitandū de
bilis sit q̄ multiformi⁹ eiusdē v̄gis
bndā uolūtas dei seruicio se subie
cit. Nā oīa q̄ ppā deo placē ggno
ut delectabilit⁹ pfuce sibi placuit in
tellexit cm̄ ūgo nō sui⁹ meūs sibi
creasse corp⁹ et aiaz suc q̄ uolū
tati lib'tatē q̄tulisse dm̄tis p̄cepti
humilit⁹ seruendi. aut etiā ipis si
placēt resistēdi Et ō detrect hu
milma ūgis uolūtas p bnficijs iam
acceptis q̄ dū sua utri ūgeret cū
oī cautate deo famulari ipius m⁹
aliud ab ipō sibi donāet Cū aūt
ip⁹ mtellectus capē potuit q ipē o
mū rerū cātor aiaz q̄ creauit
redēptor etiā fi' dignaēt Et q
nl'a⁹ pro tāti laboris mercede q̄
pas aias sibi repēdi tupet Et q
sūb hō t uolūtate lib'tatē hz pla
candi deū p opa bona aut eū ad
ira⁹ puocandi p opacōes malas
pfēt uolūtas ūgis corp⁹ sui m
mūdi procellis sicut prudēs nau
der⁹ suā nauē regit solicite gu
bnāt Nā sicut nauclerus ptimes
nauē ex ōdarū uctatib⁹ pos
se pclitari cartibdes quoq; quib⁹
naues sepius dissoluūt Vx ab ei⁹
discedūt medra funes et arma
mta naus firmit adaptat Cui⁹
etiā oculi portū in quo p⁹ laborē
sese dēsideāt ūgit gubernāt
Et sūme etiā satagit q bona sue
nau ipōsita nō possint quē et
maxīe diligēt ad q̄modū puenīat
Sic utiq; hi prudētissima ūgo
post p̄ceptoīd dei notiaā habuit
q sesti uxē ipdrū flatū regit ipsius
uoluntas corp⁹ sui cū oī sollicitu
dine gubnāt p̄cepter quid time
bat ip̄i quoīū colyabitatoēz ne ipoz
ip̄speritas uel aduersitas que mūdi p
cellis silūt p uā uel opa ipām ad
obsequēdū deo effrenē grauiorem
Diā quoq; p legem diuinā uetitā
ugit q̄ medabat medrie cū oī atte
tiōe ea deuitās Ne sicut dicta carib
dis ipius aiaz spūalē pdēt Hec
demq; laudabilis uolūtas ipām v'
gīnē suosq; sensus sic refrenādo edo
muit q ip⁹ lingua nūq; mouebat
ad locutiōes mutiles Eiusq; hoc
tissim oculi ad respiciēdū ad mētiū
neq̄q̄ sunt leuati Aures quoq; ei⁹
ad ea solūmō erāt mtēte q ad di
gloriā ptinebāt ayan⁹ etiā r digi
tos nō ri ad ip̄am sui ul' pxmm uti
litatē extēdebat Pedes quoq; sic
os quātū ad unū passū mouer' nō
sinebat ri p⁹ discussiss q utilitas m
pueīret Desiderābat msuq; uolū
tas p v̄gis oēs mūdi tbul aciōes
gaudēt⁹ sustinē ut i portū serē
tatis s. m sinū dei prib ipā pue
ret hō mtessanē desideāns q s. dō
q sibi eāt caussim⁹ ab ei⁹ aiā pro
sua creatiōe honor et gaudiū red
dēt Et q uolūtas v̄gis i nulla bo
nitate uāq̄ defecit idēo de⁹ a quo
bō cūcta p̄cedūt i oīm ūtutū cul
mine ipām sublimissime exaltauit
Dnīq; ūtutū nitore ipām splēdi
dissime rutilare fecit Cui⁹ igit
mrā debet q de⁹ hāt v̄gīnē sic
q⁹ oēs maxīe dilexit cū ipā so
la excepta nēlem a viro et mu
lie q̄rere p̄nouit cui⁹ uolūtas ad
mortale seu venīale pecūi mēdi
nō fiēt mclinabilis Q quātū ap
propīnquat hi naues s. corpus
vir gis desideātissimo portui a-

dei prīs māsiom qñ gabriel aduen
ens aut Aue grā plena &c honeste
tissime sine viri copulatiōe suā filiā
pr̄ virginū ymēdubit̄ qñ angelo ppā
ndit Fiat mi sēdm̄ dīcm tuū Confes
tim nāq; ī utero v̄ginis humanitati fuit
unita Diuinitas suis q; ho et filius v̄
gīis deus verꝰ filiꝰ dei pris Tu aī
Ad matu m̄ feria v. Absolo
Cros cū prole pia benedicat v̄go ma
ria Amen Eodem die · lō · terna
Omnipotēs pulchemā et si
cut decuit dignissimā Nā erat
filius dei ī mūdū māsio corpꝰ v̄ginis
ī celo aut erat ei māsio ēmutabis q̄
nus ubiq; maneat potētialit̄ Erat
ergo ī corpe et aīa spūs scō plena
Erat et spūs scūs ī p̄ē erat etiā ī hu
mān̄to filio qui quid̄ filiꝰ dei non
solū ī v̄gineis uiscēb ꝰ ī mūdo vez
etiā ī p̄ē et spū scō māsionē habe
bat ī celo Quāq; solꝰ filiꝰ verꝰ
deꝰ carnē sibi assūpsit humānā qui
licet sēdm̄ diuinitatis eternā humāis
occultabat aspectib ꝰ corā āgelis mī
ī sua eterna mansione sp̄ idē et mā
festus apparuit Dēs q̄ vera hūtes
fidē ex ī effabili cōiunctiōe que ī
virgīe sctā ē cōgruebat q̄ cōiunctiōe
dei filiꝰ ex ea carne et sanguine
corpꝰ sibi assūpsit humānū Omnia q̄
ē humanitati diuinitas et diuinitati
humanitas In hac sīdē gratissima vmo
ne nr̄ ī filio dimitta ē dimittat neq;
ī mrē v̄gitatis integras filii q̄ eruc
bascat et pueat q̄ creatoīs oīpo
tētiā nō credūt talia posse facē aut
p̄ꝰ bonitatē nolle putāt pro creā
ture sue saluatiōe talia facē si vel
let valeāt Si etiā ex potētia et bo
nitate talia fecisse credūt quāe ab
hīs q̄ eū dīa pro se fecisse nō dubi
tant p̄ fidē nō amant Dū adūtat go
rda ura et intelligāt q̄ sicut ille
trenꝰ dnūs sīma dilcōe dignꝰ exis
tēt q̄ dū honoē maxīo et diuina
habūdātia fungēt audiēs totue
lys et oppbrys auersū suū affici ex
bonitate sua totū ip̄ scandalū
sup̄ septm̄ suscipet ut aīas ē habe
tur ī honoē Propicīs quoq; idem
dnūs aīas paupte ebulliū tūc septm̄
ī opie subdet ut illū aīas habūdan
tē efficet Demū vēo si ipm̄ aīas ē
net ad occisionē miserabilē dum q̄
euadē nō possī nī aliq̄ pro eo volu
tāe moꝛet et tūc se ipm̄ morti
tradet ut ē damnatꝰ ad mortē vnde
possī feliciꝰ Et q̄ ī hys tribꝰ sīma
dilcō demōstrat sic etiā ut nemo
dicē possī aliq̄ hoiem aīo suo ī mū
do maiorē crūtatē ostēdisse quā
ipm̄ creatorē q̄ ē ī celo p̄pteā
p̄ē deꝰ sua maiestatē relmanet
de celo descēdēs ī uterū v̄ginis
nō ī vna tm̄ ptē mi
troīes sī p totū ipius corpꝰ virgi
neus visceribꝰ se ī fidēs fōnēdo sibi
honestissime ex solius v̄gis car
ne et sanguine corpꝰ humānū Et
ō ī ea ecclīa illa mīat flāmati rubo
sī lesiis mexpto q̄ vidit moyses
cōgrue silet Nā ē idē q̄ ī rubo
tam diu mouēt ē q̄ moyses ī hys
q̄ sī retulit credulū et obediētem
effecit ei q̄ suū nor̄ sensitāti aut
Ego sū q̄ sū ī hoc nor̄ ē nō mediū
p̄ē idē ī v̄gie tāto moābat p̄e si
cut alys ī fantulis aīs suū p̄tō in
mr̄ibus visceribꝰ morāi necesse est
Quē admōm etiā p totū v̄gīis
corpꝰ q̄ idē dei filius gerebat
tū sua diuinitatē introuit Sic et

† p̄ī q̄ tū spū scō māsionē ī humānato
filio habebat ī mūdo

ꝑ̄ nascebat ⁊ cū iuuēitate et deuo
te ueluti ex rosa mteḡ odoꝛ suauitas. ita et ip̄e p totū ip̄i⁹ corpus
uirḡis fuit ⁊ v̄ginali gl̄a ⁊ mr̄e
mteḡ ꝑmanēte ℣ Ip̄i q̄ dei ⁊ ag̃e
li ac dem̄ p̄i⁹ ihc et p̄i⁹ eū p̄uatrice
et ꝓphete una cū alijs innūabilib⁹
dei aīab ex hꝰ letabat ⁊ rub⁹
⁊ male corp⁹ ita caūtate ardēs
fr̄ debebat q̄ dei filiꝰ ⁊ ipm̄ tā hu
milit̄ ingredi et ⁊ eo tā diu moꝛal
at̄ de ipō tā honeste egredi dig
naēt ⁊ deo dignū ⁊ q̄ hoīes etiā
nūc uuētes toto aīo l̄etent ⁊ q̄ si
ut dei filiꝰ cū p̄re et spū scō uet⁹
et imortalis de⁹ ihc rubū ingr̄ess⁹
⁊ assumendo ⁊ eoq; eis carnem
mortalē ita et ip̄e nr̄i festinatōe
ad v̄gnē cōfugere debent ut ip̄i⁹ ꝯ
terpellāte ⁊ qui mortales fuit uita
restaurat⁹ et ima q̄ etiā ꝑ sua facti
nā mitiꝰ meruerūt sempit̄nū
et sic deus d ag̃e moꝛatꝰ ⁊ ne
corp⁹ suū ⁊ etate ul' mebꝝ magꝝ q̄
aliorū nr̄oꝝ ullū habēt defec
tū ut d̄yabolū potent⁹ deuīcet q̄
dēs sue seueritatis dnīmo frau
dulent⁹ subiugauāt ita et hoīes
ipam humilit̄ deꝓcent⁹ ut ⁊ suā de
fensiōe moꝛalē eos faciat ne ⁊ dya
boli lagos ruē eos ꝓhibeat ⁊ ruē
admōm etiā dei ab ipā v̄gie m
mundū ⁊ egress⁹ ut hoīb⁹ portā
celestis p̄ie patefaceret ita et ip̄i
eā supplices flagitent q̄ eis degr̄
su eoꝝ ab hꝰ nequā scō cū suis
aduersis ꝓhib⁹ ee dignet ꝓuidē
tiis in ꝑpetuū m̄su bḡdē filij regnū
etnū Amen ⁊ Tu scā uj ad matu⁹

℣ In ist⁹ ēb⁹ l̄cōibus subsequētibus

tractat angel⁹ de gl̄ose v̄gis anna
rissimis tribulatiōib⁹ ꝑ suū bḡdē
filij dolōsa morte et de ⁊stātia
meꝛtis mētis qua habuit v̄go ⁊
oīb⁹ doloīb⁹ suis Abs⁹

℣ Xp̄s q̄ nos redemit re cōsoliet v'
go q̄ eū genuit Amen

Eodem die ad matu⁹ lectio j

Gloꝛiosa v̄go maꝛia ⁊ affatu
angeli legit expauisse
que sic nullū metū ꝓ suo cor
pe ꝓcul⁹ tāt habuit q̄ dnīm ih̄m
nīgm̄ fraudulētā ad aīe sue no
cū tū ad eē formidauit Vñ ꝛē m
telligendū ē q̄ ip̄i ipā ad tāt⁹ etā
tē puenit ꝑ sens⁹ et ꝛeliq̄s eius
dei sue q̄ voluntatis agnitoēz cō
plendē valuit cōfestī sicut deū
cepit ꝛōnabilit⁹ diligere ita etiā
cepit ipm̄ ꝛōnabilē metuē ℣ Xp̄s
grue itaq; hꝰ v̄go nūtupat ꝑt
florēs rosa Nam sicut rosa tres
cē solet me⁹ spinis ita hꝰ v̄go ve
nēabilis ⁊ hoc mūdo ciuit mr̄ tribu
lationēs ⁊ q̄ admodū ꝓto rosa
⁊ tresc̄do se plus dilatat tāto for
tior et acutior spīa effīcit ita hꝰ
electissima rosa maꝛia q̄to plus
etate tresc̄bat tāto fortiozū tri
bulationū spīnis acutius p̄gebā
tur ℣ Insuꝑ ⁊ sa dem̄q; iuuenili eta
te timoꝛ dñi extitit ei p̄a ēbō ꝛe
nō solū mayō timoꝛe tribulabāt
⁊ dispōnēdo se ad fugiendū pcm
ueꝛū etiā timoꝛe nō modico urge
bat⁹ ⁊ ꝛesideādo q̄mō ꝛōnabilit⁹ ꝑ
ficēt opa bona ⁊ q̄ibus oīb⁹ vi
gilātia cogitatōib⁹ uīa⁹ et opa ad
dei honoꝛe odiābat timebat tñ

aliq̄ defm̄ t eis exist̄e ¶ Cōsidere
ret igit̄ xp̄i p̄cōres miser q̄ duīsaq̄
iniquitatū illēb̄ audactet et vo
luptate t̄ressant̄ ymmitūt q̄tus cru
ciat̄ q̄tis q̄ miseiāb aīab⁹ suis
euacuant. q̄ videt q̄ hȳ glōsa v̄
go ab oī p̄cō īmunis opa sua fr
osa deo placēta p̄fecat tū tmore
Deū exp̄hāru septis deū t̄ar
nati uelle mtelliget et q̄ tū duīsis
peīb t̄ carne assūpta debet cructia
ri tribulatiōēq; prōtm⁹ nō modicā
p̄t̄ feruēt̄e caritat̄e q̄ ad deū hȳa
bebat t̄ corde suo sustinuit q̄q̄ nō
tm̄dū sibi īnotescēt q̄ xp̄ā ei⁹ mr
fi debebat ¶ū aīt ad illā etatē
xp̄ā puenit q̄ filius dei fr̄is fuit fi
lius sui et sensit eū t̄ suo utō a se
corp⁹ illud accepisse q̄ exp̄hāru scp
turas p̄ se xp̄m adīplere debēt.
tūt leuissima ⁊ rosa t̄ sua pulch⁹
tudme nīgr⁹ dilatāt et t̄escēt ude
bat⁹ ac tribulatiōnū spme xp̄m acri
ter stimulātes foracōēb et aduc
tōrib cotidie efficiebant ¶ Ma sicut
ei magnū et ineffabile gaudiū t̄
filij dei cōcepiōe orebat⁹ ita eaā
t̄ recordatiōe crudelissime future
passiōis ei⁹ mētem suā multifor
mīb pulsabat tribulatio ¶ Gaudebat
nāq; v̄go qa sui filij vera hūilita
te ālios suos reducturq; eāt ad r̄g
ni celestis gloriā q̄b⁹ p̄m⁹ hȳ p̄ suā
sup̄biā infernalē penā meruerāt
Dolebat uō q̄ sicut hȳ oīb⁹ mēb⁹
sub p̄ malā suā ruinā p̄cipitat⁹ p̄ ecta
uerāt t̄ padiso ita et suū filiū pro
xp̄ianis hȳis tñs gressione p̄ xp̄i corpis
amarissimā mortē satis fuīsse p̄
sciebat t̄ mūdo ¶ Exultabat v̄go q̄
filiū suū absq; p̄cō et carnis de
lectatione q̄cepat⁹ xp̄ eaā sme dolo
re peperat ¶ Tristabat⁹ q̄ p tū
p̄dulcē filiū ad turpissimā morte
nascturiū ac sempiternā t̄ maximā cor
dis anxiēte cordiq; passiōib p̄spec
turū p̄nouerāt ¶ Gaudebat etiā
v̄go q̄ xp̄m a morte t̄ surrecturū
p̄sciebat et p̄ro sua passiōe t̄ sū
mo honorē et hūanū sublimādū
Dolebat tū q̄ cōtuelios⁹ opprob⁹
ib et duris truciatib⁹ honorē illū
p̄decētib⁹ p̄ sciebat eū īmanit⁹ cru
ciandū ¶ Ne mdubitant⁹ credēdū e
q̄ sicut rosa t̄ suo loco q̄stant⁹ stare
cēnt⁹ q̄ius spme cōstantes foraco
res et acutiores effecte fuīnt ¶ Ita
hec bīdā rosa maīa tū q̄statem
gēbat aīm q̄ p̄ eiq; tribulatiōnū spi
ne cor p̄ius stimulabāt voluptatē
tū suā nequaq̄ naturabāt h̄ ad suf
fendū ac faciendū quodq̄ deo pla
cēt se p̄mptissimā exhibebat ¶
Florenti go rose dignissime cōpat⁹
et t̄ueā rosa t̄ ylicthonia sicut ro
sa alīus loci pulchritudme sua cētis
floribus legit⁹ spollē ¶ Ita maīa vn
ūsos t̄ hȳe mūdo vuletes solo excep
to suo bīdēo filio honestatis et mo
rū pulchritudme excellebat vn sicut
deus et āngelū ex eius virtuosa gstan
cia tocūdabant⁹ in celo ita hoīes
q̄sidcantes q̄ pacīēt se habebat
t̄ tribulatiōib⁹ et q̄ prudēt mō
solatiōib⁹ ex ea maxīe letabāt⁹
in mūdo ℣ Feria vj ad matutinū
Absolo ¶ Qui nos saluauit p̄tio
sui sanguīs defendat nos p̄ce sue
matris v̄ginis Amen ℟

Eodem die lectio secunda ¶

Inter alia que voces p̄heti
ce de dei filio p̄dixerūt q̄

Vñ q; ipõ bñ nouisse credim⁹
anebat etiã q̃ durã morte̅ in suo
mortẽtissimo corpe sustinẽ uolebat
t hoc mũdo ut hoiẽb una cũ ipo et
na uita fruent⁹ in celo pphetabãt
demq; pphete et scebãt qualit⁹
ãe dei filiꝰ p huãm gñm libeã
ligand⁹ et flagellandꝰ eãt et quo
mõ ad crucẽ ducẽdꝰ et q̃ utiuiose
tractãdꝰ et crucifigendꝰ ⁊ q̃ dẽ cã
inõzlis deꝰ mortalẽ carnẽ sibi as
sumẽ uoluit et tã diuꝫis modis i
eadẽ carne tribulaũ ĩo fideb xpiãa
na nõ dubitet q̃ uigo mr̃ et dn̄a
quã añ scla sibi deꝰ p̃ordinauit
t mrem clariꝰ ihc scribat nc̃ uginẽ
q̃m latuisse ustũ ẽ credẽ rocem
illã quãe ipẽ deꝰ humana carne
t eꝰ uerb dignabat uestiri ⁊ cruẽ
q̃ualdubio credẽdũ ẽ q̃ ex ispiraõe
spũs sci ipã pfetꝰ intellexit q̃ p̃
pphetaꝝ eloqa figurãbat q̃ ipi q̃
phete qui ex eodẽ spũ ãba orete
nꝰ protulerũt Vñ uerissime ẽden
dũ ẽ q̃ q̃ uigo dei filiũ postq̃ eũ
pepit p̃mo suis mãibꝰ tractare
cepit subito ipꝰ mẽti occurrit q̃lit⁹
ipẽ pphetarũ sẽptuãb adũple de
bebat Vñ ã ipm p̃ius uoluebat
tũc t corde suo q̃sideãbat q̃ acutis
flagris totũ ipius corpꝰ lacerandũ
eãt ita q̃ etiã leprosus appere de
bebat ⁊ Recolligẽs q̃ uirgo suu
filiꝰ p̃uulꝰ manꝰ et pedes teneꝝ
in fascia t corda bat⁹ q̃ duris fer
reis clauis debebãt in cruce pfo
rari ⁊ Aspiciẽs quippe facie eusdẽ
sui filiꝰ speciosi forꝝ p̃ filios hom
meditabat q̃ irruent⁹ ipam ipio
rũ lubria suo sputo debebãt macu
lare ⁊ Reuoluebat etiã ipã matꝰ
sepiꝰ t aũo quatus alapis maxille
eusdẽ sui filiꝰ t redent⁹ quatus q̃
sybrys et gruelys eiꝰ buidete au
res rꝰplent ⁊ Modo q̃sideãs q̃luter
ipiꝰ oculi ex pre cruoris i fluxu
caligaret ⁊ modo q̃ ille ipiꝰ ore aceti
felli admixtũ ihiãt Modo ad mẽ
tem iducẽs qualit⁹ ipiꝰ brachia su
mbꝰ ligniꝰ aportebat nerios etiã
et venas atq; oes compagines quo
imsericordit in cruce debebãt exte
di p̃rordia eiꝰ t ipã morte q̃libi to
tũ q̃ ipiꝰ corpꝰ gloriosũ q̃ luc mꝰ et
foris ĩ amaritudiẽ et angustia us
q; ad mortẽ aportebat cruciari ⁊
Sciebat etiã uigo q̃ ex alato i aru
re spũ ipiꝰ filiꝰ latus latera acutis
sima p̃forare⁹ et ipius cor p̃ mediũ
trifiget Vñ sicut oim mrem eãt le
tissima q̃ dei filiũ tã de se natũ
uidebat q̃ uo sciebat ueriũ deũ t
hoiem existẽ mortalẽ quada q̃litate
q̃ in deitate eternaliꝰ immortalẽ
sed etiã oim mrem eãt mestissima
ex ipius amarissima passionis pre
scientia q̃ talẽ em modũ eiꝰ maxi
mã letitiã sp̃ gñissima comitaba
t mestitia ac si alicui mulieri p
turbẽtis dicẽt filiũ peperisti uiuũ
et oibus mẽbris sanũ q̃ penas
q̃ i partu habuisti usq; ad tuam
mortẽ p̃durabit et hec audiẽs
de sue prolis uita et sospitate
gaudẽt de passione ueꝝ et mor
te pp̃ia t staret ⁊ Talis utiq; mris
mestitia p̃cedẽs ex p̃cordialiq̃
pene et mortis sui ipiꝰ corpis
ẽre nõ eẽt q̃uior q̃ dolor uginis
male ⁊ Nouerit itaq; sui amatis
simi filiꝰ mortẽ futurã i aũo re
uoluebat Intellegebat eiꝰ q̃ pphetia
rũ uaticinia olim p̃dixisse q̃ oper

Et cruā ei⁹ ⁊ ipius symeōis nō q̄ alōge vt ꝓphe

tebat suū ꝑdulcē filiū multas q̄ ues penas sustinē ⁊ ī facie vḡis ꝑdixit q ipi⁹ aiam debebat gla dij ꝑtransire Vñ vē nōndū ē ip siaut ures aūe ad sēnaēdū bonū ul' malū corpus uirtb⁹ fortiores et sensibiliores existūt. ita bndcūs vḡis aiā ip gladi⁹ ē ꝑtrāsitur⁹ eat ḡuiorib⁹ torqbat languori bus aīaꝑ suus filius patēt quā alicui⁹ mrīs corp⁹ sustinē valet aīaꝑ suā prolē ꝑturiz Ille naq̄ doloris gladi⁹ cordi vḡis oī hora tāto se ip⁹ appropinquabat q̄to sui dilect⁹ filius passioīb⁹ ꝑpe approp ūquabat Vñ sine dubio credēdū ē q ille pissim⁹ dei filius nocētissim⁹ sue mrī filialit⁹ ꝑpatiēs dolores ei⁹ freq̄tib⁹ q̄soloīb⁹ ꝑpabat alio quin ei⁹ uita usq̄ ad filij mortē ullos sustinē' nmne ualuisset Tu ferma ferta ad manū Absolō

Passio vḡis filij nos q̄ medet mu nib⁹ p̄cib⁹ altissim⁹ Amen

Eodem q̄z Exde die lectio iij.

tpe quo filius vḡis ꝑdixit quietis me et nō tuetis dolēsi tuspis gladij cor vḡis acutē sti mulauit Ipō q̄ dēm a ꝑpō discipulo ꝑdito et a ueritatis arusti cie emulis sicut ei placuit captiuato tuē doloris gladi⁹ cor et p cordia vḡis tūsfigebat atq̄ ipi⁹ aiam durē ptisiens omnibus cor pis sui mēbris dolores ḡuissimos nsēbat Doctēs em ī aīa vḡis gladi⁹ ē cui oī amabilitudie usaba tur q̄ens ei⁹ amātissīo filio obi tebāt passiones et opbria Videbat q̄ filiū ipiorū palmis colaphi zatū crudelit⁹ et ipē flagellatū a iudeor⁹ p̄cipib⁹ morti turpis sime aduditatū ac ipm toto vo cifante pl̄o crucifige ꝑditore la gatis manib⁹ ad locū passionis e ducti Alys eū ui crucē sup humē tos ī maxīa lassitudie bauladē prēdētib⁹ et p⁹ se ligatū tyrānis atq̄ alys q̄ritantib⁹ et eū pug nis ꝯpellētib⁹ ac tāq̄ crudelissi mā ferā illū agnū mansuetissi mū agitātib⁹ Qui ꝑm ysaē ua ticiniū ī oīb⁹ suis angustijs ora uerāt eat q mstar ouis ad oem sionē ducte sine voce et agm co rā tondēte se retinētis os suū no aperiebat Qui sicut q se ipm ad̄z patriaz ondit ita suā bndcā nīl dēs suas ebulationes pacientissime tollebat et q admoīm agri⁹ suā mrēm quocūq̄ ducta fuit com tat ita vḡo mat⁹ suū filiū ad tor mentor⁹ loca ꝑductū sequebat Videbat quoq̄ mat filiū cōna spi nea derisui suaq̄ facie sanguine rubricata ei⁹ maxillas ex mag nis alaphis rubicundas ḡuissimo dole ḡemuit et tuē sue maxille p dolorū magnitudie repit pal lescē Sanguie quippe filij ī eius flagellatiōe p totū ipi⁹ corp⁹ de fluente īmūabilitū aqua lachrimaq̄ de vḡis oculis decurrebat Videbat dēm mīe suū filiū deruce crudelit extendi ꝑ oīb⁹ sui corpis uribus repit tabescē Audiebat malleorū sonitus q̄ filij manū et pedū ferreis clauis ꝑfodebāt tuē oīb⁹ vḡinēis sensib⁹ defricētib⁹ q̄m ī terrā uelut mortuā doloris magn

tudo ꝑstrauit Iudeis utraꝙ felle et aceto ipm potatib⁹ anxietus cordis utra lingua et palatu vgie exsiccauit ꝙ labia sua bndcm ad loqdu tuc mouc nō valuit Tu die quoꝙ postmodm illa flebi lē filij sui voce i mortis agone dicens Deꝰ meꝰ deꝰ meꝰ ut quid me dereliquisti Videns ꝙ dnm ip⁹ oia membra obrigduit et mentu ad capite sp̄m exalabat tuc doloib⁹ ubertas utra corvgis suffocauit ꝙ nullꝰ sui corpis arteriꝰ motui uidebat Vn nō puū mirat lud i hꝰ deꝰ tuꝰ fecisse dmoscat au vgo mat⁹ tot et tantis doloib⁹ i trnsectꝰ sanctata suu sp̄m n emisit qui tā dilcm filiū nudū et crucifixū mortuū atq lancea tūssixū sibꝰ eū deridentib⁹ mēbra trones pendē pspexit Illuc pene sibꝰ quibꝰ notꝰ extitit ab eo fugientib⁹ et multis ꝓcul a rectitudine fidei enormit exorbitantib⁹ Iohēs ꝙdmodm suus filius sup ois mundꝰ vuētes amarissimā morte sustinuit ita qui mr i sua benedicta aīa amarissimo dolore suffendo portauit Tomemōt ea sacra pagina ꝙ uxor fmineis archā dei ab eiꝰ dmitis captu ee propiis ꝓ dolore vehemētia protinꝰ expirauit Tuꝰ mulieris dolor vgiē male doloribꝰ ꝓparari nō posset que sui benedicti filij corpꝰ quod archa ꝓdicta figurabat clauos et lignū captū detmeri uidebat ꝙmodo nāq; caritate vgo sua filiū deū verū et hoiem ꝙ amabat ꝙ ab a vno et mulicre gentꝰ sepm aut aliū possit diligere dcōn ꝙ mirabile dnt ꝙ i ux or fmineis a doloribꝰ mortua fuit q̄ mgnoribꝰ doloribꝰ urgebat Et mala reuexit q̄ gnoribꝰ mestos extitit lacessita Nus i hꝰ aliud cogitare potuit n de pcali cupotetie dei dno cor oēs corpales vires suas ipā utra trnmut Hories de nigr dei filius celū aput et amnes suos q̄ i mfno tenebant potenter eripuit Remansees a vgo trām fide usq ad filij rsurrexione ītegluꝰ sola seruabat multos ꝙ a fide mpabilꝰ deuiantes reducēdo ad fidē corrigebat ¶ Aperturꝰ sibi de cruce depositus fuit et pānis uoluꝰ ut alia funeā sepulture traditꝰ e et tuc oēs ab eo rcesserūt et pauci eū rsurrecturū credidert Tuc etiā a corde mris dolorū simili figi etiā et q̄ solacionū de latꝰ ceput i ipā suam ut renouā q̄ scribat ꝙ filij sui tribulacioēs iā erat ex toto finite ipm ꝙ ai deitate et humanitate die tertia ad eternā gloriā debe rsurgere ac deinceps nullā molestiā debe nec posse patī ¶ In die sab⁹ ad manē In istis tribꝰ lectionib⁹ subsequtib⁹ tibi ondit angelꝰ ꝙ dmobilis fuit beata vgo in ea fide qui ceteri de xpi rsurrexione dubitabāt Et ꝙ plena fuit multis sua uita et doctrina Et qualit i corpe et anīa i celū fuit assupta ¶ Absolu ¶ Confirmet nos in fide sanctissima et gloriosa dei mater pissima ¶ Amen Eodem die lec .j.

De longinquis ptib⁹ regina austri ad regē salomē legitur puenisse cuiusq; ausa sapiētia p stupoē mentis nō habuisse spiritū que suptus verbis regē suis qmēdauit p monitis magnisq; eum glorificauit muneribus huic utiq; regine excellentissima regna iugo maia quietis silua Tu⁹ aūt totius mūdi ordinē et p̄cessū ab eius exordio usq; ad eius finē sagaciter p lustrās et venusta que i eo erat diligēter p̄spiciēs mentis i eo spūt qd possidē ul' audiē desideāret nisi se lūmo illā sapiētiā quā de diuinis erat illā utiq; oīs audiendi affectu sollicite inuestigauit donec ipam sapiētiā s xp̄m dei filiū q; i eō habitat saloē sapiētior e sapiens inuenit Videns aūt ipā iugo q; sapiēt e p corpis sui passionē de cruce reuocat animas eius q; telu portas aput quas subdoli hostis ad iehēnalem mortē uicerat tūc ipā iugo mortis p̄mptior stabat qūi regina austr̄ qui uidebat spm nō hre xp̄i deū dei ac sui filij passione assumpta tūc ipā iugo i assumptis nūb⁹ domū ipius gr̄issimi xp̄m glorificabat Nā plures alias sua salutari doctrina xp̄i deo p̄nitabat q; alia ei⁹ p̄sona p xp̄i mortē vniuersis suis opib⁹ In hoc etiā suis hoīb⁹ xp̄m honorifice imitasse probat q; multis p eius humanitatis mortē de xpo p oīa dubitantib⁹ uerū dei filiū i deitate et hanc de mortem ipa eius sola assumpt asserut Aterna q; pe die de xp̄i r̄surrect discipulis ipe sanctis et mulieribus i sepulchi xp̄i corp sollicite inquirentib⁹ ipis q; iugo p matriā cordis amicitie et pauore se q̄ inclusis tūc iugo mr̄ q̄us sepultura eo tp̄e aliquid fuisse locutū nō imerat sine dubio tm credē dū e q; ipa dei filiū i carne ad eternā gloriā resurrexisse testificatu e et q; mors de cetō nūq; illi posset ip̄lius dnāri Item q̄us etiā sepulcra dicat q; xp̄i r̄surrectionē mag dalena et apli p̄ius uiderūt sine dubio tm credendū e q; sua mr̄ dignissima ani illi hoc erat erubescebat et p̄mis illi eū vnuq; r̄surrexisse a mortuis indut p quod nubilo cordis plenissima ipm laudat collaudauit Ascendēte uo suo benedicto filio ad suū regnū glosū iugo maia i hoc mundo ad bonorū q; fortaliciū et etiā correctionē manē promissa e Erat eni migrā apl̄o q; assertrix mr̄m de trix cōsortū claissimū speculū iug q; solatrix uiduaz dnō uiuentiū salubrima monitrix atq; fidei om catholica p̄fessima roboatrix apl̄i nāq; ad se uenientib⁹ oia q; de suo filio p̄fecto nō nouerat reuelabat et rationabiliter declarabat q; ees q; ad ebulationes gaudet pro xp̄i noie sustinendas animabat q; pro p̄ximis et omni salute q; plurib⁹ ebulationib⁹ se ipm sponte exposuerat Assens serpam ani filij sui morte trigintab⁹ annis ebulationes cordis modesti et oi patie p̄tulisse confortes dei dogmata salutis edocebat q; ex eius doctrina et ex p̄fessione diuersa et nostra p̄udet ad dei laudē et gloriā ordinauit Corpi quoq; ac sibi et labores corpis spūalit⁹ retinabilit⁹ p̄cauit ex eius q; hostissimis moribus

addiscebat ūgmes honeste se rḡe
et ūgmale pudicicia suā usq; ad
mortē firmē q̄uaē multiloquiū
et oēs uanitates fugē ac oīa sua
opa diligēti p̄medit̄ oē discute
et spūali lubrime eqūlance us
tissime examināre Videns eciā ad
p̄arū collacioēz ḡgo glosia r̄sebat
et q̄ub ex matina caritate sibi pla
cuisset q̄ suus amātissim⁹ filius nō
magr̄i ihuitate q̄ in deitate mo
uendi uolūtatē habuisset̄ ueruūtī
sua uolūtas mīna dīgne se uolū
tati tōlūt⁹ q̄formaueat eligendi
pon⁹ ad dei uolūtatis p̄fectz oēs
p̄fectos tribulacioēs humlit⁹ sustī
nē q̄ ad ad suū placitū a diuī
na uolūtate ī aliquo dissentiē
Tali n collocuade uduarū aiōs
patētes ī tribulacioīb⁹ et q̄stan
tes ī corpib⁹ ēptacioīb⁹ fiebat
Cōsulebat misīp quegatis ut ad
corp⁹ et aiaz se mutuis et ueā et
nō ficta caritate diligerēt et ad
p̄ūiz dei honorē īdiuiduā uo
lūtatē haberēt de se ip̄ā ult̄ re
fēnb⁹ q̄libet ip̄ā deo fidē suā sincer
ter dederāt Et qualit⁹ ip̄e q̄ub ca
ritatē diuine uolūtati ī aliquo
nūq̄ resistereāt Sab^to ad matu^m
Absolu. Filius maie uirginē
mūdet nos a sorde cūnē āmē

Quoniā Cod. die sco n
ex sac^e euāgelij serie di
cet̄ uniuersis eadē mensura
q̄ alti mensus fuit ee ī inicien
dis ī impossibile uidet̄ q̄ aliquis
humana r̄oe posset cōprehendē q̄t⁹
honoribus gloriosa dei gentr̄ in
celi placeo debuit ab oīb⁹ uideri
q̄ tā multis diū m⁹ mū
do uixit desiderata bō benignit
q̄uata ē Idcirco ustū foē credit
q̄ q̄n suo filio placuit ip̄am ab
hoc seculo euocare uniuersi ad ei⁹
honorib⁹ augumētū p̄ati extitāt
tulit q̄ ip̄am sue uolūtatis p
fectoz habuerit Vñ q̄ creator
omn⁹ ip̄a meditāte suū placitū
p̄fecit ī mūdo ic placuit ei una
cū angelis ip̄am sūmo honore
glorificare ī celo Et idcirco ip̄us
q̄ub aiaz q̄n fuit a corpe separa
strati sup oēs celos p̄ē dei nn
rīsti sublimauit ei q̄ impiū su
p unius sū mūdū dnauit et ange
lorū dnam eternalit⁹ ip̄am cōsti
tuit Q^d quidā angeli ita postmo
dū obedientes ūgmi effūi fuit q̄
oēs miserī penas libenter⁹ sus
tineret q̄ aliqb⁹ suis p̄ceptis ī
aliq⁹ q̄dicent Et sup oēs eciā
malignos spūs ip̄am sic dei fir
potentē effeat q̄ quotiēscūq;
ip̄i aliq⁹ homiez ūgib⁹ auxiliū ex
caritate ī plorātem īpugnauerit
ad p̄ūi ūgib⁹ mutū ictu paudi
procul diffugiūt uolētes ponb⁹
penas suas et miseriās sibi mul
tiplicari q̄ eiusdē uirgis potēcia
sup se talit⁹ dnari Et q̄ mīt oēs
angelos et homies ip̄a dignita est
humilima ic sup oīa q̄ creata sūt
fuit ē sublimissima omn⁹ q̄ pulch⁹
rima atq; ip̄i deo sup oēs simili
ma Vñ ue nōdū est q̄ sicut aur
um cetis metallis habet dignī
tatē angeli et aie cetis cāturis dig

mores existit. Igit quadmodū aurū
t alia opa absq; ignis bñficio fortis
nequit igne vero apposito ut aurifi
ces magisteriū in diuersas formas
fabricent. Similiter beatissime vir
gīnis aīa cetris aīabus atq; angelis
nō potuisset pulchrior fieri nisi ipius
y optima voluntas q artificioso au
rifici ēpat i spūs sci igne ardētis
simo ipam tā efficaciter passi q ei
opa oīa creatori gratissima adpe
rent. Et quis auru i pulchra opa for
matū fuit artificis tū artificiū in
eo nō clare discernit. sic dū opata
domo ep̄i ab fabricatū includit. sed
dū i solis splendorē venerit tūc ope
ris pulchritudo tēs claris illucescet
Similit etiā hui⁹ glose vigil dig
nissima opa ei⁹ pciosissimā aīam
pulcherrime adornata ptē videbit
quicūq; dū aīa ipa in tabulo sui
mortalis corpis tenebat inclusa.
donec i splendorē veri solis q ē ipa
dictas aīa ipa pueniat. Tunc demq; ip
sa vigilie totā celestis curia summis
laudib⁹ exaltabat. eo q sua volū
tas ei⁹ aīa ita adornauit q sua
pulchritudine oēs creaturarū pul
chritudines excellebat. Huic ergo
gloriose aīe sedes gloriosa ipi tri
tati ppetuissima ab eterno ēstituta
erat. Nā sicut deus pater erat in filio
et filius i patre et spūs sc⁹ in utroq;
qui filius post humane carnis susce
ptionē in sue mētis vel cū deitate et
humanitate q̄ esse habebat unitatis vnio
ne penitus diuisa ac mētis ut̄q; natu
re tūc labilis q̄ fuerat. Ita et ipe
deus benedicere vigilie aīe mansionem
patris et filio et spūi sc⁹ prima ordi
nauit ut oīm bonorū que a deo de

nari possent ipa princeps habeat.
Nullis etiā cordis profunditas capi
sufficit q̄ta iocunditate sue societa
ti deus in tempore sicut qui ei⁹ amantis
sima mater ab hoc miserabili mundo
migrauit sicut ut̄ cunctis cū tristitia ce
leste patriam desiderantib⁹ patefiet
qui ipm deū facie ad faciē apte
q̄ explanati fuerit. Angeli quoq; vigilis
aīe q̄ gratulates deū glorificabant
illā q ipi⁹ xpi corpis morte cetis sc⁹
cetris ipleri et q sue matis aduen
tū i celū ipōrū iocunditas adaugeret
Iam demq; et eua cū patriarchis
et prophetis ac omnia cohorte ex
misere⁹ carcere educti cetiq; q̄ post
xpi mortē venerāt i gloriā ex
pectabāt vigilis aduentū in celū gaude
bāt i ferendo deo laude et honore
q̄ ipam tanto honore deoducat q̄
ipōrū redemptorē et dnm tū sancte
et gloriose peperat. Ipli etiā et
omnes amici dei q̄ ipius vigilis dig
nissimo funeri astabāt qui suus a
matissimi filii ei⁹ gloriosā aīaz
in celū sectā portabāt ipam humi
ue nābant obsequio ueneabde ipi⁹
corpis oī q̄ poterāt laude et gla
exaltātes. Et ue⁹ remoto oī ābigu
itate credēdū ē q sicut a dei am
ico corpis sc⁹ beatissime vigilis sepul
ture tradebat mortui. ita ab ipo
deo filio suo amantissimo ad vitā
eternā viui cū aīa uenabilis sumptū Tab⁹ ad matu⁹ Absol⁹
Ad gloriā regni celorū p̄ducat
nos regina angelorū amen

Quia ipa Codē die lau⁹
veritas q̄ ē dns vigilis filius oī
bus q̄ sulunt bo⁹ etiā pro malo t

tribue quātus bonis p se xpō cōē
dī ē spe dei bonorū opm renūcia
re et qz p suū eugliū p quolibet
bono ope centuplū redonāe pro
mīsit quis excogitare potuit qīs
primorū sublimitū domūs suā tue
rendissimā matrē dicere aūt q nō
quod minimū petrū uīgī qm sit tuī
et opa deo gratissima nō habēt
numā sed sicut ipīus vgīs aīe vo
lūtatis omī bonorū opm ītegoatrix
extitit ita et ipi honestissimū
corpī ad opm pfectōis instrumētū
aptissimū et iugit applicabile fuit
vñ sicut vē credim p ex dei mu
nāa oīa humāna corpa rēsurgē
habēt in die nouissimo ītribuēdo
nē trī suis aīab q uirtutū suorū opm
exigētiā susceptā eo p sicut om
nis tuī qz aīa omī opm suoz p
voluntatis additiōez melioatrix
fuit ita et corpī ei quātū p se
oīa corpalia adipleuerāt sic q
sine aliq dubio credēdū ē p sicut
dei filī corpī qd nūq pectauit a
mortuis rēsurrexit et trī deitate
pie gloīficatū extitit ita et corpī
sue dignissime mīis quod nūq
ad petrū amisit aliqīs die bī p
ei tumulatiōez dei uirtute et po
tēt fuit trī eiusdē sanctissima vgi
nis aīa assūptū ī celū oī q honō
re simul cū eadē extitit gloriosa
tū et sicut humāno ītellectu ī hō
mūdo ipossibile ē q cōe pulchri
dinē et gloriā cōprehendē q gliāri
et uenerari decet xpm dei filiū p
sua passiōe ita et nemo q corone
decorē excogitare pt q ugo maīa
pro sua dīna obīa ī corpe et trīa
veneāt et q admodū vnusquisq v
tutes aīe vīgis dei suū sororē cō
mēdabāt tuī sanctissimū corpī p ea
omī virtutū primus decorabat ita et
eandē vginē dignissimā dei mtēz
opa sui corpis collaudabāt q nul
lā uirtutē ipā operari pmisit dīnā
do pro q corpi et aīe ipa fuit et ēē
reddendū premiū in celo pn vere
notāduī ē q sicut sola sanctissima a
nima xpi excepta sue mīis aīā
pro uirtutib z mītis suīmb primus dig
nissima extitit q ī bonis opib nul
lū defim habuit ita etiā solo ex
cepto xpi corpe sue mīis corpus
fuit dignissimū loquōi tpe q alio
rū corpa trī sua aīā mītorū primā
virtute q sp trī ipā oīa ei optima
opa pfecit nulli q pcō umq cōsen
sit q potēt suā iustitiā deus
ondit qn adā de paradiso expulit
q fructū uetitū ī paradiso ex ligno scīe
tie obiām mādūcauit vñ q hūili
ter dei maiestatē ut sua mīa mi
hi mūdo p matrīa vginē q cōgrue
ligniū iute nūcupat pt q pensate
ergo q celeste iustitia illos d nīsera
am expulit q dēbediēt fructū lig
ni scīe uescebant cōsideāte ecc
q dulcē eos mā duxit et allexit
ad gloriā q p humā obediētiā
fructu ligni vite refici desiderāt
attēdite mīsur karissim q qn hu
ius honestissime vginis corpī quod
ligno uite cōpat in hō mūdo tresce
bat vmissi angelorū chori xpi fruc
tū nō eo minus desiderābāt et de eo
nascitur nō minus letabant quā de
ea grā eius frī sibi pros īmortales in
celesti letitia fore nouerāt et pre
sertim ut dei magna cultus ī humano

gnē clarescēt et ex hoc eorū sortē
tas augēt. Et ō gabriel angel⁹
cuius celebrīd ꝑam v̄gīnē alacrit⁹
gaudet et eā alloqꝫ oī acceptione
dignissīā cautā tue salutant vñ
q̄ ꝑā v̄go ne humilitatis omaḡ v̄
tutū migrā angelo nūciāte humilme
rīspondebat ideo ꝑē gaudes⁹ ē cog
noscēs q̄ voluntatis sue et aliorū
angelorū desiderū ex eo adple
ri debebat Ex quia ip̄e bñdictū
v̄ginib⁹ corp⁹ nē nouim⁹ in celi
tū aiā fuisse eleuatū ō horib⁹
mōtalib⁹ dei offensorib⁹ salubrit⁹
ē q̄ sultū q̄ p uera suorū creatuū
pentudinē ad ꝙm festinat⁹ as
tendat q̄ diuīs tribulacionib⁹ m
ignē malle mscēre diuti atterit⁹
atq; hinc ē tūp nostā mtā p suorū
corpm mtitū nō ambigit debē ter
minari Et si ex huius legm fructu
s xp̄us ē desiderāt horīs ꝛsoueī
enīt⁹ pus totis viib⁹ xp̄i legm
ramusculos flectē in ꝑam suā ma
trē sicut ang⁹ nūciāb⁹ cautatue
salutare ad eccliaēz cuilibet pec
cati uolūtates suas q̄fitendo atq
oīa ūba et opa sua ad dei hono
rē rōnabiliter ordinādo Tue n
ad ꝙd ꝑā v̄go facilit⁹ celmabit⁹
exhibēdo eis sui aduitorij suffra
giū ad legm vite fruatū q̄ ē dig
nissmū xp̄i corp⁹ suscipiendū q̄d
mamb⁹ hoīm vobiscū ꝙsecrat⁹ Ad
quē vobis ꝓcedib⁹ in mūdo et an
gel⁹ in celo unā ē et alimētū Et q
xp̄s ad sue gr̄ātissime sotietatis cō
plemētū nias quas ꝓpo redemt
sanguine ardēti desideio cōcupis
cit deo studeatis dilāssim et
uob suū desideriū ad ꝙplē cū oī
deuotiōe et cautate ꝙm accipie
do Quod v̄go mr̄ maia dignus
simus ꝓcib⁹ idē ihesꝰ xp̄s suus fi
lius vobis ꝓstare dignet⁹ Qui
cū ꝓtre et spū sancto vivit et r̄g
nat deus ꝑ oīa secula seculorū ame
Explicit sermo angelicus bte bri
gide ꝑ angelū duimtꝫ ductuꝫ
in urbe Roma Deo grās
Hec ord fuit a deo revelata
beate Brigide v̄gini &
In qua deuote et pulchre lau
datur gl̄osa v̄go maria de sua
ꝯcepcione et infancia sua et de
oīb⁹ ūtuosis actib⁹ et laborib⁹
et magnis dolorib⁹ totius vite sue
et de sanctissima morte et assūp
cione sua

Benedicta et veneabilis
sis tu dna mea v̄go maia
dei mat⁹ sanctissima cui tu vere
es optata creatua et nulli umḡ
tā mirme eū dilexit sicut tu do
mina gl̄oriosa Eld⁹ es sis dna mea
v̄go maia mr̄ dei q̄ ab ip̄o angelo
quo xp̄s ē nūciatꝰ fuit ab eode
etiā tu ꝑā et mr̄ tue nūciatꝰ
fuisti et de eorū quorio honestis
sima ꝯcepta et ꝯcepta extitisti
Benedicta sis tu dna mea v̄go
maia q̄ in tua infancia sanctissima
statū p̄fectionis tuā a pa
rentib⁹ tuis in templo dei p̄sentata
fuisti et custodie deuoti pontifi
cis cū aliis v̄ginib⁹ promissa exti
tisti Clauis sit tibi dna mea v̄go
maia q̄ cū ad illā etatē puenisti
q̄ deū intelligēs tuū existē corda

tore cõ festũ xpm ũme annoe
sup oĩa ĩcepisti et tuũ diurna
tua tpa et nocturna diuisa officia
et exercitia ad dei honorẽ dist
tissime ordinasti. sompnũ q et
cibũ tu glorioſi corpis taliũ mo
deũsti q ad huiedium deo existẽs
sp aptũ Cinfinitu gloia sit tibi
dnã mala mea vgo q vgdtate
tuã xpi deo humiliẽ vouisti et cõ
nõ curasti q̃s te despõsare q̃ tu
sciebas q ei tui fide dedis
potẽtior et melior eat vnuſquis
Benedicta sis tu dnã mea vgo
mala q sola stabas ardore di
uini amoris accẽsa tõ mẽte tõ q
virtute virilẽ elevata altissimũ
deũ cui tuã vgdtatẽ obtulisti
ardentẽ diligẽs q̃plando q̃
angeli a deo fuit missi ad te z
te salutãdo dei voluntatẽ ei nũ
ciabat Cui tu tnũ ancillã dei
humilẽ professa fuisti et eius spi
ritu stupẽ omi virtute mirabiliẽ
te replenit Deus pat filiũ
suũ sibi coetnũ et coequalẽ tibi
misit Cui i te uterus de car
ne et sanguine tuo sũ tuũ corpi
humanũ assumpsit Et sic i ea yoa
bndcã dei filii i te stupẽ ẽ tuus
filius Benedicta sis tu
dnã mea vgo mala que xpi
corpi a tuo bndcõ corpe creati
tui i tuo utero sẽsim fuisti sp crescẽ et
moueri usq ad tẽpus sue nativi
tatis glose Cuẽ tu cũ oĩb tuis
stis maĩb q attrectasti pannis m
volusti Ac uxtã yheie uatra
cũ oĩbus mẽbris suis nõ tñ aĩa sed diua maiestate
mũ i psepio vestimenta sti
tissimo tuorũ uberũ lacte tui ex
ultrices gaudio materialiter edu
casti Gloria sit tibi o dnã mea
vgo mala q domũ q tẽplũ tuũ
et stabulũ i habitatis vges potentes
a longe ad filiũ tuũ venire vidis
ti regalia cuncta cũ munera
venerãda tuo filio humiliter offerentes
q postmodũ tuus processus mirabi
in tẽplo pntasti et i tuo bndcõ
corde oĩa ab eo audita et visa m
ei i memoria diligẽter q̃puasti Be
nedicta sis tu dnã mea vgo mala
q cũ gle ea sanctissima i egiptũ fu
gisti q postea i nazareth cũ gau
dio apportasti et xpm tuũ filiũ t
et ioseph i assistentia sui corpis
humilem et obedientẽ audisti Be
nedicta sis tu dnã mea vgo mala
q tuũ filiũ p̃dicatẽ mirabilia fa
cientem et aplos eligẽtem audisti
Q' ei q exemplis mirabilis et doc
trinis illuminati uniuersi testes essent
sui ihm tuũ et dei filiũ veracit
existẽ diuulgãdo cunctis gẽtibus
q ipse eum q pharisei sepenumbis q
se xpm adimplere at qui pro humano
gne duriss mã mortẽ patient
sustinuerat Benedicta sis tu
dnã mea vgo mala q filiũ tuũ dẽ
atẽptuali p̃sensisti et eũ postea
ligatũ et flagellatũ spinis co
natũ crucq nudũ clauis affixũ
et multos eũ q̃pnẽtes et pro
ditorẽ uocantes tuis beis oculis
dolosa fuisti Honor sit ẽ dnã
mea vgo mala q filiũ tuũ tibi

de cruce loquētem cū dolore con
spexisti et ī mortis agonia ad pa
trē clamātē et aiaz suā ī eius ma
nib⁹ cōmendātem tuis benedict⁹
auribus dolent⁹ audiuisti Laus
t⁹ sit dnā mea vgo maria q filiū
tuū ī cruce pendentē a cruce ma
nibus usq ad plātas pedū lauditi
et ꝓfuso sanguine rubricatū et sic
delit⁹ mortuū cū amare dolore
audisti nūc nō et pedes et manus
ipius vna cū glosso suo late trāsfo
xata totū q cute eius sine aliqua
miseicordia lacerata amarissime
cōspexisti Benedicta sis tu dnā
mea vgo maria q filiū tuū de cru
ce depom pijs tuolui ī monumē
to sepelī et ibi a militib⁹ custodi
tus lachrymosis oculis vidisti Be
nedicta sis tu dnā mea vgo maria
que ītimo dolore tuū cordis gemissi
me lacessita a tuo filio sepulchro
separata fuisti et ab aīabus eius ad o
mnū colloquiū tō plena doloe portata
extitisti et ibi stati ī leuamē tuū
magno doloris sensisti qa filiū tuū
cito resurrecturū ītissime p̄stolas
ti Laude dignissima dnā mea
vgo maria q ī eod⁹ puncto q⁹ filius
tuus a morte resurrexit ī sue
beatissime mris hoc īnotescē uoluit
q̄ dicto ē p se ipm apparuit dem ali
is ꝓsonis se illū ee a morte resur
gentē ondit q ī corpe suo vno
morte amarissime pertulit Lau
de ergo dignissima dnā mea vgo
maria q morte deuicta et mortis
auctore supplātato celi q ītroitu
patefeo p filiū tuū ī surgētē et
cōna victorie triūphantē audisti
Et quadragesimo die p⁹ ī surrec
tione sua honorifice ut regē so
lium angelis ad suū regnū te
lorū multis astendē cōspexisti
Exulta dignissima dnā mea
vgo maria q vide meruisti q
lus p⁹ ascensione sua aplis et
discipulis suis spm stm quo te
antea totā ī pleuerat filius tuus
repete trāsmisit et augēdo ī eis mitatis
feruore et catholice fidei ītu
dnē ipōrū corda mirabilit illus
trauit Letare insup dnā mea
vgo maria et de tua letitia torq
mūdus letet q⁹ p⁹ ascensionē suā
ad aiorū suoz⁹ assolatione et fi
dei roboratē indigētiū auxiliū 2
aplōrū sanū cōsiliū ī hoc mūdo
filius tuus multis āmis te pmanē
pmisit Et tuū p tua ia prudētis
sima gestus honestissios et opa
tuosa ī mūabiles iudeos et infi
deles pagānos ad catholicā fidē
cōuertit et te cōfitei vginē et ma
trē ihū q tuū filiū et deū cū ved
hūanitate illūando eos mirabilit
illustrauit Benedicta sis tu d
mina mea virgo maria q ex ar
dēti caritate ī matino amore mē
sis⁹ oī hō ad tā dulcē filiū tuū
iā ī celo sedētem venire desideāsti
et ī hō mūdo tu degēs ad celestia
suspirādo diuine uolūtati te huāli
ter cōformasti ꝓpe quod ē dīante ius
tia diuina etnā gloriā ineffabilit
augmētasti Et tibi o dnā mei
vgo maria eternus honor et glā
quia qui deo placuit a seculi iugo
exilio te eripe et tuā aiaz ī regn⁹

suo etnaliter honorare. tūc p angelū suū ihc tibi dignatꝰ ē nūtiare venerabile corpꝰ tuū iā mortuū p suos aplos cū oī fidelitate in sepulcro volut tumulare. Gratulare o domina mea virgo maria qm magnalia le uissima tua morte aiā tua a dei potētia aplexata extulit et ipse ab oī aduersitate eā paternaliter ausculdiēdo protexit. Et tuū ipē deiꝰ patrocinū q̄ creatu sui tue pietati subiecit et dei filiꝰ te suā dignissimā matrē in sede sublimissima secū honorifice collocauit. Et quos quosq; studiosos ad regnū suū glosū te sibi desponsata tū virginē defendo mirabiliter exaltauit. Gaude etnaliter domina mea virgo maria qꝛ pꝰ tuū morte aliquot diebꝰ corpus tuū in sepulchro iacuit tumulatū dominꝰ p dei potētiā denuo aiā tue cū honore extulit copulatū. Exulta fatus o mater dei gloriosa domina mea virgo maria qꝛ corpꝰ tuū pꝰ tuā morte sil' cū aiā eternū fruitū assumit celū cū honore angelorū vide meruisti tuūq; filiū gloriosū cū humanitate dīn existe agnouisti ac eū ee oīm iustissimū iudicē et bonorū opm remuneratore cū exultatiōe gaudio aspexisti. Gaude etnā domina mea virgo maria qꝛ tu corpus tuū castissima se virginē et matrē iā in celo nouit existe nullo q; morsu aut uenali crimine se iudit maculatū aliquē ee imo oīa opa uirtuosa tū caritatē habuit fecisse q deū exiustitia oportuit te summo honore uenerari. Intellexisti tūc etnū q; q; aliq; deū d' ihm mundo audierꝰ amaret ipē eū in celo iuxta se unumꝰ collocaret. Et qꝛ toti celesti curie erat manifestū q nullꝰ angelorū nec hominū tantū meruit te q̄tū tu ipm deū amauit. Idcirco dignū et iustū fuit q in summa sede glie cū aiā et corpe te ipē deiꝰ honorifice collocauit. Benedicta sis tu o domina mea virgo maria qꝛ cui tanta fidelis p te stum collaudat ecclesia. eo q tu ei' creatura ee dignissima q̄ pro miseris aiab' uel etiam ipetras gemptissima et pro oibꝰ pcō ibꝰ existis aduocata et procuratrix fidelissima. Laudet ergo deiꝰ summꝰ ipator et dns q te ad tantū honorē creauit q tu ipatrix et domina fieres q hēmd regno celorū cū ipo etnaliter regnatura in secula seculorū. Amē

Hec oratio fuit a do revelata beate Brigide. In qua pulchre et deuote laudat xpc cū narratiōe sciosa de sua gloriosa incarnatiōe. et de oibꝰ actibꝰ et laboribꝰ p doloribus iuste et strictissime mortis sue et de ascensione et celi et missiōe spūs sti in discipulos etc.

Oratio bona ea

Benedicta sis tu dne deiꝰ meus et amor meus dulcissime. aue mee q'es vnꝰ deiꝰ in tribus psonis et gla et laus sit tibi dne mi ihu xpe q' in corpus vnꝰ virginis a pre missꝰ fuisti manens tū cū pre sp in celo et pr cū sua diuinitate manes in tua humanitate in sepabilit tecū in mundo. Honor et gla sit tibi dne mi ihu xpe q' de vtero virginis exceptus de spū sto corpaliter crescisti et in eo usq; ad tpc ptus humilit habitasti ac pꝰ totā natiuitatē tuā puis tue mris mundissime ma

mbꝫ tractaꝰ pānis uolu et ī pse
pio reclinaꝰ dignatꝰ fuisti ℟ ene
dictus sis tu dnē nr ihū xpē qꝫ te ī
iordane a fmtoē tuo ioh̄ē baptiza
ri fecisti ℟ enedictꝫ sis tu dnē nr
ihu xpē qui carnē tuā dnaculatū
carnāli te quoqꝫ ihesū nōri et a
nrē tua ī tēplo offerri uoluisti.
℟ enedictus sis tu dnē nr ihū
xpē qꝫ tuo bñdicto ore ūa uite ho
mnibꝫ psonaliꝫ ꝓdicasti et coram
eis p te ipm multa mrācula pñ
tialiꝫ opatꝫ fuisti ℟ enedictꝫ sis
tu dnē nr ihū xpē qui ꝓphārū sep
tuā audiplendo te deū uerū ee mū
do ī ēnabiliꝫ manifestasti ℟ ene
dictus et glā sit tibi nr dnē ihesu
xpē qꝫ quadragīta diebꝫ ꝫ dēpto
mrabiliꝫ ieunasti et a dyabolo
mūdo tuo tēptari te pmisisti qꝫ so
lo uō a te dū tibi placuit expulsꝰ
ti ℟ enedictꝫ sis tu dnē nr ihu
xpē qui morte tuā ān tempꝫ pdix
isti et ī ultimā cena de pane materia
li tuū corpꝫ ꝓprio suū mrabiliꝫ ofe
rasti ac etiā illud aplis ī memoriā
tue dignissime passionis celebrare
tribuisti et ipōrū pedes lauādo tu
is sctis manibꝫ ꝓphetis maxīmā ihu
militatē tuā humiliꝫ ondisti ℍ onor
sit tibi dnē mi ihū xpē qꝫ timore
passionis et mortis de ī nocētī corpe
tuo pro sudore sanguinē emisisti et
mchalem ꝫ dēprecē nrāq; qꝫ fiat
uolebas pficisti et tuluꝫ caritatē qꝫ
habebas ad genꝰ humānū manifestus
sime ondisti ℊ loria sit tē nr dnē
nr ihū xpē qui a discipulo vendi
tus et a iudeis emptꝫ et captiuaꝫ
tꝫ fuisti pro nobis et inimico tuo ut
ī inimicos tuos ad vitā gratiā posti ī
mundis maibꝫ rapacibꝫ postmodū
te captiuū spōtanea uolūtate tra
didisti ℟ enedictus sis tu dnē nr
ihū xpē qui ad caypham ductus
fuisti et tu qꝫ eū iudex oīm pilati
iudicio te tradi humiliaꝰ pmisisti.
℟ enedictus sis tu dnē nr ihesu
xpē qꝫ a pilato iudice missus ad
herodem fuisti et te ab eo deridēi
et qtēpm pmisisti et rursū pila
to iudicē itū trānsiri qsensisti ℊ lo
ria sit tē dnē nr ihū xpē pro deri
sione qꝫ sustinuisti dū purpuri in
dutꝫ spinis acutissimis cōnataꝫ ste
tisti et qꝫ dulcē tuā glōsā cōspu
oculos tuos uelari ac ī maxilla et
collo ab iniquorū manibus cesissime
crudelissime sustu
listi ℍ aus sit tē xpē dnē nr qꝫ
ad voluptātē turbē inimice flagel
lari et sic iudicium pilati sanguinole
ntꝫ duci et iudei uelut agnꝰ innocēs
patientissime pmisisti ℟ enedictus
sis tu dnē mi ihesu xpē qꝫ an py
latiū scyphia et medicina ē obuti ac
uotes pplī petentis reū latronē ab
solui et te innocentem ꝺcrucianari tu
is auribꝫ bñdictē patientissime au
dire uoluisti ℍ onor sit tē mi do
mine ihesu xpē qꝫ toto tuo glōso
corpe cruentato ad cruciis mortē
iudicatꝫ fuisti tuis qꝫ sacris ma
nibus truculēto dolore portasti et ad
locū passionis furibūde ductꝫ ues
tibꝫ qꝫ tuis spoliatꝫ sic ligno cru
cis affigi voluisti ℊ loria tibi
sit tē nr dnē ihū xpē qꝫ fusti
nuisti p nobis ihūlue ut iudei tu
as venerabiles manꝰ et pedes
cū sune extenderēt et ligno cruis

crudelit ferreis clauis affigerent
te quoq; proditore uocaret Et su
p te scpto q̃fusioib titulo suis ub
nefandis te multiplicit derideret
Laus etna et grāt actio sit
tibi m dnīe ihū xpe q̃ tm tanta
mās uetudie tā crudeles doloe
pro nobis passus fusti Ita quāb
corp tuo bñdictū suis totis ub
exiamut i cruce oculi tui bengi
caligabāt spesa facies tua ex
diuumtide sanguis cō epiebat
palloe lingua tua bñdicta estua
bat et siciebat et ex amaissimo
poculo madebat os tuū Crines
et barba sanguie i plebant de
vulneib tui stissim capitis ossa
manuū et pedū tor pfosi san
guib et corpib tui disiungebant
a loris suis nō sīne tuo magno et
itenso doloe Pene et tor tui
bñdicī corpis nerui crudelit rupe
bant Et sic eos immanit flagel
lati et doloib vulneib sanguiq
p tuo et cunis tua inocentissia to
ta eat i tolleabilit lacerata et tle
afflicti et doloribus Q tu nn dul
cissime ihū et dnīe de cruce stetisti
et mortis hora tū doloe nimio pa
tiene et humilit expectasti H o
nor ptcui sit tī nn dnīe ihū xpe
q̃ positi i tali agustia tua dig
nissima matre q̃ nuq̃ peccauit
nec etia mīmo pcto umq̃ offensit
tuis benignis oculis caritatis hu
milit respexisti et ysolando ea
tuo dilco discipulo i custodiā fide
lit commisisti B enedco etna sit
tibi dnīe nn ihū xpe q̃ existes m
et ūciato capite i manus di pīo tuo ipsi ihū
lie immedasti de tue mortis corpe cor fidi inmissi
mortis agoia oib pcoribus spe de
uia tribuisti ipsi latron ad te qui
so padisi gloria miserdit promisi
ti Laus etna sit tī dnīe nn ihe
su xpe q̃ p qualibz hora q̃ i tri
te maximas amulitudies et an
gustias pro nobis pcoribus sustu
musti nā doloe acutissim de tuis
vulneib pcedentes dire tuā felle
am penetrabāt et ad cor tuū sa
cratissimū crudelit ptīsibāt dom
chante corde spm felicat emisisti.
B enedictus sis tu dnīe nn ihesu
xpe q̃ tuo pcioso sanguie et sac
tissia morte animā redemisti et eam
ad vitā etnā de exilio miserior
die reduxisti B enedctus sis tu
dnīe nn ihesu xpe q̃ pro salute mea
tuū latus et cor pfodi lancea p
misisti et pciosum sanguez tuū
affluenter et aq̃ de eode late ut nos
redmeres emisisti Et aiaq̃ a iudice
lacera q̃ cedet corp tuū sactissi
de poi de cruce uoluisti G loria
sit tī dnīe ihū xpe p eo q̃ corp tuū
bñdcm ab amicis tuis de cruce depo
ni et i manib piissie meis etna
li uoluisti et ab ea pīas uol
ui ac i monumēto sepeliri a nu
lit quoq; ibid custodi pmisisti
Honor sepulcrib sit tī nn dnīe
ihū xpe q̃ die tria te a mortuis
resuscitasti et q̃b tibi placuit te
ipsum manifestasti. post q̃dragesima
q̃ dies ad celos multis uidentibus
ascendisti ubi q̃ animos tuos quos a
tartaris liberabas honorifice col
locasti Jubilacio et laus etna
sit tibi nn dnīe ihū xpe q̃ spm sanc
m discipulorū cordib tuis misisti
Benedcs sis tu dnīe nn ihū xpe qui i
ligno crucis mortuus pependisti et stati
statī animos tuos potenter de inferni car
cere liberasti

et īmensū amorē duumū t eorū spūtuq
augmentasti ⁊ Benedictus sis tu et
laudabilis et gloriosus ī sēcula mi
dnē ihesu xpe q̄ sedes sup thronū t
tuo regnis celoꝝ ī glā tuā duūtat
vuēs corpalit' eū oīb⁹ tuis mēbris
sctissimis que de carne virgīs assūp
sisti et sic vēturꝰ es in die udicij
ad udicandū viuos⁹ et
mortuoꝝ Quus vnus es et regnas
cū deo pre et spū sto ī sēcula sēlorū
Amen In hac oratione a deo r
uelata beate brigide pulchr' lau
dant' oīa mēb' sctissimi corpis dn
nr̄i ihū x̄ 2 vnoosissim aut' eī' cōles
O ne mī ihesu xpe q̄nus ego bn
scio q̄ bñdictū corp⁹ tuū m
cessant' laudat' et glorificat' armo
nia et ubilo celestiū cuuū supno
rū sed q̄ ex debito t'teneor' reddē
mīmitas gr̄ās actōes ō ego luz
spūs psona mīspiēs et ī digna desi
dero tī toto corde et ore meo oīb⁹
mēbris tuis p̄cosi corpis t'ferre gra
cias quas possū laudē et honorē
O ne mī ihesu xpe q̄ tu es uere
summ⁹ sacerdos et pontifex ē spūs et
an̄ oēs ut nos sacrās tibo angelor⁹
de pane materiali tuū verū et bn
dictū corp⁹ mrabiliter ēfecrasti ō
gloriosa et sacerdotal' sedes tua sit
ad dextrā dei p̄ tuū t tua dignate
btā et bñdicta mentū Amē O ne
mī ihesu xpe tu ue es caput omī
hoīm et angelorū et dignꝰ rex re
gū et dns dnantiū ē oīa opa fuq
er ueā t dessubtilī caritate et sa
caput tuū bñdictū cōna spinea coro
nari humiliter p̄misisti ideo caput
et capilli tui bñdicti sint et hono
rent' gloriose diademate ꝯpiali
celiq̄ et tra et mar et oīa que
creata sūt tetnū tuo subiaceant
et obediant dño et ptāti Amen
O ne mī ihesu xpe q̄ facies tua
splendida nūq̄ se auertit a vra mi
tia et ueritate ō bñdictū sit eade
tua facies et r'galis ac tūphalis gloria
petrus collaudet' ab oīb⁹ creaturꝰ
amē O ne mī ihū xpe q̄ tuus
fulgētibus oculis pietatis bemgnꝰ
ne respicis oēs q̄ a te cū vera cal
tate grām et gnam postulāt ideo
bñdicti sint oculi tui palpebr' et glo
riosa supalia tua totiq̄ vis tuꝰ
amabilis et decorꝰ mcessant' glo
rificet' ab oī celesti exercitu cuuū
supnorū Amē O ne mī ihū xpe
qui auribꝰ tuis bemgnis libent' au
dis et exaudis oēs q̄ te humilit' al
loquunt' ō bñdicte sint xpe aures
tue et'nalit' et'ni ꝯpleant' honor'
Amē O ne mī ihū xpe q̄ bñdic
nares tue suauissime no horrūt
fetorē putēdi cadauis mortui laza
ri neq̄ etiā fetorē horridū q̄ spūs
lus a pditore iuda pcessit qui te
osculabat' ideo benedicte sint
nares tue p̄cose et odor suauitat'
et laudis eas ab oīb⁹ etnalit' ꝯpen
dat' amē O ne mī ihesu xpe q̄
ore tuo et labiis tuis bñdictis ad mentē
mēq̄ corpale et spuale salute et
dstructōēq̄ fidei uerba iuste et dc
te me sepissime pdicasti ō bene
dictū sit tuendū os tuū et labia
tua p̄ oī ū quod ab eis processit
amen O ne mī ihesu xpe q̄
dentibus tuis mūdissimis ad iustē
tacōēq̄ tui bñdicti corpis tibi corpa
le modestissime mansticasti ō be
nedicant' et honorent' dētes tu

ab ōibus creaturis tuis Amen
O nē mi ihū xpē q̄ lingua tua nūq̄ mouebat ad loquē
dū neq̄ silebat nisi iuste et utiliter
quātū eat p̄ordiātū d̄ tua diuina
tate dēcto bñdicā sic eadē lingua
tua Amen O nē mi ihesu xpē
q̄ etatē fm tuā barbā speciosā
i tua fatie decora decēter portasti
ideo sempiterne venerē et adorēt
barba veneabilis tua Amen.
O nē mi ihesu xpē bñdictū
sit guttur tuū stomachꝰ ac
viscera et oīa ītriora tua sacra
ꝑpetuo honorēt pro eo q̄ corpꝰ
tuū p̄ciosū suo debito ordine de
cēter mutēruit et tuā utrā corpa
lē ꝑfrē sustētauīt ad diuinū redēp
cōnē et letitiā angelorū Amē
O nē mi ihū xpē q̄ digne ab oī
bus appellaris dux qui crucis onus
tā sacrosā tuis sēp humeris et col
lo portasti aīaꝝ infīm portas po
tenter ꝑfugēs ad q̄ electos ad ce
los reducēs dēcto tuo bñdēto col
lo et humeris q̄ talia sustinuerūt
sit honor et gloria etnalis sine fi
ne Amē O nē mi ihū xpe q̄ bñ
dōn cor tuū regale et magnificū
nūq̄ tormētis nr̄ terroribꝰ seu
blanditijs flecti potuit a defen
sioē regni tui ueritatis et iustitie
nr̄ tuo sanguinem dignissīo d̄ aliq̄o
ꝑpetisti sed magnifico corde pro
iustitia et lege fidelit̄ decertasti
legisq̄ p̄cepta et ꝑfidis q̄silia a
mitis et dimitis tuis ītrepide p̄
dicasti et pro defensioē ipōrū
tuā tuis sēq̄bꝰ mortē do d̄ p
lio victoriā obtinuit dēcto dignū
ē ut tuicrū cor tuū ītrior d̄ tra
ſſp magnificet et a cūctis creatu
ris et milib⁹ cōplali hore ītes
sant laudet Amen O nē mi
ihesu xpē strenui militēs et fide
les fruitōēs hui⁹ seculi vitā suā
morti libent exponūt ī bello ut
eorū dñi sue iure gaudeāt sospi
tate Sed tu o bone dñe mi ad mor
tē crucis volauit festinasti ne ser
ui tui miseabiliter mīēret ihū q̄
iustū ē ut gl̄ōsū et d̄ trepidū pec
tus tuū a cūctis seruis quos talit
libeāsti et ab odio alios etnaliter ado
rēt ac etiā angelicus chorus hymnū
collaudet Amen O nē mi ihesu
xpē q̄ uenerādus mādꝰ et bēnīs
tus uultus sapsoīs mirabiliter exce
sisti dū ea ligno crucis affigi pote
ter sustinuisti et sic ab eterno ad
eos tuos uolentes rapuisti d̄cto eq
dē mēbris ab odio quos redemisti
exhibeat dignissīā d̄ueniēta laus
etnalis et gloria sēpiterna Amen
O nē mi ihesu xpē bñdicātur
et honorēt met mū p̄ciosē costa
tue et tergū tuū a cūctis hoīb⁹
spūalib⁹ et ītrēnis laboīb⁹ d̄sudā
tib⁹ pro eo q̄ ab infancia tua usq̄
ad mortē pro rēdēptioē mā dei
sant laborasti et p̄cā mā ad mag
no onē et dolē tuo dorso portasti
Amē O nē mi ihesu xpē suma
puritas et ueā mūdicia bñdicāt
inocētissimi lūbi tui et laudēt sup
ēm angelicā mūdiciā q̄ē d celo
et sup oīm q̄litatē q̄ castitatē et
v̄ginitatē fuauerūt ī mūdo q̄ om
nīū castitas et v̄ginitas tue mū
dicie et puritati nequāt cōparari.

Amen O nē mi ihesu xpē t'uēā
tuū et humilit' honorent' ab oībus
creaturis celi et tē gemma tua cū
popliteb' et tybijs tuis sup oēs q
torā dnō et mgīs suis gemma flec
tendo t'uet'ē tuā exhibēt et hono
rē q tu dnē omī aī discipulos tu
os genua flectebas cū humilitate A
men O nē mi ihesu xpē magis
ter bone bñdicant' et phēmt' ado
rētur pedes tui beatissimi q cum
magno dolore tuo p assistē vnā q
alios deuusti tu mihi mūdo discal
ciatis pedib' abulasti et ni finē
pro nobis eos duris clauis cruci
affigi pmisisti Qui vivis et regnas
cū deo pre i vnitate spūs sti p oīa
secula seculorū Amē In ista ora
tione que dicitur fuit revelata
beate Brigide devotissime et
pulchre laudāt' oīa mēbra glosi cor
pis ihū maie et virtuosi actus eius celes

O dnā mea vita mea regīa
celi mat' dei q̄nus ego etq
sū q totū tēp' tuū glorioſū a tō
celesti curia cū timore nubilo mes
sant' laudat' i celis tū ego licet p
sona indigna sim toto corde meo de
sideō oīb' mēbris tuis p̄ciosis lau
des et grās q̄s valeo reddē t̄ ter
ribili tuo o dnā mea vgo maīa
laudet' celsitudines tuas cū capillis tu
is deauratis gle decōta q solis ra
bare claritates sūt Nā sicut ornes
capitis cōputari nequunt ita virtutes
tue innūmerabiles existūt O dnā mea
vgo maīa frōs et facies tua hones
tissima sup lunē albedinē collau
dent' q nullū fidelis i hoc mūdo te
nebroso te aspiciebat q nō alīq
cōsolatōē spūalē a tua visione
sibi infundi sentiebat O enedic
tu sis tu dnā mea vgo maīa aug
supcelia cū palpebris claritatis ni
tore radios solares excedūt O e
neditū sint oculi tui pulcrissimi
o dnā mea vgo maīa q michil cō
cupiscebāt de rebus cōtemptibus q̄s
in hoc mūdo videbant q quos
enitidq oculos tuos leuabas
eatū aspectus stellarū excellebat
nitorē corā tō celesti curia O
dnā mea vgo maīa collaudēt'
maxille tue beatissime sup au
rore pulchritudinē. que pulchri
me cū colore rubeo et candido
exorte Sic et maxille tue spē
se dei i hoc mūdo fuisti corā deo
et āgelis claritatis nitore fulge
bāt quia ab mūdi pro mundana
pompa ut vana gloria ostēdisti
O dnā mea vgo maīa t'uere
ant' et honorēt' aures tue ho
nestissime sup oēs aures maīs
et omī aquarū motū q̄a contra
oēm fluxū inūdicie mūdane
audiri spē aures virtutē multa
bant O virgo maīa dnātrix
mea gloriet' nasus tuus fragrans
simus q ex virtute spūs sti mīquid
angelicū attraxit ut emisit
quem tota cogitatio tua semp eēt
apud altissimū Et q̄nus alīq
dormiebas voluntatē tuā tuā ab
eo nūq mutabas Et ut igit' sp
odor suauitatis laudis et hono
ris eidē nasō tuo cū naīb' tuis
beatissimis sup omnē odo
ferā omī aromatū et omī bal

que delectabile fragrantiam de se
solet emittere ○ dna mea vgo
maria laudet lingua tua deo et
angelis gratissima sup oes arbo
res fructiferas ○ na omne ubi qd
lingua tua protulit nulli psone
umq notum sed d alicui⁹ qmodo
sp ueri Erat em ipa lingua tua
prudentissima oib⁹ dulcior ad au
diendu sp aliqs dulcissim⁹ fructus
ad gustandu ○ regina et dna
mea vgo maria laudet ob tui
bndem ei labia tua sup rosaria
et om florum amenitatem et spe
cialit pro eo tuo bndco ubo hui
mo quo eodem ore tuo pciosso ad
gelo dei respondisti qm ipe dei
sui uoluntate sp p ysaiam pdixe
rat p te mundo voluit ad dplem
tui virtute potentia domare di
minuisti et angelorum choros de ce
lo honorifice restauraisti ○ vir
go maria dna mea et gsolatrix me
a honoret te ihus petrus collu tuu red
humeris et ego tuo sup om li
liorum venustate quia mundi dic
ta membra tua ornasti misi ppt
aliquod vile uel horribile dei nri
cam exeristi Nam sicut lilium ad
flatum ventorum motu fuit et decli
nauit ita oia tua mebra semp
mouebant ad spiritus sancti in
fusione ○ dna mea vgo maria
virtus mea et dulcedo mea be
nedicat brachia tua sanctissima
tui manib⁹ et digitis tuis et etha
lie honoret super oes gemmas
pciosas q tuis virtuosis opib⁹
compant quia sicut virtuosa opa
tua filium dei ad te allicebant sic
et brachia tua et manus tue ipm
matrem amoris aplexu dulciter
strngebat ○ dna maria z illuia
tio mea bndicta sint ubera tua sa
tiatissima sup oes dulcissimos
fontes aquarum quia sicut aqua
pororum statuens qbet solamen et
iacentib⁹ refectionem sic tua sac
filium dei lactando prebuerunt nobis
indigentib⁹ mediamen et gsolationem
○ dna mea vgo maria benedic
tu sit pectus tuum pciosum super
aurum purissimum qz qm sub cruce
filii tui tota dolorosa stetisti tuum
gloriosum pectus tuum ex somtu
malleorum quasi in duro plo acer
rime strngi sensisti Et qm tuus
filium tuum cordialit dilegebas ma
luisti tm illam penam amarissima
sustinere ut scilz ipse pro animabus
redimendis moreret quam pro ipis
paratis mori illa ab eo euitaret
Et sicut tu in virtute gstantie fir
missime pstitisti qm in oi adiusta
te voluntati divine te totalit
gforsti ○ dna mea letitia cor
dis mei vgo maria glorificet te et
uenet cor tuum reuerentissimum pa
ad honorem dei et amorem tui ar
dentissimum cat sup oes creaturas
celi et terre q fluenta cunctarum ei⁹
in celorum celsitudinem ad dm prez
ostendit ppt quod dei filii a pre
cii spus sancti feruore in uterum
tuum gloriosum descendit qui tm
a se prem separari no extitit spus
sancti dei ordinationem in tuis
virgineis visceribus humanati hones
tissime fuit ○ dna mea fecundis

sima et virgineissima virgo maria be
nedictus sit venter tuus beatissi
mus sup oes agros fructifere germi
nantes quia sicut semen quod ceci
dit in terram bonam de se fructum affert
possessori centesimum Sic venter
tuus virgo et fecundissimus benedictum
fructum deo patri attulit plus quam mille
simum Et sicut ex fertili habundan
cia fructus agri dns gloriatur ac
etiam auicule et animalia delectantur pas
cuntur sic ex benedicto fructu fertilis
agelli ventris tui summe deus in celo
honeretur angeli gratulantur et homines in
terra largiflue sustentantur et vi
uunt O dna mea virgo prudentissi
ma laudentur eternaliter pedes tui
sacratissimi sup oes radices incessan
ter fructum afferentes Sic itaque sint
pedes tui benedicti qui dei filium glo
riosum fructum dulcissimum in tuo cor
pore incorrupto exsiste et virginitate
illesa semper permanente O quam hones
te incedebant pedes tui sacratissimi
vere de quolibet eorum vestigio rex celestis
consolatus extitit et tota curia celi
ca gauisa et iocundissima fuit O
dna mea virgo maria mater omni deus pater
sil' cum filio et spu sancto in sua incom
prehensibili maiestate eternaliter col
laudetur pro cella ista sacratissima
totius corporis tui [ecclesiastici] in quo dei filius sua
uissime requieuit quem totus ange
lorum exercitus collaudat in celis To
taque ecclesia venerater adorat
in terris O tu etiam dne meus rex
meus et deus meus sit tibi perpetuus
honor perhennis laus benedictio et
gloria cum infinita gratarum actione qui
portabat inclusum tuo corpore

illam tam dignissimam et honestis
simam virginem creasti et eam tibi in
matrem tuam elegisti pro omnibus qui
in celo et in terra quomodolibet consolati
sunt atque pro hiis qui in purga
torio per eam adiutorium et solamen
habuerunt Qui viuis et regnas
cum deo patre et spu sancto deus in secula
seculorum Amen Amen

Expliciunt oraciones beate brigide
principisse nericie De regno
suecie Nericie diuinitus reuelate
Deo gratias

Abbas bonus li° iij°. c. xx. 2 xxj°.
Abbas malus li° iij°. c. xxij°.
Abbatissa delicta ꝛphendit 2 li°. vj. c xcviij.
Abusiones due sūt in ecclia li° vltio. c. xxviij°.
Abusio oim statuit. li° iij°. C. xxxiij°. et xxxvj°.
Absolu° itu valz p malū sicut p bonū li° iij. c. xlj. 2 li° vj. c lxxj.
Abstinencia pfm. li° iij. c. xx.
Abstinencia marie 2 johanis baptiste. li° iij. c. lxxxviij.
Abstinecia qpat 2 vestimento libro ij°. c. xxvj°.
Abstinecia qpat 2 vote. li° iij. c xvij originalit. Et li° ad reges. c. xv. tūsiptiue.
Abstinencia ē optima. li° ad reges. c. xv.
Abstinecia ē oppssa p vicia libro ad reges. C. l°.
Abrahe perfectia in ymone angelico. lcioē tercia.
Adam nūq uroze habuit n̄ ghiam li° ad reges. c. xlviij. ssi in principio.
Ada nūq peccauit p ejectio nē ymōē angelico lcōē vij.
Ada plū de maia gaudebit ibid.
Adam et ghia quō viuerēt p petm. li° j°. C. xxvj°.
Adulatores auertūt voluntates a bono. li° vltio. C. v°.
Adulaciōes hoim et demoniū eadē sūt. li° iij. c. C. xxxj.
Accidia corporalis 2 spūalis libro ij°. C. xxiiij°. vij
Accidia ē aī tēstitudo li° iij. c.
Actiā vita describit 2 li° vj. c lxv.
Adamāt 9dicōēs li° iij. c. lxxiij.
Affect9 qualis debet esse li° ij°. C. xxvij°.
Agni caput qualit in ore leonis sūt lesione. li° iij°. c. xxxix.
Agnes depingit 2 eā vtutu et viciog. li° ad reg. c. xvo.
Alucarū apū ē maia li° vj. c xij.
Amici dei debēt ee aī scholares 2 aī easeus ī formella li° j. c. xxxviij.
Amici dei sūt in ōi statu. li° iij°. c. lxxvj.
Amici dei possūt moderate gsolari. li° iij. c. xij.
Amici dei sūt quasi brachiū in manu li° iij. c. xx.
Amici dei sūt aī dattil9 li° j. c xlij.
Amici dei sunt quasi postes domūs libro iij. c. xlij.
Amici dei sūt quasi apes que tria bona hūt li° ij. c. xix.
Amicis dei intenda sūt tria libro scdo. c. xxix.
Amici dei debēt ee aī pulli in tribulacōib9 li° iij. c. xlvij.
Amici dei quare mittunt 2 ie ī inimicos libro j°. c. vj°.
Amici dei quare nō graudiunt 2 ī oronib9 li° v. Int° oe xv. q° oe iij.
Amici dei vident 2 aī amentes li° j. c iij.
Amici dei qre tribulāt 2 li° iij. c. xv.
Amici dei si debeāt desistere pdicare pp paucos. li° iij. c. xxj.
Amici dei pl9 debēt qrere honem dei qp qlam vtilitatē. li° iij. c. xv.
Amici dei quō distermunt 2 ab aliis. libro qrto. c. lxxvj.
Amici dei quō pugnare debent spūaliter. libro qrto. c. xlij.
Amici dei debent habere quatuor sagittas. li° iij. c. xcviij.
Amicoīū dei arma aīa sunt. libro quarto. c. xcviij.

Amici dei qualit' stant i mun
do. li° ad reges. c. xviij.
Amor dei et mundi. li° j. c. xv.
Amor ad proximu. li° iiij. c. lxxiiij.
originaliter. s tn̄sumptiue libro
ad reges c. xxxiiij°.
Amor velle p deo mori. Ibidem.
Amor dei sup oia li° vj. c. l.
Amor ordinatus et perfectus
libro qrto c. C. xxvj.
Amplexuu prauu carnis hor
renda pena. li° vj. c. xvj.
Aie origo et quinq bona eius
libro sexto. c. lxvj.
Aie pulchritudo libro quarto
c. lxxxij. et lxxxvij.
Aia habz spualia mebra li° iiij.
c. Cxv. et li° pmo. c. xxiij°.
Aia habz spualia membra. la
bia. costas. labia. brachia pelle.
libro iiij. c. lxxxij. 2. c. xc.
Aia bona est moneta dei. li°
quarto. c. xxiij°.
Aia bona e quasi fistula in
syndone libro iiij. c. C.
Aia renouat' qi fenix li° ij. c. xviij.
Aia bo dz habe qi bos aureu
clauem et corona li° iiij. c. Cvij.
Aia bo silat' arbori boe li° vj°.
c. xxx. 2 li° ad reges c. xxxiiij°.
Aia bo dz hre spualiter suu
ancilla 2 filiu. li° iiij. c. lxxxiij
Aia iusti assimilatur stelle li°
sexto capto xxxj.
Aia iusti qlis sit. li° vltio. c. xiiij.
Aia primi quo psentanda
e deo. li° qrto. c. Cxxix.
Aie qre datu e liber arbitriu
libro qnto. intro ne iij. qste iij.
Aia mala assimilatur rane
libro pmo. c. xxj.
Aia mala similat' abortiuo
libro sexto c. xxviij°.

Anima mala est qi vxor
dyaboli. libro j°. c. xliij°.
Aia mala accusatur a noue
demonibus. libro vj°. c. xxxv.
Aia eadem pet dyabolum
i inferno iudicat'. Ibidem.
Aia mala possidetur noue
viribus. libro vj°. c. lxvj.
Aia tenet' a dyabolo ppter
tria pcta. libro j°. c. xvj.
Aiaz pntat dyabolus cu
libris pctorz eius. li° vj. c. xxxix.
Aia purgat' sm merita sua. Ibidem.
Aie grauissima purgacio e
nesciere se saluandam. Ibidem.
Aia in quibus membris punit'.
libro sexto. c. lij°.
Aia dampnata ofitet' qd
noluit viua ofiteri. Ibidem
Aia quo purgatur et saluat'.
libro sexto. c. x°.
Aia saluat' p otricione. li°
vj°. c. lij°. et libro ad reges
c. xlviij. qi in fine cali.
Aia saluat' p lacrimas. libro
vltimo. c. xiij°.
Aia purganda emisit quinq
ve. libro quarto. c. vij.
Aia purgat' p sex etates. libro
quarto. c. nono.
Aia cardinalis dampnata
horribilit' patit'. li° vj. c. lxx.
Aia dapnata dat tres voces
ot deu. li° pmo. c. xxviij°.
Aia dapnata videt tria i exco
gitabilia. libro ij°. c. viij°.
Aia que venialia pcta otepnit
cadit i dapnacione. li° iij°. c. xix°.
Aia obtinuit tplicem miam
p mariam. libro vj. c. xxj.
Aie et deus ipediunt' ne oue
niat. libro iiij°. c. lxxv.
Aie purgate vident faciem

dei libro sexto c. lxxv.
Alie motiencii quare no vi
dent. li° v. Interrogacione
rū. questione sēdā.
Alie que surrexerit cū xpo
vbi fiert ad ascencionem.
libro sexto. cā°. xciij.
Alia hꝫ tria ornamenta. In
ymone āgelico. lxxc xiij.
Alia et ꝯsciencia quid diffe
runt. li° j°. c. xxxij°.
Alia prioris aspexerit imitta
dei. li° primo. c. xiij.
Alia dampnā a deo et scīb ea,
dit pfundi dēonib⁹. li° j. c. xxviij.
Alie pp iudicia iniqua et ra
pinas cadit in manꝰ demo
niī. li° vj. c. x°.
Alia peccatrix iactanter pro
fert vba et opa qt deum
libro sexto. c. xix.
Alie sēdm diuersa ꝯtrria
desideria premiū habebūnt
libro sexto. c. xxvij.
Alia obstinata i malo dāpt.
pulchra reuelacio. li° vj°. c. xxviij.
Alia bona e arbor mdicatn
libro sexto. c. xxx°.
Alie dat xpūs ꝯsilium penitēcie
libro sexto. c. xxx.
Alie apparens filiis dyabolo
dampnat. li° sexto. c. xxxj°.
Alie dāpnator qlit sint filies
dyabolo in hoc mūdo. Ibidem.
Alie pp tplicē ꝯceptū damp
nant. li° vj. c. xxxj.
Alia dampnanda odit odiū
sūm ad deum. Ibidem
Alia peccatrix pdestinat se ad
gehennā. li° vj. c. xxxj.
Alie adulterant qt deū pulch
reuelacio. li° vj. c. xxxviij
Alie p suffragia pioꝝ eriolat
ur stelle li° sexto c. xlv.
Alie pulchre informantur ad
cognicionē dei. Ibidem.
Alie saluti laborans premiat
pulchre. li° vj. c. xlviij.
Alia docet rndere teptacoib⁹
dyali et mūdi. li° sexto. c. j.
Alia dapta disputat cū filia
bus. libro sexto c. lij.
Alia et corpus qꝫ nobiliter
creata sit cū sensib⁹ et vir
tutib⁹. li° vj. c. lxvj. et libro
sedo. c. xxix.
Alia desiderabit pulchre ornan
da virtutib⁹. Ibidem.
Alie nouē pecūt et remedia. Ibidē.
Alia zelus et amor adhuc
erit in zwecia. Ibidē in fine.
Alia eternaliter volens pecū
re eternaliter punit. li° vj. c. lxxv.
Alie dom⁹ e corp⁹. Custos vo
voluntas e fundamentū. libro
vltimo. capto quinto.
Alie pietes sit quatuor desi
deria celestia. Ibidem.
Aliarū sponsi xpūs et dyabo
lus certant. li° vltio. c. ij°.
Alie pereūt pp platoꝝ pessia
exempla. li° vltio. c. xij°.
Alie arma spūalia. libro ad
reges. c. xxxviij°.
Alia regis dāpnati horribilit°
de clamat. li° ad reges. c. xlviij.
Alie dampnate et dyaboli
ꝯiunctio. Ibidem.
Aliarū dampnacio diuersa e
libro quarto. capto lj.
Alie dāpnate ssus horribilit°
pmiunt. Ibidem.
Alia in iudicio p deū multipli
citer accusāt. libro ij°. c. ij°.
Alie ut arene maris multe
cadūt in ifernū cottidie. li° ij°.

capto vj° originalit². Et libro
ad reges c. xlij tñ̄ sc̄ripture.
Aie ut nix descendit i infer
nū. libro sēdo. c. xx°.
Aie tēptacio et ad dēū quer
sio pulchre describit². li° ij. c. xxj.
Aie deformitas horrenda in
q̄uissia pē. libro iiij°. c. vij°.
Aiaz mestiosi matmonij
horribilis destripcio. li° iiij. c. lij.
Aia et dē⁹ q̄liter q̄iungit̄ur.
libro quarto c. lxxv.
Aia religiosi horrendo modo
dāpnatur. li° q̄rto c. C ij°.
Aie iuste bo⁹ regimē. li° iij. c. C iiij°.
Aia hz spūalia mēbra crimina
lia. libro q̄rto. c. C v°.
Aiaz saluti vacare g̃tissimū
e deo li° q̄rto. c. C xxvj.
Aiaz pditor pena medicus
mercedē mīgna habebit li° v°. c. iij°.
Andreas apl̄s q̄medat⁹ a deo
libro sexto. c. C vij°.
Angeli boni duo sūt ad custo
dia. mali ad pbacionē li° j°. c. x°.
Angel⁹ rogat aie superbia per
virgā edomari. li° p̄mo. c. xij°.
Angeli pulchre laudāt dēum.
libro primo. c. xxvj°.
Angeli boni bonis. mali malis
assistūt. libro p̄mo. c. xxxiij°.
Angelis nō est data ptas ofi
ciendi corp⁹ xp̄i. li° j°. c. xlvij.
Angelos ? pphas excellit sacer
dos i dignitate. li° p̄°. c. xlix.
Angelus fieret nūcia si repro
bis daret² celū. li° p̄mo. c. liij.
Angeli alliciūt aias ad dēū.
libro sexto. c. xiij°.
Angelus custos renūciat aie
dampnande. li° sexto. c. xxxj.
Angel⁹ bon⁹ phibet testimoniū
aie. libro sexto. c. xxxix°.
Angeli ceciderūt p̄ inobedi
encia. libro vltīo. c. sēdo.
Angel⁹ et dyabol⁹ disputāt
sup aia. li° vltīo. c. xiij°.
Angeli aliter peccabāt. aliz
hō. libro ad reges. c. xlviij.
Angeli et dyaboli suggestio
nes exp̄mūt² li° ad re. c. xlviij.
Angelis data fuit lex cari
tatis. li° ad reges. c. lvj.
Angel⁹ regis et dyabol⁹ li
tigāt in iudicio. Ibidem.
Angelor⁹ creacio et ruina
libro sēdo. c. xvij. et p̄moē
angelico leōe quarta.
Angeli in visione diuina fi
tura pspiciūt. in p̄mone an
gelico leōe quarta.
Angeli dēū sup oia. et alios
sicut se diligūt. Ibidem.
Angeli pl⁹ q̄tulant² de crea
cōe malie q̄ pua. Ibidem.
Angeli et demonū appacio
q̄lis² fit. libro ij°. c. xviij°.
Angeli boni sūt plus q̄ dece
p̄ vnoq̄ hoīe bono. et malo.
libro quarto capto sēdo.
Angeli et sēi. cur nō videt²
ab hoīb⁹ li° v°. Interrogacioē
octaua. questione tercia.
Angeli cur tñt spūs sine cur
ne. li° v°. introgac°e iij°. q. ij.
Anna mr̄ marie. li° vj°. c. C iiij°.
Anna et joachim matrimoniū
honestissimū. p̄moē angelico
leōe x°. Ite libro p̄mo. capto
nono. castissimum.
Annūcia° angelica. libro j°.
c. decimo. Et p̄moē angelico
leōe xiiij. et xv°.

Annunciacoīs ſmoī aperta
reuelacio. libro ij°. c. xiij.
Annꝰ iubileꝰ pcipit ppe et
ſe corrige li° vj°. c. lxiij.
Aīalia ſepte ſunt ſeptem epi
li° iiij°. c. cxxv. et c. vltimo.
Aīalia cur nō hnt racione
li° v°. intro° nona. q. tercia
Aīalia cur paciunt īfirmitate
li° v°. Interrogacioe xiiij. q. pma.
Apocalipſim ſcripſit johānes
ewā ta libro ſexto. c. lxxxix
Aīn xpi ntitas appinquat. li-
bro ſexto. c. lxvij°.
Apis pulchre ꝯdicioīs. li° ij. c. xix°.
Apis īfirmitas ex tribus de-
prehenditur. Ibidem.
Apes ſignt bonos et malos
p xpianos. Ibidem.
Api ꝯpatur xps. trahēs aīaꝝ
dulcedinem. li° ſexto. c. xliiij.
Apli erat tplicit bn dispositi
ad ſpm ſcm. li° vj. c. xxxvj.
Archa teſtamenti erat figura
marie. libro pmo. c. liij.
Archa noe. figura marie. ſer-
mone angelico. lcoe pma 2.
Arbor cognoſcitur ex fructu.
libro ſexto c. xxx°.
Arbor virtutū cū radicibꝰ
et ramis. li° pmo. c. xliij°.
Arbor bona bene radicata. ē
aīa bō. li° ſexto. c. xxx°.
Arma vtutū tpe tribulacioīs
ondenda ſunt. li° vj°. c. xlij°.
Arma ſpualia. li° ad reges
c. xxxiiij°. 2 li° iiij°. c. xlix.
Armatura rpboꝝ ꝯtra deū
li° iiij°. c. xxv. et ſequenti
Aſſumpta ē maria cū corpe. li°
pmo. c. ix°. 2 ſmoe angelico lec-
cione ſecda 2a.

Aſſumpcoīs ſmo li° j°. c. lj°.
Aſſumpcio marie et ſepultura
eiꝰ. libro ſexto. c. lxj°. 2 lxij°.
Augustinꝰ ī epatu nō reliquit
vitā regulare. li° iij°. c. lxiiij.
Aſcendit hō qnz p modicū bonꝰ
ad ſumū. li° pmo. c. xliij°.
Auaricia diſtinguit p dyabo-
lum. libro vj°. c. xxxix°.
Aqua bō ex tribꝰ diſcernit
libro qrto. c. lxix.
Auditꝰ ē periculoſus anime.
libro vltimo. caplo quinto.
Auditꝰ verſari dz circa dīna.
libro ſcdo. caplo. xiiij°.

Baptiſmꝰ hz qtuor effec-
tꝰ. li° ad reges. c. xxxiiij.
Baptiſmꝰ et ſacmentū
ꝯtepnunt. li° iiij°. c. lxxiiij. 2 c. xvj.
Baptiſmꝰ falſus quid facit.
libro ſexto. c. lxxxj°.
Baptiſari cur voluit xps. li°
qnto. Interrogacioe x. q. vj.
Baptiſta pulchre laudat ma-
riā. liꝰ pmo. c. xxxj°.
Baptiſta laudat xpm. libro
ad reges. c. xxxiiij°.
Blaſphemi et obdurati ſunt
xpiani. libro pmo. c. viij°. Et
libro ſexto. c. xix°.
Blaſphemantes ſcripturā et
vba xpi dapnat. li° j°. c. xv°.
Blaſphemātes xpm dicentes
eū nō punire detrimentum.
libro pmo. c. xxxvij°.
Blaſphemiā ſuā et deſpectū
coquerit xps. libro pmo. c. xlvj°.
et libro ſexto. c. xix.
Blaſphemātes puniendi ſunt
p pncipes. li° ad reges. c. xxij°.
Blaſphemat xm q paſſus eſt
nemine coartante. libro ad

reges c. xlviij.
Blasphemat. poc9 velle vinc3
petro p̄ mori ad celū ibidem
Blasphemant2 dei mādata cē
difficilia li° p̄mo c. lviij°
Brachia xp̄i sūt electi li° iiij°
capło xc° et xxij°
Bellū xp̄i requirit caritatē
nō gigancū fortitudinē li°
ad reges c. xliij°
Bella cur p̄mittit de9 li° v°
introgacone sexta q̄stiōe v.
Beneficia hoi fēa recitat xp̄s
li° j° c. xxvj° et libro sexto
capło xxvij°
Beneficia sua ypocrat xp̄us
regnis libro ad reges c. xxviij°
Beneficior dei cōsideracio ac
cendit caritatē libro ad reges
capitulo xxxiij°
Beneficia dei debent recenseri
libro ad reges c. xlviij.
Beatū cē sequi vestigia pedū
dei et sc̄or li° ad reges c. xlij°
Benedicti sēa quietacio. et
regule institucio li° iiij° c. xx°
Benedict9 q̄ ang9 ardebat ig
ne dīni amoris li° iij. c. xvj°
Benedicti habitū. et vestes re
gulares declarat xp̄us li° iiij°
c. c. xxviij°
Bestie feroces cur nocere p̄
mittunt2 libro quito introito
gracie sēda q̄stiōe p̄ma z sēda.
Bestie feroces sūt tymni li°
ad reges c. xxvij°
Brigitte pulcher p̄cessus ad
supnū dei li° vj° c. xiij° z sequti
Brigitta q̄sit2 de paupate
libro vj° c. xlvj°
Brigitta potuit loqui de sup
bia mulier libro sexto c. lij°
Requiz. vonialiē
Brigitte p̄meruit sēis ēti
cis pulchra reuelacione li°
sexto capło sexto.
Brigitta vocat maria nūtū
sua li° vj° c. lxxxviij°
Brigitta q̄medat maria de
inēso amore li° ultio c. p̄mo.
Brigitta q̄nabit deo multos
filios libro p̄mo c. xx°
Brigitte ondit xp̄s facie sua
z corporis effigie li° ij° c. x°
Brigitte revelat de9 qualit2
rapit2 in visione et rpletur
gra libro sēdo c. xiij°
Brigitte cur loq2 deus et no
aliis seniorib9 li° ij° c. xvj°
Brigitte declarat de9 mira
bilia q̄ fecit facit in spuali vi
sione libro sēdo c. xviij.
Brigitta instruit johānes bap
tista libro sēdo c. xxix°
Brigitte phibet testimoniū
pr et filij9 et spus sc̄us libro
tercio capło xxiij°
Brigitta orat pulchre sub ty
po tēpli salomonis li° iij° c. xxix°
Brigitta q̄medat marie sēe
agnes libro iij° c. sēdo.
Brigitta pulchre adorat scam
trinitatem libro iiij° c. xxj°
Brigitta instruit maria ad re
gimē corporis li° iiij° c. xxvj°
Brigitte pulchra oro ad deū
li° q̄rto c. lx°. et lxvj°
Brigitta revelat q̄solacione
spuale qua q̄sequit2 in capti
libro q̄rto capło lxxvij.
Brigitta cē fistula dei argētea
et deaurata li° iiij° c. centesimo
Brigitta assimit xp̄s in spon

ſam eccl̃m li° iiij° c. C xxxiij°
Brigitta coronat² ſpt̃e lapi
dib⁹ pciosis li° iiij° c. C xxiiij°
Brigitta mpta ē de mūdo in
ſocietate dei libro quito. c. ix.
ſiue revelacione nona.
Boni et mali q̃nq; am̃ tēp⁹
nē moriūt². li° ſcdo. c. p̄mo.
Bona tpalia cur data ſint
hōi li° v. int̄roga⁹ᵉ. 2 q̃ſnōe ſcda.
Bona tpalia discrete possē
ſa ſi nocent habēti libro iiij°
capitulo lxvj.
Bona male acq̃ſita vtr̄ūm
nocent ignorātib⁹? li° vj°. c. xxiij.
Cū tempane obiciūtur
et papa moriāt². libro
ſexto. capto xxvj.
Canonic⁹ q̃bus ēe debet libro
iiij°. c. viij°. et li° iij°. c. q̃rto.
Canonista q̃nō legit canones
libro ſexto. capto xv°. et libro
p̄mo capto xxxviij°.
Caritas xp̄i q̃tēpnit². et dya
bolo fuit². li° p̄mo. c. p̄mo.
Caritas xp̄i magna p̄ maria
predicat⁹. li° p̄mo. c. ix°.
Caritas xp̄i affectanda ē p̄
passionē ei⁹. li° p̄mo. c. ſcdo.
Caritas mazie li° p̄mo. c. xlij.
Caritas calefacit q̃tricionem.
et hūiliat. li° ſexto. c. xx°.
Caritas inflamabat². p̄ passio
nē xp̄i fiegt² cogitāda. Ibidem.
Caritas excitat obediencia
et timorem dñi. Ibidem.
Caritatis ād̄uctiua pulchre po
nūtur. li° ſexto. c. xxij°.
Caritas delet ſcriptūrā dya
li libro ſexto. capto xxxix°.
Caritas p̄fecta obtinet². p̄ gēlia
ewāgelica libro ſexto. c. xvj.
Caritas dīna excellit oīa apud
deū libro ſexto capto l°.
Caritas ē mūdo aīe q̄ carnē
et mūdū li° vltō. c. quito.
Caritatē ſūa magnima oñdit
xp̄s libro ad reges. c. xxiij°.
Caritas accēdit². ex q̃ſideracōe
bn̄ficior⁹ dei. li° ad reges. c. xxxiiij°.
Caritas ē vtutū lorica. Ibidem.
Caritas zel⁹? operacōes ei⁹? Ibidē.
Caritas oppſſa ē p̄ vicia libro
ad reges capto l°.
Caritas primi p̄ q̃ſilia dyaboli
ledit². libro ad reges. c. lvj°.
Caritas xp̄i vera ē et optima
ad hoīem libro ſcdo. c. iij°.
Caritas ſeruēs diligēdū xp̄m
libro ſcdo. capto tercio.
Caritas dīna ē ſera aīe et vir
tutū. libro ſcdo. c. xxvij°.
Caritas p̄ tria obtinet². li° iij°
c. xij°. et li° iij°. c. C xxvj°.
Caritas dz ēe vera ordinata
mūda. et p̄fēa li° iij°. c. xxviij°
et libro q̃rto. c. C xxviij°. vbi
ecia caritas tristicia fugat. et
animam letificat.
Caritatis et timoris opa diffi
nūt². libro q̃rto. c. lxxxj°.
Caritas dei habenda ē ſp̄ an
oculos libro q̃rto. c. lxxv.
Caritas similat². bucelle panis
libro q̃rto. c. C xxvj°.
Caritas ē deo gratissima. li°
ſexto. c. l°. Karitē amor.
Castitas p̄fertur delectacioni
carnis. libro p̄mo. c. xxxij°.
Celos intrāt ſoli pueri et pur
gati. libro p̄mo. c. lxij°.
Clerus facit de multis verbis
vnū libro p̄mo. c. lvj°.
Clerus q̃nō recessit a ſuo statu

libro iij° c xxxiij° 2 lxxvj°
Clericos redarguit xps q pe
pores sint pilato et herode
libro primo capto xlj
Clerici certe reddent quitt
de oib9 libro vj° c lxx°
Clerici et religiosi absorti sut
p superbiam li° ad reges c xxx°
Clerici sepe destruit pncipes
et regna per mala exilia li°
ad reges capto xlviij
Clerici dina sapiencia vtit
ad peccia et ad peccia
libro pmo capto lvj
Clerici ardebit igne arden
tissio inferni Ibidem
Clerici sut leprosi pp vicia 2
exepla pessima li° ij° c xx°
Clericor mores debent esse
sicut aq sine sordib9 li° iij° c lxix°
Clericis datur optimu exilium
qualiter se regant libro iij°
capto lxxx° hequize platus
Creator per creaturas cognos
ci potest libro pmo c xx°
Creatura oib stat in ordine
sio exepto hoie li° j° c xxvj°
Creature cur sut alique nulli9
utilitatis libro quito Introga
cione xx° astione prima
Comunitas e quasi azimis
libro scdo capto xx°
Coitas e quasi taurus indomit9
libro pmo c lvj° et xlj°
Coitati egrunt quiq bona
libro sexto capto lxx° ybi d2
de actibus martthe
Cogitacio sit bona li° ij° c xxvij°
et libro qrto c lxvj°
Cogitacio malor li° iij° c xij°
Cogitaciones importune paci
enter tollerande sunt libro
tercio capto xiij°
Cogitaciones bonas ignorat
dyabol9 li° vj° c xxxix°
Cognicio dei pulchre docet
libro sexto c xlv°
Confessio vera e anal portas
aiam ad deu li° ij° c xxvij°
Cofessio sit frequs libro qrto
capto lxxxix°
Confessio Caritas et obedien
cia sut sal9 aie li° iij° c C viij°
Cofessiones pudor libro ad
reges capto xv°
Cofessio iduitor impedit2 p
septe demonia li° vj° c xcvij
Confessio e utilis libro quito
revelacione septima
Coiugii carnale et spuale
libro pmo c xxvj°
Coniugii si separi potest li°
ad reges capto xj°
Coniunx quomo diligenda e
libro ad reges c xij°
Coiugii anne et joachim pce
angelico laude decima
Contricio liberat a dyabolo
libro sexto c xcvij
Contcio soluat aiam libro
ad reges c xlviij° et sequeti
Cotcio purgat aiaz li° iij° c vij°
Cotcio impedit2 a dyabolo
libro scdo c lxv°
Contcio habilitat2 p caritu
tem libro sexto c xx°
Contricionis idictina pul
chre ponit2 li° vj° c xxij°
Concepcio marie et age ihu
sio pulchre describit2 libro
primo capto nono
Concepcio marie sine origi
nali pcto li° vj° c xlix°

Concep° marie sine peccato tpe
preordinato monstrato. libro
sexto capto lv°.
Concepcione xpi dicit maria
mirabile. li° vj° c. lxxxviij°.
Concep° marie purissima ab
oi peccato solempnizanda. s°e
angelico lcoe decima.
Consilia dei sunt tria. libro
scdo. capto xxj°.
Cosilia dyaboli tria sunt. Ibide
Consilia pnorz diligere car
naliter. libro vj° c. lij°.
Cosilia aplica dimittere sili
quas. li° iiij° c. primo. vel libro
ad reges. c. xxv°.
Consilia tria contra tres vias
libro tercio capto scdo.
Cosilia scta. li° iiij° c. iiij° vel
li° ad reges. c. xiij° z li° ij° c. iij°.
Consilia decem utilia dnis.
libro qrto c. C. xxix°.
Cosilia bona. li° ad regs. c. ij° z iiij°.
Cosilia iusta. li° ultio c. xviij°.
et li° ad regs. c. xxij°.
Consiliarij mali carnis. li°
ultimo capto quinto.
Consiliarij mundi. libro qrto
capto centesimo xxvj°.
Consilia euangelica pficiunt
caritatem. li° vj° c. xlvj°.
Consiliu optimu p regimine
regni. libro ultio c. xviij°.
vel libro ad regs. c. xxij°.
Consiliarij duplices z cupidi
no sunt habendi. li° ad regs. c. ij°.
Consiliarij mali multa mala
procurant. li° ad regs. c. xlvij° z sequenti.
Cosiliu dyaboli contra caritate
primi. li° ad regs. c. lvj°.
Consiliarij mali auertunt reges
a deo. Ibidem.
Cofidencia in deo. li° iiij° c. lxxiiij°.
Et ad reges c. xxxiiij°.
Confidencia bona sive mala. libro
tercio. capto xix°.
Consciencia et aia quo dnt
libro primo. capto xxxij°.
Conscia sinalat rote. libro ad
reges. capto xliiij°.
Conscia q sit. li° scdo c. xiiij°.
Costellacio no facit hoiez bonu
ut malu. libro vj° c. xlv°.
Contaentacio oppressa e p via
libro ad reges. capto l°.
Coream dapnat maria per
passione filij sui. li° j° c. xxvij°.
Corizantes dapnat xps. li°
ad reges. capto lxiiij°.
Corpus e qsi domus cu pietibus
libro ultio. capto quinto.
Corpus e qi sacco. li° iij° c. xx°.
Corpus e qi antipedium. li° iiij° c. xxv°.
Corpus q nobiliter creatu e
libro sexto. capto lxvj°.
Corpori danda sunt necia victus.
libro sexto capto xcj°.
Corpus e domus aie. ro custos.
libro ultio. capto quinto.
Corpora no sunt in celo nisi
xpi et marie. li° ultio. c. xxvj°.
Corpus habet tria. videre au
dire. sentire. li° scdo. c. xxiij°.
Corpus xpi hz tria. li° j° c. xlvij°.
Corpus xpi liberat aias de ma
nu demonu. li° vj° c. x°.
Corpus xpi pulchra laus. libro
sexto. capto xxiij°.
Corpus xpi qliter digne reci
pit. libro vj° c. xxxiiij°.
Corpus xpi e optima aie refec
cio. libro sexto. c. xxix°.

Corpus xpi est optimum nutrimentum. li° vj° c. xlij°.
Corpus xpi in gloria apparuit sponse. libro sexto. c. lxxxvj
Corpa eorum qui surrexerunt cum xpo remanent ad iudicium. libro sexto. capto xciiij.
Corpora sanctorum sunt preciosus thezaurus xpi. li° vltimo c. quarto.
Corpus xpi requirit mundum hospicium. libro secundo. c. secundo.
Corpus xpi cur indigni tangunt. ibidem.
Corpus xpi elongatur ab homine propter quatuor peccata. libro tercio. c. xiij°.
Corpus xpi nolentes recipere comparantur demonibus. libro quarto capto decimo.
Corporis xpi triplex bonum li° iiij°. c. lviij°.
Corpus xpi non variatur propter sacerdotem. libro quarto c. lxj°.
Corpus xpi verum esse dyabolus fatetur. li° quarto. c. lxiij°.
Cor dei quod est. li° iiij°. c. C. j°.
Cor debet habere tria. li° j°. c. xxx°.
Contemplativa vita pulchre describitur. li° vj°. c. lxv°.
Contemplativus versatur circa animas. ibidem.
Contemplacionis officia quinque. ibidem.
Computum strictum reddent prelati et clerici. li° vj°. c. lxx°.
Cibus et potus iustorum. li° vltimo c. iij°. et libro sexto. c. lxvj°.
Ciprus inobediens gravissime punitur. libro ad reges. c. liij°.
Ciprum arguit deus pro peccatis. li° vltimo. capto xxvij°.
Conversacio xpi usque ad predicacionem. libro sexto c. lviij°.
Conversacio malorum fugienda. li° j°. c. vj°. et li° iiij°. c. xciiij°.
Conversus a peccato quod faciat. li° iiij°. c. xx°. et lxxix°.
Conversus a peccato quo impugnatur. libro quarto. c. lxxix.
Converso que sunt facienda. libro quarto c. xxxix°.
Converti volens habeat tria. libro sexto. c. xx°. et xlij°.
Constitucionis iohannis papa de proprio xpi non habet errorem. libro vltimo. capto viij°.
Corone comparatur deitas. li° ad reges capto primo.
Corona marie. li° j°. c. xxxj°.
Coronam pacientie. li° iiij°. c. C. xxiiij°.
Cupiditas ducit mundum ad dampnacionem. li° j°. c. liij°.
Cupiditas distinguitur per dyabolum. li° vj°. c. xxxix°.
Cupiditas subvertit omnes status hominum. li° iiij°. c. lxxvj°.
Currus virtutum et viciorum. li° quarto c. x°. ut li° ad reges. c. xv°.
Crucifigunt xpm xpiani. li° primo. c. xxx°. et c. xxxvj°.
Cruciferum minatur xps. libro secundo. capto xix°.

Dampnacionis eterne occasiones sunt tres. libro vj°. c. lij°.
Dampnandis iustorum doctrina concurrit ut minor fiet pena. libro secundo. capto xiiij°.
Debita non soluta ducunt animam ad dampnacionem. li° vj°. c. x.
Descendit homo quandoque per modicum malum. ad summum malum. libro primo. c.
Desideria et studia anime peccatricis. li° vj°. c. xix°. et libro quarto c. xl°. et c. xliiij°.
Desideria quatuor celestia sunt parietes anime. li° vltimo. c. quinto.
Desiderium solius dei est clavis anime et virtutum. li° secundo. c. xxvij°.

Desiderii distrctñ li° iiij. c lxxviij.
Delectio dr li° iij° c C xx°
dilcō dei cū sapiā fieri debz
li° iij° c xvij° vel libro ad
reges c xv°. flectre amor cautos.
Dilcōne ordinata habet
mūd9. li° iij°. capto xxviij°
Dines bon9 āliter debz ee
dispositus. li° iij°. c. ix°
Diuicie amant2 et xp̄s con/
tēpnit2 libro p̄mo c xl°
Diuicias et honores docet
xp̄s 9pare li° vj°. c xxvij°
Diuicie distribuende sūt ad
honores dei. li° vj° c xlvj°
Diuiciaz recta dispensacio
libro sedo. capto xiij°
Diuiciaz sup̄a ē fugienda
libro q̄nto. ꝓntrogacione sep/
tima. questiōe tria. capto v°
sine 2uelacione quita.
Deo impendūt hoiēs suicm
tplicit2 li° p̄mo. c xiij°
Deus āre magt loquit2 spō
se p̄ alios li° sedo c xv° 2 xvj°
et li° vj° c lv°. et li° ad rḡ c xlviij°
Deitas vocat2 virtꝰ sine qua
nichil ē li° sedo c xvij° 2 li°
ad reges capto xlviij°
Deus hz tria li° p̄mo c xix°
Deus āre loquit2 obscura li°
tercio c xix°. et li° iiij° c xv°.
Dē āre loquit2 ea q̄ multi
plicit2 pnt̄ itelligi li° iij° c.
xxxiij° 2 li° ad reges c xlviij°
Dē silat se fabro li° ij° c xiij°
Dē silat se galline li° iiij° c xlvij°
Deus similat se aui q̄ dicit2
pica libro sedo c xxix°
Deus similat se anseri libro
q̄rto capto xvj°
Deus similat se flori i cāpo
libro q̄rto capto xxj°

Dē āre mortuꝰ est li° ij° c xvij°
Deꝰ docet aiam quasi mater
pullos libro sedo c xxix°
Deus tñ pmittit tñ p̄cipit
tñ phibet li° sedo c xvj°
Dē quo loquit2 et que vox
ei9 li° ad reges c xxxvij°
Dē quo loquit2 amicis. libro
sedo. capto xix°
Dē tp̄r videt hoiem li° ij° c j°
Deus tria mirabilia fecit.
libro sedo. capto xvij°
Deus tripliciter diligit nos
ad se. li° vj° c xiij°
Dē ē ignis. li° iij° c lxxxviij°
Dē quid ē li° vj° c xxxviij°
Dē cur no ondit se aperte
li° v°. ꝓntrogac° xij°. q. prima.
Dē cur no ondit se oib9. ibidē.
Deus āre mira fecit q̄ no vi
dent2 vulia. li° v°. ꝓntrogacio
ne xv°. questione prima.
Dē quo oia m se tenuit et
no tenudit2. li° v°. ꝓnterrogacio
ne decima. q̄stiōe sedā.
Dē āre no fecit oia in una
hora. li° v°. ꝓntro ne ij°. q ne sedā.
Dē āre tm̄ pacies ē et mi
sericors ī malis. li° ij° c xxv°.
et li° ad reges. c xxj°.
Dē mag̃ fecit iustica sine
mia. li° ad reges. c xlviij°.
Dē habet quadruplicē iusti
ciam. ibidem
Dē āre no stati mdurit is/
mahel ī trām pmissionis. li°
ad reges capto xlix°.
Deo nichil ē impossibile q̄d ē
dām. li° j° c xxviij° 2 li° ij° c xiij°.
Deus tplici via vadit ad ho
minem. li° q̄rto capto x°.

Deꝰ ꝙre multa permittit li° quarto capto xx°.
Deꝰ mirabilis ē et dulcedo eiꝰ li° iiij° c lxxvij° 2 li° ij° c xxvj°.
Deꝰ quo miserer demoniꝫ 2 aialiꝫ li° ad rḡl c xxviij°.
Dei cor ꝙd est li° iiij° c ℔ i°.
Deꝰ quo mit vocat amicu
sun nuc unicu li° iij° c xxvj°.
Deꝰ quo trahit hoīe libro
quarto c ℔ xviij°.
Deꝰ ē qi pater hoi et quasi
mr et fr li° iij° c ℔ xxiij°.
Deus ex malicia hoīu ho
noratur li° iij° c xviij°.
Deꝰ hz pscīa li° iij° c lxvij.
Deꝰ vocat rex corone li° ij° c vij°.
Dei sedes qui sunt li° ij° c ix°.
Dij cur honorant li° quito
introgacōe octāua qōe pma.
Discrecio ē vtilis li° vj° c lxv°.
Discrecio laudanda libro iiij°
capto xx° et xxvj°.
Dyabolus ē filiꝫ latroni li°
pmo c pmo 2 c xvj°.
Dyabolo fuit et passio 2 ca
ritas xpi ꝙtēpnit ibidem.
Dyabolus quo cecidit libro
primo c xxxiij°.
Dyaꝰ filat mago li° j° c xxj°.
Dyaꝰ filat carboni li° j° c liij°.
Dyabolꝰ similat leoni 2 ami
libro ārto capto xiij°.
Dyaꝰ filat vlpi li° iij° c lxvij.
Dyaꝰ filat talpe li° vj° c xxx°.
Dyaꝰ filiꝫ est naute vermi
et sagittario li° pmo c xij°.
Dyabolꝰ filiꝫ est lictori li° j°
c pmo 2 libro iij° c ℔ xv°.
Dyabolꝰ quē potuit decipe
libro iij° capto xiij°.

Dyabolꝰ si sat cogitacionēs
hoīu libro sexto c xxxix°.
Dyabolꝰ qn illudere potest
et qn no li° vj° c xcvij°.
Dyabolꝰ quare nō videt
li° v° introgaⁿᵉ vij° qⁿᵉ seda.
Dyaꝰ ꝙre aliqꝫ magis est
pnꝫ li° v° introgaⁿᵉ xv° qnq vj.
Dyabolꝰ ꝙre pmittit men
tiri libro ārto c xxxviij°.
Dyabolꝰ ꝙre impedit peni
tētes 2 orātes li° iij° c lxv°.
Dyabolꝰ quo ipugnat eo
uersos li° iij° c lxxix°.
Dyabolꝰ aliqbus modis temp
tat li° iiij° c xxix°.
Dyabolꝰ an dnāt pp rubo
rem confessiōis li° vj° c xx°.
Dyaꝰ quo facit homēz cecū
et ligat manꝰ et pedes li°
ārto c ℔ vij°.
Dyabolꝰ suadet ingsiem et
sup vires li° iij° c xx°.
Dyabolꝰ dnātur pp tria
pcrata libro pmo c xvj°.
Dyabolꝰ quo est in aiā vel
i corpe li° pmo c xxxij°.
Dyaboli ārta ē malicia li°
pmo capto xxxviij°.
Dyaꝰ quo impedit ne deꝰ et
aiā ueniat li° pmo c lxv°.
Dyaꝰ aliꝫ aliqua loca iha
bitat li° sexto c lxxix°.
Dyaꝰ aliter et aliꝫ fug
gerit li° ad reges c xxxiij°.
Dyaꝰ an dnētur pp malum
desiderium li° ad rḡl c xxxviij°.
Dyabolꝰ hz tres voces ꝙtra
aiam li° ad reges c xxxiij°.
Dyaꝰ nullꝫ dnāt in aiā insti
ꝓ aliqm in corpꝰ li° pmo c iij°.
Dyaꝰ turbat ꝓ no possidet
iustos li° pmo capto nono.

Dyabolꝰ horribilit² seuit ī
tꝑrum nob. li° j°. c. ij°. 2 sexto.
Dyabolꝰ nō ē ydamandꝰ
nec noiandꝰ. li° j°. c. xiij°.
Dyaꝰ tenet aiaꝫ pectatꝛ̄ē
quīq; modis. li° j°. c. xvj°.
Dyaꝰ ipperat horribilit² aiē
dāpnate. li° j°. c. xxviij°.
Dyabolꝰ diuersimode hoiēs
vexat. libro pmo. c. xxxij°.
Dyabolꝰ varie exit ab hoī
bus. li° pmo. c. xxxij°.
Dyabolꝰ habz oculos et au
res. li° pmo. c. xxxiij°.
Dyabolꝰ hz discretionē omn
pēnazū. Ibidem.
Dyabolꝰ vellet horrēda pati
ut sposā pectaret. Ibidē.
Dyaꝰ fatet² causas ruine sue
et in quo affectu ceciderit. Ibid.
et libro qrto. c. lxxiij°.
Dyaꝰ subdit² hūlibꝰ. Ibidem.
Dyaꝰ aiā mala vellet pati
anteq; peteret miam. Ibidem.
Dyaboli vror ē aiā mala. et
suffocat² ī partu. li° j°. c. xliij°.
Dyaꝰ ē deformior omnibꝰ
creaturis. li° pmo. c. liij°.
Dyaboli tactū sentiūt tapto
res. et nīq; iudices. li° vj°. c. x°.
Dyabolus obduratꝰ ē ad tēp
tandū. li° sexto. c. xiij°.
Dyabolo appn̄ simlis aiā
dampnat². li° vj°. c. xxxj°.
Dyabolo qualiter sut aiē simi
les in hoc mūdo. Ibidem.
Dyabolꝰ letat² de dampna
cione aiē. Ibidem.
Dyaꝰ vellet aiam seruī emē
pro oībus dampnatis. Ibidē.
Dyabolꝰ eicit² per verba po
sita. libro sexto. c. xxxiij°. cap°

Dyaꝰ fert sentēciaꝫ m aiaꝫ dāp
nata. libro sexto. c. xxxv°.
Dyabolꝰ describit et distinguit
superbiā. cupiditatē. ⁊ inuidiam.
auariciā. accidiā. ⁊ mm. luxu
riā. libro sexto. c. xxxix°.
Dyabolꝰ disputat cū magia
sup aiā. ⁊ Ibidem.
Dyabolꝰ fatet² vt̄ꝫ sciat cogi
tationes hoīm. ⁊ Ibidem.
Dyabolꝰ ignorat cogitaciones
bonas. ⁊ Ibidem.
Dyaboli memoria ꝙphēdit
oia pcta. ⁊ Ibidem.
Diaboli tactꝰ p restitucionē
male acquisitoꝝ p elemosinas
et missas purgat². ⁊ Ibidem.
Dyaꝰ illusit mōchū ut fieret
sit imperator et papa. libro
sexto. capto lxviij°.
Dyaꝰ nō potest ullide scōs et
amicos dei. li° vj°. c. xxij°.
Dyaꝰ m veste mōchoꝝ appa
ruit. libro sexto. c. xcix°.
Dyaꝰ et deus certant p aiā
bus. libro vltīo. c. sexto.
Dyabolꝰ elegit ab ītio deū
odire. ⁊ Ibidem.
Dyaꝰ ēt peccauit. li° vltīo. c. xxvij°.
Dyabolꝰ disputat sup anima
filij brigitte. li° vltīo. c. xxij°.
Dyaᵐ sequūt² hoiēs ad iferna
ꝙtempto xpō. li° vj°. c. xxvij°.
Dyabolꝰ dnāt² quīq; apte hoī
bus iustis. li° ad rḡes. c. xxiij°.
Dyabolꝰ dnāt². et xpūs ꝙtempsit².
libro ad reges. c. xlij.
Dyabolꝰ vertit galeas xp̄ianoꝝ
ad octipuit. ⁊ Ibidem.
Dyaboli et angeli certamen
dubiū facit ī ostancia. libro ad
reges. capto xlviij°.

Dyaboli et aie dampnate horrenda ĝiunctio. Ibidem.
Dyaꝰ aiaꝫ purgandas videre nō potuerat pp fulgorē. Ibidem.
Dyaboli malicia p silitudines declaratur. Ibidem.
Dyaꝰ nuĝ infundit veram ĝsolacōne aiabꝰ li° iiij°. c. xviij°.
Dyaboli falsitates plane pmittē sūt veritati li° iiij°. c. xxxviij°.
Dyaꝰ fiat vicin videri virtutē. libro q̄rto c. lxviij°.
Dyabolꝰ revelat vitā 2 mores aie dampnate li° iiij°. c. C. ij°.
Dyaꝰ fiat aiaz tot̄ mutacōne et ēr. li° iiij°. c. viij°.
Demonū tria sūt genera. li° sexto. c. lxxx°. et lxxxj°.
Demonia septē in vno hoīe libro sexto. caplo xcvij°.
Demon incubus vn recipit corpꝰ. li° sexto. c. lxxxj°.
Demon incubꝰ quibꝰ verbis expellit. Ibidem.
Doctrina dei pulchra ad cognicionē dei. li°. vj°. c. xlv°.
Domꝰ aie est corpꝰ meo caustos. li°. vj°. c. lxvj°. 2 li° vltio. c. v°.
Domꝰ dei. li° pmo. c. xviij°.
Domꝰ spualis. li° vltio c. iij°.
Domus treb. li° ij°. c. xxv°.
Dolorib⁹ remedia 2 q̄lit dolendo. li° pmo. c. xxij°.
Doici regula emendat. Ibidem.
Doici regula pauci sequunt. Ibidem.
Dnē due sūt. humilitas et superbia. libro pmo. c. xxix°.
Dnā dampnati disputat cū filiabꝰ. li° vj°. c. lij°.
Dyonisiꝰ orat pro francia. li° ad reges. c. xxvj. et sequenti.
Dulcedo dina vn prouenit. libro q̄rto. c. lxxviij°.
Duy belli quales esse debet. libro quarto c. lxxvj°.

Ecclesia dei gparat castro nobili. libro pmo. caplo quinto.
Ecclie leges legent p pecuniā nō p aiabꝰ li° vj°. c. xv°.
Ecclie murꝰ destructꝰ e quia ppria volūtas agit. libro ad reges. caplo xxx°.
Ecclie ruina audiet tota cāstianitab. libro tercio. c. sedo.
Ecclesie tripler status describitur. li° tercio. c. xxiij°.
Ecclie ruina magn. li° iiij°. c. lxxviij°.
Ecclia obsessa domesticis. li° quarto. caplo lxv
Ecclia et clerus pmo i tribulacione et pauptate surrexit. libro quarto. caplo. lxxvj°.
Ecclia recepit a thꝰ bois. Ibidem.
Ecclesie quare data sūt bona temporalia. Ibidem.
Ecclesie fundamētū quo possessum e. li° pmo. c. v°.
Ecclia ĝpat vince. li° iiij°. c. x°.
Ecclia dupliciter maculatur libro sexto. caplo lxxij°.
Ecclia ꝑtū apostatauit. li° vj°. c. xxvj°. ut li° ad rḡe. c. xxx°.
Sedm ecclias quo viuendū sit. li° tercio. c. xxxiij°.
Ecclesie abusiones quinq li° quarto. caplo. xxxiij°.
Ecclia quo restaurāda est. libro quarto. c. xlix°.
Ecclia quo ĝparatur anseri. libro quarto. c. xxvj°.
Ecclie plaga et sacerdotum. Require Sacerdos.
Ecclia et septem sacramenta. libro tercio caplo xxiij°.

Ecclie instrumēta et vasa q̄
sūt. li° sexto capło xxvj°. ut
libro ad reges. c. xxx°.
Ecclesie gladius quō pięcty
est. libro p̄mo. c. lvj°.
Ecclie defensiones qualit
suspendunt in altissimo pa/
tibulo. libro p̄mo. c. lvj.
Eccliā quō debet stare. libro
quarto. capło. lxv°.
Eccliē status. li°. vj°. c. xxxviij°.
Edificandi ꝑfarmacio. li°. j°.
capło xviij°. 2 li°. iij°. c. xvij°.
Eduliū iustor. ē sapiā dina.
libro sedō. c. xxv°.
Elemosina q̄libz. li°. iiij°. c. xiij°.
Elemosina nō accepta. li°. j°. c. iij°.
Elemosinar largicio a tactu
demonū. li°. sexto. c. xxxix°.
Elizabeth et maria cū gau/
dio quęrer. li°. vj°. c. liij°.
Ericq rex p̄mcauit btē brigit/
te pulchram reuelacionem
libro sexto. capło lxvj°.
Eraclī tꝑlici diuīsione diuidit
mūdus. li°. sexto. c. lxvij°.
Erates scr. li°. iiij°. c. ix°.
Epūs sc̄ūb qualis debz esse.
libro sedō. capło xxx°.
Episcopor vita pulchre de/
scribit. libro tercio. c. p̄mo.
Epor ordēs p̄ dī tpe. Ibidē.
Epūs debet ponē pondꝰ. et
esse p̄cinctꝰ. li°. iiij°. c. C. xxvj°.
Epūs debz habē fasciculū
flor in manu. Ibidem.
Epūs qualit. se regulare debz
in viuendo. Ibidem.
Episcopi potestas ꝓ q̄ as/
sumenda est. Ibidem.
Epi boni remuneratio. Ibidē.
Epūs habz tres inimicos. et
remedia. li°. iij°. c. sedō
Epūs q̄liter viuat cū subditis.
libro vltimo capło xij°.
Episcopus quō puniat malos.
libro sexto. c. xx°.
Epūs quō potest quęri ad
deū. libro sexto. c. xxvij°.
Epūs quō se regat ad omnes
libro sexto capło lij°.
Epūs hz duas ꝑmiū. li°. vj°. c. lxv°.
Epūs nō dz dissimilare pecta
ꝑ corripe. li°. ad reges. capło
xxij°. et xviij°.
Epūs debet trahi ꝑ caritatem
ad eqme. li°. ad reges. c. xxix°.
Epūs dz cauere abusiones.
libro ad reges. c. xviij°.
Epūs malus hz nocte horas
cū ancilla. li°. iij°. c. vj°.
Epūs stat² sꝑ mee. li°. iij°. c. ij°.
Epūs stat² bruco. li°. iij°. c. xv°.
Epūs q̄rat² papilioni. li°.
iij°. c. xiij°. et li°. ij°. c. xiij°.
Epūs q̄rat² porco. li°. vlto. c. xxx°.
Epi edificant pharaoni duas
vrbes. li°. sedō. capło nono.
Epor cōsuetudo q̄sacio. li°. iij°. c. ij°.
Epor officiū qualit. est ex/
cendi. li°. iij°. c. iij°.
Epi mali. et canonici boni vi/
ta. et mores. li°. iij°. c. iiij°.
Epi et principes ecclīe pessi/
mis subrūtur ꝑplīs. li°. iij°. c. v°.
Epi mali q̄sacio sub typo ad/
ulteri exprimit. li°. iij°. c. vj°.
Epūs malus silīs ē flabello
libro tercio. c. vij°.
Epūs corrigat ut thomas
cātuariensis. li°. iij°. c. xiij°.
Epūs ꝓpcta describit. li°. iij°. c. xiiij°.

Error malor et sciencia
ostensio. libro iij°. c. xvj°.
Epm malū redarguit virgo
maria. li°. iiij°. c. C. xxv°. Regre
prelatq sacerdob.
Euangelia cur dissonant. li°
v°. intrōgacioē xvj°. q. ne tercia.
Exequie pompose nō pſunt
aiabus. et ingrate sūt deo.
libro sexto. c. xxj°.
Excellencia magna xpi. li°.
ad reges. caplō primo.
Exicatū scient sepelientē pec
cat in tnitate. li°. j°. c. xiij°.
Exicatq fetorē portat sceū
spūalem. li°. vj°. c. lxxxvij°.
Exicacionē qtempnat po
tentes. Ibidem.
Exicati z dāpnati sūt apud
deū pſbteri qcubinarij. libro
vltimo. caplō. x°.
Exicati et blasphemi p pēn
cipes puniūt. li°. ad rgl. c. iiij°.
Exempla mala nocēt. li°. vj°. c.
lij°. et libro iiij°. c. C. xiij°.
Exempla mala parentū nocēt
filijs. li°. vj°. c. xxxij°.
Exempla pessima platoz pro
dūt aiās. li°. vltō. c. xij°.
Fatū et fortuna damp
nat xpīs. li°. vj°. c. lxxvj°.
Fato et fortune credē
tes. reprobat xpūs. li°. vj°. c. lxxvj°.
Franciscq emendat a xpō
libro vltō. c. xx°.
Francisco ispirata ē regula
a deo. Ibidem.
Fres ppetuj dāpnant. Ibidem.
Fracisco declarat gnsacione
sua. li°. vltō. c. ij°.
Francisci frī revelat de pena
petoz. li°. vltō. c. vij°.
Francisci frī cur de ppa sede
libro vltō. c. viij°.
Fcia quo peperiss si nō pec
cass. li°. primo. c. xxvj°.
Feias superbia de nobilitate
dampnat. li°. vj°. c. lij°.
Feias hui tpis reprehendit
malicia. li°. vj°. c. lvj°.
Feia regenda ē cū magna
maturitate li°. ad rgl. c. xij°.
Fracpci cur qtinguit nō pro
uisa. li°. v°. intre xiiij°. q. ne iij°.
Fide spem et caritate habuit
xpūs i passioe. li°. j°. c. xxxix°.
Fides spes et caritas deficiūt
in xpianis. Ibidem.
Fidei fuanda consilia. libro
quarto. c. C. xxix°.
Filij dauid tres sūt status
libro sedō. c. v°.
Filij mali de malis parentib9
generant. li°. j°. c. xxvj°.
Filij paganoz et judeoz quo
saluant. li°. ij°. c. primo
Filiq lacmaz quis ē. li°. iij°.
caplō quito. et caplō. i. iij°.
Filios trahentes ad pompam
qpant serpentib9 li°. vj°. c. xxxij°.
Filij matrū superbia seqtes dāp
nant. li°. vj°. c. lij°.
Filia in purgatorio horribilit
loqt mri viuēti. Ibidem.
Filia istruit mr ad pompā
mūdi et carnis. Ibidem.
Filiq brigitte in judicio dei. li°
vltō. caplō xiij°.
Filiq cur portat pecā prīs. li°
v°. intro ne xiiij°. quōe tij°.
Filijs quo prosūt preces ma
tris. li°. iij°. c. lvj°.
Filios male nutrientes pecāt

li° vj° c. xxxij° et lij°.
Fosse periculose sunt pulchritudo
et delectacio li° iij° c. xiij°.
Fortitudo in adversis tenen-
da est li° iiij° c. C.
Galea aie est voluntas
placendi soli deo li°
ad regs. c. xxxiiij°.
Galeas vertunt xpiani ad oc-
ciput li° ad reges c. xlij°.
Galeas xpianorum vertit dyaus
ad occiput li° ij° c. vj° vel ad
reges capto xlij°.
Georgius bn rexit se in milicia
libro secdo c. vij°.
Gazophilacia duo habz xps
libro primo c. xv°.
Gladius spualis est spes in deum
li° ad reges c. xxxiiij°.
Gladius ecclie abiectus est li° j° c. lvj°.
Gladius cordis marie li° vj° c. lvij°.
Gladius confessionis li° iiij° c. lxxiiij°
et lxxxix et li° ad reges c. xxxiiij°.
Gladius quo nunc extrahitur libro
sexto capto.
Gracia committitur vincenti tem-
tacione li° vj° c. iij°.
Gre pulcher effectus li° vj° c. xxiiij°.
Graz actio fugat ociu li° vj° c. lxv°.
Gracie cur inequaliter dividuntur
et oibus pfertur li° quinto. Inter-
rogacione nona q° prima.
Gra cur aliquibus subtrahitur
cicius li° v° interrogacione xiij q° j.
Gra cur aliquibus subtrahitur
in senectute. Ibidem q° secda.
Gra datur oibus diversimode. Ibidem.
Gravissima pena purgatorij
est nescire se salvatum li° vj° c. xxxix°.
Generacio nobilium descendit pp
demeritum superbie. Ibidem in fine.

Generacio duplex carnalis et spua-
lis li° iiij° c. xiij°.
Glam sanctorum commendat ma-
ria libro primo capto xx°.
Gloria iustorum augetur p tem-
tacionem li° primo c. liiij°.
Glorie eterne nulla est recom-
pensacio pp meritum li° vj° c. xvj.
Glaz equalem habet petrus et
paulus li° ad reges c. primo.
Gloria cur non videtur in hoibus
li° v° interrogacione viij q° ij.
Greci non habebunt pacem nisi
redierint li° ad regs. c. xxiij°.
Gula et luxuria clericorum sequitur
profunditas inferni li° vj° c. vij°.
Homo contempnit caritatem
xpi et servit dyabolo.
li° primo c. primo.
Homo est regnum dei. Ibidem.
Homo deviat et oibus creatura
in ordine suo li° j° c. xxvj°.
Hoies impendunt servicium deo
tripliciter li° primo c. xiiij°.
Hoim peccancium tria sunt gnra
libro primo c. xxv.
Hoies diversimode a dyabolo
vexantur li° primo c. xxxij°.
Hoies redarguit xps per an-
gelos scos et dyabolos libro
primo capto xlv°.
Hoies bestialiter viverunt li° vj° c. liiij°.
Homo quam nobiliter creatus est cum sensibus
et virtutibus li° vj° c. lxvj°.
Ho peccabat aliter aliter angeli
li° ad reges c. xlviij°.
Hoibus data est lex caritatis
ne dampnarentur li° ad regs. c. lvj°.
Ho ignatus est deo li° j° c. lxv°.
Ho est sicut arbor li° vj° c. xxx°.

Hō quō placē deo pt̄ ī honōe
et diuitijs. li° iiij°. c. lxxvj. et
libro sexto. c. xxvij°.
Hō ē sicut apis maior. li° j°. c. xliiij°.
Homo et vita eiꝰ ē q̄i vitrū.
li° ad reges. c. xlviij°.
Hō est ꝯtrariꝰ voluntati dei.
libro q̄rto. c. xxxix°.
Hoīes tres in mūdo petūt
mīaz. li° p̄mo. c. xxxvj°.
Hoīs creacio et ruina ꝛ multi
plex r̄paracio. li° scdō. c. xvij°.
Hoī cur data sūt mēbra cor
poris. li° v°. Intro^ne ij. q^ne iij.
Hō pulchre īformat̄ ad cog
nicionē dei. li° vj°. c. xlv°.
Huānā nāꝫ cur assūpsit deꝰ
libro quīto. Int^ne x. q^ne p̄ma.
Hūilitas cordis. oris. et opis.
libro sexto. c. lxv°.
Hūiliare se q̄druplr̄. li° iiij°. c. xcj°.
Hūilitas q̄ est pfcā. li° iiij°. c.
xcvij°. et li° ij°. c. xxiij°.
Hūilitas vera. li° j°. c. xviij°. ꝛ xxix°.
Hūilitas marie. li° j°. c. xlij°.
Hūilitatē vocat se maria. libro
primo. c. xxix°.
Hūilitas xp̄i dampnat super
biā. li° vj°. capl̄o lij°.
Hūiliari debēt p̄lati nō super
bire. libro sexto. c. liij°.
Hūilitas duplex. li° vj°. c. lxv°.
Hūiles violenti rapiūt celū.
libro sexto. capl̄o lxix°.
Hūilitas habet verā sapiēciā.
libro sexto. c. xcij°.
Hūilitas oppressā ē per vi^a
libro ad reges. c. l°.
Hūilitatē describit bt̄a v̄go
et eiꝰ fructꝰ optimos. li° ij°. c. xxiij°.
Honores amant̄ et xp̄s con
tēpnit̄. libro p̄mo. c. xl°.
Honores docet xp̄s temperā
dos. libro vj°. c. xxvij°.
Honor mūdi ꝯtēpnendꝰ ē.
libro ad reges. c. xiij°.
Honor mūdi et pulchritudo
excecat aīaz. li° iiij°. c. C. xxvj°.
Hospites sp̄uales. li° vj°. c. lxv°.
Ieronimi ꝯmendacio. li° iiij°.
c. xxj°. et li° vj°. c. lx.
Iheronimꝰ vitas patrū con
scripsit. li° iij°. c. xxj°.
Ieiūniū marie et johānis.
libro iiij°. c. C. viij°.
Ieiūnia p̄moꝝ hēmitaꝝ. Ibidē.
Ieiunādū ē rōnabilit̄. li° vj°.
c. lxv°. et li° iiij°. c. xx°.
Ieiunia et opa iusticie p̄ sup
biā vastant̄. li° vj°. c. lxix°.
Iehemie opa t̄plicia et t̄x
via. li° vj°. c. lij°.
Indulgēcie rome sūt maxīe
efficacie apud deū. li° vj°. c. C. ij°.
Indulgēcie rome sūt maiores
q̄ credit̄. li° vj°. c. C. v°.
Indulgēcie sc̄i sepulchri sūt
maxīe. li° vltīo. c. xiiij°.
Indulgēcie q̄liter requirant̄
et retinēt̄. li° iiij°. c. xvj°.
Indulgēcie etiā durāt ī locis
et villis destructꝭ. li° iiij°. c. xxiiij°.
Incātacio fugiēda ē. li° vj°. c.
xxviij°. ꝛ li° ad r̄ges. c. xxxviij°.
Infanciū matrimonia īgrata
sūt apud deū. li° ad r̄gl. c. ix°.
Infantes baptizati intrant
glāz. li° scdō. c. p̄mo.
Infantes paganoꝝ nō pūni
unt̄. Ibidem.
Infantes cur moriūt̄ sine
baptismate. li° v°. Introgacioē
sexta. q̄stioē p̄ma.
Inconstancia facit dubium

euentu aiaꝝ. li° ad rg. c. xlviij°.
Igne peribit mundꝰ et fert
sniā. li° pmo. c. xlv°.
Ignis purgatorij pgat per
restitucione male acquisito
rū. et p elemosinas ꝛ p mis
sas. li° vj°. c. xxxix°.
Ignis diuinꝰ tplicit in scis
exarsit. li° iij°. c. xxj°. Ibide
Ignis quo exit de duro silice.
Ignis quo in arido ꝯcludit.
libro sexto. c. xliij°.
Ignis quo extrahit de cris
tallo. li° iij°. c. xxj°.
Ignis ardetissimꝰ. li° vj°. c. xlij°.
Ignis ē deꝰ qui habet tria.
libro qrto. c. xliij°.
Ignis marthe et marie.
libro sexto. c. lxv°.
Infernꝰ ipperat horribiliter
aie dapnate. li° pmo. c. xxviij°.
Inferni et purgatorij pene
pandūt ad cautela. li° vj°. c. lij°.
In iferno ē magna mia dei
quo ad penas li° ad rg. c. xlviij°.
Infernꝰ mundꝰ et pgatoriū
clamat cot pncipes. libro
ad reges. c. lvj°.
Inferni pene dant in pode
ꝛ mesura. li° iij°. c. xxviij°.
No. Inferni et lymbi nulla ē redep
cio. libro qrto. c. vij°.
Inferni pene cur no vident
ab hoibꝰ. li° v°. intne viij. qne iiij.
Increpandi sūt pctores qdrut.
libro qrto. c. xcviij°.
Ingratitudo ē maximū viciū
li° j°. c. j°. ꝛ ij°. ꝛ li° vltio. c. xliij°.
Ingratitudo ipedit pmissa dei
libro scdo. c.
Inobia gnuisse punit. li° ad rg.
c. xxiij°. ꝛ li° vj°. c. xxxix°.

Inpaciēcia gnuit rphedit a spo
sa ꝛ a scis dei. li° vj°. c. vj°.
Inpaciencia ē currꝰ viciorꝫ. li°
ad reges. c. xv°.
Inpacie viciū arguit beata
vgo. li° iiij°. c. xxiiij°. ꝛ xcvij°.
Invidia distiguit p dyabolū.
libro vj°. c. xxxix°.
Joseph et marie ꝯuersacio pꝰ
anūciacione. li° vj°. c. lix°.
Joseph scuit in spū maria vo
tū vgnitate fecisse. li° vltio. c. xxv°.
Johis baptiste ꝯmedacio. libro
iiij°. c. xviij°. ꝛ c. C. ix°. ꝛ li° j°. c. xx°.
Johes baptista pulchre laudat
deū. et orat p pctoribꝰ. li° iiij°.
c. lxxiiij°. ꝛ li° ad rg. c. xxxiiij°.
Johes ewagelista ꝯmendatur
libro iiij°. c. xxv. ꝛ xxiij°.
Johes pulchre redargiut rges.
libro ad reges. c. xxv.
Johes leuissiā morte mortuus ē.
Ibide. Et libro qrto. c. pmo.
Johes pp ꝛ ꝯstitiones eiꝰ. li° vl°. c. viij°. No.
Ira distinguit p dyam. li° vj°. c. xxxix°.
Ire remediū. li° vj°. c. lxv°.
Ira mala ē. li° vj°. c. vj°.
Iracūdo et ivido cur pmittit
vindicta. li° v°. intro ne vj. qne v.
Irrisores dei p pncipes puniat
li° ad reges. capto iiij°.
Intēcio bona ē securis aie pre
scindēs vicia. li° ij°. c. xxvij°.
Intēcio debet ēe recta i suicio
dei. li° iiij°. c. xxiiij°.
Intelligēcia cur dat aliquibꝰ
maior. li° v°. intro ne xiij. qne iiij.
Judicij snia fert ꝯt oies hoies
libro pmo. c. xlj°.
Judiciū cur ptrahit. li° j°. c. lvj°.
Judex offensaꝝ suaꝝ ē xps. et
nullꝰ alter. li° ad rges. c. xxiij°.
Judex iustꝰ nomen dꝫ habere

p oculis li° iiij°. c. C. ij°
Judices iniqui ire sustinet. li° v°.
introgacõe seda. q^ne iij.
Judei obdurati q^tepmut xpm li°
sedo. capto tercio.
Judei et pagani multi i occulto
q^fitet xpm li° sedo. c. iij°
Judei q^rebat xpi morte. sicut
absolon pris li° ij°. c. v°.
Justicia dei p seos declarat q^t
pcatores. li° pmo. c. v°. Ibide
Justi^a no pdicat ꝑ miat male
Justicia dei tpliciter placit pec/
catoribꝫ. libro pmo. c. xxv°.
Justis pmittit deꝰ q^dã. li° j°. c. xlj°
Justicie opa p superbiam vastant
libro sexto. c. lxxix°.
Justicia requirit quãꝫ p sui per/
fectiõe. li° ad reges. c. xxxviij°.
Justicia dei appauit in angelis
li° ad reges. c. xlviij°.
Justicia duplex i deo c. Ibide.
Justicia ecclie mutata e in facie
pecunie. li° pmo. c. lvj°.
Justicia dei no mutat. ꝑ caritas
magl ondit. li° ij°. c. xij°.
Justicia dei sp hz secu miaz. Ibide.
Justi a dyabolo et xpbis tribu/
lant. li° iiij°. c. lxxix°
Justicia dei rigor e magn. li°
iij°. capto lxxxv°.
Justicia et lex cur istituta sut
li° v°. intro^ne seda. q^ne arta.
Justi cur tbulant et reprobi
psperant. libro v°. intrõgacõe
sexta. qstione seda.
Justi vident dapnati ꝑ vltiões
et xpbi saluati. li° iij°. c. xxxj°.
Justi dre de merito bñ pacisc
li° v°. int^ne xv°. qstione arta.
Justi qui habet spm dei quare
peccant. Ibide. qstione quita.
Jura ecclie legũt p pecuniis 2 no
p aiab. li° vj°. c. xv°.

Labor p aiax salute
pmiat pulchre. libro
sexto. c. xlviij°.
Laboratores sut sicut azini i/
clinati ad tra. li° ij°. c. xx°.
Laborãdũ e i ꝓuicio dei cũ me/
sura 2 discrecõe. li° iij°. c. xx°.
Lac offerentes ꝓpetibꝰ et cibaria
permanentibꝰ reprehendũntur
li° vj°. c. lxxviij°.
Lacrime et pia opa ꝑsist vitis
et deficit. li° vltio c. xiij°.
Lacme sut diuse. li° iij°. c. xiij°.
Lacme mudant ex triplicẽ
libro q^rto. c. lxxxj°.
Lacrime instor. Ibidem.
Lancee q^uq^ transfirent cor
matie i morte filij sui. libro
primo. capto xvij°.
Latro q^dõ se emendabat. libro
sexto. capto xviij°.
Laboratores sut sicut tauri i/
domiti. libro pmo. c. lvj°.
Laudat xps maria pulchre
libro pmo. c. lj°. 2. xlvj°.
Laudat maria xpm sapia et
virtute. li° pmo. c. l°.
Laudat xps maria et ꝙpat
flozi. li° pmo. c. lij°.
Laus ꝓpa no e acquirenda
li° v°. int^ne vij°. q^ne arta.
Laus dei q e plena. li° vj°. c. xxxviij°.
Laus marie q e. li° j°. c. viij°.
Lautecij optia volũtas. libro
sedo. capto xxvj°.
Lascima ephendit maria. li°
sexto. capto C°. ix°.
Lazarũ resuscitauit xps ꝓpt
q^tuor causas. li° iij°. c. lxxij°.
Leticia mũdi dapnat maria
p passiõe filij. li° j°. c. xxviij°.
Leticia moderata licita e. li°
iij°. capto C°. xxvj°.

Letandū vt ꝙ sit de tribulacōe
iustor. li°. vj°. c. xliij°.
Ler euāgelica. ꝙtēpnit. 2 ve/
pbat. ī mūdo. li°. j°. c. xlvij°.
Ler āre data ē. li°. v°. ptr̄ ñ. q. mj.
Ler dei q est. li°. iiij°. c. iij°.
Ler erat quasi vestib; qeda
libro pmo. c. xlvij°.
Ler ecce legit. p peccatis 2
nō p aīab;. li°. vj°. c. xv°.
Ler carnis ꝓponit legi dei.
libro vj°. c. xxviij°.
Lictor dei ē dyabol;. li°. j°. c. j°.
Liber vite. li°. ad reges. c. xlviij°.
et libro sexto. c. xxxix°.
Limb; describit. et qualiter
scī clamabat. xpm. li°. ij°. c. xv°.
Lorica virtutū ē caritas. li°. ad
reges. c. xxxiiij°. 2 li°. iij°. c. lxxiij°.
Lorica ē divina abstinencia.
libro qrto. c. lxxxix°.
Liberū arbitriū qre datū ē
hōi. li°. v°. ptr̄o ne. iij°. q. ne. iij°.
Luce scīs qnedat maria.
libro pmo. c. xx°.
Lucifero sūt silēs mali sacer/
dotes. libro pmo. c. xlj°.
Luxuriosi; silib; ē tb;. li°. j°. c. xiij°.
Luxuria amat. xpb; ꝙtēpnit.
libro primo. c. xl°.
Luxuria ducit mūdū ad dap/
nacionē. li°. j°. c. liij°.
Luxuria p suffocat spm sacer/
dotū. li°. j°. c. xlvij°.
Luxuria clericor. sequit. p/
fundit. as ī terni. li°. vj°. c. vij°.
Luxuria distinguit. p dyabo/
lum. li°. vj°. c. xxxix°.

Magi adorabāt xpm
nsciēte. li°. vltō. c. xxv°.
Male acquisita nō debēt
recipi scient. a clericis vel a
monachis. li°. iij°. c. xviij°.
Male acquisitor restitucio.
purgat. a demonū tactu. libro
sexto capto xxxix°.
Male acquisita scient. tenen/
tes dapnant. li°. vj°. c. lxxxv°.
Male acquisita reddenda sūt.
libro vltō. c. xvij°.
Male acquisita ducit. ad dap/
nacionē. li°. ad reges. c. xlviij.
Male acquisita impedit. viam
celi. Ibidem.
Male acquisitor horrenda pe/
na. p dyabolū. Ibidem.
Mali de malis frequēter gene/
rantur. li°. j°. c. xxvj°.
Mali quāqp an tēmp; nature
moriūt. li°. secdo. c. pmo.
Mali to'lerant. ad defensionē
et qr paganos ad pbacionē bo/
nor. li°. ij°. c. vij°.
Mal; cur morit. bō morte. li°. v°.
ptrogacōe xiij°. q. ne quita.
Mali cur nō ptmittūt. qnqp
fiāt mala. li°. v°. ptr̄o. xv°. q. ne. iij°.
Mali voluit videri boni et nō
ee. li°. pmo. c. xxiij°.
Mali qpat. abortino. li°. j°. c. xliij°.
Mali qpat. aquile. li°. j°. c. xvij°.
Mali qpat. flabello. li°. iij°. c. vij°.
Mali qpat. papilioni. li°. iij°. c. xiij°.
Mali qpat. symee. li°. iij°. c. xj°.
Mali qparant. pomo corrosō.
libro pmo. c. xiij°.
Mali qpat. bruco. li°. iij°. c. xv°.
Mali qpat. vote. li°. iiij°. c. xxvij°.
Mali qpat. aspidi surdo luti. li°. vj°. c. lij°.
Mali potāt xpm felle 2 pūgūt.
libro pmo. c. xxx°.
Mali loquūt. qr deū. li°. vj°. c. lxxv°.
Mali āre viuūt. li°. j°. c. xxv°.
Mali āre pluves sūt. qp boni.
libro pmo. c. xxij°.
Mali āre p spectat. li°. v°. ptrogā/
cione tercia. qstiōe sexta.
Mali āre laudant. de pdicac.

libro iiij° c. xv°.
Malis q̄re pcit mia dei et patit̄
eos. li° p̄mo c. xxv°.
Mali q̄re tolerādi sūt īt̄ bonos.
libro p̄mo. c. xxij°.
Mali q̄re nō pmittūt̄ facē q̄
volūt. li° v° int̄ne xv. q̄ne iiij.
Mali q̄re nō subtrahunt̄ ne
peccent. li° scdō. c. j°.
Mali quō puniēdi sūt. li° vj. c. xxij°
Mali pciūt sup deū lapidē. li°
quarto. capl̄o xc. c. xix°
Mali addūt dolorē dolori. li° vj°
Mali flagellāt deū. li° iiij°. c. lxiiij°.
Mali īchoāt bō ꝫ nō pficiūt.
libro iiij°. c. C. viij°. vj°. c. lij°.
Mali docēt tres vias malas. li°.
Mandata data sūt ut hoīes deo
placerēt. li° vltīo c. xxvij°.
Mandata dei blasphemāt esse
difficilia. li° j°. c. lviij°.
Manꝰ duꝝ spūalis. li° iiij°. c. xiij°.
2 lxxiiij°. et li° ad r̄ges. c. xxxiiij°.
Magister theologie r̄phēdit̄ p
mariā. li° iij°. c. viij°.
Docet brigittā orare. li° j°. c. viij°.
Maria — Pdicat magnā caritatē x̄. li° j°. c. ix°.
Cōceptio pulchre describit̄. Ibidē.
Marie — Noꝝ maxī hōr̄ 2 bonitatis. Ibidē.
Tplicit̄ hōrata ē a deo. li° j°. c. xlij°.
Reuelat vitā iuuētutis sue. li° j°. c. x°.
Est speculū monialiū. Ibidem.
Voluit ēē ancilla et facta est
domina. Ibidem. xx°.
Cōmēdat lucē 2 glaz scōr̄. li° j°. c.
Maria — Dat r̄mediū q̄t tristiciā. li° j°. c. xxij°.
Dāpnat coreā p passionē filij.
libro p̄mo. c. xxvij°.
Marie cor trāsfixū fuit ī mor-
te filij. Ibidem.
Describit supbiā t̄r. li° j°. c. xxix°.
Vocat se hūilitatem. Ibidem.
Marie dilcō qualiter attingi
potest. Ibidem.
Hz coronā de septē lapidibꝰ
et liliis. li° j°. c. xxxj
Inmūnis ē ab oī pcco. Ibidem.
Et xp̄s redimerāt mūdum
vno corde. li° j°. c. xxxv°.
Laudat xp̄m de t̄bus excellē-
ciis. li° j°. c. xxxvij°.
Laudat̄ ab obediencia hūilitate
et caritate. li° j°. c. xliij°.
Pdicat tres excellēcias suas. Ibidē.
Laudat xp̄m sup potēcia. sapiā
et virtute. li° j°. c. l°.
Mariā laudat xp̄s pulchre. Ibidē.
et li° j°. c. xlvj°.
Inpetrat purgatorio tplicem
graciā ī mūdo. Ibidē.
Cpat̄ aurore. li° j°. c. l°.
Ascēdit sup q̄nq̄ mōtes. li° j°. c. lj°.
Silis ē x° forma 2 facie. Ibidē.
Conparat̄ flori. li° j°. c. lij°.
Pulchre figurat̄ p archā. li° j°. c. liij°.
Hz mātellū hūilitatis. li° ij°. c. xxiij°.
Maria — Cpat̄ tēplo salomōis. li° iij°. c. xxix°.
Cpat̄ flori cirpo. li° iij°. c. xxx°.
Cpat̄ ortulano. li° vltīo. c. xxviij°.
Cpat̄ magneti. li° iij°. c. xxxij°.
Cpat̄ aurore 2 nūpciis. li° iiij°. c. ij°.
Est mr̄ et v̄go. li° iiij°. c. xviij°.
Est pulchritudo clarissiā. li° iiij°. c. xix°.
Cpat̄ flori apū. li° iiij°. c. lxxxiiij°.
Cparat̄ pelle et medulle bone
li° iiij°. c. xcij°
Cpat̄ alueolo apū. li° vj°. c. xij°.
Cpat̄ vue. li° v°.
Cpat̄ nūci. li° iij°. c. ix°.
Cpat̄ yridi. li° iiij°. c. lxxviij°.
Cpat̄ nauicle ꝑ° angelico. lcōe xiiij.
Cpat̄ arche noe ꝑ° āge°. lcōe. ij.
Qualit̄ vadit ad cor hoīs. li°
ad reges. c. xlvij°.
Hz tres flāmas caritatis. ꝑ° ē
angelico lcōe xij.
Vocat̄ mūdor mūdꝰ ꝑ° āge°. lcōe
Hz duo lūmina. Ibidem

Vocatur coronatio dei. Ibidem. lectione vj.
Comparatur virge. Ibidem. lectione viij.
Qualiter dicitur benedicta. li. iiij. c.
C. iiij. et li. ad reges. c. xxvij.
Est vas repletum. li. ad reges. c. xlvij.
Comparatur lilio sermone angelico. lectione xiij.
Comparatur rose. Ibidem. lectione xvj.
Maria — In maria fecit deus tria. li. vj. c. xlvj.
Est pulchra dives et virtuosa. Ibidem.
Marie magna misericordia pro peccatoribus li. vj. c. xxxiiij. et xxxix.
Diversis modis salutatur. li. vj. c. xxxvij.
Disputat pulchre super anima. li. tercio. capitulo xxxix.
Marie conceptio. li. vj. c. xlix. et c. lv. et sermone angelico. lectione x.
Nativitas li. vj. c. xlix.
Marie — Nativitati invidet dyabolus li. iiij. c. C. viij.
Purificacio. li. vj. c. lvij. et ultimo c. ij.
Marie et xpi infancia libro sexto c. xliij.
Disputat cum brigitta super paupertate eius li. vj. c. xlvj.
Consulit laborare pro salute animarum li. iiij. c. xlvij.
Mitigat misericorditer penas peccatorum. li. vj. c. lij.
Habuit sex dolores de passione filij. li. vj. c. lvij.
Et elizabet cum exultacione convenerunt. li. vj. c. lix.
Maria — Marie et joseph conversacio post annunciacionem Ibidem.
Excusat iheronimum de verbis assumptionis li. vj. c. lx.
Marie assumpcio et vite longitudo. li. vj. c. lxj.
Marie nunciavit angelus assumpcionem et de sepultura eius. libro sexto. c. lxij.
Revelat ubi sancti erant ante resurrectionem. li. vj. c. xciiij.
Reprehendit amicos pro multiloquio et levitate. li. vj. c. C.

Reputat filium suum symeoni. libro ultimo. capitulo secundo.
Ostendit qualiter peperit. li. ultimo c. xxj.
Marie et xpi humilitas semper eadem libro ultimo. c. xxv.
Loquitur de partu et pannis eius. Ibidem.
Vixit quindecim annis post mortem filij. li. ultimo. c. xxvj.
Jacuit xv diebus in sepulchro. Ibidem
Dicit nulla corpora esse in celo nisi xpi et suum. Ibidem.
Pulchre laudatur a xpo. pulchro sermone li. ad reges. c. viij.
Digne est regina coronata. Ibidem
In omnibus membris describitur ornata. Ibidem.
Promeruit regno sweecie revelaciones li. ad reges. c. xlviij.
Quantum tristabatur de morte filij. li. ij. c. xxj.
Conqueritur quod pauci sunt qui considerant dolores eius. li. ij. c. xxiiij.
Intelligit corda et cosciencias. libro tercio c. viij.
Maria — Prompta est ad audiendum vere contritos. li. iiij. c. xxxiij.
Orans girat mundum archiceli li. iiij. c. lxxviij. et li. iij. c. x.
Baptista et magdalena preceteris placuerunt. li. iiij. c. C. viij.
Excellit omnes creaturas in gracia sermone angelico lectione prima.
Marie creacioni elementa omnia gratissimum misterium exhibeant. Ibidem.
Quomodo se habuit ante passionem et in passione filij. li. j. c. x. et li. iiij. c. lxx.
Quantum doluit imminente passione. li. primo. c. xxxv.
Marie dolor excessit omnes. sermone angelico. lectione xviij. xxiij.
Moriebatur levissima morte. li. iiij. c.
Prima vidit xpm resurgentem. libro sexto capitulo xciiij. c. xx.
Quomodo promovet sibi devotos. li. vj.
Compatitur homini in tribus. li. vj. c. xlv.
Vocatur sanguis cordis dei. libro quarto. c. xix.

Maria dat xpo tplex testio m
et xps ei. li. j. c. xlvj.
Maria quo laudanda e. li. j. c. viij.
Martir spualis qs e. li. iiij. c.
xvij. et li. ad reges. c. xv.
Spuale hz septe bo. li. j. c. xxvj.
Matrimonium
Consanguineor discutiet i iudi
cio etia dispesatu. li. vltio. c. iiij.
Sacdotu dapnat p mariam.
libro vltio. c. x.
Matrimonia huius tpis ingrata
sut deo. li. j. c. xxvj.
Matrimonia puulor igta sut apd
deu. li. ad reges. c. ix.
Mres et viduas deuotas audit
maria p filijs. li. iiij. c. liij.
Est xps. li. vj. c. xlviij. z li. iij. c. xxj.
Medicus
Pp pecunia no habebit mercede
a deo. li. v. c. iij.
Mens iustor qlit dz ee disposita
li. iiij. c. lxxxij. z lxxxvij.
Milit ppositu qui pus pfitebat
milicia. li. ad reges. c. xxxij.
Miles ide cu qta gloria ferebat
in celu. li. ad reges. c. xxxvij.
Milit eiusde comedacio pulchra
de virtutib. Ibidem.
Milicie pma istitucio z pfessio
pulchra. li. scdo. c. vij.
Militaris regula e grauior mo
nachali. li. iij. c. xxvij.
Milit pmi aiam duo legiones
angelor ferebat in celu. li. ij. c. xj.
Milit aiaz laudat angeli. Ibide.
Milit eiusde aia videns clamat
se felicem. Ibidem.
Militib dat noua forma crea
cionis. li. ij. c. xiij.
Milites sub for data a xpo
creandi sut. li. ad regl. c. xxxiiij.
Milite pmu docet dyaus super
bia. et oia vicia. Ibidem.
Militis supbi processus et damp
nacio. li. ad reges. c. xxxiij.
Milicie secularis p apostata
qlit se gessit. li. ij. c. viij.
Milicie secularis pmus aposta
crudelit corruit i infernum
li. ij. c. ix. z li. ad regl. c. xxxiij.
Milites arguut ad eterna
dapnacione. li. ad regl. c. xxxij.
Milites igrati sut xpo. li. ad
reges. c. xxxiiij. z li. j. c. lv.
Milites monent pulchre per
xpm ut redeat. li. ad regl. c. xxxvj.
Militib pmittit xps pmia
si redierint. Ibidem.
Milites si miaz ctepserit iu
sticia puniet eos. li. ij. c. xij.
Militib ipperat xps q fide
sibi no suat. Ibidem.
Deo faciut qualia a suis suis
pati nolut. Ibidem.
Sut deo piuri z ifideles. li. j. c. lvj.
Suspendent in horrendo pa
tibulo iferni. Ibidem.
Vertut se ad cupiditate et bel
la iniqua. li. ij. c. vij.
Sub suitute dyaboli laborat
sicut filij isrl sub pharaone
Milites
libro scdo. c. x.
Ab uicio placuerit p fide. Ibide.
Agitant sollicitudine tpaliu nc
saciantur. Ibidem.
Pro mundo reportat pmium
confusionis. Ibidem.
Vacat mundo et no deo. li. ij.
c. xx. et li. iiij. c. xxxvj.
Debet ctentari suis. li. iiij. c. lxxvij.
Militi tra arma sut magis ne
cessaria. li. vj. c. xliij.
Miles quo debz repcutere hos
tem. li. iiij. c. C. vj.
Militu malor arma. li. iiij. c. xxv.
Militu iusticia. li. j. c. xxvj.
Milites vertut galeam ad oc
ciput. li. ij. c. iij.

dei pdicat² et nō iusticia et
male li° 1° c v°
dei ẽplicit² pēr malis li° 1° c
aīaz odit dyaz vltra omia
libro pmo c xxxiiij°
dei ē ī tbula⁹ li° 1° c xxxvj°
magna marie li° vj c xx 2 xviij°
et xlv° 2 li° iiij° c lxxxvj°
dtaī sequebat² dāpnacionē
hoīb li° ad ẽgr c xlviij°
maz ē ecīa ī ifemo quo ad
penas Ibidem
dei vsq ad vltim pūnctū aper
ta ē hoī li° iiij° c xxvj°
dei mīti⁹ fm̄ ē mudo li° iiij° c xxx°
dei maz ē li° iiij° c lxxxv°
dei quō acqīt² li° ij° c xxvj°
dei ī dāpnatoz li° iiij° c xvj°
dei ī iudeos et paganos libro
tercio c xxvj°
dei ī dyabolū li° ad ẽgr c xlviij°
et iusticia dei li° iiij° c lxxxj°
missaz celebracio liberat a
tactu demonū li° vj° c x 2 xxxix°
missaz mea celebracio non iu
dicat hoīez li° iiij° c xxij°
mōsterīū qlit² edificandū sit
li° 1° c xviij° 2 li° iiij° c xviij°
mōchoz sūpba edificia repre
hendūnt² Ibidem
mōchi deīsores et sūpbi a deo
sūt dāpnati li° vj° c v°
mōchoz aīe vna saluat² et
altera dāpnat² li° vj° c xxxv°
mōchoz vicia apert² Ibidē
mōchus illudit² a dyabolo vt
silēs fieret imperatori 2 ppe
libro vj° c lxviij°
mōchi fiūt mīti pp voluntatē
ppriam li° vj° c C ix°
mōchū nō decet cē sine pre
ceptore li° vltō c iij° c xx°
mōchus ppetuz dāpnat² li° vltō

mōchoz pulchra pfessio li°
mōchi vertūt se ad mūdū 2 car
nis luxuriā Ibidem
mōchoz ẽplex vicīū maria li°
tercio c xxij°
mōchi aūsi a deo li° iiij° c xxxvj°
moniales et aīe īstruūt² addi
ligēdū xpm li° 1° c 1° et sēdo
et tercio et vndecimo
moniales docēt² de suggestionib⁹
spūs boni 2 mali li° 1° c iiij°
monialiū ornatz 2 vestitz li° 1°
c vij° et li° vj° c xlij°
monīales īuitant² p mariā et
caritatē xpi li° 1° c ix° 2 xxxv°
monialiū speculū ē vita marie
libro pmo c x°
monialiū superbia vgat angel⁹
p vīgā edomazi li° 1° c xij°
monīales qlit² se debeat pare
ad nupcias li° 1° c xx° 2 xxvj°
monialiū bōz cor ē habitacio
dei li° 1° c xxxv°
monīales et aīe mstruūt² pul
chre ad vīutes li° 1° c xxxiiij°
monīales īstruūt² pulchre ad p
niendū deo li° vj° c xiiij°
monīales īstruit de⁹ pulchram
cōfessionem li° 1° c xxxiiij°
monīales pulchre īstruūt² ad re
sistēdū tēptacionib⁹ li° vj° c xvij°
monialiū et abbatisse pulchra
ẽphesio li° vj° c xxviij°
mōchoz habitū portabat dya
bolus Ibidem
monetā dei et dyaboli li° iiij° c
morb vastat oīa delectabilia
mūdi li° vj° c xv°
morb xpi q tēptā facit miserab
ilē ab li° vj° c xxxix°
morb pulchra et alia desideria
dant² dāpnandis li° ij° c xlviij°
morb subita nō dāpnat p vita

vicios̄a li° ij° capto sedo
Mors ḡreptibilis iustor̄ 2 rep/
bor̄ duplex li° iij° c. xl°
Mors cui venit ipuisa li° quinto
pn̄rogacione vj. q̄ne 2 viij.
Mortalitate minat d̄ns pp̄ pcta
li° viij° c. xx° 2 xxxvij°
Mundana pspera pl9 xp̄o di/
ligit2 li° j° c. iij°
Mundi et dei amor stat ḡtrij
libro p̄mo c. xv°
Mundi poten̄tes et sapientes
ḡtempnit xp̄m li° j° c. xix°
Mundi sapiencia et no dei ad/
discit homes li° j° c. xxxvij°
Mundana desideria et xp̄i res/
ponsio li° vj° c. xix°
Mundū diuidit xp̄s in tres
etates li° vj° c. lxvij°. C. vj°
Multicitudinib9 e plen9 li° vj° c.
Est dom9 patr̄ cū quatuor
parietib9 malis li° v° c. ix°
Mundus stabat an̄ incarnacione
libro vj° c. lviij°
Est q̄ saluando li° ij° c. xv°
Mundus Est q̄ olla li° iij° c. xj°
Est q̄ auis pica li° ij° c. xxxviij°
Hz tm̄ delectabilia li° iij° c. xij°
Est stilis vitro depicto li° iij° c. xlviij°
Est q̄ iordanis li° vj° c. C. vj°
Est q̄ mare li° iij° c. xlviij°
Mundi pulcritudo ciuilitas li°
quinto pn̄rogacione viij. q̄ne 1.
Mulier pagana saluat2 li° vj° c. l°
Mulier astricis tres simplam/
tati sunt li° iij° c. lxxxviij°
Mulieres tres li° vj° c. lij. hec̄te fera
Mulier q̄ venit p̄ idulgencias q̄re
violabat2 li° iiij° c. xx°

Trinitas xp̄i li° j° c. x.
Trinitas xp̄i et marie
discrepat li° vj° c. lvj°
Natus marie q̄medat2 Ibidem.

Natus xp̄i et q̄cepcio xp̄i pul/
chre q̄medat2 li° iij° c. ij°
Antixp̄i appiq̄t li° vj° c. lxviij°
xp̄i q̄re tanto tp̄e distulit
li° v° pn̄tro ne xvij. q̄ne iij°
Nati xp̄i quare occulta fuit hoib9
li° v° pn̄tro ne xij. q̄ne iij°
Nasci voluit xp̄s de v̄gine
et feria Ibidē q̄ne p̄ma
Nato e sol9 filio 2 quare li°
ij° c. xiij° 2 l. iij° c. viij° 2 li° c. j°
Nascunt2 oia cū dolore 2 q̄re
li° v° pn̄tro ne xiij. q̄ne sda
Naues fracte depredari no
debet li° ad reges c. vj°
Nobilitas mūdi dampnat2
libro vj° c. lij°
Nobilitat̄ superbia pulchre
reprobat2 Ibidem
Nobilitat̄ gra no e acq̄renda
li° v° pn̄tro ne vij. q̄ne sda
Nomē marie marie boni/
tatis e li° j° c. ix°
Nycolaus bardeñ loquit2 de
oleo li° vj° c. C. iij°

Obdurati sunt in malis
xpiani li° j° c. quinto.
Obdurati hic pspernt2
vltiam punīat2 li° j° c. xxxvj°
Obduracione pp̄li no timeat
predicantes li° vj° c. viij°
Obdurati sunt xpiani plus q̄
gentiles Ibidem
Obduracio e pfundū malor
li° ad reges c. xlviij°
Obduracio pessia pōt2 Ibidē
Obduracio malor xpianor
horribilis li° ij° c. iij°
Obduracio cur duratī aliq9
li° v° pn̄tro xiij. q̄ne 1. 2 quinta.
Bene seruanda li° j° c. xx°
Obedia marie li° p̄mo c. xlij°
Obitat2 p caritate li° vj° c. xx°
Obie positū meret2 licet vo/

luctus rluctet² li° vj° c xl°
ptepta ḡuisse punit² libro
ad reges c xxij°
Obia ogri meriti ē li° iij° c xxvj°
est vtq pfm li° vj° c xxxix°
et li° iiij° c xx° ² c xxvj°
Obūdrat dpa⁹ aiab in pur
gatorio tta ꝙ nesciant se sal
uatas li° vj° c xxx°
Ociū fugat ḡtiaz actio
libro vj° c lvo°
Oculi instoz sūt bn ficia
instoz et cognicio sui li° iij°
capto ctesimo xxix°
Oculi regboz sūt sapiecia
mūdi ² psperitas ibidem
Oculꝰ duplex hūanꝰ et dui
nus spualis ibidem
Oculꝰ ab clazꝰ li° ij° c xiiij°
Odiū suū oīdit aia dapna
ta li° vj° c xxxix°
Oneza tbita et nona ipo
netes dapnat² li° ad rgℓ c iij°
Opa pia et lacīme pfūt vinis
et defuncℓ li° vltio c xij°
Opis spualis excellecia a
corporali li° ij° c xiij°
Opa bō p petm mortua p
pniaz ꝛuiuiscūt li° ij° c xxvij°
Opa mūdanis ḡnia ꝑ instℓ
lenia li° ij° c xxiij°
Ozone pulchza docet maria
libro primo c viij°
Ozo dz ꝙmitti deo voluntati dei
Ozo sit districta ² ꝙlis eran
dū sit li° vj° c lxx°
Ozo requirit quiaz pro sua
pfōe li° ad reges c xxiiij°
Ozones pulchras docet nos
maria ibidem c j°
Ozo epalis ad vestiendū li° iij°
Ozo ad mesa ad lem ibidē
Ozo pulchra ad mariam sib

typo tepli salomois li° iij° c xxix°
Ozo pulchra bte brigitte ad
maria li° iij° c xviij° ² xix°
Ozo pulchra ad scam trinitate
libro quarto c xxij°
Ozo pulchra ad dei li° iiij°
capto lx° et lxxv°
Ozo bō p petiz li° iij° c lxxxix°
Ozo epalis ad mesa li° iij° c c xxvj°
Os vacare dz vbis honestis ²
edificatoriis li° ij° c xviij°
Oues cur ad dexteza edi cur
ad sinistra libro quinto pntro°e
sextadecia questione prima
Patiunt² iusti tribulacoes
p quertendis peccatis
data ē opia p instis
li° j° c xxij° ² li° vj° c lxo°
Dei gratia ē i peco li° j° c xxo°
In humilitate ē ḡcia li° vj° c lxo°
est ctq vtutū li° ad rgℓ c xo°
Instoz coronat² flagellis tpioz
Pacia li° iij° c lxiij° ² xl°
In opib⁹ li° iij° c xvj° ² xij° et
li° ad reges c xo°
In vbis li° iij° c lxvij°
Pagani quertent² li° vj° c xxxij°
et c lij° et lxxxiij°
Pagnos vult xps assumere
et xpianos repelle li° vj° c xlij°
Pagani aliter impugnandi sc.
Requirit reges
Pagani vocabūt² ad fidē li°
ad reges c xlij°
Pagani dittendi sūt sapien
tes et denoti clerici libro ad
reges capto xlvij°
Pagani quida deridendo xm
ptepuit li° ij° c iij°
Paganos pp malicia xpianoz
vult deꝰ colligē li° ij° c iij°
Pagani figurat² p salomonē
filiū dauid li° ij° c v°
Paganos vocandos xc mittat

et xpiani extit fui. Ibidem
Paganis pdicabit fides pp dñi
cia xpianor. li°. ij°. c. sexto.
et libro ad reges c. xlij°.
Paganor pdicatorib⁹ magn mer
ces pmittit. Ibidem
Paganor merita 2 munera
cio. li°. iij°. c. xxvj°. c. xxix
Pagani quo qutedi st. li°. iij°. c
est duplex. spialis et sacra
metalis. li°. j°. c. xlvij°.
Corpalis fortificat 2 mudat
sic voluntas. li°. iij°. c. primo.
Pane Vite 2 caritas dei. li°. iij°. c. j°.
est voluntas bona. li°. iiij°. c. xxviij°.
Papa et dex vedar guit xpc q
peyores sint pylato 2 judeis.
li°. primo. caplo xlvij°.
Papa morit ad grave judiciu
libro vj°. c. xxvj°. c. xlix
Papa quo vivit. li°. iij°. c. xxij°. 2
Papar revelaciones ponit
in fine quarti libri.
Party sui modii 2 ordine on
dit maria. li°. vltio. c. xxj°.
Par et pacia 2 vas aie. libro
scdo caplo xxvj°.
Parentes by mundi nutrientes
filios qpant bpentib⁹ libro
sexto c. xxxij°. c. xcvij°
Parentes iustor sint elia. li°. iij°
Passio et caritas xpi qtepnit
2 dyalo fuit. li°. ad reges. c. j°.
xpi revelat. li°. j°. c. x.
Passio xpi qpaciebant oia
libro vj°. c. xj°.
xpi quissia despiat de qua
Passio pulchre li°. vj°. c. xix.
xpi fregt cogitata iflamat
cor. li°. vj°. c. xx°.
Contepta facit miseras aias.
li°. vj°. c. xxxix.
Filii opabatur sex dolores in
maria. li°. vj°. c. lvij°
Passione sua pulchre revelat
xpc. li°. vltio. c. xv°.
Passione sua exprobat deo
peccatib⁹. li°. vj°. c. xxviij°.
Passio xpi e clipeo qt temp
tacioes. li°. ad regl. c. xxxiij°.
Passio xpi qpat tonitruo. li°
ad reges. c. xlvij°.
Passio xpi e op⁹ aque salu
taris. li°. iij°. c. j°.
Passione xpi pulchre revelat
maria. li°. iij°. c. lxx°.
Pastores adorabat xpm
ifantē. li°. vltio. c. xxiij°.
Paul⁹ laycos. et pet⁹ clericos
hortat. li°. ij°. c. vij°.
Paul⁹ figt pacta. li°. iij°. c. xxviij°.
Paul⁹ int lupos nutrit⁹. by dicit
eos mirabilit exceptq. li°. iij°. c. vj°.
Paul⁹ et petr⁹ libet solitaria
vita duxisset. li°. ij°. c. xiij°.
Paul⁹ pp pces stephani sal
natq e. li°. iij°. c. vj°.
Paul⁹ et petr⁹ sut in eterna
gla eccles. li°. ad reges. c. j°.
Pedes spiales sut velle bonu
2 nolle peccare. li°. ad regl. c. xxxviij°.
Pedes spiales sut duo. libro
qrto. c. j°. et vj°.
Pena ifemi habebit adul
teri. li°. j°. c. v°. et vj°. c. xvij°
Pena tyranor horribilis. li°. j°.
Penar oim descripcione hz
dyabol⁹. li°. j°. c. xxxviij°.
Pena horribilis dampnate
aie. li°. vj°. c. xvj°.
Penar suma fit dyabolus
in aiam. li°. vj°. c. xxxv°.
Penas ifemi audit xpc ut co
gnoscam. Ibidē. 2 caplo liij°.
Pena by mundi qp peccm deseri
bit. li°. vj°. c. xxxix.

Pene peccorum propter mariam mitigantur. li. vj. c. lij.
Pene nouem pro peccatis anime et remedia pulchra. li. v. c. lxvj.
Pene horribiles cardinalis dampnati. li. vj. c. lxx.
Pena eterna debet volentibus perpetue peccare. li. vj. c. lxxv.
Pena horribilis dampnati regis. li. ad reges. c. xlviij.
Pena cur sit eterna. li. iij. c. xxx.
Pena purgatorij longe prohibitur propter defectum caritatis. li. iiij. c. ix.
Pene inferni cur non videntur. li. v. prima. viij. quarta. iiij.
Pene diligencium mundum quales sunt. li. vj. c. xlij.
Penatibus offerentibus cibaria reprehenduntur. li. vj. c. lxxviij.
Penitencia vera et si peccator pessimus veniam meretur. li. vltimo. c. vij.
Penitencia pulchre describit xpus. li. vltimo. c. xxvij. et libro sexto. capitulo xxx.
Penitencia debet reges consulere populo. li. ad reges. c. xxij.
Penitere velle in fine decipit infirmitas. li. iij. c. xij. et c. C. iiij.
Peccatorum tria sunt genera. li. j. c. xv.
Peccator pessimus veniam consequitur penitendo. li. vj. c. xxxj.
Peccata omnia reprehendit memoria dyaboli. Ibidem.
Peccatorum vera consideracio pro tempore debito est habenda. li. ij. c. xiij.
Peccatum per tria vitatur. li. iij. c. xij. et li. iiij. c. C. xxvj.
Peccabat tripliciter israhel. libro primo. capitulo. liij.
Peccata grauia quatuor. li. iij. c. xiij.
Peccata mortalia qualia sunt libro vj. c. xxxix.

Peccata duo abhominabilia. li. vltimo c. xxvij. et xxix.
Peccatum fit mortale si consentitur et delectetur. li. iij. c. xix.
Peccatum veniale fit mortale. Ibidem.
Peccare contra conscienciam est grauissimum li. ad reges. c. xlviij.
Peccare in patrem et filium et spiritum sanctum quid sit. Ibidem.
Predicator qualis erat antiquitus et qualis nunc est. li. iiij. c. C. vicesimonono. et liij.
Predicandum est obduratis et malis. libro primo. c. xxij.
Predicatores instruuntur qualiter temperent verba. li. j. c. liij.
Predicande eciam sunt reuelaciones nolentibus. li. vj. c. iiij.
Predicacio non dimittatur propter timorem obduracionis. li. vj. c. viij.
Predicatores querunt placere ideo displicent xpo. li. vj. c. xxxv.
Predicantibus reuelaciones dat xpus se in premium. li. vj. c. iiij.
Predicandum est xpianis quia quasi pagani facti sunt. li. vj. c. xlvij.
Predicacionis pulchra informacio li. vj. c. lxv. et li. iiij. c. C. xxix.
Predicandum est secure et importune. li. vj. c. lxxv. et iiij.
Predicacioni vacare cum caritate gratissimum est deo. li. ij. c. xiiij.
Predicatores cur non mittuntur vbique. li. v. prima. xvj. quarta. secunda.
Precepta data sunt ut homines placerent deo. li. vltimo. c. xxviij.
Prelatus malus describitur in omnibus membris. li. j. c. xxiij.
Prelatos durissime iudicat deus libro primo. c. xlj. c. xv.
Prelatorum cupido reprehenditur. li. vj.
Prelati non debent superbire. sed

se hūiliare li° vj° c. liij°
Plat⁹ bon⁹ ē martha li° vj° c. lxv°.
Plato⁹ ꝓcipat meritis subditor
boīb ut malis li° vj° c. lxiij°.
Plati stricte reddent ꝙ putī
de oīb⁹ li° vj° c. lxx°.
Platoꝝ pessiā exempla ꝑdūt
aiās li° vltō c. xij°. Ibidem
Platoꝝ ꝝgimē vitā ꝛ ḡuīsacio.
Plati nō curāt de passione
et sepulchro li° vltō c. xvj°.
Platos vanigloriosb. ꝙparat
xp̄s porcis li° vltō c. xxix°.
Plati corrigāt petā aū auxi,
lio regū li° ad reges c. xxij°.
Prelati subuectūt iusticiam
et aiās li° j° c. lv°.
Plati describūt aū pulchris
donis dei li° j° c. lix°.
Plati et principes sūt custodes
apīi dei li° ij° c. xix°.
Prelatoꝝ vicia impediūt ora,
cionē marie li° iiij° c. lxxvj°.
Peperit maria et involuit
filiū li° vltō c. xxj°.
Peregrin⁹ q̄lis fuit li° ad ꝝgl(
ca° li° ꝛ li° iiij° c. iij°.
Petr⁹ apl̄s fert diuīa ſmōz
ḡtes mūdanos li° j° c. xlj°
Petr⁹ et paul⁹ sūt in gloria
equales li° ad ꝝges c. j°.
Petrus amare fleuit se xp̄m
negasse li° iiij° c. v°.
Petr⁹ medicabat diuēs i ſpūa
lib⁹ li° iiij° c. lxxvj° ꝛ c. xviij°.
et li° iiij° c. v° ꝛ li° vj° c. xlviij°.
Pdestinat se aīa pectatrix ad
gehēnam li° vj° c. xxxiij°.
Petr⁹ cōparat se arātro ꝛ dicit
se finisse ferūtē q̄ vicia et
obliuiſcitur li° iiij° c. v°.
Petr⁹ sigt scām fidē sc̄e eccie
li° iiij° c. xviij°.
Petri lingua clauis celi fer
est li° iiij° c. lxxvj°
Predicatione impioꝝ dolet
xp̄s li° vj° c. xix°
Pscientia dīna neminē fa,
cit malū ut p̄sumptuosius.
libro sēdo c. p̄mo
Pdestinacio dīna oīa appre,
hendit Ibidē et li° iiij° c. lxvij°
Pscita erat oīa ꝛ dco an tem,
nacionē ſm⁹ ag̃ricā leōem.
Pia opa et lacīme ꝑfuit vīuis
et mortuis li° vj° c. xiiij°.
Piscatores nō magistros elegit
xp̄s i aplos li° iiij° c. xj°. et
tercio ꝛ tēcsimo nono Ibi ſ⁹ ſortilegi
Phitonisse sūt dyabolum
magrū li° ad reges c. xxxviij°.
Pseneratib⁹ ſuat xp̄s ꝑmissa
libro ad ꝝges c. xlv°.
Pseneates in bono vere sūt
amici dei li° iiij° c. xix°.
Potētes mūdi ḡtempnit
xp̄m li° p̄mo c. xix°.
Pspectant mūdani ut ētnū
puniant li° j° c. xxxvj°.
Pspectas cur dat malis.
li° v° pn̄e xiij. q̄ne vj.
Pditores dei sūt sacerdotes
li° p̄mo. capl̄o xlviij°.
Pot⁹ iustor ē dīna p̄meditā,
cio facienda li° ij° c. xxv°.
Puidet ſpōsam delēcio car,
nis p̄terita li° j° c. xxxij°.
Pulchritudo xp̄i q̄ solabatur
eū videntes li° vj° c. p̄mo.
Puri et purgati intrabunt
celū li° p̄mo c. xxx°.
Purgatorio et mūdo maria
ꝑtenuit grāz li° j° c. l° ꝛ li° iij°
c. xv° ꝛ li° iiij° c. vij°.
Purgatorij pena horribilis.

libro sexto. c. secundo. et decimo.
Purgatorium propter luxuriam decla-
rat xpus. li. vj. c. xxxix.
Purgatorium et infernus clamant
contra principes. li. ad reges. c. lvj.
Purgatorium habet loca tripharia
distincta. li. iiij. c. vij.
Purgatorij voces pulchre
pro subsidio. Ibidem.
Pulchritudo mundi fugienda
est. li. v. in tertia vij. quarta prima.
Purificacio marie cum gloria
celesti. li. ultimo. c. secundo.
Radices fortes sunt virtu-
tes de quibus pulchre
libro vj. c. xxx.
Raptor. Rapere tyrannus.
Rane comparatur anima. li. j. c. xxj.
Reges et omnes gentes redarguit
xpus. li. j. c. xlj. et li. ad reges. c. lj.
Regi bono conveniunt quatuor.
libro primo. capitulo xxv.
Reges et principes contempnunt mor-
tem et sepulchrum xpi. li. ultimo. c. xvj.
Reges et principes qualiter se dispo-
nant in regimine. li. ad reges. c. xx.
Regimini regni datur optimum
consilium. li. ultimo. c.
Reges alliciant consiliarios cupi-
dos et duplices. li. ad reges. c. iij.
Regibus dat xpus consilia bona.
li. ad reges. c. iiij.
Portant ornatum decentem et co-
ronam. li. ad reges. c. iij. et c. liij.
Non committant se percialibus et
cupidis. Ibidem. c. iiij.
Reges
Puneant execratos et blasphe-
mos. Ibidem. et capitulo xxj.
Non unius sed plurimorum consilia au-
diant. li. ad reges. c. v.
Defendant populum ab omnibus tri-
butis hospitate. li. ad reges. c. vj.

Reges prout moderatum consilium
petere. Ibidem.
Reges tollant consuetudines pra-
vas et rapinas manuum fac-
tarum. Ibidem.
Rex plus diligat deum et animas quam
aliquid temporale. li. ad reges. c. vij.
Regum et procerum dampnatorum semen
non prosperatur. li. ad reges. c. ix.
Non habeant versipelles et adula-
tores in consilio. li. ad reges. c. xvj.
Non querant amiciciam volpium.
libro ad reges c. xvij.
Reges
Monentur per mariam virginem ne ex-
altent tyrannos. li. ad reges. c. xix.
Non habeant consiliarios aversos
a deo. li. ad reges. c. xx.
Diligant animas et consulant populo pe-
nitenciam. li. ad reges. c. xxij.
Regnis imperat xpus beneficia
sua. li. ad reges. c. xxxiij. et c. lj.
Reges non apparenciam sed bonitatem
personarum attendant. li. ad reges. c. xxiiij.
Rex tyrannos et iniustos diligens
proditor est et latro. li. ad reges. c. xxv.
Regendi officium apti acceptent
aliter peccant. li. ad reges. c. xxix.
Regnum et latronum spelunca ubi
iniqui dominantur. Ibidem.
Reges moneant prelatos ut ecclesia
reformetur. li. ad reges. c. xxx.
Regnum suecie conculcatur tribula-
cionibus et exactionibus. Ibidem.
Regno suecie promeruit virgo maria
revelaciones. li. ad reges. c. xlviij.
Regum quadruplex generacio in
suecia. li. ad reges. c. xlix.
Regnum suecie obstinatum gravibus
penis adicitur. li. ad reges. c. lv.
Rex pro peccatis amittit coronam.
libro ad reges. c. xxxj.
Reges primo se et suos corrigant

et sic paganos impugnent li° ad reges c. xxxiv°.

Reges qui paganos tm̄ pp zelu aiar̄ pugnent. ¶ ibidem.

Reges p° offerat pagan̄ pace postea pugnā. li° ad r̄gl. c. xl°.

Reges qui paganos ferat duplicia vexilla. li° ad r̄ges. c. xlij°.

Regni caritate no gigantu̇ fortitudine requirit xp̄s in bello. libro ad reges. c. xliij°.

Reges no p̄nt alienare part̄e regni vel bona corone. libro ad reges. c. xlviij°.

Regib9 ipperat maria obedienc̄a. li° ad reges. c. xlvij°.

Regni apparicio mirabilis i iudicio. li° ad reges. c. xlviij°.

Regib9 ignacia dubiu fuit certame angeli 2 dyabli. ¶ ibidem.

Rex dampnat9 aperit qsdam fuia. ¶ ibidem.

Reges nova tributa 2 onera ponentes dapnabunt. ¶ ibidem.

Reges aduitere debet ad mag beneficia dei. ¶ ibidem.

Rex discredit ppetue vivere. io a deo p̄re abiect9 e. ¶ ibidem

Rex noluit errore suu corrige ideo a filio abiect9 e. ¶ ibidem

Reges pui 2 tyranni puniant boib tpalib9 circa morte. ¶ ibidem.

Regib dampnati aia horribilit p dyabolu tractabat. ¶ ibidem.

Reges ad tria tenent. ¶ ibidem.

Reges auferunt a deo p prauos qsilios. li° ad reges. c. lvj°.

Regib9 dant bo qsilia. ¶ ibidem.

Reges caute vivat. ut insti ea reddet. li° ad r̄ges. c. lvj°.

Regib9 dat dya9 qsilia pua. ¶ ibidem.

Regib9 tollunt gracie et aug gent vicia. ¶ ibidem

Regu crudelitate clamat ifernu 9z mundu9 2 pgatoriu. ¶ ibidem

Regib9 2 principib9 vindicta dari petiit oēs sci. ¶ ibidem.

Reges repheduit p malo regimine tacti pditores li° iiij°. c. j°.

Regib veri et insti destructio. libro quarto. c. lxxvj°.

Reges no elegit xp̄s in apostolos. ꝫ pauperes. ¶ ibidem.

Regie debet vacare vtutib9 2 honestate. li° ad r̄ges c. xij°.

Regia multiplic spu bono et malo mota. li° ad r̄gl. c. xiij°.

Regia obediens cadet i contumelia. li° ad reges. c. xiiij°.

Religiosi aia sulnat altera dapnat. li° vj°. c. xxxv°.

Religiosos vicia aplt xp̄s. ¶ ibidē.

Regula qui t. li° iij°. c. xvij°.

Religiosi an obia fuit. libro quarto. c. C. xxj°.

Religiosos intrinsecu moste ria trencio. li° iiij°. c. xxxvj°.

Qui p̄nt qmedē carnes ut edifice ut epatq9 desiderare. libro tercio. capto xviij°.

Debet habere sthopa fossdm. et vas. li° vj°. c. xxxv°.

Ad temp9 devoti postea fi gescit. li° vj°. c. xviij°.

Qui qtepmit obiam 2 no9 suu. Religiosi li° vj°. c. Cij°. 2 c. C vij°. 2 li° vj°. c. C vj°.

Effigies q t. li° iiij°. c. C. xxj°.

Quid ieiunat. li° vj°. c. lxv.

Equali quare pmittunt viuere. libro sexto. capto xxx°.

Religiosis ondit deus tpliter viam. li° iiij°. c. C. vij°.

Reprehendendi sūt mali nr timē
dñi p obdurent. li°. vj°. c. viij°.
Religiē stōr sūt pciosꝰ thesau
rus xpi. li°. vltō. c. iiij°.
Remuneracio grenda ē a deo
li°. v°. pt. nc. vij. questiōe quīta
Res mīma plus xpō diligit.
libro pmo. c. xlvj°.
Restituenda sūt male acqsita
li°. pmo. c. xviij°. 2 li°. iiij°. c. xlvj°.
et libro sexto. c. lxxxv°.
Rō stati pficiūt. li°. j°. c. xxxij°.
Remittūt mūdo. ut fides re
sumet. li°. j°. c. xxxviij°.
Dilatabūt et fructificabunt.
li°. j°. c. lij°.
Reuelacioēs sūt amicis dei ut pub
licent. libro pmo. c. liij°.
Eaꝝ pdicamde sūt nolentibꝰ
libro vj°. c. quarto.
Rō ptractabūt. li°. vj°. c. cl°.
Mandat xpūs publicari. libro
vj°. c. cij°. 2 capto. xl°.
Reuelacio horrenda de sacerdo
tibꝰ. li°. vj°. c. xc°.
Reuelacionū verba sūt clara
et plana. li°. j°. c. lvj°.
Reuelationū fortis ꝙfirmacio.
libro sexto. c. xiiij°.
Reuelacioēs p° publicari debēt
et sic veniēt opa. li°. ij°. c. xvij°.
Reuelationū vba p signa et
opa ꝙfirmabūt. li°. ij°. c. xij°.
Reuelacio pro ꝙmedacioē alicꝰ
sancti. libro sexto. c. xxx°.
Reuelacioēs ad papas ponūt
in fine quarti libri.
Roma etiā adhuc exaltabit
libro sexto. c. lxxiiij°.
Rome i dulgēcie sūt maiores
quā credit. li°. vj°. c. cl iij°. 2 v°.
Rome sūt infinite corpora
sanctoꝝ. li°. iij°. c. xxxvij°.
Roma in pma sua fundacōe
habuit desideratos dñs. ibidem
Roma ꝙnet tot martires. sicut
totus mūdus. ibidem.
Roma p petrū gemit. et preha
ditur. li°. iiij°. c. quīto.
Rome minat. deꝰ gnes plagas.
li°. iiij°. c. lxx. 2 capto lvij°.
Sacerdotes redarguit. rc
ꝙ peiores sūt pylato
2 juda. li°. j°. c. xlj°.
Sacerdotes vocat xpūs pditores
libro pmo. c. xlvij°.
Sacerdotū spūs suffocatur per
luxuriam. ibidem. li°. j°. c. xlj°.
Sacdotes mali sūt filij luciferi
Sacdotū horribilis maledō. ibidē.
Sacdotū pessima studia exprimit
xpūs. li°. j°. c. xlviij°.
Sacdotes hz xpm p ydolo. ibidē
Sacdotes predicant 2 acat. ꝙ cor
eox lōge ē a deo. ibidem
Sacdotū mala exempla pdūt
multos. ibidem.
Sacdotes excellūt angelos 2 pphe
tas i dignitate. li°. j°. c. xlix°. 2 c. lix°.
Sacdotū gula 2 luxuria sequit.
pfunditas i fetni. li°. vj°. c. vij°.
Sacdotes obdurati hz dēones
assistētes i celebra°ne. li°. vj°. c. ix°.
Sacdotū malox correctio ē pri
macio. li°. vj°. c. xviij°. 2 ix°.
Sacerdotis officiū agens nō sa
cerdos. pficit pplis per fidem
ullox. li°. vj°. c. lxxix°.
Sacerdotes et pape eaꝝ si pes
simi sūt. plena auctoritate hz
si nō sūt heretici. li°. vltō. c. vij°.
Sacerdotes 2 ppe veri sūt. et vē
ꝙficiūt. ꝙtuꝫ dantes sūt here
tici. li°. vltō. c. vij°.
Sacdotū matrimonia dampnat.
per mathā. li°. vltō. c. x°.
Sacerdotes luxuriose viuentes
sūt execati et dampnati apud
deū. ibidem.
Sacdotes gubinatij sūt similes

Iude ꝓditori. li° vltio. c. xij°.
Sacerdotes mali ora vertūt ad lux
uria. li° j°. c. lix. 2 li° iiij°. c. xxxiij°.
Sacdos malꝰ vere ꝙficit. li° ij°.
capło. ij°. 2 li° iiij°. c. lxiij°.
Sacerdotū ordines et gradus
pulchre ponit xps. li° iiij°. c. lvij°.
Sacerdotales vestes signīt pul
chritudinē aīe. Ibidem.
Sacdotibꝰ minat xps. 2 maria
orat ꝓ eis. Ibidē. fīgre epūs plato.
Sacerdos corporalis dz habere
sciam corporalē. li° iiij°. c. lix°.
Sacerdotis mali descripcio. li°
iiij°. capło xvj°. 2 xvij°.
Sacdotū plage erūt magne. Ibid
Sacdotū vicia 2 iudicia ponūtur
in fine. Ibidem. C. ij°
Sacmēta ecce ꝙtepnūt. li° iiij°.
Salomon 2 aristotiles dociles
2 subtiles erant nō suis ꝑ alijs
li° v°. pnt. xiij. qstoc. iiij°.
Sā quo laudandi sīt. li° vj°. c. xxxvj°.
Sēi treb fuerūt qui ꝑ ceteris deo
placuerūt. li° iiij°. c. C. vij°. C. xxviij°
Sagitte dei sūt qtuor. li° iiij°. c.
Sagittarij malꝰ li° j°. c. xiij°.
Sapientes mūdi ꝙtepmunt
xpm. li° pmo. c. xix°.
Sapiam mūdi et nō dei addis
cūt. li° pmo. c. xxxviij°. C. xcij°
Sapia vera ē i humilitate. li° vj°.
Sapiam spūalem pulchro ondit
bta vgo mala. li° ij°. c. xxij°.
Sapia clerj q ē. li° j°. c. lvj°.
Sapia dīna. li° sedo. c. xxv°. et
libro quarto. c. lxx°.
Statꝰ hoīm tplex. li° j°. c. xxxvj°.
Statꝰ treb. Judicū. defensorū. et
laboratorū. li° pmo. c. lv°.
Statꝰ treb. Judei. gentiles. 2 xpiā
ni. libro sedo. c. v°.
Statꝰ treb. clericorū. milituꝫ. 2 cōi
tatis. li° ij°. c. 2 li° iiij°. c. x.
Statꝰ virginū. viduarū. 2 ꝙn
gntarū. li° iiij°. c. lxxj°.
Statꝰ quīq. li° ij°. c. iij°.
Sentecia grauis fert. gt. oēs
homines. li° pmo. c. xlj°.
Sens hoīs ordinādi sūt ad
bonū ꝑ primi. li° ij°. c. xxvij°.
Sensuū opacōes pulchre. li° vj°
c. lxvj°. 2 li° vltio. c. quīto.
Sensꝰ et motꝰ dati sūt hoī
ad merendū. libro quīto. pmo.
gracione pma. q̄ne sedā. C. iiij°
Sensꝰ sūt custodiendi. li° ij°. c.
Sensꝰ aīe dāpnate horribi
lit pacīūt. li° vltio. c. xlviij°.
Sepulchra xpi et passio ei⁹ cō
tepnit. li° vltio. c. xvij°.
Sepultura marie. li° vj°. c. lxij°.
Serpentibꝰ offerentibꝰ lac. rep
hendit. li° vj°. c. xxxij°.
Serpēs gnacione doctr. Ibidē.
Sequi voluntatem dei ꝑ tria.
li° j°. c. xxxviij°.
Sequi vestigia scōr btm. c.
libro ad reges. c. xij°.
Seruicū tplex ipendit deo ab
hominibꝰ. li° j°. c. xiij°.
Seruē deo ex timore. Ibidem
Seruire corrupta intencione.
li° iiij°. c. xxiij°.
Spes vana credit pcm dimitti
sine iusticia. li° j°. c. xxxix°.
Spes in dēm gladius spūalis
li° ad reges. c. xxxviij°.
Spes firma ē hostiū aīe 2 vir
tutū. li° sedo. c. xxvij°.
Stelle filius aīa saluata ascen
dit. li° vj°. c. xxxv°. 2 c. xl°.
Stelle nō faciūt hoīem bonū
vel malū. li° vj°. c. xlv°.
Stephanꝰ ondit vitā suā et

glam li° vj° c. C viij°.
Stephani precib9 paul9 saluat2
libro quarto c. vj°.
Sweciam adhuc itribit aiaz
zelus libro sexto c. lxvj°.
Swecia habūdat tyrānis io
xp̄s damat iusticiā libro
ad reges capło xv°.
Swecia obstinata ḡnibus
penis adicit2 li° ad r̄gs c. lv°.
Scriptura blasphemantes
dāpnat2 li° p̄mo c. xv°.
Symeoni presentat maria
filiū sūm li° vltio c. ij°. rlm°
Sol quo figit2 i pulue li° iij° c
Sompnia si curanda sint
libro quarto c. xxxviij°.
Sodomes q̄tuor qr q̄tuor vicia
libro q̄rto c. xlv°
Sors legis credentes dāpnat
xp̄s li° vj° c. lxxvj°2 li° vltio c. xxvij°.
Sortilege2 phitonisse dya9 hz
mgrām li° ad reges c. xxxvij°.
Sps scs tū hz. calore. dilectōis,
nē2 mūdicia li° j°. c. liij°.
Sps malo hz ardore. amatis,
tudinē2 īmūdicia. Ibidem
Sps scs venit in apostolos,
t̄pliciter li° vj°. c. xxxvj°.
Sps scs no ingredit2 ad malos
quia pleni sūt. Ibidem
Sps bono2 et malo qualit2 mo,
uent hoīes. li° vj°. c. xxxviij°.
Spiritualis mpto et dilectio
libro sexto capło liij°.
Spūalis visio q̄lis sit. Ibidem.
Sps scs opat2 bo9 i nobis. libro
sexto capło lxv°.
Sps bono2 et malo q̄stia suggest
pulcra t̄nslacio li° ad r̄gs c. xiij°.
Spūs sc̄ūs diūsimode datur
scis li° ad reges c. lvj°.
Spūalis ḡsolacio2 tribulacio
libro quarto c. xij°.

Spūalia2 corpalia p̄misit deus
hoī ut iuste viueret li° iij° c. xv°.
Spūs sc̄ī et mali dīa libro iij°
c. xxiij°2 c. iij°2 xxxvij°.
Spū scō repugnat dilectores
mūdi li° iij° c. xxxv°.
Spūs sc̄ī aduentū duo bona ꝑ,
quūt2 li° iij°. c. lxxviij°.
Spm̄ sem̄ habentes q̄re peccat
li° v°. p̄ne xv̄. quoe quīta fim°
Bono2 et malo quo cognoscūt2 li° j° c
Scs q̄ opat2 i hoīe li° ij° c. xix°.
Scs quo venit ad aplos2 quo
Spūs pzati erāt li° vj° c. xxxvj°.
Scs e q̄si ignis li° vj° c. xlij°.
Sc̄a efficacia li° iij° c. xiij°2 c. C.x°.
Sponsa dei debet esse sicut ar,
bor li° iij° c. xxvj°.
Spose vestimēta li° j° c. vij°2 xx°.
Sponsa debet stare ante xanti,
pendiū li° iij° c. xxv°.
Sponse pulchzitudo libro iij°
c. lxxxij°2 lxxxvij°.
Sposa dz legē oīones li° iij° c. xciij°.
Sponsa dz habe quīq; intra et
q̄nq; exte li° v°2 t̄nslacioe p̄ma
Sponsa dz relinquē patrem2
matrem li° iij° c. C. xxiij° lxxxiij°.
Sponsa quo fit adultera li° vj° c.
Sponsa debet esse sicut virgo
et vror li° vj° c. xiij°.
Stipendiarij dāpnabilit2 viuūt
libro ad reges c. xxvij°.
Superbia t̄plicit2 destribit maria
libro primo c. xxix°.
Superbia ducit mūdū ad damp,
nationem li° p̄mo c. liij°.
Superbie mēbra describit dyabo,
lus libro vj° c. xxxix°.
Superbia merētur ut generacio
nobiliū descendat li° vj° c. xl°.
Superbia de nobilitate2 diuicijs
dampnat2 li° vj° c. liij° C. lij°.
Superbia dāpnat hūilitas xp̄i li° vj°.

Superbiam vastat regnum et opa
mte libro vj° c. lxxix
Superbie et luxurie ppatant
vestes li° vltio c. xxviij°
Superbia vexauerat clericos.
libro ad reges c. xxx°
Superbi sut similes papilioni
libro qrto c. C. xij°
Superbie et ambicionis horrenda
supplicia li° iiij° c. C. xiij°
Superbia fugienda e que ducit
ad infernu li° v° pte ne° ij° q ne j°
Superbia assimilat adlethe et
pugili li° j° c. xvij° vij°
Superbia qpat flabello li° iij° c.
Superbus iacet quasi sub morte
libro vj° c. lxvj° vj° c. lij°
Superbia qpat aspsorio luti li°
Superbie interior et exterior
li° iiij° c. xx° 2 li° j° c. xxix°
Superbia q fit in requisitis no p
dest aiab9 li° vj° c. xxj°
Superbiendu no e de bonis op9
libro qrto c. xx°
Superbia ois destruit li° iiij° c.
C. xij° 2 li° vltio c. xv°
Superbia no e in honoribus li° v°
introgacione sexta 2 septima
Superbia no est in divitijs.
Ibidem questione tercia.
Suzana iudith 2 Tecla eiusde
sut meriti li° iiij° c. lxxj°
Quomodo imperator ele,
uatq sint ad alciorem
locum.
Talenta dete boni regiminis
libro sexto c. xiiij°
Tactq demonu ppat p restitu,
cione male acquisitor elemosi,
nas 2 missas li° vj° c. xxxix°
Tactq spualis de excellencia
corporali li° ij° c. xiiij° xxvij°
Teahit pr ad filiu li° iij° c. C.
Tepticio iustor auget gla
libro primo c. liij°
Temptacione vincenti promit,
tur gla li° vj° c. iij°
Teptacionib9 resiste pulchre
docz macia li° vj° c. xvij° 2 lj°
Temptacio cui resistit opat
meritu li° vj° c. xxx°
Temptacioni grave e resiste
li° vj° c. lxv° li° vj° c. xciij°
Teptacionu pulchra remedia.
Teptacio fructuosa e libro
quarto c. xlvij° xxix
Teptacio e multiplex li° iiij° c.
Teptacio occulta li° ij° c. xxj°
Teptacio qtinua li° iiij° xlviij°
et lxxv° c. lxxix
Teptat dyabol9 2 qlit li° iiij°
Teptacio qre cessit aliqb9 in
senectute li° vj° c. xciij°
Teporis usus rec hnd9 li° ij°
c. iiij° 2 li° ad reges c. xlviij°
Teporu vicissitudo data e ad
laboris alienacione li° quinto
introgacione q. qsoe v°
Est corp9 xpi li° iij° c. xiij°
Thezaurus xpi sut corpa sca li° vltio c. iij°
Timor dei excitat p caritate
li° vj° c. xx°
Timor dei qfortat opa 2 ppa
rat via caritati li° iiij° c. C. xxix°
Time sp bo e li° iiij° c. xxxj°
Timere discrete li° iiij° c. C
xxix° et c. xxxix°
Timor i fructicio dei li° j° c. xxij°
Tyrannor malicia i occs hoies
2 demonu i eos li° j° c. vj° 2 c. xvij°
Tyranni no saluat p hoc q
deo dat pte de male acquisitis
li° j° c. xviij° 2 li° ad rgl c. xviij°
Tyrannor pessima stultitia.

li° vj° c. xxiij° 2 c. xxviij°
Tyrannorum emenda panis
xpi. li° vj° c. xxiiij°
Tyrannorum bona 2 generacio dantur
in direpcione. li° vj° c. xxv°
Tyrannorum membra regit dya-
bolus. li° vj° c. xcvij°
Tyranni parati ad omnia bona. fe-
licitate habent hic. li° ad reges. c. xviij°
Tyranni non sunt exaltandi per
reges. li° ad reges. c. xix°
Tyrannos rex diligens proditor
est et latro. li° ad reges. c. xxv°
Tyranni blasphemant xpm passum
veniam coartante. li° ad reges. c. xlviij°
Tyranni pocius vellent vivere perpe-
tue quam mori ad celum. Ibidem
Tyranni privantur bonis naturalibus
circa mortem. Ibidem
Tyrannorum crudelitas in subdi-
tos. li° ad reges. c. xviij° 2 xlviij°
Tyrannorum horrenda triplex
pena. Ibidem. [reges. c. lvj°
Tyranni non communicant xpo li° ad
Tyrannorum crudelitatem clamat
infernus mundus 2 purgatorium. Ibidem
Tria precipit. tria prohibet. tria permit-
tit. tria consulit deus. li° ij° c. xvj°
Tribulaciones paciuntur iusti pro con-
tendis peccatoribus. li° j° c. vj°
Tribulaciones mitigat xps cum tri-
plici mia. li° j° c. xxxvj°
Tribulaciones iustorum armantur
virtutibus. li° vj° c. xliij°
Tribulantur iusti et non redditur.
li° ad reges. c. xxxiiij°
Tribulacionum clipeus est passio
xpi. li° primo. c. xviij°
Tribulacio 2 consolacio spiritualis. li°
iiij° c. xij° 2 li° iiij° c. xxij°
Tribulacio mundi elevat ad
coronam. li° iiij° c. xv° 2 c. C. xxiiij°
Tribulaciones propter deum amplec-
tende sunt. li° quinto. c. v°
Tribulaciones involuunt iustos gravitate
li° quinto. c. vj° sine revelacione
sexta quod idem est.
Tribulacio cur venit aliquibus ma-
ior. li° v° pnt° xiij° q° iij°
Tribulaciones cur non adveniunt
merenti. li° v° pnt° xv° q° v°
Tribulacio remuneratur. libro
iiij° c. xxviij° [c. iiij°
Thomam apostolum laudat xps. li° ultimo
Thomas cantuariensis libro
iij° c. xiij° [iiij° c. C. xxiiij°
Thopasius est diligere ledentem se. li°
Testimonium omnes prohibent xpo
libro primo. c. xlv°
Trinitas pulchre describitur
li° ad reges. c. j° 2 li° iij° c. xxvj°
Tristiciam peccatorum remediat
maria. li° j° c. xxij°
Tristicia solum habenda est pro
peccatis. li° iiij° c. xciij°
Tributa et onera nova imponen-
tes dampnantur. li° ad reges. c. xlviij°

Vasa munda habebant
apostoli pro spiritu sancto. libro
sexto. c. xxxvj° [xlvij°
Vas repletum est maria. li° ad reges. c.
Veniale peccatum fit mortale per
consuetudinem. li° iij° c. xix° 2 li°
ultimo c. xxvij°
Veritas dei narrat opera sua. li°
ad reges. c. lvj°
Verba xpi blasphemantes dam-
nantur. li° j° c. xv° [li° j° c. xv°
Verba dei non statim perficiuntur
Verba sua promittit xps ut fides
reformetur. li° j° c. xxxviij°
Verba revelacionum dilatabuntur
et fructificabunt. li° j° c. lij°

Vana nō dz loqui li° ij° c. xiiij°.
Reuelacionū mittenda sūt amicꝭ
dei ut publicēt 2 li° j° c. liij°.
xpi ꝯtrepnentes cadūt i ꝙtue-
liam li° ad reges c. xiiij°.
xpi mittit 2 mundo qꝫ neglectꝰ
li° ad reges c. xlviij°.
Dei dicūtur auctū et quibus
cōmittenda sūt li° ij° c. xiiij°.
Verba dei fructificat i deuotis li°
sedō cap̄lo xxiiij°.
Dua deꝰ diuersis modis misit
mundo li° sedō c. lij°.
Dei sūt ꝗsi vinū dulce Ibidem.
Ver ewangelij li° vj° c. xlvj°.
Dei qualia docent li° ij° c. xiiij°.
Dei quō imiat dāpnatos Ibidē.
Vestibꝰ vtutū debent mundi dnō
ad ornatū li° vj° c. xlij°.
Curiosē reprobant 2 li° vj° c. lxv°.
fiunt ꝓpter superbiam 2 luxuria
Vestes libro vltō c. xxvij°.
Detrimentūs prohibet deus
libro ad reges c. lxiij°.
Vestū abusūs de nouo iventꝰ
reprobat 2 li° ad reges c. lvij°.
Vestū tū genera li° ij° c. xxvj°.
Vestes iusti sine pcō li° iiij° c. xl°.
Via dei p̄mo ē onerosa postea
suauis li° p̄mo c. xv°.
Vias vite 2 mortꝭ ondit deꝰ Ibidē.
Via gehēne li° vj° c. lij° vbi
tres male vie.
Via vite sue 2 mortis ondit
xps libro sexto c. liij°.
Via inferni voluptuosa 2 via
celi laboriosa li° ij° c. p̄mo.
Viam celi qualiter aperuit
xps pulchre li° ij° c. xv°.
Via iferni nimis aperta ē et
lata Ibidem.
Via dei tplex ad hoiem et eiꝰ
tplex obduracio li° iiij° c. x°.

Via celi est arta in p̄cipio
libro iiij° c. C. viij°.
Via celi acquirit tū ante ag-
gresionē li° iij° c. C. xxvij°.
Vie duc electio boni et mali
li° ij° c. p̄mo. c. C. xxvj°.
Via hō paratꝰ arripiat li° iij°.
Via arta et spinosa 2 petrosa
li° iij° c. ij°.
Via tplex abstinencia obedi-
encia pacia li° iiij° c. C. vij°.
Vicia aīaz declarat xps deꝰ
pater li° vj° c. xxxviij°.
Vicia religiosoꝝ aperit xpūs
li° vj° c. xxxv° li° vj° c. lxix°
Violenti et humiles expiūt celū.
Virtutes sūt radices de quibꝰ
pulchre li° vj° c. xxx°.
Virtutes sūt arma ꝙta tribu-
laciones li° vj° c. lxix° lxvj°
Virtutibꝰ ē aia ornāda li° vj° c.
Virtutū lozica ē caritas libro
ad reges c. xxxviij°.
Virtꝰ dei narrat opa sua li°
ad reges c. lvj° xxvij°
Virtutū pulcher pcessꝰ li° ij° c.
Virtꝰ videt 2 nō ē li° iij° c. lviij°
Virtꝰ multiplex ē li° j° c. v°.
Visus est occasio perdicionis
li° vltō c. v°. li° ij° c. xiiij°.
Videt clare q̄ diuina sapiaz habz
Visꝰ spūalis excellēs a corpora-
li Ibidem.
Vgo vidua 2 ꝯiugata possunt
ēe eiusdē meriti li° iij° c. lxxj°.
Vincenti tēptacionē ꝙta pro-
mittit 2 li° vj° c. iij° ij° c. j°.
Vita et mors i hoīs dare ē li°
Vita pns fossis mortalibus ple-
na est Ibidem.
Vita pns ē ꝗsi aqua mobilis
li° iij° c. C. xxix° c. lxv°
Vita ꝓplatiua 2 actiua li° vj°.

Pita vnius longior alterius
breuior li° ij° c. j°.
Viuit hoies pessime et cla/
mat nd auo li° j° c. xliij°
Voluntatis ꝑpe qtepty t via
ad amore dei li° j° c. xv°
Voluntas placendi soli deo est
galea aie li° ad ꝛges c. xxxiiij°
bona ꝙdruplici ordie fruatur
li° ad reges c. xlix°
rudes ad malu punit² li° ij° c.
Voluntati dei repugnandu no
est li° ad regs c. xlix°
2bona fortificat et mundat
libro stdo c. xxv°
opia qmoda fruat aie ibide.
Bona mercedem opis reci/
pit li° iij° c. xxj°
Voluntate bona inhabitat
deus li° iij° c. xliij°
debz ee mobilis ad velle dei
libro quarto c. xcvij°
Voluntas Voluntate bona hilariter re/
apit deꝝ li° iij° c. C. xviij°
2bona e iductiua oib boni
libro pmo c. j° 2 c. xliij° viij°
mala e hois dapnacio li° ij° c.
mala facit ferru li° j° c. xvj°
mala corrupta oia li° iij° c. xij°
Placendi deo saluat li° iij°
c. lxxiij° 2 li° ad ꝛges c. xxxviij°
qpat² arbori li° vj° c. xxx°
pria relinquie vtelis est li°
quarto c. C. vj°
2bona facit hoiez quietu li°
quarto c. xliij°
mala e qi sanguis corrupty
libro qrto c. xxix°
Votu cu magna matuitate
faciendu e li° ad ꝛges c. xj°
Votu idistretu poci² etuctet²
qua scandalu oriꝝ scat² ibide.

Voluptatu delectacio sulphuri cō/
parat² li° v° reuelacione xj.
Vermes cur nocent li° quito
int²rogacione quinta qoc. 1.
Vinea e ecclia libro iij° c. xj°
et li° iij° c. lxxviij°
Vopsi fuit ꝑpes li° iij° c. lxxj°
virga Vopsi tu fecit li° j° c. liij°
Vrsus libro iij° c. xxiij°
vulpes li° iij° c. lxviij° 2 li°
ad reges c. xcvij°
Vuo istricda e li° ad ꝛges c. xij°
Vxi e aia peccatrix li° j° c. xliij°
Vror Tenet² habere tria li° j° c. xl°
Tenet² habere filiu 2 seruu
libro iij° c. lxxxiij°
ꝑ
pus qparat² semini ad
no seminat² li° j° c. lj°
ꝑs qpantur moysi
libro primo c. xlviij°
qpat² affectori li° vj° c. xlviij°
qpat² medico li° iij° c. xxxj° 2
li° ad reges c. xxxviij°
qpat² ei qui habz vinu venale
libro sexto c. xxxvj°
qpat² ortulano li° vj° c. xxx°
qpat² vitruuio 2 api li° vj° c. xliij°
qpat² gigantι li° iij° c. C. xxvj°
qpat² tplici vino li° v° c.
qpat² ꝛge moysi li° j° c. liij°
xpus qpat² rustico li° j° c. lix° 2 libro
ad reges c. xliij°
qpatur matri li° vj° c. xix°
qpat² galline li° iij° c. xlviij°
qpat² medicine li° vj° c. xj°
Vstragn² 2 leo li° iij° c. xxxix°
habuit tu i morte li° j° c. xxxix°
Vuo potat² felle 2 punigitur
li° primo c. xxx° 2 li° iij° c. xcix°
Vuo crucifigit² li° j° c. xxxvij°

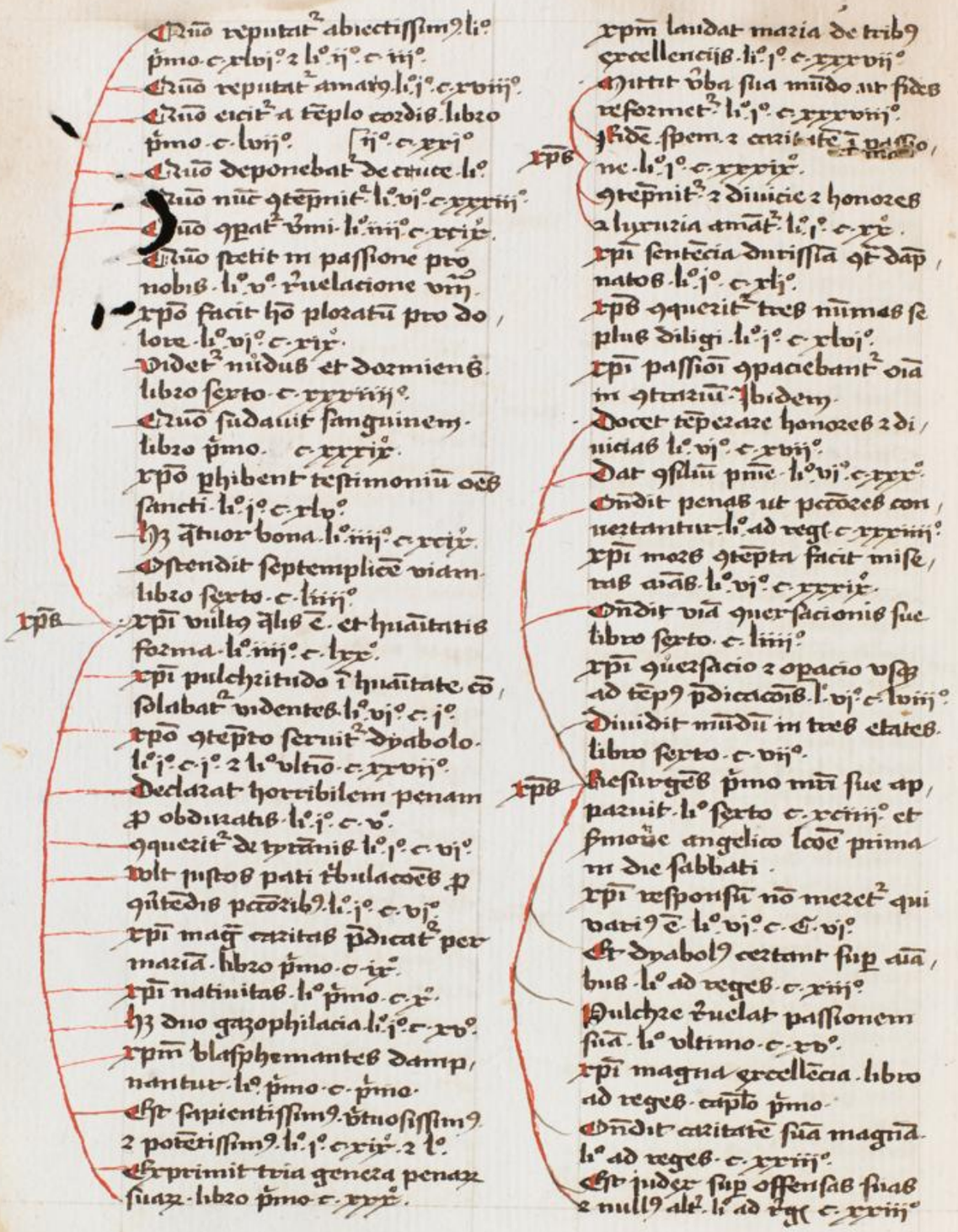

Quo reputat abiectissimus li° primo c. xlvj° et li° ij° c. iij°.
Quo reputat amarus li° j° c. xviij°.
Quo eicit a templo cordis libro primo c. lvij°. [ij° c. xxj°
Quo deponebat de cruce li°
Quo nunc contempnit li° vj° c. xxxiij°.
Quo comparat vermi li° iiij° c. xcix°.
Quo stetit in passione pro nobis li° v° revelacione viij.
Xpo facit homo ploratum pro dolore li° vj° c. xix°.
Videt nudus et dormiens libro sexto c. xxxiiij°.
Quo sudavit sanguinem libro primo c. xxxix°.
Xpo prohibent testimonium omnes sancti li° j° c. xlv°.
Habet quatuor bona li° iiij° c. xcix°.
Ostendit septemplicem viam libro sexto c. liiij°.
xps Xpi vultus qualis est et humanitatis forma li° iiij° c. lxx°.
Xpi pulchritudo in humanitate consolabatur videntes li° vj° c. j°.
Xpo contempto servitur dyabolo li° j° c. j° et li° ultimo c. xxvij°.
Declarat horribilem penam pro obduratis li° j° c. v°.
Conqueritur de tyrannis li° j° c. vj°.
Vult iustos pati tribulaciones pro convertendis peccatoribus li° j° c. vj°.
Xpi magna caritas predicatur per mariam libro primo c. ix°.
Xpi nativitas li° primo c. x°.
Habet duo gazophilacia li° j° c. xv°.
Xpm blasphemantes dampnantur li° primo c. primo.
Est sapientissimus virtuosissimus et potentissimus li° j° c. xix° et l°.
Exprimit tria genera penarum suarum libro primo c. xxx°.

Xpm laudat maria de tribus excellenciis li° j° c. xxxvij°.
Mittit verba sua mundo ut fides reformetur li° j° c. xxxviij°.
xps Fidem spem et caritatem in passione li° j° c. xxxix°.
Contempnit et divicie et honores et luxuria amatur li° j° c. xx°.
Xpi sentencia durissima contra dampnatos li° j° c. xlj°.
Xps conqueritur tres numeras se plus diligi li° j° c. xlvj°.
Xpi passioni compaciebantur omnia in contrarium. Ibidem.
Docet temperare honores et divicias li° vj° c. xvij°.
Dat consilium pnie li° vj° c. xxx°.
Ostendit penas ut peccatores convertantur li° ad reges c. xxxiiij°.
Xpi mors contempta facit miseras animas li° vj° c. xxxix°.
Ostendit viam conversacionis sue libro sexto c. liiij°.
Xpi conversacio et operacio usque ad tempus predicacionis li° vj° c. lviij°.
Dividit mundum in tres etates libro sexto c. vij°.
xps Resurgens primo matri sue apparuit li° sexto c. xciiij° et sermone angelico lectione prima in die sabbati.
Xpi responsum non meretur qui varius est li° vj° c. C. vj°.
Et dyabolus certant super animabus li° ad reges c. xiij°.
Pulchre revelat passionem suam li° ultimo c. xv°.
Xpi magna excellencia libro ad reges capitulo primo.
Ostendit caritatem suam magnam li° ad reges c. xxiij°.
Est iudex super offensas suas et nullus alter li° ad reges c. xxiij°

xpūs ipperat regnis beneficia
sua ¶ibidem.
xpūm laudat johēs baptista
libro ad reges c. xxxiiij°.
¶ Sio ē clipeus qr tēp/
tationes li° ad reges xxxiiij°.
xpūs pmissa tenet pscia/
tib9 li° ad reges c. xlv° 2 lv°.
xpūm desiderat ceh 2 infer.
libro primo c. liij°.
Ut pr pacienter expectat
pcatores li° j° c. lvj°.
¶rat se iusticiam factiri
li° p̄mo c. lvj° 2 lviij°.
Vult ingredi ad paganos
libro primo c. lvij°.
Triplicit̄ diligis 2 sanctus
pdicatur li° j° c. lviij°.
¶plorat gsilia ad recuper̄
dium aiāb. ¶ibidem
Desiderat hoīb bñficia ut hō
glorificet° li° ij° c. iiij°.
xpi bonitatē et ma9 laudat
maria li° iiij° c. C. xix°.
Cur tāto tpe fuit i vtero li°
v° pnrogacioē x̄pi qōe iij.
xpūs legem statuit et ea ꝓuauit
¶ibidem cadē questione.
Cur baptizari voluit ¶ibidē.
questione sexta.
Cur nō loquebat° oīa verba
in vna hora libro quinto pnt°/
rogacione xij. qōe sedā.
Cur nō fecit oīa opa sua i
vno puncto ¶ibidem qōe iij.
Cur creauit ꝑ nūm annor
et nō in vno puncto ¶ibidem
questione quarta
Cur nō ondit potēciam suā
in crūce ¶ibidē qōe quinta.
Cur nasci voluit de virgine
li° v° pnrogacioē x̄pi qōe j.
Cur nō ostendit apertis sig/
nis matrē suā esse virginem
¶ibidem questione sedā. iij
Cur fugit i egiptū ¶ibidē qōe
Cur ꝑmittit se blasphemāri
¶ibidem questione quinta.
xpūs Cur dicit se ignorare die
dicij li° v° pnt°ne xpi qōe ij
Cur tanto tpe distulit ta
ri ¶ibidem qōe iij.
¶fecti sūt blasphemi 2 idurati
libro p̄mo c. quinto. 2 xxxvij
Crucifigūt xpm li° j° c. xxx°.
xpiani Quali plus imporūni sunt
libro sedō c. quinto.
Quali per adoniam filiū da/
uid figt° li° ij° c. quinto.
xpianor status mūtabit° in
bonū li° ij° c. xx°.
Et sic ē finis huiꝰ opis ēuela/
cionū bte brigitte. deo gracias.
Sub āno dñi a°. ccc°. lxxvij°.
tpo die btor apłor petri et
pauli hora āsi vesperarum.

LANDES- UND STADT- BIBLIOTHEK DÜSSELDORF

TIFFEN Gray Scale

© The Tiffen Company, 2007

R G B W G K C Y M

A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19